SỦNG PHI

Mạch Thương Phi Lộ

THƯƠNG VI KỲ

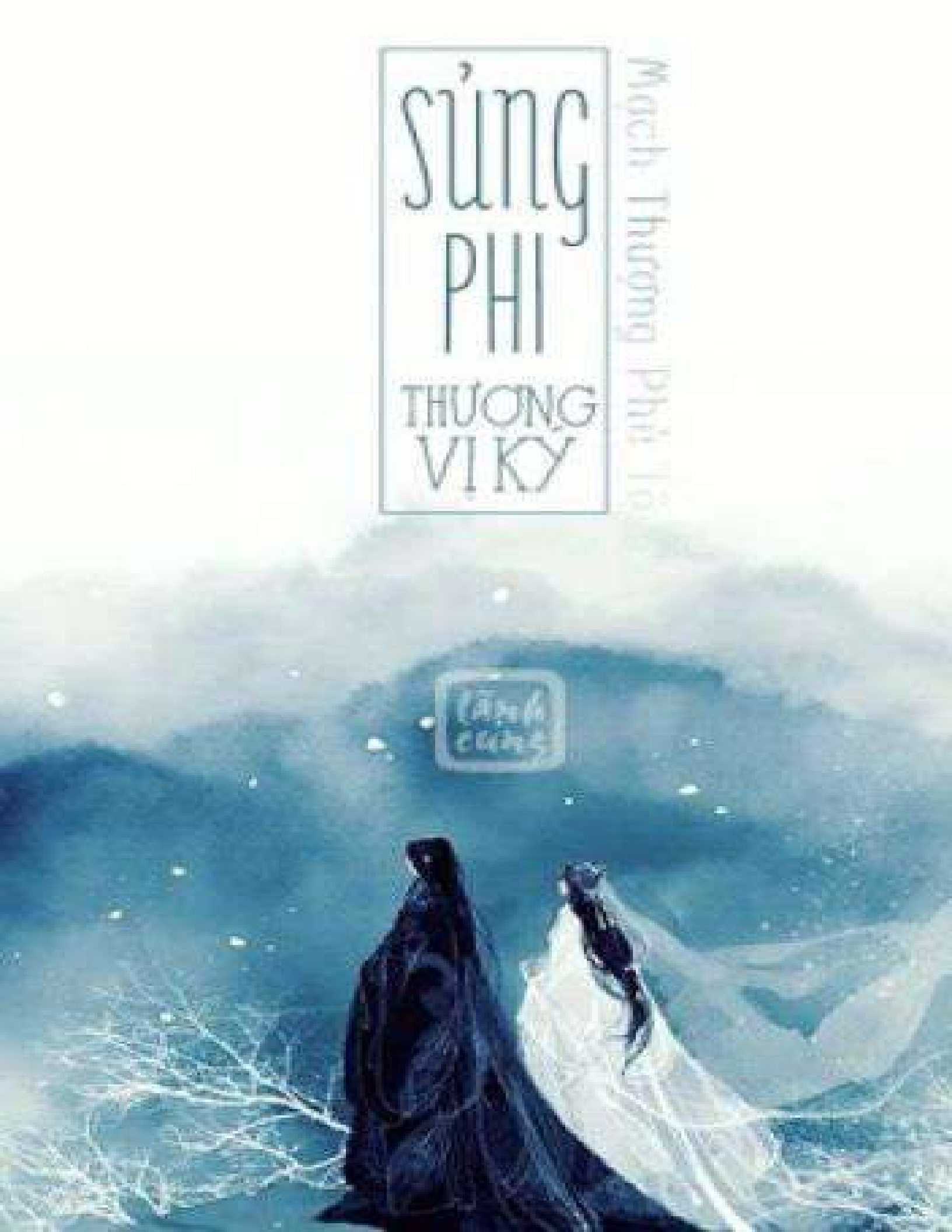

Table of Contents

Mục lục
Chương 1
Chương 2
Chương 3
Chương 4
Chương 5
Chương 6
Chương 7
Chương 8
Chương 9
Chương 10
Chương 11
Chương 12
Chương 13
Chương 14
Chương 15
Chương 16
Chương 17
Chương 18: (H)
Chương 19
Chương 20
Chương 21
Chương 22
Chương 23
Chương 24
Chương 25
Chương 26
Chương 27

https://thuviensach.vn

Chương 28
Chương 29
Chương 30
Chương 31
Chương 32
Chương 33
Chương 34
Chương 35
Chương 36
Chương 37
Chương 38
Chương 39
Chương 40
Chương 41
Chương 42
Chương 43
Chương 44
Chương 45
Chương 46
Chương 47
Chương 48
Chương 49
Chương 50
Chương 51
Chương 52
Chương 53
Chương 54
Chương 55
Chương 56
Chương 57
Chương 58
Chương 59

https://thuviensach.vn

Chương 60
Chương 61
Chương 62
Chương 63
Chương 64
Chương 65
Chương 66
Chương 67
Chương 68
Chương 69
Chương 70
Chương 71
Chương 72+1
Chương 72+2
Chương 73
Chương 74
Chương 75
Chương 76
Chương 77
Chương 78
Chương 79: Có Biến
Chương 80
Chương 81
Chương 82
Chương 83
Chương 84
Chương 85
Chương 86
Chương 87
Chương 88
Chương 89
Chương 90

https://thuviensach.vn

Chương 91
Chương 92
Chương 93
Chương 94
Chương 95
Chương 96
Chương 97
Chương 98
Chương 99+1
Chương 99+2
Chương 100
Chương 101
Chương 102
Chương 103
Chương 104
Chương 105
Chương 106
Chương 107
Chương 108
Chương 109
Chương 110
Chương 111
Chương 112
Chương 113
Chương 114
Chương 115
Chương 116
Chương 117
Chương 118
Chương 119
Chương 120
Chương 121

https://thuviensach.vn

Chương 122
Chương 123
Chương 124
Chương 125
Chương 126
Chương 127
Chương 128
Chương 129
Chương 130
Chương 131
Chương 132
Chương 133
Chương 134
Chương 135
Chương 136
Chương 137
Chương 138
Chương 139
Chương 140
Chương 141
Chương 142
Chương 143
Chương 144
Chương 145
Chương 146
Chương 147
Chương 148
Chương 149
Chương 150
Chương 151
Chương 152
Chương 153

https://thuviensach.vn

Chương 154
Chương 155
Chương 156
Chương 157: End

https://thuviensach.vn

Mục lục

Chương 1
Chương 2
Chương 3
Chương 4
Chương 5
Chương 6
Chương 7
Chương 8
Chương 9
Chương 10
Chương 11
Chương 12
Chương 13
Chương 14
Chương 15
Chương 16
Chương 17
Chương 18: (H)
Chương 19
Chương 20
Chương 21
Chương 22
Chương 23
Chương 24
Chương 25
Chương 26
Chương 27
Chương 28
Chương 29
Chương 30
Chương 31
Chương 32
Chương 33
Chương 34
Chương 35
Chương 36
Chương 37
Chương 38

https://thuviensach.vn

Chương 39
Chương 40
Chương 41
Chương 42
Chương 43
Chương 44
Chương 45
Chương 46
Chương 47
Chương 48
Chương 49
Chương 50
Chương 51
Chương 52
Chương 53
Chương 54
Chương 55
Chương 56
Chương 57
Chương 58
Chương 59
Chương 60
Chương 61
Chương 62
Chương 63
Chương 64
Chương 65
Chương 66
Chương 67
Chương 68
Chương 69
Chương 70
Chương 71
Chương 72+1
Chương 72+2
Chương 73
Chương 74
Chương 75
Chương 76
Chương 77
Chương 78
Chương 79: Có Biến

https://thuviensach.vn

Chương 80
Chương 81
Chương 82
Chương 83
Chương 84
Chương 85
Chương 86
Chương 87
Chương 88
Chương 89
Chương 90
Chương 91
Chương 92
Chương 93
Chương 94
Chương 95
Chương 96
Chương 97
Chương 98
Chương 99+1
Chương 99+2
Chương 100
Chương 101
Chương 102
Chương 103
Chương 104
Chương 105
Chương 106
Chương 107
Chương 108
Chương 109
Chương 110
Chương 111
Chương 112
Chương 113
Chương 114
Chương 115
Chương 116
Chương 117
Chương 118
Chương 119
Chương 120

https://thuviensach.vn

Chương 121
Chương 122
Chương 123
Chương 124
Chương 125
Chương 126
Chương 127
Chương 128
Chương 129
Chương 130
Chương 131
Chương 132
Chương 133
Chương 134
Chương 135
Chương 136
Chương 137
Chương 138
Chương 139
Chương 140
Chương 141
Chương 142
Chương 143
Chương 144
Chương 145
Chương 146
Chương 147
Chương 148
Chương 149
Chương 150
Chương 151
Chương 152
Chương 153
Chương 154
Chương 155
Chương 156
Chương 157: End

https://thuviensach.vn

SỦNG PHI THƯỢNG VỊ KÝ

Mạch Thượng Phù Tô
www.dtv-ebook.com

Chương 1

Dưới tàng cây liễu hậu viện Cố gia, Cố Vân Yên kinh ngạc nhìn tơ liễu rũ xuống, ánh nắng rơi ở trên mặt non nớt của nàng, làm cho nàng muốn rơi lệ. Ngày an nhàn mà tốt đẹp như vậy, đã bao lâu nàng không có thể nghiệm qua?

Cố Vân Yên bỗng nhiên nhớ tới kiếp trước, bản thân ôm thân thể con trai không còn hô hấp, dần dần lạnh như băng, khóc đến ruột gan đứt từng khúc, còn có cha mẹ tuổi già phải kẻ đầu bạc tiễn người đầu xanh, vì huynh trưởng bị người ta vu oan hãm hại mà chết! Còn có bản thân ở trước cửa Thừa Càn cung quỳ một ngày một đêm cầu xin Tiêu Dục một lần nữa tra rõ vụ án của huynh trưởng, thẳng đến thân thể từ từ mất đi ý thức, cuối cùng ngất xỉu, lại vẫn như cũ không thể đổi lấy một phần thương tiếc của đế vương.

Hận! Nàng hận! Hận ý xâm nhập toàn thân Cố Vân Yên, điên cuồng lan tràn, nàng bỗng nhiên cảm thấy chính mình thật lạnh, liền ngay cả thái dương cực nóng, lúc này cũng không sưởi ấm được tâm nàng lạnh như băng.

“Tiểu thư, ngài sao đến đây, phu nhân cho gọi ngài đi qua đấy” Tiếng Thị Thư truyền đến, đánh gãy suy nghĩ của Cố Vân Yên.

“Đã biết, ta liền đi qua.” Cố Vân Yên cúi đầu, không cho Thị Thư thấy gương mặt đã đầy nước mắt của mình.

“Ta! Cố Vân Yên xin thề! Nhất định phải bảo trụ toàn gia, tuyệt không để bi kịch kiếp trước lại lần nữa lặp lại!” Hạ quyết tâm, Cố Vân Yên lau khô nước mắt, mới hướng Phù Cúc viện mà đi.

https://thuviensach.vn

“Yên nhi mau tới đây cho nương nhìn xem, Phật tổ phù hộ thân mình con ta cuối cùng đã tốt hơn, trước đó vài ngày ngươi triền miên trên giường bệnh, khiến nương sầu hỏng rồi. Nương đã chuẩn bị nước canh bổ dưỡng, mau thừa dịp còn nóng uống hết đi, sớm ngày dưỡng hảo thân mình.” Nhìn Cố Vân Yên gầy yếu, khuôn mặt nhỏ nhắn, Triệu thị đau lòng không thôi.

“Nương!” Cố Vân Yên bổ nhào vào trong lòng Triệu thị, nghe những lời mang hương vị đặc biệt của mẫu thân, nàng mới thật xác nhận mình đang ở nhà mẹ đẻ.

Đúng vậy, nàng trùng sinh!

Ba ngày trước, Cố Vân Yên ở trong Huệ Nghi cung bị “Hảo tỷ muội” Mạnh phi năm xưa cùng nàng vào cung chuốc rượu độc, vốn nên bị mất mạng, nhưng khi tỉnh lại lại phát hiện bản thân đã trở về 10 năm trước, nàng đang nằm ở trên giường trong phòng lúc còn khuê các, này hết thảy khiến cho người ta không thể tưởng tượng cùng không thể tin, nhưng sự thật lại chứng minh này hết thảy là thật.

Tất cả đau đớn khuất nhục kiếp trước in đậm trong tâm trí, nàng sao có thể không báo thù? Nàng nhất định phải làm cho những kẻ phụ bạc nàng sống không bằng chết, vạn kiếp bất phục!

Hiện tại là Xây Nguyên 26 năm, Tiêu Dục còn hai năm nữa mới đăng cơ, khoảng cách đến kì tuyển tú đầu tiên dưới thời Tiêu Dục còn có 5 năm. Cố Vân Yên năm nay 10 tuổi, ở 5 năm còn lại lý nàng cần hảo hảo tìm cách, vì người nhà cùng với mục tiêu sau khi tiến cung đi chuẩn bị vài việc.

Trải qua một buổi tối tính toán kỹ lưỡng, sáng sớm hôm sau Cố Vân Yên liền đem hai đại nha hoàn hầu hạ bên người gọi đến trước mặt.

Thị Thư cùng Thị Họa quy củ hành lễ với Cố Vân Yên, nhìn ánh mắt kiên nghị của tiểu thư, các nàng tổng cảm thấy tiểu thư tựa hồ cùng trước kia không giống nhau, nhưng lại không nói được rốt cuộc thay đổi chỗ nào.

https://thuviensach.vn

Lo lắng đến tương lai của mình sau khi vào cung, người hầu hạ bên người chính là phụ tá đắc lực của mình, rất nhiều lúc là cần dùng đến. Cho nên Cố Vân Yên liền nghĩ để cho hai nha hoàn này học một ít kỹ năng, ngày khác có thể dùng.

“Các ngươi cũng biết gọi các ngươi đến vì chuyện gì?” Cố Vân Yên dịu dàng hỏi.

“Nô tỳ không biết, thỉnh tiểu thư bảo” Hai nha hoàn trăm miệng một lời trả lời.

“Các ngươi đi theo bên cạnh ta cũng có vài năm, đã từng nghĩ tới sẽ đổi chủ tử khác không?”

“Nô tỳ kiếp này chỉ nhận thức tiểu thư là chủ tử, tuyệt không hai lòng” Hai nha hoàn vội vàng trả lời.

Các nàng đều là bán văn tự bán đứt cho Cố gia, vài năm trước được phái đến hầu hạ tiểu thư. Tiểu thư làm người thuần thiện cũng không dễ dàng đánh chửi người hầu hạ bên người, lại còn ở trước mặt phu nhân đề nghị thăng cho các nàng từ tam đẳng nha hoàn lên nhất đẳng đại nha hoàn. Tuy các nàng không biết nhiều chữ, nhưng biết đạo lý tri ân tất báo.

Kỳ thật Cố Vân Yên biết các nàng trung tâm là không thể nghi ngờ, kiếp trước khi nàng bị cô lập, bên người chỉ có hai nha hoàn này liều chết bồi bên mình, nàng sở dĩ hỏi như vậy chỉ là vì để kế tiếp dễ làm việc thôi.

“Nếu như thế, vậy kế tiếp ta công đạo các ngươi làm vài việc, các ngươi chỉ để ý tận tâm hoàn thành, đợi đến thời cơ chín mùi ta sẽ nói cho các ngươi biết lý do.”

Tinh tế công đạo xong, hai nha hoàn cam đoan quyết không phụ tiểu thư căn dặn.

https://thuviensach.vn

Hai nha hoàn này lớn hơn Cố Vân Yên hai ba tuổi, ngày thường tác phong làm việc luôn tốt. Thị Họa tính tình trầm ổn, cẩn thận chặt chẽ. Thị Thư tính tình hoạt bát, nói chuyện luôn khiến người cười, nhóm tiểu nha hoàn Cố phủ khi rảnh rỗi liền thích tìm đến nàng nói chuyện.

Vài ngày sau, Cố Vân Yên tìm lúc thích hợp cùng Cố phu nhân nhắc tới muốn cho Thị Họa đi Ngũ Đài Sơn, Thanh Vân tự dâng hương cầu phúc.

“Yên nhi sao bỗng nhiên muốn để Thị Họa đi Thanh Vân tự cầu phúc?” Cố phu nhân nghi hoặc hỏi.

“Nương, nữ nhi trước đó vài ngày bệnh nặng một hồi, Phật tổ phù hộ mới có thể tránh được một kiếp, thân thể chưa tốt nên không thể tự mình đi Ngũ Đài Sơn quỳ tạ Phật tổ, cho nên mới vừa rồi nghĩ đến làm cho nha hoàn cận thân Thị Họa thay nữ nhi đi trước.”

“Nên như thế, chính là vì sao không đi Định Quốc tự ở Kinh Giao, ngược lại muốn đi Ngũ Đài Sơn tận Thục trung?” Cố phu nhân vẫn còn nghi hoặc.

“Nương, còn nhớ rõ khi còn bé trụ trì Định Quốc tự từng nói nữ nhi cùng Ngũ Đài Sơn có duyên phận kiếp trước.”

Cố phu nhân an tâm nói:“Nếu như thế, kia nương liền phân phó đi xuống, an bài thỏa đáng để Thị Họa đi trước Ngũ Đài Sơn, Yên nhi muốn cho Thị Họa đến Thanh Vân tự cầu phúc bao lâu?”

“Đường xá xa xôi không nên thường xuyên bôn ba, lại nói thường làm bạn trước mặt Phật tổ ăn chay niệm phật thay nữ nhi cầu phúc, cho nên nữ nhi muốn cho Thị Họa đi cầu phúc khoảng hai năm.”

“Cũng được, nương y theo lời ngươi cũng được!” Cố phu nhân một lòng lo lắng thân mình nữ nhi, chỉ cần nữ nhi có thể sớm ngày khỏe mạnh, nàng sao có thể không đáp ứng chứ?

https://thuviensach.vn

Ba ngày sau Thị Họa đứng bên cạnh xe ngựa trầm tĩnh hành lễ với Cố Vân Yên, nói:“Nô tỳ ghi nhớ tiểu thư căn dặn, tất đem hết toàn lực làm cho Lý tiên sinh đáp ứng thu nô tỳ làm đồ đệ.”

“Hảo, đợi ngươi trở về, chúng ta tiếp tục tình nghĩa chủ tử, lần này đi ngàn dặm, phải chiếu cố chính mình!”

Chở xe ngựa Thị Họa càng lúc càng xa, Cố Vân Yên lộ ra nụ cười đầu tiên từ khi trùng sinh, lúm đồng tiền như ẩn như hiện.

Lý tiên sinh là người phương nào? Người này không yêu công danh lợi lộc, ẩn cư ở Ngũ Đài Sơn chỉ một lòng nghiên cứu y thuật.

Về phần Thị Thư nhưng thật ra đơn giản nhiều hơn, ngày mai chỉ cần đến phủ ngoại tổ phụ bái phỏng một chuyến, ngoại tổ phụ nhất định có thể giúp nàng an bài thỏa đáng, mà lí do thoái thác Cố Vân Yên cũng đã sớm nghĩ tốt.

An bài xong cho hai nha hoàn, chuyện tình kế tiếp nhưng thật ra dễ làm hơn. Nay Cố Vân Yên chú tâm chính là điều trị thật tốt thân mình, sau đó lại tinh tế trù tính.

https://thuviensach.vn

Chương 2

Sáng hôm sau Cố Vân Yên thức dậy, tùy ý để Thị Thư hầu hạ rửa mặt chải đầu, đợi trang điểm xong từ tốn mang theo Thị Thư đi Phù Cúc viện, thỉnh an Cố phu nhân. Triệu thị lôi kéo Cố Vân Yên ngồi ở bên cạnh người, hai mẹ con nói đến Tuân ca nhi vừa 1 tuổi.

Cố Tuân là ấu đệ Cố Vân Yên, Cố lão gia cùng Triệu thị hai người phu thê tình thâm, Triệu thị đã ngoài ba mươi tuổi còn có thể sinh hạ ấu tử cho Cố lão gia, làm Cố lão gia vui vẻ một đoạn thời gian thật dài.

Đợi đến qua thời gian một ly trà, Tuân ca nhi liền được bà vú ôm lại đây. Vừa nhìn thấy tỷ tỷ, hai mắt Tuân ca nhi nhanh như chớp chuyển, tiện đà vươn hai tay nhỏ bé.

“Tỷ ~ tỷ, ôm” Tuân ca nhi chu cái miệng nhỏ nhắn nãi thanh nãi tức nói. Bộ dáng vô cùng khả ái, Cố Vân Yên tiếp lấy đệ đệ lại đây, đem Tuân ca nhi ôm vào trong ngực.

“Tuân ca nhi đói bụng không?” Cố Vân Yên đạm cười hỏi.

“Đói ~” Tuân ca nhi sờ sờ bụng nhỏ của mình ngẩng đầu nhìn Cố Vân Yên.

Cố Vân Yên bị động tác nhỏ của đệ đệ làm cho bật cười ngọt ngào.

Triệu thị nhìn một lớn một nhỏ trước mặt, trong lòng đều là thỏa mãn. Triệu thị lúc còn trẻ cũng xinh đẹp như hoa, thân là tiểu thư quan gia nhưng nàng dứt khoát gả cho lúc ấy vẫn là tú tài nghèo Cố Cẩn. Mười mấy năm trôi qua, vợ chồng ân ái như trước.

https://thuviensach.vn

Hiện tại Cố Cẩn ở Hàn Lâm viện nhậm chức ngũ phẩm, Triệu thị sinh cho Cố lão gia hai nam một nữ, Cố gia dân cư đơn giản, Cố lão gia không nạp thị thiếp thông phòng, nên cũng không có con cái thứ xuất. Chỉ vì trong lòng Cố lão gia luôn cảm động và nhớ nhung thê tử, năm đó Triệu thị không chê khinh mình xuất thân thấp hèn mà thuyết phục nhà mẹ đẻ đồng ý gả cho hắn.

Đương nhiên, trong này cũng có nguyên nhân Triệu thị giỏi lung lạc tâm trượng phu. Tại thời đại nam tử ba vợ bốn nàng hầu, Cố lão gia lại thủy chung chỉ có một mình Triệu thị, này thật đúng là khó được. Triệu thị cũng cảm động và nhớ nhung điểm tốt của Cố lão gia, cho nên mười mấy năm qua toàn gia hòa thuận vui vẻ, Triệu thị trải qua ngày thật tốt tự nhiên bảo dưỡng cũng tốt, chỉ nhìn một cách đơn thuần bên ngoài dáng vẻ nàng giống hai mươi bảy, hai mươi tám thôi.

Đợi đến dùng xong bữa sáng, Cố Vân Yên liền cùng Triệu thị cáo từ, đi Triệu phủ bái phỏng Triệu lão gia tử.

Triệu lão gia tử là ngoại tổ phụ Cố Vân Yên, từng nhậm chức phó tướng Phiêu Kị đại tướng quân đóng ở Mạc Bắc, hai năm trước nhân tuổi tác đã cao nên hướng đương kim Thánh thượng đệ sổ con, xin tá giáp quy điền về nhà dưỡng lão.

Cố Vân Yên báo với Triệu lão gia tử ý đồ của mình xong, Triệu Trung vuốt nhẹ chòm râu hoa râm nhìn chăm chú ngoại tôn nữ trước mặt, sau một lúc lâu gật đầu, ý vị thâm trường nói:“Yên nhi trưởng thành!”

Cố Vân Yên hướng Triệu lão gia tử hành lễ, tươi cười lại nói “Yên nhi vẫn chưa đem việc này báo cho cha mẹ biết, mong ngoại tổ phụ có thể thay Yên nhi chu toàn một hai.”

Triệu lão gia tử bất đắc dĩ cười nói:“Ngươi nha, thật là còn nhỏ chủ ý lớn.”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên tiến lên kéo tay Triệu lão gia tử cười nói:“Đại ca giờ mẹo liền qua đây cùng nhóm biểu ca luyện võ, hiện tại nhưng đang nghỉ ngơi ạ?”

“Hành Chi cùng Tử Ngôn đang ở tiền viện nghỉ tạm, một hồi ngươi liền cùng Hành Chi về nhà đi!” Hành Chi cùng Tử Ngôn theo thứ tự là tên chữ của Cố Trì cùng Triệu Lạc.

Đợi đến buổi trưa, Cố Trì liền giục ngựa cùng Cố Vân Yên trở về Cố phủ, tới cửa Cố phủ, Cố trì xuống ngựa tiến lên giúp đỡ Cố Vân Yên xuống xe ngựa, huynh muội hai người cùng đi hậu viện Cố phủ, xa xa liền thấy bóng dáng nho nhỏ của Tuân ca nhi, tiểu tử kia đang ở mải mê chơi đồ chơi trong tay.

Đến gần mới thấy rõ trong tay hắn cầm đúng là trước đó vài ngày Cố Trì cho hắn tiểu ngựa gỗ, từ lúc Tuân ca nhi được tiểu ngựa gỗ này sau liền cả ngày ồn ào muốn cưỡi ngựa.

Tiểu tử kia thấy đại ca cùng tỷ tỷ ở phía trước, lúc này liền bước cao bước thấp tiến đến, Cố Trì tiến lên một phen ôm lấy Tuân ca nhi, hai tay đem Tuân ca nhi tung lên cao, vài lần như thế, khiến Tuân ca nhi khanh khách cười to.

Triệu thị sai nha hoàn lại đây thỉnh ba huynh muội bọn họ đến tiền thính nghỉ ngơi, một hồi chuẩn bị dùng cơm, qua non nửa canh giờ sau, Cố lão gia xong công vụ hồi phủ. Đại Chiêu quy định chỉ có quan viên theo tứ phẩm trở lên mới có tư cách lên triều nghị chính. Cố lão gia là chức quan ngũ phẩm, cho nên không cần vào triều, bình thường chỉ tại trong Hàn Lâm viện xử lý sự vụ.

Toàn gia hoà thuận vui vẻ ngồi cùng bàn mà ăn, dùng bữa xong, Cố Vân Yên nói:“Cha, Yên nhi cùng ngài một đạo đi trước thư phòng đi.”

https://thuviensach.vn

Cố lão gia nghi hoặc nói:“Yên nhi nhưng là có việc cùng phụ thân thương lượng?” Nữ nhi bình thường cũng không hay đặt chân đến thư phòng của hắn, chỉ vì thư phòng đối với người làm quan chính là cái “Nha môn” thứ hai.

“Nữ nhi gần nhất nhìn một chút sách sử, trong đó có một ít điển cố muốn hướng cha bàn luận một hai.”

“Như thế rất tốt, vậy liền cùng cha cùng đi thư phòng.” Cố lão gia gật đầu nói.

Cố lão gia nghe xong nữ nhi đề cập đến hàm nghĩa hai cái điển cố, sau khi suy nghĩ sâu xa ánh mắt bỗng nhiên sáng ngời, cả người bừng bừng khí thế đứng lên, chỉ vì hai cái điển cố này đề cập đến một chuyện tương tự với một công vụ Hàn Lâm viện đã mất đến nửa tháng giằng co vẫn chưa xong. Việc này vẫn luôn khiến hắn và nhóm đồng môn đau đầu, mọi người không có người nào có thể xuất ra cái phương án thích hợp, không nghĩ tới nữ nhi lại đúng dịp giải quyết.

Kỳ thật hai điển cố này cũng không phải Cố Vân Yên tìm ra, chính là kiếp trước Cố lão gia vì chuyện này cả người luôn sầu lo, giằng co một tháng sau Hàn Lâm viện cũng chưa có thể xử lý tốt chuyện lần này. Sau vẫn là Tiêu Dục đế sư Lạc Thái phó ra mặt tìm ra hai điển cố này, án kiện mới có thể giải quyết, Lạc Thái phó bởi vậy vinh quang lấy được bốn phía tán dương.

Mà Cố Vân Yên sở dĩ nhớ rõ chuyện này, chỉ vì Cố lão gia sau khi trở về liền đem hai điển cố này nói với Cố Trì, trong đó luôn miệng khen Lạc Thái phó bác học đa tài, mà lúc ấy Cố Vân Yên trùng hợp ngay tại một bên.

Bởi vì Cố lão gia không am hiểu quan trường a dua nịnh hót, ngày thường chỉ an phận hoàn thành phận sự của mình, cho nên cũng không được thủ trưởng xem trọng.

https://thuviensach.vn

Cho nên Cố lão gia ở trên chức vị chính ngũ phẩm hiện nay ngẩn ngơ ngây người đã 3 năm. Cố Vân Yên thầm nghĩ: Phá được án kiện này, chức vị của cha có lẽ liền có thể đi lên trên một cấp.....

https://thuviensach.vn

Chương 3

Trải qua 1 năm điều dưỡng, thân mình Cố Vân Yên so với trước khi sinh bệnh còn muốn tốt hơn một chút. Đối với kết quả này cảm thấy vui mừng nhất chính là Triệu thị, thân thể nữ nhi suy nhược vẫn luôn là tâm bệnh của nàng, nay nhìn thấy kết quả này, Triệu thị giống như được uống thuốc an thần, cả người nhẹ nhàng hẳn lên.

Tuân ca nhi đã được hai tuổi, càng hoạt bát hiếu động hơn xưa, mẹ con hai nàng Cố Vân Yên vùi đầu làm châm tuyến, nhất thời không chú ý đến bên cạnh, tiểu tử kia liền lẻn đi chơi chỗ khác.

Cố Vân Yên bất đắc dĩ đành phải buông nửa đầu hổ vừa làm, mang theo nha hoàn bên người đi tìm Tuân ca nhi, ở phía sau viện dạo qua một vòng, mới ở vườn hoa nhìn thấy một thân sam y xanh nhạt.

Tiểu tử kia đang điểm mũi chân đi hái một đóa hoa cúc đang nở rộ, bởi vì Triệu thị thích hoa cúc, cho nên trong vườn hoa trồng rất nhiều loại hoa cúc.

Thật vất vả hái được một đóa, trên mặt Tuân ca nhi lộ ra tươi cười vui sướng, quay người lại nhìn thấy tỷ tỷ của hắn, tiểu tử kia bước cao bước thấp chạy tới. Thật cao giơ lên hoa cúc trong tay nói:“Cho nương, xinh đẹp!” Tuân ca nhi hướng về phía tỷ tỷ cười nói.

“Tuân ca nhi một lát tự tay đưa cho nương, được không?” Cố Vân Yên lấy ra khăn tay lau cái trán rịn mồ hôi của đệ đệ.

“Được, Tuân ca nhi cho nương, tỷ tỷ cũng xinh đẹp!” Tuân ca nhi nắm tay Cố Vân Yên nói.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên ngây người một chút, sau đó không khỏi lắc đầu bật cười, tiểu gia hỏa này vì chỉ hái cho nương nên sợ nàng ghen đây mà.

Trở lại Phù Cúc viện của Triệu thị, Tuân ca nhi đưa hoa cúc đã muốn bị vo thành một nắm lên như đang hiến vật quý cho Triệu thị, miệng còn ồn ào "Hoa hoa, xinh đẹp! Nương thích."

Triệu thị cùng Cố Vân Yên bị bộ dáng đơn thuần của Tuân ca nhi chọc cười.

Hôm sau Cố Cẩn hưu mộc ở nhà, Cố Vân Yên liền đến thư phòng Cố Cẩn, hai cha con cùng chơi cờ vây, chuyện này đã muốn giằng co hơn một năm. Cố Vân Yên vừa chơi vừa nghĩ đến một sự kiện, đến khi tìm ra được quyết sách thích hợp cũng vừa lúc phá được ván cờ.

"Cha, Yên nhi thắng được người rồi" Cố Vân Yên hưng phấn nói. Đây là lần duy nhất Cố Vân Yên thắng một ván, sao không vui cho được?

"Con ta tư chất cực cao!" Trên mặt Cố Cẩn tràn đầy vui mừng, đương nhiên đánh giá này bao hàm tâm tình của một người phụ thân thừa nhận năng lực của con mình. Bất quá này đối với một người chỉ vừa mới chơi cờ vây không bao lâu như nữ nhi của ông mà nói, lần thắng này quả thật đáng giá làm cho người ta kiêu ngạo.

"Chính là cha không rõ, vì sao trước kia Yên nhi luôn luôn không thích cờ vây, sao đột nhiên ham thích chơi cờ vây vậy?" Cố lão gia hỏi.

Cố Vân Yên vờ như không thấy nghi hoặc trong mắt Cố Cẩn, nói:"Nữ nhi nghĩ, cha là cao thủ cờ vây, nữ nhi lại đối cờ vây không biết gì cả, này có chút hơi khó nghe, dù sao mọi người vẫn thường nói có kì phụ ắt phải có kì nữ mà."

Đúng rồi, Cố Vân Yên nhớ rõ bây giờ Tiêu Dục còn là tam hoàng tử, hai ngày sau sẽ ban sai hồi kinh, ở trong rừng cây lọt vào mai phục bị thích

https://thuviensach.vn

khách ám sát.

Từ trong thư phòng Cố lão gia đi ra, Cố Vân Yên trực tiếp hướng Phù Lăng viện của Cố Trì mà đi, Cố Vân Yên đứng ở đình ngoại nhìn thiếu niên trước mặt một thân gấm vóc màu lam, dáng người cao to, ngũ quan càng lớn càng phát ra anh tuấn, khuôn mặt anh tuấn sau khi nhìn thấy muội muội nhất thời nở ra tươi cười xán lạn.

“Yên nhi lại đây, nhưng là lại nhớ thương cái gì vậy, muốn nhờ vi huynh cho người mang về?” Cố Trì trêu ghẹo muội muội trước mặt từ nhỏ đã được chính mình phủng ở lòng bàn tay mà yêu thương che chở.

“Ca ca lần này thực đoán đúng rồi, trước đó vài ngày nhóm tỷ muội khuê các cùng đi hội ha xuân, nghe bọn tỷ muội nhắc tới trong rừng cây Kinh Giao có linh hồ thường lui tới, nghe nói linh hồ kia rất đẹp!” Cố Vân Yên chớp chớp mắt phượng linh động, trong con ngươi hàm chứa khát vọng làm cho người ta nhìn một cái liền rõ ràng.

“Ngươi đấy, mỗi tháng đều biến đổi phương pháp để sai khiến huynh trưởng của mình.” Cố Trì nói xong bất đắc dĩ nở nụ cười, trong mắt lại tràn đầy sủng nịch.

“Ca ca thật tốt! Ca ca sao không hẹn Lạc biểu ca cùng Thiệu biểu ca cùng đi? Huynh đệ ba người cũng thật tốt tỷ thí cưỡi ngựa bắn cung một phen.”

“Chủ ý rất tốt, vậy y theo muội, chỉ là ngày mai Thiệu biểu ca còn phải đi học đường, như vậy phải 2 ngày nữa mới có thể đi săn linh hồ cho muội.”

“Nên như thế, biểu ca nên lấy việc học làm trọng.” Cố Vân Yên nhu thuận trả lời.

https://thuviensach.vn

Đợi khi trở lại Phù Vu viện của mình, Cố Vân Yên để cho nha hoàn đi thỉnh Trương Tố lại đây, 1 năm trước nàng kính nhờ ngoại tổ phụ an bài một người biết võ ở bên người nàng, trọng điểm là người này phải là nữ. Trương Tố nguyên là nữ tướng sĩ dưới trướng Triệu Trung, sau này gả cho người mới rời khỏiquân doanh.

Đối với sự xuất hiện của Trương Tố, đối với người nhà Cố Vân Yên chỉ nói là ngoại tổ phụ sai lại đây giúp nàng điều trị thân mình. Đối chuyện này Triệu thị không nghi ngờ gì, bình thường 1 tháng Trương Tố có nửa tháng sẽ đến Cố phủ, mà lúc này Cố Vân Yên sẽ đem nha hoàn trong sân đi làm những chuyện khác, chỉ để lại một người Thị Thư, ngầm đi theo Trương Tố tập võ.

Sau khi Trương Tố đến, Cố Vân Yên liền đem nhiệm vụ ngày mai cần nàng đi hoàn thành nói rõ ràng, đợi khi an bài hết thảy xong xuôi, khóe môi Cố Vân Yên hơi hơi nhếch lên, lúm đồng tiền như ẩn như hiện, nhưng cặp mắt phượng linh động lại không hề có ý cười.

Mạnh phi à Mạnh phi! Năm đó ngươi ta cùng tuyển tú vào cung, ngươi nói từ lúc vào cung khởi liền chưa từng gặp lại muội muội trong nhà, càng ngày càng nhớ muội muội. Ngươi lôi kéo tay của ta nói ta so với ngươi tuổi nhỏ hơn, về sau ngươi liền xem ta như muội muội của mình, kiếp trước ta khờ ngốc dễ tin ngươi, lấy thật tình đối đãi ngươi.

Nhưng kết quả thế nào? Ngươi mọt đường lên làm Mạnh phi, lại ở lúc ta mất đi ân sủng lộ ra gương mặt xấu xí của ngươi, cười nhạo ta vô cùng ngu xuẩn, ngươi nói “Trên đời này sao sẽ có loại người đơn thuần đến buồn cười này? Cư nhiên đi tin tưởng hậu cung sẽ có chân chính tình nghĩa tỷ muội, chẳng lẽ ngươi không biết trong thâm cung chỉ có ích lợi cùng lợi dụng sao? Nể tình ngươi sắp chết, ta tặng cho ngươi một chân lý: Vĩnh viễn không được tin tưởng bất luận kẻ nào trừ mình ra!” Nói xong giơ lên một ly rượu độc ép hết vào miệng Cố Vân Yên.....

https://thuviensach.vn

Kiếp trước biểu ca ngươi nhờ gặp được Tiêu Dục đang bị ám sát ở trong rừng rậm mà ra tay tương trợ, sau lấy được Tiêu Dục tín nhiệm, Tiêu Dục đăng cơ liền phong cho hắn làm phó thống lĩnh Ngự Lâm quân.

Trong hậu cung được canh chừng cẩn thận, có biểu ca làm phó thống lĩnh Ngự Lâm quân, giúp ngươi làm không ít việc, có thể nói, ngươi có thể thuận lợi đi lên phi vị, trong đó vị biểu ca phó thống lĩnh kia đóng góp không ít công lao. Nếu như thế, ta Cố Vân Yên liền chặt đứt trợ lực lớn nhất ở trong cung của ngươi, kiếp này ngươi mất đi chỗ dựa, ta muốn nhìn ngươi làm cách nào có thể giống kiếp trước xuôi gió xuôi nước lên làm phi?

https://thuviensach.vn

Chương 4

Sáng sớm hai ngày sau, Cố Trì liền xuất phát cùng huynh đệ Triệu gia đi vào rừng rậm Kinh Giao.

Vì bảo đảm hôm nay không có sự cố gì, Cố Vân Yên ngầm sai Trương Tố đi ra ngoài thám thính tin tức, ước chừng qua một cái canh giờ, Trương Tố quay lại, mang về tin tức nói là tối hôm qua biểu ca Mạnh Nguyệt ăn hỏng rồi bụng, thỉnh đại phu đến phủ, đại phu khai phương thuốc sau còn cố ý dặn dò hai ngày này cần nằm trên giường tĩnh dưỡng. Được tin tức xác thực Cố Vân Yên rốt cục an tâm lại, nay chỉ cần đợi nhóm huynh trưởng trở về.

Đợi đến lúc cơm chiều Cố Trì mới trở về, như trong dự liệu của Cố Vân Yên, Cố Trì không săn được linh hồ, vốn chuyện trong rừng rậm Kinh Giao có linh hồ cũng chỉ là truyền thuyết thôi, vẫn chưa chân chính có người bắt được linh hồ. Nhưng lần này Cố Vân Yên là ý không ở trong lời, cho nên ở lúc Cố Trì tiếc nuối nói cho muội muội vẫn chưa săn được linh hồ, nàng vẫn tươi cười nói một câu " Vậy về sau ca ca nhớ rõ còn thiếu ta một con linh hồ ~"

Tiếp theo Cố Trì liền cùng nàng nói ở trong rừng rậm gặp tam hoàng tử gặp chuyện. Theo nàng biết Tiêu Dục võ công cao cường, bên người còn có hộ vệ, lần này bị thích khách vây khốn trong rừng rậm chỉ sợ là vì đối phương xuất động tử sĩ nhân số không ít, xem ra đối phương vì muốn tánh mạng Tiêu Dục đã hạ vốn gốc, về phần người có gan ám sát hoàng tử, ắt hẳn cũng chỉ có mấy huynh đệ đang cùng hắn tranh ngôi báu.

https://thuviensach.vn

Đối với thân thủ của huynh trưởng cùng đại biểu ca, Cố Vân Yên vẫn tương đối yên tâm, về phần nhị biểu ca có thể tự bảo vệ mình. Tiêu Dục từ trước đến nay đa nghi, huynh trưởng cùng biểu ca vừa vặn xuất hiện khi hắn gặp chuyện ở trong rừng rậm, chắc chắn Tiêu Dục cảm thấy hoài nghi, nhưng khi hắn phát hiện trong ba người tương trợ hắn lần này có một thiếu niên choai choai tính cách tùy tiện, sẽ giảm bớt vài phần lòng nghi ngờ, đợi sau khi trở về lại phái người tìm hiểu rõ ràng bối cảnh nhóm huynh trưởng, tự nhiên sẽ tin tưởng lần này cứu giúp đúng là trùng hợp.

Hai tháng sau huynh trưởng cùng đại biểu ca sẽ tham gia luận võ, cuối cùng hai người có thể tiến vào Ngự Lâm quân cùng Kim Ngô vệ hay không liền xem ý tứ của Tiêu Dục. Đối với điểm này Cố Vân Yên cũng không lo lắng, bởi vì kiếp trước biểu ca Mạnh Nguyệt chính là nhờ tương trợ Tiêu Dục thoát khỏi nguy hiểm, mới được Tiêu Dục coi trọng tiến vào Ngự Lâm quân, sau lên làm phó thống lĩnh Ngự Lâm quân.

Quả nhiên trung tuần tháng chín qua đi, trong cung liền truyền đến tin tức, Cố Trì vào Ngự Lâm quân, chức vị là từ lục phẩm Thiếu Vệ. Mà Triệu Lạc vào Kim Ngô vệ, nhậm chức chính lục phẩm tòng quân. Đối với kết quả này Cố Trì cùng Triệu Lạc đều cảm thấy so với trong dự đoán tốt hơn rất nhiều.

(lời editer: ta giải thích chút, theo các truyện cổ đại ta đọc, Ngự Lâm quân là quân bảo vệ hoàng cung nói chung, Kim Ngô vệ là quân riêng của hoàng đế)

Đông đi xuân tới, trong nháy mắt lại là 1 năm trôi qua. Tháng trước Cố Vân Yên thu được thư của Thị Họa báo ngày về, ấn cước trình tính ra chỉ khoảng hai ba ngày này Thị Họa tới kinh thành.

“Tiểu thư, hôm nay nô tỳ sơ cho ngài cái lưu vân kế đi?” Thị Thư nhìn cô gái ôn nhu ngồi ngay ngắn ở trước bàn trang điểm hỏi.

https://thuviensach.vn

“Ân, cài trâm gài tóc đơn giản chút” Một lát nữa Cố Vân Yên bồi Triệu thị đi Từ phủ Từ đại nhân làm khách.

Từ đại nhân cùng cố lão gia là đồng nghiệp ở Hàn Lâm viện, giao tình không phải là ít, trong ngày thường cũng hay lui tới, hai nhà Từ Cố có ý định kết thông gia, cho nên mấy ngày trước Triệu thị liền nhận được thiệp mời của Từ phu nhân, Triệu thị liền chọn ngày Cố Trì hưu mộc mang theo nữ nhi đến Từ phủ.

Tiểu thư Từ gia cùng nữ nhi nhà mình đều là nữ tử khuê các, có rất nhiều đề tài trò chuyện, cũng tốt nhìn xem phẩm tính tiểu thư Từ gia làm người. Cho dù hai nhà không thể kết thành thông gia, ngày sau người ngoài nhắc đến chuyện hôm nay, bất quá chính là nữ nhi hai nhà khuê các đi lại thôi, mà Cố Trì chỉ đóng vai trò hộ tống mẫu thân cùng muội muội tiến đến tham gia bái phỏng, nói như thế nào cũng không làm hỏng thanh danh hai nhà.

Ăn diện xong Cố Vân Yên mang theo Thị Thư đi Phù Cúc viện cùng Triệu thị hội hợp, Cố Vân Yên thấy Triệu thị liền tiến lên hành lễ vấn an, mẹ con hai người nói chút chuyện chừng một ly trà mới đứng dậy xuất môn.

Khi mẹ con Triệu thị tới đại môn Cố phủ liền thấy Cố Trì đang đứng trước xe ngựa, Cố Trì hoàn lễ cùng mẫu thân xong, mới đi nhanh tiến lên giúp đỡ Triệu thị đi lên xe ngựa. Mà Cố Vân Yên được Thị Thư nâng lên xe ngựa phía sau, Cố Trì lại dặn phu xe cẩn thận đánh xe ngựa, đợi đến an bài hết thảy thỏa đáng, đoàn người mới hướng Từ phủ đi.

Hai nhà Từ cố cách cũng không xa, xe ngựa đại khái đi hai nén hương liền đứng ở trước cửa Từ phủ, xuống xe ngựa liền nhìn thấy Từ phu nhân mang theo nữ nhi ở cửa Từ phủ đón chào, người hai nhà lần lượt hành lễ.

https://thuviensach.vn

Từ phu nhân cùng Triệu thị hướng phòng khách cùng đi, sau khi ngồi xuống một ly trà nhỏ, Cố Trì liền đứng dậy cùng Từ đại thiếu gia đi tiền viện, dù sao ngoại nam không nên cùng nữ quyến ở chung một chỗ, Từ phu nhân đối dáng vẻ đường hoàng, hành vi cử chỉ hào phóng khéo léo của Cố Trì rất là vừa lòng.

Một bên khuôn mặt xinh đẹp của tiểu thư Từ gia nổi lên đỏ ửng, đợi Cố Trì rời đi, phu nhân hai nhà hàn huyên một hồi đề tài liền chuyển tới trên người Cố Trì cùng tiểu thư Từ gia, tiểu thư Từ gia nghe xong hai câu lúc này đỏ bừng mặt, vội vàng lôi kéo Cố Vân Yên đến hậu viện.

“Đình tỷ tỷ nhưng là có lời muốn nói với muội?” Cố Vân Yên nhìn Từ Đình trước mặt muốn nói lại thôi cười hỏi.

Từ Đình kinh ngạc, không nghĩ Cố Vân Yên sẽ trực tiếp mở miệng hỏi, hơi hơi sửng sốt một chút, Cố Vân Yên buồn cười nói “Ca ca ta chưa trả lại cho Đình tỷ tỷ con diều lúc trước đâu, Đình tỷ tỷ không định đòi thêm ca ca ta thứ gì sao?”

Từ Đình bị Cố Vân Yên trêu ghẹo, không khỏi xấu hổ đến hai tai đều đỏ lên, chỉ cúi đầu giận một câu “Nha đầu ngươi da mặt ngày càng dày.”

Hai người cười đùa một hồi, Từ Đình mới không còn căng thẳng.

Lúc này tiểu nha đầu tiến vào thông truyền thỉnh hai vị tiểu thư dời bước phòng khách. Dùng xong cơm trưa, Triệu thị mang theo nữ nhi cáo từ Từ phu nhân hồi phủ.

Chạng vạng Cố lão gia từ Hàn Lâm viện trở về, Cố phu nhân cùng hắn nhắc đến chuyện tình hôm nay, Cố lão gia vừa thấy ý cười trên mặt thê tử liền biết nàng đối cọc nhân duyên này cũng rất vừa lòng.

Cố lão gia vốn cũng muốn tác thành hai người Cố Trì cùng Từ Đình, hai nhà đều hiểu rõ, đối với người con dâu tương lai này ông cũng tương đối

https://thuviensach.vn

vừa ý, vì thế vợ chồng hai người ăn nhịp với nhau. Chỉ chờ Cố Trì tỏ thái độ, tuy nói hôn nhân là lệnh cha mẹ lời mai mối, nhưng dù sao muốn cưới vợ là con trai, hai người họ cũng không muốn bắt buộc con trai.

Cố lão gia công đạo thê tử việc này còn phải trưng cầu ý nguyện con trai xong liền đi làm chuyện khác, Triệu thị gật đầu ứng hạ.

Triệu thị nhìn con trai trước mặt ngọc thụ lâm phong, trong lòng rất có cảm khái, gương mặt con trai khi còn bé hãy còn mới mẻ, trong chớp mắt con trai liền mười bảy, cũng đến tuổi cưới vợ sinh con, thời gian trôi qua thực mau nha!

“Con ta cũng đến tuổi đàm hôn luận gả rồi, có nghĩ tới muốn cưới dạng cô nương gì không?” Triệu thị mang cười nói.

Cố Trì ở Ngự Lâm quân làm việc 1 năm, dĩ nhiên bớt vài phần thiếu niên ngây ngô, cả người thoạt nhìn càng phát ra khôn khéo giỏi giang, nghe Triệu thị vừa hỏi như vậy liền đoán được ý tưởng của cha mẹ.

“Hôn nhân đại sự, con trai toàn nhờ cha mẹ làm chủ.” Cố Trì trầm ổn nói.

“Hành Chi cảm thấy đại cô nương nhà Từ bá phụ như thế nào?” Triệu thị đạm cười nói.

“Con trai cảm thấy Từ gia cô nương rất tốt.” Cố Trì nhớ tới gương mặt tươi tắn như hoa đào kia, khóe môi không khỏi hơi hơi giơ lên.

“Con ta nói như thế, vì nương trong lòng liền yên tâm, nương liền cùng cha ngươi thương lượng hôn sự của ngươi”

https://thuviensach.vn

Chương 5

Hai vợ chồng Cố lão gia thương lượng hôn nhân đại sự của con trai xong, lại lo lắng đến Sùng Văn đế hiện tại ốm đau liệt giường, nếu là vạn nhất có quốc tang, vậy hôn sự này phải hoãn lại.

Cố lão gia càng nghĩ càng cảm thấy nên mau chóng đem hôn sự con trai tiến hành nhanh chóng cho thỏa đáng, vì thế hôm sau Triệu thị liền tìm bà mai đến Từ gia cầu hôn, Từ gia đáp ứng cửa hôn nhân này xong, Triệu thị liền bắt tay vào xử lý các công việc chuẩn bị.

Ngày 26 tháng 7 là ngày hoàng đạo để gả cưới, hai nhà thương lượng đem hôn kỳ quyết định ngày này, khoảng cách đến hôn kỳ cũng chỉ còn lại ba tháng.

Triệu thị vì hôn sự con trai sắp tới bận đến chân không chạm đất, làm việc gì đều gắng đạt tới thích đáng nhất, chờ tất cả tương đối ổn định ước chừng gầy hai ba cân, chỉ là tinh thần Triệu thị lại mười phần tốt, thật ứng câu người có việc vui tinh thần thoải mái.

“Nương ngài ngồi xuống uống ly trà, nghỉ một lát đi.” Cố Vân Yên nhìn mẫu thân không ngừng chỉ huy người hầu trong nhà, trên trán rịn một tầng mồ hôi, đau lòng nói.

“Nương không sao cả, Yên nhi không cần lo lắng.” Triệu thị hồi đầu đối với Cố Vân Yên cười cười.

Cố Vân Yên tiến lên kéo tay Triệu thị nói “Thúy di các nàng đều là lão nhân trong phủ, có các nàng kiểm tra ắt sẽ không xảy ra sai sót gì, nương

https://thuviensach.vn

chỉ để ý hảo hảo nghỉ ngơi cũng được mà.” Giúp đỡ Triệu thị ngồi xuống xong, Cố Vân Yên đem trà đưa cho Triệu thị.

“Được, nương đều nghe Yên nhi.” Triệu thị tiếp nhận Cố Vân Yên đưa qua trà, nhấp hai hớp.

“Chờ đại tẩu vào cửa, liền có thể phân ưu cho nương, đợi qua một năm lại sinh cho nương thêm cái đại tôn tử béo béo mập mập, nương chỉ cần đợi hưởng ngày lành thôi.” Cố Vân Yên hướng về phía Triệu thị ngọt ngào cười nói.

“Nha đầu ngươi chỉ biết nói lời ngọt dỗ người, bất quá, lời này nương thích nghe!” Vẻ mặt Triệu thị tươi cười.

Đến ngày 26 tháng 7, giờ mẹo Cố Vân Yên đã bị Thị Họa gọi dậy, trang điểm ăn mặc thỏa đáng xong liền mang theo Thị Thư Thị Họa hai cái nha hoàn đi tiền thính.

Trong Cố phủ một mảnh vui sướng, đại sảnh ồn ào náo nhiệt, vợ chồng Cố lão gia cùng Triệu thị đứng ở cửa Cố phủ, nghênh đón khách nhân tiến đến tham gia tiệc cưới, tân khách lục tục đến, đều đối vợ chồng Cố lão gia chúc cùng khen tặng, một câu một câu đều ngụ ý tốt đẹp, vào trong tai vợ chồng Cố lão gia, khiến vẻ mặt hai ngườitươi cười xán lạn vô cùng.

Không biết qua bao lâu, cửa có người hô “Đại thiếu gia đón tân nương tử trở lại!”

Cố Vân Yên nhìn hướng cửa, liền nhìn thấy Cố Trì một thân hỉ bào đỏ thẫm trong tay cầm hồng trù, mà phía sau hắn là tân nương tử choàng khăn trùm đầu đỏ thẫm đang nắm đầu hồng trù còn lại, nhìn không được mặt tân nương tử, nhưng chỉ xem dáng người nàng thướt tha yểu điệu liền biết nhất định là đại mỹ nhân. Ngoài cửa chiêng trống pháo thanh lần lượt truyền đến.

https://thuviensach.vn

Theo bà mai hô lớn một tiếng “Giờ lành đến!” Đại sảnh vốn đang ồn ào không thôi nhất thời yên tĩnh trở lại,“Nhất bái thiên địa!” Cố Trì cùng Từ Đình song song xoay người về phía sau hướng tới cửa khom người cúi đầu.“Nhị bái cao đường” Hai người lại xoay người lại hướng tới nhị lão Cố gia ngồi ngay ngắn ở trên cúi đầu hạ bái.“Phu thê giao bái!” Hai người cúi đầu tương đối,“Kết thúc buổi lễ.”

Đi hoàn lễ sau đại sảnh lại khôi phục huyên náo vừa rồi, có người khen tân nương tử xinh đẹp, cũng có người khen Cố Trì anh tuấn tiêu sái, còn có người thở dài hảo một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ! Tiếng động liên miên phập phồng, trong lúc nhất thời tiếng hoan hô không ngừng. Từ Đình được nha hoàn bên người nâng trở về tân phòng, mà Cố Trì lưu lại chiêu đãi tân khách.

Tân khách lần lượt rời đi, Cố phủ náo nhiệt một ngày yên tĩnh lại, mẹ con Triệu thị cùng Cố Vân Yên tiếp đãi khách nhân cả ngày cũng đã cạn kiệt sức lực, đợi đến khách nhân rời đi hết, Triệu thị đối Cố Vân Yên nói:“Yên nhi nhưng là mệt muốn chết rồi? Bận cả một ngày, mau trở về để cho bọn nha hoàn hầu hạ tắm rửa đi ngủ đi.”

“Nữ nhi xin trở về, nương cũng sớm đi nghỉ ngơi!” Cố Vân Yên hướng Triệu thị hành lễ cáo lui.

Cố lão gia được gã sai vặt bên người nâng trở về, có lẽ là uống say, bước chân có chút lảo đảo, Triệu thị tiến lên đỡ Cố lão gia, một bên dùng khăn tay lau mặt Cố lão gia vừa nói:“Lão gia sao uống nhiều quá thế này, người hầu cũng không khuyên điểm.”

Cố lão gia khoát tay áo “Không ngại, hôm nay con ta đại hôn, lão phu nhất thời cao hứng liền uống nhiều mấy chén.” Nha hoàn bưng canh giải rượu lên, Triệu thị hầu hạ Cố lão gia uống hết.

“Có đưa qua chỗ đại thiếu gia chưa?” Triệu thị xoay người hỏi nha hoàn.

https://thuviensach.vn

“Hồi phu nhân, vừa mới nãy Thúy di đã dặn dò, lão gia nơi này cùng đại thiếu gia bên kia đều có.” Tiểu nha đầu cung kính trả lời. Thúy di là nha đầu của hồi môn Triệu thị, làm việc từ trước đến nay luôn thoả đáng.

“Ân, đi xuống đi.” Triệu thị gật gật đầu.

Cố Trì uống canh giải rượu gã sai vặt đưa tới, lại sai người chuẩn bị nước ấm tắm rửa, rũ bỏ bớt hơi rượu trên người, mới lần nữa thay đổi y phục đỏ thẫm, đứng dậy hướng tân phòng đi.“Đại thiếu gia” Nha hoàn canh giữ ở ngoài cửa nhìn thấy Cố Trì cung kính hành lễ.

Cố Trì hai tay đẩy ra cửa phòng, đập vào trong mắt là kiều thê một thân giá y đỏ thẫm ngồi ngay ngắn cho trên giường. Tùy tay cầm lấy hỉ xứng mở khăn voan, khuôn mặt thê tử kiều diễm ướt át liền lộ đi ra, xinh đẹp làm cho tâm thần Cố Trì nhoáng lên một cái, sau một lúc lâu mới hồi phục lại tinh thần, tiến lên từng bước đem thê tử ôm vào trong ngực, Từ thị xấu hổ đem mặt chôn ở trong ngực của hắn. Bên trong một mảnh kiều diễm phong tình, một đêm màn giường lay động cả đêm.....

Sáng sớm hôm sau Tuân ca nhi liền ồn ào muốn xem tân nương tử, hôm qua tân nương choàng khăn voan nên không có thể thấy mặt, Cố Vân Yên sợ hắn ở trên tiệc cưới làm ầm ĩ liền dỗ hắn sáng sớm hôm sau có thể nhìn, không nghĩ tới tiểu tử kia vừa tỉnh lại liền nhớ đến việc này, Cố Vân Yên bất đắc dĩ, đành phải bảo nha hoàn sớm một chút mang theo hắn hướng Phù Lăng viện đi.

Mới vừa đi đến hành lang gấp khúc sân ngoài, liền nhìn thấy huynh trưởng cùng tẩu tử đang lại đây, Tuân ca nhi lúc này buông ra tay Cố Vân Yên, hai chân nhỏ bé hướng huynh trưởng chị dâu mà chạy, ngửa đầu nói:“Đại ca, tân nương tử hôm qua huynh cưới về đâu?”

Tuân ca nhi thốt ra lời này, ba người ở đây đều sửng sốt một chút, vẫn là Cố Vân Yên trước hết phản ứng lại đây nói:“Tuân ca nhi ngốc, đứng ở bên

https://thuviensach.vn

cạnh đại ca không phải là tân nương tử hôm qua sao.”

Tuân ca nhi vòng quanh Từ thị cao thấp đánh giá một vòng, nói:“Tân nương tử không phải đều mặc váy đỏ sao? Sao tỷ ấy không có mặc váy đỏ?”

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn Tuân ca nhi nghiêm trang, mọi người đều buồn cười. Cố Vân Yên cùng Cố Trì mãi cam đoan, Tuân ca nhi mới từ từ tiếp nhận chuyện người tỷ tỷ bên cạnh không mặc váy đỏ này chính là tân nương tử thật, một đám người hướng đại sảnh mà đi, hôm nay là ngày người mới cấp trưởng bối trong nhà kính trà, cũng không thể chậm trễ canh giờ.

Đến đại sảnh, Cố Vân Yên hành lễ vấn an tổ phụ, đường thúc cùng đường thím còn có một ít họ hàng gần đều đang cùng vợ chồng Cố lão gia nói việc nhà, người mới đến nhất nhất cấp trưởng bối kính trà, các trưởng bối cho lễ gặp mặt, một vòng xuống dưới mới xem như đã xong, từ nay về sau Từ thị mới chính thức là một phần tử trong gia tộc này, cả đời vinh nhục đều buộc chặt chẽ cùng Cố gia.

https://thuviensach.vn

Chương 6

3 năm trước Sùng Văn đế băng hà, truyền ngôi cho tam hoàng tử Tiêu Dục. Vĩnh Dật đế kế vị 3 năm, hậu cung điêu linh, con nối dòng dưới gối đơn bạc, Hoàng thái hậu đặc hạ ý chỉ tuyển tú khắp cả nước sung vào hậu cung, vì hoàng gia khai chi tán diệp. Ý chỉ ban hạ xuống, phàm là quan viên thất phẩm trở lên của Đại Chiêu, trong nhà có nữ tử từ tròn mười lăm đến mười tám chưa lập gia đình đều có thể tham gia lần tuyển tú này.

Mà căn cứ quy củ Đại Chiêu: quan gia tiểu thư phù hợp điều kiện đều phải tiến cung hậu tuyển, trừ phi lạc tuyển, bằng không là không cho phép lén kết hôn.

Ý chỉ ban xuống, quan viên lớn nhỏ các nơi đều bôn tẩu, những nhà có nữ nhi muốn tiến cung liền cho người tìm hiểu tin tức, những nhà không muốn để nữ nhi tiến cung cũng cao thấp chuẩn bị, bất quá người sau chỉ chiếm số rất ít.

Cố lão gia trở về nhà, một bộ đang có tâm sự, mấy năm qua bởi vì Cố Vân Yên vô tình hay cố ý đề điểm, năm trước Cố lão gia đã thăng chính tứ phẩm Trung thư Thị lang.

Triệu thị thấy Cố Cẩn lo lắng, nói:“Lão gia nhưng là gặp việc khó?”

Cố lão gia liền đem việc tuyển tú báo cho Triệu thị biết, Triệu thị nghe xong cũng không ngừng lo lắng, mười hai tháng này nữ nhi vừa làm lễ cập kê, vừa lúc phù hợp điều kiện tuyển tú, cái này nên làm thế nào cho phải? Vốn còn muốn đề nữ nhi gả thanh niên tài tuấn gia thế bình ổn, ngày sau trải qua cuộc sống mỹ mãn giúp chồng dạy con, nhưng nay lại phải tiến

https://thuviensach.vn

thâm cung nơi ăn tươi nuốt sống người ta không chớp mắt, Triệu thị làm sao có thể không lo lắng?

“Lão gia, phải làm sao đây?” Triệu thị nhíu mi khổ sầu.

Cố lão gia lôi kéo tay thê tử trấn an “Tình huống chưa hẳn xấu như chúng ta nghĩ, hết thảy chờ hỏi qua Yên nhi sau mới quyết định vậy.”

Kỳ thật Cố lão gia đối với tác phong làm việc mấy năm qua của Cố Vân Yên cũng không phải hoàn toàn không có phát hiện, một lần là trùng hợp nhưng là hai lần ba lượt đâu? Chính là Cố lão gia hiểu rõ nữ nhi của mình, chuyện hại người tuyệt đối không làm, nếu đã như thế, những chuyện nữ nhi không muốn nói, hắn cũng liền vờ như không biết thôi.

Cố lão gia trầm tĩnh nhìn nữ nhi trước mặt, Cố Vân Yên năm nay 15 tuổi, ngũ quan xinh xắn, một đôi mắt phượng linh động, mười phần tiểu mỹ nhân.

“Yên nhi, đối với lần tuyển tú này, thấy thế nào?” Sau một lúc lâu Cố lão gia hỏi.

“Cha, nếu tuyển tú không thể tránh miễn, kia sao không thuận thế theo.” Cố Vân Yên lạnh nhạt nói.

“Yên nhi trong lòng đã có tính toán, cha sẽ không hỏi nhiều.” Cố lão gia trầm ngâm nói.

“Cha đối với việc nữ nhi hướng trong cung xếp vào nhân thủ hẳn là đã sớm phát giác đi, nữ nhi lúc trước làm hết thảy đều là chuẩn bị để tiến cung, cho nên đối với việc tuyển tú cha mẹ không cần quá lo lắng.”

“Con ta từ nhỏ hiểu chuyện, ta và nương ngươi liền yên tâm.” Biết đây là nữ nhi trấn an mình, Cố lão gia liền theo ý Cố Vân Yên.

https://thuviensach.vn

Vào tháng tư, thời tiết càng phát ra nóng bức, dưới nắng hè chói chang, nhóm tú nữ dưới sự hướng dẫn của cung nữ thái giám tiến vào cửa cung, hướng cửa Thái Hòa mà đi. Tú nữ khắp các nơi của Đại Chiêu thông qua sơ tuyển cùng phục tuyển mới đến được chung tuyển hôm nay, nếu là thông qua chung tuyển liền có thể vào cung làm phi tần, mà lúc này lạc tuyển, có một phần được hoàng đế hạ chỉ tứ hôn cho dòng họ hoàng thất, hoặc là cho các đại thần tài năng được hoàng đế xem trọng. Còn lại sau khi trở về có thể tự do kết hôn.

Lần này tú nữ tham gia chung tuyển hơn hai trăm người, năm người làm một tổ tiến vào điện. Những người khác chờ ở bên ngoài, đợi đến thái giám gọi đến tên mình liền theo cung nữ tiến vào điện, lúc này nhóm tú nữ nín thở ngưng thần, hiển nhiên tiểu thư khuê các bình thường đoan trang tú lệ dĩ nhiên khẩn trương nhưng vẫn là giữ đúng phép tắc.

Điện tuyển đã qua hơn phân nửa,“Tuyên, Liễu Nghi, Mạnh Nguyệt, Kỷ An Nhiên, Cố Vân Yên, Lý Song Nhi yết kiến.” Một thái giám cao cổ họng xướng nói.

Cố Vân Yên cùng vài tú nữ được gọi cùng nhau theo cung nữ tiến vào điện Thái Hòa, ở cửa vừa vặn gặp một tổ năm người phía trước đi ra, trong đó có hai ba cái thần sắc cô đơn, có một thậm chí đỏ hốc mắt, nghĩ đến là bị ban thưởng hoa lạc tuyển.

Mấy người tiến vào trong điện, quy củ quỳ xuống hành lễ:“Thần nữ tham kiến Hoàng thượng, Hoàng hậu nương nương, cung chúc Hoàng thượng, Hoàng hậu nương nương vạn phúc kim an!”

“Miễn lễ, bình thân” Mấy người chậm rãi đứng dậy, vẫn cúi đầu, cung kính đứng yên trong điện.

“Từ bên phải bắt đầu, mỗi người nói một chút sở trường của mình.” Đại điện truyền đến Hoàng hậu hỏi.

https://thuviensach.vn

“Thần nữ thích viết chữ, thần nữ thích múa, thần nữ thạo nữ hồng, thần nữ thích cầm, thần nữ ngày thường yêu sách ” Vài tú nữ lần lượt đáp.

“Đều ngẩng đầu lên.” Phía trên vang lên tiếng hoàng đế thanh liệt.

Cố Vân Yên cùng với vài tú nữ theo lời khẽ nâng đầu lên, chỉ có thể nhìn đến trên đại điện một mảnh cẩm bào minh hoàng, dựa theo quy củ không thể nhìn thẳng thiên nhan, nếu không là cử chỉ đại bất kính.

“Người thứ hai cùng thứ tư tiến lên” Lại nghe hoàng đế ban lệnh.

Cố Vân Yên cùng Mạnh Nguyệt theo lời tiến lên từng bước,“Có từng đọc qua sách gì không?”

“Thần nữ đọc qua nữ tắc nữ giới, thần nữ cũng.” Hai nàng phân biệt trả lời.

Hoàng hậu hơi hơi dò xét liếc mắt một cái nhìn thần sắc Hoàng thượng, sau lại đem tầm mắt chuyển tới trên người hai tú nữ bước ra khỏi hàng trong đại điện, bên phải một thân vàng nhạt sắc lụa mỏng, dung mạo không tính tuyệt sắc, đợi tầm mắt chuyển tới trên người tú nữ bên trái một thân màu thiên thanh vân sa cùng váy dài, đồng tử thoáng co rút lại một chút, lại một cái giai nhân khuynh thành, không nghĩ tới ngoại trừ đệ nhất mỹ nhân Thịnh Kinh Giang Vũ Nhiên, còn có nữ tử dung mạo tuyệt sắc như thế, đặc biệt cặp mắt phượng linh động kia, Hoàng hậu nhìn thoáng qua văn án bối cảnh, cũng may gia thế không cao. Bất quá Hiền phi phỏng chừng lại sẽ làm ầm ĩ một phen đi!

“Các ngươi hai người giỏi cầm vũ, liền cùng biểu diễn đi.” Hoàng thượng lời vừa nói ra, tiểu thái giám liền đem cầm đặt lên bàn. Cố Vân Yên cùng Mạnh Nguyệt hành lễ, một người rửa tay xong ngồi xuống bàn, một người thay y phục đi vào trong đại điện, Cố Vân Yên tay khẽ nâng, khẽ thử cầm một chút, sau một đám âm phù như nước chảy mây trôi vờn quanh cho trong điện.

https://thuviensach.vn

Mạnh Nguyệt nghe tiếng đàn liền vung tay áp múa. Cố Vân Yên đàn là khúc "Yêu nguyệt". Đầu ngón tay lướt nhẹ trên đàn, tiếng đàn uyển chuyển triền miên, tuyệt đẹp êm tai, đến nỗi mọi người trong điện ngây người, chỉ có thể ngưng thần nhắm mắt nghe cầm khúc, vốn dĩ bầu không khí ngày hè nóng nực cũng bị cầm khúc trấn an.

Một khúc kết thúc, Mạnh Nguyệt nhảy cũng theo tiếng đàn dừng lại, toàn bộ trong đại điện một mảnh vắng lặng, lặng ngắt như tờ. Đang lúc Cố Vân Yên cùng Mạnh Nguyệt hai người có chút hơi hơi luống cuống, mới nghe thấy giọng Hoàng hậu ôn hòa truyền đến "Tiếng đàn thấu tâm, kỹ thuật nhảy tuyệt đẹp."

Vĩnh Dật đế gật gật đầu ưng thuận.

"Theo nhị phẩm Giang Tô tuần phủ chi nữ Mạnh Nguyệt, chính tứ phẩm Trung thư Thị lang chi nữ Cố Vân Yên, lưu bài tử ban thưởng ngọc bội" Thấy được Hoàng thượng gật đầu lão thái giám bên cạnh lập tức xướng đến.

https://thuviensach.vn

Chương 7

Tú nữ lạc tuyển theo đường cũ trở về nhà, mà những người được chọn đi theo thái giám cùng tiểu cung nữ đến Trữ Tú cung, chờ tuyển tú kết thúc, mới được rời đi.

Cố Vân Yên nhìn nhóm tú nữ oanh oanh yến yến trúng cử trước mặt, cùng trí nhớ kiếp trước hoàn toàn trùng khớp, tuy nhiên ngoài ý muốn Cố Vân Yên là đời trước Giang Vũ Nhiên không vào cung lại xuất hiện ở nơi này. Cố Vân Yên biết nhân vật Giang Vũ Nhiên này, nên nói Thịnh Kinh không người không biết Giang Vũ Nhiên, chỉ vì Giang Vũ Nhiên từ năm 13 tuổi liền đã danh tiếng lan xa, đến buổi lễ cập kê, một điệu múa danh chấn Thịnh Kinh.

Kiếp trước Giang Vũ Nhiên năm nay 16 tuổi, tháng sáu đã truyền ra tin tức được định hôn cùng đích thứ tử nhà Tể tướng, đệ đệ Hoàng hậu. Cố Vân Yên âm thầm suy tính, Giang Vũ Nhiên là cháu gái ruột Giang các lão, gia thế bối cảnh hùng hậu, bản thân lại có dung mạo tuyệt sắc, nàng ta nhất định sẽ trở thành đại kình địch của nàng sau khi vào cung. Nhưng vậy thì sao? Cố Vân Yên quyết không cho phép chính mình lùi bước. Để có thể báo mối thù kiếp trước, dù phía trước là đầm rồng hang hổ nàng cũng sẽ vào.

Ước chừng đợi hết một ngày, lục tục lại tiến vào vài tú nữ trúng cử, chân tuyển mới xem như kết thúc.

Chợt thấy một lão thái giám thân mặc y phục tổng quản thái giám, mang theo một đội tiểu thái giám tiến đến, thỉnh an nhóm tú nữ. Vung phất trần nói:“Hôm nay tuyển tú đã xong, các vị tú nữ đã thông qua chân tuyển hôm nay sẽ được về phủ, sau đó trong cung sẽ an bài sắp xếp ma ma giáo dưỡng

https://thuviensach.vn

đến quý phủ, thẳng đến mười tám tháng tư trước một ngày nhóm tiểu chủ tiến cung, thánh chỉ sẽ được đưa đến quý phủ.”

“Tạ công công.” Chúng tú nữ trăm miệng một lời nói.

Cố Vân Yên theo chúng tú nữ một hàng ra cửa cung, trước cửa cung một hàng xe ngựa đang chờ. Thị Thư Thị Họa quy củ đứng yên hai bên xe ngựa nhà mình, Cố Vân Yên được Thị Thư đỡ lên xe ngựa nhà mình, Cố Vân Yên đối với biểu hiện của hai nha hoàn này rất là vừa lòng, trải qua chính mình nhiều năm tài bồi, Thị Thư cùng Thị Họa đã muốn làm được vui buồn không hiện sắc mặt.

Trở về phủ, một nhà già trẻ Cố phủ lúc này đã chờ ở cửa, Cố Vân Yên vừa xuống xe ngựa, Cố lão gia vội vàng dẫn đầu mọi người quỳ xuống thỉnh an, mọi người hoàn lễ với nhau xong liền cùng trở về đại sảnh, đại khái nói một chút tình hình hôm nay, Triệu thị liền để cho mọi người lui, đau lòng nhìn nữ nhi, nói:“Yên nhi, hôm nay mệt mỏi cả ngày, cũng chưa ăn cơm trưa, nương vẫn bảo nha hoàn luôn hâm sẵn đồ ăn, hiện tại dùng chút đi?”

Cố Vân Yên ngồi xuống nghỉ tạm chiếc kỷ trà, ép buộc một ngày quả thật có chút mệt,“Được ạ, nương cùng con dùng một chút đi.”

Mẹ con im lặng dùng cơm, lại để cho Thị Thư Thị Họa hầu hạ rửa mặt chải đầu.

Không bao lâu sau, trong cung an bài ma ma giáo dưỡng đến, trầm tĩnh thỉnh an Cố Vân Yên, nhất cử nhất động đều là quy củ, bình thản trên mặt nhìn không ra hỉ giận.

“Tiểu chủ đêm nay xin nghỉ ngơi sớm chút, sáng sớm ngày mai cùng lão nô học tập quy củ trong cung.” Chu ma ma nói.

“Đa tạ ma ma đề điểm” Cố Vân Yên dịu dàng nói.

https://thuviensach.vn

Vĩnh Ninh cung

Thái hậu được Hoàng thượng đỡ dựa vào đầu giường, sắc mặt Thái hậu mệt mỏi, tinh thần cũng không rất tốt, nhưng hai mắt lại lộ ra sắc bén không giống với người bệnh,“ Nha đầu Giang gia kia Hoàng thượng muốn tuyển tiến cung?”

Vẻ mặt Hoàng đế thản nhiên nói:“Nhi thần nghĩ đến mẫu hậu cũng là nguyện ý.”

“Kia, Tể tướng bên kia.....” Thái hậu chần chờ.

“Mẫu hậu yên tâm, Hoàng hậu biết nên làm như thế nào.” Hoàng đế không chút do dự nói.

“Nếu như thế, cũng được..... Vậy phân vị?”

“Nhi thần tự sẽ không bạc đãi nàng, mẫu hậu an tâm, không cần vì chuyện này phân tâm tinh thần.”

“Hoàng nhi xưa nay hiếu thuận, ai gia cảm thấy vui mừng, chỉ là cũng đừng quên Đỗ nha đầu Trấn quốc hầu gia.” Thái hậu lại nói

“Tạ mẫu hậu nhắc nhở, mẫu hậu an tâm dưỡng bệnh, nhi thần ngày mai lại đến thăm.” Hoàng đế hướng Thái hậu cáo từ.

Ra Vĩnh Ninh cung, Lưu Đức Phúc hầu hạ bên người thấy ý cười trên mặt chủ tử chưa giảm, nhưng nụ cười kia lại không đạt đáy mắt, ở bên người hoàng thượng hầu hạ gần 20 năm Lưu Đức Phúc đương nhiên hiểu được, tươi cười như vậy ý vị như thế nào. Giang các lão cùng Lưu Tể tướng nghĩ muốn đám hỏi, hừ ~ cũng không nhìn xem chủ tử của Đại Chiêu có đồng ý hay không.

https://thuviensach.vn

“Bãi giá Phượng Nghi cung” Tiêu Dục vừa dứt lời, Lưu Đức Phúc lập tức chỉ huy loan giá đế vương chậm rãi hướng trong cung Hoàng hậu bước.

Ba ngày sau, người trong cung tới tuyên đọc thánh chỉ. Một nhà già trẻ Cố phủ quỳ ở đại sảnh tiếp chỉ.“Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết, trưởng nữ Cố gia, tú ngoại tuệ trung, dịu dàng hiền lương, đặc tứ phong làm chính lục phẩm tài tử. Khâm thử!”

“Thần nữ tiếp chỉ, Ngô hoàng vạn tuế! Vạn tuế! Vạn vạn tuế!” Cố Vân Yên tiếp chỉ sau ý bảo Thị Họa đang đứng một bên, Thị Họa liền tiến lên tặng hà bao cho Qúy công công tuyên chỉ.

Quý công công suy nghĩ phân lượng hà bao ở trong tay áo, trên mặt lộ ra tươi cười vừa lòng.

“Nếu là công công không chê, xin lưu lại uống ly trà nhỏ, không biết công công có rảnh?” Cố Vân Yên ôn nhu dò hỏi.

“Lão nô đa tạ Cố tiểu chủ ưu ái, chính là Tạp gia còn có công vụ trong người, một hồi còn phải đi Trấn quốc hầu phủ Đỗ sung nghi, Giang các lão gia Giang sung dung cùng với Thượng thư công bộ Mạnh mỹ nhân tuyên chỉ, này liền cáo từ.”

Hiển nhiên là đối Cố Vân Yên đưa hồng bao tương đối vừa lòng, cố ý ở lúc chối từ lộ ra tin tức các phân vị cao của nhóm tú nữ được sắc phong lần này, Quý công công thân là lão nhân trong cung, phương diện làm người xử thế vẫn tương đối biết tính toán.

Cố lão gia sai người cung đưa Quý công công.

Đối với kết quả được sắc phong làm tài tử, Cố Vân Yên không cảm thấy bất ngờ, kiếp trước chức quan phụ thân là theo ngũ phẩm, lúc phong vị phân bản thân mình là từ lục phẩm bảo lâm, mà nay phụ thân là chức quan chính tứ phẩm, năm trước huynh trưởng cũng thăng lên làm phó thống lĩnh

https://thuviensach.vn

Ngự Lâm quân, cho nên vị phân so với kiếp trước cao hơn một bậc. Vị phân này xem như thật tốt, bình thường phong vị lúc tuyển tú đều là thấp, đương nhiên, vài người do điều động nội bộ kia tương đối đặc thù.

(Lời editer: quy củ tuyển tú, tú nữ trúng cử, sắc phong ban đầu dựa trên chức quan của cha hoặc anh. Không được cao hơn chức vị của cha hoặc anh. Ví dụ Cố phụ là chính tứ phẩm, vậy thì vị phân ban đầu của Yên tỷ cao nhất chỉ có thể ở mức ngũ phẩm)

Vị phân từ theo lục phẩm trở lên đều có thể mang hai nha hoàn vào cung, Cố Vân Yên dẫn theo tất nhiên là Thị Thư Thị Họa không thể nghi ngờ, tỉ mỉ tài bồi mấy năm nay, cuối cùng đã đến lúc dùng. Về phần vị phân, Cố Vân Yên không vội, vào cung lại từ từ tiến lên là được.

Thị Họa nhìn tiểu thư trước mặt ánh mắt kiên định, lúc này dĩ nhiên nàng đoán được nguyên do chân chính lúc trước tiểu thư an bài nàng đi Ngũ Đài Sơn, nhiều năm trước tiểu thư đã bắt đầu bố cục, có thể thấy được tiểu thư tâm trí sâu xa, càng cảm thấy bội phục tiểu thư. Chỉ là Thị Họa cảm thấy nghi hoặc, sư phụ từng nói chuyện hắn ẩn cư trên Ngũ Đài Sơn luôn giữ bí mật chưa từng nói với ai, vậy sao tiểu thư lại biết hành tung sư phụ?

Thị Họa vẫn chưa dám hỏi tiểu thư việc này, chỉ vì từ trước đến nay tiểu thư làm việc đều có thâm ý. Nhiều năm qua sớm chiều ở chung, Cố Vân Yên sao sẽ không hiểu nghi hoặc trong mắt Thị Họa? Chính là chuyện trùng sinh, không cách nào nói được với nàng ấy.

Vĩnh Dật 5 năm, Đại Chiêu đã xảy ra một kiện đại sự khiến cả triều khiếp sợ, Tể châu xuất hiện bệnh dịch, dịch bệnh thế tới rào rạt lại không ngừng khuếch tán, lòng người hoảng sợ, mà Thái y Thái y viện lại chưa nghiên cứu chế tạo được phương thuốc trị liệu dịch bệnh, Vĩnh Dật đế giận dữ, truyền lệnh hạ chỉ cho quan viên các nơi Đại Chiêu ra sức tìm hiền y.

https://thuviensach.vn

Lý tiên sinh ẩn cư trên Ngũ Đài Sơn không đành lòng nhìn dân chúng chết thảm, khổ tâm nghiên cứu hơn một tháng, rốt cục chế tạo ra phương thuốc trị liệu dịch bệnh, sau được dân chúng tôn xưng thần y. Mà Vĩnh Dật đế cũng bởi tình hình bệnh dịch này, hai tháng không đặt chân hậu cung. Cho nên Cố Vân Yên dù thân ở hậu cung cũng có thể biết tường tận việc này.

https://thuviensach.vn

Chương 8

Đảo mắt đến ngày mười tám tháng tư. Triệu thị đem cửa hàng, thôn trang linh tinh lúc trước vốn định làm đồ cưới cho nữ nhi hết thảy chuyển thành ngân phiếu, giao cho Thị Họa bảo quản thỏa đáng, vào cung mọi việc đều cần đến bạc, cho nên Triệu thị chuẩn bị "ddồ cưới" cho Cố Vân Yên không tệ.

An trí hết thảy xong, Cố Vân Yên mang theo Thị Thư, Thị Họa từ biệt người nhà, trong cung phái tới cỗ kiệu, một đường thẳng hướng hoàng cung.

Lại một lần nữa vào cung, Cố Vân Yên đã không còn bất an cùng khát vọng như kiếp trước, có chăng chỉ là tâm niệm báo thù.

Do đây là lần đầu tiên tổng tuyển cử sau khi Vĩnh Dật đế đăng cơ, cho nên tú nữ chân tuyển vào cung tổng cộng 26 vị, đều là tiến cung cùng một ngày, căn cứ phẩm chất vị phân cao thấp an bài chỗ ở. Cố Vân Yên được ban thưởng ở tại thiền điện Trường Xuân cung, bởi vì hiện nay phi tần địa vị cao cũng không nhiều, cho nên hiện tại Trường Xuân cung cũng không có chủ vị.

Quản sự công công dẫn Cố Vân Yên các nàng đến thiền điện Trường Xuân cung Tĩnh Di hiên. Trên mặt công công quản sự mang cười nói "Đây là Tĩnh Di hiên, sau này tiểu chủ ở tại đây. Dựa theo vị phân tài tử của tiểu chủ, có thể có hai đại cung nữ hầu hạ bên người, hai nhị đẳng cung nữ, bốn tam đẳng cung nữ cùng với một thái giám quản sự cùng bốn tiểu thái giám. Bọn họ đều đã ở trong điện xin đợi tiểu chủ giá lâm. Cấp bậc phi tần hậu

https://thuviensach.vn

cung mong rằng tài tử biết rõ, hậu cung Đại Chiêu hiện trừ bỏ Hoàng hậu nương nương, theo thứ tự chính là:

Chính nhất phẩm: Hoàng quý phi [một người]

Theo nhất phẩm: Quý phi [hai người]

Chính nhị phẩm: tứ phi Hiền Đức Thục Huệ [mỗi danh ngạch một người]

Theo nhị phẩm: Phi [bốn người]

Chính tam phẩm: Cửu tần [Chiêu Nghi, Chiêu Dung, Chiêu Hoa, Thục Viện, Thục Nghi, Thục Dung, Tu Hoa, Tu Nghi, Tu Dung]

Theo tam phẩm: Tiệp dư [bốn người]

Chính tứ phẩm: Tần [năm người]

Theo tứ phẩm: Sung nghi, sung viện, sung dung [mỗi danh ngạch 5 người]

Chính ngũ phẩm: Quý nhân [mười hai người]

Theo ngũ phẩm: Mỹ nhân [mười sáu người]

Chính lục phẩm: Tài tử [mười tám người]

Theo lục phẩm: Bảo lâm [24 người]

Chính thất phẩm: Phu nhân [vô số]

Theo thất phẩm: Thường tại [vô số]

Chính bát phẩm: Tuyển thị [vô số]

https://thuviensach.vn

Mạt đẳng: Canh y [vô số]”

Cố Vân Yên khẽ gật đầu, Thị Họa mỉm cười tiến lên hướng quản sự công công lặng lẽ đưa hà bao, công công bất động thanh sắc thu vào trong tay áo. Thu hà bao xong công công tươi cười càng thêm xán lạn, tiếp theo lại nhiều đề điểm hai câu “Tuy nói Trường Xuân cung không có nhất cung chủ vị, nhưng thiền điện Lưu Danh hiên có một vị Vương tiệp dư, tiểu chủ thu thập thỏa đáng sau có thể tiến đến thăm viếng!”

Cố Vân Yên cười yếu ớt nói “Tạ công công đề điểm.”

‘Tĩnh Di hiên’ danh xứng với thực, im lặng, cảnh sắc động lòng người. Trong viện trồng không ít loại cây, còn có vài nhánh hoa đào đang nở rộ, dưới ánh chiều tà chiếu vào, hoa đào càng tăng thêm một tầng mông lung huyền ảo, khiến cho vài đóa hoa đào ở giữa Tĩnh Di hiên, mang phong tư xinh đẹp.

Cố Vân Yên đối Tĩnh Di hiên là tương đối vừa lòng. Tiến vào trong điện, liền nhìn thấy cung nữ thái giám ở trong điện đồng loạt quỳ xuống, Cố Vân Yên ngồi xuống chủ vị mới cho người đứng dậy.

Trầm ngâm một hồi lâu Cố Vân Yên mới nói “Các ngươi đã vào Tĩnh Di hiên của ta, từ nay chính là người của Tĩnh Di hiên, nhớ rõ thân phận của mình. Ta nếu là tốt các ngươi cũng liền được sống tốt, ta nếu là không tốt, các ngươi cũng đừng nghĩ trèo lên cành cao khác mà hưởng vinh hoa, dù sao nô tài phản bội chủ cũng tuyệt đối không có kết cục tốt.”

Nhóm nô tài phía dưới nghe được lập tức lại tất cả đều quỳ xuống “Chúng nô tỳ/nô tài thề nguyện trung thành với tài tử chủ tử, tuyệt không hai lòng!”

“Các ngươi cũng đừng vội vã biểu lộ trung tâm, ngày sau như thế nào, ta chờ xem liền rõ, nếu là có kẻ dám phản bội chủ nhân, ta dù chỉ là tiểu chủ nhưng muốn xử trí vài cái nô tài tất nhiên là không thành vấn đề, dù sao

https://thuviensach.vn

Thận Hình tư cũng không phải chỉ dùng để trang trí, đương nhiên, nếu thật trung thành, ta nhất định sẽ không bạc đãi các ngươi.”

Thị Thư, Thị Họa cho trên dưới Tĩnh Di hiên mỗi người một hà bao.

“Nô tài/ nô tỳ tạ chủ tử thưởng.” cung nữ thái giám lĩnh thưởng trăm miệng một lời quỳ tạ.

“Sắp xếp trước sau từng người một tự xưng tên đi” Cố Vân Yên đã không còn uy nghiêm vừa mới nữa.

“Hồi chủ tử, nô tỳ tên Xuân Hoa, Xuân Cúc, Xuân Nguyệt, Xuân Lan, Xuân Mai, Xuân Sương. Nô tài Thường Thọ, Thường Phúc, Thường Hỉ, Thường Nhạc, Thường

Khánh.” Một vòng hồi bẩm đi lên.

“Những người khác cũng không có gì, nhưng Xuân Cúc, Xuân Sương tên ta gọi có chút khó đọc, về sau các ngươi liền gọi Thị Cầm, Thị Kì đi, làm cung nữ nhị đẳng.”

“Tạ chủ tử ân điển, nô tỳ nhất định tận tâm hầu hạ!” Chủ tử coi trọng còn ban thưởng tên, hai người cảm thấy cảm kích.

Cố Vân Yên lần này nhìn như vô tình, kì thực là vì kiếp trước hai nha hoàn này mặc dù không bằng Thị Thư Thị Họa tử trung với Cố Vân Yên, nhưng cũng chưa có hành vi phản bội chủ tử, cho nên Cố Vân Yên quyết định đem các nàng thu làm mình dùng, ngày sau hảo hiệp trợ Thị Thư Thị Họa làm việc vì mình phân ưu.

Còn lại vài cái cung nữ thái giám đều là cơ sở ngầm các cung khác xếp vào, hiểu rõ cũng là dễ làm, bình thường nhiều đề phòng chút là được. Chỉ là kiếp trước Tĩnh Di hiên cũng không có nô tài nào tên Thường Phúc, bộ dạng Thường Phúc cũng khác các thái giám khác, trên mặt trừ bỏ cung kính

https://thuviensach.vn

liền không có biểu tình thừa, cả người thoạt nhìn cũng tương đối ổn trọng. Nếu không phải là cung khác xếp vào cái đinh, cũng là có thể dùng một chút, liền để cho hắn tạm lĩnh chức quản sự thái giám đi, tổng so với những kẻ chắc chắn là cơ sở ngầm kia vẫn tốt hơn chút.

“Thường Phúc, về sau liền để ngươi tạm nhậm chức lãnh sự thái giám Tĩnh Di hiên đi.” Nếu là kẻ không dùng được, về sau đổi lại là được.

“Nô tài tạ chủ tử ưu ái, ngày sau nhất định tận trung, dốc sức làm việc.” Trong mắt Thường Phúc hiện lên tinh quang, trên mặt cũng hiện ý mừng, nhưng nụ cười kia đắn đo đúng mực vừa phải.

“Thường Phúc công công một hồi hiệp trợ Thị Thư Thị Họa đem đồ vật ta mang đến đăng ký tạo sách nhập khố, Thị Cầm Thị Kì phụ trách đem quần áo của ta sửa sang lại, những người còn lại quét tước Tĩnh Di hiên từ trên xuống dưới một lần” Cố Vân Yên lên tiếng, người dưới liền dựa theo phân phó tản đi làm việc.

Đến giữa buổi chiều cuối cùng cũng an trí thỏa đáng mọi thứ, Cố Vân Yên một lần nữa rửa mặt chải đầu, mang theo Thị Họa cùng Thị Cầm tiến đến bái phỏng Vương tiệp dư ở một thiền điện khác của Trường Xuân cung, mà Thị Thư lưu lại nhìn chằm chằm Tĩnh Di hiên.

https://thuviensach.vn

Chương 9

“Tần thiếp tham kiến Tiệp dư nương nương, nương nương vạn phúc kim an!” Cố Vân Yên tao nhã hành lễ.

Chỉ có phi tần từ Tiệp dư trở lên mới được tự xưng nô tì, dưới phân vị Tiệp dư chỉ có thể tự xưng tần thiếp.

(Lời editer: đây là nguyên văn của tác giả, xin đừng hỏi ta vì sao xưng tần thiếp nghe cao quý hơn xưng nô tỳ nhưng lại ngược lại vậy. Ta cũng muốn biết lắm)

Vương tiệp dư mỉm cười đánh giá Cố Vân Yên hành lễ với nàng, váy ao xanh nhạt, thân hình cao gầy đẫy đà, thu thân đai lưng, đột hiện ra eo nhỏ không đầy vòng tay, dáng người yểu điệu. Gương mặt tinh xảo không kiêu ngạo không siểm nịnh, một đôi mắt phượng linh động, thu thủy gợn sóng, thật đúng một cái tuyệt sắc giai nhân!

“Muội muội mau đứng lên, đã vào cung, về sau ngươi ta chính là tỷ muội.” Vương tiệp dư cười nói.

“Tần thiếp mới vào cung, mạo muội bái phỏng, xin nương nương không trách móc.”

“Muội muội khách khí, ngươi ta cùng ở một cung điện, về sau muội muội không có việc gì liền lại đây cùng tỷ tỷ uống trà nói chuyện phiếm, cũng đỡ phải ta một người nhàm chán không thú vị.”

“Tạ nương nương ưu ái, vậy ngày sau tần thiếp liền ỷ lại vào nương nương, nương nương cũng không nên ghét bỏ mới được.” Cố Vân Yên cười

https://thuviensach.vn

khẽ nói.

“Muội muội cứ việc đến đừng ngại, ta còn có thể thiếu ngươi ly trà sao.” Hai người nói một hồi, Cố Vân Yên liền đứng dậy hành lễ cáo từ, mang theo cung nhân rời đi.

“Nương nương, không cần đối nàng khách khí như thế, chỉ là một cái tài tử nhỏ nhoi thôi mà.” Đại cung nữ bên người Vương tiệp dư khó hiểu.

Vương tiệp dư nhẹ nhấp khẩu trà, nói “Là người mới không sai, nhưng nàng lại có dung mạo tuyệt sắc, nói không chừng sẽ được Hoàng thượng coi trọng, nếu là Hoàng thượng giá lâm Trường Xuân cung, còn có thể không nhớ đến bản cung cùng ở Trường Xuân cung sao?”

Vương tiệp dư nhiều năm qua vô tử vô sủng, có khi hai ba tháng đều không thấy được Hoàng thượng, nay trong cung lập tức vào nhiều tiểu mỹ nhân mềm mại như vậy, ngày sau của mình chỉ sợ so với trước kia lại càng kém hơn, cho nên nàng chỉ có thể đem hy vọng ký thác ở trên người của Cố Vân Yên, Hoàng thượng đến số lần càng nhiều càng tốt, như vậy bản thân cũng có thể phân một ly canh, nếu là có thể mượn cơ hội này hoài thượng con nối dòng lại càng tốt.

Vương tiệp dư càng nghĩ càng cảm thấy có hi vọng. Đến nỗi những ngày sau khi Cố Vân Yên đến bái phỏng, nàng càng thêm nhiệt tình chiêu đãi.

Cố Vân Yên trở về Tĩnh Di hiên, Thị Thư đang chờ ở trước cửa “Chủ tử, bữa tối đã được mang từ ngự thiện phòng trở về, bắt đầu dùng bữa chưa ạ?”

“Bãi thiện đi.” Thị Họa kiểm tra một lần đồ ăn, thấy không có gì khác thường sau mới thỉnh Cố Vân Yên ngồi xuống, cẩn tắc vô ưu, tại trong cung không biết khi nào sẽ có người muốn mạng của ngươi, tuyệt không thể khinh suất.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên im lặng dùng bữa, bởi vì phân lệ tài tử là ba món mặn một canh, Cố Vân Yên một người dùng không hết, còn lại liền thưởng Thị Thư cùng Thị Họa, cứ như vậy phần của Thị Thư cùng Thị Họa liền dư ra, vì thế liền gọi Thị Cầm cùng Thị Kì vào lấy phần của các nàng, khiến hai nha đầu mừng đến luôn nói tạ ơn, phải biết rằng phân lệ đại cung nữ cùng nhị đẳng cung nữ nhưng là chênh lệch rất nhiều, bằng không sao mỗi người đều muốn làm đệ nhất nhân bên người chủ tử.

Dùng bữa xong, Cố Vân Yên liền làm cho người ta chuẩn bị nước ấm tắm rửa, đặt mình trong thùng nước tắm, nhìn làn nước tỏa sương mù, Cố Vân Yên tinh tế suy ngẫm một lần trí nhớ của kiếp trước, Hoàng hậu hiền lành rộng lượng, Hiền phi cao quý ngạo khí, Đức phi đoan trang hiền thục, Đỗ sung nghi thẳng thắn đáng yêu, kiếp này còn có thêm Giang sung dung xinh đẹp mê người, những con đường này đã bị các nàng chặt chẽ chiếm cứ, xem ra chính mình chỉ có thể chọn ngã rẽ khác, kia, liền làm một đóa giải ngữ hoa tri kỷ đi!

Khóe môi Cố Vân Yên chậm rãi hiện ý cười, đẹp đến làm cho người ta hoa mắt. Buổi tối đầu tiên sau khi vào cung, Cố Vân Yên ngủ an ổn suốt đêm.

Cố Vân Yên sai Thường Phúc chỉ huy nhóm Thường Thọ ở trong viện Tĩnh Di hiên dựng một cái bàn đu dây, vài canh giờ sau liền dựng tốt lắm. Vì để cho chủ tử ngồi thoải mái hơn, Thị Họa còn cố ý ở trên mặt phủ một lớp đệm nhung mềm

Cố Vân Yên vui sướng ngồi lên, Thị Thư ở phía sau đẩy bàn đu dây, Thị Họa đứng ở một bên, váy ao vàng nhạt sắc tung bay như đang múa, ánh mặt trời xuyên thấu trên mặt của Cố Vân Yên, chủ tớ chơi rất thích ý.

Đương nhiên, này hết thảy cũng không có thể giấu diếm được phần đông hậu cung, này cũng là hiệu quả Cố Vân Yên cần, hiện tại nàng căn cơ chưa ổn, không nên khiến người chú ý, hiện tại nàng cần làm là trước khi có

https://thuviensach.vn

được sự sủng ái của Hoàng thượng, ấn tượng của chúng phi tần hậu cung đối với nàng, chính là một tần phi có mỹ mạo nhưng không có tâm cơ cùng dã tâm.

Sáng nay Hoàng hậu phái người hướng các cung truyền lời, thẻ xanh đầu bài của nhóm người mới đã muốn làm tốt, đầu bài được làm xong liền ý nghĩa nhóm người mới có thể bắt đầu thị tẩm, tin tức vừa ra tới, nhóm tân tiểu chủ đều phái người đi ra ngoài tìm hiểu tin tức. Tối nay Hoàng thượng chiêu ai thị tẩm đầu tiên là chuyện hiện tại các nàng quan tâm nhất. Đối việc này, Cố Vân Yên cũng không hiếu kì, bởi vì nếu không có gì bất ngờ xảy ra, người đầu tiên thị tẩm không phải Đỗ sung nghi thì là Giang sung dung.

Quả nhiên, thời điểm hoàng hôn liền truyền ra tin tức Hoàng thượng triệu Đỗ sung nghi đi Thừa Càn cung thị tẩm, nghe được tin tức Thường Hỉ tìm hiểu trở về, Cố Vân Yên vẫn chưa nói thêm cái gì, chỉ bảo Thị Họa thưởng Thường Hỉ liền làm cho hắn lui xuống.

“Thị Thư, mỗi kiện quần áo của ta đều có hương hoa mai?” Cố Vân Yên khẽ vuốt trâm cài tóc trên đầu nói.

“Hồi chủ tử, những thứ ngài yêu thích nô tỳ tuyệt đối không quên, mỗi một kiện quần áo của ngài đều như lúc còn ở phủ, được ngâm qua hương hoa mai.”

“Ngày sau đều làm như thế.” Cố Vân Yên chậm rãi nói.

“Dạ, nô tỳ ghi nhớ chủ tử phân phó.” Thị Thư trầm ổn trả lời.

“Ân, đi đem cung nữ còn lại của Tĩnh Di hiên đều truyền tới, ta có lời muốn công đạo.” Thị Thư theo lời hành lễ lui ra.

Rất nhanh Thị Thư trở lại, phía sau một loạt cung nữ chỉnh tề đi theo.“Nô tỳ tham kiến chủ tử, chủ tử vạn phúc kim an!” Trừ bỏ Thị Thư Thị

https://thuviensach.vn

Họa những người khác đều quỳ xuống hành lễ.

“Đứng dậy đi, lần này gọi các ngươi lại đây, có mấy câu muốn công đạo. Ta tương đối thích yên tĩnh, trong ngày thường không vui có nhiều người ở trước mặt lắc lư, ngày sau nội thất Tĩnh Di hiên chỉ có Thị Thư Thị Họa có thể tiến nhập, Thị Cầm Thị Kì phụ trách canh giữ ở bên ngoài, có việc cũng dễ dàng thông truyền, còn lại an an phận phân làm tốt bổn phận của các ngươi, nhớ kỹ lời nói của ta hôm nay, đều đi xuống đi.” Cố Vân Yên thản nhiên phân phó nói.

Xếp vào cái đinh thì như thế nào? Muốn cho các ngươi biết đến thì các ngươi mới được biết, không nghĩ cho các ngươi biết đến liền cất giấu, ngày sau mấy cái đinh này tóm lại là cần đưa đi chỗ khác.

https://thuviensach.vn

Chương 10

Nhóm người mới vào cung đã được năm ngày, vài ngày này Vĩnh Dật đế chỉ triệu Đỗ sung nghi cùng Giang sung dung thị tẩm, ngày hôm qua vốn là triệu Mạnh mỹ nhân thị tẩm, nửa đường lại bị Hiền phi ở Ngự Hoa viên ngăn thánh giá, xem ra hôm nay vì trấn an Mạnh mỹ nhân cùng nhà mẹ đẻ của nàng, Hoàng thượng định là muốn triệu nàng thị tẩm.

Dùng ngọ thiện xong, Cố Vân Yên mang theo Thị Họa cùng Thị Cầm lại đi bái phỏng Vương tiệp dư. Do vì vẫn đang trong Trường Xuân cung, Cố Vân Yên không cần mang theo Thường Phúc. Hành lễ với Vương tiệp dư sau liền ngồi xuống.

“Muội muội tới vừa vặn, Lưu Vân vừa làm một đĩa mứt táo, ngươi tới nếm thử, ta coi hương vị không sai.” Vương tiệp dư nhiệt tình nói.

Cố Vân Yên nhéo một khối để vào miệng, trên mặt lộ ra tươi cười “Mứt táo của chỗ nương nương ăn ngon thật, tần thiếp nhưng là rất thích, đáng tiếc vừa mới dùng cơm trưa, bằng không tần thiếp định là muốn ăn nhiều mấy khối .”

“Nhìn ngươi thèm ăn, một hồi ta bảo Lưu Vân mang qua cho ngươi một ít.”

Vẻ mặt Cố Vân Yên thiên chân vô tà nói “Thật sao? Kia tần thiếp sẽ không khách khí.”

“Ngươi thật tham ăn, chẳng lẽ ta còn có thể cướp của ngươi mấy khối mứt táo sao.” Vương tiệp dư bất đắc dĩ cười cười, lại nói tiếp:“Ngự Hoa

https://thuviensach.vn

viên đang độ hoa cúc hoa nở, ngươi nhàn rỗi cũng đừng cả ngày ở Tĩnh Di hiên, có thể đến Ngự Hoa viên đi một chút."

"Tần thiếp không thương đi lại, chỉ thích lẳng lặng xem chút sách giết thời gian là được rồi." Trong đầu Vương tiệp dư đánh chủ ý gì Cố Vân Yên nhưng là rất rõ rang. Đơn giản chính là hy vọng mình có thể ở Ngự Hoa viên cùng Hoàng thượng ngẫu ngộ (tự nhiên gặp mặt), được Hoàng thượng coi trọng, đạt thành mục đích của nàng thôi. Cố Vân Yên sao sẽ như nàng mong muốn, đem bản thân đi làm bia cho mọi người ngắm bắn đâu?

"Đã vào cung, tật xấu này của ngươi nên sửa lại đi. Tuy nói hiện tại ngươi chỉ là tài tử, còn chưa có tư cách sáng sớm đi thỉnh an Thái hậu cùng Hoàng hậu, nhưng dựa vào tư sắc của muội muội, nghĩ đến ngày đó là không xa."

Cố Vân Yên cảm thấy buồn cười, Vương tiệp dư đây là sợ mình nghe không hiểu ý tại ngôn ngoại của nàng khi bảo mình đi Ngự hoa viên, cố ý lấy tư cách thỉnh an mà nói tiếp. Phi tần hậu cung chỉ có từ theo ngũ phẩm trở lên mới có tư cách đi thỉnh an Thái hậu, Hoàng hậu.

"Nương nương dạy phải, ngày sau tần thiếp chắc chắn nhiều đi lại hơn." Cố Vân Yên vờ như nghe không hiểu hàm nghĩa trong lời nói của nàng ta.

Đối với Cố Vân Yên dầu muối không vào, Vương tiệp dư chỉ có thể tạm áp chế bực bội trong lòng, tiếp theo lại tùy ý ứng phó Cố Vân Yên vài câu liền làm cho nàng đi trở về.

Đoàn người Cố Vân Yên vừa rời đi, Lưu Danh hiên liền truyền ra tiếng đồ sứ bị đập phá. Vương tiệp dư hổn hển nói "Thật sự là uổng phí khuôn mặt kia."

"Nương nương cần gì vì người như vậy mà tức giận, không đáng giá bị thương bản thân thân mình." Lưu Vân vội vàng trấn an, vài cung nữ thay phiên khuyên một hồi lâu, Vương tiệp dư mới bình tĩnh lại.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên cùng Thị Họa chơi cờ vây suốt cả buổi sáng, đầu buổi chiều, Thị Cầm đem tin tức tìm hiểu được đến bẩm báo cho Cố Vân Yên "Chủ tử, hôm qua Hoàng thượng tuyên Mạnh mỹ nhân thị tẩm, sáng sớm hôm nay hạ chỉ sắc phong làm quý nhân, Mạnh quý nhân ở trên đường thỉnh an trở về không biết sao va chạm Hiền phi nương nương, bị phạt quỳ."

Khóe môi Cố Vân Yên hơi hơi gợi lên, nhẹ nhàng hạ quân cờ. Hiền phi chính là kẻ không an phận, bất quá nàng không an phận mới tốt, càng không an phận càng dễ dàng làm lỗi, còn giúp nàng không cần phí sức đi thiết kế Mạnh Nguyệt.

Ngự thư phòng

Vĩnh Dật đế ngồi ngay ngắn trước ngự án phê tấu chương, đồ đệ Lưu Đức Phúc Tiểu Toàn Tử bộ dạng phục tùng đứng ở cửa, Lưu Đức Phúc chậm rãi đi qua, Tiểu Toàn Tử nói nhỏ bên tai Lưu Đức Phúc, Lưu Đức Phúc phất phất tay ý bảo Tiểu Toàn Tử lui ra, quan sát một chút thần sắc chủ tử gia, phát hiện chủ tử vẫn trầm tĩnh phê duyệt tấu chương, liền không dám tùy tiện tiến lên quấy rầy, chỉ lẳng lặng đứng ở một bên.

Non nửa canh giờ sau, phê xong tấu chương trên bàn rồi, Vĩnh Dật đế nhu nhu mi tâm, mới ngắn gọn hỏi "Chuyện gì?"

Lưu Đức Phúc khom người trả lời:"Hồi vạn tuế gia, Mạnh quý nhân va chạm Hiền phi nương nương, bị nương nương phạt quỳ ngoài Phong đình."

"Cậu của Hiền phi Uy Viễn tướng quân sắp từ Mạc Bắc khải hoàn trở về, hẳn là cuối tháng này đến kinh thành đi!" Một lúc lâu sau Vĩnh Dật đế mới mặt không chút thay đổi nói một câu nhìn như không liên quan gì đến.

Lưu Đức Phúc trầm ngâm một hồi mới cung kính trả lời "Dạ, nô tài hiểu rõ."

https://thuviensach.vn

“Tuyên Kỉ Thành tiến đến yết kiến!” Lưu Đức Phúc lập tức lui người ra ngoài.

Hai nén hương sau Lại bộ Thị lang Kỉ Thành quỳ trước ngự án “Vi thần tham kiến Hoàng thượng, Ngô hoàng vạn tuế! Vạn tuế! Vạn vạn tuế.”

Ba một tiếng, chỉ thấy một quyển sổ con có ấn kí ám vệ của hoàng đế bị ném xuống đất, Kỉ Thành vội vàng cầm lên xem xét “Tra rõ” Chỉ nghe đế vương lạnh lùng ném ngắn gọn hai chữ.

Cảnh Dương cung

Hiền phi tựa vào tháp quý phi chế tác từ cây hoa cúc lê, đại cung nữ Hồng Ngọc đứng ở một bên quạt mát cho nàng,“Hừ, chỉ là tiện nhân nhỏ nhoi, dám ngại mắt bản cung.” Vẻ mặt Hiền phi ghét bỏ nói.

“Nương nương, ngài phạt Mạnh quý nhân cũng là không quan trọng, chính là việc này rơi vào tay Hoàng thượng cùng Thái hậu nơi đó tóm lại không đẹp.”

“Bản cung sao không biết? Bản cung chính là muốn cho mấy kẻ tiện nhân vừa được chút sủng ái đã lên mặt kia một cái cảnh cáo thôi.” Hiền phi đùa nghịch bộ móng tay vừa sơn.

“Nương nương nói cũng phải, dù sao cũng chỉ là một quý nhân nho nhỏ thôi.” Hồng Ngọc cũng rất chướng mắt những nữ nhân được sủng ái ngoại trừ chủ tử của mình.

Tĩnh Di hiên

“Đêm nay Hoàng thượng triệu ai thị tẩm?” Cố Vân Yên tùy ý hỏi.

Thường Nhạc khom mình hành lễ “Hồi chủ tử, nô tài dò la tin tức, đêm nay Hoàng thượng còn chưa truyền đòi phi tần thị tẩm.”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên cảm thấy kì quái, giờ này còn chưa truyền ra thánh dụ triệu người thị tẩm, đêm nay sợ là sẽ không truyền đòi, đúng rồi, kiếp trước Tiêu Dục là vị đế vương cực kỳ chú trọng dưỡng sinh, trừ bỏ tập võ kiện thân, chuyện phòng the cùng phi tần hậu cung cũng cực vì khắc chế, mỗi tháng sẽ có hơn phân nửa tháng một mình nghỉ ở Thừa Càn cung, liền ngay cả hiện tại Hiền phi được sủng ái nhất mỗi tháng số lần thị tẩm cũng không vượt qua bốn năm ngày.

Phi tần hậu cung với hắn mà nói, bất quá là cách cân bằng tiền triều kiếp cùng công cụ sinh con nối dòng thôi. Hợp ý liền sủng ái vài phần, chán ghét liền tùy tiện phân đến một cung điện, để tự sinh tự diệt, mà hết thảy này không quan hệ tình yêu. Buồn cười là chính mình kiếp trước vì vài phần sủng ái của vị đế vương kia mà hao tổn tâm cơ.

https://thuviensach.vn

Chương 11

Nghỉ trưa thức dậy, Cố Vân Yên liền bảo Thị Họa đem bức tranh nàng vẫn chưa xong đem ra, tiếp tục tinh tế lại vẽ

Nghiền ngẫm một lần nữa hình ảnh trong trí nhớ, từ từ vẽ xuống, nhất bút nhất họa đều là dụng tâm.

Bên trong một mảnh yên tĩnh, chỉ có thể nghe thấy tiếng ma sát khi ống tay áo Cố Vân Yên vẽ tranh trên giấy Tuyên Thành. Một lúc lâu sau, Thị Thư tiến vào hồi bẩm nói "Chủ tử, Lưu tổng quản bên người hoàng thượng tiến đến truyền thánh dụ, đang ở ngoài điện."

Cố Vân Yên hiểu rõ, đứng dậy sửa sang lại ống tay áo hướng ngoài điện bước đi.

"Nô tài thỉnh an Cố tài tử, tài tử vạn phúc kim an." Lưu Đức Phúc mang theo thái giám phía sau cùng nhau hành lễ với Cố Vân Yên.

Cố Vân Yên biết Lưu Đức Phúc là thái giám tâm phúc của Vĩnh Dật đế, cho nên đối với hắn có chút khách khí "Lưu tổng quản không cần đa lễ."

Lưu Đức Phúc đứng dậy sau đối Cố Vân Yên nói "Nô tài đến đặc biệt truyền khẩu dụ Hoàng thượng, đêm nay tuyên Cố tài tử đến Thừa Càn cung thị tẩm, giờ hợi sẽ có loan giá tiến đến tiếp tài tử, xin tài tử sớm làm chuẩn bị!" Lưu Đức Phúc đối Cố Vân Yên thái độ không lạnh cũng không nóng, đúng mực đắn đo vừa vặn.

Cố Vân Yên cùng chúng cung nhân Tĩnh Di hiên sau khi Lưu Đức Phúc truyền xong trên mặt đều lộ ra ý mừng.

https://thuviensach.vn

“Làm phiền Lưu tổng quản!” Thị Họa tiến lên đưa cái hà bao, Lưu Đức Phúc vẫn chưa chối từ, chính là trên mặt vẫn không có lộ ra nhiều lắm ý mừng.

Cố Vân Yên biết xoay người Lưu Đức Phúc sẽ đem việc này đăng báo cho chủ tử hắn, càng là như vậy hà bao lại càng phải đưa, người khác đều đưa, chỉ ngươi không cho, thế này mới làm cho người ta khả nghi. Lưu Đức Phúc mang theo thái giám phía sau lui đi ra ngoài.

Cố Vân Yên cho người chuẩn bị nước ấm hầu hạ tắm rửa, Thị Họa rải vào thùng nước tắm cánh hoa mai đã được phơi cất cẩn thận, hương hoa mai vô hình toả khắp, ở trong nước ấm, da thịt trắng nõn mềm mại nổi lên đỏ ửng, đại khái tắm hai khắc (chừng 30 phút), Thị Họa cùng Thị Thư tiến vào hầu hạ thay quần áo.

Hết thảy chuẩn bị thỏa đáng xong, không bao lâu sau Thừa Càn cung bên kia phái tới loan giá liền đứng ở trước đại môn Tĩnh Di hiên, Thị Họa giúp đỡ Cố Vân Yên đi lên loan giá, phía dưới cung nữ thái giám quỳ xuống hành lễ “Cung đưa chủ tử.”

Phi tần lần đầu thị tẩm đều là ở Thừa Càn cung, sau đó địa điểm thị tẩm là ở Thừa Càn cung vẫn là tẩm điện của mình phải xem tâm tình Hoàng thượng.

Đến Thừa Càn cung, Lưu Đức Phúc chào đón đem nàng lĩnh đi vào, Lưu Đức Phúc khom người nói:“Xin tài tử chờ một lát, Hoàng thượng một hồi liền lại đây.”

Cố Vân Yên cười yếu ớt gật đầu. Nhìn cảnh vật trước mắt đều là một mảnh minh hoàng, cảm giác vừa quen thuộc vừa xa lạ, ký ức kiếp trước lại hiện lên, mọi thứ chỉ như mới hôm qua. Cố Vân Yên áp chế tia buồn bã trong lòng, ở trong lòng tự nói với mình nàng đã không phải Cố Vân Yên lúc trước, nàng muốn dùng mỉm cười cáo biệt đoạn ký ức đó.

https://thuviensach.vn

Vì thế khi Vĩnh Dật đế từ sườn điện tới, vừa vặn thấy một màn như vậy, nữ tử thân váy dài đạm hồng nhạt, lưng áo hệ xanh nhạt sắc, eo nhỏ không vừa nắm tay, trang điểm nhẹ nhàng làm nổi bật gương mặt tinh xảo, một đôi mắt phượng trong veo như nước lại thoáng hiện nét non nớt, trên mặt lộ ra ý cười thản nhiên, trong ngây ngô hàm chứa phong tình nói không nên lời, làm cho người ta xem qua khó quên.

Vĩnh Dật đế dừng bước chân. Nghe được tiếng bước chân, Cố Vân Yên ngẩng đầu liền nhìn thấy Tiêu Dục một thân Long bào minh Hoàng đứng ở cửa đại điện, nhìn mình không hề chớp mắt, Cố Vân Yên ngẩn người mới phản ứng lại, tiến lên hành lễ "Tần thiếp thỉnh an Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn phúc kim an!"

"Đứng lên đi! Đã để ái phi đợi lâu." Giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lung, không mang theo một tia cảm tình.

"Hoàng thượng bận chính vụ, lo lắng thiên hạ, tần thiếp không dám kể công." Cố Vân Yên dịu dàng nói.

Tiêu Dục chậm rãi hướng nàng đi tới, dựa vào gần, liền ngửi được trên người nàng thoang thoảng hương hoa mai.

"Ái phi yêu thích hương mai?" Tiêu Dục làm như tùy ý nói, Cố Vân Yên lại bắt được hoài nghi chợt lóe trong mắt hắn. Đế vương vốn đa nghi, Tiêu Dục càng là trầm trọng. Điểm này, Cố Vân Yên chưa từng quên.

"Ân, tần thiếp thích, khi còn bé bướng bỉnh còn từng trèo lên cây ngắt lấy đóa hoa, thường khiến huynh trưởng phải đau đầu giáo huấn." Làm như bởi vì xấu hổ, trên mặt trắng nõn của Cố Vân Yên nổi lên mây đỏ, thấy bộ dáng nàng như vậy, lại nhớ tới Cố Trì trung tâm, lại nói hắn luôn luôn giỏi che giấu, chưa từng biểu hiện ra quá nhiều yêu thích cái gì, liền ngay cả Hoàng hậu hầu hạ hắn nhiều năm cũng không biết được hắn thích Mai

https://thuviensach.vn

Hương, Tiêu Dục cảm thấy mình quả thực quá đa nghi, vẻ mặt liền hòa hoãn xuống.

Tiêu Dục đem Cố Vân Yên ôm vào trong ngực, cúi đầu nhẹ ngửi từng trận Mai Hương trên người nàng phát ra, nhẹ nhàng rút tram cài tóc trên đầu nàng, một đầu tóc đen mềm mại tuột xuống, có vài sợi tóc dừng ở trên gương mặt Cố Vân Yên. Tay trái Tiêu Dục mơn trớn hai má phấn nộn, cuối cùng dừng ở vài sợi tóc đen kia, mây đỏ trên mặt Cố Vân Yên từ từ đi đến bên tai, bộ dáng trông rất đẹp mắt.

Mâu quang Tiêu Dục sâu thẳm một ít, "Nghỉ ngơi thôi!"

Hồi lâu, cảm giác được người bên cạnh đứng dậy xuống giường đi đến phía sau điện, trong chốc lát liền nghe được tiếng nước truyền đến, Cố Vân Yên mở hai mắt, trong mắt một mảnh thanh minh. Nàng biết sau điện có một ôn tuyền tự nhiên, mỗi lần xong chuyện, hắn đều có thói quen ngâm ôn tuyền.

Một khắc sau, Tiêu Dục ngâm ôn tuyền trở về, Cố Vân Yên chậm rãi mở hai mắt, giống như vừa bị tiếng bước chân của Tiêu Dục làm bừng tỉnh.

"Hoàng thượng, tần thiếp cần phải trở về." Thấy rõ ràng mình đang ở nơi nào liền vội vàng ôn nhu nói.

Lấy thân phận hiện tại của Cố Vân Yên là không thể lưu đêm ở Thừa Càn cung, dựa theo quy củ tổ tông Đại Chiêu, chỉ có chính cung Hoàng hậu mới có tư cách qua đêm ở đây, tuy nói cũng có những lúc có ngoại lệ, tỷ như Hiền phi. Nhưng Cố Vân Yên dù sao không phải Hiền phi, Tiêu Dục cũng sẽ không vì nàng ngoại lệ, cho nên nàng thức thời đúng lúc mở miệng.

Quả nhiên, đối với nhu thuận biết điều của nàng, trong mắt Tiêu Dục hơn một phần vừa lòng. Đối với nữ nhân có thể nhận rõ thân phận mình cùng tuân thủ quy củ, mà chính mình cũng có chút vừa lòng, nếu là ngày

https://thuviensach.vn

sau có thể an thủ bổn phận, hắn không ngại cho nàng hai phân sủng ái, Tiêu Dục trong long liền có tính toán so đo.

Cố Vân Yên nhìn lướt qua quần áo rách mướp dưới giường, cúi đầu nhìn xem mình, lại ngẩng đầu nhìn Tiêu Dục trước mặt, do dự không biết nên mở miệng thế nào hỏi muốn quần áo. Tiêu Dục cũng nhìn thấy một loạt động tác nhỏ này của nàng, đạm cười phân phó nói "Lưu Đức Phúc đi chuẩn bị một thân quần áo cho Cố tài tử."

Lưu Đức Phúc ở ngoài điện khom người trả lời "Nô tài tuân mệnh."

Lưu Đức Phúc làm việc hiệu suất cực cao, rất nhanh liền mang tới một thân váy trang màu lam nhạt cho Cố Vân Yên, để cung nữ mang vào, Cố Vân Yên cố nén thân thể không khoẻ, đứng dậy xử lý y phục. Hướng Tiêu Dục hành lễ cáo lui.

Ngồi trong loan giá trở về, Cố Vân Yên chậm rãi thở phào một cái, diễn trò nhưng là chuyện khiến người mệt chết đi.

https://thuviensach.vn

Chương 12

Trở lại Tĩnh Di hiên,hai người Thị Thư, Thị Họa tiến lên đỡ nàng xuống kiệu.

“Chủ tử, nước ấm đã được chuẩn bị.” Thị Thư giúp đỡ Cố Vân Yên vào trong điện nói.

“Ân.” Cố Vân Yên gật gật đầu đáp.

Vào phòng tắm, Cố Vân Yên đem bản thân chôn thật sâu ở trong nước, nước ấm hòa tan mệt mỏi trên người nhưng không giảm được mệt mỏi nội tâm, khóe miệng gợi lên một tia cười lạnh, ngày mai sẽ cùng bọn tỷ muội kiếp trước gặp gỡ, thật sự là so với mong muốn còn nhanh hơn, bất quá không quan trọng, ta sẽ từ từ cùng các ngươi thanh toán mối thù kiếp trước.

Ban đêm Cố Vân Yên bị ác mộng bừng tỉnh. Ấu tử đã mất lại xuất hiện ở trong mộng của nàng, trong mộng hắn im lặng tựa vào trong ngực của nàng, chính là thân thể vốn nên ấm áp mềm mại lại cứng ngắc lạnh như băng không có một tia độ ấm, nàng ôm thân mình còn nhỏ của hắn, một lần một lần gọi nhũ danh của hắn, nước mắt mơ hồ hai mắt của nàng, lại thủy chung không thể che giấu tuyệt vọng cùng bi thống trong con ngươi.

Tiếng khóc nức nở của Cố Vân Yên làm Thị Thư gác đêm bên ngoài giật mình tỉnh giấc, cả người cuống quít nhảy vào bên trong.“Chủ tử, chủ tử tỉnh tỉnh!” Thị Thư lo lắng kêu.

Cố Vân Yên từ từ chuyển tỉnh, nhìn thoáng qua sắc trời bên ngoài “Ta không sao, hầu hạ ta đứng dậy thay quần áo đi.”

https://thuviensach.vn

Sáng hôm sau khi được thị tẩm,phitần phải đi thỉnh an Hoàng hậu, thể hiện đối trung cung tôn kính, tuy rằng canh giờ còn sớm, nhưng Cố Vân Yên đã không có tâm tư ngủ lại. Thị Thư nghĩ khuyên bảo, chợt nhìn đến khóe mắt chủ tử có dấu nước mắt liền xoay người chuẩn bị dụng cụ rửa mặt, cảnh tượng giống đêm nay như vậy Thị Thư cũng không phải lần đầu tiên nhìn thấy. Từ vài năm trước, cách một đoạn thời gian chủ tử sẽ gặp như thế, Thị Thư xem ở trong mắt đau ở trong lòng, lại không làm sao được.

Rửa mặt sau, Thị Thư Thị Họa hầu hạ thay quần áo lại trang điểm, Cố Vân Yên đối với hai người nói:“Tìm một kiện váy trang nhã, trang điểm nhẹ một chút, không cần quá mức rực rỡ.”

Nàng vừa thị tẩm, nếu là ăn mặc quá lộng lẫy, hôm nay thỉnh an chắc chắn đưa tới ghen tị, gặp phảiphiền toái không cần thiết. Nhìn thoáng qua gương đồng, thanh thuần khả nhân, vẻ mặt vô hại, Cố Vân Yên mới vừa lòng, ngồi xuống dùng đồ ăn sáng.

Canh giờ không sai biệt lắm , Cố Vân Yên liền mang theo Thị Họa Thị Kì cùng với Thường Phúc, Thường Hỉ đi Phượng Nghi cung. Phàm là ra Trường Xuân cung, bên người Cố Vân Yên luôn mang theo một hai thái giám, vừa phù hợp quy tắc trong cung cũng dễ dàng làm việc khi cần. Chỉ có phânvịTiệp dư trở lên mới có tư cách ngồi kiệu, dưới Tiệp dư chỉ có thể đi bộ, cho nên đoàn người Cố Vân Yên là đi bộ đến Phượng Nghi cung , nếu muốn không đến muộn, vậy cũng chỉ có thể đi sớm chút .

Thời điểm Cố Vân Yên đến, người trong Phượng Nghi cung còn không nhiều, phần lớn làphitânvịphân không cao, bao gồm Phùng tiệp dư sinh được nhị công chúa, Phùng tiệp dư nguyên là đại nha hoàn của Hoàng hậu lúc còn tại phủ tiềm đệ (phủ hoàng tử), sau được đưa đi hầu hạ Hoàngthượnglúc ấy vẫn là Vương gia, về sau sinh được nhị công chúa nên thăng làm Tiệp dư, đủ tư cách dưỡng dục nhị công chúa. Phùng tiệp dư vì cảm động và nhớ nhung ân đức Hoàng hậu, cùng với biểu hiện trung tâm, mỗi lần thỉnh an đều là người đến sớm nhất, Cố Vân Yên tiến lên hành lễ.

https://thuviensach.vn

Thời gian một nén nhang sau,phitần tới không sai biệt lắm , liền ngay cả Đứcphicó hoàng trưởng tử cũng đến, trừ bỏ ghế phượng chủvị, cũng chỉ có ghế đầu tiên ngay dưới chủvịcòn trống, là chỗ của Hiềnphiluôn luôn không đúng giờ thỉnh an Hoàng hậu. Cố Vân Yên hơi hơi nhìn chung quanh một vòng trong điện “nhóm cố nhân”.

Bên trái phía dưới ghế phượng là Đứcphi, mắt phượng mày liễu, trên mặt ôn nhu lộ ra ý cười thản nhiên, sơ Bát Bảo đọa vân kế, trên búi tóc hai bên cài bộ diêu chín cây tram bằng vàng, cùng ngọc trâm. Lại ở giữa thêm ngọc trai màu trắng hiền hào, làm cho người ta một loại cảm giác dịu dàng hiền lành. Cố Vân Yên oán thầm, nếu đúng như mặt ngoài thoạt nhìn hiền lương vô hại, sao có thể theo tiềm phủ đệ đến trong cung vẫn sừng sững không ngã, còn làphitần duy nhất sinh được hoàng tử, một đường che chở đại hoàng tử 3 năm đến giờ bình yên vô sự trưởng thành.

https://thuviensach.vn

Chương 13

“Cũng là không thoải mái, hảo hảo nghỉ ngơi là phải, chỉ là thỉnh an chậm một hồi, bản cung cũng sẽ không vì việc nhỏ này mà so đo, chính là, Cố tài tử dù sao cũng là lần đầu thỉnh an, không biết tình huống còn tưởng rằng Hiền phi không tuân thủ quy củ, thỉnh an đến chậm, sinh ra hiểu lầm ngược lại không tốt.

May mà hôm nay nói rõ, các ngươi cũng tốt gặp mặt, ngày sau, giữa tỷ muội cũng tốt hòa thuận ở chung.” Hoàng hậu đoan trang cười nói.

Hoàng hậu theo như lời nói kia kêu một cái trong bông có kim, Cố Vân Yên cảm thấy cười lạnh, Hoàng hậu đây là muốn Hiền phi chán ghét nàng, trên mặt cũng không biến sắc, vẫn một bộ thiên chân vô tà.

Hiền phi nghe Hoàng hậu nhắc tới Cố Vân Yên, liền xoay người lại dịu dàng đối Cố Vân Yên nói “Vị muội muội xinh đẹp này, hẳn là Cố tài tử đi? Khó trách Hoàng thượng sẽ thích, chính là bản cung nhìn cũng động lòng.”

Nghe được Hiền phi nói như thế, Cố Vân Yên kinh sợ hành lễ nói “Tần thiếp thỉnh an Hiền phi nương nương, nương nương vạn phúc kim an.”

Hoàng hậu, Hiền phi một cái hai cái không ngừng gia tăng cừu hận cho nàng, chính là muốn làm cho Cố Vân Yên ở lần đầu tiên thỉnh an liền đem toàn bộ nữ nhân trong cung đắc tội, ở trước mặt một đống nữ nhân của Hoàng thượng nói Hoàng thượng thích mình, hậu quả có thể nghĩ.

Cố Vân Yên hành lễ với Hiền phi, không đợi nàng ta mở miệng liền nói “Nương nương nói lời này tần thiếp nhưng là không dám ứng, trong cung này ai không biết người Hoàng thượng yêu thích nhất là nương nương ngài?

https://thuviensach.vn

Nếu không sao sẽ sắc phong ngài làm tứ phi đứng đầu? Vị phân Hiền phi này Hoàng thượng cũng không phải là xem ở trên mặt gia thế ngài mới phong."

Cố Vân Yên lời này vừa ra, phi tần trong đại điện người người cúi đầu, xiết chặt khăn tay, sợ bản thân nhịn không được lộ ra biểu tình không nên có.

Biểu tình của Hiền phi rất là phong phú, một hồi lâu mới khôi phục tươi cười, chỉ là nụ cười kia thấy thế nào cũng không được tự nhiên. Sau một lúc lâu Hiền phi cũng không có thể nghĩ ra cách phản bác lời Cố Vân Yên nói, khăn tử trong tay bị nàng vo tròn thành một nắm.

Lúc này Hoàng hậu mới không nhanh không chậm nói "Hiền phi đừng đứng nữa, ngồi xuống hảo hảo nghỉ ngơi, đỡ phải một hồi đầu lại đau."

Hiền phi ngồi xuống vị trí của mình, cũng không ai nói gì nữa. Không có người nhắc Hiền phi cho Cố Vân Yên lễ gặp mặt, Hiền phi lại càng không nhắc tới. Trong lòng nàng nhưng là cực hận Cố Vân Yên, khả Cố Vân Yên cũng không để ý, bởi vì vô luận nàng nói hay không nói lời này, Hiền phi cũng không khả năng sẽ thích người đi phân sủng ái của Hoàng thượng với nàng ta, xem nàng trừng phạt Mạnh Nguyệt liền biết, nàng chán ghét tất cả nữ nhân bên cạnh Hoàng thượng, bao gồm cả Hoàng hậu được Hoàng thượng cưới hỏi đàng hoàng.

Một khi đã như vậy nàng còn không bằng trên mặt đứng về phía Hoàng hậu, xem Hoàng hậu vừa mới mở miệng giúp nàng giải vây, chỉ biết lời nàng nói là lời Hoàng hậu muốn nói lại không có thể nói, vừa mới nãy nàng nói ra, khiến Hoàng hậu tương đối vừa ý.

Nhóm phi tần lại ngồi thêm một nén nhang, Hoàng hậu mới cho mọi người tan. Bởi vì thân mình Thái hậu không tốt, sợ nhiễu Thái hậu nghỉ ngơi, cho nên mỗi tháng chỉ mùng một cùng mười lăm chúng phi tần mới đi

https://thuviensach.vn

thỉnh an Thái hậu. Nhóm phi tần từ Phượng Nghi cung đi ra liền theo đường cũ trở về cung của mình.

Trở lại Tĩnh Di hiên Cố Vân Yên vẫn chưa dỡ xuống trang phục và trang sức, bởi vì nàng biết ngày hôm sau lần đầu được thị tẩm, vô luận thích hay không, Hoàng thượng đều sẽ cho chút ân điển, về phần là ban cho này nọ hay là tấn chức, vậy thì phải xem tâm tình Hoàng thượng, bất quá bình thường đều là ban cho này nọ nhiều.

Không bao lâu sau, Lưu tổng quản liền mang theo thánh chỉ lại đây, Cố Vân Yên quỳ xuống tiếp chỉ.

"Tài tử Cố thị, ôn nhu nhàn thục, được lòng trẫm, đặc tấn chức làm theo ngũ phẩm mỹ nhân. Ban thưởng ngọc như ý một đôi, kim bước diêu một đôi, ngọc trâm một đôi, lưu vân sa lục thất, tơ lụa gấm vóc một đám..... Khâm thử."

"Tần thiếp tiếp chỉ, Ngô hoàng vạn tuế! Vạn tuế! Vạn vạn tuế."

Thái giám phía sau Lưu Đức Phúc đưa đồ ngự ban vào Tĩnh Di hiên dài như nước chảy. Trên mặt Cố Vân Yên vẫn duy trì mỉm cười khéo léo chờ Lưu Đức Phúc đọc xong danh sách, tiếp chỉ xong biểu tình trên mặt Vân Yên càng phát ra xán lạn.

"Thời tiết nóng bức, còn làm phiền công công đi một chuyến." Cố Vân Yên khách khí nói.

"Cố mỹ nhân khách khí, nô tài cũng là phụng mệnh làm việc, Hoàng thượng còn chờ nô tài phục mệnh, nô tài xin được cáo lui trước." Lưu tổng quản cung kính đáp.

"Nếu như thế, Lưu tổng quản đi thong thả, Thường Phúc thay ta đưa Lưu tổng quản đi ra ngoài!" Cố Vân Yên xoay người hướng Thường Phúc phân phó nói.

https://thuviensach.vn

Tiễn bước đoàn người Lưu Đức Phúc, Cố Vân Yên để Thị Họa hầu hạ thay y phục khác, rửa mặt xong, lại bảo Thị Thư, Thị Họa canh giữ ở ngoài cửa, mình một thân áo sơ mi trở về trên giường nghỉ ngơi, tối hôm qua ép buộc một trận, trên người bây giờ còn ê ẩm, sáng sớm lại ở Phượng Nghi cung chu toàn, hao phí rất nhiều tinh lực, vì thế vừa nằm xuống, Cố Vân Yên liền ngủ.

Mãi cho đến buổi trưa bị Thị Họa gọi tỉnh lại, hai tay Cố Vân Yên ôm gối đầu, ngồi trên giường hai mắt nhập nhèm nhìn Thị Họa.

“Chủ tử, nô tỳ đã chuẩn bị canh hạt sen cho ngài, gần đây ngài ngủ không an ổn, hạt sen có tác dụng bổ tì ích thận, dưỡng tâm an thần, trợ giúp giấc ngủ, bây giờ vẫn còn nóng, nô tỳ mang lên cho người nhé?.” Thị Họa ôn nhu hỏi nói.

Cố Vân Yên gật gật đầu, chậm rãi từ trên giường đứng lên, Thị Họa đi ra bưng canh hạt sen tiến vào, thuận tiện bảo Thị Cầm Thị Kì đang ở cửa tiến vào hầu hạ chủ tử rửa mặt chải đầu.

Cố Vân Yên thay quần áo rửa mặt, chậm rãi nhấm nháp canh hạt sen Thị Họa làm, một trận hương vị ngọt ngào, hương vị tốt lắm, Cố Vân Yên uống hết một chén, dùng khăn tử xoa xoa miệng, đối Thị Họa khen ngợi “Thị Họa làm canh hạt sen ngày càng ngon a, hương vị cực mĩ. Vòng tay này liền thưởng ngươi đi” Cố Vân Yên cởi ra một cái vòng tay trên tay đến.

“Tạ chủ tử khích lệ, nhưng ngài trong ngày thường ban cho nô tỳ đã muốn quá nhiều, nô tỳ mang không hết được rôi.” Cố Vân Yên đối với người bên cạnh luôn luôn hào phóng.

“Cho ngươi ngươi liền nhận, đây là ngươi nên có. Thị Thư cũng có một phần, tuyệt không ít hơn”. Cố Vân Yên bắt lấy tay Thị Họa đeo vào cho nàng.

https://thuviensach.vn

“Tạ chủ tử ưu ái, nô tỳ ngày sau chắc chắn càng thêm tận tâm hết sức hầu hạ chủ tử.” Thị Họa không chối từ nữa, tạ ơn.

Từ lúc Thị Họa học y thuật trở về, thường xuyên làm một ít canh thang bổ dưỡng thân thể cho Cố Vân Yên uống, thân thể Cố Vân Yên trải qua bản thân cùng Thị Họa tỉ mỉ điều dưỡng, một ngày lại một ngày, không chỉ có thân thể phát dục tốt lắm, liền ngay cả kia một đầu tóc đen cũng là dưỡng rất tốt, có thể có thành quả này, nhưng là hao phí không ít tâm tư cùng thời gian của Thị Họa.

Tiếp theo gọi Thị Thư “Ta cho ngươi ở lại Tĩnh Di hiên, nhìn chằm chằm bọn hắn, mấy ngày nay có phát hiện cái gì?”

“Hồi chủ tử, trải qua nô tỳ mấy ngày nay lưu ý quan sát, phát hiện Thường Khánh cùng Xuân Hoa thường xuyên chuồn êm đi ra ngoài, cùng Thường Khánh lén gặp là tiểu thái giám bên người Hiền phi, mà Xuân Hoa là đi gặp đồng hương cùng nàng vào cung, người đồng hương kia là nhị đẳng cung nữ trong cung Phùng tiệp dư, những người khác tạm thời chưa phát hiện khả nghi.” Thị Thư hành lễ trả lời.

“Ân, tiếp tục nhìn chằm chằm bọn hắn, nếu phát hiện bọn họ có động tác gì lập tức hồi bẩm.”

“Chủ tử yên tâm, nô tỳ chắc chắn nắm chặt bọn họ, tuyệt không để bọn họ làm ra chuyện tổn hại chủ tử.” Ngữ khí Thị Thư kiên định.

“Ân, ngươi làm được không sai, vòng tay này là thưởng cho ngươi, ngươi cùng Thị Họa mỗi người một cái.” Cố Vân Yên đem vòng tay tay phải cởi xuống.

“Tạ chủ tử thưởng!” Biết Thị Họa cũng có một cái, Thị Thư liền thoải mái nhận.

https://thuviensach.vn

Chương 14

“Chủ tử, Mạnh quý nhân bái phỏng Vương tiệp dư sau hướng Tĩnh Di hiên chúng ta lại đây.” Thị Kì tiến vào hồi bẩm.

Trong mắt Thị Kì mang theo một tia nghi hoặc, theo lý thuyết Mạnh quý nhân này cùng chủ tử nhà mình không có giao tình gì, vị phân lại so với chủ tử nhà mình cao hơn, sao lại chủ động đến Tĩnh Di hiên?

“Đi thôi, một hồi ngươi chẳng phải sẽ biết sao.” Cố Vân Yên thả tay xuống, xếp lại bộ sách, đạm cười nói.

Bị chủ tử xem thấu tâm sự, trên mặt Thị Kì xuất hiện một mảnh mây đỏ, làm như cực ảo não mình nghi hoặc bị chủ tử xem thấu đi.

Cố Vân Yên mới vừa đi đến cửa đại điện Tĩnh Di hiên, Mạnh Nguyệt vừa vặn mang theo cung nhân phía sau đi tới.

“Tần thiếp thỉnh an Mạnh quý nhân, quý nhân vạn phúc kim an!” Cố Vân Yên tiến lên quỳ gối hành lễ nói.

Mạnh Nguyệt vội vàng giúp đỡ Cố Vân Yên đứng lên,“Muội muội mau mau đứng lên, chúng ta vào trong phòng nói chuyện.” Vừa nói vừa dắt tay Cố Vân Yên đi vào trong, người không biết chuyện nhìn thấy một màn như vậy còn tưởng rằng hai người giao tình sâu đậm, Cố Vân Yên cảm thấy cười lạnh.

“Tĩnh Di hiên của muội muội ta còn là lần đầu tiên đến, ngày đó ngươi ta cùng trúng cử, tiến cung sau tỷ tỷ vẫn muốn đến thăm muội muội, lại sợ mạo muội tới chơi muội muội không thích, thẳng đến hôm nay ở Phượng

https://thuviensach.vn

Nghi cung lại cùng muội muội gặp lại, vì thế liền da mặt dày lại đây thăm muội muội, muội muội sẽ không trách cứ tỷ tỷ trước đó chưa báo đã tới chứ?" Mạnh Nguyệt một bộ tình chân ý thiết nói.

"Quý nhân nói quá lời, quý nhân có thể đến Tĩnh Di hiên thăm tần thiếp là tần thiếp có phúc, tần thiếp lại như thế nào không biết tốt xấu." Cố Vân Yên một bên đem tay đang bị Mạnh Nguyệt nắm rút ra một bên đạm cười nói.

"Vậy thật tốt, ta biết muội muội là người hiểu lí lẽ mà." Mạnh Nguyệt bưng lên ly trà trên bàn nhẹ nhấp một ngụm mỉm cười nói.

"Ủy khuất quý nhân, nước trà nơi này sợ là so không được với Hoa Thanh cung, quý nhân uống được không?" Cố Vân Yên ôn hoà nói.

Biểu tình Mạnh Nguyệt cứng ngắc trong nháy mắt một chút, lập tức rất nhanh cười nói "Muội muội chu đáo, tỷ tỷ uống vô cùng tốt."

Thâm ý trong lời nói của Cố Vân Yên nàng sao lại không hiểu, đơn giản chính là nghĩ nói với mình các nàng không phải người đi chung đường. Nếu đối phương đã muốn cho thấy không muốn kết minh với mình, vậy nàng cũng không cần da mặt dày lưu lại, vì thế khách sáo một phen, liền mang theo người rời đi.

Cố Vân Yên nhìn đoàn người Mạnh Nguyệt rời đi, trên mặt hàn ý cao đến đáy mắt. Tỷ muội? Kiếp trước chính là bởi vì ta tin ngươi này hảo tỷ muội, mới có thể đối với ngươi không chút phòng bị, để cho ngươi có cơ hội cùng người khác liên thủ hại chết hoàng nhi của ta.

Hiện tại còn muốn trò cũ làm lại, làm cho ta lại mắc mưu bị lừa, tiện đà lại lặp lại bi kịch kiếp trước sao? Thực thật xin lỗi, không thể như ngươi mong muốn. Bất quá, ta không muốn lại đi đường cũ, nhưng thật ra ta sẽ để ngươi được tự mình thử nghiệm.

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó hàn ý trên mặt Cố Vân Yên bị mỉm cười thay thế, giống như một màn vừa nãy chỉ là ảo giác.

Bởi vì ngày hôm qua Cố Vân Yên tấn chức thành theo ngũ phẩm mỹ nhân, đã có tư cách thỉnh an Hoàng hậu, cho nên giữa giờ mẹo đã bị Thị Họa gọi dậy, ngày thanh nhàn thật không còn. Tối hôm qua Hoàng thượng không truyền đòi người mới thị tẩm, hôm nay đi thỉnh an cũng liền không cần cho người mới lễ gặp mặt, cho nên Cố Vân Yên bảo Thị Thư vấn tóc nhẹ nhàng, đỡ phải nặng nề. Cố Vân Yên vừa mang theo Thị Họa cùng vài người đi ra ngoài, liền thấy Vương tiệp dư vẻ mặt tươi cười đứng đợi.

“Tần thiếp thỉnh an Tiệp dư nương nương, nương nương vạn phúc kim an.” Vương tiệp dư hư giúp đỡ một phen “Muội muội mau mau miễn lễ, nay thật tốt, về sau có muội muội làm bạn tỷ tỷ sẽ không cần một mình một người đi Phượng Nghi cung.”

Cố Vân Yên ra vẻ tiếc hận nói “Tần thiếp vị phân thấp không thể ngồi kiệu, sợ là không thể bồi nương nương đi Phượng Nghi cung.”

“Không ngại, hôm nay canh giờ còn sớm, ta liền cùng muội muội đi bộ, cũng có thể hảo hảo thưởng thức một chút phong cảnh ven đường.” Vương tiệp dư cười dài nói.

“Như thế, nhưng thật ra tần thiếp phúc khí.” Cố Vân Yên biết nàng nay không chỉ đã thị tẩm còn tấn chức một cấp, tâm tư Vương tiệp dư vừa yên tĩnh lại sống lại. Biết rõ điều này nên nàng cũng đáp ứng, vì thế hai người cùng đi bộ đến Phượng Nghi cung. Dọc theo đường đi Vương tiệp dư rất là nhiệt tình giới thiệu với nàng phong cảnh ven đường, Cố Vân Yên cười yếu ớt phụ họa.

Trong Phượng Nghi cung, lúc này phi tần đến thỉnh an đã đến hơn phân nửa, hiện tại trong các phi tần này Trương phi vị phân cao nhất, cho nên Cố

https://thuviensach.vn

Vân Yên cùng Vương tiệp dư trước hết hành lễ với nàng ấy, sau đó mới chào hỏi các phi tần khác.

Nếu nói trong cung này còn có ai là tương đối sạch sẽ, chỉ sợ cũng chỉ còn một mình Trương phi này, Trương phi không cùng phi tần khác lập bang kết phái, cũng không chủ động cùng người trở mặt, đối đãi cung phi phía dưới cũng tương đối hiền lành. Trong ngày thường tất cả tâm tư dồn vào trên người đại công chúa, đem đại công chúa cũng dạy tốt lắm. Nàng mặc dù không tranh không đoạt, nhưng Tiêu Dục con nối dòng điêu linh, xem ở Trương phi an phận thủ lễ cùng mặt mũi đại công chúa, Tiêu Dục cũng không từng vắng vẻ nàng, mỗi tháng cũng sẽ đi cung nàng hai ba hồi.

Qua một ly trà, Đức phi cùng Hiền phi cũng lần lượt đến, khó được lúc này Hiền phi không có tới trễ. Rất nhanh Hoàng hậu liền từ sau điện đi ra, mọi người thấy lễ.

Vừa ngồi xuống liền nghe được Phùng tiệp dư ngọt ngào cười nói "Hôm nay khí sắc nương nương thật tốt, một thân phượng phục sinh huy, làm cho nô tì thật ngưỡng mộ nương nương phượng tư." Phùng tiệp dư này không lúc nào là không quên vuốt đua ngựa Hoàng hậu nương nương.

"Hôm nay nhưng là ăn mật sao, miệng ngọt như vậy." Hoàng hậu nghe được lời Phùng tiệp dư, trên mặt ý cười hoà thuận vui vẻ.

"Nô tì nói nhưng là lời thật, nương nương không tin có thể hỏi một chút các vị tỷ muội." Phùng tiệp dư sẳng giọng.

Quý chiêu nghi phụ họa nói:"Nô tì nhìn cũng vậy, nương nương phượng tư nô tì theo không kịp."

Hoàng hậu cười yến yến "Nhìn xem,một người so một người càng ngọt hơn."

https://thuviensach.vn

“Nương nương phong tư tuyệt sắc mọi người nhưng là rõ ràng.” Phùng tiệp dư nói tiếp.

Phùng tiệp dư nói vừa dứt liền nghe được Hiền phi không mặn không nhạt đáp “Nói đến dung mạo tuyệt sắc, nô tì cảm thấy Giang sung dung cùng Cố mỹ nhân nhưng thật ra cũng là khó ai bì kịp.”

Đã muốn đứng ở hàng ngũ của Hiền phi, Lâm tần lập tức phụ họa nói “Cũng không phải sao, hai vị muội muội thiên tư quốc sắc, nô tì rất hâm mộ.”

Lời vừa nói ra, Hoàng hậu đã không còn nữa vừa mới tươi cười, Giang Vũ Nhiên cùng Cố Vân Yên hai người vội vàng hành lễ nói “Hiền phi nương nương cùng Lâm tần nương nương quá khen, tần thiếp không dám nhận, Hoàng hậu nương nương nhưng là vua trong vạn hoa, cho dù hoa khác có lúc nở rộ, nhưng cũng duy chỉ mẫu đơn là quốc sắc!”

“Hay một câu duy chỉ mẫu đơn là quốc sắc, bản cung thật là thích.” Hoàng hậu nương nương sáng sủa cười, lại nhìn về phía Hiền phi nhướng mày nói “Hiền phi cảm thấy như thế nào?”

Trên mặt Hiền phi tuy có không cam lòng, lúc này nhưng cũng không thể không đứng dậy quỳ gối hành lễ nói “Nương nương lời nói là phải.”

“Giang sung dung cùng Cố mỹ nhân đứng dậy an tọa đi.” Hoàng hậu bưng lên ly trà bên cạnh nói.

Cố Vân Yên hiểu rõ, nếu không phải mới nãy nàng cùng Giang Vũ Nhiên ứng đối thích đáng, chỉ sợ các nàng đã không thể giống như bây giờ toàn thân lui ra. Đây là chiến trường của nữ nhân, không có khói thuốc súng nhưng chỉ cần hơi có sai lầm liền tánh mạng khó bảo toàn, hậu cung từ xưa giờ chính là như vậy.

https://thuviensach.vn

Chương 15

Từ Phượng Nghi cung đi ra, Cố Vân Yên không đi bao lâu đã bị phía sau Giang Vũ Nhiên gọi lại "Muội muội, có thể bồi tỷ tỷ đi dạo Ngự Hoa viên không?"

"Giang sung dung có nhã hứng này, tần thiếp tự nhiên xin bồi." Cố Vân Yên cung kính trả lời.

Đây là lần đầu tiên Cố Vân Yên gần gũi nhìn kỹ Giang Vũ Nhiên, trán nga mi, mắt ngọc mày ngài, mỉm cười khuynh quốc khuynh thành, nếu luận xinh đẹp so với chính mình còn muốn thắng một hai phân, thật không hổ là Thịnh Kinh đệ nhất mỹ nhân.

Hai người cùng đi bộ đến Ngự Hoa viên, cung nữ thái giám đi theo phía sau cùng hai người bảo trì một khoảng cách, đoạn khoảng cách này vừa vặn, nghe không được chủ tử nói gì lại có thể thấy rõ ràng nhất cử nhất động của chủ tử.

Giang Vũ Nhiên hái được một đóa mẫu đơn kiều diễm đang nở rộ, đặt ở mũi nhẹ nhàng ngửi, ôn nhu nói: "Tin tưởng muội muội là người thông minh, ta liền thích cùng người thông minh nói chuyện."

"Tần thiếp ngu dốt, xin Giang sung dung chỉ điểm." Cố Vân Yên khẽ cũng vuốt một đóa mẫu đơn khác.

"Ta tin tưởng muội muội hẳn là hiểu được tại hậu cung không có chân chính hữu nghị, chỉ có tạm thời đạo lý bằng hữu, muội muội cũng nên rõ ràng hiện tại địch nhân của chúng ta là ai, có một câu nói rất hay, địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu của mình, muội muội cảm thấy thế nào?"

https://thuviensach.vn

“Lời Sung dung nói rất phải, tần thiếp cũng có đồng cảm.” Cố Vân Yên ngoái đầu nhìn lại cười yếu ớt.

“Ta cùng muội muội thật là hợp ý, muội muội có rảnh rỗi có thể đến Chung Túy cung thăm ta.”

“Tạ sung dung ưu ái, tần thiếp rảnh rỗi nhất định đến quấy rầy.” Cố Vân Yên quỳ gối trong suốt thi lễ.

Hai người đạt thành nhận thức chung, liền cáo từ, đều tự hồi cung.

Tiến vào tháng tư, thời tiết từ từ nóng bức. Trong mấy ngày này Tiêu Dục lại lục tục triệu vài vị người mới thị tẩm, bất quá vẫn chưa tấn chức thăng phân vị, chính là ấn lệ thường hạ chỉ ban cho một phen.

Cố Vân Yên nằm trên tháp mỹ nhân chơi cờ, cũng không gọi người đánh cờ, chỉ một mình đùa nghịch quân cờ, nhìn ván cờ lâm vào trầm tư.

Buổi trưa vừa qua, Lưu Đức Phúc tiến đến truyền chỉ, nội dung nói là đêm nay Hoàng thượng sẽ đến Tĩnh Di hiên. Cố Vân Yên toát ra nụ cười vui sướng, trở lại nội thất vui mừng trên mặt Cố Vân Yên đã bị trầm tĩnh thay thế.

Ngồi trước gương, nhìn chính mình trong kính, tiểu mỹ nhân trong veo động lòng người, thoáng điểm trang, lại xem xét, giữa trong veo tăng thêm phần kiều mỵ.

Lúc Tiêu Dục nương ánh trăng đến Tĩnh Di hiên, liền thấy được một cảnh tượng đẹp như vẽ. Trong viện hoa đào nở rộ tươi đẹp, dưới tàng cây hoa đào, tiểu mỹ nhân dựa vào, so với hoa đào càng xinh đẹp được lòng người. Quần áo màu thiên thanh lưu vân sa cùng ngực váy dài, một đầu mềm mại như thác nước thả xuống thắt lưng, gió nhẹ nhẹ thổi, tóc phía sau theo gió phất động, lay động sinh tư. Càng hiện ra dáng người linh lung,

https://thuviensach.vn

thanh lệ xuất trần khuôn mặt bị hoa đào nhiễm thượng một tầng mê ly đỏ bừng, tươi đẹp không thể nói nên lời.

‘Nhân diện đào hoa tương ánh hồng’ một màn trước mặt làm cho Tiêu Dục nhớ tới câu thơ này. Cố Vân Yên nhìn đến bóng dáng Tiêu Dục, lúm đồng tiền như hoa.

Tiêu Dục tiến lên nâng dậy Cố Vân Yên, hai người dắt tay tiến vào nội thất.

Tiêu Dục thấy trên tháp mỹ nhân để hai quyển sách, một quyển là du ký một là sách dạy đánh cờ, hỏi:“Ái phi thích xem du ký?”

“Tần thiếp trong lúc rảnh rỗi liền nhìn xem du ký, mặt trên ghi lại rất nhiều chuyện thú vị, tần thiếp không thể chính mắt thể nghiệm, đành phải mượn sách thỏa lòng mong ước.” Khẩu khí rất là tiếc nuối.

“Nga, bình thường nữ tử khuê các cũng không vui ra khỏi nhà, ái phi nhưng thật ra hiếm thấy.” Trong mắt Tiêu Dục lộ ra một tia hứng thú, biểu tình trên mặt cũng nhu hòa hơn.

“Tần thiếp từ nhỏ đã nghĩ đến đi ra bên ngoài, nhìn xem núi sông Đại Chiêu bao la hùng vĩ, thể hội dân tình phong tục các nơi hoàn toàn bất đồng, chỉ tiếc tần thiếp sinh làm thân con gái, không thể rong ruổi bốn phương.” Nói đến chỗ này trong cặp mắt phượng linh động của Cố Vân Yên toát ra hào quang, nói đến mặt sau lại đựng tiếc nuối cùng không cam lòng.

“Ái phi không cần buồn rầu, ngày sau có cơ hội trẫm mang ngươi đi xem non sông Đại Chiêu hùng hồn bao la hùng vĩ.” Tiêu Dục ôn hòa nói, trên mặt khó được lộ ra ý cười thản nhiên.

“Thật sự? Hoàng thượng không được gạt tần thiếp đâu đấy.” Lúc này trên mặt Cố Vân Yên lại lộ ra tươi cười.

https://thuviensach.vn

“Ân.” Tiêu Dục đạm cười gật đầu.“Ái phi cũng nghiên cứu sách dạy đánh cờ, kì nghệ thế nào?”

“Tần thiếp tự cho là không tệ, không biết Hoàng thượng có nhã hứng đến đánh vài ván hay không.”

Tiêu Dục vung tay áo lên ngồi xuống tháp mỹ nhân “Canh giờ còn sớm, trẫm liền cùng ái phi đánh hai ván cờ đi.”

Cố Vân Yên gọi người dọn xong bàn cờ, hai người ra sức chém giết. Cố Vân Yên chỉ biết kiếp trước Tiêu Dục thích chơi cờ, lại không biết hắn kì nghệ cao siêu. Lúc trước Cố Vân Yên còn do dự mình có cần ẩn giấu hay không, miễn cho thắng hạ mặt mũi đế vương. Lúc này Cố Vân Yên mới biết mình băn khoăn hoàn toàn là làm điều thừa.

Tiêu Dục mỗi bước đều bày bố cục, từng bước một đem đối thủ hướng dẫn đến trong vòng mai phục, chờ đối thủ phát hiện đã trúng mai phục thì cũng đã muộn, chỉ có thể trơ mắt nhìn hắn từng điểm từng điểm thôn tính tiêu diệt lại vô lực chống cự.

Có thể ở trước tiên hiểu rõ ý nghĩ địch nhân, lại rất nhanh làm ra sách lược tương ứng, đem toàn cục nắm giữ ở trong tay mình, tâm cơ cùng mưu lược của Tiêu Dục có thể thấy được thông qua ván cờ.

Ở lúc Cố Vân Yên thua bàn thứ ba, rốt cục suy sụp hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn, trong mắt lộ vẻ không cam lòng cùng ảo não. Kì thực kì nghệ của Cố Vân Yên đã ra ngoài Tiêu Dục dự kiến, Tiêu Dục đã muốn thật lâu không gặp được đối thủ như vậy, có thể làm cho hắn hao tâm tốn sức bày bố cục. Vốn tưởng rằng chỉ cần tùy ý ứng phó một hai là có thể, chưa từng tưởng thực lực của đối thủ thật không tha khinh thường, thắng được ba bàn này khiến Tiêu Dục thật thỏa mãn, quả nhiên là đại khoái nhân tâm!

Bởi vì cao hứng nên khuôn mặt Tiêu Dục đều tràn đầy ý cười, mày kiếm mắt sáng, mũi cao thẳng, đôi môi bạc mà có hình, trên mặt tuấn mỹ làm cho

https://thuviensach.vn

người ta có một loại cảm giác như gió xuân vừa thổi qua, đây là Cố Vân Yên chưa bao giờ gặp qua một mặt, nhất thời sửng sốt, chăm chú nhìn Tiêu Dục không chuyển mắt.

Tiêu Dục thấy trong mắt Cố Vân Yên toát ra ngưỡng mộ, cảm thấy vui sướng, vung tay lên đem mỹ nhân ôm lấy vào trong ngực, nhìn Cố Vân Yên khẽ nhếch môi đỏ mọng cùng khóe mắt như có như không quyến rũ, hai mắt Tiêu Dục từ từ nóng cháy đứng lên, thoáng cái hai người đã đến trên giường, Cố Vân Yên mắc cỡ đỏ mặt thân thủ cởi quần áo vướng bận trên người hai người, tay Tiêu Dục hạ bức mành.

Đêm, còn thực dài lâu.....

https://thuviensach.vn

Chương 16

Thời gian trôi qua nhanh, đảo mắt Cố Vân Yên vào cung đã hơn hai tháng, hai tháng này Tiêu Dục mỗi tháng luôn luôn ba bốn ngày ngủ lại Tĩnh Di hiên, đương nhiên, được sủng ái nhất vẫn là Hiền phi, tiếp theo đó là có danh xưng Thịnh Kinh đệ nhất mỹ nhân Giang sung dung, trừ bỏ Hiền phi cùng Giang sung dung chính là Cố Vân Yên cùng Hoàng hậu số lần thị tẩm nhiều nhất.

Bởi vì người mới vào cung, theo dĩ vãng vốn là Tiêu Dục mỗi tháng chỉ có nửa tháng triệu phi tần thị tẩm, nay gia tăng lên khoảng hai mươi ngày, đến hôm nay người mới vào cung đã có hai phần ba người được thị tẩm. Còn lại chưa thị tẩm đều dồn hết tâm sức, chuẩn bị ở vạn thọ yến bỗng nhiên nổi tiếng, đưa tới vạn tuế gia chú ý, tốt nhất đạt được thịnh sủng.

Tiếp qua hai ngày đó là vạn thọ chương, bởi vì kiêng kị vu cổ thuật, cực ít người biết trong ba ngày vạn thọ chương, cụ thể ngày nào mới là sinh nhật Hoàng thượng.

Vạn thọ chương ngày đầu tiên Hoàng thượng mang theo văn võ bá quan tế bái Thái Miếu, cầu tổ tông phù hộ thiên tử Đại Chiêu, tạo phúc vạn dân. Hôm sau Hoàng thượng ở Nghi Nguyên điện mở tiệc chiêu đãi dòng họ hoàng thất cùng văn võ bá quan. Ngày thứ ba mới là Hoàng thượng cùng phi tần hậu cung gia yến, lần này gia yến là ở Tử Thần điện.

Sáng sớm Cố Vân Yên liền trang điểm ăn mặc, khác với bình thường tùy ý ăn diện, dù sao đây là lần đầu tiên nàng tham gia vạn thọ yến từ lúc vào cung tới nay. Chọn cung trang đạm màu tím duệ váy dài, sơ cái phi thiên kế, một cái kim điêu bước diêu cùng chạm rỗng điêu khắc ngọc bích

https://thuviensach.vn

trâm. Cả người làm cho người ta một loại cảm giác xinh đẹp lại không mất đại khí.

Trong Tử Thần điện, hoàng đế một thân Long bào tú mãng minh Hoàng ngồi ngay ngắn ở ghế chủ vị, Thái hậu cùng Hoàng hậu phân ngồi hai bên Hoàng thượng. Thái hậu trải qua hơn tháng tỉ mỉ điều dưỡng, thân mình có chuyển biến tốt, cho nên có thể tham dự vạn thọ yến của Hoàng thượng. Thái hậu một thân minh màu vàng trang phi đoạn cung bào, cổ áo cùng tay áo đều dùng tơ vàng thêu Đóa Đóa tường vân, chỉnh kiện trường bào thượng trán phóng đại đóa mẫu đơn, tinh tế ngân tuyến câu ra hoa hình, ung vinh hoa quý, cũng như thân phận cao quý của nàng, có vẻ trang trọng đoan trang tao nhã, chỉ là cặp mắt kia nhân thấm nhuần đen tối ở chốn hậu cung nhiều năm mà nhiễm đục ngầu.

Mà bên trái Hoàng hậu một thân ngũ phượng cát phục chính màu đỏ phi la túc kim thứ, một màu cung trang ngàn diệp toàn kim trang sức, chi cành lá diệp triền kim nhiễu ra thạc đại vàng ròng trọng cánh hoa cũng đế mẫu đơn bàn li hạng quyển, thập phần đẹp đẽ quý giá loá mắt. Mặt mày đoan trang ngồi ở bên người hoàng thượng, trước sau như một vẫn duy trì mỉm cười đúng mực.

Phía dưới phi tần người người đều là trang phục ăn mặc, đẹp đẽ quý giá xuất chúng nhất dĩ nhiên là Hiền phi luôn luôn cao ngạo, minh lung màu tím chọn tuyến quần lụa mỏng, đầu đầy trang sức đẹp đẽ, phi thiên kế thượng một chi khảm kim hợp cùng như ý trâm, thuần lam thủy tinh tham ngân phát trâm cùng nước cất tinh vang linh treo trụy càng hiển lay động sinh tư, khiến Hiền phi vô cùng tôn quý, nét mặt toả sáng.

Mặc dù là Đức phi luôn luôn đoan trang điệu thấp cũng là quần áo thiển hồng sắc xóa sạch ngực váy, sa mỏng phủ trên vai thượng, động long người nói không nên lời. Càng đừng nói các phi tần oanh oanh yến yến ở dưới.

https://thuviensach.vn

“Cố mỹ nhân hôm nay ăn mặc nhưng thật ra rất tươi đẹp, khó trách Hoàng thượng sẽ thích.” Ngồi trên Cố Vân Yên, Lâm tần chanh chua nói.

“Lâm tần nương nương hôm nay cũng ăn mặc thật sự hoa mỹ, nghĩ đến Hoàng thượng sẽ thích đi?” Cố Vân Yên lời ngầm là ngươi ăn mặc thế nào Hoàng thượng cũng sẽ không thích.

“Hừ.” Lâm tần thật mạnh thả xuống cái chén trong tay giận dữ rầm rì một tiếng. Bởi vì đại điện tương đối ồn ào náo nhiệt, cho nên động tác của Lâm tần vẫn chưa khiến cho những phi tần địa vị cao chú ý, chỉ có vài vị phi tần vị phân thấp bên cạnh Cố Vân Yên thấy rõ một màn này, bất quá mọi người đều giống như chưa thấy, trên mặt vẫn như cũ duy trì tươi cười kiều mỵ động lòng người.

Nữ nhân trong cung này người người đều là cao thủ diễn trò. Trong đại điện ca cơ vừa múa xong lui ra ngoài, Hoàng hậu mỉm cười bưng lên ly rượu thanh điền ngọc trong tay đối Hoàng thượng bên cạnh nói:“Nô tì vì Hoàng thượng làm một thân cẩm bào, cung chúc Hoàng thượng long thể an khang.” Một cung nữ lập tức mang thọ lễ của Hoàng hậu tiến lên.

Hoàng thượng tiếp nhận ly rượu trong tay Hoàng hậu uống một hơi cạn sạch, đạm cười nói: “Hoàng hậu hiền lành dịu dàng, trẫm rất vui mừng.”

Tiếp theo đó là Hiền phi trình thọ lễ, chỉ thấy Hiền phi trong suốt cúi đầu “Nô tì không bằng Hoàng hậu nương nương tri kỷ, chỉ vì Hoàng thượng chuẩn bị một phương nghiên mực, mong rằng Hoàng thượng chớ ghét bỏ.” Thanh âm mềm mại uyển chuyển, hoàn toàn khác vẻ cường thế lúc ở trước mặt phi tần khác.

Hoàng thượng nhìn thoáng qua nghiên mực Hiền phi trình lên ôn hòa nói “Thọ lễ của Nhan nhi, trẫm thật là yêu thích. Ban thưởng Hiền phi một quả Đông hải minh châu.”

https://thuviensach.vn

Lời vừa nói ra, nhóm phi tần đều là hít vào, chỉ vì Đông hải minh châu này Đại Chiêu chỉ có ba viên, là thời tiên đế, Giao Châu quốc chiến bại sau tiến cống Đại Chiêu. Tiên đế lúc còn tại thế ban thưởng cho Ý quý phi cả đời nhận hết vinh sủng một viên, cho đến hiện tại trừ bỏ Ý quý phi cũng chỉ có Hiền phi nương nương có được vinh quang này, có thể thấy được Hiền phi nương nương thánh quyến thịnh sủng.

Cố Vân Yên đồng dạng kinh ngạc, chẳng qua nàng kinh ngạc không phải Hoàng thượng ban cho Hiền phi dạ minh châu, mà là Hoàng thượng vừa mới gọi Hiền phi là "Nhan nhi", tự nhiên vô cùng thân thiết, chẳng lẽ Hoàng thượng luôn luôn lãnh tình lãnh tâm thật sự yêu thích Hiền phi? Nghĩ tới nghĩ lui lại nhớ tới việc tháng này Uy Viễn đại tướng quân vừa mới lĩnh mười lăm vạn đại quân đi Tây Bắc tác chiến, thì ra là thế, Cố Vân Yên cảm thấy trào phúng.

Sau đó là Đức phi dâng tặng lễ vật, một vòng xuống dưới phi tần hiến lễ đều chiếm được Hoàng thượng ban cho. Đến phiên Giang sung dung Giang Vũ Nhiên, mọi người chỉ thấy nàng sính sính đình đình đi vào trong đại điện hướng về phía trước hành lễ với Hoàng thượng, động tác giống như mây bay nước chảy lưu loát sinh động, nhất cử nhất động thật là mê người.

"Hoàng thượng, vì chúc mừng ngài vạn thọ chi hỉ, tần thiếp chuẩn bị riêng một điệu múa, mong rằng Hoàng thượng ân chuẩn." Giang sung dung nói.

"Nga? Kia ái phi liền vì trẫm dâng lên đi." Hoàng thượng tay áo vung lên.

Lập tức giai điệu u nhã vang lên, vân tay áo Giang Vũ Nhiên khinh bãi, eo nhỏ chậm ninh phiêu ti thao theo âm nhạc vũ động mạn diệu, dáng người như bướm đang bay lượn, vừa tựa như là một mảnh lá rụng không trung lay động, càng làm như tùng trung nhất thúc hoa theo gió tiết tấu vặn vẹo vòng eo nở rộ chính mình sáng rọi, vòng eo xinh đẹp động lòng người xoay tròn,

https://thuviensach.vn

ngay cả làn váy đều nhộn nhạo thành một đóa hoa sen trong gió, đẹp làm cho người ta không dám dời mắt.

Điệu vũ kết thúc, mọi người đều thán phục vũ kĩ của Giang sung dung, liền ngay cả Cố Vân Yên không thừa nhận cũng không được điệu múa này thật đẹp.

“Điệu múa này chỉ e nhân gian không mấy người làm được!” Hoàng thượng vỗ tay khen ngợi nói.

https://thuviensach.vn

Chương 17

Sau Giang Vũ Nhiên lại có mấy người tiến lên dâng tặng lễ vật, tiếp theo mới đến Cố Vân Yên. Cố Vân Yên tiến lên thi lễ, chợt hai tay nhẹ nhàng vỗ, liền thấy được ở cửa đại điện bốn thái giám khom người mà vào, đến giữa đại điện, bốn người cùng nhau chậm rãi mở một bức tranh thuỷ mặc dài ba thước, cao một thước, đợi lúc toàn bước tranh được mở, mọi người mới nhìn rõ cảnh trong tranh.

Tranh vẽ là mùa xuân tháng 3, nhiều loại hoa nở rộ, cảnh tượng trong thành Thịnh Kinh phồn vinh, dân chúng an cư lạc nghiệp, văn nhân nhà thơ cười yếu ớt vui mừng, buôn bán hưng thịnh, tiếng hoan hô nói cười tùy ý có thể thấy được. Ở giữa bức tranh là một nam tử đứng trên Trích Nguyệt lâu, một thân minh hoàng bào thượng thêu Thương Hải long đằng đồ án, ống tay áo đón gió tung bay, đế vương anh khí mày kiếm vi thiêu, hai mắt lóe ra ấm áp sáng rọi, khuôn mặt tuấn mỹ vô đào ở thần khởi ánh sáng mặt trời quanh quẩn hạ, giống như thánh nhân được thế nhân cúng bái, lấy tư thái bễ nghễ thiên hạ đem hết thảy dưới chân thu vào đáy mắt.

Mọi người lại nhìn kỹ, đế vương trong bức họa kia nghiễm nhiên chính là đương kim Vĩnh Dật đế. Cố Vân Yên nhìn khóe mắt Tiêu Dục tràn ra vui sướng, liền biết hắn đối bức họa này rất đỗi hài lòng, vì thế vui vẻ hạ bái, nói “Tần thiếp cung chúc ngô hoàng thọ cùng trời đất, sánh cùng nhật nguyệt, vạn thọ vô cương. Nguyện Đại Chiêu ta, vận mệnh quốc gia hanh thông, cẩm tú kéo, phồn vinh hưng thịnh!”

“Tốt! Tốt! Tốt! Người tới đem bức họa này nâng đi treo ngự thư phòng cho trẫm, Lưu Đức Phúc truyền ý chỉ của trẫm, Cố mỹ nhân thăng chức theo tứ phẩm sung viện. Giang sung dung tấn chức chính tứ phẩm tần, ban

https://thuviensach.vn

phong hào “Nghiên”. Tiêu Dục vui sướng liên thanh khen ngợi đồng thời hạ chỉ sắc phong.

Cố Vân Yên cùng Giang Vũ Nhiên quỳ xuống tạ ơn “Tần thiếp tạ Hoàng thượng long ân.”

Phi tần ở đây người người trên mặt đều là lúm đồng tiền như hoa, miệng không ngừng nói chúc mừng với hai người Cố Vân Yên cùng Giang Vũ Nhiên, về phần trong lòng như thế nào chỉ có bản thân biết được.

Bức họa này là Cố Vân Yên căn cứ trí nhớ của kiếp trước vẽ ra từng nét từng nét một, mà nguyên bản người vẽ nó chính là Tiêu Dục, cho nên lúc này Tiêu Dục mới vừa lòng như thế. Sao có thể không hài lòng chứ, này vốn là suy nghĩ trong lòng hắn. Ra ngoài Cố Vân Yên dự kiến là mình thăng đến hai cấp, vốn tưởng rằng nhiều nhất là tấn một cấp mà thôi, có lẽ là được ngôn từ chúc mừng kia phụ trợ thêm.

Phi tần còn lại đều tiến lên dâng tặng lễ vật, kỳ vọng chính mình cũng có thể như Cố sung viện cùng Nghiên tần, Hoàng thượng yêu thích tiện đà tấn vị, bất quá kết cục lại làm cho các nàng rất là thất vọng, trừ bỏ hai người Cố Vân Yên cùng Giang Vũ Nhiên, không ai lại có thể lấy được tấn chức.

Yến hội xong, chúng phi tần lần lượt rời đi.

Ban đêm Hoàng thượng nghỉ tại chỗ Hoàng hậu Phượng Nghi cung, Hiền phi dù được sủng ái đến đâu, hôm nay Hoàng thượng cũng là sẽ cho Hoàng hậu đủ thể diện.

Ngày hôm sau, từ Phượng Nghi cung thỉnh an trở về, Vương tiệp dư cùng Cố Vân Yên trở lại Trường Xuân cung, Cố Vân Yên vừa định cùng Vương tiệp dư bái biệt, liền nghe được Vương tiệp dư cười yếu ớt nói “Đã lâu không cùng muội muội nói chuyện phiếm, hôm nay ta liền đến chỗ muội muội ngồi một chút, chúng ta tỷ muội hảo trò chuyện.”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên biết không thể chối từ, chỉ có thể đưa người nghênh tiến Tĩnh Di hiên chiêu đãi một phen.

Uống xong ly trà, Vương tiệp dư mở miệng nói "Muội muội là người có phúc khí, được Hoàng thượng yêu thích, tiến cung chỉ mới hai ba tháng liền từ tài tử một đường thăng làm sung viện."

"Nương nương đừng lại trêu ghẹo tần thiếp, có thể trở thành nữ nhân của Hoàng thượng, là phúc khí của chúng ta, tận tâm hầu hạ Hoàng thượng, không phụ thánh ân chẳng qua là chức trách mỗi người thôi."

"Muội muội lời này có lý, chỉ là lão nhân hậu cung như tỷ tỷ, mấy tháng không thể gặp thiên nhan, sợ là nghĩ muốn tận tâm hầu hạ cũng không có cơ hội....."

Không đợi Vương tiệp dư nói xong Cố Vân Yên liền nói:"Nương nương nói cẩn thận, lôi đình mưa móc đều là quân ân, Hoàng thượng sủng ái, chỉ có thể mong không thể tùy ý vọng ngôn."

Vương tiệp dư phản ứng lại sau cũng là vẻ mặt kinh hoảng, nàng vừa rồi nói nếu là truyền ra ngoài ắt hẳn sẽ bị người nắm đuôi, một hồi lâu mới cường tự trấn định lại, ôn nhu nói:"Tỷ tỷ nhất thời hồ đồ, muội muội chớ để trong lòng."

Cố Vân Yên nháy nháy mắt cười khẽ nói "Nương nương vừa mới nói cái gì sao? Tần thiếp chỉ lo thưởng thức trà không lưu ý."

"Muội muội nhưng thật ra khéo hiểu lòng người, trước đây bản cung không nhìn ra." Mặt Vương tiệp dư lộ vẻ kinh ngạc cùng tự giễu nói.

"Tạ nương nương khen ngợi, chỉ là trong cung này lại có ai tâm tư đúng như biểu hiện trên mặt, nương nương ngài nói đi?"

https://thuviensach.vn

“Muội muội nói phải, nếu như thế, bản cung sẽ không quấy rầy nữa.” Vương tiệp dư đứng dậy rời đi.

“Tần thiếp cung đưa nương nương!” Cố Vân Yên buông ly trà, đứng dậy mỉm cười hành lễ.

Cố Vân Yên biết hôm qua nàng ở vạn thọ yến tạo đại náo động, còn muốn bình tĩnh qua ngày sợ là không thể, sau này chính mình cũng không có thời gian nhàn rỗi tiếp tục cùng Vương tiệp dư lá mặt lá trái, còn không bằng thừa dịp hiện tại khéo léo nói trắng ra, cũng đỡ phải mọi người cùng diễn trò, mệt đến hoảng.

Trở lại nội thất, một mình đem hai người Thị Thư cùng Thị Họa giữ lại “Gần đây nhìn chằm chằm người phía dưới, đừng để bọn họ làm ra chuyện yêu thiêu thân gì” Cố Vân Yên thản nhiên phân phó nói.

Hai người Thị Thư, Thị Họa quỳ gối trả lời:“Dạ, nô tỳ hiểu được.”

“Ân, hai người Thị Cầm, Thị Kì mấy ngày nay như thế nào?”

Thị Thư cười yếu ớt nói:“Hồi chủ tử, hai người thường ngày làm việc thỏa đáng, nô tỳ nhìn là tốt.”

“Ta coi cũng không sai, ngày sau để cho các nàng cùng hai ngươi nhìn chằm chằm mấy kẻ kia đi.” Trên mặt Cố Vân Yên cũng lộ ra ý cười, tiếp theo lại hỏi “Thường Phúc công công đâu, ngày gần đây có gì khả nghi không?”

Thị Họa tiến lên đáp lời “Hồi chủ tử, mấy ngày này, Thường Phúc công công trừ bỏ cùng ngài ra bên ngoài, liền an phận đứng ở Tĩnh Di hiên, chưa từng cùng người các cung khác tiếp xúc, hiện tại xem ra ổn thỏa.”

“Nếu đã như vậy, về sau chuyện hành tẩu bên ngoài có thể giao cho Thường Phúc đi làm, nhưng, chuyện trung tâm chỉ có thể ngươi cùng Thị

https://thuviensach.vn

Thư đi làm, người khác ta lo lắng.” Cố Vân Yên trầm ngâm ôn nhu phân phó.

“Nô tỳ ghi nhớ lời chủ tử, nô tỳ hội nắm chắc đúng mực làm việc, thỉnh chủ tử yên tâm.” Thị Họa trầm ổn đáp lời.

“Ngươi cùng Thị Thư từ nhỏ liền đi theo ta, tình cảm này tự nhiên không phải người bên ngoài có thể so sánh, trong cung này to như vậy ta chỉ tin tưởng hai người các ngươi.” Nói tới đây, Cố Vân Yên nhịn không được cô đơn.

Phất phất tay, hai đại cung nữ thong dong thối lui ra khỏi nội thất, Cố Vân Yên tựa vào tháp mỹ nhân nhắm mắt dưỡng thần.

https://thuviensach.vn

Chương 18: (H)

Hậu thất Tĩnh Di hiên, Cố Vân Yên đang tắm rửa, nghe được phía sau truyền đến tiếng bước chân, cũng không quay đầu lại liền đối với người tới nói:“Thị Thư, lại đây xoa bóp cho ta.” Đợi một lát vẫn như cũ không thấy người phía sau tiến lên hầu hạ, Cố Vân Yên lại nũng nịu thúc giục “Ngươi đấy, càng ngày càng lười nhác.”

Tiếng nói vừa dứt, trên vai Cố Vân Yên liền hạ xuống một đôi tay, từ từ vuốt ve đứng lên, Cố Vân Yên bị niết thoải mái, nhắm mắt lại hưởng thụ

Nhưng chỉ chốc lát sau đôi tay kia liền theo trên vai từ từ về phía trước, đợi đến khi nơi đẫy đà bị một bàn tay to bao trùm, Cố Vân Yên chấn kinh mở hai mắt, chợt liền thấy một ánh mắt nóng bỏng, lúc này không hề chớp mắt nhìn chằm chằm mình.

“Ái phi nhưng là người đầu tiên sai sử trẫm hầu hạ, đối thủ pháp đấm bóp của trẫm có vừa long không?” Giọng Tiêu Dục hơi ám ách nói.

“Hoàng thượng, ta..... Tần thiếp.....” Cố Vân Yên nhất thời kinh hoảng nói năng lộn xộn.

“Ái phi không cần khẩn trương, một hồi ngươi đem trẫm hầu hạ tốt lắm, trẫm tự nhiên liền quên chuyện ái phi sai sử trẫm hầu hạ.” Tiêu Dục nhìn lướt qua long bào trên người mình, hứng thú nói.

Cố Vân Yên ửng đỏ mặt xoay người lại, giúp Tiêu Dục cởi xuống long bào, tiếp theo đó là áo sơ mi, chờ thoát đến tiết khố, động tác trên tay Cố Vân Yên do dự mà ngừng lại.

https://thuviensach.vn

“Ái phi cùng trẫm ngay cả chuyện thân mật nhất cũng đã làm mấy lần, sao còn thẹn thùng như vậy?” Tiêu Dục mang ý cười trêu chọc.

Cố Vân Yên bên tai phiếm hồng, hai má giống như muốn nhỏ máu ra, ngoan nhẫn tâm, rất nhanh cởi tiết khố Tiêu Dục. Một thoáng tiểu Tiêu Dục lộ ra, tính cả hai đời đây là lần đầu tiên Cố Vân Yên gần gũi nhìn nó như vậy, tuy rằng biết khả năng Tiêu Dục ở chuyện phòng the luôn luôn rất cao, nhưng hiện nay tận mắt nhìn thấy hùng vĩ như thế, vẫn là không khỏi kinh ngạc.

“Ái phi đối trẫm vừa lòng không?” Giọng Tiêu Dục khàn khàn truyền đến, Cố Vân Yên xấu hổ nhắm mắt lại không dám nhìn nhân.

Tiêu Dục cười nhẹ bước vào thùng nước tắm, đem mỹ nhân ôm vào trong ngực, bàn tay to nắm nơi mềm mại đẫy đà, nhẹ nhàng xoa, Cố Vân Yên không khỏi đỏ mặt, đôi mắt phượng dần mê man, khóe mắt như có như không quyến rũ phong tình, kích thích toàn bộ cảm quan của Tiêu Dục, cảm giác được phân thân càng phát ra bành trướng đứng lên, dùng lực đem người dựa vào thùng nước tắm, Cố Vân Yên hơi hơi giãy dụa, một bộ dục cự còn nghênh, lại châm dục hỏa trên người Tiêu Dục, Tiêu Dục gầm nhẹ một tiếng liền đi vào. Nước trong thùng nước tắm theo luật động của hai người xô ra ngoài, rất nhanh liền ướt cả sàn. Cố Vân Yên kiều thở hổn hển.

Không thể không thừa nhận, cho dù sau khi trùng sinh nàng đã không còn giống như kiếp trước yêu hắn, nhưng hai người ở phương diện này vẫn như trước rất là hài hòa, rất nhanh, tư duy Cố Vân Yên liền một mảnh mơ hồ, ở Tiêu Dục dũng mãnh công thành hoàn toàn biến mất. Mà người trước mặt lại như không biết mỏi mệt vậy, liên tục thảo phạt. Tiêu Dục nghe Cố Vân Yên n đạt tới cực hạn mà khống chế không được thân, ngâm tiếng, thân thể chấn động phóng đi ra. Chờ hai người bình phục lại, phát hiện nước trong thùng nước tắm đã mất hơn phân nửa, bất đắc dĩ đành phải gọi người tiến vào thêm nước, một lần nữa tắm rửa một lần.

https://thuviensach.vn

Hai người nằm ở trên tháp, Tiêu Dục vỗ về hai má Cố Vân Yên, trên mặt lộ ra ôn nhu ít có "Ái phi, hôm qua đưa quà sinh nhật rất được lòng trẫm"

Tiêu Dục nghĩ chỉ dựa vào tưởng tượng liền có thể đem hắn họa sinh động như thật như vậy, trong lòng là thật sự có hắn đi, bằng không sao có thể nhớ rõ mỗi một chi tiết của hắn.

Cố Vân Yên thẹn thùng đem mặt chôn ở trước ngực Tiêu Dục, giống như nữ tử động tình, trước mặt người trong lòng xấu hổ biểu đạt tình yêu. Tiêu Dục cười nhẹ ra tiếng, Cố Vân Yên ngẩng đầu hờn dỗi nói:"Hoàng thượng khi dễ tần thiếp."

"Ái phi nói thử xem, trẫm khi dễ ngươi như thế nào." Tiêu Dục hôn môi phấn nộn của Cố Vân Yên, bên tai thấp giọng hỏi. Bàn tay to cũng dọc theo đường cong linh lung của Cố Vân Yên qua lại vuốt ve, Cố Vân Yên vừa định phản bác, Tiêu Dục lại mạnh cúi đầu, đem đỉnh nhụy hoa hàm vào trong miệng, khi mạnh khi nhẹ liếm cắn. Bị khoái cảm tê dại truyền đến, Cố Vân Yên liền đem lời muốn nói quên không còn một mảnh, bên trong vang lên lần nữa tiếng động cùng ngâm nga.....

Trời còn chưa sáng, ngoài cửa liền truyền đến tiếng Lưu Đức Phúc nhẹ giọng gọi Tiêu Dục đứng lên vào triều, Cố Vân Yên nghe được động tĩnh người bên cạnh đứng dậy mặc quần áo, than thở một tiếng lại ngủ tiếp. Tiêu Dục nhìn thoáng qua nữ tử trên giường còn đang ngủ say, bán nghiêng thân mình, môi đỏ mọng vi đô, khuôn mặt trắng nõn trơn mềm phiếm một tầng thản nhiên đỏ ửng, không biết là bởi vì giấc ngủ hoặc là bởi vì tối hôm qua được dễ chịu.

Nhớ tới bộ dáng tối hôm qua thể lực nàng chống đỡ hết nổi liên tục nũng nịu cầu xin tha thứ đáng thương, khóe miệng Tiêu Dục hiện một chút cười yếu ớt, tiện đà gọi Lưu Đức Phúc tiến vào hầu hạ, rửa mặt mặc xong long bào thần thanh khí sảng đi lâm triều.

https://thuviensach.vn

Nghe được tiếng bước chân đi xa Cố Vân Yên mới ngồi dậy, lẳng lặng nhìn Ngọc Lan nơi cửa sổ, lúc này đang nở xán lạn. Từ lúc Cố Vân Yên trùng sinh, giấc ngủ trở nên cực thiển, phàm là có điểm gió thổi cỏ lay nàng đều tỉnh lại. Sở dĩ làm như còn ngủ mà không đứng dậy hầu hạ, bất quá là một cách nho nhỏ thử Tiêu Dục thôi, nếu như lúc này hắn đã có thể bao dung một ít tiểu khuyết điểm của nàng, như vậy Cố Vân Yên liền có thể làm việc kế tiếp đúng mực vừa ý hắn. Đối với kết quả lần thử này, Cố Vân Yên tỏ vẻ tương đối vừa lòng.

Từ Phượng Nghi cung trở về không lâu, tổng quản nội vụ phủ Lý Toàn Quý liền mang theo mười tám cung nữ thái giám đứng ở trong viện Tĩnh Di hiên, chờ Cố Vân Yên tiến đến chọn lựa.

Cố Vân Yên mang theo Thị Thư Thị Họa chậm rãi đi đến, liền thấy đầu lĩnh thái giám một thân bảo thạch lam tú tiên hạc trường bào, cầm trong tay phất trần, đầu đội khổng tước mao đỉnh tương bảo thạch mạo, thấy được liền biết người này là tổng quản nội vụ phủ Lý Toàn Quý.

Thấy được đám người Cố Vân Yên chầm chậm tiến đến, Lý Toàn Quý vội vàng tiến lên khom mình hành lễ “Nô tài thỉnh an tiểu chủ, tiểu chủ vạn phúc kim an.”

“Lý tổng quản miễn lễ.” Cố Vân Yên nâng tay đạm cười nói.

“Tạ tiểu chủ.” Vị trước mặt này gần đây thịnh sủng, Lý Toàn Quý cũng không dám chậm trễ, vì thế vẻ mặt tươi cười tiến lên cung kính, hồi bẩm nói:“Y theo vị phân hiện tại của tiểu chủ ngài, ấn cung quy Tĩnh Di hiên có thể thêm hai tam đẳng cung nữ, một tiểu thái giám nữa.

Hôm nay Hoàng hậu nương nương công đạo việc này, nô tài liền bắt tay vào làm dẫn theo người lại đây, tiểu chủ nhìn một cái có thể có hợp ý? Nếu là không vui, Hoàng hậu nương nương phân phó lại cho ngài đưa một nhóm người lại đây.”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên thái độ ôn hòa nói:“Hoàng hậu nương nương khách khí, công công một hồi thay ta hướng nương nương chuyển đạt lòng biết ơn, ta xem xét một lát.”

https://thuviensach.vn

Chương 19

Lý Toàn Quý vung phất trần, phía sau cung nữ thái giám nhất tề tiến lên quỳ xuống hành lễ, động tác chỉnh tề có tự, lễ nghi quy phạm. Xem ra lần này nội vụ phủ đưa tới người, hẳn là cung nhân vừa được đào tạo.

Cố Vân Yên cẩn thận đánh giá một phen tám cung nữ trước mặt, trong đó hai cung nữ mặc lục y phục cùng màu hồng sắc, thoạt nhìn so với vài người khác muốn trầm ổn một chút, đầu vi thấp, hai mắt không trộm nhìn xung quanh, làm cho người ta một loại cảm giác thực im lặng, Cố Vân Yên liền để lại hai cung nữ này.

Lại nhìn bốn tiểu thái giám, thấy một gương mặt tương đối quen thuộc, Cố Vân Yên nhớ rõ ở kiếp trước lúc nàng thất sủng, Thị Thư đi ngự thiện phòng lĩnh đồ ăn trở về đều là lạnh. Có một ngày Thị Thư lại cao hứng mang theo đồ ăn còn nóng trở về, Cố Vân Yên hỏi mới biết là ít nhiều nhờ công của tiểu Đặng Tử lúc ấy ở ngự thiện phòng. Lúc này tiểu Đặng Tử bộ dạng phục tùng liễm mục nhìn chăm chú vào dưới chân, cũng không dám nhìn thẳng quý nhân.

Cố Vân Yên khẽ nâng nâng tay "Liền hắn đi."

Lý Toàn Quý lại khách sáo khen vài câu Cố Vân Yên khéo lựa chọn người, mới hành lễ lui ra. Có thể hỗn đến vị trí tổng quản nội vụ phủ này, liền biết là kẻ tâm tư linh lung biết tính toán.

Tiểu Đặng Tử cùng hai cung nữ vừa được chọn lựa quỳ gối trong điện Tĩnh Di hiên, chờ Cố Vân Yên dạy bảo. Cố Vân Yên ngồi ngay ngắn trên ghế ôn nhu nói: "Ba người các ngươi từ hôm nay trở đi cũng là một thành

https://thuviensach.vn

viên Tĩnh Di hiên, ngày sau an phận thủ thường làm tốt bổn phận của mình, một lát đại cung nữ bên cạnh ta sẽ an bài cho các ngươi làm việc."

"Tạ chủ tử dạy, nô tỳ/ nô tài chắc chắn cẩn thủ bổn phận, tận tâm hết sức hầu hạ chủ tử." Ba người cung kính trả lời.

"Ân, tiểu Đặng Tử thay tên thành Thường Quý, ngày sau đi theo Thường Phúc công công. Còn hai người các ngươi cũng là tam đẳng cung nữ, liền cũng cùng Xuân Nguyệt các nàng, gọi Xuân Thiền, Xuân Quyên đi." Cố Vân Yên lại chỉ hai cung nữ nói.

"Tạ chủ tử ban thưởng tên." Trên mặt ba người đều là vẻ mừng rỡ, Thường Quý càng sâu, có thể đi theo lãnh sự công công Tĩnh Di hiên, đại biểu có thể diện hơn các thái giám khác.

Ngày kế sáng sớm đứng lên trang điểm, Thị Họa giúp Cố Vân Yên chải vuốt búi tóc tốt xong, từ hộp trang sức chọn chi trân châu bước diêu, cắm ở trên búi tóc, có vẻ đoan trang lại không mất uy nghi. Hôm nay là mười lăm, một lát không chỉ có thỉnh an Hoàng hậu, còn muốn đi thỉnh an Thái hậu. Cho nên Cố Vân Yên cố ý thay đổi vẻ kiều mỵ, bởi vì hắn không có mẫu thân nào thích nhìn nữ nhân bên người con trai mình quá mức xinh đẹp, càng không nói đến Thái hậu đi?

Trong chủ điện Phượng Nghi cung, các vị phi tần đều đến đông đủ. Hoàng hậu hỏi chuyện vài vị phi tần có hoàng tử công chúa, cũng dặn các nàng phải giáo dưỡng tốt nhi nữ của mình, liền không nhiều lời nữa, mang theo chúng phi tần đi Vĩnh Ninh cung hướng Thái hậu thỉnh an.

Đến ngoài Vĩnh Ninh cung, tâm phúc bên người Thái hậu Từ ma ma đang đứng ở cửa đại điện đón chào, tuy nói là đón chào, trên mặt vẫn chưa thấy tươi cười, chính là vẻ mặt đoan trọng nghiêm túc thỉnh an chúng phi tần, tiếp theo liền đối với Hoàng hậu nương nương nói:"Xin các chủ tử nhóm chờ một lát, lão nô tiến vào thông bẩm Thái hậu."

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu khách khí đáp ứng. Ma ma được yêu thích bên người Thái hậu, tôn quý như Hoàng hậu cũng phải cấp vài phần mặt mũi.

Cố Vân Yên nhìn Vĩnh Ninh cung trước mặt, thanh chuyên bạch ngọc phô liền mà thành mặt đất ở tịch dương chiếu rọi xuống, chiếu rọi hoàng lê tượng điêu khắc gỗ khắc mà thành trăm điểu hướng hoàng đồ, phượng hoàng trông rất sống động giương cánh muốn bay, di động cửa sổ Ngọc Thạch nội khảm kim châu, xây mà thành cung điện, xa hoa lại không mất trang trọng. Này là chỗ ở của người thắng sau cùng trong hậu cung.

Người bên ngoài chỉ nhìn thấy Vĩnh Ninh cung vàng son lộng lẫy, lại quên mất chỗ ngồi này là xây từ xương cốt của không biết bao nhiêu nữ nhân chồng chất mà thành. Liền ngay cả đương kim Thái hậu năm xưa chẳng phải vì tranh đấu hậu cung mà bị thương thân thể sao? Thâm cung tàn khốc, nhưng vô số nữ nhân vẫn liều mạng tiến vào!

Không lâu sau, Từ ma ma đi ra thỉnh mọi người tiến vào. Đến trong điện, Thái hậu một thân thường phục ngồi ngay ngắn trên ghế chủ vị, Cố Vân Yên cùng nhóm phi tần quỳ xuống hành lễ "Nô tì / tần thiếp thỉnh an Thái hậu nương nương, Thái hậu vạn phúc kim an!"

Lúc này liền ngay cả Hiền phi trong ngày thường luôn ngạo mạn cũng không dám có chút lỗ mãng, quy củ hành lễ vấn an. Ở trước mặt hoàng thượng có thể ngẫu nhiên làm nũng khoe mẽ, nhưng ở trước mặt Thái hậu cũng không dám không quy củ.

Rất nhanh chợt nghe tiếng Thái hậu trầm ổn truyền đến "Đứng dậy cả đi, ban thưởng tọa." Tuy nói là ban thưởng tọa, nhưng cũng chỉ có vị phân trên Tiệp dư mới có chỗ ngồi, phi tần vị phân thấp chỉ có thể đứng hai bên, mà Cố Vân Yên chính là một trong số này.

Phi tần địa vị cao sau khi ngồi xuống, liền thấy vẻ mặt Hoàng hậu đầy ý cười ôn nhu hỏi nói "Hôm nay mẫu hậu cảm thấy như thế nào? Bọn nô tài

https://thuviensach.vn

hầu hạ chu đáo không ạ?”

Trong mắt Thái hậu thoáng lóe ra tia sáng rồi thản nhiên cười “Hoàng hậu hiếu tâm, gần đây ai gia ngày càng tốt lắm. Các ngươi cũng không cần lo lắng, chỉ cần hầu hạ tốt hoàng đế, sớm ngày sinh hạ long tự, ai gia cũng liền an tâm.” Thái hậu vừa nói vừa nhìn về phía phi tần nói.

Mọi người lại hành lễ thưa vâng. Thái hậu quay sang Đức phi hỏi “Gần đây Mộc Nhi như thế nào? Ai gia cũng đã mấy ngày không gặp hắn.”

Nghe được Thái hậu nhắc đến đại hoàng tử, trên mặt Đức phi lộ ra vui sướng tươi cười, dù sao nàng cũng là đặc biệt nhất trong chúng phi tần. Tiện đà đứng dậy cười nói “Nô tì thay Mộc Nhi tạ lão tổ tông quan tâm. Mộc Nhi vẫn khỏe, so với vài ngày trước đó cao hơn chút, cả ngày la hét muốn lại đây bồi lão tổ tông, chỉ là nô tì sợ nhiễu lão tổ tông tĩnh dưỡng nên không cho hắn đến. Hiện nay thân mình ngài tốt hơn, sáng mai nô tì liền để hắn đến thăm lão tổ tông.”

Thái hậu vui mừng gật gật đầu “Đức phi làm đúng, đem Mộc Nhi giáo dưỡng vô cùng tốt. Đi đem trâm như ý của ai gia đến đây.” Thái hậu xoay người bảo Từ ma ma nói.

Rất nhanh Từ ma ma liền mang hộp trang sức lại, Đức phi vui mừng tiếp nhận tạ ơn, mặc dù đã cực lực khắc chế, nhưng tự hào vui sướng trên mặt là như thế nào cũng che giấu không được.

Ngồi ở đối diện, Hiền phi nhìn trên mặt Đức phi tươi cười xán lạn, hai tay giấu trong ống tay áo nắm chặt thành quyền, móng tay thật dài đăm vào trong thịt, thẳng đến khi cảm thấy đau, mới từ từ thả lỏng ra, từ đầu tới cuối trên mặt vẫn duy trì khéo léo mỉm cười.

Thái hậu tiếp theo lại hỏi tình hình hai vị công chúa, Trương phi cùng Phùng tiệp dư nhất nhất tiến lên đáp lời. Thái hậu nay mặc dù không còn quản sự, nhưng dù sao bị thương nguyên khí, thân mình ngày càng sa sút,

https://thuviensach.vn

chỉ hàn thuyên một lát liền lộ ra vẻ mệt mỏi. Hoàng hậu thấy được như thế, liền dẫn chúng phi tần lui ra.

https://thuviensach.vn

Chương 20

Rời Vĩnh Ninh cung, Hoàng hậu dẫn đầu bước lên phượng liễn rời đi, tiếp theo là Hiền phi, Hiền phi trước khi đi còn nhìn lướt qua phi tần phía sau, không biết vì sao, Cố Vân Yên cảm thấy cái liếc mắt kia của Hiền phi là nhìn mình.

Mỗi lần có một phia tần địa vị cao hơn các nàng bước lên kiệu là nhóm phi tần còn lại phải hành lễ một lần, chờ nhóm phi tần địa vị cao lần lượt rời đi, các phi tần cũng thật dài thở phào một cái, vì thế, vì không lại phải phục thấp làm thiếp trước mặt người khác, nhóm người mới lại kiên định quyết tâm hướng về phía trước đi.

Trong số phi tần còn lại, Nghiên tần Giang Vũ Nhiên vị phân cao nhất, Nghiên tần quay đầu nhìn Cố Vân Yên mỉm cười "Đã lâu không cùng muội muội nói chuyện phiếm, hôm nay liền cùng trở về đi?"

Đoạn đường từ Vĩnh Ninh cung trở về đều ngang qua Sướng Xuân vườn, từ Sướng Xuân vườn nhóm hậu phi tần mới phân ra về cung điện riêng. Cho nên đối với việc có người làm bạn một đoạn này, Cố Vân Yên vui vẻ đáp ứng " Nghiên tần thương yêu, kia tần thiếp liền từ chối thì bất kính."

Trong Sướng Xuân vườn hoa quế nở vô cùng tốt, ở dưới ánh nắng như tỏa sáng, mùi thơm ngào ngạt tự do, khiến chon gay cả tòa núi giả bên cạnh cũng như nhiễm một tầng thiển kim sương khói, Cố Vân Yên rất là yêu thích, đoàn người thả chậm bước chân.

Cố Vân Yên ngoái đầu nhìn lại thản nhiên cười yếu ớt "Cảnh đẹp trước mắt thật là làm cho long người thanh thản." Vừa nói vừa bước vào con

https://thuviensach.vn

đường lát đá cuội mặt sau hướng núi giả.

Nghiên tần cũng đồng ý "Cũng không phải sao, ta xem cũng rất thích." Nói xong theo đuôi Cố Vân Yên đi vào.

Một bên Thị Thư nhìn trên mặt chủ tử ý cười ấm áp, cảm thấy vui mừng. Vừa định hỏi chủ tử có cần hái mấy đóa đem về Tĩnh Di hiên hay không, liền thấy hòn đá trên núi giả bên cạnh chủ tử lung lay, "Chủ tử cẩn thận!"

Cố Vân Yên đang mải mê ngắm nhìn hoa quế, chợt nghe thấy Thị Thư kinh hách hét lên, giương mắt nhìn lên liền thấy hòn đá trên núi giả sắp nện xuống, tim muốn nhảy ra ngoài, bên tai không ngừng vang lên tiếng thét chói tai của nhóm cung nữ thái giám. Mắt thấy tảng đá kia sắp nện xuống đến đây, tại khoảnh khắc chỉ mành treo chuông, Cố Vân Yên đột nhiên cảm thấy sau lưng có một lực đạo, bản thân bị người đẩy về phía trước. Ngay sau đó, liền nghe được "Oanh" một tiếng. Hòn đá rơi xuống, va chạm cùng mặt đất, nháy mắt vỡ thành vài khối văng khắp chung quanh. Cố Vân Yên lại nghe thấy người bên cạnh rên một tiếng, trong lúc nhất thời hiện trường lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người bị một màn vừa rồi dọa ngây ngốc.

Lúc này Thị Họa mới phản ứng lại được, lập tức chạy vội đến, kinh hồn liên thanh hỏi Cố Vân Yên "Chủ tử, ngài thế nào? Có bị thương không?"

Cố Vân Yên bị Thị Họa gọi phục hồi lại tinh thần, lúc này mới thấy rõ người cứu mình khi nãy là ai, vẻ mặt Cố Vân Yên tái nhợt.

"Thị Thư bị thương, Thường Phúc ngươi tìm vài người đưa nàng về Tĩnh Di hiên, mặt khác lại truyền lệnh của ta thỉnh Thái y đi qua xử lý vết thương cho nàng, Thường Quý ngươi đến Thừa Càn cung bẩm báo với Lưu tổng quản việc này. Sau đó lại đến Phượng Nghi cung báo cáo với Hoàng hậu, những người khác yên một chỗ đừng nhúc nhích," Cường tự trấn định lại Cố Vân Yên mở miệng phân phó.

https://thuviensach.vn

Một bên Nghiên tần sớm sợ tới mức hoa dung thất sắc, tựa vào thị nữ thiếp thân bên cạnh.

Thường Quý rất nhanh chạy tới Thừa Càn cung, vừa lúc gặp đoàn người Tiêu Dục vừa hạ triều trở về, Thường Quý chạy nhanh xoa xoa cái trán mồ hôi, hơi chút sửa sang lại quần áo liền tiến lên quỳ lạy hành lễ "Nô tài tham kiến Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn tuế! Vạn vạn tuế!"

Tiêu Dục nhìn thái giám trước mặt quần áo không chỉnh tề, thở phì phò quỳ trên đất, mày rất nhỏ nhíu lại, lạnh nhạt nói:"Chuyện gì kích động đến vậy?"

Thường Quý phủ phục cung kính nói:"Hồi Hoàng thượng, Nghiên tần cùng Cố sung viện ở Sướng Xuân vườn suýt bị núi giả làm bị thương, nô tài tiến đến hồi bẩm."

Cố Trì đang tùy giá, nghe được Thường Quý đáp lời, cảm thấy căng thẳng lại lo lắng, chỉ là nhìn đến đế vương trước mặt lù lù bất động, hai tay chủ có thể nắm chặt lại, thu liễm vẻ mặt lo lắng, im lặng đứng phía sau Tiêu Dục.

Quá một lúc lâu, mới nghe thấy quân chủ trước mặt thản nhiên nói:"Cố ái khanh theo trẫm đi nhìn một cái đi." Ngữ khí nhìn như lạnh nhạt, nhưng Cố Trì đã nhiều năm theo hầu Tiêu Dục hiểu được, hiện tại tâm tình Hoàng thượng dĩ nhiên không thật bình ổn.

Chờ đám người Tiêu Dục cùng Cố Trì tới Sướng Xuân vườn, Nghiên tần vừa thấy người phía trước là Tiêu Dục, liền bổ nhào vào trong lòng Tiêu Dục, nức nở khóc nỉ non, tựa hồ muốn đem tất cả kinh hách cùng ủy khuất khóc kể đi ra.

Trên mặt Tiêu Dục tuy có không ngờ, lại không phát tác, một tay khẽ vuốt lưng Giang Vũ Nhiên, ôn nhu trấn an nói: "Ái phi đừng sợ, đã không sao rồi, trẫm sẽ xử lý tốt việc này."

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên nhìn Cố Trì phía sau Tiêu Dục, nghĩ đến ca ca biết mình chấn kinh sau lo lắng tới đây, thoáng chốc trong lòng ấm áp, lén lút cho huynh trưởng ánh mắt trấn an. Nhìn đến muội muội bình yên đứng ở trước mặt, tim Cố Trì vốn treo suốt dọc đường đi rốt cục bình tĩnh lại.

Tiêu Dục trấn an Nghiên tầnxong, nhìn khuôn mặt Cố Vân Yên trắng bệch như tờ giấy dò hỏi "Ái phi có bị thương không?"

Cố Vân Yên quỳ gối hành lễ, nói: "Hồi Hoàng thượng, tần thiếp không ngại, đa tạ Hoàng thượng quan tâm."

Tiêu Dục nhìn thấy Cố Vân Yên mặc dù cũng bị kinh hách đến độ sắc mặt tái nhợt, nhưng không giống Nghiên tần nhào lên khóc kể khổ với mình. Ngược lại ở lúc mình còn bận trấn an Nghiên tần, im lặng đứng yên một bên, đối với Cố Vân Yên cố gắng tỏ vẻ kiên cường, Tiêu Dục tương đối vừa lòng, vì thế liền ôn hòa nói "Đại cung nữ bên người ái phi hộ chủ có công, ái phi có thể xin cái ân điển cho nàng ta."

Trên đường đến đây Tiêu Dục đã nghe Thường Quý báo toàn bộ chuyện từ đầu đến cuối.

Mặt Cố Vân Yên lộ vẻ cảm kích "Tần thiếp thay Thị Thư đa tạ Hoàng thượng, chỉ là tần thiếp đã tự tiện chủ trương thay nàng thảo ân điển, để Thái y trị liệu vết thương cho nàng, xin Hoàng thượng thứ tội."

Trong cung quy định, thái giám cung nữ sinh bệnh hoặc bị thương không có tư cách được Thái y khám, bình thường chỉ có thể tìm dược đồng trong thái y viện lấy thuốc. Trường hợp nếu là cung nhân được yêu thích bên người phi tần được sủng ái, chủ tử ban ân điển, phái người thỉnh Thái y đến xem bệnh cũng có, chính là cung nhân được hưởng loại vinh dự này cũng không nhiều. Tiêu Dục hiểu rõ "Đại cung nữ của ái phi trung tâm hộ chủ, để Thái y trị thương cho nàng cũng không có gì không ổn, một lát trẫm

https://thuviensach.vn

sẽ phái người đem vài thứ đưa đến Tĩnh Di hiên..... Hai vị ái phi trước hồi cung đi, chuyện kế tiếp tình trẫm sẽ xử lý, các ngươi không cần lo lắng."

Giang Vũ Nhiên mặc dù không muốn nhanh như vậy liền rời đi, nhưng Hoàng thượng đã lên tiếng, bất đắc dĩ chỉ có thể cùng Cố Vân Yên hành lễ lui ra, đều tự hồi cung.

Đợi đến Cố Vân Yên cùng Giang Vũ Nhiên rời khỏi, Tiêu Dục nhìn lướt qua núi giả bị sụp xuống, giây lát sau bảo Lưu Đức Phúc: "Tra rõ chuyện này cho trẫm".

"Dạ, nô tài tuân mệnh." Vẻ mặt Lưu Đức Phúc nghiêm túc trả lời.

Ném một câu phân phó ngắn gọn, Tiêu Dục liền mang theo Cố Trì trở về Thừa Càn cung.

https://thuviensach.vn

Chương 21

Trong Cảnh Dương cung, lúc này Hiền phi nhìn Trương thái y đang quỳ hỏi: “Như thế nào? Thân mình bản cung có chỗ không ổn sao?”

Trương thái y nâng tay xoa xoa cái trán thấm mồ hôi, vội vàng trả lời: “ Thân mình nương nương cũng không có điểm không ổn.”

“Nếu tất cả bình thường, tại sao bản cung được sủng ái nhiều năm lại chưa từng mang thai?” Hiền phi cao giọng hỏi.

“Nương nương, mang thai là chuyện không thể nóng vội, trong lòng yên ổn mới có thể dễ dàng mang thai.” Trương thái y cảm thấy cực khẩn trương, nhưng trên mặt cực lực khống chế không để lộ chút gì khác thường.

Mặt Hiền phi hiện lên vẻ giận dữ “Các ngươi đều nói bản cung nên bình tâm, không nên gấp gáp, nhiều năm như vậy bản cung vẫn không thể hoài thai, bản cung sao có thể không sốt ruột? Ngươi trở về liền nghiên cứu phương thuốc giúp dễ mang thai cho bản cung. Đi xuống đi.” Hiền phi không kiên nhẫn phất tay nói.

Trương thái y cung kính hành lễ lui ra.

Hồng Ngọc tiến lên giúp Hiền phi ấn nhu huyệt Thái Dương, khuyên giải an ủi nói “Nương nương còn trẻ, dựa vào ân sủng Hoàng thượng dành cho nương nương, hoài thai chẳng qua là chuyện sớm hay muộn thôi.”

“Bản cung chính là không quen nhìn Đức phi đắc ý ở trước mặt lão tổ tông, không phải là ỷ vào có đại hoàng tử sao? Bản cung nhưng thật ra

https://thuviensach.vn

muốn nhìn xem ả có thể đắc ý đến khi nào.” Mặt Hiền phi lộ vẻ âm ngoan sắc nói.

Một khắc sau, một tiểu thái giám tiến vào, thì thầm báo với Hồng Ngọc, Hồng Ngọc cho hắn cái ánh mắt, tiểu thái giám liền khom người lui ra. Hồng Ngọc đem chuyện tiểu thái giám vừa nói hồi bẩm Hiền phi. Hiền phi cực kinh ngạc, Hoàng thượng luôn luôn không nhúng tay vào việc hậu cung, lần này nhưng lại có thái độ khác thường, trực tiếp lướt qua Hoàng hậu, động thủ tra việc này. Trầm ngâm một lát, trong lòng Hiền phi liền có suy tính.

Cố Vân Yên về tới Tĩnh Di hiên một lát, Hoàng hậu phái đại cung nữ Liên Hương tới an ủi cũng đến, Liên Hương thay Hoàng hậu chuyển đạt tới Cố Vân Yên quan tâm cùng trấn an. Cố Vân Yên cũng nhu thuận nhờ Liên Hương thay nàng chuyển đạt ý cảm tạ.

Tiễn bước Liên Hương, trở lại nội thất, Thị Họa hầu hạ Cố Vân Yên rửa mặt chải đầu, lại thay đổi thân váy, liền đi thăm Thị Thư bị thương. Lúc này Thị Thư đã được Thái y băng bó, nằm yên trên giường dưỡng thương, nhìn thấy chủ tử đến vội giãy dụa muốn đứng dậy hành lễ. Cố Vân Yên bước nhanh đến, đè lại hai vai của nàng, khiển trách “Đã là lúc nào còn muốn làm mấy cái nghi thức xã giao, bản thân bị thương thì ngoan ngoãn nằm yên đi.”

Thị Thư bị mất máu quá nhiều nên vẻ mặt có chút tái nhợt, nhưng trong mắt vẫn lộ ra một chút ý cười may mắn xen lẫn vui mừng “May mắn trước kia nô tỳ đi theo Tố di tập võ, bằng không hôm nay nếu là chủ tử xảy ra chuyện, nô tỳ.....” Thị Thư vừa nghĩ nhớ lại tình huống lúc đó, liền đỏ hốc mắt nghẹn ngào nói không được nữa, một bên Thị Họa cũng lau nước mắt.

Cố Vân Yên lấy khăn tử tự mình lau nước mắt cho Thị Thư, ôn nhu trấn an nói “Đừng khóc, hiện tại không phải ta thật tốt sao, ngược lại là ngươi mấy ngày này nghỉ ngơi thật tốt, không được nghĩ nhiều.” Trấn an một

https://thuviensach.vn

phen, lại phân phó Xuân Thiền cùng Xuân Quyên chiếu cố Thị Thư. Sau lại sợ nhiễu Thị Thư tĩnh dưỡng, Cố Vân Yên không ở lâu, mang theo Thị Họa trở về đại điện.

Vẫy lui cung nhân hầu hạ trong điện, Cố Vân Yên dựa vào tháp mỹ nhân, cân nhắc chuyện hôm nay gặp phải. Đi thỉnh an Vĩnh Ninh cung tất phải ngang qua Sướng Xuân vườn, đối phương lựa chọn động thủ ở trên đường trở về là tránh cho kinh động đến nhiều người, lần này rõ ràng là hướng đến mình, đối phương nghĩ làm cho núi giả sụp xuống, "ngoài ý muốn", có thể hại chết mình? Không, trong cung thông thường rất ít khi có việc trực tiếp lấy mạng người, huống hồ biện pháp này cũng không thể bảo đảm một kích liền lấy được mạng mình.

Đúng rồi, nếu hôm nay không có Thị Thư phát hiện kịp thời, như vậy hiện tại cho dù mình không chết cũng sẽ trọng thương. Tảng đá từ trên đỉnh nện xuống, kỳ thật mục đích của đối phương có lẽ là muốn bị hủy dung mạo của mình thôi. Trong thâm cung này, chết không phải chuyện tàn nhãn nhất, tàn nhẫn nhất là ở lúc ngươi đang thịnh sủng hung hăng ngã xuống, ân sủng không còn, tương lai dài dằng dặc, nhìn không thấy chút hy vọng, làm bạn cùng ngươi chỉ có vô tận tuyệt vọng cùng dày vò, giống như ở lãnh cung vậy, sống một ngày bằng một năm.

Nếu là hôm nay âm mưu kia thực hiện được, rất nhanh mình sẽ sống không bằng chết đi, chỉ tiếc đối phương không biết chuyện Thị Thư biết võ, có thể cứu mình thoát một kiếp này. Tâm cơ người này ác độc lại cực hận mình, trước mắt trừ bỏ "Nàng ta", Cố Vân Yên nghĩ không ra người thứ hai. Ở vạn thọ yến mình được tấn hai cấp, cực độ nổi bật, ngày gần đây lại được vạn tuế gia sủng ái. Luôn luôn thịnh sủng lại ương ngạnh phách lối, nàng ta sao có thể bỏ qua cho mình?

Vốn cho là sẽ không nhanh như vậy liền đánh vỡ cân bằng hiện tại của hậu cung, nhưng địch nhân luôn mãi bức bách, chẳng lẽ muốn mình ngoan ngoãn chịu trói sao? Khóe miệng Cố Vân Yên mỉm cười "Thị Họa, điều

https://thuviensach.vn

động nhân mạch trong tay chúng ta, ta muốn đưa nàng ta một phần đáp lễ..... Chặt một cánh tay của nàng ta thì thế nào nhỉ?”

Không biết vì sao, nhìn khuôn mặt chủ tử phong khinh vân đạm tươi cười, trong đại điện vốn đang ấm áp nhưng Thị Họa lại cảm giác được phía sau lưng truyền đến một trận lạnh lẽo hàn ý.

Thị Họa xoay con ngươi nói:“Dạ, chủ tử, nô tỳ tức khắc đi làm.”

Phượng Nghi cung

Liên Hương cung kính hồi bẩm Hoàng hậu hiện trạng Tĩnh Di hiên. Hoàng hậu nghe xong không nói một lời, như trước thưởng thức trà Long Tĩnh trong tay, sau một lúc lâu thả tay xuống ôn hòa nói “Xem ra trong cung này rất nhanh lại có trò hay trình diễn.”

Liên Hương dò hỏi “Chủ tử, chúng ta có cần ở sau lưng đẩy một phen không?”

Hoàng hậu vẫn chưa trả lời Liên Hương, cầm lấy điểu thực đùa chim hoàng yến trong lồng sắt, chim hoàng yến đuổi theo cái ăn bay tới bay lui. Hoàng hậu vứt điểu thực còn lại vào hết trong lồng, chim hoàng yến bay tán loạn theo đồ ăn, ăn đến vui quên trời đất. Lúc này, Hoàng hậu xoay người lại nhìn chăm chú vào Liên Hương phía dưới, mỉm cười hỏi “Như thế nào?”

Liên Hương bừng tỉnh đại ngộ, vẻ mặt đầy ý cười nói: “Chủ tử anh minh.” Cũng không phải vậy sao, hậu cung này trừ bỏ Hoàng hậu, phi tử khác dù được sủng ái đến đâu cũng chỉ là chim hoàng yến bị dưỡng ở trong lồng thôi. Dù các nàng náo loạn đến đâu, thủy chung vẫn là bị nhốt ở trong lồng ra không được, mà Hoàng hậu chỉ cần ở một bên xem các nàng đấu đá vùng vẫy. Hậu cung này trước nay cũng không phải không có vài chuyện thế này, còn hiếm lạ nữa sao?

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu lấy khăn tử lau khô tay sau khi rửa, thản nhiên phân phó nói "Tháng sau là Trung thu, gọi các tư nội vụ phủ đến đây một chuyến, bản cung phân phó công việc để bọn họ chuẩn bị Trung thu yến."

Liên Hương vội vàng đáp ứng, đi ra truyền khẩu dụ của Hoàng hậu.

https://thuviensach.vn

Chương 22

Lâm tần vừa nhìn thấy đại cung nữ Hồng Ngọc bên cạnh Hiền phi xuất hiện ở Mặc Ngọc trai của mình, trong lòng không hiểu sao nổi lên một cỗ bất an.

Hồng Ngọc hành lễ qua loa với Lâm tần. Lâm tần thấy được thái độ Hồng Ngọc có lệ như thế, mặc dù cảm thấy căm tức một cái cung nữ cũng dám như vậy hạ nhục nàng, mặt ngoài cũng không dám hiện chút nào tức giận, trên mặt vẫn lộ ra mỉm cười, nắm tay thân thiết hỏi: “Hồng Ngọc cô nương tự mình lại đây, nhưng là nương nương có chuyện quan trọng muốn phân phó ta?”

Hồng Ngọc cũng lười khách sáo, trực tiếp thuật lại ý tứ của Hiền phi “Hiền phi nương nương sai ta chuyển cáo Lâm tần nương nương, hiện tại Hoàng thượng đã để Lưu tổng quản tra rõ việc này, nếu không nghĩ bị Lưu tổng quản điều tra ra, vậy liền đem dấu vết lau cho sạch sẽ, trên đời này chỉ có người chết mới có thể giữ được bí mật. Người nên xử lý thì mau chóng xử lý xong.”

Lâm tần vừa nghe nói Hoàng thượng sai Lưu tổng quản tra việc này, nhất thời hoảng sợ, trên trán rịn một tầng mồ hôi. Lúc trước Hiền phi bảo nàng phái người ở trên núi giả động tay động chân, mượn việc này trừ bỏ Cố sung viện gần đây đang thịnh sủng, nàng cũng từng do dự thử từ chối, nhưng nề hà thái độ Hiền phi kiên quyết, một khi mình không nghe theo Hiền phi phân phó, như vậy mình liền không thể lại dựa vào Hiền phi. Vậy cũng không khác gì không còn đất sống yên ổn trong hậu cung này nữa, rơi vào đường cùng, đành phải chấp hành mệnh lệnh của Hiền phi.

https://thuviensach.vn

Lại không nghĩ tới Hoàng thượng sẽ lướt qua Hoàng hậu phái người tra án, vừa nghĩ tới Hoàng thượng đối với phi tần gây sóng gió ở trong cung có bao nhiêu lãnh khốc vô tình, nàng không dám tưởng tượng nếu sự việc bị bại lộ, mình sẽ có kết cục như thế nào.

Vì mạng sống, nàng tuyệt không thể để Lưu Đức Phúc tra được người phía sau màn là nàng. Lâm tần cố gắng bình tĩnh lại, nâng bàn tay trắng nõn chậm rãi lau khô mồ hôi trên trán, tiếp theo truyền quản sự công công Mặc Ngọc trai. Trương công công khom thắt lưng tiến vào, Lâm tần gọi Trương Khởi tiến lên thì thầm phân phó.

Trương Khởi nghe xong chủ tử công đạo sau vẻ mặt bình tĩnh, hiển nhiên đã không phải lần đầu tiên chấp hành nhiệm vụ như vậy, khom người nghiêm túc cam đoan nói “Dạ, chủ tử yên tâm, nô tài chắc chắn làm tốt việc này.”

Lâm tần vẫn còn lo lắng nói: “Mang thêm hai người, tay chân lưu loát chút, trăm ngàn đừng lưu lại dấu vết.”

Lâm tần luôn mãi dặn dò, sau mới cho Trương Khởi lui ra, nhìn bóng dáng Trương Khởi, trong lòng Lâm tần dâng lên dự cảm điềm xấu. Lập tức sai người chuẩn bị hương án, quỳ trước mặt Phật tổ, hai tay cầm hương khói thành tâm cầu nguyện” Phật tổ phù hộ Trương Khởi có thể thuận lợi làm tốt việc này, giúp ta tránh được kiếp nạn này, ta nguyện ăn chay niệm phật một tháng, mỗi ngày sao chép kinh Phật, cảm tạ Phật tổ phù hộ.” Nói xong dáng vóc tiều tụy khấu đầu ba cái.

Tĩnh Di hiên

“Chủ tử, theo mật báo, Trương công công Mặc Ngọc trai vừa mang theo ba tiểu thái giám đi ra ngoài, thần sắc cảnh giác nhìn xung quanh.” Thị Họa nhẹ giọng hồi bẩm nói.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên thả du ký trong tay xuống, ngồi thẳng dậy, nói: “Nhìn chằm chằm bọn họ, một khi phát hiện có gì khác thường, phải hành động ở trước khi bọn họ động thủ.”

Vài năm này nàng tỉ mỉ tính toán, lại nhờ có Cố Trì làm ở Ngự Lâm quân, thả vào trong cung không ít người, trừ bỏ Thừa Càn cung của Tiêu Dục, trên cơ bản tất cả các cung còn lại đều có tai mắt của Cố Vân Yên, nay nên để bọn họ phát huy tác dụng.

“Dạ, nô tỳ tức khắc đi liên hệ, nhắn mệnh lệnh của ngài.” Thị Họa quỳ gối nói.

Nhanh như vậy liền thiếu kiên nhẫn sao? Xem ra đối thủ dễ đối phó hơn so với tưởng tượng của mình, vậy mỏi mắt mong chờ đi. Khóe miệng Cố Vân Yên khẽ cong, lúm đồng tiền như ẩn như hiện, đứng dậy đi tiểu phòng thăm Thị Thư bị thương.

Chờ Cố Vân Yên thăm Thị Thư trở về, Thị Họa cũng từ bên ngoài mang về tin tức. “Hồi bẩm chủ tử, hai khắc trước đám người Trương Khởi đến lãnh cung bí mật gặp một tiểu thái giám, tiểu thái giám kia gọi Tiểu Bao Tử, trực ở Sướng Xuân vườn. Người của chúng ta trước khi bọn họ động thủ giết người diệt khẩu đã cứu Tiểu Bao Tử, lúc này đã giấu người ở địa phương an toàn, chờ chủ tử chỉ thị.” Thị Họa đem sự tình tiến triển bẩm báo đâu vào đấy.

“Ân, làm không sai, bảo bọn họ bảo vệ tốt Tiểu Bao Tử, sáng sớm ngày mai để Tiểu Bao Tử an toàn xuất hiện ở trước mặt Lưu tổng quản, lấy năng lực làm việc của Lưu tổng quản, chủ mưu phía sau màn rất nhanh sẽ sa lưới, chúng ta chỉ cần ngồi chờ tin tốt. Còn nữa, bảo người kia ẩn núp cẩn thận, đem hành tung thu dọn sạch sẽ.”

“Dạ, nô tỳ nhớ rõ.”

https://thuviensach.vn

“Kế tiếp, thu hồi tai mắt các cung lại, tránh đả thảo kinh xà.” Cố Vân Yên phất phất tay, Thị Họa thong dong lui ra.

Mặc Ngọc trai

Trương Khởi hoang mang rối loạn từ bên ngoài chạy vào, Lâm tần vừa thấy liền biết đại sự không ổn, vẫn ôm tia hy vọng hỏi: “Như thế nào, người đã xử lý sạch sẽ chưa?”

Trương Khởi run giọng nói: “Chủ tử, nô tài vừa định xuống tay, Tiểu Bao Tử đã bị kẻ khác cướp đi.”

Trên mặt Lâm tần lúc này tái nhợt không còn một tia huyết sắc, thân mình vô lực ngã vào trên tháp mỹ nhân, khăn tử trong tay rớt xuống, giống như tàn hoa bại liễu vậy, điêu tàn trên mặt đất.

Bật người dậy, Lâm tần vội tới Cảnh Dương cung. Hồng Ngọc đi ra thông truyền để cho nàng đi vào. Tiến vào trong điện Lâm tần vội vàng quỳ xuống bẩm báo Hiền phi “Nương nương, Tiểu Bao Tử rơi vào trong tay Lưu tổng quản, cầu ngài cứu tần thiếp..... Nương nương ngài nhất định phải cứu tần thiếp.....” Tiếng khẩn cầu tràn đầy sợ hãi.

Hiền phi ném quạt trong tay xuống, khuôn mặt giận dữ nhìn chằm chằm Lâm tần “Hôm qua không phải Bản cung đã phân phó ngươi xử lý hết sao? Ngươi làm việc như thế nào, để Lưu Đức Phúc bắt được chứng cớ.”

Lâm tần phủ phục, than thở khóc lóc “Nương nương, tần thiếp đã phái Trương Khởi đi làm, nhưng là không biết sao người lại rơi vào trong tay Lưu tổng quản, Hoàng thượng rất nhanh sẽ biết chuyện này là tần thiếp sai sử Tiểu Bao Tử làm..... Nương nương! Xem ở tần thiếp luôn luôn trung thành và tận tâm, ngài cứu tần thiếp một lần này đi!”

Hiền phi lạnh giọng nói “Cứu ngươi? Ngươi làm việc bất lợi, tự tìm đường chết, ngươi bảo bản cung lấy cái gì cứu ngươi?”

https://thuviensach.vn

Lâm tần phút chốc ngẩng đầu lên, trên mặt nước mắt tung hoành, làm như không thể tin được nhìn Hiền phi "Nương nương, lúc trước khi ngài sai tần thiếp đi làm chuyện này, đã bảo mọi việc có ngài, nay, ngài sao có thể không quản tần thiếp?"

Hiền phi thản nhiên cầm lấy quạt hương bồ vừa mới buông, đối với Lâm tần khóc kể phảng phất như không thấy. Hồng ngọc tiến lên cười lạnh một tiếng "Lâm tần nương nương, ta khuyên ngươi vẫn là đừng nghĩ kéo chủ tử nhà ta cùng xuống bùn, dù sao phụ thân ngươi vẫn còn tại trong tay Thượng thư đại nhân nhà ta, tùy tiện lấy một cái tội danh liền có thể để cho một nhà già trẻ của ngươi đi đời."

Hồng Ngọc là Hiền phi mang từ trong nhà tiến cung, cha mẹ cũng là người phủ Thượng thư, cho nên liền xưng Thượng thư đại nhân nhà mình.

Nghe xong lời Hồng Ngọc nói, Lâm tần tuyệt vọng nhắm lại hai mắt, trên mặt chỉ còn vắng lặng.

https://thuviensach.vn

Chương 23

Hai ngày sau, Cố Vân Yên mới từ Phượng Nghi cung thỉnh an trở về, liền nhìn thấy Lưu tổng quản cầm một đạo thánh chỉ hiểu dụ lục cung, nội dung đó là Lâm tần bị tước đoạt phong vị biếm lãnh cung.

Nghe được "Tin dữ" này trong lòng Cố Vân Yên một trận thoải mái, liền ngay cả bước chân Thị Họa cũng nhẹ nhàng hẳn lên. Chủ tớ hai người liền đi thăm Thị Thư, cũng báo cho nàng biết tin tức đại khoái nhân tâm này.

Thị Thư vừa nghe cả người đều hưng phấn lên, buồn bực vì phải nằm yên dưỡng thương mấy ngày nay thoáng chốc không còn. Nhất thời kích động muốn đứng lên, không nghĩ tới chạm vào vết thương sau lưng, khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp nhíu đau đến thấm ra một tầng mồ hôi.

Thị Họa lập tức đè lại nàng, giả bộ giận dữ nói: "Thật vất vả miệng vết thương mới sắp kết vảy, ngươi lại làm nó rách ra lại, thật không làm cho người ta bớt lo."

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Thị Thư nhăn lại, tội nghiệp nói: "Hảo tỷ tỷ, ta nằm úp sấp thế này đã nhiều ngày, ngươi tha ta lần này đi."

Thị Họa gắt giọng: "Ta cũng không dám trách mắng đại công thần a, một lát chủ tử lại đau lòng."

Cố Vân Yên lắc đầu bật cười "Được rồi, hai nha đầu các ngươi dám trêu chọc ta, cơm trưa nay liền bị cắt, chịu đói một hôm nha." Chủ tớ thoải mái sung sướng cười đùa, trong điện một mảnh ấm áp hài hòa.

https://thuviensach.vn

Nghỉ trưa thức dậy, Cố Vân Yên nhìn nhìn ngoài cửa sổ, một trận gió đầu thu. Không khí sau cơn mưa phá lệ tươi mát, hít sâu một ngụm, Cố Vân Yên hứng thú dạt dào bảo Thị Họa: "Vấn búi tóc đơn giản cho ta, lát nữa chúng ta đến Phong Hà uyển đi ngắm sen, thuận tiện lấy chút hạt sen về "

Thị Họa mỉm cười gật đầu "Hiếm khi chủ tử chủ động muốn đi dạo bên ngoài, nô tỳ cầu còn không được."

Chủ tớ đến Phong Hà uyển, đập vào mắt là hoa sen nở rộ, lá sen sau cơn mưa còn đọng vài giọt nước. Một trận gió lạnh thổi tới, giọt nước trên lá sen liền như chuỗi trân châu bị đứt, rơi xuống, tí tách trong hồ.

Thỉnh thoảng có chuồn chuồn dừng lại ở đài sen, khiến cho đài sen càng thêm sinh cơ dạt dào. Cố Vân Yên hưng trí bừng bừng thưởng thức hoa sen động lòng người. Hoa sen sau cơn mưa tươi mát thoát tục, thướt tha lộng lẫy, thật là hoa của tiên tử, "Dư độc ái liên chi xuất ứ nê nhi bất nhiễm, trạc thanh liên nhi bất yêu." (Dịch thơ: Duy một ta yêu sen ở chỗ bùn lầy đọng bẩn mà không nhiễm, gội sóng trong mà chẳng có cái đẹp lả lơi)

Cố Vân Yên với tay tới một đóa đài sen, trên mặt lộ ra tươi cười mê người. Miệng nhẹ giọng vịnh ngâm: "Tiếp thiên liên diệp vô cùng bích, ánh nhật hà hoa biệt dạng hồng." (Dịch thơ: Lá sen xanh biếc, trời xanh biếc - Dưới nắng, hoa sen thắm thiết hồng)

Tiêu Dục ẩn thân phía sau Phong Hà uyển, chăm chú nhìn về hồ sen, nữ tử duyên dáng yêu kiều thản nhiên cười yếu ớt, được hoa sen phụ trợ, càng tôn vẻ thiên tư trăm mị, xinh đẹp tựa tiên tử.

Cố Vân Yên không dấu vết nhìn lướt qua xa xa, một mảnh minh hoàng liền rơi vào mí mắt, liền biết sự thành, Tiêu Dục yêu mai cũng yêu sen.

Qua nửa canh giờ, Cố Vân Yên đã hái tương đối nhiều hạt sen, hơi hơi vuốt ve quần áo trên người có chút nếp nhăn, đang chuẩn bị mang theo cung nhân rời đi, quay người lại liền thấy dáng người Đức phi nhanh nhẹn

https://thuviensach.vn

tiến đến, Cố Vân Yên cười yếu ớt bước lên quỳ xuống hành lễ "Tần thiếp tham kiến Đức phi nương nương, nương nương vạn an!"

Đức phi hiển nhiên kinh ngạc sẽ gặp Cố Vân Yên ở chỗ này, đạm cười nói:"Miễn lễ đi, Cố sung viện luôn luôn không thương ra ngoài, không nghĩ tới hôm nay trùng hợp như vậy, lại gặp ở Phong Hà uyển."

Cố Vân Yên ôn nhu nói: "Vẫn nghe nói cảnh sắc Phong Hà uyển mê người, vừa lúc xuống một trận mưa, tần thiếp liền nghĩ lại đây ngắm hoa sen sau cơn mưa, cảnh đẹp trước mắt khiến cho tần thiếp lưu luyến không muốn về." Cố Vân Yên liếc mắt một cái đánh giá Đức phi ăn diện, hiển nhiên so với bình thường tốn nhiều chút tâm tư, xem ra Đức phi cũng là hữu tâm nhân.

Cũng đúng, Đức phi luôn luôn thận trọng, lại đã theo Hoàng đế nhiều năm, tất nhiên có thể phát hiện một ít chuyện người khác không phát hiện, tựa như yêu thích của đế vương. Chỉ là, bóng minh hoàng xa xa kia đã sớm rời đi, lần này Đức phi hao tổn một phen tâm tư nhất định là uổng phí.

Cố Vân Yên cung kính cáo từ đối Đức phi: "Tần thiếp đi ra cũng đã lâu, không lại quấy rầy nương nương thưởng ngoạn." Được Đức phi cho phép, Cố Vân Yên liền mang theo đoàn người phía sau rời đi.

Cách bữa tối một đoạn thời gian, Tĩnh Di hiên nhưng lại xuất hiện Hoàng thượng loan giá, Cố Vân Yên vội vàng mang theo cung nhân Tĩnh Di hiên ra ngoài nghênh đón. Gần đây Tiêu Dục đến Tĩnh Di hiên đều thường không phái người thông truyền. Cố Vân Yên quy củ hành lễ "Tần thiếp thỉnh an Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn phúc kim an!"

Tiêu Dục vui vẻ nói: "Ái phi đứng lên." Cố Vân Yên nương theo Tiêu Dục đỡ đứng dậy, cùng nhau đi vào trong điện.

Cố Vân Yên ôn nhu hỏi: "Hoàng thượng đã dùng bữa chưa?"

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục tùy ý lắc lắc đầu “Vẫn chưa, hôm nay liền dùng bữa cùng ái phi đi.”

Cố Vân Yên vui mừng đáp ứng, truyền ngự thiện lên. Đồ ăn trong cung đều theo phân lệ riêng, phân lệ của Cố Vân Yên đương nhiên không thể so sánh với Tiêu Dục, nhìn một bàn thức ăn được tỉ mỉ chế biến trước mặt này, Cố Vân Yên cảm thấy mình hôm nay nhờ Tiêu Dục có được một bữa thịnh yến rồi, nhưng trước lúc đó nàng cần hầu hạ thật tốt Tiêu Dục dùng bữa. Lúc này Cố Vân Yên liền sắm vai cung nữ, đứng im lặng bên cạnh Tiêu Dục chia thức ăn cho hắn.

Tiêu Dục nâng mắt nhìn thoáng qua, thấy rõ trên mặt Cố Vân Yên một bộ muốn mà cố nhịn, bật cười nói:“Ái phi ngồi xuống dùng bữa cùng trẫm đi, những chuyện này giao cho cung nhân là được rồi.” Nói xong nhìn lướt qua chiếc đũa trong tay nàng đang chuẩn bị gắp rau.

Cố Vân Yên cũng không từ chối, đoan trang vui vẻ ngồi xuống, khẩu vị đại khai ăn một trận thoải mái.

Vẻ mặt Tiêu Dục ôn hòa nhìn tướng ăn người đối diện tao nhã nhưng cũng ăn không ít, hai người im lặng dùng bữa tối. Thị Họa lập tức bưng lên nước trà vừa ngâm, Tiêu Dục nhẹ nhấp một ngụm sau, khen:“Hương vị không sai, có thêm chút vị lá sen thì phải.” Nâng mắt liền thấy ánh mắt Cố Vân Yên ẩn hàm chờ mong.

Nghe được Tiêu Dục nói như thế, Cố Vân Yên lập tức trả lời: “Tháng trước tần thiếp phân phó cung nhân ngắt lấy một ít lá sen về, phơi nắng sau cùng phục linh, sơn tra dùng để phao trà, có thể thanh lọc tràng vị, thải độc dưỡng nhan, tư can nhuận phế. Hiện tại trời nóng, Hoàng thượng có thể uống nhiều một ít.”

Tiêu Dục cười trêu ghẹo “Ái phi còn hiểu dưỡng sinh, có thể thấy được ái phi hiểu biết được không ít thứ nha!”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên ửng đỏ mặt thẹn thùng nói:“Hoàng thượng quá khen, tần thiếp cũng là trong lúc rảnh rỗi mới phao chút trà.”

“Cũng là nhàn rỗi vô sự, kì nghệ có thể có tiến bộ?”

“Tần thiếp ngày gần đây nghiên cứu sách dạy đánh cờ, nhưng thật ra tinh tiến không ít.” Vẻ mặt Cố Vân Yên ngây thơ nói.

Tiêu Dục nửa tin nửa ngờ sai người chuẩn bị bàn cờ, đánh vài ván xong, Cố Vân Yên vẫn là thua tơi bời, nhìn Cố Vân Yên bại trận sau không ngừng thở dài thở ngắn, Tiêu Dục đạm cười nói: “Sắc trời đã tối muộn, ái phi vẫn là cùng trẫm sớm nghỉ ngơi thì hơn.”

Nói xong liền tiến lên bế người lên, một đường hướng nội thất mà đi, hai người quấn cùng một chỗ, bên trong độ ấm đột nhiên lên cao, một đêm xuân sắc phủ đầy.....

https://thuviensach.vn

Chương 24

Đến Trung thu, mặc dù không cần thỉnh an, nhưng Cố Vân Yên vẫn là dậy sớm, phân phó Thị Thư cùng Thị Họa chuẩn bị tốt lễ vật.

Hai ngày trước Thái hậu hạ ý chỉ, niệm tình phi tần, đặc biệt cho phép hôm nay các mệnh phụ cho Trung thu tiến cung thăm cung phi, lúc này Cố Vân Yên rất kích động. Kiếp trước nàng vào cung, Thái hậu cũng không cho ân điển này, mãi cho đến nàng thăng làm Tiệp dư, mới được phép mỗi 3 tháng triệu kiến người nhà một lần. Gần bốn tháng không thấy mẫu thân, trong lòng thật là tưởng niệm.

Đợi hơn nửa canh giờ, mới thấy được Thường Phúc khom người tiến vào hành lễ nói: “Khởi bẩm chủ tử, Cố Triệu thị cùng Cố Từ thị đang ở bên ngoài, chờ chủ tử triệu kiến.”

Cố Vân Yên bình ổn kích động “Tuyên!”

Thường Phúc cung kính đáp nói “ Dạ.”

Thối lui đến ngoài cửa, cao giọng xướng “Tuyên Cố Triệu thị cùng Cố Từ thị tiến điện!”

Thường Phúc vừa dứt lời, liền thấy được ngoài điện chậm rãi tiến vào hai người, Cố Vân Yên nhìn thấy bóng dáng của mẫu thân cùng tẩu tử, thân thể khẽ nhúc nhích, khăn tử trong tay vo thành một nắm.

Mẫu thân Triệu thị đứng ở phía trước, tẩu tử Từ thị đứng ở phía sau Triệu thị, hai người hành lễ quân thần với Cố Vân Yên xong mới đứng dậy. Cố Vân Yên phất phất tay với Thường Phúc, Thường Phúc liền mang theo

https://thuviensach.vn

cung nhân trong điện lui đi ra ngoài, chỉ để lại Thị Thư cùng Thị Họa ở một bên hầu hạ.

Cố Vân Yên cố nén lệ, nhẹ giọng kêu:“Nương, tẩu tử.....” Vừa nói vừa tiến lên đỡ Triệu thị.

Vẻ mặt Triệu thị từ ái nhìn chằm chằm đánh giá cao thấp Cố Vân Yên một phen, thấy được sắc mặt nữ nhi hồng nhuận, thân mình so với trước thoáng đẫy đà chút, mới yên lòng.

Ba người ngồi xuống, Cố Vân Yên ôn nhu hỏi “Nương, trong nhà thế nào? Phụ thân, đệ đệ cùng Lăng ca nhi tốt không?” Lăng ca nhi là con Cố Trì, ba tháng nữa liền tròn hai tuổi.

Triệu thị cười nói: “Tiểu chủ yên tâm, trong nhà hết thảy mạnh khỏe. Nay con đường làm quan phụ thân ngươi thuận lợi, Tuân ca nhi hiện tại đã đi học, đang ở học làm văn, còn cả ngày nhắc muốn làm văn cho tỷ tỷ xem, thân mình Lăng ca nhi khỏe mạnh, trắng trẻo tròn trĩnh.”

“Vậy liền tốt, có nương cùng tẩu tử coi chừng trong nhà, ta cũng an tâm.”

Từ thị dịu dàng nói: “Tiểu chủ ở trong cung như thế nào? Trong ngày thường huynh trưởng ngươi đều nói trong cung hết thảy mạnh khỏe.”

Trước khi Cố Vân Yên vào cung cảm tình hai tỷ muội luôn luôn tốt, Từ thị làm người đoan trang rộng lượng, quan hệ cùng bà bà cũng thực thân mật.

“Tẩu tử nghe huynh trưởng là được, ta ở trong cung có huynh trưởng chiếu ứng, ngày luôn tốt.” Cố Vân Yên biết tẩu tử lo lắng cho mình, cảm thấy cảm động, nhưng nếu là chi tiết bẩm báo, e chỉ làm cho tẩu tử thêm phiền não, không bằng nói vậy an lòng của nàng.

https://thuviensach.vn

“Tiểu chủ là người có phúc khí, thần phụ liền an tâm.” Từ thị tự đáy lòng nói.

Triệu thị do dự mà thấp giọng dò hỏi:“Tiểu chủ vào cung cũng đã mấy tháng, còn không có tin tức sao?”

Khuôn mặt Cố Vân Yên bình tĩnh nói:“Còn không có, thời gian nữ nhi vào cung còn ngắn.”

“Tuy nói nay tiểu chủ thịnh sủng, nhưng vẫn là sớm có tính toán cho thỏa đáng, tại hậu cung chỉ có con nối dòng mới là chân chính cậy vào.” Triệu thị thấm thía nói.

Cố Vân Yên gật đầu nói “Nương nói đạo lý, nữ nhi hiểu được, trong lòng nữ nhi đã có tính.”

Triệu thị vừa nghe, liền biết nữ nhi là không muốn mình lo lắng, vì thế liền không tiếp tục đề tài này.

Mấy người lại nói chút việc nhà, đề tài không rời Tuân ca nhi đã nhập học cùng Lăng ca nhi đáng yêu, Triệu thị nhìn thời gian không sai biệt lắm, liền đem ngân phiếu sớm chuẩn bị tốt đưa cho Cố Vân Yên. Cố Vân Yên không có chối từ, để Thị Họa nhận lấy bảo quản. Ở trong cung này, bạc là bảo đảm cơ bản, nàng nhận nương mới có thể an tâm.

Triệu thị vỗ vỗ tay Cố Vân Yên “Hôm nay có thể tiến cung, đã là ân điển rất lớn, chúng thần phụ cũng không tiện lại ở lâu.”

Cố Vân Yên mặc dù rất là không muốn, nhưng cũng biết quy củ trong cung, một phen từ biệt, công đạo Thị Họa gọi hai tiểu thái giám, mang theo lễ vật nàng chuẩn bị cho Cố gia. Triệu thị cùng Từ thị nhìn lướt qua lễ vật, cho Triệu thị cùng Từ thị đều là đồ trang sức, chế tác tinh xảo, phần Triệu thị quý trọng hơn chút. Cho Cố lão gia là một quyển bản đơn lẻ sách dạy

https://thuviensach.vn

đánh cờ, Tuân ca nhi là một khối nghiên mực tốt nhất, liền ngay cả Lăng ca nhi cũng có phần, là món đồ chơi thông hành mới nhất hiện nay.

Triệu thị cùng Từ thị cảm thấy vui mừng, lễ vật đều là dựa theo nhân thân phận cùng yêu thích của bọn họ mà chuẩn bị, biểu đạt tâm ý lại phù hợp quy củ. Hai người lúc này cảm tạ, lại theo đám người Thị Họa xuất cung.

Tiễn bước thân nhân, trong lòng Cố Vân Yên không khỏi có vài phần phiền muộn. Nhưng nàng biết rõ, lúc này cũng không phải thời điểm nàng nên phiền muộn, bởi vì buổi chiều còn có Trung thu gia yến. Cố Vân Yên điều chỉnh tốt tâm tình, gọi người tiến vào, một lần nữa rửa mặt chải đầu một phen, chuẩn bị dự tiệc.

--- ------ ------ ------ --------

Trung thu gia yến vẫn là ở Tử Thần điện. Trong đại điện còn dựng sân khấu kịch, Thái hậu nương nương hưng trí chọn vài vở. Chúng phi tần ấn theo thứ tự vị phân cao thấp ngồi xuống hai bên, phi tần từ theo lục phẩm trở xuống không có tư cách tham gia yến hội.

Rất nhanh trên đài liền bắt đầu hát hí khúc, mọi người đều một bộ mười phần hứng thú, dù sao là vở Thái hậu chọn ai dám nói không tốt. Cố Vân Yên cũng không thích hí khúc, chỉ cúi đầu ăn chút đồ, ngẫu nhiên uống vài hớp rượu trái cây, hương vị ngọt lành ngon miệng, gắn bó lưu hương, cống rượu trong cung đều là tuyệt nhất.

Trên đài hí khúc kết thúc, được không ít Thái hậu cùng Hoàng thượng ban thưởng, nhóm con hát đều quỳ xuống tạ ơn.

Tiêu Dục thỉnh thoảng cùng Thái hậu thì thầm hai câu, vẻ mặt ôn hòa. Tiêu Dục có lẽ là nói chút chuyện thảo Thái hậu niềm vui, khiến Thái hậu mặt đầy tươi cười, một bên Hoàng hậu ngẫu nhiên cũng đi theo nói hai câu. Hiền phi không cam lòng lạc hậu, chậm rãi bưng lên ly rượu trong tay, đối

https://thuviensach.vn

với Hoàng thượng Thái hậu khen tặng vài lời, vì thế bầu không khí của mấy vị đầu lĩnh nhưng thật ra một mảnh hoà thuận vui vẻ.

Đức phi dù không nói theo như Hoàng hậu cùng Hiền phi, nhưng cũng vẫn duy trì mỉm cười vừa đúng.

Thái hậu dùng chút đồ, liền cười nói Hoàng thượng "Ai gia đã một bó tuổi, tinh thần không thể so với mấy người trẻ tuổi các ngươi, trời vừa tối liền có chút mệt rã rời. Hôm nay là ngày hội Trung thu, các ngươi cùng nhau vui chơi một phen, chớ vì lão bà tử này quét nhã hứng."

Hoàng thượng đứng dậy giúp đỡ Thái hậu nói: "Nhi thần đưa mẫu hậu hồi cung."

Thái hậu cười xua tay cự tuyệt nói: "Bên cạnh ai gia đều có ma ma cùng thái giám cầm đèn hộ tống, không cần làm phiền con bôn ba qua lại."

Hoàng hậu mang theo chúng phi tần đứng dậy hành lễ cung đưa Thái hậu.

https://thuviensach.vn

Chương 25

Thái hậu rời đi, chúng phi tần cũng không còn câu nệ như vừa rồi, Hiền phi lại càng không coi ai ra gì, cùng Tiêu Dục cười yếu ớt thì thầm.

Ngày gần đây Phó mỹ nhân hơi được ân sủng, tự tiến cử với Tiêu Dục xin hiến khúc trợ hứng, được Tiêu Dục ân chuẩn vẻ mặt, Phó mỹ nhân vui sướng cùng hưng phấn, khóe mắt toát ra kiêu ngạo, dáng người uyển chuyển ngồi xuống trước cầm.

Tiếng đàn uyển chuyển êm tai, chỉ là xen lẫn hương rượu cùng mùi son phấn huân hương, dẫu thanh âm dễ nghe lại mất vài phần thuần túy, dưới đài mọi người đạm cười nói nhỏ, Phùng tiệp dư cười nói với Đế hậu phía trên: “Nếu luận cầm kĩ có Cố muội muội như châu ngọc ở phía trước, người bên ngoài sợ là rất khó vượt qua, nô tì thật hâm mộ tài đánh đàn của Cố muội muội.”

Lời vừa nói ra, Phó mỹ nhân đang ở trên đài đánh đàn nháy mắt rũ xuống mắt, nhưng Cố Vân Yên vẫn là bắt giữ đến trong mắt nàng chợt lóe vẻ lo lắng. Hoàng hậu che miệng cười nói “Ngươi ngày thường thích lười biếng, nay cũng biết hâm mộ người khác.”

Hai má Phùng tiệp dư ửng đỏ, làm như cực ngượng ngùng nói: “Nương nương cũng đừng giễu cợt nô tì, nô tì chính là cái tục nhân, sao có thể so với Cố muội muội cầm kỳ thư họa, mọi thứ đều tinh.”

Quý chiêu nghi tươi cười nói “Cố muội muội đa tài đa nghệ, đừng nói Phùng tỷ tỷ, nô tỳ nhưng cũng rất hâm mộ a.”

https://thuviensach.vn

“Nói đến tài nghệ, nô tì mới giật mình nhớ tới, Cố muội muội luôn luôn giao hảo cùng Nghiên tần muội muội, Nghiên tần muội muội kỹ thuật nhảy tuyệt mỹ, nghĩ đến Cố muội muội nhất định cũng là không thua kém, không biết nô tì có thể có cơ hội mở mang tầm mắt không.” Phùng tiệp dư có chút tiếc nuối nói.

Cố Vân Yên vừa định mở miệng nói chuyện, liền nghe được phía trênHoàng hậu hơi cảm thấy hứng thú nói: “Không ngờ Cố sung viện cũng có tài múa, nghĩ đến hẳn là không kém, nô tì cũng tưởng được xem Cố sung viện hiến vũ, không biết Cố sung viện thấy thế nào?” Hoàng hậu cười nói Tiêu Dục bên cạnh, tiếp theo lại xoay người hỏi Cố Vân Yên.

Tiêu Dục cười mà không nói, nhưng trong mắt cũng toát ra vài phần chờ mong.

Hoàng hậu đã mở miệng, mà Hoàng thượng cũng không phản đối, Cố Vân Yên hiện chỉ là một cái sung viện nho nhỏ, sao có đường sống cự tuyệt? Nàng nếu là mở miệng từ chối, chính là tát thẳng mặt Hoàng hậu trước mặt mọi người. Phùng tiệp dư thật đúng là từng bước ép sát, đầu tiên là khiến Phó mỹ nhân bất mãn với nàng, tiếp theo lại châm ngòi quan hệ nàng cùng Nghiên tần.

Cố Vân Yên đứng dậy tao nhã cúi đầu “ Hoàng hậu nương nương coi trọng, tần thiếp tự nhiên xin được hiến vũ trợ hứng, mong Hoàng thượng Hoàng hậu chờ tần thiếp đi thay quần áo một lát.”

Mặt mày Tiêu Dục nhu hòa, phất ống tay áo chuẩn.

Cố Vân Yên thay quần áo tố sắc nhẹ nhàng, nhu quần lụa mỏng, chậm rãi đi lên. Nghệ linh tấu nhạc đệm, tiếng đàn thản nhiên vang lên, nhẫn nhụi thư giãn, tay áo Cố Vân Yên khẽ bay, liên bước hơi đổi, dưới đài mọi người dừng lại nói cười, ngừng động tác trong tay, hết sức chăm chú nhìn Cố Vân Yên. Chỉ riêng Đức phi phía dưới Hoàng hậu, nhìn như cũng giống mọi

https://thuviensach.vn

người đang thưởng thức kỹ thuật nhảy của Cố Vân Yên, nhưng thật ra là không ngừng quan sát biến hóa của Hoàng thượng cùng Hoàng hậu.

Tiếng đàn tiết tấu từ từ toàn nhanh lên, như tùy hình ảo ảnh, khinh úc còn dương. Dáng người Cố Vân Yên linh động, tay áo không ngừng vung, vân tay áo trên không trung nhộn nhạo, phiêu nhiên chuyển toàn như khinh tuyết mạn vũ, tay áo tuyết trắng theo gió tung bay, tiếng đàn lượn lờ, đột nhiên mà trầm, Cố Vân Yên thả người nhảy, váy bay lên theo gió, phiên nếu kinh hồng, uyển nếu du long, đón gió mà vũ, giống như cửu thiên tiên nữ, phảng phất ngay sau đó liền muốn thuận gió mà đi, tiếng đàn âm cuối dư nhiễu, như có như không. Mọi người trong điện si mê hoảng thần, không hề chớp mắt nhìn chằm chằm trên sân khấu.

Sau một lúc lâu, mới nghe được Tiêu Dục thở dài nói: “Duy sầu tróc bất trụ, phi khứ trục kinh hồng.” Trong giọng trầm thấp bao hàm kinh hỉ, lưu luyến cùng tán thưởng.

Tiếng nói vừa dứt, mọi người hoàn hồn, sắc mặt Phùng tiệp dư phức tạp, giây lát mỉm cười nói với Hoàng hậu: “Nương nương xem nô tì nói đúng không? Cố muội muội tài nghệ hơn người, một khúc vũ động trời đất, so với điệu múa của Nghiên tần muội muội ngày đó có vẻ còn tốt hơn.” Nói xong không dấu vết đánh giá thần sắc Nghiên tần.

Chỉ thấy trên mặt Nghiên tần tươi cười không thay đổi, mắt đoan trang uống rượu trái cây trong tay, đối với lời Phùng tiệp dư nói như không nghe thấy.

Hoàng hậu đạm cười nói: “Cố sung viện nhất vũ kinh diễm toàn trường, quả thật làm cho bản cung mở rộng tầm mắt.”

Hiền phi híp lại mắt nói:“Cố sung viện không chỉ so với Nghiên tần cao hơn một bậc, liền ngay cả đại Chiêu đệ nhất nghệ linh so với Cố sung viện

https://thuviensach.vn

sợ là cũng muốn kém cỏi ba phần.” Nói xong tà tà liếc mắt nhìn Cố Vân Yên một cái, đôi mắt hàm ý giễu cợt.

Cố Vân Yên cười lạnh, Hiền phi là đem nàng làm thành vũ cơ, ám chỉ nàng bất quá là dung sắc dụ người, b rẻ tiếng cười mua vui cho người khác sao?

Hiền phi tự cho là thông minh, muốn mượn cơ hội này hung hăng quét mặt mũi của nàng một lần, lại không biết chính mình vừa lên tiếng, lần này đông phong liền nhất định mượn không được. Chỉ vì nàng đã quên, lời này không chỉ có nhục nhã nàng, đồng thời cũng nhục nhã hai vị tôn quý nhất Đại Chiêu -- Đế hậu. Nàng là nữ nhân của Hoàng thượng, mà Hoàng hậu cũng là nữ nhân của Hoàng thượng, theo lý nàng có thể gọi Hoàng hậu một tiếng tỷ tỷ, đem nàng so sánh với vũ cơ, trên mặt Hoàng thượng cùng Hoàng hậu đồng dạng không ánh sáng, có thể nghĩ biểu tình lúc này của Đế hậu tự nhiên rất không tốt, cho nên Cố Vân Yên thức thời không nói lời nào.

Hiền phi thấy Cố Vân Yên bị nàng trào phúng cũng không dám hé răng, trên mặt lộ ra vẻ đắc ý, đang chuẩn bị lại mở miệng, chợt nghe Hoàng hậu tựa tiếu phi tiếu nói:“Hiền phi đừng ham nói chuyện, thời tiết nóng nực, vẫn là uống chút rượu nhuận hạ yết hầu thì tốt hơn.”

Lời vừa nói ra, phi tần còn lại đều thu tươi cười, không dám lại nhiều lời.

Hiền phi ngoái đầu nhìn lại, không nhìn đến Hoàng hậu, ngược lại đối Hoàng thượng không thuận theo nói: “Hoàng thượng ~”

Đáng tiếc Tiêu Dục không chờ nàng nói xong, phân phó Lưu tổng quản nói:“Lưu Đức Phúc soạn chỉ, sung viện Cố thị, đất thiêng nảy sinh hiền tài, được lòng trẫm, ban phong hào ‘Dục’ ”

Lưu tổng quản cung kính đáp vâng.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên nhanh nhẹn hành lễ tạ ơn “Tần thiếp tạ Hoàng thượng ân điển, Ngô hoàng vạn tuế! Vạn tuế! Vạn vạn tuế!”

Hoàng thượng hạ ý chỉ này, giống như đánh Hiền phi một bạt tai, sắc mặt Hiền phi liền cứng đờ, sau một lúc lâu, khóe môi mới gượng kéo ra một tia ý cười miễn cưỡng, hành lễ với Hoàng thượng “Nô tì thân mình không khoẻ, mong Hoàng thượng ân chuẩn, nô tì xin được cáo lui trước.”

Tiêu Dục thản nhiên nói “Đi đi.”

Hiền phi tùy cung nữ bên người nâng rời đi.

Đợi đến yến hội xong, hôm nay là mười lăm, không ngoài mọi người dự kiến, Đế hậu cùng rời đi.

https://thuviensach.vn

Chương 26

Lâm triều sau, Lại bộ Thị lang Kỉ Thành liền theo Tiêu Dục đi Ngự thư phòng.

Trong Ngự thư phòng Kỉ Thành cung kính hồi bẩm nói: “Khởi bẩm Hoàng thượng, chuyện mật tấu, vi thần đã kiểm tra, đều là thật.”

Đợi một hồi lâu, vẫn không thấy người phía trên có phản ứng gì, Kỉ Thành thật nhanh liếc mắt một cái đánh giá Tiêu Dục đang ngồi ngay ngắn trước ngự án, khuôn mặt bình tĩnh, liền ngay cả hô hấp cũng như thường ngày bằng phẳng, chỉ là hai mắt không chút gợn sóng kia lại quá mức thâm trầm, làm cho người ta không thể nhìn thấu chân chính ý tưởng nội tâm đế vương, quả nhiên là thánh tâm khó dò nha!

“Trừ chuyện đó ra, vi thần còn tra được hai án khác.” Kỉ Thành lại nói tiếp.

“Nói” Tiêu Dục lạnh lùng nói.

“Dạ, Sùng Văn 24 năm, Uy Viễn tướng quân đem quân lương triều đình phân cho các tướng sĩ qua mùa đông tham ô một nửa, bạc trắng 280 vạn lượng. Vĩnh Dật 2 năm, một gã phó tướng thuộc hạ Uy Viễn tướng quân, ngoài ý muốn biết được chuyện tướng quân tham ô, viết tấu thư gửi triều đình, tấu chương trên đường bị Thượng thư Binh Bộ chặn lại, cũng nhanh chóng mật báo cho Uy Viễn tướng quân, hai ngày sau, một nhà 28 người của vị phó tướng chịu khổ diệt môn, không một người sống.”

Giọng Kỉ Thành càng ngày càng thấp, cũng nhanh hơn mọi khi mấy phần, nói xong không dám đứng thẳng người lại, chỉ vì lúc hắn thượng tấu

https://thuviensach.vn

việc này, cảm nhận được ánh mắt đế vương đột nhiên phát lạnh.

Khóe miệng Tiêu Dục lạnh lẽo cười "Này Viễn đại tướng quân cùng Thượng thư binh bộ của trẫm thật đúng là thủ đoạn cao minh..... Có lẽ bọn họ đã muốn quên Đại Chiêu này họ gì đi!"

Kỉ Thành lưng phát lạnh, trên trán lại khống chế không được chảy ra mồ hôi.

Sau một lúc lâu, Tiêu Dục nhìn chằm chằm Kỉ Thành nói "Việc này nghiêm cẩn giữ bí mật, trẫm đều có chủ trương. Lui ra đi!"

Kỉ Thành quỳ xuống hành lễ nói "Dạ, vi thần cáo lui."

Chạng vạng, Cố Vân Yên vừa dùng xong bữa tối, nhóm cung nhân đang dọn dẹp bát đũa, Lưu tổng quản mang theo vài tiểu thái giám lại đây truyền khẩu dụ. Mặt Lưu tổng quản hàm ý cười nói: "Nô tài phụng khẩu dụ Hoàng thượng, tuyên tiểu chủ đi Trích Nguyệt lâu bạn giá, xin tiểu chủ chuẩn bị, một lát nô tài hộ tống ngài đến Trích Nguyệt lâu."

Cố Vân Yên vui vẻ, ôn nhu nói: "Kia làm phiền công công chờ một lát, Thường Phúc pha trà mời Lưu tổng quản!" Phân phó Thường Phúc chiêu đãi Lưu Đức Phúc sau, Cố Vân Yên liền trở vào nội thất, tắm rửa ăn diện. Hai khắc sau, Cố Vân Yên ngồi trên kiệu Tiêu Dục phái tới tiếp nàng đi Trích Nguyệt lâu.

Đi ngang Ngự Hoa viên, tình cờ gặp đám người Quý chiêu nghi, Phùng tiệp dư cùng Mạnh quý nhân ở trong vườn ngắm trăng, ấn quy củ trong cung, Cố Vân Yên hạ kiệu hành lễ vấn an Quý chiêu nghi cùng Phùng tiệp dư. Mấy người hoàn lễ sau, sắc mặt Quý chiêu nghi ôn hòa, nhìn Cố Vân Yên nói "Muội muội vội vàng như vậy, nhưng là Hoàng thượng truyền đòi?"

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên quỳ gối trả lời: “Hồi nương nương, thật là Hoàng thượng truyền đòi.”

Cố Vân Yên vừa dứt tiếng, một bên Phùng tiệp dư hừ một tiếng, lập tức xuy thanh nói “Thời trẻ qua mau, hôm nay cùng nhau ngắm trăng, lúc này sang năm liền thay đổi người khác.”

Cố Vân Yên cười khẽ “Tiệp dư nương nương nói phải, cho nên bọn tỷ muội càng phải quý trọng trước mắt.”

Phùng tiệp dư liếc mắt Cố Vân Yên một cái, xoay người nói Mạnh Nguyệt “Mạnh quý nhân cùng Dục sung viện là tỷ muội cùng vào cung, sao lại không kịp Dục sung viện biết thảo Hoàng thượng niềm vui?”

Trên mặt Mạnh Nguyệt lộ ra xấu hổ, trong chốc lát mới đỏ mặt nói “Là tần thiếp ngu dốt, không được như Dục sung viện là người có phúc khí.”

Phùng tiệp dư xem thường nói “Trong cung này ngày rất dài, có phúc khí hay không hiện nay khó nói.”

Quý chiêu nghi nhìn thoáng qua Lưu Đức Phúc, cười giảng hòa “Xem chúng ta, trò chuyện liền đã quên canh giờ, nghĩ đến Hoàng thượng vẫn đang chờ đấy, muội muội mau đi đi, để Hoàng thượng đợi lâu nhưng chỉ có chúng ta không phải.”

Cố Vân Yên nhẹ cười hành lễ cáo lui.

Mạnh Nguyệt nhìn bóng dáng cỗ kiệu đi xa, trong mắt thoáng hiện vẻ lo lắng, xen lẫn không cam lòng cùng khuất nhục.

Bên ngoài truyền đến tiếng Lưu Đức Phúc bình thản “Bẩm Dục tiểu chủ, đã đến Trích Nguyệt lâu.”

https://thuviensach.vn

Thị Họa vén màn kiệu, nâng Cố Vân Yên xuống kiệu, vừa định đỡ Cố Vân Yên đi lên liền bị Lưu Đức Phúc ngăn lại "Hoàng thượng báo, chỉ để tiểu chủ ngài một mình đi lên."

Cố Vân Yên mỉm cười gật đầu, ánh mắt ý bảo Thị Họa ở dưới chờ, lập tức nâng bước tiến lên.

Đi lên Trích Nguyệt lâu, liền thấy được Tiêu Dục một thân thường phục màu tím, yên lặng mà đứng dưới ánh trăng mông lung. Cố Vân Yên chầm chậm tiến lên hành lễ "Tần thiếp tham kiến Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn tuế! Vạn vạn tuế!"

Tiêu Dục xoay người nâng dậy Cố Vân Yên, nhẹ giọng nói:"Lưu Đức Phúc làm việc càng ngày càng chậm chạp, lúc này mới đưa nàng tới."

Cố Vân Yên ôn nhu thỉnh tội "Việc này không trách Lưu tổng quản, là tần thiếp ở trên đường gặp chiêu nghi nương nương, nhàn thoại nên trì hoãn canh giờ, thỉnh Hoàng thượng trách phạt."

Tiêu Dục đánh giá Cố Vân Yên trước mặt, quần áo màu trắng ngà vân văn cùng ngực váy dài, trên mặt không chút son phấn, trên đầu chỉ cài một ngọc trâm, không có trang sức dư thừa nào khác, không giống dĩ vãng kiều mỵ, thêm vài phần thanh thuần, thật ứng với kia một câu 'Nước trong xuất phù dung, thiên nhiên đi hoa văn trang sức', làm cho người ta cảm giác thanh lệ thoát tục. Trên người tản ra hương hoa mai như có như không. Toàn thân cao thấp đều hợp ý Tiêu Dục, mặt mày Tiêu Dục nhu hòa hơn, giọng cũng dịu lại "Nếu như thế, ái phi liền tự phạt ba chén đi."

Nói xong nắm tay kéo Cố Vân Yên đến trước bàn, trên bàn bày trái cây cùng với điểm tâm tản ra mùi hương, một chỗ khác trưng bày bầu rượu ngọc lưu ly sắc cùng chén dạ quang, cái chén ở dưới ánh trăng chiếu rọi xuống có vẻ trong suốt, tản ra ánh sáng ôn nhuận, hai người ngồi xuống song song, Cố Vân Yên đảo ly rượu tặng ánh trăng (ý là rót rượu rồi đổ

https://thuviensach.vn

xuống đất ấy), lập tức, trong không khí tràn đầy đầy mùi vị rượu nho ngọt hương.

Cố Vân Yên bưng lên ly rượu thản nhiên cười, dịu dàng nói với Tiêu Dục: “Chén thứ nhất, tần thiếp cầu chúc Hoàng thượng long thể an khang.” Sau đó nâng tay áo uống một hơi cạn sạch, rượu theo yết hầu tiến vào trong bụng, hương thơm ngào ngạt.

Tiếp theo lại đổ đầy rượu vào chén “Chén thứ hai, tần thiếp nguyện Hoàng thượng được đền bù mong muốn.”

Một ly cuối cùng, Cố Vân Yên thoáng tạm dừng, qua sau một lúc giống như hạ quyết tâm vậy, thẹn thùng nói: “Chén thứ ba, tần thiếp nguyện có thể mãi làm bạn bên cạnh Hoàng thượng.” Nói xong thật nhanh uống xong rượu nho trong tay, buông xuống hai mắt, không dám lại nhìn Tiêu Dục một cái.

Tiêu Dục nhìn tiểu nữ nhân đang đỏ bừng mặt trước mặt, lại cười nói: “ Tâm ý ái phi trẫm đã biết.”

Lời này ý tứ hàm xúc không rõ, Cố Vân Yên không biết Tiêu Dục nói là hai nguyện vọng đầu, vẫn là cái sau cùng. Nhưng Cố Vân Yên thông minh không có mở miệng hỏi, chỉ vì nàng biết phàm là Tiêu Dục không muốn nói rõ, sẽ không nói lần hai.

https://thuviensach.vn

Chương 27

Cố Vân Yên chậm rãi ôn nhu nâng mắt, đôi mắt phượng nhộn nhạo thâm tình nhìn Tiêu Dục, trong mắt hàm chứa vô tận nhu tình mật ý, một hồi lâu, tựa hồ mới phản ứng lại hành vi của mình có điểm không hợp cấp bậc lễ nghĩa, đang muốn hành lễ thỉnh tội, đã bị Tiêu Dục giành trước ôm vào trong ngực, nửa thân mình tiến sát trong ngực của hắn, hai má kề sát trong ngực hắn, nàng không thấy được biểu tình lúc này của hắn, chỉ có thể nghe được tiếng tim đập trầm ổn hữu lực.

Sau một lúc lâu, trên đầu truyền đến giọng trầm thấp "Dân gian có câu tục ngữ, mười lăm ánh trăng mười sáu viên, đêm nay nhìn thấy cảnh này, quả nhiên." Cố Vân Yên ngẩng đầu, nhìn ánh trăng trên cao, trăng sáng soi tỏa khắp nơi.

Trăng tròn trong như gương, nguyệt di hoa ảnh, xa xa nhìn lại, phảng phất như phủ thêm một tầng lụa thật mỏng, ánh trăng như nước, ba quang liễm diễm, mông lung mà tốt đẹp. Ánh trăng rơi xuống, Trích Nguyệt lâu giống như trên giường một tầng ngân sa, tựa như tiên cảnh, khiến cho tâm tình người ngắm trăng trở nên trong sáng mà nhu hòa.

Cố Vân Yên kìm lòng không đậu cười nói: "Nhân ngày tốt cảnh đẹp này, tần thiếp mời Hoàng thượng uống một ly đi." Tiêu Dục đạm cười nói: "Trẫm tựa như ái phi mong muốn."

Hai người một bên ngắm trăng một bên thưởng thức rượu ngon trong chén, rất khoái hoạt. Rượu tới uống chưa đủ độ say, Tiêu Dục nhìn người đối diện đang cười yếu ớt thản nhiên, đôi mắt giai nhân mông lung, vì có

https://thuviensach.vn

chút chếch choáng say, trên mặt trắng nõn chậm rãi đỏ bừng, quyến rũ động lòng người.

Đôi môi đỏ mọng phấn nộn mềm mại dính chút rượu nho, trong bóng đêm mông lung lại càng kiều diễm ướt át, có vẻ phá lệ mê người. “Dưới ánh trăng xem mỹ nhân, càng xem càng mê người”

Tiêu Dục một bước tiến đến gần, Cố Vân Yên kinh hô: “Hoàng.....” Lời còn chưa dứt, liền bị Tiêu Dục trằn trọc hôn lên môi, Cố Vân Yên cảm thấy kinh hãi, đầu óc trống rỗng, nàng thậm chí có một loại cảm giác như đang nằm mơ, chỉ vì phi tần hậu cung đều biết Tiêu Dục không hôn môi bất cứ nữ nhân nào, mặc dù là ở lúc hoan ái, cũng không cho phép nữ nhân đụng vào môi hắn. Nhận thấy được nàng thất thần, nam nhân bất mãn khẽ cắn môi của nàng, trên môi truyền tới cảm giác đau đớn, nháy mắt kéo ý thức Cố Vân Yên trở lại.

Tiêu Dục quả thật không có thói quen hôn nữ nhân, nhưng vừa rồi nhìn đôi môi nàng mê người, trong nháy mắt hoảng thần, chờ hắn tỉnh táo lại, mới ý thức được mình đang làm cái gì, chỉ là tư vị môi của nàng là ngọt lành mà tốt đẹp như vậy, tốt đẹp đến khiến hắn càng khát vọng, cầu càng nhiều.

Hai người gắn bó như môi với răng, hắn mỉm cười nỉ non nói: “Nhân sinh đắc ý tu tận hoan, Mạc sử kim tôn không đối nguyệt.” (Dịch thơ: Đời người đắc ý hãy cứ vui – Chớ để bình vàng suông ánh nguyệt) Lời còn chưa dứt, bàn tay to xé bỏ quần áo của nàng, liền lộ ra da thịt tuyết trắng. Cố Vân Yên kinh hách vội vàng chống đẩy, ửng đỏ mặt ngập ngừng nói “Hoàng thượng không được a, đây là ở bên ngoài.....”

Tiêu Dục một tay ôm nàng, đẩy nàng lui về sau, một tay chế trụ hai tay nàng, môi dán lỗ tai nàng không ngừng thở ra hơi thở ấm áp, giọng nói đã có chút trầm đục: “Ái phi đừng sợ, lúc này chúng ta ở trên cao, không có người thấy được.”

https://thuviensach.vn

Nhận thấy được ánh mắt hắn nóng cháy dừng ở trên người mình, biết tránh không được, Cố Vân Yên liền buông tha cho kháng cự vô vị, thẹn thùng nhắm lại hai mắt.

Tiêu Dục hôn một đường xuống phía dưới, nhẹ giọng nói: “Trẫm thích nhất trên người ngươi thỉnh thoảng tản ra hương hoa mai như có như không, cao thượng lại không mất phong tình.....”

Cố Vân Yên cảm thấy không còn gì để nói, quả nhiên, nam nhân khi trên giường đều biết nói lời ngon ngọt kích tình, mặc dù lạnh lùng tôn quý như Hoàng thượng, cũng không ngoại lệ.

Tiêu Dục không hổ là cao thủ phong hoa tuyết nguyệt, rất nhanh, Cố Vân Yên liền trầm luân, mảnh mai vô lực dựa vào hắn. Váy dài rơi xuống đất, đảo mắt mỹ nhân như ngọc. Cả tầng lâu một mảnh xuân sắc, liền ngay cả ánh trăng đều xấu hổ trốn đến sau mây,,,,,,

Chờ hết thảy khi kết thúc, Cố Vân Yên tựa vào trước người Tiêu Dục thở dốc không thôi, nghỉ tạm chốc lát, trên người mới chậm rãi khôi phục khí lực. Nhìn đến ngổn ngang trái cây và điểm tâm dưới đất, cùng với một bên quần áo hỗn độn không chịu nổi, nhớ tới hai người vừa mới ở trên bàn..... Cố Vân Yên chỉ cảm thấy trên mặt càng ngày càng nóng. Tiêu Dục cúi đầu, nhìn nàng đỏ bừng mặt trêu nói: “Một lát cung nhân đi lên thu thập, trẫm liền nói với bọn họ, ái phi tửu lực quá kém, cho nên không cẩn thận đem đồ trên bàn đều rớt hết xuống dưới.”

Cố Vân Yên kiều kiều liếc mắt hắn một cái, tiện đà đứng dậy thu thập mình, xử lý bản thân xong lại hầu hạ Tiêu Dục chỉnh trang, đợi đến hai người thỏa đáng, mới dắt tay xuống lầu, gọi cung nhân đi lên thu dọn tàn cục.

Trở lại Tĩnh Di hiên đã là giờ hợi, cung nhân đã chuẩn bị tốt nước ấm, Cố Vân Yên hầu hạ Tiêu Dục tắm rửa, hai người lại không thể tránh khỏi

https://thuviensach.vn

náo loạn một hồi. Xong việc Cố Vân Yên đã tinh bì lực tẫn, hai chân như nhũn ra, chỉ có thể tùy Tiêu Dục ôm vào nội thất, vừa dính xuống giường, liền nặng nề ngủ.

Giờ mẹo, Tiêu Dục liền tự giác tỉnh lại, đứng dậy sau trực tiếp gọi Lưu Đức Phúc tiến vào hầu hạ rửa mặt chải đầu thay quần áo. Lưu Đức Phúc bước chân nhẹ nhàng chậm chạp khom người đi vào, nhìn lướt qua Cố Vân Yên ngủ say phía sau rèm, thầm nghĩ: Chủ tử ở trong cung phi tần qua đêm, vị nào không phải sớm đứng lên hầu hạ chủ tử rửa mặt chải đầu? Liền ngay cả mẫu nghi thiên hạ Hoàng hậu hay Hiền phi ương bướng ngạo mạn đều không ngoại lệ, duy độc vị này, mười lần có tám lần còn ngủ, tái cẩn thận quan sát thần sắc chủ tử, không chỉ không có chút hờn giận, mà mỗi lần từ Tĩnh Di hiên đi ra, vẻ mặt luôn ôn hòa, cả người thoải mái thượng triều.

Thật đúng là ý vị sâu xa, xem ra hắn cần cân nhắc một chút phân lượng Dục sung viện, hạ quyết tâm sau, Lưu Đức Phúc liền cong thắt lưng cùng Tiêu Dục đi vào triều.

Tối hôm qua Tiêu Dục đem nàng ép buộc đến ngoan tuyệt, cho nên so với ngày thường ngủ trầm chút, không tỉnh lại đúng giờ, chờ Thị Họa vừa lo lắng vừa nôn nóng gọi được nàng tỉnh dậy, đã là cuối giờ mẹo. Thị Thư, Thị Họa chân không chạm đất, một người phụ trách hầu hạ mặc quần áo, một người phụ trách hầu hạ rửa mặt chải đầu, lại một người phụ trách thượng trang miêu mi, thật vất vả xử lý thỏa đáng xong, Cố Vân Yên liền vội vội vàng vàng mang theo đám người Thị Họa đi Phượng Nghi cung.

Đến Phượng Nghi cung, vừa vào trong điện, liền nhận thấy được không khí hôm nay hơi khác ngày xưa, càng muốn trầm trọng hơn một ít. Nhìn chung quanh trong điện, không còn chỗ ngồi. Xem ra nàng vẫn là đến muộn, Cố Vân Yên lập tức căng thẳng, trong đầu suy nghĩ bay lộn, âm thầm nghĩ một lát nên như thế nào ứng đối, linh quang chợt lóe, liền có kế sách.

https://thuviensach.vn

Chương 28

Cố Vân Yên cung kính tiến lên quỳ xuống hành lễ "Tần thiếp thỉnh an Hoàng hậu nương nương, nương nương vạn phúc kim an." Hoàng hậu một thân phượng phục ngồi ngay ngắn trên phượng tòa, trên mặt không còn nữa ý cười ôn hòa ngày xưa, thêm vài phần túc mục nghiêm cẩn, thấy được Cố Vân Yên quỳ xuống hành lễ, cũng không mở miệng ngay, chính là ưu nhã nhẹ nhấp nước trà.

Ngược lại là Hiền phi, vuốt móng tay thon dài bóng loáng của mình, giọng the thé nói: "Dục sung viện thật là có mặt mũi lớn, có thể để cho Hoàng hậu nương nương cùng bản cung chờ lâu đến vậy. Bất quá là vừa được sủng ái mấy ngày, liền ngay cả cung quy cũng đã quên hết sao?"

Phần lớn phi tần đang ngồi là một bộ chờ xem kịch vui, nghĩ đến hôm qua Hoàng thượng chỉ tuyên nàng một người bạn giá ngắm trăng, đã là rước lấy mọi người đố kỵ cùng bất mãn, liền ngay cả trong lòng Hoàng hậu sợ là cũng không vui sướng đi, bằng không hiện tại cũng sẽ không nhân cơ hội này liền ra oai phủ đầu.

Trong lòng Cố Vân Yên biết lúc này không thể thiếu muốn bị Hiền phi gài bẫy một phen, nhưng hai tội danh bất kính trung cung cùng coi rẻ cung quy này, vô luận như thế nào nàng cũng không thể để Hiền phi đổ lên người mình, này cũng không phải là tùy tùy tiện tiện trách phạt một chút liền xong, phi tần phạm vào hai tội danh này, nhẹ thì hàng vị phân, nặng thì nhập lãnh cung.

Cố Vân Yên vờ như kinh sợ nói: "Hiền phi nương nương sao có thể nói lời này? Tần thiếp từ lúc vào cung tới nay luôn luôn cẩn thủ cung quy, lấy

https://thuviensach.vn

việc đều lấy Hoàng hậu nương nương làm đầu, cũng không từng có cử chỉ bất kính. Chỉ là buổi tối hôm qua bồi Hoàng thượng đến Trích Nguyệt lâu ngắm trăng, vô ý bị trúng gió, sáng sớm hôm nay vừa thức liền đau đầu, cho nên thỉnh an chậm chút, xin Hoàng hậu nương nương trách phạt! Nói đến tật xấu đau đầu này thật đúng là đáng ghét, lần trước Hiền phi nương nương thỉnh an đến chậm chẳng phải cũng vì bị đau đầu nên chậm trễ sao?"

Cố Vân Yên nói lời này rất có thâm ý, không chỉ có ám chỉ Hiền phi, ngươi không phải nói ta thỉnh an đến chậm chính là bất kính trung cung cùng coi rẻ cung quy sao? Vậy được, tội danh này ngươi ta cùng nhau chịu trách nhiệm, ai cũng đừng nghĩ có thể toàn thân sạch sẽ. Đồng thời cũng nhắc nhở Hoàng hậu, lần trước Hiền phi viện cớ đau đầu nên thỉnh an muộn, ngài nhưng là hiền lành rộng lượng không so đo, kia hôm nay đến phiên ta, ngài cũng không nên quá mức trách móc nặng nề, nếu không khó tránh khỏi sẽ làm người khác cảm thấy Hoàng hậu xử sự bất công.

Lời này vừa nói ra, Hiền phi hơi sững sờ, theo sau ngượng ngùng nói: "Tật xấu đau đầu này thực làm cho người ta không bớt lo." Nói xong cúi đầu nhìn chiếc nhẫn trên tay trái, không dấu vết liếc mắt Vân Yên một cái.

Tiếp theo liền nghe Hoàng hậu buông trà, thản nhiên nói:"Cũng là phạm vào đau đầu, cũng là thôi, chính là Dục sung viện thỉnh an đến chậm, thật là có vi phạm cung quy, vậy liền phạt Dục sung viện sao chép cung quy mười lần đi, cũng xem như cảnh cáo hậu cung phi tần". Tiếp theo ánh mắt đảo qua mọi người phía dưới.

Tiếng nói vừa dứt, phi tần trong điện đều quỳ xuống, cùng kêu lên nói: "Nô tì/ tần thiếp cẩn tuân Hoàng hậu nương nương dạy bảo, ngày sau nhất định cẩn thủ cung quy, an thủ bổn phận."

Lúc này, Hoàng hậu hoãn lại vẻ mặt, mỉm cười ý bảo mọi người đứng dậy. Cố Vân Yên chậm rãi thở hắt ra, may mắn chính mình tùy cơ ứng biến,

https://thuviensach.vn

cuối cùng là tránh khỏi một kiếp. Không bao lâu, Hoàng hậu liền lấy cớ mệt mỏi, để mọi người tan.

Tĩnh Di hiên

Thị Họa lại cười nói:“Hôm nay may chủ tử tỉnh táo, mới có thể né qua một kiếp này..... Lúc ấy xem tình hình kia, nô tỳ thực lo lắng.”

Cố Vân Yên ngồi xuống, bưng lên ly trà trên bàn, nhẹ cười nói “Người bên ngoài đều muốn nhìn kết cục bi thảm của chủ tử nhà ngươi, ta sao có thể để các nàng như nguyện.” Nói xong nhẹ thổi nước trà, tiện đà môi khẽ mở, còn không có đụng tới nước trà, đã bị Thị Họa thật nhanh đánh vỡ,“Cách cách” Ly trà rơi xuống đất, mảnh sứ vỡ văng khắp nơi.

Cố Vân Yên kinh ngạc nhìn Thị Họa, trong mắt tràn đầy kinh nghi. Tay Thị Họa bị nước trà nóng văng làm đỏ một mảnh, nhưng lúc này nàng không rảnh chú ý đến mình.

Thị Họa vội vàng giải thích với Cố Vân Yên: “Chủ tử, ngài xem, trong nước trà này có thứ không sạch sẽ.” Thị Họa chỉ vào nước trà trên mặt đất, Cố Vân Yên nghe vậy cũng nhìn chăm chú nước trà kia, nhìn kỹ, có thể nhìn ra màu sắc so với nước trà bình thường muốn đậm hơn chút.

Cố Vân Yên nhất thời trầm mặt, tùy tiện nói “Ngươi cẩn thận nhìn một cái nước trà này bị hạ cái gì.”

Thị Họa gật đầu, nhặt lên một miếng sứ còn dính nước trà, nghe nghe hương vị, thoáng chốc, sắc mặt ngưng trọng. Ngoái đầu nhìn lại trầm giọng nói: “Chủ tử, trong nước trà này bị người hạ tuyệt dục tán.”

Nghe vậy, Cố Vân Yên ngẩn ra, sau một lúc lâu, giọng căm hận nói: “Đi tra cho ta, hôm nay có những ai từng vào trong điện, gọi hết bọn họ vào đây.”

https://thuviensach.vn

Tốt lắm, mình vừa sơ ý một chút, liền thiếu chút nữa trúng kế. Tuyệt dục tán?

Nếu là khi nãy nàng thật sự uống chén nước trà kia, chỉ sợ đời này liền cùng con nối dòng vô duyên đi, một phi tần có mỹ mạo, nhưng không có con nối dòng cùng gia tộc cường đại chống đỡ có thể vinh sủng được bao lâu? Thật là giỏi tính toán! Thật là độc tâm! Cố Vân Yên căm hận nghĩ.

Một khắc sau, Thị Họa trở về, đi theo phía sau trừ bỏ Thị Thư còn có vài cung nhân Tĩnh Di hiên. Vẻ mặt Thị Thư mờ mịt nhìn Thị Họa, không biết đã xảy ra chuyện gì, Thị Họa nhìn thoáng qua Cố Vân Yên sau lén lút hướng Thị Thư lắc lắc đầu.

Cố Vân Yên ngồi ngay ngắn ghế trên, nói với mọi người quỳ dưới: "Hôm nay các ngươi khi nào tiến đại điện? Có chuyện gì tiến vào? Có ai làm nhân chứng? Từ Thường Quý bắt đầu báo đi lên."

Thường Quý khom người nói: "Nô tài sau khi chủ tử rời cung, liền cùng Thường Thọ tiến vào quét tước trong điện." Giọng nói bình tĩnh mà kính cẩn. Thường Thọ bên cạnh gật đầu tỏ vẻ lời Thường Quý nói không giả.

Xuân Thiền lần đầu gặp phải loại tình huống này, trên mặt có vẻ lo lắng, sợ mình đã làm sai chuyện gì đó. Thấp thỏm nói: "Hôm nay là nô tỳ cùng Thị Kì tỷ tỷ trực ở trong điện, sau Thị Thư tỷ tỷ cần người hỗ trợ bôi thuốc, nô tỳ liền đến tiểu phòng giúp tỷ tỷ thay thuốc." Vết thương của Thị Thư vẫn chưa khỏi hẳn, tuy rằng không ảnh hưởng hoạt động bình thường, nhưng mỗi mười ngày vẫn cần thay thuốc một lần.

Thị Kì nói tiếp: "Xuân Thiền đi rồi, nô tỳ nhìn canh giờ nghĩ chủ tử đi thỉnh an cũng sắp trở lại, tựa như thường ngày, phao trà ngon chuẩn bị cho chủ tử, sau lại....." Mặt Thị Kì ửng đỏ, không tiếp tục nói tiếp.

Thị Họa mở miệng hỏi "Sau lại như thế nào?"

https://thuviensach.vn

“Sau nô tỳ không biết sao..... Bụng không thoải mái, liền muốn đi nhà xí, trùng hợp thấy Xuân Hoa đi qua, liền nhờ nàng ấy tạm trực trong điện.” Thị Kì ngập ngừng nói.

Cố Vân Yên phân phó Thị Họa nói: “Gọi Xuân Hoa vào đây.” Thị Họa lên tiếng trả lời liền đi.

Rất nhanh, Xuân Hoa liền bị dẫn theo tiến vào. Xuân Hoa tiến lên quỳ xuống, nghi vấn nói: “Không biết chủ tử gọi nô tỳ lại đây có chuyện gì phân phó?

”

Cố Vân Yên nhìn thẳng Xuân Hoa nói: “Nga..... Ngươi không biết vì chuyện gì? Vậy ngươi có biết không có người ở trong nước trà của ta hạ thuốc?”

Trên mặt Xuân Hoa hiện lên bối rối, lập tức cúi đầu cố gắng trấn định “Nô tỳ không biết, cầu chủ tử chỉ điểm.”

“Hừ, nghĩ liều chết không nhận thì sẽ xong? Kia bản cung liền cho ngươi hoàn toàn chết tâm.” Nói xong liếc mắt nhìn Thị Thư một cái.

Thị Thư tiến lên, đem đồ nàng vừa tìm thấy trong phòng Xuân Hoa ra, hung hăng vung, Xuân Hoa thấy rõ ngân phiếu cùng gói thuốc, lập tức vẻ mặt kinh hoảng sắc mặt tái nhợt, thấy không thể nói dối được nữa, liều mạng dập đầu cầu xin tha thứ “Chủ tử tha mạng, chủ tử tha mạng.....”

https://thuviensach.vn

Chương 29

Cố Vân Yên trầm giọng nói: “Nói, là ai sai sử ngươi kê đơn ở trong trà của ta?”

Trong mắt Xuân Hoa hiện lên do dự, rối rắm một hồi, mới hạ quyết tâm, bất cứ giá nào nói: “Chủ tử, ngài nếu là đáp ứng miễn tội chết cho nô tỳ, nô tỳ liền nói.”

Cố Vân Yên mâu quang sắc bén nhìn chằm chằm Xuân Hoa “Ngươi cho là ngươi không nói, ta liền không biết ? Như thế nào, còn vọng tưởng Phùng tiệp dư sẽ cứu ngươi sao, nàng nếu biết ngươi không chỉ có không hoàn thành việc còn bại lộ thân phận, chỉ sợ là diệt khẩu còn không kịp đâu.”

Xuân Hoa mở to hai mắt, không thể tin được chủ tử cư nhiên sớm biết sau lưng nàng là Phùng tiệp dư.

Cố Vân Yên xoay người phân phó Thường Phúc “Trước đem nàng trói lại, một lát đưa đến Thận hình tư, về phần tội danh..... Liền nói nàng trộm vòng ngọc của ta.”

Xuân Hoa sợ hãi, đồng tử không ngừng co rút lại, một khi bị đưa vào Thận hình tư, kết cục sẽ sống không bằng chết. Thường Phúc cùng Thường Quý đem nàng trói lại, Xuân Hoa giãy dụa khóc hô: “Chủ tử tha mạng, cầu chủ tử tha mạng, nô tỳ nhất thời bị mỡ heo làm mờ mắt..... No tỳ về sau không dám nữa , chủ tử tha chết, no tỳ không dám nữa !”

Cố Vân Yên không nhìn Xuân Hoa cầu xin tha thứ, nhẹ giọng nói với Thị Họa: “Đem cung nhân Tĩnh Di hiên tập hợp đến trước điện đi.”

https://thuviensach.vn

Không đến một ly trà, trong điện liền đông nghìn nghịt cung nữ thái giám quỳ xuống hành lễ. Cố Vân Yên đoan trang nhìn mọi người trong điện, mắt lộ ra hàn quang, thật lâu sau, mới lạnh lùng nói: “Không ngờ các ngươi không đem lời của ta để ở trong lòng, hôm nay là Xuân Hoa, sáng mai là ai? Hiện tai ta cho các người thêm một cơ hội, bằng không, Xuân Hoa chính là tấm gương, Thận hình tư sẽ là quy túc của các ngươi.” Nói tới đây lại lạnh lùng quét mọi người liếc mắt một cái.

Mọi người phía dưới cúi đầu càng thấp, vừa nghĩ khổ hình ở thận hình tư, sắc mặt người người đại biến, Xuân Nguyệt, Xuân Lan, Xuân Mai nhịn không được thân mình phát run.

Thần sắc của mọi người đểu rơi vào trong mắt Cố Vân Yên, giọng điệu dịu đi chút “Niệm ở tình nghĩa chủ tớ mấy tháng này, hôm nay liền cho các ngươi cơ hội một lần thay đổi triệt để, chỉ cần các ngươi nói rõ ràng người phía sau mình là ai, cũng cam đoan về sau dù chết vẫn nguyện trung thành với ta, ta liền bỏ qua chuyện cũ, ngày sau cùng vinh nhục. Nếu là vẫn trung với nguyên lai chủ tử của các ngươi, cũng không co gì, chỉ là đến lúc đó đừng trách ta không nhớ tình bạn cũ, nghĩ đến Xuân Hoa một mình ở thận hình tư cũng là tịch mịch.”

Xuân Nguyệt nhìn biểu tình Cố Vân Yên tự tiếuphitiếu, tâm phát lạnh ý, vội vàng quỳ bước ra khỏi hàng, sắc mặt tái nhợt nói: “Chủ tử, nô tỳ có chuyện hồi bẩm, nô tỳ nguyên là người Vương tiệp dư an bài, nàng sai nô tỳ nhìn chằm chằm chủ tử mỗi ngày, có đặc thù tình huống, tùy thời hồi báo. Nô tỳ hiện nay thẳng thắn với chủ tử, ngày sau liền chỉ trung với một người chủ tử, cầu chủ tử tha thứ nô tỳ một hồi.”

Vương tiệp dư không con khôngsủng, đi theo nàng sao có thể bằng đi theo nguyên bản là chủ tử của y, quan trọng là còn được ânsủng. Xuân Nguyệt đánh tính toán gì, Cố Vân Yên thoáng liền hiểu rõ, nhưng tổng tốt hơn là chọn giấu giếmkhông phải sao?

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên nháy mắt với Thị Họa, Thị Họa hiểu ý xuất ra mười lượng bạc, tán thưởng nói: “Ngươi là kẻ thông minh, về sau hảo hảo làm việc vì chủ tử, sẽ thiếu ưu việt của ngươi.”

Xuân Nguyệt vui sướng tiếp nhận bạc thưởng, dập đầu nói: “Tạ chủ tử thưởng, ngày sau nô tỳ nhất định tận trung với chủ tử, đi theo làm tùy tùng, không chối từ.”

Cố Vân Yên lại nhìn những người khác nói: “Các ngươi thì sao, có cái gì muốn nói ?”

Những người còn lại liếc mắt nhìn nhau, trên mặt tuy có buông lỏng, nhưng vẫn là không có đi ra thẳng thắn, chỉ cuối đầu thấp hơn.

Cố Vân Yên thở dài: “Ta đã cho các ngươi cơ hội , các ngươi nếu không quý trọng, cũng đành.....” Nói xong hướng về phía Thị Thư hơi hơi gật đầu.

Thị Thư bình tĩnh nói: “Mười tám tháng năm, Thường Khánh sau lưng mọi người lén gặp Tiểu Mộc Tử Cảnh Dương cung, hai mươi hai tháng sáu, hai người lại gặp, tháng 7.....”

Thường Khánh cảm thấy kinh hãi, lập tức đánh gãy lời Thị Thư, dập đầu nhận tội nói: “Chủ tử thứ tội, nô tài là bị bức , nô tài cũng là không có cách nào khác, nô tài biết sai rồi, cầu chủ tử lại cho nô tài một lần cơ hội, nô tài thề sống chết trung với chủ tử.”

Những người còn lại nháy mắt hiểu được, nhất cử nhất động của các nàng chủ tử đã sớm biết, trong lòng kinh hoảng không thôi, liên tục dập đầu “Nô tỳ xin nói, nô tỳ,,,,,,” Xuân Lan, Xuân Mai nhất nhất khai ra người phía sau lưng mình, vi biểu trung tâm, không tiếc thề thề, cầu đạt được Cố Vân Yên tha thứ.

Cố Vân Yên lạnh lùng nói: “Các ngươi nếu đã hối lỗi sửa sai, ta cũng không phải người hà khắc, ngày sau như thế nào, chờ xem biểu hiện của các

https://thuviensach.vn

ngươi. Sau này các ngươi vẫn bảo trì liên hệ cùng những kẻ kia, đem một ít tin tức không quan trọng báo cho bọn họ, các nàng nếu là có phân phó gì khác, các ngươi chỉ cần ngoài miệng đồng ý, trở về bẩm báo cho ta, cụ thể như thế nào, ta sẽ sắp xếp. Một khi bị ta phát hiện, có ai dám can đảm lừa gạt, sẽ không dễ dãi như hiện tại nữa. Đều nghe hiểu được ý của ta ?”

Mọi người hoảng sợ, đều nhanh dập đầu nói: “Tạ chủ tử tha thứ, nô tài/ nô tỳ cẩn tuân chủ tử dạy bảo, nhất định không phụ chủ tử kì vọng.”

Cố Vân Yên lại nói: “Ngày sau các ngươi có thể dò xét lẫn nhau, một khi phát hiện ai vẫn đang có lòng gây rối Tĩnh Di hiên, lập tức đăng báo. Ta đã nói hết lời cần nói, các ngươi tự giải quyết cho tốt.”

Mọi người lại dập đầu, đều la hét tuyệt không tái phạm, một lòng tận trung.

Không nghĩ trở thành Xuân Hoa thứ hai, cũng chỉ có thể trung tâm bán mạng vì chủ tử, bọn họ đương nhiên sẽ không ngốc tự tìm đường chết, vì thế, hạ quyết định, ngày sau thành thành thật thật làm cung nhân Tĩnh Di hiên, tận tâm với chủ tử.

Cố Vân Yên thả mềm giọng nói “Đều đứng lên đi!"

Thấy thế, mọi người nhẹ nhàng thở ra, cùng kêu lên nói: “Tạ chủ tử!”

Thị Họa xuất ra hà bao, thưởng bạc xuống dưới, ai cũng có phần. Được thưởng sau, mọi người hoàn toàn yên lòng.

Trong phòng chỉ còn Thị Thư Thị Họa hầu hạ, Thị Thư không cam lòng nói: “Chủ tử, vì sao không đem Xuân Hoa giao cho Hoàngthượngcùng Hoàng hậu nương nương xử trí, để Xuân Hoa cung khai ra Phùng tiệp dư sai sử nàng kê đơn mưu hại chủ tử? Liền như vậy cho êm chuyện, tiện nghi Phùng tiệp dư, nô tỳ không cam lòng.”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên thở dài một hơi “Ta biết ngươi không cam lòng, ta cũng sao có thể cam tâm chứ, chính là hiện nay chỉ có thể như thế. Đầu tiên, trừ bỏ lời khai một mình Xuân Hoa, chúng ta không có chứng cớ khác chứng minh là Phùng tiệp dư sai sử Xuân Hoa kê đơn . Thứ hai, hiện nay ta đang nổi bật chính thịnh, cùng Hiềnphichu toàn đã là mạo hiểm, nếu lúc này lại cùng Phùng tiệp dư chính diện giao phong, mà sau lưng Phùng tiệp dư chính là Hoàng hậu nương nương, như vậy, ta sẽ lâm vào thế cục bốn bề thọ địch, như thế, đối địavịcủa ta ở trong cung trăm hại mà không một lợi. Càng không nói, vô cùng có khả năng bị Phùng tiệp dư cắn ngược lại một cái, nói ta sai sử cung nhân, nói xấu hãm hại nàng ta, đến lúc đó, bị chụp cái mũ tính kếphitần địavịcao, chủ tử nhà ngươi sợ là càng khó xoay người.”

Thị Thư sửng sốt, trên mặt có vẻ thẹn nói: “Chủ tử nói phải, là nô tỳ suy nghĩ không chu toàn, thỉnh chủ tử trách phạt.”

Cố Vân Yên trấn an nói: “Không có gì, ngươi chính là một lòng vì ta nên nuốt không trôi khẩu khí này thôi, ngày sau nhiều cùng Thị Họa học chút là được.”

“Dạ, nô tỳ ghi nhớ chủ tử dạy.” Thị Thư quỳ gối hành lễ nói.

Nhìn Thị Họa không kiêu không ngạo, vẻ mặt bình tĩnh, Cố Vân Yên vừa lòng gật gật đầu. Về phần Phùng tiệp dư, ngày sau sẽ cùng nàng ta thanh toán món nợ này.

https://thuviensach.vn

Chương 30

Vào tháng 9 trời dần dần lạnh . Đại Chiêu cùng Mạc Bắc khai chiến hơn tháng, lần đầu truyền đến tiệp báo, Vĩnh Dật đế nghe thấy tâm mừng rỡ. Cũng giống như kiếp trước, hai ngày sau, Tiêu Dục liền hạ chỉ lấy lý do Hoàng hậu nương nương xử lý hậu cung mệt nhọc quá độ, liền giao cho Hiềnphiquyền cùng nhau giải quyết lục cung.

Phượng Nghi cung

Gió thu phơ phất, Hoàng hậu ngồi trong điện, thần sắc cô đơn, ánh mắt trông về phía xa, ánh mắt xa xưa mà tản mạn, hồi lâu, Trương ma ma khom người đi vào, thấy được như thế, không khỏi một tiếng ai thán, Hoàng hậu vắng lặng mở miệng “Ma ma, 7 năm , bản cung mệt mỏi quá.....”

Trương ma ma vừa nghe Hoàng hậu nói, hai mắt đục ngầu nổi lên lệ quang, đau lòng nói “Lão nô biết ngài khổ, nhiều năm như vậy đều sống qua được, hiện tại nương nương sao tự làm khổ mình? Ngài chỉ cần nhớ kỹ ngài là mẫu nghi thiên hạ, là nữ nhân tôn quý nhất Đại Chiêu hoàng triều, ai cũng không thể ngồi trên ngài đi, như vậy, còn có cái gì là ngài không qua được ?” Ngữ khí tôn kính lại đủ thân thiết.

Trương ma ma là lão nhân Lưu phủ, cũng là vú nuôi từ nhỏ của Lưu hoàng hậu, cho nên lúc cùng Hoàng hậu nói chuyện tất nhiên là thiếu một phân cố kỵ so với người bên ngoài, hơn một phần tri kỷ.

Đồng tử Hoàng hậu hơi đổi, ánh mắt hơn một tia mệt mỏi cùng khinh trào, trước mặt người khác nàng từ trước đến nay đoan trang khéo léo, không mất nửa phần dáng vẻ, chỉ có ở trước mặt vú nuôi của mình mới có thể lộ ra một mặt này, đau khổ của nàng trừ bỏ Trương ma ma lại có ai biết?

https://thuviensach.vn

Liền ngay cả người kia cùng nàng làm 7 năm vợ chồng cũng không từng biết mảy may, năm ấy nàng 18 tuổi gả cho hắn làm Tam Hoàng tửphi, đến nay đã có 7 năm, mấy năm nay vì hắn hết lòng hết sức quản lý hậu cung, nhưng hôm nay..... Hắn, chung quy là lạnh bạc !

Trương ma ma mấp máy môi, nàng mặc dù khuyên bảo Hoàng hậu như vậy, nhưng là trong lòng cũng không cam lòng . Nghĩ đến năm đó Hoàng hậu vừa gả nhập vương phủ được 1 năm, Hiềnphilấy thân phận trắcphicũng vào vương phủ. Sau đó phụ thân cùng cậu của ả ta tương trợ Hoàngthượngđi lên longvị, có công phò tá, từ đó, nàng ta cũng nhận hết ânsủng. Hoàngthượngvừa lên ngai vàng liền sắc phong nàng ta thành chính nhị phẩm Hiềnphi, nhiều năm qua, chuyênsủnghậu cung, nàng ta ỷ vào Hoàngthượngsủngái cùng thế lực gia tộc cường ngạnh, làm việc ương bướng ngạo mạn, nhiều lần không nhìn cung quy, không đem Hoàng hậu để vào mắt, liền mấy ngày mới một lần thỉnh an, mỗi lần cũng có nhiều sơ sẩy cùng khiêu khích.

Hoàng hậu chậm rãi nhìn về phía Trương ma ma, ánh mắt không khỏi nhu hòa xuống, chẳng qua trong nhu hòa lại xen lẫn một chút không cam lòng cùng tàn khốc “Nàng không phải tự cho là ở trong lòng Hoàngthượngkhông giống với người khác sao? Hừ ~ Bản cung nhưng thật ra muốn nhìn ngày sau nàng ta biết được chân tướng, còn có thể giống nhưhiện nay vậy tự cho là đúng, chỉ sợ khi đó lòng nàng ta tràn đầy đều là bi thương cùng tuyệt vọng đi.....”

Duyên Hi cung

Đại cung nữ Cẩm Yên bên người Đứcphivẻ mặt ưu sầu nói: “Chủ tử, hiện nay Hiềnphinương nương được quyền cùng nhau giải quyết lục cung, ngày sau lại càng không đem Duyên Hi cung chúng ta để vào mắt !”

Đứcphikhông cho là đúng, thanh âm bình tĩnh, thản nhiên nói: “Bản cung biết, đều là đại cung nữ bên người tứphi, trong ngày thường Hồng

https://thuviensach.vn

Ngọc trong cung Hiềnphikhông thiếu chèn ép ngươi, bất quá, này đó đều chính là tạm thời , nhẫn nhẫn sẽ vượt qua, lấy việc, nghĩ đến lâu dài chút, ngươi phải nhớ kỹ, chỉ có người cười cuối cùng mới là người thắng.” Nói xong khóe môi gợi lên một chút đạm cười, nụ cười kia hàm nghĩa ývịsâu xa.

Cẩm Yên cúi đầu, tiến lên vuốt ve bả vai Đứcphi, cung kính nói: “Chủ tử nói được có lý, chân chính thắng lợi là người cười cuối cùng. Phía trước là nô tỳ kiến thức hạn hẹp, hiện tại nô tỳ hiểu được , kia, nô tỳ liền bồi chủ tử cùng nhau chờ ngày đó đến đi!”

Đôi mắt Đứcphikhẽ nhướng, nhưng cười không nói.

Cảnh Dương cung

Mà lúc này đường làm quan rộng mở Hiềnphiđang ở Cảnh Dương cung, nhậnphitầnvịphân thấp nịnh bợ chúc mừng, mà đáng giá nhắc tới là trong này cũng bao hàm Vương tiệp dư thấtsủngđã lâu cùng với Phó mỹ nhân gần đây được chút ânsủng.

Hôm nay Vương tiệp dư mặc cung trang màu tươi sáng, khiến nàng so với ngày xưa nhìn có chút trẻ hơn, vẻ mặt tươi cười khen tặng “Nương nương là người cực có phúc khí , có thể cùng giải quyết chuyện lục cung cũng chỉ có ngài mới được phần độc nhất này. Nô tì vừa nghe tin vui này, liền vội vàng lại đây mong dính chút không khí vui mừng.”

Phó mỹ nhân nũng nịu cười nói: “Vương tỷ tỷ nói lời này thật giống với trong lòng tần thiếp đi, tỷ muội hậu cung tuy nhiều, người đượcsủngái cũng không thiếu, nhưng nếu là nói đến mấy năm nay vạn tuế gia ânsủngkhông ngừng chỉ có nương nương một người!”

Hiềnphikhẽ cười một tiếng “Tỷ muội trong cung chỉ nói bản cung được phân chuyện tốt, lại không biết hậu cung này sự vụphiền phức trần tạp, thực làm người taphiền muộn, chính là thánh chỉ của Hoàngthượngđã hạ, bản

https://thuviensach.vn

cung tuy là không vui, nhưng cũng không thể không cố gắng hết sức, vì Hoàng hậu nương nương phân ưu.” Trên mặt lộ vẻ kiêu căng tự đắc.

Phitần phía dưới không phải vụng về , tự nhiên hiểu được lời Hiềnphilà được tiện nghi còn khoe mã, muốn làm cao giá, nhưng không người dám nói ra, chỉ một mặt cười phụ họa. Vương tiệp dư lại vuốt mông ngựa đón ý nói hùa “Sau này trong cung có nương nương chủ sự, nô tì gặp chuyện liền xinphiền người, mong nương nương chớ ghét bỏ nô tì ngu dốt mới tốt.”

Trương phu nhân cười nói: “Nếu là Tiệp dư nương nương linh động như vậy vẫn là người ngu dốt, kia giống tần thiếp chất phác như vậy, chẳng phải là không dám gần bên cạnh nương nương?” Lời này của Trương phu nhân khiến mọi người bật cười.

Qua hơn nửa canh giờ, mắt thấy Hiềnphimuốn nghỉ trưa , mọi người mới nhất tề cáo lui tan đi.

Sau giờ ngọ thời tiết vô cùng tốt, ngày mùa thu ánh nắng ngập tràn, hậu viện Tĩnh Di hiên tơ liễu theo gió tung bay, Cố Vân Yên một mình ngồi ở trên bàn đu dây, qua lại chậm rãi nhộn nhạo, gió nhẹ từng trận đánh úp lại, ôn nhu mơn trớn hai má mềm mại của Cố Vân Yên, lại thổi bay vài sợi tóc đen phía sau lưng.

Cố Vân Yên kìm lòng không đậu cúi đầu nhìn chăm chú bụng bằng phẳng của mình, kiếp trước mình là ở nửa tháng sau chẩn ra có mang 1 tháng, Tiêu Dục dưới gối con nối dòng không nhiều lắm, vừa truyền ra tin vui, Thái hậu mừng rỡ, lập tức dặn Hoàng hậu ấn lệ thường trong cung tấn chứcvịcủa mình, số lần Tiêu Dục đến trong cung mình cũng so với ngày thường nhiều hơn chút, chính là ngày vui ngắn chẳng tày gang, thai nhi vừa hơn hai tháng, mình vô ý trượt chân sảy thai, đẻ non sau vẫn trách cứ bản thân không thể bảo hộ tốt đứa nhỏ đầu tiên của nàng cùng Tiêu Dục, lòng cứ tích tụ, cho nên làm mấtsủngái của Tiêu Dục, thẳng đến một năm sau lại lần nữa có thai, mới đi ra từ trong bóng tối lần đẻ non này.

https://thuviensach.vn

Mười tháng mang thai sinh hạ được hoàng nhi, nhớ tới đứa bé vừa sinh ra liền thể yếu nhiều bệnh, cuối cùng vì bệnh mà mất sớm, tim Cố Vân Yên phảng phất như bị đao cắt, cảm giác đau đớn tê tâm liệt phế lan tràn khắp tứ chi, hốc mắt dần dầnphiếm hồng, nước mắt theo khóe mắt chảy xuống, một giọt một giọt dừng ở trên làn váy trắng như tuyết, rất nhanh liền cùng làn váy thêu hoa lan hòa hợp nhất thể. Cố Vân Yên chậm rãi nâng tay, lau khô nước mắt trên mặt, hít thật sâu một hơi, dần dần bình phục cảm xúc kích động, xác định không người nhìn ra dấu vết gì khác lạ, mới đứng dậy trở về nội thất.

Gọi Thị Họa xem mạch cho mình, Cố Vân Yên lẳng lặng chờ đợi, Thị Họa chuyên chú bắt mạch cho nàng. Qua một ly trà, Thị Họa từ từ thu hồi tay, do do dự dự.

https://thuviensach.vn

Chương 31

Cố Vân Yên vẫn luôn nhìn chằm chằm vào Thị Họa, tự nhiên liền phát hiện trên khuôn mặt luôn bình tĩnh của Thị Họa nổi lên vẻ do dự, làm như đang châm chước nên mở miệng như thế nào cho ổn thỏa.

Cố Vân Yên ôn nhu nói: “Có chuyện nói thẳng không sao.”

Thị Họa cung kính trả lời: “Dạ! Chủ tử, mạch tượng của ngài lưu loát, khéo đưa đẩy như ấn bi, giống như trượt mạch, nhưng thời gian còn thấp, nô tỳ cũng không dám chắc đây là hỉ mạch, nếu là 5 ngày sau nguyệt sự chủ tử còn không tới, nô tỳ lại xem mạch cho ngài, đến lúc đó nô tỳ mới có thể cho chủ tử câu trả lời chuẩn xác thuyết phục.” Thị Họa nói nhất thanh nhị sở với Cố Vân Yên.

Trong con ngươi của Cố Vân Yên tràn đầy chờ mong, đối với năng lực của Thị Họa trong lòng nàng rất rõ, mấy năm nay, Thị Họa cố gắng nghiên cứu y thuật, tuy nói không học được mười phần y thuật Lý Thần y, nhưng bảy phần tuyệt đối đạt được. Thị Họa nếu nói là có thể, vậy chứng minh cơ bản nàng đã có. Vừa nghĩ tới lúc này trong bụng mình khả năng đã có một tiểu sinh mệnh, một cái cùng mình huyết mạch tương liên, tình thân cốt nhục, lòng của nàng không ngừng rung động, khiến nàng có cảm giác như có thể cảm nhận được hắn tồn tại.

Cố Vân Yên mỉm cười gật đầu “Được, mấy ngày nay ẩm thực ngươi lưu tâm chút.”

Thị Họa trầm ổn nói: “Dạ, nô tỳ sẽ phá lệ thận trọng, thỉnh chủ tử yên tâm.”

https://thuviensach.vn

5 ngày sau, nguyệt sự Cố Vân Yên vẫn như cũ chưa tới, lại gọi Thị Họa thay nàng bắt mạch, Thị Họa tiến lên cẩn thận thỉnh mạch, qua nửa ly trà, sắc mặt Thị Họa cực vui mừng, dùng sức gật đầu nói với Cố Vân Yên: "Chúc mừng chủ tử, chúc mừng chủ tử, chủ tử hoàithượnglong tự , tuy rằng thai tượng còn thấp, vừa đúng 1 tháng, nhưng nô tỳ nắm chắc chủ tử thật là hỉ mạch không thể nghi ngờ."

"Thật là hỉ mạch? Ta thật sự hoàithượng?" Cố Vân Yên nao nao, tiện đà mờ mịt lặp lại, sợ chính mình nghe lầm.

Thị Họa sung sướng nói: "Dạ, chủ tử quả thật có thai , rất nhanh Tĩnh Di hiên chúng ta sẽ có thêm một tiểu chủ tử!"

Cố Vân Yên cúi đầu nhìn về phía bụng mình, hai mắt càng ngày càng nhòa, tuy nói phía trước đã có chuẩn bị trong lòng, nhưng vẫn không thể ngăn cản vui sướng cùng hưng phấn khi được chứng thực chắc chắn, rốt cuộc Cố Vân Yên không cần che giấu mừng như điên trong lòng, tươi cười xán lạn như hoa nở rộ ở trên mặt, nâng nhẹ tay vuốt ve bụng bằng phẳng của mình, ánh mắt nói không nên lời ôn nhu cùng chờ mong.

Sau một lúc lâu, Cố Vân Yên thu hồi biểu tình vui sướng trên mặt, phân phó Thị Họa: "Tiếp qua ba ngày liền đến mười ngày thỉnh mạch bình an một lần, ta cũng không hy vọng lúc này truyền ra tin tức ta có thai, ngươi có thể có biện pháp khiến ngự y chẩn đoán không ra hỉ mạch của ta, đồng thời đối thai nhi vô hại?"

Thị Họa cung kính đáp "Việc này không khó, lúc trước nô tỳ từng xem qua một phương thuốc, vừa lúc có công hiệu này, chỉ cần phân lượng nắm giữ thật tốt cũng sẽ không làm bị thương thai nhi trong bụng."

Cố Vân Yên vui vẻ nói: "Như thế rất tốt! Hiện tại trong cung nhiều ánh mắt như vậy đang gắt gao nhìn chằm chằm chủ tử nhà ngươi, nếu là hiện tại Tĩnh Di hiên truyền ra tin vui, chỉ sợ yêu ma quỷ quái sẽ đi ra tác loạn ."

https://thuviensach.vn

“Một lát nô tỳ liền viết phương thuốc ra, đêm nay lại nghiên cứu một chút tỉ lệ dược liệu, sáng mai sẽ đi nấu thuốc, chủ tử uống ba lượt, tới ba ngày sau, hỉ mạch sẽ bị dược lực của thuốc che giấu, ngay cả ngự y cũng không thể chẩn ra mạch tượng của chủ tử, chủ tử có thể an tâm dưỡng thai” Thị Họa ôn nhu nói.

Cố Vân Yên cười khen: “Ngươi xưa nay làm việc thoả đáng, tất nhiên ta rất an tâm!”

“Tạ chủ tử khen, nô tỳ quyết không phụ chủ tử kỳ vọng.” Thị Họa quỳ gối khom người.

Sắc trời đã tối, Cố Vân Yên vừa tắm rửa đi ra, một đầu tóc ướt còn chưa kịp lau, Tĩnh Di hiên liền nghênh đón ngự giá Tiêu Dục, Cố Vân Yên bất đắc dĩ chỉ có thể xõa tóc đi tiếp giá, quỳ xuống thỉnh tội nói: “Tần thiếp trang dung không chỉnh, xin Hoàngthượngthứ tội.”

Tiêu Dục một tay nâng dậy Cố Vân Yên, khuôn mặt nhu hòa “Áiphimau đứng dậy, nàng cứ làm việc của nàng, không cần để ý trẫm.” Nói xong ngồi xuống trên tháp mỹ nhân, ưu nhã thưởng thức trà sen Thị Thư vừa dân lên, thần thái dương dương tự đắc.

Cố Vân Yên dư quang nhìn lướt qua, thấy được Tiêu Dục cũng không có gì không vui, liền xoay người lại, để Thị Họa tiếp tục lau tóc cho nàng, động tác của Thị Họa trầm ổn thuần thục, cũng không vì Tiêu Dục đang ở đây mà tay chân bối rối. Rất nhanh, Thị Họa liền lau khô tóc cho Cố Vân Yên xong, lại sơ cái búi tóc đơn giản.

Tiêu Dục đứng dậy tiến lại chỗ Cố Vân Yên, mỉm cười kéo nàng vào ngực, ôn hòa nói: “Hôm nay Cố ái khanh dâng một quyển tấu chương về ứng phó lũ lụt Hoàng Hà, trẫm vừa mới phê duyệt , bên trong nhắc tới phương án rất là độc đáo thực dụng, phụ thân của áiphithật làvịquan phụ

https://thuviensach.vn

mẫu một lòng vì dân, cũng là thần tử tốt vì trẫm phân ưu, trẫm thực vui mừng.”

Từ lúc vào cung, Cố Vân Yên vẫn thông qua Cố Trì, bảo trì thư từ qua lại cùng phụ thân. Trước đó vài ngày Hoàng Hà bị lũ tai, cư dân hai bờ sông khổ không nói nổi, có quan văn đem tình hình thực tế tấu lên triều đình, khiến cho Tiêu Dục càng thêm coi trọng chuyện này, Tiêu Dục phân phó văn võ bá quan nghĩ ra phương án ứng đối với lũ lụt này.

Vì thế Cố Vân Yên liền đem một ít phương pháp khắc phục lũ lụt mình xem ở dukýcùng vài bộ sách chuyển cáo phụ thân, để phụ thân sửa sang lại, một lần nữa tạo ra một phương án càng đầy đủ hoàn hảo.

Cố Vân Yên nghe vậy cười nói: “Phụ thân nhận lộc của quân, tất nhiên phải vì quân phân ưu, chỉ là việc thuộc bổn phận, đảm đương không nổi Hoàngthượngkhen như vậy.”

Khóe môi Tiêu Dục càng cong, đối với Cố Vân Yên trả lời tương đối vừa lòng. Lại cười nói: “Cố ái khanh đương nhiên là tốt , giáo dưỡng tử nữ cũng tốt , tài đức vẹn toàn, văn võ song toàn. Áiphidịu dàng động lòng người, thật rất được lòng trẫm.” Tay Tiêu Dục hơi hơi dùng lực, ôm Cố Vân Yên càng chặt hơn chút.

Mặt Cố Vân Yên cười hơi hơiphiếm hồng, cúi đầu, thuận theo Tiêu Dục, nhẹ giọng nói: “Hoàngthượnglại dỗ tần thiếp vui vẻ.”

Tiêu Dục nâng tay chậm rãi xoa búi tóc Cố Vân Yên, nhẹ nhàng rút ra trâm cài tóc, nháy mắt, tóc dài như thác nước vậy chảy xuống, hơi thở của hắn cũng càng ngày càng gấp, chạm vào vành tai như ngọc của nàng mới thì thầm nói: “Áiphicủa trẫm tất nhiên là không giống người bên ngoài.”

Nhận thấy được giọng Tiêu Dục đã có chút trầm đục, Cố Vân Yên cảm thấy không yên, ba tháng đầu thai kì không thể sinh hoạt vợ chồng. Hiện tại Tiêu Dục biến hóa, nàng nhưng rất rõ ràng . Cố Vân Yên âm thầm nghĩ như

https://thuviensach.vn

thế nào dời đi lực chú ý của Tiêu Dục, vừa tránh cùng phòng vừa không khiến hắn mất vui!

“Tỷ muội trong cung đều là áiphicủa Hoàngthượng, tần thiếp bất quá là một đóa trong vạn bụi hoa thôi, có gì bất đồng?” Một bộ tiểu nữ nhi gia tùy tính hờn dỗi, môi khẽ bĩu, bộ dáng xinh đẹp đáng yêu, khiến Tiêu Dục quên mất chuyện định làm.

Tiêu Dục nhịn không được cười nói: “Từ trước đến nay chỉ biết áiphidịu dàng hiền lành, hôm nay mới biết không phải, nguyên lai là cái tiểu bình dấm chua!”

Mặt Cố Vân Yên thoáng một chút hồng, rất nhanh lại đô miệng cãi lại: “Tần thiếp chính là ăn ngay nói thật thôi, Hoàngthượngsao lại chụp mũ tần thiếp là bình dấm chua !”

Ngữ khí Tiêu Dục không còn ý vui đùa như khi nãy nữa, mặt mày nhu hòa nói: “Áiphicủa trẫm quả thật đông, nhưng Yên nhi của trẫm chỉ có một mình nàng!”

https://thuviensach.vn

Chương 32

Cố Vân Yên nâng mắt nhìn Tiêu Dục, phát hiện hắn cũng đang nhìn chăm chú vào mình, hai người bốn mắt tương đối, nhìn hai mắt Tiêu Dục thâm thúy, trong nháy mắt nàng mê ly hoảng thần.

Rất nhanh Cố Vân Yên hoàn hồn, nét mặt tươi cười như hoa "Tần thiếp nguyện ý làm Yên nhi độc nhất vô nhị của Hoàng thượng, mà không phảilà một trong chúng ái phi. Hoàng thượng gọi khuê danh tần thiếp, tần thiếp rất vui, về sau Hoàng thượng liền gọi tần thiếp là Yên nhi được không?"

Tiêu Dục nhìn vẻ mặt Cố Vân Yên chấp nhất lại nghiêm túc, nhẹ nhàng cười "Ân, ngày sau lúc ta ngươi một chỗ, trẫm liền gọi nàng là Yên nhi."

Cố Vân Yên nhạy bén bắt được trong lời Tiêu Dục vừa mới nói tự xưng " ta ", này thuyết minh cái gì? Thuyết minh lúc này nàng ở trong lòng hắn cũng có một hai phần đặc biệt đi! Cho dù trong phần đặc biệt này pha vài thức khác, nhưng so với phi tần khác , có chút ít còn hơn không, không phải sao?

Cố Vân Yên vừa lòng gật đầu "Hoàng thượng thật tốt, tần thiếp thực vui vẻ!"

Tiêu Dục cười trêu ghẹo nói: "Kia Yên nhi định hồi báo trẫm như thế nào đâu? Lấy thân báo đáp thì thế nào nhỉ?"

Bên tai Cố Vân Yên phiếm hồng, cực ngượng ngùng nói: "Tối qua tần thiếp bị lạnh, hiện tại bụng hơi hơi có chút không thoải mái....." Âm cuối dần dần thấp xuống, nói xong thẹn thùng quay đầu đi.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục trấn an vỗ vỗ sau lưng của nàng "Thân mình không khoẻ, liền sớm đi nghỉ ngơi đi!" Nói xong ôm Cố Vân Yên hướng giường mà đi.

Tiêu Dục không phải người trọng dục vọng, lúc hắn qua đêm ở cung của phi tần khác, cũng không phải mỗi lần đều cùng các nàng cá nước thân mật, chính là mỗi lần cùng Cố Vân Yên đều cho hắn cảm giác cả tâm và thân sung sướng, cho nên mới chưa từng không có. Hôm nay nàng không thoải mái, hắn cũng không phải không có thì không được, cũng liền không đi cung điện khác, đỡ cung nhân tùy thị phải bôn ba đêm khuya, liền trực tiếp ở lại Tĩnh Di hiên.

Cố Vân Yên hầu hạ Tiêu Dục cởi áo ngoài, hai người mặc tẩm y ôm nhau mà ngủ. Cố Vân Yên rúc thân mình vào trong lòng Tiêu Dục, tẩm y Tiêu Dục thoáng rời rạc, ngực lộ ra một mảnh da thịt ấm áp, hơi thở ấm áp phất qua hai má của nàng, làm cho người ta cảm thấy một trận an tâm, rất nhanh, Cố Vân Yên liền an ổn ngủ.

Ba ngày sau, Phùng Thái y ở trong điện Tĩnh Di hiên, thỉnh mạch bình an cho Cố Vân Yên. Cố Vân Yên đi ra từ trong nội thất, Phùng Thái y tiến lên hành lễ sau, liền thay Cố Vân Yên đáp mạch, cẩn thận quan sát một chút sắc mặt Cố Vân Yên, trong mắt lóe lên một tia nghi hoặc, sau một lúc lâu, vuốt chòm râu đã bạc nói: "Mạch tượng Dục chủ tử di động sáp mà nhanh, tam mạch nãi bị. Ngũ đản thật nhiệt, mạch tất hồng sổ; Sáp vi chúc hư, nhưng xem sắc mặt ngài lại không có gì khác thường, không biết Dục chủ tử có chỗ nào không khoẻ?"

Cố Vân Yên nhẹ giọng nói: "Hôm kia ban đêm hơi hơi lạnh, cái khác đều không sao."

Phùng Thái y rũ xuống mắt, không còn nghi ngờ từ từ nói: "Kia vi thần khai cho ngài cái phương thuốc phong hàn, một lát liền để dược đồng đưa thuốc lại đây, mấy ngày nay Dục chủ tử chú ý tĩnh dưỡng, ít ngày nữa liền có thể tốt!"

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên nhất thời nhẹ nhàng thở ra, quả nhiên Thị Họa không làm cho nàng thất vọng, thuận lợi giúp nàng né qua một cửa. Lại qua vài ngày đi, chỉ cần có thể bình yên vượt qua mấy ngày này liền tốt, nếu nàng nhớ không lầm, rất nhanh Hoa Thanh cung sẽ truyền ra tin tức, đến lúc đó sẽ dời đi lực chú ý mọi người trong cung. Có người truyền ra tin vui sớm hơn so với nàng, như vậy đợi đến tin tức nàng có thai đi ra, mọi người sẽ không toàn lực đối phó nàng. Dù sao, trừ bỏ nàng còn có một người khác. Hai người cùng nhau gánh vác so với một người gánh vác dĩ nhiên muốn thoải mái hơn chút, như vậy nàng cũng không bị động ứng phó.

Cố Vân Yên nhẹ nhàng gật đầu "Làm phiền đại nhân, thay ta đưa tiễn đại nhân." Lại phân phó Thị Họa nói. Thị Họa cười dạ, xuất ra một hồng bao đưa cho Phùng Thái y, Phùng Thái y đầu tiên là giả ý chối từ một phen, tiếp theo mới tạ ơn tiếp nhận.

Cố Vân Yên lại bảo Thị Thư: "Ngươi đi Phượng Nghi cung một chuyến, đem chuyện ta bị cảm lạnh không khoẻ bẩm báo Hoàng hậu nương nương." Thị Thư lên tiếng trả lời liền đi.

Hai khắc sau, Thị Thư trở về. Trả lời Cố Vân Yên: "Chủ tử, nô tỳ đã đem bệnh tình ngài đăng báo Hoàng hậu nương nương, Hoàng hậu nương nương dặn ngài an tâm dưỡng bệnh. Lo lắng chủ tử ngài hiện nay không nên thị tẩm, Hoàng hậu nương nương liền phân phó kính sự phòng trước đem thẻ đầu bài của ngài tháo xuống, đợi đến ngài thân mình tốt hơn, lại treo lên."

Cố Vân Yên ôn nhu nói: "Như thế rất tốt, ta cũng liền an tâm ."

Bởi vì Hoàng hậu thông cảm thân thể Cố Vân Yên ôm bệnh nhẹ, cho nên miễn nàng phải đi thỉnh an. Mấy ngày kế tiếp Cố Vân Yên liền chuyên tâm ở Tĩnh Di hiên tĩnh dưỡng, trong lúc đó, trừ bỏ Nghiên tần, còn có vài vị phi tần vị phân thấp lần lượt lại đây bái phỏng ân cần thăm hỏi. Cố Vân Yên lấy lý do thân thể không khoẻ, nhất nhất không tiếp kiến ai, chỉ để đám

https://thuviensach.vn

người Thường Phúc cùng Thị Thư Thị Họa chuyển đạt lòng biết ơn. Dù sao nàng hiện tại là người "có bệnh", cũng không thích hợp thường xuyên tiếp khách.

Lại qua mấy ngày, Cố Vân Yên đang tựa vào tháp mỹ nhân lẳng lặng nghiên cứu sách đánh cờ, Thường Phúc khom người đi vào, Cố Vân Yên nâng mắt dò hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì?"

Thường Phúc cung kính đáp lời "Bẩm chủ tử, Hoa Thanh cung truyền ra tin vui, Đỗ sung nghi có thai !"

Cố Vân Yên cười yếu ớt nói: "Trong cung đã lâu không có tin vui, nay Đỗ sung nghi hoài thượng long thai, có thể thấy được là người có phúc. Ngươi một lát đi xuống cùng Thị Họa chọn danh mục quà tặng, kiểm tra kỹ lưỡng sau liền để Thị Thư đưa đi chúc mừng Đỗ sung nghi có thai, chỉ chú ý đừng đưa vải vóc cùng đồ ăn."

Thường Phúc hiểu rõ, vải vóc cùng đồ ăn dễ dàng bị người gian lận, bình thường hạ lễ đều tránh đi hai loại này, gật đầu sau lại cong thắt lưng lui đi ra ngoài.

Lúc Thị Thư mang theo hạ lễ Tĩnh Di hiên tới Hoa Thanh cung, thánh chỉ sắc phong của Tiêu Dục cùng ban thưởng sớm đưa vào Hoa Thanh cung. Ý chỉ đại khái chính là Đỗ sung nghi mang long mạch có công, tấn chức thành chính tứ phẩm tần, theo sát mà đến đó là Thái hậu cùng Hoàng hậu ban thưởng cùng khích lệ, lễ vật cứ thế tuôn vào Hoa Thanh cung.

Trong lúc nhất thời, Đỗ tần nổi bật đại thịnh, liền ngay cả Hiền phi thịnh sủng nhiều năm lúc này cũng bị hoàng tự trong bụng nàng cưỡng chế một đầu, vô luận Hiền phi cảm thấy không vui như thế nào, lúc này, cũng không thể không để ý cái nhìn của Hoàng thượng cùng Thái hậu, nên danh mục quà tặng so với Phượng Nghi cung chỉ kém một hai phân, trên mặt vui vẻ chúc mừng Đỗ tần.

https://thuviensach.vn

Dùng bữa tối xong, Cố Vân Yên phân phó Thị Họa nói: “Sáng mai, ngươi lại nấu phương thuốc kia cho ta, tiếp qua hai ngày lại đến hẹn mười ngày thỉnh mạch bình an một lần.”

Thị Họa hiện nghi hoặc, khó hiểu nói: “Chủ tử, hiện tại Đỗ tần đã có thai, ngài sao còn muốn đem chuyện long mạch giấu diếm?”

“Hiện tại Đỗ tần vừa có thai, bao nhiêu ánh mắt nhìn chằm chằm, người khác không chừng đang suy nghĩ làm cách nào có thể trừ bỏ thai nhi trong bụng nàng ấy, nếu là ta lập tức lại truyền ra tin tức, chỉ sợ người muốn cho ta lạc thai chỉ có hơn chớ không kém, cho nên giấu được liền giấu đi, thời gian càng dài, thai nhi càng ổn!”

Thị Họa nghe xong cúi đầu trầm tư, khuôn mặt không khỏi trầm trọng, tiện đà nghiêm mặt nói: “Nô tỳ hiểu được , kia sáng mai nô tỳ liền đi nấu thuốc, chuyện chủ tử có thai vô cùng quan trọng, vô luận như thế nào, nô tỳ chắc chắn cố gắng bảo hộ tốt chủ tử cùng tiểu chủ tử!”

Thấy được Thị Họa như thế, trong lòng Cố Vân Yên bỗng dâng lên lo lắng bất an.

(Lời editor: Cố tỷ quá lo lắng nên thành dư thừa. Chính vì cứ giấu diếm chuyện mang thai khiến thiếu chút nữa chị bị hại sảy thai)

https://thuviensach.vn

Chương 33

Chuẩn bị bắt đầu vào đông , thời tiết càng ngày càng lạnh, Cố Vân Yên cũng khôi phục lệ thường đi thỉnh an Hoàng hậu. Hôm nay vừa vào cửa Phượng Nghi cung liền nghe thấy trong điện một trận cười nói xôn xao, Cố Vân Yên dẫn Thị Thư Thị Họa vẻ mặt tươi cười đi vào, hành lễ xong ngồi xuống. Vẻ mặt Hoàng hậu đầy ý cười "Dục sung viện tới vừa lúc, bọn tỷ muội vừa nhắc tới ngươi, ngươi đã tới rồi."

Bởi vì Cố Vân Yên đang có thai, làm việc gì cũng thận trọng, liền dẫn theo cả Thị Thư lẫn Thị Họa đi, nay Tĩnh Di hiên đã hoàn toàn rửa sạch bụi bặm, cung nhân bên dưới sớm an phận thành thật, không dám lại có dị tâm, không cần Thị Thư thời thời khắc khắc nhìn chằm chằm, lưu lại Thị Kì Thị Cầm là được.

Cố Vân Yên nghi hoặc cười hỏi "Nga, bọn tỷ muội đang nói chuyện gì vậy, chuẩn là vị tỷ tỷ ấy lại lấy tần thiếp vui đùa ." Cố Vân Yên âm thầm nhìn lướt qua mọi người trong điện, phía trên Hoàng hậu cùng Hiền Đức nhị phi đoan trang ngồi trên ghế, trên mặt mọi người hàm chứa ý cười, nhưng thật ra nhìn không ra cái gì dị thường.

Phó mỹ nhân cười duyên nói "Dục sung viện nhưng là oan uổng bọn tỷ muội , vừa mới Hiền phi nương nương cùng Quý chiêu nghi nương nương là đang khen ngài a, tần thiếp đều có thể làm chứng."

Cố Vân Yên nghe tiếng nhìn lại, lúc này Phó mỹ nhân vẫn là quần áo thủy nộn sắc lưu sa duệ váy dài, so với mọi người đều mặc thêm một tầng áo dày chống lạnh, càng hiện ra vẻ thân thể xinh đẹp suy nhược, ở giữa chúng mỹ nhân xem như có loại màu sắc riêng.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên che miệng cười nói: “Như vậy có thể thấy được là tần thiếp oan uổng bọn tỷ muội , tần thiếp xin chịu tội bọn tỷ muội vậy, bọn tỷ muội trong bụng tể tướng có thể chống thuyền (ý chỉ người rộng lượng, khoan dung, không thích so đo với người khác), liền tha tần thiếp một lần này đi.” Kia giọng điệu nói chuyện cùng bộ dáng thoáng chốc dẫn tới mọi người trong điện buồn cười.

Mạnh Nguyệt đầu tiên là nhìn thoáng qua Hiền phi tiếp theo đối Cố Vân Yên nói: “Vừa mới Hiền phi nương nương nói từ lần trước Trung thu gia yến nhìn thấy tỷ tỷ múa điệu Kinh Hồng vũ, thật là hoài niệm, tiện đà nhớ tới chúng tỷ muội đã lâu chưa từng tụ ở một chỗ. Nay nhân Đỗ tỷ tỷ có mang long mạch, đây chính là thiên đại việc vui, vì vậy, Hiền phi nương nương cùng chiêu nghi nương nương đề nghị hạ đầu tháng năm tổ chức hội ngắm hoa, chúc mừng Đỗ tỷ tỷ có thai.” Trong cung phi tần lấy vị phân cao thấp quyết định danh xưng tỷ muội, lúc này vị phân Mạnh Nguyệt thấp hơn Cố Vân Yên, cho nên tôn xưng Cố Vân Yên một tiếng tỷ tỷ.

Lúc này Cố Vân Yên nhìn Đỗ tần cười yếu ớt xấu hổ, cúi đầu khẽ vuốt bụng nàng lúc này vẫn chưa hiển hoài, mặt mày ẩn hiện một cỗ kiêu căng, cũng đúng, hiện nay hậu cung mọi người chỉ mình nàng mang long thai, vinh sủng này tất nhiên là người bên ngoài không thể so với.

Hoàng hậu lại cười nói: “Đỗ tần là người có phúc khí , trong số tú nữ vào cung lần này là người đầu tiên mang thai, tất nhiên là đáng giá ăn mừng.” Hoàng hậu nói lời này là biến thành đồng ý Hiền phi đề nghị hội ngắm hoa .

Mọi người phía dưới cười rộ phụ họa, chợt lại nghe Hoàng hậu nói: “Các ngươi cũng đừng buông lỏng, dụng tâm hầu hạ tốt Hoàng thượng, tranh thủ sớm ngày vì hoàng gia khai chi tán diệp, kéo dài con nối dòng, nếu là ai có thể hoài thượng long mạch, bản cung cùng Hoàng thượng chắc chắn trọng thưởng.”

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu nói xong đoan trang nhìn vẻ mặt phi tần phía dưới, chỉ thấy thần sắc mọi người khác nhau, có người dùng sức vặn khăn tay, có người khẽ cắn môi đỏ mọng, mặt không hề cam tâm, có người trong mắt hiện lên hào quang, cũng có người diện dung bình tĩnh, không lắm để ý. Bất quá một cái chớp mắt, trên mặt mọi người lại khôi phục tươi cười vừa đúng, đều quỳ xuống đáp.

Ra Phượng Nghi cung, gió lạnh thổi tới, vù vù thổi qua hai má, Cố Vân Yên nhịn không được run run một chút, Thị Họa vội vàng choàng áo khoác cho Cố Vân Yên, Thị Thư nâng Cố Vân Yên đang chuẩn bị đi ra ngoài, chợt nghe phía sau một tiếng kêu to, phảng phất lúc này gió lạnh, trong trẻo nhưng lạnh lùng mà lại ẩn hàm bức người hàn ý. Cố Vân Yên chậm rãi xoay người, dáng người Phó mỹ nhân suy nhược tức thì xuất hiện ở trước mắt.

“Tần thiếp suy nghĩ lời Hoàng hậu nương nương vừa mới nói, tiện đà nghĩ đến Đỗ tần cùng chúng ta đều là cùng vào cung , tần thiếp ít được gặp thiên nhan cũng thôi, chỉ là, Dục sung viện so với Đỗ tần càng được Hoàng thượng yêu thương, thừa ân mưa móc càng sâu, ngược lại chậm chạp không thấy sung viện truyền ra tin vui?” Khóe miệng Phó mỹ nhân một tia cười lạnh, thanh âm lại vô cùng mềm mại.

Cố Vân Yên hai hàng lông mày hơi hơi nhíu, còn chưa kịp đáp lời, Phó mỹ nhân liền sóng mắt lưu chuyển hừ một mạch “Bất quá long mạch thôi, người phúc trạch thâm hậu mới có thể hoài thượng, sung viện rảnh rỗi không bằng nhiều dâng hương cho Phật tổ, cũng tốt tích phúc nhiều chút.”

Thị Thư căm phẫn, vừa định tiến lên thay Cố Vân Yên đáp trả, liền bị Cố Vân Yên cho một ánh mắt ngăn lại . Chỉ vì Cố Vân Yên nhìn thấy Hiền phi đang đến phía sau Phó mỹ nhân, Cố Vân Yên cười nhẹ, chậm rãi nói: “Phó mỹ nhân thật đúng là nhiệt tâm, đối với ngươi vừa đề nghị nhiều dâng hương Phật tổ một chút, ta cũng cảm thấy biện pháp này có thể làm, nhưng

https://thuviensach.vn

Phó mỹ nhân không biết là ngươi càng nên hắn là đem biện pháp này báo cho Hiền phi nương nương biết sao?”

Hiền phi nghi hoặc nhìn Phó mỹ nhân, lập tức cao giọng lạnh nhạt nói: “Dục sung viện sao nói ra lời này?”

Cố Vân Yên giọng điệu thành khẩn nói: “Vừa mới Phó mỹ nhân nói tần thiếp so với Đỗ tần càng được Hoàng thượng sủng ái, lại đến nay chưa hoài thượng long mạch, đề nghị tần thiếp nhiều dâng hương cho Phật tổ, tích góp từng tí một phúc trạch, tần thiếp nghĩ Phó mỹ nhân chớ không phải là muốn nhờ tần thiếp chuyển cáo đến nương nương, dù sao nói đến sủng ái, hậu cung này chỉ có nương nương nhiều năm qua thịnh sủng không suy, dài bạn quân sườn, Phó mỹ nhân nhưng là ý này?”

Phó mỹ nhân vừa thấy bóng dáng Hiền phi liền tái mặt, lúc này lại liên tục xua tay, trù trừ không biết biện giải như thế nào. Hiền phi biến sắc, tiện đà vung tay áo giọng căm hận nói: “Bản cung vô tử là vì bản cung phúc trạch không đủ thâm hậu? Vậy ai là người có phúc? Các ngươi sao?” Ánh mắt đột nhiên lạnh lẽo, từ trên mặt Cố Vân Yên thổi qua ngược lại quét về phía Phó mỹ nhân.

Vẻ mặt Phó mỹ nhân thất kinh, run run quỳ xuống “Tần thiếp tuyệt không ý này, cầu nương nương tha thứ!”

Hiền phi vẫn thịnh nộ, hừ lạnh một tiếng, liền mang theo cung nhân phía sau nghênh ngang mà đi, Cố Vân Yên nhìn bóng dáng Hiền phi tức giận, khóe môi khẽ nhếch cũng xoay người rời đi, còn lại lúc này dĩ nhiên là Phó mỹ nhân hoa dung thất sắc vẫn đang quỳ.

Ngày kế, tin tức Phó mỹ nhân chọc giận Hiền phi liền truyền khắp trong cung, mọi người liền đều tránh cùng Phó mỹ nhân thân cận quá, ngay cả vài vị phi tần luôn luôn cùng nàng giao hảo hiện nay cũng tránh nàng như rắn rết, nhìn thấy nàng liền rời đi chỗ khác, sợ Hiền phi bất mãn đến bản thân.

https://thuviensach.vn

Dù sao ví dụ cửa thành cháy, vạ lây cá trong chậu chỗ nào cũng có. Trong cung lại càng là chỗ phủng cao thải thấp, huống chi, ai sẽ ngốc vội vàng đi đắc tội Hiền phi đang có quyền cùng nhau giải quyết lục cung, lúc này chính thịnh như mặt trời ban trưa?

Nghe thấy tin tức này, Cố Vân Yên chính là cười nhẹ, cũng không để ở trong lòng.

https://thuviensach.vn

Chương 34

Ngày năm tháng mười ấy, Cố Vân Yên mặc cung trang thiên thủy sắc cẩm tú, bên ngoài khoác thêm một cái góc bạc hồ cừu, liền mang theo Thị Thư Thị Họa cùng Thường Phúc đi Ngự Hoa viên.

Trong Ngự Hoa viên sắc màu rực rỡ, xa xa liền thấy được một chuỗi hồng, đại đóa nở rộ ở trong gió, sắc hồng tiên diễm, nhìn trước mặt giống như đan khấu một chuỗi hồng, Cố Vân Yên không hiểu sao cảm thấy một trận kinh hãi, phảng phất một chuỗi hồng này ngưng mạn ở trong không khí mùi hoa xen lẫn huyết mùi, Cố Vân Yên hoãn đặt chân bước, nắm chặt hơi thở, mới vừa rồi nhịn xuống khó chịu muốn nôn.

Thị Họa luôn thận trọng, tất nhiên lưu ý đến biến hóa rất nhỏ của chủ tử, khẽ cau mày, quan tâm dò hỏi: “Chủ tử không khoẻ?”

Cố Vân Yên khoát tay, thấp giọng nói “Một lát nhiều người phức tạp, các ngươi đều lưu ý chút.” Nói xong tươi cười rạng rỡ mang theo mọi người phía sau đến trước mặt chúng phi tần.

Cố Vân Yên hành lễ với Hoàng hậu đang đứng đầu hàng, bàn tay trắng nõn của Hoàng hậu nhẹ nhàng vừa nhấc, ý bảo Cố Vân Yên đứng dậy.

Hoàng hậu dẫn mọi người đi thưởng thức các màu hoa tươi trong Ngự Hoa viên, Hiền phi cùng Đức phi đứng gần Hoàng hậu nhất, tiếp theo đó là Đỗ tần hiện nay mang long mạch, mẫu bằng tử quý, nay Đỗ tần dĩ nhiên khác xưa, ngày sau nếu có thể sinh hạ hoàng tự, tiền đồ tất lại càng không thể đoán được.

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu quay đầu phân phó cung nữ bên người Đỗ tần nói: “Đỗ tần nay là phụ nữ có mang, các ngươi cẩn thận hầu hạ .”

Vài cung nữ vội vàng cúi đầu xác nhận, Đỗ tần cười tạ ân.

Nghiên tần cùng Cố Vân Yên lần lượt một đường đi ngắm hoa, hôm nay Nghiên tần mặc cung trang lưu sa tố sắc, đem dung nhan nàng vốn là khuynh quốc khuynh thành phụ trợ càng thêm thanh lệ tuyệt trần. Cố Vân Yên nhìn trên mặt nàng tuy rằng mang theo miệng cười, vẫn tô son trát phấn nhưng không được giấu được trong ánh mắt nàng vẻ cô đơn cùng thất vọng. Đúng rồi, đồng dạng có thịnh sủng trừ bỏ Hiền phi còn có Nghiên tần trước mặt, trong hậu cung ba người các nàng thừa ân mưa móc nhiều nhất, Hiền phi nhiều năm không dựng vẫn đang ngàn pháp trăm kế nghĩ như thế nào có thể hoài thượng long mạch, huống chi là lúc này Nghiên tần đang độ thích hợp dựng dục đâu?

Cố Vân Yên nhìn chung quanh một vòng, mọi người đều đang ngắm hoa, thấy không có người lưu ý hai người các nàng nói chuyện, mới đến gần Nghiên tần nhẹ giọng nói “Tuy nói ngắm hoa, nhưng lúc này dù sao không phải thời tiết trăm hoa đua nở hảo, người tâm tình tự nhiên không như lúc mùa xuân sinh cơ phát triển, nhưng nay Đỗ tần có thai, chính là đại hỉ của hoàng gia, tỷ tỷ mặc dù không thích hoa trước mắt, cũng nên giấu trong lòng, miễn cho bị người hữu tâm nhìn thấy, sợ là không ổn.”

Nghiên tần kinh ngạc nghe, giây lát vẻ mặt tươi cười, xán lạn như hoa đào, vẻ cô đơn cùng thất vọng trên mặt mày dĩ nhiên tan thành mây khói, rốt cuộc không thể tìm ra, làm cho người ta nhịn không được hoài nghi vừa mới chính là mình thấy ảo giác.

Mắt Nghiên tần lộ ra cảm kích, dịu dàng nói: “Muội muội nói phải, là tỷ tỷ sơ sót.”

https://thuviensach.vn

Lập tức liền thấy được gần đó Quý chiêu nghi cùng Mạnh Nguyệt đang cùng lại đây, Quý chiêu nghi ôn nhu trêu nói: “Hai vị muội muội đang nói chuyện gì mà vui vẻ như thế? Nhưng lại tránh ở nơi này chỉ vui một mình, nói mau a, cũng tốt làm cho ta vui vẻ theo!”

Mạnh Nguyệt đi sau Quý chiêu nghi nửa bước chân, trên mặt cũng một mảnh ý cười nhu hòa.

Hai người Nghiên tần cùng Cố Vân Yên quỳ gối hành lễ, Cố Vân Yên cười khẽ “Nương nương nói đùa, tần thiếp cùng Nghiên tần tỷ tỷ bất quá cười vài câu thôi, sao lại có chuyện vui êm tai đáng giá nói tới?”

Quý chiêu nghi che miệng ha ha cười, sau đó chỉ vào Cố Vân Yên sẳng giọng: “Nhìn xem, nhìn xem! Người bên ngoài chỉ nói muội muội tài nghệ có một không hai, hôm nay mới biết, muội muội cũng là người mồm miệng lanh lợi.”

Mạnh Nguyệt cũng cười, trong miệng nói: “Sung viện tỷ tỷ xưa nay là người miệng ngọt , không giống tần thiếp ăn nói vụng về không được người thích.” Nói xong ngón tay khẽ vuốt qua hoa hồng kiều diễm ướt át.

Nghiên tần thản nhiên cười, hỏi Quý chiêu nghi nói: “Cố muội muội là người tâm linh miệng xảo , tất nhiên được mọi người thích, nương nương cảm thấy tần thiếp nói đúng không?”

Quý chiêu nghi nói: “Cũng không phải sao, Cố muội muội của ngươi người so với hoa còn đẹp hơn, dĩ nhiên được yêu thích!”

Cố Vân Yên kiều gắt giọng: “Nương nương không nên giễu cợt tần thiếp như thế a, tần thiếp không nói lại các vị rồi, nay nhưng thật ra các tỷ tỷ miệng xảo lanh lợi .” Một quyến rũ tới ba người đều là cười to.

Một bên Hiền phi cùng Vương tiệp dư nghe tiếng mà đến, mấy người hành lễ với Hiền phi, Hiền phi nhìn trước mặt Hoa Quan nội mặt tiên hồng

https://thuviensach.vn

sắc, bên ngoài màu da cam sắc Lăng Tiêu hoa, cúi người nhẹ nhàng ngủi, tiếp theo tay phải hơi hơi dùng lực liền chiết một đóa, từ từ chuyển động, biểu tình vô cùng quyến rũ cùng xinh đẹp, trong giọng lại lộ ra âm ngoan nói không nên lời "Dù là hoa xinh đẹp đến đâu, hoa kỳ vừa qua, cũng sẽ điêu linh, cũng như Lăng Tiêu hoa trong tay bản cung, cũng bất quá là nỏ mạnh hết đà thôi!" Nói xong tay phải buông lỏng, Lăng Tiêu hoa liền bị gió lạnh quát lạc, giây lát liền hạ xuống . Hiền phi khóe môi hơi hơi xả ra một chút ý cười, chỉ là nụ cười kia làm cho người ta phát lạnh, tiếp theo không lắm để ý nhìn mọi người liếc mắt một cái, lập tức thản nhiên xoay người rời đi.

"A!" Một tiếng kêu bén nhọn thảm thiết đột ngột truyền đến, tiếp theo đó là mấy người liên tiếp kinh hách hét lên "Rắn..... A ~"

Mấy người Cố Vân Yên nhanh chóng quay đầu, liền thấy được không biết từ khi nào trong bụi hoa xuất hiện hai rắn độc lớn như ngón tay, trong đó một con từ từ mấp máy bò đến chỗ nhóm người Cố Vân Yên, toàn bộ thân thể trình s hình, có vẻ cực độ mềm mại, vảy trên người hiện ra thâm màu xám, bẹp trên đầu có thể thấy rõ ràng đỏ tươi tín tử không ngừng co duỗi, hai khỏa vĩ chỉ lớn nhỏ ánh mắt giống nhau cũng lộ ra hung quang, càng khiến cho người ta sợ hãi.

Quý chiêu nghi thét lên dựa vào Nghiên tần cùng Cố Vân Yên, Thị Thư Thị Họa cùng Thường Phúc phản ứng lại, lập tức chạy tới, vây quanh mấy người Cố Vân Yên, liên tục che chở Cố Vân Yên lui về phía sau, nhất thời, trong Ngự Hoa viên tiếng thét chói tai liên tục, mọi người chạy trối chết, rất nhiều cung nữ thái giám cũng chỉ lo tự chạy trối chết, không rảnh lại bận tâm an nguy chủ tử nhà mình, trong hoảng loạn có người bị đánh ngã, còn không kịp phát ra một tiếng đau, liền bị đám người xung quanh giẫm lên, trong lúc nhất thời trường hợp hỗn loạn, người ngã ngựa đổ.

Ánh mắt Cố Vân Yên xuyên thấu qua Thị Thư Thị Họa che ở trước mặt nàng, ở trước vườn hoa nhìn thấy bóng dáng của Đỗ tần, lúc này nàng đang

https://thuviensach.vn

bị vài cung nữ đang cuống quít đào tẩu đẩy lui, Đỗ tần cắn chặt răng, sắc mặt trở nên trắng bệch, hai tay gắt gao che chở bụng, phía sau, một cung nữ trong tay cất giấu mấy cây châm dài đang tiến lại gần nàng.

Đồng tử Cố Vân Yên co rụt lại, trong phút chốc liền gọi Thị Hhư Thị Họa xông ra ngoài, dùng sức đẩy ra cung nữ đang chuẩn bị thừa dịp loạn xuống tay với Đỗ tần, ‘Phốc’ một tiếng, cung nữ ngã xuống đất, rất nhanh đã bị Thị Thư chế phục.

Cố Vân Yên nhìn thoáng qua tiểu cung nữ, giật mình nhớ lại đây là người trong cung Phùng tiệp dư, Cố Vân Yên cùng Thị Họa hợp lực nâng dậy Đỗ tần trên đất, thối lui đến địa phương ít người, mới vừa đi đến một nửa, gặp thị vệ tuần tra phụ cận Ngự Hoa viên nhận được tin tức chạy tới, Hoàng hậu cường tự trấn định lại, chỉ huy cung nhân thị vệ, rất nhanh, trường hợp hỗn loạn có thể khống chế, hai con rắn độc cũng nhanh chóng bị thị vệ bắt giết.

Mọi người chưa hết kinh hồn, đều dựa vào Hoàng hậu. Lúc này, tiểu cung nữ trong cung Phùng tiệp dư đã bị Thường Phúc cùng Thường Quý áp giải. Thị Hoạ khẽ nhíu mày, ánh mắt dạo qua một vòng ở trên người Cố Vân Yên, cuối cùng dừng lại ở trên túi hương bên hông nàng.

https://thuviensach.vn

Chương 35

Sắc mặt Đỗ tần tái nhợt như tờ giấy, trên trán liên tục xuất ra mồ hôi lạnh, Hoàng hậu bước nhanh lại chỗ Đỗ tần, vẻ mặt lo lắng nói: “Như thế nào? Có bị thương không? Sắc mặt sao dọa người như vậy?” Nói xong vội vàng phân phó cung nhân đi thỉnh Thái y.

Nghe vậy, mọi người đều tiến lên đây nhìn như lo lắng hỏi thăm tình hình thân mình Đỗ tần, một đám người ôm lấy nàng hỏi, Cố Vân Yên mắt lạnh nhìn trên mặt mọi người đều biểu hiện ra ngoài vội vàng lo lắng, cảm thấy thật trào phúng. Chợt mang theo Thị Thư cùng gia nhập nhóm nữ nhân này, đau lòng nói: “ Aắc mặt Đỗ tỷ tỷ kém như thế, sợ là động thai khí, vẫn là trước đỡ nàng ấy đến nghỉ ngơi trong đình đi!”

Hoàng hậu liên tục gật đầu “Mau! Mau! Mau đỡ Đỗ tần đến trong đình đi.” Vừa dứt lời lại tiếp tục dặn nói: “Cẩn thận chút!”

Một khắc sau, ba người viện phán Lưu thái y cùng Phùng Thái y, Lý Thái y vô cùng lo lắng chạy lại đây, còn chưa kịp hành lễ với mọi người liền nghe Hoàng hậu nói: “Không cần để ý nghi thức xã giao , mau xem Đỗ tần có chỗ nào không ổn không.”

Ba người vâng dạ, lập tức tiến lên thay phiên bắt mạch cho Đỗ tần, qua nửa ly trà, Hoàng hậu dò hỏi: “Mạch tượng như thế nào, có gì không ổn?”

Viện phán Lưu thái y ôm quyền khom người nói: “Hồi Hoàng hậu nương nương, y theo vi thần xem Đỗ tần nương nương chính là bị kinh hách, cho nên khiến cho mạch tượng hỗn loạn, làm cho thai tượng có chút không ổn, vi thần sẽ kê mấy phương thuốc an thai kiện thân, để dược đồng thái y viện bốc thuốc đưa tới, Đỗ tần nương nương ăn vào, hảo hảo điều

https://thuviensach.vn

dưỡng mấy ngày sẽ không còn trở ngại, chỉ là ngày sau cần nhiều chú ý chút, không thể lại động thai khí.” Phùng Thái y cùng Lý Thái y cũng gật đầu tỏ vẻ đồng ý ý viện phán.

Vẻ lo âu trên mặt Hoàng hậu chậm rãi tan đi, nhẹ giọng nói “Ân, như thế bản cung liền yên tâm, nếu là Đỗ tần có gì bất trắc, bản cung biết ăn nói sao với Hoàng thượng cùng lão tổ tông.”

Nghe vậy, thần sắc mọi người cực kỳ phức tạp, nói không rõ là mất mát vẫn là an tâm. Giây lát, mọi người đều cười trấn an Đỗ tần.

Một lát, Tiêu Dục được tin tức liền mang theo Lưu Đức Phúc từ ngự thư phòng chạy lại đây, Hoàng hậu dẫn mọi người quỳ xuống hành lễ, Tiêu Dục xua tay để mọi người đứng dậy. Lưu thái y lại bẩm báo Tiêu Dục kết quả bắt mạch, Tiêu Dục “Ân” một tiếng, cho thấy bản thân đã rõ tình huống, giúp đỡ Đỗ tần bị động thai ngồi xuống.

Đỗ tần lòng còn sợ hãi, khóe mắt cầm lệ ý, mang theo khóc nức nở nói: “Hoàng thượng, ngài phải làm chủ cho tần thiếp, có người muốn hại hoàng nhi của tần thiếp, nếu không phải Dục sung viện kịp cứu, chỉ sợ đứa nhỏ trong bụng tần thiếp giờ phút này đã mất.....” Thanh âm nghẹn ngào bao hàm vô hạn ủy khuất cùng phẫn hận.

Tiêu Dục không đổi sắc mặt, ngược lại nhìn về phía Hoàng hậu, vẻ mặt Hoàng hậu mờ mịt, hiển nhiên cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, thành khẩn thỉnh tội nói: “Là nô tì thất trách, khi nãy không chăm sóc tốt Đỗ tần, thỉnh Hoàng thượng trách phạt.”

“Dục sung viện đem sự tình nói một lần cho trẫm.” Ánh mắt Tiêu Dục đảo qua mọi người, cuối cùng ánh mắt dừng lại ở trên người Cố Vân Yên.

Cố Vân Yên bình tĩnh nói: “Hồi Hoàng thượng, vừa nãy có tiểu cung nữ trong tay cất giấu ngân châm, nghĩ thừa dịp hỗn loạn xuống tay với Đỗ tần nương nương, tần thiếp vừa vặn thấy, liền tiến lên đẩy ra nàng, sau đó, nô

https://thuviensach.vn

tài trong cung tần thiếp cũng bắt được nàng lại , người đang chờ Hoàng thượng cùng Hoàng hậu nương nương xử trí.”

Một bên Thường Phúc thông minh nháy mắt với Thường Qúy, vì thế ngay trước mặt mọi người liền xuất hiện một tiểu cung nữ bị dây thừng trói chặt tay chân, miệng nhét vải rách.

Thân mình Phùng tiệp dư hơi hơi chấn động, giây lát, chỉ vào cung nữ kia phẫn nộ quát: “Tiện tì, nói, là người nào sai sử ngươi mưu hại Đỗ muội muội ? Người khác cho ngươi ưu việt gì? Nhưng lại để cho ngươi cam tâm tình nguyện phạm vào tội đại nghịch bất đạo như thế.”

Ngược lại khóc kể với Hoàng thượng “Xin Hoàng thượng nắm rõ, tiện tì này định là bị người thu mua, vì sự tình bại lộ sau giá họa nô tì, nô tì cũng không biết đã đắc tội người nào, thế nhưng nghĩ ra thủ đoạn hạ cấp như thế đến đối phó nô tì.” Nói xong một bên gạt lệ một bên ám chỉ Cố Vân Yên bên cạnh, trong lời nói ý có điều chỉ.

Phùng tiệp dư cùng Cố Vân Yên bất hòa, hậu cung mọi người đều biết, Tiêu Dục thoáng nhìn Cố Vân Yên.

Cố Vân Yên cười nhẹ, vẻ mặt vân đạm phong khinh nói: “Tiệp dư nương nương không cần kích động như thế? Không duyên cớ bị thương thân mình. Thanh giả tự thanh, trọc giả tự trọc, sự thật như thế nào, tần thiếp tin tưởng Hoàng thượng cùng Hoàng hậu nương nương định có thể tra ra manh mối, sẽ không để người trong sạch bị hàm oan, lại càng sẽ không để chủ mưu phía sau màn may mắn thoát tội, lời tần thiếp nói nương nương thấy thế nào?” Trong lời Cố Vân Yên nói hàm nghĩa chính là ngươi nếu nói mình là trong sạch , nên không thẹn với lương tâm, vậy liền an tâm chờ Hoàng thượng, Hoàng hậu điều tra rõ chân tướng, mà không phải lớn tiếng dọa người, nóng lòng đem tội danh đổ lên người người khác, như thế, chẳng phải là càng bị người khác hoài nghi?

https://thuviensach.vn

Lời vừa nói ra, trên mặt Phùng tiệp dư hiện lên quẫn bách, lập tức dừng lại khóc nức nở, lau khô lệ nói: “Tần thiếp nhất thời cảm xúc không khống chế được, khẩn cầu Hoàng thượng cùng Hoàng hậu nương nương thứ tội.”

Hoàng hậu trầm giọng nói với Phùng tiệp dư: “Ngươi nói ngươi, ngày xưa cũng là người biết đúng mực, sao sinh nhị công chúa sau ngược lại không dĩ vãng ổn thỏa như trước, trước mặt bọn tỷ muội liền khóc nháo lên, cũng không sợ người khác nhìn chê cười.”

Phùng tiệp dư cực ngượng ngùng nhìn mọi người, liếc mắt một cái, cúi đầu nói: “Là nô tì nóng tính , mong rằng bọn tỷ muội chớ để ở trong lòng.” Nói xong khom người thối lui đến một bên.

Lông mi Tiêu Dục khẽ chớp, Lưu Đức Phúc hiểu ý, lập tức vung phất trần, lạnh lùng nói: “Trước mặt Vạn tuế gia, ta khuyên ngươi vẫn là thành thành thật thật khai ra, đỡ phải chịu nỗi khổ da thịt.”

Tiểu Toàn Tử tiến lên đem vải rách trong miệng tiểu cung nữ ra, để nàng cung khai, tiểu cung nữ nghe được hai chữ dụng hình, mặt lộ vẻ hoảng sợ, hai chân đang quỳ nhịn không được phát run, một bên Phùng tiệp dư trên mặt giọt thủy giấu diếm, vẻ mặt bình tĩnh bàng quan, nhưng hai tay trong tay áo lại nắm gắt gao, móng tay sớm bởi vì dùng sức quá mức mà bị hỏng, đâm vào lòng bàn tay đến suốt chảy máu, nhưng nàng lại không cảm giác chút đau đớn nào, chỉ có thể nghe trong ngực bùm bùm nhảy không ngừng.

“Nô tỳ, nô tỳ..... Không có người sai sử nô tỳ, đều là chủ ý một mình nô tỳ.” Tiểu cung nữ đầu tiên là do dự, tiếp theo làm như nghĩ tới cái gì, tuyệt vọng nhắm lại hai mắt, khóe mắt có nước mắt chảy xuống dưới, cắn chặt răng hung ác đem tội danh một mình gánh chịu.

Tiểu cung nữ thầm nghĩ: Nếu là mình một ngụm cắn là Dục sung viện sai sử nàng hạ độc thủ, kia Hoàng thượng chắc chắn bảo nàng xuất ra căn cứ chính xác, đến lúc đó chính mình lấy không ra chứng cớ, sẽ chỉ làm

https://thuviensach.vn

người ta càng thêm tin tưởng vững chắc nàng đang vu hãm Dục sung viện, không bằng gắt gao nhận là mình làm, như vậy ngược lại làm cho người ta cảm thấy Dục sung viện có hiềm nghi, chỉ cần có thể làm cho chủ tử thoát tội, vậy một nhà già trẻ của mình có thể bình yên vô sự , như thế, mình chết cũng đáng.

https://thuviensach.vn

Chương 36

Tiểu cung nữ nghĩ như thế nào, Cố Vân Yên vừa xem hiểu ngay, cười nhẹ hai tiếng, nói: “Ngươi thật đúng là thiên chân, ngươi cho là mình phạm vào tội danh mưu hại hoàng tử, chỉ cần hy sinh ngươi là xong chuyện? Ngươi có biết hậu quả mưu hại hoàng tự? Nha đầu ngốc, đây chính là tội lớn diệt tộc! Cho nên, ngươi nếu là còn nghĩ tới tánh mạng an nguy của thân nhân, liền khai ra người sau màn, có lẽ, Hoàng thượng còn có thể khai ân, tha cho người nhà ngươi khỏi tội chết.”

Tiểu cung nữ kinh ngạc nhìn Cố Vân Yên, tựa hồ không tin lời nàng nói. Tiêu Dục lạnh lung tiếp lời: “Lời Dục sung viện không sai, ngươi nếu là khai trẫm liền tha cho thân nhân của ngươi một mạng, bằng không, trẫm liền cho cả tộc của người làm bạn cùng ngươi đến hoàng tuyền.”

Lời nói lạnh như băng, gằn từng tiếng, giống như cự thạch vậy, nện ở trong lòng Phùng tiệp dư cùng tiểu cung nữ, tiểu cung nữ như tỉnh lại từ trong mộng, Phùng tiệp dư lại như ác mộng quấn thân, phía sau lưng phát lạnh từng trận.

“Chủ tử, ngài không phải nói chỉ cần nô tỳ thay ngài trừ bỏ hoàng tự trong bụng Đỗ tần nương nương, mặc dù bị lộ, chỉ cần nô tỳ không đem ngài cung khai ra, một mình gánh hết tội danh, ngài liền bảo hộ một nhà nô tỳ sau này hưởng hết vinh hoa phú quý sao? Nguyên lai, ngài đều là gạt ta ,thật độc ác, ngươi đã vô tình vậy đừng trách ta vô nghĩa !” Tiểu cung nữ rơi lệ đầy mặt chất vấn Phùng tiệp dư, sau dập đầu với Tiêu Dục nói:“Hoàng thượng, người sai sử nô tỳ mưu hại Đỗ tần là Phùng tiệp dư, hết thảy đều là nàng lệnh nô tỳ làm , nàng lấy tánh mạng người nhà uy hiếp, nô tỳ không dám không theo, cầu Hoàng thượng làm cho chủ nô tỳ.”

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Tiêu Dục lạnh lẽo nhìn chằm chằm Phùng tiệp dư nói: “Ngươi còn có cái gì muốn nói sao?”

“Bùm” một tiếng, hai đầu gối Phùng tiệp dư quỳ xuống đất, tới trước mặt Hoàng thượng, Hoàng hậu sợ hãi nói: “Mong Hoàng thượng cùng nương nương tra rõ, mấy ngày trước tiện tì này làm vỡ bình hoa ngọc lưu ly Hoàng thượng ban cho nô tì, nô tì đau lòng nên liền phạt nàng một chút, việc này, người trong cung nô tì đều có thể làm chứng, nghĩ đến nàng sớm ghi hận trong lòng, cho nên làm theo lời người khác hãm hại nô tì. Nô tì làm người như thế nào, Hoàng thượng cùng nương nương rất rõ rang mà, chuyện táng tận thiên lương như vậy nô tì là thật làm không được , nô tì khẩn cầu Hoàng thượng tra rõ án này, vạn không thể chỉ nghe lời tiện tì này nói liền để cho chủ mưu chân chính đào thoát.”

“Ngươi có chứng cớ chứng minh ngươi nói là thật?” Tiêu Dục ngược lại hỏi tiểu cung nữ.

Tiểu cung nữ khóc nức nở nói: “Khế ước bán mình một nhà già trẻ của nô tỳ nằm ở trong tay Phùng phu nhân, nô tỳ không dám nói dối.” Phùng tiệp dư nguyên là lúc Hoàng hậu cùng Tiêu Dục đại hôn, nha hoàn hồi môn Hoàng hậu mang từ Lưu phủ tới, sau được đi hầu hạ Tiêu Dục. Lúc Tiêu Dục đăng cơ, Phùng tiệp dư thụ phong, Phùng thị một nhà liền nước lên thì thuyền lên, từ đó thoát nô tịch, tiếp theo Phùng tiệp dư sinh được nhị công chúa, Phùng gia lại càng nhanh chóng phồn vinh, từ đó về sau cũng có nô có tỳ.

Nghe được lời tiểu cung nữ nói, mọi người đã tin bảy tám phần, dù sao cực ít người sẽ lấy tánh mạng một nhà thân nhân của mình mà đi nói dối.

Sắc mặt Đỗ tần vừa mới hòa hoãn, không biết sao lại tái nhợt, phát ra một tiếng than nhẹ không khoẻ, Lưu thái y bước nhanh lại đây, xem mạch cho Đỗ tần, chợt nghiêm mặt nói: “Nương nương đây là ngửi phải xạ hương, nơi này sợ là có vật không sạch sẽ, xin Hoàng thượng trước phái

https://thuviensach.vn

người hộ tống Đỗ tần nương nương trở về, nương nương vừa mới động thai khí, nếu là thời gian dài ngửi phải xạ hương , e rằng thai nhi.....” Câu nói kế tiếp không cần nói cũng biết.

Mặt Tiêu Dục có vẻ giận dữ “Lưu Đức Phúc ngươi hộ tống Đỗ tần hồi Hoa Thanh cung.” Tiếp theo lại phân phó Lưu thái y nói “Các ngươi nhất nhất kiểm tra cho trẫm, trẫm muốn nhìn đến tột cùng ai lá gan lớn như vậy, dám ở dưới mí mắt trẫm đùa giỡn âm mưu.” Giọng nói so lúc trước lại lạnh thêm ba phần.

“Vi thần lĩnh chỉ!” Đám người Lưu thái y khom người đáp lời.

Mọi người lần lượt kiểm tra một lần, đều không có gì không ổn, lúc này chỉ còn lại Hoàng thượng Hoàng hậu cùng với Phùng tiệp dư đang quỳ dưới chân Hoàng thượng vẫn chưa được xét người.

Lưu thái y tiến lên cung kính nói: “Xin Hoàng hậu nương nương cùng Tiệp dư nương nương tháo xuống túi hương, để thần đánh giá.”

Hoàng hậu gật gật đầu, lập tức liền có cung nữ tiến lên cởi xuống túi hương bên hông hai người giao Thái y xem xét, Lưu thái y ngửi ngửi hương vị túi hương, túi hương của Hoàng hậu cũng không dị thường, nhưng khi xem xét túi hương Phùng tiệp dư, mặt Lưu thái y hiện vẻ ngưng trọng, tựa như muốn xác nhận lại kiểm tra lại một lần.

Tiêu Dục nói: “Như thế nào?”

“Hồi Hoàng thượng, trong túi hương Tiệp dư nương nương có chứa xạ hương, tuy rằng tăng thêm hoa cỏ khác để che giấu mùi, nhưng thần làm nghề y nhiều năm, có thể nhận ra hương vị đặc hữu xạ hương.”

Vẻ mặt Phùng tiệp dư kinh hoảng, lắc đầu biện giải nói: “Trong túi hương của ta sao có thể có xạ hương? Nhất định là nhầm lẫn, Lưu thái y ngươi lại cẩn thận xem xét một lần nữa đi.”

https://thuviensach.vn

“Hồi nương nương, thật là xạ hương không thể nghi ngờ, nếu là nương nương không tin, thần xin mở miệng túi, đem xạ hương lấy ra giao cho Hoàng thượng cùng nương nương xem xét.” Ngữ khí chắc chắn mà cung kính.

Tiểu thái giám đem kéo đến, Lưu thái y nhẹ nhàng cắt một góc túi hương, hương liệu bên trong liền chảy ra, Lưu thái y hai tay dâng hương liệu, nói: “Vật ám nâu này đó là xạ hương, hơn nữa so với xạ hương bình thường còn muốn độc hơn ba phần.”

Tiêu Dục nghe thấy, cầm lấy một ít đặt mũi nhẹ ngửi, sắc mặt nháy mắt âm trầm xuống dưới.

Sắc mặt Phùng tiệp dư trắng bệch, vẫn không tin nói: “Sao lại có xạ hương? Không có khả năng ..... Không, túi hương này không phải của nô tì .....”

Tiêu Dục không còn muốn nghe Phùng tiệp dư giải thích, cả giận nói: “Chứng cớ vô cùng xác thực, vẫn chối tội, khá lắm Phùng thị, ngày xưa trẫm nhưng coi thường ngươi, không biết ngươi ác độc như vậy, mưu hại hoàng tự, một kế không thành lại sinh một kế, còn mưu toan giá họa người khác, độc phụ như vậy, sao xứng làm phi tử.”

Phùng tiệp dư nghe được lời ấy, sợ hãi ôm chân Tiêu Dục than thở khóc lóc “Nô tì oan uổng, nô tì oan uổng, nô tì chưa từng tăng thêm xạ hương ở trong túi hương, xin Hoàng thượng tra xét, cầu Hoàng thượng làm chủ cho thần thiếp!”

Làm như đột nhiên nhớ tới Hoàng hậu bên cạnh vậy, thật nhanh chuyển động thân mình, lôi kéo phượng bào Hoàng hậu nói: “Nương nương, ngài cứu nô tì đi, ngài van cầu với Hoàng thượng, tha nô tì một lần này đi, nhớ tình nghĩa chủ tớ bấy lâu, ngài nhất định phải thay nô tì làm chủ.”

https://thuviensach.vn

Giọng Hoàng hậu căm hận nói: “Thường ngày nhìn ngươi cũng là người an phận , chưa từng nghĩ ngươi tâm ngoan thủ lạt như thế, ngươi làm cho bản cung quá thất vọng rồi!”

Phùng tiệp dư liên tục dập đầu kêu oan, có chút nói năng lộn xộn nói: “Nô tì oan uổng, cầu Hoàng thượng Hoàng hậu làm chủ..... Hoàng thượng tha nô tì một lần, nô tì cũng không dám nữa, không dám nữa.”

Tiêu Dục đối Phùng tiệp dư đau khổ cầu xin nhìn như không thấy, hờ hững nói: “Người tới, đem nàng dẫn đi. Ban chỉ: Phùng tiệp dư mưu hại hoàng tự, tội ác tày trời, vốn phải chết, niệm công sinh dưỡng nhị công chúa, ngay hôm nay huỷ bỏ phong hào, biếm làm thứ nhân, biếm lãnh cung, nhị công chúa ghi dưới danh nghĩa Quý chiêu nghi nuôi nấng, khâm thử!”

Quý chiêu nghi quỳ gối hành lễ “Tạ Hoàng thượng coi trọng, nô tì chắc chắn tận tâm hết sức nuôi nấng nhị công chúa, xem như mình sinh ra, quyết không phụ Hoàng thượng thánh ân.”

Phùng tiệp dư gào khóc, hoàn toàn không còn dáng vẻ ngày xưa, rất nhanh liền bị hai gã thị vệ đeo đao áp đi xuống.

Tiếp theo Tiêu Dục lại hạ đạo thứ hai thánh chỉ “Dục sung viện dịu dàng hiền lương, tâm địa thuần thiện, nay hộ hoàng tự có công, tấn chức làm Dục tần.”

Cố Vân Yên quỳ xuống tạ ơn “Tần thiếp tạ Hoàng thượng long ân!”

(Lời editor: Cái hà bao đó vốn là hại Đỗ tần, vu oan cho Cố tỷ. Nhưng Cố tỷ cũng là người mang thai. Nếu Thị Họa không phát hiện ra, Cố tỷ đã hít phải xạ hương đó. Cho nên ta mới nói Cố tỷ giấu giếm chuyện mang thai nên chính mình suýt gặp họa rồi)

https://thuviensach.vn

Chương 37

Ban đêm, bên ngoài tiếng gió vang xào xạt, bên trong một mảnh yên tĩnh. Cố Vân Yên một thân tẩm y màu trắng ngà, ngồi trên tháp, trong đầu nhớ tới cảnh tượng ban ngày.

Ấn lẽ thường, mùa hè mới là mùa rắn hoạt động thường xuyên, nay là tháng mười, rắn đã tiến vào ngủ đông, mùa này vốn là cực nhỏ sẽ có rắn xuất động, huống chi là thỉnh thoảng sẽ có cung nhân phun dược vật xua đuổi côn trùng Ngự Hoa viên? Ngay còn là vừa lúc chúng phi tần tổ chức hội ngắm hoa hôm nay? Nếu nói này đó đều là trùng hợp, Cố Vân Yên là người đầu tiên không tin, trong hậu cung này nhìn như ngẫu nhiên trùng hợp nhưng sau lưng đều cất dấu âm mưu không thể cho ai biết, đây là kết luận Cố Vân Yên dùng hai đời đúc kết ra.

Nếu không phải trùng hợp vậy liền là người khác thiết kế âm mưu, đem hai con rắn độc đặt trong vườn hoa Ngự Hoa viên, khiến cho hội ngắm hoa hỗn loạn, hiện trường không khống chế được. Cung nhân không rảnh chú ý Đỗ tần có thai, tiểu cung nữ tìm kiếm cơ hội thừa dịp loạn xuống tay, nếu không phải mình lưu ý Đỗ tần, nghĩ đến tiểu cung nữ ắt hẳn đã đắc thủ. Sau mọi người chỉ nghĩ đến Đỗ tần là bị phi tần hoặc cung nhân cuống quít bôn tẩu vô ý ngộ thương, về phần cụ thể là ai không người biết, nói vậy Phùng tiệp dư cũng là nghĩ như vậy, cho nên không nghĩ đến đường lui, mới có thể để cho tiểu cung nữ cung của mình xuống tay với Đỗ tần.

Mặt khác, chủ mưu sau lưng lại thừa dịp mình đang chấn kinh, không cảnh giác, thần không biết quỷ không hay đánh tráo túi hương của nàng, mà trong túi hương lại đựng lượng lớn xạ hương. Như vậy, cho dù Đỗ tần có thể ở lúc hỗn loạn bảo vệ mình không bị người khác ngộ thương dẫn đến đẻ

https://thuviensach.vn

non, cũng vô cùng có khả năng sẽ bởi vì hít vào quá nhiều xạ hương trên người mình mà trượt thai. Mưu kế một khi thành công sẽ là một mũi tên trúng hai con nhạn, đầu tiên bỏ hoàng tự trong bụng Đỗ tần, thứ hai thuận tiện diệt trừ người uy hiếp đến sự sủng ái của " nàng ta ".

Liên hoàn kế xảo diệu lại có lực sát thương như thế là âm mưu của ai? Lại hoặc là nói là vài người cùng liên thủ đối phó nàng cùng Đỗ tần? Ngắm hoa là Hiền phi cùng Quý chiêu nghi đề nghị, Hoàng hậu cho phép tổ chức , mà có thể đổi túi hương của nàng cũng chỉ có mấy phi tần đứng gần lúc đó, gồm bốn người Quý chiêu nghi, Mạnh Nguyệt, Vương tiệp dư cùng Nghiên tần, Nghiên tần tạm thời sẽ không đối phó nàng, có thể bài trừ ra ngoài. Như vậy còn lại sáu người kia liền đều có hiềm nghi. Nếu là lúc này trong âm mưu có bóng dáng mấy người các nàng, như vậy các nàng sắm vai gì? Chủ mưu hay là đồng lõa?

Trùng sinh lại, nàng không còn là Cố Vân Yên tâm tư đơn thuần, thiện lương rộng lượng ngày xưa nữa, nhưng nàng vẫn kiên trì điểm mấu chốt cuối cùng của mình, người không phạm ta, ta không phạm người. Ngươi nếu nhường ta một thước, ta liền kính ngươi một trượng. Nàng không thể kết luận ai là chủ mưu chân chính sau lưng, cũng không nguyện ngộ thương người vô tội, nhưng nàng có thể khẳng định tiểu cung nữ là Phùng tiệp dư sai sử không thể nghi ngờ, lại thêm lần trước Xuân Hoa hạ tuyệt dục tán ở trong trà của mình cũng là Phùng tiệp dư sai khiến. Cho nên lúc Thị Họa ngửi được trên người nàng có xạ hương, phát hiện túi hương của nàng không biết khi nào đã bị người khác đánh tráo, Cố Vân Yên chỉ cân nhắc một lát, liền quyết định để Thị Thư đem túi hương có chứa xạ hương đó, ở lúc không người phát hiện, đánh tráo với túi hương của Phùng tiệp dư, do đó càng khiến Phùng tiệp dưkhông thể chối bỏ tội danh mưu hại hoàng tự, như thế, cũng không tính oan uổng nàng.

Cố Vân Yên nghĩ đến từ lúc nàng vào cung tới nay, Phùng tiệp dư luôn mãi gây chuyện với nàng, không những đủ loại chèn ép cùng châm ngòi

https://thuviensach.vn

quan hệ của mình với người bên ngoài, còn lệnh cọc ngầm hạ tuyệt dục tán ở trong trà, thậm chí khi tiểu cung nữ mưu hại hoàng tự thất bại sau ý đồ giá họa cho mình, không tiếc thủ đoạn dồn mình vào chỗ chết. Tinh tế tính từng chuyện một, Cố Vân Yên làm sao có thể không hận? Như vậy sao sẽ nương tay khi mình có cơ hội đem nàng đánh vào vực sâu vạn kiếp bất phục? Cho nên, một khắc lúc Phùng tiệp dư bị Tiêu Dục hạ chỉ huỷ bỏ phong hào, biếm thành thứ nhân nhốt lãnh cung, Cố Vân Yên cảm thấy vô cùng vui sướng ấm áp dễ chịu.

Về phần người đổi túi hương của nàng, nàng tin tưởng lần này không thành công loại bỏ được mình, người nọ tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ, về sau khẳng định còn ra tay lần nữa. Chỉ cần người nọ động tay liền sẽ bị lộ diện, như thế, ngày sau mình lưu tâm cảnh giác chút, cũng sẽ không sợ không tra được kẻ đó. Đến lúc đó, thanh toán thù mới hận cũ một lần cũng không phải không thể.

Nghĩ thông suốt sau, nghi ngờ trong lòng Cố Vân Yên liền tan đi, nhất thời, buồn ngủ trào đi lên, thổi ánh nến đầu giường, bên trong lập tức tối lại, rất nhanh liền nặng nề ngủ.

Hai ngày sau Phùng Thái y vội tới thỉnh bình an mạch cho Cố Vân Yên, đáp mạch một lát hai mắt hơi hơi sáng ngời, thoáng chốc, trên mặt đều là ý mừng, tươi cười nói: “Vi thần chúc mừng Dục tần nương nương, nương nương ngài đây là có thai!”

“Thật sự? Phùng ngự y chẩn đoán chắc chắn?” Vẻ mặt Cố Vân Yên kinh hỉ, liên thanh hỏi.

Phùng ngự y liên tục gật đầu, cung kính nói: “Theo vi thần xem, nương nương có thai chưa tới hai tháng, bởi vì lúc trước mạch tượng không hiện, thêm nương nương bị nhiễm phong hàn, mạch tượng có chút hỗn loạn, nay mới chẩn đoán không ra hỉ mạch, nay mạch tượng nương nương lui tới lưu loát, như bàn đi châu, định là hỉ mạch không thể nghi ngờ.” Tiếp theo lại

https://thuviensach.vn

đem chuyện phụ nữ có thai cần chú ý tinh tế nói một lần, Cố Vân Yên một bên nghe một bên gật đầu, khuôn mặt còn thật sự cẩn thận, hoàn toàn là biểu hiện nên có của một phi tần vừa biết mình mang thai, chỉ có như thế, mới sẽ không làm cho người ta sinh nghi.

Chờ Phùng Thái y nói xong Cố Vân Yên liền vui sướng nói: “Tốt! Tốt! Đa tạ Phùng ngự y , ta sẽ phái người đi báo tin vui cho Hoàng thượng cùng Hoàng hậu nương nương, nhưng còn phiền Phùng ngự y đi theo một chuyến đến Thừa Càn cung.” Báo tin vui còn cần có ngự y chuẩn ra mạch đi cùng, làm chứng hỉ mạch là thật.

Phùng Thái y vui vẻ vâng dạ, Cố Vân Yên thật cao hứng phân phó Thị Họa cho Phùng ngự y đại hồng bao.

Một khắc sau, tin tức Cố Vân Yên mang thai liền truyền khắp toàn bộ hoàng cung. Phi tần hậu cung đều là khiếp sợ, nội tâm giống như mặt hồ đang tĩnh lặng bị ném xuống một tảng đá lớn, nổi lên tầng tầng ba đào, thật lâu không thể bình tĩnh.

Mặc kệ người khác nghĩ như thế nào, cao thấp Tĩnh Di hiên một mảnh vui mừng, trên mặt cung nhân lộ vẻ vui sướng.

Rất nhanh, Lưu Đức Phúc liền mang theo thánh chỉ sắc phong nàng thành Tiệp dư cùng với rất nhiều vật ban thưởng tốt nhất đến Tĩnh Di hiên, mặt Lưu Đức Phúc mang vui sướng tuyên đọc thánh chỉ: “Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết: Dục tần Cố thị, kính cẩn hiền lương, rất được lòng trẫm, tấn chức thành Tiệp dư, phong hào vẫn là ‘Dục’. Lại ban thưởng phỉ thúy bước diêu hai chi, kim vòng tay tứ đối, hồng ngọc bảo thạch bát khối, hồ lưu kim trâm thành đôi, bạch ngọc chạm rỗng trâm cài tóc thành đôi, tứ thất gấm tơ lụa, hai thất gấm vóc nhiều màu, mười hai thất cung sa..... Khâm thử!”

https://thuviensach.vn

Thánh chỉ niệm xong vẻ mặt Cố Vân Yên vui mừng, vội vàng mang theo cung nhân phía sau dập đầu tạ ơn.

Đám người Lưu Đức Phúc chân trước mới vừa đi, Thái hậu cùng Hoàng hậu ban thưởng liền đến, tiếp theo lễ vật phi tần các cung chúc mừng cũng liên tiếp đưa tới, trong lúc nhất thời, Tĩnh Di hiên đông như trẩy hội, náo nhiệt phi phàm.

https://thuviensach.vn

Chương 38

Phượng Nghi cung

Phùng ngự y cùng Thường Quý Tĩnh Di hiên báo tin vui xong lui về phía sau đi ra ngoài, Hoàng hậu phút chốc thu liễm ý mừng trên mặt, cảm thán nói: “Tuổi trẻ chính là tốt nhất! Xem, một người hai người đều hoài thượng .”

Trương ma ma chuyển mắt đáp: “Dục tần..... Nga ~ không, hiện nay nên xưng Dục tiệp dư , Dục tiệp dư từ lúc vào cung tới nay, luôn được sủng ái, hoài thượng hoàng tự vốn là chuyện được đoán trước, nương nương.....” Câu nói kế tiếp vẫn chưa nói xong, Hoàng hậu xua tay nói: “Ma ma không cần khuyên nhiều, bản cung tự có định lượng. Phi tần trong cung này nay đông, ngày sau cũng chỉ sẽ càng ngày càng nhiều, con nối dòng của Hoàng thượng cũng sẽ dần dần ra đời, bản cung đã sớm dự đoán được không phải sao? Chính là bản cung nhớ tới đứa nhỏ vô duyên năm đó, tâm liền như bị ai cắt!” Nói xong lời cuối cùng, âm cuối hơi mang theo khàn khàn, khóe mắt như có lệ, trong mắt tràn đầy thật sâu bi thống cùng ưu thương.

Trương ma ma lau lệ, tiến lên đem Hoàng hậu nhẹ nhàng ôm trong ngực, như lúc trước, vỗ về ôn nhu an ủi Hoàng hậu.

Cảnh Dương cung

‘Ba’ một tiếng, lại là một cái đồ sứ rơi xuống đất, nhìn mảnh sứ vỡ văng khắp đất, Hiền phi khó nén tức giận nói: “Cố Vân Yên tiểu tiện nhân này, ngày thường bừa bãi không thôi, nay có thân mình, ngày sau chẳng phải là muốn đến trên đầu bản cung làm mưa làm gió ?”

https://thuviensach.vn

Hồng Ngọc cùng Thanh Vân song song khuyên nhủ: “Chủ tử bớt giận, mặc dù nàng có thai cũng chỉ là Tiệp dư thôi, làm sao có thể đánh đồng cùng chủ tử? Huống chi ngài nay có quyền cùng nhau giải quyết lục cung, trong cung ai mà không nhìn sắc mặt của ngài, tuyệt đối có biện pháp thu thập nàng, ngài sao cần tức giận hại thân mình!”

Vẻ mặt Hiền phi không hờn giận “Nàng ta từ lúc tiến cung liền không ngừng giở trò quyến rũ Hoàng thượng, dụ dỗ hoặc chủ, còn kém đem linh hồn Hoàng thượng câu đi, bản cung lại chỉ có thể trơ mắt nhìn nàng từ từ được sủng ái, liên tục tấn chức, nay lại người có thai, nếu là ngày sau sinh hạ được hoàng tử, sẽ là mẫu bằng tử quý, ngươi bảo bản cung sao có thể không giận?”

Vẻ mặt Thanh Vân khinh thường, hừ lạnh nói: “Nô tỳ cũng không quen nhìn Dục tiệp dư coi trời bằng vung, bất quá là hoài thai thôi, là nữ nhân ai không biết sinh con?”

Thanh Vân vừa dứt lời, sắc mặt Hiền phi thoáng chốc xanh mét, một bên Hồng Ngọc lo lắng kéo ống tay áo Thanh Vân, Thanh Vân khó hiểu, ngược lại nhìn về phía Hiền phi, mới phát hiện sắc mặt chủ tử âm trầm như thiết, trong con ngươi lửa giận thiêu đốt hừng hực. Thanh Vân nháy mắt phản ứng lại, trong lòng hoảng hốt, cuống quít quỳ xuống cầu xin tha thứ nói: “Chủ tử thứ tội, nô tỳ chính là không quen nhìn Dục tiệp dư mới có thể nhất thời nói sai, cầu chủ tử tha nô tỳ!”

Hai mắt Hiền phi sắc bén như đao vậy, nhìn chằm chằm Thanh Vân “Tiện tì, ngay cả ngươi cũng dám chế giễu bản cung, các ngươi là không phải đều ở trong lòng cười nhạo bản cung sinh không được đứa nhỏ?”

Hồng Ngọc lập tức quỳ xuống, liên thanh nói tuyệt không có tâm này, Thanh Vân lại sợ tới mức trên mặt không còn huyết sắc, một bên tự tát mình một bên nhận sai nói “Nô tỳ biết sai rồi, nô tỳ không nên nóng vội nói sai, chủ tử tha mạng, chủ tử tha mạng.....”

https://thuviensach.vn

Chỉ một lát sau, mặt bên trái Thanh Vân liền thũng, đau đến nước mắt khống chế không được chảy ra, cũng không dám phát ra chút nức nở nào. Hồng Ngọc nhìn xem một bên, tâm sinh không đành lòng, giả bộ giận dữ nói: “Cho ngươi lắm mồm, xứng đáng chịu tội, còn không mau cút đi xuống, đỡ phải ở chỗ này bẩn mắt chủ tử.”

Thanh Vân như được đại xá, cố nhịn xuống đau đớn nơi hai má, dập đầu nhận tội liền lui đi ra ngoài. Phòng trong chỉ còn chủ tớ hai người Hiền phi cùng Hồng Ngọc, Hiền phi tức giận chưa tiêu, Hồng Ngọc không thiếu được lại là một phen tận tình khuyên bảo an ủi.

Mặt trời chiều ngã về tây, Tiêu Dục một thân thường phục tú mãng long văn xanh nhạt sắc xuất hiện ở trong điện Tĩnh Di hiên. Cố Vân Yên vừa quỳ gối chuẩn bị hành lễ đã bị Tiêu Dục giúp đỡ đứng lên, hai người cùng nhau ngồi xuống tháp mỹ nhân.

Tiêu Dục ôm Cố Vân Yên, ôn hòa nói: “Yên nhi hoài cốt nhục của trẫm, trẫm thật là vui mừng.”

“Nô tì cũng vui mừng, vừa rồi Phùng ngự y nói nô tì đã muốn có thai gần hai tháng, nô tì liền nghĩ đến Hoàng thượng, muốn chia sẻ cùng ngài vui mừng này.” Cố Vân Yên ôn nhu nói, trên mặt chứa đầy tươi cười, vui sướng không ngôn từ nào diễn tả được.

Mặt mày Tiêu Dục nhu hòa, khóe miệng cầm ý cười “Yên nhi tĩnh dưỡng thật tốt , ngày sau vì trẫm sinh hạ một vị hoàng tử khỏe mạnh.”

Trên mặt Cố Vân Yên ẩn ẩn hiện lên bất an, quan sát biểu tình trên mặt Tiêu Dục, nhỏ giọng nói: “Hoàng thượng chỉ thích hoàng tử sao? Vạn nhất là công chúa làm sao bây giờ?”

Tiêu Dục thoáng dừng một chút, lập tức cười nói: “Nếu là công chúa, Yên nhi liền lại sinh tiếp, sinh một hoàng tử chỉ thuộc về chúng ta được không?” Tiêu Dục năm nay 24 , đến nay, hoàng tử dưới gối lại chỉ duy độc

https://thuviensach.vn

một người đại hoàng tử, hoàng tử là căn cơ của hoàng gia, cũng là cách để triều đình an ổn, hắn tất nhiên là hy vọng có thể thêm nữa vài hoàng tử khỏe mạnh.

Cố Vân Yên chủ động ôm thắt lưng Tiêu Dục, hơi lộ ra động dung nói: "Hoàng thượng thật tốt, nô tì nguyện ý vì Hoàng thượng dựng dục hoàng nhi, chỉ cần là đứa nhỏ của nô tì cùng Hoàng thượng, vô luận nam nữ đều là bảo bối trong lòng nô tì."

Tiêu Dục cúi đầu, ôn nhu nhìn chăm chú vào Cố Vân Yên, liền thấy trong mắt nàng trừ bỏ vui sướng chính là ỷ lại, vì thế cao giọng đối với Lưu Đức Phúc ngoài cửa nói: "Hôm nay trẫm liền nghỉ ở Tĩnh Di hiên , đi đem bữa tối truyền lên đi."

Cố Vân Yên lập tức có chút sốt ruột nói: "Hoàng thượng, hiện tại nô tì có thai, không có phương tiện hầu hạ ngài, ngài lại nghỉ ở Tĩnh Di hiên, không hợp quy củ."

Tiêu Dục trấn an vỗ vỗ tay Cố Vân Yên, nói "Ngươi có cốt nhục của trẫm, trẫm chiếu cố chút, người bên ngoài cũng không dám nói thêm cái gì, Yên nhi an tâm."

Nghe được Tiêu Dục nói như thế, Cố Vân Yên cũng không lại kiên trì.

Hai người cùng dùng bữa tối, dùng trà sau, Tiêu Dục hưng trí cực cao "Đã lâu chưa nghe được tiếng đàn của Yên nhi, đêm nay Yên nhi liền vì trẫm đánh đàn một khúc đi!"

Cố Vân Yên ôn nhu cười, vui vẻ nói: "Nô tì tất nhiên vui lòng!" Dứt lời phân phó Thị Thư đem cầm đến.

"Có mỹ nhân hề, gặp chi không quên.

Một ngày không thấy hề, tư chi như cuồng.

https://thuviensach.vn

Phượng phi văn nhã hề, tứ hải cầu hoàng.

Bất đắc dĩ giai nhân hề, không ở đông tường.

Trương huyền đại ngữ hệ, dục tố tâm sự.

Khi nào gặp có lẽ hề, an ủi ta bàng hoàng?

Nguyên ngôn xứng đức hề, dắt tay tướng đem.

Không thể vu phi hề, dùng ta tiêu vong.”

Một khúc [phượng cầu hoàng] được Cố Vân Yên ngâm vang lên, tiếng đàn không bị cản trở mà lại càng thâm sâu triền miên, dung nhập cùng ánh trăng nhu hòa.

Tiêu Dục ưu nhã dựa vào cho tháp mỹ nhân, lẳng lặng thưởng thức Cố Vân Yên đạn tấu [phượng cầu hoàng], trên mặt tuấn mỹ vô đào mang theo một tia thanh thản cùng cười yếu ớt, một đôi mắt tối đen như mực ngọc ôn hòa nhìn Cố Vân Yên.

Nửa khúc đầu tấu hoàn, nửa phần sau toàn tiếp mà lên

“Phượng hề, phượng hề quy cố hương,

Ngao du tứ hải cầu kỳ hoàng,

Thời vị ngộ hề vô sở tương,

Hà ngộ kim tịch đăng tư đường.

Hữu diệm thục nữ tại khuê phường,

Thất nhĩ nhân hà sầu ngã trường.

Hà duyên giao cảnh vi uyên ương

https://thuviensach.vn

Tương hiệt cương hề cộng cao tường~”

(Dịch: Chim phượng, chim phượng về cố hương,

Ngao du bốn bể tìm chim hoàng

Thời chưa gặp chừ, luống lỡ làng.

Hôm nay bước đến chốn thênh thang.

Có cô gái đẹp ở đài trang,

Nhà gần người xa não tâm tràng.

Ước gì giao kết đôi uyên ương,

Bay liệng cùng nhau thỏa mọi đường.)

Âm thiển tình dài, yêu hận đan vào tiếng đàn,âm cuối tiệm thấp, dư âm lượn lờ, làm cho người ta say đắm.

https://thuviensach.vn

Chương 39

Cố Vân Yên nâng mắt dừng ở trước mặt Tiêu Dục tuấn dật, ánh mắt mờ mịt, giống như nhìn Tiêu Dục, vừa tựa như xuyên thấu qua Tiêu Dục hướng về địa phương xa hơn, hai mắt ưu thương mà thâm tình, rõ ràng khoảng cách gần như vậy, lại cảm giác xa như vậy.

Tiêu Dục giật mình, chợt đứng dậy đem Cố Vân Yên ôm vào trong ngực, tay phải nhẹ nâng, một bên vuốt ve mặt Cố Vân Yên một bên thở dài: " Yên nhi đối trẫm tình sâu vô cùng, trẫm sâu sắc vui mừng."

Cố Vân Yên mi mắt chậm rãi chớp, trong con ngươi ưu thương dần dần tan đi, chỉ còn đọng lại ái mộ không nói được nên lời, nâng mắt nói: "Đối với Hoàng thượng mà nói, nô tì chỉ là một phi tần trong vô số phi tần, nhưng đối với nô tì mà nói, ngài chính là phu quân của nô tì, là trời của nô tì, là tình cảm chân thành đời này!"

Tiêu Dục nghe vậy, mắt lộ ra động dung nói: " Có khanh như thế, trẫm còn cầu gì hơn!" (" khanh " trong câu này là cách tình lang gọi tình nhân của mình, không phải " khanh " trong quân thần)

Hai tay Cố Vân Yên ôm chặt Tiêu Dục, hai má dán thật chặt trong ngực Tiêu Dục, không nói gì nữa.

Nhất thời cả điện lặng im. Sau một lúc lâu, Tiêu Dục ôn nhu nói: "Yên nhi cùng trẫm nghĩ ngơi đi, ngươi nay có thai trong người, không nên đi ngủ quá muộn, ngày mai trẫm hạ triều liền lại đây bồi Yên nhi dùng bữa, ngươi lại đánh đàn cho trẫm nghe được không?"

https://thuviensach.vn

Trong mắt Cố Vân Yên biểu lộ ý mừng, trong suốt cười nói "Được, ngày mai nô tì ôm cầm chờ quân đến!" (" quân " là cách người con gái gọi thân mật tình lang)

Hai người ôm nhau mà ngủ, một đêm yên tĩnh an bình!

Hôm sau lúc Cố Vân Yên tỉnh lại, bên cạnh đã là một mảnh lạnh như băng. Rửa mặt chải đầu thỏa đáng, theo thường lệ đi thỉnh an Hoàng hậu. Lúc trở lại Tĩnh Di hiên vừa uống ly trà, liền thấy được Thường Nhạc khom người đi vào, bộ dạng phục tùng liễm mục nói: "Khởi bẩm nương nương, tổng quản nội vụ phủ tặng một đám cung nhân lại đây, đang ở trong viện, chờ chủ tử phân phó!"

Cố Vân Yên gật gật đầu, thản nhiên phân phó nói: "Thị Họa, việc này liền giao cho ngươi đi xử lý đi, chỉ cần đôn hậu ổn trọng , bản cung càng coi trọng."

Thị Họa quỳ gối hành lễ, trầm ổn nói: "Dạ, nô tỳ nhớ kĩ, chủ tử có thể yên tâm."

Trên mặt Cố Vân Yên lộ ra vẻ hài lòng, Thị Họa lui ra đi chọn lựa cung nhân. Ngắn ngủi ba ngày thăng hai cấp, từ sung viện lên tới Tiệp dư, ấn quy củ trong cung, nàng hiện tại là vị phân Tiệp dư, có thể tăng thêm bốn tiểu cung nữ cùng hai tiểu thái giám. Tiệp dư coi như là chủ tử đứng đắn trong cung, không những được tự xưng bản cung, ngày sau xuất hành cũng có thể ngồi kiệu, tối trọng yếu nhất là Tiệp dư có tư cách dưỡng dục hoàng tự, ngày khác sinh hạ vô luận nam nữ, nếu không xảy ra chuyện ngoài ý muốn đều có thể tự nuôi dưỡng ở bên cạnh mình.

Mà phi tần vị phân dưới Tiệp dư sinh hạ hoàng tự là không có tư cách nuôi nấng , bình thường đều đưa cho chủ vị nương nương trong cung nhận làm con nuôi, hoặc là ôm đến chỗ phi tần địa vị cao Hoàng thượng chỉ định nuôi nấng.

https://thuviensach.vn

Một khắc sau, Thị Họa trở về phục mệnh, phía sau đi theo bốn tiểu cung nữ cùng hai tiểu thái giám, mấy người đồng loạt quỳ xuống, thỉnh an tân chủ tử, Cố Vân Yên nhìn cung nhân phía dưới quy củ quỳ, đều là một bộ dáng đôn hậu thành thật, nhưng thật ra tốt .

Mặt Cố Vân Yên lộ vẻ ý cười, đối với Thị Họa tặng một ánh mắt tán dương. Theo lệ đối với vài người mới một phen răn dạy, dứt lời, cung nhân tỏ thái độ ngày sau sẽ tận tâm hầu hạ, an phận thủ thường hoàn thành bổn phận. Cố Vân Yên phất phất tay, liền để cho Thị họa đem các nàng lĩnh đi xuống.

Lúc đến ngọ thiện, Tiêu Dục đúng giờ xuất hiện ở trong Tĩnh Di hiên, đi lại nhẹ nhàng, khóe mắt ẩn chứa ý cười, đế vương luôn luôn cao lãnh trầm ổn cực ít khi sẽ lộ ra thần sắc như vậy, có thể thấy được lúc này tâm tình Tiêu Dục tương đối khá!

Cố Vân Yên đầy mặt tươi cười đón chào, trong lúc nhất thời bầu không khí trong điện cũng cực kỳ nhẹ nhàng hòa hợp , Cố Vân Yên câu được câu không trò chuyện, mắt thấy sẽ bãi thiện , vẫn như cũ chưa từng hỏi Tiêu Dục nửa câu vì chuyện gì mà vui vẻ như thế.

Tiêu Dục có chút ngoài ý muốn, cẩn thận quan sát thần sắc Cố Vân Yên, mặt tươi tắn như hoa đào, mắt phượng một mảnh trong suốt, không hề có ý tìm tòi nghiên cứu, Tiêu Dục không khỏi cười yếu ớt hỏi: “Yên nhi không hiếu kỳ vì sao trẫm sung sướng như vậy?”

Cố Vân Yên bĩu bĩu môi, nói: “Nô tì tất nhiên là tò mò , nhưng là nếu Hoàng thượng không nói, kia nô tì liền không hỏi, Hoàng thượng nếu là muốn nói, nô tì tự nhiên chăm chú lắng nghe.” Ngữ khí cười khẽ đáng yêu

Tiêu Dục nghe vậy không khỏi cười, bất đắc dĩ nói: “Ngươi nha, quả nhiên là mồm miệng lanh lợi!”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên cười đắc ý "Kia Hoàng thượng nhưng là muốn chia sẻ tin vui cùng nô tì?"

Tiêu Dục mỉm cười gật đầu, nói: "Hôm nay, trẫm thu được tấu chương của quan viên quản hạt lũ lụt Hoàng Hà đưa tới, mặt trên nhắc tới phương án phụ thân người lúc trước đưa ra, thống trị lũ lụt hữu hiệu, cải thiện hồng tai Hoàng Hà, cuộc sống hằng ngày cư dân hai bờ sông cũng chiếm được cơ bản bảo đảm, trẫm vẫn lo lắng lũ lụt Hoàng Hà, Cố ái khanh thật sự là thay trẫm giải khẩn cấp nha!"

Cố Vân Yên nghe thấy vẻ mặt vui mừng, cười nói: "Nô tì chúc mừng ngô hoàng mừng đến tin lành!"

"Yên nhi cảm thấy trẫm nên như thế nào ban thưởng cho Cố ái khanh cho thỏa đáng?"

"Nô tì nghĩ phụ thân nếu là nghe được tin này, trong lòng nhất định vui mừng. Có thể vì quân giải ưu, vì dân tẫn trách, với người mà nói, này đó là tốt nhất ban cho !"

Tiêu Dục hơi lộ ra khen ngợi, phương diện này Cố Vân Yên luôn thức thời, không nhân mình đang mang long mạch, tấn chức Tiệp dư mà biểu hiện ra chút kiêu căng, cũng chưa từng bởi vì phụ thân có công mà hướng mình tranh công tác thưởng khen ngợi.

Khóe môi Tiêu Dục hơi hơi bứt lên một độ cong, phân phó Lưu Đức Phúc truyền lệnh, không nhắc tới chuyện ban thưởng nữa.

Dùng xong ngọ thiện, Cố Vân Yên theo hôm qua ước hẹn vì Tiêu Dục đánh đàn, tiếng đàn mạn diệu dâng trào, khiến tâm tình người thưởng thức thanh thản, dương dương tự đắc.

Non nửa canh giờ sau, Tiêu Dục từ Tĩnh Di hiên đi ra, thần thanh khí sảng đi Khải Nguyên điện hướng đi.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục thân minh hoàng ngũ trảo long bào, ngồi trên long ỷ phía trên, đế vương uy nghi mảy may tất hiện, dưới văn võ bá quan tất cung tất kính ấn chức vị cao thấp theo thứ tự đứng thành hai bên, đợi chúng thần thượng tấu hoàn sở hạt chuyện quan trọng, Tiêu Dục liền đem tin vui lũ lụt Hoàng Hà có thể thống trị hữu hiệu chia sẻ cùng bách quan. Đương nhiên, không thể thiếu đối Cố Cẩn khen ngợi một phen, Tiêu Dục cẩn thận lưu ý thần sắc Cố Cẩn, xem trên mặt hắn có chút vì lập công mà đắc chí không, cảm thấy vừa lòng lúc này hạ chỉ tấn chức Cố Cẩn thành chính tam phẩm thông chính tư thông chính sử, Cố Cẩn dập đầu lĩnh chỉ tạ ơn!

Mọi người đều biết, trưởng nữ Cố gia từ lúc vào cung tới nay luôn được sủng ái, ngắn ngủn nửa năm liền lên đến Tiệp dư, hiện nay lại người mang long duệ, ngày sau nếu là sinh hạ hoàng tử, tiền cảnh lại càng phú không thể nói, thêm phụ tử Cố Cẩn cùng Cố Trì lại được Hoàng thượng coi trọng, bởi vậy người muốn nịnh bợ Cố gia không ở số ít.

Tan triều sau, một đám quan viên vây quanh Cố Cẩn tranh nhau chúc mừng, thậm chí có mấy người mời Cố Cẩn đến nhà làm khách, Cố Cẩn tất nhiên là một phen khiêm tốn, tiếp theo lấy lý do phu nhân trong nhà không khoẻ , từ chối mọi người, xin lỗi rời đi.

Qua một nén nhang, ám vệ liền đem việc này một chữ không rơi hồi bẩm Tiêu Dục. Tiêu Dục nghe vậy mắt phượng híp lại, không nói lời nào. Ám vệ một thân hắc bào tựa như lúc đến, lặng yên không một tiếng động biến mất khỏi điện, từ đầu tới cuối chúng cung nhân ngoài cửa cũng không biết được trong điện có người đến lại đi.

https://thuviensach.vn

Chương 40

Thời tiết từ từ rét lạnh, ngoài cửa sổ gió lạnh vù vù thổi, trong sân cây cối lắc lư theo gió, dưới tàng cây rơi xuống vài lá, rất nhanh lại bị cung nhân quét dọn đi.

Thức dậy, Thị Họa cùng Thị Kì hầu hạ Cố Vân Yên trang điểm, nội thất đốt hỏa long, ấm khí từng trận đánh úp lại, làm cho người ta không cảm giác được bên ngoài rét lạnh, nhưng một lát còn phải đi thỉnh an Hoàng hậu, ngoài cung trang lại thêm áo hồ cừu. Ra cửa điện, gió lạnh nghênh diện thổi tới, Cố Vân Yên không chút nào thấy rét lạnh, có thể thấy được hiệu quả hồ cừu chống lạnh thật tốt.

May mà nay ra ngoài đều có thể ngồi kiệu, không cần lại phải đi bộ trong gió rét, Thị Thư Thị Họa nâng Cố Vân Yên lên kiệu, hai người một tả một hữu đi ở hai bên cỗ kiệu, phía sau đi theo Thị Kì Thường Quý cùng vài cung nữ thái giám khác, Thường Phúc công công khan khan giọng hô "Khởi kiệu!." Cung nhân nghe thấy liền nâng cỗ kiệu đi, đoàn người từ từ tới Phượng Nghi cung.

Ở cửa Phượng Nghi cung vừa vặn nhìn thấy Nghiên tần theo phía tây mà đến. Theo lý, nay vị phân Cố Vân Yên ở trên Nghiên tần, theo quy củ Nghiên tần nên tiến lên hành lễ Cố Vân Yên. Nghiên tần tự nhiên sẽ hiểu quy củ trong cung, chỉ là từ lúc hai người tiến cung tới nay, vị phân của Nghiên tần vẫn luôn cao hơn Cố Vân Yên, ngày thường đều là Cố Vân Yên hành lễ với Nghiên tần. Hiện nay hai người đổi chỗ, Nghiên tần thực không quen, tựa như trong lòng có một bức tường, không sau xô đổ được.

https://thuviensach.vn

Lúc nàng còn do dự nên như thế nào đối mặt Cố Vân Yên, Cố Vân Yên mỉm cười đi tới chỗ nàng, mặt mày Nghiên tần buông xuống biểu tình cực mất tự nhiên trên mặt, chuẩn bị quỳ gối hành lễ với Cố Vân Yên, đã bị Cố Vân Yên cười ngăn lại. Cố Vân Yên dắt tay Nghiên tần cười nói: "Ngươi ta xưa nay luôn là tỷ muội, không cần câu nệ nghi thức xã giao này, mong rằng tỷ tỷ đừng cùng muội muội xa lạ mới tốt!"

Cố Vân Yên dứt lời, chợt nghe được phía sau truyền đến một tiếng cười duyên, hai người nghe tiếng quay đầu, liền thấy được Vương tiệp dư một thân cung trang xanh lam sắc cộng thêm một kiện mật hợp sắc hồ cừu bước đến, trong tay nắm khăn che miệng mà cười. Trong chốc lát liền tới trước mặt hai người, hai người Cố Vân Yên chào Vương tiệp dư, bất đồng là Nghiên tần làm là phi tần vị phân thấp hướng phi tần địa vị cao làm lễ quỳ gối, mà Cố Vân Yên cùng Vương tiệp dư vị phân giống nhau, chỉ cần gật đầu bán lễ là được.

Vương tiệp dư cười nói: "Nhị vị muội muội không cần đa lễ, mới vừa nghe Cố muội muội nói, mới biết hai người các ngươi tình nghĩa thâm hậu như thế, chỉ là Thiên gia không phải nơi tầm thường, lễ nghi hoàng gia không thể chậm trễ. Huống chi trong cung người đông nhiều chuyện, nếu là bị kẻ nô tài không hiểu chuyện nào nhìn thấy, chỉ sợ sẽ làm hỏng thanh danh Nghiên tần muội muội. Nếu là truyền ra muội muội là người không tuân thủ lễ nghi, vậy e là không tốt đi?" Nói xong tự tiếu phi tiếu nhìn hai người Cố Vân Yên cùng Nghiên tần.

Vẻ mặt Nghiên tần quẫn bách, đỏ mặt thỉnh tội nói: "Nương nương giáo huấn phải, là tần thiếp không hiểu chuyện, mong hai vị nương nương thứ lỗi, ngày sau tần thiếp ổn thỏa cẩn thủ cung quy, tuyệt không tái phạm!"

Trong lời Nghiên tần nói ý xa cách rõ ràng, Cố Vân Yên thở dài, không nghĩ một ngày này tới nhanh như vậy. Lời ước hẹn ngày xưa còn văng vẳng bên tai, sáng nay một người tâm sinh ngăn cách, minh ước liền không còn tồn tại nữa, nàng lại làm sao có thể thờ ơ? Chính là việc đã đến nước này,

https://thuviensach.vn

nàng chỉ có thể nhận sự thật, người, không thể cứ sống trong ký ức, mà là muốn cần sống trong hiện thực.

Cố Vân Yên ôn nhu nói: “Chúng ta vẫn là vào trong điện hãy lại nhàn thoại, nếu là chậm trễ canh giờ thỉnh an Hoàng hậu nương nương ngược lại không hay!” Vương tiệp dư cùng Nghiên tần cũng đồng ý, vì thế ba người lần lượt đi vào chính điện Phượng Nghi cung.

Vào trong điện, ba người hành lễ vấn an Hoàng hậu, vẻ mặt Hoàng hậu ý cười nhu hòa, trêu ghẹo nói: “Các muội muội miễn lễ, không biết hôm nay là ngọn gió nào a? Nhưng lại đem ba người các ngươi đều đồng thời thổi đến đây!”

Mọi người nghe vậy không khỏi cười, ba người đứng dậy sau an tọa. Mỗi khi có phi tần thay đổi vị phân, trình tự chỗ ngồi thỉnh an cũng sẽ điều chỉnh. Nay Cố Vân Yên tấn chức thành Tiệp dư, chỗ ngồi của nàng tự nhiên cũng điều chỉnh , hiện nay chỗ ngồi phía trên nàng là Quý chiêu nghi, đối diện lại là Vương tiệp dư.

Hoàng hậu mỉm cười “Mấy ngày nữa đó là thiên thu chương (sinh nhật) của Thái hậu, bọn muội muội nhưng đừng quên chuẩn bị lễ vật đấy!” Mọi người đều đứng dậy hành lễ nói “Nô tì/ tần thiếp dĩ nhiên đã chuẩn bị, tạ nương nương nhắc nhở!”

Mọi người nhắc tới thiên thu chương của Thái hậu hàn huyên một hồi, rất nhanh đề tài lại chuyển tới trên người Cố Vân Yên, nói đến nói đi vẫn là không rời thai nhi trong bụng nàng, cũng đúng, dù sao phi tần trong cung tuy nhiều, nhưng hiện tại có thai cũng chỉ có nàng cùng Đỗ tần, mà lúc trước Đỗ tần động thai khí, Hoàng hậu liền hạ chỉ để nàng ấy ở cung của mình an tâm tĩnh dưỡng, đoạn thời gian này không cần đến Phượng Nghi cung thỉnh an. Như thế, một bụng nước chua của mọi người chỉ có thể nhắm vào nàng.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Đức phi dừng ở trên người Cố Vân Yên, mỉm cười nói: “Cố muội muội hiện nay người mang long mạch, nghe nói đã được hai tháng, nghĩ đến tiếp qua bảy tám tháng liền có thể cho Mộc Nhi thêm cái tiểu hoàng đệ .”

Quý chiêu nghi ngoái đầu nhìn lại, nói: “Cũng không phải sao, trong cung mấy năm nay chỉ có một hoàng tử là đại hoàng tử, nay, cuối cùng là có thể có bạn !”

Hoàng hậu đầy mặt tươi cười, nói: “Chuyện này rất tốt, Mộc Nhi một người khó tránh khỏi cô đơn, ngày sau có đệ đệ làm bạn đó là không thể tốt hơn .”

Cố Vân Yên nhẹ cười nói: “Các nương nương nói đùa, nay thai nhi chỉ mới hai tháng, làm sao có thể nhìn ra được là hoàng tử vẫn là công chúa. Nô tì một lòng ngóng trông là công chúa mới tốt, nếu là công chúa nô tì liền đem nàng ăn mặc thật xinh đẹp, lúc nào cũng ôm theo bên người, nghĩ đến liền thấy vui vẻ.”

Trương phi lắc đầu cười nói; “Ngươi nha, đã là người sắp làm mẫu phi, nói chuyện còn trẻ con như vậy.”

Hiền phi tà tà nhìn thoáng qua Cố Vân Yên, sẳng giọng: “Dục tiệp dư nếu thích công chúa như vậy, trở về tốt nhất nên thắp hương cho Phật tổ, để Phật tổ phù hộ ngươi thật sinh được tiểu công chúa!”

Cố Vân Yên chậm rãi nâng mắt, giọng nói êm ái: “Nương nương đề nghị cũng là có thể, nô tì trở về liền thử xem.”

Hoàng hậu trầm ngâm, lại nói tiếp: “Các ngươi cũng đừng mãi lo hâm mộ Dục tiệp dư, bản cung vẫn chờ một đám các ngươi có thể truyền ra tin vui đến, cũng tốt giúp lão tổ tong vui vẻ, như thế, coi như là thay bản cung tẫn hiếu.”

https://thuviensach.vn

Mọi người lại là một phen phụ họa, Cố Vân Yên không dấu vết nhìn lướt qua bụng Mạnh Nguyệt, tin vui sao? Nghĩ đến ít ngày nữa Manh Nguyệt sẽ được như Hoàng hậu " mong muốn ", không biết lúc mọi người nghe thấy tin tức đó, sẽ là kinh hay là hỉ . Tiếp theo lại ngồi một ly trà, Hoàng hậu liền cho mọi người tan đi.

Bởi vì bên ngoài gió lớn, mọi người ra Phượng Nghi cung liền không nấn ná lại lâu, đều theo đường cũ trở về tẩm cung.

Trở lại Tĩnh Di hiên, liền thấy được vẻ mặt Thường Hỉ đầy ý cười chờ ở cửa, thấy đám người Cố Vân Yên trở về, tiến lên hành lễ, cười nói: "Khởi bẩm chủ tử, vừa mới Hoàng thượng phái người tiến đến truyền khẩu dụ, bảo chủ tử ngài một lát chuẩn bị, giữa trưa Cố phu nhân cùng Cố nhị thiếu gia vào cung thăm chủ tử."

Cố Vân Yên nghe vậy mừng rỡ, cao hứng nói: "Ngươi nhưng thật ra thông minh, chạy ra đây báo hỉ ngay , bất quá tin vui này thực làm cho ta rất vui vẻ, Thị Họa, thưởng!" Phía sau Thị Họa theo lời đưa hà bao.

Thường Hỉ được thưởng, trên mặt tươi cười so với lúc trước còn muốn xán lạn ba phần, tiện đà nhanh nhảu đi theo phía sau đám người Cố Vân Yên trở về trong điện.

https://thuviensach.vn

Chương 41

Khoảng cách từ lúc Trung thu cùng người nhà gặp mặt đã có hai tháng, trong lòng Cố Vân Yên đương nhiên nhung nhớ. Tuy nói nay nàng tấn chức thành Tiệp dư, có tư cách mỗi 3 tháng được triệu kiến một lần thân nhân, nhưng nàng vừa mới hoài thượng long mạch liền lập tức triệu thân nhân vào cung, người bên ngoài tránh không được sẽ nói nàng làm việc không trầm ổn. Bởi vậy Cố Vân Yên chỉ có thể áp chế tưởng niệm trong lòng, chưa từng để Triệu thị đệ bài tử vào cung.

Nay Tiêu Dục chủ động cho ân điển, quả nhiên là không thể tốt hơn. Cố Vân Yên vui sướng trong lòng, khóe mắt đuôi lông mày đều là ý cười, chủ tử vui vẻ, hạ nhân cũng đi theo cao hứng, làm chuyện gì đều so với ngày thường trôi chảy hơn chút.

Trước ngọ thiện, Triệu thị dẫn Tuân ca nhi vào cung, tới trước cửa Phượng Nghi cung quỳ cảm tạ ân, mới theo hai người Thị Họa cùng Thường Quý nghênh tiến Trường Xuân cung, đợi đến lúc vào trong điện Tĩnh Di hiên, Triệu thị dắt Tuân ca nhi quy củ quỳ xuống thỉnh an.

Lúc hai người mẫu tử Triệu thị tiến vào, trừ bỏ Thị Thư Thị Họa, tất cả cung nhân còn lại đều thức thời lui đi ra ngoài. Dù sao lần trước đám người Triệu thị vào cung, bọn họ đã có kinh nghiệm.

Cố Vân Yên vội vàng đỡ người đứng dậy.

“Nương cùng đệ đệ mau đứng lên đi , hiện nay không có người ngoài.” Trong lời nói tràn đầy vui mừng cùng thân mật.

https://thuviensach.vn

Thị Thư cùng Thị Họa thượng dâng trà lên, cũng thối lui đến ngoài cửa , trong điện chỉ còn một nhà ba người đoàn tụ. Đã không có người ngoài, Triệu thị cùng Tuân ca nhi liền không câu nệ nữa. Trước khi vào cung, Tuân ca nhi đã bị Triệu thị dặn dò mấy phen, vào cung muốn thủ lễ nghi, không thể giống ở nhà tùy ý như vậy, để ngừa xảy ra chuyện không may.

Tuân ca nhi mới 6 tuổi, đối với quân thần có khác còn chưa có khái niệm quá sâu, chính là vẫn ghi nhớ lời mẫu thân dặn. Lúc này, áp chế khát vọng trong lòng muốn nhào vào trong lòng tỷ tỷ, an an phận phân ngồi ở bên cạnh Triệu thị.

Vẻ mặt Cố Vân Yên ôn hòa đánh giá đệ đệ, nửa năm không thấy, Tuân ca nhi lại cao hơn không ít, ngũ quan xinh xắn lại càng phát triển, bộ dáng càng ngày càng giống Cố Trì lúc nhỏ, cái mũi bị gió lạnh đông lạnh đỏ bừng , nhìn thật khiến người ta thương yêu.

Cố Vân Yên cười ngoắc Tuân ca nhi, từ ái nói: “Tuân ca nhi đến trước mặt tỷ tỷ, để tỷ tỷ nhìn kỹ một cái!”

Tuân ca nhi nghe vậy, hai mắt sáng lên, vừa định trượt xuống ghế chạy đến trước mặt tỷ tỷ, bỗng nhiên nhớ tới nương dặn, động tác chậm lại một chút, len lén quan sát thần sắc mẫu thân, thấy được Triệu thị khẽ gật đầu, mới vui sướng đi đến trước mặt tỷ tỷ.

Cố Vân Yên trìu mến vuốt ve hai má Tuân ca nhi, đau lòng nói: “Bên ngoài lạnh lẽo, Tuân ca nhi nhưng là bị đông lạnh hỏng rồi?”

Tuân ca nhi ngưỡng đầu nhỏ nhìn tỷ tỷ cười, giọng non nớt nói: “Đã lâu không thấy tỷ tỷ, trong lòng ta nôn nóng, thầm nghĩ muốn nhanh nhìn thấy tỷ tỷ, không cảm giác lạnh.”

Nhìn trên mặt đệ đệ hồn nhiên miệng cười, ở sâu trong nội tâm Cố Vân Yên một mảnh mềm mại, đem Tuân ca nhi ôm vào trong ngực, giống như lúc còn ở nhà vậy, vô cùng thân thiết.

https://thuviensach.vn

Triệu thị nhìn nhìn ngoài cửa bất an nói: “Nương nương, ngài nay có thai trong người, nên cố kỵ chút!” Tuy nói tuổi Tuân ca nhi còn nhỏ, nhưng dù sao không hợp quy củ, vạn nhất không cẩn thận truyền ra ngoài, lại là thêm phiền toái, cho nên Triệu thị mịt mờ nhắc nhở nói.

Cố Vân Yên ôn nhu nói: “Nương không cần lo lắng, nô tài đều là thoả đáng .” Ngụ ý chính là người bên dưới đáng tin cậy, sẽ không có người loạn nói huyên thuyên.

Triệu thị yên lòng, gật đầu nói: “Như thế liền tốt, người hầu hạ thoả đáng, nương nương cũng có thể an tâm không ít.”

Tuân ca nhi ngẩng đầu vui vẻ nói: “Nương nói tỷ tỷ mang thai , rất nhanh sẽ cho ta thêm cái tiểu cháu ngoại trai , lần tới ta đem đại tướng quân mang tiến cung đến đưa cho tiểu cháu ngoại trai chơi.” Đại tướng quân là tiểu ngựa gỗ mấy năm trước Cố Trì đưa cho Tuân ca nhi, ngựa gỗ đó là món đồ chơi Tuân ca nhi yêu thích nhất, đặt tên cho nó là ‘Đại tướng quân’. Hiện tại Tuân ca nhi vào học đường, cũng không ham chơi như trước, nhưng tiểu ngựa gỗ này vẫn là bảo bối của hắn, người bình thường muốn nhìn cũng khó.

Cố Vân Yên cười khẽ “Tốt, đến lúc đó Tuân ca nhi liền cùng chơi đại tướng quân với tiểu cháu ngoại trai.” Nghe được tỷ tỷ nói như thế, Tuân ca nhi lộ ra tươi cười thỏa mãn.

Triệu thị tiến lên đem con trai đặt lên ghế lại, quan tâm dò hỏi: “Nương nương mang thai đã hơn hai tháng, có thể có nôn nghén không khoẻ?”

Cố Vân Yên lắc đầu “Chưa từng, so với lúc không mang thai cũng không khác nhau lắm, chính là gần đây thích ngủ chút.” Cố Vân Yên hoài thai này nhưng thật an ổn, hai tháng nay cũng không xuất hiện phản ứng có thai không khoẻ.

https://thuviensach.vn

Triệu thị nghe vậy, bỏ được tảng đá trong lòng, tiện đà lại nói: “Nương nương đây là mang thai đầu, việc gì cũng nên nhiều chú ý chút mới tốt.”

“Ân, Yên nhi ghi nhớ, có Thị Họa Thị Thư chiếu cố, nương không cần lo lắng.”

“Thị Họa cùng Thị Thư xưa nay ổn trọng thoả đáng, có các nàng hầu hạ nương nương, thần phụ liền an tâm .” Triệu thị gật đầu nói.

Mẫu tử ba người nhàn thoại việc nhà, bên trong một mảnh ấm áp.

Đến cơm trưa, Cố Vân Yên lại cùng Triệu thị cùng Tuân ca nhi, ba người cùng dùng cơm trưa. Dùng xong ngọ thiện, mấy người lại ở trong điện ngồi một lát, Triệu thị đem tình hình gần đây trong phủ báo cho Cố Vân Yên biết, để nàng không cần lo lắng trong nhà, chỉ cần an tâm sinh hạ hoàng tự. Tiếp theo lại dặn dò một lần nữa phụ nữ có thai nên kiêng kị những gì, Cố Vân Yên nhất nhất vâng dạ.

Mặc dù Triệu thị biết nữ nhi hoài là huyết mạch hoàng gia, trong cung sẽ có ngự y cung nhân chiếu cố, nhưng làm mẫu thân sao có thể thật sự yên tâm được? Ngoài miệng nói an tâm cũng chỉ là vì trấn an nữ nhi thôi.

Cố Vân Yên tự mình tiễn người đến cửa Trường Xuân cung, lại khoác thêm cho Tuân ca nhi mọtt kiện hồ cừu, dặn Thị Họa đưa người đến cửa cung. Bóng dáng Triệu thị càng lúc càng xa, thẳng đến rốt cuộc nhìn không thấy bóng dáng của các nàng, Cố Vân Yên mới nghe theo Thị Thư khuyên bảo trở lại Tĩnh Di hiên.

Thị Họa tiễn mẫu tử Triệu thị xuất cung sau, trở về hồi bẩm Cố Vân Yên, Cố Vân Yên nhẹ nhàng lên tiếng, dựa vào tháp mỹ nhân thưởng thức phong cảnh trong sân, ánh mắt đuổi theo lá vàng khô rụng ở trong gió phiêu đãng, phượng nhất quát, lá cây phiêu hướng về phía ngoài tường Tĩnh Di hiên, tiếp theo, không biết kết cuộc lá rụng ra sao, chỉ vì tường cao ngăn cách tầm mắt Cố Vân Yên. Trong lòng Cố Vân Yên đột nhiên dâng lên

https://thuviensach.vn

phiền muộn, bỗng nhiên nghĩ đến mình cũng không phải lẻ loi một mình trong thâm cung này, nàng còn có cốt nhục trong bụng làm bạn, rất nhanh, phiền muộn trong lòng Cố Vân Yên liền phai nhạt đi, cúi đầu nhìn bụng vẫn đang bằng phẳng, khóe môi dần dần lộ ra một chút ý cười nhu hòa.

Một lát sau, Cố Vân Yên quay đầu phân phó Thị Họa: "Ngươi bảo Thường Phúc đi một chuyến Ngự thư phòng, thay bản cung chuyển đạt lòng biết ơn đến Hoàng thượng: "Hoàng thượng ân điển, nô tì vô cùng cảm kích!" Thị Họa lĩnh mệnh lui ra.

Trong Ngự thư phòng Tiêu Dục ngồi ngay ngắn trước ngự án, chuyên chú phê duyệt tấu chương, biểu tình trên mặt nhìn cùng bình thường không khác, nhưng Lưu Đức Phúc đã đi theo hầu hạ Tiêu Dục từ nhỏ vẫn bắt giữ được khóe môi chủ tử có một chút ý cười thản nhiên. Lưu Đức Phúc cẩn thận hồi tưởng một lần Ngự thư phòng phát sinh hết thảy, xem xem mình nhưng là bỏ lỡ điểm mấu chốt nào nghĩ tới nghĩ lui tựa hồ trừ bỏ lãnh sự thái giám Tĩnh Di hiên tới một chuyến, cũng không còn gì khác, liên tưởng đến Dục tiệp dư ở Tĩnh Di hiên, hai mắt Lưu Đức Phúc sáng ngời, nháy mắt hiểu ra, trong mắt không khỏi lộ ra vài phần ý cười, chợt, thu liễm biểu tình trên mặt, tất cung tất kính khom người đứng ở một bên.

https://thuviensach.vn

Chương 42

Mười sáu Tháng mười là ngày sinh Thái hậu nương nương, cũng xưng là thiên thu chương, tuy rằng Thái hậu đã dặn Hoàng hậu không cần tổ chức quá mức long trọng, nhưng Tiêu Dục luôn luôn hiếu thuận, cho nên thiên thu chương của Thái hậu vẫn là tổ chức tương đối long trọng.

Trong Tử thần điện, dòng họ hoàng thất sớm trình diện. Phi tần hậu cung cũng đến đầy đủ, đang bí mật đánh giá xung quanh, cũng không thiếu minh trào ám phúng.

Hôm nay Hiền phi một thân cung trang đỏ tươi sắc, đầu vãn phi thiên kế, kế thượng hai bên phân biệt sáp tam chi các màu khảm vàng ngọc trâm, trung gian một chi vàng ròng cửu thiên bước diêu, đầu đầy châu ngọc minh đang, lưu quang tràn đầy màu. Nàng vừa vào trong điện liền thành tiêu điểm được người chú ý, nhận thấy được mọi người nhìn mình, trên mặt Hiền phi nở rộ tươi cười quyến rũ xinh đẹp, trong nụ cười ẩn hàm kiêu căng.

Đức phi từ trước đến nay điệu thấp, nhưng vào đại yến hội như vậy cũng không tình nguyện thua kém, hiển nhiên cũng long trọng trang điểm, chỉ là lúc này ngồi cạnh Hiền phi chói lọi, khiến Đức phi có chút ảm đạm.

Mệnh phụ phu nhân hành lễ với mấy vị phi tần địa vị cao cùng đang được sủng ái, hàn huyên khen tặng vài câu, trong điện ồn ào náo nhiệt.

“Hoàng thượng giá lâm! Thái hậu nương nương giá lâm! Hoàng hậu nương nương giá lâm!” Cửa đại điện truyền đến tiếng thông báo.

Thoáng chốc, cả điện im bặt.

https://thuviensach.vn

“Ngô hoàng vạn tuế! Vạn tuế! Vạn vạn tuế. Thái hậu nương nương thiên tuế! Thiên tuế! Thiên thiên tuế, Hoàng hậu nương nương thiên tuế! Thiên thiên tuế --”

Trong điện mọi người đồng loạt quỳ xuống hành lễ với một đế hai hậu đang tiến vào, tiếng thỉnh an vang dội quanh quẩn ở trong Tử thần điện.

“Các khanh bình thân, miễn lễ.” Tiêu Dục vung tay áo lên, uy nghi bắn ra bốn phía.

“Tạ Hoàng thượng.” Mọi người nghe vậy, đứng dậy nói lời cảm tạ.

“Hôm nay là Thiên thu chương của mẫu hậu, tất cả không cần giữ lễ tiết, trẫm cùng các khanh thoải mái chè chén, tận hứng mà về!” Tiêu Dục cất cao giọng nói.

“Dạ, vi thần / nô tì / tần thiếp chúc Thái hậu nương nương phúc như Đông Hải, thọ sánh Nam Sơn.....” Mọi người chúc xong ngồi xuống bàn tiệc của mình.

Hai người Tiêu Dục cùng Hoàng hậu giúp đỡ Thái hậu ngồi xuống, phía dưới bên tay phải ngồi theo thứ tự là nhị phi Hiền, Đức, sau đó là chúng phi tần ấn vị phân cao thấp ngồi xuống. Mà tay trái là dòng họ hoàng thất, lấy vợ chồng Hoài vương năm nay vừa mới đại hôn cầm đầu, Hoài vương Tiêu Hằng một thân trường bào màu tím, diện mạo hiên ngang, một đôi mắt hoa đào trời sinh đa tình, ngũ quan cùng Tiêu Dục có ba phần giống nhau, nhưng trên mặt hơn một phần phóng đãng không kềm chế được.

“Khai tịch --” Tiêu Dục giương giọng ra lệnh, mọi người đều bắt đầu động đũa, không khí lập tức sinh động đứng lên, người ngồi cùng bàn kính rượu lẫn nhau.

Hoàng hậu lo lắng đến Cố Vân Yên cùng Đỗ tần đang có thai, liền an bài hai người các nàng ngồi cùng bàn, Ngự thiện phòng ăn chế tác riêng cho

https://thuviensach.vn

hai người một bàn thức ăn rượu trái cây người có thai có thể dùng, như thế các nàng cũng có thể tận hứng dùng, không cần lo lắng ăn phải những món phụ nữ có thai kiêng kị.

Nhìn trước mặt một bàn thức ăn tinh xảo, Cố Vân Yên lại không hề có khẩu vị, nhược lại miệng có chút đắng, chỉ vì kiếp trước nàng đó là ở buổi tối long trọng này trượt chân đẻ non, Cố Vân Yên uống cạn một ly rượu trái cây, nuốt vào trong bụng, rượu ngon trong veo ngon miệng, trong lòng cũng là một mảnh chua xót. Cố Vân Yên nhìn trong điện ăn uống linh đình, trên mặt mọi người đều là tươi cười, trong lòng cười lạnh, trào phúng không thôi. Tiếp theo lại uống một ly.

Đỗ tần ôn nhu nói: “Rượu ngon tuy tốt, tỷ tỷ cũng đừng mê rượu uống nhiều!” Từ lúc trải qua chuyện ở Ngự Hoa viên, Đỗ tần cũng dần dần trưởng thành hơn, so với dĩ vãng ít đi một phần ngây ngô, thêm một phần trầm ổn.

Cố Vân Yên cười yếu ớt “Hôm nay là ngày vui, trong lòng ta cao hứng, uống nhiều hai chén không sao.” Nói xong lại là một ly.

Đỗ tần bất đắc dĩ lắc đầu, khẽ cười nói: “Tỷ tỷ trong lòng có định lượng là được.”

Ngồi ở phía trên ánh mắt Tiêu Dục đảo qua mọi người trong điện, thấy một màn này tầm mắt thoáng tạm dừng, giây lát lại di khai đi.

Non nửa canh giờ sau Tiêu Dục sai người triệt tịch, mọi người di giá “Thượng Lâm Uyển” nghe diễn trợ hứng. Trước khi hí khúc mở màn, mọi người đều đem thọ lễ dâng lên.

Mọi người dâng lên thọ lễ, trân quý nhất tất nhiên là của Tiêu Dục, Tiêu Dục vung tay lên, liền thấy được bốn thái giám hợp lực nâng một gốc cây san hô hồng cao chừng mười thước, ánh sáng màu huyến lệ, hoa mỹ vô

https://thuviensach.vn

cùng, chạc cây trơn bóng đầy đủ, thật là hiếm thấy, mọi người đang ngồi đều tán thưởng không thôi.

Thái hậu cũng đầy mặt tươi cười, khen: “Con ta hiếu tâm! Phần thọ lễ này ai gia rấvuit .” Thái hậu vốn là người tin phật, san hô là Bát Bảo chi nhất Phật giáo, thêm san hô hồng lại càng hiếm thấy, Thái hậu tất nhiên là thập phần yêu thích.

Hoàng hậu dâng lên thọ lễ là kinh Phật nàng tự tay sao chép, Từ ma ma tiếp nhận trong tay Hoàng hậu, tiện đà trình lên Thái hậu, Thái hậu mỉm cười lật xem vài tờ, Hoàng hậu một tay chữ nhỏ xưa nay là có tiếng , tự thể tinh tế, ý vị ấm áp dễ chịu, Thái hậu vừa lòng gật đầu, cười khen Hoàng hậu vài câu, mọi người không thiếu được cũng đi theo một phen khen tặng.

Dâng tặng lễ vật xong, trên đài hí khúc vang lên, là vở ngày thường Thái hậu thích nhất [Triệu thị cô nhi], mấy vở tiếp cũng là Thái hậu điểm diễn, mọi người ở dưới vừa ăn điểm tâm và trái cây vừa nghe diễn.

Cố Vân Yên vẫn lưu ý nhất cử nhất động phi tần đang ngồi, đặc biệt phi tần địa vị cao trước mặt, lúc này, liền thấy được Hiền phi lấy khăn che mặt, thừa dịp mọi người chuyên chú xem diễn cho Vương tiệp dư ngồi phía sau một cái ánh mắt, Vương tiệp dư nhận được Hiền phi ám chỉ, lập tức lấy cớ cảmthấy say muốn ra ngoài thông khí.

Cố Vân Yên nhớ tới bào thai đầu vô duyên gặp mặt kiếp trước, mối hận trong lòng lan tràn, nhất thời hai mắt phát lạnh, lạnh lùng nhìn chằm chằm gương mặt như hoa của Hiền phi, ánh mắt như tên nhọn, hận không thể bắn nàng ta thành con nhím.

Hiền phi sâu sắc nhận thấy được có một tầm mắt nhìn chằm chằm mình, như là có người đang nhìn trộm mình, cảm giác cực không thoải mái, vì thế bất ngờ quay đầu, chỉ thấy mọi người đều đang chuyên tâm thưởng thức hí khúc trên đài, cẩn thận đánh giá một chút thần sắc mọi người, đều không

https://thuviensach.vn

khác thường. Trong mắt Hiền phi hiện lên nghi hoặc, vừa mới chẳng lẽ mình bị ảo giác? Lại nhìn lướt qua mọi người một lần nữa, tiện đà lại đem ánh mắt hướng đến phía trên sân khấu kịch.

Hiền phi xoay chuyển ánh mắt, Cố Vân Yên nâng mắt nhìn, khóe môi đều là ý cười lạnh như băng, ngón trỏ nhẹ nhàng gõ lên mặt bàn, Thị Thư lập tức đưa lỗ tai lại, Cố Vân Yên thì thầm nói: "Sự tình tiến triển như thế nào?"

Thị Thư nhẹ giọng nói: "Hết thảy thuận lợi, chủ tử chỉ cần chờ tin lành." Cố Vân Yên khẽ gật đầu, Thị Thư lui ra đứng thẳng phía sau Cố Vân Yên cùng Thị Họa.

Một khắc sau, Vương tiệp dư đi mà quay lại, ngồi xuống sau cùng Quý chiêu nghi bên cạnh thỉnh thoảng thảo luận hí khúc trên đài, khuôn mặt bình tĩnh như thường.

Bóng đêm ngày càng tối, ngày thường canh giờ này Thái hậu đã sớm ngủ, nay cũng cường chống đỡ tinh thần cùng mọi người vui một hôm, Tiêu Dục nhận thấy được Thái hậu đã có chút không cường chống thêm được, săn sóc đề nghị nói: "Mẫu hậu, ban đêm gió lớn, nhi thần đưa ngài sớm hồi cung nghỉ ngơi?"

Thái hậu nghe vậy cười nói: "Ai gia cũng mệt mỏi, vậy nghe hoàng đế đi!" Chợt, Đế hậu cung đưa Thái hậu hồi cung, mọi người đứng dậy quỳ xuống tiễn đưa, Đế hậu hồi cung, mọi người cũng lần lượt rời đi.

Cố Vân Yên xoa trán "Nghĩ đến là lúc nãy uống không ít rượu hoa quả, nay cảm thấy có chút không khoẻ, Đỗ muội muội có thể cùng ta đến Phong đình ngồi nghỉ một chút?"

Đỗ tần ôn nhu cười "Tỷ tỷ không cần khách khí như thế, cũng là không khoẻ, vậy chúng ta liền từ từ hãy hồi cung." Vì thế hai người mang theo cung nhân phía sau đi Phong đình.

https://thuviensach.vn

Chương 43

Trong Phong đình, Cố Vân Yên ngồi dựa vào lan can, ánh trăng thản nhiên bao phủ bốn phía Phong đình, ánh sáng nhu hòa phóng ở trên mặt tinh xảo của Cố Vân Yên, có vẻ mông lung mà tốt đẹp, cho dù cùng là nữ nhân Đỗ tần cũng không thể không thừa nhận giờ này khắc này Cố Vân Yên đẹp thanh khiết xuất trần, tự như tiên nữ.

Bên ngoài Phong đình mảnh yên tĩnh, bên tai chỉ nghe tiếng động gió lạnh thổi qua ngọn cây, ban đêm như vậy có vẻ hết sức tịch liêu, Cố Vân Yên ngoái đầu nhìn lại nhẹ giọng nói: “Nay trong cung chỉ có hai người chúng ta trong người có mang long mạch, chỉ sợ không phải ai cũng sẽ vui mừng, muội muội ngày sau làm việc gì đều nên cẩn thận cho thỏa đáng.”

Vẻ mặt Đỗ tần nhoáng lên một cái, giây lát ánh mắt ngưng tụ, mặt lộ vẻ kiên định nói: “Tạ tỷ tỷ nhắc nhở, ta sẽ đem hết toàn lực bảo hộ thai nhi trong bụng, tuyệt không cho phép người bên ngoài làm tổn thương hắn.”

Cố Vân Yên gật đầu vui mừng nói: “Ngươi có thể có quyết tâm này liền tốt, cũng không uổng ta cứu giúp một lần!”

Mặt Đỗ tần lộ vẻ vẻ cảm kích “Lần ở Ngự Hoa viên đều nhờ tỷ tỷ xuất thủ cứu giúp, muội muội vô cùng cảm kích, ngày sau nếu có chuyện cần muội muội, mong rằng tỷ tỷ không cần e ngại.”

Thần sắc Cố Vân Yên lạnh nhạt nói: “Ngươi cũng không cần cảm kích lần đó, ta cũng không giấu giếm, sở dĩ ra tay cứu ngươi, trừ bỏ không đành lòng trơ mắt nhìn một tiểu sinh mệnh vô tội hy sinh, trong đó còn có mục đích của ta.”

https://thuviensach.vn

Nghe được Cố Vân Yên thẳng thắn như thế, Đỗ tần hơi sững sờ, tiếp theo cười nói: “Muội muội vào cung nửa năm, dần dần hiểu được trong cung rất nhiều tàn nhẫn không cho người ngoài biết, cũng biết sinh tồn trong cung có bất đắc dĩ cùng gian nan, vô luận như thế nào, tỷ tỷ chung quy là đã cứu thai nhi trong bụng ta một mạng, ân tình này ta sẽ khắc trong tâm khảm.”

Có chút nói không cần nói rõ, trong lòng hai người lại như gương sáng, Đỗ tần biết mục đích Cố Vân Yên đơn giản chính là bảo trụ thai nhi trong bụng nàng, nhằm giảm bớt phiêu lưu cùng nguy cơ của chính mình, một khi thai nhi trong bụng nàng không còn, những kẻ có tâm tư kia sẽ toàn lực ứng phó trừ bỏ hoàng tự trong bụng Cố Vân Yên. Mặc kệ Cố Vân Yên có mục đích mới ra tay tương trợ, chỉ cần cuối cùng có thể bảo vệ thai nhi trong bụng nàng, cần gì phải so đo nhiều lắm?

Cố Vân Yên vô vị cười, chợt nói: “Cũng đã khuya, chúng ta vẫn là sớm hồi cung đi?”

Đỗ tần gật đầu “Tỷ tỷ nếu là đã khỏe hơn chút, vậy liền hồi cung đi.” Hoa Thanh cung cùng Trường Xuân cung cách nhau không xa, vừa lúc thuận đường cùng trở về. Vốn ấn cung quy vị phân Đỗ tần là không được ngồi kiệu , nhưng nàng hiện tại người mang hoàng tự, tự nhiên muốn so với người khác quý giá chút, Hoàng hậu đặc biệt cho Đỗ tần ân điển, cho phép nàng lúc ra ngoài được ngồi kiệu.

Kiệu của hai người vừa tới Lưu Vân các, mắt thấy lại đi một khắc liền có thể tới Trường Xuân cung , chợt nghe phía trước có tiếng động xôn xao ồn ào, Cố Vân Yên xốc lên màn kiệu, thăm dò phân phó nói: “Dừng kiệu! Thường Phúc ngươi mang theo Thường Nhạc cùng Thường Khánh đi phía trước, nhìn xem đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, vì sao ồn ào như thế?” Nói xong Cố Vân Yên liền xuống kiệu, phía sau Đỗ tần cũng xuống kiệu đi tới bên cạnh Cố Vân Yên, trên mặt hiện lên bất an, Cố Vân Yên trấn an vỗ vỗ tay Đỗ tần.

https://thuviensach.vn

Đám người Thường Phúc lĩnh mệnh rời đi, đại khái qua một nén nhang, liền thấy được Thường Phúc vội vàng chạy trở về bẩm báo Cố Vân Yên.

Thường Phúc khom người hành lễ với hai người, thổn thức nói: “Hồi bẩm chủ tử, Đỗ tần nương nương, Mạnh quý nhân ở phía trước vô ý ngã sấp xuống , bị xuất huyết, chỉ sợ té không nhẹ đâu, đã có người đi thỉnh Thái y, nghĩ đến rất nhanh liền có thể đuổi tới, cụ thể như thế nào còn phải để Thái y nhìn mới biết được.”

Đỗ tần nghe vậy sắc mặt biến trắng, sợ hãi hai tay nắm chặt cánh tay Cố Vân Yên, Cố Vân Yên quay đầu trấn an nói: “Không cần sợ, ở Thiên thu chương xảy ra chuyện này, Hoàng thượng cùng Hoàng hậu rất nhanh sẽ tới đây, nếu đã đến đây chúng ta cũng không thể không hỏi vài câu, ngươi cùng ta đến phía trước nhìn xem Mạnh quý nhân đi!”

Đỗ tần tuy rằng sợ hãi, nhưng là biết Cố Vân Yên nói được có lý, liền cố gắng cường định cùng Cố Vân Yên chậm rãi về phía trước, chờ các nàng đuổi tới Hoàng thượng, Hoàng hậu dĩ nhiên đã có mặt, Cố Vân Yên cùng Đỗ tần vội vàng tiến lên hành lễ vấn an Hoàng thượng cùng Hoàng hậu, Tiêu Dục khoát tay áo nói: “Các ngươi sao lại ở nơi này?”

Cố Vân Yên trả lời: “Hồi Hoàng thượng, nô tì mới vừa cùng Đỗ tần muội muội ngồi nghỉ ở Phong đình, liền chậm trễ canh giờ hồi cung, nghe được bên này tiếng động ồn ào, ta cùng Đỗ muội muội liền chạy lại đây, không biết hiện nay Mạnh muội muội như thế nào?”

Lúc này Phùng Thái y đã chuẩn mạch cho Mạnh Nguyệt xong, trầm giọng hồi bẩm Tiêu Dục nói: “Khởi bẩm Hoàng thượng, Mạnh quý nhân vô ý trượt chân, té quá mạnh làm cho thai nhi trong bụng đẻ non.”

Mọi người nghe vậy đều là cả kinh, Tiêu Dục nhíu mày, nghi hoặc nói: “Đẻ non?”

https://thuviensach.vn

Phùng Thái y cúi đầu càng thấp, run giọng nói: “Dạ, Mạnh quý nhân đã có thai, chỉ là thai nhi vẫn chưa đủ 1 tháng, cho nên lúc trước bắt mạch bất an thần không chẩn ra, xin Hoàng thượng thứ tội!”

Lúc này Mạnh Nguyệt từ từ chuyển tỉnh nghe lời Thái y nói, thoáng chốc khuôn mặt sửng sốt, kinh ngạc nhìn chằm chằm bụng mình, chợt nước mắt rơi như mưa, trên mặt bi thống không thôi.

Tiếng khóc nức nở truyền đến, mặt Hoàng hậu lộ vẻ lo lắng, vội vàng bước nhanh tới bên người Mạnh Nguyệt, cực lực khuyên giải an ủi nói: “Ngươi hiện tại không nên bi thương khóc rống, cẩn thận bị thương trụ cột, ngươi còn trẻ, đứa nhỏ ngày sau lại có, mau đừng khóc .”

Hai người Cố Vân Yên cùng Đỗ tần đứng ở phía sau Hoàng hậu, cũng một phen tận tình khuyên bảo.

Lưu Đức Phúc cẩn thận thăm dò hiện trường, tiến lên cung kính nói: “Khởi bẩm chủ tử, nô tài ở chỗ Mạnh quý nhân ngã sấp xuống phát hiện có vũng nước còn lạnh, nghi là khối băng hòa tan sau lưu lại dấu nước.”

Mặt Tiêu Dục càng đen, trầm mặc sau một lúc lâu, nói: “Hoàng hậu, ngươi cho người đem Mạnh quý nhân cùng Đỗ tần về Hoa Thanh cung, chuyện kế tiếp trẫm sẽ xử lý.” Ý tứ Tiêu Dục là muốn tự mình tra án này.

Nghe vậy trong lòng Hoàng hậu chấn động, Hoàng thượng muốn nhúng tay việc hậu cung, là đối nàng thất vọng rồi sao? Phi tần hậu cung có thai liên tiếp gặp chuyện không may, Hoàng thượng chung quy là trách cứ nàng quản lý bất lực đi! Áp chế chua xót trong lòng, thong dong nói: “Dạ, nô tì cáo lui!”

Tiêu Dục tiện đà lại đối Cố Vân Yên nói: “Ngươi cũng đi về trước đi, đêm dài trên đường chú ý chút!”

Cố Vân Yên quỳ gối hành lễ “Tạ Hoàng thượng quan tâm, nô tì cáo lui!”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục nhẹ nhàng gật đầu, Cố Vân Yên theo lời lui ra, được Thị Thư nâng lên kiệu, Thường Phúc dặn cung nhân khiêng kiệu đi chậm một chút, so lúc trước càng cẩn thận ổn thỏa, vì thế đoàn người chậm rãi đi trở về Trường Xuân cung.

Tin tức rất nhanh liền truyền khắp trong cung, phi tần hậu cung nghe được tin này, đầu tiên là cả kinh tiếp theo vui vẻ, đêm nay vì vậy "Kinh hỉ". Chúng phi tần ngủ phá lệ ngọt ngào an ổn!

https://thuviensach.vn

Chương 44

năm, đạo thánh chỉ này liền ý vị sâu xa , nếu nói quản lý hậu cung bất lực đứng mũi chịu sào thất trách nên là Hoàng hậu mới đúng, nay thánh chỉ không nói gì đến Hoàng hậu, ngược lại là Hiền phi bị cấm túc nửa năm, thật là làm cho người buồn bực . Mọi người giây lát liên tưởng đến những ngày gần đây Vương tiệp dư cùng Hiền phi đi được rất gần, hiện nay Vương tiệp dư bị ban thưởng bạch lăng Hiền phi bị cấm túc, nghĩ như thế, mọi người lập tức giải thích khó hiểu.

Phi tần hậu cung tuy rằng đối với Hiền phi luôn luôn kiêu ngạo ương ngạnh bị cấm túc cảm thấy mừng thầm, nhưng vừa nghĩ tới liền ngay cả Hiền phi được sủng ái nhiều năm đều bị cấm túc , huống chi là các nàng? Nhất thời lòng còn sợ hãi, mọi người đều kẹp chặt cái đuôi làm người, vì thế mấy tháng kế tiếp hậu cung gió êm sóng lặng, không người dám lại sinh sự.

Cấm túc nửa năm? Mọi người đều nói Hoàng thượng cùng Thái hậu cực chú trọng hoàng tự, xem ra cũng chỉ là như thế. Cố Vân Yên khinh thường nghĩ: Là ta đánh giá cao phân lượng hoàng tự ở trong lòng hai vị, vẫn là ta xem nhẹ thế lực gia tộc phía sau Hiền phi?

Mắt Cố Vân Yên hiện vẻ ngoan lệ: “Hiền phi, kiếp trước ngươi hại ta lạc thai đẻ non, kiếp này vẫn áp dụng cách cũ, nhưng người trượt chân sảy thai không phải ta, ngươi hẳn là rất thất vọng? Hừ ~ kiếp này ta không chỉ có bảo vệ thai nhi trong bụng, còn muốn cho ngươi thân bại danh liệt, thất bại thảm hại, cuối cùng bị mất mạng, đền mạng cho con của ta!”

https://thuviensach.vn

Khóe môi Cố Vân Yên khẽ cong, tiếp theo cười lạnh: “Nga ~ đúng rồi, hại con ta cũng không chỉ một mình ngươi, ta cũng không sẽ bỏ qua người còn lại, Mạnh Nguyệt, hiện tại ngươi khẳng định chịu khổ sở đi, tư vị tang tư có phải khiến ngươi đau triệt nội tâm, tâm như tro tàn hay không? Này chỉ mới là bắt đầu, trò hay còn tại phía sau, ngươi đừng để ta thất vọng!”

Hai ngày sau chuyện ở Ngự Hoa viên, cây đinh xếp vào bên người Mạnh Nguyệt tránh đi tầm mắt mọi người Khánh Phương trai, lặng lẽ đưa tờ giấy cho người phụ trách liên lạc, trên tờ giấy nói: Một đêm trước khi Ngự Hoa viên tổ chức hội ngắm hoa, nàng dọn dẹp đồ đạc của Mạnh Nguyệt, ở trong hộp trang điểm thấy qua túi hương có chứa xạ hương đó.

Biết Mạnh Nguyệt chính là người đổi túi hương hãm hại nàng, Cố Vân Yên liền nhanh chóng định ra một cái kế sách, ở yến hội thiên thu chương, thấy Vương tiệp dư ra ngoài, Cố Vân Yên trước tiên an bài tốt nhân mạch đi theo dõi,tránh ở địa phương bí ẩn xem toàn bộ quá trình Vương tiệp dư chỉ huy người thả băng, yến hội tan sau, Cố Vân Yên mượn cớ uống nhiều mấy ly rượu hoa quả kéo Đỗ tần đến Phong đình ngồi, tránh cho Đỗ tần trúng kế trượt chân đẻ non.

Cây đinh xếp vào bên người Mạnh Nguyệt bảo đảm thời gian Mạnh Nguyệt hồi Hoa Thanh cung, chờ Mạnh Nguyệt té ngã đẻ non sau phái người báo cho Hoàng thượng Hoàng hậu biết. Nhân mạch của nàng lại ngay trước lúc Hoàng thượng đuổi tới sẽ đem băng đã chuẩn bị tốt cũng thả xuống, như thế chờ đám người Tiêu Dục đuổi tới, sẽ phát hiện băng châu tan còn lại chút nước, tiện đà thông qua manh mối này tra ra thủ phạm thật phía sau màn. Vương tiệp dư chính là kẻ theo chiều gió, nhát gan ích kỉ, một khi Vương tiệp dư sa lưới chắc chắn khai ra bản thân là chịu Hiền phi sai sử, cực lực đem mình xây dựng thành người đáng thương bị Hiền phi bức bách mới bất đắc dĩ làm vậy, tiện đà cầu xin Tiêu Dục khai ân để nàng khỏi chết.

https://thuviensach.vn

Này hết thảy đều ở trong dự liệu Cố Vân Yên, đây là danh xứng với thực, bọ ngựa ở trước bắt ve, hoàng tước ở phía sau!

https://thuviensach.vn

Chương 45

Hôm nay là mùng một, mỗi tháng mùng một mười lăm phi tần hậu cung liền ở dưới sự hướng dẫn Hoàng hậu đến Vĩnh Ninh cung thỉnh an Thái hậu, hôm nay tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Bởi vì hôm nay muốn đi thỉnh an Thái hậu, Cố Vân Yên thức sớm hơn ngày thường một khắc, lúc này còn buồn ngủ ngồi trước bàn trang điểm, tùy Thị Họa khéo tay thuần thục búi tóc cho nàng, Thị Họa vừa bận rộn vừa cười nói: “Một đầu tóc đen này của chủ tử thật là đẹp mắt, mềm như thác nước đen như hắc thạch.”

Cố Vân Yên không khỏi cười nói: “Ngươi hôm nay miệng thực ngọt, sáng sớm liền chọc ta vui vẻ.”

Một bên Thị Thư vừa lúc mang cung trang lại đây, nghe vậy cũng cười “Trên người chủ tử có chỗ nào không phải tốt, nô tỳ nhìn xem rất hâm mộ!”

Cố Vân Yên bị Thị Thư chọc cười, mặc xong sau mọi người ra cửa. Tối hôm qua trận tuyết đầu tiên của mùa đông năn nay rơi xuống, lạnh càng hơn trước, trong tay Cố Vân Yên cũng thêm một cái ấm lò sưởi tay, nhìn ngoài trời bông tuyết trắng ngần rơi xuống, phủ một lớp mỏng óng ánh trông rất đẹp mắt!

Thường Phúc trầm giọng phân phó cung nhân nâng kiệu: “Hôm nay tuyết lớn, đường không khỏi trơn trượt, các ngươi nâng kiệu, dưới chân cẩn thận chút.”

Cung nhân nâng kiệu vội vàng cúi đầu khom lưng xác nhận, mọi người mới chậm rãi đi Phượng Nghi cung.

https://thuviensach.vn

Chúng phi tần ở Phượng Nghi cung uống ly trà, mọi người lại nói chuyện một lát, không lâu, Hoàng hậu liền dẫn đoàn người đi Vĩnh Ninh cung thỉnh an.

Đến ngoài Vĩnh Ninh cung, lúc này Thái hậu nhưng thật ra không để mọi người chờ, trực tiếp phân phó Từ ma ma dẫn mọi người đi vào, có lẽ là băn khoăn đến hai phi tần có thai không nên ở ngoài điện chờ lâu.

Vào trong điện Vĩnh Ninh cung, mọi người lấy Hoàng hậu cầm đầu chỉnh tề có thứ tự hành lễ vấn an Thái hậu "Nô tì/ tần thiếp thỉnh an Thái hậu nương nương, Thái hậu nương nương vạn phúc kim an!"

Vừa dứt tiếng liền thấy Thái hậu khuôn mặt hòa ái thổn thức nói: "Mau đứng lên đi, trời bên ngoài rất lạnh, chịu đựng gió lạnh tuyết bay tới đây, cực khổ rồi !"

"Nô tì /tần thiếp tạ Thái hậu nương nương quan tâm." Mọi người theo lời đứng dậy.

"Dục tiệp dư cùng Đỗ tần đến trước mặt ai gia, để ai gia cẩn thận nhìn một cái."

Hai người Cố Vân Yên cùng Đỗ tần mới vừa ngồi xuống chỗ của mình, liền nghe được Thái hậu ôn hòa nói, hai người vội vàng đứng dậy, bộ dạng phục tùng liễm mục đi tới trước mặt Thái hậu.

"Hài tử ngoan, đừng câu nệ , đều ngồi xuống đi." Cung nhân nghe vậy lập tức đem hai viên đôn lại đây, đặt trước mặt Thái hậu, để hai người Cố Vân Yên cùng Đỗ tần ngồi xuống, phi tần phía sau thấy Thái hậu nặng bên này nhẹ bên kia như vậy, cảm thấy không vui cũng không cam lòng, nhưng trên mặt không dám hiện gì khác thường, trên mặt thủy chung vẫn duy trì tươi cười khéo léo. Trên mặt Đỗ tần ẩn ẩn khẩn trương, Cố Vân Yên lại là vẻ mặt ôn hòa ý cười, Thái hậu xem thần sắc hai người, nội tâm không khỏi đối Cố Vân Yên xem trọng hơn chút, liếc mắt một cái.

https://thuviensach.vn

“Nay hai người các ngươi có thai gần ba tháng , có nôn nghén không khoẻ?” Thái hậu quan tâm nói.

“Lao Thái hậu nương nương lo lắng, nô tì/ tần thiếp cũng không không khoẻ.” Cố Vân Yên cùng Đỗ tần trăm miệng một lời nói.

“Như thế liền tốt, năm đó ai gia hoài Hoàng thượng nhưng chịu không ít cực..... Cung nhân bên người hầu hạ có thoả đáng?” Vẻ mặt Thái hậu cảm khái tiện đà lại dò hỏi.

Cố Vân Yên ôn nhu cười, nói: “Bọn họ vẫn tương đối ổn thỏa , đều là người dùng quen tay.”

Tiếp theo Thái hậu lại lôi kéo tay hai người tinh tế dặn một phen, có thể thấy được Thái hậu tương đối coi trọng hoàng tự trong bụng hai người, cuối cùng ban thưởng rất nhiều thuốc bổ, trong đó có nhân sâm, tổ yến cùng dược liệu tốt nhất tẩm bổ thân mình, mọi người trong điện đều là âm thầm cắn răng, ý cười trên mặt hơi miễn cưỡng.

Mọi người đứng dậy cáo lui Thái hậu “Nô tì /tần thiếp cáo từ!”

Thái hậu phất phất tay, nhẹ cười nói: “Hoàng hậu lưu lại, một lát thay ai gia sao chép kinh Phật, các ngươi liền lui ra đi!”

Giây lát, trong điện vừa mới còn tràn đầy phi tần liền chỉ còn hai người thái hậu cùng Hoàng hậu, ánh mắt Thái hậu đảo qua cung nhân, Từ ma ma hiểu ý, lúc này dẫn cung nữ thái giám trong điện khom người lui ra.

Hoàng hậu thấy được Thái hậu diễn xuất như vậy, nhất thời trong lòng có cảnh báo, cố đè ép bất an, cười nói: “Mẫu hậu lưu lại nô tì nhưng là có chuyện gì phân phó?”

Thái hậu thu liễm tươi cười hiền lành, thần sắc đen tối không rõ, nói: “Hoàng đế đăng cơ hơn 3 năm, dưới gối lại chỉ có Mộc Nhi là hoàng tử,

https://thuviensach.vn

hoàng gia con nối dòng điêu linh, bất lợi cho xã tắc yên ổn. Năm nay tổng tuyển cử, người mới vào cung liên tiếp truyền ra tin vui, trong lòng ai gia cuối cùng là nhẹ nhõm chút. Nhưng tin vui vừa ra mới mấy ngày, đầu tiên là Ngự Hoa viên có rắn độc, khiến Đỗ tần động thai khí, theo sát sau đó là Mạnh tần té ngã đẻ non. Ai gia tuy rằng già đi nhưng còn chưa phải lão hồ đồ, ngày sau ai gia không nghĩ lại nhìn thấy những chuyện như vậy phát sinh, Hoàng hậu hiểu được ý tứ ai gia?" Ngữ khí Thái hậu cũng không nghiêm khắc, chính là ánh mắt như chim ưng vậy, tinh nhuệ nhìn chằm chằm Hoàng hậu.

Hoàng hậu vội vàng quỳ xuống, thành khẩn nói: "Mẫu hậu giáo huấn phải, hậu cung bất an là nô tì quản lý bất lực, ngày sau nô tì sẽ tăng mạnh quản lý cùng ước thúc đối với phi tần hậu cung, tuyệt không lại làm cho mẫu hậu thất vọng."

Thái hậu chỉ lưu lại một người Hoàng hậu, đơn giản chính là muốn gõ gõ nàng, nhắc nhở nàng đừng dung túng phi tần mưu hại hoàng tự, nay được Hoàng hậu cam đoan, mục đích đạt được, lúc này sắc mặt Thái hậu dịu đi.

Giây lát, Thái hậu lôi kéo tay Hoàng hậu nói: "Hài tử tốt, ai gia biết trong lòng ngươi khổ, mẫu hậu cũng từng trải qua như ngươi hiện tại, tự nhiên có thể hiểu được tâm tình giờ này khắc này của ngươi, ngươi có thể yên tâm, vô luận trong hậu cung phi tần nào sinh hạ hoàng tự, hoàng tử công chúa đó chung quy đều phải kêu ngươi một tiếng mẫu hậu, phi tần dù được sủng ái đắc thế đến đâu cũng không thể vượt qua ngươi, có ai gia ở đây, tuyệt không ủy khuất ngươi. Vả lại, nếu là phi tần có thai trong cung liên tục gặp chuyện không may, con dân Đại Chiêu sẽ nghĩ thế nào về Hoàng hậu ngươi, điểm ấy ngươi đã từng nghĩ tới chưa?"

Hoàng hậu nghe vậy vẻ mặt biến đổi, nói: "Lời mẫu hậu nói phải, là nô tì suy nghĩ không kĩ càng, nô tì tuổi trẻ không kịp mẫu hậu kinh nghiệm đầy mình, sau này mong rằng mẫu hậu nhiều đề điểm hơn."

https://thuviensach.vn

Thái hậu vỗ vỗ tay Hoàng hậu, vẻ mặt hiền lành "Ngươi xưa nay là tốt , ai gia đều xem ở trong mắt,hài tử tốt, về nghỉ ngơi đi!"

Hoàng hậu đứng dậy hành lễ cáo lui, đợi đến bóng dáng Hoàng hậu hoàn toàn biến mất, sắc mặt Thái hậu tối tăm, nói với Từ ma ma: "Hừ, thật cho là ai gia không biết trong lòng nàng nghĩ gì sao, bất quá là ai gia không nghĩ xé rách da mặt, mọi người đều khó xử thôi!"

Từ ma ma nghe vậy cúi đầu, thức thời không nói lời nào, quốc mẫu Đại Chiêu cũng không phải là người nàng có thể tùy tiện đàm luận.

Ra Vĩnh Ninh cung, trên mặt Hoàng hậu nháy mắt ngập trào phúng, thầm nghĩ: Nói đường hoàng như thế, cứ như một lòng thay ta suy nghĩ, bất quá là muốn ta cam đoan an nguy tôn nhi của ngươi thôi, nhiều năm qua ta phí sức lao động xử lý hậu cung, chưa từng được ngươi khen lấy nửa lời, nay vừa có chuyện liền lập tức mặt lạnh trách phạt, ta là quốc mẫu Đại Chiêu, không phải nô tài ngươi tùy ý sai sử, lão thái bà, nhìn ngươi còn có bao nhiêu ngày có thể kiêu ngạo.

Hoàng hậu phẫn hận vung ống tay áo, bước nhanh lên kiệu phượng, lạnh giọng đối với cung nhân bên ngoài nói: "Hồi cung!" Đoàn người Hoàng hậu chậm rãi trở về Phượng Nghi cung.

https://thuviensach.vn

Chương 46

Trở về Tĩnh Di hiên, Cố Vân Yên dùng xong ngọ thiện sau, liền ngồi ở trên tháp mỹ nhân cầm mấy bộ quần áo vẫn còn dở dang làm tiếp tục, mấy ngày hôm trước bỗng nhiên nghĩ làm vài kiện quần áo cho đứa bé trong bụng. Tính thời gian, nàng sinh nở là vào tháng sáu, khi đó trời nóng, bình thường trẻ con đều mặc cái yếm, vì thế nàng liền bắt tay vào làm cái yếm, bây giờ còn vài mũi nữa thì xong, Cố Vân Yên hết sức chuyên chú vào cái yếm, động tác thuần thục, một châm một đường đều là dụng tâm.

Non nửa canh giờ sau, rốt cục làm xong cái yếm trong tay, Cố Vân Yên giơ lên xem kĩ trước sau, rất là vừa lòng, trên mặt không khỏi lộ ra ý cười nhu hòa, trong đầu đều là dáng vẻ của con mình khi mặc vào cái cái yếm này.

Màn đêm buông xuống, lúc Tiêu Dục đạp bóng đêm bước vào Tĩnh Di hiên, Cố Vân Yên vừa vặn dùng xong bữa tối, thấy Tiêu Dục xuất hiện ở trong điện, đầu tiên là hơi sững sờ, vội tiến lên hành lễ vấn an, Tiêu Dục hai tay nâng dậy Cố Vân Yên, ôn hòa nói: “Trẫm không phải đã nói, hiện tại ngươi có thai , không cần quỳ xuống hành lễ sao?”

Cố Vân Yên nương theo hai tay Tiêu Dục, thuận thế đứng dậy, khẽ cười nói: “Hoàng thượng săn sóc, nhưng lễ không thể bỏ, nên thủ lễ nô tì vẫn phải là thủ .”

Tiêu Dục bất đắc dĩ lắc đầu nói: “Trẫm biết Yên nhi từ trước đến nay là người đoan trang thủ lễ , chính là nay ngươi đang mang thai, không thể so lúc bình thường, ngày sau Yên nhi liền đừng câu nệ mấy nghi thức xã giao này.”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên mỉm cười, nói: “Hoàng thượng nói có lý, vậy nô tì nghe Hoàng thượng là được.” Nói xong hai người cùng vào nội thất.

Tiêu Dục mới từ bên ngoài tiến vào, trên người mang theo hàn khí, trong lòng bàn tay đều là lạnh, Cố Vân Yên gọi người bưng tới trà nóng, tự mình đưa cho Tiêu Dục, ôn nhu nói: “Bên ngoài lạnh, Hoàng thượng uống ly trà nóng, tránh bị hàn khí nhập thân.”

Tiêu Dục tiếp nhận ly trà trong tay Cố Vân Yên, mím môi uống hết ly trà, nhất thời trong lòng ấm áp, đối với Cố Vân Yên cẩn thận săn sóc, Tiêu Dục cảm thấy rất an ủi.

“Hoàng thượng sao bỗng nhiên lại đây , lúc trước cũng không phái người lại đây truyền lời, để nô tì nghênh đón thánh giá.”

Sắc mặt Tiêu Dục nhu hòa, tùy ý nói: “Trẫm vừa mới ở Vĩnh Ninh cung bồi mẫu hậu dùng bữa tối, tiện đường liền lại đây nhìn xem Yên nhi.”

Vĩnh Ninh cung cùng Trường Xuân cung một cái ở đông một cái ở tây, từ Vĩnh Ninh cung đến Trường Xuân cung phải đi nửa hậu cung, “ tiện đường “ này của Hoàng thượng cũng thật miễn cưỡng, nhưng Cố Vân Yên cũng sẽ không ngốc đến đem nói ra, vì thế liền không tiếp tục đề tài này, chỉ là tươi cười trên mặt càng xán lạn hơn.

“Trẫm đã nhiều ngày bận việc, không rảnh lại đây thăm Yên nhi, ngày thường Yên nhi làm những gì?” Tiêu Dục làm như hiếu kỳ hỏi.

Cố Vân Yên mang cười nói: “Mỗi ngày trừ bỏ đi thỉnh an Hoàng hậu, nô tì nhàn rỗi liền xem sách, ngẫu nhiên cũng sẽ đánh đàn.”

“Nga ~ Chỉ như vậy? Yên nhi nhàn hạ nhưng chưa từng nhớ tới trẫm?” Ngữ khí Tiêu Dục làm như có chút thất vọng.

https://thuviensach.vn

Mặt Cố Vân Yên cười ửng đỏ, trừng mắt nói: “Mấy ngày không gặp Hoàng thượng, tất nhiên trong lòng nô tì là tưởng niệm .”

Nghe vậy Tiêu Dục cao giọng cười to, nói: “Trẫm chỉ biết trong lòng Yên nhi nhất định là nhớ trẫm , có Yên nhi nhung nhớ như vậy, trẫm thật là vui vẻ.”

Cố Vân Yên đầy mặt thẹn thùng xoắn khăn tử trong tay, cúi đầu không nói.

Khóe mắt Tiêu Dục liếc thấy trên tháp lộ ra một cái yếm nhỏ, vừa thấy kiểu dáng kích thước liền biết không phải là của Cố Vân Yên , lúc này chỉ vào cái yếm nghi hoặc nói: “Đó là?”

Cố Vân Yên ngẩng đầu nhìn theo phương hướng Tiêu Dục chỉ, lời nói ôn nhu nhỏ nhẹ: “Nô tì nhàn rỗi vô sự, liền nghĩ làm cái yếm cho bé con trong bụng, ngày sau hắn vừa ra đời liền mặc quần áo nô tì tự tay may.”

Tiêu Dục dời bước đến tháp, cầm lấy cái yếm cẩn thận đánh giá một phen, khen: “Cái yếm này may vô cùng tốt, có thể thấy được Yên nhi dụng tâm không ít!”

“Nô tì chỉ cần nghĩ đến hình ảnh hoàng nhi mặc vào cái cái yếm này, trong lòng liền giống như ăn mật, chưa từng cảm thấy tốn thời gian.”

Tiêu Dục nghe xong ý cười trên mặt càng sâu, chợt thở dài: “Ai, hoàng nhi còn chưa ra đời liền có mẫu phi may quần áo cho , thật khiến người bên ngoài ghen tị.” Trong lời nói rõ ràng ý hâm mộ cùng ghen tị.

Cố Vân Yên bật cười, nhẹ nhàng nói: “Nô tì không chỉ làm quần áo cho hoàng nhi, cũng nghĩ làm cho phụ hoàng của hoàng nhi một bộ, chỉ là nô tì không biết kích cỡ của Hoàng thượng nên không tiện may thôi, đang chờ Hoàng thượng lại đây sẽ đo đạc một phen.”

https://thuviensach.vn

Lông mi Tiêu Dục khẽ nhướn, nói: “Trẫm tất nhiên là biết được tâm ý ái phi, lời vừa rồi bất quá là trêu ái phi vui một chút thôi.” Nói xong mặt mày ôn nhu nhìn Cố Vân Yên.

Giây lát, nói với Lưu Đức Phúc với ngoài cửa: “Hôm nay trẫm liền nghỉ ở Tĩnh Di hiên , không cần chuẩn bị khác.”

Lưu Đức Phúc khom người đáp: “Dạ, nô tài liền phân phó xuống.” Nói xong lại lui về ngoài cửa, thì thầm với Tiểu Toàn Tử.

Lần này Tiêu Dục lại đây, vốn định chỉ thăm Cố Vân Yên một lát liền đi, không định ở lại Tĩnh Di hiên, nhưng nay thấy được Cố Vân Yên nhu tình mật ý, quan tâm săn sóc, trong lòng nóng lên liền ở lại.

“Đêm nay trẫm không trở về Thừa Càn cung , liền ở lại cùng Yên nhi được không?”

Cố Vân Yên gật đầu nói: “Hoàng thượng có thể lưu lại cùng nô tì và hoàng nhi, tự nhiên là không thể tốt hơn , chỉ là ủy khuất Hoàng thượng.....”

Lời còn chưa dứt liền bị Tiêu Dục cười đánh gãy “Yên nhi vui vẻ là được rồi, không cần cố kỵ cái khác.”

“Có thể được Hoàng thượng ưu ái như vậy, nô tì cảm thấy cảm động cũng thập phần cảm kích, vì biểu đạt nô tì cảm kích, nô tì hầu hạ Hoàng thượng tắm rửa đi?” Cố Vân Yên cười nói.

Tiêu Dục vui vẻ đáp ứng.

Cố Vân Yên hầu hạ Tiêu Dục tắm rửa xong, liền khuyên Tiêu Dục về nội thất trước, tiện đà gọi người một lần nữa chuẩn bị nước, mình cũng tắm rửa một phen, hai khắc sau, Cố Vân Yên trở về, Tiêu Dục đang tựa vào tháp, chuyên chú xem du ký bị nàng tùy tay để trên bàn.

https://thuviensach.vn

Thấy được Cố Vân Yên tắm trở về, Tiêu Dục thả du ký xuống, vẫy vẫy tay với Cố Vân Yên, Cố Vân Yên cười yếu ớt đến gần Tiêu Dục.

Ban đêm ngày đông, Cố Vân Yên mặc một kiện áo sơ mi màu trắng ngà, vạt áo thượng thêu tiểu đóa hồng chơi gian hoa mai, một đầu tóc đen tùy ý thả thắt lưng, tố y mặc phát, không cần son phấn, nàng như trước phấn mặt đào má, hai phiến bạc thần đỏ sẫm mê người, Tiêu Dục một tay ôm lấy nàng vào trong ngực, một tay chế trụ gáy nàng, tận tình nhấm nháp ngọt lành trong miệng nàng, mắt phượng Cố Vân Yên khép hờ, ngưỡng mặt thừa nhận Tiêu Dục nhiệt tình.

“Yên nhi, ngươi thật đẹp!” Hai người gắn bó như môi với răng,Tiêu Dục nhẹ giọng nỉ non nói.

Tiện đà lại làm sâu sắc triền miên, độ ấm bên trong đột nhiên lên cao, Tiêu Dục ôm Cố Vân Yên tay trái không khỏi dùng sức, khiến cho cả người Cố Vân Yên dán tại trước người Tiêu Dục, hai người trằn trọc ma sát, áo sơ mi của Cố Vân Yên không biết khi nào mở một cái nút thắt, mắt Tiêu Dục càng tối, tay càng dời xuống dưới, Cố Vân Yên nhận thấy được động tác của Tiêu Dục, tức thời cuống quít bắt lấy tay không an phận của hắn.

Cố Vân Yên thở gấp nói: “Hoàng thượng, không thể! Sẽ làm bị thương đến hoàng nhi trong bụng.”

Tiêu Dục nghe vậy ngừng động tác, giây lát, dục niệm trong con ngươi liền tiêu tán đi, cưỡng chế xúc động trong lòng, bất đắc dĩ cười nói: “Yên nhi, thật là một tiểu yêu tinh!”

Vẻ mặt Cố Vân Yên vô tội nhìn Tiêu Dục không nói.

Tiêu Dục thở dài, nói “Ngủ đi, ngày mai trẫm còn phải lâm triều.” Nói xong ôm Cố Vân Yên ngủ.

https://thuviensach.vn

Chương 47

Cố Vân Yên nghiêng người dựa vào Tiêu Dục an nghỉ, rất nhanh liền ngủ, Tiêu Dục nhìn nhìn thiên hạ bên gối đã muốn bình yên đi vào giấc ngủ, sườn mặt nhu hòa mà tuyệt mỹ, mặt mày hơi có ý cười, trong lúc ngủ mơ nàng có vẻ phá lệ an nhàn, khóe môi Tiêu Dục không khỏi hơi hơi nhướn lên, nâng nhẹ tay vuốt sườn mặt người bên gối, chợt khoác lên ôm lấy eo nhỏ của Cố Vân Yên, nhắm mắt đi vào giấc ngủ.

Một khắc sau, người bên cạnh hô hấp trầm ổn mà bình thản, hiển nhiên đã muốn an ổn đi vào giấc ngủ, Cố Vân Yên chậm rãi mở mắt. Lúc trước khi Thái y chẩn ra Cố Vân Yên hỉ mạch, từng tinh tế dặn dò chuyện người có thai cần chú ý, trong đó cường điệu nhắc nhở 3 tháng đầu thai kì là lúc thai nhi yếu ớt, trong lúc này không nên sinh hoạt vợ chồng.

Đêm nay Tiêu Dục rõ ràng động tâm tư, Cố Vân Yên sợ hắn một hồi hưng trí tăng vọt quấn quít lấy nàng hồ nháo, đến lúc đó, nếu là nàng thái độ quá mức cường ngạnh cự tuyệt Tiêu Dục, chắc chắn rước lấy Tiêu Dục không vui, nhưng nếu là nàng tùy hắn hồ nháo, e rằng thương tổn đến thai nhi trong bụng, rơi vào đường cùng, Cố Vân Yên đành phải nhắm mắt giả ngủ, như thế, Tiêu Dục tổng sẽ không còn quấn quít lấy nàng không tha đi!

Xác định người bên gối đã ngủ say, Cố Vân Yên hoàn toàn yên lòng, băn khoăn lo lắng trong lòng không còn, mệt mỏi liền ập đến, Cố Vân Yên lặng lẽ trở mình, đắp lại chăn cho hai người, liền an tâm ngủ.

Hiền phi xưa nay ương ngạnh bị cấm chừng, không thể gây chuyện sinh sự. Mạnh Nguyệt té ngã đẻ non sau bị thương thân mình chỉ có thể an an phận phận ở Khánh Phương trai tĩnh dưỡng. Liền ngay cả lúc trước ở thiền

https://thuviensach.vn

điện Trường Xuân cung Vương tiệp dư cũng không còn tồn tại, ba kẻ rõ rang ngoài sáng trong tối không ngừng ám hại Cố Vân Yên, giờ này khắc này, kẻ chết kẻ bị thương, người còn lại cũng bị cấm túc. Rồi sau đó mọi người suy bụng ta ra bụng người, cũng mang theo cái đuôi an phận thủ thường, thiếu những lục đục cùng minh trào ám phúng, Cố Vân Yên nhất thời thanh tĩnh, từ lúc vào cung chưa từng được ngày an nhàn mà thư thích đến vậy.

Ngay tại lúc Cố Vân Yên đắm chìm ở an ổn bình thản, bất tri bất giác liền vào tháng chạp.

“Chủ tử, cung trang nô tỳ tạm thời trước thu, phỏng chừng muốn tới sang năm mới có thể mặc!” Thị Thư một bên sửa sang lại cung trang một bên nói thầm.

Cố Vân Yên nhìn bụng mình đã hơi hiện, mới giật mình phát giác mình đã mang bầu bốn tháng, nghĩ đến sáu tháng sau liền có thể nhìn thấy đứa bé mình tâm tâm niệm niệm, không khỏi vui mừng, chợt cười nói: “Thu đi, hiện nay là mặc không được .”

“Một hồi nô tỳ đến Thượng Y cục lấy cung trang tháng này của ngàu, thuận tiện đem số đo cho cung trang tháng sau của ngài đưa cho họ.” Dựa theo vị phân Tiệp dư của Cố Vân Yên, mỗi tháng được may mới hai bộ cung trang, hiện nay Cố Vân Yên có thai trong người, theo thai nhi trưởng thành, bụng cũng càng lúc càng lớn, mỗi tháng cần đem số đo đến Thượng Y cục một lần, để họ chuẩn bị cung trang vừa người.

Cố Vân Yên đáp: “Vậy liền đưa đi đi, đỡ phải đến lúc đó lại phải phái người đi một chuyến.”

Thị Họa chầm chậm đi vào, quỳ gối hồi bẩm nói: “Chủ tử, Hoa Thanh cung Đỗ tần tiến đến bái kiến, người đã ở trong hậu điện .”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên hơi giật mình, chợt nhẹ cười nói: “Giúp ta đổi bộ y phục khác, nhanh một chút, đừng để khách chờ lâu.”

“Dạ, nô tỳ tuân mệnh.” Nói xong, Thị Họa tiến lên cẩn thận thay quần áo cho Cố Vân Yên.

Lúc trước khi Cố Vân Yên cùng Nghiên tần kết minh, Nghiên tần ngẫu nhiên sẽ tới Tĩnh Di hiên cùng Cố Vân Yên thưởng thức trà nói chuyện phiếm, từ lúc minh ước của hai người vỡ tan sau, liền không còn lui tới nữa, Tĩnh Di hiên có lẽ lâu không có chiêu đãi khách, bỗng nhiên nghe nói Đỗ tần tiến đến bái phỏng, Cố Vân Yên không khỏi có chút giật mình, dù sao Đỗ tần cùng Cố Vân Yên trước nay chưa từng thăm viếng lẫn nhau.

Ước chừng qua thời gian một nén nhang, liền thấy được Cố Vân Yên cung trang đạm hồng nhạt xuất hiện ở trong điện, Đỗ tần tiến lên quỳ gối hành lễ: “Tần thiếp thỉnh an Dục tiệp dư, Dục tiệp dư kim an!”

Cố Vân Yên vội vàng nâng dậy Đỗ tần, cười nói: “Muội muội không cần đa lễ như vậy, như ngày xưa bình thường gọi ta tỷ tỷ là được, vẫn là muội muội muốn cùng tỷ tỷ xa lạ?”

Đỗ tần nghe vậy, lúc này cười nói: “Tỷ tỷ nói quá lời, muội muội một lòng nghĩ muốn cùng tỷ tỷ nhiều lui tới hơn mới tốt, làm sao liền xa lạ cùng tỷ tỷ đi.”

Cố Vân Yên cũng cười, nói: “Cũng nên như thế, sau này lúc chỉ có hai người chúng ta, muội muội liền không cần đa lễ !”

Đỗ tần gật đầu đáp: “Muội muội tự nhiên nghe theo lời tỷ tỷ.”

Dứt lời hai người lần lượt ngồi xuống, cung nhân lại lần nữa dâng nước trà, Cố Vân Yên khẽ nhấp một ngụm, chợt cười yếu ớt nói: “Muội muội cảm thấy hoa mai tuyết pha trà như thế nào? Uống được không?”

https://thuviensach.vn

Đỗ tần liền thấy được sương khói lượn lờ trong ly trà, hồng chơi gian hoa mai xoay quanh trong nước, giống như nhảy múa ở trong gió rét, băng tâm ngọc cốt. Nhẹ nhàng ngửi, một cỗ hương khí nghênh diện đánh tới, hương thơm từng trận, thanh nhã tươi mát, nhất thời khiến người cảm thấy vui vẻ thoải mái..... Đỗ tần không khỏi lại cúi đầu khẽ nhấp một miệng nước trà, chợt thở dài nói: “Này hoa mai tuyết pha trà thanh dật u nhã, trong miệng mãi vương vấn lưu hương, trà này quả nhiên là tuyệt nhất, hôm nay mới biết tỷ tỷ đúng là kỳ nhân!”

Nghe vậy, Cố Vân Yên mỉm cười , nói: “Bất quá là sai người hái chút hoa mai ngày đông ướm tuyết, trong lúc rảnh rỗi cùng hoa mai nấu uống trà, sao dám nhận muội muội khen như vậy.”

Đỗ tần vui vẻ ra mặt nói: “Tỷ tỷ không cần khiêm tốn, muội muội nói đều là trong lòng nói, tỷ tỷ có trà ngon, ngày sau muội muội sợ là hội nhịn không được đến quấy rầy.”

Cố Vân Yên nghe xong từ chối cho ý kiến, nói: “Ngươi nếu là thích, thường đến cũng là không sao, chính là mùa đông khắc nghiệt, muội muội xuất môn cẩn thận chút.”

Cố Vân Yên một lời hai nghĩa, vừa là dặn Đỗ tần khi ra ngoài chú ý thời tiết, lại là ám chỉ nàng đề phòng có người từ giữa gây khó dễ, Mạnh Nguyệt trượt chân đẻ non chính là một cái ví dụ sống sờ sờ.

Đỗ tần vào cung thời gian đã lâu, người cũng càng trưởng thành, nghe thấy huyền cơ biết nhã ý, ôn nhu nói: “Đa tạ tỷ tỷ nhắc nhở, vẫn là tỷ tỷ suy nghĩ chu toàn, ngày sau muội muội xuất môn chắc chắn chú ý hơn, tỷ tỷ không cần lo lắng.”

Cố Vân Yên cười mà không nói, có chút nói điểm đến là được.

Hai người cũng không lại nói tiếp đề tài vừa rồi, ngược lại tán gẫu biến hóa đứa trẻ trong bụng, hai người đều là phụ nữ có thai, đề tài trò chuyện

https://thuviensach.vn

càng nhiều, từ phản ứng hằng ngày đến bụng biến hóa, cùng với kế tiếp lại sẽ như thế nào, trong lúc nhất thời hai người trò chuyện quên giờ giấc, bầu không khí trong điện cực hòa hợp.

Rất nhanh, liền đến lúc ngọ thiện, Cố Vân Yên mời Đỗ tần: “Muội muội cũng đừng hồi cung, lưu lại dùng bữa cùng ta đi!”

Đỗ tần tất nhiên là một phen lời nói dịu dàng xin miễn, Cố Vân Yên liền luôn mãi mời, cuối cùng Đỗ tần không lay chuyển được Cố Vân Yên nhiệt tình thương yêu, liền gật đầu đáp ứng, hai người cùng dùng ngọ thiện.

https://thuviensach.vn

Chương 48

Dùng xong ngọ thiện, hai người lại ngồi một lát, Đỗ tần liền cáo từ rời đi, Cố Vân Yên đứng dậy đưa tiễn, đem người đưa đến ngoài cửa Tĩnh Di hiên mới trở về.

Cố Vân Yên nhàm chán nhìn du ký, bỗng nhiên nhớ tới phía trước đáp ứng may cho Tiêu Dục một bộ quần áo, vì thế thả sách trong tay xuống, bảo người chuẩn bị châm tuyến vải vóc, Cố Vân Yên nghĩ nghĩ, vẫn là may bộ áo sơ mi đi, Hoàng thượng mặc ở bên trong, phi tần khác nhìn không thấy sẽ không đố kỵ, ngoại bào tự nhiên sẽ có chính thê Hoàng hậu may, nàng cũng lấn sân mới tốt , lấy định chủ ý sau, Cố Vân Yên liền bắt tay vào làm.

May được một lát liền mệt mỏi, từ lúc Cố Vân Yên có thai sau cả người trở nên cực thích ngủ, vừa buồn ngủ tới liền không còn sức lực. Lập tức buông châm tuyến, Thị Họa Thị Thư hầu hạ tháo xuống trang sức, Cố Vân Yên mặc mỗi áo sơ mi ngủ trên tháp, không quá lâu sau, liền say giấc, Thị Thư Thị Họa thấy chủ tử bình yên đi vào giấc ngủ, hai người nhìn nhau, bước chân nhẹ nhàng chậm chạp thối lui đến ngoài cửa .

Non nửa canh giờ sau Cố Vân Yên từ từ tỉnh lại, mắt buồn ngủ mông lung gọi người tiến vào hầu hạ rửa mặt chải đầu, bởi vì vừa mới thức, trên mặt vẫn mang theo tia lười biếng.

Bảo Thị Họa đến Ngự thiện phòng lấy canh gà, mang theo Thị Thư Thị Họa ở trong viện đi vài bước vừa tiêu thực vừa dưỡng thai, liền trở lại tháp may áo sơ mi cho Tiêu Dục.

Buổi chiều, Tiêu Dục đến Tĩnh Di hiên, Thị Thư Thị Họa canh giữ ở cửa nội thất thấy Tiêu Dục cất bước đi tới, hai người sửng sốt, chuẩn bị quỳ

https://thuviensach.vn

xuống hành lễ, Tiêu Dục vung tay áo bào lên liền ngăn trở động tác hai người. Hai người khom người lui xuống, Tiêu Dục chậm rãi đi vào, Cố Vân Yên đang đưa lưng về phía cửa, chuyên tâm vào châm tuyến trong tay, đối với việc Tiêu Dục đã vào trong điện không hề phát hiện.

"Yên nhi đang làm gì vâyh?" Tiêu Dục đứng ở phía sau Cố Vân Yên hỏi.

Cố Vân Yên nghe vậy quay đầu, thấy rõ người phía sau là Tiêu Dục, trên mặt nhất thời lộ ra tươi cười xán lạn, nói: "Hoàng thượng đến khi nào, một chút động tĩnh đều không có, nô tì cũng không biết được Hoàng thượng đứng ở phía sau nô tì."

Đối với việc Tiêu Dục không cho cung nhân thông báo đã lặng lẽ vào, Cố Vân Yên sớm tập mãi thành thói quen, chỉ vì hơn một tháng này cứ vài ngày Tiêu Dục đến Tĩnh Di hiên thăm Cố Vân Yên, mỗi lần đều là như thế, mấy lần đầu Cố Vân Yên còn chưa thích ứng được, cũng cực lực khuyên Tiêu Dục trước lúc lại đây để cho người thông báo một tiếng, để nàng biết mà chuẩn bị, nhưng Tiêu Dục đối với khuyên bảo của nàng mỗi lần đều là vô vị cười, lần sau lại vẫn làm theo ý mình, về sau, Cố Vân Yên cũng không lại khuyên bảo, tùy hắn luôn.

Trên mặt Tiêu Dục mang theo ý cười, cũng không trả lời vấn đề của Cố Vân Yên, chỉ vì hiện nay tâm tư hắn tất cả đều bị y bào trong tay Cố Vân Yên hấp dẫn.

"Trên tay Yên nhi là cái gì vậy?" Nhìn trên mặt Tiêu Dục ý cười như ẩn như hiện, liền biết hắn là biết rõ còn cố hỏi.

Cố Vân Yên cũng không có vạch trần hắn, ngược lại là phối hợp nói: "Trước đó vài ngày nô tì không phải đã đáp ứng may cho Hoàng thượng một bộ quần áo sao, hôm nay nhàn rỗi vô sự liền bắt tay làm, vốn tính lúc

https://thuviensach.vn

xong mới cho Hoàng thượng xem , hiện nay không khéo bị Hoàng thượng nhìn trước rồi.”

Được Cố Vân Yên xác nhận, ý cười trên mặt Tiêu Dục càng xán lạn hơn, ôn hòa nói: “Kia trẫm liền xem như không biết Yên nhi đang làm gì, Yên nhi cảm thấy được không?”

Cố Vân Yên đứng dậy, bĩu bĩu môi “Trong lòng Hoàng thượng đã rõ ràng, còn ở trước mặt nô tì giả bộ hồ đồ, xem nô tỳ như con nít mà đùa giỡn!”

Tiêu Dục không khỏi cười, nâng tay niết niết khuôn mặt nhỏ nhắn trắng hồng của Cố Vân Yên, cười nói: “Trẫm vì không muốn Yên nhi thất vọng, mới định cực lực phối hợp, không nghĩ tới Yên nhi còn hờn dỗi trẫm a.”

Cố Vân Yên cười khanh khách, giây lát, mới dịu dàng nói: “Kia Hoàng thượng vui hay không vui? Có cảm thấy nô tì quá nông nổi?”

Tiêu Dục tiến lên từng bước, đem người ôm vào lòng, hôn gò má nàng, ở bên tai nàng nhẹ giọng: “Vô luận Yên nhi như thế nào, trẫm đều thích.”

Chợt liền ôm Cố Vân Yên đến giường.

Sáng sớm hôm sau, người bên gối còn ngủ say, Tiêu Dục đã tỉnh, hắn vén chăn lên, động tác nhẹ nhàng chậm chạp, nhỏ giọng gọi Lưu Đức Phúc tiến vào hầu hạ rửa mặt chải đầu, mặc xong quần áo sau, quay đầu nhìn giai nhân ngủ say như cũ, xác định không đem người đánh thức, liền an tâm vào triều.

Cố Vân Yên mới từ Phượng Nghi cung thỉnh an trở về, đi tới cửa Tĩnh Di hiên liền thấy được Lưu Đức Phúc dẫn theo vài cung nhân đang hướng Tĩnh Di hiên, mấy người Lưu Đức Phúc thấy Cố Vân Yên, bước nhanh tiến lên hành lễ: “Nô tài thỉnh an Tiệp dư nương nương, nương nương vạn phúc kim an!”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên ôn nhu cười: “Lưu tổng quản mau mau đứng lên, không biết Lưu tổng quản qua đây có chuyện gì?”

Lưu Đức Phúc cung kính nói: “Hồi Tiệp dư nương nương, nô tài phụng lệnh Hoàng thượng, đặc biệt đến đưa ban thưởng cho Tiệp dư nương nương.” Nói xong, vung phất trần, vài tiểu thái giám phía sau lập tức nâng hai cái rương đến.

Vẻ mặt Cố Vân Yên nghi hoặc, khó hiểu nói: “Không biết trong hộp là vật gì?”

Vẻ mặt Lưu Đức Phúc ý cười, thừa nước đục thả câu nói: “Hồi nương nương, nô tài cũng không biết, Hoàng thượng dặn dò lễ vật cần nương nương tự tay mở, người bên ngoài không thể làm thay.”

Nghe vậy, Cố Vân Yên càng thêm tò mò trong rương đến tột cùng chứa cái gì? Đáng giá Tiêu Dục bí ẩn như vậy?

https://thuviensach.vn

Chương 49

Đám người Lưu Đức Phúc hành lễ cáo lui sau, Cố Vân Yên sai hạ nhân đem hai cái rương này nâng vào trong điện, không chỉ Cố Vân Yên cảm thấy tò mò, trên dưới Tĩnh Di hiên đối với hai cái rương diện tích không lớn, lại đóng gói cực xinh đẹp này cũng thập phần hảo kì, đều thầm đánh giá , đoán xem bên trong là cái gì.

Cố Vân Yên không để ý tới ánh mắt mọi người tìm tòi nghiên cứu, từ từ xốc lên nắp rương bên phải, trong rương hiện ra một viên dạ minh châu lớn như trứng chim, dạ minh châu xanh nhạt sắc trong suốt trong sáng, bóng loáng mượt mà. Trong rương ánh sáng không đủ, dạ minh châu tản ra ánh huỳnh quang nhu hòa, ánh sáng thản nhiên quanh quẩn dạ minh châu, như cô gái che cái khăn che mặt một tầng thật mỏng, trong mông lung lộ ra một tia thần bí, làm cho người ta hướng về mà mê muội.

Mọi người trong điện phát ra một tiếng than sợ hãi, hai mắt Thị Kì mở to, nhịn không được thở dài nói: “Oa! Lần đầu tiên nô tỳ nhìn thấy dạ minh châu đẹp đến vậy.”

Thường Quý gãi gãi cái ót, ngây ngô cười nói: “Một viên dạ minh châu lớn như vậy, giá trị bao nhiêu tiền nha?”

Thị Thư nghe vậy vỗ nhẹ nhẹ một chút đầu Thường Quý, bật cười nói: “Ngu ngốc, dạ minh châu Hoàng thượng đưa cho chủ tử, khẳng định là vô giá nha.” Trên mặt đều là ý mừng.

Chủ tử có thể được Hoàng thượng ưu ái như vậy, Thị Thư vì chủ tử nhà mình cảm thấy vô cùng tự hào cùng vui vẻ, liền ngay cả chính mình thân là

https://thuviensach.vn

đại cung nữ bên người chủ tử cũng là nước lên thì thuyền lên, trước mặt người khác cũng được thêm vài phần mặt mũi.

Cố Vân Yên trước kia cũng từng nhìn thấy dạ minh châu, nhưng không lớn và đẹp bằng viên trước mặt này. Vừa nhìn liền biết viên dạ minh châu này là vật hiếm thấy, Cố Vân Yên rất yêu thích, khóe môi không khỏi cong.

Nhìn thấu viên dạ minh châu hiếm thấy này sau, mọi người không khỏi càng thêm chờ mong vật phẩm trong rương còn lại.

Thấy được mọi người trông mong nhìn chằm chằm rương kia, ánh mắt hận không thể ở trên cái rương khoét ra cái lỗ, nhìn xem ảo diệu trong đó, Cố Vân Yên mỉm cười, chợt xốc lên nắp rương thứ hai.

Trong rương chứa lồng tre tinh xảo, trong lồng tre là con vẹt cực đẹp đang vỗ cánh lượn vòng, dúm lông vàng nhạt trên đỉnh đầu theo động tác của nó mà không ngừng run run, giống như đeo đỉnh đầu tiểu hoàng mạo, một đôi mắt to đen thùi lại sáng ngời, chung quanh mắt có vòng đỏ thẩm sắc mao, hồng nâu nhiều mà tế, từ cổ xuống là lông chim tuyết trắng không chút bẩn, như là mặc một kiện tiểu áo màu trắng ngà nhung tơ, đặc biệt đáng yêu.

Cố Vân Yên nhìn không chuyển mắt chằm chằm chú vẹt, vẹt nhận thấy được ánh mắt mọi người, ngưỡng tiểu đầu xem mọi người, mắt to chuyển nhanh như chớp, vỗ cánh kêu lên: “ Thỉnh an nương nương, nương nương vạn phúc kim an!”

Mọi người đều là cả kinh, mới phản ứng lại vẹt này có thể nói, Thị Họa khen nói: “Con vẹt này thật thông minh, thế nhưng biết thỉnh an chủ tử!”

Thường Phúc cười nói: “Mấy ngày hôm trước nghe nói Lạc Nhật quốc tiến cống một đám chim cá quý hiếm, nghĩ đến này con vẹt này là trong danh sách đó.” Lạc Nhật quốc cùng Giao Châu quốc là phụ quốc của Đại

https://thuviensach.vn

Chiêu, mỗi cuối năm sẽ tiến cống cho Đại Chiêu vật phẩm trân quý đặc hữu.

Thị Cầm vừa nghe, chợt thở dài nói: “Mấy ngày hôm trước mới tiến cống , ngắn ngủn mấy ngày liền học xong câu thỉnh an, con vẹt này phải thành tinh a!” Nói xong nhìn đăm đăm đánh giá con vẹt mượt mà tuyết trắng.

Lòng hiếu kỳ của mọi người được thỏa mãn, chơi với vẹt thêm một lát, liền thức thời lui ra làm việc tiếp.

Thị Họa cùng Thị Thư một người cầm dạ minh châu một người dẫn theo điểu lung đi theo Cố Vân Yên trở về nội thất, Thị Họa đem dạ minh châu để vào trong hộp, đặt trên bàn trang điểm của Cố Vân Yên, để Cố Vân Yên tùy thời mà ngắm.

Thị Thư nhìn nhìn trong điện, do dự không biết nên treo lồng chim ở đâu.

Cố Vân Yên nhìn thoáng qua vẻ mặt Thị Thư trù trừ, nhẹ cười nói: “Đem lồng sắt treo trên cửa sổ là được.”

Thị Thư theo lời làm việc, treo xong nhịn không được lại chơi với vẹt, bỗng nhiên nhớ tới vẹt này còn không có tên, tiện đà nói với Cố Vân Yên: “Chủ tử, vẹt này còn không có đặt tên đâu, ngài đặt một cái đi!”

Ánh mắt Cố Vân Yên không tự chủ được lại rơi xuống trên vẹt, vẹt vừa mới bị mọi người đùa, có lẽ là mệt mỏi, lúc này yên lặng ngồi ở trong lồng, vừa liếc mắt nhìn, tựa như một khối tuyết trắng thuần khiết không chút bụi.

Giây lát, Cố Vân Yên ôn nhu cười nói: “Lông chim vẹt trắng như tuyết, vậy kêu nó Bạch Tuyết đi!”

https://thuviensach.vn

“Bạch Tuyết ~ Bạch Tuyết .....” Thị Thư lặp lại một lần, phút chốc hai mắt sáng lên, tươi cười nói: “Chủ tử đặt tên này quả nhiên là không thể tốt hơn , tên dễ nghe lại phù hợp với nó, về sau gọi nó là Bạch Tuyết!” Nói xong vui mừng chuồn ra ngoài, khẩn cấp đem tên vẹt nói cho Thị Họa biết, hai người ở ngoài cửa nhỏ giọng nói thầm.

Cố Vân Yên dời bước tới phía trước cửa sổ, cúi đầu nhẹ vỗ về bụng đã hiển lộ, nói: “Hoàng nhi, đây là vẹt phụ hoàng ngươi đưa cho mẫu phi, mẫu phi đặt tên nó Bạch Tuyết, ngươi xem nó có phải toàn thân trắng như tuyết hay không, rất được người thích, ngươi là cũng thực thích phải không? Chờ ngươi ra đời là có thể mỗi ngày chơi cùng nó.....” Ánh mắt Cố Vân Yên nhu hòa, nhẹ giọng nói nhỏ nhẹ cùng thai nhi trong bụng tiến hành trao đổi.

“Yên nhi thật đẹp!” Một tiếng ca ngợi dễ nghe đánh gãy Cố Vân Yên đang cùng hài tử chưa xuất thế trao đổi.

Cố Vân Yên không khỏi sửng sốt, làm như muốn xác minh những lời này xuất từ miệng nó, vừa vặn lại nghe nó nói một lần lời vừa mới nói; “Yên nhi thật đẹp!”

Cố Vân Yên ngốc sửng sốt một lát, chợt ngọt ngào cười, miệng cười xán lạn như hoa đào!

Nếu nói câu thỉnh an kia có thể là cung nhân dạy Bach Tuyết, nhưng câu ca ngợi này tất là Tiêu Dục dạy không thể nghi ngờ, dù sao không có cung nhân nào lá gan lớn đến dám thẳng gọi khuê danh phi tần, vừa nghĩ tới Tiêu Dục ngồi trước vẹt lặp đi lặp lại câu này, Cố Vân Yên liền buồn cười.

Cố Vân Yên tưởng tượng đường đường vua của một nước, lại chịu bỏ thời gian dạy vẹt nói chuyện, cho dù ngày xưa vô tình, hôm nay cũng có ba phần thật lòng đi! Trong lòng Cố Vân Yên không khỏi dâng lên rung động.

Nhưng nghĩ lại nhớ tới kiếp trước, rung động vừa mới dâng lên kia nhất thời tiêu tán không còn thấy tăm hơi bóng dáng, cùng một đế vương nói

https://thuviensach.vn

chuyện thật tình bất quá là hy vọng xa vời thôi, kiếp trước chính mình giống như thiêu thân lao đầu vào lửa vậy, không giữ chút nào cho bản thân thích Tiêu Dục, cuối cùng rơi vào nỗi đau mất con, bị người khinh nhục, cực kỳ bi thương lại chỉ có thể ôm nỗi hận mà chết.

Lúc này tươi cười trên mặt đã bị cô đơn cùng đau thương thay thế, Cố Vân Yên thầm nhắc bản thân: “Cố Vân Yên nha Cố Vân Yên, ngươi đúng là vẫn còn đánh giá cao chính mình, bất quá là một chút ban thưởng thôi, liền có thể để ngươi cảm động mềm lòng. Chẳng lẽ bi thảm kiếp trước phải chịu vẫn không thể để ngươi tỉnh ngộ sao? Kiếp trước của ngươi chính là vết xe đổ tốt nhất nha! Ngươi từng thề nhất định sẽ không giẫm lên vết xe đổ không phải sao? Một khi đã như vậy, ngày sau ngươi càng phải giữ chặt tim, tuyệt không có thể lại đối Tiêu Dục động tình.”

https://thuviensach.vn

Chương 50

Cửa ải cuối năm đến, hậu cung một mảnh bận rộn!

Hoàng hậu xử lý lục cung tự nhiên cũng không được nhàn nhã, chúng phi tần mỗi ngày đi thỉnh an Hoàng hậu, cũng bất quá là ngồi một lát, Hoàng hậu liền để mọi người tan đi, thỉnh an sau Hoàng hậu còn phải triệu kiến thượng tư lục thượng cục, nghe các nàng báo cáo cung vụ các tư các sở chuẩn bị cửa ải cuối năm.

Khải Nguyên điện

Trong đại điện, Tiêu Dục một thân long bào ngồi xuống long ỷ, thản nhiên nhìn lướt qua văn võ bá quan phía dưới đang hô vạn tuế, tay áo bào vung lên, miễn lễ mọi người.

Lưu Đức Phúc khom người cao giọng: “Có việc khải tấu, vô sự bãi triều!”

Phía dưới quan viên có bản khải tấu theo thứ tự bước ra khỏi hàng dâng tấu chương, non nửa canh giờ sau, mọi người tấu xong mọi việc, Lưu Đức Phúc thấy vậy vung phất trần, đang chuẩn bị xướng nói “Bãi triều.”

Liền bị một tiếng nói vang dội đánh gãy: “Báo! Tây bắc 800 lý quân tình cấp báo!”

Mọi người nghe vậy hơi hơi xoay người, chợt thấy được ngoài cửa một người thị vệ mặc áo giáp đeo đao mạnh mẽ tiêu sái tiến vào.

Tiêu Dục cất cao giọng nói: “Trình lên!”

https://thuviensach.vn

Lưu Đức Phúc nháy mắt bảo đồ đệ Tiểu Toàn tử lập tức bước nhanh tiến lên, đem cấp báo trên tay thị vệ nhận lấy, tiện đà chuyển trình cho Lưu Đức Phúc, lại từ Lưu Đức Phúc trình tới Tiêu Dục.

Tiêu Dục đem cấp báo mở ra, xem một lần nội dung trong thơ, nét mặt đầy ý vui mừng!

“Tốt! Tốt! Tốt.....” Trên đại điện Tiêu Dục liên tục hô tốt, bách quan phía dưới vẻ mặt nghi hoặc, ngươi xem ta ta nhìn ngươi, mọi người đều là một bộ khó hiểu, không rõ chuyện gì có thể làm cho đế vương vui mừng lộ rõ trên nét mặt.

Tiêu Dục nhìn thoáng qua biểu tình mọi người phía dưới, chợt mang cười nói: “Này Viễn tướng quân cho 800 lý cấp báo dâng tấu: Mấy tháng nay tướng sĩ Đại Chiêu anh dũng giết địch, người Hồ không địch lại liên tục bại lui, năm ngày trước thủ lĩnh người Hồ Ma Sát Cách bị tướng sĩ Đại Chiêu ta chém giết, Tây Bắc chiến sự người Hồ đại bại, quân ta hoàn thắng! Chúng tướng sĩ đang trên đường khải hoàn, ít ngày nữa liền đến Thịnh Kinh.”

Bách quan nghe vậy đồng loạt quỳ xuống, trăm miệng một lời nói: “Thần chúc mừng Ngô hoàng! Ngô hoàng vạn tuế! Vạn tuế! Vạn vạn tuế! Nguyện tướng sĩ Đại Chiêu ta bách chiến bách thắng, để Đại Chiêu danh chấn thiên hạ!”

Ngôn từ cung chúc chỉnh tề mà thống nhất vang vọng Khải Nguyên điện, thanh âm to rõ mà vang xa.

Lâm triều sau, Tiêu Dục một đường trở về Ngự thư phòng, trong Ngự thư phòng hai người Kỉ Thành cùng Cố Trì khom người đứng trước mặt Tiêu Dục, người trước sắc mặt ngưng trọng, người sau sắc mặt điềm nhiên.

“Trẫm phân phó các ngươi làm việc, tiến hành như thế nào” Tiêu Dục lạnh lùng nói.

https://thuviensach.vn

Kỉ Thành cung kính bẩm:“Hồi Hoàng thượng, trong tay vi thần đã nắm giữ chứng cớ cũng đủ hữu lực, về phần nhân chứng, vi thần sau khi trở về sẽ lập tức tăng số người phòng thủ, bảo đảm an nguy bọn họ, đợi đến thời cơ “thích hợp” nhân chứng vật chứng câu toàn.”

Tiêu Dục gật gật đầu, chợt nhìn lướt qua Cố Trì.

Cố Trì tiếp thu đến ánh mắt quân vương ý bảo, lúc này ôm quyền nói: “Khởi bẩm Hoàng thượng, vi thần đang cùng hai gã phó tướng dưới quyền Uy Viễn tướng quân bảo trì liên hệ chặt chẽ, theo vi thần tìm hiểu, Uy Viễn tướng quân chuyên quyền độc đoán, làm người bá đạo, quan hệ cùng phó tướng cũng không như mặt ngoài thoạt nhìn hòa hợp, nghĩ đến không cần lâu lắm liền có thể mượn sức hai người bọn họ, thần nhất định toàn lực ứng phó, tuyệt không cô phụ Hoàng thượng kỳ vọng!”

Tiêu Dục cực nhẹ “Ân” một tiếng, trên mặt không hề có biểu tình dư thừa, chỉ chậm rãi chuyển động ngọc ban chỉ ngón tay cái bàn tay trái, giây lát, lại nói: “Việc này không thể sơ sẩy, tuyệt không có thể lộ nửa điểm.” Ngữ khí kiên định mà rét lạnh.

Hai người Kỉ thành cùng Cố Trì vội vàng hành lễ nói: “Vi thần lĩnh mệnh!”

“Đi đi.” Lời còn chưa dứt Tiêu Dục đã không còn nhìn bọn họ nữa.

“Dạ, thần chờ cáo lui.” Hai người liếc mắt nhìn nhau một cái, chợt khom người rời khỏi Ngự thư phòng.

Tiêu Dục trầm tư một lúc lâu, bỗng nhiên mở miệng nói: “Hiền phi gần đây như thế nào?”

Lưu Đức Phúc nghe vậy không khỏi nâng mí mắt, lặng lẽ đánh giá thần sắc chủ tử nhà mình, cân nhắc nói: “Hồi chủ tử, Hiền phi nương nương gần đây an an phận phận ở trong Cảnh Dương cung.”

https://thuviensach.vn

Nghe được lời ấy, Tiêu Dục từ chối cho ý kiến.

Hồi lâu không thấy chủ tử phân phó, Lưu Đức Phúc cảm thấy không yên, hay là khi nãy không hiểu đúng thánh ý? Nghĩ như thế, đang chuẩn bị nói thêm cái gì, liền nghe được Tiêu Dục nhẹ giọng nói: “Trẫm đã biết, ngươi cũng đi xuống đi!”

Lưu Đức Phúc theo lời lui xuống, trong Ngự thư phòng chỉ còn Tiêu Dục, một mình ngắm nhìn phương xa.

Tĩnh Di hiên

Cố Vân Yên đang ở bên trong dùng thức ăn gia súc đùa với Bạch Tuyết, nắm thức ăn thẩy vào lồng sắt, Bạch Tuyết sẽ bay lên đón, trải qua vài ngày ở chung, Bạch Tuyết hiểu được nữ nhân xinh đẹp trước mặt này chính là tân chủ tử của mình, mỗi lần Cố Vân Yên nhìn nó, nó sẽ nâng cao đầu nói câu thỉnh an Cố Vân Yên, mỗi lần đều khiến Cố Vân Yên mỉm cười, cung nhân đi theo phía sau vừa nhìn thấy hình ảnh này, lại một trận huyên thuyên khen Bạch Tuyết, Bạch Tuyết tựa hồ nghe hiểu người khác đang khen nó, nhất thời, ở trong lồng bay tới bay lui tỏ vẻ vui mừng .

Cố Vân Yên cho Bạch Tuyết ăn xong, đang chuẩn bị đứng dậy đi ra ngoài, lại nghe được “Chủ tử, canh gà nô tỳ chuẩn bị cho ngài đã tốt lắm, ngài thừa dịp còn nóng uống hết đi!”

Cố Vân Yên nhanh chóng quay đầu, quả nhiên lại là Bạch Tuyết nghịch ngợm gây sự, Bạch Tuyết học người ta nói so với những con vẹt bình thường mau hơn rất nhiều, có khi cũng không cần cố ý dạy nó, liền như câu vừa nãy, từ lúc Cố Vân Yên hoài thai, mỗi ngày Thị Họa đều biến đổi biện pháp nấu cho nàng các loại canh dưỡng thân bổ dưỡng, nấu xong sẽ chạy vào trong gọi Cố Vân Yên đi ra ngoài uống, Bạch Tuyết nghe vài lần liền thuộc, Cố Vân Yên nghĩ thật không hổ là ngự điểu quý hiếm tiến cống!

https://thuviensach.vn

Đang chuẩn bị khen Bạch Tuyết vài câu, chợt nghe đến phía sau truyền đến tiếng bước chân trầm ổn, Cố Vân Yên làm bộ không biết, tiếp tục chơi với Bạch Tuyết.

"Yên nhi thích con vẹt này không?" Tiêu Dục mở miệng hỏi, trong giọng lại xen một tia cảm xúc khác lạ, từ trước đến nay Tiêu Dục đến Tĩnh Di hiên chưa từng có. (đương nhiên, làm việc ác nên chột dạ thôi)

Cố Vân Yên quay đầu ôn nhu cười, nói: "Chỉ cần là Hoàng thượng ban cho nô tì, nô tì đều thích, huống chi là Bạch Tuyết rất đỗi thông minh!"

"Ngươi đặt tên là Bạch Tuyết ?"

Cố Vân Yên gật đầu nói: "Vâng, nô tì thấy được lông chim toàn thân nó trắng như tuyết vậy, nhất thời hứng chí liền đặt tên Bạch Tuyết , Hoàng thượng cảm thấy tên này thế nào?"

Giọng Tiêu Dục lại càng dịu dàng, nói: "Yên nhi đặt tên này rất hợp với nó!"

Cố Vân Yên ngọt ngào cười, nói: "Nô tì cũng là nghĩ như vậy , lúc nó ngồi im cực kỳ giống một khối tuyết trắng."

Trên mặt Tiêu Dục lộ ra thản nhiên ý cười, nói:"Yên nhi thích liền tốt!"

Dứt lời, tiến lên đem Cố Vân Yên ôm vào lòng, cúi đầu khẽ hôn cái trán trắng nõn của nàng chợt nói: "Lâm triều trẫm thu được 800 lý quân tình cấp báo của Uy Viễn tướng quân, trong thơ nói tây bắc chiến sự Đại Chiêu hoàn thắng, hơn mười vạn tướng sĩ đang khải hoàn trở về, ít ngày nữa liền đến Thịnh Kinh."

Cố Vân Yên nghe vậy mừng rỡ, vui vẻ nói: "Nô tì chúc mừng Hoàng thượng, mừng đến tiệp báo!"

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục cũng cười, giây lát lại nói: “Mấy tháng tây bắc chinh chiến, rốt cục lấy được thắng lợi, trẫm thật là thoải mái, chỉ là Uy Viễn tướng quân khải hoàn, chính là.....”

Chính là? Chính là cái gì? Chính là Hiền phi không thể vẫn bị cấm túc , bằng không sẽ rét lạnh tâm công thần? Mà nàng phải tiếp tục cùng Hiền phi ngoài sáng chu toàn, sau lưng ngầm so chiêu phải không? Nội tâm Cố Vân Yên không khỏi lãnh trào.

Trên mặt vẫn là tươi cười, dịu dàng nói: “Này Viễn tướng quân lập được công huân hiển hách, nay khải hoàn trở về, nếu là nghe được ngoại sinh nữ bị cấm túc trong Cảnh Dương cung đến nửa năm, khó tránh khỏi trái tim băng giá, lúc này Hoàng thượng không thể rét lạnh tâm công thần.”

Vẻ mặt Tiêu Dục khen ngợi nói: “Yên nhi có thể nghĩ như thế, trẫm rất là vui mừng, vì lấy đại cục làm trọng, trẫm cũng chỉ có thể như thế!”

Cố Vân Yên cười yếu ớt không nói, chợt tựa vào trước ngực Tiêu Dục, đem cô đơn trên mặt che lấp đi.

(thật ra về sau nam9 bị ngược cũng đáng. bắt anh nữ9 liều mạng đi làm nội gián cho mình. mà bản thân nữ9 đang mang bầu còn phải thay ổng gài bẫy đánh ngã Hiền phi)

https://thuviensach.vn

Chương 51

Mùa xuân tháng 3, Cố Vân Yên mang thai tháng lớn, thân mình đã không còn nhẹ nhàng như ngày xưa nữa, hôm nay từ Phượng Nghi cung trở về Tĩnh Di hiên ngang qua Ngự Hoa viên, Cố Vân Yên vén lên một góc màn kiệu thưởng thức phong cảnh Ngự Hoa viên, lúc này Ngự Hoa viên đang cảnh xuân vừa lúc, trăm hoa đua nở, tranh kì đoạt tươi đẹp, một mảnh sinh cơ dạt dào.

Cố Vân Yên không khỏi bị cảnh trí trước mắt hấp dẫn, buông màn kiệu, giương giọng phân phó nói: “Dừng kiệu.”

Cung nhân nâng kiệu vâng dạ, chợt chậm rãi hạ kiệu.

Thị Thư Thị Họa tiến lên nâng Cố Vân Yên xuống kiệu, Thị Thư nghi hoặc nói:“Chủ tử có chuyện gì?”

Cố Vân Yên từ từ cười nói: “Nay cảnh xuân thật đẹp! Các ngươi dìu ta đi dạo Ngự Hoa viên, đừng phụ cảnh xuân trước mặt.”

Thị Họa nhìn nhìn chung quanh, ẩn có lo lắng nói: “Chủ tử, ngài nay thân mình nặng nề, bên ngoài người nhiều lắm chuyện, người xem.....”

Cố Vân Yên không khỏi cười nói: “Ta biết ngươi lo lắng, bất quá là ta nhất thời hổi hứng, người bên ngoài sao biết trước mà hạ cạm bẫy? Đi thôi, nhìn xem cảnh xuân Ngự Hoa viên!”

(Ta nói chứ, người ta bảo thai phụ mang thai tháng càng lớn đầu óc càng ngốc. Mấy tháng đầu cẩn thận cho lắm. Giờ gần sinh lại đi lung tung. Đi rồi gặp họa không trách được ai)

https://thuviensach.vn

Thấy được thái độ chủ tử kiên định Thị Họa không nhiều lời nữa, lẳng lặng đi theo bên cạnh Cố Vân Yên, ánh mắt cảnh giác nhìn xung quanh.

Đoàn người Cố Vân Yên chậm rãi tiến vào Ngự Hoa viên, trong vườn quái thạch đá lởm chởm, sống lâu lên lão làng, trong đó có mấy cây tử đằng hơn ngàn năm tuổi, đem Ngự Hoa viên làm đẹp ý vị tuyệt vời. Lại nhìn sang một bên, bồn cảnh để đặt các màu núi đá, kỳ quái. Ven đường xem xét, hứng thú dạt dào.

Tháng 3 ánh nắng xán lạn, chiếu rọi cảnh sắc Ngự Hoa viên, một đường đi tới, phong cảnh trên đường thật là đẹp, khiến cho đám người Cố Vân Yên rất tận hứng!

“Chủ tử, chúng ta đến đình trước mặt nghỉ một lát đi, lúc này ngài không nên quá độ mệt nhọc!” Thị Họa ôn nhu nói.

“Cũng tốt, phụ nữ có mang quả thật dễ mệt, mới đi một đoạn đường như vậy liền cảm thấy có chút không chịu được .” Cố Vân Yên bất đắc dĩ nói. (vậy tại sao không đi về luôn giùm)

Vào đình, Thị Họa giúp đỡ Cố Vân Yên ngồi xuống, Thị Thư ở một bên thay chủ tử quạt gió.

“Đại hoàng tử, ngài chậm một chút! Cẩn thận dưới chân, trăm ngàn đừng ngã !” Xa xa truyền đến tiếng tiểu cung nữ lo lắng kêu gọi.

Cố Vân Yên nghe tiếng nhìn lại, liền thấy được tiểu nam oa một thân mặc vũ màu trắng cẩm bào đan ra sức truy đuổi con thỏ phía trước, phía sau vài tiểu cung nữ nhắm mắt theo đuôi đuổi theo, cách đó không xa còn có phụ nhân mặc y phục ma ma, lúc này đang đứng lại thở hào hển, hai mắt cũng không cách nam oa trước mặt, trên mặt lo lắng.

“Bắt đến ! Bắt đến ! Bắt tiểu bạch thỏ !” Tiểu nam oa nãi thanh nói.

https://thuviensach.vn

Ma ma được hai tiểu cung nữ nâng đi lại, thở hổn hển vài hớp đại khí sau, liền đối với tiểu nam oa làm dịu nói: “Thật lợi hại! Mộc nhi bắt được con thỏ , chúng ta mang theo con thỏ hồi cung được chưa?”

Tiểu nam oa chu cái miệng nhỏ nhắn không thuận theo nói: “Con thỏ mỗi ngày bị nhốt tại trong lồng tre, thật vất vả mới được đi ra, nó còn không có chạy nhảy đủ đâu ~” Lời còn chưa dứt, con thỏ trong tay vùng vẫy, liền từ trong lòng nam oa nhảy xuống đất, hai mắt tiểu bạch thỏ xoay chuyển, làm như phát hiện trong đình có người, co chân chạy lại đây.

“Tiểu bạch thỏ đừng chạy, đừng chạy! Đợi ta ~” Tiểu nam oa một bên kêu to một bên nâng bước chân đuổi theo.

Tiểu bạch thỏ chui được vào trong đình, co rúm lại thành một đoàn, ánh mắt cảnh giác nhìn chằm chằm một đám người xa lạ trước mặt, rất nhanh, nam oa liền đuổi theo kịp.

Thường Phúc dẫn mọi người quỳ xuống hành lễ “Nô tài /nô tỳ thỉnh an đại hoàng tử, đại hoàng tử vạn phúc kim an!”

Tiểu nam oa đối với cung nữ thái giám đang quỳ xem như không thấy, chỉ lo đi bắt con thỏ nhỏ trước mặt, đem con thỏ nhỏ ôm vào trong ngực, đang muốn rời đi lại phát hiện trong đình còn ngồi một nữ nhân.

“Ngươi là ai? Vì sao không quỳ xuống hành lễ với ta?” Ngữ khí bá đạo mà ngạo mạn.

“Nô tỳ thỉnh an Dục tiệp dư nương nương, nương nương vạn phúc kim an!” Phía sau ma ma cùng các cung nữ cũng chạy kịp tới, thấy Cố Vân Yên sau vội vàng quỳ xuống hành lễ vấn an.

Cố Vân Yên nâng bàn tay trắng nõn lên, miễn mọi người lễ, ngược lại đối với nam oa cười nói: “Vậy ngươi là ai? Ngươi trước nói cho ta biết ngươi là ai ta liền nói cho ngươi ta là ai, như thế nào?”

https://thuviensach.vn

Tiểu nam oa gãi gãi đầu, làm như tự hỏi muốn hay không trước nói cho Cố Vân Yên thân phận của mình, suy nghĩ trong chốc lát, hất đầu nói: “Ta là đại hoàng tử, ta gọi là Tiêu Mộc.”

Cố Vân Yên đánh giá nam oa trước mặt đang ra vẻ trầm ổn này, khuôn mặt nhỏ nhắn còn mang chút trẻ con, mặt mày cùng Tiêu Dục cực kỳ tương tự, cái mũi cùng cái miệng nhỏ nhắn lại giống Đức phi, toàn thân là ngạo khí hoàng tử Thiên gia.

Cố Vân Yên không khỏi cười, nói: “Ta là Dục tiệp dư, hoặc là nói ngươi cũng có thể gọi ta một tiếng Dục mẫu phi!”

Tiêu Mộc nghe vậy, mặt nhỏ nhăn nhó, mất hứng nói: “Mẫu phi ta là Đức phi nương nương, ta mới không cần gọi ngươi là mẫu phi!”

“Đại hoàng tử còn nhỏ không hiểu chuyện, nương nương đừng để ở trong lòng, lão nô thay ngài ấy thỉnh tội.” Ma ma nghe Tiêu Mộc trả lời, hoảng thần, vội ăn nói khép nép xin lỗi.

Nay trong cung không người không biết, Dục tiệp dư trước mắt thâm thụ thịnh sủng lại đang mang hoàng tự, Hoàng thượng nặng nhất hiếu đạo, nếu là Dục tiệp dư ở trước mặt hoàng thượng cáo trạng, đem chuyện vừa rồi kể lại, đến lúc đó Hoàng thượng trách tội xuống dưới, Đức phi tuyệt đối không tha cho nhóm người các nàng hầu hạ đại hoàng tử bất lực, đứng đầu chính là ma ma nàng. Thế nên ma ma càng cảm thấy sợ hãi, cho nên lập tức thỉnh tội với Cố Vân Yên.

Cố Vân Yên cực kỳ ôn hòa nói: “Ma ma mau mau đứng lên, đồng ngôn vô kỵ! Đại hoàng tử thẳng thắn đáng yêu, bản cung thích còn không kịp, sao lại cùng hắn so đo!”

Chợt, đối với Tiêu Mộc trước mặt đang không mấy vui vẻ nói: “Đại hoàng tử nếu là không nghĩ gọi ta Dục mẫu phi vậy không gọi đi.”

https://thuviensach.vn

Hai mắt Tiêu Mộc sáng lên, nói: “Thật sao?”

Cố Vân Yên trịnh trọng gật gật đầu, mang cười nói: “Thật.”

Khuôn mặt nhỏ nhắn Tiêu Mộc vốn đang nhăn nhó nhất thời lộ ra xán lạn tươi cười, còn thật sự nói: “Ngươi đã cho phép ta không gọi ngươi mẫu phi, ta đây cũng cho phép ngươi gọi ta Mộc Nhi, như vậy hai ta huề nhau.” Nói xong hai tay nhỏ bé chắp lại, thể hiện mình công bằng, không để đối phương chịu thiệt.

Cố Vân Yên buồn cười, nói: “Ân, thực công bằng! Ngày sau ngươi gọi ta Dục tiệp dư, ta liền gọi ngươi Mộc Nhi.”

Ánh mắt Tiêu Mộc bỗng nhiên dừng ở trên bụng của Cố Vân Yên, làm như phát hiện vật mới lạ, trong mắt lộ vẻ tò mò cùng nghi hoặc. Tay nhỏ bé chỉ vào bụng Cố Vân Yên hỏi: “Bụng của ngươi sao giống dưa hấu vậy, vừa tròn vừa lớn?”

“Bởi vì trong bụng ta có một đứa bé nha, tiếp qua mấy tháng ngươi có thể thấy hắn , đến lúc đó Mộc Nhi mang theo hắn đi chơi được không?”

Tiêu Mộc không có lập tức đáp ứng, mà là dò hỏi Cố Vân Yên: “Vậy hắn có nghe lời ta không?”

“Đương nhiên, ngươi là ca ca, hắn tự nhiên sẽ nghe lời ngươi nói.”

Được cam đoan sau Tiêu Mộc cười đáp ứng nói: “Vậy được, về sau ta liền mang theo hắn đi chơi.”

“Đại hoàng tử chúng ta mau hồi cung đi thôi, Đức phi nương nương lâu không thấy người, sợ là nóng nảy!” Ma ma mở miệng khuyên nhủ, ngược lại lại đối Cố Vân Yên nói: “Tiệp dư nương nương, đại hoàng tử đi ra đã lâu, Đức phi nương nương còn chờ trong cung, mong Tiệp dư nương nương thứ tội, nô tỳ xin mang đại hoàng tử trở về.”

https://thuviensach.vn

“Mộc Nhi theo ma ma của ngươi hồi cung đi thôi! Ngày khác ta đi Duyên Hi cung thăm ngươi.” Cố Vân Yên ôn nhu nói.

“Ân, mẫu phi ta tìm không thấy ta sẽ sốt ruột , ta hồi cung đây.” Tiêu Mộc cuối cùng lại liếc mắt một cái nhìn bụng Cố Vân Yên, liền ôm con thỏ nhỏ cùng đám người phía sau rời đi.

Cố Vân Yên nhìn chằm chằm tiểu bóng dáng dần dần đi xa, ánh mắt là ôn nhu nói không nên lời, chỉ vì mặt mày Tiêu Mộc không chỉ có cực kỳ giống Tiêu Dục, cũng giống với đứa nhỏ kiếp trước của nàng.

Tiêu Mộc đi rồi, đám người Cố Vân Yên lại ở trong đình nghỉ ngơi một lát, đang chuẩn bị hồi cung, chợt thấy Hiền phi dẫn người đang tiến về phía đình, phía sau còn đi theo Mạnh tần năm trước bị sảy thai mà tấn chức, trong lòng Cố Vân Yên chấn động, biết rõ lúc này không thể chống lại hai người này, lại không thể không giáp mặt các nàng!

(Ai bảo cái bụng 7 tháng rồi còn đi lung tung. Đi thì cũng đi một lát thôi. Đi cả buổi. Hiền phi đâu bị què mà không biết lại kiếm chuyện.)

Pr chương sau: Hiền phi gây chuyện, Mạnh tần bỏ đá xuống giếng, Cố Vân Yên bị khép tội bất kính. Anh Hoàng lại trễ 1 bước chân thôi là đã ăn cái tát rồi.

Bụng 7 tháng, đứng còn không vững, ăn cái tát đó không ngã mới lạ

https://thuviensach.vn

Chương 52

Đám người Hiền phi còn chưa đi vào Thanh Phong đình, Cố Vân Yên đã đứng dậy quỳ gối hành lễ, Cố Vân Yên nay đã mang thai sáu tháng, hành lễ cực không tiện, ngày gần đây vô luận là thỉnh an Thái hậu nương nương hay Hoàng hậu nương nương, đều là hư hư thi lễ liền được gọi miễn lễ, hiện nay hành lễ với Hiền phi nhưng lại là phải hành nguyên lễ .

Hiền phi xem như không thấy Cố Vân Yên hành lễ vấn an, vào giữa đình bèn ngồi xuống, nhìn hoa mẫu đơn cách đó không xa mắt phượng chợt lóe, khóe miệng hiện ý cười thản nhiên, chợt nói Mạnh Nguyệt: “Cảnh sắc Ngự Hoa viên quả nhiên làm cho người ta xem không chán mắt, xem cảnh xuân muôn hồng nghìn tía này, thật khiến người lưu luyến không muốn rời!”

Lúc này Mạnh Nguyệt cười phụ họa nói: “Nương nương nói thật phải, tần thiếp cũng yêu cảnh đẹp trước mắt.”

Hiền phi chưa mở miệng gọi người đứng lên, Cố Vân Yên liền chỉ có thể cường chống tiếp tục tư thế bán ngồi hành lễ, nhưng người nặng nề, bất quá chỉ một lát, hai chân liền hơi hơi chịu không nổi nữa.

“Nô tì thỉnh an Hiền phi nương nương, nương nương vạn phúc kim an!” Cố Vân Yên bất đắc dĩ đành phải giương giọng lặp lại một lần nữa

Hiền phi chậm rãi ngoái đầu nhìn lại, nhẹ nhàng liếc mắt nhìn Cố Vân Yên, biểu tình trên mặt nói không nên lời bừa bãi nhàn nhã, sau một lúc lâu, mới nói:“Nha, bản cung chỉ lo thưởng thức cảnh xuân trước mặt, không chú ý Dục tiệp dư cũng ở trong đình.” Lời tuy như thế, lại thủy chung không mở miệng gọi người đứng dậy.

https://thuviensach.vn

Phụ nữ có thai vốn là rất dễ mệt mỏi, thêm thời gian quá dài, hai chân Cố Vân Yên dĩ nhiên run lên, trên trán cũng chảy ra từng tầng mồ hôi, Cố Vân Yên biết rõ Hiền phi cố ý làm khó dễ mình, lại ngại tôn ti, chỉ có thể cắn răng cứng rắn chống đỡ.

Phía sau đám người Thị Thư, Thị Họa thấy được chủ tử nhà mình bị Hiền phi làm khó dễ như thế, trong lòng cáu giận lại không làm sao được, chỉ có thể trơ mắt ở một bên nhìn lo lắng suông.

“Không nghĩ hôm nay Dục tiệp dư cũng có hưng trí đến Ngự Hoa viên thưởng cảnh, quả nhiên là hiếm thấy!” Hiền phi nâng tay vuốt ve kim trâm trên búi tóc, động tác tao nhã mà mê người, chợt tùy ý nói.

Lúc này, Cố Vân Yên đã gần như hết sức, thân hình thoáng run lên một cái, Thị Thư cuống quít giúp đỡ một phen, nhìn vẻ mặt chủ tử mỏi mệt, trong lòng phẫn nộ nhất thời trào đi lên. Thị Thư căm tức đứng che trước mặt chủ tử, không nghĩ ngợi nói: “Hiền phi nương nương cũng đừng giả bộ hồ đồ nữa, ngươi có gì bất mãn nói thẳng là được, tội gì làm khó dễ chủ tử nhà ta như vậy?”

Cố Vân Yên ổn định thân mình, vội vàng kéo ống tay áo Thị Thư, muốn ngăn cản lời nàng sắp thốt ra, nhưng mà, đúng là vẫn còn chậm.

“Bản cung như thế nào, chủ tử nhà ngươi còn chưa lên tiếng, ngươi một cái tiện tì dám hô to gọi nhỏ, người tới, vả miệng cho bản cung!” Hiền phi nghe vậy sắc mặt liền biến, giây lát tức giận nói.

“Không nhọc Hiền phi nương nương mệt lòng, tỳ nữ trong cung nô tì, nô tì sẽ tự dạy!” Hai mắt Cố Vân Yên nhìn thẳng Hiền phi không chút nào thoái nhượng nói.

Nguyên bản không định cùng Hiền phi ngay mặt chống lại, nề hà Thị Thư đã nói lời kia, cung đã bắn không thể thu, song phương liền xé rách da mặt, nàng cũng không nén giận, nhân nhượng vì lợi ích toàn cục.

https://thuviensach.vn

“Bản cung hôm nay nhất định giáo huấn tiện tì này, ngươi định thế nào?” Khuôn mặt Hiền phi tối tăm, ánh mắt lạnh lẽo chống lại tầm mắt kiên nghị của Cố Vân Yên, hai bên chái nhà giằng co, không bên nào khoan nhượng nửa phân, trong không khí ngưng đọng một cỗ mùi thuốc súng nồng đậm, hết sức căng thẳng.

“Nương nương nếu muốn động người của nô tì, nô tì không làm sao được, nhưng nô tì tuyệt không ngồi yên không để ý đến, chỉ có lấy mình thân bảo hộ nàng chu toàn.” Ngữ khí kiên định mà quyết tuyệt.

Cố Vân Yên lời vừa nói ra, Hiền phi nhất thời sắc mặt xanh mét, ánh mắt lợi hại như châm chọc, hận không thể đem Cố Vân Yên chém ngàn mảnh.

Hồi lâu, Hiền phi lạnh lùng cười, nói: “Tốt..... Thật tốt một cái chủ tớ tình thâm, bản cung hôm nay liền thành toàn các ngươi!” Tiện đà đối với cung nữ thái giám phía sau quát: “Một đám phế vật, còn không tiến lên!”

Hai người Hồng Ngọc cùng Thanh Vân lúc này ứng tiếng “Nô tỳ lĩnh mệnh!” Chợt dời bước tới trước mặt hai người Cố Vân Yên cùng Thị Thư.

“Tiệp dư nương nương, ngài thân mình quý giá! Nô tỳ khuyên ngài vẫn là đừng ở chỗ này nháo cương, một lát đám người nô tỳ hành hình, nếu là ngộ thương đến ngài, kia.....” Hồng Ngọc khuyên nhủ.

Cố Vân Yên hừ lạnh một tiếng, vẫn không chút xê dịch che ở trước người Thị Thư.

“Hừ! Nếu nàng không tránh ra, Hồng Ngọc ngươi cũng không cần khách khí !” Thanh Vân mắt hạnh nén giận, trực tiếp tiến lên chỗ Thị Thư.

Đám người Thị Họa cùng Thường Khánh sợThanh Vân ngộ thương chủ tử nhà mình, lúc này cũng không cố kị cung quy lễ nghi , trực tiếp như ong vỡ tổ tiến lên, đem Cố Vân Yên hộ ở sau người. Kỳ thật lấy thân thủ Thị

https://thuviensach.vn

Thư, đối phó vài cung nữ thái giám này căn bản không thành vấn đề, chính là chủ tử từng dặn không đến vạn bất đắc dĩ, tuyệt không thể bại lộ chuyện nàng biết võ, cho nên nàng chỉ gắng chịu đựng không có ra tay giáo huấn đám người Thanh Vân.

Cung nhân phía sau Hiền phi thấy được nhóm người Thị Họa như vậy, lúc này triệt tay áo, chuẩn bị gia nhập vào nhóm Thanh Vân cùng Hồng Ngọc.

“Hoàng thượng giá lâm!” Chợt nghe giọng Lưu Đức Phúc bén nhọn truyền đến.

Mọi người cả kinh, chợt quay đầu, liền thấy được Tiêu Dục bước nhanh đi tới, vì thế cuống quít quỳ xuống hành lễ.

“Nô tì /tần thiếp thỉnh an Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn phúc kim an!”

Tiêu Dục xem như không biết hỗn loạn trước đó trong đình, chỉ cười nâng dậy Hiền phi, ôn nhu nói: “Mộng Nhan hôm nay có nhã hứng này, vì sao không phái người báo cho trẫm biết một tiếng, trẫm cũng đã lâu không cùng ngươi dạo Ngự hoa viên ngắm cảnh.”

Một khắc nhìn thấy bóng dáng Tiêu Dục, phẫn nộ trên mặt Hiền phi liền biến mất không còn bóng dáng, lúc này trên mặt đều là tươi cười ngọt ngào quyến rũ: “Hoàng thượng sự vụ bận rộn, nô tì không đành lòng quấy rầy.”

Tiêu Dục vui mừng cười nói: “Vẫn là Mộng Nhan đau lòng trẫm!” Nói xong, nhìn thoáng qua đám người Cố Vân Yên phía sau, nhẹ giọng nói: “Dục tiệp dư cùng Mạnh tần không có gì liền lui ra đi!”

Hai người Cố Vân Yên cùng Mạnh Nguyệt ứng dạ, lúc này hành lễ cáo lui, đều tự hồi cung.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng trận này bởi vì Tiêu Dục đến mà tuyên bố chấm dứt, nhưng Cố Vân Yên biết rõ trải qua một chuyện này, nàng cùng Hiền phi liền từ ám đấu thành minh tranh. (không trong bóng tối nữa mà trực tiếp đối đầu)

Trong điện Tĩnh Di hiên, Cố Vân Yên cười khen Thường Phúc: “Hôm nay ít nhiều nhờ Thường Phúc công công cơ trí, đúng lúc thông tri Hoàng thượng tới, thay bản cung giải khốn cục.”

Thường Phúc vội vàng khom người nói: “Nô tài thân là lãnh sự công công Tĩnh Di hiên, duy hộ nương nương là bổn phận, nô tài bất quá là làm chuyện cần làm!”

Cố Vân Yên ý vị thâm trường nhìn Thường Phúc liếc mắt một cái, chợt tự tiếu phi tiếu nói: “Ân, Thường Phúc công công nói phải, ngươi là lãnh sự công công Tĩnh Di hiên ta, duy hộ chủ tử ta thật là bổn phận.”

Nghe được Cố Vân Yên tựa hồ lúc nói đến hai chữ “ chủ tử “âm điệu cao chút, trong lòng Thường Phúc cả kinh, chợt hơi hơi nâng mắt, quan sát một chút thần sắc Cố Vân Yên cùng bình thường không khác, mới ổn ổn tâm thần, nói: “Nô tài cáo lui!”

Cố Vân Yên nhìn bóng dáng Thường Phúc sắp biến mất, mắt phượng híp lại.

https://thuviensach.vn

Chương 53

Đến cơm chiều, Cố Vân Yên đang ở nội thất đùa Bạch Tuyết, Thị Thư chạy bộ tiến vào.

“Chủ tử, Bạch Tuyết càng phát ra nghịch ngợm , cả ngày ở trong lồng bay nhảy không ngừng, tuyệt không thành thật!” Thị Thư nhịn không được nhắc Cố Vân Yên.

Cố Vân Yên nhìn Bạch Tuyết bị vây trong lồng sắt hoa mỹ, không tiếng động thở dài, nói: “Dẫu nơi ở hoa mỹ vô cùng, ăn là sơn trân hải vị, chung quy làm cho nó mất đi vật trân quý nhất.....”

Thị Thư nghe vậy sau một trận trầm mặc.

Giây lát, Cố Vân Yên lại nói: “Thêm mấy tháng đi, đến lúc đó thả Bạch Tuyết ra, để nó ở trong viện Tĩnh Di hiên chơi một chút!” Cố Vân Yên nghĩ nuôi được một năm rưỡi, chim chóc có linh tính như vậy tóm lại là biết nhận chủ đi!

Thị Thư nhất thời vui vẻ ra mặt, nói: “Như thế rất tốt, mỗi hồi Bạch Tuyết muốn đi ra chơi đùa, sẽ dùng mắt to trong veo như nước của nó đáng thương nhìn nô tỳ, nô tỳ nhìn tâm sinh không đành lòng.”

Cố Vân Yên biết lời Thị Thư nói không giả, Bạch Tuyết là thông minh nhất trong vô số chim cá nàng từng gặp , thậm chí còn có điểm giảo hoạt cùng nghịch ngợm.

Có khi Thị Họa hoặc Thị Thư gác đêm bên ngoài, nửa đêm Bạch Tuyết tỉnh lại sẽ học khẩu khí Cố Vân Yên kêu to tên các nàng, sau đó hai đại

https://thuviensach.vn

cung nữ này liền tưởng lầm là Cố Vân Yên gọi các nàng, vội đi vào nội thất, kết quả lại phát hiện chủ tử còn đang ngủ mê, ngược lại là Bạch Tuyết trong lồng tre đang hất đầu, mở to mắt to kêu tên các nàng, vừa nghĩ tới cảnh tượng lúc đó Cố Vân Yên liền nhịn không được nở nụ cười.

Từ sau khi nàng trùng sinh thường xuyên mơ thấy ác mộng, nhưng từ lúc Cố Vân Yên có thai, liền không gặp nữa. Nàng biết đó là bởi vì hắn đã trở lại, đứa nhỏ đáng thương của nàng lại lần nữa về bên người nàng, nàng có một loại dự cảm mãnh liệt, trong bụng của nàng chính là nàng ấu tử kiếp trước chỉ sống được 3 năm của nàng.

Là trời xanh thương hại nàng sao? Thương hại nàng kiếp trước chịu quá nhiều đau khổ, cho nên cho nàng cơ hội trùng sinh, cũng để ấu tử của nàng được lần nữa đến bên nàng.

Cố Vân Yên cười cười, không khỏi lã chã rơi lệ!

Thị Thư bị dọa trở tay không kịp, vừa mới nãy chủ tử còn cười đến vẻ mặt sáng sủa, sao một cái nháy mắt liền khóc?

“Chủ tử, ngài! Ngài đây là làm sao vậy? Ngài đừng dọa nô tỳ nha!” Thị Thư nhất thời chân tay luống cuống, bối rối nói không có thứ tự.

Cố Vân Yên xoa xoa nước mắt trên mặt, cười yếu ớt nói: “Không có việc gì, nước mắt này là vui sướng!”

Nội tâm bất an không yên của Thị Thư nhất thời ổn xuống, chợt cười ngây ngô nói: “Vậy là tốt rồi, vừa nãy nhưng làm nô tỳ sợ hãi.”

Cố Vân Yên ôn nhu cười, nói: “Ngươi là tiến vào gọi ta đi ra ngoài dùng bữa phải không? Vậy liền đi thôi!” Tuy rằng Cố Vân Yên là hỏi, nhưng giọng điệu là khẳng định.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, Thị Thư sửng sốt, chợt gật đầu nói: “A, đúng rồi! Bữa tối đã dọn xong, nô tỳ là tiến vào gọi chủ tử đi ra ngoài dùng bữa .” Từ lúc Tĩnh Di hiên có thêm Bạch Tuyết, biến hóa lớn nhất không phải Cố Vân Yên, mà là Thị Thư, vừa nhìn thấy Bạch Tuyết liền đem nguyên bản chuyện phải làm quên không còn một mảnh, có thể thấy được nha đầu kia rất thích Bạch Tuyết, đối chuyện này, Cố Vân Yên cũng chỉ là bất đắc dĩ cười.

Cố Vân Yên từ trong nội thất đi ra, liền gặp Tiêu Dục mới từ bên ngoài vào, Tiêu Dục thấy hốc mắt Cố Vân Yên ửng đỏ, bước chân hơi hơi dừng một chút, ngực nhất thời dâng lên một cỗ cảm giác rầu rĩ, loại tư vị này Tiêu Dục chưa bao giờ trải qua, hắn không rõ vì sao xuất hiện cảm giác kỳ quái như vậy, hắn chỉ biết hắn khó chịu.

“Yên nhi, ủy khuất ngươi !” Trầm mặc một lát, Tiêu Dục ôn nhu nói.

Cố Vân Yên nghi hoặc một lát, nháy mắt liền hiểu được, Tiêu Dục định là thấy dấu vết nàng đã khóc, nghĩ lầm nàng là vì hôm nay bị Hiền phi chèn ép, cảm thấy ủy khuất mới khóc .

Cố Vân Yên cũng không giải thích, chỉ dịu dàng nói: “Có Hoàng thượng thương tiếc, nô tì không ủy khuất!”

Nghe thấy Cố Vân Yên nói như thế, Tiêu Dục nhất thời cảm thấy Cố Vân Yên chính là một đóa giải ngữ hoa thiện giải nhân ý! Trong lòng yêu thương mình, lại cũng không tranh giành tình nhân, trong người thịnh sủng vẫn trước sau như một an phận thủ thường, bị ủy khuất cũng không hướng mình oán giận kêu khuất, lại càng không từng ở trước mặt hắn nói lời không hay về phi tần khác, quả nhiên là xứng đôi với ca ngợi dịu dàng hiền lương này.

Trong lòng Tiêu Dục không khỏi sinh ra một phần thương tiếc, đau lòng nói: “Yên nhi yên tâm, ngày sau trẫm chắc chắn che chở ngươi, không để cho ngươi lại chịu ủy khuất!”

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Cố Vân Yên nhu hòa, ôn nhu nhìn xuống bụng mình, chợt nhỏ nhẹ nói: “ Hoàng thượng nói lời này, nô tì thực vui vẻ, nhưng nô tì hy vọng Hoàng thượng không chỉ có che chở nô tì, còn muốn che chở đứa nhỏ của nô tì cùng Hoàng thượng!”

Mặt mày Tiêu Dục ôn nhu, trịnh trọng nói: “Được, trẫm nhất định ! Ngày sau chắc chắn che chở Yên nhi cùng hoàng nhi của chúng ta.”

Cố Vân Yên cảm thấy mỹ mãn, thoáng chốc lúm đồng tiền như hoa!

Tiêu Dục cất cao giọng nói: “Trẫm còn không có dùng bữa tối, hiện nay cũng đói bụng, trẫm dùng bữa cùng Yên nhi đi!”

Cố Vân Yên vui vẻ gật đầu, gọi người bãi thiện, Thị Họa dẫn cung nhân dọn xong ngự thiện, đồ ăn hôm nay có mấy thứ là Ngự thiện phòng vừa nghiên cứu ra , nhìn liền khiến người thèm ăn!

Cố Vân Yên cười nói: “Ngự thiện của Hoàng thượng quả thật đặc biệt, chỉ nhìn một cái đã khiến người ta khẩu vị đại khai!”

Tiêu Dục nhẹ cười nói: “Đồ ăn hôm nay không sai, Yên nhi nếm thử xem hương vị như thế nào.”

Cố Vân Yên trước gắp cho Tiêu Dục một khối ngũ hoa trừ thịt hắn thích ăn, cũng gắp một khối cho mình, để vào trong miệng, nói: “Thịt tiên mà nộn, du mà không nị, hương vị vô cùng tốt! Hoàng thượng thử xem.”

Tiêu Dục nghe vậy cũng gắp miếng ngũ hoa trừ thịt Cố Vân Yên để vào trong chén hắn, khen: “Quả thật không sai!” Lại nhìn Lưu Đức Phúc cất cao giọng nói: “Hôm nay đang trực Ngự thiện phòng hết thảy đều thưởng.”

Lưu Đức Phúc vẻ mặt đầy ý cười ứng hạ.

https://thuviensach.vn

Hai người sung sướng dùng bữa tối, Thị Thư như thường ngày dâng lên trà lá sen, Tiêu Dục uống sau lại khen ngợiCố Vân Yên một phen.

“Ai nha!” Chợt nghe Cố Vân Yên một tiếng thét kinh hãi!

“Làm sao vậy? Yên nhi có chỗ nào không khoẻ?” Tiêu Dục lo lắng nói.

“Nô tì không có việc gì, là hoàng nhi vừa mới đá nô tì một cước.” Cố Vân Yên ngọt ngào cười nói.

Mắt Tiêu Dục lộ ra kinh ngạc, nói: “Hoàng nhi ở trong bụng sẽ đá người?”

“Ân, định là hoàng nhi biết phụ hoàng đến đây, nên chào hỏi Hoàng thượng đấy!” Chợt lại cúi đầu, nhìn bụng cười nói: “Mẫu phi nói rất đúng phải không, nếu hoàng nhi tán thành lời mẫu phi nói sẽ động một chút nữa, để phụ hoàng ngươi biết.”

“Động , hắn lại đá nô tì ! Hoàng thượng người xem này.” Tiêu Dục nhìn chỗ nơi tay Cố Vân Yên đang vuốt ve quả thực có chút động, không khỏi tò mò.

“Hoàng nhi đang ngài vấn an đấy, Hoàng thượng mau tới đây.”

Tiêu Dục bước nhanh tiến lên, nhìn nhìn bàn tay của mình, sau đó nhẹ nhàng đưa tay đặt ở trên bụng của Cố Vân Yên, rất nhanh, liền cảm giác được nơi đó thoáng động, dẫu nhẹ nhưng thật rõ ràng, lại làm cho nội tâm Tiêu Dục chấn động thật sâu, một loại vui sướng không thể nói nên lời tràn đầy trong lòng.

Vâng, thật ra chính là máy thai ấy mà. Cơ mà vì lần " vấn an " này mà anh Hoàng hạ quyết tâm mau chóng thay Cố tỷ báo thù.

https://thuviensach.vn

Chương 54

Tiêu Dục vui vẻ nói: “Hoàng nhi thật sự động , trẫm cảm giác được .”

“Ân, tháng trước lần đầu tiên nô tì cảm giác được hoàng nhi động, cũng như Hoàng thượng cảm thấy thực ngạc nhiên, sau nô tì lại hỏi Thái y, mới biết được bình thường thai nhi hơn năm tháng sẽ xuất hiện hiện tượng máy thai là bình thường , đây là phương thức trẻ con trong bụng trao đổi cùng người khác.” Cố Vân Yên nói.

“Hoàng nhi của trẫm thật thông minh! Nhỏ như vậy liền hiểu được cùng phụ hoàng chào hỏi .” Tiêu Dục tươi cười nói.

“Đó là bởi vì hoàng nhi thích phụ hoàng, cho nên mới từ nhỏ đã cùng ngài thân cận.”

Nghe vậy, vẻ mặt Tiêu Dục thỏa mãn cùng vui sướng, thậm chí lại càng chờ mong cùng hy vọng vào đứa nhỏ này.

Tiêu Dục ôm Cố Vân Yên vào lòng, tay phải cách quần áo cực kỳ ôn nhu nhẹ vỗ về bụng tròn của Cố Vân Yên, Cố Vân Yên thuận thế dựa vào trong lòng Tiêu Dục, bả đầu tựa vào trên vai Tiêu Dục, không hề chớp mắt nhìn chăm chú Tiêu Dục, ánh mắt nhẫn nhụi mà nhu hòa.

Ánh trăng bao phủ bên ngoài, phòng trong yên tĩnh ấm áp!

Sáng sớm hôm sau lúc trang điểm, Thị Kì vấn cho Cố Vân Yên cái phi thiên kế, từ hộp trang sức chọn chi vàng ròng cửu thiên bước diêu, kim quang cực hấp dẫn ánh mắt người khác, vừa mới chuẩn bị cài vào búi tóc, liền thấy được Cố Vân Yên lắc lắc đầu, nói: “Nay bản cung người mang

https://thuviensach.vn

hoàng tự, lại được Hoàng thượng ân sủng, vốn đã chọc người giận, nếu là rêu rao quá mức, sẽ càng đưa tới nhiều ghen tị, cục diện như vậy đối bản cung trăm hại mà không một lợi."

Thị Kì xấu hổ nói: "Chủ tử nói phải, là nô tỳ kiến thức hạn hẹp ." Nói xong lập tức đem vàng ròng cửu thiên bước diêu thả trở về trong hộp, một lần nữa chọn một trâm cài tóc xanh ngọc.

Thị Kì trang điểm cho Cố Vân Yên xong, một bên Thị Thư cười khen: "Chủ tử trời sinh xinh đẹp, mặc cái gì cũng tốt xem, dù là thô y vải bố cũng che giấu không được vẻ khuynh thành!"

Cố Vân Yên bật cười nói: "Một phụ nữ có thai, còn có thể đẹp mắt đến thế nào, chứ cần không quá khó coi là được."

Thị Thư tiếp lời nói: "Dù là phụ nữ có thai, vậy cũng là thai phụ đẹp nhất."

Cố Vân Yên không khỏi mỉm cười, lại nhìn gương đồng một lần, xác định không có gì bất ổn, mới đứng dậy mang theo mọi người đi Phượng Nghi cung thỉnh an.

Cố Vân Yên đứng ngoài điện Phượng Nghi cung, chờ cung nhân đi vào bẩm báo thông truyền, một trận gió thổi đến, mang theo một chút hàn ý, xuyên thấu qua cung trang mơn trớn da thịt, Cố Vân Yên không khỏi hơi hơi run lên, tiểu cung nữ thông báo vừa mới đi ra, thỉnh Cố Vân Yên đi vào.

Vào trong điện, Cố Vân Yên nhìn chung quanh một vòng, thấy được đại bộ phận phi tần đã ngồi ngay ngắn vào vị trí, trong đó cũng bao gồm Hiền phi, lúc này Hiền phi hai mắt ôm hận liếc nhìn Cố Vân Yên một cái.

"Nô tì thỉnh an Hoàng hậu nương nương, nương nương vạn phúc kim an!" Cố Vân Yên nói xong liền chuẩn bị quỳ xuống hành lễ.

https://thuviensach.vn

“Muội muội mau mau đứng lên, bản cung đã sớm nói qua ngươi nay thân mình ngày càng nặng nề, không cần câu nệ như vậy!” Hoàng hậu ngọc thủ vừa nhấc, mở miệng miễn Cố Vân Yên hành lễ.

Cố Vân Yên theo lời đứng dậy, tạ ơn nói: “Tạ Hoàng hậu nương nương quan tâm, nô tì vô cùng cảm kích!”

Hoàng hậu cười nói: “Ngươi vì hoàng gia dựng dục con nối dòng, chính là người có công, bản cung nên ưu đãi chút!”

“Hoàng hậu nương nương nói quá lời, có thể vì Hoàng thượng cùng Hoàng hậu nương nương kéo dài con nối dòng, đối là nô tì may mắn, nô tì thật không dám kể công.” Cố Vân Yên sợ hãi nói.

Thấy được thái độ Cố Vân Yên khiêm tốn như thế, Hoàng hậu tươi cười so với khi nãy chân thành hơn chút.

“Dục tiệp dư nay là càng quý giá , mang thai sáu bảy tháng, vẫn có thể lưu Hoàng thượng ở lại Tĩnh Di hiên, cũng không biết là ngươi hầu hạ Hoàng thượng đâu, vẫn là.....” Có lẽ là vì cố kỵ, Hiền phi cũng không có đem câu nói kế tiếp nói xong, nhưng đã đến nước này cũng không cần hết ý, mọi người chỉ cần nghĩ một lát, liền hiểu rõ.

Hiền phi vừa dứt lời, trong điện nhất thời yên tĩnh lại, mọi người cúi đầu lặng im, không người dám tiếp lời Hiền phi, nhưng xem sắc mặt liền biết, các nàng đối với Cố Vân Yên có thai vẫn giữ Hoàng thượng qua đêm cực không vui, chính là giận mà không dám nói gì thôi.

Hiền phi thấy không có người nói tiếp bất mãn “Hừ” một tiếng.

Mọi người tẻ ngắt, Hoàng hậu thân là đứng đầu Phượng Nghi cung đành phải đi ra giảng hòa, Hoàng hậu nhấp ngụm trà, nói: “Hương vị trà Thanh Minh xuân vừa tiến cống vô cùng tốt, các ngươi cũng nếm thử.”

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu lên tiếng, mọi người đều bưng lên ly trà trước mặt tinh tế nhấm nháp, Quý chiêu nghi khen: “Hương vị tươi mát, nước trà trong veo, như giọt mưa xuân, trà chỗ nương nương quả nhiên là vô cùng tốt !”

Trương phi che miệng cười, nói: “Thật là vô cùng tốt, nếu không phải muốn giữ thể diện cho gương mặt lão làng này, nô tì thật muốn mở miệng xin nương nương một ít !”

Một câu khiến mọi người trong điện buồn cười!

“Oẹ ~” Một tiếng nôn khan đột ngột vang lên giữa lúc mọi người đang nói cười, mọi người đều là không rõ, Cố Vân Yên nâng mắt, liền thấy được Nghiên tần đối diện nàng mặt xanh xao, đang cầm khăn tay che miệng nôn khan.

Hoàng hậu thân thiết nói: “Muội muội đây là làm sao vậy? Thân mình có gì không khoẻ?”

Nghiên tần vội vàng lắc đầu, vẻ mặt mờ mịt nói: “Tần thiếp cũng không biết, có lẽ là đồ ăn sáng ăn không sạch sẽ gì đó đi.”

Trương phi quan sát sắc mặt Nghiên tần, do dự nói: “Cũng là không giống, sợ là chuyện tốt cũng không chừng ~”

Mọi người nghe vậy, đầu tiên là mặt lộ vẻ nghi hoặc, chợt cả kinh, ánh mắt không tự chủ được dừng ở trên bụng bằng phẳng của Nghiên tần, Nghiên tần thấy mọi người đều nhìn bụng mình, chậm rãi phản ứng lại, ánh mắt phút chốc sáng ngời, trên mặt không khỏi lộ ra ý mừng.

Ngắn ngủi kinh ngạc qua đi, Hoàng hậu liền cười phân phó cung nhân nói: “Nhanh đi thái y viện, thỉnh ngự y lại đây.” Tiểu thái giám khom người lên tiếng trả lời rời đi.

https://thuviensach.vn

Rất nhanh, Phùng ngự y liền chạy lại đây, xem mạch cho Nghiên tần, quả nhiên như lời Trương phi nói, thật là hỉ mạch không thể nghi ngờ, Nghiên tần đã có bầu hơn một tháng.

Nghe xong lời Phùng ngự y, thần sắc mọi người phức tạp khôn kể.

Lại thấy được Hoàng hậu vui vẻ ra mặt nói: “Tốt! Đây là thiên đại việc vui nha! Người tới, mau mau đến Càn Thanh cung cùng Vĩnh Ninh cung báo tin vui cho Hoàng thượng cùng Thái hậu!”

Hoàng hậu vừa nói, mọi người đều bị bừng tỉnh, giây lát trên mặt hiên ý cười trong suốt, đều đứng dậy chúc mừng: “Nô tì/ tần thiếp chúc mừng Hoàng hậu nương nương.” Lại nhìn Nghiên tần nói: “Chúc mừng Nghiên tần hoài long tự!”

Đối mặt mọi người tranh nhau chúc mừng, sắc mặt Nghiên tần ửng đỏ, trên mặt đều là ngọt ngào tươi cười.

Ngày đó nghe nói Đỗ tần có thai, Cố Vân Yên có thể bình tâm tĩnh khí nhận tin vui này, chỉ vì kiếp trước liền biết tồn tại của đứa nhỏ này, trong tiềm thức nên có một người như vậy, cho nên cũng không có quá nhiều cảm xúc. Hiện tại lại nghe thấy Nghiên tần có thai, trong lòng Cố Vân Yên không khỏi khiếp sợ, không tiếp thụ được tin vui này, đầu óc có điểm hỗn loạn, chủ yếu vẫn là bởi vì kiếp trước Nghiên tần cũng không có vào cung, càng không nói đến có thai , cho nên tin vui này thật làm cho người ta trở tay không kịp!

https://thuviensach.vn

Chương 55

Đúng rồi, đoạn thời gian trước Hiền phi bị cấm túc, mình có thai trong người không tiện hầu hạ Tiêu Dục, mấy tháng nay Nghiên tần sở thừa mưa móc nhiều nhất. Nói như vậy, Nghiên tần vốn đang độ tuổi chính trực thanh xuân, hoài thượng long tự là chuyện bình thường, mọi người sao cần kinh ngạc? Nghĩ như thế, Cố Vân Yên nhất thời cảm thấy đối với tin vui Nghiên tần có thai, mình cũng không cần khiếp sợ cùng khó có thể tiếp nhận.

Ánh mắt Hiền phi xoay chuyển quanh bụng các phi tần có thai, mâu sắc ngày càng tối, trong mắt như có đóm lửa ngày càng lớn dần, càng khiến vẻ tươi cười trên mặt nàng quá mức gượng ép cùng có lệ.

Hiền phi thậm chí không chờ Hoàng hậu mở miệng để mọi người tan, đã đứng dậy quỳ gối xin lỗi Hoàng hậu nói: “Bẩm Hoàng hậu nương nương, nô tì lại tái phát đau đầu, xin Hoàng hậu nương nương thứ tội, dung nô tì xin được cáo lui trước!”

Nghe vậy, Hoàng hậu tự tiếu phi tiếu nhìn về phía Hiền phi, chợt cười yếu ớt nói: “Hiền phi cũng là thân mình không khoẻ, liền lui xuống đi! Hồi cung sau nhớ gọi Thái y đến nhìn một cái, sớm ngày chữa khỏi tật xấu đau đầu này.” Không biết là vô tình hay là cố ý, mọi người tổng cảm giác Hoàng hậu lúcnói đến hai chữ “tật xấu”, ngữ điệu kéo dài chút.

Khóe môi Hiền phi miễn cưỡng xả ra một chút ý cười, nói: “Tạ Hoàng hậu nương nương nhớ thương, nô tì nhất định sẽ.” Nói xong liền ở trong ánh mắt mọi người nhìn chăm chú xoay người ra đại điện.

Cảnh Dương cung

https://thuviensach.vn

“Trương thái y đâu? Sao còn chưa đến?” Vẻ mặt Hiền phi không kiên nhẫn nói.

“Hồi bẩm nương nương, Tần tổng quản đã phái người đi thỉnh lần nữa , ắt hẳn rất nhanh liền đến ~” Hồng Ngọc vội vàng quỳ gối trả lời.

“Lại phái người đi thúc giục, bản cung một khắc cũng không có thể đợi được nữa .” Hiện tại trong đầu Hiền phi đều là bóng dáng ba nữ nhân có thai, giống như một thanh kiếm đâm vào trái tim của nàng, đau đến nàng không thở nổi.

“Dạ, nô tỳ liền phái người lại đi thúc giục, để Trương thái y lập tức lại đây bái kiến nương nương.” Nói xong, Hồng Ngọc vừa định ra ngoài điện, liền thấy được Thanh Vân bước nhanh vào.

“Khởi bẩm chủ tử, Trương thái y đến! Người đang ở ngoài điện chờ nương nương gọi.” Thanh Vân thở hổn hển nói.

“Còn thất thần làm chi, mau bảo hắn lăn vào đây!” Sắc mặt Hiền phi tối tăm nói.

“Dạ, nô tỳ tuân mệnh!” Thanh Vân nhanh chóng đi gọi Trương thái y vào.

“Vi thần khấu kiến Hiền phi nương nương, nương nương thiên tuế! Thiên tuế! Thiên thiên tuế!” Trương thái y quỳ xuống dập đầu, ngữ điệu có chút dồn dập, có thể thấy được Trương thái y cũng là chạy vội tới .

“Đứng lên đi, mau chẩn mạch xem khi nào bản cung mới có thể hoài thượng long tự.” Hiền phi lạnh lùng nói.

Trương thái y tiến lên bắt mạch cho Hiền phi, ước chừng qua một ly trà, Trương thái y thu tay về, cung kính nói: “Hồi nương nương, y theo vi thần

https://thuviensach.vn

xem, mạch tượng của ngài vững vàng hữu lực, thân mình điều dưỡng thích đáng, thích hợp thụ thai.”

Hiền phi vỗ bàn một cái, phẫn nộ quát; “Đừng nói mấy lời vô nghĩa này với bản cung, bản cung chỉ muốn biết khi nào bản cung có thể hoài thượng hoàng tự?”

Thấy được Hiền phi thịnh nộ, da đầu Trương thái y lập tức run lên, cảm thấy không yên, cái trán liên tục ra mồ hôi, sợ hãi cúi đầu, ổn ổn tâm thần mới nói: “Dựng dục con nối dòng cũng cần chú ý thiên thời địa lợi nhân hoà, thân mình nương nương vô cùng tốt, hiện nay chỉ cần bình tâm tĩnh khí chờ đợi cơ duyên, duyên phận vừa đến, nương nương có thể hoài thượng long tự.”

Hiền phi nghe vậy, trên mặt lộ ra thần sắc gần như đau thương, hồi lâu, buồn bã nói: “Duyên phận? Chẳng lẽ bản cung thật cùng con nối dòng vô duyên sao? Nhiều năm như vậy, mắt thấy nữ nhân trong cung từng người từng người có đứa nhỏ của Hoàng thượng, mà bản cung từ đầu đến cuối một lần cũng không có thể hoài thượng.....” Bước chân Hiền phi lui về phía sau hai bước, Hồng Ngọc cùng Thanh Vân vội tiến lên đỡ, đều bị Hiền phi đẩy ra, chợt ngồi xuống ghế, một tay đỡ trán, khẽ cắn môi, cực lực khống chế nước mắt sắp tràn mi mà ra.

Hồng Ngọc thấy được tình cảnh này, trong lòng bi thương, nhìn Trương thái y lắc lắc đầu, Trương thái y hiểu ý, lúc này khom người lui ra.

Trong Ngự thư phòng, tay Tiêu Dục cầm bút son, tập trung tinh thần phê duyệt tấu chương, một khắc sau, tấu chương trên bàn được phê duyệt xong, mới ngẩng đầu nhìn nam tử đang phủ phục phía dưới nói: “Sự tình còn thuận lợi? Nàng ta có nghi ngờ gì không?”

“Hồi bẩm Hoàng thượng, vi thần dựa theo ngài phân phó làm việc, nương nương cũng chưa nghi ngờ.” Nam tử thở hắt ra, cố gắng giữ giọng

https://thuviensach.vn

nói vững vàng.

“Ân, ngươi quả nhiên không làm cho trẫm thất vọng!” Tiêu Dục trầm ngâm một lát lại nói “Lui ra đi, ngày sau cẩn thận làm việc.”

“Dạ, vi thần tuân mệnh, tuyệt không cô phụ Hoàng thượng kỳ vọng! Vi thần cáo lui.” Nam tử dập đầu đứng dậy, lộ ra khuôn mặt cực kỳ bình thường, nhưng nếu là lúc này Hiền phi cũng ở Ngự thư phòng, thấy được gương mặt này chắc chắn kinh ngạc không thôi, cũng sẽ bi thống không chịu nổi, tâm sinh tuyệt vọng. Chỉ vì người này rõ ràng đó là Trương thái y mới từ Cảnh Dương cung đi ra.

Tĩnh Di hiên

“Chủ tử, Thường Khánh vừa hồi bẩm: Hoàng hậu nương nương vì Nghiên tần nương nương hướng Hoàng thượng thỉnh phong, hiện nay thánh chỉ Hoàng thượng sắc phong Nghiên tần thành Nghiên tiệp dư đã ban xuống.” Thị Thư bĩu môi nói. Từ lúc chẩn đoán chính xác ra Nghiên tần có thai, nga ~ không, hiện tại đã phải gọi là Nghiên tiệp dư , từ lúc chẩn đoán chính xác ra Nghiên tiệp dư có thai đến bây giờ cũng chỉ mới hai canh giờ mà thôi, thánh chỉ sắc phong của Hoàng thượng nhanh như vậy đã ban xuống. Trừ bỏ chủ tử nhà mình có thai, Thị Thư mới cảm thấy đáy lòng vui sướng cùng hưng phấn, những phi tần khác có thai Thị Thư một chút cao hứng cũng không có. Hiện nay Nghiên tần còn được sắc phong làm Tiệp dư ngang hang với chủ tử nhà mình, trong lòng Thị Thư càng thêm không thoải mái.

Cố Vân Yên thấy Thị Thư bĩu môi, vẻ mặt khó chịu, không khỏi lắc đầu cười, nói: “Nghiên tiệp dư hoài long tự là chuyện vui mừng, bộ dáng ngươi như vậy nếu là bị ngoại nhân nhìn thấy, không biết sẽ bị những kẻ lắm mồm nói thành thế nào.” Nắm một ít vụn thức ăn vứt vào lồng tre cho Bạch Tuyết, “Huống hồ phi tần hậu cung có thai nhất định sẽ tấn thăng một cấp, này vốn là quy củ lão tổ tông định ra, Nghiên tiệp dư thụ phong vốn là

https://thuviensach.vn

chuyện trong dự liệu, cần gì ngươi kinh ngạc như thế .” Cố Vân Yên vân đạm phong khinh nói.

Nếu nói lúc hay tin Nghiên tiệp dư có thai, nàng còn có chút khiếp sợ cùng khó có thể đón nhận, như vậy lúc này nàng đã thừa nhận chuyện này là thật. Dù sao nàng sớm đã không phải Cố Vân Yên kiếp trước, trùng sinh một đời, nàng đã phai nhạt rất nhiều chấp nhất cùng khát vọng ở một số chuyện. Từ thời khắc nàng lựa chọn lại vào cung báo thù, nàng liền biết cái giá phải trả cùng đối mặt hết thảy, dù sao cũng chỉ là một phi tần mang thai thôi, đối với hậu cung càng ngày càng nhiều nữ nhân này cũng không phải là chuyện gì lạ!

Cố Vân Yên xoay mắt, nhìn trong lồng tre Bạch Tuyết đang không ngừng vỗ cánh, đôi mắt to trong veo như nước một mảnh sáng ngời trong suốt, thỉnh thoảng sẽ hất đầu chọc Cố Vân Yên vui,“Nương nương vạn phúc kim an!” Bộ dáng ánh mắt kia thật luôn khiến Cố Vân Yên bật cười.

Thị Thư nhìn chủ tử trước mặt một lòng đùa Bạch Tuyết, tươi cười trên mặt không giống ngụy trang, xác định chủ tử không bị chuyện Nghiên tiệp dư có thai ảnh hưởng, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, tiến lên cùng Cố Vân Yên đùa Bạch Tuyết, không nhắc đến chuyện này nữa.

https://thuviensach.vn

Chương 56

Thời gian trôi qua cực nhanh, thoáng lên một cái ba tháng trôi qua, tháng sáu nắng như đổ lửa, mà lúc này Cố Vân Yên cùng Đỗ tần cũng sắp đến sản kỳ, hai người sắp làm mẫu phi theo thường lệ tụ ở Tĩnh Di hiên cùng nhau thảo luận.

“Tỷ tỷ ngươi xem, hắn lại đá ta , mấy ngày nay tiểu tử kia đặc biệt sinh động.” Đỗ tần vuốt ve bụng tròn vo vui sướng nói.

Cố Vân Yên nghe vậy ôn nhu cười, nói: “Trong bụng ta có vẻ nghịch ngợm hơn, mỗi ngày đều phải quyền đấm cước đá vài lần mới bỏ qua.” Ngữ khí cực bất đắc dĩ, nhưng trên mặt lại tràn đầy cưng chiều tươi cười.

Đỗ tần cười nói: “Nghĩ đến nhất định là bọn nhỏ khẩn cấp muốn sớm một chút đến bên người chúng ta!”

Cố Vân Yên gật đầu nói: “Có lẽ là vậy, cũng không biết tính tình sốt ruột này giống ai.” Nói đến này, các nàng không khỏi liên tưởng đến phụ hoàng trầm ổn cao lãnh của bọn nhỏ, nhìn nhìn lại hai bào thai đang hăn hái vận động trong bụng, hai người Cố Vân Yên cùng Đỗ tần đều là buồn cười.

Một hồi lâu, Cố Vân Yên thu liễm trên mặt tươi cười, từ từ nói: “Mắt thấy hoàng nhi trong bụng ngươi và ta sắp ra đời, càng là thời điểm cuối cùng càng không thể khinh thường, tại mấu chốt này, muội muội càng cần cẩn thận .”

“Ân! Muội muội hiểu được, tạ tỷ tỷ nhắc nhở, ta chắc chắn dùng hết toàn lực bảo hộ hoàng nhi bình yên ra đời.” Đỗ tần gật đầu nghiêm mặt nói.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên cười yếu ớt không nói tiếp chuyện này.

Hai người lại nói vài chuyện, tới ngọ thiện, Đỗ tần tự nhiên lưu lại Tĩnh Di hiên dùng bữa cùng Cố Vân Yên, từ ngày Đỗ tần chủ động đến Tĩnh Di hiên bái phỏng, Cố Vân Yên cùng Đỗ tần lui tới liền mật thiết hơn xưa, ở lại trong cung đối phương dùng bữa cũng liền thành chuyện bình thường. Hôm nay cũng không ngoại lệ, dùng ngọ thiện xong, Đỗ tần liền dẫn cung nhân cáo từ Cố Vân Yên hồi Hoa Thanh cung nghỉ trưa đi.

“Đại ca nói như thế nào?” Cố Vân Yên thả ly trà trong tay xuống, nhẹ giọng hỏi.

Thị Họa cung kính: “Hồi chủ tử, đại gia chuyển lời: Ba bà đỡ đỡ đẻ cùng hai bà vú Hoàng hậu phái tới trong cung ta đều là người hắn bí mật an bài, gia thế trong sạch tuyệt đối tin cậy, ngài chỉ để ý yên tâm dùng là được.”

Từ mấy tháng trước, Cố Vân Yên liền câm thầm liên hệ Cố Trì, để hắn ở ngoài cung tìm vài bà đỡ cùng bà vú đáng tin, nghĩ biện pháp để các nàng thuận lợi vào cung, chuẩn bị cho lúc sinh sản.

Nghĩ đến đại ca nhất định là có mười phần nắm chắc mới có thể kêu nàng yên tâm dùng người, nhớ đến huynh trưởng thời khắc lo lắng an nguy của mình, vì mình bôn tẩu làm việc, trong lòng Cố Vân Yên nhất thời ấm áp.

Sau một lúc lâu nói: “Đi gọi ba bà đỡ cùng hai bà vú lại đây, để bản cung gặp một chút.” Bà đỡ cùng bà vú mấy ngày hôm trước liền vào ở tiểu phòng của Tĩnh Di hiên , để ngừa Cố Vân Yên bất ngờ sinh sản, trước Cố Vân Yên vẫn không có triệu kiến các nàng, nay được Cố Trì đưa tin chính xác, cũng là thời điểm trông thấy mấy người quan trọng này.

Ước chừng qua một ly trà, Thị Họa dẫn vài phụ nhân đi đến.

https://thuviensach.vn

“Nô tỳ thỉnh an Tiệp dư nương nương, nương nương vạn phúc kim an.” Năm phụ nhân nhất tề quỳ xuống hành lễ, quy củ lễ nghi tiêu chuẩn đúng chỗ, xem ra Cố Trì vì có thể để các nàng thuận lợi vào cung, cũng mất không ít công phu.

Cố Vân Yên vẫn chưa lập tức gọi người đứng lên, mắt nhìn đánh giá năm người một phen, hai bà vú đứng phía trước, thân thể đầy đặn, khuôn mặt thanh tú, ước chừng hơn hai mươi, có lẽ là bởi vì lần đầu gặp quý nhân trong cung, hai người tuy là cực lực biểu hiện thong dong, nhưng trên mặt khẩn trương cùng khiếp ý vẫn là lộ ra, hai mắt trừ bỏ không yên bất an cũng xem như là thanh minh, có thể thấy được hai người rất thành thật bổn phận, bà vú phải tìm như vậy , nếu là quá mức khôn khéo cùng thâm trầm, Cố Vân Yên ngược lại lo lắng .

Lại nhìn phía sau ba bà đỡ đỡ đẻ, đều từ khoảng ba mươi đến bốn mươi tuổi, ngũ quan cực kỳ tầm thường, bất quá vừa nhìn liền biết thân thể khỏe mạnh, thích hợp làm bà đỡ, đều là một bộ cẩn trọng, là người trầm ổn nội liễm .

Cố Vân Yên lộ ra vẻ hài lòng, nâng tay ý bảo các nàng đứng dậy, mới từ từ nói : “Nói vậy trước lúc các ngươi vào cung Cố thống lĩnh đã công đạo các ngươi mục đích tiến cung lần này rồi! Đã như thế, bản cung cũng không nhiều lời, bản cung chỉ nói một câu, từ thời khắc các ngươi bước vào Tĩnh Di hiên, an nguy một nhà của các ngươi liền buộc gắt gao cùng một chỗ với bản cung, nhất vinh câu vinh nhất tổn câu tổn (một người vinh hoa tất cả vinh hoa, một người tổn hại tất cả tổn hại).”

Cố Vân Yên vừa dứt lời, năm người cuống quít lại quỳ xuống, nói:“Nô tỳ tuyệt không nhị tâm, thề sống chết nguyện trung thành với chủ tử, thỉnh chủ tử yên tâm.”

Khi nãy là Tiệp dư nương nương nhưng bây giờ là chủ tử, Cố Vân Yên tự nhiên không có bỏ qua biến hóa trong xưng hô của năm người, nghĩ đến

https://thuviensach.vn

cũng là tất nhiên, người Cố Trì tỉ mỉ chuẩn bị riêng cho Cố Vân Yên, sao có thể là người ngu dốt?

Đợi cho năm người lui ra sau, Cố Vân Yên phân phó Thị Thư: "Ẩm thực hằng ngày của các nàng ngươi cũng để bụng chút, đừng để tiểu nhân chen chỗ trống." Cố Vân Yên nghĩ những kẻ tâm địa ác độc kia không thể động thủ ở trên người mình, nói không chừng sẽ đem chủ ý đánh tới trên người bà vú cùng bà đỡ.

Thị Thư quỳ gối nói: "Nô tỳ lĩnh mệnh, thỉnh chủ tử an tâm!"

Chạng vạng, Thị Thư hồi bẩm Cố Vân Yên nói: "Khởi bẩm chủ tử, nhân mạch trong Hoa Thanh cung đăng báo, nửa canh giờ trước, một tiểu cung nữ trong cung Đỗ tần nương nương bị đưa đi Thận hình tư, tội danh là trộm ngọc trâm ngọc lưu ly Hoàng thượng ban cho Đỗ tần nương nương." Khoảng thời gian này Cố Vân Yên cùng Đỗ tần thường xuyên lui tới, tình cảm ngày càng sâu sắc, thật xem nhau như tỷ muội, Cố Vân Yên tự nhiên không hy vọng Đỗ tần xảy ra chuyện gì, vì thế liền phân phó thủ hạ chú ý Hoa Thanh cung, vừa có động tĩnh tùy thời đăng báo.

Nghe vậy mặt Cố Vân Yên hiện nghi hoặc, việc này tất nhiên sẽ không đơn giản như mặt ngoài, thoạt nhìn chỉ là tiểu cung nữ trộm vật ngự ban của Đỗ tần như vậy, Hoa Thanh cung nhất định là đã xảy ra chuyện gì, mà Đỗ tần rõ ràng không nghĩ đem việc này vỡ lở ra, cũng hoặc là không thể.

Cố Vân Yên một lòng suy nghĩ chuyện trong cung Đỗ tần, không hề phát giác phía sau xuất hiện người.

"Yên nhi suy nghĩ chuyện gì, nghĩ đến nhập thần như vậy? Trẫm đứng lâu như vậy cũng không có phát hiện." Tiêu Dục khó hiểu nói.

Phía sau đột nhiên truyền đến giọng của Tiêu Dục, Cố Vân Yên cả kinh quay đầu, cười oán trách nói: "Hoàng thượng vào khi nào? Vô thanh vô tức đứng ở phía sau nô tì, thực dọa nô tì."

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục bất đắc dĩ cười nói: “Trẫm vào cũng không có cố ý phóng nhẹ bước chân, Yên nhi nghĩ chuyện gì nghĩ đến nhập thần, đem trẫm xem nhẹ ở một bên, trẫm còn không có khởi binh vấn tội đâu, ngươi ngược lại trách cứ trẫm!”

“Nô tì còn không phải nghĩ đến chuyện mấy ngày nay Hoàng thượng sẽ đến hành cung đi nghỉ hè. Thiếp đang nghĩ nên làm cái hà bao cho ngài mang ở trên người, cũng miễn cho ngài đem nô tì quẳng sau đầu.” Trong giọng nói bao hàm nồng đậm không tha cùng không muốn xa rời, cũng xen lẫn cô đơn cùng ưu thương.

Tiêu Dục mỉm cười ôm người vào trong ngực, ôn nhu nói: “Yên nhi không cần lo lắng, hôm nay trẫm lại đây là muốn nói cho ngươi biết một chuyện , mẫu hậu gần đây thân mình không khoẻ, suốt ngày triền miên giường bệnh, trẫm không yên lòng, thêm nữa lại sắp đến ngày ngươi sinh, trẫm cũng quan tâm ngươi cùng hoàng nhi trong bụng, cho nên trẫm quyết định năm nay liền không đi hành cung nghỉ hè , ở lại trong cung cùng các ngươi, chờ sang năm sau trẫm lại mang theo Yên nhi đi hành cung nghỉ hè được không?”

Nghe được lời Tiêu Dục nói, mắt Cố Vân Yên lộ ra kinh ngạc, một hồi lâu mới bán tín bán nghi nói: “Thật sự? Hay Hoàng thượng đang đùa nô tỳ?”

“Thật sự! Trẫm là thiên tử tất nhiên là nhất ngôn cửu đỉnh, Yên nhi đã chịu tin chưa?”

Cố Vân Yên hưng phấn liên tục gật đầu nói: “Thật tốt quá, Hoàng thượng không đi hành cung nghỉ hè .” Hai tay chủ động ôm Tiêu Dục “Nô tì không cần sợ hãi lúc sinh sản Hoàng thượng không ở trong cung , cũng không cần lo lắng ba tháng nữa không gặp ngài , nô tì thật sự thật vui vẻ!”

https://thuviensach.vn

“Vậy bây giờ Yên nhi đã biết trẫm sẽ không rời cung , không được lại miên man suy nghĩ .”

“Ân, nô tì cao hứng còn không kịp, làm sao còn có thời gian miên man suy nghĩ!” Nói xong, vẻ mặt Cố Vân Yên thỏa mãn tựa vào trong lòng Tiêu Dục.

Ban đêm, hai người cùng giường, ôm nhau mà ngủ! Một đêm mộng đẹp.

Hôm sau, từ Phượng Nghi cung thỉnh an xong đi ra, Cố Vân Yên cố ý thả chậm bước chân chờ Đỗ tần đến.

Rất nhanh, Đỗ tần dẫn theo cung nhân đến trước mặt Cố Vân Yên, nhìn chung quanh một vòng mới nói:“Tỷ tỷ đang đợi muội muội?”

Cố Vân Yên nhìn Thường Phúc khoát tay áo, Thường Phúc hiểu ý mang theo cung nữ thái giám thối lui đến một bên.

Cố Vân Yên thấy được bên người chỉ còn tâm phúc của mình cùng Đỗ tần, nhẹ giọng dò hỏi: “Hôm qua trong cung ngươi xảy ra chuyện gì?”

Khuôn mặt Đỗ tần thoáng biến, nghiến răng, giọng căm hận nói: “Tiểu cung nữ kia không biết bị người nào thu mua, hôm qua thừa dịp người bên cạnh ta sơ ý, liền vụng trộm ở trong bữa tối của ta hạ lượng lớn tàng hoa hồng, nếu không phải Liễu Nhi phát hiện kịp, chỉ sợ lúc này muội muội cùng hoàng nhi trong bụng không thể đứng đây gặp tỷ tỷ .”

Cố Vân Yên nghe vậy trong lòng chấn động, Đỗ tần sắp đủ tháng lâm bồn , tại thời điểm mấu chốt này nếu là ăn phải lượng lớn tàng hoa hồng, chắc chắn khó sinh mà chết, nhất thi hai mệnh.

“Muội muội bị sợ hãi, có tra được kẻ chủ mưu?” Sắc mặt Cố Vân Yên ngưng trọng nói.

https://thuviensach.vn

“Vẫn chưa, tiện chân kia cắn chết không nói, rơi vào đường cùng ta chỉ đành phải đem nàng đến Thận hình tư, để nàng nếm thử tư vị sống không bằng chết, cũng để cho cung nhân khác nhìn xem kết cục kẻ phản chủ.” Giọng nói không còn giữ được ôn nhu thường ngày, có thể thấy được Đỗ tần là cực hận.

Cố Vân Yên khuyên giải an ủi nói: “Muội muội đừng nổi giận hại thân, không đáng giá. Hiện nay nàng ta đã vào Thận hình tư nhất định là không thể chết già , nếu như ngươi cứ ôm bực bội ảnh hưởng đến đứa nhỏ, chẳng phải là trúng kế kẻ phía sau màn.”

Đỗ tần hít sâu vài cái sau, cưỡng chế hận ý trong lòng, nói: “Tỷ tỷ nói phải, kẻ kia trăm phương ngàn kế đối phó ta như vậy, đơn giản chính là không nghĩ để ta thuận lợi sinh hạ hoàng tự. Trước mắt chỉ cần ta bình yên sinh hạ hoàng nhi, đó là đả kích lớn nhất với nàng ta.”

“Chính là như vậy, muội muội không chỉ phải bình an sinh hạ hoàng nhi, còn phải là một hoàng nhi khỏe mạnh hoạt bát, không có việc gì ta liền ôm đứa nhỏ ra trước mặt mọi người đi qua đi lại một chút, đến lúc đó người nọ còn không phải tức chết đi được, như vậy muội muội hết giận chưa?”

Đỗ tần vừa nghĩ tới hình ảnh Cố Vân Yên nói, tức giận trong lòng liền tiêu hơn phân nửa, tự đáy lòng nói: “Cám ơn tỷ tỷ đối đãi như thế, trong cung này có thể thực lòng đối đãi ta, trừ bỏ tỷ tỷ cũng tìm không ra cái thứ hai".

“Muội muội nói quá lời, ngươi ta chỉ là cùng nhau chống đỡ, tổng so với lẻ loi một mình tại trong hậu cung giết người không thấy máu này tốt hơn không biết bao nhiêu lần.” Cố Vân Yên lắc đầu, giận dữ nói.

Đỗ tần cũng cười khổ, chợt kiên định nói: “Ai nói không phải đâu, ngày sau chúng ta đồng tâm hiệp lực đối địch, nhất định phải để những kẻ không ngừng ám hại chúng ta trả giá đại giới thảm thống.”

https://thuviensach.vn

Tạm biệt Đỗ tần, đám người Cố Vân Yên quay về Trường Xuân cung.

Bỗng nhiên nghe được giọng non nớt của Tiêu Mộc truyền tới từ phía trước "Trong kiệu là Dục tiệp dư?"

Cố Vân Yên nhấc lên một góc màn kiệu, liền thấy được dưới tàng cây cách đây không xa, Tiêu Mộc ngưỡng cổ dò hỏi.

Cố Vân Yên bước xuống kiệu, Tiêu Mộc chạy vội tới, cách Cố Vân Yên một thước mới ngừng lại, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy tươi cười, xán lạn nói: "Thật là ngươi!" Ngữ khí đủ thân cận.

Một tháng này Cố Vân Yên gặp Tiêu Mộc ở Ngự Hoa viên hai ba lần, tiểu tử kia nhớ thương trẻ con trong bụng Cố Vân Yên, luôn quấn quít lấy Cố Vân Yên hỏi không ngừng khi nào bé con chui ra chơi với hắn, Cố Vân Yên mỗi lần cũng không nề hà hắn phiền, từ tốn trả lời, một lớn một nhỏ ở chung cực kỳ hòa hợp.

Cố Vân Yên mang cười nói: "Là ta, hôm nay sao Mộc Nhi ra đây ?" Thường lệ Tiêu Mộc đều là giữa tháng hoặc cuối tháng mới đến Ngự Hoa viên chơi một lần, nay mới đầu tháng Tiêu Mộc đã đến, Cố Vân Yên không khỏi tò mò.

"Hôm nay con thỏ nhỏ không biết vì sao không chịu ăn cái gì, ta liền xin mẫu phi cho phép ta mang con thỏ nhỏ đến Ngự Hoa viên chơi." Nói xong tay nhỏ bé chỉ tiểu bạch thỏ phía sau.

Nãi ma ma cùng hai tiểu cung nữ thấy Cố Vân Yên vội vàng tiến lên hành lễ, Cố Vân Yên cho đứng lên, nắm tay Tiêu Mộc vào Thanh Phong đình.

https://thuviensach.vn

Chương 57

“Bé con trong bụng Dục tiệp dư ngươi bao lâu nữa mới đi ra nha? Ta sắp chờ không kịp .” Tiêu Mộc vừa ngồi xuống, ánh mắt liền nhìn chằm chằm đến trên bụng của Cố Vân Yên, khẩn cấp hỏi.

Cố Vân Yên thấy trán Tiêu Mộc chảy ra từng hàng mồ hôi, liền lấy ra khăn tay ôn nhu thay hắn chà lau, mới nói: “Ân, đại khái hơn nửa tháng nữa đi!”

Tiêu Mộc vừa hơn 4 tuổi, còn không biết hơn nửa tháng là bao lâu, liền hỏi nói: “Nửa tháng là bao nhiêu trời ơi?” Khuôn mặt nhỏ nhắn nhăn nhó rối rắm.

Cố Vân Yên xoa xoa khuôn mặt nhỏ nhắn của hắn , nói: “Nửa tháng chính là mười lăm ngày, Mộc Nhi biết tính không?”

Tiêu Mộc chớp đôi mắt to trong veo như nước , hưng phấn nói: “Biết! Ta học rồi a.” Xòe ra đôi tay nhỏ bé đôi mập mạp, lại nói: “Ngươi xem, đây là mười.” Hoàng thất đệ tử bình thường đều là 5 tuổi sẽ nhập học, trước khi nhập học sẽ có phu tử vỡ lòng, Tiêu Mộc là hoàng trưởng tử Tiêu Dục, lại là hoàng tử duy nhất tính đến lúc này, Tiêu Dục tự nhiên phá lệ coi trọng, chỉ định riêng Lục viện thủ Hàn Lâm viện đến đảm nhiệm phu tử vỡ lòng cho Tiêu Mộc.

“Mộc Nhi thật thông minh! Kia mười lăm là bao nhiêu ngón tay nha?”

Mặt Tiêu Mộc nhăn lại, gãi đầu rối rắm một hồi, bỗng nhiên linh quang chợt lóe, thanh thanh giọng nói “Nhiều hơn mười.”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên ‘Phốc xuy’ một tiếng bật cười, gật đầu nói: “Mộc Nhi nói đúng, nhiều hơn mười.”

“A, tiểu bạch thỏ ăn cỏ , tiểu bạch thỏ rốt cục chịu ăn rồi ~” Tiêu Mộc vừa la hét vừa chạy tới chỗ con thỏ nhỏ.

Nhìn Tiêu Mộc ôm con thỏ nhỏ cười khanh khách, Cố Vân Yên không khỏi lắc đầu bật cười.

Cố Vân Yên đang vui vẻ thủ thỉ nói với bé con trong bụng, lại đột ngột nghe thấy Tiêu Mộc phát ra một tiếng thét chói tai thống khổ, Cố Vân Yên cả kinh, vội bảo Thị Thư cùng Thị Họa đỡ nàng đi qua đó.

“Mộc Nhi ngươi làm sao vậy, chỗ nào không thoải mái?” Cố Vân Yên lo lắng hỏi.

Tiêu Mộc không trả lời Cố Vân Yên hỏi, chỉ liên tiếp gãi hai tay cùng hai má, miệng liên tục nói “Thật là ngứa”.

“Đại hoàng tử ngươi làm sao? Tại sao có thể như vậy? Ngươi đừng dọa lão nô nha ~” Một bên nãi ma ma lo lắng không thôi.

Bất quá một cái chớp mắt, hai tay cùng trên gương mặt Tiêu Mộc liền xuất hiện một đám bong bóng lấm tấm xanh (giống bọc mủ ấy), có chút dọa người.

“Thường Khánh ngươi đi truyền Thái y, nhanh đi! Thường Phúc, Thị Kì các ngươi đến Thừa Càn cung cùng Duyên Hi cung thông tri Hoàng thượng cùng Đức phi nương nương lại đây, nhanh đi!” Cố Vân Yên liên thanh phân phó nói.

Đám người Thường Phúc lên tiếng trả lời vội đi.

https://thuviensach.vn

Thời gian từng giọt từng giọt đi qua, mà bọc mủ trên người Tiêu Mộc theo thời gian càng không ngừng lan toàn thân, hơn nữa cũng dần dần thành lớn, bọc mủ cũng chầm chậm biến sắc, từ lúc ban đầu màu đỏ biến thành vàng nhạt, thậm chí dần dần lại càng đậm, nghe tiếng gào thống khổ của Tiêu Mộc , da đầu Cố Vân Yên run lên, lòng nóng như lửa đốt.

Giờ này khắc này mỗi một giây đối với Cố Vân Yên mà nói đều là một loại dày vò, Thị Thư cùng Thị Họa lo lắng thân thể của Cố Vân Yên, song song khuyên giải an ủi.

Đại khái qua một khắc, mới thấy được Trương thái y cùng Thường Khánh đang chạy như điên lại đây, nói đến cũng khéo, Trương thái y vốn định đến Cảnh Dương cung bắt mạch bình an cho Hiền phi, trùng hợp gặp gỡ Thường Khánh, vì thế liền bị Thường Khánh kéo lại đây.

Nhìn thấy bóng dáng của Trương thái y, Cố Vân Yên nhất thời nhẹ nhàng thở ra, chỉ vì vài bọc mủ trên cánh tay cùng trên mặt Tiêu Mộc đã bị chính hắn chọc phá vài cái, bọc mủ không ngừng chảy ra nước mủ màu vàng, nhìn qua cực dọa người, vì không cho Tiêu Mộc lại tiếp tục gãi, Cố Vân Yên đành phải để nãi ma ma đè lại Tiêu Mộc, Tiêu Mộc bị đau khổ tra tấn, ở trong lòng nãi ma ma không ngừng giãy dụa .

Lúc này Cố Vân Yên vội để Trương thái y xử lý bọc mủ cho Tiêu Mộc, lại qua một ly trà, mới thấy được Tiêu Dục cùng Đức phi chạy lại đây.

“Mộc Nhi, Mộc Nhi đây là làm sao vậy, sao biến thành như vậy?” Đức phi không kịp hành lễ Tiêu Dục, nhìn thấy hiện trạng của Tiêu Mộc, Đức phi đau lòng vạn phần thét to, sắc mặt trắng nhợt, khóc rống lên, nức nở quay mặt qua chỗ khác không đành lòng lại nhìn Tiêu Mộc.

Tiêu Dục cũng thay đổi sắc mặt,“Ngươi nói, đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì? Đại hoàng tử sao biến thành như bây giờ?” Ánh mắt Tiêu Dục lạnh như băng dừng ở trên người nãi ma ma.

https://thuviensach.vn

Nãi ma ma run run quỳ xuống, hồng hốc mắt nói: “Nô tỳ cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, đại hoàng tử vừa nãy còn cùng Dục tiệp dư ở trong đình nói chuyện phiếm, sau chạy đến chơi cùng tiểu bạch thỏ, chỉ một lát sau liền biến thành như vậy .”

Cố Vân Yên vẫn căng thẳng thần kinh, nghe đến lời nãi ma ma liền biết bản thân bị tính kế.

Ánh mắt Tiêu Dục nháy mắt chuyển qua trên người Cố Vân Yên, cùng lúc đó, Đức phi vừa nghe xong nãi ma ma nói cũng lập tức xoay đầu lại, chỉ vào Cố Vân Yên chất vấn nói: “Là ngươi? Ngươi vì sao phải hại Mộc Nhi như vậy? Bản cung luôn luôn cùng ngươi không oán không cừu, ngươi sao phải ra tay với Mộc Nhi?” Giọng nghẹn ngào cũng che giấu không được hận ý ngập tràn.

“Thỉnh Đức phi nương nương nói cẩn thận! Nô tì luôn luôn thích Mộc Nhi, sao sẽ vô cớ hại hắn?” Cố Vân Yên tức khắc cãi lại nói.

“Vô cớ? Hài tử của ngươi sắp ra đời, Mộc Nhi là hoàng trưởng tử cản đường các ngươi , ngươi đây là muốn dọn đường cho con ngươi.” Giọng Đức phi căm hận nói.

(Mấy bà này, con mình thì không lo, chỉ lo làm sao kéo người khác xuống)

Cố Vân Yên biết trước mắt trọng yếu nhất là thái độ Tiêu Dục, hết thảy phụ thuộc Tiêu Dục, nàng phải để Tiêu Dục tin tưởng mình trong sạch , ổn định tinh thần chút mới nói: “Chính như nương nương nói, nô tì sắp làm mẹ, một người mẫu thân sao có thể nhẫn tâm hạ độc thủ đứa nhỏ như vậy ? Trẻ nhỏ có tội gì? Thêm đứa bé trong bụng nô tì còn chưa xuất thế, là hoàng tử hay là công chúa cũng không biết được, sao đi làm mấy chuyện dư thừa này? Huống hồ cho dù như nương nương nói, nô tì nóng lòng dọn đường cho đứa nhỏ chưa xuất thế này, lời nói đại bất kính, hắn cũng nên là chọn

https://thuviensach.vn

phương pháp loại bỏ tánh mạng đại hoàng tử để tránh hậu họa về sau, mà không phải chỉ là chút bọc mủ đối với tánh mạng mà nói không ảnh hưởng."

Cố Vân Yên lời vừa nói ra, Đức phi sửng sốt, không biết nên như thế nào phản bác lại, mà hàn ý trong mắt Tiêu Dục cũng phai nhạt một ít.

Ngay tại lúc Cố Vân Yên nghĩ có thể chuyển thế cục, lời Trương thái y nói lại làm cho nàng nhất thời như đứng bờ vực thẳm.

https://thuviensach.vn

Chương 58

Trương thái y xử lý tốt bọc mủ của Tiêu Mộc xong, tiến lên đáp lời Tiêu Dục, khom người nói: “Khởi bẩm Hoàng thượng, đại hoàng tử chính là vô ý dính vào độc phấn Lạc Khấu, Lạc Khấu độc tính vô cùng bá đạo, miệng vết thương chỉ cần dính bột phấn Lạc Khấu sẽ nhanh chóng lớn cùng sinh mủ, trên mặt đại hoàng tử đã có vài bọc mủ bị phá, tình huống tương đối nghiêm trọng, vi thần đã rửa sạch thuốc, chính là,,,,,,”

“Nói.” Tiêu Dục lạnh lùng phun ra một chữ.

Trương thái y ở dưới ánh mắt Tiêu Dục lạnh như băng không có một tia độ ấm, kiên trì run giọng nói: “Chính là sẽ lưu sẹo..... Thần đã hết lực, cầu Hoàng thượng thứ tội!” Lời còn chưa dứt liền quỳ xuống.

Lời Trương thái y giống như một thanh đao sắc bén, hung hăng đâm vào người Cố Vân Yên, đau đến nàng không thở nổi, chỉ vì chế độ hoàng triều sâm nghiêm này quy định, một hoàng tử dung nhan có tổn hại là vô duyên kế thừa đại thống , nói cách khác đây cũng là hủy tiền đồ của đại hoàng tử, cứ như vậy Cố Vân Yên liền vẫn bị hiềm nghi xuống tay với đại hoàng tử.

Đức phi nghe vậy, mặt xám như tro tàn, thần sắc bi thương nói không nên lời, giống như trời sập. Rõ ràng tháng sáu thái dương là nắng xán lạn như vậy, nhưng lúc này Đức phi lại chỉ cảm thấy trước mắt vô cùng tối, lảo đảo lui về phía sau hai bước, cúi đầu nức nở, không có khàn cả giọng gào khóc, nhưng tiếng khóc nhỏ vụn kia lại làm cho người ta không khỏi sinh ra một loại nghe thấy rõ ràng thương tâm, nãi ma ma cùng vài đại cung nữ bên người Đức phi cũng đỏ hốc mắt, lại áp lực không dám khóc thành tiếng.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Tiêu Dục nhất thời trở nên vô cùng xanh mét, ngực kịch liệt phập phồng, hai mắt như có đốm lửa, hoàng tử duy nhất Đại Chiêu, cứ như vậy bị hủy, Tiêu Dục làm sao có thể không giận?

Trương thái y thấy thế cuống quít dập đầu, kinh sợ nói: “Vi thần y thuật hữu hạn, cho nên bất lực, nhưng thiên hạ to lớn, đủ người tài ba dị sĩ, nghĩ đến Đại Chiêu chắc chắn có thần y có thể trị dung nhan của đại hoàng tử, vạn mong Hoàng thượng,,,,,,” Nhìn sắc mặt Tiêu Dục xanh mét, bốn chữ ‘Chớ tức giận’ Trương thái y chung quy không có dũng khí nói ra, chỉ có thể phủ phục thấp hơn, tận lực giảm bớt cảm giác tồn tại của mình, để tránh lửa cháy lên mình.

Tiêu Dục cực lực khống chế lửa giận hừng hực không ngừng, tiện đà hỏi Cố Vân Yên: “Ngươi có gì muốn nói?”

Cố Vân Yên chưa bao giờ gặp qua Tiêu Dục giận đến như vậy, ngay cả kiếp trước cũng không từng, khẩu khí lạnh như băng làm cho Cố Vân Yên không biết nên làm sao, trong lòng không hiểu dâng lên sợ hãi dày đặc, nàng bỗng nhiên ý thức được ở trước mặt mình chính là vách núi đen, một bước vô ý, nàng cùng con trong bụng nàng thậm chí toàn bộ Cố phủ sẽ rơi xuống vực sâu vạn trượng, thi cốt không còn.

Cố Vân Yên nâng mắt đối diện cùng Tiêu Dục, hai hàng lệ dọc theo hai má không tiếng động rơi xuống, cũng không lau đi, biểu tình trên mặt bi thống không thôi, một hồi lâu mới nghẹn ngào nói: “Hoàng thượng, nô tì từng nói qua ngài là trời của nô tì, là phu quân nô tì, nô tì vì ngài làm tất cả, Mộc Nhi đối với ngài đối với Đại Chiêu có ý nghĩa như thế nào, nô tì cũng rõ ràng , nô tì sao có thể độc hại Mộc Nhi? Huống chi Mộc Nhi là đứa nhỏ của ngài, nô tì cũng rất thích hắn, xem như đứa nhỏ của mình, nô tì thì sao có thể hạ độc thủ đứa nhỏ của mình?”

Tiêu Dục thấy được Cố Vân Yên bi thống cùng ủy khuất như vậy tâm sinh không đành lòng, mặt có buông lỏng, nhưng lại nhớ tới trữ vị tranh

https://thuviensach.vn

giành tàn khốc, chính hắn cũng là trải qua một trận đoạt đích, tay chân tương tàn, hãm hại lẫn nhau, thậm chí hận không thể đẩy đối phương vào chỗ chết, này đó ở bên trong hoàng gia cũng nhìn mãi quen mắt , như vậy trước mắt đâu? Nàng,,,,,,

“Trẫm cũng không nguyện tin tưởng ngươi sẽ là người tâm địa rắn rết như vậy, nhưng ngươi có thể chứng minh mình trong sạch?” Tiêu Dục chậm lại giọng điệu nói.

Cố Vân Yên bởi vì quá căng thẳng cùng lo lắng, buộc chặt phía sau lưng lúc này đã là một mảnh mồ hôi, hai tay giấu ở trong tay áo gắt gao nắm, móng tay bấm sâu trong thịt, chỉ có trong lòng bàn tay truyền tới đau đớn mới có thể giúp nàng ức trụ khủng hoảng trong lòng, bảo trì bình tĩnh, nàng không ngừng ở trong lòng tự nhủ: Ngươi phải chống đỡ quyết không thể thua trận, bởi vì trên người ngươi là trăm mạng người, ngươi không được phép thua! Cho nên, vô luận như thế nào, ngươi chỉ có thể thắng không thể thua.

Từ lúc Tiêu Dục bước vào Thanh Phong đình, đám người Thị Thư cùng Thị Họa đã thối lui đến bên ngoài đình, hiện nay cũng nôn nóng bất an, giống như trong lòng đè nặng một khối đại thạch, làm cho người ta hoảng sợ.

Cố Vân Yên âm thầm ở trong lòng nhớ lại quá trình sự kiện, mỗi một tình tiết đều không bỏ qua, chợt nhớ tới Trương thái y vừa mới nói, đại hoàng tử Tiêu Mộc là vì bị người xức Lạc Khấu mới có thể bị như bây giờ, nàng từng xem qua một quyển sách tịch bên trong có ghi lại độc Lạc Khấu, cổ nhân sử dụng độc này vì muốn không bị người hoài nghi nên đem độc phấn giấu trong móng tay, cho nên hậu nhân gọi độc phấn này gọi là ‘Lạc Khấu’.

Nói cách khác người hạ độc nếu muốn ở trước mắt bao người hạ độc phấn với Tiêu Mộc, lại có thể làm cho người ta không tra xét ra, biện pháp

https://thuviensach.vn

có khả năng nhất chính là như cổ nhân đem bột phấn Lạc Khấu giấu trong móng tay, mà người này tất nhiên là ở trong những người có mặt ở đây, như vậy,,,,,, Hai mắt Cố Vân Yên nháy mắt sáng ngời lên.

Cố Vân Yên lau khô nước mắt nói: “Nô tì từng xem qua một quyển sách tịch, bên trong đề cập độc này, người hạ độc bình thường đều là đem độc phấn giấu trong móng tay, mà có thể hạ độc Mộc Nhi tất nhiên là ở những người tại đây, nô tì cả gan, khẩn cầu Hoàng thượng cho mọi người rửa tay, lại để Trương thái y nghiệm thủy, như vậy, hung phạm tự nhiên không chỗ nào che giấu.”

Tiêu Dục nghe vậy gật đầu nói: “Chuẩn!” Lưu Đức Phúc vội vàng lui ra, bảo người bưng tới một chậu bồn nước sạch sẽ.

“Nô tì là người đầu tiên.” Nói xong Cố Vân Yên liền tiến lên rửa tay, tiếp theo đó là Thị Thư cùng Thị Họa, cùng với cung nhân tùy thân hầu hạ Tiêu Mộc cũng đều rửa tay.

Trương thái y cẩn thận nghiệm thủy, lại không phát hiện gì, chỉ vì nước mọi người rửa tay đều không có vấn đề, không khỏi lắc lắc đầu, vừa định hồi bẩm Tiêu Dục liền bị Cố Vân Yên ngăn cản nói: “Trương thái y chậm đã!” Chợt nhìn nãi ma ma nói: “Bản cung nói là tất cả những người có mặt lúc đó, tự nhiên cũng bao gồm ma ma, ma ma vì sao không rửa tay?”

Cố Vân Yên vừa dứt lời, mọi người đều nhìn về phía nãi ma ma.

Trong lòng nãi ma ma bối rối không thôi, biểu tình trên mặt cũng có chút mất tự nhiên, ánh mắt bất an nói: “Lão nô là vú nuôi đại hoàng tử, tự nhiên sẽ không hại đại hoàng tử.” Tuy là cãi lại nhưng giọng lại ẩn hàm lo lắng, càng làm cho Cố Vân Yên kiên định suy đoán trong lòng.

“Nếu là không phải, nghiệm qua liền biết.” Nói xong, nhìn về phía Tiêu Dục.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục khẽ gật đầu, Lưu Đức Phúc vung phất trần, đám người TiểuThuật tử tiến lên đè lại hai tay nãi ma ma, để vào trong bồn nước.

Trương thái y kiểm tra nước xong, sắc mặt đột biến, nói: “Khởi bẩm Hoàng thượng, trong nước này có Lạc Khấu, thỉnh ngài xem!” Trên mu bàn tay Trương thái y nhanh chóng xuất hiện một vết hồng (ông ấy tự cào mình bị thương để thử nghiệm), chợt thả vào trong nước, chỉ chốc lát sau, chỗ vết hồng liền có vài đốm bong bóng nước, bởi vì phân lượng Lạc Khấu trong nước cực nhỏ, bệnh trạng Trương thái y không nghiêm trọng lắm, nhưng đủ để chứng minh người hạ độc là nãi ma ma.

Đức phi thấy thế, lúc này đánh tới, hung hăng tát nãi ma ma vài cái, nghiến răng nghiến lợi nói: “Ngươi là độc phụ, bản cung chưa từng bạc đãi qua ngươi, lại còn tín nhiệm ngươi như vậy, ngươi hồi báo bản cung như thế? Tiện nhân,,,,,,” Khuôn mặt Đức phi dữ tợn, nước mắt loang lổ, trang dung tẫn hủy, đoan trang trầm ổn trong ngày thường sớm không còn sót lại chút gì, có thể thấy được đại hoàng tử dung nhan bị hủy đối với nàng là đả kích lớn.

Nãi ma ma tuyệt vọng nhắm hai mắt lại, đối với cái tát của Đức phi không tránh không né, cũng không biện giải, chỉ lù lù bất động tùy ý Đức phi phát tiết lửa giận.

“Lưu Đức Phúc dẫn nàng đi, vô luận ngươi dùng thủ đoạn gì, trước khi trời tối trẫm muốn rõ ràng chân tướng chuyện này.”

Khóe miệng Tiêu Dục hiện ý cười lạnh lẽo, âm thanh lạnh lùng nói.

“Dạ, nô tài tuân chỉ.” Nói xong, nhanh chóng dẫn nãi ma ma đi tra hỏi.

“Ngươi trước hồi cung đi, trẫm tự sẽ cho Mộc Nhi một công đạo, nhất định sẽ không bỏ qua người sau màn.” Nói xong không liếc mắt nhìn Đức phi một cái, nghĩ đến trong lòng Tiêu Dục cũng oán hận Đức phi đi, oán

https://thuviensach.vn

nàng không biết nhìn người, không quản được hạ nhận, hủy hoại duy nhất hoàng tử trước mắt của Đại Chiêu.

“Đi thôi! Trẫm đưa ngươi hồi cung.”

“Ân.” Cố Vân Yên nhẹ giọng đáp. Tuy rằng Tiêu Dục vẫn chưa cố ý biểu lộ, nhưng Cố Vân Yên vẫn có thể nhìn ra trong con ngươi Tiêu Dục cất dấu đau thương.

https://thuviensach.vn

Chương 59

Nội thất Tĩnh Di hiên, Tiêu Dục lẳng lặng đứng ở trước cửa sổ nhìn ra phương xa, khuôn mặt bình tĩnh làm cho người ta không thể đoán được suy nghĩ chân thật của quân vương giờ này khắc này.

Sau một lúc lâu, Tiêu Dục xoay người nói: “Trong lòng Yên nhi có oán trẫm?”

Cố Vân Yên vội vàng lắc đầu nói: “Mộc Nhi bị người ám hại thành như vậy, ngay cả nô tì nhìn còn đau lòng không thôi, huống chi ngài là phụ hoàng của hắn?”

“Yên nhi có thể lý giải trẫm, trẫm thực vui mừng.” Tiêu Dục ôn nhu nói.

Cố Vân Yên nâng mắt, nói: “Hoàng thượng có thể đau lòng cùng duy hộ Mộc Nhi như vậy nô tì thực vui vẻ, điều này đồng nghĩa Hoàng thượng là một phụ hoàng tốt, tương lai đứa nhỏ của chúng ta xuất thế, Hoàng thượng tất nhiên cũng sẽ trân trọng đứa nhỏ của chúng ta giống như trân trọng Mộc Nhi vậy , đúng không?”

Tầm mắt Tiêu Dục theo lời Cố Vân Yên nói rơi xuống trên bụng của nàng, chợt, nâng tay nhẹ vuốt ve, động tác vô cùng ôn nhu, ánh mắt dị thường nhẫn nhụi.

Cố Vân Yên phát hiện ưu thương trong con ngươi Tiêu Dục dần dần tán đi, cuối cùng chỉ còn ôn nhu cùng chờ mong, khóe môi hơi hơi gợi lên một chút đường cong.

https://thuviensach.vn

Hồi lâu, Tiêu Dục giận dữ nói: “Hôm nay xảy ra chuyện này, nghĩ muốn giấu diếm mẫu hậu sợ là không thể , mẫu hậu từ trước đến nay yêu thương Mộc Nhi, nhất thời chỉ sợ không tiếp thụ được chuyện này, trẫm lo lắng thân thể mẫu hậu không chịu nổi đả kích này,,,,,,”

Tiêu Dục chưa dứt lời, Cố Vân Yên đã ôn nhu nói: “Ân, Hoàng thượng nhanh đi Vĩnh Ninh cung thăm Thái hậu nương nương đi, nô tì cũng lo lắng cho người.”

“Yên nhi, vậy ngươi nghĩ ngơi thật tốt! Không cần nghĩ nhiều, hết thảy có trẫm.”

Cố Vân Yên gật đầu, cười yếu ớt nói: “Được, nô tì không có việc gì, lo lắng duy nhất đó là Thái hậu nương nương phượng thể an khang.”

Nghe vậy, Tiêu Dục vui mừng gật gật đầu, vỗ vỗ tay Cố Vân Yên, dẫn đám người Lưu Đức Phúc chạy tới Vĩnh Ninh cung.

Đến hoàng hôn, các cung liền nhận được thánh chỉ Tiêu Dục, trên thánh chỉ nói: Hiền phi đức hạnh có mệt, không chịu nổi đứng đầu tứ phi, nay xuống làm Tiệp dư, ngày sau cần an phận thủ thường, tuân thủ nghiêm ngặt bổn phận.

Thánh chỉ vừa ban, mọi người hậu cung lúc này mắt choáng váng, hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, Hiền phi bị hàng vị phân? Hơn nữa còn là hang một lúc ba cấp? Tin tức này thật là khiến người ta khiếp sợ lại hưng phấn, phi tần lâu nay bị Hiền phi ức hiếp đều vỗ tay bảo hay.

Mà Cố Vân Yên tuy rằng an phận ở lại Tĩnh Di hiên, chưa từng bước ra nửa bước, lại so với phi tần hậu cung biết được nhiều hơn, trừ bỏ chuyện Hiền phi bị hàng vị phân, Cố Vân Yên còn biết, nãi ma ma bị Lưu Đức Phúc dung các loại hình cụ “ hầu hạ “, cuối cùng không chịu nổi cực hình, hấp hối thổ lộ chân tướng, mấy hôm trước đại cung nữ Thanh Vân trong cung Hiền phi tìm nàng, giao cho nàng một cái túi hương, cái túi hương kia

https://thuviensach.vn

nàng vừa nhìn liền biết, đó là nàng tự tay may cho con trai 3 tuổi duy nhất của mình. Thanh Vân nói cho nàng nếu muốn bảo trụ tánh mạng con trai mình, liền đem bao phấn này hạ ở trên người Tiêu Mộc, thuận lợi giá họa cho Cố Vân Yên.

Nãi ma ma trải qua một phen tư tưởng đại chiến sau, rốt cục quyết định làm theo lời Thanh Vân, vì thế liền có một loạt âm mưu, đầu tiên là bỏ thuốc con thỏ đại hoàng tử yêu thích khiến nó không chịu ăn gì , sau đó lại giật dây đại hoàng tử năn nỉ Đức phi mang tiểu bạch thỏ đi ra ngoài chơi, cố ý ở Ngự Hoa viên gặp được Cố Vân Yên thỉnh an trở về, cuối cùng thành công ở trước mắt bao người hạ Lạc Khấu trên người Tiêu Mộc, tiện đà giá họa Cố Vân Yên, chính là Cố Vân Yên cơ trí linh động, tìm được cách xoay Càn Khôn, khiến âm mưu giá họa của Hiền phi thất bại.

Thậm chí Cố Vân Yên còn biết, Tiêu Dục rời đi Tĩnh Di hiên không lâu, Vĩnh Ninh cung liền vội triệu Thái y đi qua, nghe nói là Thái hậu nghe được tin dữ dung nhan đại hoàng tử bị hủy, nhất thời khó thở công tâm hôn mê bất tỉnh. Tiêu Dục nổi trận lôi đình, lúc này sai người đến Cảnh Dương cung bắt Thanh Vân trong miệng nãi ma ma, Thanh Vân bị bắt sau ở trong quá trình thẩm vấn liều chết không nhận, vì thể hiện trong sạch đương trường cắn lưỡi tự sát. Chỉ có lời khai đơn phương của nãi ma ma mà không có nhân chứng hoặc vật chứng khác nhưng Tiêu Dục vẫn hạ chỉ lấy ‘Đức hạnh có mệt’ hàng vị phân Hiền phi, có thể thấy được lần này Tiêu Dục thật nổi giận.

Cố Vân Yên nghĩ đến hoàng nhi trong bụng nàng lựa chọn ở tháng sáu mới ra đời, có lẽ cũng là một loại chiếu cố ông trời đối nàng.

Bất tri bất giác lại qua hơn nửa tháng, bởi vì hai người Cố Vân Yên cùng Đỗ tần sắp đến ngày sinh, Hoàng hậu từ mười ngày trước đã miễn hai người không phải đi thỉnh an, hai người Hoàng thượng cùng Thái hậu đối với Hoàng hậu thức thời rất là vừa lòng.

https://thuviensach.vn

Một ngày này, Cố Vân Yên vừa dùng đồ ăn sáng, đang chuẩn bị mang theo đám người Thị Thư đi tản bộ trong viện, chợt thấy được Thường Khánh vô cùng lo lắng chạy tới.

“Chuyện gì kích động như thế?” Cố Vân Yên dò hỏi.

“Hồi bẩm chủ tử, Hoa Thanh cung Đỗ tần nương nương vừa mới phát động , Hoàng hậu nương nương đã chạy đi qua, nô tài thu được tin tức liền lập tức trở về thông tri chủ tử ngài .” Thường Khánh vừa lau mồ hôi vừa nói.

Cố Vân Yên nghe vậy lập tức phân phó người chuẩn bị kiệu đi qua đó, Thị Thư khuyên nhủ: “Chủ tử ngài cũng sắp lâm bồn, hay là ngài phái chúng nô tỳ đi được rồi, nghĩ đến Hoàng thượng cùng Hoàng hậu cũng sẽ không trách cứ.”

“Không ổn! Thứ nhất: Hoàng hậu nương nương đã tự mình đến Hoa Thanh cung tọa trấn , bản cung một cái Tiệp dư nếu là không lộ mặt còn thể thống gì, kẻ khác sẽ có cớ nói ta thị sủng sinh kiều mất quy củ, thứ hai: Ta cùng với Đỗ tần luôn luôn giao hảo, ở lúc nàng sinh lại không nghe không hỏi, nói thế nào cũng không tốt, ngày sau Đỗ tần biết được không khỏi thất vọng đau khổ. Cho nên lần này bản cung không thể không đi!” Cố Vân Yên lắc đầu nói.

Thị Thư thấy khuyên không được liền không nhiều lời nữa, chính là luôn miệng phân phó cung nhân nâng kiệu trên đường cẩn thận chút, ai cũng không được sơ sót.

Chờ lúc Cố Vân Yên tới Hoa Thanh cung, trong đại điện đã muốn ngồi kín người, lấy Hoàng hậu cầm đầu các phi tần ấn thứ tự mà ngồi, liền ngay cả Vương tiệp dư bị hàng vị phân cùng Đức phi mẹ đẻ đại hoàng tử dung nhan bị hủy, lúc này cũng ngồi nghiêm chỉnh.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên tiến lên hành lễ vấn an Hoàng hậu, Hoàng hậu đứng dậy hư giúp đỡ Cố Vân Yên một phen, trên mặt lo lắng ngoài miệng lại trách nói: “Sao ngươi lại tới đây, bản thân ngươi cũng đã sắp lâm bồn , nếu là tại thời điểm cái mấu chốt này xảy ra điều gì sai lầm, ngươi bảo bản cung ăn nói thế nào với Hoàng thượng cùng Thái hậu?”

Từ lúc Tiêu Mộc gặp chuyện không may, rõ ràng Thái hậu so với ngày xưa càng coi trọng mấy phi tần có thai, Hoàng thượng dù chưa biểu hiện ra ngoài, nhưng Hoàng hậu vẫn có thể phỏng đoán một hai , bằng không cũng sẽ không mở miệng miễn hai người không đi thỉnh an, thậm chí khi nghe tin Đỗ tần vừa phát động đã vội chạy lại đây tọa trấn. Nếu là lúc trước, bất quá là tần phi nho nhỏ sinh thôi, sao có thể khiến trung cung nương nương đại giá, Hoàng hậu chỉ cần phái đại cung nữ bên người lại đây liền xem như xong.

“Đa tạ Hoàng hậu nương nương quan tâm, nô tì không ngại, nghe nói Đỗ muội muội phát động , nô tì không yên lòng, nhất định phải tới nhìn một chút.” Cố Vân Yên dịu dàng nói.

Hoàng hậu bất đắc dĩ, đành phải sai người đặt thêm tọa ỷ, bảo Cố Vân Yên ngồi xuống, vì thế Cố Vân Yên liền cùng mọi người chờ Đỗ tần sinh.

https://thuviensach.vn

Chương 60

Nội thất truyền đến tiếng Đỗ tần gào khàn cả giọng cùng với bà đỡ thỉnh thoảng thúc giục, một bên cung nhân hầu hạ tiến tiến xuất xuất, một chậu nước sạch sẽ đi vào, đến lúc mang ra đã đỏ tươi một mảng.

Mấy người Hoàng hậu cùng Đứcphi, Trươngphicùng Vương tiệp dư, thân là lão nhân trong cung, nghiễm nhiên đã là nhìn quen trường hợp như vậy , lúc này đều là một bộ thấy nhưng không thể trách thong dong bình tĩnh, nhưng thật ra nhómphitần vừa vào cung như đám người Cố Vân Yên, hiện nay thấy được cảnh tượng như vậy, sắc mặt trắng bệch, chau mày, nếu không phải ngại đám người Hoàng hậu ở đây, chỉ sợ đã là một cảnh tượng khác , mà không phải giống như bây giờ còn có thể bình tĩnh ngồi trên ghế.

Non nửa canh giờ sau, Tiêu Dục hạ triều cũng vội chạy lại đây, Hoàng hậu dẫn mọi người đứng dậy hành lễ với Tiêu Dục: “Nô tì /tần thiếp thỉnh an Hoàngthượng, Hoàngthượngvạn phúc kim an!”

Hai tay Tiêu Dục nâng dậy Hoàng hậu trước mặt, nhẹ giọng nói: “Tử Đồng không cần đa lễ, trẫm hạ triều thuận tiện lại đây nhìn một chút, hiện tại Đỗ tần thế nào?” (“ Tử Đồng " là một cách các Hoàng đế gọi Hoàng hậu, nàng nào hay xem mấy bộ cung đấu thì thấy. Không phải là tên nha)

Khuôn mặt Hoàng hậu bình thản, nói: “Hoàngthượngkhông cần lo lắng, Đỗ tần tốt lắm, có nô tì trấn thủ ở đây , ngài có thể an tâm.”

Tiêu Dục nhìn thoáng qua cửa phòng sinh đóng chặt, lôi kéo tay Hoàng hậu vỗ vỗ nói: “Như thế trẫm liền yên tâm, vất vả Tử Đồng !”

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu ôn nhu cười, nói: “Hoàngthượngnói quá lời, vì Hoàngthượngphân ưu vốn là trách nhiệm của nô tì, chưa nói tới vất vả không vất vả , nhưng thật ra Hoàngthượngquốc sự bận rộn, ngài vẫn là sớm đi trở về xử lý chuyện quan trọng đi, Đỗ tần sinh xong nô tì sẽ lập tức phái người đến báo tin vui cho ngài cùng mẫu hậu.”

Tiêu Dục gật gật đầu, nói: “Cũng tốt, kia trẫm liền đi trở về trước, Tử Đồng cũng chú ý chút, đừng để mệt thân mình .”

Nghe được Tiêu Dục săn sóc như vậy, mắt Hoàng hậu lộ ra cảm động.

Chợt ánh mắt Tiêu Dục lướt qua Hoàng hậu dừng ở trên người Cố Vân Yên, nói: “Dục tiệp dư sao cũng lại đây , trẫm không phải bảo ngươi ở lại Tĩnh Di hiên an tâm chờ sinh sao?”

Môi Cố Vân Yên khẽ nhúc nhích vừa định đáp lời, liền bị Tiêu Dục giành nói: “Cũng thế, nếu đã đến đây hiện nay liền cùng trẫm thuận đường trở về đi.”

Nghe vậy, Cố Vân Yên nhất thời nhẹ nhàng thở ra, mấy ngày này nàng rất nhanh mệt, chỉ ngồi một lát thế này đã sắp không chịu nổi.

Cố Vân Yên ôn nhu nói “Dạ, nô tì lĩnh mệnh!” Ngược lại hành lễ với Hoàng hậu: “Nô tì xin được cáo lui trước.”

Hoàng hậu nhẹ cười khẽ gật đầu.

Vì thế Tiêu Dục trong tiếng chúngphitần cung đưa liền dắt Cố Vân Yên rời đi đại điện Hoa Thanh cung.

Chờ bóng dáng của Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên biến mất khỏi điện, Hoàng hậu phương dẫn mọi người đứng dậy. Nếu nói một màn Đế hậu ân ái trong lòng mọi người tuy là không vui, nhưng ngại cho thân phận trung cung của Hoàng hậu nên không dám biểu hiện ra ngoài. Hiện nay thấy được

https://thuviensach.vn

Hoàngthượnghậu đãi Cố Vân Yên như vậy, trong lòng mọi người không cam lòng cùng ghen tị liền không thể che giấu được nữa, đều xoắn khăn tay phát tiết tức giận trong lòng.

Vương tiệp dư tính tình trước sau như một bĩu môi nói: “Hừ, xem bộ dáng ngạo mạn kia ~”

Hoàng hậu ngoái đầu nhìn lại, trách nói: “Hiềnphi, nga ~ bản cung nhất thời lầm, hiện nay hẳn là gọi ngươi ‘Vương tiệp dư’ mới đúng , tính tình Vương tiệp dư ngươi đúng là cần sửa lại, ở trước mặt chưvịmuội muội cũng ăn nói bừa bãi như vậy, còn không phải để người chê cười.”

Trước đây Hoàng hậu có bao giờ đánh thẳng mặt mũi Vương tiệp dư? Chợt nghe Hoàng hậu không chút lưu tình quở trách mình, Vương tiệp dư hơi hơi sợ run một chút, phản ứng lại sắc mặt biến đổi, mắt lộ ra khó chịu, đang chuẩn bị nói cái gì đó, liền nghe được Hoàng hậu nói: “Tốt lắm, còn không mau ngồi xuống, thật muốn để người ta chê cười ngươi mới chịu?”

Vương tiệp dư gắt gao nắm hai tay, mới nhịn xuống không phẩy tay áo bỏ đi, hồi lâu, nghiến răng lại lần nữa ngồi xuống. Mọi người trong điện đều không dám lại nhiều lời, chỉ im lặng đợi Đỗ tần sinh.

Tĩnh Di hiên

Tiêu Dục từ từ nói: “Yên nhi sao tự chạy đi như vậy, ngươi cũng sắp lâm bồn, nếu là trong lúc đi tới đi lui xảy ra chuyện gì, ngươi kêu trẫm như thế nào cho phải?” Ở trong lòng hắn phân lượng đứa nhỏ trong bụng Cố Vân Yên tự nhiên so với con trong bụng Đỗ tần nặng hơn nhiều.

“Nô tì cũng không yên lòng Đỗ muội muội, mới nghĩ đi qua nhìn một cái .” Cố Vân Yên cúi đầu, một bộ trẻ nhỏ làm sai nhận lỗi.

Tiêu Dục nâng lên cằm của nàng, ôn hòa nói: “Trẫm biết trong lòng ngươi cố kỵ nhiều thứ, ngày sau ngươi không cần lại cố kỵ như vậy, chỉ cần

https://thuviensach.vn

ngươi an an phận phận dưỡng dục hoàng nhi chúng ta, mọi việc có trẫm!”

Cố Vân Yên nhu thuận nói: “Ân, nô tì đã biết, ngày sau sẽ không để hoàng nhi của chúng ta mạo hiểm nữa, có Hoàngthượngche chở thật tốt!” Nói xong không khỏi bật cười, hai má nhộn nhạo lúm đồng tiền như ẩn như hiện, thanh nhã mà mê người.

Tiêu Dục cúi đầu, nhẹ nhàng hôn má Cố Vân Yên, không ngờ đến Tiêu Dục làm vậy, Cố Vân Yên kinh ngạc sau là thẹn thùng đỏ mặt.

Giây lát, Tiêu Dục ôn nhu nói: “Yên nhi nghỉ tạm một lát, trẫm về Ngự thư phòng phê tấu chương còn chưa xong, đợi trẫm xong việc, lại đây bồi Yên nhi dùng bữa.”

Cố Vân Yên nghe vậy vẻ mặt tươi cười, vui mừng nói: “Ân, Hoàngthượngnhanh đi làm việc đi, sớm một chút xong việc, mới có thể sớm một chút lại đây bồi nô tì và hoàng nhi dùng bữa !”

Tiêu Dục cũng cười, nói: “Được! Trẫm liền hồi Ngự thư phòng , ngươi không cần đưa trẫm , nghe lời! Nghỉ ngơi thật tốt.”

Cố Vân Yên gật đầu, nhìn Tiêu Dục rời đi.

Vĩnh Ninh cung

Thái hậu quỳ trước tiểu phật đường, tay phải gõ mõ, tay trái lần phật châu, miệng cầu nguyện Phật tổ nói: “Ngã phật từ bi, phù hộ Đỗ tần thuận lợi sinh hạ hoàng tự, vì Đại Chiêu khai chi tán diệp, lấy an ủi tiên hoàng trên trời!” Trên mặt vô cùng thành kính.

Hồi lâu, một bên Từ ma ma khuyên nhủ: “Chủ tử! Ngài thân mình suy yếu, vẫn là trước nghỉ một lát đi ~” Vừa nói vừa tiến lên nâng Thái hậu đứng lên.

https://thuviensach.vn

“Ai gia không yên lòng, A Tinh ngươi đến Hoa Thanh cung một chuyến, vừa có tin tức lập tức trở về bẩm báo ai gia!” Thái hậu trầm ngâm nói.

“ Dạ, nô tỳ liền đi, chủ tử ngài có thể an tâm.” Nói xong, Từ ma ma khom người lui ra đi Hoa Thanh cung.

Từ ma ma phụng mệnh đến Hoa Thanh cung, vào đại điện hành lễ vấn an đám người Hoàng hậu, Hoàng hậu vội vàng gọi người đứng dậy, khách khí nói: “Ma ma sao lại đây ?”

Từ ma ma quỳ gối trả lời: “Hồi Hoàng hậu nương nương, Thái hậu lão nhân gia không yên lòng bên này, liền sai lão nô lại đây nhìn xem, có tin tức cũng tốt hồi bẩm lão nhân gia ngay.”

“Nếu như thế, vậy liền làmphiền ma ma ngồi chờ.” Hoàng hậu nói, Từ ma ma vội bảo không dám.

Chạng vạng, Thái hậu đang dùng bữa tối, chợt thấy Từ ma ma khom người đi vào, lúc này thả bát trong tay xuống, sốt ruột hỏi: “Đỗ tần đã sinh ? Là hoàng tử hay công chúa?”

Từ ma ma cúi đầu, cung kính trả lời: “Hồi bẩm chủ tử, Đỗ tần nương nương vừa mới sinh hạ một tiểu công chúa.”

Thái hậu nghe vậy thật lâu không lên tiếng, sau một lúc lâu, nhắm mắt nói: “Đem bữa tối xuống đi!”

Từ ma ma nhìn vẻ mặt Thái hậu thất vọng, muốn nói lại thôi, cuối cùng chỉ có thể cúi đầu thở dài, gọi cung nhân đem ngự thiện xuống.

https://thuviensach.vn

Chương 61

Hoa Thanh cung

Đỗ tần thuận lợi sinh hạ công chúa, Hoàng hậu phái người đi báo tin vui cho Hoàngthượng, lại khen Đỗ tần vài câu, liền mang theo chúngphitần rời Hoa Thanh cung, để Đỗ tần được nghỉ ngơi .

Mọi người ra Hoa Thanh cung, trong lòng nhẹ nhàng thở ra, trừ bỏ rốt cục không cần ở Hoa Thanh cung ngồi yên chờ Đỗ tần sinh, trọng yếu nhất là Đỗ tần sinh hạ là công chúa mà không phải hoàng tử, này đối với tương lai của các nàng cũng không có nhiều ảnh hưởng, cho nên mọi người đối với kết quả này là hiển nhiên vui thấy.

Tĩnh Di hiên

Hai người Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên đang dùng bữa, Hoàng hậu phái tới cung nhân báo tin vui chờ ở ngoài điện, Tiểu Thuật tử khom người tiến vào hành lễ với Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên nói: “Khởi bẩm Hoàngthượngcùng nương nương, Hoa Thanh cung bên kia có tin tức , Hoàng hậu nương nương phái người lại đây báo tin vui.”

“Truyền.” Tiêu Dục không chút do dự nói.

Chỉ chốc lát sau, Tiểu Thuật tử dẫn theo một tiểu thái giám đi vào, Cố Vân Yên nhớ rõ người này là một lãnh sự thái giám của Phượng Nghi cung, tên gọi Tiểu Tuyền tử.

Tiểu Tuyền tử quỳ xuống hành lễ với hai người xong mới nói: “Hồi bẩm Hoàngthượng, Hoàng hậu nương nương đặc biệt phái nô tài đến báo tin vui

https://thuviensach.vn

cho Hoàngthượng! Hoa Thanh cung Đỗ tần nương nương thuận lợi sinh hạ một tiểu công chúa.”

Dù cho Tiêu Dục che giấu vô cùng tốt, Cố Vân Yên vẫn là bắt giữ được trong con ngươi hắn chợt lóe thất vọng.

“Nô tì chúc mừng Hoàngthượng, chúc mừng Đại Chiêu có tam công chúa!” Cố Vân Yên vui mừng nói.

Tiêu Dục nghe vậy khóe môi gượng kéo chút ý cười nói: “Yên nhi nói phải, trẫm lại thêm tam công chúa, quả thật là chuyện vui mừng!” Nói xong tầm mắt không khỏi lại dừng ở trên bụng của Cố Vân Yên.

“Ai nha, hoàng nhi lại đá nô tì , tiểu tử này rất nghịch ngợm thích gây sự, Hoàngthượngngài phải thay nô tì làm chủ, đợi hắn đi ra Hoàngthượngngài nên hảo hảo giáo huấn hắn một chút.” Cố Vân Yên ngẩng đầu cáo trạng với Tiêu Dục.

Tiêu Dục ha ha cười nói: “Tốt! Tốt! Đợi hoàng nhi ra đời, trẫm liền hảo hảo giáo huấn hắn một phen, đến lúc đó ngươi đừng ngăn trẫm a!”

Cố Vân Yên không thuận theo nói: “Nô tì chỉ là trêu chọc Hoàngthượngmột chút thôi mà, Hoàngthượngtrăm ngàn đừng cho là thật đấy, hoàng nhi còn nhỏ như vậy, sao có thể thật sự chịu giáo huấn đâu ~”

Tiêu Dục bất đắc dĩ nói: “Được, đều y theo ngươi, hiện tại Yên nhi hảo hảo dùng bữa, cũng không thể để hoàng nhi chúng ta bị đói.” Nói xong, gắp một khối trăm hương giò heo Cố Vân Yên thích ăn nhất để vào trong bát nàng.

Cố Vân Yên tươi cười, đem trăm hương giò heo Tiêu Dục gắp cho nàng để vào trong miệng tinh tế nhấm nháp, thỏa mãn nói: “Ăn ngon thật!”

Tiêu Dục lắc đầu bật cười, lại gắp một khối cho nàng.

https://thuviensach.vn

Hai người vui vẻ dung tiếp bữa tối. Không ra dự kiến, vào lúc ban đêm Tiêu Dục nghỉ ở Tĩnh Di hiên.

Mấy ngày sau Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên đang dùng ngọ thiện, Cố Vân Yên đang chơi cùng Bạch Tuyết, Tiêu Dục đang chuẩn bị hồi Ngự thư phòng phê duyệt tiếp tấu chương, bỗng Cố Vân Yên ôm bụng "A" một tiếng.

"Yên nhi làm sao vậy? Nhưng là không khoẻ? Lưu Đức Phúc nhanh đi truyền Thái y ~" Tiêu Dục khẩn trương hỏi Cố Vân Yên, lại gọi Đức Phúc ngoài cửa.

Cố Vân Yên chịu đựng cơn đau từ bụng truyền lại, nhẹ giọng nói: "Nô tì không có việc gì, nghĩ đến là muốn sinh ." Có kinh nghiệm sinh con kiếp trước, Cố Vân Yên biết mình đại khái là muốn sinh , vì vậy cũng không có cảm thấy khiếp sợ cùng kích động.

Thị Thư cùng Thị Họa canh giữ ở ngoài cửa bước nhanh đến, nghe được Cố Vân Yên nói, vội vàng đi truyền bà đỡ lại đây.

Rất nhanh, ba bà đỡ liền bị Thị Thư dẫn lại đây, trong đó Trương bà đỡ tương đối lớn tuổi tiến lên tra xét hiện trạng Cố Vân Yên, cung kính nói:"Nương nương đây là muốn sinh , thỉnh Hoàngthượngđể đám người nô tỳ đưa nương nương vào phòng sinh."

Tiêu Dục thấy sắc mặt Cố Vân Yên trắng bệch, cảm thấy lo lắng không thôi, hiện nay nghe được bà đỡ đáp lời cũng không rảnh để ý, chỉ hơi hơi gật đầu tỏ vẻ đáp ứng, ánh mắt từ đầu tới cuối vẫn chưa dời khỏi người Cố Vân Yên.

Vài cung nhân tiến lên muốn đỡ Cố Vân Yên đến phòng sinh, Tiêu Dục tự mình động thủ ôm lấy Cố Vân Yên vững bước tiến đến phòng sinh, vừa đi vừa trấn an Cố Vân Yên, nói: "Yên nhi đừng sợ, trẫm sẽ ở đây với ngươi, đợi đến khi hoàng nhi chúng ta bình yên ra đời."

https://thuviensach.vn

Trên mặt Cố Vân Yên tái nhợt, miễn cưỡng kéo một chút ý cười, ôn nhu nói: “Ân, có Hoàngthượngở đây, nô tì không sợ!”

Tiêu Dục vừa ôm Cố Vân Yên vào phòng sinh, đám người bà đỡ lúc này khuyên nhủ: “Phòng sinh là nơi dơ bẩn, Hoàngthượngkhông nên ở lâu, nô tỳ khẩn cầu Hoàngthượngdời bước đến đại điện chờ.”

Cố Vân Yên cũng khuyên bảo, Tiêu Dục gật đầu đáp ứng, mới ra phòng sinh.

Thị Họa đã phân phó cung nhân nấu nước, hiện nay bà đỡ vừa định gọi người đi nấu nước ấm, liền thấy được đám người Thị Kì đem một chậu bồn nước ấm vào phòng sinh.

Không bao lâu sau, Hoàng hậu cùngphitần các cung nghe tin chạy lại đây, mọi người ở trong điện thấy được bóng dáng Tiêu Dục đều là cả kinh, Hoàng hậu dẫn mọi người hành lễ với Tiêu Dục xong, dịu dàng nói: “Hoàngthượnglại đây khi nào? Nô tì vừa nhận được tin tức lập tức chạy lại đây, không ngờ vẫn là chậm hơn Hoàngthượngmột bước.”

“Trẫm ở Tĩnh Di hiên dùng ngọ thiện.” Không nghĩ tới Tiêu Dục sẽ đáp trực tiếp như vậy, Hoàng hậu đầu tiên là sửng sốt, chợt cười yếu ớt không nói thêm gì nữa, chúngphitần nghe vậy trong lòng chua chua, nhưng lại không dám ở trước mặt Tiêu Dục biểu hiện ra ngoài, chỉ duy trì bộ dáng lo lắng nghe theo Hoàng hậu hướng dẫn ngồi xuống, im lặng chờ Cố Vân Yên sinh.

Trong phòng sinh, bà đỡ đang xem xét nước ối phá hay chưa, Vương bà đỡ kiểm tra xong, nói: “Nương nương, nước ối còn không có vỡ, lúc này trước đừng dùng sức, cố gắng bảo toàn sức lực đợi lúc nước ối vỡ.”

Cố Vân Yên không ngừng cảm nhận từng trận đau bụng sinh truyền đến, đau đến nàng mồ hôi đầm đìa, lúc này nghe thấy bà đỡ nói như vậy, cũng không dám la lớn lên, sợ một lát không có khí lực.

https://thuviensach.vn

Thị Họa canh giữ ở cửa phòng sinh, cung nhân đem dụng cụ vào nàng đều nhất nhất kiểm tra một lần, kiểm tra xác định không thành vấn đề mới cho phép các nàng đem vào, nữ nhân sinh con liền giống như đi dạo một vòng Quỷ môn quan, không thể có chút sơ sót, hơi có sai lầm liền có thể là nhất thi hai mệnh.

Hơn nửa canh giờ sau, Cố Vân Yên đã muốn đau đến có chút ý thức mơ hồ , mới nghe bà đỡ hô: “Vỡ, nước ối vỡ! Nương nương không cần chịu đựng nữa , có thể dùng sức sinh , tốt! Hiện tại bắt đầu dùng sức ~”

Cố Vân Yên theo lời, liên tiếp dùng sức, cảm giác đau đớn càng ngày càng rõ ràng, tựa như có người dùng đao cắt thịt của nàng, toàn thân đều đau, đau đến nàng nhịn không được quát to lên.

Một tiếng một tiếng gào thảm thiết quanh quẩn toàn bộ Tĩnh Di hiên, làm cho bên tai người ta run lên, Tiêu Dục vốn đang ngồi ngay ngắn trong điện đứng bật dậy, bàn tay to nắm thành quyền, nghe trong phòng sinh thỉnh thoảng truyền đến tiếng Cố Vân Yên gào tê tâm liệt phế, tim Tiêu Dục bang bang càng nhảy càng nhanh, mau đến hắn rốt cuộc không thể duy trì nhất quán bình tĩnh.

Hoàng hậu nâng mắt, liền thấy bộ dáng Tiêu Dục lo lắng cùng khẩn trương, ôn nhu nói: “Nếu không Hoàngthượngđi trước hồi cung? Có tin tức nô tì lập tức phái người bẩm báo?”

Tiêu Dục xua tay cự tuyệt nói: “Không cần, trẫm chờ cùng Tử Đồng.” Nói xong lại ngồi xuống.

Thấy được Tiêu Dục lo lắng, khẩn trương mẫu tử Cố Vân Yên như thế, trong lòng mọi người nói không nên lời tưvị, lại không làm sao được, chỉ có trong lòng cầu nguyện Cố Vân Yên sinh công chúa, còn những kẻ như Vương tiệp dư cùng Phó mỹ nhân cực hận Cố Vân Yên, thậm chí ở trong

https://thuviensach.vn

lòng âm thầm nguyền rủa Cố Vân Yên khó sinh, tốt nhất có thể nhất thi hai mệnh.

"Nương nương, ngài lại dung sức,,,,,,"

Cố Vân Yên nghiến răng, hai tay gắt gao cầm lấy đệm chăn dưới thân, hung hăng dùng sức.

Thị Thư ở một bên chà lau mồ hôi không ngừng chảy ra trên trán Cố Vân Yên, nhìn chủ tử nhà mình bởi vì đau đớn quá độ mà trở nên xanh trắng mặt, đau lòng không thôi.

"Tốt! Nương nương dùng sức, lại dùng sức, tiểu chủ tử rất nhanh có thể đi ra ,,,,,,"

"Nương nương, ngài dùng sức a, đã thấy đầu tiểu chủ tử, dùng sức,,,,,,"

Trong phòng tràn ngập một cỗ mùi máu tươi nồng đậm, ngay tại Cố Vân Yên dùng hết một tia khí lực cuối cùng trên người, trước khi đau đến ngất xỉu đi, cảm giác được có cái gì thoát khỏi cơ thể mình.

https://thuviensach.vn

Chương 62

Động tác nhóm bà đỡ lưu loát tẩy trừ ô uế trên người trẻ con xong mới gói kỹ lưỡng vào tã lót, liền vui sướng ôm đi về phía Đế hậu báo tin vui. Lúc bà đỡ ôm trẻ con xuất hiện ở trong điện, ánh mắt mọi người ở đây đều không hẹn mà dừng ở trên người đứa bé nàng ôm trong ngực, nhìn không chuyển mắt đánh giá, ý đồ từ ngũ quan nhận ra giới tính.

Tiêu Dục khẩn cấp đứng lên hỏi: “Dục tiệp dư sinh là công chúa hay hoàng tử?”

Lời Tiêu Dục hỏi cũng là chuyện mọi người trong điện bức thiết muốn biết đến lúc này, một khắc kia, tâm các nàng đều nhắc tới cổ họng , biểu tình trên mặt giống như kẻ tù tội vạn phần sốt ruột chờ thẩm phán quan tuyên án hành vi phạm tội.

Bà đỡ lấy tay vỗ nhẹ nhẹ một chút đứa bé trong tã lót,‘Oa’ một tiếng, tiếng khóc to rõ lập tức quanh quẩn khắp trong điện, vẻ mặt bà đỡ vui mừng nói: “Chúc mừng Hoàng thượng, chúc mừng Hoàng thượng, là vị tiểu hoàng tử!”

Làm như bởi vì hạnh phúc tới quá mức đột ngột, nháy mắt đắm chìm ở vui sướng quá lớn nhất thời chưa thích ứng kịp, Tiêu Dục đúng là hơi hơi sửng sốt một chút, một lát sau mới phản ứng lại, vui vẻ ra mặt nói: “Tốt ~ là vị tiểu hoàng tử!” Trong lời nói đều là hưng phấn cùng yêu thích không chút nào che giấu.

Mà tương phản thật lớn tâm tình vui sướng của Tiêu Dục là chúng phi tần phía sau , phảng phất như kẻ tù tội bị xử ở tù chung thân, vạn phần thất vọng cùng lòng tràn đầy không cam lòng, bất quá giây lát mọi người liền đã

https://thuviensach.vn

điều chỉnh tốt biểu tình trên mặt, Hoàng hậu đứng dậy vẻ mặt tươi cười dẫn mọi người chúc mừng Tiêu Dục: “Nô tì/ tần thiếp chúc mừng Hoàng thượng, mừng được nhị hoàng tử!”

Tiêu Dục khẩn trương lại hưng phấn tiếp nhận nhị hoàng tử trong ngực bà đỡ, tuy rằng động tác rất đỗi ngượng ngịu, nhưng Tiêu Dục vẫn cao hứng ôm, cười ha ha nói: “Tốt ~ Tốt! Cao thấp Tĩnh Di hiên có công hầu hạ Dục chiêu nghi sinh hạ hoàng tử, thưởng ba tháng lương!” Cung nhân Tĩnh Di hiên nghe vậy vui không kìm hãm được, đều quỳ xuống dập đầu tạ ơn!

Lời Tiêu Dục vừa nói ra, chúng phi tần đều bị giật mình trong lòng, Hoàng thượng thế nhưng đương trường tấn chức Cố Vân Yên thành ‘Dục chiêu nghi’, nếu nói vừa nãy biết Cố Vân Yên bình yên sinh hạ hoàng tử các nàng đã muốn thất vọng đến cực điểm, như vậy giờ này khắc này lại nghe thấy tin này đối với các nàng mà nói không thể nghi ngờ đó là họa vô đơn chí , tư vị trong lòng mọi người có thể nghĩ.

Nhưng lúc này Tiêu Dục đắm chìm trong vui sướng thật lớn, không rảnh chú ý cảm thụ nội tâm các nàng, thầm nghĩ ôm nhị hoàng tử trong tay hắn vào thăm Cố Vân Yên, cùng nhau chia sẻ vui sướng này, Hoàng hậu cách Tiêu Dục gần nhất, phát giác ý đồ Tiêu Dục cảm thấy khiếp sợ không thôi, lúc này ngăn cản nói: “Hoàng thượng, phòng sinh là nơi dơ bẩn, phụ nhân cũng sợ va chạm mà không dám dễ dàng đi vào, ngài quý vì thiên tử sao có thể để bị ảnh hưởng?”

Vốn tấn chức hoặc trục xuất phi tần hậu cung, xuất phát từ tôn trọng Hoàng thượng nhất định cùng Hoàng hậu thân là đứng đầu hậu cung thương lượng, nếu không cũng sẽ trước tiên thông báo một tiếng, nhưng khi nãy Tiêu Dục không chút do dự liền trực tiếp tuyên bố tấn chức Cố Vân Yên, điều này làm cho Hoàng hậu cảm thấy mặt mũi của mình bị hao tổn, nếu là lại để cho Tiêu Dục trước mặt của mọi người vì Cố Vân Yên không để ý kiêng kị mà vào phòng sinh, vậy nàng thân chính cung Hoàng hậu còn thể diện gì?

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục nhìn Hoàng hậu che ở trước mặt, cười nói: “Trẫm hiểu được trong lòng Tử Đồng kiêng kị, cũng biết Tử Đồng là suy nghĩ cho trẫm, nhưng cũng như Tử Đồng nói, trẫm là chân long thiên tử, thiên tử sao e ngại khí dơ bẩn? Tử Đồng cứ yên tâm đi.” Nói xong, liền trực tiếp lướt qua Hoàng hậu đi vào phòng sinh.

Nhìn bóng dáng Tiêu Dục không chút do dự vào phòng sinh, Hoàng hậu bỗng nhiên cảm thấy Tiêu Dục như vậy thật xa lạ, đã bao giờ Tiêu Dục từng có hành động cảm tính như vậy? Liền ngay cả năm đó thể tử kết tóc của hắn là mình có thai cũng không từng thấy được hắn như vậy, như vậy nay là cái gì cải biến hắn? Là vì thích? Cũng hoặc là,,,,,, yêu? Không! Không có khả năng, tuyệt đối không phải là như mình suy nghĩ vậy, đế vương lãnh tâm lãnh tình sao có khả năng thật tình yêu một nữ nhân? Trong lòng của hắn chỉ có Đại Chiêu chỉ có thiên hạ, đúng, nhất định là như vậy ! Ý niệm đáng sợ trong đầu vừa mới dâng lên, nháy mắt liền bị Hoàng hậu phủ nhận.

Phòng sinh khi nãy còn bẩn loạn không thôi hiện nay đã được cung nhân tay chân lanh lợi thu thập sạch sẽ, cho nên lúc Tiêu Dục bước vào phòng sinh, trong phòng cũng không có chỗ không ổn, đương nhiên, lúc này Tiêu Dục chỉ một lòng nhìn Cố Vân Yên tinh bì lực tẫn mà nặng nề ngủ trên giường, nhìn khuôn mặt Cố Vân Yên tiều tụy trong lòng Tiêu Dục đều là thương tiếc cùng không đành lòng.

Tiêu Dục nâng nhẹ tay khẽ vuốt ve hai má tái nhợt của Cố Vân Yên, ánh mắt ôn nhu như nước, đau lòng nói: “Vất vả ngươi , Yên nhi, ngày sau trẫm chắc chắn trân trọng ngươi cùng hoàng nhi .”

Ý thức vẫn còn hỗn loạn, nhưng Cố Vân Yên tựa hồ nghe được nam nhân hứa hẹn, khóe môi khẽ hiện đường cong, muốn mở to mắt nhìn xem phụ tử trước mặt, lại vì mệt nhọc quá độ, mà không có thể tỉnh lại.

https://thuviensach.vn

Chương 63

Đến tận sáng hôm sau, Cố Vân Yên mới từ từ chuyển tỉnh, Thị Họa phát hiện đầu tiên vui vẻ nói: “Chủ tử ngài tỉnh rồi!” Một bên Thị Thư nghe vậy xoay người, thấy Cố Vân Yên còn mơ hồ đánh giá bốn phía, làm như đang tìm kiếm gì, hiểu ý quay đầu đi tiểu phòng cạnh bên, chốc lát sau bế nhị hoàng tử trở về, quỳ gối thỉnh an Cố Vân Yên nói: “Nô tỳ thỉnh an Dục chiêu nghi nương nương, nương nương vạn phúc kim an!”

Cố Vân Yên vừa nhìn thấy đứa bé được bọc tã lót đỏ thẫm trong lòng Thị Thư, liền vươn tay nhận lấy, trẻ con vừa ra đời, tuy rằng làn da còn có chút nhiều nếp nhăn , nhưng cũng không ảnh hưởng yêu thích Cố Vân Yên đối với hắn. Cố Vân Yên nâng nhẹ tay khẽ vuốt ve ngũ quan hắn, từ lông mi, ánh mắt, cái mũi đến miệng, cuối cùng là khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn, khuôn mặt bé nhỏ này cùng khuôn mặt trong trí nhớ kiếp trước của nàng giống nhau như đúc, Cố Vân Yên lộ ra ý cười thỏa mãn, cúi đầu hôn xuống trán con trẻ, chợt thấp giọng hỏi: “Vừa nãy ngươi nói Dục chiêu nghi là chuyện gì xảy ra?”

Thị Thư cao hứng phấn chấn nói: “Hôm qua chủ tử sinh hạ nhị hoàng tử, Hoàng thượng mừng rỡ, lập tức tấn chức chủ tử thành chiêu nghi nương nương, còn khao thưởng cao thấp Tĩnh Di hiên ba tháng tiền lương!”

Cố Vân Yên nghe vậy mặt lộ vẻ vui sướng, nói: “Thì ra là thế!”

(Ta giải thích một chút vì sao tấn phong này " đặc biệt " khiến Hoàng hậu và phi tần bất ngờ và căm ghét, còn nhóm Cố tỷ lại vui. Theo thường lệ thì phi tần sinh con trai chắc chắn sẽ được tấn thăng ít nhất 1 cấp. Như Cố tỷ là từ theo tam phẩm lên chính tam phẩm Cửu tần. Nhưng gọi Cửu tần là

https://thuviensach.vn

vì có 9 phẩm vị: Chiêu nghi, Chiêu dung, Chiêu hoa, Thục viện, Thục nghi, Thục dung, Tu hoa, Tu nghi, Tu dung. Trong đó Chiêu nghi được xem như đứng đầu, cao quý hơn những người cùng phẩm cấp. Nhưng vốn đã có 1 Chiêu nghi là Qúy Chiêu nghi mẹ nuôi của nhị công chúa. Nên lẽ ra Cố tỷ cao nhất là Chiêu dung thôi. Nhưng anh Hoàng đặc cách phong tỷ làm Chiêu nghi luôn. Mà tỷ lại có phong hào, nên xem như còn hơn Qúy Chiêu nghi, ngang ngửa với phi)

Lời còn chưa dứt, liền thấy được Tiêu Dục vừa hạ triều bước vào, vẻ mặt mang ý cười nói: “Yên nhi tỉnh khi nào?”

Cố Vân Yên nói: “Thiếp cũng vừa tỉnh.” Vừa nói vừa giãy dụa muốn ngồi dậy, Tiêu Dục vội đè người lại, ôn nhu nói: “Ngươi vừa sinh hoàng nhi, thân mình suy yếu, mau nằm xuống tĩnh dưỡng!” Cố Vân Yên mềm mại nằm trở về.

“Nô tì nghe nói hôm qua Hoàng thượng tấn chức nô tì thành chiêu nghi , nô tì còn chưa tạ ơn đâu, lúc này vừa lúc giáp mặt nên tạ chủ long ân !”

“Trẫm phong Yên nhi làm chiêu nghi, Yên nhi có vui không?” Tiêu Dục hỏi.

“Nô tì có thể được Hoàng thượng sắc phong làm chiêu nghi, tất nhiên là rất đỗi vui mừng, chỉ là mấy ngày trước Đỗ muội muội cũng sinh hạ tam công chúa cho Hoàng thượng, cũng vừa là có công lao vừa có khổ lao, Hoàng thượng ngài,,,,,,” Câu nói kế tiếp Cố Vân Yên không tiện nói hết, nhưng nàng tin tưởng Tiêu Dục có thể hiểu được ý tứ trong lời nói của nàng.

Ấn lệ, phàm là phi tần hậu cung có thai sẽ tấn chức một cấp, nhưng phi tần sinh hạ hoàng tự xong có tấn chức lần nữa không, sẽ xem tâm tình Đế hậu, nói trắng ra là xem ý tứ Tiêu Dục.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục gật đầu nói: “Vậy liền theo lời Yên nhi đi! Trẫm liền hạ chỉ tấn chức Đỗ tần thành Tiệp dư.”

Cố Vân Yên cười nói: “Kia nô tì liền thay Đỗ muội muội trước tạ Hoàng thượng long ân !”

Ánh mắt Tiêu Dục ôn nhu nhìn Cố Vân Yên nói: “Đỗ tiệp dư có thể có tỷ tỷ như ngươi che chở, là phúc khí của nàng! Yên nhi của trẫm, khắp nơi thay người suy nghĩ, thật sự là đóa thiện giải nhân ý giải ngữ hoa!”

Cố Vân Yên cười yếu ớt không nói!

Một lát, Tiêu Dục lại nói: “Mẫu hậu vừa nghe nghe thấy ngươi sinh hạ hoàng nhi, liền nói muốn lại đây nhìn xem nhị hoàng tử của chúng ta, trẫm khuyên can mãi mới được, mấy ngày trước, mẫu hậu vì chuyện của Mộc Nhi đổ bệnh không dậy nổi, hiện nay có hoàng nhi tinh thần mẫu hậu mới tốt hơn, nghĩ đến lại nghỉ ngơi mấy ngày nữa liền có thê khỏi !”

Cố Vân Yên gật đầu nói: “Ân, lão tổ tông phúc trạch thâm hậu, ít ngày nữa nhất định có thể an khang, Hoàng thượng không cần lo lắng. Lão tổ tông yêu thích hoàng nhi như vậy, không bằng đợi hoàng nhi cứng cáp hơn chút, nô tì liền bảo người ôm đến Vĩnh Ninh cung để lão tổ tông nhìn một cái? Cũng có thể làm cho lão tổ tông vui vẻ, nói không chừng gánh nặng trong lòng được gạt bỏ, lão tổ tông sẽ càng mau khỏi bệnh!”

“Ân! Trẫm cũng nghĩ vậy, kia ngày mai lúc trẫm đi thỉnh an mẫu hậu, thuận tiện sẽ nói chuyện này với người, cũng để người an tâm nghỉ ngơi.”

“Hoàng thượng nhìn thoả đáng liền được!”

“Yên nhi nghỉ ngơi cho tốt, tiền triều còn có chút sự vụ phải làm, đợi trẫm xong việc rồi lại đến bồi Yên nhi.” Tiêu Dục nói.

https://thuviensach.vn

“Được, vậy Hoàng thượng nhanh đi xử lý sự vụ đi!” Cố Vân Yên liền nói ngay.

Tiêu Dục đứng dậy lại nhìn nhị hoàng tử trong lòng Thị Thư một lát, mới dẫn đám người Lưu Đức Phúc rời Tĩnh Di hiên.

Chung Túy cung

Nghiên tiệp dư mang thai đã được bốn tháng đang tản bộ ở trong sân, chợt thấy lãnh sự thái giám Chung Túy cung Quý công công tiến lên cung kính nói: “Khởi bẩm chủ tử, Hoàng thượng vừa mới hạ thánh chỉ sắc phong Đỗ tần nương nương thành Đỗ tiệp dư.”

Nghe vậy, mặt Nghiên tiệp dư lộ vẻ nghi hoặc, Đỗ tần sinh hạ tam công chúa đã được vài ngày rồi a , trước không nghe thấy tin tức gì, sao bỗng nhiên Hoàng thượng nhớ đến hạ chỉ tấn chức vị phân của nàng?

“Hoàng thượng hạ chỉ lúc nào?” Nghiên tiệp dư hỏi.

“Hồi chủ tử, Hoàng thượng hạ triều sau đi Trường Xuân cung.” Quý công công đáp lời nói.

Thì ra là thế! Đúng rồi, hiện nay Cố Vân Yên cùng Đỗ tiệp dư tình như tỷ muội, nhân lúc mình được thăng chức cũng phân chén canh cho tỷ muội tốt của mình, cũng không phải không thể, Nghiên tiệp dư nghĩ.

Nghĩ vậy không khỏi nhìn xuống bụng đã hơi lộ ra, thầm nói: Hoàng nhi, ngươi nhất định không được thua kém đứa nhỏ của bọn họ, vinh nhục của mẫu phi tất cả đều cậy vào ngươi , ngươi khả trăm ngàn đừng để mẫu phi thất vọng nha! (Làm mẹ thế đấy, nói sao sau này gián tiếp hại chết con mình)

Nghỉ ngơi mấy ngày, Cố Vân Yên khôi phục không ít nguyên khí, sắc mặt cũng tốt hơn rất nhiều so với lúc vừa sinh, lúc này tinh thần cũng không

https://thuviensach.vn

sai, liền gọi Thị Thư bảo bà vú ôm nhị hoàng tử lại đây, tuy rằng còn đang trong tháng, nhưng mỗi ngày Cố Vân Yên đều thân cận cùng đứa nhỏ một lát, hôm nay cũng không ngoại lệ.

Rất nhanh, bà vú liền bế nhị hoàng tử tiến vào, Cố Vân Yên đưa tay nhận lấy, động tác ôn nhu quen thuộc. Người xưa thường bảo trẻ con một ngày không gặp liền biến đổi, vừa nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nhị hoàng tử liền biết i lời này thật không sai. Lúc nhị hoàng tử vừa ra đời, khuôn mặt nhỏ nhắn còn có chút nếp nhăn , màu da cũng hơi ửng hồng, bất quá mới mấy ngày, khuôn mặt nhỏ nhắn đã muốn căng tròn, hiện nay đã là phấn nộn trắng trẻo đáng yêu , vừa nhìn liền khiến người yêu thích.

Nhị hoàng tử vừa đến trong lòng Cố Vân Yên, liền trở nên dị thường im lặng nhu thuận, làm như biết mẫu phi cần tĩnh dưỡng, không giống lúc trong lòng bà vú vừa khóc lại nháo. Đám người Thị Thư không khỏi một trận khen ngợi nói: Nhị hoàng tử từ nhỏ đã tri kỷ như vậy, tương lai nhất định là đứa nhỏ hiếu thuận! Cố Vân Yên nghe xong trong lòng thật ấm áp.

Mẫu tử hai người vô cùng thân thiết một lúc lâu, Cố Vân Yên chợt nhớ tới chuyện lúc trước đã bàn với Tiêu Dục, liền phân phó Thị Họa nói: “Thái hậu vẫn nhớ thương nhị hoàng tử, nay nhị hoàng tử cũng không còn mảnh mai yếu ớt như lúc mới sinh vậy, hôm nay ngươi liền dẫn đám người bà vú ôm nhị hoàng tử đến Vĩnh Ninh cung, để Thái hậu nương nương nhìn một cái!” Thị Họa quỳ gối thưa vâng.

Cố Vân Yên lại dặn hai bà vú: “Đến Vĩnh Ninh cung các ngươi càng phải tỉnh táo, nhị hoàng tử trẻ người non dạ, đừng để hắn va chạm lão tổ tông.”

Trương thị cùng Phùng thị quỳ xuống nói: “Nô tỳ ghi nhớ, chắc chắn chiếu cố thoả đáng nhị hoàng tử, xin chủ tử hãy yên tâm.”

Cố Vân Yên gật gật đầu, lại nói tiếp: “Đi đi! Trên đường chú ý.”

https://thuviensach.vn

Thị Họa cùng đám người bà vú cung kính cáo lui, sửa sang lại cho nhị hoàng tử thỏa đáng xong mới đi Vĩnh Ninh cung.

https://thuviensach.vn

Chương 64

Cố Vân Yên lại ngủ một lúc, lúc thức dậy, đám người Thị Họa cùng bà vú cũng vừa lúc ôm nhị hoàng tử từ Vĩnh Ninh cung trở về, đến chào Cố Vân Yên.

Cố Vân Yên mặc tẩm y tố sắc tựa vào giường, tiếp nhận nhị hoàng tử, từ tốn hỏi: “Như thế nào? Nhị hoàng tử ở Vĩnh Ninh cung không xảy ra chuyện gì đi?”

Thị Họa tiến lên đáp lời nói: “Hồi bẩm chủ tử, hôm nay nhị hoàng tử đến Vĩnh Ninh cung bồi Thái hậu nương nương, Thái hậu nương nương rất vui vẻ, không chỉ có thưởng nhiều vật phẩm trân quý cho nhị hoàng tử, đến ngay cả đám người nô tỳ cũng được thưởng.”

Trương thị tính tình tương đối hoạt bát chút, nói tiếp: “Cũng không phải sao! Chúng nô tỳ đều là dính quang của nhị hoàng tử, hôm nay Thái hậu nương nương cao hứng hỏng rồi, luôn ôm nhị hoàng tử, còn nói nhị hoàng tử cực kỳ giống Hoàng thượng lúc vừa sinh!”

Phùng thị tuy rằng tính tình chất phác hơn, cũng không phải kẻ vụng về , lúc này cũng đi theo nói lên vài lời hay: “Không chỉ có như thế, lúc đám người nô tỳ từ biệt Thái hậu nương nương, Thái hậu nương nương còn ôm nhị hoàng tử không muốn buông tay, liên tục dặn nhóm nô tỳ ngày sau phải để tâm cẩn thận chiếu cố nhị hoàng tử, có thể thấy được Thái hậu nương nương rất yêu thích nhị hoàng tử của chúng ta!”

Trên mặt Cố Vân Yên lộ ra ý cười, nói: “Có thể được lão tổ tông yêu thích như vậy là phúc khí của nhị hoàng tử, ngày sau chúng ta cần để nhị hoàng tử thân cận với lão tổ tông, mới không tính cô phụ lão tổ tông ưu ái.”

https://thuviensach.vn

Ba người Thị họa cùng bà vú quỳ gối nói: “Chủ tử nói phải!”

Hoàng hôn, Tiêu Dục một thân thường phục xuất hiện trong nội thất Tĩnh Di hiên, từ lúc Cố Vân Yên sinh hạ nhị hoàng tử, mỗi ngày Tiêu Dục đều đến Tĩnh Di hiên một chuyến, thăm Cố Vân Yên còn đang ở cữ cùng nhị hoàng tử còn trong tã lót. Đối việc này, phi tần hậu cung rất có phê bình kín đáo, thậm chí lúc đi thỉnh an Hoàng hậu cùng Thái hậu, cũng từng mịt mờ nói mát, nhưng mỗi lần như vậy hai vị lãnh đạo đều làm như không nghe thấy, trong lòng mọi người tuy có không cam lòng nhưng cũng không làm sao được. (Đùa, Thái hậu thương cháu nên cũng thương Cố tỷ. Hoàng hậu không ngu, biết rõ cả Thái hậu lẫn Hoàng thượng đều yêu thương hai mẹ con Cố tỷ, sao lại đi chống đối công khai)

Nhìn thấy Tiêu Dục tiến vào, Cố Vân Yên vui vẻ nói: “Sao hôm nay hoàng thượng lại đây sớm vậy?”

Tiêu Dục cười yếu ớt, nói: “Trong lòng trẫm nhung nhớ Yên nhi cùng hoàng nhi nên phải sớm lại đây , như thế nào? Yên nhi không vui ý trẫm sớm lại đây thăm các ngươi?”

Cố Vân Yên vội vàng lắc đầu nói: “Nô tì ước gì mỗi ngày Hoàng thượng có thể ở cùng nô tì và hoàng nhi, sao có thể không vui ý? Chính là trong lòng nô tì hiểu được, Hoàng thượng trừ bỏ là phu quân nô tì cùng phụ hoàng của hoàng nhi, cũng là thiên tử đại Chiêu, đứng đầu vạn dân Đại Chiêu, cho nên nô tì không dám hy vọng xa vời Hoàng thượng có thể mỗi ngày làm bạn nô tì cùng hoàng nhi, chỉ mong lúc Hoàng thượng nhàn hạ có thể ngẫu nhiên lại đây nhìn xem mẫu tử nô tì một cái, nô tì liền cảm thấy mỹ mãn .”

Tiêu Dục tiến lên ôm người vào trong ngực, nói: “Trẫm biết Yên nhi từ trước đến nay hiền lành rộng lượng, chưa từng có câu gì oán hận, nhưng Yên nhi yên tâm, từ nay về sau trẫm chắc chắn dành thời gian làm bạn ngươi cùng hoàng nhi .”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên đem mặt vùi vào trong lòng Tiêu Dục, lộ ra tươi cười thỏa mãn lại hạnh phúc.

Đến hôm nhị hoàng tử trăng tròn, dựa theo ý tứ của Hoàng thượng cùng Thái hậu, yến tiệc trăng tròn của nhị hoàng tử tổ chức cực kì long trọng. Dòng họ hoàng thất, trọng thần triều đình, phi tần hậu cung đều trình diện đủ mặt.

Bữa tiệc trăng tròn, Thái hậu ngồi ngay ngắn bên phải Tiêu Dục, một thân phượng bào minh hoàng, hai mắt híp lại, vẻ mặt tươi cười, có thể thấy được hôm nay tâm tình vô cùng tốt!

Chúng phi tần đều tỉ mỉ ăn diện tham dự, người người phục trang đẹp đẽ, cho dù là bữa tiệc trăng tròn của hoàng tử, vẫn không quên tranh nghiên khoe sắc hòng hấp dẫn ánh mắt Tiêu Dục, thầm nghĩ trong lòng có lẽ yến tiệc trăng tròn lần sau nhân vật chính là mình.

Đế vương xưa nay hỉ giận không hiện ra sắc mặt, lúc này trên mặt nhưng lại hiện ý cười hiếm thấy, chư thần ngồi dưới đều có chút bất ngờ, đồng thời, bọn họ không khỏi đánh giá một lần nữa phân lượng nhị hoàng tử ở trong lòng Hoàng thượng.

Vào lúc tâm tư mọi người ở đây còn đang vòng vo trăm ngả, nhân vật chính hôm nay Cố Vân Yên liền ôm nhị hoàng tử ăn mặc tươi sáng xuất hiện trong tầm mắt mọi người, nháy mắt trở thành tiêu điểm yến hội.

Lúc này Thái hậu vui vẻ nói: “Mau ẵm đến đây, để ai gia nhìn một cái, ai gia đã nhiều ngày không nhìn thấy tôn tử ngoan của ai gia a!” Hơn một tháng này, Cố Vân Yên phân phó Thị Họa cùng bà vú vài ngày lại ôm nhị hoàng tử đến Vĩnh Ninh cung gặp Thái hậu một lát, tình cảm hai người tổ tôn từ từ thâm hậu.

Cố Vân Yên vui vẻ đáp ứng, nhị hoàng tử bộ dạng khỏe mạnh, thân mình tráng sĩ, cả người thịt béo vù vù trắng mập , tựa như một khối gạo nếp

https://thuviensach.vn

trắng, hơn nữa hôm nay lại được Cố Vân Yên mặc cho quần áo chính nàng tỉ mỉ may, mười phần giống phúc đồng tử (mấy em bé trong bức tranh Phật, để tóc trái đào á), khiến Thái hậu càng thêm yêu thích, nóng lòng muốn ôm vào lòng.

Hoàng thất tông phụ phía dưới cũng xông tới, nhìn không chuyển mắt đánh giá nhị hoàng tử trong ngực Thái hậu, không khó phát hiện ngũ quan nhị hoàng tử cực kỳ giống đương kim Thánh thượng, đều luôn miệng khen nhị hoàng tử, một đống lời khen tặng như suối chảy không ngừng vào tai Thái hậu, khiến lão nhân gia nàng cười đến toe toét.

Một bên Tiêu Dục cũng nhìn đăm đăm nhị hoàng tử, lúc này nghe mọi người khen hoàng nhi của mình, một cỗ tự hào không ngừng sinh sôi trong lòng.

Nhị hoàng tử trong ngực Thái hậu mở to hai mắt đen như hạt nho nhìn mọi người trước mặt, đá đá chân, nhếch miệng cười, bộ dáng cực đáng yêu khiến mọi người cười ha ha, đường cong khóe môi Tiêu Dục cũng càng ngày càng cao, càng cảm thấy hoàng nhi mình không giống người thường .

Giây lát, Tiêu Dục cất cao giọng nói: “Nhị hoàng tử trí tuệ nhanh nhẹn, rất được lòng trẫm, nay nhân bữa tiệc trăng tròn, đặc biệt ban thưởng danh ‘Hạo’”

Nghe vậy, mọi người kinh hãi, chỉ là một tiểu nhi vừa trăng tròn, sao có thể nhìn ra được trí tuệ nhanh nhẹn ? Quan trọng nhất là Hoàng thượng lại trong bữa tiệc trăng tròn ban tên cho nhị hoàng tử là ‘Hạo’, ‘Hạo’ ý chỉ trời cao bao la, này ý nghĩa sâu xa, chớ không phải là Hoàng thượng cũng có thâm ý khác?

Trong lòng Hoàng hậu cảnh giác, quy củ lão tổ tong đặt ra, con cháu hoàng gia đều là tròn một tuổi mới ban thưởng tên nhập tông điệp, từ xưa đến giờ luôn như vậy, liền ngay cả hoàng tử đầu tiên của Tiêu Dục, Tiêu

https://thuviensach.vn

Mộc cũng là lúc một tuổi mới được ban tên, sao Cố Vân Yên một cái chiêu nghi nho nhỏ sinh nhị hoàng tử có thể được thù vinh này? Càng nghĩ càng không phải tư vị

~Đức phi cùng Vương tiệp dư đều là hai mắt trợn lên, một bộ khó có thể tiếp nhận, tay gắt gao bấu vào thành ghế, kiềm nén tức giận trong lòng.

Cố Vân Yên không nhìn biểu tình mọi người khác thường, dịu ngoan cúi đầu nói: “Nô tì thay nhị hoàng tử tạ Hoàng thượng long ân!” Tiêu Dục ôn nhu đưa tay hư đỡ nàng đứng dậy.

Phản ứng lại sau mọi người đều tiến lên chúc mừng, trong lúc nhất thời, bữa tiệc trăng tròn càng náo nhiệt.

Hôm nay Tiêu Dục hưng trí cực cao, mãi cho đến yến hội kết thúc, mới đưa Thái hậu rời đi.

Yến hội xong, Cố Vân Yên ôm nhị hoàng tử vừa được ban thưởng tên là ‘Tiêu Hạo’ trở về Tĩnh Di hiên, tiểu tử kia mệt mỏi một ngày, lúc này ngủ say, Cố Vân Yên hôn vài cái mới để bà vú bế đi xuống.

Thị Thư cao hứng nói: “Hoàng thượng thực thương nhị hoàng tử của chúng ta, trước mặt mọi người lại bữa tiệc ở trăng tròn ban thưởng danh cho nhị hoàng tử, đây chính là ân sủng đặc biệt, người bên ngoài nhưng là chưa từng có!”

Cố Vân Yên gật đầu nói: “Ân, bản cung cũng không nghĩ đến Hoàng thượng lại sẽ ở bữa tiệc trăng tròn ban thưởng danh cho hoàng nhi, thực khiến ta ngoài ý muốn cùng kinh hỉ.”

Thị Cầm đang giúp Cố Vân Yên thay y phục cũng góp lời: “Nhị hoàng tử của chúng ta trí tuệ nhanh nhẹn, người bên ngoài sao có thể so được, tất nhiên là có thể được Hoàng thượng yêu thích !”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên mỉm cười, nói: “Nhị hoàng tử mới mấy tuổi nha, sao nhìn ra được đến trí tuệ nhanh nhẹn ? Xem một đám các ngươi đem hắn lên đến trời mây , bản cung còn phải thay Hạo Nhi ngượng ngùng.”

Thị Thư Thị Cầm không khỏi nhìn nhau cười, nói: “Nhóm nô tỳ nhìn nhị hoàng tử chúng ta so với người bên ngoài càng khiến người ta yêu thích! Xem thế nào cũng không đủ.”

“Nhị hoàng tử! Nhị hoàng tử,,,,,,” Trong lồng tre Bạch Tuyết không chịu cô đơn, miệng thúy thúy kêu.

Cố Vân Yên chỉ vào Bạch Tuyết trong lồng tre cười nói: “Ngươi thật là quỷ tinh quái , cũng học theo bọn họ trêu chọc bản cung, cẩn thận hôm nay không cho ngươi ăn.”

Bạch Tuyết ngưỡng cái đầu, mở to cặp mắt ra vẻ tội nghiệp nhìn Cố Vân Yên, thấy Cố Vân Yên làm như như không thấy, vỗ cánh kêu lên: “Nương nương vạn phúc kim an! Nương nương vạn phúc kim an,,,,,,”

Đám người Cố Vân Yên đều bị bộ dáng giảo hoạt của nó chọc buồn cười! Mọi người náo loạn một hồi lâu mới tan. (Bạch Tuyết thật sự rất thông minh, có linh tính. Ngày sau là nó cứu mạng 2 bảo bảo của Cố tỷ)

Trong khoảng thời gian này vì ở cữ, Cố Vân Yên đã lâu không được tắm , hôm nay thật vất vả ra tháng, lúc này liền gọi người chuẩn bị nước tắm rửa.

https://thuviensach.vn

Chương 65

Trong khoảng thời gian này vì ở cữ, Cố Vân Yên đã lâu chưa tắm , hôm nay thật vất vả ra tháng, lúc này liền gọi người chuẩn bị nước tắm rửa.

Cố Vân Yên vừa mới chuẩn bị cởi áo lưu vân cung sa thật mỏng, liền thấy được Tiêu Dục lặng yên không một tiếng động tiến vào, thoáng kinh ngạc sau oán trách nói: “Hoàng thượng sao tiến vào cũng không nói một tiếng, làm cho nô tì hoảng sợ.”

“Trẫm vừa đưa mẫu hậu hồi cung liền lập tức bãi giá Trường Xuân cung, Yên nhi không ra nghênh giá cũng thôi, ngược lại quở trách trẫm a!” Ngữ khí cực bất đắc dĩ.

Cố Vân Yên quyến rũ cười, nói: “Nhưng thật ra nô tì trách lầm Hoàng thượng sao, như thế, nô tì liền thỉnh tội với Hoàng thượng.” Ngoài miệng tuy là nói như vậy, cũng không có chút hành vi bồi tội.

Tiêu Dục tiến lên ôm người kéo vào lòng, ở bên tai Cố Vân Yên nói: “Yên nhi càng ngày càng bướng bỉnh !” Nói xong không khỏi cúi đầu nở nụ cười.

Cố Vân Yên thẹn thùng nói: “Nô tì lúc trước ở cữ, trên người có cổ mùi lạ ~” Nói xong liền giãy dụa dục thoát khỏi Tiêu Dục ôm ấp.

Tiêu Dục hơi hơi dùng sức nắm thật chặt thiên hạ trong lòng đang giãy dụa, nói: “Có sao? Sao trẫm không ngửi thấy nhỉ.” Nói xong liền vươn người tới.

Giây lát, cười nói: “Là có mùi cổ nhân,,,,,, có cổ mùi nha ~”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên cử mâu, thu thủy bàn phượng mâu xấu hổ mang khiếp giận Tiêu Dục liếc mắt một cái, Tiêu Dục nhìn xem tâm thần rung động, ngay tại hắn lơi lỏng trong nháy mắt đó, Cố Vân Yên tựa như giảo hoạt hồ ly vậy đào thoát đi.

Cố Vân Yên tránh xa Tiêu Dục năm thước, bỗng nhiên quay đầu, lúm đồng tiền như hoa nói: “Nô tì đi tắm , Hoàng thượng tự nhiên đi!” Nói xong, lưu đế vương đứng cười cười ở bên trong, một mình đi tắm .

Trong phòng tắm, trong thùng nước rải đầy cánh hoa mai, sương mù quanh quẩn, một mùi hương hoa mai xông vào mũi, Cố Vân Yên thật sâu hít một ngụm, mới từ tốn thoát quần áo còn trên người, chậm rãi bước vào thùng nước tắm.

Hai khắc sau, Cố Vân Yên lau từ đầu đến chân một lần, mới đứng dậy thay quần áo. Tiêu Dục đang dựa vào cho tháp mỹ nhân nghiên cứu sách dạy đánh cờ, nghe được ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân, quay đầu liền thấy được Cố Vân Yên chỉ mặc áo sơ mi nhẹ nhàng tiêu sái tiến vào.

Trong lúc Cố Vân Yên ở cữ, mỗi ngày Thị Họa đều chuẩn bị một chén thuốc có thể giúp sản phụ rất nhanh khôi phục dáng người cho nàng ăn, lại thêm nửa canh giờ mát xa, dáng người Cố Vân Yên khôi phục vô cùng tốt, không có chút gì dáng vẻ của phụ nhân vừa mới ra tháng, thậm chí dáng người càng hơn trước.

Tiêu Dục nói: “Muộn rồi, sớm nghỉ ngơi!” Nói xong liền ôm Cố Vân Yên đến giường.

Ban đêm, hai người ôm nhau mà ngủ!

“Chủ tử! Chủ tử ~ ngài mau tỉnh lại đi, bằng không đi thỉnh an Hoàng hậu nương nương chậm ~” Thị Thư lo lắng gọi Cố Vân Yên đang ngủ say.

Cố Vân Yên trở mình, la hét nói: “Đừng gọi ta, ồn ào ~”

https://thuviensach.vn

Thị Họa đang sửa sang lại cung trang thấy vẻ mặt Thị Thư không làm sao được, đành phải lại đây khuyên nhủ: “Chủ tử ~ ngài quên hôm nay phải đi thỉnh an Hoàng hậu nương nương sao? Hôm qua ngài còn dặn nô tỳ sáng nay đừng quên việc này mà!” Nói đến hai chữ thỉnh an , giọng Thị Họa cất cao hơn chút.

Nghe thấy Thị Họa nói như thế, Cố Vân Yên còn buồn ngủ nhắc lại : “Thỉnh an ~ thỉnh,,,,,,” Từ " an " cuối cùng còn chưa nói xong, Cố Vân Yên cũng đã nhanh chóng ngồi dậy, chỉ vì nàng bỗng nhiên nhớ lại mình đã ra tháng, cũng liền ý nghĩa từ hôm nay mỗi ngày lại đều phải sáng sớm đi thỉnh an trung cung Hoàng hậu, những ngày ngủ thẳng đến tự nhiên tỉnh dĩ nhiên không còn nữa.

“Hiện tại là canh giờ gì? Các ngươi sao không gọi ta dậy sớm hơn? Nếu là ngày đầu tiên bản cung ra tháng liền đi thỉnh an muộn, còn không biết Hoàng hậu sẽ giở trò gì đâu ~” Cố Vân Yên liên thanh nói.

Thị Thư dở khóc dở cười nhỏ giọng nói thầm: “Nô tỳ kêu ngài vài lần rồi a, ngài chính là không chịu dậy!” Ngữ khí hàm ẩn nói không nên lời bất đắc dĩ cùng ủy khuất.

Nghe vậy, vẻ mặt Cố Vân Yên quẫn bách nói: “Nguyên là bản cung ngủ mê `”

Cố Vân Yên thấy khóe môi hai người Thị Thư cùng Thị Họa đều có ý cười, có chút không được tự nhiên nói: “Mau hầu hạ bản cung rửa mặt thay quần áo, đừng chậm trễ canh giờ thỉnh an.” Hai đại cung nữ vội vàng làm việc, chính là ý cười khóe môi vẫn không có rút đi.

Thị Họa tay chân lưu loát giúp Cố Vân Yên rửa mặt trang điểm xong, đoàn người liền vội vội vàng chạy tới Phượng Nghi cung.

Cũng may cuối cùng là không có tới trễ, lúc Cố Vân Yên tới Phượng Nghi cung, vừa vặn gặp phải Đức phi cùng Trương phi, Quý chiêu nghi, lấy

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên nay vị phân chiêu nghi, thời điểm này đến thỉnh an cũng là thích hợp, nếu là trước kia còn vị phân Tiệp dư liền có vẻ có chút chậm.

Cố Vân Yên tiến lên hành lễ vấn an Đức phi cùng Trương phi, lại cùng Quý chiêu nghi làm bán lễ, mấy người hoàn lễ lẫn nhau sau, mới vào đại điện.

Quả nhiên, trừ bỏ các nàng là nhóm phi tần địa vị cao, mọi người còn lại dĩ nhiên ngồi ngay ngắn trong điện, lấy Đức phi cầm đầu nhất tề tiến lên thỉnh an Hoàng hậu, Hoàng hậu mỉm cười mở miệng gọi người đứng lên.

Đám người Cố Vân Yên đứng dậy sau, liền lần lượt ngồi xuống vị trí của mình, nay trình tự chỗ ngồi đã thay đổi không ít. Bên phải phía dưới chỗ của Hoàng hậu vốn đã từng là chỗ Hiền phi đổi thành Đức phi, bên trái lại là Trương phi, dưới Trương phi đó là Cố Vân Yên, mà đối diện Cố Vân Yên là Quý chiêu nghi. Thay đổi chỗ ngồi nhiều nhất chắc chắn là Vương tiệp dư , lúc trước vốn là đứng đầu chúng phi biến thành dưới Quý chiêu nghi, thật đúng là làm cho người ta không thể không cảm thán một câu nhân sinh vô thường nha!

Hoàng hậu nhấp ngụm trà, nói: “Nay trong cung thêm nhị hoàng tử cùng tam công chúa, bệnh tình lão tổ tông cuối cùng là có chuyển biến tốt, bản cung cũng nhẹ nhàng buông gánh nặng trong lòng, đây đều là công lao Dục chiêu nghi cùng Đỗ tiệp dư nha ~”

Cố Vân Yên cùng Đỗ tiệp dư vội vàng đứng dậy, sợ hãi nói: “Hoàng hậu nương nương nói quá lời, nô tì không dám nhận.”

Hoàng hậu khẽ gật đầu, lại nói tiếp: “Lời tuy như thế, nhưng con nối dòng dưới gối Hoàng thượng chung quy là điêu linh chút, thêm Mộc Nhi lại,,,,,, may mắn Nghiên tiệp dư cxung đã có thai năm tháng, cũng để trong lòng Hoàng thượng cùng bản cung có chút an ủi.” Hoàng hậu không khỏi cảm khái dung nhan đại hoàng tử bị hủy, thấy được Đức phi thất thần bi

https://thuviensach.vn

phẫn, lúc này đang nói liền chuyển đến con trong bụng Nghiên tiệp dư. (ý muốn kích Đức phi ra tay hại Nghiên tiệp dư)

Nghiên tiệp dư nghe nhắc đến hoàng nhi của mình, không khỏi cúi đầu nhẹ nhàng vuốt ve bụng đã hiện rõ, Vương tiệp dư ngồi đối diện nàng thấy được nàng như vậy, lúc này châm chọc nói: “Cách ngôn thường nói: Nếu muốn biết đứa nhỏ là nam hay là nữ, phải xem tướng phụ nữ có thai, bụng có chút nhọn sinh ra ắt là nam nhi, bụng tròn liền là nữ nhi, bản cung mắt lạnh nhìn bụng Nghiên tiệp dư thế nào cũng thấy là tròn tròn cuồn cuộn thôi!” Nói xong liền che miệng cười.

Lời vừa nói ra, lúc này sắc mặt Nghiên tiệp dư lạnh lùng, trong lòng lửa giận lan tràn, cắn răng nói: “Vô luận là nam là nữ, nô tì cũng là kéo dài con nối dòng của Hoàng thượng, cuối cùng không có cô phụ Hoàng thượng long ân, chính là không biết Vương tiệp dư nhiều năm qua nhận hết ân sủng, lại nên như thế nào hồi báo Hoàng thượng thiên ân mênh mông cuồn cuộn !”

https://thuviensach.vn

Chương 66

Tươi cười trên mặt Vương tiệp dư nháy mắt cứng đờ, hai tay đeo hộ giáp gắt gao bấu vào khăn tay, ánh mắt như đao kiếm đâm vào bụng Nghiên tiệp dư, sau một lúc lâu, giọng căm hận nói: “Nghiên tiệp dư không khỏi nói còn quá sớm, đứa nhỏ một ngày chưa xuất thế liền ai đều nói không tốt có thể hay không có biến sổ, dù sao ví dụ đứa nhỏ ở trong bụng xuất hiện ‘Ngoài ý muốn’ chỗ nào cũng có.”

Nghiên tiệp dư nghe được Vương tiệp dư đang nguyền rủa đứa nhỏ của mình gặp chuyện không may, nhất thời sắc mặt xanh mét, tức giận đến thân mình phát run.

Hoàng hậu nghe được Vương tiệp dư càng nói càng thái quá, trên mặt không vui, lúc này nhíu mi nói: “Tốt lắm, bản cung mệt mỏi, các ngươi đều tan đi!” Nói xong liền nương theo tay đại cung nữ bên cạnh vào nội thất.

Mọi người vội vàng đứng dậy, quỳ gối hành lễ nói: “Nô tì /tần thiếp cung đưa Hoàng hậu nương nương! Nương nương thiên tuế! Thiên thiên tuế!” Đợi đến bóng dáng của Hoàng hậu hoàn toàn biến mất khỏi điện, mọi người mới đứng dậy.

Vương tiệp dư đứng dậy sau không đợi đám người Đức phi liền rời đi trước, liền dẫn đầu mang đại cung nữ Hồng Ngọc hướng ra ngoài cửa, Đức phi thấy thế, không chút do dự dẫn cung nhân bước nhanh theo, ngay lúc Vương tiệp dư sắp bước ra cửa đại điện chặn người lại. Đức phi lạnh lùng nhìn chăm chú vào Vương tiệp dư, trong con ngươi hận ý rõ ràng, có thể thấy được Đức phi đối Vương tiệp dư là thật hận thấu xương, nếu không

https://thuviensach.vn

phải ngại thân phận cùng lễ pháp, chỉ sợ Đức phi sớm hận không thể đem nàng nghiền xương thành tro, để giải mối hận trong lòng.

Hồi lâu, giọng Đức phi lạnh lùng nói: “Vương tiệp dư vào cung nhiều năm, cư nhiên không hiểu cao thấp tôn ti như thế nào? Bản cung chưa bước ra Phượng Nghi cung, khi nào liền đến phiên ngươi một cái Tiệp dư dẫn đầu rời đi?” Đây là lần đầu tiên từ lúc Cố Vân Yên vào cung tới nay thấy Đức phi cùng Vương tiệp dư chính diện giao phong.

Đại cung nữ Cẩm Yên bên người Đức phi tiếp theo trào phúng nói: “Còn tưởng rằng mình còn là Hiền phi cao cao tại thượng ngày xưa sao, hiện nay bất quá là cái Tiệp dư nho nhỏ thôi, còn muốn bày tư thế Hiền phi? Thật khiến người ta chê cười ~”

Thân là đại cung nữ của Đức phi, trong lòng Cẩm Yên cũng hận Vương tiệp dư thấu xương, không nói đến nhiều năm qua cao thấp Duyên Hi cung khắp nơi bị người cảu Cảnh Dương cung cưỡng chế một đầu, chỉ bằng một chuyện Vương tiệp dư bức bách nãi ma ma hãm hại đại hoàng tử bị hủy dung nhan, Cẩm Yên cũng không có cách nào không hận Vương tiệp dư. Đại hoàng tử là hy vọng của chủ tử nhà mình, cũng là hy vọng của toàn bộ Duyên Hi cung. Nay Vương tiệp dư nay không bằng xưa, Cẩm Yên liền không cần lại ẩn nhẫn, cơ hội tốt như hôm nay, Cẩm Yên sao có thể bỏ qua chứ?

Nghe vậy, Vương tiệp dư tức giận đến sắc mặt lúc xanh lúc trắng, ngực không khỏi phập phồng, có lẽ là nóng giận làm mờ đầu óc, nhất thời nhưng lại quên phản bác lời Đức phi cùng Cẩm Yên.

Đức phi oán hận liếc mắt Vương tiệp dư một cái, mới mang theo cung nhân phía sau nghênh ngang mà đi.

Mọi người trong điện thấy được Vương tiệp dư trước mặt bị tức đến sắc mặt xanh mét, trên mặt đều là một bộ xem kịch vui, Vương tiệp dư phục hồi

https://thuviensach.vn

tinh thần lại, tức giận người hừ lạnh một tiếng với mọi người phía sau, mang theo Hồng Ngọc đi giống như chạy trốn, ly khai Phượng Nghi cung.

Chờ Trương phi cùng Quý chiêu nghi rời đi, hai người Cố Vân Yên cùng Đỗ tiệp dư nhìn nhau cười, lần lượt rời đi trở về trong cung riêng.

Một buổi sáng không nhìn thấy nhị hoàng tử, Cố Vân Yên thật rất nhung nhớ, vừa về tới Tĩnh Di hiên, liền phân phó Thị Thư nói: “Nhanh ôm Hạo Nhi lại cho bản cung nhìn một cái!” Thị Thư lên tiếng trả lời liền đi.

Chỉ chốc lát sau, bà vú ôm nhị hoàng tử trắng trẻo mập mạp thỉnh an Cố Vân Yên, Cố Vân Yên vui vẻ nhận lấy, nhị hoàng tử vừa trăng tròn đã nhận thức được mẫu phi, lúc này được Cố Vân Yên ôm vào trong ngực nhếch miệng lộ ra khuôn mặt tươi cười.

Một bên Trương thị thấy thế cười nói: “Nhị hoàng tử vừa tỉnh lại, liền khóc nháo muốn tìm chủ tử ngài đấy, đám người nô tỳ dốc hết sức lực mới dỗ được, lúc này vừa thấy ngài lập tức cao hứng!”

Nghe vậy Cố Vân Yên ôn nhu cười, trong lòng một mảnh mềm mại, yêu thương hôn gò má trắng noãn nhị hoàng tử.

Được mẫu phi hôn, nhị hoàng tử hưng phấn đá đá cẳng chân, đôi mắt to trong veo như nước vòng vo chuyển, bỗng nhiên khanh khách bật cười, đây là lần đầu tiên từ lúc nhị hoàng tử sinh ra tới nay cười ra tiếng, thanh âm tuy nhẹ lại đủ để cho Cố Vân Yên khiếp sợ, giật mình sửng sốt vài giây mới lộ vẻ kinh hỉ.

Nhóm người Thị Họa cũng kinh ngạc, phản ứng lại sau đều là vui vẻ ra mặt, Thị Thư luôn miệng khen nói: “Xem xem, nhị hoàng tử của chúng ta thật thông minh, nhỏ như vậy đã biết làm mẫu phi vui vẻ, người bên ngoài không thể sánh bằng a!”

https://thuviensach.vn

Đám người bà vú cũng phụ họa, trong điện Tĩnh Di hiên nhất thời tiếng cười đùa không ngừng!

Ngự thư phòng

Ngoài Ngự thư phòng Lưu Đức Phúc đã đợi lâu, lúc này thấy được Kỉ Thành cùng Cố Trì một trước một sau tiến lại đây, lúc này tiến lên khom người nói: "Tạp gia gặp qua nhị vị đại nhân! Hoàng thượng phân phó qua, nhị vị đại nhân đến liền trực tiếp đi vào, nhị vị đại nhân mau mau!" Nói xong liền thối lui đến một bên, nhường đường cho Kỉ Thành cùng Cố Trì.

"Vi thần khấu kiến Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn tuế vạn tuế! Vạn vạn tuế!" Kỉ Thành cùng Cố Trì vào ngự thư phòng, nhất tề quỳ xuống hành lễ với Tiêu Dục.

Tiêu Dục nâng tay lên, nói: "Hai vị ái khanh miễn lễ đi!"

"Tạ Hoàng thượng!" Hai người tạ ơn mới đứng dậy, khom người đứng trước mặt Tiêu Dục.

"Chuyện trẫm công đạo các ngươi đã làm thỏa đáng chưa?"

"Hồi Hoàng thượng, trải qua vi thần nhiều phiên cố gắng thương lượng cùng Lâm phó tướng, cuối cùng không có nhục hoàng mệnh, chỉ cần Hoàng thượng ra lệnh một tiếng, Lâm phó tướng tùy thời có thể đứng ra chỉ chứng Uy Viễn tướng quân." Cố Trì tiến lên một bước nói.

"Hồi Hoàng thượng, bên này vi thần cũng chuẩn bị toàn bộ thỏa đáng, chỉ cần Hoàng thượng đồng ý, tùy thời có thể làm việc!" Kỉ Thành nói tiếp.

Nghe vậy, sắc mặt Tiêu Dục hoãn lại, nói: "Tốt! Hai vị ái khanh không hổ là phụ tá đắc lực của trẫm! Đợi đến ngày sự thành, công lớn nhất tất của các ngươi ~"

https://thuviensach.vn

Hai người Cố Trì cùng Kỉ Thành trăm miệng một lời nói: “Có thể làm việc vì Hoàng thượng, vi thần dù chết không từ!”

Tháng 8, trên triều đình bùng nổ một án khiến cả triều khiếp sợ, phụ thân Đức phi là hộ bộ Thị lang cùng tổ phụ Nghiên tiệp dư Giang các lão cùng vài vị quan viên Ngự sử đài liên danh thượng tấu tố cáo đương triều Uy Viễn tướng quân cùng bộ binh Thượng thư, tội danh lấy quyền mưu tư, tham ô quân lương, cường quyền áp bách cấp dưới, giết người diệt khẩu cùng nhiều tội danh lớn nhỏ khác, việc này vừa ra, giống như ném một hòn đá tảng xuống mặt hồ vốn đang tĩnh lặng, nhất thời khiến cho sóng to gió lớn, trong triều đình một mảnh ồ lên không thôi.

Liên tục ba ngày, tấu chương tố cáo Uy Viễn tướng quân cùng bộ binh Thượng thư liên tiếp đưa đến trong tay Tiêu Dục, mà thái độ Tiêu Dục vẫn như cũ là lưu mà không phát. (đọc nhưng không đưa xử lý)

Cục diện như vậy giằng co liên tục vài ngày, thẳng đến việc này ồn ào huyên náo khắp nơi, Tiêu Dục mới không thể không đem vụ án ra xử lý công khai, cùng vài vị quan viên chủ chốt trong triều thương nghị một phen, cuối cùng quyết định hạ chỉ mệnh lệnh Lại bộ Thị lang Kỉ Thành tra rõ án này.

https://thuviensach.vn

Chương 67

Cùng lúc này, cũng có bộ phận quan viên quan hệ thông gia hoặc tương giao nhiều năm với Uy Viễn tướng quân cùng Thượng thư Bộ Binh, cũng dâng tấu duy hộ hai người, nói thẳng đám người Hộ bộ Thị lang cùng Giang các lão chính là đang bịa đặt vu hãm người khác, hành động này chính là liều mạng giao phong chính diện, trong lúc nhất thời văn võ bá quan hình thành ba phái. Một phái ủng hộ nhóm Hộ bộ Thị lang, một phái duy hộ Uy Viễn tướng quân cùng Thượng thư Bộ binh, còn có một phái tức là phái trung gian, chính là là sự không liên quan mình, liền làm khan giả đứng xem thôi.

Thế cục triều đình khẩn trương chưa từng có, trong điện Khải Nguyên ngưng đọng mùi khói thuốc súng nồng đậm. Vì xử lý án này, Tiêu Dục đã nhiều ngày chưa từng đặt chân hậu cung. Chịu ảnh hưởng của tiền triều, bầu không khí hậu cung cũng dần dần ngưng trọng lên.

Một ngày này, Cố Vân Yên đang bồi nhị hoàng tử chơi, bỗng nhiên nhớ tới lúc này Tiêu Dục chính vụ quấn thân thêm thời tiết khô nóng, sợ là tâm thần không yên, nóng trong người, lúc này liền phân phó Thị Họa nói: “Ngươi đi nấu bát canh hạt sen, một lát bảo Thường Phúc đưa đi Càn Thanh cung để Hoàng thượng dùng.”

Thị Họa quỳ gối nói: “Dạ, nô tỳ tuân mệnh.” Nói xong liền lui ra chuẩn bị canh hạt sen.

Một lúc lâu sau, Thường Phúc mang theo thực hộp xuất hiện ở ngoài điện Càn Thanh cung, Lưu Đức Phúc canh giữ ở ngoài cửa thấy được bóng

https://thuviensach.vn

dáng của Thường Phúc, nghi hoặc nói: “Sao ngươi lại chạy tới đây giờ này? Nhưng là Tĩnh Di hiên đã xảy ra chuyện gì?”

Thường Phúc khom người nói: “Hồi Lưu tổng quản, nô tài là phụng mệnh Dục chiêu nghi nương nương, đưa canh hạt sen cho Hoàng thượng.”

Lưu Đức Phúc nói: “Hoàng thượng đang rất bận, thời gian đâu dùng canh hạt sen,,,,,,” Dừng một chút, lại nói: “Ngươi chờ một đi, cũng là một phen tâm ý của Dục chiêu nghi nương nương, Tạp gia liền đi thông báo giùm ngươi một tiếng, về phần Hoàng thượng có cho truyền hay không thì không phải là chuyện Tạp gia có thể quản.”

Thường Phúc cảm kích nói: “Đa tạ Lưu tổng quản, làm phiền ngài!”

Lưu Đức Phúc vung phất trần, liền khom người vào trong điện, liếc mắt nhìn Tiêu Dục đang cúi đầu chăm chú phê duyệt tấu chương nói: “Khởi bẩm chủ tử, Dục chiêu nghi nương nương sai người đưa tới canh hạt sen cho ngài, lúc này Thường Phúc đang ở ngoài điện, người xem,,,,,,?”

Tiêu Dục ngừng bút son trong tay, ngẩng đầu nói: “Truyền lên đi!”

Lưu Đức Phúc việc cười nói: “ Dạ! Nô tài tuân mệnh.” Nói xong truyền Thường Phúc tiến vào.

“Nô tài thỉnh an Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn phúc kim an!” Thường Phúc quỳ xuống hành lễ nói.

“Đứng lên đi! Dục chiêu nghi trừ bỏ để ngươi đưa canh hạt sen lại đây, còn có nói cái gì không?” Tiêu Dục hỏi.

“Hồi Hoàng thượng, nương nương bảo nô tài chuyển cáo Hoàng thượng, dù triều chính nhiều phiền nhiễu, cũng mong Hoàng thượng yêu thương thân mình, bảo trọng long thể!”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục nghe vậy, sắc mặt càng nhu hòa nói: “Trở về nói cho Dục chiêu nghi, liền nói trẫm đã biết được tâm ý của nàng, bảo nàng yên tâm chiếu cố nhị hoàng tử.”

“Dạ! Nô tài cáo lui.” Thường Phúc cung kính nói, cong thắt lưng rút lui đi ra ngoài.

Thường Phúc lui ra sau, Tiêu Dục liền ý bảo Lưu Đức Phúc đem canh hạt sen trong hộp đựng thức ăn mang lên, Lưu Đức Phúc nhận thấy được khóe môi chủ tử nhà mình lộ ra ý cười, liền lựa lời hay nói: “Canh hạt sen này không chỉ có vị nùng ngọt ngào, mỹ vị ngon miệng, còn có hiệu quả cường tâm an thần, thanh tâm tĩnh khí, tại mùa hè khô nóng dùng là không thể tốt hơn, nghĩ đến Dục chiêu nghi nương nương hẳn cũng biết mới có thể đặc biệt sai người đưa tới canh hạt sen ~”

Tiêu Dục một hơi uống hết bát canh hạt sen không còn một mảnh, buông bát, nói: “Thường ngày phi tần đưa tới cái ăn cũng không ít, cũng không thấy ngươi nói mấy lời này, hôm nay Dục chiêu nghi bất quá là sai người tặng bát canh hạt sen lại đây, ngươi liền nói nhiều như vậy, nhưng là được Dục chiêu nghi cho chỗ tốt gì sao?”

Lưu Đức Phúc thấy chủ tử ngoài miệng tuy là quở trách, ý cười bên môi lại chỉ tăng không giảm, nhất thời cười nói: “Nô tài nhưng thật ra lẩm bẩm vậy thôi, chẳng qua mấy bát canh kia chủ tử gia ngài có bao giờ dùng, tất nhiên nô tài không có cơ hội nói rồi!”

Nghe vậy, Tiêu Dục cười yếu ớt không nói!

Tĩnh Di hiên

Thường Phúc vừa về tới Tĩnh Di hiên, lập tức tiến đến vấn an Cố Vân Yên, nói: “Khởi bẩm chủ tử, nô tài đã dựa theo ngài phân phó đem canh hạt sen đưa đi cho Hoàng thượng dùng.”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên nhẹ giọng nói: “Hoàng thượng triệu kiến ngươi, có nói cái gì khác không?”

“Hoàng thượng hỏi nô tài: Ngài có công đạo nô tài nhắn dùm gì không? Nô tài nghĩ rằng chủ tử có lẽ là nhất thời quên công đạo nô tài, liền tự chủ trương thay nương nương truyền đạt suy nghĩ trong lòng nương nương, mong rằng nương nương thứ tội!” Thường Phúc nói.

Cố Vân Yên vỗ nhẹ lên đầu, nói: “Là bản cung sơ ý, nhưng lại quên dặn ngươi bản cung muốn nói với Hoàng thượng những gì, vậy ngươi nói gì với Hoàng thượng?”

“Nô tài cùng Hoàng thượng nói: Nương nương bảo nô tài chuyển cáo Hoàng thượng, dù triều chính nhiều phiền nhiễu, cũng mong Hoàng thượng yêu thương thân mình, bảo trọng long thể!”

Cố Vân Yên gật đầu, mắt lộ ra vẻ tán thưởng, khen nói: “May ngươi thông minh, ở trước mặt hoàng thượng thay bản cung chu toàn, trong lòng bản cung thật là cảm kích!”

Thường Phúc vội vàng khiêm tốn nói: “Nương nương nói quá lời, nô tài không dám nhận.”

“Bên ngoài trời nóng, chạy đi chạy về một chuyến, ngươi cũng mệt mỏi, đi xuống nghỉ tạm đi.”

“Dạ, nô tài tạ nương nương ân điển.” Nói xong, liền khom người lui đi ra ngoài.

Một bên Thị Họa khó hiểu, nhẹ giọng hỏi: “Chủ tử, hôm nay ngài muốn thử cái gì sao?”

Cố Vân Yên khẽ vuốt kim trâm trên búi tóc, từ từ nói: “Bản cung bất quá là muốn thử một chút chủ tử trong lòng hắn là ai thôi!”

https://thuviensach.vn

Thị Họa hiện kinh ngạc, nói: “Chủ tử, ý của ngài là,,,,,,?”

Cố Vân Yên khẽ gật đầu nói: “Ân, đúng như suy nghĩ trong lòng ngươi.”

Ánh mắt Thị Họa không khỏi rơi xuống trên người Thường Phúc đã đi tới cửa điện, thẳng đến rốt cuộc nhìn không thấy bóng dáng của Thường Phúc.

Kỉ Thành nhận hoàng mệnh điều tra án Uy Viễn tướng quân cùng Binh bộ Thượng thư, trải qua hơn nửa tháng điều tra cùng truy tung, chân tướng chậm rãi trồi lên mặt nước, vu án tiến triển cực kỳ thần tốc, trước sau chưa tới một tháng, từng án của Uy Viễn tướng quân cùng Binh bộ Thượng thư đều nhất nhất tra rõ ràng, liền ngay cả án kiện thời kỳ tiên đế cũng bị tra xét đi ra.

Trong điện Khải Nguyên, Kỉ Thành đem căn cứ chính xác tra được của từng vụ án nhất nhất trình lên, văn võ bá quan đều bị hoảng sợ kinh hãi, Vĩnh Dật đế giận dữ, đương trường hạ một lúc ba đạo thánh chỉ, một: Bãi miễn chức quan Uy Viễn tướng quân cùng Binh bộ Thượng thư, nhốt vào thiên lao. Hai: Đặc mệnh thủ lĩnh Kim ngô vệ Triệu Lạc lãnh binh tiến đến tróc nã những đồng lõa còn lại. Ba: Kỉ Thành dẫn dắt quan binh niêm phong phủ Uy Viễn tướng quân phủ cùng Binh bộ Thượng thư.

Thủ đoạn Vĩnh Dật đế lôi đình, chấn động bách quan trong điện, nhất thời tất cả sững sờ, sau một lúc lâu, mọi người mới phản ứng lại, nhất tề quỳ xuống hô Hoàng thượng anh minh.

Giờ này khắc này, nhóm quan viên vốn cùng phe Uy Viễn tướng quân cùng Binh Bộ Thượng thư cũng dần dần nhìn ra manh mối, những án này vạn phần phức tạp, dính dáng thiên ti vạn lũ, làm sao thật sự là mười ngày nửa tháng liền có thể điều tra rõ được, e rằng là đã sớm âm thầm điều tra rõ ràng, chỉ đợi cơ hội thích hợp mới tung ra thôi, nghĩ đến sợ là mưu tính đã

https://thuviensach.vn

lâu. Lại liên tưởng đến Kỉ Thành chính là tâm phúc đế vương, thêm hôm nay bộ dáng quân vương mạnh mẽ vang dội, hay là,,,,,,? Mọi người đều bị phỏng đoán trong lòng mình dọa xuất mồ hôi lạnh cả người, nếu đúng là như vậy, vậy bọn họ là thông gia cùng thế giao nhiều năm với hai nhà Uy Viễn tướng quân cùng Binh bộ Thượng thư, có thể hay không bị liên lụy? Càng nghĩ trong lòng càng sợ hãi

~Tiêu Dục nhìn thoáng qua những quan viên vốn luôn ủng hộ Uy Viễn tướng quân cùng Binh bộ Thượng thư, tự nhiên không có bỏ qua tính kế trong mắt bọn họ. Quả nhiên, rất nhanh liền đều đi ra tố giác Uy Viễn tướng quân cùng Binh bộ Thượng thư, tuyên bố đều là bị hai người này lừa, người người đều là một bộ vô cùng đau đớn cùng hối hận lúc trước không nên tin tưởng hai người đó. Hành vi của bọn họ cũng chẳng phải chuyện hiếm lạ, nói khó nghe chính là vì tự bảo vệ mình không tiếc bỏ thân hữu ném đá xuống giếng, thật có thể nói là cây đổ bầy khỉ tan, tường đổ mọi người chạy.

Tiêu Dục hạ triều liền trực tiếp trở về Càn Thanh cung, chuyện trên triều đình phi tần hậu cung cũng có nghe thấy bảy tám phần. Vương tiệp dư điên cuồng đi tìm Tiêu Dục, ở ngoài Càn Thanh cung cầu kiến Tiêu Dục.

Trong ngày thường Vương tiệp dư chú trọng nhất dung nhan, giờ phút này đã không còn tâm trí bận tâm búi tóc trên đầu hơi hơi xốc xếch, chỉ một lòng vội vã gặp mặt Hoàng thượng.

“Phiền toái Lưu tổng quản thông báo cho Hoàng thượng một tiếng, nói bản cung cầu kiến!” Vương tiệp dư vừa xuống kiệu, lòng nóng như lửa đốt nói với Lưu Đức Phúc.

Lưu Đức Phúc khom người, khuyên nhủ: “Xin Tiệp dư nương nương thứ lỗi, lúc này Hoàng thượng đang bận, không rảnh gặp ngài, nếu không ngài về Cảnh Dương cung trước, chờ Hoàng thượng xong việc rồi nói sau?”

https://thuviensach.vn

Vương tiệp dư nôn nóng bất an nói: “Không được, phụ thân cùng cậu của bản cung đã bị nhốt vào đại lao, bản cung phải lập tức gặp mặt Hoàng thượng.”

Lưu Đức Phúc tận tình khuyên bảo nói: “Nhưng là nương nương ngài như vậy cũng không phải là biện pháp tốt nha, hậu cung không thể tham gia vào chính sự, nếu là Hoàng thượng nhìn đến ngài như vậy không chừng càng tức giận Binh bộ Thượng thư cùng Uy Viễn tướng quân, như vậy chẳng phải là càng lớn chuyện sao? Ngài nghe Tạp gia khuyên một câu đi, an an phận phận đợi ở Cảnh Dương cung chờ tin tức, phụ thân cùng cậu ngài không phải còn chưa có định tội sao? Nói không chừng sự tình sẽ có chuyển đổi đâu ~”

Nghe được Lưu Đức Phúc nói như vậy, trong lòng Vương tiệp dư do dự, không biết mình có nên nghe Lưu Đức Phúc hồi cung trước hay không.

Phía sau Hồng Ngọc nhỏ giọng khuyên nhủ: “Chủ tử, lời Lưu tổng quản có lý, ngài vạn không thể vào lúc mấu chốt này chọc giận Hoàng thượng, như vậy chỉ càng khiến lão gia cùng cữu lão gia bất lợi, ta vẫn là hồi cung đi! Nói sao lão gia cùng cữu lão gia làm quan trong triều nhiều năm, nhân mạch rộng khắp, chắc chắn có rất nhiều quan viên cầu tình thay lão gia cùng cữu lão gia.”

Nghe xong lời Hồng Ngọc nói, vốn là Vương tiệp dư đã có dao động, rốt cục thỏa hiệp, mang theo cung nhân phía sau trở về Cảnh Dương cung.

Đợi đám người Vương tiệp dư đi rồi, Lưu Đức Phúc liền khom người vào trong điện.

Tiêu Dục đang chuyên chú nhìn tấu chương trong tay, cũng không ngẩng đầu lên nói: “Đi rồi?”

“Hồi bẩm chủ tử, nô tài đã khuyên Tiệp dư nương nương hồi Cảnh Dương cung.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục khẽ gật đầu nói: “Chuyện này làm được không sai, ngày sau Vương tiệp dư lại đến cầu kiến, không cần hồi báo trực tiếp mời về.”

“Dạ, nô tài tuân mệnh.” Nói xong liền tiến lên thay Tiêu Dục sửa sang lại tấu chương đã phê duyệt.

https://thuviensach.vn

Chương 68

5 ngày sau, trải qua lục bộ xem xét, tội trạng của Binh bộ Thượng thư cùng Uy Viễn tướng quân được trình lên Tiêu Dục, trên triều đình Lưu Đức Phúc trước mặt văn võ bá quan đem tội trạng hai người phạm nhất nhất đọc rõ: "Sùng văn [tiên đế] 24 năm, Uy Viễn tướng quân liên hợp Binh bộ Thượng thư tham ô quân lương 280 vạn lượng bạc trắng; Vĩnh Dật 2 năm, Binh bộ Thượng thư lạm dụng chức quyền trong tay, bán quan phiến tước, tham ô nhận hối lộ tổng cộng 420 vạn lượng bạc trắng; Cùng năm binh bộ Thượng thư cùng Uy Viễn tướng quân hợp mưu diệt môn Mã phó thống lĩnh một nhà 28 mạng; Vĩnh Dật 3 năm,,,,,," Tổng cộng mười án, mỗi một kiện đều là tử tội, tội ác tày trời.

Tiêu Dục nghe Lưu Đức Phúc đọc xong tội trạng, sắc mặt âm trầm, hạ chỉ nói: "Nguyên Binh bộ Thượng thư Vương Nguyên cùng nguyên Uy Viễn tướng quân Đậu Dịch lạm dụng chức quyền, ăn hối lộ trái pháp luật, giết người diệt khẩu, tội ác ngập trời, muôn lần chết không đủ để đền tội, hiện đem hai người nhốt vào tử lao, đợi sau thu trảm. Vương nguyên cùng Đậu Dịch hai người tội ác ngập trời, vốn nên liên luỵ toàn tộc, nhưng niệm tình hai người từng ra trận giết địch, có nhiều chiến công, trẫm cũng không nhẫn tâm sát sinh quá mức, như vậy liền khai ân, tử tội có thể tha, nhưng cũng vẫn phải chịu phạt, nam đinh lưu đày biên cương, không chiếu không được vào kinh, nữ quyến phát mại làm nô."

Phía trên truyền đến tiếng đế vương lạnh như băng, mọi người đều bị kinh hồn táng đảm, âm thầm đổ một trận mồ hôi.

Cảnh Dương cung

https://thuviensach.vn

Trong điện Vương tiệp dư đang nôn nóng bất an chờ đám người Hồng Ngọc mang tin tức về, sáng sớm liền cảm thấy tâm thần không yên, Vương tiệp dư không ngừng ở đi tới đi lui trong đại điện, gấp đến độ xoay quanh. Hồng Ngọc cùng lãnh sự thái giám Cảnh Dương cung một canh giờ trước đã đi ra ngoài thám thính tin tức, lúc này vẫn chưa trở lại.

“Chủ tử, chủ tử,,,,,,” Chợt nghe tiếng Hồng Ngọc như khóc nức nở kêu to, Vương tiệp dư bay nhanh chạy tới ngoài điện, ở ngã rẽ vừa vặn nhìn thấy Hồng Ngọc.

Gặp Hồng Ngọc ửng đỏ hốc mắt, Vương tiệp dư liền có một loại dự cảm điềm xấu, giống như trái tim bị thủng một lỗ.

“Có tin tức rồi sao? Như thế nào?” Làm như cường chống một hơi hỏi ra kết quả nội tâm sợ hãi biết nhất nhưng cũng là muốn biết nhất.

Hồng Ngọc cúi đầu nói: “Chủ tử, Hoàng thượng đã hạ chỉ đem lão gia cùng cữu lão gia giải vào tử lao, chỉ đợi sau thu trảm. Phủ tướng quân cùng phủ chúng ta cũng bị niêm phong, liền ngay cả Vương gia chúng ta cùng Đậu gia toàn tộc cũng không có tránh được kiếp nạn này, nam đinh bị lưu đày biên ải, không chiếu không được vào kinh, nữ quyến phát mại làm nô ~” Nói xong lời cuối cùng nhịn không được khóc rống lên.

Hồng Ngọc là Vương tiệp dư từ Vương phủ mang tiến cung, cha mẹ cũng là người Vương phủ, một nhà các nàng đều là ở vương phủ làm nô làm tì, nay Vương phủ bị niêm phong, thân là người Vương phủ các nàng tự nhiên cũng khó trốn vận rủi.

Nghe vậy Vương tiệp dư thương tâm không thôi, nói: “Hoàng thượng sao tuyệt tình như vậy? Hắn không chút để ý cảm thụ của bản cung sao? Không! Hắn sẽ không! Hắn vẫn luôn rất đau bản cung không phải sao? Kia vì sao,,,,,,?”

https://thuviensach.vn

(Thật ra ban đầu anh Hoàng cũng xem như có tình cảm với Vương thị, dù gì nàng ta cũng theo anh nhiều năm, không có tình cũng có nghĩa. Đợi đến gần cuối khi nói về kiếp trước các nàng sẽ rõ. Nhưng Vương thị mưu hại con anh, anh không tha thứ được nên mới tuyệt tình. Kiếp trước 2 người con của Cố tỷ đều là Vương thị hại chết. Anh Hoàng sau khi biết mới động thủ với Vương gia. Kiếp này vì anh biết sớm hơn nên hành động sớm hơn)

“Không, bản cung muốn đi gặp Hoàng thượng, bản cung muốn gặp Hoàng thượng ~ ngươi nhanh đi sai người chuẩn bị kiệu!” Giọng Vương tiệp dư the thé nói.

Hồng Ngọc xoa xoa nước mắt nơi khóe mắt, liền hồng hốc mắt phân phó người chuẩn bị kiệu đi.

Ngự thư phòng

Trong ngự thư phòng Lưu Đức Phúc đang giúp Tiêu Dục nghiền mực, chợt nghe bên ngoài có thanh âm huyên náo, nâng mắt hư nhìn thoáng qua Tiêu Dục đang chuyên tâm nghiên cứu binh thư, thấy được chủ tử nhà mình thờ ơ, lúc này Lưu Đức Phúc ngừng tay, khom người lui đi ra ngoài.

“Tránh ra! Bản cung muốn gặp Hoàng thượng ~” Vương tiệp dư lạnh lùng nói Tiểu Thuật tử đang ngăn nàng lại.

“Mong rằng nương nương thứ tội, Hoàng thượng hạ lệnh bất luận kẻ nào cần không được phiền ngài.” Tiểu Thuật tử không chút dao động nói.

“Làm càn, ngươi là cái gì cũng dám ngăn trở bản cung, cũng không suy nghĩ xem mình có bao nhiêu phân lượng, nhiều nhất chỉ là một con chó bên người Lưu Đức Phúc thôi! Chỉ là một con chó, còn không mau cút khỏi mắt bản cung ~” Vương tiệp dư thẹn quá thành giận, không tiếc tự hạ thân phận nhục mạ nói.

https://thuviensach.vn

Năm ngón tay Tiểu Thuật tử giấu trong tay áo rộng lớn nắm chặt thành quyền, gân xanh trên mu bàn tay hiện lên, hai mắt đỏ đậm. Lưu Đức Phúc mới từ bên trong đi ra nghe vậy, cũng nhịn không được nhíu mày.

Lưu Đức Phúc nhẹ giọng nói với Tiểu Thuật tử: "Ngươi trước tiên lui xuống đi." Chợt hơi hơi cung kính khom người với Vương tiệp dư, nói "Nương nương trở về đi! Hoàng thượng có chỉ bất luận kẻ nào cũng không được phiền người, ngài tội gì khó xử Tạp gia đâu!"

"Bản cung không quay về, bản cung muốn gặp mặt Hoàng thượng. Lưu tổng quản ngươi đi thay bản cung cầu tình đi? Hoàng thượng xem ở mặt mũi của ngươi, chắc chắn gặp bản cung một lần." Vương tiệp dư thay đổi bộ dáng cả vú lấp miệng em mới vừa rồi, đáng thương hề hề nói. (chửi con nuôi của ổng cho đã rồi đi nhờ vả, Vương thị tới chết vẫn ngu)

Lưu Đức Phúc lắc lắc phất trần, nói: "Nương nương cất nhắc, lão nô bất quá là nô tài thôi, không có mặt mũi lớn như vậy."

Vẻ mặt Vương tiệp dư quẫn bách, ngập ngừng hồi lâu, nói: "Hôm nay Bản cung không thể không gặp mặt Hoàng thượng, bản cung quỳ cũng muốn đợi Hoàng thượng đi ra, Hoàng thượng khi nào đi ra gặp bản cung, bản cung mới đứng lên," Khi nói chuyện liền đã quỳ xuống, một bộ không quan tâm gì nữa cả.

Lưu Đức Phúc lại vung phất trần nói: "Nếu như thế, nương nương liền quỳ đi!" Nói xong xoay người đi vào trong điện, không để ý tới Vương tiệp dư quỳ trên đất.

Vương tiệp dư tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, quỳ càng thẳng chút. Một bên Hồng Ngọc khổ khuyên không có kết quả, chỉ có thể quỳ cùng chủ tử nhà mình.

Sau nửa canh giờ, chủ tớ Vương tiệp dư sớm quỳ đến hai chân run lên, mồ hôi rơi cả người, nhưng mà trong Ngự thư phòng Tiêu Dục không chút

https://thuviensach.vn

nào có dấu hiệu muốn đi ra, một lần này làm cho Vương tiệp dư nản lòng thoái chí, nhưng chỉ vừa nghĩ tới phụ thân cùng cậu bị giam giữ ở tử lao, cùng với tộc nhân sắp bị lưu đày cùng phát mại, Vương tiệp dư liền không thể không cắn răng cường chống đỡ, tiếp tục quỳ tiếp.

Hồi lâu, rốt cục Tiêu Dục từ Ngự thư phòng đi ra, một khắc kia, Vương tiệp dư như thấy được ánh rạng đông trong sinh mệnh, lúc này liền vội đứng lên, bởi vì thời gian dài quỳ hai chân máu không tuần hoàn, tuy rằng vừa tê lại đau, nhưng lúc này Vương tiệp dư một lòng thầm nghĩ cầu Tiêu Dục buông tha phụ thân cùng cậu cùng với tộc nhân, căn bản vô tâm để ý tới những cái khác.

Vương tiệp dư lắc thân mình tới trước mặt Tiêu Dục, nhìn khuôn mặt Tiêu Dục trước mắt như trước tuấn mỹ vô đào, bỗng nhiên liền đỏ hốc mắt, vô cùng ủy khuất nói: “Hoàng thượng ngài rốt cục đi ra, rốt cục đi ra gặp nô tì, nô tì chỉ biết ngài nhất định luyến tiếc nô tì phải chịu cực khổ.”

Tiêu Dục mắt nhìn thẳng trước, liền ngay cả khóe mắt cũng chưa từng có một tia dừng ở trên người của Vương tiệp dư, sắc mặt không đổi nói: “Trẫm muốn đi Trường Xuân cung dùng bữa, Vương tiệp dư tự tiện đi!” Nói xong liền không nhiều lời nữa, càng không dừng lại một giây một phút, đi nhanh về phía trước.

Hai mắt Vương tiệp dư trợn lên đứng ở tại chỗ, giật mình sững người nhìn bóng dáng của Tiêu Dục sắp đi xa, trong ánh mắt có bi thống có oán niệm càng nhiều là không thể tin.

Này thật sự vẫn là Tiêu Dục lúc trước thân mật gọi nàng Nhan nhi sao? Vẫn là Tiêu Dục vô luận nàng làm sai chuyện gì cũng không sinh khí nàng lâu lắm sao? Vẫn là Tiêu Dục mấy năm như một ngày sủng ái nàng sao? Vì sao lúc này hắn làm nàng cảm thấy xa lạ như vậy? Xa lạ tựa như thay đổi thành một người khác!

https://thuviensach.vn

Nhìn bóng dáng Tiêu Dục càng lúc càng xa, Vương tiệp dư phút chốc điên cuồng chạy lại, từ phía sau ôm thật chặt Tiêu Dục, nước mắt như mưa, nức nở nói: “Hoàng thượng, cầu ngài buông tha phụ thân cùng cậu nô tì đi! Xem ở mặt mũi nô tì, tha cho bọn hắn một mạng đi, nô tì van xin ngài, Hoàng thượng ~”

Tiêu Dục lạnh lùng phun ra hai chữ: “Buông tay!”

Vương tiệp dư không ngừng lắc đầu nói: “Không! Hoàng thượng không đáp ứng tha phụ thân cùng cậu nô tì, nô tì liền không buông tay.”

Tiêu Dục chưa bao giờ bị người áp chế như thế, thân là đế vương hắn lại há có thể dễ dàng tha thứ người khác dám ra điều kiện với mình, trên mặt lửa giận khiến Lưu Đức Phúc đứng một bên cũng hoảng sợ, chỉ có Vương tiệp dư từ phía sau ôm Tiêu Dục không nhìn thấy.

“Trẫm lặp lại lần nữa, buông tay!” Ánh mắt Tiêu Dục lạnh lẽo nói.

“Hoàng thượng đáp ứng thỉnh cầu của nô tì, nô tì liền buông tay.” Vương tiệp dư như cũ không biết sống chết nói.

Tiêu Dục kiên nhẫn hao hết, không chút do dự nín thở vận công đẩy Vương tiệp dư ra xa một thước, lại phân phó Lưu Đức Phúc, giọng lạnh lùng nói: “Truyền ý chỉ của trẫm, tổ huấn nói rõ hậu cung không thể tham gia vào chính sự, Vương tiệp dư không nhìn tổ huấn, luôn mãi can thiệp triều chính, từ ngày hôm nay, cấm túc trong thiền điện Cảnh Dương cung, không triệu không được ra!” Nói xong lập tức lên loan giá, lưu lại Vương tiệp dư ngây ra như phỗng đứng tại chỗ, chỉ chốc lát sau, ngồi ở trên loan giá Tiêu Dục liền nghe thấy phía sau truyền đến tiếng Vương tiệp dư cực kỳ bi thương khóc nỉ non.

(tự nhiên ta nhớ tới Hoa phi trong Chân Hoàn truyện. đều ngu như nhau)

https://thuviensach.vn

Từ lúc Vương tiệp dư bị cấm túc trong thiền điện Cảnh Dương cung sau, Hoàng hậu nương nương lợi dụng Cảnh Dương cung không có chủ vị nương nương liền đem cung nhân Cảnh Dương cung một lần nữa điều phối đến trong cung khác, nay bên người Vương tiệp dư chỉ có Hồng Ngọc cùng một tiểu cung nữ khác hầu hạ, mặt khác còn có bốn tiểu thái giám nội vụ phủ một lần nữa phân phối tới, danh nghĩa thay phiên trực, kì thực là giám thị Vương tiệp dư tránh cho nàng thừa dịp người khác không chuẩn bị, bước ra khỏi thiền điện Cảnh Dương cung.

Ngày xưa Cảnh Dương cung đông như trẩy hội, tinh mỹ xa hoa, bất quá ngắn ngủn mấy ngày liền lạnh lẽo như vậy, cung điện vẫn là cung điện tòa vàng son lộng lẫy kia, chính là phi tử ở lại bên trong không bao giờ nữa còn được đế vương thịnh sủng, vạn nhân truy phủng.

Vương tiệp dư ghé vào trên cửa sổ, hai mắt vô thần nhìn cây lựu ngoài cửa sổ đến ngẩn người, Hồng Ngọc bưng ngọ thiện vào, nhìn thân mình Vương tiệp dư rất nhanh gầy yếu, đau lòng không thôi, từ ngày đầu tiên bị cấm túc, mỗi ngày chủ tử liền giống hiện tại ghé vào trên cửa sổ ngẩn người, ngày qua ngày, một bộ không còn sức sống.

Hồng Ngọc vừa định gọi Vương tiệp dư dùng bữa, chợt nghe hai gã tiểu thái giám trực hôm nay một béo một gầy nói chuyện phiếm, tên thái giám béo kia cảm thán nói: “Ngươi nghe nói không? Hôm nay Hoàng thượng ở Ngự Hoa viên tổ chức hội hoa xuân thưởng cúc! Nghe nói quan viên Trường An thượng cống hơn mười bồn cúc đủ mọi màu sắc, một cây nở mấy đóa màu sắc không giống nhau, thật sự là văn sở vị văn nha, đáng tiếc ngươi ta vô duyên thấy ~”

Thái giám gầy tiếc nuối nói: “Cũng không phải sao, nghe nói là Hoàng thượng vì ngợi khen vài vị nương nương Đức phi, Dục chiêu nghi cùng Nghiên tiệp dư mà cố ý tổ chức, cơ hội như vậy cũng không phải là khi nào thì đều có thể có!”

https://thuviensach.vn

Thái giám béo nghi hoặc nói: “Này ta không có nghe nói a, Hoàng thượng vì sao phải ngợi khen vài vị nương nương này nha?”

Thái giám gầy đắc ý nói: “Này ngươi không biết đi! Không lâu trước phụ thân Đức phi không phải liên hợp tổ phụ Nghiên tiệp dư thượng tấu tố cáo nguyên Binh bộ Thượng thư cùng nguyên Uy Viễn tướng quân sao, biểu ca Dục tiệp dư là thủ lĩnh Kim ngô vệ phụng mệnh tróc nã đồng đảng Binh bộ Thượng thư cùng Uy Viễn tướng quân về quy án, lần này có thể thành công loại trừ hai kẻ gây hại xã tắc kia, mấy vị này là công lớn nhất, mấy nương nương kia đều là thân thích công thần, Hoàng thượng tất nhiên ban thưởng một phen!”

“Thì ra là thế! Vài vị nương nương này không chỉ có có thế lực gia tộc dựa vào còn có hoàng tử bàng thân, phần vinh sủng này người bên ngoài nhưng là chỉ có thể hâm mộ. Nói đến, có nhi nữ bàng thân chính là không giống với người khác, cứ xem Vương tiệp dư bị cấm túc bên trong đi! Nàng nếu là có thể có cái hoàng tử hoặc công chúa cũng không rơi vào kết cục thê lương như vậy, hai ta cũng không cần trực tại chỗ lạnh lẽo như lãnh cung này, lại nói cũng lạ, Vương tiệp dư này được sủng ái nhiều năm sao không sinh được một nhi nữ nào hết nhỉ?” Thái giám béo cực khó hiểu.

Thái giám gầy nhìn tả hữu xung quanh, thấy bốn phía cũng không có người khác, mới thấp giọng nói: “Ta có biểu thúc ở thái y viện, có lần say rượu sau không cẩn thận nói cho ta nghe một cái bí mật kinh thiên, ngươi đoán hắn nói gì? Ngươi khẳng định không thể tưởng được, hắn nói Vương tiệp dư sở dĩ nhiều năm không có thai là vì nàng ăn tuyệt dục tán!”

Nghe vậy, Vương tiệp dư ghé vào trên cửa sổ phút chốc trợn to hai mắt, phía sau Hồng Ngọc cũng khiếp sợ không thôi.

“Nếu thật sự là như vậy, sao Thái y thái y viện lại không chẩn đoán ra được? Cho dù Thái y khác không thể tin, nhưng là mọi người đều biết phó

https://thuviensach.vn

viện xử Trương thái y là ngoại gia thân thích của Vương tiệp dư nha, không lẽ hắn cũng bị người thu mua?" Thái giám béo nghi ngờ nói.

"Trương thái y là ngoại gia thân thích Vương tiệp dư không sai, nhưng hắn vì bảo trụ tánh mạng bản thân cùng gia tộc, phản bội Vương tiệp dư cũng không gì đáng trách nha!"

"Nhưng là phóng mắt nhìn toàn bộ hậu cung, ai có năng lực lớn như vậy, có thể minh mục trương đảm hại Vương tiệp dư nhiều năm như vậy? Liền ngay cả Hoàng hậu thân là hậu cung đứng đầu cũng không phải lúc trước bị Hiền phi thịnh sủng chèn ép, chỉ có thể nhượng bộ lui binh sao?" Thái giám béo lại nói.

Thái giám gầy thần bí hề hề nói: "Hậu cung là không có người có năng lực này, nhưng là thân là đứng đầu vạn dân vị kia đâu?" Nói xong nâng ngón tay chỉ trời.

Thái giám béo khiếp sợ nhìn về phía phương hướng Càn Thanh cung, nói: "Ngươi là nói,,,,,,? Nhưng là vị kia vì sao phải như thế?"

"Đây là thuật đế vương nha! Ngươi ngẫm lại nguyên tộc nhân Binh bộ Thượng thư ở trong triều nhậm chức nhân số nhiều, cùng với quan hệ thông gia thế giao rắc rối khó gỡ, mấu chốt nhất là cậu Vương tiệp dư nguyên Uy Viễn đại tướng quân tay cầm mười lăm vạn binh mã, có mấy thứ kiêng kị này, vị kia lại sao có thể có thể không hề phòng bị cùng ra đối sách?"

"Úc ~ đúng là như thế!" Thái giám béo ngộ đạo nói.

Thái giám gầy làm cái hư thủ thế, nói: "Ngươi nhỏ giọng chút a, vạn nhất không cẩn thận tiết lộ đi ra ngoài, vậy chúng ta chết chắc! Ngươi ta liền đem bí mật này giấu ở trong bụng, chỉ coi không biết gì hết."

Thái giám béo trịnh trọng gật đầu nói: "Ngươi yên tâm, vì mạng sống của chúng ta, đánh chết ta cũng sẽ không nói ra." Nói xong hai người liền

https://thuviensach.vn

dừng lại câu chuyện, yên lặng tiếp tục trực.

https://thuviensach.vn

Chương 69

Vương tiệp dư nhất thời như bị sét đánh, giờ khắc này như thể hết thảy đều yên lặng, nàng liền kinh ngạc thất thần như vậy vẫn không nhúc nhích, tín niệm ở sâu trong nội tâm vẫn tin tưởng vững chắc nháy mắt sụp xuống.

Khóe mắt từng giọt nước mắt không tiếng động rơi xuống, thần sắc bi thống không thôi, sau một lúc lâu, trong miệng lẩm bẩm nói: “Thì ra là thế? Thì ra là thế. Thì ra là thế!”

“Chủ tử ~ ngài,,,,,,” Hồng Ngọc thấp giọng kêu, nói đến bên miệng cũng không biết nên khuyên giải an ủi như thế nào, chỉ có che miệng khóc rống.

Vương tiệp dư buồn bã nói: “Nguyên lai ngươi chưa từng yêu ta, ngươi biểu hiện ra ngoài thương yêu cùng sủng ái bất quá là vì mê hoặc phụ thân, cậu cùng với những người ngươi muốn mê hoặc mà thôi, mà ta nhưng lại ngây ngốc tin tưởng ngươi là phát ra từ nội tâm,. Từ đầu tới cuối ta chỉ là một nữ nhân bị ngươi đùa bỡn trong tay thôi, hôm nay mới biết, cái gọi là nhiều năm vinh sủng đến cực điểm bất quá là một hồi chê cười, một hồi chê cười thật lớn ~”

Hận ý cùng không cam lòng trong con ngươi Vương tiệp dư càng ngày càng đậm, bỗng nhiên mạnh mẽ dùng sức xé rách cẩm khăn uyên ương trong tay ngày xưa nàng tự tay thêu, ‘Tê’ một tiếng khăn thành hai nửa, tiện đà khuôn mặt âm ngoan nói: “Ngươi hủy thân nhân của ta, hủy cả đời ta, như vậy ngươi cũng đừng trách ta hủy diệt những gì ngươi yêu thích,,,,,”

“Đi, đem Ngân Nguyệt đao cậu tặng bản cung năm sinh nhật 10 tuổi lại đây.” Vương tiệp dư lạnh giọng phân phó nói.

https://thuviensach.vn

Hồng Ngọc nghe vậy kinh ngạc không thôi, lo lắng nói: “Chủ tử, ngài muốn để làm chi? Ngài trăm ngàn đừng làm xằng bậy!”

“Bản cung lặp lại lần nữa, đem Ngân Nguyệt đao đến đây!” Vương tiệp dư tức giận nói.

Hồng Ngọc cuống quít nói: “Chủ tử ngài đừng nóng giận, nô tỳ đi lấy ngay,” Nói xong liền nhanh chóng đi lấy Ngân Nguyệt đao.

Vương tiệp dư chậm rãi tiếp nhận Ngân Nguyệt đao hai tay Hồng Ngọc đưa qua, nhìn chuôi đao khảm ruby, không khỏi lại rơi lệ, hình ảnh lúc nhỏ khi phụ thân dạy nàng luyện võ khiến nàng cả đời khó có thể quên, nhớ rõ nàng từ nhỏ đã nắm cái chuôi Ngân Nguyệt đao này, mà bàn tay to thoáng thô ráp của phụ thân nắm tay nhỏ bé của nàng, từng chiêu từng thức dạy nàng. Khi còn bé nàng đặc biệt yếu ớt, mỗi khi mới luyện một hồi liền mệt muốn nghỉ ngơi, phụ thân vì dụ hoặc nàng tập võ tương lai phòng thân, không tiếc đáp ứng khảm lên Ngân Nguyệt đao ruby nàng yêu nhất, phụ thân,,,,,,

“Ngươi nếu còn nhận bản cung là chủ tử, một lát vô luận bản cung nói cái gì, ngươi chỉ cần theo bản cung phân phó chấp hành là được. Ngươi nếu muốn ngăn trở bản cung, vậy hôm nay tình cảm chủ tớ ngươi ta dừng ở đây.”

Hồng Ngọc quỳ xuống cầu nói: “Chủ tử cầu ngài đừng không cần nô tỳ, nô tỳ từ nhỏ đã hầu hạ bên người ngài, chưa bao giờ nghĩ tới muốn ruồng bỏ chủ tử, vô luận sinh tử, nô tỳ đều là nô tỳ của ngài ~” Lời còn chưa dứt liền nhịn không được nghẹn ngào.

Mắt Vương tiệp dư lộ ra cảm động, nói: “Đứng lên đi! Bản cung biết hậu cung lớn như vậy, chỉ có ngươi là thật thật chính chính trung với bản cung!”

Hồng Ngọc đứng dậy nói: “Không biết chủ tử có chuyện gì phân phó?”

https://thuviensach.vn

Vương tiệp dư dán bên tai Hồng Ngọc một trận thì thầm, Hồng Ngọc nghe xong chỉ do dự một lát, liền quyết định vâng theo chủ tử phân phó làm việc.

Một khắc sau, liền thấy được khuôn mặt Hồng Ngọc hàm ẩn bất an chậm rãi vào tiến vào, Vương tiệp dư lập tức hỏi: "Như thế nào? Đã làm thỏa đáng?"

Hồng Ngọc gật đầu nói: "Hồi chủ tử, hai thái giám trực hôm nay đã bị nô tỳ bỏ thuốc mê."

Vương tiệp dư nói: "Ân, này có lẽ là chuyện cuối cùng ngươi làm vì bản cung ~" Vừa dứt lời người đã ra khỏi thiên điện.

Hồng Ngọc hồng hốc mắt nhìn bóng dáng Vương tiệp dư càng ngày càng xa.

Ngự Hoa viên

Lúc này Ngự Hoa viên xếp đầy những bồn hoa cúc nhan sắc đặc dị, khiến cung phi tần hậu không khỏi thưởng thức, đều bị kinh ngạc cùng tán thưởng, chưa từng nghĩ thế gian lại có hoa cúc độc đáo như thế, cùng một cây lại có hai đóa hoa màu sắc khác nhau.

Đế hậu sóng vai ngồi trên ghế trên, trước mặt hai người đó là giống hoa cúc quý hiếm nhất lần tiến cống này, Cố Vân Yên ngồi vào khoảng cách Đế hậu vẫn có chút khoảng cách, lúc này cũng bị hoa cúc độc đáo hấp dẫn, mẫu thân Triệu thị của Cố Vân Yên cực kỳ yêu cúc, Cố phủ cũng trồng không ít giống hoa cúc, nhưng cũng không xinh đẹp cùng mê người như hoa cúc trước mắt.

"Chủ tử, hoa cúc này thật là đẹp mắt, so với loại trong phủ chúng ta thật đẹp hơn! Người xem này,,,,,," Thị Thư quay đầu lại nói, lời còn chưa dứt

https://thuviensach.vn

chợt thấy một người mặc phục sức đại cung nữ đang cúi đầu lặng lẽ tới gần Cố Vân Yên.

Là người tập võ, nàng có thể sâu sắc nhận thấy được sát khí trên người cung nữ này, quả nhiên trong nháy mắt kế tiếp liền thấy được cung nữ kia phút chốc từ trong tay áo rút ra một Ngân Nguyệt đao, mạnh mẽ đâm tới Cố Vân Yên. Thị Thư không chút do dự phi thân che ở trước mặt Cố Vân Yên, giao thủ cùng cung nữ tiến đến ám sát, hai người đối chiến là lúc Thị Thư nhận ra người này đúng là Vương tiệp dư vốn bị cấm túc trong thiền điện Cảnh Dương cung. Mọi người đang chuyên tâm ngắm hoa bỗng nhiên nghe thấy bên này truyền đến tiếng đánh nhau, đều là một bộ mờ mịt luống cuống.

Tiêu Dục phi thân tới bên cạnh Cố Vân Yên, lo lắng hỏi: “Yên nhi không có việc gì đi?”

Cố Vân Yên lắc đầu nói: “Nô tì không có việc gì, Hoàng thượng đừng lo.”

Lấy thân thủ Vương tiệp dư tự bảo vệ mình thì dễ, nhưng cùng Thị Thư giao thủ, bất quá ba chiêu liền đã rõ ràng xuống thế hạ phong, rất nhanh Ngân Nguyệt đao trong tay bị Thị Thư đánh rớt, tiếp theo trúng Thị Thư một chưởng, lúc này Vương tiệp dư bị đá ra xa ba thước, vừa nhấc đầu liền thấy người bên cạnh đúng là Nghiên tiệp dư, mắt Vương tiệp dư lộ ra hận ý, chịu đựng đau đớn miệng vết thương truyền tới, dùng hết toàn lực xông tới Nghiên tiệp dư.

‘Phốc’ một tiếng, Nghiên tiệp dư té ngã trên đất, đại cung nữ hầu hạ bên người muốn ngăn cản đã là không kịp.

“Đau quá ~ bụng của ta đau quá ~” Nghiên tiệp dư nằm trên mặt đất thoáng chốc mặt không còn chút máu, miệng kêu cứu.

https://thuviensach.vn

Ngự Lâm quân đang trực ở Ngự Hoa viên được Tiêu Dục mệnh lệnh, lúc này tiến lên bắt Vương tiệp dư, vốn Vương tiệp dư còn liều mạng giãy dụa, nghe đến cung nữ bên người Nghiên tiệp dư kinh thanh thét lên "Máu!" liền buông tha chống cự, chỉ nhìn một vũng máu đỏ tươi kia cười ha ha, miệng ồn ào "Báo ứng! Báo ứng a ~"

Nhân lần trước Ngự Hoa viên xuất hiện độc xà, vì để ngừa vạn nhất, hôm nay Tiêu Dục dẫn theo viện xử thái y viện lại đây, Lưu thái y vốn cho là mình chính là thuần túy lại đây ngắm hoa, chưa từng nghĩ thật là có cơ hội mình lên sân khấu.

Mọi người chạy tới, nhìn Nghiên tiệp dư đã hôn mê, trên mặt lo lắng không thôi, cầm đầu Đế hậu hai người lại càng nôn nóng bất an, Hoàng hậu giành trước Tiêu Dục một bước nói: "Nghiên tiệp dư thương thế như thế nào? Thai nhi trong bụng có thể có trở ngại?"

Lưu thái y khom người nói: "Hồi bẩm Hoàng thượng, Hoàng hậu nương nương, Nghiên tiệp dư nương nương ngã xuống đất thật mạnh, bụng đã bị va chạm nghiêm trọng, không chỉ có động thai khí còn thấy hồng, tình huống cực không ổn!"

Tiêu Dục lạnh lùng nói: "Trẫm mặc kệ ngươi dùng phương pháp gì, phải bảo trụ đứa nhỏ trong bụng Nghiên tiệp dư."

Lưu thái y trù trừ hội nói: "Hoàng thượng, dung thần cả gan, theo tình huống trước mắt của Nghiên tiệp dư nương nương, nếu nghĩ bảo trụ mẫu tử hai người, biện pháp duy nhất cũng chỉ có sinh non."

Sắc mặt Hoàng hậu ngưng trọng nói: "Nhưng thai nhi trong bụng Nghiên tiệp dư mới hơn bảy tháng, này,,,,,,"

Lưu thái y gật đầu nói: "Lời Hoàng hậu nương nương nói cũng là vi thần muốn nói, con trong bụng Nghiên tiệp dư vừa hơn bảy tháng, tháng không đủ e rằng thân mình sẽ yếu hơn trẻ con bình thường, thêm lần này bị

https://thuviensach.vn

thương, chỉ sợ tương lai tình huống đứa bé cũng không lạc quan, nhưng hiện tại thương thế Nghiên tiệp dư không thể chần chờ, xin Hoàng thượng quyết định ~”

Sắc mặt Tiêu Dục đột nhiên biến đổi, lạnh lẽo hàn ý trong con ngươi làm cho người ta không rét mà run, nhìn lướt qua Nghiên tiệp dư hôn mê bất tỉnh nói: “Theo ý ngươi.”

Hoàng hậu phân phó cung nhân nâng Nghiên tiệp dư đến cung điện gần nhất, gọi Trương thái y cùng đến, tiện đà hành lễ cáo lui với Tiêu Dục, sau đó bước nhanh theo.

Chúng phi tần tuy rằng cũng nghĩ đi theo Hoàng hậu nương nương, để sớm biết tình huống Nghiên tiệp dư, nhưng ngại Tiêu Dục chưa lên tiếng, bất quá có thể tận mắt Tiêu Dục xử trí Vương tiệp dư nhiều năm chèn ép các nàng cũng tốt.

Tiêu Dục lạnh lùng nói: “Dẫn Vương tiệp dư tới.” Ngự Lâm quân nghe được Tiêu Dục phân phó, lúc này liền giải Vương tiệp dư lên.

Tiêu Dục lạnh lùng nhìn chăm chú vào Vương tiệp dư, mắt lộ ra chán ghét, nói: “Trẫm tuy biết ngươi làm nhiều việc ác, nhưng niệm ngươi làm bạn thánh giá nhiều năm, lại mất phụ tộc cậy vào, liền nghĩ lưu ngươi một mạng, chỉ cấm túc ngươi trong Cảnh Dương cung đến cuối đời, không nghĩ tới ngươi lại phát rồ đến như vậy.”

Kỳ thật, nếu vừa đem thế lực phụ tộc cùng ngoại gia nhổ tận gốc, liền loại bỏ Vương tiệp dư, không khỏi sẽ làm văn võ bá quan trái tim băng giá, cũng khiến người đàm tiếu, đây mới là nguyên nhân mấu chốt Tiêu Dục lưu lại Vương tiệp dư, Cố Vân Yên thầm nghĩ.

Hai mắt Vương tiệp dư sợ sệt dừng ở Tiêu Dục, ánh mắt phức tạp khôn kể, bỗng nhiên ngửa mặt lên trời cười to, chỉ là nụ cười kia xen lẫn nước mắt, trên mặt lộ vẻ chua xót cùng bi thương nói không nên lời.

https://thuviensach.vn

Hồi lâu, Vương tiệp dư dừng lại cười điên cuồng, ánh mắt xẹt qua trên người mọi người, cuối cùng dừng ở trên mặt Cố Vân Yên, giọng căm hận nói: “Ta hận các ngươi, hận tất cả các ngươi! Nhất là ngươi, ta chỉ hận lần này không thể tự tay giết ngươi, mặc dù ta đến dưới cửu tuyền, thành quỷ cũng sẽ không buông tha ngươi!”

Cố Vân Yên cười nhẹ, cực kỳ đạm mạc nói: “Trời làm bậy có thể sống, tự làm bậy không thể sống, ngươi có kết cục hôm nay đều là ngươi gieo gió gặt bảo, chẳng thể trách người bên ngoài! Nếu muốn hận liền hận chính ngươi làm bậy quá nhiều đi ~”

Nghe vậy, khuôn mặt Vương tiệp dư vặn vẹo, tức giận không thôi, giãy giụa muốn thoát khỏi Ngự Lâm quân giam cầm đánh về phía Cố Vân Yên.

Chúng phi tần nhìn Vương tiệp dư trước mặt khuôn mặt đáng sợ, thần thái điên cuồng, lại liên tưởng đến Hiền phi ngày xưa cao cao tại thượng, cả vú lấp miệng em, trong lòng khoái ý đồng thời cũng thổn thức không thôi.

Tiêu Dục không muốn nhìn Vương tiệp dư thêm một cái, lạnh lùng phun ra hai chữ, “Ban thưởng tử.”

https://thuviensach.vn

Chương 70

Nghe vậy, Đức phi nhất thời thở dài nhẹ nhõm một hơi, giống như tảng đá đặt ở trong lòng nhiều năm rốt cục thả xuống dưới, nhìn Vương thị trước mắt giãy dụa chật vật không chịu nổi, trong lòng Đức phi đầy cùng hưng phấn nói không nên lời. Nàng chờ đợi ngày này đã đợi lâu lắm, vì một ngày này nàng ẩn nhẫn nhiều năm, trời không phụ người có lòng, nàng rốt cục chờ được hôm nay, đại thù báo, giờ khắc này hốc mắt Đức phi nhưng lại nhịn không được chảy ra lệ ý, nhưng nàng biết đây là nước mắt vì quá vui mà khóc.

Khuôn mặt Cố Vân Yên bình tĩnh nhìn lại Vương tiệp dư, lấy tư thái người thắng thưởng thức Vương tiệp dư phẫn nộ cùng không cam lòng, điều này làm cho Vương tiệp dư vốn là hận không thể đương trường giết Cố Vân Yên càng thêm điên cuồng nổi giận, hai mắt đỏ đậm. Mà trên mặt Vương tiệp dư càng thống khổ càng bi thảm, Cố Vân Yên liền càng vui sướng, giờ khắc này trong cơ thể Cố Vân Yên khoái ý như măng sau mùa xuân vậy, điên cuồng chui từ dưới đất lên, tùy ý sinh trưởng.

Lưu Đức Phúc nháy ánh mắt ý bảo, Ngự Lâm quân liền nhanh chóng đem Vương tiệp dư một lòng nghĩ đánh về phía Cố Vân Yên áp đi xuống, không chút cho nàng đường sống phản kháng.

Tiêu Dục dẫn đầu rời đi, Đức phi hơi hơi ngửa đầu đem nước mắt sắp tràn mi mà ra bức trở về, dẫn chúng phi tần đuổi kịp Tiêu Dục.

Trong điện, Hoàng hậu đang lo lắng không yên ngồi trên ghế, thấy được Tiêu Dục cùng chúng phi tần tiến vào, Hoàng hậu lập tức đứng dậy hành lễ với Tiêu Dục, đám người Cố Vân Yên cũng vấn an Hoàng hậu.

https://thuviensach.vn

“Tử Đồng, hiện nay Nghiên tiệp dư như thế nào?” Tiêu Dục dò hỏi.

“Hồi Hoàng thượng, Trương thái y đã đi vào thi châm cho Nghiên tiệp dư, tình huống cụ thể như thế nào còn phải chờ Trương thái y đi ra mới biết.” Hoàng hậu lo lắng nhìn thoáng qua thiền điện, nhẹ giọng trả lời.

Tiêu Dục gật đầu nói: “Kia trẫm liền ngồi chờ cùng Tử Đồng đi.” Nói xong ngồi xuống bên cạnh Hoàng hậu, mọi người cũng ấn vị phân cao thấp lần lượt ngồi xuống.

Ước chừng quá một khắc, Trương thái y mới đi ra, Trương thái y lược sửa sang lại y quan, mới tiến lên hành lễ với Đế hậu cùng chúng phi tần.

“Nghiên tiệp dư cùng hoàng tự trong bụng hiện nay như thế nào?” Tiêu Dục gọi Trương thái y đứng dậy sau hỏi.

“Hồi bẩm Hoàng thượng, vi thần mới thi châm cho Nghiên tiệp dư nương nương, nương nương đãtỉnh táo lại, hiện nay cũng đã ăn xong canh thuận sản vi thần kê đơn, các bà mụ đã ở bên trong hiệp trợ nương nương sinh sản.” Trương thái y cung kính nói.

Nghe vậy, sắc mặt hai người Đế hậu mới dịu xuống, Tiêu Dục tiện đà lại nói: “Nghiên tiệp dư nay thân mình bị thương, sinh sản nhưng là có hung hiểm gì không?”

“Thỉnh Hoàng thượng yên tâm, vi thần đã chuẩn mạch của nương nương, y theo mạch tượng nương nương xem, trong canh thuận dản thêm thuốc đại bổ nguyên khí, phục mạch cố thoát, không có gì bất ngờ xảy ra, nương nương nhất định có thể thuận lợi sinh hạ hoàng tự.”

Hoàng hậu hỏi tiếp nói: “Nghiên tiệp dư đại khái khi nào mới có thể sinh hạ hoàng tự?”

https://thuviensach.vn

Trương thái y khẽ vuốt chòm râu hoa râm, đánh giá nói: “Ấn tình huống trước mắt của Nghiên tiệp dư nương nương, hẳn là trước rạng sáng mai có thể sinh hạ hoàng tự.”

Hoàng hậu gật đầu, chợt ôn nhu nói: “Y theo lời Trương thái y nói, Nghiên tiệp dư nhất thời cũng không thể sinh hạ hoàng tự ngay, Hoàng thượng ngài quốc sự nặng nề, nếu không ngài liền đi trước hồi cung xử lý chính sự?”

Tiêu Dục trầm ngâm, nói: “Như thế liền y theo lời Tử Đồng nói, bên này liền giao cho ngươi!”

Hoàng hậu ôn nhu nói: “Ân, Nghiên tiệp dư vừa có tin tức, nô tì lập tức phái người bẩm báo, Hoàng thượng có thể an tâm xử lý chính sự.”

Tiêu Dục gật gật đầu, lại nhìn hai người Cố Vân Yên cùng Đỗ tiệp dư nói: “Nhị hoàng tử cùng tam công chúa tuổi còn nhỏ, thời gian dài không thấy mẫu phi e sẽ náo loạn một phen, hai người các ngươi cũng trở về đi!”

Hai người Cố Vân Yên cùng Đỗ tiệp dư lúc này tạ ơn nói: “Tạ Hoàng thượng long ân.” Lại hành lễ với Hoàng hậu rồi cáo lui.

Tiêu Dục một mình trở về Ngự thư phòng phê duyệt tấu chương, cung điện Cố Vân Yên cùng Đỗ tiệp dư gần nhau, liền cùng nhau trở về, trên đường hai người vẫy lui tả hữu, nhỏ giọng đàm luận.

“Ác giả ác báo, Vương Mộng Nhan có hôm nay chính là báo ứng đến! Vừa nghĩ tới sau này không còn người này, trong lòng muội liền không ngừng được vui sướng.” Đỗ tiệp dư khoái ý nói.

Cố Vân Yên lại cười nói: “Nghiệp chướng quá nhiều, này là do nàng ta tự chặt đường sống cuối cùng của mình, để nàng ta đến dưới hoàng tuyền sám hối trước những oan hồn bị nàng ta hãm hại!”

https://thuviensach.vn

Đỗ tiệp dư khoan khoái nói: “Sau này trong cung thiếu ác ma này, tỷ muội chúng ta cũng có thể thoải mái rất nhiều.”

Cố Vân Yên gật đầu, hai người nhìn nhau cười liền không cần phải nhiều lời nữa, từ biệt lẫn nhau trở về trong cung riêng. Dù sao tại lúc mấu chốt này, các nàng cũng không tiện lưu lại bên ngoài quá lâu, tránh chọc người nhàn thoại.

Tĩnh Di hiên

Cố Vân Yên dỗ nhị hoàng tử đã được ba tháng tuổi ngủ sau, liền giao cho bà vú bế đi xuống, vừa mới chuẩn bị vào nội thất, liền thấy được Thị Thư bước nhanh đến.

Thị Thư quỳ gối hành lễ nói: “Khởi bẩm chủ tử, Thường Phúc công công mới từ bên ngoài tìm hiểu về, nói Nghiên tiệp dư nương nương hai khắc trước sinh hạ một tiểu hoàng tử ~”

Cố Vân Yên nhìn Thị Thư một bộ muốn nói lại thôi, nói: “Có cái gì muốn nói liền nói đi, đỡ ngươi bị nghẹn khó chịu.”

Nghe chủ tử nói vậy, Thị Thư không chút do dự nói: “Nghe nói thân mình tam hoàng tử đặc biệt suy nhược, tiếng khóc cứ như mèo con, thân mình nhỏ đến đáng thương, chỉ có bốn cân hai (khoảng 2kg1), mọi người đều nói e rằng ngày sau tam hoàng tử thể yếu nhiều bệnh.”

Nghe xong lời Thị Thư nói, Cố Vân Yên trầm tư một hồi, phân phó nói: “Tam hoàng tử sinh non, không đủ thảng, thân thể yếu đuối hơn trẻ con bình thường cũng là chuyện trong dự liệu, nghĩ đến trong lòng mọi người đã có so đo. Nhưng vì để tránh cho bị người có ác tâm đâm một đao sau lưng, một lát ngươi đi xuống dặn cao thấp Tĩnh Di hiên, sau này bên ngoài không được so sánh nhị hoàng tử với tam hoàng tử, nếu bị bản cung biết tuyệt đối xử phạt nặng.”

https://thuviensach.vn

Thị Thư nghiêm mặt nói: “Dạ, nô tỳ liền đi phân phó xuống, thỉnh chủ tử yên tâm!” Nói xong liền lui đi ra ngoài.

Hôm sau, Cố Vân Yên vừa dùng xong ngọ thiện, Vĩnh Ninh cung phái người tới, người này đúng là Từ ma ma đệ nhất nhân bên người Thái hậu.

“Lão nô thỉnh an chiêu nghi nương nương! Nương nương vạn phúc kim an.” Từ ma ma trung quy trung củ hành lễ.

Cố Vân Yên vội vàng đỡ người dậy, khách khí nói: “Ma ma đừng đa lễ, không biết ma ma đích thân đến vì chuyện gì?”

“Hồi chiêu nghi nương nương, Thái hậu lão nhân gia nàng thật là tưởng niệm nhị hoàng tử, liền bảo lão nô lại đây truyền lời, thỉnh chiêu nghi nương nương một lát ẵm nhị hoàng tử cùng lão nô đi Vĩnh Ninh cung.” Từ ma ma trả lời.

“Còn phiền Thái hậu nương nương triệu kiến, ta liền bế nhị hoàng tử theo ma ma đi Vĩnh Ninh cung, thỉnh ma ma chờ một lát.” Cố Vân Yên ôn nhu nói.

Qua một ly trà, bà vú liền thay quần áo khác cho nhị hoàng tử xong, Cố Vân Yên dẫn đoàn người đi Vĩnh Ninh cung.

Trong điện Vĩnh Ninh cung, Thái hậu đang ưu nhã uống bát súp, thấy được Cố Vân Yên ôm nhị hoàng tử tiến vào, vội buông bát, mặt mày nhu hòa vẻ mặt từ ái nhìn nhị hoàng tử Cố Vân Yên trong lòng.

Cố Vân Yên ôm nhị hoàng tử hành lễ vấn an với Thái hậu nói: “Nô tì thỉnh an lão tổ tông, lão tổ tông vạn phúc kim an!” Nói xong liền nắm tay nhỏ bé của nhị hoàng tử hướng Thái hậu: “Hạo Nhi thỉnh an hoàng tổ mẫu, nguyện hoàng tổ mẫu Phúc Thọ khang toàn!”

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Thái hậu từ ái nói: “Tốt tốt tốt! Tôn tử ngaon của ai gia thật hiếu tâm! Mấy ngày không thấy thực làm cho ai gia nhung nhớ a.” Nói xong liền tiếp nhận nhị hoàng tử Cố Vân Yên đưa qua, ôm vào trong ngực liên tiếp khen ngợi.

Cố Vân Yên nhàn tĩnh ngồi một bên, nhìn hình ảnh tổ tôn hoà thuận vui vẻ, trên mặt lộ vẻ nhu hòa, Thái hậu thoáng đảo ánh mắt qua, thầm nghĩ là người thức thời, không khỏi lại đối Cố Vân Yên xem trọng vài phần.

Sau một lúc lâu, Thái hậu khen nói: “Nhìn bộ dáng Hạo Nhi mập mạp, khỏe mạnh lại không mất thông minh, thật khiến người yêu thích, Hạo Nhi bộ dạng tốt, có thể thấy được cũng là mẫu phi ngươi biết nuôi dưỡng!”

Cố Vân Yên cuống quít khiêm tốn nói: “Lão tổ tông khen trật rồi, nô tì không dám nhận. Hạo Nhi bộ dạng tố đó là di truyền Hoàng thượng cùng lão tổ tông ngài a, cũng là lão tổ tông giáo dưỡng thật tốt, nô tì thay Hạo Nhi tạ hoàng tổ mẫu ưu ái.” Nói xong liền thi lễ một cái.

Thức thời lại không vơ vét công lao, ngôn ngữ tiến thối đúng độ, Thái hậu đối với Cố Vân Yên như vậy cảm thấy càng vừa lòng hơn, chợt phân phó Từ ma ma phía sau nói: “Đi, đem vòng tay phỉ thúy lan tử la của ai gia lại đây.”

Trên mặt Từ ma ma hơi lộ ra kinh ngạc, giây lát thu liễm biểu tình nói: “Dạ! Chủ tử chờ một lát, nô tỳ liền đi lấy.”

Chỉ chốc lát sau liền thấy được Từ ma ma mang một hộp trang sức gỗ cây tử đàn điêu khắc hoa tinh xảo đến, mở ra sau cung kính phụng đưa đến trước mặt Thái hậu.

Thái hậu đem vòng tay phỉ thúy lan tử la đặt tầng dưới cùng thận trọng lấy ra, tiện đà kéo cổ tay Cố Vân Yên đeo vào cho nàng, đánh giá tay ngọc trắng nõn của Cố Vân Yên khen: “Ngươi mang vòng tay này thật thích hợp,

https://thuviensach.vn

tử thúy nhẹ xinh đẹp tuyệt trần, ánh sáng màu oánh nhuận, càng tôn bàn tay nõn nà này, vòng tay này liền ban thưởng ngươi đi!”

Cố Vân Yên mỉm cười tạ ơn nói: “Tạ lão tổ tông ban cho!”

Thái hậu cười yếu ớt nói: “Ngày sau giáo dưỡng Hạo Nhi thật tốt, nhàn rỗi liền dẫn hắn đến Vĩnh Ninh cung, để lão thái bà này được nhìn tôn tử ngoan của ta.”

Cố Vân Yên cung kính nói: “Dạ! Nô tì cẩn tuân lão tổ tông dạy bảo, chắc chắn dụng tâm giáo dưỡng Hạo Nhi, tuyệt không cô phụ lão tổ tông kỳ vọng.”

Thái hậu tiếp theo lại chơi đùa với nhị hoàng tử một lát, mới ôn hòa nói: “Ai gia mệt mỏi ~ ngươi ôm Hạo Nhi đi xuống đi, ngày khác lại ôm đến cho ai gia gặp.”

Nghe được Thái hậu lên tiếng, Cố Vân Yên liền nói ngay: “Kia nô tì liền không nhiễu lão tổ tông nghỉ ngơi, mong lão tổ tông cẩn trọng thân mình!” Dứt lời liền hành lễ cáo lui.

Trở về Tĩnh Di hiên, Cố Vân Yên liền ôm nhị hoàng tử đi nghỉ trưa. Sau giờ ngọ, Thường Phúc tiến vào đáp lời nói: “Khởi bẩm chủ tử, nửa canh giờ trước Vương tiệp dư đi!”

Nghe vậy Cố Vân Yên thật lâu không nói gì, chỉ kinh ngạc sững sờ tại chỗ, thần sắc hoảng hốt lâm vào trí nhớ của kiếp trước, hình ảnh kiếp trước không ngừng hiện lên trong đầu, nữ tử ôn nhu điềm đạm lần đầu biết được mình có thai, ôm chặt Tiêu Dục sau vì quá vui mà khóc, rất nhanh hình ảnh liền chuyển đổi, nữ tử trượt chân trượt thai sau bi thống vạn phần, buồn bực không vui, mỗi ngày đều đắm chìm trong bóng tối mất đi đứa nhỏ,,,,,,

“Phốc ~” Nhị hoàng tử đang ngủ say sưa trên giường bỗng nhiên miệng thổi bong bóng, Cố Vân Yên bừng tỉnh, hình ảnh trong đầu cũng dần dần

https://thuviensach.vn

mơ hồ.

Cố Vân Yên bước nhẹ tới bên cạnh giường, trìu mến vuốt ve hai má phấn nộn của nhị hoàng tử, ánh mắt ôn nhu mà nhẫn nhụi nhìn chăm chú vào khuôn mặt nhị hoàng tử ngủ say. Thầm nghĩ: Vương Mộng Nhan, ngươi ta kiếp trước kiếp này đều là kẻ thù, chỉ là hận thù kia từ thời khắc ngươi hương tiêu ngọc vẫn mà hoàn toàn chấm dứt, vinh sủng huy hoàng của ngươi sẽ không còn ai nhớ đến nữa, mà thịnh sủng của ta từ hôm nay mới bắt đầu ~

https://thuviensach.vn

Chương 71

Nghiên tiệp dư sinh hạ tam hoàng tử đã mấy ngày, lão tổ tông cùng Đế hậu trừ bỏ ấn lệ hạ chỉ ban thưởng cũng không có người đề cập tấn vị cho Nghiên tiệp dư, nhiều ngày nay, Tiêu Dục cũng chỉ ở hôm sau khi Nghiên tiệp dư sinh xong đến thăm tam hoàng tử một lát liền rời đi mà thôi, càng không nói đến Thái hậu, có lẽ là không đành lòng thấy tam hoàng tử thể yếu nhiều bệnh sẽ tăng thêm thương cảm, lão tổ tông đến nay cũng không từng xem qua tam hoàng tử, cùng ngày trước lúc nhị hoàng tử sinh ra liền khẩn cấp muốn nhìn tôn tử hoàn toàn tương phản.

Hậu cung xưa nay luôn là chỗ phủng cao thải thấp, các cung đối cao thấp Tĩnh Di hiên đều là khách khách khí khí, khuôn mặt tươi cười đón chào, càng đừng nói chánh chủ Cố Vân Yên, thật có thể nói là ‘Đường làm quan rộng mở vó ngựa phi’, chỉ là trong lòng các phi tần càng oán ghét.

Lúc hoàng hôn, Tiêu Dục xử lý xong chính vụ từ Ngự thư phòng đi ra liền trực tiếp bãi giá Tĩnh Di hiên.

Bên trong, Cố Vân Yên đang nhàn tĩnh ngồi trên tháp may quần áo cho nhị hoàng tử, nghe được ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân khóe môi hơi hơi giơ lên, châm tuyến trong tay lại không chút có dấu hiệu ngừng lại.

“Yên nhi lại tự may quần áo cho Hạo Nhi.” Tuy là hỏi nhưng giọng điệu Tiêu Dục là khẳng định.

Cố Vân Yên ngẩng đầu ôn nhu cười, thả châm tuyến trong tay xuống, làm bộ như muốn hành lễ với Tiêu Dục. Tiêu Dục mỉm cười nâng người đứng dậy, nhìn đến trên tay nàng mang vòng tay phỉ thúy lan tử la thoáng sững sờ, thần sắc kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

“Không nghĩ tới mẫu hậu lại đem vòng tay phỉ thúy lan tử la này ban cho nàng!” Tiêu Dục kinh ngạc nói.

Nghe vậy, mặt Cố Vân Yên lộ vẻ nghi hoặc nói: “Nghe Hoàng thượng nói vậy, chớ không phải là vòng tay này còn có chuyện xưa?”

Tiêu Dục gật đầu nói: “Vòng tay phỉ thúy lan tử la này chính là năm xưa mẫu hậu gả cho phụ hoàng lúc ấy vẫn còn là Vương gia làm trắc phi, ngoại tổ mẫu tặng mẫu hậu làm của hồi môn, nhiều năm qua vẫn là vật mẫu hậu yêu thích, từ lúc ngoại tổ mẫu qua đời, mẫu hậu lại càng trân quý, người ngoài không dễ thấy “.

Mặt Cố Vân Yên có áy náy nói: “Là nô tì sơ sót, không nghĩ tới vòng tay phỉ thúy lan tử la này đối lão tổ tông trọng yếu như vậy, nô tì nếu là biết sẽ không nhận lấy vòng tay này.”

Tiêu Dục không để ý cười nói: “Mẫu hậu đã ban cho nàng, nàng an tâm mang là được.”

Cố Vân Yên vẫn là bất an nói: “Nhưng vòng tay này chính là của hồi môn của lão tổ tông, nô tì lại có thể nào,,,,,,”

Lời còn chưa dứt, liền nghe được Tiêu Dục ngắt lời nói: “Nghĩ đến mẫu hậu cũng là thích nàng mới có thể đem vật mình yêu thích ban cho nàng, nàng nếu là không chịu nhận lấy chẳng phải là cô phụ một phen hảo ý của mẫu hậu?” Nói xong lại vỗ vỗ mu bàn tay Cố Vân Yên trấn an.

Vẻ mặt Cố Vân Yên bất đắc dĩ, tiện đà nhẹ cười nói: “Nếu như thế, nô tì liền đành làm ác nhân đoạt đồ tốt của lão tổ tong rồi!”

Ngày đó lúc Thái hậu phân phó Từ ma ma đi lấy vòng tay phỉ thúy lan tử la, Cố Vân Yên liền chú ý đến trên mặt Từ ma ma thoáng qua kinh ngạc, khi đó nàng liền biết vòng tay này nhất định là có lai lịch không nhỏ, vẫn muốn tìm cơ hội thích hợp nghiệm chứng. Hôm nay biết Tiêu Dục đến Cố

https://thuviensach.vn

Vân Yên liền cố ý đeo vòng tay này, quả nhiên, liền từ trong miệng Tiêu Dục biết được lai lịch vòng tay phỉ thúy lan tử la, chính là quả thật không ngờ tới là vật ấy đúng là của hồi môn của Thái hậu, so với Cố Vân Yên đoán càng có lai lịch lớn hơn rất nhiều, này cũng đã nói lên Thái hậu tán thành cùng tán thưởng hành xử bấy lâu của nàng. Xem ra nàng luôn để Hạo Nhi đến Vĩnh Ninh cung làm bạn Thái hậu là cực kỳ sáng suốt.

"Yên nhi có thể được mẫu hậu yêu thích, trẫm thật rất vui sướng!"

"Cuộc đời này có thể được Hoàng thượng cùng lão tổ tông yêu thương như vậy, nhất định là kiếp trước nô tì đã tu luyện phúc khí." Cố Vân Yên không khỏi cảm thán nói.

Tiêu Dục nhướng mày cười, nói: " Yên nhi ôn nhu hiền lành, đoan trang rộng lượng lại thiện giải nhân ý giải ngữ hoa như vậy, trẫm cùng mẫu hậu sao có thể không thương?"

Cố Vân Yên kiều kiều cười, nói: "Hôm nay mới biết nguyên lai nô tì ở trong lòng Hoàng thượng là tốt đẹp như vậy!"

Tiêu Dục cười mà không nói.

"Khởi bẩm chủ tử, chiêu nghi nương nương, ngự thiện đã chuẩn bị xong, có thể truyền lệnh chưa ạ?" Ngoài cửa Lưu Đức Phúc cung kính hỏi.

Tiêu Dục giương giọng nói: "Truyền đi!"

"Dạ, nô tài liền đi truyền lệnh." Nói xong khom người lui xuống.

Tiêu Dục dắt tay Cố Vân Yên ngồi xuống, nói: "Đã lâu không dùng bữa cùng Yên nhi, hôm nay liền dùng bữa với trẫm đi!"

Cố Vân Yên vui vẻ cười nói: "Có thể bồi Hoàng thượng dùng bữa là vinh hạnh của nô tì, nô tì nhất định sẽ ăn no nhất có thể!" Nói xong lúc này

https://thuviensach.vn

thay Tiêu Dục cùng chính mình đều tự gắp một khối trăm hương giò heo.

Tiêu Dục nhìn Cố Vân Yên miệng cười như đứa nhỏ vậy, thất thần một lát, sau lắc đầu bật cười chủ động gắp cho Cố Vân Yên một khối thịt kho nàng thích ăn, Cố Vân Yên ngẩng đầu nhìn Tiêu Dục, tươi cười xán lạn mà thỏa mãn.

Thấy được bộ dáng Cố Vân Yên ăn ngon như vậy, Tiêu Dục chợt cảm thấy khẩu vị cũng mở rộng, dù trước mặt không phải sơn trân hải vị, vây cá tổ yến, cũng cảm thấy hương vị thức ăn vô cùng tốt.

Hai người dùng bữa tối sau lại qua tiểu phòng thăm nhị hoàng tử đang được bà vú dỗ ngủ, thẳng đến nhị hoàng tử ngủ say, hai người mới trở về nội thất.

Nhìn nhị hoàng tử trắng trẻo mập mạp, kiện khỏe mạnh khang, Tiêu Dục kìm lòng không đậu nghĩ đến tam hoàng tử vừa sinh ra liền xanh xao vàng vọt, thể yếu nhiều bệnh, lại liên tưởng đến đại hoàng tử ngày xưa hoạt bát đáng yêu, từ lúc dung nhan bị hủy sau trở nên trầm mặc ít nói, trong lòng bỗng nhiên dâng lên một cỗ ưu sầu.

“Yên nhi ngày thường rảnh rỗi liền ôm Hạo Nhi đến Vĩnh Ninh cung bồi mẫu hậu nhiều hơn chút!” Tiêu Dục trầm giọng nói.

Tiêu Dục vừa nói, Cố Vân Yên hiểu rõ. Theo lý thuyết hoàng thất Đại Chiêu vừa thêm một hoàng tử, phân lượng của Hạo Nhi ở trong lòng mọi người hẳn là không bằng dĩ vãng, vật lấy hiếm làm quý, người cũng như thế. Nhưng hiện nay tam hoàng tử không đủ tháng đã sinh, từ nhỏ liền thể yếu nhiều bệnh, kể từ đó, Hạo Nhi ngược lại so với dĩ vãng càng muốn được sủng ái, xem Thái hậu càng ngày càng yêu thích Hạo nhi, vừa xem hiểu ngay không phải sao?

“Ân! Nô tì biết được, hơn nữa Hạo Nhi hiếu thuận giống Hoàng thượng, mấy ngày không thấy hoàng tổ mẫu liền khóc nháo không ngừng, từ nhỏ

https://thuviensach.vn

liền cùng lão tổ tông thân cận.”

Nói đến hoàng nhi này tính tình bộ dáng đều cực giống mình, cổ ưu sầu trong lòng Tiêu Dục liền dần dần phai nhạt đi.

“Hạo Nhi đương nhiên rất tốt, Yên nhi có thể giáo dưỡng Hạo Nhi tốt như vậy, trẫm rất vui mừng!” Tiêu Dục tự đáy lòng nói.

Cố Vân Yên ôn nhu nói: “Hạo Nhi là cốt nhục của Hoàng thượng cùng nô tì, nô tì chắc chắn dốc lòng dạy hắn nên người, chỉ mong ngày sau hắn có thể vì Hoàng thượng phân ưu giải lao.”

“Ân ~ Hạo Nhi sau khi lớn lên nhất định có thể phân ưu với phụ hoàng này, vậy không biết Yên nhi có nguyện ý phân ưu với người phu quân này không?”

Cố Vân Yên không chút do dự nói: “Nô tì cam tâm tình nguyện vì Hoàng thượng làm bất cứ chuyện gì, chỉ cần là Hoàng thượng muốn, nô tì liền không oán không hối hận!”

Mắt Tiêu Dục lộ ra cảm động, giây lát ôm Cố Vân Yên vào trong ngực, dán bên tai mượt mà trắng nõn của nàng nói: “Trẫm luyến tiếc Yên nhi lên núi đao xuống biển lửa, trẫm chỉ ngóng trông Yên nhi có thể vì trẫm lại sinh vài hoàng nhi kiện khỏe mạnh khang, thảo nhân yêu thích giống Hạo Nhi vậy ~”

Nghe vậy, mặt Cố Vân Yên cười ửng đỏ, thẹn thùng cúi mặt.

“Yên nhi có bằng lòng hay không?” Tiêu Dục lại nỉ non nói.

“Ân ~” Cố Vân Yên mảnh mai vô lực ôm thắt lưng Tiêu Dục cường tráng, cắn môi đáp lại.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục nhìn Cố Vân Yên nhu tình mật ý, ý cười trong mắt càng sâu, lúc này liền bế người đến giường.

Bên trong màn sa lay động, cho đến canh ba mới nghỉ

https://thuviensach.vn

Chương 72+1

Thời gian trôi qua vô tình, chớp mắt Vương tiệp dư qua đời đã hơn nửa năm.

Tĩnh Di hiên

Lại là tháng tư! Hôm nay nhị hoàng tử đã hơn mười tháng, đang ở trong viện tập tễnh học bước đi, được Thị Thư giúp, bước từng bước nhỏ về phía Cố Vân Yên

Trong tay Cố Vân Yên bỗng nhiên như làm ảo thuật vậy, xuất hiện một quả cầu tinh mỹ, nhìn nhị hoàng tử giơ giơ lên, nói: “Hạo Nhi lại bên mẫu phi này, mẫu phi cho cầu chơi~”

Nhị hoàng tử hưng phấn vươn tay nhỏ bé, cách năm thước xa nhìn Cố Vân Yên ngoắc miệng mơ hồ la hét: “Mẫu ~ mẫu mẫu ~ cầu ~” Đám người Thị Thư cùng bà vú mỗi ngày đều dạy nhị hoàng tử gọi mấy người Tiêu Dục, Thái hậu cùng Cố Vân Yên, bởi vì nhị hoàng tử cũng chỉ mới hơn mười tháng, trước mắt chỉ biết nói mấy chữ có vẻ đơn giản, tựa như hiện tại vốn nên kêu Cố Vân Yên là mẫu phi, hắn lại chỉ biết kêu mỗi “ mẫu “.

Tay phải Cố Vân Yên tung cầu, tiểu cầu liền đổi đến bên trái, hai mắt nhị hoàng tử chuyển động theo quả cầu trong tay Cố Vân Yên, tay nhỏ bé mập mạp cũng huơ qua huơ lại theo, giống như tiểu cầu kia đã bị hắn cầm lấy, thỉnh thoảng phát ra tiếng cười như chuông bạc vậy, bộ dáng cực khiến người khác phải bấn loạn.

Cố Vân Yên đi về phía trước hai bước, cong thắt lưng nhìn nhị hoàng tử giơ tiểu cầu nói: “Hạo Nhi mau tới đây, lại đây mẫu phi liền đem cầu cầu

https://thuviensach.vn

cho ngươi ~”

Nhị hoàng tử nóng lòng lấy đến tiểu cầu tinh mỹ trong tay Cố Vân Yên, nương theo Thị Thư giúp đỡ bước đến chỗ Cố Vân Yên, bởi vì chân còn ngắn nên chưa vững, một đường thất tha thất thểu đi tới, lúc cách Cố Vân Yên còn nửa thước, lúc này nhị hoàng tử buông lỏng tay Thị Thư ra, vươn hai tay bổ nhào vào lòng Cố Vân Yên, cười khanh khách nói: “Mẫu ~ mẫu ~ ôm!”

Cố Vân Yên nhìn nhị hoàng tử tươi cười thiên chân rực rỡ, tim liền một mảnh mềm mại, nâng tay ôm bé con vào trong lòng, nhị hoàng tử chui đầu vào trong lòng Cố Vân Yên đoạt tiểu cầu trong tay mẫu phi lại, được như nguyện tươi cười vui vẻ, tựa hồ như đang tuyên cáo chính mình thắng lợi, mọi người đều bị động tác tính trẻ con của hắn chọc buồn cười.

Chợt thấy nhị hoàng tử ghé vào trên vai Cố Vân Yên giơ tiểu cầu hô: “Phụ ~ phụ! Cầu ~ cầu.”

Mọi người kinh ngạc, Cố Vân Yên quay đầu liền thấy Tiêu Dục không biết từ khi nào đã đứng ở cửa đại điện, đang nhìn các nàng không chuyển mắt.

Nghe được nhị hoàng tử kêu, Tiêu Dục bước nhanh đến bên các nàng, đến trước mặt Cố Vân Yên liền bế nhị hoàng tử qua, lại cười nói: “Hạo Nhi cầm trong tay là cái gì nha?”

Lúc này nhị hoàng tử như đang hiến vật quý, giơ tiểu cầu trong tay cho Tiêu Dục xem, sau đó nhìn thoáng qua Cố Vân Yên nói: “Phụ ~ phụ ~ mẫu ` cầu ~”

Tiêu Dục thoáng suy tư một chút, mới nghe hiểu được nhị hoàng tử đang nói cái gì, cười nói: “Hạo Nhi là muốn nói cho phụ hoàng ngươi cùng mẫu phi đang chơi cầu cầu phải không?”

https://thuviensach.vn

Nhị hoàng tử nhếch miệng cười, lộ ra bốn chiếc răng nho nhỏ, mặt mày loan loan, như thể tán thành lời Tiêu Dục nói.

Tiêu Dục ôm nhị hoàng tử bước vào trong điện, Cố Vân Yên theo ở phía sau.

Vào trong điện không bao lâu, nhị hoàng tử chơi nhiều mệt mỏi, liền ngủ say, Cố Vân Yên hôn xuống trán con trai, mới giao cho bà vú bế đi xuống.

“Yên nhi mỗi ngày đều cùng Hạo Nhi chơi đùa như vậy sao?” Tiêu Dục cười nói.

Cố Vân Yên gật đầu, nói: “Hạo Nhi đang ở giai đoạn tập tễnh học đi, nô tì nghĩ để hắn đi nhiều một chút, như vậy Hạo Nhi không chỉ có có thể sớm một chút học được đi đứng, đối thân thể hắn cũng là có ích.”

Tiêu Dục tán thưởng nói: “Yên nhi nghĩ vậy không sai, Hạo Nhi giao cho ngươi giáo dưỡng, trẫm thực yên tâm.”

Cố Vân Yên ôn nhu cười, tiện đà phân phó Thị Thư: “Đi xem canh hạt sen bản cung bảo Thị Họa đã chuẩn bị tốt chưa?” Thị Thư lên tiếng trả lời rời đi.

Qua một ly trà, liền thấy được Thị Họa bưng hai chén canh hạt sen tiến vào, Cố Vân Yên nhìn Tiêu Dục ôn nhu nói: “Hoàng thượng suốt ngày bận rộn, thêm trời dần dần nóng lên, nô tì vốn đã bảo Thị Họa chuẩn bị canh hạt sen cho ngài, định đưa đi Ngự thư phòng, hiện nay ngài lại đây, vừa lúc còn nóng liền dùng.”

Động tác Tiêu Dục ưu nhã, bưng lên canh hạt sen, uống một ngụm sau khen: “Vị nùng ngọt ngào trượt, mỹ vị ngon miệng.” Vừa nói lại ăn vài hớp, rất nhanh một chén canh hạt sen liền thấy đáy, buông bát xuống Tiêu Dục

https://thuviensach.vn

nói: “Canh hạt sen chỗ Yên nhi luôn làm vừa miệng trẫm, mỗi lần đều khiến trẫm chỉ muốn ăn thêm, yên nhi thực hiểu trẫm!”

Cố Vân Yên che miệng cười nói: “Bất quá là bát canh hạt sen thôi, sao đáng giá Hoàng thượng khen như vậy, Hoàng thượng nếu thật sự thích, nô tì liền bảo thị họa ngày ngày đều chuẩn bị cho ngài một chén.”

Tiêu Dục cũng cười, nói: “Rất tốt!” Bỗng nhiên không biết nhớ tới cái gì, chợt lại nói: “Trưa mai trẫm cùng các đại thần nghị sự sẽ không đến Tĩnh Di hiên được, đến lúc đó Yên nhi đem canh hạt sen đến Ngự thư phòng đi!”

“Được! Trưa mai nô tì đem canh hạt sen đến cho người.” Cố Vân Yên hơi nghi hoặc Tiêu Dục đang tính toán gì, nhưng vẫn mở miệng đáp ứng tự mình đưa canh hạt sen đến Ngự thư phòng. Dù sao Ngự thư phòng là chỗ trọng điểm tiền triều, phi tần hậu cung ngày thường nếu muốn đưa đến chỗ Tiêu Dục chút nước canh cái ăn linh tinh, cũng chỉ là phái tiểu thái giám trong cung đưa đi thôi. Nhưng mặc kệ như thế nào, Tiêu Dục ngự khẩu đã khai, nàng cũng chỉ có thể đáp ứng.

Hai người lại ngồi một lát, Tiêu Dục nói: “Trẫm về Ngự thư phòng, hôm nay còn có nhiều tấu chương chưa phê xong.”

Cố Vân Yên đứng dậy hành lễ, nói: “Nô tì cung đưa Hoàng thượng!”

Trưa hôm sau, Cố Vân Yên mang theo thực hộp, dẫn đám người Thị Thư cùng Thường Phúc đi Ngự thư phòng.

Ngoài Ngự thư phòng Lưu Đức Phúc đang đứng canh giữ, thấy đoàn người Cố Vân Yên liền khom người tiến lên hành lễ, nói: “Nô tài thỉnh an chiêu nghi nương nương! Nương nương vạn phúc kim an ~”

Cố Vân Yên dịu dàng nói: “Lưu tổng quản không cần đa lễ, Hoàng thượng đã xong việc chưa?” Nói xong liếc mắt nhìn đại môn Ngự thư

https://thuviensach.vn

phòng đang đóng chặt một cái.

“Hồi chiêu nghi nương nương, Hoàng thượng đang ở bên trong cùng các đại thần thương nghị chính sự, đặc biệt phân phó nô tài ở chỗ này chờ ngài, trước hết mời ngài đến Lạc Nguyệt đình ngồi một lát, Hoàng thượng xong việc liền truyền ngài đi vào.”

Nghe được Lưu Đức Phúc nói như vậy, Cố Vân Yên càng nghi hoặc, nhưng trên mặt vẫn không đổi, nói: “Làm phiền Lưu tổng quản!”

Cố Vân Yên ngồi chờ trong đình, chợt nghe một tiếng cửa phòng mở, đại môn Ngự thư phòng liền bị đẩy mở ra, đại thần trong triều lần lượt từ bên trong nối đuôi nhau bước ra, dư quang Cố Vân Yên đảo qua, bỗng nhiên phát hiện có bóng dáng đặc biệt nhìn quen mắt, nhìn chăm chú lại, người này đúng là Cố Cẩn năm trước được thăng làm chính tam phẩm.

Đi ở phía sau Cố Cẩn phát hiện có tầm mắt gắt gao dõi theo mình, liếc mắt một cái đánh giá bốn phía, liền phát hiện Cố Vân Yên đang ở trong Lạc Nguyệt đình, bình tĩnh nhìn chăm chú vào mình, Cố Cẩn hơi lộ ra kinh ngạc, cố ý thả chậm bước chân, chờ các đại thần khác đi được xa mới dời bước tới Lạc Nguyệt đình.

Cố Cẩn còn chưa bước vào trong đình, Cố Vân Yên kích động đứng lên, hồng hốc mắt gọi một tiếng “Cha”. Lúc này đám người Thị Thư cùng Thường Phúc thức thời thối lui đến bên ngoài đình.

“Vi thần thỉnh an chiêu nghi nương nương, nương nương vạn phúc kim an!” Cố Cẩn khom mình hành lễ nói.

Cố Vân Yên bước nhanh tiến lên nâng dậy Cố Cẩn, Cố Cẩn sợ hãi lui ra phía sau một bước nói: “Đây là trọng địa tiền triều, nhiều người nhiều miệng, mong nương nương thận trọng từ lời nói đến việc làm!”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên hơi sững sờ, giây lát xoa xoa khóe mắt, nói: “Cố đại nhân miễn lễ.” Từ lúc Cố Vân Yên vào cung, hai cha con trừ bỏ ở vạn thọ chương của Tiêu Dục cùng trăng tròn yến của nhị hoàng tử có thể xa xa nhìn nhau vài lần, liền chưa từng được gặp mặt, hiện nay bỗng nhiên có thể một mình gặp nhau, mới khiến Cố Vân Yên kích động mất dáng vẻ.

“Cố đại nhân gần đây thân mình tốt không?” Cố Vân Yên quan tâm nói.

“Thần thân mình tốt lắm, đã phiền nương nương lo lắng.”

“Tình hình trong phủ gần đây như thế nào?”

Cố Cẩn gật gật đầu, lời nói thấm thía nói: “Nương nương không cần lo lắng, chỉ cần nương nương cùng nhị hoàng tử ở trong cung sừng sững không ngã, trong phủ tất nhiên là tốt, nương nương có thể an tâm! Mong rằng nương nương chiếu cố tốt bản thân cùng nhị hoàng tử, trong cung mọi sự cẩn thận”

“Ân, lời Cố đại nhân nói bản cung hội ghi tạc trong lòng, Cố đại nhân trở về, nhớ rõ thay bản cung thăm hỏi mọi người trong phủ một tiếng, bản cung cùng nhị hoàng tử ở trong cung hết thảy mạnh khỏe!”

“Được! Vi thần cùng nương nương có thể gặp đã là Hoàng thượng long ân mênh mông cuồn cuộn, thần không tiện cùng nương nương ở chung lâu lắm, liền cáo lui ~” Cố Cẩn hướng tới Ngự thư phòng cúi đầu, biểu hiện tạ ơn.

Cố Vân Yên khẽ gật đầu, đứng tại chỗ ngóng nhìn bóng dáng của Cố Cẩn càng lúc càng xa, thẳng đến rốt cuộc nhìn không thấy.

https://thuviensach.vn

Chương 72+2

Cố Vân Yên thoáng điều chỉnh tâm trạng mới bước vào Ngự thư phòng, trong Ngự thư phòng Tiêu Dục đang bắt tay vào phê duyệt tấu chương.

“Nô tì thỉnh an Hoàng thượng! Hoàng thượng vạn phúc kim an ~” Cố Vân Yên quỳ gối hành lễ nói.

Tiêu Dục thả tấu chương trong tay xuống, ngẩng đầu nhẹ cười nói: “Yên nhi đến đây! Miễn lễ đi.”

Cố Vân Yên đem canh hạt sen tới trước mặt Tiêu Dục, ôn nhu nói: “Độ ấm vừa vặn, Hoàng thượng liền thừa dịp còn nóng ăn đi!”

Tiêu Dục cười tiếp nhận canh hạt sen trong tay Cố Vân Yên, phát hiện hốc mắt nàng ửng đỏ, dấu vết như đã khóc, vì sao Cố Vân Yên đỏ hốc mắt trong lòng Tiêu Dục nhất thanh nhị sở, nhưng hắn cũng không nhiều lời, im lặng dùng canh hạt sen.

“Vì có thể để nô tì cùng phụ thân có thể gặp nhau, hôm nay Hoàng thượng dụng tâm lương khổ như vậy, trong lòng nô tì thật là cảm kích.” Cố Vân Yên tự đáy lòng nói.

Tiêu Dục uống hết bát canh hạt sen, nói: “Canh hạt sen của Yên nhi tất nhiên là không thể ăn không trả tiền, hôm nay coi như là trẫm đáp lễ ngươi đi, như thế nào?”

Cố Vân Yên ôn nhu cười, nói: “Hoàng thượng đối nô tì thật tốt, nô tì cùng phụ thân đều thực cảm kích Hoàng thượng ân điển.”

“Yên nhi vui vẻ là được rồi!” Tiêu Dục thản nhiên cười nói.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên hiểu ý cười, chợt nói: “Ngự thư phòng là nơi trọng yếu, nô tì thân là phi tần hậu cung không tiện ở lâu, mong Hoàng thượng dung nô tì xin được cáo lui”

Mắt Tiêu Dục lộ ra tán thưởng, nói: “Được, Yên nhi liền trở về trước, trẫm xử lý xong chính sự, sẽ đến Tĩnh Di hiên thăm ngươi cùng Hạo Nhi.”

“Hoàng thượng chính vụ bận rộn, chỉ là cũng đừng làm lụng vất vả quá mức, nô tì cáo lui!” Cố Vân Yên hành lễ nói.

Ra Ngự thư phòng, đám người Thị Thư cùng Thường Phúc đang chờ ở bên ngoài, Cố Vân Yên nhìn thoáng qua Thường Phúc nói: “Hồi cung đi” Nói xong liền lên kiệu.

Trong điện Tĩnh Di hiên Cố Vân Yên ngồi ngay ngắn trên ghế, Thường Phúc khom người đứng trong điện, còn lại mọi người đều bị Cố Vân Yên vẫy lui đi xuống.

“Là ngươi nói với Hoàng thượng đi!” Cố Vân Yên tuy là hỏi nhưng giọng điệu cũng là khẳng định.

Cố Vân Yên vừa dứt lời, Thường Phúc kinh ngạc ngẩng đầu, trên mặt lộ vẻ không thể tin, nhưng biểu tình kiên định trên mặt Cố Vân Yên lại nói cho hắn không thể nghi ngờ.

Thường Phúc vội quỳ xuống, thành khẩn nói: “Mong nương nương lượng thứ, nô tài nguyện nói thật.”

Cố Vân Yên bưng lên ly trà trong tay, nhẹ nhàng nhấp khẩu trà, mới từ tốn nói: “Nói đi, bản cung lắng nghe.”

“Lúc tiên đế tại vị, nô tài vốn là tiểu thái giám Thừa Càn cung, sau tân hoàng đăng cơ liền đem cung nhân cao thấp Thừa Càn cung đổi hết một lần, nhưng nô tài tâm tư nhẫn nhụi, so với người bên ngoài làm việc tương đối

https://thuviensach.vn

ổn thỏa, Lưu tổng quản thưởng thức thu vào dưới trướng làm mật thám, sau đó không lâu tổng tuyển cử, nhóm nương nương vào cung, nô tài được an bài đến Tĩnh Di hiên làm cọc ngầm của hoàng thượng. Nô tài vừa vào Tĩnh Di hiên liền được nương nương trọng dụng, trực tiếp đề bạt nô tài làm lãnh sự công công Tĩnh Di hiên, nô tài cảm thấy cảm kích, thêm nương nương thưởng phạt phân minh, đối xử cung nhân tử tế, nô tài lại càng kính nể, cho nên dù Lưu tổng quản sai nô tài bí mật giám thị ngài, phàm là có điều dị động tùy thời đăng báo, nhưng mỗi lần nô tài đều là nói chút việc vặt bình thường cùng tiểu hành động không ảnh hưởng toàn cục, tin tức không nên lộ nô tài chưa bao giờ báo lên. Thời gian chung đụng cùng ngài càng dài, nô tài liền càng kính nể ngài, cho đến hôm nay nô tài đã muốn đem nương nương coi là chủ tử chân chính, cầu chủ tử minh giám."

Sắc mặt Cố Vân Yên hơi hòa hoãn nói: "Bản cung tin tưởng, bản cung nếu là không tin, ngươi cảm thấy ngươi còn có cơ hội đứng ở chỗ này bẩm báo với bản cung sao?"

"Chủ tử anh minh, nô tài theo không kịp! Mong chủ tử dung nô tài cả gan hỏi, chủ tử sao biết nô tài là cọc ngầm Hoàng thượng đặt vào Tĩnh Di hiên?"

"Vô luận mỗi lần bản cung làm cho Hoàng thượng túi hương vẫn là quần áo, ở lúc hiến cho Hoàng thượng hắn đều chỉ có hỉ mà không kinh ngạc, liền ngay cả lễ sinh nhật bản cung đưa cho Thái hậu, Hoàng thượng cũng như thế, giống như hắn sớm dự đoán được bản cung sẽ đưa vật ấy. Một lần hai lần coi như bình thường, nhưng một lần lại một lần liền không thể không làm người ta khả nghi, phóng nhãn toàn bộ Tĩnh Di hiên, trừ bỏ Thị Thư cùng Thị Họa chỉ còn mỗi Thường Phúc ngươi miễn cưỡng có thể vào mắt Hoàng thượng, trong lòng bản cung sớm nghi ngươi, biết bản cung làm sao xác định ngươi là cọc ngầm không? Chính là lần Vương thứ nhân ở Ngự Hoa viên cùng bản cung khởi tranh chấp, tuy rằng ngươi che giấu vô cùng tốt, nhưng ngươi lại đã quên có đôi khi biểu tình cũng bán đứng chính

https://thuviensach.vn

mình, ngươi đứng ở phía sau Hoàng thượng, biểu tình nói cho bản cung ngươi cùng Hoàng thượng cũng không xa lạ, bởi vậy bản cung kết luận ngươi chính là người của Hoàng thượng."

Dừng một lát Cố Vân Yên lại nói: "Bản cung bình thường luôn biểu hiện tươi cười, ngày gần đây lại thái độ khác thường, liên tiếp ở trước mặt mọi người Tĩnh Di hiên buồn bực không vui, mục đích đó là vì để ngươi mật báo Hoàng thượng, khiến ngươi chân chính lộ ra, không thể nào chống chế."

"Nô tài tự xưng là tâm tư nhẫn nhụi hơn người bên ngoài, hôm nay mới biết xa không kịp chủ tử."

"Ngươi đã hướng bản cung cho thấy trung tâm, bản cung liền lại không truy xét, nhưng sau này bản cung muốn cho Hoàng thượng biết chuyện nào ngươi sẽ làm cho Hoàng thượng biết chuyện đó, ngươi hiểu được ý tứ bản cung?"

Thường Phúc cung kính nói: "Nô tài tuân mệnh! Nô tài nhất định sẽ không làm chủ tử thất vọng, chủ tử cứ yên tâm đi."

Cố Vân Yên gật đầu, nói: "Bản cung tin tưởng ngươi sẽ không làm cho bản cung thất vọng, bản cung cũng tin tưởng ngươi có thể đem bản cung mệnh lệnh hoàn thành rất khá."

"Nô tài tạ chủ tử tín nhiệm." Nói xong liền dập đầu hành lễ với Cố Vân Yên.

Cố Vân Yên vừa lòng cười, để Thường Phúc lui xuống.

Thừa Càn cung

Thái giám Kính sự phòng đang cầm thẻ bài phi tần hậu cung dâng lên trước mặt Tiêu Dục, đợi Tiêu Dục lật thẻ bài, Tiêu Dục nhìn thoáng qua,

https://thuviensach.vn

đang nhìn đến thẻ bài của Nghiên tiệp dư ánh mắt chợt dừng, bỗng nhiên nhớ tới hắn đã nhiều ngày chưa đặt chân đến Chung Túy cung của Nghiên tiệp dư, hơi suy tư liền lật thẻ bài của Nghiên tiệp dư.

Trong điện Chung Túy cung, vẻ mặt Nghiên tiệp vốn đang có vẻ lo lắng, nghe nói hôm nay Tiêu Dục lật thẻ bài của mình, lúc này mặt lộ vẻ tươi cười, sớm bắt đầu phân phó cung nhân giúp nàng thay y phục trang điểm để nghênh đón Tiêu Dục.

Chạng vạng, Nghiên tiệp dư quần áo phấn nộn sắc lưu sa duệ váy dài đứng ở cửa cung Chung Túy cung nghênh đón thánh giá, khuôn mặt Tiêu Dục ôn hòa, hiển nhiên đối với Nghiên tiệp dư tỉ mỉ giả dạng xinh đẹp như thiên tiên tỏ vẻ vừa lòng.

Hai người cùng vào trong điện, Tiêu Dục nghi hoặc nói: “Ái phi hôm nay sao tới cửa cung nghênh trẫm?” Bình thường phi tần được lật thẻ bài đều là ở cửa đại điện nghênh đón thánh giá, ra tận cửa cung nhưng thật ra cực nhỏ.

Tiêu Dục vừa dứt lời, liền thấy được mặt Nghiên tiệp dư lộ vẻ ủy khuất nói: “Còn không phải vì Hoàng thượng đã lâu không đến thăm nô tì cùng hoàng nhi, trong lòng nô tì nhung nhớ Hoàng thượng, nghĩ đến cửa cung đón chào liền có thể sớm một chút nhìn thấy ngài.”

Đối với Nghiên tiệp dư Tiêu Dục vẫn là tương đối vừa lòng, tài mạo song toàn đồng thời cũng không thiếu ôn nhu kiều mỵ, nhưng Nghiên tiệp dư cực yêu tố khổ cũng là chuyện Tiêu Dục không vui, chỉ là Tiêu Dục chưa từng biểu hiện ra ngoài, cho nên Nghiên tiệp dư không chỗ nào phát hiện, như cũ một mặt kể ra ủy khuất cùng khổ sở. (không khó hiểu, ban ngày bận rộn vất vả, đến chỗ phi tần trắng ra là vui chơi, lại nghe đầy tai than vãn, ai thích cho được)

https://thuviensach.vn

Nếu là lúc này đứng ở Tiêu Dục trước mặt là Cố Vân Yên nhất định có thể phát hiện trong con ngươi Tiêu Dục vẻ không vui, nhưng thực tế thì người này không phải Cố Vân Yên mà là Nghiên tiệp dư.

'Oa ~ oa ~ tiếng khóc tam hoàng tử truyền đến, kinh động một đế một phi trong điện, hai người theo tiếng mà đi xem, liền thấy được bà vú tam hoàng tử đang ôm tam hoàng tử tản bộ ở trong viện tử, có lẽ là đột nhiên nhìn thấy ánh mặt trời, tam hoàng tử chưa kịp thích ứng liền khóc nỉ non lên.

"Ai cho ngươi đem tam hoàng tử ôm ra đây? Tam hoàng tử thân mình mảnh mai làm sao chịu nổi ép buộc như vậy?" Nghiên tiệp dư lớn tiếng chất vấn nói.

Bà vú sợ hãi quỳ xuống nói: "Nô tỳ là nhìn hôm nay sắc trời tốt, liền nghĩ ôm tam hoàng tử đi ra phơi nắng, như vậy cũng có thể trợ giúp tam hoàng tử khỏe mạnh,,,,,,"

Bà vú lời còn chưa dứt liền bị Nghiên tiệp dư ngắt lời: "Làm càn, hiện nay bản cung tận mắt nhìn thấy, ngươi còn nói sạo."

Nhìn Nghiên tiệp dư trước mặt quá phận khẩn trương tam hoàng tử, Tiêu Dục bỗng nhiên liền nhớ tới Cố Vân Yên mỗi ngày rèn luyện nhị hoàng tử hành tẩu, nhất thời nổi giận: "Khó trách thân mình hoàng nhi điều dưỡng mấy tháng vẫn không thấy khởi sắc, nguyên lai ngươi ngày thường giáo dưỡng hoàng nhi như vậy, ngươi nếu là lại nuông chiều hoàng nhi như vậy, hoàng nhi liền vĩnh viễn giống yếu đuối, thể yếu nhiều bệnh hiện tại, từ nay ngươi ở yên trong Chung Túy cung suy nghĩ đi, khi nào nghĩ thông suốt hãy đi ra." Xoay người phân phó Lưu Đức Phúc nói: "Bãi giá Trường Xuân cung." Nói xong liền không chút do dự xoay người rời đi.

Khuôn mặt Nghiên tiệp dư giật mình, mắt lộ ra kinh ngạc, không rõ vì sao mới vừa rồi khuôn mặt Tiêu Dục vẫn ôn hòa, đột nhiên trách cứ nàng,

https://thuviensach.vn

nghe đến Tiêu Dục nói câu cuối cùng, trong con ngươi Nghiên tiệp dư hiện lên oán hận. (Nghiên tiệp dư bước bước đầu tiên lên con đường gián tiếp hại chết con mình, cũng là trực tiếp đưa bản thân vào đường chết)

https://thuviensach.vn

Chương 73

Hôm sau là tiết đoan ngọ, Hoàng hậu phân phó Thượng thực cục một ngày trước phân phát bánh chưng đưa đến các cung, Tĩnh Di hiên được số lượng không ít, chủng loại lại nhiều, có nhân đậu đỏ, nhân đậu xanh, nhân hạt dẻ, nhân thịt heo,,,,,,, trong đó Cố Vân Yên thích ăn nhất đó là nhân hạt dẻ, để lại nhiều bánh chưng nhân hạt dẻ, còn lại ban cho cung nhân Tĩnh Di hiên.

“Chủ tử bánh chưng này ăn ngon thật, hương vị thật tốt!” Thị Thư vừa ăn bánh chưng vừa khen.

Cố Vân Yên lắc đầu bật cười, nói: “Xem tướng ăn của ngươi kìa, còn muốn chật vật hơn so với Hạo Nhi.”

Nhị hoàng tử đang ngồi ở trong lòng Cố Vân Yên, đôi mắt to không nháy mắt nhìn chằm chằm Thị Thư ăn bánh chưng, Thị Thư cười nói: “Chủ tử cũng đừng giễu cợt nô tỳ, người xem xem nhị hoàng tử nhìn nô tỳ ăn bánh chưng không chớp mắt kìa ~”

Cố Vân Yên cúi đầu liền thấy nhị hoàng tử đúng như Thị Thư nói, thấy được con trai tham bánh chưng như thế, Cố Vân Yên nhất thời có chút mềm lòng, nhịn một hồi cuối cùng không đành lòng, liền bảo Thị Họa lột bánh chưng đem lại.

“Hạo Nhi còn nhỏ không có thể ăn nhiều bánh chưng, chúng ta liền ăn nhiêu đây thôi được không?” Cố Vân Yên so đo ngón cái nói.

Nhị hoàng tử vừa nghe nói có thể ăn bánh chưng, cười đến thấy răng không thấy mắt, dùng sức gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên dùng muỗng nhỏ múc một muỗng đút cho nhị hoàng tử, nhị hoàng tử hưng phấn đá đá chân nhỏ, miệng nhăm nhi ăn bánh chưng mỹ vị, nuốt xuống một ngụm lúc này lại mở cái miệng nhỏ nhắn, ý bảo Cố Vân Yên tiếp tục đút miếng thứ hai.

“Hạo Nhi chỉ có thể lại ăn một ngụm, ăn xong thì ngừng được không?” Cố Vân Yên dụ dỗ nói.

Chỉ ăn hai cái, nhị hoàng tử hiển nhiên cũng không thỏa mãn, hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn đáng thương hề hề nhìn Cố Vân Yên, miệng không ngừng nói: “Muốn ~ ăn ~ ăn ~”.

“Hạo Nhi chúng ta đã thương lượng rồi nhỉ, chỉ ăn bấy nhiêu thôi, hiện nay ngươi đã ăn một miếng rồi, cũng không thể lại tiếp tục ăn.”

Tiêu Dục còn chưa bước vào bên trong liền nghe thấy giọng Cố Vân Yên bất đắc dĩ truyền đến “Hạo Nhi ngoan, hôm nay ăn đã muốn quá nhiều, ngày mai chúng ta lại ăn có được hay không?”

“Nô tài / nô tỳ tham kiến Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!” Đám người Thị Thư thấy Tiêu Dục tiến vào, quỳ xuống hành lễ nói.

Nghe vậy Cố Vân Yên quay đầu, liền thấy được Tiêu Dục mặt mang ý cười tiêu sái tiến vào, liền ôm nhị hoàng tử hành lễ vấn an Tiêu Dục, lại bị Tiêu Dục ngăn cản.

“Yên nhi cùng Hạo Nhi đang ăn cái gì vậy, có lưu phần trẫm không?” Tiêu Dục lại cười nói.

“Thượng thực cục đưa tới không ít bánh chưng, nô tì đang cùng nhóm cung nhân nhấm nháp, ai ngờ Hạo Nhi lại cũng tham ăn, nô tì nghĩ ăn một chút cũng không sao, vì thế liền đút chút nhân bánh cho Hạo Nhi ăn, nhưng

https://thuviensach.vn

tiểu tử này ăn một lần liền không chịu dừng, la hét muốn ăn nữa, nô tì thật sự là không có biện pháp.”

Tiêu Dục ôm lấy nhị hoàng tử trong lòng Cố Vân Yên, ôn nhu nói: “Hạo Nhi nghe lời mẫu phi nói, hôm nay không thể lại ăn thêm bánh chưng, Hạo Nhi nếu không nghe lời, phụ hoàng về sau cũng không lại cùng ngươi ngoạn phi thật cao.”

Nhị hoàng tử vừa nghe nói không thể lại ngoạn phi thật cao, nhất thời lắc đầu tỏ vẻ không đồng ý.

“Kia Hạo Nhi đáp ứng phụ hoàng không ăn nữa, phụ hoàng liền cùng ngươi ngoạn phi thật cao nhé?” Tiêu Dục rèn sắt khi còn nóng nói.

Nhị hoàng tử do dự một lát, lắc lắc khuôn mặt nhỏ nhắn thỏa hiệp nói: “Phi phi ~”

“Ân, Hạo Nhi thực ngoan, phụ hoàng liền cùng ngươi ngoạn phi thật cao.” Nói xong liền hai tay bé nhị hoàng tử lên, ném lên trên lại tiện đà tiếp lấy, tiếp theo lại vứt lên lại tiếp được, lặp lại mấy lần.

Bị ném lên không trung nhị hoàng tử nhất thời quên không thoải mái vừa mới, mặt mày hớn hở phát ra tiếng cười như chuông bạc vậy, từ tháng trước, nhị hoàng tử liền mê trò phi thật cao này, mỗi lần Tiêu Dục lại đây đều phải đùa giỡn một lần.

Cố Vân Yên nhìn hai phụ tử trước mặt đang chơi đến vui quên trời đất, bất đắc dĩ lắc đầu cười.

Chơi một hồi lâu nhi nhị hoàng tử mới thỏa được cơn nghiện, cảm thấy mỹ mãn tùy bà vú ôm đi xuống nghỉ ngơi.

“Hoàng thượng hôm nay đã nếm qua bánh chưng chưa?” Cố Vân Yên dò hỏi.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục lắc đầu, nói: “Vân chưa, trẫm vừa xong việc liền trực tiếp tới Tĩnh Di hiên, còn chưa kịp nhấm nháp bánh chưng Hoàng hậu phái người đưa tới.”

“Kia nô tì lấy cho Hoàng thượng nếm thử?” Cố Vân Yên lại cười nói.

Tiêu Dục gật đầu, nói: “Tốt, trẫm cũng nghĩ nếm thử xem hương vị bánh chưng năm nay thế nào làm Hạo Nhi tham ăn đến thế.”

Cố Vân Yên rửa tay liền mở gói bánh chưng cho Tiêu Dục, cắt da bánh chưng, lúc này một cỗ mùi thơm tràn ngập, Cố Vân Yên nói: “Hoàng thượng nếm thử!”

Tiêu Dục múc lên một ngụm bánh chưng, chợt khen: “Nhu mà không lạn, du mà không nị, thịt tiên vị hương, hàm ngọt thích hợp, hương vị vô cùng tốt.”

Lại múc lên một khối bánh chưng đưa đến bên môi Cố Vân Yên nói: “Yên nhi cũng ăn cùng trẫm chút đi.”

Cố Vân Yên há miệng ăn, khóe miệng không cẩn thận dính một viên gạo nếp, vừa định lấy khăn tử lau, liền bị Tiêu Dục ngăn trở, Cố Vân Yên không rõ nhìn Tiêu Dục.

Tiêu Dục tà mị cười, tiện đà hai tay cầm khuôn mặt Cố Vân Yên, ở Cố Vân Yên còn chưa phản ứng lại kịp, hôn lên môi hồng, cuốn gạo nếp khóe môi Cố Vân Yên vào trong miệng, lại nỉ non nói: “Thật là thơm!” Lại từ khóe miêng bao trùm hết môi phấn nộn, lúc ban đầu như chuồn chuồn lướt nước vậy đến cuối cùng là điên cuồng đoạt lấy, bên trong độ ấm đột nhiên lên cao.

Rất nhanh hai người liền đến trên giường, bên tai Bạch Tuyết lại vang lên tiếng ván giường rung động quen thuộc.

https://thuviensach.vn

Đến ngày đoan ngọ, như năm rồi ở trên sông Thành Tuân tổ chức đua thuyền rồng.

Hôm nay không cần đi Phượng Nghi cung thỉnh an Hoàng hậu, chúng phi tần chỉ cần trang điểm chuẩn bị tốt, đến đúng giờ hội hợp trước cửa cung, được Hoàng hậu dẫn theo sau loan giá Tiêu Dục ra khỏi thành, đi xem đua thuyền rồng.

“Hôm nay sắc trời thật tốt, không cần để nhị hoàng tử mặc nhiều quần áo quá.” Cố Vân Yên phân phó nói.

Bà vú Trương thị lĩnh mệnh nói: “Dạ, nô tỳ đi làm ngay.” Nói xong liền để nhị hoàng tử mặc vào cái yếm đỏ thẫm Cố Vân Yên tự tay may.

Cố Vân Yên thấy con trai mập mạp, càng được cái yếm đỏ thẫm làm nổi bật có vẻ càng thêm trắng nõn trượt nộn, trong lòng yêu thích mềm nhũn nhu tình, lúc này bước lên ôm lấy con trai, tự mình ôm lên kiệu, xuất phát đi cửa cung.

Nghi thức loan giá Tiêu Dục cùng phi tần hậu cung chậm rãi đi ra ngoài thành, trên đường gặp dân chúng đều đang phủ phục quỳ hai bên đường hành đại lễ.

Đến sông Thành Tuân, liền thấy được từng chiếc từng chiếc thuyền hoa đang neo bên bờ, hình ảnh rộng lớn mạnh mẽ, trong đó tráng lệ nhất tự nhiên là thuyền hoa của Tiêu Dục.

Phi tần hậu cung đều được cung nhân dẫn dắt đều tự lên thuyền hoa, bởi vì phi tần hậu cung địa vị cao không nhiều lắm, cho nên lần này phi tần vị phân từ chiêu nghi trở lên đều có thể một người một con thuyền hoa, đối với kết quả này Cố Vân Yên rất là vừa lòng, trên thuyền hoa chỉ có người trong cung mình, nàng liền có thể tận tình xem đua thuyền rồng.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên ôm nhị hoàng tử lên lầu hai ngắm cảnh, ngồi dựa vào cửa sổ, tâm tình sung sướng thưởng thức phong cảnh Tuân hà.

Chợt nghe thuyền hoa Tiêu Dục truyền lên đến tiếng chiêng trống đinh tai nhức óc, giây lát trên dòng Tuân hà liền xuất hiện mười chiến thuyền tham gia lần tranh tài thuyền rồng này, đứng trên thuyền rồng đầu tiên rõ ràng là Hoài vương Tiêu Hằng luôn luôn phóng đãng không kềm chế được. Tiêu Hằng một thân trường bào màu tím đứng đón gió, diện mạo hiên ngang, vẻ bất cần đời trên mặt thường ngày hiện nay bị nghiêm trang thay thế.

Thuyền hoa của Cố Vân Yên gần với vị trí hai người Đế hậu xem thi đấu, trên cao nhìn xuống nhìn một cái không sót gì, tự nhiên có thể đem biểu tình của Tiêu Hằng nhìn xem nhất thanh nhị sở.

https://thuviensach.vn

Chương 74

Ngược lại nhìn về phía thuyền hoa xa hoa nhất, liền thấy được Tiêu Dục đang ngồi trên tầng đỉnh, nhìn xuống cảnh vật trên sông Thành Tuân.

Nhị hoàng tử trong lòng Cố Vân Yên bỗng nhiên vươn cánh tay nhỏ bé mập mạp chỉ vào chỗ vị trí Tiêu Dục hô: “Phụ ~ phụ ~ phụ!”

Cố Vân Yên lắc đầu bật cười, nói: “Hạo Nhi, con la lên như vậy phụ hoàng con cũng không nghe thấy đâu, cách quá xa ~”

Nhị hoàng tử không chịu nghe lời Cố Vân Yên nói, như trước vung tiểu cánh tay từng tiếng gọi ‘Phụ ~ phụ’. Cố Vân Yên bất đắc dĩ đành phải đem nhị hoàng tử ôm sát cửa sổ, để hắn kêu Tiêu Dục, không biết là Tiêu Dục thật sự nghe thấy được nhị hoàng tử gọi, vẫn là phụ tử có thần giao cách cảm, nhưng vào lúc này, Tiêu Dục bỗng quay đầu nhìn về phía hai người Cố Vân Yên cùng nhị hoàng tử, thấy được nhị hoàng tử đang cao hứng vung tiểu cánh tay, Tiêu Dục mỉm cười.

Giây lát, tay trái Tiêu Dục vừa nhấc, trên thuyền hoa lập tức truyền ra ba tiếng trống ý bảo đua thuyền rồng bắt đầu. Trong nháy mắt, những thuyền rồng dự thi nhất thời như mũi tên lao nhanh chóng về phía trước.

Mười chiến thuyền đều cố gắng dốc tốc độ nhanh nhất có thể, ngươi truy ta đuổi, không cam lòng bị rơi phía sau.

Qua một ly trà, chiến thuyền của Hoài vương Tiêu Hằng tạm thời dẫn đầu, ánh mắt Cố Vân Yên tự nhiên rơi xuống đầu lĩnh chiến thuyền, chỉ thấy Tiêu Hằng đứng ở đầu thuyền chậm rãi quay đầu, nhìn chiến thuyền phía sau đang cách xa mấy thước đang ra sức đuổi tới, mắt thấy khoảng

https://thuviensach.vn

cách hai chiến thuyền càng ngày càng gần, khóe môi Tiêu Hằng hơi hơi giơ lên, chợt phi thân một cái liền đến trước trống đồng, tiếp nhận dùi trống, kích tình bắn ra bốn phía gõ trống đồng, tiếng trống từng trận giống như sư rống, trong lúc nhất thời bọn thủy thủ trên thuyền Tiêu Hằng đều như được tiếp thêm sức, tiếng trống này như tiếng trống đại trướng khích lệ sĩ khí, ý chí chiến đấu sục sôi, giây lát thuyền rồng bức lên phía trước.

Rất nhanh, thuyền rồng Tiêu Hằng liền cùng chín chiếc thuyền còn lại tạo một khoảng cách an toàn, xa xa dẫn đầu.

Tiêu Hằng không ngừng vung dùi trống, trên mặt một bộ định liệu trước, nắm chắc thắng lợi.

Tới điểm đích, Hoài vương Tiêu Hằng không hề ngoài ý muốn đoạt được vị trí thứ nhất lần đua thuyền rồng này.

Hoài vương đoạt giải nhất Tiêu Dục mừng rỡ, Tiêu Dục trước mặt mọi người vui vẻ ra mặt đem phần thưởng chiến thắng trao tặng Hoài vương, Tiêu Hằng vui vẻ tiếp nhận tạ ơn. (thằng anh tổ chức, thằng em giành giải @@)

Đua thuyền rồng vừa kết thúc dân chúng tấp nập vây xem hai bờ sông Tuân hà liền dần dần tan đi, Tiêu Dục hạ lệnh để mọi người thu thập chuẩn bị hồi cung.

Cố Vân Yên ôm nhị hoàng tử thưởng thức phong cảnh Tuân hà đến mê mẩn, chợt nghe được Thị Thư nói: “Khởi bẩm chủ tử, Hoàng thượng có lệnh mọi người thu thập, chuẩn bị khởi hành hồi cung.”

Cố Vân Yên nghe vậy, mặt lộ vẻ vẻ thất vọng, mệt mỏi nói: “Thật vất vả đi ra một chuyến, nhanh như vậy lại khởi hành hồi cung ~”

“Yên nhi nhưng là bị cảnh Tuân hà mê hoặc rồi a, nghe khẩu khí này tựa hồ đã muốn vui đến quên cả trời đất.” Ngoài cửa truyền đến giọng của Tiêu

https://thuviensach.vn

Dục trêu ghẹo.

Cố Vân Yên lập tức thu liễm biểu tình thất vọng trên mặt, cung kính nói: "Nô tì thỉnh an Hoàng thượng! Hoàng thượng vạn phúc kim an ~"

Tiêu Dục nâng người dậy, cười nói: "Yên nhi cũng không cần thất vọng, hôm nay mọi người đi theo nhiều không tiện, ngươi nếu thích ngày khác trẫm lại mang ngươi ra ngoài chơi."

Mắt Cố Vân Yên lộ ra kinh hỉ, nói: "Kia Hoàng thượng cần phải nhớ kỹ lời này nha, ngày khác nhất định phải mang nô tì lại đến Tuân hà du ngoạn một phen."

Tiêu Dục gật đầu, nói: "Trẫm miệng vàng lời ngọc, Yên nhi yên tâm đi!" Nói xong liền cùng Cố Vân Yên ra bên ngoài.

Hai người Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên vừa xuống thuyền hoa chợt nghe cách đó không xa truyền đến một tiếng 'Phù phù' rơi xuống nước, hai người theo tiếng kêu nhìn lại, liền thấy được một nữ tử thân mặc cung trang vàng nhạt sắc rơi xuống sông Thành Tuân, hốt hoảng đập mặt nước hoảng sợ kêu lên: "Cứu mạng ~ cứu mạng nha ~"

"Người đâu ~ Mạnh tần nương nương rơi xuống nước! Mau tới cứu người,,,,,," Trên thuyền hoa, hai tiểu cung nữ thất kinh la lên.

Hai người Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên bước nhanh đến phía đó, đi tới nửa đường, Cố Vân Yên chỉ cảm thấy trước mắt chợt lóe, một đạo bóng dáng màu tím bay qua, giây lát liền thấy được Tiêu Hằng ôm Mạnh Nguyệt rơi xuống nước lên thuyền hoa

"Hoàng thượng ~ Hoàng thượng! Nô tì sợ,,,,,," Bị nước sông làm lạnh run, Mạnh Nguyệt gắt gao ôm nam tử trước mặt, lòng còn sợ hãi nghẹn ngào nói.

https://thuviensach.vn

Trên đầu truyền đến tiếng cười nam tử phóng đãng không kềm chế được "Mỹ nhân yêu thương nhung nhớ, bổn vương cầu còn không được!"

Nghe vậy, Mạnh Nguyệt kinh hãi nhìn lại, phát hiện người mình ôm không phải là Tiêu Dục, lúc này mạnh mẽ đẩy ra người trước mặt, không thể tin nói: "Thế nào lại là ngươi?" (ăn dưa bở)

Tiêu Hằng nghiền ngẫm nói: "Không phải bổn vương ngươi cho là ai? Mới vừa rồi ôm bổn vương lâu đến vậy, bổn vương còn tưởng rằng ngươi thật cao hứng được bổn vương cứu a ~"

Mạnh Nguyệt ấp úng nói: "Ngươi,,,,,,"

"Thần đệ khấu kiến hoàng huynh, hoàng huynh vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế ~" Tiêu Hằng nhìn thấy Tiêu Dục cất bước vào, hành lễ nói.

"Tứ đệ không cần đa lễ." Tiêu Dục đạm mạc nói.

"Hoàng thượng ~" Mạnh Nguyệt một đầu nhào vào trong lòng Tiêu Dục cúi đầu khóc nói.

"Không có việc gì! Ái phi đừng sợ ~" Tiêu Dục vỗ lưng Mạnh Nguyệt trấn an nói.

"Xin hoàng huynh thứ tội, mới vừa rồi tình huống nguy cấp, thần đệ vẫn chưa thấy rõ người rơi xuống nước liền đem cứu lên,,,,,," Tiêu Hằng chưa giải thích xong liền thấy được Tiêu Dục xua tay ngắt lời nói: "Không có gì, Tứ đệ thay trẫm cứu ái phi, trẫm đang chuẩn bị hảo hảo ban thưởng cho Tứ đệ, sao có thể trách Tứ đệ dưới tình thế cấp bách đường đột Mạnh tần?"

"Tạ hoàng huynh thông cảm! Thần đệ xin được cáo lui trước." Tiêu Hằng khom người nói.

"Ân!"

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục nhìn Mạnh tần nói: “Ái phi trước hết để cho cung nhân hầu hạ đổi quần áo sạch sẽ đi! Một lát theo trẫm hồi cung.” Mạnh Nguyệt gật đầu tùy cung nữ giúp đỡ đi vào thay quần áo.

Cố Vân Yên nhìn Mạnh Nguyệt mảnh mai không chịu nổi dựa cung nữ vào nội thất thuyền hoa, thầm nghĩ trong lòng tiết mục vừa rồi cũng hay, chỉ tiếc không nắm chắc thời cơ tốt, không công lãng phí một phen tâm tư.

“Đi thôi, Yên nhi trước cùng trẫm đến trên bờ hội hợp đám người Hoàng hậu đi.”

Nghe được Tiêu Dục nói, Cố Vân Yên ra vẻ kinh ngạc nói: “Hoàng thượng mới vừa không phải nói đợi Mạnh muội muội cùng đi sao?”

“Mạnh tần đổi mới quần áo có chút lâu, trẫm cùng Yên nhi liền không cần lại chờ.” Tiêu Dục nói xong liền dẫn đầu đi ra ngoài.

Cố Vân Yên nhìn thoáng qua nội thất, nháy mắt trong mắt hiện lên một chút ý cười trào phúng, chút trò xiếc hài ấy sao có thể nào lừa gạt được Tiêu Dục đa mưu túc trí, Mạnh Nguyệt bất quá là tự rước lấy nhục thôi, liền không chút do dự xoay người đuổi kịp Tiêu Dục.

Đợi đến Mạnh Nguyệt đi ra thuyền hoa, gian ngoài sớm không có một bóng người, nhìn xung quanh vẫn là không có phát hiện bóng dáng của Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên.

“Hoàng thượng đâu?” Tìm kiếm không có kết quả Mạnh Nguyệt chất vấn cung nhân canh giữ ở thuyền hoa.

“Hồi nương nương, Hoàng thượng cùng dục chiêu nghi nương nương đã đi được một khắc.” Tiểu cung nữ quỳ gối đáp lời nói.

Mạnh Nguyệt nao nao, lẩm bẩm nói: “Sao lại như vậy? Hoàng thượng không phải nói sẽ chờ bản cung cùng đi sao? Sao lại cùng dục chiêu

https://thuviensach.vn

nghi,,,,,, dục chiêu nghi ~ lại là dục chiêu nghi!” Nói xong lời cuối cùng Mạnh Nguyệt cơ hồ là nghiến răng nghiến lợi. (Mạnh Nguyệt bước bước đầu tiên lên đường chết, 1 năm sau đó là ngày chết nàng ta)

Qua một ly trà, Mạnh Nguyệt bình phục tâm tình mới lên bờ hội hợp cùng đám người Tiêu Dục, người vừa đến Tiêu Dục liền hạ lệnh khởi hành hồi cung.

Đến trung tuần tháng năm, thời tiết càng ngày càng nóng lên, một ngày này Tiêu Dục ở lại Tĩnh Di hiên dùng bữa, dùng thiện xong liền báo cho Cố Vân Yên biết bởi vì thời tiết nóng bức, hắn cùng với chúng đại thần thương nghị quyết định cuối tháng này khởi hành đi hành cung nghỉ hè, để nàng sớm chuẩn bị.

Cố Vân Yên ôn nhu đáp ứng, trong lòng lại biết năm nay chung quy là không có thể đi hành cung nghỉ hè.

https://thuviensach.vn

Chương 75

Quả nhiên, kiếp này lại lần nữa ăn khớp cùng tình cảnh kiếp trước, từ cuối tháng năm, Đại Chiêu nhiều chỗ xuất hiện hiện tượng mưa to, Thịnh Kinh cũng không ngoại lệ, tự nhiên, kế hoạch đi hành cung nghỉ hè thất bại.

Mà lần mưa to này Kinh châu bị ảnh hưởng nghiêm trọng nhất, hơn nửa tháng mưa to không ngừng, nhiều chỗ cư dân phòng ốc bị hỏng, hoa màu cũng bị hồng thủy nhấn chìm, dân chúng Kinh châu khổ không nói nổi, quan viên địa phương liên tiếp dâng tấu lên triều đình phản ánh tình huống hồng tai.

Nhìn trên ngự án một xấp lại một xấp tấu chương về hồng tai, sắc mặt Tiêu Dục ngưng trọng, cau mày.

Thịnh Kinh dù chưa bị mưa to, nhưng cũng là mưa dầm kéo dài, sắc trời luôn ám tối, giống như nhân tâm giờ phút này.

Lưu Đức Phúc nhìn trên bàn đồ ăn còn nguyên, cúi đầu thở dài, chỉ có thể gọi cung nhân đem đồ ăn đi xuống.

Một ngày, từ sáng sớm đến bây giờ Tiêu Dục đã muốn suốt một ngày chưa ăn này nọ, đối chuyện này Lưu Đức Phúc cực lo lắng lại không làm sao được.

Lưu Đức Phúc âm thầm phát sầu, bỗng nhiên nhớ đến gì đó hai mắt sáng ngời, gọi đồ đệ Tiểu Toàn tử lại thì thầm, Tiểu Toàn tử lĩnh mệnh chạy đi.

Sau nửa canh giờ, Cố Vân Yên dẫn theo thực hộp xuất hiện ở ngoài đại điện Thừa Càn cung.

https://thuviensach.vn

“Khởi bẩm chủ tử, dục chiêu nghi nương nương cầu kiến, người đã ở ngoài điện, chủ tử có muốn truyền đòi hay không?” Lưu Đức Phúc cung kính dò hỏi.

Mặt Tiêu Dục lộ vẻ nghi hoặc, hỏi: “Dục chiêu nghi? Nàng sao tới Thừa Càn cung lúc này?..... Tuyên đi ~”

Rất nhanh, Cố Vân Yên liền được Lưu Đức Phúc lĩnh tiến vào.

“Nô tì thỉnh an Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn phúc kim an!” Cố Vân Yên quỳ gối hành lễ nói.

“Miễn lễ đi! Yên nhi đến gặp trẫm vì chuyện gì?”

Cố Vân Yên lấy ra hai đĩa điểm tâm trong hộp, ôn nhu nói: “Hôm nay Hạo Nhi vẫn la hét muốn ăn táo đỏ cao cùng hoa quế cao, nô tì liền bảo Thị Họa làm, không nghĩ tới Hạo Nhi hiếu thuận như vậy, ăn mỹ thực còn không quên phụ hoàng, nhất định muốn nô tì mang đến tặng ngài, nên dù biết không phù hợp quy tắc thiếp vẫn phải liều lĩnh một phen.” Nói xong lắc đầu bật cười.

Nghe được Cố Vân Yên nói, trong lòng Tiêu Dục dâng lên một cỗ ấm áp, trên mặt lập tức hiện lên một chút ý cười nhu hòa.

“Khó được Hạo Nhi hiếu thuận như vậy, trẫm liền nếm thử tư vị táo đỏ cao cùng hoa quế cao này như thế nào.” Tiêu Dục cất cao giọng nói.

Cố Vân Yên ôn nhu cười, gắp một khối táo đỏ cao đút cho Tiêu Dục, đợi Tiêu Dục ăn xong lại gắp một khối hoa quế cao, nói: “Hoàng thượng cũng nếm thử hoa quế cao này.”

Tiêu Dục lại ăn một khối, nói: “Hoa quế cao trượt nhuyễn du nhuận, nhuyễn nhu cam di, ngọt mà không nị, lại mùi thơm ngát ngon miệng. Mà táo đỏ cao khẩu vị độc đáo, vị nhẵn nhụi, tảo hương nồng đậm, làm cho

https://thuviensach.vn

người ta lưu luyến, hai loại điểm tâm đều rất đặc sắc, hương vị vô cùng tốt ~”

Cố Vân Yên cười nói: “Nếu Thị Họa nghe được Hoàng thượng khen như vậy, nhất định rất cao hứng.”

“Người hầu hạ bên người Yên nhi tự nhiên là tốt, đến, Yên nhi dùng cùng trẫm chút.” Nói xong tiếp nhận chiếc đũa trong tay Cố Vân Yên, đút ngược lại cho nàng.

Hai người cùng ăn, thoáng cái xử lý xong hai đĩa điểm tâm.

“Mấy ngày nữa đó là sinh nhật Hạo Nhi một tuổi, trẫm nguyên tính chuẩn bị yến tiệc thật lớn, nhưng xem tình huống trước mắt sợ là không thể ” Tiêu Dục có tiếc nuối nói.

“Bất quá là sinh nhật trẻ con thôi, sao có thể đánh đồng cùng đại sự triều chính, lại nói, dân chúng đang đứng trong cảnh nước sôi lửa bỏng, Hạo Nhi sao lại có thể hoang phí vui chơi.” Cố Vân Yên lý giải nói.

“Dù biết là vậy, nhưng trẫm chung quy không đành lòng ủy khuất hoàng nhi chúng ta, mặc dù không thể vì hắn tổ chức một đại yến, nhưng gia yến cũng là không thể thiếu.”

Cố Vân Yên đứng dậy quỳ gối nói: “Nô tì thay Hạo Nhi tạ Hoàng thượng ưu ái!”

Tiêu Dục hai tay nâng người dậy, nói: “Hạo Nhi là cốt nhục Yên nhi cùng trẫm, thêm Hạo Nhi trí tuệ hiếu thuận, trẫm tất nhiên là không khỏi yêu thương nhiều hơn chút, Yên nhi sao cần nói cảm ơn.”

Cố Vân Yên nhẹ cười không nói.

https://thuviensach.vn

“Mấy ngày không thấy Hạo Nhi, trẫm cũng tưởng niệm, sáng mai trẫm liền bớt chút thời gian đến Tĩnh Di hiên thăm Yên nhi cùng Hạo Nhi được không?”

“Hạo Nhi ngày ngày nhắc tới Hoàng thượng, đang ba ba ngóng chờ ngài lại cùng hắn ngoạn phi thật cao đâu.”

“Trẫm mấy ngày liền bận việc chính sự trong triều, sơ sót Hạo Nhi là phụ hoàng này không phải, một lát nàng trở về liền nói cho Hạo Nhi trẫm sáng mai nhất định đi bồi hắn ngoạn phi thật cao.”

“Dạ! Nô tì cũng không nhiễu Hoàng thượng xử lý chính vụ nữa, nô tì xin được cáo lui trước ~” Cố Vân Yên hành lễ cáo lui nói.

“Ân! Gần đây đêm lạnh, Yên nhi nhớ rõ dặn cung nhân đừng để Hạo Nhi bị lạnh.” Tiêu Dục dặn dò nói.

“Nô tì nhất định ghi nhớ, Hoàng thượng cũng phải chú ý thân mình.” Nói xong liền lui đi ra ngoài.

Hôm sau, Tiêu Dục vừa lâm triều liền trực tiếp đi Tĩnh Di hiên, hôm qua đã đáp ứng hôm nay sẽ đến thăm Cố Vân Yên cùng nhị hoàng tử.

Trong nội thất Tĩnh Di hiên, nhị hoàng tử đang cùng Cố Vân Yên chơi tiểu ngựa gỗ, vừa thấy bóng dáng Tiêu Dục tiểu tử kia liền ném tiểu ngựa gỗ qua một bên, mở ra hai tay la hét muốn phụ hoàng ôm một cái.

Cố Vân Yên quỳ gối hành lễ vấn an, Tiêu Dục một tay ngăn lại Cố Vân Yên một tay ôm nhị hoàng tử vào trong lòng, mặt mày mang cười nói: “Hạo Nhi nhiều ngày không thấy phụ hoàng, có nhớ phụ hoàng không?”

Nhị hoàng tử nhất thời như con gà con, gật đầu như giã tỏi, thanh thúy nói: “Nhớ.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn cực kỳ tương tự mình của nhị hoàng tử nói: “Vài ngày nay phụ hoàng tương đối bận rộn mới không có tới thăm Hạo Nhi, hôm nay phụ hoàng vừa ở không liền lập tức lại đây xem Hạo Nhi, Hạo Nhi vui không?”

Cái miệng nhỏ nhắn của nhị hoàng tử bật cười, vẻ mặt thiên chân tươi cười xán lạn, đáp án không cần nói cũng biết.

“Phụ hoàng, phi phi ~ phi phi” Nhị hoàng tử nói mơ hồ không rõ, sau ba tháng được đám người bà vú cùng Thị Thư dốc lòng dạy, nhị hoàng tử sắp một tuổi rốt cục học được kêu phụ hoàng cùng mẫu phi, nhưng phát âm vẫn là chưa rõ, tựa như hiện nay kêu phụ hoàng nghe lại giống như là ‘Phu vương’.

Tiêu Dục liên thanh nói: “Tốt ~ tốt, phụ hoàng liền cùng ngươi ngoạn phi thật cao.” Lời còn chưa dứt liền đem nhị hoàng tử ném lên thật cao, nhị hoàng tử nhất thời mừng rỡ khanh khách cười to.

Cố Vân Yên phất tay gọi Thị Họa nói: “Đem canh hạt sen đến.” Hôm qua Tiêu Dục báo cho Cố Vân Yên biết hôm nay nhất định đến, cho nên sáng sớm nàng liền bảo Thị Họa chuẩn bị tốt canh hạt sen chờ Tiêu Dục lại đây.

Cố Vân Yên ôn nhu nói: “Nô tì bảo người chuẩn bị canh hạt sen, Hoàng thượng trước dùng chút, một lát lại chơi cùng Hạo Nhi?”

Tiêu Dục nói: “Cũng tốt, liền y theo Yên nhi nói đi.”

Cố Vân Yên nhìn hai phụ tử trước mặt đầu đầy mồ hôi, bất đắc dĩ lắc đầu cười, cầm khăn tay ôn nhu lau mồ hôi trên trán bọn họ.

Cố Vân Yên ôm nhị hoàng tử, Tiêu Dục ngồi đối diện, ba người ngồi cùng bàn dùng canh hạt sen, phảng phất giống như một nhà ba người bình thường, hình ảnh cực kỳ ấm áp hài hòa.

https://thuviensach.vn

Chương 76

Hai mươi lăm tháng sáu, nhị hoàng tử tròn một tuổi, Tiêu Dục cố ý ở Tử Thần điện bày gia yến, mừng sinh thần cho nhị hoàng tử.

Toàn bộ hậu cung cùng dòng họ hoàng thất đều trình diện, liền ngay cả Thái hậu nương nương cũng không ngoại lệ, có thể thấy được nhị hoàng tử cực được coi trọng.

Trước lúc tổ chức yến hội là tiết mục quan trọng nhất hôm nay -- trảo cưu, tiểu hài tử tròn một tuổi đều sẽ trảo cưu, chính là chọn đồ vật đoán tương lai.

Cung nhân đem vật dụng trảo cưu từng cái từng cái mang lên cái bàn thật dài, có thư, bút, nghiên mực, thước, bàn tính, mộc kiếm, cây lược gỗ, con dấu, sổ sách, trang sức, son, kim kết, tiền, ngọc bội.....

Thái hậu nhìn thoáng qua nhị hoàng tử Cố Vân Yên ôm vào trong ngực cười nói: “Ai gia cũng đến góp vui đi ~” Nói xong liền cầm phật châu cây tử đàn trong tay thả lên bàn.

Tiêu Dục nghe được Thái hậu nói như vậy, cũng thuận theo: “Mẫu hậu đã muốn vậy, trẫm cũng coi như một cái đi!”

Tiêu Dục vừa dứt lời, ánh mắt mọi người đều lập tức chuyển dời đến trên người hắn, đều tò mò hắn sẽ lấy vật gì ra.

Tiêu Dục nhẹ cười, dưới ánh mắt nóng bỏng của mọi người đem ngọc bội long văn tùy thân mang theo thả đi lên, thấy được vật ấy, mọi người thực sự khiếp sợ, đây không phải là vật thông thường a. Mọi người đều biết

https://thuviensach.vn

khối ngọc bội long văn này nhưng là tiên hoàng truyền cho Tiêu Dục, nói cách khác tức là vật truyền giữa các đời đế vương.

Hoàng hậu gắt gao nắm khăn tử trong tay mới có thể duy trì trên mặt vui mừng mỉm cười, phi tần hậu cung thì trong lòng âm thầm cầu nguyện nhị hoàng tử không cần bắt đến ngọc bội long văn của Tiêu Dục, tốt nhất là bắt đến cây son lược gỗ gì đó.

Vật dọn xong, Cố Vân Yên mỉm cười đem nhị hoàng tử phóng tới trên bàn.

Nhị hoàng tử nhìn vật trên bàn đủ loại kiểu dáng, mắt to tròn không ngừng chuyển động, nhúc nhích hoạt động tiểu thân mình, sờ cái này xem cái kia, làm cho tâm mọi người hậu cung vẫn treo trên cao, cực kỳ khó chịu.

Một hồi lâu, nhị hoàng tử mới nghỉ ngơi, không hứng thú đùa bỡn nữa, nhìn thoáng qua ngọc bội long văn cùng phật châu cây tử đàn cách đó không xa nhếch miệng cười, lúc này liền cử động tiểu thân mình đi qua.

Nhìn nhị hoàng tử đang đến gần ngọc bội long văn, tâm Hoàng hậu đều nhắc tới cổ họng, phi tần cũng hai mắt trợn lên, không nháy mắt nhìn chằm chằm nhị hoàng tử cách ngọc bội long văn càng ngày càng gần.

Lúc mọi người ở đây nghĩ đến nhị hoàng tử sẽ không chút do dự bắt lấy ngọc bội long văn, hắn lại xuất kỳ bất ý (bất ngờ) nắm lên phật châu tử đàn.

Nhị hoàng tử quay đầu, tay vẫn cầm phật châu, hướng Thái hậu cười xán lạn, ngọt ngào hô: “Nãi nãi~” Bởi vì xưng hô ‘Hoàng tổ mẫu’ này quá dài, nhị hoàng tử hiện nay còn không kêu được, cho nên liền kêu Thái hậu hoàng tổ mẫu thành ‘Nãi nãi”

Thái hậu thấy thế, vui vẻ cười to, nhịn không được tiến lên ôm nhị hoàng tử vào trong lòng, mọi người vây xem ai cũng khen nhị hoàng tử hiếu tâm.

https://thuviensach.vn

Phi tần hậu cung rốt cục thở phào, mặc kệ như thế nào, bắt phật châu cây tử đàn của Thái hậu vẫn tốt hơn so với bắt lấy ngọc bội long văn của Tiêu Dục.

Tiêu Dục cũng cười, mọi người chỉ một lòng chú ý nhị hoàng tử trảo cưu, đối với người bên ngoài làm gì khác lạ hoàn toàn không biết gì cả, nhưng hắn lại ở lúc nhị hoàng tử chuẩn bị bắt lấy ngọc bội long văn, Cố Vân Yên giống như vô tình chuyển động vòng tay phỉ thúy cây lan tử la trên cổ tay. Thoáng nghĩ, hắn liền sáng tỏ Cố Vân Yên vì sao làm vậy.

Cố Vân Yên tất nhiên là không hy vọng nhị hoàng tử lúc này lại bắt được ngọc bội long văn của Tiêu Dục, nhị hoàng tử ngày thường vốn đã cực độ được sủng ái, nay quả thực chính là đổ dầu vào lửa, càng chọc người ghen ghét, này đó khiến nàng lo lắng cùng băn khoăn. (ý là nhị hoàng tử định bắt ngọc bội, nhưng thấy mẹ mình xoay xoay vòng tay nên chuyển sang bắt vòng tay. Bắt vòng tay rồi thì nhận ra là của Thái hậu, vì ngày thường đi thăm Thái hậu luôn thấy, quay lại gọi Thái hậu nên mọi người tưởng là từ đầu nhị hoàng tử đã định bắt vòng tay)

Trảo cưu đi qua, mọi người ngồi vào vị trí.

Tiêu Dục giơ lên ly rượu cất cao giọng nói: “Hôm nay là sinh nhật một tuổi của Hạo Nhi, trẫm cố ý vì hắn tổ chức gia yến, đã là gia yến các khanh liền không cần câu thúc, chỉ để ý uống tận hứng!” Nói xong dẫn đầu ngửa đầu uống hết rượu trong chén.

Mọi người vội vàng tạ ơn, tiện đà cũng bưng lên ly rượu nhất ngưỡng mà tẫn. (một hơi hết sạch)

“Thần đệ chúc mừng nhị hoàng tử mỗi năm như một ngày, tuổi tuổi như hôm nay.” Tiêu Hằng nâng chén nói.

Tiêu Dục cười nói: “Tốt!” Lưu Đức Phúc bên cạnh vội vàng rót rượu, Tiêu Dục giơ lên ly rượu cùng Tiêu Hằng cách không tướng bính (từ xa làm

https://thuviensach.vn

động tác kính rượu lẫn nhau), hai người đều là ực một cái cạn ly rượu ngon.

Có Tiêu Hằng dẫ đầu, dòng họ hoàng thất còn lại cũng đều tiến lên mời rượu Tiêu Dục, tịch gian ăn uống linh đình, ngôn ngữ vui vẻ, hương rượu bốn phía, trong điện một mảnh hỉ nhạc hoà thuận vui vẻ.

Rượu quá ba tuần, vài người tửu lực không cao lúc này đã ngà ngà say, tịch gian có người mượn cớ thay quần áo rời đi.

“Chủ tử, chúng ta vẫn là trở về đi, ngài rời đi quá lâu sợ là không ổn.” Đại cung nữ Thanh nhi hầu hạ bên người Mạnh Nguyệt lo lắng nói.

Mạnh Nguyệt kinh ngạc nhìn con đường đá cuội cách đó không xa, (có ai nhớ chỗ này xảy ra vụ án gì không) thật lâu không nói gì, sau một lúc lâu buồn bã nói: “Khăn tay của bản cung không thấy đâu, chắc là lúc đi ra vô ý làm rớt, ngươi đi tìm thay bản cung xem.”

Thanh nhi quỳ gối nói: “Dạ, nô tỳ tuân mệnh.” Nói xong liền men theo đường cũ tìm kiếm khăn tử.

Mạnh Nguyệt chậm rãi bước vào đường đá cuội, đi tới chỗ nàng trượt chân đẻ non ngừng lại, nhẹ giọng nói: “Hoàng nhi ngươi nếu là có thể bình yên ra đời, yến tiệc hôm nay lẽ ra là của ngươi (lại tưởng bở), hiện nay mẫu phi cũng không cần cúi đầu làm thiếp trước người ta,,,,,,” Lời còn chưa dứt liền đã nghẹn ngào rơi lệ “Vì sao? Vì sao phải đối với ta như vậy? Ta không cam lòng! Ta không cam lòng ~ vô luận như thế nào Mạnh Nguyệt ta tuyệt không nhận thua.”

Mạnh Nguyệt xoay người, lại rơi vào trong một lồng ngực dày rộng rắn chắc.

“Mỹ nhân luôn mãi hướng bổn vương thể hiện yêu thương nhung nhớ, nhưng là muốn quyến rũ bổn vương a ~” Tiêu Hằng tà mị cười nói.

https://thuviensach.vn

Mạnh Nguyệt kinh hô một tiếng, vừa muốn lui lại, rời khỏi lòng Tiêu Hằng, lại bị Tiêu Hằng giành trước một bước, kéo trở về.

“Mỹ nhân rơi lệ, ta thấy đau lòng.” Nói xong liền nâng nhẹ tay khẽ lau đi nước mắt nơi khóe mắt Mạnh Nguyệt.

Lúc ngón cái Tiêu Hằng lau nước mắt hốc mắt Mạnh Nguyệt, độ ấm làm cho Mạnh Nguyệt trong nháy mắt thất thần, lúc phản ứng lại Mạnh Nguyệt liền tránh thoát Tiêu Hằng ôm ấp, cũng không quay đầu lại hốt hoảng rời đi.

Tiêu Hằng nhìn bóng dáng Mạnh Nguyệt chạy trối chết, cúi đầu nở nụ cười, tiếp theo từ trong lòng ngực lấy ra một khăn tay thêu hoa sen, đặt lên mũi nhẹ nhàng ngửi.

Thanh nhi quay lại, nhìn thấy Mạnh Nguyệt đang chạy đến phía mình, quỳ gối hành lễ nói: “Khởi bẩm chủ tử, nô tỳ đã tìm kiếm bên đường nhưng không tìm thấy khăn tay, nô tỳ vô dụng thỉnh chủ tử trách phạt.”

Một hồi lâu vẫn như cũ không thấy Mạnh Nguyệt mở miệng, Thanh nhi nghi hoặc lén nâng mắt, liền thấy được vẻ mặt Mạnh tần có vẻ kinh hoảng. Khó hiểu nói: “Chủ tử ngài làm sao vậy?”

“Không có việc gì, chúng ta trở về đi!” Lời còn chưa dứt người đã vội cất bước, Thanh nhi dù nghi hoặc nhưng cũng không hỏi nữa, bước nhanh đuổi kịp Mạnh Nguyệt.

Mạnh Nguyệt trở về yến hội không bao lâu, Tiêu Dục liền cùng Hoàng hậu đưa Thái hậu hồi Vĩnh Ninh cung, đế hậu rời tịch, yến hội cũng liền tan đi.

Mà hôm nay Tiêu Dục tất nhiên là ở lại Tĩnh Di hiên, không thể nghi ngờ.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên vừa dỗ nhị hoàng tử đi vào giấc ngủ không bao lâu, Tiêu Dục đã đến Tĩnh Di hiên.

“Hạo Nhi đã ngủ?” Tiêu Dục hỏi.

Cố Vân Yên gật đầu nói: “Hạo Nhi hôm nay chơi một ngày cũng là mệt mỏi, nô tì nghĩ để hắn sớm đi nghỉ ngơi.”

“Ân, nên như thế!”

Cố Vân Yên dâng trà cho Tiêu Dục, trong lòng so đo nên như thế nào mở miệng nhắc nhở hắn dự phòng dịch bệnh mà cũng sẽ không làm cho hắn nghi ngờ, Kinh châu đã muốn mưa to gần một tháng, kiếp trước mưa to qua đi không vài ngày liền truyền ra tình hình bệnh dịch.

Liếc mắt nhìn tới du ký nàng cố ý để đặt trên tháp mỹ nhân, Cố Vân Yên suy tính lần nữa, mới làm như nhân tiện nói: “Gần đây nô tì nhàn rỗi vô sự, lại xem du ký, hôm qua nhìn đến trong sách ghi lại: năm Thái nguyên, có địa khu bởi vì thời gian dài bị mưa to mà dẫn phát dịch bệnh, nô tì nghĩ rằng việc này nếu là là thật, hiện nay địa khu Tể châu hơn một tháng nay đã mưa to không ngừng, không biết là có khi nào.....”

Tiêu Dục nghe vậy, thả xuống ly trà trong tay, trầm tư một hồi, nói: “Lời Yên nhi nói không phải không có lý, xem ra trẫm cần sớm làm chuẩn bị, như thế cũng có thể lo trước khỏi hoạ.” Chợt lại thở dài: “Yên nhi thật sự là thận trọng như thần!”

Cố Vân Yên cười yếu ớt nói: “Nô tì ngẫu nhiên nhìn xem du ký, bất quá là nhàn rỗi không gì làm, nếu là giống Hoàng thượng ngài bận bịu cả ngày như vậy, tất nhiên cũng không bận tâm xem bộ sách, tự nhiên cũng liền không chú ý vài chuyện nhỏ này.”

Tiêu Dục nhìn bộ dáng Cố Vân Yên cười yếu ớt, khuôn mặt nhỏ nhắn chỉ trang điểm đôi chút, mi như thanh đại, phượng mâu híp lại, thần nếu đan

https://thuviensach.vn

hà, xuống chút nữa đó là cổ trắng như tuyết, xuyên thấu qua cổ áo mơ hồ có thể thấy được xương quai xanh tinh mỹ.....

Mắt Tiêu Dục dần dần tối lại.

Cố Vân Yên nhận thấy được ánh mắt Tiêu Dục biến hóa, hai đời làm nữ nhân của Tiêu Dục, nàng tự nhiên hiểu được biến hóa này ý vị như thế nào, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn trượt nộn của Cố Vân Yên nhất thời hồng, hàm răng không tự giác khẽ cắn môi đỏ mọng.

“Muộn rồi, an trí đi!” Giọng của Tiêu Dục khàn khàn mà trầm thấp.

Tháng 7, địa khu Tể châu truyền ra tình hình bệnh dịch, quan viên Tể châu hướng triều đình 800 lý cấp báo, khẩn tấu: Bởi vì cả tháng mưa to liên miên, hồng thủy tràn ra, đọng lại hoa màu cùng xác chết chim bay cá nhảy bị hồng thủy ngâm, không tiến hành kịp bài trừ cùng rửa sạch, do đó dẫn phát dịch bệnh, dịch bệnh thế tới rào rạt, không ngừng khuếch tán, đến nỗi lòng người dân chúng hoảng sợ.”

Nhân lúc trước có Cố Vân Yên trước đó nhắc nhở, Tiêu Dục sớm mệnh thái y viện nghiên cứu chế tạo phương thuốc phòng ngự dịch bệnh lây bệnh cùng trị liệu, trải qua gần mười mấy ngày nhóm Thái y đồng tâm hiệp lực nghiên cứu, rốt cục nghiên cứu chế tạo ra phương thuốc hữu hiệu dự phòng tình hình bệnh dịch lây bệnh, nay thu được tấu chương của quan viên Tể châu, Tiêu Dục liền phái người 800 lý kịch liệt chuyển phương thuốc cùng dược liệu đến, lại sai Lưu thái y viện xử thái y viện dẫn vài Thái y đi Tể châu thay dân chúng trị liệu dịch bệnh.

Tĩnh Di hiên

“Bạch ~ bạch, ăn ~ ăn.” Trong tay nhị hoàng tử cầm lấy một nắm điểu thực, ném từng khối từng khối vào trong lồng tre, vui vẻ nhìn Bạch Tuyết cúi đầu ăn sạch sẽ.

https://thuviensach.vn

Ăn uống no đủ Bạch tuyết liền nghĩ đến ra bên ngoài chơi, vì thế vẫn không nhúc nhích ghé vào trong lồng tre, ánh mắt ai oán, một bộ biểu tình đáng thương hề hề, quỷ tinh linh Bạch Tuyết mỗi lần nghĩ muốn ra bên ngoài chơi đùa, sẽ trình diễn khổ nhục kế như vậy, làm cho người ta nhìn tâm sinh không đành lòng, để gian kế của nó thực hiện được.

Quả nhiên, Thị thư giúp đỡ nhị hoàng tử lập tức đau lòng nói: “Bạch Tuyết đã muốn nhiều ngày không ra ngoài chơi, hôm nay liền để nó đi ra đi bộ được không ạ?”

Cố Vân Yên nhìn thoáng qua bộ dáng của Bạch Tuyết, không khỏi mỉm cười, còn chưa kịp nói cái gì, liền nghe được cửa truyền đến giọng Lưu Đức Phúc bén nhọn “Hoàng thượng giá lâm!”

Lời Lưu Đức Phúc còn chưa dứt, Tiêu Dục đã tiến vào, nhị hoàng tử quay đầu, thấy được bóng dáng cao lớn của Tiêu Dục, nhất thời cao hứng bước đến, miệng hô: “Phụ hoàng ~”

Đám người Cố Vân Yên tiến lên hành lễ vấn an Tiêu Dục, Tiêu Dục xua tay, ôm lấy nhị hoàng tử đang chập chững bước lại, phụ tử hai người lại chơi phi thật cao, Tiêu Dục mới nói: “Hạo Nhi mang Bạch Tuyết đến trong viện chơi đùa đi, một hồi phụ hoàng lại cùng ngươi ngoạn phi thật cao.”

Nghe được Tiêu Dục nói như thế, nhị hoàng tử cảm thấy mỹ mãn cười ngọt ngào, thuận theo Thị Thư dẫn hắn đến trong viện chơi đùa cùng Bạch Tuyết.

https://thuviensach.vn

Chương 77

“Hôm nay lâm triều nhận được tấu chương Tể châu 800 lý, trải qua hơn một tháng mưa to, quả nhiên như trong sách sở ghi lại, xuất hiện dịch bệnh.” Thần sắc Tiêu Dục lo lắng nói.

“Thật không nghĩ tới chuyện nô tì lo lắng vẫn xảy ra, vô luận như thế nào, mong Hoàng thượng phóng khoáng tâm, đừng để hư thân mình.” Cố Vân Yên khuyên giải an ủi nói.

Tiêu Dục gật đầu, nói: “Ít nhiều nhờ Yên nhi sớm nhắc nhở, trẫm cũng đã có chuẩn bị, bằng không, hiện nay đối mặt dịch bệnh thế tới rào rạt, triều đình chỉ sợ là muốn đại loạn.”

Cố Vân Yên nhẹ giọng nói: “Nô tì ngày ấy cũng là nhớ tới thuận tiện nhắc tới thôi, mặc dù không có nô tì nhắc nhở, trong triều có nhiều quan viên hiền lương tài giỏi, ắt hẳn cũng sẽ có triều thần góp lời với Hoàng thượng.”

“Hiện nay thái y viện đã nghiên cứu chế tạo ra phương thuốc, chỉ là chỉ có thể ức chế dịch bệnh lây lan, ở trình độ nhất định khống chế tình hình bệnh dịch, nhưng không có thể trị dứt dịch bệnh được, trẫm vẫn phiền lòng vấn đề này, không biết nhóm Thái y khi nào mới có thể nghiên cứu chế tạo phương thuốc qaun trọng nhất kia nữa ~” Tiêu Dục bất xắc dĩ giận dữ nói.

“Hoàng thượng không cần quá mức lo lắng, nô tì tin tưởng lấy y thuật của đám người Lưu thái y, nhất định có thể sớm nghiên cứu chế tạo ra phương thuốc tốt nhất trị dịch bệnh.”

https://thuviensach.vn

“Chỉ hy vọng như thế ~ nay cũng chỉ có thể đem hy vọng ký thác trên người bọn họ, chỉ mong bọn họ chớ làm cho trẫm thất vọng, chớ làm cho dân chúng thất vọng mới tốt!” Tiêu Dục nhẹ nhàng mân mê ly trà trong tay, trầm giọng nói.

Chỉ e lần này nhóm Lưu thái y làm ngươi thất vọng rồi..... Cố Vân Yên thầm nghĩ.

“Tất nhiên, nuôi quân ngàn ngày dung trong một giờ, đám người Lưu thái y nhất định là sẽ không cô phụ Hoàng thượng nhiều năm qua dốc lòng tài bồi.” Cố Vân Yên nhỏ giọng mềm giọng nói.

Nghe được Cố Vân Yên ôn nhu nhỏ nhẹ trấn an, không biết vì sao, tâm tình Tiêu Dục vốn đang phiền loạn nhưng lại dần dần bình tĩnh lại.

Cố Vân Yên luôn mãi cân nhắc, vẫn cảm thấy thông qua Cố Cẩn góp lời với Tiêu Dục, dán hoàng bảng khắp Đại Chiêu tìm hiền y tương đối thỏa đáng, dù sao hậu cung không thể tham gia vào chính sự, nàng cũng không nghĩ để người khác có cơ hội chụp mũ nàng “ phi tần tham gia vào chính sự “, lại càng không nghĩ khiến cho Tiêu Dục hoài nghi.

Hôm sau, thu được thư của Cố Vân Yên, Cố Cẩn quả nhiên nhân lúc lâm triều tấu với Tiêu Dục, nói: “Khởi bẩm Hoàng thượng, vi thần cả gan góp lời, thiên hạ to lớn, đủ người tài ba dị sĩ, nay Tể châu tình hình bệnh dịch nghiêm trọng, dân chúng lầm than, mà thái y viện nhất thời nửa khắc cũng chưa nghiên cứu chế tạo phương thuốc trị liệu dịch bệnh, Hoàng thượng sao không dán hoàng bảng, để khắp Đại Chiêu tìm hiền y, có lẽ thực sự có thần y không ham công danh lợi lộc mà về ẩn núi rừng hiểu được cách trị dịch bệnh, như thế, cũng có thể sớm ngày cứu bách tính khỏi cảnh cơ cực.”

Nghe vậy, Tiêu Dục liền chuẩn tấu, lại không chút nào keo kiệt khen Cố Cẩn một phen. Vì thế trên hoàng bảng khắp Đại Chiêu liền dán thông báo chiêu hiền y.

https://thuviensach.vn

Ba ngày sau, Tiêu Dục lại nhận được quan viên Tể châu tấu, báo: Bởi vì triều đình phòng ngừa chu đáo, từ trước đã nghiên cứu chế tạo ra phương thuốc ngừa lây lan dịch bệnh, rất nhanh phái Thái y lại đây đích thân chữa trị dân chứng, dịch bệnh không khuếch tán rộng thêm nữa, có thể khống chế tình hình bệnh dịch trong phạm vi nhỏ nhất, trấn an dân chúng Tể châu vốn đang thấp thỏm lo âu, bởi vậy Tể châu cũng không có vì dịch bệnh mà xuất hiện khủng hoảng đại loạn.

Tin tức này vừa truyền đến, Tiêu Dục rốt cục có thể thả lỏng một ít.

Vài hôm sau, tin tức tốt thứ hai lại truyền tới, rốt cục ở ngày thứ năm dán hoàng bảng, có một vị đại phu ở Thục trung xin đi cứu chữa Tể châu, nghe thấy tin này Tiêu Dục lộ ra tươi cười đã lâu không thấy.

Tiêu Dục đã mấy ngày không đặt chân vào hậu cung, chạng vạng hôm đó đến Tĩnh Di hiên. Chưa tới một nén nhang, tin tức đã truyền khắp hậu cung.

Phượng Nghi cung

Hoàng hậu ngồi ngay ngắn bên bàn, nhóm cung nhân đang vội vàng chia thức ăn cho nàng, chợt thấy đại cung nữ Liên Hương bước nhanh tiến vào.

Hoàng hậu liếc mắt một cái nhìn Liên Hương quỳ gối hành lễ trước mặt, nhẹ giọng hỏi: “Hoàng thượng có dùng canh an thần bản cung bảo ngươi đưa đi?”

Liên Hương cúi đầu nói: “Hồi chủ tử, nô tỳ y theo ngài phân phó đưa canh an thần đến chỗ Hoàng thượng, chỉ là không khéo Hoàng thượng không ở Thừa Càn cung.”

Hoàng hậu híp mắt phượng lại, nói: “Không ở Thừa Càn cung ~ kia ngự thư phòng thì sao?”

https://thuviensach.vn

Đầu Liên Hương càng thấp xuống, ấp úng nói: “Nô tỳ cũng đã hỏi qua, cung nhân đang trực Thừa Càn cung nói Hoàng thượng cũng không ở ngự thư phòng, mà là.....”

“Mà là? Vì sao không nói tiếp? Ngươi nói rõ ràng cho bản cung, Hoàng thượng vừa không ở Thừa Càn cung lại không ở ngự thư phòng, kia Hoàng thượng hiện tại ở nơi nào?” Hoàng hậu không hờn giận hỏi.

“Hoàng thượng ~ Hoàng thượng hiện nay đang trên đường đến Trường Xuân cung.” Liên Hương kiên trì nói.

“Trường Xuân cung? Tĩnh Di hiên.....” Hoàng hậu nhẹ giọng nỉ non nói, chợt phân phó “Đem canh an thần cho ‘Hỉ nhi’ đi.”

Liên Hương giật mình, vội vàng nói: “Dạ, nô tỳ liền đi.”

‘Hỉ nhi’ là con mèo Hoàng hậu nuôi dưỡng.

Chung Túy cung

“Như thế nào? Có biết Hoàng thượng đi chỗ nào không?” Nghiên tiệp dư vẻ mặt chờ mong hỏi.

Tiêu Dục đã muốn hơn một tháng không có tới Chung Túy cung, chuyện này đối với Nghiên tiệp dư luôn luôn được sủng ái mà nói là đả kích không nhỏ, thêm gần đây Tiêu Dục lo lắng tình hình bệnh dịch Tể châu nhiều ngày chưa từng đặt chân hậu cung, Nghiên tiệp dư lòng nóng như lửa đốt liền sai người lưu ý hành tung Tiêu Dục, một khi Tiêu Dục bước vào hậu cung lập tức đến bẩm, bỗng nhiên được tin tức nói Tiêu Dục vừa mới vào hậu cung, Nghiên tiệp dư liền khẩn cấp phái người đi ra ngoài thám thính Tiêu Dục đi nơi nào. (bà này không nhớ anh Hoàng đã cấm túc bả, còn tưởng bở mình được sủng ái nhất hậu cung)

https://thuviensach.vn

Tiểu thái giám mới từ bên ngoài tìm hiểu tin tức trở về, thở hổn hển, liền vội trả lời: “Hồi nương nương, nô tài nghe nói Hoàng thượng đi Trường Xuân cung.....”

Nghe vậy, trong mắt Nghiên tiệp dư vốn đang sáng ngời dần dần ảm đạm xuống.

(Mấy bà này biết tin anh Hoàng định đi hậu cung, nên giở thủ đoạn tính lôi kéo anh tới cung mình. Vì anh lâu không vào hậu cung nên giờ anh đến chỗ ai đầu tiên tức là người đó được sủng nhất. Một bà đưa canh, định để anh Hoàng đến cung “ có qua có lại “, một bà thì nghĩ mình có con chắc anh sẽ nhớ tới mình đầu tiên. Nên mới có mấy vụ này)

Trung tuần tháng bảy, Tể châu truyền đến tin vui, Lý tiên sinh giật hoàng bảng dạo trước mấy ngày liền chẳng phân biệt ngày đêm khổ tâm nghiên cứu chế tạo, rốt cục chế ra phương thuốc hữu hiệu trị liệu dịch bệnh.

Bệnh nhân được dung phương thuốc mới của Lý tiên sinh xong, bệnh tình rất có khởi sắc, ấn tình huống trước mắt đến xem, chỉ cần kiên trì dùng thuốc, nghĩ đến ít ngày nữa nhất định có thể chậm rãi khỏi bệnh.

Lý tiên sinh không màng danh lợi, trời sinh tính tình thanh cao lạnh nhạt, một lòng nghĩ nghiên cứu y thuật, hành y cứu tế, nhân lần dịch bệnh này thi triển y thuật cao siêu, giải cứu bệnh nhân khỏi cảnh nước sôi lửa bỏng, thâm thụ dân chúng kính yêu, đều khen thành thần y, vì thế Lý tiên sinh từ nay về sau được thế nhân xưng là ‘Lý Thần y’.

Đến tận đây, tảng đá vẫn treo trong lòng Tiêu Dục rốt cuộc hoàn toàn thả xuống.

Duyên Hi cung

Đức phi nhìn đại hoàng tử ngày càng trầm mặc ít nói, đau lòng không thôi, vừa nghĩ tới con trai ngày xưa hoạt bát đáng yêu, không khỏi lại đỏ

https://thuviensach.vn

hốc mắt.

Cẩm Yên vội vàng khuyên giải an ủi nói: “Chủ tử đừng khóc, chú ý kẻo bị thương thân mình, viện xử Lưu thái y không phải đã nói sao, là bọn hắn y thuật thấp kém mới trị không được vết sẹo trên mặt đại hoàng tử, nhưng thiên hạ to lớn nhất định có người có thể trị, không phải có vị Lý thần y trị được dịch bệnh mà nhóm thái y cũng phải bó tay đấy sao?”

Nghe được lời Cẩm Yên nói, nguyên bản Đức phi đang che miệng khóc rống bỗng nhiên dừng lại, nức nở nói: “Lý Thần y? Lý Thần y.....”

Hai tròng mắt Đức phi vốn đang ảm đạm phút chốc sáng ngời lên, vui vẻ nói: “Đúng rồi, bản cung sao quên Lý Thần y, hắn nếu có thể trị được dịch bệnh, nhất định cũng có thể chữa khỏi vết sẹo trên mặt Mộc Nhi đúng không?”

Cẩm Yên liên tục gật đầu nói: “Nương nương nói có lý, nô tỳ cảm thấy Lý Thần y thuật cao siêu như vậy, hắn là có thể trị cho hoàng tử.”

Đức phi càng nghĩ càng cảm thấy có hy vọng, không rảnh chú ý nước mắt lưu lại trên mặt liền vội vã đi Thừa Càn cung.

https://thuviensach.vn

Chương 78

Thừa Càn cung

"Nô tài tham kiến Đức phi nương nương, nương nương vạn an!" Lưu Đức Phúc canh giữ ở ngoài điện thấy Đức phi đang bước nhanh đến, khom mình hành lễ nói.

"Lưu tổng quản không cần đa lễ, phiền tổng quản đi vào thông báo Hoàng thượng một tiếng, nói bản cung có chuyện quan trọng khẩn cấp cầu gặp mặt Hoàng thượng." Đức phi nhẹ giọng nói.

Lưu Đức Phúc nhìn thoáng qua trong điện, trù trừ, nói: "Vậy làm phiền nương nương chờ một chút. Nô tài liền đi bẩm báo."

Thấy được Lưu Đức Phúc cong thắt lưng tiến vào, Tiêu Dục cũng không ngẩng đầu lên, nói: "Chuyện gì?"

"Hồi bẩm chủ tử, Đức phi nương nương có chuyện quan trọng cầu kiến."

Tiêu Dục khẽ nhíu mi, thả xuống bút son trong tay, nói: "Tuyên đi!" Lưu Đức Phúc lên tiếng trả lời lui ra.

"Nô tì thỉnh an Hoàng thượng! Hoàng thượng vạn phúc kim an ~" Đức phi nghiêm nghiêm chỉnh chỉnh hành lễ nói.

Tiêu Dục nâng tay, hư giúp đỡ Đức phi một phen, nói: "Không biết ái phi có chuyện quan trọng gì? Vội vã gặp trẫm như thế."

https://thuviensach.vn

Đức phi ngẩng đầu, mặt lộ vẻ bi thống, trong tròng mắt phiếm lệ quang, rất nhanh nước mắt liền theo gò má không tiếng động chảy xuống.

Tiêu Dục khẽ nhíu mi, có chút khó hiểu nói: “Đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì? Ái phi có chuyện cứ nói đừng ngại, trẫm chắc chắn làm chủ cho ngươi.”

“Hoàng thượng ~ nô tì.....” Đức phi nức nở.

Tiêu Dục thấy thế, nhẹ nhàng vỗ vỗ lưng Đức phi, ý bảo nàng từ từ nói.

“Hoàng thượng, từ lúc Mộc Nhi bị hủy dung mạo, cả người liền trở nên buồn bực không vui, trầm mặc ít nói, suốt ngày tránh ở trong phòng, không muốn tiếp xúc cùng người khác, nô tì xem ở trong mắt, đau ở trong lòng, giống như bị người chém từng đao lên người.....” Hai mắt Đức phi đẫm lệ nói.

Nhắc tới đại hoàng tử, Tiêu Dục cũng chua xót, trong lòng nặng nề, cũng thật khó chịu.

Mắt Tiêu Dục lộ ra ưu thương nói: “Mộc Nhi..... Ái phi yên tâm, Mộc Nhi là hoàng tử đầu tiên của trẫm, mặc kệ như thế nào, trẫm đều thương hắn như cũ.” Tiêu Dục nói xong ôm Đức phi đang khóc rống vào lòng trấn an.

Đức phi nằm ở trong lòng Tiêu Dục cúi đầu nức nở, đem tất cả áp lực bi thương cùng khổ sở trước nay vô cùng nhuần nhuyễn khóc đi ra. Hồi lâu, Đức phi mới dừng lại khóc nỉ non, thoáng bình phục tâm trạng, giây lát quẫn bách nói: “Nô tì nhất thời kích động, không khống chế tốt cảm xúc, mong rằng Hoàng thượng thứ lỗi, đừng trách tội nô tì không hiểu chuyện.”

Tiêu Dục ôn hòa nói: “Ái phi làm bạn bên trẫm nhiều năm, trẫm sao lại không biết ngươi là người thế nào, hiện nay bất quá là thương tâm quá độ mới không khống chế được thôi, sao lại trách tội ngươi.”

https://thuviensach.vn

“Tạ Hoàng thượng thông cảm, nô tì nhất thời thương tâm liền thiếu chút nữa quên mất chuyện quan trọng.” Mặt Đức phi hiện hối hận nói.

“Nga ~ không biết ái phi có chuyện quan trọng gì muốn nói với trẫm?”

“Nô tì nghe nói dân chúng Tể châu bị dịch bệnh đã có phương thuốc cứu chữa, mà nghiên cứu chế tạo ra phương thuốc này là một vị thần y ẩn cư núi rừng, không biết Hoàng thượng có thể nói cho nô tì biết có thật không?”

Tiêu Dục gật đầu nói: “Thật có việc này, ái phi sao nhắc tới người này?”

Nghe được Tiêu Dục khẳng định, thần sắc Đức phi vụt sáng, nói: “Hoàng thượng, người này được dân chúng thừa nhận là thần y, y thuật cao siêu, dịch bệnh Thái y viện không chữa được cũng không làm khó được ông ấy, kia sao không để hắn trị liệu vết sẹo trên mặt Mộc Nhi? Nói không chừng hắn thật có thể chữa khỏi cho Mộc Nhi.”

Tiêu Dục châm chước suy nghĩ, do dự nói: “Này.....”

“Nô tì khẩn cầu Hoàng thượng để Lý Thần y trị liệu cho Mộc Nhi, chỉ cần có thể trị khỏi vết sẹo của Mộc Nhi, nô tì nguyện ý trả giá đại giới, dù là muốn mệnh nô tì, nô tì cũng không tiếc.” Đức phi quỳ gối xuống, đau khổ cầu xin nói.

Tiêu Dục vội vàng nâng dậy Đức phi, lời nói thấm thía nói: “Ái phi sao lại hành đại lễ này, ngươi là mẫu phi Mộc Nhi, trẫm cũng là phụ hoàng của hắn, trẫm sao không đau lòng hắn, chính là hiện nay tình hình bệnh dịch Tể châu vừa mới có chuyển biến tốt, nhưng nhất thời dân chúng vẫn không thể hoàn toàn khỏi bệnh, lúc này truyền Lý Thần y từ Tể châu về kinh không ổn, xem trước mắt chỉ có chờ tình hình bệnh dịch Tể châu không còn mới có thể bàn tiếp việc này.”

Được Tiêu Dục cho phép, Đức phi tươi cười, chân thành tạ ơn nói: “Nô tì thay Mộc Nhi tạ Hoàng thượng long ân!” Vừa nói vừa đoan trang hành lễ.

https://thuviensach.vn

Lại nói: “Vậy nô tì liền không quấy rầy Hoàng thượng xử lý chính sự, nô tì xin được cáo lui trước.”

Tiêu Dục gật đầu đáp ứng.

Một ngày, thời tiết vô cùng tốt, không khí sau cơn mưa tươi mát thoải mái, nhẹ nhàng hít sâu một hơi, trong hơi thở thấm nhuần hương cỏ, thấm nhập tâm tì, làm người ta thần thanh khí sảng.

“Khó được hôm nay thời tiết tốt như vậy, chúng ta liền đến Ngự Hoa viên đi dạo một chút, cũng mang Hạo Nhi đi ra ngoài hít thở không khí.” Cố Vân Yên nhìn bầu trời xanh thẳm ngoài cửa sổ.

Hai người Thị Thư cùng Thị Họa vui vẻ đáp ứng.

Cố Vân Yên thay đổi quần áo màu thiên thanh, tiện đà phân phó bà vú cũng thay y phục cho nhị hoàng tử, đoàn người liền bước chân thong thả đến Ngự Hoa viên chơi.

Ngự Hoa viên sau cơn mưa không khỏi làm mắt người khác sáng ngời,, trong vườn hoa cỏ cây cối trải qua tắm mưa có vẻ xanh tươi đầy sức sống, kiều diễm ướt át, trong không khí tràn ngập một cỗ tươi mát.

Nhị hoàng tử đã lâu không được ra ngoài chơi có vẻ cực kỳ hưng phấn, vừa đến Ngự Hoa viên liền khẩn cấp từ trên người bà vú xuống, vui sướng vung chân nhỏ chạy lung tung, Cố Vân Yên bất đắc dĩ lắc đầu cười, đám người Thị Thư vội vàng đuổi theo.

Cố Vân Yên nhìn nhìn núi giả cách đó không xa, phía sau có cây hoa quế, mơ hồ có thể thấy được hoa quế màu vàng tinh tế, ở dưới ánh mặt trời chiếu rọi, phá lệ chói mắt cùng mê người.

Cố Vân Yên bị hoa quế trước mặt mê hoặc, lúc này liền dẫn Thị Họa đi dọc theo núi giả, đi tới trước hòn giả sơn chợt nghe có tiếng vang, mặt Cố

https://thuviensach.vn

Vân Yên lộ vẻ nghi hoặc đang muốn tiến lên xem xét cẩn thận, lại thấy được Mạnh Nguyệt dẫn đại cung nữ Thanh nhi bước chân vội vàng đi ra.

“Tần thiếp thỉnh an chiêu nghi nương nương, nương nương vạn phúc kim an.” Mạnh Nguyệt cúi đầu hành lễ nói.

“Mạnh tần không cần đa lễ.” Cố Vân Yên khẽ giơ tay ý bảo Mạnh Nguyệt đứng dậy.

“Tạ nương nương, tần thiếp xin được cáo lui trước, tránh nhiễu nhã hứng của nương nương.” Nói xong liền mang theo Thanh nhi vội vàng rời đi.

Cố Vân Yên vô vị cười, tiếp tục đi về phía trước, lại ở chỗ quẹo vào núi giả suýt nữa đụng trúng Tiêu Hằng.

“Xem ra hôm nay vận khí bổn vương không tệ, có thể ở chỗ này xảo ngộ gặp một đại mỹ nhân như Dục chiêu nghi vậy.” Mắt Tiêu Hằng hơi hơi nheo lại, đánh giá Cố Vân Yên trước mặt, hành vi phóng đãng nói.

Cố Vân Yên khẽ thi lễ, không nhìn ánh mắt Tiêu Hằng không hợp cấp bậc lễ nghĩa, cười yếu ớt nói: “Không biết Vương gia vội vã như thế là muốn chạy đi nơi nào?”

“Hoàng huynh hôm nay hẹn bổn vương tiến cung nghị sự, bổn vương không tiện để hoàng huynh chờ, đành phải vội vã chạy tới ngự thư phòng, không nghĩ tới nửa đường gặp được mỹ nhân.”

“Vương gia nếu đã là được Hoàng thượng mời, kia nô tì liền không cản trở ngài đi Ngự thư phòng, tránh Hoàng thượng phải đợi lâu.”

Tiêu Hằng thoáng sửa lại tóc mai xốc xếch, trong mắt tràn đầy ý cười trêu tức, nói: “Mỹ nhân nếu là muốn bổn vương làm bạn, bổn vương không ngại lại ngây ngốc ở đây một lát.”

https://thuviensach.vn

Khóe môi Cố Vân Yên khẽ nhếch, nói: “Vương gia vẫn là sớm đi đi, nếu là Hoàng thượng đợi lâu không thấy Vương gia tới, nhất định nổi giận, đến lúc đó liền không phải Vương gia cùng nô tì có thể gánh tội được.”

“Mỹ nhân đã lên tiếng, bổn vương liền nghe theo, bổn vương liền đi gặp hoàng huynh.” Nói xong liền tiêu sái xoay người rời đi.

Cố Vân Yên nhìn bóng dáng Tiêu Hằng rời đi, mắt lộ ra nghi ngờ, tựa hồ có cái gì không thích hợp, Cố Vân Yên còn không kịp nghĩ rõ ràng, liền bị nhị hoàng tử tập tễnh bước đến đánh gãy suy nghĩ.

“Mẫu phi ~ hoa hoa, cho!” Nhị hoàng tử giơ hoa cúc trong tay đã bị vò thành một cục, ngọt ngào cười nói.

Cố Vân Yên cười xán lạn, sung sướng tiếp nhận hoa nhị hoàng tử đưa, cài lên tóc, ôm lấy nhị hoàng tử hôn mặt hắn một cái, nói: “Hạo Nhi thực hiếu thuận, ngươi đưa hoa mẫu phi thực thích.”

Được Cố Vân Yên khen, tươi cười trên mặt nhị hoàng tử càng xán lạn.

https://thuviensach.vn

Chương 79: Có Biến

Lý Thần y cùng chúng Thái y cùng nhau đồng tâm hiệp lực cố gắng, trải qua hơn một tháng, tình hình bệnh dịch Tể châu rốt cục được trị tận gốc, bệnh nhân bị bệnh cũng có thể khang phục, đối chuyện này, dân chúng Tể châu rất đỗi mang ơn triều đình, đều khen Tiêu Dục là vị minh quân nhiệt tình yêu thương lê dân bách tính.

Tiêu Dục hạ chỉ, để Lý Thần y theo đám người Lưu thái y hồi kinh, luận công khen thưởng. Thánh chỉ vừa tới, mọi người liền thu thập hành lý khởi hành hồi kinh phục mệnh.

Tể châu cách kinh thành đường xá xa xôi, Lý Thần y cùng đám người Lưu thái y một đường tàu xe mệt nhọc, phong trần mệt mỏi chạy tới Thịnh Kinh.

Đợi đến đám người Lưu thái y trở lại Thịnh Kinh đã là tháng 8.

“Khởi bẩm chủ tử, đám người Lưu thái y đã từ Tể châu trở về, đang ở ngoài điện chờ truyền gọi”. Lưu Đức Phúc khom người nói.

Nghe vậy, mặt Tiêu Dục lộ vẻ vui thích, nói: “Tuyên!” Lưu Đức Phúc cung kính lui ra.

Chỉ chốc lát sau liền thấy được Lưu Đức Phúc dẫn mọi người nối đuôi nhau mà vào, mọi người lấy Lưu thái y cầm đầu nhất tề quỳ xuống, hướng Tiêu Dục dập đầu hành lễ nói: “Vi thần/ thảo dân khấu kiến Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn tuế! Vạn tuế! Vạn vạn tuế!”

Tiêu Dục vung tay áo lên, cất cao giọng nói: “Các khanh miễn lễ.”

https://thuviensach.vn

“Tạ Hoàng thượng!” Mọi người trăm miệng một lời nói.

“Chúng ái khanh không ngại vất vả chạy tới Tể châu, lại không quản bao khó khăn nguy hiểm, đồng tâm hiệp lực cứu chữa bách tính, kiểm soát được tình hình bệnh dịch Tể châu, quả thật lập công lao hãn mã, trẫm nhất định sẽ trọng thưởng, một lát trẫm sẽ sai người đưa đến thái y viện.”

“Vi thần tạ Hoàng thượng ban thưởng!” Đám người Lưu thái y lại quỳ xuống tạ ơn.

“Ân, các khanh một đường tàu xe mệt nhọc, lui xuống tạm nghỉ đi, Lý Thần y lưu lại.”

“Dạ, vi thần cáo lui.”

“Thảo dân cả gan hỏi, không biết Hoàng thượng chỉ lưu thảo dân lại, nhưng là có chuyện gì muốn công đạo?” Lý Thần y thần sắc bình thản, không kiêu ngạo không siểm nịnh nói.

Mắt Tiêu Dục lộ ra thưởng thức nói: “Không hổ là người được vạn dân khen ngợi là thần y, lần đầu một mình nói chuyện cùng trẫm liền có thể thản nhiên nghĩ đến điểm mấu chốt.” Tiêu Dục trầm tĩnh tiếp “Lời thần y nói không sai, trẫm chỉ lưu lại một mình ngươi, đúng là có một chuyện muốn hỏi.”

“Thứ cho thảo dân ngu dốt, mong Hoàng thượng nói rõ.”

“Trẫm được biết thần y mặc dù ẩn cư trong núi, nhưng có y thuật cao siêu, lần này tình hình bệnh dịch Tể châu có thể trừ tận gốc, thần y có công lớn nhất.”

“Hoàng thượng tán thưởng, thảo dân không dám kể công.” Lý Thần y lạnh nhạt cười nói.

https://thuviensach.vn

“Thần y không cần khiêm tốn, y thuật của ngươi trẫm cùng vạn dân đều rõ.” Tiêu Dục nói đúng trọng tâm.

Lý Thần y nhẹ cười không nói.

Chợt nghe quân vương trước mặt thở dài một tiếng, thần sắc ưu thương nói: “Không dối gạt thần y, trẫm lưu lại ngươi, mục đích là muốn nhờ ngươi trị liệu cho đại hoàng tử. Năm trước Mộc Nhi từng vô ý lây dính lạc khấu, độc này độc tính vô cùng bá đạo, thái y viện cố hết sức nhưng vẫn lưu lại vết sẹo, không biết thần y có thể trị liệu hay không?”

“Hồi Hoàng thượng nói, chính như Hoàng thượng nói, lạc khấu này độc tính vô cùng bá đạo, có thể trị liệu hết hẳn hay không cần xem trình độ nghiêm trọng của miệng vết thương, vi thần cần gặp đại hoàng tử mới có thể kết luận.”

“Này là tự nhiên, sáng mai trẫm sẽ an bài cho ngươi gặp đại hoàng tử, hiện nay thần y có thể lui xuống nghỉ ngơi” Tiêu Dục khẽ gật đầu, hướng về phía ngoài cửa nói: “Người tới, mang Lý Thần y đi xuống nghỉ ngơi.”

“Thảo dân cáo lui.” Lý Thần y theo sự hướng dẫn của tiểu thái giám lui đi ra ngoài.

Hôm sau, Tiêu Dục an bài Lý Thần y gặp đại hoàng tử trong Thừa Càn cung, Lý Thần y xem qua vết thương trên mặt đại hoàng tử sau đi ra báo cáo Tiêu Dục.

“Như thế nào? Vết thương của Mộc nhi có hy vọng khỏi không?” Tiêu Dục dò hỏi.

“Hồi bẩm Hoàng thượng, thảo dân xem vết sẹo trên mặt đại hoàng tử mặc dù bị thương không nhẹ, nhưng cũng may đại hoàng tử tuổi còn nhỏ, vết sẹo có thể trị dễ dàng hơn so với người trưởng thành, y theo tình hình

https://thuviensach.vn

trước mắt, đối với vết sẹo trên mặt đại hoàng tử, vi thần có bảy phần nắm chắc.” Lý Thần y khẽ vuốt chòm râu hoa râm, từ tốn nói.

Nghe vậy, trong con ngươi Tiêu Dục hiện lên ánh sáng, vui vẻ nói: “Như thế rất tốt, mong thần y đem hết khả năng cứu chữa cho Mộc Nhi, ngày sau trẫm tất có trọng thưởng.”

Đối với nhóm Thái y thần y, Tiêu Dục quá hiểu bọn họ, bình thường bọn họ nói chuyện luôn là kiểu lập lờ nước đôi, lấy việc đều lưu lại một đường, bọn họ bình thường nói có bảy phần nắm chắc liền đại biểu có chín phần trở lên.

“Tiền tài chỉ là vật ngoài thân, thảo dân luôn luôn không quá chú trọng, còn nữa thảo dân đã quen lẻ loi một mình, hàng năm ẩn cư trong thâm sơn, nào cần dùng tới tiền tài, cho nên Hoàng thượng không cần ban cho thảo dân tài vật gì, thảo dân chỉ cầu Hoàng thượng cần chính yêu dân, tạo phúc cho dân chúng.” Lý Thần y lạnh nhạt nói.

“Thần y không màng danh lợi, tâm hệ dân chúng, trí tuệ rộng lớn, thật là làm trẫm khâm phục.”

“Hoàng thượng ký thác kỳ vọng cao, thảo dân chỉ có đem hết toàn lực, tranh thủ sớm ngày chữa khỏi vết sẹo trên mặt đại hoàng tử, mới có thể không phụ Hoàng thượng phó thác.”

Tiêu Dục gật đầu, nói: “Không biết thần y cần bao lâu thời gian mới có thể chữa khỏi Mộc Nhi?”

“Nếu không có gì ngoài ý muốn, đại khái khoảng nửa năm.”

“Vậy nửa năm này đành phải làm phiền thần y ở tạm trong cung, trị liệu cho Mộc Nhi.” Lý Thần y gật đầu đáp ứng.

https://thuviensach.vn

Đức phi nghe thấy tin, quá vui mà khóc, nhưng mà Đức phi vui mừng cũng không có thể duy trì bao lâu, chỉ vì hai ngày sau, ngự y ấn lệ đi các cung thỉnh mạch bình an cho nhóm phi tần, Trương thái y chẩn ra Mạnh tần có hỉ mạch, Hoa Thanh cung truyền ra tin vui, phi tần hậu cung không hề chuẩn bị tư tưởng đều bị 'Tin dữ' đột nhiên truyền tới này chấn động mấy ngày.

Tĩnh Di hiên

"Thật sự là làm người ta ngoài ý muốn, hơn hai tháng qua Hoàng thượng vẫn lo lắng tình hình bệnh dịch Tể châu, cực ít đặt chân hậu cung, Mạnh tần bất quá là được Hoàng thượng lâm hạnh một lần, thế nhưng lại có thể hoài thượng long mạch." Đỗ tiệp dư rất có phê bình kín đáo nói.

Cố Vân Yên cũng không vui nói: "Này thật là ra ngoài mọi người dự kiến, ai có thể nghĩ đến Mạnh tần vốn đã từ từ mất ân sủng lại hoài thượng long tự, nghĩ đến ngày sau ngươi ta sợ là không thể lại nhàn nhã."

Đỗ tiệp dư xem thường nói: "Hoài thượng long mạch thì như thế nào, là công chúa vẫn là hoàng tử tạm thời không nói, chỉ bằng địa vị của tỷ tỷ và Hạo Nhi ở trong lòng Hoàng thượng cùng lão tổ tông, nàng ta có khả năng thay thế sao, nàng ta nếu muốn khó xử chúng ta, chúng ta còn phải sợ nàng sao."

Cố Vân Yên ưu nhã nhấp khẩu nước trà, bất đắc dĩ nói: "Ngươi nha, vẫn là nghĩ sự tình quá mức đơn giản, ta cùng Hạo Nhi sở dĩ được Hoàng thượng cùng lão tổ tông coi trọng, đó là bởi vì tới lúc này chỉ có Hạo Nhi là hoàng tử kiện khang, Hoàng thượng cùng lão tổ tông mới có thể nhìn chăm chú cùng sủng ái như vậy, ngày sau nếu là Mạnh tần sinh hạ được hoàng tử, Hạo Nhi liền không còn là duy nhất, như vậy địa vị của ta cùng Hạo Nhi ở trong lòng Hoàng thượng cùng lão tổ tông tất nhiên sẽ nhẹ đi nhiều."

https://thuviensach.vn

Nghe được Cố Vân Yên nói vậy, Đỗ tiệp dư nhíu mày, mặt không hề cam lòng nói: “Duy nhất một lần liền hoài thượng, thật không biết nàng là vận cứt chó gì.”

Cố Vân Yên bật cười một tiếng, chỉ vào Đỗ tiệp dư trêu ghẹo nói: “Ngươi nha, càng ngày càng không biết xấu hổ, tức giận một cái, lời gì cũng nói được.”

Đỗ tiệp dư căm tức liền không để ý gì nói lời thô tục, hiện nay nghe được Cố Vân Yên trêu ghẹo như vậy, nhất thời quẫn bách, giây lát đỏ mặt nói: “Tỷ tỷ, đã là lúc anof, ngươi còn có tâm tình giễu cợt muội muội.”

Cố Vân Yên che miệng cười nói: “Tốt! Tốt! Tốt ~ tỷ tỷ không cười ngươi, chúng ta lại tán gẫu tiếp.”

“Nghĩ đến rất nhanh thánh chỉ sắc phong của Hoàng thượng sẽ ban xuống, vừa nghĩ tới ngày sau sẽ cùng nàng cùng ăn cùng ngồi thậm chí có khả năng bị nàng cưỡng chế một đầu, trong lòng ta liền nổi bão.” Đỗ tiệp dư tức giận nói.

Cố Vân Yên trấn an nói: “Trước hãy chờ xem, sự tình không đến cuối cùng ai cũng không nói trước gì được, chúng ta cũng không cần buồn lo vô cớ.”

“Cũng chỉ có thể như vậy.....” Đỗ tiệp dư cực kỳ bất đắc dĩ nói.

Vĩnh Ninh cung

“Thoạt nhìn con ta hôm nay tâm tình thực không sai.” Thái hậu thả chiếc đũa trong tay xuống nói.

Tiêu Dục dùng nước trà súc miệng, lại cười nói: “Gần đây đầu tiên là tình hình bệnh dịch Tể châu được trừ tận gốc, tiện đà đó là Mộc Nhi có hi

https://thuviensach.vn

vọng khôi phục dung nhan, ngay sau đó Mạnh tiệp dư chẩn ra hỉ mạch, nhi thần tất nhiên là không khỏi vui mừng.”

Thái hậu cũng cười nói: “Trong mấy chuyện vui này, để cho ai gia cao hứng nhất chính là Mộc Nhi có thể khôi phục dung nhan, đã hơn một năm nay, đứa nhỏ kia cứ trầm mặc ít nói, thật khiến ai gia sầu hỏng rồi, nay cuối cùng là ông trời mở mắt.” Chợt đang nói vừa chuyển “Mộc Nhi tuy là dung nhan bị hủy, con ta đừng rét lạnh tâm Mộc Nhi.”

Tiêu Dục liên tục gật đầu, nói: “Mộc Nhi cùng Hạo Nhi ở trong lòng trẫm đều quan trọng như nhau, trẫm tất nhiên là sẽ không nặng bên này nhẹ bên kia.“

Lời tuy như thế, nhưng tâm tất không thể như vậy.

Trên mặt Thái hậu lộ ra tươi cười vui mừng, dù sao trước khi nhị hoàng tử sinh ra, đại hoàng tử liền đã làm bạn bên nàng nhiều năm, tình cảm tổ tôn tất nhiên là rất tốt.

https://thuviensach.vn

Chương 80

Gần đây Cố Vân Yên cả người thoạt nhìn luôn một bộ mệt mỏi, đối sự tình gì đều đề không dậy nổi nhiều hứng thú, mới đầu Thị Họa cùng Thị Thư đều nghĩ có lẽ chủ tử nhà mình là vì Mạnh Nguyệt truyền ra tin vui trong lòng không thoải mái, mới có thể như vậy, liền ngay cả trong lòng Tiêu Dục cũng cho là thế.

Hôm qua Tiêu Dục ngủ lại Tĩnh Di hiên, ôm nàng ôn nhu an ủi nói: "Yên nhi không cần lo lắng, vô luận ngày sau trẫm có bao nhiêu hoàng nhi, vị trí của ngươi cùng Hạo Nhi ở trong lòng trẫm cũng không ai có thể thay thế được, người bên ngoài tóm lại không bằng ngươi."

Thấy Tiêu Dục nghĩ lầm nàng đang ăn dấm chua Mạnh Nguyệt có thai, Cố Vân Yên cũng không nghĩ đi giải thích rõ ràng, nàng chính là tròng mắt dịu dàng cười, nhắm mắt lại dựa vào bả vai Tiêu Dục đi vào giấc ngủ.

Thẳng đến nguyệt sự Cố Vân Yên đã muộn năm ngày vẫn không thấy động tĩnh, hai người Thị Họa cùng Thị thư mới giật mình tỉnh ngộ.

Thị Họa vui mừng nói: "Chủ tử, nô tỳ bắt mạch cho ngài nhé?"

Cố Vân Yên vui vẻ đáp ứng.

Không đến nửa ly trà, liền thấy được Thị Họa hoan hỉ đầy mặt: "Nô tỳ chúc mừng chủ tử, chúc mừng chủ tử, chúc mừng chủ tử lại có thai lần nữa ~"

Mắt Cố Vân Yên lộ ra vui sướng, quả nhiên như nàng sở liệu, nàng lại có hỉ, kiếp trước của nàng, đứa nhỏ thứ hai cũng là hoài vào khoảng thời

https://thuviensach.vn

gian này.

Hôm nay tan triều, Tiêu Dục tựa như có linh tính, tới Tĩnh Di hiên dùng cơm trưa cùng Cố Vân Yên.

“Đến, Yên nhi nếm thử thịt kho trẫm phân phó Ngự thiện phòng chuẩn bị riêng cho nàng này.” Vẻ mặt Tiêu Dục ôn hòa gắp một khối thịt kho cho Cố Vân Yên nói.

Cố Vân Yên tạ ơn tiếp nhận, môi khẽ mở, đang chuẩn bị nhấm nháp, bỗng nhiên nhíu mày, chợt xoay người sang chỗ khác, nôn khan.

Tiêu Dục vội buông chiếc đũa, bước nhanh tới bên người Cố Vân Yên, lo lắng nói: “Yên nhi làm sao vậy, chỗ nào không khoẻ?”

“Nô tì cũng không biết, mấy ngày nay tổng cảm giác không có khẩu vị gì, thỉnh thoảng lại muốn nôn.”

Mặt Tiêu Dục hiện nghi hoặc, giây lát liên tưởng đến biểu hiện Cố Vân Yên gần đây khác thường, nhất thời hai mắt sáng ngời nói: “Yên nhi, tháng này nguyệt sự đến chưa?”

Vẻ mặt Cố Vân Yên mờ mịt, không biết Tiêu Dục sao đột nhiên hỏi vấn đề này, tiện đà ửng đỏ mặt thấp giọng ngập ngừng nói: “Vẫn chưa, đã muộn vài ngày, Hoàng thượng sao đột nhiên nhớ tới hỏi cái này.....” Nói xong lời cuối cùng làm như nhớ tới cái gì, phút chốc ngẩng đầu, vẻ mặt kinh hỉ nhìn Tiêu Dục “Hoàng thượng ý tứ là?”

Tiêu Dục vui mừng gật đầu, tiện đà hướng về phía ngoài cửa nói: “Lưu Đức Phúc nhanh đi truyền Lưu thái y đến.” Lưu Đức Phúc cung kính lui đi gọi người.

Không bao lâu, Lưu thái y liền bị Lưu Đức Phúc xách đến Tĩnh Di hiên.

https://thuviensach.vn

“Vi thần thỉnh an Hoàng thượng..... Dục chiêu nghi nương nương.....” Lưu thái y vừa thở hổn hển vừa hành lễ.

Không chờ Lưu thái y hành lễ xong, Tiêu Dục liền khẩn cấp ngắt lời nói: “Miễn, mau bắt mạch cho Dục chiêu nghi.”

Thấy được đế vương xưa nay luôn trầm ổn bỗng nhiên trở nên xúc động như vậy, Lưu thái y không rõ cớ gì, xoa xoa mồ hôi trên trán, lòng tràn đầy nghi hoặc tiến lên bắt mạch cho Cố Vân Yên.

Rất nhanh, Lưu thái y liền hiểu được vì sao thái độ Tiêu Dục khác thường, cười thầm thì ra là thế.

“Như thế nào? Dục chiêu nghi.....” Tiêu Dục nói.

“Hồi Hoàng thượng, Dục chiêu nghi nương nương có hỉ mạch, vi thần chúc mừng Hoàng thượng cùng nương nương!” Lưu thái y hai tay ôm quyền, vẻ mặt vui vẻ nói.

“Thật sao?” Tiêu Dục lại xác nhận nói.

“Theo mạch tượng, nương nương đã mang thai hơn một tháng, vi thần kết luận thật là hỉ mạch không thể nghi ngờ.” Ngữ khí Lưu thái y chắc chắc nói.

“Tốt ~ Tốt!” Mặt Tiêu Dục lộ vẻ kích động, thật là vui mừng nhìn thoáng qua bụng Cố Vân Yên, “Người tới, trọng thưởng.”

“Vi thần tạ Hoàng thượng ban thưởng.” Lưu thái y dập đầu tạ ơn nói.

“Lưu Đức Phúc phái người đến Vĩnh Ninh cung cùng Phượng Nghi cung báo tin vui cho Thái hậu cùng Hoàng hậu.” Dừng một chút lại nói: “Người tới, truyền ý chỉ của trẫm, Dục chiêu nghi dịu dàng hiền lương,

https://thuviensach.vn

đoan trang rộng lượng, lại hoài hoàng tự có công, tấn chức thành theo nhị phẩm phi, phong hào như cũ ‘Dục’. Khâm thử.”

Cố Vân Yên vui sướng, vội quỳ xuống tạ ơn nói: “Nô tì tạ Hoàng thượng long ân.”

Tiêu Dục giành trước một bước ngăn cản Cố Vân Yên hành lễ, nói: “Yên nhi nay có thân mình, liền không cần để ý lễ tiết này nọ.”

Cố Vân Yên mềm mại nói “Dạ, nô tì nghe Hoàng thượng.”

Tiêu Dục vẫy lui mọi người trong điện, cùng Cố Vân Yên tinh tế chia sẻ vui sướng thình lình này.

Hồi lâu, Tiêu Dục mới nói: “Trẫm vẫn còn công vụ, Yên nhi ở yên trong cung nghỉ ngơi cho thật tốt, trẫm xong việc liền đến thăm nàng.”

“Ân ~ nô tì cung đưa Hoàng thượng!”

Vĩnh Ninh cung

Thái hậu vừa dùng xong ngọ thiện liền nghe được tin tức Cố Vân Yên có thai, nhất thời cười đến toe toét, liên tiếp khen Cố Vân Yên “Tốt! Tốt! Tốt ~ thật là người có phúc khí, ai gia chỉ biết đứa nhỏ này phúc trạch thâm hậu, quả nhiên lại hoài thượng.....”

Từ ma ma liên tục gật đầu, cười phụ họa nói: “Cũng không phải sao, chủ tử liền chờ ôm hoàng tôn đi, chỉ sợ ngày sau ngài sẽ phải vất vả rồi.....”

Suy nghĩ một lát lại nói: “Hoàng thượng biết Dục chủ tử hoài long mạch, nhất thời mừng rỡ đương trường liền tấn chức thành theo nhị phẩm ‘Phi’~”

Thái hậu gật đầu nói: “Nên như thế, Dục phi thay hoàng gia khai chi tán diệp, dựng dục hoàng tự có công, tấn chức vị phân người bên ngoài cũng

https://thuviensach.vn

không dám nói thêm cái gì.” Chợt ý vị thâm trường nhìn thoáng qua Từ ma ma, “A tinh, ngươi cố kỵ cái gì, ai gia biết.”

“Dạ, trong lòng chủ tử hiểu rõ nô tỳ liền yên tâm.” Từ ma ma không nói gì thêm.

Phượng Nghi cung

Hoàng hậu cũng vừa dùng ngọ thiện, ưu nhã tiếp nhận cung nhân dâng ly trà, nhẹ nhàng thổi một cái, vừa nhấp một miệng nước trà, liền thấy được tâm phúc Liên Hương vô cùng lo lắng tiến vào.

“Cớ gì cuống quít như thế?” Hoàng hậu mi tâm khẽ nhíu nói.

Liên Hương vẫy lui cung nữ thái giám trong điện, nhóm cung nhân liền thức thời lui đi ra ngoài, trong điện to như vậy chỉ còn chủ tớ ba người hoàng hậu.

“Hồi bẩm chủ tử, Hoàng thượng phái người tiến đến báo tin vui, Dục phi nương nương mới vừa rồi trong Tĩnh Di hiên chẩn ra hỉ mạch.” Liên Hương quỳ gối hành lễ nói.

“Nàng cư nhiên lại hoài thượng? Còn có, ngươi vừa mới nói cái gì, Dục phi nương nương?” Vẻ mặt Hoàng hậu khó có thể tin nói.

“Dạ, Hoàng thượng biết được Dục chiêu nghi nương nương có thai, cao hứng liền tấn chức Dục chiêu nghi lên làm Dục phi.”

“Thật tốt ~ hiện tại trong mắt Hoàng thượng cũng chỉ có nàng ta, tấn chức vị phân của nàng, ngay cả thông báo bản cung một tiếng đều có vẻ dư thừa!” Sắc mặt Hoàng hậu trầm xuống nói.

Trương ma ma vốn định an ủi Hoàng hậu vài câu, há miệng thở dốc cũng không biết nên nói cái gì.

https://thuviensach.vn

“Dục phi..... Thay bản cung chuẩn bị lễ vật thật lớn, một lát đưa đến Tĩnh Di hiên đi, chớ để chậm, đỡ phải Hoàng thượng cùng Thái hậu không vui.” Hoàng hậu nỉ non phân phó nói.

“Dạ, nô tỳ liền đi xuống chuẩn bị.” Liên Hương vội vàng đáp ứng.

Trương ma ma thấy được Hoàng hậu đã bình phục tâm tình, nhất thời nhẹ nhàng thở ra.

Từ lúc Cố Vân Yên vào cung đến nay, vẫn luôn được sủng ái, liên tục tấn chức, cho tới bây giờ vào cung chưa tới 3 năm đã thăng tới phi vị, tốc độ thăng chức này thật khiến chúng phi tần hậu cung đỏ mắt ghen tức, phải biết rằng phi tần vị phân thấp tấn chức dễ dàng, chỉ cần Hoàng thượng vui là có thể, nhưng là từ Tiệp dư trở lên, nghĩ muốn tấn chức liền khó khăn, huống chi là từ nhị phẩm tứ phi chi nhất, đây chính là chủ tử đứng đắn trong hậu cung, cần đăng ký tạo sách, nhập hoàng gia ngọc điệp.

Không giống tấn thăng bình thường, chỉ cần hoàng thượng hạ chỉ hiểu dụ lục cung là xong, phi vị trở lên không chỉ được đại điển cử hành phong phi, còn muốn từ Hoàng hậu trao tặng kim sách cùng kim ấn thuộc về phi vị.

Còn có chính là theo nhị phẩm phi vị liền có tư cách làm chủ vị một cung, cũng liền ý nghĩa Cố Vân Yên có thể tiến vào chủ điện Trường Xuân cung. Lúc này cao thấp Tĩnh Di hiên vô cùng bận rộn, dưới sự chỉ huy của Thường Phúc tiến hành di dời.

“Chủ tử, này thật sự là quá tốt! Chúng ta rốt cục có thể tiến vào chủ vị Trường Xuân cung, vị trí tốt nhất, phong cảnh tốt nhất, diện tích lớn nhất, về sau chủ tử chính là chủ Trường Xuân cung.” vẻ mặt Thị Họa vui mừng nói.

Cố Vân Yên nhoẻn miệng cười, nói: “Tuy nói Tĩnh Di hiên cũng tốt lắm, nhưng chung quy nhỏ hẹp chút, ngày sau hoàng nhi trong bụng ta ra đời,

https://thuviensach.vn

liền có chút chật, nay tiến chủ điện Trường Xuân cung đó là không thể tốt hơn."

"Cũng không phải sao, chờ tương lai tiểu chủ tử ra đời, nhị hoàng tử liền có thể cùng hắn chơi đùa thật tốt ở chủ điện Trường Xuân cung." Thị Thư vui mừng, hai mắt híp lại thành một đường.

"Khởi bẩm chủ tử, đã dời thỏa đáng xong, thỉnh chủ tử nhập chủ Trường Xuân cung ~" Thường Phúc cung thỉnh nói.

Cố Vân Yên khẽ gật đầu, nương theo Thị Thư cùng Thị Họa dìu đỡ, tiến vào chủ điện Trường Xuân cung.

"Nô tài /nô tỳ cung nghênh nương nương nhập chủ Trường Xuân cung ~ nương nương thiên tuế! Thiên tuế! Thiên thiên tuế!" Cung nhân sớm đứng đầy đủ trong điện, lúc Cố Vân Yên bước vào trong điện chỉnh tề quỳ xuống, trăm miệng một lời nói.

Cố Vân Yên ngồi xuống chủ vị, nâng tay ý bảo mọi người đứng dậy, mỉm cười nói: "Bình thân!"

"Tạ nương nương ~" Cung nữ thái giám chỉnh tề mà thống nhất tạ ơn đứng dậy.

Cố Vân Yên vừa để Thị Họa thưởng mọi người, liền nghe được ngoài điện Lưu Đức Phúc cao giọng nói: "Hoàng thượng giá lâm!"

Cố Vân Yên nghe vậy đứng dậy, dẫn chúng cung nhân hành lễ vấn an Tiêu Dục.

"Yên nhi không cần đa lễ, trẫm lại đây chính là muốn nhìn một chút bên này còn thiếu cái gì, trẫm liền cho người bổ sung cho nàng." Tiêu Dục giúp đỡ Cố Vân Yên ngồi xuống nói.

https://thuviensach.vn

Vì Cố Vân Yên nhập chủ Trường Xuân cung, Tiêu Dục hạ lệnh Trường Xuân cung hết thảy đổi vật dụng mới, mặt khác còn ban thưởng lượng lớn trang sức trang trí tốt nhất.

Cố Vân Yên nhìn lướt qua danh họa đồ cổ trong điện rực rỡ muôn màu, lại cười nói: “Hoàng thượng ban thưởng vật quý báu đã muốn quá nhiều, đều là vật rất hiếm có, nô tì còn chưa xem hết nữa là.”

“Phải không? Trẫm còn đang định cho Yên nhi thêm một vật nữa.”

Mắt Cố Vân Yên lộ ra tò mò, nói: “Không biết Hoàng thượng còn muốn ban vật gì a?”

Khóe môi Tiêu Dục khẽ cong, khóe mắt nhẹ nhàng quét Lưu Đức Phúc một cái, Lưu Đức Phúc hiểu ý ra hiệu cho cung nhân ngoài điện.

Giây lát, liền thấy được tám tiểu thái giám hợp lực nâng một bức bình phong tinh mỹ tiến vào, đặt trước mặt Cố Vân Yên.

Tiêu Dục cười khẽ, nói: “Như thế nào? Yên nhi thích lễ vật này không?”

Cố Vân Yên nhìn bình phong trước mặt chọn dùng gỗ lim quý báu làm cột, thuần thủ công tinh điêu tế mài mà thành mười hai phiến, mỗi một chỗ mỗi một điểm đều hàm tiếp tinh diệu như thế, mặt trên bình phong điêu khắc trông rất sống động, giống như đúc, quả nhiên là quỷ phủ thần công, thế sở hiếm thấy nha. Tinh mỹ làm cho người ta đui mù, không hổ là xuất từ thiên hạ đệ nhất thủ công.

“Tạ Hoàng thượng ban thưởng quỷ phủ thần công, nô tì thật là thích!” Cố Vân Yên thật vui vẻ tạ ơn.

“Yên nhi thích là được!” Tiêu Dục gật đầu, giây lát lại nói: “Trẫm lần này đến đây, còn có một chuyện muốn báo cho Yên nhi biết.”

https://thuviensach.vn

“Không biết Hoàng thượng có chuyện gì muốn nói cùng nô tì?”

“Trẫm hôm qua thông tri Khâm Thiên Giám chọn lựa vài ngày hoàng đạo, để Yên nhi cử hành đại điển phong phi, mới vừa rồi Khâm Thiên Giám đưa danh sách ngày tốt thích hợp sắc phong lại đây, trẫm nghĩ sớm ngày để Yên nhi trở thành ‘Dục phi’ danh chính ngôn thuận, vì thế liền chọn lựa ngày tốt gần nhất, mười sáu tháng 9 cử hành sắc phong đại điển, Yên nhi nghĩ như thế nào?”

“Hết thảy do Hoàng thượng làm chủ.” Cố Vân Yên ôn nhu nói.

“Như thế liền quyết định mười sáu tháng 9, trẫm nhất định để Lễ bộ chuẩn bị cho Yên nhi cử hành đại điển phong phi thật lớn, Yên nhi chỉ cần an tâm chờ đợi ngày ấy là được.”

Cố Vân Yên cười ngọt ngào, khóe mắt đuôi lông mày đều là thỏa mãn hạnh phúc.

Hôm sau, ấn lệ sáng sớm đi Phượng Nghi cung thỉnh an Hoàng hậu.

Mọi người đến đông đủ, Hoàng hậu mới chậm rãi đi ra.

Cố Vân Yên cùng mọi người đứng dậy hành lễ vấn an Hoàng hậu, Hoàng hậu xua tay ý bảo mọi người đứng dậy.

Hoàng hậu nhìn thoáng qua Cố Vân Yên cùng Mạnh Nguyệt, rồi sau đó cười nói: “Nay trong cung liên tiếp truyền ra tin vui, trọng trách trên vai bản cung xem như thoải mái chút. Lại nói tiếp đây đều là công lao của Dục phi cùng Mạnh tiệp dư nha ~”

“Hoàng hậu nương nương khen trật rồi, nô tì không dám nhận.” Cố Vân Yên cùng Mạnh Nguyệt vội đứng dậy nói.

https://thuviensach.vn

“Hai vị muội muội mau mau ngồi xuống, nay hai người các ngươi có thai trong người, không nên ép buộc.”

Nghe được Hoàng hậu săn sóc, Cố Vân Yên cùng Mạnh Nguyệt hai người tạ ơn ngồi xuống.

“Hôm qua Dục phi nhập chủ Trường Xuân cung, bản cung còn chưa kịp chúc mừng ngươi.” Nói xong liền rút trâm phượng chín đuôi xuống “Đến, cây trâm này liền thưởng ngươi, xem như là hạ lễ đi~” Hoàng hậu nhìn như tùy ý nói.

Cố Vân Yên nhìn thoáng qua cây trâm trong tay Hoàng hậu, nhất thời cuống quít quỳ xuống, mặt hiện sợ hãi nói: “Hoàng hậu nương nương chiết sát nô tì, cây trâm trong tay nương nương chỉ có chính cung Hoàng hậu được đeo, nô tì chỉ là cung phi sao có thể, nương nương hảo ý nô tì xin nhận, chỉ là thứ cho nô tì không dám đi quá giới hạn.”

Hoàng hậu ý vị thâm trường nhìn Cố Vân Yên một cái, chợt giống như ảo não nói: “Xem bản cung này thật sơ ý, không chú ý tới cây trâm này đúng là Thái hậu trao tặng bản cung, làm cho bọn muội muội chê cười!”

Phi tần phía dưới không ai nói gì, mọi người mặc dù không rõ ràng lắm Hoàng hậu là cố ý hay là vô tâm, nhưng có thể thấy được Cố Vân Yên kinh ngạc, trên mặt mọi người lộ ra một bộ biểu tình xem kịch vui.

Đối với Cố Vân Yên gần đây thịnh sủng, hậu cung vốn là rất ghen tức, nay lại lại lần nữa có thai thêm tấn chức làm phi, mọi người càng tâm sinh đố kỵ, oán khí mọc lan tràn.

Lúc này đại cung nữ Liên Hương trong cung Hoàng hậu dâng một cái khay lên, quỳ gối nói: “Chủ tử, hôm qua ngài phân phó nô tỳ chuẩn bị bộ diêu đây.”

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Hoàng hậu không đổi nói: “Sao không sớm nhắc nhở bản cung, còn không mau đưa cho Dục phi.”

“Dạ.” Nói xong liền đem bộ diêu tới trước mặt Cố Vân Yên.

Cố Vân Yên tiếp nhận bộ diêu, dập đầu tạ ơn nói: “Nô tì tạ Hoàng hậu nương nương ban thưởng!”

Sắc mặt Hoàng hậu hơi hoãn nói: “Dục phi sao còn quỳ? Bản cung không phải đã nói sao, hiện nay người đang có thai không cần hành lễ.” Tiện đà lại nói “Cung nữ hầu hạ còn thất thần làm gì, còn không chạy nhanh đỡ Dục phi đứng dậy.”

Thị Thư cùng Thị Tọa liền vội vàng giúp đỡ Cố Vân Yên đứng lên.

Mục đích Hoàng hậu đã đạt, liền tùy ý tìm cái cớ để mọi người tan đi. (Hoàng hậu thật ngu, bản thân không thể mang thai được, thấy phi tần vừa mang thai lại làm vậy chỉ khiến Hoàng đế chán ghét)

Phó mỹ nhân nay là Phó quý nhân đã sớm coi chừng Vân Yên không vừa mắt nàng, sao có thể nào buông tha cơ hội trào phúng Cố Vân Yên? Phóng nhanh bước chân đuổi theo đoàn người Cố Vân Yên.

“Thật không nghĩ tới Dục phi nương nương xưa nay luôn được sủng ái cũng có hôm nay nha, cũng đúng, đừng nói tần thiếp, chỉ sợ nương nương cũng không nghĩ tới đi!” Phó quý nhân cười nhạo.

Nghe vậy, Cố Vân Yên chậm rãi nâng mắt, khóe môi giơ lên một chút độ cong, từ từ nói: “Nghĩ đến giáo huấn lần trước còn không đủ để cho ngươi nhớ kỹ, cái gì nên nói cái gì không nên nói, nếu như thế, bản cung không ngại để ngươi học lại một lần.” Nhẹ nhàng vuốt ve búi tóc trên đầu, động tác cực kỳ tùy ý, “Phó quý nhân nhìn thấy bản cung không chỉ có không hành đại lễ thả còn ra phát ngôn tùy tiện, không biết tôn ti, không nhìn cung quy. Người đâu, vả miệng cho bản cung!”

https://thuviensach.vn

Chương 81

Nghe vậy, Phó quý nhân trợn mắt lên, vẻ mặt không thể tin, làm như không thể tin được lời này đúng là xuất từ Cố Vân Yên luôn luôn lương thiện rộng lượng, thẳng đến Thị Thư kéo tay áo chuẩn bị hành hình, mới xác nhận lúc này Cố Vân Yên là muốn xử phạt nàng.

Phó quý nhân thoáng chốc mặt hiện vẻ kinh hoảng, chính là ngại đang ở trước mặt mọi người sượng mặt, mới giả bộ trấn định, một bộ không cam lòng yếu thế, căm tức nhìn Cố Vân Yên nói: “Ngươi dám? Ta nhưng là Hoàng thượng miệng vàng lời ngọc sắc phong quý nhân, các ngươi ai dám dụng hình với ta?”

“Một cái quý nhân nho nhỏ dám ở trước mặt bản cung tự xưng ta, quả thực là không biết trời cao đất rộng, lại thêm mười cái, lập tức hành hình.” Cố Vân Yên không thèm liếc nhìn, không chút do dự nói.

Thị Thư cung thanh xác nhận, tay phải cao nâng, nhân lúc Phó quý nhân chưa kịp trốn tránh, một cái tát thật mạnh liền hạ xuống.

Phó quý nhân chỉ nghe “Ba” một tiếng, ngay sau đó trên mặt liền truyền đến cảm giác đau đớn, ngây người một lúc, nửa bên mặt đã muốn sưng đỏ lên.

Thấy thế, cung nữ thái giám phía sau Phó quý nhân đều sợ tới mức lạnh run, không tự giác lui lại phía sau hai bước, sợ bản thân cũng bị liên quan chịu nạn.

Phó quý nhân đối người trong cung mình cực kỳ hà khắc, thường ngày vừa có chuyện không vui liền lấy cung nhân ra trút giận, nhẹ thì nhục mạ,

https://thuviensach.vn

nặng thì vả miệng. Cung nhân khổ không nói nổi, tâm tồn oán niệm, lại không dám làm gì nàng ta.

Phó quý nhân ôm má phải đã muốn sưng tấy, hai hàng lông mày nhăn lại, đau đớn vừa lui về phía sau vừa chỉ vào Thị Thư, giọng căm hận nói: "Tiện tì, ngươi dám tát bản cung, bản cung nhất định sẽ không tha cho ngươi....."

Cố Vân Yên thoáng nhìn, Thường Phúc gật đầu vung phất trần, Thường Khánh cùng Thường Nhạc hiểu ý, hai người rất nhanh tiến lên áp trụ Phó quý nhân đang không ngừng lui về phía sau, để Thị Thư hành hình.

Phó quý nhân không ngừng giãy dụa, miệng la hét: "Buông bản cung ra ~ buông bản cung ra..... Cẩu nô tài, bản cung nhất định phải báo với Hoàng thượng, đem bọn ngươi hết thảy....." Chém.

Lời còn chưa dứt, Thị Thư lại tặng cho nàng ta một bạt tai, cảnh tượng kế tiếp đó là thị giác cùng thính giác luân phiên đánh sâu vào cảm nhận của từng người đang ở đó, Thị Thư vẫn nâng tay không ngừng nghỉ, Phó quý nhân không ngừng kêu rên, liên tiếp, thanh thanh điếc tai.

Thị Thư đã sớm xem không vừa mắt Phó quý nhân liên tiếp nói chửi bới chủ tử nhà mình, hôm nay có cơ hội có thể giáo huấn Phó quý nhân một phen, Thị Thư tất nhiên là sẽ không nương tay, càng đừng nói Thị Thư vốn là người tập võ nhiều năm, kết cục của Phó quý nhân không cần phải nghĩ.....

Quả nhiên, chỉ chốc lát sau, gương mặt như hoa như ngọc của Phó quý nhân liền bị đánh cho hoàn toàn thay đổi, hai bên má sưng to như bánh bao, môi đỏ mọng ngày thường kiều diễm ướt át cũng biến dạng, khóe môi tràn ra máu tươi, khuôn mặt vô cùng thê thảm.

Vài vị phi tần nguyên bản tránh ở chung quanh xem kịch vui, xem tình cảnh này cũng bị dọa đến sắc mặt trắng bệch, trong lòng bàn tay đổ mồ hôi,

https://thuviensach.vn

kìm lòng không đậu run run lên. Chợt, cuống quít mang theo cung nhân phía sau vội vã rời đi, mấy ngày sau nhớ tới, lòng vẫn còn sợ hãi.

Thần sắc Cố Vân Yên ung dung nhìn Phó quý nhân, nay nàng đã là phi vị, đúng là thời điểm cần tạo uy nghi, không ngờ ngày đầu tiên thỉnh an Hoàng hậu đã ra oai phủ đầu nàng ngay trước mặt mọi người, nhất thời làm cho nàng uy nghi đại giảm. Nếu là nàng lại dễ dàng tha thứ Phó quý nhân luôn mãi khiêu khích, sẽ chỉ làm người hậu cung cho rằng mình yếu đuối dễ bị khi dễ lăng nhục, cho nên nàng nhất định không thể bỏ qua cho Phó quý nhân, giết gà dọa khỉ một phen.

“Hồi bẩm chủ tử, hành hình xong.” Thị Thư tát liên tiếp Phó quý nhân hai mươi cái, lòng bàn tay cũng ửng đỏ lên, có thể thấy được Thị Thư dùng bao nhiêu sức lực.

Mà lúc này Phó quý nhân dĩ nhiên đau đến choáng váng, chỉ thấy trời đất xoay chuyển, ngay cả khí lực để khóc cũng không có.

Cố Vân Yên nhìn lướt qua Phó quý nhân ngồi trên đất, khẽ gật đầu, tiện đà được Thị Họa nâng lên kiệu, trở về Trường Xuân cung.

Không đến thời gian một nén nhang, tin tức Phó quý nhân đối Dục phi nói năng lỗ mãng, mà bị Dục phi sai người vả miệng liền truyền khắp toàn bộ hậu cung, mọi người nghe thấy, đầu tiên là cả kinh, ngay sau đó hạ quyết tâm, ngày sau không có chuyện gì liền đừng trêu chọc Dục phi. Dĩ nhiên, cũng có người không nghĩ như vậy, ví dụ như đám người Hoàng hậu, Mạnh Nguyệt, Nghiên tiệp dư.

“Chủ tử, bộ dáng này của ngài nếu xuất hiện ở trước mặt Vạn tuế gia, e không thỏa đáng.....” Song nhi lặng lẽ liếc mắt đánh giá gương mặt Phó quý nhân vừa bôi thuốc mỡ một cái, nhịn không được khuyên nhủ.

Phó quý nhân không nghe Song nhi khuyên can, như trước nổi giận đùng đùng đi Ngự thư phòng.

https://thuviensach.vn

Lúc cách Ngự thư phòng không xa, đột nhiên ngừng lại, trừng mắt nhìn Song nhi nói: “Tiện tì tìm đường chết, ngươi biết cái gì? Chỉ có để Hoàng thượng nhìn đến bản cung bị thương có bao nhiêu nghiêm trọng, Hoàng thượng mới có thể đau lòng cùng thương tiếc bản cung, cứ như vậy, Hoàng thượng mới hạ lệnh trừng phạt tiện nhân Cố Vân Yên kia, hừ, lúc này bản cung nhất định phải để Hoàng thượng trút giận thay bản cung, nếu không sao giải được mối hận trong lòng bản cung.”

“Chủ tử, nhưng là nô tỳ cảm thấy Hoàng thượng sẽ không.....” Xử phạt Dục phi nương nương!

Phó quý nhân hung ác nói: “Sẽ không cái gì?”

“Sẽ không..... Sẽ không làm cho chủ tử thất vọng ~” Song nhi ấp úng nói, chung quy là không dám nói lời trong lòng ra.

Phó quý nhân đang muốn nói tiếp cái gì, chợt nhìn thấy bóng dáng của Tiêu Dục, vội dừng lại câu chuyện, thất tha thất thểu đi về hướng Tiêu Dục.

“Hoàng thượng ~ Hoàng thượng..... Cầu Hoàng thượng làm chủ cho tần thiếp!” Phó quý nhân khóc nức nở gọi.

Chưa thấy người đâu, đã nghe thấy tiếng.

Tiêu Dục nghe tiếng xoay người, liền thấy được mặt của Phó quý nhân dù đã thoa một lớp thuốc mỡ dày, như cũ che giấu không được sưng đỏ, có đôi chỗ còn có tia máu, thực có chút dọa người.

“Hoàng thượng, ngài nhất định phải làm chủ cho tần thiếp..... Dục phi nương nương ỷ mình vị phân cao hơn tần thiếp, chỉ nói vài lời không hợp với tần thiếp, liền sai người dụng hình với thiếp, không nghĩ tới Dục phi nương nương ngày thường luôn luôn làm như dịu dàng ôn hòa nhưng lại tâm ngoan thủ lạt đến thế, đánh tần thiếp đến thế này, người xem, mặt sưng phù còn ứ máu..... Bộ dáng tần thiếp như vậy, ngày sau còn có mặt mũi gì

https://thuviensach.vn

xuất hiện trước mặt mọi người, còn không bằng chết đi.....” (chẳng phải giờ đang mang cái mặt quỷ đi khắp hậu cung luôn rồi sao?). Phó quý nhân vừa quỳ xuống liền khóc thảm thiết, vốn là lúc bị Thị Thư vả miệng đã thét chói tai khàn cả giọng, nay khóe môi lại bị rách, nên lúc khóc càng có vẻ khàn khàn, thêm vài phần đáng thương cùng thê thảm.

Tiêu Dục khẽ nhíu mi, trên cao nhìn xuống đánh giá Phó quý nhân nước mắt loang lổ, hồi lâu, vân đạm phong khinh nói: “Ngươi là kẻ nào?”(ôi mẹ ơi!!!)

Tiêu Dục vừa dứt lời, vẻ mặt Phó quý nhân sợ sệt, sau một lúc lâu mới quẫn bách ngập ngừng nói: “Hoàng thượng.....” Tần thiếp là Phó quý nhân nha, ngài không nhận ra tần thiếp sao?

Phó quý nhân vừa muốn đáp lời, liền bị Tiêu Dục vô tình đánh gãy, nói: “Ngự thư phòng là chỗ trọng yếu tiền triều, một kẻ nhỏ nhoi không phận sự cũng có thể tùy ý đặt chân? Lưu Đức Phúc ngươi làm ngự tiền tổng quản như thế nào vậy?”

Lúc này Lưu Đức Phúc cố giấu ý cười nơi khóe môi, vẻ mặt nghiêm nghị nói: “Dạ, nô tài biết tội.” Nói xong, nhìn Tiểu Toàn tử nháy mắt, Tiểu Toàn tử cùng hai tiểu thái giám khác lập tức tiến lên lôi Phó quý nhân ra cách Ngự thư phòng.

Phó quý nhân giãy dụa khóc hô: “Hoàng thượng, tần thiếp là Phó quý nhân ~ Hoàng thượng, ngài phải làm chủ cho tần thiếp, Hoàng thượng.....”

Đối với Phó quý nhân gào khóc, Tiêu Dục mắt điếc tai ngơ, thần sắc lạnh nhạt bước vào Ngự thư phòng.

Mười ngày sau, đó là đại điển phong phi của Cố Vân Yên.

Mười sáu tháng 9, Cố Vân Yên thức sớm hơn ngày thường, để Thị Thư cùng Thị Họa thay cát phục của đại điển phong phi hôm nay cho nàng.

https://thuviensach.vn

Non nửa canh giờ sau, hết thảy đều được chuẩn bị thỏa đáng, Cố Vân Yên một thân cát phục phi vị, thiếu một phần kiều diễm quyến rũ, hơn một phần đoan trang uy nghiêm, tỏ rõ vị trí từ nay của nàng.

Hôm nay Hoàng thượng vì nàng cử hành đại điển phong phi long trọng ở điện Thái Hòa, lúc người Lễ bộ dẫn Cố Vân Yên tiến đến điện Thái Hòa, Tiêu Dục cùng Hoàng hậu đã ngồi ngay ngắn trên đó, chờ Cố Vân Yên hành lễ bái đại lễ. Vốn điển lễ phong phi phức tạp, hạng mục Cố Vân Yên cần làm vốn rất nhiều, bởi vì băn khoăn đến Cố Vân Yên có thai trong người không nên mệt nhọc, Tiêu Dục liền ra lệnh cho Lễ bộ giảm đi nhiều trình tự, trực tiếp để nàng đến điện Thái Hòa bái tổ tiên, Lễ bộ đăng ký tạo sách nhập hoàng thất tông điệp.

“Nô tì tham kiến Hoàng thượng, Hoàng hậu nương nương, Hoàng thượng vạn tuế! Vạn tuế! Vạn vạn tuế! Nương nương thiên tuế! Thiên tuế! Thiên thiên tuế!” Cố Vân Yên cung kính dập đầu lạy ba cái trước mặt Tiêu Dục cùng Hoàng hậu.

Kế tiếp đó là nghe Hoàng hậu dạy bảo.

Hoàng hậu trang trọng nói: “Dục phi Cố thị, nhận hoàng ân, sắc phong làm phi, sau này nhất định phải theo khuôn phép cũ, hòa thuận cung đình, kéo dài con nối dòng cho hoàng tộc.”

Cố Vân Yên lại dập đầu, nói: “Tạ Hoàng hậu dạy bảo, nô tì xin ghi nhớ.”

Hoàng hậu gật đầu, lúc này tiểu thái giám bưng lên một cái khay màu vàng, mặt trên là kim sách cùng kim ấn tượng trưng cho vị phân tòng nhị phẩm phi của Cố Vân Yên.

Hoàng hậu cầm lấy kim sách cùng kim ấn trao tặng Cố Vân Yên, Cố Vân Yên tiếp nhận, dập đầu tạ ơn, nói: “Nô tì tạ Hoàng thượng, Hoàng hậu nương nương long ân.”

https://thuviensach.vn

Lúc này Cố Vân Yên nghe được người Lễ bộ vui mừng xướng: “Đại điển phong phi kết thúc!” Ý vị này chính là hiện tại Cố Vân Yên đã là ‘Dục phi’ danh chính ngôn thuận.

Cố Vân Yên đứng dậy lui ra, khóe mắt thoáng liếc nhìn bên trên, mặt Tiêu Dục lộ vẻ vui mừng.

Cố Vân Yên từng bước vào chủ điện Trường Xuân cung, thấy được trong điện ngồi đầy phi tần hậu cung. Trừ bỏ Đức phi vị phân cao hơn nàng cùng Trương phi cùng cấp, còn lại người đều đến đông đủ, bao gồm Nghiên tiệp dư từng cùng nàng kết minh, Mạnh tiệp dư đang mang thai, thậm chí trước đó là Phó quý nhân vài ngày trước bị nàng hạ lệnh vả miệng, không một người vắng họp.

Cố Vân Yên nương tay Thường Phúc tao nhã ngồi xuống ghế chủ vị, Thường Phúc khom người nhìn Cố Vân Yên xin chỉ thị, đợi Cố Vân Yên ra hiệu, giọng the thé nói: “Chư vị chủ tử thỉnh an Dục phi nương nương!”

Mọi người đứng dậy, lấy Quý chiêu nghi dẫn đầu, hành đại lễ vấn an Cố Vân Yên.

Vào thời khắc các nàng quỳ xuống, Cố Vân Yên thấy được vẻ lo lắng trong ánh mắt mọi người chợt lóe rồi biến mất, cùng với trên mặt thu liễm lại vẻ không cam lòng.

Mà ngang nhiên biểu hiện ra ngoài chỉ có Phó quý nhân, lúc trước bị Thị Thư vả miệng, nay mặt còn sưng, chỉ hận không thể đem Cố Vân Yên ăn sống nuốt tươi, nàng tất nhiên là không có cách nào giả bộ vui mừng vì Cố Vân Yên được tấn thăng phi, cho nên tâm không cam lòng không nguyện cố gắng quỳ xuống theo mọi người.

“Nô tì / tần thiếp cung chúc Dục phi nương nương vạn phúc kim an, Dục phi nương nương thiên tuế! Thiên tuế! Thiên thiên tuế.”

https://thuviensach.vn

Mặc dù trong lòng có không cam lòng đến đâu, vào lúc này mọi người cũng chỉ có thể phục thấp hạ mình.

Cố Vân Yên lại cười nói: “Các vị muội muội miễn lễ đi.”

Mọi người tạ ơn đứng dậy, lại nhập tọa.

“Bọn muội muội nếu là không chê, liền nếm thử trà sen chỗ bản cung đi!” Cố Vân Yên nói xong, nhìn thoáng qua Thị Thư cùng Thị Họa, hai người lập tức dâng nước trà lên.

Quý chiêu nghi nhẹ nhấp một ngụm, cười khen: “Nước trà trong veo ngon miệng, nhập xỉ lưu hương, trà do nương nương độc chế thật không sai, không nghĩ tới hôm nay nô tì lại có lộc ăn.”

Mọi người mỉm cười phụ họa.

Cố Vân Yên lắc đầu cười nói: “Chư vị muội muội khen trật rồi, bản cung bất quá là nhàn rỗi nhàm chán, mới nghĩ đến lấy lá sen làm trà xem sao, bọn muội muội nếu là thích, một hồi liền mỗi người lấy một túi nhỏ về, chỗ bản cung có không ít.”

Mọi người đứng dậy tạ ơn.

Ngồi không đến một khắc, Cố Vân Yên liền lên tiếng để mọi người trở về cung riêng.

https://thuviensach.vn

Chương 82

Đông đi xuân tới, đảo mắt lại đã đến tuyển tú 3 năm một lần.

Tuyển tú hừng hực khí thế cử hành, nữ nhi trong nhà quan viên lớn nhỏ có độ tuổi vừa điều kiện tham tuyển đều bị khắp nơi thăm viếng dò hỏi, gần đây mệnh phụ phu nhân cũng liên tiếp vào cung, đơn giản đó là vì liên lạc với các quý nhân trong cung, hy vọng thông qua các nàng có thể giúp nữ nhi nhà mình trúng cử, tiện đà bay lên đầu cành thành phượng hoàng.

Dục phi nương nương nhà Cố đại nhân không phải là ví dụ tốt nhất sao? Vào cung không đến 3 năm liền nhảy lên hàng phi, trở thành phi tử được sủng ái nhất hậu cung Đại Chiêu, tương lai nếu là nhị hoàng tử lại bước thêm một bước, kia.....

Tiền đồ không thể tưởng tượng được nha! Đứng trước ma lực của quyền lực, chúng quan viên sao có thể cưỡng lại được? Tất nhiên là ước gì có thể đưa tất cả nữ nhi vào cung, nhiều người liền nhiều một phần hy vọng nha.....

“Chủ tử, bên ngoài này.....” Thường Phúc cung kính nói.

“Bảo các nàng trở về đi, nói bản cung thân mình cồng kềnh, không tiện tiếp khách.” Cố Vân Yên nói thản nhiên.

“Dạ, nô tài liền đi thông báo với bọn họ.” Thường Phúc khom người lui về phía sau.

“Đợi đã, nhớ rõ đem quà tặng các nàng đưa tới trả lại cho các nàng mang về, nói bản cung vô công không chịu lộc.” Cố Vân Yên suy nghĩ một

https://thuviensach.vn

hồi, lại bồi thêm một câu.

“Dạ, nô tài tuân mệnh.” Thường Phúc lên tiếng trả lời lui ra.

“Chủ tử, chúng ta.....” Thị Thư nghẹn một hồi, do dự mà nói.

“Không cần để ý tới, trong lòng bản cung nắm rõ, lấy bất biến ứng vạn biến, mới là thượng sách.” Cố Vân Yên nhẹ cười nói.

Gần đây đám người Hoàng hậu động tác thường xuyên hơn, âm thầm lui tới với gia tộc của những tú nữ có khả năng trúng cử nhất, 3 năm đi qua, người mới sắp vào cung, hậu cung lại phải một lần nữa xào bài, một vòng vận mệnh mới sẽ mở ra.

Hậu cung đều vì muốn cục diện ngày sau có lợi cho mình mà trù tính bố cục, duy một mình chủ tử nhà nàng không thấy động tác gì, điều này làm cho Thị Thư xem ở trong mắt lo ở trong lòng, bồn chồn không yên.

“Thị Họa, đi xem Hạo Nhi tỉnh ngủ chưa, nếu đã tỉnh liền ôm hắn lại đây đi.”

“Dạ, nô tỳ cáo lui.” Thị Họa quỳ gối đáp.

“Chủ tử, ngài.....” Nhìn Cố Vân Yên đối với chuyện tân tú nữ vào cung gần như không quan tâm tới, Thị Thư vô lực gọi lần nữa.

“Tốt lắm, tin tưởng bản cung, chủ tử nhà ngươi từ trước không đánh trận không nắm chắc, ngươi cứ yên tâm đi.” Cố Vân Yên thấy được Thị Thư một bộ sầu mi nhăn nhó, thật sự không đành lòng lại trêu nàng, đành phải cho nàng ấy ăn một viên thuốc an thần.

Được Cố Vân Yên cam đoan, tâm Thị Thư vốn bất an không yên cuối cùng là an ổn chút.

https://thuviensach.vn

Kiếp trước, trong số các tú nữ lần này, có thể ra hồn chỉ có Điền Nhụy ngoại tôn nữ Lạc Thái phó - đế sư của Tiêu Dục, cùng với đích thứ nữ Lâm Mộng Thuần nhà Đại tướng quân, còn lại đều không đủ gây sóng gió.

Mà hai vị này nhất định không cùng trận doanh với mình, Điền Nhụy có Lạc Thái phó làm chỗ dựa, tất nhiên là khinh thường đứng cùng trận doanh với phi tần hậu cung. Mà một vị khác Lâm Mộng Thuần lại là biểu muội đương kim Hoàng hậu, cho nên hai người kia tuyệt đối không xem mình như bằng hữu, nếu như thế, nàng cần gì phải tiêu phí tâm lực vào bọn họ? Còn không bằng yên lặng đợi ở Trường Xuân cung, làm một cái sủng phi an phận nhu thuận, còn có thể khiến Hoàng thượng cùng Thái hậu thêm vài phần vừa lòng.

Còn nữa, bằng địa vị hiện nay của nàng ở trong cung, có Hạo Nhi cùng hoàng nhi sắp ra đời, chỉ cần nàng không ra sai lầm, vài tú nữ vừa vào cung có năng lực đối phó nàng như thế nào? Bi kịch kiếp trước của nàng có bóng dáng các nàng hay không tạm thời còn không biết, nàng sao sẽ tùy tùy tiện tiện kết minh cùng các nàng?

Nghĩ đến người mới vào cung, trong cung nhất định là náo nhiệt rất nhiều so với ngày xưa, hậu cung vốn là vũ đài của nhóm phi tần, bao nhiêu trò hay đang chờ trình diễn, thật khiến cho nàng mỏi mắt mong chờ.

“Mẫu phi ~ mẫu phi.....” Nhị hoàng tử vừa bị Thị Họa ôm đến, liền khẩn cấp kêu gọi Cố Vân Yên.

“Hạo Nhi đã thức rồi a, nhanh đến bên người mẫu phi.” Cố Vân Yên cười ngoắc tay.

Động tác nhị hoàng tử lưu loát, nhảy xuống từ trong lòng Thị Họa, chạy chậm đến trước mặt Cố Vân Yên.

“Mẫu phi, hôm nay đệ đệ ngoan không?” Nhị hoàng tử nhẹ nhàng vuốt ve bụng Cố Vân Yên hỏi.

https://thuviensach.vn

Lúc thai nhi Cố Vân Yên trong bụng vừa hơn năm tháng, liền bắt đầu xuất hiện hiện tượng máy thai, nay qua ba bốn tháng, nhị hoàng tử đã tập thành thói quen.

“Đệ đệ không ngoan, luôn ép buộc mẫu phi, ngày sau Hạo Nhi cần phải làm gương tốt, thay mẫu phi quản giáo đệ đệ thật tốt, được không?”

Nhị hoàng tử liên tục gật đầu, nghiêm trang nói: “Được, Hạo Nhi sẽ quản đệ đệ.”

“Hạo Nhi thực ngoan, Hạo Nhi ngoan như vậy, hôm nay mẫu phi liền cho phép con mang Bạch Tuyết ra vườn chơi.” Cố Vân Yên sờ sờ đầu nhị hoàng tử, ôn nhu nói.

Được Cố Vân Yên cho phép, nhị hoàng tử lúc này cười đến gặp mi không thấy mắt, theo Thị Họa giúp đỡ đem Bạch Tuyết ra vườn chơi.

Cố Vân Yên nhìn nhìn canh giờ, Tiêu Dục đại khái cũng sắp đến, từ lúc Cố Vân Yên lại truyền ra tin vui, mỗi ngày Tiêu Dục đều đến Trường Xuân cung thăm nàng.

Quả nhiên, ngay sau đó liền nghe được giọng của Lưu Đức Phúc bén nhọn truyền đến “Hoàng thượng giá lâm!”

Cố Vân Yên chậm rãi đứng dậy, vừa đi tới cửa đại điện, Tiêu Dục đã đến trước mặt.

“Trẫm không phải đã nói rồi sao, Yên nhi không cần đi ra nghênh trẫm, ngoan ngoãn ở trong điện chờ trẫm là được rồi.” Tiêu Dục giúp đỡ Cố Vân Yên trở lại trong điện.

Cố Vân Yên giống như đứa nhỏ làm sai chuyện, cúi đầu, nhẹ giọng nói: “Ân, nô tì nhớ kỹ, lần tới không ra nữa.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục bất đắc dĩ lắc đầu nói: “Yên nhi mỗi lần đều nói như vậy, lần sau vẫn đi ra nghênh trẫm.”

“Hoàng nhi muốn nhìn thấy phụ hoàng sớm một chút, nô tì làm mẫu phi chỉ có thể vất vả một chút, thành toàn cho hoàng nhi.” Cố Vân Yên mặt cười ửng đỏ nói.

Tiêu Dục bật cười, trêu ghẹo nói: “Yên nhi càng ngày càng biết cách khiến trẫm vui, bất quá, nếu là Yên nhi nói thẳng là ngươi khẩn cấp muốn gặp trẫm, trẫm sẽ càng vui vẻ.....” Nói xong lời cuối cùng, Tiêu Dục bỗng nhiên ghé vào bên tai Cố Vân Yên nói nhỏ.

Không biết đế vương luôn luôn lãnh tình nghiêm nghị đến tột cùng ở bên tai Cố Vân Yên nói cái gì, nhưng lại làm cho gương mặt Cố Vân Yên vốn đang trắng nõn lại đỏ đến mức có cảm giác như sắp chảy máu ra.

“Hoàng thượng ~ nhóm cung nhân đang nhìn đấy.....” Cố Vân Yên thẹn thùng nói.

Tiêu Dục nhìn thoáng qua mọi người trong điện, mặt không chút thay đổi nói: “Đi ra ngoài, không có mệnh lệnh ai cũng không được đi vào.”

Lưu Đức Phúc cuống quít dẫn mọi người lui đi ra ngoài, chỉ còn lại hai người hắn cùng Thị Thư đứng ở ngoài cửa, để Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên gọi đến lúc cần.

Tiêu Dục ôm Cố Vân Yên ngồi xuống tháp mỹ nhân, nhìn thân mình, Cố Vân Yên đã gần chín tháng, đau lòng nói: “Hoàng nhi hôm nay còn ép buộc Yên nhi?”

“Không có a, hai ngày này hoàng nhi rất ngoan, không giống lúc trước ép buộc nô tì.” Cố Vân Yên lại cười nói.

https://thuviensach.vn

Lúc Cố Vân Yên hoài thai nhị hoàng tử, ngoại trừ thích ngủ liền không còn phản ứng khác, nay lại có thai, cũng không thoải mái như lần đầu tiên, lúc đầu nôn nghén sắp tới rút gân, cũng may không nghiêm trọng lắm, cũng là không để Cố Vân Yên chịu tội nhiều, nhưng mà Tiêu Dục nhìn vẫn là không khỏi đau lòng.

“Ha ha a ~ Bạch Tuyết, mau bay đến bên này.....” Trong viện truyền đến tiếng nhị hoàng tử vui sướng reo.

“Hạo Nhi mỗi ngày đều chơi cùng Bạch Tuyết ở trong sân, có phiền đến Yên nhi?” Tiêu Dục ôn nhu hỏi.

Cố Vân Yên lắc đầu cười yếu ớt, nói: “Đương nhiên không, mỗi lần nghe được tiếng cười của Hạo Nhi, nô tì đều rất vui vẻ.”

“Như thế, trẫm liền yên tâm.” Tiêu Dục gật đầu.

“Chỉ là nô tì lo lắng, thêm vài ngày nữa, bọn muội muội vào ở, sợ là không quen Hạo Nhi thích nháo như vậy.” Cố Vân Yên bỗng nhiên mắt lộ ra lo lắng nói.

“Trẫm quyết định, ngày sau Trường Xuân cung chỉ có Yên nhi cùng hoàng nhi của chúng ta, sẽ không có phi tần nào vào ở đây, như thế, Yên nhi cũng sẽ không cần lo lắng mấy chuyện này.” Tiêu Dục không chút do dự nói.

Nghe vậy, vẻ mặt Cố Vân Yên vui sướng, nói: “Hoàng thượng đối nô tì cùng nhóm hoàng nhi thật tốt, nô tì thật sự vui vẻ.” Nói xong, liền ngẩng đầu, hôn gò má của Tiêu Dục một cái.

Tiêu Dục cười nói: “Yên nhi đây là thưởng cho trẫm sao? Kia trẫm nên bàn luận cùng Yên nhi xem nên thưởng thế nào.....” Nói xong liền hôn lên môi đỏ mọng kiều diễm ướt át của Cố Vân Yên.

https://thuviensach.vn

Trải qua tổng cộng ba tầng sàng chọn sơ tuyển, phục tuyển, chung tuyển, tháng tư Vĩnh Dật 6 năm, tuyển tú rốt cục kết thúc, mà lần này tú nữ trúng cử có hai mươi hai người, trong đó Tiêu Dục cho vị phân cao nhất đó là ngoại tôn nữ Lạc Thái phó Điền Nhụy cùng đích thứ nữ Lâm Mộng Thuần phụ quốc đại tướng quân, hai người vị phân ngang nhau, Điền Nhụy là từ tứ phẩm sung nghi, Lâm Mộng Thuần là từ tứ phẩm sung dung, tú nữ còn lại vị phân đều không cao.

Này hết thảy đều ăn khớp cùng kiếp trước, Cố Vân Yên cũng không ngoài ý muốn.

Phượng Nghi cung

Ngày xưa vừa đến canh giờ này Hoàng hậu sẽ cho mọi người trở về, hôm nay Hoàng hậu lại thái độ khác thường, tiếp tục giữ người lại.

“Ba ngày sau, nhóm tú nữ năm nay sẽ vào cung, bản cung hy vọng bọn muội muội có thể cẩn thủ cung quy, cần cho dâng, làm gương mẫu, ngày sau cùng nhóm người mới hòa thuận ở chung, đồng tâm đồng đức phụng dưỡng Hoàng thượng, như thế mới có thể hòa thuận cung đình.” Hoàng hậu lại cười nói, chỉ là nụ cười kia không đạt đáy mắt.

Mọi người vội vàng đứng dậy, nói: “Nô tì/ tần thiếp cẩn tuân Hoàng hậu nương nương dạy bảo.”

Tiếp theo lại nghe Hoàng hậu nói: “Đều là lão nhân trong cung, bản cung cũng không nhiều lời. Chính là người mới vào cung, tổng yếu cần phải thay các nàng an bài tốt chỗ ở, bản cung đã tính toán, các ngươi xem một chút đi, cũng tốt biết trước trong cung mình có muội muội nào sắp vào ở.”

Lời này của Hoàng hậu là nói với ba người Đức phi, Trương phi cùng Cố Vân Yên, nay hậu cung chỉ có ba người các nàng ngồi lên tới phi vị, có tư cách nhất cung chủ vị, làm nương nương nhất cung chủ vị tất nhiên là phải quản lý sự vụ trong cung mình.

https://thuviensach.vn

Đức phi cùng Trương phi xem xong sau đưa cho Cố Vân Yên, Cố Vân Yên vừa liếc mắt liền nhìn tờ giấy Trường Xuân cung, rõ ràng viết tên hai người Điền Nhụy, Lâm Mộng Thuần, cũng liền ý nghĩa Hoàng hậu muốn an bài hai người này vào ở thiền điện cùng sườn điện Trường Xuân cung.

Hoàng hậu đánh bàn tính gì, trong lòng Cố Vân Yên rõ ràng nhất thanh nhị sở, chỉ thấy Cố Vân Yên giống như khổ sở nói: “Hoàng hậu nương nương, này.....”

“Như thế nào, Dục phi đối an bài của bản cung có ý kiến sao?” Hoàng hậu nhìn lướt qua Cố Vân Yên nói.

Cố Vân Yên cuống quít giải thích nói: “Hoàng hậu nương nương hiểu lầm, nô tì lại sao dám nghi ngờ phượng ý nương nương, chính là hôm kia Hoàng thượng từng nói không định sắp xếp bọn muội muội vào ở Trường Xuân cung, bởi vì sắp tới nô tì sắp sinh, sợ nhiễu thanh tịnh của bọn muội muội, cho nên Hoàng thượng mới.....”

“Được rồi! Bản cung đã biết..... Các ngươi quỳ an đi! Bản cung sau đó sẽ thương lượng cùng Hoàng thượng việc này.” Hoàng hậu bất ngờ đánh gãy lời Cố Vân Yên nói, giây lát, hoãn hoãn giọng điệu tiếp theo lại nói với mọi người.

https://thuviensach.vn

Chương 83

“Đi ra ngoài! Không có lệnh bản cung ai cũng không được tiến vào.” Hoàng hậu vừa về tới nội thất, lửa giận trong lòng rốt cuộc kiềm không được nữa.

Nhóm cung nhân đều là câm như hến rút lui đi ra ngoài, sợ lại rước lấy Hoàng hậu trút giận.

“Nương nương nghe lão nô khuyên một câu, chớ vì kẻ không đáng mà tức giận hại thân, không đáng giá.” Trương ma ma nói xong trên mặt lộ ra vẻ mặt khinh thường.

“Ma ma, ngươi hôm nay cũng thấy được, không phải bản cung muốn so đo với nàng ta, là nàng không đem bản cung để vào mắt, bất quá chỉ là theo nhị phẩm phi vị nhỏ nhoi, nàng cũng dám trước mặt mọi người hậu cung làm cho bản cung sượng mặt, thật cho là Hoàng thượng sủng nàng vài ngày, nàng liền đã quên chính mình là ai.” Hoàng hậu tức giận nói. (con mẹ này đúng điên, nhét người hãm hại Cố tỷ, còn trách Cố tỷ từ chối làm nàng ta mất mặt)

“Nương nương, nàng ta được sủng ái thì như thế nào? Thời trẻ qua mau, nhìn xem Vương thứ nhân liền biết. Từ trước đến nay đều là hồng nhan chưa lão ân đã đoạn, Hoàng thượng sủng ái có thể duy trì bao lâu? Đợi cho nhóm người mới vào cung, không cần bao lâu, Hoàng thượng sẽ ném nàng ra sau đầu, đến lúc đó còn không phải nương nương ngài tùy ý xử trí nàng ta sao.” Trương ma ma vỗ về Hoàng hậu nói.

Nghe được Trương ma ma nói vậy, tức giận của Hoàng hậu cuối cùng là tiêu một ít, tiện đà nhấp khẩu trà thuận khí, nói: “Ma ma nói cũng đúng, bản

https://thuviensach.vn

cung để cho nàng đắc ý vài ngày, đợi đến Hoàng thượng bị nhóm người mới mê hoặc, không rảnh lại bận tâm nàng, ta xem nàng ta còn có thể kiêu ngạo giống hiện tại không, hừ.....”

Trương ma ma cũng gật đầu phụ họa, nói: “Nương nương nghĩ như vậy là được rồi, chúng ta chờ xem nàng bước theo Vương thứ nhân.”

Chạng vạng, Tiêu Dục vì chuyện người mới vào cung, bãi giá Phượng Nghi cung thương nghị cùng Hoàng hậu.

“Nô tì cung nghênh Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn phúc kim an!” Hoàng hậu ý cười trong suốt, ở ngoài điện nghênh đón thánh giá Tiêu Dục.

“Tử Đồng không cần đa lễ!” Tiêu Dục vừa nói vừa nâng Hoàng hậu dậy, hai người dắt tay vào trong điện.

“Hoàng thượng lúc này lại đây, nhưng là dùng bữa tối chưa?” Hoàng hậu quan tâm nói.

“Trẫm mới ở Vĩnh Ninh cung dùng cùng mẫu hậu, Tử Đồng không cần lo lắng.” Tiêu Dục gật đầu.

“Trẫm nghe nói Tử Đồng đã an bài tốt chỗ ở cho người mới vào cung?”

Trên mặt Hoàng hậu mang theo tươi cười khéo léo, dịu dàng nói: “Ân, hôm qua đã định ra, đang chuẩn bị để Hoàng thượng xem qua đâu.....” Nói xong, liền đem danh sách sớm chuẩn bị tốt đưa cho Tiêu Dục, “Nô tì vốn muốn để Điền sung nghi ngoại tôn nữ Lạc Thái phó cùng Lâm sung dung đích thứ nữ phụ quốc đại tướng quân vào ở tả hữu thiền điện Trường Xuân cung, như thế Hoàng thượng vừa có thể chăm lo cho Dục phi ít ngày nữa sinh cũng sẽ không vắng vẻ hai vị muội muội sắp vào cung, chính là, không nghĩ tới Hoàng thượng đã có an bài khác, là nô tì suy nghĩ không chu toàn, mong Hoàng thượng thứ lỗi.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục nắm lấy tay Hoàng hậu, hòa nhã nói: “Tử Đồng nói quá lời, là trẫm không phải, trẫm hẳn là trước đó nên báo cho Tử Đồng biết, cũng không để Tử Đồng phải phí công, trẫm sao không biết Tử Đồng dụng tâm, nguyên Uy Viễn tướng quân cùng nguyên bộ binh Thượng thư mặc dù đã không còn, nhưng trong triều cùng trong quân vẫn không hề thiếu quan viên tướng lãnh từng dưới trướng bọn họ, hiện nay đúng là cần phụ quốc đại tướng quân cùng Thái phó hợp lực phò trợ, Tử Đồng là sợ trẫm vắng vẻ Điền sung nghi cùng Lâm sung dung, rét lạnh tâm phụ quốc đại tướng quân cùng Thái phó đi?”

Hoàng hậu gật đầu, nói: “Lời Hoàng thượng nói cũng là suy nghĩ của nô tì.”

Tiêu Dục tỏ vẻ cảm động, ôm Hoàng hậu vào trong ngực “Tử Đồng một lòng vì trẫm, trẫm rất vui mừng.” Dừng một hồi lại nói: “Chính là Dục phi ít ngày nữa sẽ sinh, ngày sau sẽ thêm một nhóm cung nhân mới, hai hoàng nhi cùng Dục phi nếu đều ở chủ điện Trường Xuân cung, chung quy là có chút chật hẹp. Nhiều năm qua, con nối dòng dưới gối trẫm điêu linh, nay Dục phi vì hoàng gia khai chi tán diệp, dựng dục con nối dòng, trẫm cùng mẫu hậu đều không nghĩ ủy khuất nàng cùng hoàng nhi, Tử Đồng.....”

Hoàng hậu ôn nhu cười, săn sóc nói: “Ý tứ Hoàng thượng nô tì hiểu được, nô tì thân là mẫu hậu tự nhiên có thể hiểu được nỗi khổ tâm làm phụ hoàng của Hoàng thượng, trước khi Hoàng thượng tới Phượng Nghi cung, nô tì đã phân phó cung nhân dọn dẹp Lạc Nguyệt hiên cùng Cảnh Sắt cư, để Điền muội muội cùng Lâm muội muội ở sau khi vào cung.”

Nghe vậy, mắt Tiêu Dục lộ ra tán thưởng, nói: “Hiểu trẫm đến vậy, cũng chỉ có khanh!”

Hoàng hậu cười mà không nói!

https://thuviensach.vn

Ba ngày sau, hai mươi hai tú nữ trúng cử vào cung, phân tán ở trong các cung, ngoại trừ Trường Xuân cung.

Khánh phương trai

Trong điện Mạnh Nguyệt đang thêu cái yếm đỏ thẫm cho đứa nhỏ, hư liếc mắt một cái nhìn Thanh nhi thần sắc bất an, nói: “Hắn..... Có bảo ngươi chuyển đạt bản cung chuyện gì không?”

Thanh nhi khẩn trương nhìn thoáng qua ngoài cửa, xác định không người nghe lén, mới nói: “Hồi chủ tử, vị kia bảo nô tỳ truyền lời tới ngài, dặn ngài yên lặng theo dõi kỳ biến, đừng hành động thiếu suy nghĩ, còn có chuyện ngài nhờ đã làm thỏa đáng.”

Mạnh Nguyệt gật đầu “Ân” một tiếng, lại tiếp tục thêu cái yếm.

Lúc Thanh nhi chuẩn bị xoay người lui ra, chợt nghe Mạnh Nguyệt nói: “Lần tới lúc hắn gặp ngươi, ngươi thay bản cung đưa cái này cho hắn đi..... Nói bản cung hy vọng hắn có thể mỗi ngày mang ở trên người.”

Thanh nhi còn đang nghi hoặc Mạnh Nguyệt định đưa cái gì, Mạnh Nguyệt đã từ dưới gối lấy ra cái túi hương nàng ta dốc lòng thêu.

Thanh nhi vốn định khuyên can, lời đến bên miệng lại không nói ra, sửa miệng: “Chủ tử yên tâm, lần sau gặp, nô tỳ chắc chắn tự tay đưa túi hương cho vị kia.”

Mạnh Nguyệt gật đầu, nói: “Ân, ngươi cẩn thận chút, đừng để người ta bắt được nhược điểm! Tốt lắm, ngươi lui ra đi. Có việc bản cung sẽ gọi ngươi tiến vào.”

“Dạ, nô tỳ cáo lui.” Nói xong, liền hành lễ lui đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Ban đêm, đại cung nữ Liên Hương bên cạnh hoàng hậu tránh khỏi tầm mắt mọi người, mang theo Lâm sung dung đích thứ nữ phụ quốc đại tướng quân hôm nay mới vừa vào cung từ cửa sau vào Phượng Nghi cung.

“Tần thiếp tham kiến Hoàng hậu nương nương, nương nương thiên tuế! Thiên tuế! Thiên thiên tuế!” Lâm sung dung cung kính hành lễ với Hoàng hậu.

“Muội muội mau đứng lên, nơi này không có người ngoài, không cần hành đại lễ.” Vẻ mặt Hoàng hậu vui mừng, giọng điệu vô cùng thân thiết.

Nghe được Hoàng hậu lên tiếng, Liên Hương vội vàng giúp đỡ Lâm sung dung đang quỳ đứng lên.

“Dạ, Hoàng hậu biểu tỷ.” Lâm sung dung nhìn Hoàng hậu nghịch ngợm cười, ngồi xuống bên tay phải của Hoàng hậu.

“Hai năm không thấy, muội muội trổ mã càng phát ra duyên dáng yêu kiều, thật là một tiểu mỹ nhân!”

“Biểu tỷ ~ lâu ngày không gặp, ngài vừa thấy đã giễu cợt người ta, Mộng Thuần cũng không y theo!” Lâm sung dung nũng nịu yếu ớt nói.

“Được! Được! Được! Biểu tỷ y theo ngươi là được, người càng ngày càng đẹp, chính là tính cách lại một chút không thay đổi, vẫn cứ thích làm nũng biểu tỷ như trước đây.” Hoàng hậu hờn giận liếc mắt nhìn Lâm sung dung một cái, bất đắc dĩ cười nói.

“Đó là bởi vì Mộng Thuần từ nhỏ đã thân thiết với biểu tỷ, người bên ngoài Mộng Thuần lười làm nũng đấy!” Lâm sung dung hất cằm, kiêu căng nói.

Hoàng hậu lắc đầu bật cười, quan tâm nói: “Dì gần đây được? Bản cung cũng sắp gần 1 năm chưa gặp dì ~”

https://thuviensach.vn

Lâm sung dung bưng lên ly trà, nhấp một ngụm, gật đầu nói: “Biểu tỷ không cần quan tâm, mẫu thân vẫn khỏe, suốt ngày cân nhắc làm sao cho làn da mình trở nên càng bóng loáng, làm cho mình trở nên càng tuổi trẻ, so với Mộng Thuần càng thích đẹp.” Nói xong làm như nhớ tới cái gì, không khỏi bật cười một tiếng.

Hoàng hậu tò mò, nói: “Chuyện gì vậy? Có thể khiến ngươi cười như vậy!”

“Biểu tỷ, ngài không biết, mẫu thân thích đẹp đến mức, trước đó vài ngày Mộng Thuần cùng mẫu thân đi mua son phấn, lúc trở về, ở cửa gặp phải một khất cái, vốn mẫu thân đang lôi kéo Mộng Thuần lên xe ngựa, kết quả khất cái kia nói một câu ‘Hai vị đại mỹ nhân xin thương xót, đáng thương tiểu nhân đi, tích thiện thành đức, Phật tổ trên trời có linh, chắc chắn phù hộ hai người tỷ muội các ngươi’, ngài đoán sao đó thế nào?”

“Dì rất chuộng sạch sẽ, nhất định là sẽ không dừng lại.” Hoàng hậu suy đoán quả nhiên như Lâm sung dung nghĩ.

“Sai! Biểu tỷ đã đoán sai, mẫu thân nhưng lại thái độ khác thường ngừng lại, phân phó nha hoàn thưởng khất cái kia mười lượng bạc, sau đó vẻ mặt vui mừng lên xe ngựa.”

Khuôn mặt Hoàng hậu hiện kinh ngạc, thật sự khó có thể tin, người trong miệng Lâm sung dung kể chính là người dì luôn yêu sạch sẽ của mình.

Lâm sung dung cười ha ha, hồi lâu mới dừng lại tiếng cười, nói: “Biểu tỷ khẳng định không nghĩ ra được, vì sao mẫu thân sẽ hành động ngoài dự đoán của mọi người đi? Ta vốn cũng không nghĩ ra, sau khi trở về liền quấn quít lấy mẫu thân hỏi nguyên nhân này, lúc đầu mẫu thân đối với việc này ngậm miệng không nói, sau lại thật sự chịu không được Mộng Thuần nhõng nhẽo mới nói ra, nàng nói là bởi vì khất cái kia nói một câu ‘Phật tổ trên

https://thuviensach.vn

trời có linh, chắc chắn phù hộ hai người tỷ muội các ngươi', hợp tâm ý của nàng."

Hoàng hậu nghe vậy, đôi mi thanh tú khẽ nhíu lại, đầu tiên là nghi hoặc, sau mới bừng tỉnh đại ngộ, nhất thời nhịn không được cũng bật cười.

"Liền bởi vì khất cái kia nói một câu 'Chúng ta là tỷ muội' nàng liền cao hứng đến vậy, nói cái gì 'ngươi xem người ta nói ta cùng ngươi giống tỷ muội, mà không phải mẹ con. Người ta nhất định khen ta trẻ tuổi, xinh đẹp như hoa ', bởi vậy nàng liền thưởng mười lượng bạc. Nói mẫu thân yêu đẹp đến si, nhưng không ngoa a."

"Mộng Thuần nói phải, dì mọi mặt đều tốt, chỉ là cái tính thích chưng diện này thật làm cho người ta rất là bất đắc dĩ." Hoàng hậu đồng ý nói.

Hoàng hậu cùng Lâm sung dung biểu tỷ muội hai năm không thấy, tất nhiên là có rất nhiều việc nhà muốn tán gẫu, bất tri bất giác liền nửa canh giờ trôi qua.

Chợt nghe phía sau Trương ma ma cười nói: "Nương nương vừa thấy biểu tiểu thư liền chỉ lo nói chuyện phiếm, nói lâu như vậy cũng không nhớ uống trà, lão nô đi chuẩn bị cho hai người vài chén canh hạt sen đến nhuận hầu đi ~" Nói xong liền lui xuống.

Tươi cười trên mặt Hoàng hậu phai nhạt, ngồi nghiêm chỉnh nói: "Muội muội nay vào cung, liền không bao giờ nữa có thể giống trước đây tùy ý làm việc, nghĩ đến trước lúc ngươi vào cung dượng hẳn là có dặn muội muội đi!"

Lâm sung dung gật đầu, nghiêm mặt nói: "Ân, phụ thân dặn dò Mộng Thuần sau khi vào cung, hết thảy nghe biểu tỷ mà làm việc, lấy việc lấy biểu tỷ cầm đầu, giúp biểu tỷ củng cố địa vị ở trong cung, bảo hộ vinh sủng hai nhà Lưu Lâm chúng ta không suy, thậm chí càng nâng cao một bước."

https://thuviensach.vn

“Muội muội nếu rõ ràng mục đích vào cung lần này, biểu tỷ liền không cần phải nhiều lời nữa, chỉ mong muội muội đừng làm cho bản cung thất vọng là được.”

Ban đầu Hoàng hậu tự xưng biểu tỷ, hiện tại lại tự xưng bản cung, khác biệt trong lúc đó rất to lớn, trong lòng Lâm sung dung hiểu rõ.

“Hoàng hậu nương nương yên tâm, tần thiếp nhất định sẽ không làm cho nương nương thất vọng.” Lâm sung dung trịnh trọng nói.

Trương ma ma bưng canh hạt sen vào, nghe được lời Lâm sung dung nói, khóe mắt hiện lên ý cười như ẩn như hiện, giây lát, hòa ái nói: “Biểu tiểu thư nhiều năm không nếm canh hạt sen lão nô tự mình làm, mau nếm thử xem, hương vị như thế nào?”

Lâm sung dung cao hứng tiếp nhận canh hạt sen Trương ma ma dâng đến, uống một ngụm, híp mắt tán dương: “Canh hạt sen ma ma nấu uống thật ngon, hương vị vẫn giống năm đó, Mộng Thuần thích nhất món này a.”

Trương ma ma tâm hoa nộ phóng nói: “Biểu tiểu thư miệng vẫn ngọt như trước, rất biết cách khiến người khác vui vẻ nha.”

Lâm sung dung cười ngọt ngào, rất nhanh uống hết bát canh hạt sen, lại uống ngụm trà súc miệng.

“Biểu tỷ, sắc trời đã tối muộn, Mộng Thuần liền cáo lui trước, hôm sau sẽ lại tới thỉnh an biểu tỷ, chúng ta lại ôn chuyện tiếp.” Lâm sung dung đứng dậy cáo lui nói.

Hoàng hậu gật đầu, nói: “Đi thôi, trên đường chú ý chút, đừng để người ta thấy..... Bản cung sẽ mau chóng an bài ngươi thị tẩm.” Nghĩ nghĩ Hoàng hậu lại bổ sung một câu.

https://thuviensach.vn

Liên Hương đi vào, mang theo Lâm sung dung theo đường cũ trở về Cảnh Sắt cư.

Trường Xuân cung

“Khởi bẩm chủ tử, đại cung nữ Liên Hương bên cạnh hoàng hậu đã đem Lâm sung dung trở về Cảnh Sắt cư.” Thị Họa quỳ gối nói.

Cố Vân Yên gật đầu, nhẹ giọng phân phó nói: “Bản cung đã biết, truyền lời đi xuống, bảo cọc ngầm nhìn chằm chằm Cảnh Sắt cư, vừa có dị thường lập tức hồi báo, nhớ kỹ, đừng đả thảo kinh xà.”

“Dạ, nô tỳ liền đi dặn dò bọn họ.” Thị Họa cung kính nói.

Cố Vân Yên không nói tiếp, xuyên thấu qua ngoài cửa sổ nhìn về phía chân trời xa xôi.

https://thuviensach.vn

Chương 84

Lạc Nguyệt hiên

Điền Nhụy ưu nhã ngồi trước bàn trang điểm, nữ tử trong gương khuôn mặt như trăng rằm, môi hồng răng trắng, da thịt thắng tuyết, như hoa như ngọc, động lòng người.

Liền ngay cả Ngọc Nhi nhìn dung mạo nàng nhiều năm cũng nhịn không được thở dài nói: “Tiểu thư bộ dạng thật là đẹp mắt, nghĩ đến thế gian này không ai hơn được.”

Nghe vậy, khóe môi Điền Nhụy khẽ cong, trong con ngươi biểu lộ vẻ tự hào, bỗng nhiên không biết nhớ tới cái gì, mâu quang phút chốc ảm đạm xuống.

Ngọc Nhi kinh ngạc, hồ nghi nói: “Tiểu thư, ngài làm sao vậy, sao bỗng nhiên mất hứng?”

Điền Nhụy thả xuống lược trong tay, mất mát nói: “Dục ca ca vì sao không đợi Nhụy nhi lớn lên chứ? Nếu là Dục ca ca có thể chờ vài năm thật là tốt biết bao nha, như vậy Nhụy nhi có thể gả cho Dục ca ca làm vợ.....”

Ngọc Nhi kinh hô một tiếng, vội vàng che miệng Điền Nhụy nói: “Tiểu thư, lời này ngày sau ngài đừng nói nữa, Dục ca ca của ngài hiện tại đã là thiên tử Đại Chiêu, là chúa tể vạn dân, nếu những lời ngài vừa mới nói rơi vào trong tai Hoàng thượng cùng Hoàng hậu, vậy chúng ta xong rồi, tuyệt đối là mất đầu!”

https://thuviensach.vn

Điền Nhụy gạt bỏ tay Ngọc Nhi, không hờn giận nói: “Dục ca ca mới luyến tiếc giết ta, cái gì Hoàng hậu, nếu không phải ta tuổi còn nhỏ, Hoàng hậu chính là do ta đảm đương, còn có phần Lưu Oánh nàng sao ~ hừ.....”

“Tiểu thư ta van cầu ngài, nơi này là hoàng cung không phải Điền phủ của chúng ta, có thể tùy ngài không hề kiêng kị nói thoải mái, gọi tục danh Hoàng hậu như vậy cũng là phạm bất kính tội lớn, là phải chịu hình!” Ngọc Nhi sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, mồ hôi rơi liên tục.

“Được rồi, không nói thì không nói, xem ngươi sợ tới mức này, lá gan thật nhỏ, lá gan tỷ tỷ ngươi Bích Nhi lớn hơn ngươi nhiều.” Điền Nhụy khinh thường nói.

Bích Nhi cùng Ngọc Nhi là tỷ muội song sinh, từ nhỏ liền hầu hạ ở trước mặt Điền Nhụy, lần này Điền Nhụy vào cung liền dẫn theo tỷ muội hai người.

“Sao Bích Nhi đi lâu như vậy còn chưa trở về, cũng không biết có thể tìm hiểu đến tin tức Dục ca ca hay không, thật khiến người khác sốt ruột!” Điền Nhụy gấp đến độ tâm sinh phiền não.

“Tiểu thư..... À, không..... Chủ tử, nô tỳ tìm hiểu được tin tức!” Bích Nhi vô cùng lo lắng chạy vào, thở hồng hộc nói.

“Thật sự? Nói mau, Dục ca ca hiện tại đang làm cái gì?” Nhất thời mặt mày Điền Nhụy hớn hở nói.

“Chủ tử đừng nóng vội, để nô tỳ thở cái đã, mới có thể nói được..... Trong cung này miệng cung nhân thật kín, nô tỳ nhưng là mất sức chín trâu hai hổ, mới tìm hiểu được tin tức Hoàng thượng.....”

“Dừng, đừng nói với bổn tiểu thư mấy thứ này, bổn tiểu thư chỉ muốn biết tin tức Dục ca ca, cái khác không cần nhắc tới.”

https://thuviensach.vn

“Tốt! Tốt! Tốt ~ tiểu thư đừng nóng giận, nô tỳ nói trọng điểm là được rồi, nô tỳ tìm hiểu được lúc này Hoàng thượng ở Trường Xuân cung!” Bích Nhi vội vàng trấn an nói.

“Trường Xuân cung? Ta vào cung đã ba ngày, hắn cũng không đến xem ta..... Dục ca ca vì cái gì muốn đi Trường Xuân cung? Hắn đi chỗ đó để làm chi?” Điền Nhụy nhíu mày, bỗng nhiên lại hỏi.

“Theo nhóm cung nhân nói, hiện ở tại Trường Xuân cung là Dục phi nương nương được sủng ái nhất hậu cung, Hoàng thượng cơ hồ mỗi ngày đều đến Trường Xuân cung bồi Dục phi nương nương dùng bữa, nô tỳ nghĩ canh giờ này Hoàng thượng hắn đang dùng bữa tối ~” Bích Nhi e dè nói.

“Dục phi? Chính là hồ ly tinh đem Dục ca ca mê tới thần hồn điên đảo sao?”

“Hồi chủ tử, Dục phi nương nương chính là vị trong vòng ba năm liên tục tấn chức, được Hoàng thượng sủng ái nhất, đang chuẩn bị sinh hạ hoàng tự thứ hai, cũng là ‘Hồ ly tinh’ trong miệng ngài.” Bích Nhi khẳng định nói.

“Hừ, dám chiếm lấy Dục ca ca không buông, khó trách Dục ca ca nhiều ngày như vậy không có tới xem ta, nguyên lai chính là nàng từ giữa làm khó dễ, Dục phi ~ ngày sau xem ta thu thập ngươi như thế nào!” Điền Nhụy nghiến răng nghiến lợi, một bộ hận không thể đem Cố Vân Yên xả ra làm tám khối.

“Chủ tử, ngài hiện tại là theo tứ phẩm sung nghi Hoàng thượng sắc phong, ngài hắn là tự xưng bản cung, như vậy mới có vẻ có uy nghi, tục ngữ nói, thua người không thua trận, như vậy ngài mới có thể đả bại hồ ly tinh, cướp Hoàng thượng từ trong tay người khác về.” Bích Nhi sửa lời nói.

“Đúng, bản cung không thể thua trận khí, bản cung muốn đánh bại hồ ly tinh cướp Dục ca ca về!” Nghe xong lời Bích Nhi nói, nhất thời Điền Nhụy sĩ khí tăng vọt.

https://thuviensach.vn

“Bất quá..... Lúc chưa vào cung, bản cung nghe nói, trong cung Dục phi cùng Nghiên tiệp dư đều là đại mỹ nhân khó gặp, lời này nhưng là thật sự?”

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Bích Nhi nhíu lại, châm chước nên đáp lời như thế nào, mới không khiến chủ tử nhà mình không vui, trù trừ một hồi, kiên trì nói: “Chủ tử, thế nhân đều yêu nghe nhầm đồn bậy, y theo nô tỳ xem, lời này cũng chỉ là tin đồn nhảm, còn nữa, bất luận thiệt giả, chỉ bằng dung mạo chủ tử chim sa cá lặn, bế nguyệt tu hoa, thế gian này còn có ai có thể hơn ngài được sao ~”

“Lời này nhưng đúng, xem ra bộ dạng hai hồ ly tinh kia cũng không nổi bật, làm hại bản cung lo lắng một hồi..... Tốt lắm! Để người ta truyền lệnh đi.” Điền Nhụy yên tâm lại, vẻ mặt vui vẻ nói.

Hai người tỷ muội Bích Nhi cùng Ngọc Nhi liên thanh đáp ứng, lúc này sai người đem bữa tối lên.

Hôm nay đúng mùng một, đến ngày thỉnh an Thái hậu, nay thân mình Cố Vân Yên càng ngày càng nặng nề, hành động cũng rất bất tiện, cung nhân nâng kiệu cố kỵ thân mình Cố Vân Yên, đành phải thả chậm bước chân, đoàn người chậm rãi đi hướng Phượng Nghi cung.

Bởi vì một lát còn muốn thỉnh an Thái hậu, Hoàng hậu liền không để mọi người ở Phượng Nghi cung ngốc lâu lắm, nói chuyện phiếm vài câu, Hoàng hậu liền dẫn mọi người đi Vĩnh Ninh cung.

Vĩnh Ninh cung

“Nô tì/ tần thiếp thỉnh an lão tổ tông, lão tổ tông vạn phúc kim an!” Cố Vân Yên cùng Mạnh Nguyệt đều là thai phụ sắp chín tháng, hai người không tiện quỳ xuống thỉnh an, liền tùy cung nhân nâng đỡ rồi hành bán lễ.

“Đều đứng lên đi! A tinh, ban thưởng tọa.” Vẻ mặt Thái hậu hiền lành nói.

https://thuviensach.vn

“Nô tì /tần thiếp tạ lão tổ tông ân điển!” Mọi người đứng dậy, ấn vị phân cao thấp trước sau ngồi xuống.

“Mẫu hậu gần đây khí sắc không sai, nhìn giống như là trẻ lại không ít.” Mặt Hoàng hậu lộ vẻ vui mừng, mỉm cười khen.

“Ai gia tuổi lớn, làm sao còn trẻ, Hoàng hậu đừng chọc ai gia cao hứng..... Bất quá là vì vết sẹo trên mặt Mộc Nhi được chữa khỏi, dung nhan có thể khôi phục, thêm Dục phi cùng Mạnh tiệp dư sắp sinh, ai gia rất đỗi cao hứng, người có việc vui nhìn thần sắc tươi tắn hơn thôi.” Thái hậu bị Hoàng hậu dỗ vui vẻ cười to, hồi lâu mới dừng lại tiếng cười.

Giây lát, Thái hậu gọi Đức phi tiến lên, quan tâm dò hỏi: “Mộc Nhi gần đây như thế nào? Tính tình có sáng sủa hơn không?”

Đức phi khẽ tính toán, nói: “Hồi lão tổ tông, Mộc Nhi từ lúc khôi phục dung nhan, cả người thoạt nhìn so với lúc trước muốn sáng sủa hơn, nghĩ đến không lâu nữa, Mộc Nhi liền có thể hoạt bát sáng sủa giống dĩ vãng vậy, sẽ không để lão tổ tông lo lắng.”

Nghe vậy, trong lòng Thái hậu phóng khoáng chút.

Chợt lại hỏi Cố Vân Yên, nói: “Dục phi sao không đem tôn tử ngoan của ai gia đến đây, mấy ngày không thấy, nhưng làm ai gia rất nhớ a.....”

Cố Vân Yên cung kính nói: “Hồi bẩm lão tổ tông, Hạo Nhi mỗi ngày đều la hét muốn tới vấn an hoàng tổ mẫu, chính là hôm nay gió lớn, nô tì lo lắng Hạo Nhi vô ý bị cảm lạnh, liền không để hắn cùng nô tì lại đây, đợi đến buổi trưa, nô tì sẽ cho người đưa hắn tới làm bạn lão tổ tông, lão tổ tông thấy được không?”

Thái hậu vui mừng gật đầu, nói: “Như vậy rất đúng, sức khỏe của Hạo Nhi là quan trọng nhất, ngươi chiếu cố Hạo Nhi thoả đáng như vậy, ai gia cũng an tâm.”

https://thuviensach.vn

“Ngươi cũng phải để tâm nhiều hơn tới chính mình cùng hoàng tôn trong bụng, ai gia sẽ chờ ôm tiểu tôn tử.” Thái hậu lo lắng, lại dặn dò nói.

Tiện đà lại hỏi Mạnh Nguyệt vài câu, Mạnh Nguyệt nhất nhất đáp lời.

Hoàng hậu thấy được thời cơ đã tới, liền cười nói: “Nay Dục phi cùng Mạnh tiệp dư vì hoàng gia khai chi tán diệp, con nối dòng dưới gối Hoàng thượng càng ngày càng nhiều, lão tổ tông cũng có thể ngậm kẹo đùa cháu, hưởng thiên luân chi nhạc, nếu là bọn muội muội mới vào cung ngày sau cũng có thể không chịu thua kém như vậy, thay Hoàng thượng kéo dài con nối dòng, sinh nhiều hoàng tôn hiếu thuận lão tổ tông, đó là không thể tốt hơn!”

Nghe được Hoàng hậu nhắc tới nhóm tú nữ mới vào cung, Thái hậu nói: “Hoàng hậu nói, ai gia nhớ tới một chuyện, nhóm tú nữ vào cung cũng đã vài ngày, Hoàng hậu sao còn không an bài các nàng thị tẩm?”

Sắc mặt Hoàng hậu khổ sở nói: “Ba ngày trước nô tì đã cùng Hoàng thượng đề cập qua việc này, chính là Hoàng thượng quốc sự bận rộn, vẫn không triệu người mới thị tẩm, hai ngày này Hoàng thượng cũng không có tới Phượng Nghi cung, nô tì liền không thể lại nhắc tới việc này với Hoàng thượng, nô tì đang chuẩn bị xem Hoàng thượng khi nào có rảnh lại nói việc này..... Nếu lão tổ tông hỏi, nô tì liền hôm nay cùng Hoàng thượng thương lượng việc này đi, chính là không biết Hoàng thượng khi nào mới rảnh ~ nga, đúng rồi, Hoàng thượng mỗi ngày đều đến Trường Xuân cung thăm Dục phi muội muội, không bằng muội muội thay bản cung nhắn dùm với Hoàng thượng một tiếng đi, nói bản cung có việc thương lượng cùng Hoàng thượng, để Hoàng thượng đến Phượng Nghi cung một chuyến, làm phiền muội muội!”

Nghe được Hoàng hậu nói lời ấy, ý cười trên mặt Thái hậu liền phai nhạt rất nhiều, ánh mắt nhìn Cố Vân Yên cũng không nóng bỏng như vừa rồi.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên cười lạnh, nguyên lai là đào bẫy chờ nàng a.

“Hoàng hậu nương nương nói quá lời, hôm qua nô tì cũng nghe Hoàng thượng nói đến chuyện này, Hoàng thượng cũng đang buồn bực, sao vẫn không thấy Kính sự phòng đem thẻ đầu bài xanh lục của nhóm người mới tới, còn nghĩ có khi nào Hoàng hậu nương nương đã quên sai người chế tác thẻ đầu bài cho các muội muội rồi không, không nghĩ tới Hoàng hậu nương nương lại cũng khó hiểu vì sao Hoàng thượng còn không tuyên người mới thị tẩm, có thể thấy được trung gian có hiểu lầm rồi. Chẳng lẽ là tổng quản Kính sự phòng quá nhàn hạ nên đùa giỡn vạn tuế gia? Việc lớn của hậu cung lại bị sai sót như vậy, phải tra xét một phen mới được.” Cố Vân Yên không nhanh không chậm nói.

Thoáng hiểu ra chân tướng, tầm mắt Thái hậu chuyển dời đến trên người Hoàng hậu, hơi trách nói: “Hoàng hậu sau khi trở về nhớ tra rõ việc này, đừng để tiểu nhân dùng mánh lới nhiễu loạn hậu cung.”

Hoàng hậu cuống quít thỉnh tội nói: “Dạ, nô tì cẩn tuân ý chỉ mẫu hậu, là nô tì sơ sót, mong mẫu hậu trách phạt.”

Thái hậu khoát tay áo, nói: “Thôi, ngươi quản lý sự vụ lục cung, nhiều rườm rà khó tránh khỏi có lúc chưa chu toàn, chính là ai gia không hy vọng lại có chuyện như vậy phát sinh.”

“Dạ, nô tì chắc chắn xử lý tốt việc này, không để mẫu hậu thất vọng.”

“Ân ~ các ngươi quỳ an đi! Ai gia mệt mỏi.”

Mọi người theo lời đứng dậy cáo lui rời đi.

--- ------ ------ ---------

“Thật nhàm chán nha, suốt ngày đứng ở một chỗ không thể đi đâu, quả thực quá nhàm chán ~” Điền Nhụy mân mê vòng ngọc nơi cổ tay, lẩm bẩm.

https://thuviensach.vn

“Chủ tử, ngài nhẫn nại vài ngày nữa đi, chúng ta vừa mới vào cung, Hoàng thượng còn chưa truyền đòi ngài thị tẩm, trước lúc đó chúng ta vẫn là an an phận phận ở yên trong Lạc Nguyệt hiên, tránh gặp phải phiền toái không cần thiết.” Ngọc Nhi khuyên nhủ.

“Dục ca ca sao còn chưa triệu Nhụy nhi thị tẩm, Nhụy nhi cả ngày đều ở Lạc Nguyệt hiên, người sắp mốc meo rồi.....” Điền Nhụy đối với Ngọc Nhi khuyên giải an ủi xem như không nghe thấy, tiếp tục nhàm chán thì thầm.

“Ngọc Nhi ngươi đi ra ngoài đổi tỷ tỷ ngươi vào đi.” Chợt Điền Nhụy phân phó.

Ngọc Nhi tuy có nghi hoặc, cũng không hỏi lại, đi ra đổi Bích Nhi vào.

“Chủ tử, ngài bảo nô tỳ vào, là có chuyện gì công đạo?” Bích Nhi hiếu kỳ nói.

“Bích Nhi ngươi nói hiện tại Dục ca ca đang làm gì? Nếu là bản cung vụng trộm đi gặp Dục ca ca hắn có thể hay không thực vui vẻ?” Điền Nhụy tựa hồ đối với ý tưởng hành động của mình cảm thấy thực hưng phấn.

“A ~ chủ tử ngài đang nói đùa đi? Ngài sẽ không thật sự tính chuồn êm đi ra ngoài tìm Hoàng thượng đấy chứ?”

“Ngươi cảm thấy bản cung giống đang nói đùa sao? Mau, giúp bản cung ra ngoài bằng cửa sau, đỡ phải bị Ngọc Nhi thấy lại muốn ngăn cản.” Mặt Điền Nhụy lộ vẻ không kiên nhẫn nói.

“Nga ~ được rồi.....” Bích Nhi bất đắc dĩ, đành phải ủ rũ cúi đầu đi theo phía sau Điền Nhụy, hai người thừa dịp nhóm cung nhân canh giữ ở ngoài điện không để ý liền lén lút đi ra ngoài.

“Bích Nhi, ngươi nói chúng ta phải đi đâu tìm Dục ca ca đây, cũng không biết lúc này Dục ca ca ở đâu?”

https://thuviensach.vn

“Y theo nô tỳ xem, canh giờ này, Hoàng thượng vừa hạ triều, hẳn là ở Ngự thư phòng phê duyệt tấu chương!”

“Ân, nếu đã như vậy, vậy chúng ta liền đến Ngự thư phòng tìm Dục ca ca đi ~” Điền Nhụy cao hứng nói.

“Chủ tử, này không tốt lắm đâu! Ngự thư phòng là chỗ trọng điểm cơ yếu của tiền triều, phi tần hậu cung không có Hoàng thượng truyền đòi, không được phép đặt chân đến Ngự thư phòng, nếu là bị người khác phát hiện, chúng ta liền xong rồi.....” Bích Nhi cố kỵ nói.

“Chúng ta không để ai phát hiện ra không phải xong rồi sao!”

“Nhị hoàng tử ngài chạy chậm một chút, đợi nhóm nô tỳ với.....” Chợt nghe phía trước truyền đến tiếng bước chân xốc xếch cùng tiếng kêu gọi, mặt Điền Nhụy hiện tò mò, đang muốn tiến lên nhìn xem đã xảy ra chuyện gì, liền bị một đứa bé xông tới đụng phải trở tay không kịp, nhất thời không ổn định thân mình té ngã xuống đất.

“Ai nha ~ đau chết mất.....” Điền Nhụy một bên giãy dụa đứng lên một bên la hét nói.

“Chủ tử, ngài không có việc gì đi? Bị thương chỗ nào?” Bích Nhi tiến lên đỡ Điền Nhụy dậy, vẻ mặt lo lắng nói.

“Người nào không có mắt, dám đụng ngã bản cung, hôm nay không thể không lột da ngươi!” Điền Nhụy vỗ vỗ tro bụi trên váy, giọng căm hận nói.

Nhị hoàng tử không nghĩ tới mình đụng ngã người khác, còn đang ngốc ngốc nhìn, chợt nghe lời Điền Nhụy nói, sợ tới mức liên tục lui về phía sau, dù cho biết điều thông minh đến đâu, chung quy vẫn là đứa nhỏ.

“Nguyên lai chính là ngươi đẩy ngã bản cung..... Thế nhưng còn muốn chạy ~ xem bản cung thu thập ngươi như thế nào!” Điền Nhụy túm nhị

https://thuviensach.vn

hoàng tử lại, nổi giận đùng đùng nói.

“Oa ~ ô ~ ta không phải cố ý.....” Nhìn mặt Điền Nhụy hung thần ác sát, nhị hoàng tử nhất thời bị dọa đến khóc lên.

“Bản cung còn chưa có làm gì ngươi, sao gào khóc? Muốn khóc một lát sẽ cho ngươi khóc!” Nói xong liền nâng tay định giáo huấn nhị hoàng tử.

“Dừng tay!” Đám người Thường Phúc cùng Thị Họa đang tìm kiếm bóng dáng nhị hoàng tử cùng Bạch Tuyết, chợt thấy cảnh tượng trước mặt, đều là cả kinh, cao giọng hét lên.

Nghe được phía sau truyền đến tiếng hét phẫn nộ, tay Điền Nhụy vốn đang giơ cao dừng ở không trung, xoay người nhìn lại, nhìn thấy kẻ vừa hô to gọi nhỏ với nàng là vài cái cung nữ thái giám, Điền Nhụy luôn luôn tâm cao khí ngạo làm sao chịu được loại vũ nhục này, căm tức nói: “Cẩu nô tài, mắt các ngươi bị mù rồi phải không, bản cung là Hoàng thượng thân phong theo tứ phẩm sung nghi, dám đối bản cung nói năng lỗ mãng, còn không mau quỳ xuống dập đầu nhận sai!”

Mấy người Thị Họa cùng Thị Kì quỳ gối hành lễ, Thường Phúc hơi hơi gật gật đầu, nói: “Xin Điền sung nghi buông nhị hoàng tử ra, nếu là làm nhị hoàng tử bị thương, Hoàng thượng cùng Thái hậu nương nương truy cứu tới, thì không phải là Tạp gia có thể gánh vác giúp nương nương!”

“Nhị hoàng tử? Nhị hoàng tử trong miệng ngươi là chỉ oắt con láo xược này?”

Thị Họa lén thì thầm với Thị Kì vài câu, liền thấy được Thị Kì bí mật lui ra.

“Nhị hoàng tử là dòng dõi hoàng tộc, thân phận quý trọng, mong Điền sung nghi nói năng cẩn thận.” Thường Phúc bất mãn nói.

https://thuviensach.vn

“Hừ, cẩu nô tài, thấy bản cung không hành lễ bản cung còn chưa so đo với ngươi, thế nhưng còn dám giáo huấn bản cung sao, thật là.....” Lá gan lớn!

Ba chữ cuối cùng còn chưa nói xong, liền nghe thấy Cố Vân Yên lạnh giọng ngắt lời nói: “Thả hoàng nhi của bản cung!”

Điền Nhụy nghe tiếng nhìn lại, nữ tử một thân hoa phục dẫn theo một đoàn cung nữ thái giám, nữ tử trước mặt lúc này tuy là có chút béo, nhưng tư sắc lại không chút nào không thua kém mình.

Điền Nhụy nhướng mày nói: “Ngươi là người nào? Bản cung nhưng là hoàng thượng hạ chỉ sắc phong theo tứ phẩm sung nghi!” Ngữ khí thật là ngạo mạn.

Cố Vân Yên vẫn chưa đáp lời, chính là nhìn thoáng qua Thị Thư, Thị Thư gật đầu, phi thân một cái, cướp nhị hoàng tử từ trong tay Điền Nhụy bế trở về.

Điền Nhụy cảm thấy hoa mắt, đứa bé vốn đang túm trong tay liền đã đến đối diện, giật mình ngây ngẩn người nhìn tay không.

“Theo tứ phẩm sung nghi? Chủ tử nhà của ta nhưng là Dục phi nương nương!” Thị thư nhìn nước mắt trên mặt nhị hoàng tử, khó chịu nói.

“Ngươi..... Ngươi..... Nổi tiếng không bằng gặp mặt, nguyên lai mỗi người khen ngợi Dục phi nương nương cũng bất quá là cái ỷ thế hiếp người, liền ngay cả con chó bên cạnh cũng như vậy, quả nhiên là chủ tử thế nào nô tài thế nấy.” Điền Nhụy thấy Cố Vân Yên không để ý đến mình, không đem nàng để vào mắt, nhất thời tức giận, tiện đà nhìn thoáng qua Thường Phúc, chợt lại đem tầm mắt chuyển qua trên người Cố Vân Yên, trào phúng nói.

Cố Vân Yên đau lòng lau nước mắt nơi khóe mắt nhị hoàng tử, ôn nhu nhỏ nhẹ trấn an nói: “Hạo Nhi không khóc! Có mẫu phi ở đây, đừng sợ,

https://thuviensach.vn

ngoan.”

Đợi đến nhị hoàng tử ngừng khóc, Cố Vân Yên mới chậm rãi nhìn về phía Điền Nhụy, từ từ nói:“Ngươi vừa rồi nói gì, bản cung không có nghe rõ, ngươi lặp lại lần nữa.”

Điền Nhụy há miệng định nói một lần nữa, ống tay áo lại bị người khác kéo kéo, nhìn lại, liền thấy được vẻ mặt Bích Nhi lo lắng nhìn nàng lắc đầu, nhỏ giọng khuyên nhủ: “Chủ tử, ngài hiện tại không thể trực tiếp cùng Dục phi nương nương cứng đối cứng, nếu không thua thiệt chỉ có chúng ta, ngài nghe nô tỳ khuyên một câu, núi xanh còn đó không lo không có củi đốt!”

Điền Nhụy do dự một lát, cảm thấy lời Bích Nhi nói không phải không có lý.

“Hừ, đại nhân không chấp nhất tiểu nhân, hôm nay xem như các ngươi gặp may, bản cung sẽ không so đo cùng các ngươi.” Nói xong liền xoay người định cùng Bích Nhi rời đi.

“Đứng lại! Bản cung cho phép ngươi lui xuống sao?” Cố Vân Yên nhẹ giọng nói.

Điền Nhụy tuy có không cam lòng, cũng không thể làm gì, cơn giận còn sót lại chưa tiêu trừng mắt nhìn Cố Vân Yên.

“Ngươi vừa mới nói bản cung ỷ thế hiếp người, còn nói có chủ tử thế nào sẽ có nô tài như thế. Vậy phiền ngươi nói cho rõ rang nô tài của bản cung thế nào, nếu không mơ tưởng rời đi.” Cố Vân Yên kiên định nói.

“Nói thì nói, thái giám trong cung ngươi thấy bản cung lại không hành lễ, chẳng lẽ Dục phi nương nương dạy nô tài như vậy?” Điền Nhụy chỉ vào Thường Phúc nói.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên ‘A’ cười nhẹ một tiếng, mặt mang nghiền ngẫm nói: “Quả nhiên là buồn cười, Thường Phúc là tổng quản thái giám Trường Xuân cung, chức vị chính tam phẩm công công, mà ngươi bất quá là theo tứ phẩm sung nghi, hắn vì sao phải quỳ xuống hành lễ với ngươi?” Bỗng nhiên đang nói vừa chuyển “Ngược lại là ngươi, chính là một cái theo tứ phẩm sung nghi, từ đầu đến bây giờ, vẫn chưa hành lễ với bản cung, đối bản cung cùng nhị hoàng tử ngôn ngữ vô lễ, mạo phạm bất kính, dựa theo cung quy vốn nên phạt vả miệng!”

Từ năm trước Cố Vân Yên được chính thức sắc phong làm theo nhị phẩm phi vị, nhập chủ Trường Xuân cung sau, Thường Phúc liền đi theo nước lên thì thuyền lên, thăng cấp thành tổng quản thái giám Trường Xuân cung.

Nguyên bản Điền Nhụy nghe thấy Cố Vân Yên trào phúng cười, đang muốn thẹn quá thành giận, không ngờ lại nghe đến Cố Vân Yên nói sẽ ‘Vả miệng “, nhất thời kìm lòng không đậu run run một cái, mặt lộ vẻ hoảng sợ.

Tiện đà lại nghe Cố Vân Yên nói:v“Nhưng, niệm ngươi mới vào cung, đối lễ nghi cung quy không hiểu nhiều lắm, hôm nay bản cung liền khoan dung đôi chút, chỉ là để tránh ngươi ngày sau lại tái phạm sai lầm, bản cung liền phạt ngươi quỳ nghe cung quy đi, khi nào nghe hết cung quy mới được đứng lên.”

Điền Nhụy không phục hừ một tiếng, không hề định quỳ xuống.

“Bản cung khuyên ngươi vẫn là tự giác một chút thì hơn, nếu không đợi đến bản cung sai người hành hình, sẽ không đẹp mặt, còn nữa, nhóm cung nhân tay chân không biết nặng nhẹ, nếu là vô ý làm bị thương khuôn mặt như hoa như ngọc của ngươi, vậy cũng đừng oán bản cung, dù sao bản cung đã nói trước.” Cố Vân Yên giọng điệu lạnh nhạt nói.

https://thuviensach.vn

Nghe được Cố Vân Yên nói, Điền Nhụy phút chốc nhớ tới một màn Thị Thư động thủ cướp người mới vừa rồi, không khỏi phát run, lo lắng dung mạo mình bị thương tổn, đành phải không cam lòng quỳ xuống.

Khóe môi Cố Vân Yên khẽ cong, nói: “Hy vọng ngươi hôm nay nghe xong cung quy sau, có thể ghi nhớ giáo huấn, ngày sau thận trọng từ lời nói đến việc làm.”

Nói xong, liền nắm tay nhị hoàng tử nghênh ngang rời đi.

Thị Thư tiếp nhận “Cung quy” tiểu cung nữ dâng đến nói: “Điền sung nghi nếu muốn nô tỳ niệm xong sớm một chút, để người đứng lên sớm một chút, vậy người liền quỳ đoan chính một chút, thật sự nghe nô tỳ niệm cung quy, nếu không, thị lực nô tỳ không tốt, nhận thức chữ có chút khó khăn, vậy cũng không biết khi nào mới có thể niệm xong bản cung quy này.”

Điền Nhụy không cam lòng trừng mắt nhìn Thị Thư một cái, lại thấy Thị Thư không hề sợ hãi nhìn lại, không thể không cúi đầu thu tâm tư lại, âm thầm nghĩ, chờ nàng gặp được Tiêu Dục, nhất định phải để Tiêu Dục thay nàng lấy lại công đạo, báo thù hôm nay.

https://thuviensach.vn

Chương 85

Ngự thư phòng

"Khởi bẩm chủ tử, cung nhân hồi báo, hai khắc trước, Điền sung nghi ở Ngự Hoa viên va chạm Dục phi nương nương cùng nhị hoàng tử, Dục phi nương nương trách phạt Điền sung nghi quỳ nghe cung quy, việc này....." Lưu Đức Phúc muốn nói lại thôi.

Nghe vậy, Tiêu Dục nâng mắt, thần sắc đen tối không rõ nói: "Điền sung nghi sao lại chạy đến Ngự Hoa viên? Lại như thế nào va chạm Dục phi cùng nhị hoàng tử? Hạo Nhi không có việc gì đi?"

"Này..... Nô tài liền phái người đi tìm hiểu việc này." Lưu Đức Phúc nhất thời đáp không được mấy vấn đề Tiêu Dục hỏi.

"Thôi! Phân phó Ngự thiện phòng đưa bữa tối của trẫm đến Trường Xuân cung đi, chạng vạng trẫm bãi giá Trường Xuân cung hỏi việc này không muộn." Nói xong lại cúi đầu tiếp tục phê duyệt tấu chương.

"Dạ, nô tài lĩnh mệnh." Lưu Đức Phúc khom người nói, rút lui đi ra ngoài.

Trường Xuân cung

Trong điện, Cố Vân Yên nắm tay nhị hoàng tử dạy nhận thức một ít chữ đơn giản thường gặp, nhị hoàng tử ngồi đoan chính, cực kỳ dụng tâm ghi nhớ kỹ mỗi một chữ Cố Vân Yên dạy.

"Hôm qua mẫu phi dạy Hạo Nhi nhận thức ba chữ kia, Hạo Nhi còn nhớ rõ không?" Cố Vân Yên nhìn nhị hoàng tử đang chăm chú hỏi.

https://thuviensach.vn

Nhị hoàng tử ngẩng đầu cười, vui vẻ nói: “Mẫu phi dạy, Hạo Nhi đều nhớ rõ.”

“Thật giỏi! Kia Hạo Nhi nói ba chữ hôm qua mẫu phi dạy ngươi nhận thức, mẫu phi nghe một chút xem nào.”

“Được ạ, hôm qua mẫu phi dạy là ba chữ nhân, đại, cái.”

“Hạo Nhi giỏi quá! Mẫu phi dạy gì cũng đều nhớ kỹ.” Trên mặt Cố Vân Yên lộ ra tươi cười hân hoan, thơm một cái trên khuôn mặt nhỏ nhắn của nhị hoàng tử, nhị hoàng tử mừng rỡ ha ha cười không ngừng.

“Yên nhi cùng Hạo Nhi đang đùa cái gì? Chơi vui vẻ như vậy!” Ngoài cửa truyền đến giọng của Tiêu Dục tò mò.

Thị Thư cùng Thị Họa hai người một tả một hữu nâng Cố Vân Yên đứng dậy, nhị hoàng tử thấy thế, cũng xoay người hỗ trợ nâng Cố Vân Yên, một bộ thận trọng tỉ mỉ.

Thấy được nhị hoàng tử như vậy, hai người Cố Vân Yên cùng Tiêu Dục nhìn nhau cười, trong con ngươi tràn đầy xúc động cùng vui mừng.

“Hoàng thượng hôm nay sao tới sớm như vậy? Nô tì nhàn rỗi vô sự, liền nghĩ dạy Hạo Nhi nhận thức một ít chữ đơn giản.” So với mọi ngày, Tiêu Dục đến sớm hai khắc.

“Trong lòng Trẫm tưởng nhớ Yên nhi cùng Hạo Nhi, liền cố gắng đến sớm thăm hai người.” Tiêu Dục ngồi xuống chủ vị, lại nói tiếp: “Hạo Nhi đến chỗ phụ hoàng nào, nói cho phụ hoàng ngươi nhận biết được chữ nào rồi?”

Nhị hoàng tử vui vẻ gật đầu, vui sướng chạy đến trước mặt Tiêu Dục, đọc to rõ từng chữ mình biết, mặt mày Tiêu Dục nhu hòa, khóe môi khẽ cong, hiển nhiên đối biểu hiện của nhị hoàng tử thật là vừa lòng.

https://thuviensach.vn

Vì thưởng cho nhị hoàng tử, Tiêu Dục lại cùng nhị hoàng tử chơi ‘Phi thật cao’ đã lâu không được chơi, từ lúc nhị hoàng tử hơn 1 tuổi, Tiêu Dục liền lại không cùng hắn chơi đùa trò chơi này, mới đầu nhị hoàng tử còn không quen, mỗi lần gặp Tiêu Dục vẫn quấn quít lấy đòi chơi, sau Cố Vân Yên nhiều lần ân cần dạy bảo mới rốt cục không lưu luyến nữa.

Nay Tiêu Dục lại cùng bé chơi phi thật cao, nhị hoàng tử tất nhiên là mừng rỡ cười không khép miệng được, hoa chân múa tay mặt mày vui sướng hớn hở.

Đến lúc dung ngọ thiện, ba người giống như ngày thường, ngồi ăn cùng bàn.

Bữa tối xong, bà vú liền bế nhị hoàng tử xuống.

“Trẫm nghe nói hôm nay Điền sung nghi vô ý va chạm Yên nhi cùng Hạo Nhi, có việc này?” Tiêu Dục bỗng nhiên hỏi.

“Hồi Hoàng thượng, thật có việc này, hôm nay nô tì thấy sắc trời không sai, liền đưa Hạo Nhi tới Ngự Hoa viên du ngoạn. Hạo Nhi thả Bạch Tuyết ra, không ngờ Bạch Tuyết bướng bỉnh nhưng lại bay đi nơi khác, Hạo Nhi sốt ruột liền đuổi theo. Trên đường vô ý đánh ngã Điền sung nghi, Điền sung nghi lại định đánh Hạo Nhi, may mắn đám người Thường Phúc đúng lúc ngăn lại, nô tì nghe thấy tin chạy đến, Điền sung nghi vẫn cầm lấy Hạo Nhi không buông, Hạo Nhi bị dọa đến khóc thảm thiết, nô tì liền bảo Thị Thư ôm lấy Hạo Nhi về, Điền sung nghi không cam lòng liền đối với nô tì nói năng lỗ mãng, không tuân cung quy. Ấn quy củ trong cung vốn nên phạt nàng bị vả miệng, nhưng nô tì niệm tình nàng mới vào cung đình, liền tha cho một lần miễn hình phạt, chỉ là để tránh nàng tái phạm, lệnh nàng quỳ nghe cung quy, cũng tốt ghi nhớ giáo huấn này.”

Hiểu biết tiền căn hậu quả mặt Tiêu Dục lộ vẻ không ngờ nói: “Điền sung nghi vừa mới vào cung, không an an phận phận đợi ở trong cung

https://thuviensach.vn

mình, chờ đợi truyền đòi, ngược lại đi ra rêu rao khắp nơi, gây chuyện thị phi, đối Yên nhi cùng Hạo Nhi ngôn hành bất kính, đúng là cả gan làm loạn!" Tiện đà đối với ngoài cửa phân phó "Lưu Đức Phúc truyền khẩu dụ của trẫm, báo cho Kính sự phòng biết hạ thẻ đầu bài của Điền sung nghi xuống, lệnh Hoàng hậu quản giáo, khi nào Điền sung nghi học thuộc cung quy mới treo thẻ đầu bài của nàng ta lên lại."

"Dạ, nô tài tuân chỉ." Lưu Đức Phúc liền sai người truyền khẩu dụ của Tiêu Dục xuống.

"Ngày sau nếu lại có người đối Yên nhi bất kính, Yên nhi không cần tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, hết thảy ấn cung quy chấp hành, mọi việc có trẫm!" Tiêu Dục thương tiếc nói.

Nghe được Tiêu Dục cam đoan, khuôn mặt Cố Vân Yên lộ vẻ xúc động, chủ động tựa vào Tiêu Dục.

Hôm sau, Kính sự phòng dâng lên thẻ lục đầu bài của nhóm người mới, đêm đó Tiêu Dục lật thẻ đầu bài của Lâm sung dung.

Trước đó, cũng có chuyện đáng giá nhắc tới chính là nguyên tổng quản thái giám Kính sự phòng lại quên đốc thúc người dưới chế tạo thẻ lục đầu bài của nhóm tú nữ, lại dùng mánh lới lấp liếm, bị buộc tội danh bỏ rơi nhiệm vụ mà miễn chức, phó tổng quản Vinh Nguyên lên thay.

Hoàng hậu vốn muốn mượn chuyện này ám chỉ Cố Vân Yên người đang có thai vẫn chiếm lấy Tiêu Dục, một người độc sủng, để Thái hậu bất mãn Cố Vân Yên, lại không nghĩ tới bị Cố Vân Yên trả đũa, ngược lại khiến cho thái giám tâm phúc của mình đánh mất công việc béo bở tổng quản Kính sự phòng, trộm gà không được còn mất nắm gạo, Hoàng hậu sao nuốt trôi khẩu khí này? Cho nên thẻ đầu bài vừa được chế tạo xong, Hoàng hậu liền cầu kiến Tiêu Dục góp lời triệu người mới thị tẩm.

https://thuviensach.vn

“Chủ tử, nô tỳ nghe nói hôm nay Hoàng thượng lật thẻ bài của nhóm người mới!” Thị Thư vừa nói vừa thầm quan sát vẻ mặt chủ tử nhà mình.

Cố Vân Yên thoáng ngừng lại một chút, chợt nhẹ cười nói: “Đây là chuyện sớm hay muộn thôi, người đầu tiên Hoàng thượng truyền đòi là ai?”

Thị Thư vừa muốn há miệng đáp lời, liền nghe được Cố Vân Yên nói tiếp: “Không cần phải nói bản cung cũng có thể đoán được, nhất định là Lâm sung dung đi!” Ngữ khí cực kỳ khẳng định.

Vẻ mặt Thị Thư kinh ngạc, nói: “Chủ tử ngài sao biết Hoàng thượng lật thẻ bài của Lâm sung dung?”

“Có cái gì đnág kinh ngạc, trong nhóm tú nữ này, chỉ có hai người Điền sung nghi cùng Lâm sung dung gia thế bối cảnh hùng hậu, người đầu tiên Hoàng thượng truyền đòi thị tẩm nhất định là một trong hai nàng, nay Điền sung nghi đang phải chịu phạt, như vậy cũng chỉ còn lại Lâm sung dung, không phải nàng còn có ai.”

Thị Thư cúi đầu nói: “Chủ tử nói phải, nô tỳ hổ thẹn.”

(Đây cũng là nguyên nhân thẻ vừa làm xong, Hoàng hậu góp lời với Hoàng thượng. Vì nàng ta hy vọng biểu muội của mình được thị tẩm xong có thể chia sủng ái của Cố tỷ)

Cảnh Sắt cư

Lưu Đức Phúc tuyên đọc thánh chỉ xong, liền mang theo tiểu thái giám phía sau rời đi Cảnh Sắt cư, chạy về Thừa Càn cung phục mệnh với Tiêu Dục.

“Chủ tử, người đầu tiên Hoàng thượng triệu thị tẩm là ngài, có thể thấy được đây là coi trọng chủ tử a!” Phù nhi vui vẻ nói.

https://thuviensach.vn

Lâm sung dung cũng vui mừng, nói: “Vốn tưởng rằng có Điền sung nghi cản đường phía trước, bản cung không được triệu tẩm ngay, thật không ngờ, Điền sung nghi nhưng lại bị Hoàng thượng hạ lệnh triệt thẻ lục đầu bài, thật sự là trời cũng giúp bản cung!”

“Nô tỳ chúc mừng chủ tử được như nguyện, cầu chúc chủ tử có thể sớm ngày đạt được Hoàng thượng thịnh sủng!” Vẻ mặt Phù nhi tươi cười, vui vẻ nói.

Lâm sung dung gật đầu, nói: “Giúp bản cung trang điểm đi, đợi đến ngày bản cung thăng chức, vinh hoa phú quý tự nhiên cũng có phần ngươi.”

Phù nhi liên tục gật đầu, vui vẻ nói: “Dạ, nô tỳ chắc chắn tận tâm hết lòng phụng dưỡng chủ tử.”

(Ở đâu cũng sẽ có vài kẻ không biết thức thời)

Lạc Nguyệt hiên

“Hồi bẩm chủ tử, nô tỳ thám thính được tin tức nói..... Nói hôm nay Hoàng thượng.....” Ngọc nhi quan sát biểu tình trên mặt Điền Nhụy, ấp úng nói.

“Dục ca ca hôm nay làm sao? Ngươi mau nói! Còn ấp a ấp úng, hôm nay ngươi cũng đừng nghĩ được ăn cơm chiều.” Điền Nhụy tức giận nói.

“Nô tỳ nói, nô tỳ liền nói, cầu chủ tử đừng không cho nô tỳ ăn cơm chiều ~” Ngọc nhi vội vàng khoát tay.

“Nói mau, đừng mè nheo nữa!”

“Dạ, nô tỳ nghe nói hôm nay Hoàng thượng lật thẻ bài của Lâm sung dung!”

https://thuviensach.vn

“Cái gì? Ngươi nói Dục ca ca lật thẻ bài của Lâm sung dung? Đây là có ý gì?” Vẻ mặt Điền Nhụy mờ mịt nói.

“Hồi chủ tử nói, ý tứ chính là..... Chính là đêm nay Hoàng thượng triệu Lâm sung dung thị tẩm!” Vẻ mặt Ngọc nhi lo lắng nhìn chăm chú vào Điền Nhụy.

“Dục ca ca triệu Lâm sung dung thị tẩm..... Dục ca ca triệu..... Dục ca ca sao lại triệu nữ nhân khác thị tẩm? Dục ca ca sao phải đối Nhụy nhi như vậy?” Điền Nhụy bỗng nhiên cao giọng nói.

“Chủ tử..... Hoàng thượng ~” Ngọc nhi vừa định khuyên giải an ủi liền bị Điền Nhụy tức giận quát: “Lăn! Cút ra ngoài cho bản cung.....”

Ngọc nhi nhìn Điền Nhụy đã là bị tức giận làm mờ mắt, mặt hiện vẻ sợ hãi, hoang mang rối loạn lui đi ra ngoài, giây lát, bên trong truyền đến tiếng đập vỡ đồ sứ.

Sáng sớm, Cố Vân Yên ấn lệ đi thỉnh an Hoàng hậu, trước khi ra ngoài cũng không quên dặn Thị Họa mang theo ngọc trâm hôm qua nàng chuẩn bị, một hồi sẽ có công dụng.

Đợi đến Cố Vân Yên đến Phượng Nghi cung, Hoàng hậu đã ngồi ngay ngắn ở chủ vị, thoạt nhìn tâm tình cực kỳ sung sướng. Cố Vân Yên thoáng đánh giá liền tiến lên gật đầu vấn an.

Hoàng hậu nhìn về phía Lâm sung dung cười nói: “Dục phi muội muội không cần đa lễ, ngươi tới thật vừa lúc, bản cung giới thiệu một chút, vị này đó là Lâm sung dung hôm qua vừa thị tẩm ~”

Hoàng hậu vừa dứt lời, Lâm sung dung đứng dậy hành lễ vấn an Cố Vân Yên “Tần thiếp tham kiến Dục phi nương nương, nương nương thiên tuế! Thiên tuế! Thiên thiên tuế!”

https://thuviensach.vn

“Muội muội mau mau đứng lên, bản cung còn chưa kịp chúc mừng muội muội, ngọc trâm này liền xem như lễ vật của bản cung đi!” Cố Vân Yên hư giúp đỡ Lâm sung dung một phen, chợt cầm lấy ngọc trâm Thị Họa dâng đến nói.

“Tần thiếp tạ Dục phi nương nương ban cho!” Trong nháy mắt Lâm sung dung ngẩng đầu, thấy được nữ tử trước mặt hé ra khuôn mặt tinh xảo, mày liễu như mây, một đôi mắt phượng trong veo như thu thủy không gợn sóng, mắt ngọc mày ngài, kiều diễm ướt át, băng cơ ngọc cốt, dáng người đẫy đà no đủ, mặc dù lúc này thân hình có chút béo cũng không ảnh hưởng vẻ đẹp của nàng, Lâm sung dung không khỏi hơi sững sờ, phản ứng lại liền vội cúi đầu, che lại vẻ kinh ngạc trong con ngươi.

Lâm sung dung thầm nghĩ trong lòng, vốn tưởng rằng dung mạo Điền Nhụy đã là tuyệt sắc thế gian này khó gặp, lại không nghĩ Cố Vân Yên trước mặt so với Điền Nhụy còn đẹp hơn một hai phân, một phi tần có sủng có con lại còn trẻ cùng vẻ đẹp khuynh thành, khó trách Hoàng hậu biểu tỷ cũng e dè nàng, xem ra ngày sau mình nếu muốn giúp biểu tỷ củng cố địa vị nơi hậu cung, vị Dục phi nương nương này chính là đối thủ mạnh nhất, có thể thấy được đường tương lai cực kỳ nhấp nhô nha.

“Tốt lắm, đều ngồi xuống đi! Ngày sau Lâm muội muội cũng là một phần trong hậu cung chúng ta, các ngươi là lão nhân trong cung, cần phải chiếu cố người mới nhiều hơn, hữu hảo ở chung, đồng tâm hiệp lực hầu hạ Hoàng thượng, tranh thủ sớm ngày vì Hoàng thượng kéo dài con nối dòng.” Hoàng hậu răn dạy nói.

“Dạ! Nô tì/ tần thiếp cẩn tuân Hoàng hậu nương nương dạy bảo.” Mọi người trăm miệng một lời nói.

“Sắp tới là đoan ngọ, bọn muội muội hồi cung chuẩn bị một chút, đến lúc đó, chúng ta tùy Hoàng thượng ra cung xem đua thuyền rồng.” Hoàng hậu tiện đà lại dặn.

https://thuviensach.vn

Mọi người lại vâng dạ, nhớ tới phong cảnh trên sông Thành Tuân, phi tần hậu cung đều kìm lòng không được lộ ra thần sắc mong chờ.

“Bọn muội muội vô sự liền tan đi! Lâm sung dung lưu lại, bản cung có việc muốn nói với muội.”

“Nô tì /tần thiếp xin được cáo lui trước!” Mọi người đứng dậy quỳ gối hành lễ, rời đi, lưu lại một mình Lâm sung dung.

Cố Vân Yên trở lại Trường Xuân cung không bao lâu, thánh chỉ Tiêu Dục tấn chức Lâm sung dung thành ‘Tần’ liền đã hiểu dụ lục cung, lúc Thị Thư đem tin tức này hồi bẩm Cố Vân Yên, nàng chỉ lạnh nhạt cười.

Hôm tiết đoan ngọ, Tiêu Dục dẫn chúng phi tần ra cung xem đua thuyền rồng mỗi năm một lần, mà hai người Cố Vân Yên cùng Mạnh Nguyệt vì sắp tới ngày sinh, liền bị giữ lại trong cung, đối chuyện này, Cố Vân Yên sớm chuẩn bị tâm lý.

https://thuviensach.vn

Chương 86

Trường Xuân cung

"Mẫu phi, phụ hoàng đâu?" Từ lúc Cố Vân Yên tiến vào giai đoạn sắp sinh, số lần Tiêu Dục đến Trường Xuân cung liền dày đặc lên, có khi thậm chí một ngày đến hai lần, hôm nay nửa ngày không thấy bóng dáng Tiêu Dục, nhị hoàng tử còn có chút không quen.

"Hôm nay phụ hoàng phải cùng văn võ bá quan đến Tuân hà xem đua thuyền rồng, sao vậy, Hạo Nhi nhớ phụ hoàng sao?" Cố Vân Yên vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn của nhị hoàng tử nói.

Nhị hoàng tử gật đầu, nói: "Kia phụ hoàng sao không mang theo Hạo Nhi cùng mẫu phi cùng đi?"

"Bởi vì mẫu phi chuẩn bị sinh tiểu đệ đệ nha, cho nên phụ hoàng không thể mang theo mẫu phi, phụ hoàng lo lắng mẫu phi một người ở trong cung sẽ rất buồn, liền lưu lại Hạo Nhi bảo hộ mẫu phi cùng đệ đệ. Hạo Nhi nguyện ý bảo hộ mẫu phi cùng đệ đệ không?"

Nhị hoàng tử ngẩng đầu ưỡn ngực, không chút do dự nói: "Đương nhiên được, Hạo Nhi sẽ bảo hộ mẫu phi cùng đệ đệ."

Cố Vân Yên vui mừng cười, nói: "Hạo Nhi thực hiếu thảo! Vậy Hạo Nhi theo bà vú đi nghỉ trưa được không? Một lát tỉnh lại có thể gặp được phụ hoàng rồi."

Nhị hoàng tử gật đầu, nhu thuận đi theo bà vú đi tiểu viện nghỉ trưa.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên nghỉ trưa một lát, nhàn rỗi vô sự, lại nhớ tới lúc trước còn có cái yếm chưa thêu xong, vì thế phân phó Thị Thư đem ra, tiếp tục thêu.

“A!” Mắt thấy sắp thêu xong rồi, Cố Vân Yên vô ý một cái, ngón trỏ liền bị kim châm, rất nhanh, miệng vết thương liền chảy ra một giọt máu loãng đỏ tươi.

Thoáng chốc, một cỗ mùi máu tươi xông vào mũi, Cố Vân Yên nhíu mày, khó chịu muốn nôn lại nôn không được.

Phía sau Thị Thư thấy trên tay Cố Vân Yên có máu, hét một tiếng kinh hãi: “Chủ tử, ngài có sao không? Sao lại bị thương thế này, nô tỳ đi lấy đồ băng bó cho ngài ngay.” Nói xong liền xoay người đi tìm hòm thuốc.

Cố Vân Yên xua tay nói: “Không cần, vết thương nhỏ thôi, rất nhanh thì tốt rồi.”

“Vậy nô tỳ xức thuốc cho ngài đi!” Thị Thư vẫn là lo lắng nói.

Cố Vân Yên nhẹ nhàng ‘Ân’ một tiếng, đồng ý Thị Thư đề nghị.

Không biết vì sao, trong lòng Cố Vân Yên cảm thấy bất an, giống như có chuyện gì không lành sẽ phát sinh.

Đợi đến Thị Thư bôi thuốc cho nàng xong, Cố Vân Yên giống như vô tình nói: “Đêm nay gia yến, nhiều người lắm việc, các ngươi lưu ý chút, đừng để vào lúc mấu chốt này để người ta chui chỗ trống.”

Thị Thư quỳ gối đáp: “ Dạ, nô tỳ ghi nhớ chủ tử dặn dò.”

(Người ta hay bảo phụ nữ có thai giác quan thứ 6 rất mạnh)

Không quá lâu, Tiêu Dục liền dẫn mọi người hậu cung khởi hành hồi cung, lúc này so với mọi năm sớm hơn không ít.

https://thuviensach.vn

Mà lần đua thuyền rồng này, vẫn như cũ là Hoài vương đoạt giải nhất, Tiêu Hằng lại thành người thắng lớn nhất, thắng được bách quan cùng vạn dân ủng hộ, cũng thắng được Tiêu Dục tán dương.

Vừa về tới trong cung, Tiêu Dục lập tức phái người đến Trường Xuân cung báo cho Cố Vân Yên biết tin tức hắn đã hồi cung, cũng dặn nàng không cần đi Tử Thần điện quá sớm, chỉ cần đến trước lúc yến hội khai tiệc là được, tránh nàng phải chờ lâu.

Tiêu Dục lên tiếng, Cố Vân Yên tất nhiên là mừng rỡ, nàng cũng không muốn phí sức một bên chờ đợi khai tịch một bên ứng phó nhóm mệnh phụ triều đình nịnh nọt.

Cho nên, lúc Cố Vân Yên đi Tử Thần điện tham gia yến tiệc đoan ngọ, trừ bỏ nhất đế hai hậu, còn lại mọi người dĩ nhiên đã đến đông đủ, Cố Vân Yên liếc mắt nhìn chung quanh một cái, mới theo Thị Thư cùng Thị Họa dìu đỡ, ngồi xuống chỗ phía dưới Đức phi.

Không đến một ly trà, hai người Tiêu Dục cùng Hoàng hậu liền một tả một hữu nâng Thái hậu chậm rãi đi vào Tử Thần điện.

“Vi thần /nô tì/ tần thiếp tham kiến Hoàng thượng, Thái hậu nương nương, Hoàng hậu nương nương, Hoàng thượng vạn tuế! Vạn tuế! Vạn vạn tuế! Thái hậu nương nương thiên tuế! Thiên tuế! Thiên thiên tuế! Hoàng hậu nương nương thiên tuế! Thiên tuế! Thiên thiên tuế!” Mọi người đứng dậy, khấu nghênh nhất đế hai hậu.

Tiêu Dục xua tay, nói: “Các khanh miễn lễ!”

“Tạ Hoàng thượng, Thái hậu nương nương, Hoàng hậu nương nương ân điển!” Mọi người theo lời đứng dậy, tiện đà thối lui đến trước chỗ ngồi của mình, đợi Tiêu Dục lên tiếng mới nhập tòa.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục cười nhẹ một tiếng, uống cạn một chén, mọi người cũng nâng chén cùng Tiêu Dục thoải mái chè chén.

Thị Họa tiến lên, giả vờ như đang giúp Cố Vân Yên chia thức ăn, xem xét mọi thứ trên bàn Cố Vân Yên, chắc chắn không có gì bất ổn, Cố Vân Yên mới động đũa dùng bữa.

Hoài vương Tiêu Hằng thừa dịp mọi người không chú ý, tầm mắt xuyên qua đám người giao với Mạnh Nguyệt ở phía xa, tiện đà dừng ở bụng đã lớn của Mạnh Nguyệt, giây lát, dời tầm mắt, nhìn về nơi khác.

Mạnh Nguyệt nhận thấy được tầm mắt Tiêu Hằng dừng ở bụng của mình, kìm lòng không được nâng lên tay nhẹ nhàng vuốt ve bụng, vẻ mặt nhu hòa, ánh mắt lưu luyến, trên mặt tràn đầy ý cười hạnh phúc.

Hoàng hậu ngoái đầu nhìn lại, giơ lên ly rượu trong tay, ôn nhu cười nói: “Hoàng thượng, nô tì kính ngài một ly, trước chúc mừng ngài có thêm hoàng tự.”

Nghe được Hoàng hậu nói, mặt Tiêu Dục lộ vẻ ý mừng, ánh mắt xẹt qua bụng Cố Vân Yên, nâng chén đáp lễ Hoàng hậu, cất cao giọng nói: “Được! Thừa Tử Đồng cát ngôn ~” (anh hoàn toàn quên Mạnh Nguyệt)

Hoàng hậu đoan trang cười, ưu nhã đối ẩm cùng Tiêu Dục.

Đức phi dùng khóe mắt đánh giá mọi người trong điện, thu hết vẻ mặt của mọi người đang ngồi vào đáy mắt, không nhìn thấy Tiêu Dục đem ánh mắt dừng lại ở bụng Cố Vân Yên.

Nhưng mà, từ đầu tới cuối Nghiên tiệp dư vẫn lưu ý Tiêu Dục thấy được một màn này, tầm mắt Nghiên tiệp dư nhìn thấy hai người Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên mắt đi mày lại, mắt hiện vẻ lo lắng, cũng có oán hận, chợt bưng ly rượu trước mặt lên uống đến thấy đáy.

https://thuviensach.vn

“Thật vất vả ở cùng một chỗ với Dục ca ca, nhưng lại an bài chỗ ngồi của bản cung xa như vậy, ngay cả mặt Dục ca ca cũng không thấy rõ, thật sự là đáng giận!” Điền Nhụy tức giận oán giận nói.

“Chủ tử, ngài nhỏ giọng chút, lời này nếu là để người bên ngoài nghe được chúng ta sẽ gặp phiền phức a!” Ngọc nhiu sầu nói.

“Nhiều năm như vậy không gặp Dục ca ca, cũng không biết Dục ca ca có còn giống như năm đó hay sao, thật muốn nhìn xem bộ dáng hiện tại của Dục ca ca.” Trong đầu Điền Nhụy hiện ra khuôn mặt tuấn tú của Tiêu Dục năm đó, không khỏi vẻ mặt mê man. (Ta rất muốn để là mê trai mà thấy tội lỗi với tác giả)

Ngọc nhi sầu mi khổ kiểm nói: “Chủ tử, ngài vẫn là quên ý niệm trong đầu đi! Hôm nay thái phó đại nhân cũng ở yến hội, nô tỳ cũng không dám để ngài lại náo loạn.”

“Thật khó có thể tin ngươi cùng Bích Nhi cư nhiên là tỷ muội song sinh, các ngươi trừ bỏ bên ngoài tương tự cũng tìm không thấy một chỗ nào giống nhau nữa..... Hôm nay thật không nên để Bích Nhi ở lại trong cung, đem ngươi theo bồi bản cung dự tiệc. Xem ngươi một bộ nhát như chuột, thật chướng mắt mà.” Vẻ mặt Điền Nhụy hèn mọn nói.

“Chỉ cần chủ tử ngài có thể an an phận phận đợi yến hội tan, ngài muốn quở trách nô tỳ sao cũng đều được.” Ngọc nhi bất đắc dĩ nhận mệnh nói.

“Đợi liền đợi, đỡ phải ngươi vẫn la dong dài, thực đáng ghét!” Ngoài miệng Điền Nhụy nói như vậy, trong lòng lại tính toán làm sao đi phía trước nhìn lén Tiêu Dục.

Lúc này bên tai truyền đến tiếng tiêu tiếng sáo, cùng lúc đó, một đám nghệ linh (vũ nữ) mặc nhu váy sa mỏng chậm rãi tiến vào, theo nhạc nhảy múa.

https://thuviensach.vn

Trong lúc nhất thời, ánh mắt mọi người đều bị kỹ thuật nhảy của nhóm nghệ linh hấp dẫn, dần dần si mê.

“Ngọc nhi, đi lấy cho bản cung ít trà, bản cung muốn giải rượu.” Điền Nhụy vờ đỡ trán nói.

“Dạ ~ chủ tử ngài ngoan ngoãn đợi ở đây, nô tỳ đi một chút sẽ trở lại ngay!” Ngọc nhi lo lắng nói.

Điền Nhụy liên tục đáp ứng, đợi đến Ngọc nhi vừa ly khai, liền đứng dậy, thừa dịp mọi người chăm chú thưởng thức nhóm nghệ linh biểu diễn, lặng lẽ tiến về phía trước.

Mắt thấy khoảng cách với Tiêu Dục càng ngày càng gần, Điền Nhụy không khỏi âm thầm mừng thầm, nhưng phần vui sướng này cũng không duy trì bao lâu, đang chuẩn bị tiếp tục đi về phía trước, chợt nghe trên đầu truyền đến tiếng động ầm ầm.

“Chủ tử cẩn thận!” Thị Thư vẫn nhớ kỹ Cố Vân Yên dặn, từ lúc yến hội bắt đầu liền thời thời khắc khắc vẫn duy trì độ cảnh giác cao, cho nên lúc trên đầu truyền đến tiếng dị thường, Thị Thư lập tức ôm lấy Cố Vân Yên nhanh chóng thối lui về phía sau.

Ngay sau đó, chỉ nghe ‘Ba’ một tiếng, một cây gỗ dài chừng 1 thước liền nện ở vị trí ngồi trước đó của Cố Vân Yên.

Nguyên bản nghệ linh nhóm đang vừa múa vừa hát đều bị một màn trước mặt dọa sợ hoảng hốt, mà nhóm cung nhân chuẩn bị dâng đồ ăn cũng bị kinh hách, trong lúc nhất thời trong điện hỗn loạn, tranh nhau bôn tẩu, Thị Thư vội vàng che ở trước mặt Cố Vân Yên che chở nàng, để tránh nàng bị đám người hỗn loạn xô ngã.

Nhưng vào lúc này, Điền Nhụy cách Cố Vân Yên không xa vô ý đạp vào đồ ăn nhóm cung nhân làm rơi, dưới chân vừa trượt, đẩy ngã người trước

https://thuviensach.vn

mặt, Cố Vân Yên hồn nhiên không biết đột nhiên bị Điền Nhụy từ sau xô ngã, ngay tại lúc Cố Vân Yên sắp ngã xuống đất, một thân thể mềm mại lại đỡ phía dưới nàng.

Dưới thân truyền tới giọng người rên rỉ, Cố Vân Yên hét kinh hãi, vừa mở mắt liền thấy rõ người đỡ phía dưới mình lại là Mạnh Nguyệt.

“Chủ tử ~ ngài sao rồi?” Sắc mặt Thị Thư tái nhợt nói.

Cố Vân Yên vừa định đáp lời, bụng bỗng nhiên truyền đến một trận đau đớn làm người ta không thể bỏ qua cảm giác, khiến nàng cũng phải kinh hô.

“Yên nhi, ngươi làm sao vậy? Ngươi thế nào rồi?” Tiêu Dục ôm Cố Vân Yên vào trong lòng, lo lắng nói.

“A ~ máu! Chủ tử..... Thật là nhiều máu!” Thanh nhi đang chuẩn bị nâng dậy Mạnh Nguyệt, bỗng nhiên thấy dưới thân Mạnh Nguyệt không ngừng chảy máu, không khỏi thét to.

Lúc này, Tiêu Dục mới nhớ lại cũng còn một người khác cũng đang té ngã, nhìn thoáng qua Mạnh tiệp dư, vội vàng hô: “Người tới, mau truyền Thái y!”

“A..... A..... Ta.....” Mạnh Nguyệt đã lâm vào hôn mê, thần chí không rõ nỉ non nói.

Sắc mặt Cố Vân Yên dần dần trắng bệch, trán chảy ra mồ hôi rịn, Tiêu Dục cuống quít ôm lấy Cố Vân Yên, vừa bế người đi thiền điện bên phải vừa trấn an nói: “Yên nhi, đừng sợ, ngươi không có việc gì, trẫm tuyệt sẽ không để ngươi có việc!”

Hoàng hậu nhìn bóng dáng Tiêu Dục ôm Cố Vân Yên rời đi, âm thầm cắn răng, chợt, phân phó cung nhân nâng Mạnh Nguyệt đến thiền điện bên trái.

https://thuviensach.vn

(Đây là sự khởi đầu của tháng ngày thật sự thịnh sủng của Cố tỷ)

https://thuviensach.vn

Chương 87

“Đau ~ đau quá!” Cố Vân Yên tựa vào trong lòng Tiêu Dục vô lực rên rỉ.

“Yên nhi, kiên trì một chút, Thái y lập tức tới..... Đừng sợ, trẫm ở đây!” Tiêu Dục gắt gao cầm tay Cố Vân Yên cam đoan nói.

Không đến một khắc, Lưu thái y cùng Trương thái y liền vô cùng lo lắng chạy lại đây.

Tiêu Dục thấy bóng dáng của hai người Lưu thái y cùng Trương thái y xuất hiện ở Tử Thần điện, lúc này nhẹ nhàng thở ra.

Hai người còn chưa kịp tiến lên hành lễ, liền nghe được Tiêu Dục vội vàng phân phó nói: “Lưu thái y ngươi phụ trách bắt mạch cho Dục phi, nhìn xem tình huống hiện tại của nàng như thế nào? Trương thái y ngươi đến thiền điện bên cạnh xem thương thế Mạnh tiệp dư, một hồi lại đây hồi báo trẫm.”

Hai người một bên thở một bên khom người đáp: “ Dạ, vi thần lĩnh mệnh.” Nói xong, đi chấp hành mệnh lệnh của Tiêu Dục.

Trong quá trình Lưu thái y bắt mạch cho Cố Vân Yên, khuôn mặt Tiêu Dục buộc chặt, thần sắc nôn nóng, tay nắm chặt thành quyền, ánh mắt từ đầu tới cuối cũng chưa rời khỏi người Cố Vân Yên, bình tĩnh nhìn gương mặt Cố Vân Yên càng ngày càng tái nhợt.

Lưu thái y vừa chẩn mạch Cố Vân Yên xong, Tiêu Dục liền khẩn cấp hỏi: “Như thế nào? Dục phi bị thương có nghiêm trọng không?”

https://thuviensach.vn

Lưu thái y cung kính trả lời: “Hồi Hoàng thượng, theo mạch tượng xem, Dục phi nương nương bị động thai khí.”

Khuôn mặt Tiêu Dục nhất thời tối sầm, nói: “Động thai khí..... Kia hiện tại Dục phi?”

“Hoàng thượng không cần quá lo lắng, dự tính ngày sinh của Dục phi nương nương nguyên bản cũng là mấy ngày này, nay động thai khí trước lâm bồn vài ngày, đối với thai nhi cùng nương nương cũng không có nhiều thương tổn, thân mình nương nương từ trước đến nay không sai, chỉ cần hậu sản tĩnh dưỡng một đoạn thời gian, liền khôi phục như thường.”

“Hôm nay Dục phi sẽ sinh?” Tiêu Dục kinh ngạc nói.

“Dạ, xin Hoàng thượng dời bước đến ngoài điện, để đám người bà đỡ tiến vào đỡ đẻ cho nương nương.” Lưu thái y gật đầu nói.

Lần này bà đỡ vẫn là ba người lúc Cố Vân Yên sinh nhị hoàng tử, dùng người vẫn nên dùng quen tay, Cố Vân Yên vừa hơn tám tháng, liền phái người đón ba bà đỡ vào ở Trường Xuân cung, chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào.

Tiêu Dục bị Lưu thái y thúc giục ra thiền điện, lúc này Trương thái y đi xem thương thế của Mạnh tiệp dư vừa vặn lại đây đáp lời.

“Nói đi, bên kia tình huống Mạnh tiệp dư thế nào?” Tiêu Dục không còn quá lo lắng nói.

Trương thái y cúi đầu, sắc mặt ngưng trọng nói: “Hồi bẩm Hoàng thượng, bụng Tiệp dư nương nương đã bị va chạm nghiêm trọng, hạ thân máu ra không ngừng, ấn tình huống trước mắt, thương thế cũng không lạc quan, chỉ sợ..... Chỉ sợ là muốn khó sinh ~”

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Tiêu Dục nhíu mày “Khó sinh?” Dừng một hồi lại nói: “Vô luận như thế nào, đều phải bảo trụ tánh mạng Mạnh tiệp dư cùng thai nhi trong bụng nàng.”

“Dạ, vi thần tuân chỉ, chắc chắn đem hết toàn lực bảo trụ Tiệp dư nương nương cùng tiểu chủ tử, chính là..... Vi thần cả gan, nếu là đến vạn bất đắc dĩ, xin Hoàng thượng lựa chọn, Tiệp dư nương nương cùng tiểu chủ tử hai người ai đi ai lưu.....” Trương thái y kiên trì nói.

Tiêu Dục nhất thời trầm mặc không nói, hồi lâu mới trầm giọng nói: “Nếu là đến bước đó, liền..... Đi mẫu lưu tử (bỏ mẹ giữ con) đi ~”

Thân mình Trương thái y thoáng run, nói: “ Dạ, vi thần hiểu được.”

“Đi đi, có tình huống đột phát gì lập tức đến bẩm.” Trương thái y lên tiếng trả lời lui ra.

Tiêu Dục lo lắng nhìn thoáng qua phương hướng thiền điện chỗ Cố Vân Yên chuẩn bị sinh, tiện đà dẫn đám người Lưu Đức Phúc trở về chính điện Tử Thần điện. (anh chẳng them đi xem Mạnh Nguyệt, thật là hả dạ ta)

Cục diện trong điện đã được khống chế, văn võ bá quan không được Tiêu Dục cho phép không một người dám tự tiện rời đi, dòng họ hoàng thất cũng như thế.

Ở một khắc Tiêu Dục một lần nữa bước vào Tử Thần điện, mọi người chợt cảm thấy áp khí xuống thấp nhất có thể, không kìm chế được kinh hãi run sợ.

Tiêu Dục lạnh lùng nhìn thoáng qua Điền Nhụy bị nhóm cung nhân giữ chặt, mặt giận dữ nói: “Điền sung nghi từ lúc vào cung, tính tình bất hảo, liên tiếp gây rắc rối, trẫm đã từng khoan dung lại liên tiếp không thay đổi, nay lại gây ra đại họa, người tới, đem Điền sung nghi.....” Huỷ bỏ phong vị, biếm lãnh cung!

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục còn chưa nói hết, liền bị Lạc Thái phó giương giọng đánh gãy, quỳ xuống nói: “Hoàng thượng khai ân! Nhụy nhi mặc dù tính tình bất hảo, nhưng không phải cố ý hại người, là thần quản giáo không nghiêm, cầu Hoàng thượng trách phạt, khẩn cầu Hoàng thượng khai ân, cho nàng cơ hội một lần hối cải! Hoàng thượng ~”

Tiêu Dục tiến lại, vừa nâng Lạc Thái phó vừa nói: “Thái phó mau mau đứng dậy, có chuyện đứng lên nói sau!”

“Hoàng thượng không đáp ứng thỉnh cầu của lão thần, lão thần tuyệt không đứng dậy!” Lạc Thái phó mạnh mẽ đẩy ra Tiêu Dục nâng dậy, vẫn quỳ không chịu đứng lên.

Lúc này, Điền Nhụy nhìn một màn trước mặt, mặt không khỏi lộ vẻ đau thương, lã chã rơi lệ, giống như giấc mộng nhiều năm giờ khắc này chính thức bị đánh vỡ.

“Thái phó đây là tội gì?” Tiêu Dục thoáng hoãn giọng điệu nói.

“Lão thần cả đời tận trung cho triều đình, mấy năm nay cùng vợ cả chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, thê tử lại chỉ có mỗi một đứa nhỏ này, nay nương nàng đi, lưu lại Nhụy nhi là độc đinh trong nhà, lão thần chính là liều mạng già này cũng muốn hộ toàn nàng, bằng không, thần đến dưới cửu tuyền sao còn mặt mũi gặp nương nàng.....” Nói xong lời cuối cùng không khỏi nghẹn ngào.

(Vâng, đây chính là lý do Điền Nhụy điên điên khùng khùng. Hồi nhỏ thì sống cùng mẹ, mẹ chỉ sủng không dạy. Sau này sống với cha, cha cũng vì áy náy mà cũng chỉ sủng không dạy. Khiến nàng cho rằng mình là lớn nhất)

Tiêu Dục không đành lòng, giận dữ nói: “Thôi, trẫm y theo Thái phó, người tới, đem Điền sung nghi đuổi về Lạc Nguyệt hiên, không có trẫm cho phép không thể bước ra Lạc Nguyệt hiên nửa bước.”

https://thuviensach.vn

Lạc Thái phó dập đầu, cảm kích nói: “Thần tạ Hoàng thượng long ân, Hoàng thượng vạn tuế! Vạn tuế! Vạn vạn tuế!” Nói xong! Liền theo Tiêu Dục nâng đứng dậy.

“Hôm nay xảy ra ngoài ý muốn, yến hội liền chấm dứt đi, các khanh về đi.” Tiêu Dục xua tay phân phó nói.

“Dạ, vi thần/ thần phụ xin được cáo lui trước.” Văn võ bá quan cùng dòng họ hoàng thất đều theo lời đứng dậy cáo lui.

Đợi đến mọi người rời đi, sắc mặt Tiêu Dục đột nhiên phát lạnh, nói: “Trẫm cho ngươi nửa ngày, tra rõ ràng nguyên nhân cột xà gãy, nếu là tra không được..... Ngươi cũng không cần trở về gặp trẫm.”

Hai vai Lưu Đức Phúc run lên, cuống quít khom người nói: “Dạ, nô tài chắc chắn tra rõ việc này, quyết không để chủ tử thất vọng!”

Lưu Đức Phúc mới vừa đi ra ngoài Lưu thái y liền tiến vào, nói: “Khởi bẩm Hoàng thượng, Dục phi nương nương đã uống chén thuốc, tình huống xem như chuyển biến tốt, nay nhóm bà đỡ đang đỡ đẻ cho Dục phi nương nương, nghĩ đến qua vài canh giờ, liền có thể bình yên sinh hạ tiểu chủ tử.”

“Ân, trẫm đã biết!” Hàn khí trên mặt Tiêu Dục thoáng chốc biến mất.

Tiêu Dục lại lần nữa ngồi xuống long ỷ, cùng đợi phi tần tả hữu thiền điện sinh sản, chỉ chốc lát sau, Hoàng hậu cũng dẫn phi tần hậu cung từ thiền điện bên trái đến chính điện.

“Đều miễn lễ đi!” Tiêu Dục ngăn cản mọi người hành lễ sau liền không nói gì nữa, Hoàng hậu vốn định hỏi tình huống bên Cố Vân Yên, đợi thấy vẻ mặt Tiêu Dục không kiên nhẫn, thức thời ngậm miệng không nói.

Đám người Tiêu Dục cùng Hoàng hậu ngồi hồi lâu trong Tử Thần điện, từ lúc chạng vạng vẫn đợi đến đêm khuya, ngay tại lúc nhóm phi tần hậu

https://thuviensach.vn

cung rất buồn ngủ, Trương thái y thần sắc kích động tiến vào.

“Khởi bẩm Hoàng thượng, hiện nay tình huống Mạnh tiệp dư nương nương cực độ nguy cấp, nương nương hai năm trước trượt chân sảy thai bị thương thân mình, nay lại lần nữa ngã sấp xuống, bụng đã bị va chạm, khiến tư thế thai nhi không thuận, sợ là muốn khó sinh.....” Trương thái y thoáng ổn định lại hơi thở nói.

Nhóm phi tần vốn đã buồn ngủ nghe Trương thái y nói, nhất thời đồng loạt hưng phấn, buồn ngủ dĩ nhiên biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. (mấy bà này …)

Tiêu Dục trù trừ, nói: “Lưu thái y, ngươi cùng Trương thái y đến thiền điện bên đó đi, đồng tâm hiệp lực hiệp trợ Mạnh tiệp dư sinh sản, cố gắng bảo toàn hai người, nếu là thực đến vạn bất đắc dĩ, liền ấn trẫm phía trước an bài đi!”

“Dạ, vi thần tuân chỉ.” Hai người Trương thái y cùng Lưu thái y vội vàng đi thiền điện.

“Mạnh muội muội cùng Dục phi muội muội bình thường rất ít lui tới, không nghĩ tới vào lúc Dục phi muội muội nguy cấp, Mạnh muội muội có thể không để ý an nguy của mình xả thân tướng hộ, ai! Chính là đáng thương đứa nhỏ trong bụng của nàng.....” Giờ này khắc này Hoàng hậu vẫn không quên ở trước mặt Tiêu Dục ngầm ngáng chân Cố Vân Yên.

Hoàng hậu nghĩ rằng, nếu là hôm nay Mạnh Nguyệt khó sinh, vô ý đánh mất tánh mạng, lưu lại đứa nhỏ, ngày sau chỉ cần Tiêu Dục vừa nhìn thấy đứa nhỏ sẽ nhớ tới Mạnh Nguyệt, tiện đà nhớ tới Mạnh Nguyệt là vì cứu Cố Vân Yên mà hy sinh, vô luận như thế nào, đối đứa nhỏ kia đều tồn áy náy, mà áy náy càng sâu đối Cố Vân Yên khúc mắc sẽ càng sâu, cơ hội như thế, nàng tự nhiên là không muốn bỏ qua. (bà này muốn hại Cố tỷ đến điên)

https://thuviensach.vn

Mắt Tiêu Dục cũng lộ ra cảm động, nói: “Phải, Mạnh ái phi quả thật ra ngoài trẫm dự kiến, nàng có thể xả thân cứu giúp Dục phi, thực làm người ta cảm động.”

Tiêu Dục vừa dứt lời, mọi người đều nói phụ họa, đều lộ ra một bộ lo lắng không thôi cho Mạnh Nguyệt.

Sau nửa canh giờ, hai người Lưu thái y cùng Trương thái y lại hiện thân trong đại điện.

“Khởi bẩm Hoàng thượng, Mạnh tiệp dư nương nương hạ thể máu ra không ngừng, thứ cho vi thần vô năng vô lực, nay nếu muốn cùng bảo trụ tiểu chủ tử cùng Tiệp dư nương nương, chỉ có.....” Lưu thái y do do dự dự nói.

“Nói đi! Chỉ có như thế nào?”

“Chỉ có để nương nương ăn hồi hồn đan.....”

“Hồi hồn đan? Hồi hồn đan không phải đã thất truyền nhiều năm?” Tiêu Dục nghi hoặc nói.

“Hoàng thượng nói không sai, hồi hồn đan đúng là đã thất truyền nhiều năm, nhưng tổ phụ vi thần trước lúc qua đời từng để lại cho vi thần một lọ hồi hồn đan, dặn vi thần không đến vạn bất đắc dĩ quyết không thể sử dụng thuốc này, chỉ vì thuốc này tuy hiệu lực rất tốt đồng thời cũng vô cùng bá đạo, là thuốc ba phần độc. Sản phụ dùng có thể thuận lợi sinh hạ đứa nhỏ, nhưng sẽ hoàn toàn bị thương thân mình, từ nay về sau không thể có thai.”

Tiêu Dục không chút do dự nói: “Nếu đã không còn phương pháp, liền dùng thuốc đi!”

Mọi người nghe nói Mạnh Nguyệt dùng hồi hồn đan sau này sẽ không thể mang thai nữa, cảm thấy mừng thầm, trên mặt lại thủy chung vẫn duy trì

https://thuviensach.vn

vẻ mặt bi thương.

“Dạ, vi thần tuân mệnh.”

Không quá lâu sau, chỗ thiền điện bên Cố Vân Yên liền truyền đến tiếng trẻ con khóc nỉ non, Tiêu Dục bâth đứng dậy, nhấc chân liền bước nhanh đi thiền điện.

Hậu cung mọi người sau khi lấy lại tinh thần, thần sắc phức tạp, giờ này khắc này tâm tình các nàng thật có thể nói là hỉ ưu nửa nọ nửa kia nha!

https://thuviensach.vn

Chương 88

Tiêu Dục bước nhanh vào thiền điện, liền hướng đến giường, bà đỡ vội vàng ôm đứa bé vừa rửa sạch quỳ xuống, vui vẻ ra mặt nói: “Nô tỳ chúc mừng Hoàng thượng, chúc mừng Hoàng thượng, Dục phi nương nương sinh hạ là một tiểu hoàng tử!”

“Tiểu hoàng tử..... Tốt! Hoàng tử tốt nhất! Mau ~ cho trẫm ôm một cái tiểu Tứ Nhi..... Dục phi nương nương sao rồi?” Tiêu Dục mừng rỡ như điên tiếp nhận tứ hoàng tử, tiện đà lại hỏi tình huống của Cố Vân Yên.

Mọi người hậu cung đến sau, nghe thấy Tiêu Dục cùng bà đỡ đối thoại, bước chân không tự giác sững sờ ở tại chỗ, tim đập mạnh loạn nhịp.

“Hồi Hoàng thượng, lớn nhỏ bình an! Lớn nhỏ bình an..... Hoàng thượng có thể yên tâm.” Bà đỡ vội vàng cười nói.

“Nô tì /tần thiếp chúc mừng Hoàng thượng, mừng tứ hoàng tử!” Hoàng hậu gắt gao nắm chặt khăn tay, giây lát, mặt mày hớn hở dẫn chúng phi tần tiến lên quỳ gối chúc mừng nói.

“Tử Đồng mau đến xem xem, bộ dạng tiểu Tứ Nhi giống trẫm không?” Tiêu Dục nhìn thoáng qua Hoàng hậu đứng gần nhất, vui không tự kìm hãm được nói. (anh vô ý giết người rồi, haha)

Hoàng hậu theo lời tiến lên, hơi hơi nghiêng đầu đánh giá tứ hoàng tử, tiện đà lại cười nói: “Ân! Bộ dáng nhìn thật là cực kỳ tương tự với Hoàng thượng.”

https://thuviensach.vn

Trẻ con mới sinh ra, ánh mắt cũng chưa mở, khuôn mặt nhỏ nhắn vo thành một nắm, sao có thể nhìn ra được đến giống ai..... Hoàng hậu cảm thấy ai oán nói.

Nghe vậy, một cỗ tự hào sinh sôi ở trong lòng Tiêu Dục!

“Người tới, lập tức đi Vĩnh Ninh cung báo tin vui cho Thái hậu!” Tiêu Dục vui mừng phân phó nói.

Hoàng hậu nhìn nhìn sắc trời, thấy qua nửa khắc nữa đã đến giờ tý, liền nghĩ khuyên Tiêu Dục đêm đã khuya, sáng mai lại báo tin vui cho Thái hậu không muộn, nhưng mà, nàng vừa muốn khuyên can, tiểu thái giám cũng đã ra thiền điện, Hoàng hậu há miệng thở dốc lại chỉ có thể bất đắc dĩ từ bỏ.

“Bên này Dục phi đã bình yên sinh hạ hoàng tử, mọi người cũng không cần chờ ở đây, Tử Đồng dẫn các nàng đến tả thiền điện đi chờ Mạnh tiệp dư sinh sản đi, tránh nhiễu Dục phi nghỉ ngơi.” Chợt nghe Tiêu Dục nói.

Trong một giây lát, khuôn mặt Hoàng hậu giật mình, rất nhanh liền cười nói: “Dạ, nô tì lĩnh mệnh! Kia nô tì liền cùng bọn muội muội xin được cáo lui trước, đợi đến Dục phi muội muội tỉnh lại, còn phiền Hoàng thượng thay nô tì dặn nàng nghỉ ngơi cho tốt.”

“Ân, tâm ý Tử Đồng trẫm chắc chắn thay nàng chuyển đạt! Bên Mạnh tiệp dư còn phiền Tử Đồng.” Tiêu Dục hòa nhã nói.

Hoàng hậu gật đầu đáp ứng, tiện đà dẫn mọi người hậu cung hành lễ với Tiêu Dục cáo lui.

Tiêu Dục cho lui cung nhân bên trong xuống, ôm tứ hoàng tử nhẹ nhàng đến chỗ Cố Vân Yên.

Tiêu Dục ngồi xuống bên cạnh, lẳng lặng dung nhan nhìn Cố Vân Yên tái nhợt mà ngủ say, đáy mắt đều là ôn nhu.

https://thuviensach.vn

“Yên nhi, ngươi lại thay trẫm thêm một hoàng nhi, trẫm thật sự thực vui vẻ..... Xem! Đây là tiểu Tứ Nhi của chúng ta, lớn lên giống chúng ta lắm” Tiêu Dục nâng tay lau mồ hôi còn trên trán Cố Vân Yên, nhẹ giọng nỉ non nói: “Yên nhi nghỉ ngơi đi, trẫm ở chỗ này với nàng.....”

Tả thiền điện

Hậu cung mọi người đều đã không còn sức lực lẫn tinh thần, Hoàng hậu nhìn lướt qua, trầm giọng nói: “Đều đả khởi tinh thần cho bản cung, nếu là thật sự chờ không được liền bẩm báo với bản cung, cho ngươi hồi cung nghỉ ngơi, đỡ phải ở chỗ này làm cho người ta nhìn phiền lòng.”

Nghe vậy, mọi người nhất thời ngồi nghiêm chỉnh, cơn buồn ngủ cũng bị lời Hoàng hậu nói xóa sạch.

“Hoàng hậu nương nương chớ nói vậy, nương nương ngài thân là chính cung Hoàng hậu, vẫn còn ở đây chờ, bọn tỷ muội sao dám hồi cung nghỉ ngơi? Tất nhiên là muốn cùng nương nương chờ đến khi Tiệp dư nương nương sinh sản.” Lâm sung dung trấn an nói.

Nghe được Lâm sung dung nói lời ấy, mọi người cuống quít gật đầu phụ họa.

Nếu nói trong điện này có người tức giận hơn Hoàng hậu, liền chính là Nghiên tiệp dư. Nghiên tiệp dư bất mãn Cố Vân Yên lúc đầu là vì ghen tị Tiêu Dục sủng ái Cố Vân Yên, ngày tích đêm mệt xuống dưới đã muốn đến trình độ thống hận, nay Cố Vân Yên lại thêm một đứa con trai nữ, oán hận của Nghiên tiệp dư lại có tăng không giảm.

Nghiên tiệp dư chỉ có cắn chặt răng, mới có thể áp chế hận ý mãnh liệt trong lòng tiếp tục ngồi chờ.

Lại một một lúc lâu, Mạnh Nguyệt rốt cục ở giờ sửu một khắc sinh hạ một tiểu công chúa, mà đám người Hoàng hậu sớm bị dồn én đến điên, vừa

https://thuviensach.vn

được tin chính xác nhất thời như được đại xá, dày vò nửa ngày cuối cùng là giải thoát rồi, mọi người hít sâu một hơi, lập tức tan đi, đều tự hồi cung nghỉ ngơi.

Vĩnh Ninh cung

"Hôm qua được tin vui đã là đêm khuya, ai gia còn chưa kịp ban thưởng cho Dục phi đi, một lát dùng đồ ăn sáng xong, ngươi liền tự mình đi Trường Xuân cung một chuyến đi, thay ai gia nhìn tiểu tôn tử của ai gia một cái!" Vẻ mặt Thái hậu vui mừng nói.

"Dạ, nô tỳ chắc chắn xem tứ hoàng tử cẩn thận, trở về miêu tả cho chủ tử nghe!" Từ ma ma cười nói.

"A tinh nha, đứa nhỏ kia quả thật là cái có phúc khí! Cùng là ngã sấp xuống, Mạnh tiệp dư thiếu chút nữa đánh mất mệnh, kết quả là ngàn hạnh vạn khổ sinh hạ một tiểu công chúa. Mà Dục phi lại bình yên vô sự sinh thêm cho ai gia một tôn tử béo mạp khỏe mạnh, tuy nói thời gian hai tôn nhi sinh ra trước sau cách nhau không đến hai canh giờ, nhưng một cái là sinh ra mùng năm tháng năm tiết đoan ngọ, một cái là sinh ra mùng sáu tháng năm, này mùng năm cùng mùng sáu chênh lệch khả lớn....."

"Lời chủ tử nói thật đúng! Mạnh tiệp dư....." Phúc khí quá mỏng, bốn chữ sau Từ ma ma chung quy là cũng không nói đi ra.

Thái hậu bất đắc dĩ lắc đầu. Thở dài: "Đây đều là mệnh nha..... Đi thôi!"

Trường Xuân cung

Sáng sớm, Cố Vân Yên từ từ tỉnh lại, chậm rãi mở hai mắt, một bên Thị Thư thấy thế, lúc này vui vẻ nói: "Chủ tử, ngài tỉnh!"

Cố Vân Yên nhìn quanh liếc mắt một cái, nghi hoặc nói: "Bản cung hôm qua không phải ở thiền điện Tử Thần điện sao? Khi nào trở về Trường

https://thuviensach.vn

Xuân cung?”

“Chủ tử, ngài tối hôm qua sinh hạ tứ hoàng tử, mệt nhọc quá độ liền mê man, là Hoàng thượng tự mình đưa ngài về, Hoàng thượng còn chờ ở nơi này a, lúc hừng đông vẫn là Lưu tổng quản thúc dục vài lần, Hoàng thượng mới đi vào triều, Hoàng thượng.....”

Thị Thư vẫn còn lải nhải nói, lại bị Cố Vân Yên thấp giọng ngắt lời nói: “Tứ hoàng tử? Ngươi nói hôm qua bản cung đã sinh hạ hoàng nhi?” Nâng tay vuốt ve bụng vốn to tròn, lúc này cũng đã bằng phẳng xuống.

“Ân! Bà vú ôm tứ hoàng tử đi xuống đút sữa, lập tức sẽ ôm trở về, chủ tử rất nhanh liền có thể nhìn thấy tứ hoàng tử!” Thị Thư liên tục gật đầu cười nói.

Tiêu Dục hạ triều, Lưu Đức Phúc liền hầu ở Khải Nguyên điện, chờ bẩm báo Tiêu Dục.

Tiêu Dục hư liếc mắt Lưu Đức Phúc một cái, nói: “Hôm qua chuyện Trẫm công đạo, đã làm thỏa đáng?”

“Hồi chủ tử, nô tài vâng theo ngài phân phó, truy tra chuyện cột xà Tử Thần điện gãy, căn cứ manh mối trước mắt ra kết luận: cột xà đại điện Tử thần điện đã lâu năm, mà quản sự thái giám Tử Thần điện Tiếu Hạo tử bỏ rơi nhiệm vụ, trộm gian dùng mánh lới, vẫn chưa đem việc này đăng báo, cho nên nhóm cung nhân không thay cột xà đó, mới xuất hiện ngoài ý muốn hôm qua”

“Ngoài ý muốn? Thế gian lại có ngoài ý muốn trùng hợp như vậy? Cột xà bình thường không gãy, cố tình gãy ở bữa tiệc đoan ngọ, lại vừa lúc nện xuống vị trí Dục phi đang có thai..... hiện tại quản sự thái giám Tử Thần điện ở đâu?” Tiêu Dục cười nhạt nói.

https://thuviensach.vn

“Tiếu Hạo tử đã sợ tội tự sát, thái giám tâm phúc của hắn nói, Tiếu Hạo tử biết cột xà ở Tử Thần điện gãy, làm cho hai vị nương nương bị thương sinh non, liền vẫn thấp thỏm lo âu, lo lắng mình sẽ bị đưa đi Thận hình tư nhận hết tra tấn mà chết, cho nên nhất thời luẩn quẩn trong lòng liền nhảy giếng, nô tài đã sai người vớt thi thể lên.....”

Khóe miệng Tiêu Dục hiện ý cười lạnh lẽo, ngắt lời nói: “Lưu Đức Phúc ngươi đi theo bên người trẫm nhiều năm như vậy, dạng án tử gì chưa thấy qua, ngươi cư nhiên nói với trẫm đây là ngoài ý muốn? Chính ngươi tin tưởng sao?”

Mặt Lưu Đức Phúc hiện khủng hoảng, quỳ xuống nói: “Dạ, nô tài biết tội! Cầu chủ tử tha thứ ~”

“Tra ~ tra cho trẫm, nhất định phải tra ra manh mối! Nếu không đừng trách trẫm không niệm tình cảm chủ tớ nhiều năm.” Lời còn chưa dứt, Tiêu Dục đã lên loan giá.

“Bãi giá Trường Xuân cung!” Lưu Đức Phúc lập tức bò từ dưới đất dậy, vội vã đi theo.

Trường Xuân cung

“Chủ tử, người xem xem, đây là tứ hoàng tử ngài tối hôm qua sinh hạ được!” Thị Thư tiếp nhận tứ hoàng tử trong tay bà vú, ôm đến trước mặt Cố Vân Yên, cười nói.

“Để bản cung ôm một cái đi! Một chút là tốt rồi ~” Ánh mắt Cố Vân Yên nhu hòa đánh giá khuôn mặt tứ hoàng tử, nhịn không được nói.

“Hiện tại thân thể chủ tử ngài còn thực suy yếu, cho nên chỉ có thể ôm một chút thôi ~” Thị Thư lo lắng cho thân mình Cố Vân Yên.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên gật đầu, lúc này liền ôm lấy tứ hoàng tử từ trong tay Thị Thư.

“Mẫu phi ~ ngài tỉnh!” Nhị hoàng tử nắm tay Thị Họa vào nội thất, thấy được Cố Vân Yên đã tỉnh lại lúc này chạy vội đến.

“Hạo Nhi mau tới ~ xem, đây là đệ đệ!” Cố Vân Yên mềm nhẹ kêu.

“Đệ đệ? Đây là đệ đệ mẫu phi sinh cho nhi thần sao? Sao xấu như vậy.....” Nhị hoàng tử nghe lời tiến lên, thấy đứa bé trong lòng Cố Vân Yên nhắm hai mắt, khuôn mặt nhỏ nhắn vo thành một nắm, làn da cũng không trắng nõn như mình vậy, nhất thời nhíu mày nói.

Mấy người Thị Thư cùng Thị Họa nghe được nhị hoàng tử hồn nhiên nói, đều là buồn cười.

“Đệ đệ không xấu, đệ đệ như vậy chỉ là tạm thời, tiếp qua mấy ngày nữa sẽ béo mập tròn tròn giống Hạo Nhi vậy!” Cố Vân Yên sờ sờ đầu nhị hoàng tử nói.

Nhị hoàng tử nhìn lại đệ đệ trước mặt, vẫn là có chút không tin tưởng nói:“Mẫu phi nói thật không? Đệ đệ thật sự sẽ đẹp giống nhi thần sao?”

“Ân! Lúc Hạo Nhi mới ra sinh cũng giống đệ đệ bây giờ, nhưng là hiện tại Hạo Nhi không phải đã trở nên thực anh tuấn sao? Cho nên Hạo Nhi không thể nói đệ đệ xấu nha, bằng không về sau đệ đệ sẽ không để ý tới Hạo Nhi.” Cố Vân Yên ôn nhu nói.

“Được! Về sau Hạo Nhi không nói đệ đệ xấu, đệ đệ không xấu, đệ đệ đẹp giống Hạo Nhi, về sau ai cũng không được nói bộ dạng đệ đệ xấu, Hạo Nhi sẽ bảo vệ tốt đệ đệ không cho người khác khi dễ hắn.” Nhị hoàng tử nghe Cố Vân Yên giải thích, gật đầu cam đoan nói.

“Hoàng thượng giá lâm!” Lưu Đức Phúc cao giọng.

https://thuviensach.vn

“Nô tỳ/ nô tài tham kiến Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn tuế! Vạn tuế! Vạn vạn tuế!” Đám người Thường Phúc cùng Thị Thư quỳ xuống hành lễ nói.

Tiêu Dục đưa tay lên ngăn lại, nhấc chân liền bước đến giường.

“Yên nhi tỉnh rồi à, sao không ngủ thêm một lát?” Tiêu Dục đau lòng nói.

“Phụ hoàng, mẫu phi đang cùng Hạo Nhi nhìn đệ đệ, xem, đệ đệ thật tốt xem!” Nhị hoàng tử khẩn cấp khoe Tiêu Dục.

“Hài tử ngốc, tối hôm qua phụ hoàng ngươi đã thấy đệ đệ, tự nhiên biết đệ đệ thế nào.” Cố Vân Yên lắc đầu bật cười.

Tiêu Dục bế nhị hoàng tử lên, ngồi xuống vị trí ban đầu của nhị hoàng tử, nói: “Ánh mắt Hạo Nhi thực sự tốt nha, bộ dạng đệ đệ có phải rất giống phụ hoàng hay không, đẹp mắt giống phụ hoàng?”

“Ân! Đệ đệ cùng phụ hoàng đều đẹp..... Hạo Nhi cũng tốt xem!” Đầu Nhị hoàng tử giống con gà con, không ngừng gật gù, tiện đà lại không quên khen cả mình.

Phụ tử hai người lại vây quanh tứ hoàng tử tiến hành trao đổi đề tài này, một hồi lâu, Tiêu Dục mới buông nhị hoàng tử nói: “Hạo Nhi ra ngoài viện chơi đi, một lát phụ hoàng lại chơi cùng ngươi, được không?”

Nhị hoàng tử vui vẻ đáp ứng, hai chân nho nhỏ vui sướng chạy đi ra ngoài.

“Yên nhi, vất vả ngươi! Lại vì trẫm vì hoàng thất sinh hạ một hoàng tử.” Tiêu Dục tự đáy lòng nói.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên ôn nhu cười, nói: “Có thể vì Hoàng thượng vì hoàng thất khai chi tán diệp, kéo dài con nối dòng là nô tì có phúc, Hoàng thượng sao cần nói cảm ơn.”

“Trẫm biết tâm ý Yên nhi đối trẫm, cam nguyện vì trẫm làm bất cứ chuyện gì, có khanh như vậy, trẫm cầu gì hơn!” Ánh mắt Tiêu Dục lưu luyến dừng ở Cố Vân Yên, “Yên nhi đối trẫm như vậy, trẫm cũng không muốn ủy khuất Yên nhi, trẫm đã nghĩ rồi, sáng mai liền hạ chỉ sắc phong ngươi thành chính nhị phẩm Thục phi.”

“Hoàng thượng.....” Mắt Cố Vân Yên lộ ra kinh ngạc, giây lát, sắc mặt vui mừng nhìn Tiêu Dục.

Phải biết rằng nàng tấn chức thành theo nhị phẩm thứ phi đến nay còn chưa được 1 năm, lập tức lại sắc phong thành chính nhị phẩm Thục phi, điều này làm cho nàng sao có thể không vui, đây chính là tứ phi chi nhất Thục phi nha, là phi vị bao nhiêu nữ nhân tha thiết ước mơ, nhưng chưa có ai ngồi lên được.

Nhìn xem Đức phi liền biết, nàng không chỉ có là lão nhân từ lúc Tiêu Dục còn là Vương gia, còn sinh dục đại hoàng tử, nhịn nhẫn nhiều năm như vậy cũng chỉ đến chính tứ phi chi nhất Đức phi, liền hiểu muốn ngồi trên vị trí này có bao nhiêu gian nan.

“Tốt lắm, Yên nhi không cần nhiều lời, chỉ cần tạ ơn là được.”

“Nô tì tạ chủ long ân!” Cố Vân Yên thật sự cảm động tạ ơn nói.

“Yên nhi nghỉ cho khỏe đi! Trẫm đi Phượng Nghi cung, thương nghị cùng Hoàng hậu một chút chuyện sắc phong ngươi thành Thục phi ~” Đợi Cố Vân Yên nhắm mắt lại nghỉ ngơi, Tiêu Dục mới mang theo đám người Lưu Đức Phúc chạy tới Phượng Nghi cung.

Phượng Nghi cung

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục đột nhiên đến làm cho Hoàng hậu có chút ngoài ý muốn "Hôm nay Hoàng thượng sao rảnh lại đây thăm nô tì a ~"

"Tử Đồng là vợ cả của trẫm, trẫm đến thăm Tử Đồng không được sao?" Tiêu Dục hòa nhã nói.

Hoàng hậu thẹn thùng, nói: "Hoàng thượng mỗi lần đều là mùng một, mười lăm mới đến trong cung nô tì, hôm nay bỗng nhiên lại đây, nô tì chợt cảm thấy thụ sủng nhược kinh."

Tiêu Dục dắt tay Hoàng hậu cùng ngồi xuống, mặt lộ vẻ áy náy nói: "Gần đây là trẫm sơ sót, vắng vẻ Tử Đồng, mong rằng Tử Đồng chớ nên trách trẫm."

Hoàng hậu lắc đầu, săn sóc nói: "Nô tì biết gần đây Hoàng thượng chính sự bận rộn, thêm Dục phi muội muội cùng Mạnh muội muội vừa sinh hạ hoàng tự, nhất thời không thoát thân được mới có thể như thế, nô tì thầm nghĩ làm thế nào có thể phân ưu thay Hoàng thượng, sao lại trách cứ Hoàng thượng chứ ~'

"Tử Đồng luôn luôn hiền lành rộng lượng, thật không làm cho trẫm thất vọng....." Tiêu Dục cười tán thưởng, lại nói tiếp: "Nói đến Dục phi cùng Mạnh tiệp dư, hai người các nàng vì trẫm sinh hạ hoàng tử cùng công chúa, có công với hoàng thất, trẫm nghĩ tấn vị phân cho các nàng."

Nghe vậy, thân mình Hoàng hậu cứng đờ, thầm nghĩ: Thì ra là thế!

"Lời Hoàng thượng nói phải, hai vị muội muội đều là người có công, nên tấn phong, đặc biệt Mạnh muội muội xả thân cứu giúp Dục phi muội muội....." Hoàng hậu bỗng nhiên đang nói vừa chuyển, nói tiếp: "Chính là, người bên ngoài tạm thời không đề cập tới, chỉ là Đức phi cùng Trương phi hai vị muội muội đều làm bạn bên người Hoàng thượng nhiều năm, dưới gối cũng dưỡng dục hoàng tử công chúa, nay nếu là tấn chức vị phân Dục phi muội muội, kia Dục phi muội muội sẽ ở trên Trương phi muội muội,

https://thuviensach.vn

cùng Đức phi muội muội cùng ngồi cùng ăn, cứ như vậy chỉ sợ không ổn.....”

“Tử Đồng nói có lý, là trẫm sơ sót, nhất thời cao hứng liền không suy nghĩ chu toàn, may mắn Tử Đồng đúng lúc nhắc nhở trẫm, nếu không liền rét lạnh tâm đám người Đức phi cùng Trương phi.”

Nghe được lời Tiêu Dục nói, Hoàng hậu âm thầm vui mừng, nghĩ đến mình thành công ngăn trở Cố Vân Yên tấn vị, nhưng, lời Tiêu Dục kế tiếp nói, lại làm cho ruột Hoàng hậu đều lạnh, hận không thể thu hồi lại lời mình đã nói.

https://thuviensach.vn

Chương 89

“Hôm nay nghe xong lời Tử Đồng nói, trẫm mới nhớ tới đại phong lục cung đã là nhiều năm trước, là lúc trẫm sơ đăng đại điển ban ân điển cho chúng phi tần, cách hiện tại đã qua đi 6 năm, sao không lại cho phi tần hậu cung một lần ân điển nữa, như vậy cũng có thể xử lý băn khoăn vừa rồi Tử Đồng, cũng có thể để hai người Dục phi cùng Mạnh tiệp dư cảm thấy an ủi, thật có thể nói là là nhất cử lưỡng tiện nha.....” Tiêu Dục sung sướng nói.

Trong nháy mắt, trong con ngươi Hoàng hậu toát ra nồng đậm ai oán cùng hối hận, mặc dù rũ mắt xuống vẫn che giấu không được, cũng may Tiêu Dục đang đắm chìm trong ý nghĩ của mình không lưu ý tới.

Tay Hoàng hậu giấu trong áo gắt gao nắm chặt, móng tay mặc dù tu bổ tốt, nhưng vì dùng sức thật mạnh vẫn là đâm vào trong thịt, thẳng đến lòng bàn tay truyền đến cảm giác đau đớn, Hoàng hậu mới dần dần khôi phục lý trí.

“Hoàng thượng nhưng thật ra cùng nô tì nghĩ giống nhau a, nô tì vốn cũng nghĩ đề nghị với Hoàng thượng như vậy.” Hoàng hậu hơi hơi ngẩng đầu, nói với Tiêu Dục.

Nếu đã không thể vãn hồi, bản cung liền cho các ngươi vênh váo được một lần thì như thế nào? Còn nhiều thời gian, bản cung muốn nhìn các ngươi có thể nháo ra cái gì yêu thiêu thân đến, hừ!

“Tử Đồng cùng trẫm thật sự là thần giao cách cảm, lấy việc tổng có thể nghĩ đến một khối đi!” Tiêu Dục nắm tay Hoàng hậu để vào lòng bàn tay nói.

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu gật đầu cười yếu ớt, tiện đà hỏi: “Vậy không biết Hoàng thượng chuẩn bị đại phong lục cung như thế nào?”

“Cũng là đại phong lục cung, vậy từng phi tần đều tấn chức một cấp đi, như thế coi như là mọi người đều vui vẻ.”

“Như thế rất tốt! Duy chỉ có một chuyện, Dục phi muội muội cùng Trương phi muội muội nay đều là theo nhị phẩm thứ phi,tấn một cấp, chính là chính nhị phẩm tứ chính phi, vậy liền là tứ phi hiền, đức, thục, huệ, không biết Hoàng thượng để nhị vị muội muội có phong hào thế nào?”

“Dục phi hành vi cử chỉ đoan trang rộng lượng, làm người ôn hòa thiện lương, liền phong hào Thục phi đi. Trương phi kính cẩn hiền lành, liền trực tiếp phong làm Huệ phi? Ý Tử Đồng như thế nào?”

“Đối với Hoàng thượng an bài nô tì cũng không dị nghị.....” Người tâm ý đã quyết, mặc dù nô tì phản đối cũng không thể thay đổi gì không phải sao? Một khi đã như vậy cần gì phải nhiều lời nữa..... Đây mới là lời Hoàng hậu chân chính muốn nói.

“Tốt! Kia chuyện đại phong lục cung trẫm liền giao cho Tử Đồng, Tử Đồng nghĩ xong danh sách tấn chức lại trình cho trẫm xem qua là được.” Tiêu Dục vỗ vỗ mu bàn tay Hoàng hậu nói.

“Dạ, nô tì tuân chỉ, nô tì chắc chắn mau chóng làm xong việc này, Hoàng thượng không cần lo lắng.” Hoàng hậu gật đầu đáp ứng.

“Như thế làm phiền Tử Đồng! Kia trẫm liền về Thừa Càn cung xử lý chính sự.....” Chợt nghe Tiêu Dục nói.

Hoàng hậu ngây ngốc, chợt lời nói dịu dàng ngăn cản nói: “Mắt thấy sắp tới bữa tối, không bằng Hoàng thượng liền ở lại Phượng Nghi cung dùng bữa đi?”

https://thuviensach.vn

“Không được, trẫm mới vừa rồi vội vã lại đây thương nghị việc này cùng Tử Đồng, còn có nhiều tấu chương chưa phê duyệt, trẫm ngày khác lại đến Phượng Nghi cung bồi Tử Đồng dùng bữa như thế nào?” Tiêu Dục hàm chứa xin lỗi nói.

“Hoàng thượng còn tấu chương muốn phê duyệt, kia nô tì liền không lưu Hoàng thượng, Hoàng thượng có thể lấy quốc sự làm trọng, nô tì làm quốc mẫu Đại Chiêu, cũng vì con dân Đại Chiêu cảm thấy cao hứng.” Mặt Hoàng hậu giãn ra nói.

Mắt Tiêu Dục lộ ra tán thưởng nói: “Tử Đồng có thể thông cảm trẫm như vậy, làm cho trẫm rất là vui mừng ~” Nói xong, liền xoay người rời đi. (anh đúng là, qua cầu rút ván)

Hai ngày sau, Mạnh tiệp dư trải qua ngàn nan vạn khổ sinh hạ Tứ công chúa Đại Chiêu rốt cục tỉnh lại!

“Thanh nhi ~ Thanh nhi.....” Mạnh Nguyệt vô lực kêu.

Thanh nhi đang canh ngoài cửa nghe được động tĩnh lúc này bước nhanh chạy vội vào, đợi thấy Mạnh tiệp dư từ lúc sinh hạ Tứ công chúa sau liền vẫn hôn mê bất tỉnh đã tỉnh lại, nhất thời vui vẻ nói: “Chủ tử, ngài cuối cùng đã tỉnh! Làm nô tỳ thật sợ, ngài không biết ngài đã hôn mê suốt hai ngày, ngài nếu còn không tỉnh lại, nô tỳ đã có thể.....,” Thanh nhi nói đến một nửa, liền nghẹn ngào nói không được nữa.

“Ngươi nói cái gì? Ngươi nói bản cung đã hôn mê hai ngày, vậy đứa nhỏ của bản cung? Đứa nhỏ sao rồi..... sao rồi hả?” Nghe vậy, Mạnh Nguyệt theo bản năng đưa tay vuốt ve bụng mình, phát giác bụng vốn dĩ to tròn lúc này đã bằng phẳng, thoáng chốc sắc mặt trắng bệch, hoảng hốt nói.

Thanh nhi vội vàng lắc đầu, trấn an nói: “Chủ tử yên tâm, tiểu chủ tử hết thảy mạnh khỏe, ngài không cần lo lắng, tiểu chủ tử hiện ở tiểu phòng bên cạnh, nô tỳ liền đi ôm lại đây cho ngài.”

https://thuviensach.vn

Mạnh Nguyệt vội vàng hỏi: “Đứa nhỏ sinh ra rồi? Đó là hoàng tử hay là công chúa?”

Thanh nhi vốn đã đi được vài bước rồi, chợt nghe Mạnh Nguyệt hỏi, nhất thời lại lui trở về, cung kính nói: “Hồi chủ tử, hôm kia chủ tử sinh hạ là một tiểu công chúa.”

Nghe xong Thanh nhi đáp lời, ánh mắt Mạnh Nguyệt nguyên bản chờ mong nháy mắt liền ảm đạm xuống, sắc mặt so với mới vừa rồi tựa hồ càng tái nhợt chút.

Hồi lâu, bên môi Mạnh Nguyệt mới hiện ý cười miễn cưỡng, an ủi chính mình nói: “Tiểu công chúa..... Tiểu công chúa cũng tốt, trước nở hoa sau kết quả, ngày sau bản cung nhất định có thể sinh hạ hoàng tử!”

Thanh nhi nghe thấy Mạnh Nguyệt nói vậy, một bộ muốn nói lại thôi, tựa hồ muốn nói cái gì đó, Mạnh Nguyệt cũng đã nhận ra Thanh nhi dị thường, nghi hoặc nói: “Thanh nhi, ngươi làm sao vậy? Có phải có chuyện gì muốn nói với bản cung?”

“Chủ tử, ngài..... Ngài về sau.....” Thanh nhi chung quy là không đành lòng báo tin dữ về sau Mạnh Nguyệt không bao giờ có thể mang thai nữa cho chủ tử nhà mình biết.

“Không có việc gì, nô tỳ đi ôm tiểu công chúa tới cho người xem!” Nói xong Thanh nhi liền chạy như trốn đi ra ngoài.

Sợ Mạnh Nguyệt lại truy vấn chuyện này, Thanh nhi vẫn ở bên ngoài một hồi lâu, cho đến mình đã bình phục nỗi lòng, xác định sẽ không để chủ tử nhà mình nhìn ra dị thường, mới bế Tứ công chúa đi vào.

“Sao đi lâu như vậy? Bản cung còn tưởng rằng xảy ra điều gì ngoài ý muốn.” Mạnh Nguyệt có chút bất mãn nói.

https://thuviensach.vn

“Bà vú vừa cho Tứ công chúa bú sữa, cho nên nô tỳ đợi một hồi, làm cho chủ tử đợi lâu.” Thanh nhi đã suy nghĩ sẵn cái cớ tốt, Mạnh Nguyệt nghe xong cũng không có nghi ngờ gì.

Bởi vì Mạnh Nguyệt khó sinh, thân mình còn rất yếu, Thanh nhi liền không để Mạnh Nguyệt ôm Tứ công chúa, mà là trực tiếp đặt Tứ công chúa ở bên cạnh, cứ như vậy, Mạnh Nguyệt chỉ cần hơi hơi nghiêng người, liền có thể chạm đến Tứ công chúa.

Thanh nhi đứng ở một bên, nhìn Mạnh Nguyệt trìu mến vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn của Tứ công chúa, không khỏi nhớ tới hiện thực tàn khốc Mạnh Nguyệt không bao giờ mang thai nữa, trong lòng dâng lên một cỗ chua xót khó có thể nói nên lời.

“Chủ tử, nô tỳ không rõ, vì sao ngài phải xả thân đi cứu Dục phi nương nương? Ngài không phải luôn luôn không thích nàng ta sao?” Thanh nhi nhịn không được hỏi.

Phút chốc Mạnh Nguyệt thay đổi sắc mặt, kích động nói: “Bản cung xả thân cứu giúp Dục phi? Vậy sao, nếu như tất cả mọi người cho là như vậy thì cứ thế đi..... Người bên ngoài cũng là thôi, ân oán giữa bản cung cùng Cố Vân Yên, ngươi cũng biết một hai, bản cung hận không thể khiến nàng ta chết, sao có thể ở lúc nàng nguy cấp xả thân cứu giúp? A.....”

Vẻ mặt Thanh nhi nghi hoặc, khó hiểu nói: “Kia chủ tử ngài.....”

“Ngươi là muốn hỏi, bản cung nếu không nghĩ cứu nàng, vì sao sẽ hành động như vậy đi? Bản cung cũng không ngờ đến, chính là có người bắt được thời cơ, thừa dịp loạn đẩy bản cung ra ngoài, tuy rằng bản cung không biết độc thủ sau màn là ai, nhưng thực hiển nhiên đối phương là muốn mượn cơ hội này, trừ bỏ ta cùng Cố Vân Yên..... Bản cung không chết, người nọ hẳn là thực thất vọng đi!” Mạnh Nguyệt cười lạnh nói.

https://thuviensach.vn

Chủ tử nếu là ngài biết chân tướng mình không thể lại mang thai nữa, chỉ sợ ngươi sẽ không thể nói như vậy..... Thanh nhi thầm nghĩ.

“Hiện tại bản cung đã tỉnh lại, một lát ngươi liền tìm cơ hội gặp hắn đi, đem tin tức bản cung thoát hiểm báo cho hắn biết, để tránh hắn lo lắng..... Còn có, thay bản cung chuyển cáo hắn, lần này hành động thất bại, có lẽ đã đả thảo kinh xà, tạm thời không nên vọng động, đợi ngày sau tìm cơ hội thích hợp động thủ lần nữa không muộn.”

Thanh nhi cảm thấy tò mò, thốt ra nói: “Chủ tử, hành động ngài nói là cái gì? Vì sao nô tỳ nghe không hiểu ngài đang nói cái gì?”

Sắc mặt Mạnh Nguyệt không ngờ nói: “An an phận phận làm tốt bổn phận của ngươi là được, không nên biết đến thì không cần hỏi, bản cung cũng không nghĩ lặp lại lần 2..... Lui ra đi.”

Thanh nhi tự biết nói lỡ, cuống quít hành lễ nói: “Dạ, nô tỳ ghi nhớ chủ tử dạy bảo, ngày sau nhất định sẽ không tái phạm! Nô tỳ cáo lui.” Nói xong liền lui đi ra ngoài.

Hôm sau, Hoàng hậu đem danh sách phi tần hậu cung tấn chức giao qua cho Tiêu Dục xem qua, Tiêu Dục xem xong cũng không dị nghị. Chạng vạng, thánh chỉ Tiêu Dục đại phong lục cung liền tới các cung, hậu cung nghe thấy đều mừng rỡ.

Phượng Nghi cung

“Biểu tỷ, Hoàng thượng sao đột nhiên đề nghị đại phong lục cung?” Ngày xưa Lâm tần nay là Lâm Tiệp dư nghi hoặc nói.

“Hoàng thượng vì sao đại phong lục cung? Còn có thể vì sao, đơn giản vì danh chính ngôn thuận sắc phong Cố Vân Yên, mà sẽ không khiến cho Thái hậu bất mãn cùng hậu cung chê trách.” Hoàng hậu thần sắc cô đơn nói.

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu vừa dứt lời, mặt Lâm Tiệp dư không khỏi lộ vẻ kinh ngạc, nàng tuy rằng biết Hoàng thượng sủng ái Cố Vân Yên, lại không nghĩ rằng đã đến loại trình độ này.

Lâm Tiệp dư nhận thấy được trong con ngươi Hoàng hậu bao hàm ai oán cùng cô đơn, lúc này thu liễm kinh ngạc trên mặt, trấn an nói: "Biểu tỷ cũng không cần quá mức lo lắng, Hoàng thượng bất quá là nhất thời bị Thục phi nương nương mê hoặc tâm thần, mới có thể như thế, nhưng từ trước đến nay đế vương sủng ái cũng không phải là phù dung sớm nở tối tàn sao, ngày vui ngắn chẳng tày gang."

"Nếu là trước đây, bản cung còn có thể an ủi chính mình giống như lời ngươi, duy độc lúc này, bản cung không thể không hoài nghi Hoàng thượng..... Đối Cố Vân Yên động chân tình!" Mắt Hoàng hậu hiện vẻ lo lắng nói.

"Sao có thể? Trước khi Mộng Thuần vào cung phụ thân từng nói, Hoàng thượng là nam nhân lãnh tình lãnh tâm, trong lòng của hắn chỉ có Đại Chiêu cùng vạn dân, không có tình yêu nam nữ, cho nên dặn Mộng Thuần tuyệt đối không được động tình với Hoàng thượng, đế vương như vậy sao có thể động tình với nữ nhân? Chẳng qua là biểu tỷ ngài quá lo lắng suy đoán vậy thôi, Mộng Thuần tin tưởng vững chắc sự thật không phải là như thế."

Nghe được Lâm Tiệp dư nói, sắc mặt Hoàng hậu hơi bình phục lại, tiện đà nói: "Chỉ mong như lời ngươi nói đi, bản cung làm sao nguyện ý đúng như bản cung suy đoán chứ."

Thấy được thần sắc Hoàng hậu đã hòa hoãn, Lâm Tiệp dư mỉm cười nói: "Lại nói, biểu tỷ cùng Hoàng thượng là vợ chồng từ thiếu niên, 10 năm làm bạn ở chung một chỗ, ngài cùng Hoàng thượng vợ chồng son tình cảm tất nhiên là không giống người bên ngoài, biểu tỷ sao phải buồn lo vô cớ!"

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu thở dài, nói: “Phải, 10 năm, bản cung gả cho Hoàng thượng, bất tri bất giác đã qua 10 năm, bản cung nhớ rõ cảnh tượng ngày bản cung cùng Hoàng thượng đại hôn, lúc ấy hắn vẫn chỉ là Vương gia, còn chưa phải là thiên tử chúa tể vạn dân Đại Chiêu như nay.....”

Hoàng hậu dần dần lâm vào trong trí nhớ ngày xưa, nhẹ giọng tự thuật từng chuyện cũ.

Trường Xuân cung

“Tỷ tỷ cảm giác như thế nào? Thân mình có khá hơn không?” Đỗ chiêu nghi quan tâm nói.

“Tuy nói lúc sinh tiểu Tứ Nhi hao tổn không ít nguyên khí, nhưng thân mình ta luôn luôn không sai, Thái y nói ngày sau tỉ mỉ tĩnh dưỡng, liền không đáng ngại, muội muội không cần quá lo.” Cố Vân Yên nhẹ cười nói.

“Không sao thì tốt, không sao thì tốt! Ngày đó thấy tỷ tỷ ngã sấp xuống, tim muội muội đều nhắc tới cổ họng, cảnh tượng kia thực quá dọa người.” Đỗ chiêu nghi vỗ nhẹ tim nói.

“Trong hậu cung này, thật tình hy vọng ta không sao cũng chỉ có một mình muội, người bên ngoài còn ước gì ta gặp chuyện không may.” Cố Vân Yên cười khổ nói.

“Lời này tỷ tỷ nói sai rồi, trừ bỏ muội muội, còn có một người cũng tâm tâm niệm niệm an nguy của tỷ a.....”

Đôi mi thanh tú của Cố Vân Yên khẽ nhíu, Đỗ chiêu nghi thấy thế, không khỏi cười nói: “Tỷ tỷ còn đoán không ra là ai sao? ai..... Trở về muội muội liền nói cho Nguyệt Nhi, Thục mẫu phi của nàng đã quên nàng, cũng tốt để nàng đừng cả ngày nhớ thương Thục mẫu phi nữa.”

https://thuviensach.vn

Đỗ chiêu nghi cũng chính là ngày xưa Đỗ tiệp dư, từ lúc sinh hạ tam công chúa, cảm tình cùng Cố Vân Yên ngày càng sâu sắc, hai người rảnh rỗi liền tụ ở một chỗ thưởng thức trà nói chuyện phiếm, người lớn ở chung hòa thuận, nhị hoàng tử cùng tam công chúa cũng chơi chung vui vẻ, cảm tình giữa tỷ đệ tất nhiên là thân thiết hơn nhiều so với cùng các công chúa hoàng tử khác.

Nghe vậy, mặt mày Cố Vân Yên lộ ra ý cười nhu hòa nói: “Nhiều ngày không gặp Nguyệt Nhi, trong lòng tỷ tỷ cũng rất nhớ a, Nguyệt Nhi thật sự là càng ngày càng khiến người khác yêu thích không thôi.”

“Chỉ là một tiểu bánh bao bướng bỉnh, làm sao khiến người khác yêu thích chứ..... Biết tỷ ngày đó té một cái, vẫn ồn ào muốn tới thăm Thục mẫu phi, muội muội lo lắng thân mình tỷ tỷ chưa tốt, Nguyệt Nhi lại đây sẽ nhiễu tỷ tĩnh dưỡng, cho nên liền không mang nàng lại đây, chờ thân mình tỷ ổn lại rồi, muội muội sẽ ném nàng ở lại đây với tỷ.” Đỗ chiêu nghi liên tục xua tay, bật cười nói.

“Ai nói Nguyệt Nhi không được ai thích, thích nàng cũng không chỉ ta, còn có đệ đệ nàng Hạo Nhi, cảm tình tỷ đệ Nguyệt Nhi cùng Hạo Nhi rất tốt, mấy ngày không thấy, Hạo Nhi cũng luôn miệng nhắc tới hoàng tỷ.” Cố Vân Yên cười nói.

Hai người lại nhàn hội một lúc, Đỗ chiêu nghi mới nghiêm mặt nói: “Tỷ tỷ đối với chuyện cột xà Tử Thần điện đột nhiên gãy thấy thế nào?”

Cố Vân Yên thu liễm tươi cười trên mặt, nói: “Trong điện mọi người đều bình yên vô sự, duy độc chỗ ta ngồi xảy ra ngoài ý muốn, thực sự ngoài ý muốn trùng hợp như vậy? Bất quá là lừa người thôi, nghĩ đến là ta liên tiếp có thai, lại được Hoàng thượng sủng ái, có người kiềm chế không được, muốn trừ bỏ ta cho thống khoái!”

https://thuviensach.vn

“Lời tỷ tỷ nói cũng là suy nghĩ trong lòng muội muội, chính là không biết là người nào tâm ngoan thủ lạt như thế.” Đỗ chiêu nghi gật đầu nói.

“Có thể ở Tử Thần điện bày ra bố cục như vậy, lại còn khiến người khác tìm không thấy dấu vết gì, có thể thấy được người này không chỉ có tâm cơ thâm trầm, thực lực cũng không phải vừa, trong hậu cung cũng chỉ có mấy người làm được.”

“Nếu nói địa vị cùng quyền lực lớn nhất hậu cung thì là Hoàng hậu nương nương, chính là Hoàng hậu nương nương sẽ mạo hiểm như vậy? Một khi sự tình bại lộ, hai tội danh mưu hại hoàng tự cùng phi tần này, chắc chắn khiến nàng ta mất đi hậu vị, muội thấy Hoàng hậu còn chưa đến mức điên cuồng như vậy bộ, như vậy những người còn lại.....” Đỗ chiêu nghi phân tích nói.

“Nếu không phải Hoàng hậu, vậy liền là người bên ngoài, quý phi, Huệ phi, Quý phi, Nghiên chiêu nghi, cũng hoặc là Mạnh chiêu nghi, vô luận là người nào trong bọn họ, ta đều tuyệt không từ bỏ như vậy.” Cố Vân Yên giọng điệu kiên quyết nói.

(Ta có vài lời nhắc: quý phi chính là Đức phi ngày xưa được tấn phong, còn Quý phi là Quý chiêu nghi mẹ nuôi của nhị công chúa nay được tấn chức. Các nàng đừng nhầm nha)

Đỗ chiêu nghi hồ nghi nói: “Người khác cũng là thôi, chính là Mạnh chiêu nghi này?”

Cố Vân Yên xem thường nói: “Muội muội nghĩ đến lần này nàng xả thân cứu giúp là xuất từ nàng nguyện ý sao? Chỉ sợ sự thật chưa hẳn như thế, Mạnh chiêu nghi cùng ta luôn luôn không vừa mắt nhau, tình nghĩa gì đó càng không có, nàng sao có thể vào lúc ta nguy cấp xả thân cứu giúp? Nếu không có khả năng, vậy cũng chỉ có thể thuyết minh nàng là bị người khác gài bẫy, nếu ta không có đoán sai, có người nghĩ muốn đục nước béo

https://thuviensach.vn

cò, cho nên vào lúc ta ngã xuống đẩy Mạnh chiêu nghi ra, làm cho chúng ta lưỡng bại câu thương, người nọ liền ngư ông đắc lợi."

Nhất thời thần sắc Đỗ chiêu nghi cả kinh, tiện đà lắc đầu nói: "Thì ra là thế! Là muội muội đem sự tình nghĩ đến quá mức đơn giản."

Cố Vân Yên không khỏi cười lạnh nói: "Không trách muội muội, ta cũng tới hôm nay mới suy nghĩ cẩn thận chân tướng chuyện này, hơn nữa, ai có thể nghĩ đến hậu cung nhìn như luôn bình thản, kì thực là sát khí nổi lên bốn phía đâu?"

https://thuviensach.vn

Chương 90

Đỗ chiêu nghi hiển nhiên cũng rất quan tâm chuyện này, vừa muốn cùng Cố Vân Yên tiếp tục đề tài này, liền nghe được ngoài cửa truyền đến tiếng Lưu Đức Phúc bén nhọn nói "Hoàng thượng giá lâm!"

Đỗ chiêu nghi dừng lại câu chuyện, trên mặt lộ ra mỉm cười phù hợp, tiện đà đứng dậy ra cửa nghênh giá, Tiêu Dục vừa đi tới ngoài cửa, Đỗ chiêu nghi liền vội quỳ xuống hành lễ, nói: "Nô tì thỉnh an Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn phúc kim an!"

Tiêu Dục không nghĩ tới Đỗ chiêu nghi lúc đang ở trong cung Cố Vân Yên, thoáng kinh ngạc, nhẹ giọng nói: "Ái phi miễn lễ đi!"

"Nô tì tạ Hoàng thượng ân điển." Đỗ chiêu nghi theo lời đứng dậy, chậm rãi đi theo phía sau Tiêu Dục, một trước một sau vào nội thất.

"Hôm nay sao ái phi ở chỗ này?" Tiêu Dục vừa đi vừa nói chuyện.

"Hồi Hoàng thượng, từ lúc Dục phi tỷ tỷ sinh hạ tứ hoàng tử, nô tì liền vẫn muốn đến thăm tỷ tỷ, nhưng nghĩ tới tỷ tỷ hậu sản thân mình suy yếu, nên vẫn không có tới quấy rầy, hôm nay thấy thân mình tỷ tỷ tốt hơn nhiều, liền lại đây thăm tỷ ấy." Đỗ chiêu nghi đáp lời nói.

Tiêu Dục gật đầu, nói: "Ngươi hiểu chuyện! Không uổng công Yên nhi ngày thường luôn suy nghĩ cho ngươi cùng Nguyệt Nhi."

Đỗ chiêu nghi dịu dàng cười, lúc cách giường hai thước dừng lại bước chân, cúi đầu im lặng đứng một bên.

https://thuviensach.vn

“Yên nhi, hôm nay thân mình thế nào rồi?” Thần sắc Tiêu Dục ôn nhu nói.

Cố Vân Yên gật đầu, mặt mang tươi cười nói: “Nô tì khá hơn nhiều, đã khiến Hoàng thượng lao tâm.”

Tiêu Dục sửa lại chăn cho Cố Vân Yên, thương tiếc nói: “Vậy thì tốt, trẫm chỉ ngóng trông Yên nhi có thể sớm ngày dưỡng tốt thân mình.”

“Khởi bẩm Hoàng thượng, nô tì rangoài đã được một lúc lâu, nô tì lo lắng Nguyệt Nhi tỉnh lại, nhìn không thấy nô tì sẽ khóc nháo, mong Hoàng thượng cho phép nô tì xin được cáo lui trước!” Đỗ chiêu nghi ôn nhu nói.

“Vậy ngươi lui ra đi!” Tiêu Dục đáp ứng nói.

“Muội muội hôm khác nhớ dẫn Nguyệt Nhi lại đây, ta cùng Hạo Nhi rất nhớ con bé.” Cố Vân Yên lại dặn.

Đỗ chiêu nghi cười nói: “Ân, chuyện này quên không được! Tỷ tỷ chỉ để ý dưỡng tốt thân mình là được, muội muội chắc chắn dẫn Nguyệt Nhi đến Trường Xuân cung chơi, để tỷ tỷ và Hạo Nhi chiều chuộng nàng một phen.” Nói xong, liền hành lễ với Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên cáo lui về.

Đợi đến Đỗ chiêu nghi rời khỏi nội thất, Tiêu Dục liền ôm Cố Vân Yên vào trong lòng, ôn nhu lau mồ hôi trên trán cho nàng, nói: “Đỗ chiêu nghi là người bổn phận, cũng thức thời.”

Cố Vân Yên nhưng cười không nói, nàng tự nhiên biết hàm nghĩa trong lời Tiêu Dục nói, nay nàng mới sinh hạ tứ hoàng tử được vài ngày, vẫn còn trong tháng không có cách nào thị tẩm, nếu là phi tần khác, chắc chắn lựa chọn lưu lại, nhân cơ hội này khiến cho Tiêu Dục chú ý, đợi đến Tiêu Dục rời đi lại một phen đưa tiễn, không chừng đêm nay có thể được lật thẻ bài. Nhưng là Đỗ chiêu nghi không như thế, mà là hợp thời tìm lấy cớ rời đi.

https://thuviensach.vn

“Chờ Yên nhi dưỡng tốt thân mình, trẫm liền mệnh Lễ bộ tiến hành nghi thức sắc phong cho các ngươi.”

“Ý tứ Hoàng thượng là, phi tần hậu cung đều chờ nô tì ra tháng, mới cùng nhau cử hành điển lễ sắc phong?” Cố Vân Yên giật mình nói.

Tiêu Dục không để ý nói: “Đây là tự nhiên, các nàng vốn là dính phong quang của Yên nhi, mới có thể được tấn vị, chờ Yên nhi dưỡng tốt thân mình mới sắc phong không phải hợp tình hợp lý sao?”

“Nô tì còn nhiều ngày nữa mới ra tháng, để bọn tỷ muội chờ, nô tì băn khoăn, không bằng Hoàng thượng trước cứ để bọn tỷ muội cử hành điển lễ sắc phong đi.....”

Cố Vân Yên vẫn muốn tiếp tục khuyên bảo, lại bị Tiêu Dục ngắt lời nói: “Yên nhi không cần nhiều lời, tâm ý trẫm đã quyết, trẫm vốn không nghĩ sắc phong hậu cung, chỉ là vì không muốn mọi người ghen tị Yên nhi mới hạ chỉ đại phong lục cung, nếu các nàng đã là dính phong quang của nàng, đợi nàng thì đã sao chứ.”

Thấy thái độ Tiêu Dục kiên quyết, Cố Vân Yên cũng không phí lời nữa, tạ ơn nói: “Nô tì tạ Hoàng thượng long ân!”

Tiêu Dục hôn xuống gương mặt tuyệt mỹ của Cố Vân Yên, khóe miệng hiện một tia trêu tức nói: “Chờ Yên nhi ra tháng, hãy ‘Hảo hảo’ tạ trẫm đi.”

Cố Vân Yên bắt giữ ý cười cất giấu trong mắt Tiêu Dục, nhất thời bên tai phiếm hồng, cúi đầu vùi vào trong lòng Tiêu Dục.

Khánh Phương trai

Mạnh Nguyệt nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt Tứ công chúa, ôn nhu nhỏ nhẹ nói: “Bộ dạng ngươi thật giống hắn, chỉ tiếc hắn không thể tận mắt nhìn ngươi..... Chờ mẫu phi ra tháng chắc chắn để phụ nữ (phụ thân + nữ nhi)

https://thuviensach.vn

gặp nhau, hắn..... Trong lòng nhất định là khát vọng có thể gặp ngươi một lần, dù sao ngươi là đứa nhỏ duy nhất hiện tại của hắn."

Nghe được ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân, Mạnh Nguyệt ngẩng đầu liền thấy Thanh nhi thận trọng tiến vào.

"Ngươi đã về rồi, có gặp được hắn?" Mạnh Nguyệt khẩn cấp hỏi.

"Hồi chủ tử, nô tỳ vừa mới gặp vị kia." Thanh nhi quỳ gối hành lễ nói.

"Vậy ngươi có nói chuyện bản cung công đạo với hắn chưa?"

"Dạ, nô tỳ đã đem lời chủ tử dăn toàn bộ đều truyền đạt cho vị kia, còn nói cho vị kia biết chủ tử ngài đã không sao, để hắn không cần lo lắng."

"Hắn biết được bản cung đã tỉnh lại, có nói cái gì muốn ngươi chuyển cáo bản cung?" Vẻ mặt Mạnh Nguyệt chờ mong nói.

"Vị kia bảo nô tỳ chuyển cáo chủ tử, hiện tại Lưu Đức Phúc cho người tăng cường tuần tra, vì để tránh cho người khác hoài nghi, trong khoảng thời gian này tạm thời không liên hệ, đợi đến trong cung thả lỏng lại, mới tìm cơ hội thích hợp gặp ngài, đến lúc đó mới thương nghị đại sự."

"Trừ bỏ này đó, hắn còn có nói gì khác không?" Mạnh Nguyệt truy vấn nói.

Mặt Thanh nhi hiện nghi hoặc, không rõ vì sao Mạnh Nguyệt hỏi như thế, lắc đầu nói: "Không còn gì nữa, vị kia nói xong liền rời đi."

Nghe vậy, hai mắt Mạnh Nguyệt nguyên bản sáng ngời không khỏi tối xuống, không nói được lời nào, giây lát, mới thất vọng nói: "Đi xuống đi, có việc bản cung sẽ gọi ngươi tiến vào."

"Dạ! Chủ tử nghỉ ngơi, có việc gọi nô tỳ một tiếng, nô tỳ canh ngoài cửa."

https://thuviensach.vn

Mạnh Nguyệt khẽ gật đầu, lại nhìn Tứ công chúa bên cạnh, trên mặt trừ bỏ thất vọng lại thêm một chút cô đơn.

Duyên Hi cung

“Nô tỳ chúc mừng chủ tử tấn quý phi!” Cẩm Yên vui mừng nói.

Đức phi nhìn thoáng qua mình trong gương đồng, nhẹ cười nói: “ Phải, bản cung hiện tại là quý phi, nhịn nhục nhiều năm như vậy cuối cùng cũng đến vị trí này, bản cung nên cao hứng không phải sao?”

Cẩm Yên đắc ý dào dạt nói: “Trong hậu cung này, trừ bỏ Hoàng hậu nương nương, trong phi tần còn lại đều phải cúi đầu xưng thần trước chủ tử ngài, quỳ dưới chân chủ tử. Trong cung này vốn thải thấp phủng cao, sẽ không còn dám không để Duyên Hi cung chúng ta vào mắt.”

“Quý phi..... Bản cung cố gắng nhiều năm như vậy, Hoàng thượng cũng không để bản cung ngồi lên ngôi vị này, nay dính phong quang của người khác, nhưng thật ra nói tấn liền tấn.” Mặt Đức phi thoáng chút phẫn hận nói.

Cẩm Yên kinh ngạc nói: “Chủ tử sao nói ra lời này? Hoàng thượng hạ chỉ đại phong lục cung không phải xuất phát từ ân điển sao?”

“Không có gì..... Bản cung ẩn nhẫn nhiều năm, ủy khuất gì chưa từng chịu chứ, hiện tại cần gì phải so đo? Đợi đến ngày sau Mộc Nhi..... Kia tất cả ủy khuất bản cung phải chịu hết thảy cũng không tính là gì.” Đức phi nhìn mình trong gương câu môi cười.

(Lắm lúc không hiểu được Cẩm Yên đi theo Đức phi lăn lộn nhiều năm, tại sao vẫn ngu tới vậy?)

Một tháng sau, Cố Vân Yên thân mình được Thị Họa tỉ mỉ điều dưỡng rốt cục khôi phục như lúc ban đầu, Tiêu Dục mừng rỡ, lúc này liền mệnh Lễ

https://thuviensach.vn

bộ bắt tay vào xử lý công việc điển lễ sắc phong.

Cố Vân Yên đã khỏe lại, tất nhiên khôi phục thỉnh an hằng ngày, bất đồng là, lúc này trừ bỏ Cố Vân Yên, còn phải mang theo nhị hoàng tử đã được hai tuổi đi thỉnh an Hoàng hậu.

Hoàng hậu thân là mẫu nghi, đứng đầu hậu cung, hoàng tử công chúa do phi tần hậu cung sinh hạ đều phải tôn xưng nàng là mẫu hậu, ấn trên danh nghĩa chính là mẫu thân của tất cả con nối dòng dưới gối Hoàng thượng, cho nên dựa theo cung quy, phàm là hoàng tử hoặc công chúa từ hai tuổi trở lên phải theo định kỳ đi thỉnh an Hoàng hậu, thể hiện hiếu đạo, hôm nay chính là ngày chúng hoàng tử công chúa đi vấn an Hoàng hậu.

“Hạo Nhi, mẫu phi công đạo những gì, ngươi đã nhớ kỹ hết chưa?” Mặc dù Cố Vân Yên đã căn dặn đôi lần, nhưng hôm nay là lần đầu nhị hoàng tử đi thỉnh an Hoàng hậu, vừa ra đến trước cửa lại xác nhận lần nữa.

Nhị hoàng tử gật đầu, một chữ không rơi nói: “Hạo Nhi nhớ kỹ, mẫu phi nói: Một lát Hạo Nhi đến trong cung mẫu hậu, hành lễ vấn an mẫu hậu, ở chung cùng bọn huynh đệ tỷ muội phải huynh hữu đệ cung, khiêm nhượng lẫn nhau, phụ hoàng cùng mẫu hậu thích đứa nhỏ hiếu thuận, có hiểu biết, cho nên Hạo Nhi không thể để bọn họ thất vọng.”

Thần sắc Cố Vân Yên nhu hòa, mắt lộ ra vui mừng, vuốt ve đầu nhị hoàng tử nói: “Hạo Nhi trưởng thành, một lát thấy mẫu hậu nhớ rõ tự xưng nhi thần, ngày sau gặp phụ hoàng, cũng như thế. Hạo Nhi nghe hiểu được mẫu phi nói không?”

“Nhi thần hiểu được, nhi thần đáp ứng mẫu phi, sẽ biểu hiện thật tốt.” Nhị hoàng tử nghiêm trang nói.

Cố Vân Yên gật đầu mỉm cười, lại nhìn Thị Họa cùng bà vú phía sau nhị hoàng tử nói: “Một lát đến Phượng Nghi cung, bản cung giao nhị hoàng tử cho các ngươi, nên làm như thế nào các ngươi cũng đã rõ ràng, bản cung

https://thuviensach.vn

không nhiều lời nữa, chỉ nhắc lại một câu, bản cung không hy vọng nhị hoàng tử ở Phượng Nghi cung xuất hiện bất kỳ sai lầm gì.” Cố Vân Yên phai nhạt tươi cười trên mặt nói.

Thị Họa cùng bà vú nghiêm mặt nói: “Nô tỳ cẩn tuân chủ tử căn dặn, chắc chắn đem hết toàn lực bảo hộ nhị hoàng tử, không để chủ tử thất vọng.”

Đến Phượng Nghi cung, Cố Vân Yên và nhị hoàng tử tách ra, Cố Vân Yên dẫn đám người Thị Thư cùng Thường Phúc đi chính điện, mà nhị hoàng tử được Thị Họa cùng bà vú dẫn đi hậu thất.

Trong chính điện, trừ bỏ Cố Vân Yên cùng quý phi, còn lại phi tần đều đã đến, Cố Vân Yên vừa vào trong điện, trừ bỏ Huệ phi, mọi người đang ngồi đều đứng dậy hành lễ vấn an.

Cố Vân Yên vừa ngồi xuống, quý phi cũng liền đến, mọi người bất đắc dĩ, chỉ có thể lại đứng dậy thỉnh an quý phi, Cố Vân Yên cùng Huệ phi đều là tứ phi chi nhất, lúc mọi người hành lễ tự nhiên là dẫn đầu chúng phi.

Mà Hoàng hậu ở hậu thất chờ các hoàng tử công chúa hành lễ, cho nên hôm nay đi ra ngoài trễ hơn mọi ngày, thẳng đến mọi người đều dùng một ly trà nhỏ, Hoàng hậu mới chầm chậm đi ra từ bên trong.

“Nô tì/ tần thiếp thỉnh an Hoàng hậu nương nương, nương nương vạn phúc kim an!” Quý phi dẫn mọi người đứng dậy hành lễ.

“Bọn muội muội không cần đa lễ, đều miễn lễ đi!” Trên mặt Hoàng hậu mang theo tươi cười như mọi ngày nói.

“Dạ! Nô tì/ tần thiếp tạ Hoàng hậu nương nương.” Mọi người đứng dậy ngồi xuống.

https://thuviensach.vn

“Hôm qua Hoàng thượng báo cho bản cung biết, đã mệnh Lễ bộ bắt tay vào chuẩn bị điển lễ sắc phong cho bọn muội muội, hôm nay bản cung liền chúc mừng bọn muội muội được tấn vị trước.” Hoàng hậu đầy mặt tươi cười nói.

“Nô tì/ tần thiếp nhận được Hoàng thượng cùng Hoàng hậu nương nương long ân, mới có thể tấn vị, nô tì/ tần thiếp vô cùng cảm kích!” Mọi người đang ngồi lại đứng lên làm bán lễ, trăm miệng một lời nói.

“Bọn muội muội ngày sau nhất định phải tận tâm hết sức phụng dưỡng Hoàng thượng, sớm ngày vì hoàng gia khai chi tán diệp, như thế mới không phụ Hoàng thượng cùng bản cung dày yêu.” Hoàng hậu bưng lên ly trà bên cạnh, nhẹ nhàng nhấp một ngụm.

Mọi người tất nhiên là một phen đáp ứng cùng phụ họa.

“Hiện nay dưới gối Hoàng thượng có bốn hoàng tử cùng bốn công chúa, đối với hoàng gia mà nói, tóm lại là đơn bạc chút..... Cũng may Thục phi muội muội là người có phúc khí, liên tục thay Hoàng thượng dựng dục hai vị hoàng tử, lấy sủng ái Hoàng thượng đối muội muội, nghĩ đến không bao lâu nữa muội muội có năng lực vì bản cung phân ưu!” Ánh mắt Hoàng hậu đảo qua mọi người trong điện, cuối cùng đem tầm mắt dừng lại ở trên người Cố Vân Yên, tự tiếu phi tiếu nói. (ám chỉ Cố tỷ có thể được quyền cùng giải quyết chuyện lục cung)

Hoàng hậu vừa dứt lời, thần sắc mọi người đen tối không rõ nhất tề nhìn về phía Cố Vân Yên.

Cố Vân Yên thi lễ với Hoàng hậu, nói: “Hoàng hậu nương nương nói đùa, nô tì có thể vì Hoàng thượng kéo dài con nối dòng là phúc khí của nô tì, cũng là nhờ phúc trạch lão tổ tông cùng Hoàng thượng, Hoàng hậu nương nương ngài phù hộ.”

https://thuviensach.vn

“Thục phi muội muội không cần khiêm tốn, muội muội không chỉ có dịu dàng hiền lương, đất thiêng nảy sinh hiền tài, liền ngay cả Hạo Nhi cũng được ngươi giáo dưỡng vô cùng tốt, khó trách Hoàng thượng cùng lão tổ tông thương yêu Hạo Nhi như vậy, đứa nhỏ nhu thuận có hiểu biết như vậy liền ngay cả bản cung cũng nhịn không được muốn thiên vị hắn!” Hoàng hậu liên thanh khen Cố Vân Yên cùng nhị hoàng tử.

Quý phi ngồi ngay dưới hoàng hậu, phượng mâu cụp xuống, biểu tình trên mặt không thay đổi, chỉ là tay đặt trên đầu gối gắt gao nắm chặt khăn tay.

Cố Vân Yên cười lạnh, Hoàng hậu càng ngày càng không dung được mình, muốn thông qua tán dương mình cùng Hạo Nhi đến châm ngòi quan hệ của nàng cùng đám người quý phi, nàng ta thì làm ngư ông đắc lợi.

“Nghe được nương nương khen như vậy, nô tì đều nhịn không được phải e lệ, luận hiền lương rộng lượng nô tì không kịp một phần vạn nương nương ngài, luận dịu dàng đoan trang nô tì không kịp một nửa quý phi nương nương, luận đất thiêng nảy sinh hiền tài nô tì càng không hơn Huệ phi tỷ tỷ. Lại nói Hạo Nhi trẻ người non dạ, chỉ biết bướng bỉnh trêu chọc, sao chịu được nương nương ngài khen như vậy..... Huống hồ, nô tì tin tưởng nương nương thân là mẫu hậu chúng hoàng tử, công chúa chắc chắn đối xử bình đẳng, sẽ không nặng bên này nhẹ bên kia không phải sao?” Cố Vân Yên một bộ cực ngượng ngùng.

Hoàng hậu thấy được Cố Vân Yên làm vẻ ta đây, nhưng lại không thể phản bác.

Giây lát, Hoàng hậu thả xuống ly trà trong tay, đang muốn tiếp tục đề tài này, không ngờ hậu thất truyền đến ồn ào cùng tiếng khóc nỉ non.

Hoàng hậu đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo cả kinh, lập tức đứng dậy vội vào hậu thất, mọi người phía dưới đều là một bộ mờ mịt không biết đã xảy

https://thuviensach.vn

ra chuyện gì, mấy người quý phi cùng Cố Vân Yên liếc mắt nhìn nhau, cũng bước nhanh theo đi vào.

Bên trong nhóm hoàng tử công chúa vốn nên hòa thuận ở chung lúc này khóc ầm ĩ, nhóm cung nhân bà vú cũng tư thế giương cung bạt kiếm, giống như chỉ cần đám người Hoàng hậu tiến vào trễ nửa bước, bọn họ liền muốn ra tay với nhau.

Cố Vân Yên đứng ở phía sau Hoàng hậu, ánh mắt lướt qua mọi người bên trong tìm kiếm bóng dáng của nhị hoàng tử, phát hiệnlúc này nhị hoàng tử nức nở rơi lệ đầy mặt, mà Thị Họa đang xem xét miệng vết thương tay trái hắn.

Thấy được tình cảnh này, Cố Vân Yên không khỏi căng thẳng.

https://thuviensach.vn

Chương 91

Quang cảnh trước mặt làm mấy người Cố Vân Yên cùng quý phi không rảnh chú ý tôn ti lễ nghi, lướt qua Hoàng hậu chạy tới bên hoàng nhi nhà mình.

“Hạo Nhi, sao lại bị thương? Đến, mẫu phi nhìn xem.....” Cố Vân Yên lòng nóng như lửa đốt, nắm tay trái nhị hoàng tử kiểm tra thương thế của hắn, thấy được mu bàn tay nhị hoàng tử nguyên bản trắng nõn trơn mềm xuất hiện một cái miệng vết thương rõ ràng, Cố Vân Yên đau lòng không thôi.

Mà mấy người quý phi Huệ phi cùng Quý phi, Đỗ chiêu nghi cũng vội vàng trấn an hoàng tử, công chúa của mình, ngược lại là Hoàng hậu một người đứng trong điện không người để ý tới.

Hoàng hậu mắt lạnh nhìn mọi người bên trong, giây lát, sắc mặt tức giận nói: “Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Vì sao nhóm hoàng tử, công chúa khóc như vậy?”

Hoàng hậu căm tức, cung nhân bên trong đều cuối đầu, câm như hến.

“Trương ma ma ngươi nói! Đến tột cùng là xảy ra chuyện gì?” Mọi người đều không lên tiếng, sắc mặt Hoàng hậu thoáng chốc lạnh xuống, nhìn về phía Trương ma ma nói.

“Hồi chủ tử, lão nô mới vừa dẫn mấy đại cung nữ của các vị nương nương đến tiểu phòng bếp làm điểm tâm cho nhóm tiểu chủ tử, trở lại liền nhìn thấy nhóm tiểu chủ tử khóc như vậy rồi, này trung gian đến tột cùng đã

https://thuviensach.vn

xảy ra chuyện gì, lão nô cũng không rõ ràng lắm.....” Vẻ mặt Trương ma ma khổ sở nói.

Phi tần hậu cung chỉ có chính nhị phẩm tứ phi trở lên mới có tư cách mở tiểu phòng bếp, Cố Vân Yên đã tấn chức thành tứ chính phi chi nhất, rất nhanh cũng có thể có được tiểu phòng bếp thuộc về mình, có tiểu phòng bếp ở phương diện cái ăn liền có được rất nhiều phúc lợi, tốt hơn nhiều so với hiện tại, tỷ như Hoàng hậu có thể tùy ý phân phó tiểu phòng bếp làm điểm tâm nàng yêu thích.

Hoàng hậu vung phượng bào ngồi xuống chủ vị, tiện đà nhìn về phía bà vú nhị hoàng tử lạnh lùng nói: “Ngươi luôn luôn ở chỗ này, sự tình từ đầu đến cuối ngươi nên biết đi! Nói mọi chuyện từ đầu tới đuôi cho bản cung.”

Bà vú Nhị hoàng tử Trương thị bị Hoàng hậu điểm mặt, lập tức sắc mặt bất an quỳ xuống, ấp úng nói: “Hồi..... Hồi Hoàng hậu nương nương, chuyện là như vậy..... Vốn nhóm tiểu chủ tử đang ở chung hòa hợp, nhưng sau nhị công chúa coi trọng món đồ chơi của tam công chúa, đoạt tiểu ngựa gỗ trong tay tam công chúa, tam công chúa còn nhỏ không giành lại nhị công chúa, ủy khuất liền khóc lên, nhị hoàng tử thấy tam công chúa khóc thương tâm, liền thay tam công chúa nói với nhị công chúa muốn món đồ chơi, nhị công chúa nhất thời khẩu không trạch ngôn (nói không suy nghĩ) liền.....”

“Nhị công chúa như thế nào? Nói rõ ràng cho bản cung!” Hoàng hậu lạnh lùng nói.

“Dạ, dạ! Nhị công chúa nói nhị hoàng tử chính là kẻ phụ hoạ của tam công chúa, chỉ biết thiên vị tam công chúa, nhị hoàng tử khó chịu liền cãi nhau với nhị công chúa, nhị công chúa cũng khóc, nhị công chúa vừa khóc đại hoàng tử bỗng nhiên đứng dậy, không chỉ có đoạt tiểu ngựa gỗ trong tay nhị công chúa ném xuống đất, còn..... Còn đẩy nhị hoàng tử một phen, nhị

https://thuviensach.vn

hoàng tử bị đại hoàng tử đẩy trúng cạnh bàn, vô ý trầy da. Toàn bộ quá trình chính là như vậy.” Bà vú Trương thị nói tiếp.

“Sự tình nhưng là đúng như bà vú nhị hoàng tử nói?” Hoàng hậu lại nhìn một cung nhân khác chứng thực.

Bà vú Tam công chúa thấy được vài vị bà vú còn lại đều không hé răng, đành phải cắn răng tự cường nói: “Hồi Hoàng hậu nương nương, nô tỳ làm chứng sự tình xác thực như lời bà vú nhị hoàng tử nói.”

“Một đám thân là hoàng tử, công chúa Đại Chiêu, thế nhưng vì một món đồ chơi nho nhỏ liền huyên náo lên như thế, mẫu phi các ngươi bình thường dạy các ngươi như vậy?” Hoàng hậu giọng điệu khiển trách nói.

“Hoàng hậu nương nương chớ tức giận, là nô tì dạy không nghiêm, xin Hoàng hậu nương nương trách phạt.” Mấy người Cố Vân Yên cùng quý phi nhất thời quỳ xuống thỉnh tội nói.

“Còn có các ngươi, xem tư thế vừa rồi của các ngươi, có phải bản cung tiến vào trễ một bước nữa, các ngươi cũng định lao vào đánh nhau?” Hoàng hậu vỗ bàn một cái nói.

Hoàng hậu thịnh nộ, chúng cung nhân run lên, cuống quít quỳ xuống dập đầu nói: “Nô tài /nô tỳ không dám, cầu Hoàng hậu nương nương tha thứ!”

“Không dám? Hừ ~ bản cung thấy các ngươi là thật sự dám! Là ai cho các ngươi lá gan lớn như vậy, dám ở Phượng Nghi cung huyên náo, trong mắt các ngươi có còn bản cung hay không Hoàng hậu quát.

Mọi người liên tục dập đầu cầu xin tha thứ.

“Còn có mặt mũi cầu xin tha thứ? Các ngươi hầu hạ chủ tử bất lợi, để nhóm hoàng tử công chúa ngôn ngữ bất hòa, thậm chí động thủ bị thương,

https://thuviensach.vn

người tới! Kéo ra ngoài, trượng trách sáu mươi gậy.” Hoàng hậu ra lệnh.

Nghe vậy, mấy người quý phi muốn nói lại thôi, duy độc Cố Vân Yên cầu tình thay mọi người: “Xin Hoàng hậu nương nương khai ân, nhóm hoàng tử công chúa là chủ, các thái giám cung nữ là phó, từ trước chỉ có nô bộc nghe theo chủ tử sai bảo, làm sao có nô bộc quản chủ tử, cho nên việc này trách nhiệm không ở bọn họ, mong rằng nương nương khai ân, miễn bọn họ chịu phạt.”

Hoàng hậu chờ chính là Cố Vân Yên nói lời này, hiện nay mục đích đã đạt, nàng mừng rỡ tiếp tục sắm vai hiền lương rộng lượng, chỉ thấy Hoàng hậu giọng điệu hòa hoãn nói: “Lời Thục phi nói không phải không có lý, nếu chủ yếu trách nhiệm không ở các ngươi, liền sửa thành mỗi người xử phạt ba tháng tiền tiêu vặt đi.” Tiện đà Hoàng hậu tiếp lời “Liền như Thục phi nói, nhóm hoàng tử công chúa tranh chấp là giữa huynh đệ tỷ muội ngôn ngữ bất hòa, mới ra tay đả thương người, trách nhiệm chủ yếu không ở nhóm cung nhân, kia..... Chính là nhóm chủ tử chính mình ngôn hành vô trạng.”

Cố Vân Yên tự nhiên rõ ràng mục đích Hoàng hậu muốn trách phạt cung nhân, đơn giản chính là buộc mình nói ra mấy lời này, nhưng là mặc dù biết thì có thể làm gì được? Chẳng lẽ muốn nàng trơ mắt nhìn đám người Thị Họa cùng bà vú chịu hình sao? Trượng trách sáu mươi gậy..... Thiếu nữ như Thị Họa sao chịu đựng được? Cho nên Cố Vân Yên không có lựa chọn nào khác.

“Sự tình là vì Vũ nhi cướp đoạt món đồ chơi của Nguyệt Nhi, mà Mộc Nhi thân là huynh trưởng, không chỉ có không có khuyên can các hoàng đệ hoàng muội, ngược lại ra tay làm Hạo Nhi bị thương, Mộc Nhi, Vũ nhi các ngươi biết sai lầm chưa?” Hoàng hậu đỡ trán nói.

Nhị công chúa nhìn Quý phi, dừng khóc, hồng hốc mắt nói: “Vũ nhi biết sai rồi, về sau Vũ nhi không bao giờ giành đồ chơi của Tam Hoàng muội

https://thuviensach.vn

nữa.”

Thấy được giọng điệu nhị công chúa thành khẩn, Hoàng hậu khẽ gật đầu, lại nhìn đại hoàng tử quật cường không nói, nói: “Mộc Nhi ngươi thì sao?”

Đại hoàng tử nghe Hoàng hậu chất vấn, không khỏi hai mắt phiếm hồng, chính là như cũ không chịu nhận sai.

“Mộc Nhi, trả lời mẫu hậu.” Hoàng hậu bỗng nhiên cất cao giọng nói.

“Oa ~” một tiếng, đại hoàng tử khóc rống lên, nghẹn ngào nói: “Ta làm đúng, vì cái gì muốn ta nhận sai..... Tất cả các ngươi thiên vị hắn, che chở hắn, cũng chỉ biết trách cứ ta!”

Vừa nhìn thấy đại hoàng tử khóc rống, quý phi đau lòng đồng thời cũng ẩn ẩn cảm thấy bất an, muốn ngăn cản cũng đã không kịp.

Đại hoàng tử vừa dứt lời, Cố Vân Yên liền biết sự tình vẫn là tiến triển theo hướng nàng không hy vọng, chỉ mong Thường Phúc có thể không phụ nàng kỳ vọng, chạy về trước lúc nàng cùng quý phi xé rách da mặt, trước mắt nàng còn không nghĩ vừa cùng Hoàng hậu chu toàn vừa cùng quý phi đối đầu ngay mặt.

Vào lúc Cố Vân Yên tâm tâm niệm niệm chờ đợi, ngoài cửa rốt cục truyền đến tiếng Lưu Đức Phúc, “Hoàng thượng giá lâm!”

Nghe vậy, Cố Vân Yên nhẹ nhàng thở ra.

“Nô tì thỉnh an Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn phúc kim an!” Thấy Tiêu Dục tiến vào, Hoàng hậu vội vàng đứng dậy, dẫn mọi người hành lễ vấn an Tiêu Dục.

https://thuviensach.vn

“Đều đứng lên đi!” Tiêu Dục vừa nâng dậy Hoàng hậu vừa mở miệng miễn lễ mọi người.

Tiêu Dục dắt Hoàng hậu ngồi xuống chủ vị, tựa hồ lúc này Tiêu Dục mới nhận thấy được mọi người trong điện khác thường, khó hiểu nói: “Nhưng là đã xảy ra chuyện gì? Sao các hoàng nhi đều khóc?”

Hoàng hậu vội đem mọi chuyện kể lại với Tiêu Dục, tiện đà tự trách nói: “Là nô tì thất trách, không thể thay Hoàng thượng quản lý tốt hậu cung, hôm nay mới xảy ra chuyện như vậy, xin Hoàng thượng trách phạt!”

“Tử Đồng nói quá lời, y theo trẫm xem bất quá là một đám tiểu hài tử chơi đùa quá tay thôi, Tử Đồng có lỗi gì?” Tiêu Dục xua tay nói.

Hoàng hậu giống như vô tình nhìn thoáng qua miệng vết thương mu bàn tay nhị hoàng tử, nói:“Cái khác không nói, chính là mu bàn tay Hạo Nhi bị thương, không biết có cần gọi Thái y đến băng bó miệng vết thương cho Hạo Nhi hay không?”

Nghe vậy, Tiêu Dục vừa bưng ly trà lên liền để xuống, quan tâm nói: “Vết thương của Hạo Nhi có nghiêm trọng không?”

Cố Vân Yên quỳ gối đáp lời nói: “Hồi Hoàng thượng, Hạo Nhi bất quá là trầy da một chút, cũng không đáng ngại, không cần làm phiền ngự y đi một chuyến, một lát nô tì hồi cung bôi thuốc cho hắn là được, còn phiền Hoàng thượng cùng Hoàng hậu nương nương quan tâm!”

“Không có việc gì là tốt nhất, tiểu hài tử chỉ sợ đau, Mộc Nhi này cũng thật là, sao có thể nhẫn tâm đẩy ngã Hạo Nhi vậy chứ, nếu chẳng may.....” Hoàng hậu thương tiếc nhìn nhị hoàng tử, lòng còn sợ hãi nói.

Tiêu Dục đầu tiên là nhìn thoáng qua vết thương của nhị hoàng tử, tiện đà lại nhìn đại hoàng tử khóe mắt vẫn lưu lại nước mắt, ngoắc nói: “Mộc Nhi, đến trước mặt phụ hoàng.”

https://thuviensach.vn

Đại hoàng tử bình tĩnh nhìn Tiêu Dục, giây lát, nâng tay xoa xoa nước mắt nơi khóe mắt, chậm rãi bước đến trước mặt Tiêu Dục.

Tiêu Dục nhìn đại hoàng tử cúi đầu không nói, nghiêm mặt nói: "Mộc Nhi là nam tử hán, không thể dễ dàng rơi lệ trước mặt người khác. Mộc Nhi đã quên phụ hoàng từng nói qua với ngươi những lời này?"

Tiêu Dục vừa dứt lời, đại hoàng tử không khỏi ngẩng đầu, mắt hiện kinh ngạc nhìn Tiêu Dục, vốn tưởng rằng sẽ bị Tiêu Dục trách cứ, lại không ngờ tới Tiêu Dục sẽ nói mấy câu không liên quan đến chuyện này.

Đại hoàng tử giật mình, một hồi lâu, mới chậm rãi lắc lắc đầu.

Tiêu Dục xoa xoa đầu đại hoàng tử "Nếu không quên, lần sau cũng không thể lại làm cho phụ hoàng thấy ngươi rơi lệ." Tiện đà nhìn về phía Cố Vân Yên nói: "Thục phi mang Hạo Nhi về Trường Xuân cung, một lát trẫm xử lý xong việc này, sẽ đi thăm Hạo Nhi."

Thái độ Tiêu Dục đối với việc này làm cho Hoàng hậu cực ngoài ý muốn, nguyên tưởng rằng lấy trình độ Tiêu Dục sủng ái nhị hoàng tử, biết được nhị hoàng tử bị thương, mặc dù Tiêu Dục sẽ không lôi đình nhưng cũng sẽ trách cứ xử phạt đại hoàng tử, kể từ đó, bình thản duy trì giữa quý phi cùng Cố Vân Yên từ trước tới nay liền bị đánh vỡ, nàng có thể tọa sơn xem hổ đấu, không ngờ trước mắt.....

"Hoàng thượng....." Hoàng hậu cũng không cam tâm từ bỏ như vậy.

"Ân? Tử Đồng lo lắng thương thế của Hạo Nhi? Trẫm sẽ cho người truyền Thái y tới Trường Xuân cung cho nàng an tâm!" Tiêu Dục không đợi Hoàng hậu nói cho hết lời, liền mở miệng nói.

Nghe được Tiêu Dục đánh gãy lời mình, Hoàng hậu liền biết mình không thể thay đổi Tiêu Dục quyết định, tuy rằng không cam tâm, nhưng cũng không thể không gật đầu cam chịu Tiêu Dục phán quyết.

https://thuviensach.vn

“Nô tì thay Hạo Nhi tạ Hoàng thượng, Hoàng hậu nương nương ân điển! Nô tì cáo lui.” Cố Vân Yên hành lễ cáo lui với Tiêu Dục cùng Hoàng hậu, tiện đà tự mình ôm lấy nhị hoàng tử còn đang thấp giọng khóc nức nở rời Phượng Nghi cung.

Trường Xuân cung

“Trước khi ra cửa bản cung đã căn dặn các ngươi mấy lần phải gắt gao đi theo nhị hoàng tử, không thể để hắn ở Phượng Nghi cung xảy ra chuyện gì, các ngươi cũng hứa hẹn sẽ không làm cho bản cung thất vọng, vậy vì sao nhị hoàng tử vẫn bị thương?” Cố Vân Yên đảo mắt nhìn qua đám người Thị Họa cùng bà vú quỳ trước mặt, cố nén giận nói.

“Nô tỳ thất trách, phụ chủ tử giao phó, cầu chủ tử trách phạt!” Vẻ mặt Thị Họa cùng bà vú áy náy nói.

“Nói đi, bản cung muốn nghe các ngươi giải thích.”

Thị Họa cùng bà vú nhìn nhau, Thị Họa bước lên nói: “Hồi chủ tử, đám người nô tỳ nguyên là vẫn nhìn nhị hoàng tử, sau Trương ma ma lại nói, muốn đại cung nữ các cung đi theo nàng đến tiểu phòng bếp lấy điểm tâm cho tiểu chủ tử nhà mình, nô tỳ nghĩ rằng nhị hoàng tử có đám người bà vú nhìn, trong chốc lát sẽ không xảy ra sự tình gì, vì thế liền đi theo Trương ma ma, kết quả vừa trở lại, liền thấy nhị hoàng tử ôm tay trái khóc rống.....”

Bà vú Trương thị nói tiếp: “Thị họa cô nương vừa đi, ngay sau đó Thường Khánh cùng Thường Nhạc cũng bị đại tổng quản Phượng Nghi cung gọi ra bên ngoài hỏi chuyện, lúc nhị hoàng tử cùng nhị công chúa phát sinh tranh chấp, người trong cung chúng ta cũng chỉ còn ba người nô tỳ cùng Xuân Nguyệt, Xuân Thiền, nô tỳ muốn tiến lên ngăn cản, nhưng lại bị đám người trước mặt chặn lại, nhóm cung nhân bên kia lại một bộ chỉ cần nô tỳ dám lên liền sẽ động thủ, mà khi đó bên trong lại không còn ma ma

https://thuviensach.vn

nào khác quản sự cả, chỉ có vài cung nữ tam đẳng của Phượng Nghi cung, nô tỳ còn chưa biết nên làm sao, đại hoàng tử đột nhiên bạo phát, ra tay làm nhị hoàng tử bị thương."

"Hừ! Bản cung chỉ biết, sự tình không có đơn giản như vậy, Hoàng hậu..... Được rồi, các ngươi lui ra đi!" Cố Vân Yên không khỏi hừ lạnh một tiếng.

"Nô tỳ tạ chủ tử không phạt." Mọi người dập đầu tạ ơn.

Đại khái qua một canh giờ, Tiêu Dục chạy vội đến Trường Xuân cung thăm nhị hoàng tử.

"Hạo Nhi đâu? Vết thương xử lý tốt chưa?" Tiêu Dục vừa vào nội thất liền liên thanh hỏi.

"Hồi Hoàng thượng, Thái y đã bôi thuốc cho Hạo Nhi, vết thương không sâu, mấy ngày liền có thể khỏi hẳn, Hoàng thượng không cần lo lắng, hôm nay Hạo Nhi thức sớm, lúc này mệt nhọc, nô tì đã để hắn ngủ lại."

Tiêu Dục gật đầu, nói: "Không có việc gì liền tốt, Mộc Nhi....."

Cố Vân Yên ôn nhu cười, khoan dung nói: "Nô tì tin tưởng Mộc Nhi cũng không phải cố ý, hắn chính là tạm thời còn chưa bước ra khỏi bóng tối từ chuyện dung nhan bị hủy lúc trước, cho nên tính cách mới có chút quái gở cùng cực đoan thôi."

Mắt Tiêu Dục lộ ra vui mừng, nói: "Yên nhi có thể thông cảm Mộc Nhi như vậy, trẫm thực vui mừng. Nhưng sở dĩ trẫm không xử phạt Mộc Nhi, trừ bỏ Mộc Nhi nhất thời cực đoan làm Hạo Nhi bị thương, không phải là cố ý, còn có một nguyên nhân khác, trẫm không nghĩ bởi vì việc này mà khiến Yên nhi cùng quý phi có ngăn cách, khiến Yên nhi ngày sau phải chịu thiệt."

https://thuviensach.vn

(quý phi là tòng nhất phẩm, nếu muốn gây khó dễ cho Cố tỷ chính nhị phẩm chỉ là chuyện dễ dàng)

Mặt Cố Vân Yên hiện cảm động nói: “Hoàng thượng dụng tâm, nô tì hiểu được, Hoàng thượng làm việc đều không quên suy nghĩ thay nô tì, nô tì thật là cảm kích.”

https://thuviensach.vn

Chương 92

Duyên Hi cung

Vừa về tới Duyên Hi cung, quý phi liền đuổi tất cả cung nhân xuống, bên trong chỉ còn lại hai mẫu tử nàng cùng đại hoàng tử.

Quý phi tức giận nói: “Mộc Nhi, hôm nay sao ngươi lại tức giận trước mặt người khác, còn đả thương người? Ngươi có biết nếu chuyện ngươi đẩy ngã nhị hoàng tử bị truyền ra ngoài, đối với tương lai muốn tranh đoạt vị trí thái tử sẽ rất bất lợi, nhược điểm này đủ để văn võ bá quan bắt bẻ ngươi rồi.....”.

Đại hoàng tử tức giận nói: “Người suốt ngày không phải yêu cầu ta làm thế này thì chính là làm cái kia, người có hỏi qua cảm thụ của ta hay không? Liền bởi vì người muốn ta làm thái tử, cho nên suốt ngày buộc ta làm chuyện ta không thích, ta mới không hiếm lạ làm thái tử, ai muốn làm thì làm đi!”

“Ngươi..... Ngươi..... Ngươi lặp lại lần nữa!” Quý phi bị đại hoàng tử chọc tức giận, cả người run run.

“Ta nói ta không hiếm lạ làm thái tử, về sau người cũng không cần ước thúc ta, ta muốn làm cái gì thì làm cái đó!” Đại hoàng tử lớn tiếng lại với quý phi.

Quý phi nghe được đại hoàng tử nói như vậy, ngực nhất thời dấy lên lửa giận hừng hực, gân xanh trên trán hiện lên, tay phải giương lên, lúc cách má đại hoàng tử không đến năm cm thì dừng lại, chung quy là không thể ngoan tâm nặng tay. (ta để “ cm “ đúng bản gốc, không phải ta tự ý nha)

https://thuviensach.vn

“Đánh đi! Vì sao không đánh? Đánh chết ta càng tốt.....” Đại hoàng tử hồng hốc mắt quát, rống xong tông cửa xông ra.

Cẩm Yên canh ngoài cửa thấy được đại hoàng tử hồng hốc mắt chạy ra, thầm nghĩ một tiếng không tốt, lập tức chạy vào trong.

“Được ~ rất tốt! Ngươi cánh đã cứng rắn, ngay cả lời mẫu phi nói cũng không nghe, ta làm hết thảy đều là vì ai.....” Quý phi nhìn bóng dáng đại hoàng tử tức giận rời đi, thoáng chốc tức giận lại thêm bi thương, nhịn không được che miệng nức nở.

“Chủ tử, ngài đừng thương tâm ~ tuổi đại hoàng tử còn nhỏ quá, vẫn không thể lý giải nỗi khổ tâm của ngài, qua một hai năm, chờ hắn hiểu chuyện, nhất định sẽ hiểu được ngài làm hết thảy đều là vì tốt cho hắn.” Cẩm Yên khuyên giải an ủi nói.

“Bản cung cũng không muốn như thế, nhưng là..... Nhưng là ngươi xem nhìn hành vi hôm nay của hắn, cư nhiên trước mặt người ngoài tức giận đả thương người.....” Quý phi thút thít nói.

“Chủ tử ngài cũng đừng quá mức để ý chuyện hôm nay, ngài ngẫm lại, Hoàng thượng không chỉ không có trách phạt đại hoàng tử, còn hạ chỉ không kẻ nào được truyền việc này ra ngoài, có thể thấy được Hoàng thượng cũng không có để chuyện hôm nay ở trong lòng, đối đại hoàng tử vẫn là trước sau như một, cho nên, chủ tử không cần quá mức lo lắng.....”

Cẩm Yên khuyên giải an ủi một phen, quý phi dần dần bình phục lửa giận, giây lát, lau khô nước mắt nói: “Bản cung vừa rồi là bị Mộc Nhi chọc tức nên mất bình tĩnh, mới có thể phát hỏa với hắn như thế..... Mộc Nhi xông ra ngoài như vậy, cũng không biết hiện tại thế nào.....”

“Chủ tử không cần lo lắng, nô tỳ đi tìm đại hoàng tử, nô tỳ trước gọi người tiến vào giúp ngài rửa mặt chải đầu một chút đi?” Cẩm Yên thấy hai mắt quý phi sưng đỏ, nước mắt loang lổ, dò hỏi.

https://thuviensach.vn

Quý phi gật đầu, lo lắng nói: “Ngươi nhanh đi tìm Mộc Nhi, đừng để hắn chạy xa, bản cung lo lắng hắn.” Cẩm Yên lĩnh mệnh rời đi.

Phượng Nghi cung

“Mắt thấy hôm nay có thể làm cho quý phi cùng Thục phi kết thù kết oán, không ngờ Hoàng thượng lại đến đây ngay lúc đó!” Hoàng hậu không cam tâm nói.

“Biểu tỷ, Mộng Thuần thấy kỳ quái, sao Hoàng thượng cố tình lại đây vào ngay thời khắc mấu chốt được chứ? Theo lý thuyết lúc đó Hoàng thượng vừa hạ triều, hẳn là ở ngự thư phòng xử lý chính sự mới đúng nha.” Đôi mi thanh tú của Lâm tần nhíu lại nói.

“Ý của ngươi là, có người đi mật báo cho Hoàng thượng, thỉnh Hoàng thượng lại đây giải vây?” Hoàng hậu hậu tri hậu giác nói.

“Ân, Mộng Thuần thật là nghĩ như vậy, bằng không Hoàng thượng sao vô duyên vô cớ đi Phượng Nghi cung một chuyến?”

“Việc này quả thật kỳ quái..... Ma ma, gọi cung nhân trực ngoài điện hôm nay vào cho bản cung, bản cung có chuyện muốn hỏi.” Hoàng hậu phân phó nói.

“Dạ! Lão nô tuân mệnh.” Trương ma ma quỳ gối thi lễ, tiện đà lui xuống.

“Nô tài tham kiến Hoàng hậu nương nương, nương nương thiên tuế! Thiên tuế! Thiên thiên tuế!” Hai tiểu thái giám quỳ xuống hành lễ nói.

“Bản cung hỏi các ngươi, hôm nay các ngươi trực ngoài điện, có thấy cung nhân nào nửa buổi rời Phượng Nghi cung?” Hoàng hậu sốt ruột hỏi.

https://thuviensach.vn

Hai tiểu thái giám đầu tiên là vẻ mặt mê mang, tiếp theo cố gắng hồi tưởng, bỗng nhiên một tiểu thái giám vỗ đầu một cái nói: “Nô tài nhớ, hôm nay tổng quản thái giám Trường Xuân cung từng ly khai một đoạn thời gian.”

Nghe vậy, Hoàng hậu vỗ bàn một cái, giọng căm hận nói: “Thì ra là thế, lại là Cố Vân Yên giở trò quỷ!”

“Các ngươi thất thần làm gì, còn không mau lui ra.” Trương ma ma khiển trách, hai tiểu thái giám cuống quít rút lui đi ra ngoài.

“Biểu tỷ chớ tức giận, lần này thất sách, xem như các nàng gặp may mắn, lần sau cũng sẽ không có vận khí tốt như vậy nữa đâu.” Lâm tần trầm tư nói.

“Mộng Thuần đã có kế sách?” Hoàng hậu nghi hoặc nói.

Lâm tần tiến lên vài bước, nói nhỏ bên tai Hoàng hậu, tiện đà cười nói: “Biểu tỷ nghĩ như thế nào?”

Hoàng hậu cong môi cười lạnh, nói: “Tốt lắm, Mộng Thuần quả nhiên không có làm cho bản cung thất vọng.”

(pr: Vài chương nữa, Lâm tần bị ban chết. Hoàng hậu cũng dần nối bước theo)

Ngự thư phòng

Chạng vạng, Tiêu Dục khoanh tay đứng trước cửa sổ, mắt chăm chú nhìn xa xa hoa sen héo tàn, ánh mắt thâm thúy.

“Chủ tử, ngài ra lệnh nô tài tra rõ chuyện cột xà Tử Thần điện gãy, nay có manh mối mới.” Lưu Đức Phúc khom người nói.

https://thuviensach.vn

“Nói đi! Trẫm muốn nghe xem ngươi tra được cái gì.” Thân hình Tiêu Dục khẽ nhúc nhích, nhưng vẫn duy trì tư thế như trước.

“Dạ! Bên dưới hồi báo, lãnh sự thái giám Tử Thần điện hai ngày trước đoan ngọ từng gặp gỡ cận vệ Hoài vương.”

“Hoài vương..... Trừ lần đó ra, hắn có từng gặp qua những người khác?”

“Hồi chủ tử, trừ bỏ cận vệ Hoài vương, lãnh sự thái giám cũng không tiếp xúc với bất luận kẻ nào nữa cả.”

Nghe vậy, Tiêu Dục trầm tư, qua một hồi lâu, lúc Lưu Đức Phúc nghĩ chủ tử nhà mình không tiếp tục đề tài này nữa, Tiêu Dục lại đột nhiên mở miệng nói: “Phân phó ám vệ theo dõi cận vệ Hoài vương cùng với..... Hoài vương, mau chóng tra ra manh mối khác.”

“Dạ, nô tài tuân mệnh.” Lưu Đức Phúc nghiêm mặt nói.

“Dục nhi..... Phụ hoàng biết, phụ hoàng không phải hoàng đế tốt..... Cũng không là một phụ thân đủ tư cách, phụ hoàng cơ hồ đem tất cả tinh lực đều đặt vào kỳ hoa dị thảo..... Khụ... Khụ... Nhiều năm qua vô tâm với triều chính, đến nỗi đại thần trong triều kết bè kết cánh, nắm quyền, ức hiếp dân chúng, khụ ~ khụ.....” Sùng Văn đế một bên lôi kéo tay Tiêu Dục nói chuyện một bên kịch liệt ho khan, khăn tay của cung nhân chăm sóc có thể thấy được tơ máu rõ ràng. (ý ông tiên đế nôn ra máu)

“Phụ hoàng ngài đừng nói nữa, trước dưỡng tốt thân mình quan trọng hơn, không cần quan tâm mấy chuyện vụn vặt này.” Tiêu Dục vỗ vỗ phía sau lưng Sùng Văn đế nói.

“Trẫm biết trẫm không còn bao lâu, nếu giờ không nói e rằng không còn cơ hội nói..... Trẫm dưới gối chỉ có bốn hoàng tử, nay lão đại không còn, lão Nhị bị hủy... Khụ ~ khụ... Cũng chỉ còn lại ngươi cùng lão Tứ, là trẫm thực xin lỗi các ngươi, không có dạy các ngươi huynh hữu đệ cung, mới

https://thuviensach.vn

khiến các ngươi vì đoạt ngôi vị hoàng đế lục đục với nhau, không tiếc tay chân tương tàn, là phụ hoàng thực xin lỗi các ngươi..... Dục nhi, đáp ứng phụ hoàng, ngày sau ngươi đăng cơ thành đế, vô luận lão Nhị cùng lão Tứ phạm vào sai lầm gì, lưu bọn hắn một đường sống..... Đáp ứng phụ hoàng..... Coi như là phụ hoàng cầu ngươi.....” Sùng Văn đế chống đỡ một hơi cuối cùng nói.

“Được! Nhi thần đáp ứng phụ hoàng.” Nhìn đế vương từng nhất ngôn cửu đỉnh, chúa tể vạn dân, nay bị bệnh đến độ dung nhan tiều tụy, cốt sấu như sài, dung chút sức cuối cùng bằng tư thái hèn mọn đau khổ cầu xin mình, chung quy Tiêu Dục không thể nhẫn tâm cự tuyệt.

Nhớ tới thỉnh cầu của tiên đế trước khi đi, Tiêu Dục không khỏi cúi đầu thở dài một tiếng.

--- ------ ------ ------ ------ -----

Đợi đến Lễ bộ xử lý xong công việc chuẩn bị cho điển lễ sắc phong, đã là trung tuần tháng bảy, lúc này thân mình Mạnh Nguyệt cũng khôi phục bảy tám phần, cho nên lại bắt đầu giao thiệp với bên ngoài.

Lãnh cung phía bắc, ở chỗ cực ít người lui tới, một nữ tử thân mặc cung trang đang gắt gao ôm lấy nam tử trước mặt.

“Gia ~ rốt cục ta gặp được ngươi.....” Một câu đơn giản, lại chất chứa không biết bao nhiêu tình cảm, sống sót sau tai nạn, tưởng niệm, lòng chua xót, ủy khuất, thậm chí là may mắn!

“Nguyệt nhi không có lúc nào là không nhớ tới gia, nghĩ đến Nguyệt nhi sắp nổi điên.....” Mạnh Nguyệt nhẹ giọng tố khổ tương tư, có lẽ là tình đến chỗ sâu, không khỏi rơi lệ.

Tiêu Hằng vỗ nhẹ nhẹ Mạnh Nguyệt, nói: “Đừng khóc, hiện tại không phải đã như nguyện, được gặp bổn vương rồi sao?”

https://thuviensach.vn

“Nếu có thể, Nguyệt nhi thầm nghĩ ngày đêm làm bạn bên cạnh gia, không bao giờ tách ra nữa!”

“Nói ngốc gì vậy..... Nguyệt nhi hẹn bổn vương tiến đến, là có việc thương lượng?” Tiêu Hằng vân đạm phong khinh nói.

Mạnh Nguyệt đang đắm chìm trong sung sướng gặp lại người trong lòng, nghe Tiêu Hằng nói, bật ngẩng đầu, kinh ngạc nói: “Hai tháng mới có thể gặp lại, Nguyệt nhi ngày đêm nhớ gia, nay thật vất vả gặp mặt gia, gia nhưng lại hỏi Nguyệt nhi có chuyện gì mới hẹn gặp ngài..... Chẳng lẽ gia liền một chút cũng không nhớ Nguyệt nhi, không nhớ nữ nhi của chúng ta sao?”

“Đứa ngốc, bổn vương sao lại không nhớ mẹ con các ngươi chứ? Chính là trải qua chuyện lần trước ở Tử Thần điện, dĩ nhiên đã đả thảo kinh xà, bổn vương lo lắng nếu là vắng mặt quá lâu, sẽ làm cho hoàng huynh nghi ngờ, vô ý sẽ rước lấy họa sát thân.....” Tiêu Hằng có chút đăm chiêu nói.

Nghe vậy, Mạnh Nguyệt cúi đầu lại vùi vào trong lòng Tiêu Hằng, nói: “Đều là tạm thời, đợi đến mọi người thả lỏng lại, Nguyệt nhi lại là có thể giống dĩ vãng thường xuyên gặp gỡ gia, đến lúc đó Nguyệt nhi lại sinh cho gia ‘Tiểu hoàng tử’” Mạnh Nguyệt kìm lòng không đậu lâm vào trong ảo tưởng tốt đẹp.

Bởi vậy không nhận thấy được lúc Tiêu Hằng nghe đến câu cuối cùng, thân mình cứng ngắc.

“Được, bổn vương lấy cớ đi nhà xí, thời gian không nên quá lâu, lúc này phải đi về.” Tay phải Tiêu Hằng nâng lên mặt Mạnh Nguyệt, nhẹ nhàng hôn xuống.

“Nguyệt nhi luyến tiếc gia..... Lần gặp tới, Nguyệt nhi nhất định sẽ tìm biện pháp ôm nữ nhi đi cùng, để gia cùng nữ nhi phụ nữ gặp nhau.” Mạnh Nguyệt ảm đạm hao tổn tinh thần nói.

https://thuviensach.vn

Tiêu Hằng gật đầu, không chút nào lưu luyến xoay người rời đi, lưu lại Mạnh Nguyệt si ngốc đứng tại chỗ, thâm tình ngóng nhìn bóng dáng Tiêu Hằng rời đi.

Ngự thư phòng

“Hoài vương mới vừa đi nơi nào?” Tiêu Dục thản nhiên nhìn lướt qua ám vệ một thân màu đen kính y đang quỳ một gối xuống.

“Khởi bẩm chủ tử, Hắc Phong một đường theo dõi Hoài vương đến phụ cận lãnh cung, bởi vì hai cận thân thị vệ Hoài vương đứng canh bên ngoài, thêm chung quanh lại quá vắng vẻ, không khỏi đả thảo kinh xà, Hắc Phong không lẻn vào theo, cho nên cũng không rõ ràng Hoài vương làm gì trong đó.” Ám vệ tự xưng Hắc Phong hai tay ôm quyền nói.

“Lần sau lúc chấp hành nhiệm vụ, để Thanh Vân cũng đồng thời xuất động đi, hai cận vệ không làm khó được nàng!” Tiêu Dục gác bút son trong tay nói.

“Dạ! Còn có một chuyện, Hắc Phong không biết có nên bẩm báo chủ tử hay không.....” Hắc Phong do dự nói.

“Chuyện gì cứ nói đừng ngại!” Tiêu Dục vung tay áo bào lên đáp ứng.

“Lúc Hắc Phong theo dõi Hoài vương, ở phụ cận phát hiện cung nữ bên người Mạnh chiêu nghi nương nương, đại cung nữ kia thỉnh thoảng nhìn xung quanh, tựa hồ đang lo lắng đợi người nào đó.”

“Mạnh chiêu nghi..... Hoài vương.....” Tiêu Dục thấp giọng nỉ non, cân nhắc sau trầm giọng nói: “Đi thăm dò hai người đó mấy ngày gần đây lui tới những đâu, từ hôm nay phái người bí mật giám thị hành tung Mạnh chiêu nghi cùng Hoài vương.”

https://thuviensach.vn

“Dạ, hắc phong lĩnh mệnh! Quyết không làm cho chủ tử thất vọng.” Một cái nháy mắt, Hắc Phong liền biến mất khỏi Ngự thư phòng.

Trường Xuân cung

“Chủ tử, ngài xem, tứ hoàng tử đang cười với nô tỳ kìa!” Thị Thư giọng điệu vui vẻ nói.

Cố Vân Yên ngẩng đầu nhìn lên, hoàng nhi nhà mình quả thực đang mỉm cười với Thị Thư, không khỏi lại cười nói: “Chỉ chớp mắt tiểu Tứ Nhi đã được hai tháng, trước mắt sẽ thường xuyên nhìn người cười.”

“Nô tỳ nhìn tứ hoàng tử quả nhiên là một ngày một cái hình dáng, mấy hôm trước nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn còn có chút đỏ rực, hôm nay cẩn thận nhìn lại, làn da trắng hơn không ít, càng ngày càng giống nhị hoàng tử.”

“Thật không? Để ta coi xem!” Ngoài cửa truyền đến giọng nhị hoàng tử non nớt.

“Hạo Nhi thức rồi à, mau tới đây để mẫu phi nhìn xem vết thương trên tay ngươi.” Cố Vân Yên vừa thấy nhị hoàng tử tiến vào, liền ngoắc nói.

“Vết thương trên mu bàn tay nhi thần đã khỏi, mẫu phi không cần lo lắng.” Nhị hoàng tử cười nói, tiện đà đưa tay trái ra.

Cố Vân Yên cầm tay nhị hoàng tử nhìn kỹ, chỗ lúc trước bị thương đã muốn khôi phục, không nhìn kỹ cũng là nhìn không ra khác biệt, mới gật đầu quyết tâm nói: “Khỏi là tốt rồi, ngày sau mẫu phi chắc chắn bảo vệ tốt Hạo Nhi, không để ngươi lại bị thương tổn gì.” Nói xong, vươn tay ôm nhị hoàng tử lvào trong ngực.

“Mẫu phi yên tâm, nhi thần sẽ chú ý, sẽ không để cho mình bị thương, nhi thần không muốn làm mẫu phi lo lắng!”

https://thuviensach.vn

“Hạo Nhi trưởng thành! Thật biết điều.....” Nhị hoàng tử nói làm cho Cố Vân Yên cảm thấy trong lòng rất an ủi.

Nhị hoàng tử chui ra khỏi lòng Cố Vân Yên, một tay lôi kéo Cố Vân Yên một bàn tay khác nhẹ nhàng lôi kéo tay nhỏ bé của tứ hoàng tử nói: “Nhi thần sẽ lớn lên thật nhanh, lớn giống phụ hoàng, như vậy nhi thần có thể bảo hộ mẫu phi cùng đệ đệ!”

Cố Vân Yên cố không rơi lệ, cảm động nói: “Được! Đợi Hạo Nhi trưởng thành, bảo hộ mẫu phi cùng đệ đệ.”

“Oa oa ~” Tứ hoàng tử trong lòng Thị Thư đột nhiên khóc lên, nhị hoàng tử vội vàng buông tay Cố Vân Yên, vuốt khuôn mặt nhỏ nhắn của tứ hoàng tử trấn an nói: “Đệ đệ không khóc, không khóc..... Phụ hoàng nói ‘Nam nhi đổ máu không rơi lệ”, vô luận khi nào thì cũng không thể dễ dàng rơi lệ, về sau ca ca cũng sẽ không rơi lệ trước mặt người ngoài, cho nên đệ đệ cũng không được khóc, về sau ca ca cũng sẽ bảo vệ ngươi, đệ đệ không khóc.....”

Thấy được một màn này, Cố Vân Yên không khỏi ‘Phốc xuy’ bật cười một tiếng, tiện đà lắc đầu nói: “Hài tử ngốc, đệ đệ nhỏ như vậy làm sao có thể nghe hiểu được ngươi nói gì..... Đệ đệ hẳn là đói bụng, Thị Thư ôm đi cho bà vú đút sữa đi.”

Thị Thư lĩnh mệnh rời đi.

https://thuviensach.vn

Chương 93

Thị Thư ôm tứ hoàng tử đi tới cửa, bỗng nhiên mặt lộ vẻ kinh ngạc, tiện đà quỳ xuống, Cố Vân Yên nghi hoặc khó hiểu, liếc mắt nhìn lại liền thấy Tiêu Dục không biết đứng ngoài cửa từ khi nào, vội vàng đứng dậy nghênh giá.

"Nô tì thỉnh an Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn phúc kim an!" Cố Vân Yên tao nhã hành lễ nói.

Tiêu Dục nâng dậy Cố Vân Yên nói: "Ở trong cung Yên nhi, lễ nghi phiền phức thì miễn đi!" Nói xong liền cùng Cố Vân Yên nhập điện.

Cố Vân Yên mỉm cười cười, tiện đà sẳng giọng: "Hoàng thượng sao đứng ngoài cửa không tiến vào? Người nào không biết còn tưởng nô tì chậm trễ ngài đâu ~"

"Nhi thần thỉnh an phụ hoàng, phụ hoàng vạn phúc kim an!" Nhị hoàng tử nghiêm trang khom người hành lễ với Tiêu Dục.

Mặt mày Tiêu Dục nhu hòa xoa xoa đầu nhị hoàng tử, nhìn Cố Vân Yên nói: "Hạo Nhi càng ngày càng hiểu chuyện, đều là Yên nhi cất công giáo dưỡng Hạo Nhi tốt như vậy, trẫm thực vui mừng."

Cố Vân Yên lại cười nói: "Hoàng thượng khen trật rồi, nô tì không dám nhận! Lại nói tiếp vẫn là công lao của Hoàng thượng, Hạo Nhi đây là lấy ngài làm tấm gương học hỏi."

Nhị hoàng tử rất là phối hợp gật đầu, chí khí dâng trào nói: "Mẫu phi nói phụ hoàng là minh quân được dân chúng kính yêu, bảo nhi thần lấy phụ

https://thuviensach.vn

hoàng làm tấm gương, nhìn phụ hoàng mà học tập, tương lai ngày sau phân ưu cho phụ hoàng, tạo phúc vạn dân!”

Nghe được nhị hoàng tử sùng bái cùng tán thưởng mình như thế, nội tâm Tiêu Dục dâng lên một cỗ tự hào, ngày thường văn võ bá quan cùng nhóm cung nhân không thiếu lời khen tặng Tiêu Dục, nhưng Tiêu Dục chưa từng vui mừng như bây giờ, bởi vì những lời này của nhị hoàng tử, là sự ngưỡng mộ của một đứa con trai đối phụ thân.

“Tốt! Hạo Nhi quả nhiên không làm cho trẫm thất vọng. Trong các hoàng nhi, Hạo Nhi không chỉ có bộ dạng giống trẫm nhất, liền ngay cả tính cách cũng tương tự mười phần trẫm.” Tiêu Dục vui vẻ nói.

Cố Vân Yên nhưng cười không nói!

“Nhi thần còn phải đi theo Thị Họa a di (dì) học bảng chữ mẫu, liền không quấy rầy phụ hoàng, mẫu phi ở chung, nhi thần cáo lui!”

Tiêu Dục gật đầu, cất cao giọng nói: “Đi đi! Ngày khác phụ hoàng sẽ kiểm tra xem con học bảng chữ mẫu đến đâu.”

Nhị hoàng tử vừa đi, Tiêu Dục cũng không tỏ vẻ nữa, tùy ý dựa vào tháp mỹ nhân, tay phải ôm eo nhỏ của Cố Vân Yên, hơi hơi dùng lực, Cố Vân Yên bị kéo ngã vào trong ngực của hắn.

“Bồi trẫm nằm một lát.” Tiêu Dục nhắm mắt lại nhẹ giọng nói.

Tiêu Dục phê duyệt tấu chương nửa ngày, lúc này đúng là có chút mệt mỏi.

Cố Vân Yên ôn nhu đáp ứng, thấy được đuôi lông mày Tiêu Dục có nét mỏi mệt, không khỏi đưa tay nhẹ nhàng ấn hai bên huyệt Thái Dương.

https://thuviensach.vn

Có lẽ là quá mức thoải mái, rất nhanh hô hấp Tiêu Dục ổn định đều đều, Cố Vân Yên cẩn thận đánh giá gương mặt tuấn dật này.

Lúc Tiêu Dục ngủ, ngũ quan nhu hòa, so với lúc hắn thanh tỉnh thiếu một phân cao lãnh, hơn một phần nhu hòa, thoạt nhìn càng bình dị gần gũi chút, Cố Vân Yên cười yếu ớt, cũng nhắm mắt lại, cùng Tiêu Dục đi vào giấc ngủ.

Trong lúc Cố Vân Yên ngủ mơ, cảm giác được có cái gì mềm mại ôn nhuận dừng ở trán của mình, sau đó là hai má, cái mũi, ngay cả môi đỏ mọng, lúc môi truyền đến đau đớn rất nhỏ, Cố Vân Yên không khỏi ngâm một tiếng.

Lúc Cố Vân Yên từ từ mở mắt, đập vào mắt là đôi mắt Tiêu Dục sâu thẳm mà cực nóng.

Tiêu Dục hôn môi Cố Vân Yên, nhẹ giọng nỉ non "Hương vị Yên nhi thực ngọt....."

Nghe vậy, đầu óc Cố Vân Yên nháy mắt tỉnh táo lại, đỏ cả mặt, đôi mắt thu thủy gợn sóng nhộn nhạo kiều kiều liếc mắt Tiêu Dục một cái. Mắt Tiêu Dục càng tối, không khỏi làm sâu sắc nụ hôn triền miên này, tựa hồ đang truyền đạt với Cố Vân Yên 'Trẫm yêu nhất bộ dáng hiện tại của nàng!'.

Bỗng nhiên nghe được ngoài điện truyền đến tiếng huyên náo cùng tiếng bước chân xốc xếch, rất nhanh tiếng ồn cách trong điện càng ngày càng gần, Tiêu Dục nhíu mày, hỏi vọng ra Lưu Đức Phúc canh giữ ở ngoài điện: "Bên ngoài đã xảy ra chuyện gì?"

Lưu Đức Phúc đang đứng ngoài cửa, khuôn mặt nhíu lại, kiên trì đáp lời nói: "Hồi bẩm chủ tử, đại cung nữ trong cung Nghiên chiêu nghi tiến đến cầu kiến, ồn ào muốn gặp mặt chủ tử, nô tài ngăn cũng ngăn không được!" Ngữ khí lộ vẻ bất đắc dĩ.

https://thuviensach.vn

Lưu Đức Phúc vừa dứt lời, liền nghe được động tĩnh ngoài điện có người xông vào, là đại cung nữ của Nghiên chiêu nghi khóc la hét nói: "Hoàng thượng ~ ngài đi qua nhìn xem tam hoàng tử đi! Hoàng thượng, bệnh tình tam hoàng tử nguy kịch, chiêu nghi nương nương sai nô tỳ tiến đến thỉnh ngài đến Chung Túy cung đi xem tam hoàng tử..... Hoàng thượng, nô tỳ van cầu ngài....."

Nghe vậy, sắc mặt Tiêu Dục trầm xuống, tình dục trong con ngươi nháy mắt biến mất không còn một mảnh, mặc lại cung trang vừa mới cởi ra cho Cố Vân Yên, nói: "Trẫm đi Chung Túy cung, tối nay sẽ đến dùng bữa cùng Yên nhi."

"Nô tì bồi ngài đi xem tam hoàng tử đi!" Cố Vân Yên nói xong liền muốn đứng lên, lại bị Tiêu Dục ngăn cản lại "Yên nhi đợi ở Trường Xuân cung được rồi, một lát tiểu Tứ Nhi tỉnh lại không thấy nàng lại khóc náo loạn." Nói xong, lập tức gọi Lưu Đức Phúc tiến vào hầu hạ.

Tam hoàng tử vừa sinh ra liền thân mình suy nhược, một năm nay càng là ba ngày một trận nhẹ năm ngày một trận nặng, thái y viện cơ hồ mỗi ngày đều đến Chung Túy cung, thuốc không gián đoạn, vẫn là không thấy khởi sắc, liền ngay cả Lý Thần y y thuật cao siêu xem mạch cho tam hoàng tử xong, cũng lắc đầu thở dài nói: "Tam hoàng tử có thể sống qua năm nay hay không, đành xem thiên ý!"

Chung Túy cung

Nhóm Thái y đang rất bận rộn bên trong, mà trong điện Nghiên chiêu nghi thì ảm đạm rơi lệ, vừa nhìn thấy Tiêu Dục tiến vào, liền xông đến, khóc kể nói: "Hoàng thượng ngài đã tới, ngài rốt cục đến đây..... Nô tì biết ngài sẽ không bỏ mặc mẫu tử nô tì....."

Tiêu Dục vỗ vỗ lưng Nghiên chiêu nghi nói: "Ái phi đừng khóc, tình huống hoàng nhi như thế nào?"

https://thuviensach.vn

“Buổi sáng hoàng nhi vẫn tốt, không biết vì sao giữa trưa liền sốt cao, vẫn sốt cao không lùi, khuôn mặt đều đỏ, nô tì.....” Nghiên chiêu nghi vừa nói vừa che miệng khóc rống lên.

Thấy được Nghiên chiêu nghi vẫn khóc sướt mướt, Tiêu Dục cảm thấy không vui, lại không biểu lộ ra, nói: “Ái phi trước hết để cho nhóm cung nhân một lần nữa rửa mặt chải đầu một chút, trẫm vào xem.” Nói xong nhấc chân đi vào bên trong.

“Vi thần tham kiến Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn tuế! Vạn tuế! Vạn vạn tuế!” Viện xử Lưu thái y dẫn chúng Thái y quỳ xuống hành lễ với Tiêu Dục.

“Chúng ái khanh không cần đa lễ, tam hoàng tử thế nào?” Tiêu Dục lo lắng nói.

Lưu thái y tiến lên một bước đáp lời, trầm trọng nói: “Hồi Hoàng thượng, tam hoàng tử đột phát sốt cao, thần đã cho tam hoàng tử dùng vài loại thuốc sau vẫn như cũ không thấy khởi sắc, nay chỉ có thể thử thi châm.....”

“Thi châm? Không còn phương pháp khác sao?” Tiêu Dục là người tập võ, tự nhiên biết thi châm có ý vị như thế nào, ngự y chỉ có vạn bất đắc dĩ mới sẽ thử thi châm.

“Thần y thuật hữu hạn, mong Hoàng thượng cân nhắc!” Chúng Thái y quỳ xuống.

Tiêu Dục lặng im một lúc lâu, giọng điệu ưu thương nói: “Hết sức bảo trụ tam hoàng tử!”

“Dạ! Thần lĩnh mệnh, nhất định đem hết toàn lực bảo hộ tam hoàng tử.”

--- ------ ------ ------ ------ -------

https://thuviensach.vn

Phượng Nghi cung

“Chủ tử, Chung Túy cung truyền ra tin tức, bệnh tình tam hoàng tử nguy kịch, Hoàng thượng đã chạy đi qua.” Liên Hương đi vào thi lễ với Hoàng hậu đang ngồi chủ vị cùng Lâm tần, tiếp theo bộ dạng phục tùng báo cáo.

“Các ngự y có tra ra tam hoàng tử bị gì sốt cao không lùi?” Lâm tần quan sát thần sắc Hoàng hậu, mới mở miệng hỏi nói.

“Theo cọc ngầm hồi báo, các ngự y cũng không biết cớ gì?.” Liên Hương không nhanh không chậm đáp lời.

Nghe xong Liên Hương hồi bẩm, môi Lâm tần khẽ cong, trong con ngươi hiện lên ý cười ý vị thâm trường, nói: “Biểu tỷ, đến lúc rồi!”

Hoàng hậu cười yếu ớt hơi hơi vuốt ve cây trâm cửu vĩ phượng trên đầu, gật đầu nói: “Ân..... Mộng Thuần làm chuyện này rất tốt, không làm cho biểu tỷ thất vọng.”

“Trò hay vừa mới bắt đầu, phía sau tinh ranh hơn nhiều, biểu tỷ mỏi mắt mong chờ.” Lâm tần cong môi cười, chỉ là nụ cười kia làm cho người ta không rét mà run.

“Bệnh tình Tam hoàng tử nguy kịch, bản cung thân là mẫu hậu, đương nhiên theo sát bước chân Hoàng thượng..... Người tới, chuẩn bị kiệu!” Hoàng hậu chậm rãi thả xuống ly trà trong tay nói.

“Tần thiếp cung đưa Hoàng hậu nương nương!” Lâm tần đứng dậy cúi đầu nói.

Chung Túy cung

“Hoàng hậu nương nương giá lâm!” Tiểu thái giám phụ xướng một tiếng, Hoàng hậu liền xuất hiện trong Chung Túy cung.

https://thuviensach.vn

“Nô tì thỉnh an Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn phúc kim an!” Hoàng hậu tao nhã thi lễ với Tiêu Dục một cái.

“Tử Đồng tới rồi! Không cần đa lễ.” Hai tay Tiêu Dục nâng Hoàng hậu dậy nói.

Một bên Nghiên chiêu nghi yên lặng rơi lệ, xoa xoa nước mắt, nghẹn ngào hành lễ vấn an Hoàng hậu.

“Nô tì nghe nói tiểu tam nhi sốt cao không lui, không yên lòng liền lại đây nhìn xem.” Mắt Hoàng hậu lộ ra lo lắng nói.

Mi tâm Tiêu Dục nhíu lại, mặt lộ vẻ ưu sầu nói: “Bệnh tình hoàng nhi nguy cấp, hiện nay nhóm Thái y đang ở bên trong thi châm.”

Tiêu Dục vừa dứt lời, sắc mặt Hoàng hậu ngưng trọng, thấp giọng niệm câu phật (đóng kịch thật giỏi). Ngay sau đó lại trấn an Nghiên chiêu nghi “Muội muội đừng thương tâm, tiểu tam nhi có Hoàng thượng phúc trạch phù hộ, nhất định có thể hóa hiểm thành lành.”

Nghiên chiêu nghi khẽ gật đầu, không nói gì.

Lúc này, đám người Lưu thái y lần lượt đi ra từ trong nội thất, sắc mặt không còn trầm trọng như vừa nữa, nhưng lại càng có vẻ mỏi mệt.

Nghiên chiêu nghi khẩn cấp mở miệng trước cả Tiêu Dục: “Hoàng nhi đã hạ sốt?”

“Hồi Hoàng thượng, Hoàng hậu nương nương, chiêu nghi nương nương, tam hoàng tử sốt cao đã lui, vi thần đã mở phương thuốc, đợi uống vào, tánh mạng không còn đáng ngại.” Lưu thái y thở phào nhẹ nhỏm nói.

Nghiên chiêu nghi nghe được Lưu thái y nói, thần sắc buông lỏng, chưa lấy được Hoàng thượng, Hoàng hậu cho phép liền bước vào nội thất.

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu bất đắc dĩ lắc đầu, nhưng cũng không trách cứ, chính là hỏi Lưu thái y hiện trạng tam hoàng tử "Tam hoàng tử trải qua trận đại nạn này, thân mình như thế nào?"

Lưu thái y cúi đầu, bất lực nói: "Thần bất đắc dĩ thi châm với tam hoàng tử, trải qua trận bệnh này, thân mình tam hoàng tử so với dĩ vãng lại càng yếu ớt, ngày sau càng không chịu được ốm đau nghiêm trọng, nếu không chỉ sợ..... Chỉ sợ thần y cũng không có phương pháp ~"

Mặt Hoàng hậu hiện kinh ngạc cùng bi thống, khóe mắt đảo qua khuôn mặt Tiêu Dục đã tối đen, xua tay nói: "Vất vả các ngươi, đi xuống đi."

"Thần cáo lui!" Nói xong đám người Lưu thái y theo lời lui ra.

Tiêu Dục cùng Hoàng hậu xác định tam hoàng tử đã qua cơn nguy kịch, mới rời đi.

Hôm sau, mọi người cứ theo lẽ thường thỉnh an, lúc Hoàng hậu để mọi người trở về, ra Phượng Nghi cung, Mạnh Nguyệt nghĩ tới đã lâu không đi ngắm cảnh sắc trong cung, không lên kiệu hồi cung, mà là mang theo người trong cung đi bộ đến Ngự Hoa viên.

Mạnh Nguyệt một đường thưởng thức cảnh sắc trong vườn, tâm tình thật là sung sướng, hơi nghỉ tạm một lát liền dẫn mọi người phía sau hồi cung. Lúc đi qua núi giả, bỗng nhiên nghe được sau núi giả truyền đến tiếng hai cung nữ nói chuyện, thanh âm không lớn nhưng cũng có thể rõ ràng nghe được nội dung các nàng nói chuyện.

"Ta có cái tiểu muội trực ở Chung Túy cung, nghe nói hôm qua bệnh tình tam hoàng tử nguy kịch, thiếu chút nữa đã đánh mất tánh mạng." Một tiểu cung nữ nhìn xung quanh nói.

Có lẽ là xuất phát từ kinh ngạc, giọng một tiểu cung nữ khác cao chút "Thật sự? Tam hoàng tử còn nhỏ như vậy....."

https://thuviensach.vn

“Chuyện này sao giả được, liền ngay cả Hoàng thượng cùng Hoàng hậu nương nương đều tự mình đến Chung Túy cung thăm tam hoàng tử, nghe nói Nghiên chiêu nghi khóc đến ruột gan đứt từng khúc.”

“Ai, Nghiên chiêu nghi cũng thật đáng thương, từ lúc sinh hạ tam hoàng tử, thân mình bị hao tổn nghiêm trọng, về sau không bao giờ có thể mang thai nữa, nay ngay cả tam hoàng tử cũng.....” Trong giọng nói bao hàm thương hại cùng tiếc hận.

“Cũng không phải mỗi nàng, phi tần hậu cung này một người hai người đều đào thoát không được số mệnh như vậy, không chỉ có Nghiên chiêu nghi còn có Mạnh chiêu nghi cũng là như thế, đều là lúc sinh sản bị thương thân mình, không bao giờ có bầu nữa.”

Nghe được tiểu cung nữ nói chuyện, Mạnh Nguyệt như bị sét đánh, kinh ngạc đứng yên tại chỗ, phía sau Thanh nhi vẻ mặt lo lắng quan sát phản ứng của chủ tử nhà mình.

“Quên đi, chúng ta vẫn là đừng nói nữa, nếu là không cẩn thận bị người khác nghe thấy, hai ta e là bị.....” Tiểu cung nữ làm cái tư thế chém đầu.

Tiểu cung nữ kia nghe xong không khỏi thân mình run lên, vội vàng che miệng nói: “Ta cái gì cũng chưa nói!” Rất nhanh, hai tiểu cung nữ hoang mang rối loạn ly khai Ngự Hoa viên.

Mạnh Nguyệt vẫn không nhúc nhích đứng tại chỗ, hai mắt vô thần, Thanh nhi sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, bất an lo lắng nói: “Chủ tử ngài..... Ngài đừng nghe các nàng.....” Nói bừa.

Hai chữ cuối cùng còn không kịp nói ra, liền nghe được Mạnh Nguyệt quát: “Các nàng nói là thật?”

Thanh nhi co rúm lại cúi đầu, cắn môi không nói.

https://thuviensach.vn

“Các nàng nói đều là thật sự đúng hay không? Ngươi vẫn luôn giấu diếm bản cung?” Mạnh Nguyệt rơi lệ như mưa, thân mình kịch liệt run run.

Thanh nhi rưng rưng nói: “Nô tỳ không phải cố ý giấu diếm chủ tử, nô tỳ chỉ là không muốn chủ tử thương tâm, cho nên mới vẫn che giấu.....”

Mạnh Nguyệt bi thống nhắm mắt lại, nước mắt tựa như chuỗi hạt châu bị đứt, không ngừng rơi xuống, đột nhiên xoay người điên cuồng chạy về phía trước.

Thanh nhi cả kinh, đợi phản ứng lại, Mạnh Nguyệt đã chạy được một khoảng cách, cuống quít đuổi theo.

“Chủ tử, ngài chạy chậm một chút, chú ý ngã sấp xuống!” Thanh nhi một bên đuổi theo phía sau một bên lo lắng hô.

Mạnh Nguyệt như không nghe thấy gì nữa cả, tốc độ cũng không giảm chạy như điên, bất tri bất giác nhưng lại đi tới chỗ nàng cùng Tiêu Hằng lén gặp.

Nhìn lãnh cung vắng ngắt tịch liêu không thôi, rốt cuộc Mạnh Nguyệt áp chế không được bi thống cùng phẫn hận trong lòng, khàn cả giọng khóc lên, giống như một dã thú bị thương kêu to vậy.

Thanh nhi thật vất vả đuổi tới, đứng cách Mạnh Nguyệt một khoảng, đau lòng nhìn chủ tử trước mặt.

https://thuviensach.vn

Chương 94

“Vì cái gì? Rốt cuộc là vì cái gì? Ta đã mất đi một đứa nhỏ, chẳng lẽ còn không đủ sao? Vì sao còn muốn làm cho ta chịu thống khổ như thế.....” Phá thành mảnh nhỏ thanh âm của, không thể ngôn dụ đau đớn.

Mạnh Nguyệt giống như diều đứt dây, lung lay sắp đổ quỳ rạp xuống đất, ngửa mặt lên trời khóc rống.

Có lẽ là khóc lâu không khỏi tình trạng kiệt sức, giọng Mạnh Nguyệt khóc dần dần nhỏ xuống, cho đến biến mất. Vẻ mặt bi thống tuyệt vọng nháy mắt liền bị không cam lòng, oán hận thay thế.

“Cố Vân Yên..... Đều là ngươi! Đều là bởi vì ngươi ta mới có thể rơi vào kết cục như thế, thống khổ hôm nay của ta đều là ngươi ban tặng, đều là ngươi ban tặng..... Ta thề! Ta tuyệt không để ngươi yên ổn!” Mạnh Nguyệt nắm chặt tay thành quyền, tay vì dùng sức quá độ hiện khớp xương rõ ràng, tựa hồ là dùng hết toàn lực cho thấy quyết tâm của nàng.

(Ngày chết của Mạnh Nguyệt sắp đến)

Nay Cố Vân Yên đã là chính nhị phẩm Thục phi, có tư cách mỗi tháng triệu kiến nội mệnh phụ một lần, tiếp qua hai ngày đó là Trung thu, hôm nay Cố Vân Yên truyền lời cho Cố phu nhân, để nàng đệ bài tử vào cung xin gặp.

Lần này vào cung trừ bỏ Cố phu nhân Triệu thị, thê tử Cố Trì Từ thị, còn có trưởng tử Cố Trì -- Cố Lăng.

https://thuviensach.vn

Trong chủ điện Trường Xuân cung, Cố Vân Yên cùng nhị hoàng tử một lớn một nhỏ ngồi ngay ngắn, Thị Họa quỳ gối thi lễ lui đi ra ngoài.

Rất nhanh liền nghe được tiểu thái giám phụ xướng nói: "Tuyên Cố Triệu thị, Cố Từ thị cùng Cố công tử yết kiến!"

Không bao lâu, Thị Họa liền dẫn đám người Triệu thị vào trong điện, Cố Lăng vừa mới 5 tuổi theo sát bước chân tổ mẫu, mẫu thân, tiểu tử kia tuy là lần đầu vào cung, nhưng không thấy sợ hãi, ngược lại là tò mò cùng hưng phấn.

"Thần phụ thỉnh an Thục phi nương nương, nhị hoàng tử, Thục phi nương nương, nhị hoàng tử vạn phúc kim an!" Cố Lăng quy củ hành lễ vấn an cùng Triệu thị, Từ thị.

Đợi đến cung nhân trong điện dưới sự hướng dẫn của Thường Phúc lui hết ra ngoài, Cố Vân Yên mới đứng dậy nâng Triệu thị dậy, vui vẻ ra mặt vô cùng thân thiết nói: "Nương cùng tẩu tử mau mau miễn lễ!"

Nói xong, yêu thương vuốt ve đầu Cố Lăng, từ ái nói: "3 năm không gặp, Lăng ca nhi đã cao như vậy! Lăng ca nhi còn nhớ rõ cô?"

Cố Lăng ngửa đầu đánh giá Cố Vân Yên, làm như đang cực lực hồi tưởng trí nhớ có liên quan tới Cố Vân Yên, giây lát, trên khuôn mặt nhỏ nhắn hồn nhiên non nớt hiện lên một tia buồn rầu, lắc đầu nói: "Lăng ca nhi lâu lắm không thấy cô, đã muốn không nhớ rõ."

Điều này cũng đúng, năm ấy Cố Vân Yên vào cung Cố Lăng còn chưa tới hai tuổi, tất nhiên là không nhớ rõ Cố Vân Yên.

"Ngươi lúc ấy còn nhỏ, không nhớ rõ cũng là phải." Cố Vân Yên gật đầu.

https://thuviensach.vn

“Hạo Nhi mau tới gặp qua ngoại tổ mẫu cùng mợ ngươi!” Cố Vân Yên ngoắc nhị hoàng tử nói.

Nhị hoàng tử ý cười trong suốt tiến lên, khom người hành lễ với Triệu thị cùng Từ thị: “Hạo Nhi bái kiến ngoại tổ mẫu, mợ!”

Triệu thị cùng Từ thị cuống quít đứng lên, liên tục xua tay nói: “Không được, không được! Thần phụ không đảm đương nổi nhị hoàng tử hành lễ.”

Cố Vân Yên khuyên can nói: “Nương cùng tẩu tử đương nhiên có thể, hai người vừa mới làm là lễ quân thần, Hạo Nhi cũng đã chịu lễ, hiện tại hắn làm là lễ của vãn bối, hai người một là ngoại tổ mẫu, một là mợ, đều là trưởng bối của hắn, sao chịu không được?”

Triệu thị cùng Từ thị bất đắc dĩ, đành phải ngồi xuống nhận lễ.

“Cha gần đây thân mình như thế nào?” Cố Vân Yên lo lắng nói.

“Rất tốt! Thân mình lão gia kiện khang, nương nương không cần quá lo.”

Cố Vân Yên gật đầu, vui mừng nói: “Vậy thì tốt! Nữ nhi không thể ở bên người cha mẹ tận hiếu, mong cha mẹ bảo trọng thân thể.”

“Nương nương đừng nói lời này, trong phủ có thể có hôm nay đều là nhờ phúc của nương nương, chỉ cần nương nương ở trong cung mạnh khỏe, lão gia cùng thần phụ liền không còn cầu gì hơn.” Triệu thị tự đáy lòng nói.

Cố Vân Yên gật đầu, không muốn Triệu thị lo lắng, lúc này vòng vo đề tài nói: “Nương cùng tẩu tử còn chưa gặp tiểu Tứ Nhi đâu, Thị Thư nhanh ôm tứ hoàng tử đến.” Thị Thư cười lui ra.

“Ngoại tổ mẫu cùng mợ còn có biểu ca trước dùng chút điểm tâm đi, điểm tâm này ăn rất ngon! Mọi người nếm thử.” Nhị hoàng tử nhéo một

https://thuviensach.vn

khối táo đỏ đưa Triệu thị nói.

Triệu thị từ ái nhìn nhị hoàng tử, tiện đà tiếp nhận táo đỏ nói: “Thần phụ tạ nhị hoàng tử!”

“Ngoại tổ mẫu không cần khách khí, gọi ta Hạo Nhi giống như mẫu phi là được rồi.”

“Ai! Hạo Nhi ~” Triệu thị xoa xoa đầu hắn, nhẹ giọng kêu.

“Ngoại tổ mẫu mau nếm thử, hợp khẩu vị ngài không?” Vừa nói vừa phân biệt đưa cho Từ thị cùng Cố Lăng một người cầm một khối, cuối cùng mình cũng nhéo một khối bỏ vào trong miệng, mĩ thực vào miệng, vẻ mặt thỏa mãn.

Qua một ly trà, Thị Thư bế tứ hoàng tử tiến vào.

Cố Vân Yên động tác thuần thục ôm tứ hoàng tử vào trong lòng, ý cười hoà thuận vui vẻ nói: “Nương cùng tẩu tử mau đến xem tiểu Tứ Nhi.”

Nhị hoàng tử tự giác lấy ra khăn tay chà lau cái miệng nhỏ nhắn, nghe được Cố Vân Yên nói, không khỏi cao hứng nói: “Đúng, xem đệ đệ, bộ dạng đệ đệ khiến ai cũng thích, giống Hạo Nhi cũng được mọi người yêu thích!”

Lời Nhị hoàng tử hồn nhiên, khiến mọi người buồn cười.

Triệu thị cùng Từ thị tiến lên, cẩn thận đánh giá tứ hoàng tử trong lòng Cố Vân Yên, một thân tã lót đỏ thẫm, lộ ra một cặp cẳng chân mập mạp, vui sướng vung tay nhỏ bé, miệng hộc phao phao, nhận thấy được mọi người đang đánh giá hắn, cái miệng nhỏ nhắn cong cong, người xem tâm đều hóa thành nước.

https://thuviensach.vn

Triệu thị không khỏi khen: “Bộ dáng Tứ hoàng tử thật rất khiến người khác yêu thích không thôi!”

Cố Vân Yên nhìn Triệu thị cười nói: “Nương cũng ôm tiểu Tứ Nhi một cái đi!”

Triệu thị đầu tiên là sửng sốt, sau mặt lộ vẻ vui mừng, thận trọng tiếp nhận tứ hoàng tử, giống như ôm ấp trân bảo.

Cố Lăng nâng tay, nhẹ nhàng sờ sờ khuôn mặt nhỏ nhắn của tứ hoàng tử, cười xán lạn nói: “Bộ dạng Tứ hoàng tử thật đáng yêu, đáng yêu giống muội muội!”

Muội muội trong miệng Cố Lăng là bảo bối trong lòng một nhà già trẻ Cố phủ, tháng trước vừa được 1 tuổi, tuổi tuy nhỏ lại là quỷ linh tinh, cao thấp Cố gia không người không sủng nàng.

Nhị hoàng tử vừa nghe Cố Lăng nói đến muội muội, khuôn mặt hâm mộ nói: “Ta cũng muốn muội muội, mẫu phi cũng sinh cho Hạo Nhi cùng đệ đệ một muội muội được không?”

Cố Vân Yên mỉm cười cười, nói: “Hài tử ngốc, này chỉ có thể nhìn thiên ý cùng duyên phận..... Hạo Nhi dẫn biểu ca ra ngoài vườn chơi đi, thuận tiện để biểu ca nhìn xem ‘Bạch Tuyết’ của ngươi “

Nhị hoàng tử vui vẻ đáp ứng, đầu tiên là chắp tay vái chào Triệu thị cùng Từ thị, sau đó vui sướng kéo tay Cố Lăng ra ngoài vườn tìm Bạch Tuyết chơi.

Cố Vân Yên nhìn nhị hoàng tử cùng Cố Lăng nắm tay khăng khít, không khỏi lộ ra một chút ý cười ý vị thâm trường, giây lát, quay đầu nói với Từ thị: “Hạo Nhi sang năm sẽ vỡ lòng, Hoàng thượng đang định tìm trong nhà dòng họ hoàng thất và văn võ bách quan vài đứa bé phẩm hạnh tốt, tuổi xấp

https://thuviensach.vn

xỉ Hạo Nhi làm bạn đọc với hắn, tẩu tử trở về bàn bạc với huynh trưởng việc này."

Nghe vậy, Từ thị đầu tiên là vẻ mặt khó hiểu, sau hai mắt sáng ngời, mặt mày hớn hở nói: "Dạ! Thần phụ chắc chắn nhắn dùm nương nương."

Trong bốn hoàng tử, tam hoàng tử mệnh không lâu là chuyện mọi người đều biết, đại hoàng tử vì ảnh hưởng hủy dung nên tính cách quái gở, còn lại hai hoàng tử đều là do Cố Vân Yên sinh, chiếu tình thế trước mắt, khả năng nhị hoàng tử được lập làm thái tử là lớn nhất, mà Cố Lăng nếu là thành thư đồng của nhị hoàng tử, hai người nguyên bản chính là quan hệ anh em bà con, nay lại còn là tình nghị từ nhỏ lớn lên cùng nhau, ngày sau nếu nhị hoàng tử có thể bước lên ngôi vị kia, còn có thể không chiếu cố quan tâm Cố gia?

Từ thị âm thầm vui sướng, bao nhiêu người hao hết khổ tâm muốn một cái danh ngạch làm thư đồng nhị hoàng tử, không nghĩ tới tiến cung một chuyến, con trai nhà mình lại có tạo hóa này.

Hai người lại tán gẫu chuyện gần đây của Cố phủ, bất tri bất giác liền qua hơn nửa canh giờ, thẳng đến Thị Thư tiến vào gọi người dùng bữa.

Ngọ thiện qua đi, Triệu thị cùng Từ thị còn chưa kịp từ biệt Cố Vân Yên, liền nghe được ngoài điện truyền đến giọng của Lưu Đức Phúc "Hoàng thượng giá lâm!"

Khuôn mặt Cố Vân Yên nghi hoặc, lại xem vẻ mặt Triệu thị cùng Từ thị khẩn trương cùng bất an, rõ ràng ba người không nghĩ đến Tiêu Dục lại đến đây vào canh giờ này.

Nhưng mà không để cho các nàng có thời gian nghĩ nhiều, Tiêu Dục đã bước vào trong điện, Cố Vân Yên vội vàng dẫn Triệu thị cùng Từ thị tiến lên tiếp giá.

https://thuviensach.vn

“Nô tì / thần phụ thỉnh an Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn phúc kim an!” Cố Vân Yên quỳ gối thi lễ, mà Triệu thị cùng Từ thị là quỳ xuống hành lễ.

Tiêu Dục một bên nâng dậy Cố Vân Yên một bên khuôn mặt nhu hòa nói: “Đều miễn lễ đi!”

“Thần phụ tạ Hoàng thượng ân điển!” Mẹ chồng nàng dâu Triệu thị tạ ơn đứng dậy, liền cúi đầu đứng qua một bên, khuôn mặt câu nệ.

“Cố lão phu nhân cùng Cố thiếu phu nhân không cần câu thúc, ngồi xuống đi!” Tiêu Dục mỉm cười ban thưởng tọa.

Được Tiêu Dục ân chuẩn, Triệu thị cùng Từ thị mới dám ngồi xuống, có lẽ là cảm thấy đối Tiêu Dục quá mức kính trọng cùng sợ hãi, hai người đều không dám tùy ý lên tiếng.

“Hoàng thượng sao lại đây lúc này?” Cố Vân Yên cười hỏi.

Bình thường nội mệnh phụ vào cung đều được lưu lại dùng bữa, thể hiện ân điển của Thiên gia, mà hiện tại vừa qua thời điểm dung cơm, Cố Vân Yên không tin Tiêu Dục không biết nữ quyến Cố gia lúc này còn tại Trường Xuân cung.

“Trẫm xử lý xong chính sự, liền nghĩ lại đây thăm Yên nhi cùng hoàng nhi.” Tiêu Dục dừng một chút lại nói: “Nghe nói Cố phu nhân vào cung thăm Yên nhi, trẫm liền bảo người lấy trong khố mấy bộ đồ trang sức, thuận tiện để Lưu Đức Phúc cầm đến, ban cho hai vị phu nhân ngắm cảnh.”

Kho khố trong miệng Tiêu Dục chỉ là tư khố của hoàng đế mà không phải quốc khố, gì đó trong tư khố của Tiêu Dục đều là tốt nhất chọn lựa ra từ cống phẩm tiến cống của các phụ quốc cùng quan viên các nơi Đại Chiêu, mỗi một kiện đều là vô giá.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục nói xong, bưng lên ly trà trên bàn nhẹ nhàng nhấp một ngụm, Lưu Đức Phúc hiểu ý, vung phất trần, năm tiểu thái giám phía sau Tiểu Toàn tử liền bưng khay tiến lên, mặt trên từng cái khay đều có một bộ đồ trang sức tinh điêu ngọc mài, thế sở hiếm thấy.

Mẹ chồng nàng dâu Triệu thị nhìn vật ngự ban trước mặt thụ sủng nhược kinh, cuống quít dập đầu tạ ơn!

Tiêu Dục nhấp thêm ngụm trà, làm như nhân tiện nói: “Trẫm đi xem tiểu Tứ Nhi, mọi người không cần đứng dậy đưa tiễn.” Biết mình tiếp tục ở lại sẽ làm mẹ chồng nàng dâu Triệu thị co quắp bất an, Tiêu Dục liền tìm cái cớ để các nàng ở riêng với nhau.

Nghe được lời Tiêu Dục nói, Cố Vân Yên gật đầu đáp ứng.

Đợi đến Tiêu Dục rời đi, Triệu thị vui mừng nói: “Thần phụ vẫn lo lắng nương nương ở trong cung qua không tốt, hôm nay thấy Hoàng thượng đối đãi như vậy, thần phụ cuối cùng là yên tâm.”

Tiêu Dục dù chưa nói rõ, nhưng trong lòng người đang ngồi ở đây đều rõ rang như gương sáng, hành động này của Tiêu Dục đơn giản chính là cho Cố gia một cái ân điển, nội mệnh phụ tiến cung bình thường đều là phi tần ban cho chút vật, nhưng nếu là Hoàng thượng ban cho, kia ý nghĩa sẽ không vậy, vật ngự ban cũng không phải là mỗi người đều có, đây chính là thể diện rất lớn a.

https://thuviensach.vn

Chương 95

Mấy mẹ con lại tiếp tục ngồi nửa ly trà, Triệu thị cùng Từ thị mới đứng dậy từ biệt Cố Vân Yên, Cố Vân Yên phân phó Thị Thư đem bánh trung thu sáng sớm đã chuẩn bị tốt đưa cho mẹ chồng nàng dâu Triệu thị mang về. Ngự thiện phòng phân phát bánh trung thu khẩu vị độc đáo, tự nhiên không phải bánh trung thu bên ngoài có thể sánh bằng, hơn nữa là quý nhân trong cung ban cho gì đó, nói ra ngoài cũng là một phần thể diện, Cố Vân Yên tổng cộng chuẩn bị ba phần, theo thứ tự là Cố phủ, nhà mẹ đẻ Triệu thị, nhà mẹ đẻ Từ thị.

Cố Vân Yên tự mình đưa người đến cửa Trường Xuân cung, đợi đến đám người Triệu thị dần dần đi xa, nàng mới xoay người vào thiền điện.

Trong thiền điện Tiêu Dục đang chơi đùa với tứ hoàng tử trong nôi, lúc này tứ hoàng tử còn buồn ngủ đánh giá Tiêu Dục trước mắt, đối với Tiêu Dục tứ hoàng tử cũng không xa lạ, ba tháng nay phụ tử mỗi ngày đều gặp mặt ít nhất một lần, bởi vậy, tứ hoàng tử rất nhanh liền có thể nhận ra người đứng trước mặt là ai, chỉ thấy hắn cong cong cái miệng nhỏ nhắn, tay nhỏ bé vung vung, hai cẳng chân đầy thịt dùng sức đạp.

Thấy được tiểu nhi tử có thể nhận biết được mình, tâm tình Tiêu Dục rất tốt, không khỏi cao giọng cười, ôm lấy tứ hoàng tử chọc người yêu thích kia.

Cố Vân Yên đứng ở ngoài cửa nhìn động tác Tiêu Dục thành thạo ôm tứ hoàng tử, trên mặt lộ ra ý cười nhu hòa.

“Tiểu Tứ Nhi tỉnh rồi sao?” Cố Vân Yên vừa nói vừa đi vào.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục quay đầu nhìn Cố Vân Yên bước vào, gật đầu mỉm cười, nói: “Vừa tỉnh lại, Cố phu nhân đã trở về sao?”

“Ân! Nô tì mới sai người đưa các nàng ra cung..... Hôm nay Hoàng thượng ban cho nương cùng tẩu tử vật phẩm trang sức quý trọng như thế, nô tì vạn phần cảm kích!” Cố Vân Yên tự đáy lòng nói.

Tiêu Dục nhìn nhìn tứ hoàng tử trong lòng, nói: “Yên nhi vì trẫm sinh hạ hai hoàng nhi khỏe mạnh thông tuệ, đó là hồi báo tốt nhất cho trẫm, cho nên Yên nhi không cần đem chút việc nhỏ ấy để ở trong lòng, Yên nhi nếu là vẫn băn khoăn, vậy liền lại sinh cho trẫm một hoàng nhi nữa đi?” (ta thấy anh thích quá trình tạo người hơn mới đúng)

Nghe được Tiêu Dục nói trắng ra như thế, khuôn mặt Cố Vân Yên không khỏi thẹn thùng đỏ bừng.

“Nhoáng một cái đã 3 năm trôi qua, Yên nhi vẫn thẹn thùng giống như lần đầu gặp trẫm ngươi, liền ngay cả dung nhan cũng không có chút biến hóa, trước sau xinh đẹp mê người như một, làm cho trẫm yêu thích không buông tay.” Cung nhân bên trong nghe đến đế vương tình ý kéo dài lời nói, lúc này thức thời lui đi ra ngoài, liền ngay cả Lưu Đức Phúc cũng lui thân đến thủ ngoài cửa.

Cố Vân Yên kiều kiều liếc mắt hờn giận Tiêu Dục một cái, xấu hổ nói: “Hoàng thượng ~ cẩn thận đừng làm tiểu Tứ Nhi ngã.”

“Kia trẫm để tiểu Tứ Nhi ngủ tiếp, nghĩ đến hắn cũng đã mệt nhọc.” Nói xong liền đem tứ hoàng tử vốn dĩ không hề buồn ngủ thả lại trong nôi. (anh muốn làm “ chuyện tốt “ còn mang con ra làm cớ)

Tiêu Dục mỉm cười ôm Cố Vân Yên vào trong ngực, nỉ non bên tai nàng: “Yên nhi, sinh công chúa cho trẫm được không?”

https://thuviensach.vn

Bên tai Cố Vân Yên nóng lên, không khỏi khẽ run lên, kiều kiều nói: “Hoàng thượng dưới gối đã có bốn vị công chúa, sao còn thiếu công chúa chứ.....”

Môi Tiêu Dục kề sát lỗ tai Cố Vân Yên, nói: “Thiếu..... Trẫm thiếu là công chúa Yên nhi sinh cho trẫm!” Nói xong, liền hôn xuống đôi môi đỏ mộng mê người kia, cảm giác tê dại cách mấy tháng lại tập kích toàn thân.

Cố Vân Yên đã lâu không trải qua thân mật, đột nhiên bị đột kích càng khó có thể chống đỡ, toàn thân Cố Vân Yên xụi lơ vô lực, cả người kiều nhuyễn tựa vào trong lòng Tiêu Dục, tùy ý Tiêu Dục châm ngòi thổi gió ở trên người nàng.

Tiêu Dục ôm nữ nhân trong lòng mềm mại không xương, nhìn khuôn mặt nàng đã hồng nhuận như hoa đào dưới ánh bình minh, môi đỏ mọng khẽ mở nũng nịu, chỉ cảm thấy trong cơ thể có một cỗ hỏa đang không ngừng thiêu đốt, làm cho người ta thấy khô nóng cùng khó chịu.

Ngay tại lúc hai người tình ý triền miên, tứ hoàng tử trong nôi lại ngoài dự đoán mọi người khóc nỉ non lên ‘Oa! Oa.....”

Nhị hoàng tử đang chơi đùa bên ngoài nghe được bên trong truyền đến tiếng đệ đệ khóc rõ to, liền vội chạy vào, đợi Lưu Đức Phúc phản ứng lại đã muộn, Lưu Đức Phúc cả kinh, cuống quít đuổi theo, miệng gọi “Nhị hoàng tử, ngài không thể.....” Đi vào.

Hai chữ cuối cùng còn chưa nói xong liền nhanh chóng cúi đầu, chỉ vì hai người Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên còn chưa kịp tách ra, lúc này tay Tiêu Dục đặt trên người Cố Vân Yên, mà Cố Vân Yên lại là sắc mặt đỏ ửng, vai lộ một nửa.

Tiêu Dục thân thủ nhanh nhẹn giúp Cố Vân Yên khoác lại cung trang, tiện đà lạnh lùng nhìn lướt qua Lưu Đức Phúc.

https://thuviensach.vn

Lưu Đức Phúc nhận thấy được ánh mắt chủ tử nhà mình như có đốm lửa, vội vàng giả câm giả mù, vẻ mặt cầu xin lui đi ra ngoài.

Nhị hoàng tử kinh ngạc nhìn phụ hoàng cùng mẫu phi trước mặt cử chỉ quái dị, ngơ ngác nói: “Đệ đệ khóc.....”

Tay phải Tiêu Dục nắm lại để trước miệng, ho khan hai tiếng, nói: “Hạo Nhi, sao khi không lại xông vào, phụ hoàng không phải dạy ngươi, ngôn hành cử chỉ cần đúng mực sao?”

“Hồi phụ hoàng, Hạo Nhi nghe thấy đệ đệ khóc, nhất thời lo lắng liền..... Liền đã quên.” Nhị hoàng tử gãi gãi đầu, tiếp theo lại hiếu kỳ nói: “Mới vừa rồi phụ hoàng cùng mẫu phi nhưng là đang chơi gì vậy?”

Nhị hoàng tử vừa dứt lời, Cố Vân Yên xấu hổ đến mặt đỏ tai hồng, hận không thể tìm cái động chui vào.

Khóe miệng Tiêu Dục giật giật, giây lát, nghiêm trang nói: “Ân, phụ hoàng cùng mẫu phi đang đùa.” Sợ nhị hoàng tử lại hỏi chuyện kinh người gì đó, Tiêu Dục lập tức nói sang chuyện khác “Hôm nay Hạo Nhi đã viết xong bảng chữ mẫu rồi?”

“Ân, Hạo Nhi đã viết xong bảng chữ mẫu Thị Họa a di giao rồi.” Mặt mày Nhị hoàng tử loan loan, nói xong liền chạy đến bên nôi.

Lúc này tứ hoàng tử trong nôi đang yên lặng đô miệng phun bong bóng phao phao, mở ánh mắt to thật to vung tay nhỏ bé về phía nhị hoàng tử.

“Di, đệ đệ đừng khóc nha!” Nhị hoàng tử vui vẻ nói. Trên thực tế ngay lúc nhị hoàng tử cùng Lưu Đức Phúc xông vào, tứ hoàng tử liền dừng lại khóc nỉ non.

“Đệ đệ là muốn Hạo Nhi chơi cùng hắn đấy, ngươi vừa vào hắn liền ngừng khóc.” Mây đỏ trên mặt Cố Vân Yên vẫn chưa tan hết, đành cúi đầu

https://thuviensach.vn

nói.

“Đệ đệ nhất định là cảm thấy rất nhàm chán, cho nên mới khóc.” Nhị hoàng tử nhẹ nhàng sờ sờ khuôn mặt nhỏ nhắn của tứ hoàng tử nói: “Đệ đệ ngoan, ca ca chơi cùng ngươi.”

Tứ hoàng tử giống như là có thể nghe hiểu lời nhị hoàng tử nói, bỗng nhiên phun cái bong bóng lớn, nhếch miệng cười.

“Phụ hoàng, mẫu phi mau nhìn, đệ đệ nở nụ cười! Hắn có thể nghe hiểu lời Hạo Nhi nói.” Nhị hoàng tử chỉ vào tứ hoàng tử cao hứng nói.

Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên nhìn nhau cười, xấu hổ mới vừa rồi rốt cục tán đi trong nụ cười của nhị hoàng tử cùng tứ hoàng tử.

Cố Vân Yên ôm tứ hoàng tử từ trong nôi lên, trìu mến hôn xuống trán hắn, nhị hoàng tử kiễng mũi chân, cũng học bộ dáng Cố Vân Yên hôn cái trán tứ hoàng tử một chút. Nhìn một màn ấm áp trước mặt, khóe mắt đuôi lông mày Tiêu Dục đều là ý cười ấm áp.

“Trẫm còn có chuyện quan trọng phải xử lý, lần sau đến thăm Yên nhi.” Tiêu Dục lại cười nói.

“Vậy nô tì sẽ không chậm trễ Hoàng thượng, nô tì cung đưa Hoàng thượng!” Cố Vân Yên ôn nhu đưa tiễn.

Tiêu Dục xoa xoa đầu nhị hoàng tử, xoay người rời đi, Lưu Đức Phúc hầu ở ngoài cửa thận trọng quan sát một chút thần sắc Tiêu Dục, xem trên mặt chủ tử hiện ý cười mới dám đi theo.

--- ------ ------ ------ ------ ----

Không đến nửa canh giờ, tin tức Tiêu Dục trọng thưởng gia quyến Cố Vân Yên liền truyền khắp mỗi một chỗ góc hậu cung, hậu cung trừ bỏ hâm

https://thuviensach.vn

mộ, ghen tị, hận, cũng chỉ có thể xé khăn trong tay để phát tiết.

Chung Túy cung

'Ba' một cái bình hoa tinh mỹ nháy mắt vỡ vụn, ngay sau đó là giọng mười phần oán hận "Đồ trang sức vô giá? Thật là thể diện! lớn Con ta bệnh nặng mới khỏi, vì sao không người quan tâm?"

Tiếng nói vừa dứt, lại là một cái đồ sứ bị đập.

Đại cung nữ Quyên nhi đảo một ánh mắt qua, nhóm cung nhân thu thập một chút mảnh sứ vỡ trên đất lập tức thức thời lui đi ra ngoài.

"Chủ tử, nay Thục phi nương nương sủng quan hậu cung, lại có hai vị hoàng tử bàng thân, chúng ta hiện tại không nên cùng nàng xung đột ngay mặt, sao không tạm thời tránh đi mũi nhọn, đợi cho ngày khác thời cơ thành thục, mới nhất kích lấy mạng, làm cho nàng ta vĩnh viễn không cơ hội xoay người!" Khóe môi Quyên nhi khẽ cong, thần sắc âm ngoan nói.

Cơn giận Nghiên chiêu nghi còn sót lại chưa tiêu nói: "Đợi đến lúc thời cơ chín mùi? Bản cung đã ẩn nhẫn lâu như vậy, còn muốn dày vò tới khi nào....."

"Chủ tử chớ tức giận! Theo nô tỳ thấy, Thục phi nương nương là sủng quan hậu cung không sai, nhưng ba ngàn sủng ái tập trung một thân đồng thời cũng là ngàn vạn oán hận tại một thân, chúng phi tần hậu cung đối nàng nhất định là oán hận chất chứa đã thâm, đứng mũi chịu sào đó là Hoàng hậu, dưới gối Hoàng hậu cũng không con nối dòng, thử nghĩ nàng sao có thể dễ dàng tha thứ một cái phi tần có tử có sủng tiếp tục kiêu ngạo. Nói tới quý phi, mặc dù hiện tại nàng làm như không tranh, nhưng tương lai thì sao? Đại hoàng tử là trưởng tử, có đích lập đích, không đích lập trưởng, đại hoàng tử ở chuyện lập thái tử chiếm ưu thế trưởng tử, quý phi thật sự có thể trơ mắt nhìn ngôi vị hoàng đế của con mình bị người khác lấy đi? Vì tiền đồ đại hoàng tử cùng bộ tộc Mã thị, nàng cũng nhất định sẽ cùng Thục

https://thuviensach.vn

phi đấu ngươi chết ta sống, huống chi còn có nhiều phi tần cũng hy vọng Thục phi nương nương rơi đài, chủ tử sao không có cơ hội thu thập nàng?" Ngữ khí Quyên nhi không nặng lại nhất châm kiến huyết.

Nghiên chiêu nghi áp chế lửa giận trong lòng, tĩnh tâm cẩn thận suy nghĩ lời Quyên nhi nói, sau một lúc lâu, gật đầu nói: "Ngươi nói không phải không có lý, là bản cung quá mức gấp gáp."

"Chỉ cần chủ tử có thể đáp ứng nô tỳ yên lặng tọa sơn xem hổ đấu, liền có thể làm ngư ông đắc lợi!" Quyên nhi định liệu nói.

Nhưng, sự tình thật có thể phát triển như Quyên nhi đoán sao?

"Được, bản cung liền nghe theo ngươi một lần." Nghiên chiêu nghi trầm giọng nói.

Quyên nhi đang muốn tiếp tục bày kế cho Nghiên chiêu nghi, bên trong lại truyền đến tiếng tam hoàng tử khóc như mèo kêu. Nghiên chiêu nghi nhất thời trong lòng căng thẳng, không kịp nghĩ nhiều liền chạy vào bên trong, chỉ thấy sắc mặt bà vú lo lắng ôm tam hoàng tử cực lực trấn an.

"Hoàng nhi làm sao vậy? Đang tốt sao lại khóc nỉ non lên?" Nghiên chiêu nghi cất cao giọng nói.

Bà vú thấp thỏm lo âu quỳ xuống, nói: "Nô tỳ cũng không biết vì sao, rõ ràng mới vừa rồi tam hoàng tử còn tốt, đột nhiên liền khóc lên....."

Nghiên chiêu nghi bước tiến lên, nhanh chóng ôm lấy tam hoàng tử trong lòng bà vú, vội vội vàng vàng kiểm tra nhiệt độ cơ thể tam hoàng tử.

"Sao lại dị thường như vậy? Người tới! Mau, mau truyền Thái y....." Giọng Nghiên chiêu nghi thoáng nức nở nói.

https://thuviensach.vn

Hai khắc sau, Trương thái y cùng Phùng Thái y vô cùng lo lắng hối hả chạy tới Chung Túy cung, Nghiên chiêu nghi lập tức đón bọn họ tiến vào, hồng hốc mắt nói: “Mau xem hoàng nhi, rốt cuộc là chuyện gì?”

Hai vị Thái y cũng không dám chần chừ, lập tức tiến lên bắt mạch cho tam hoàng tử. Từ lúc lần trước tam hoàng tử phải thi châm, hai vị Thái y Trương, Phùng liền rõ ràng mệnh tam hoàng tử không còn bao lâu, đều cầu nguyện tam hoàng tử không cần phát bệnh vào lúc mình đang trực, không ngờ vẫn là tránh không khỏi, ai..... Trong lòng hai vị Thái y hít một tiếng.

Ngay tại lúc hai người nghĩ đến mình khó thoát khỏi một kiếp này, lại kinh hỉ phát hiện lúc này tam hoàng tử sốt không nghiêm trọng lắm, có lẽ là phát hiện sớm, mới là sốt nhẹ, nhất thời, nhẹ nhàng thở ra một hơi.

“Hoàng nhi..... Hoàng nhi hắn..... Có phải hay không sẽ..... Có phải hay không sẽ?” Nghiên chiêu nghi nhìn biểu tình hai vị Thái y trầm trọng, nhất thời nước mắt rơi như mưa, nghẹn ngào không dám hỏi ra đáp án nơi đáy lòng.

Trương thái y vội vàng khoát tay: “Nương nương không cần lo lắng, có lẽ là phát hiện kịp lúc, tam hoàng tử chỉ là sốt nhẹ, cũng không lo ngại, vi thần lập tức mở phương thuốc, uống xong thuốc sẽ không sao nữa “

Nghe vậy, Nghiên chiêu nghi hóa bi vì hỉ, không khỏi cao hứng bật cười, khóe mắt còn vương nước mắt, thoạt nhìn có chút buồn cười, nhưng hai người Trương, Phùng ngự y lại vô tâm nói cười, thầm nghĩ chạy nhanh rời đi nơi này, miễn cho một lát lại xuất hiện biến cố, vừa kê xong phương thuốc, hai người lập tức cáo lui rời đi.

Nghiên chiêu nghi xoay người, ôm tam hoàng tử thật chặt vào trong lòng, giống như sợ tam hoàng tử ngay sau đó sẽ biến mất không thấy.

Khánh Phương trai

https://thuviensach.vn

“Chủ tử, ngài ăn một chút gì đi, ngài như vậy không ăn không uống thân mình sao chịu được?” Thanh nhi bưng đồ ăn tiến vào, ôn nhu khuyên nhủ.

Hai mắt Mạnh Nguyệt vô thần nhìn ngoài cửa sổ, vẻ mặt trầm lặng, đối với Thanh nhi khuyên giải an ủi thờ ơ.

“Chủ tử, mặc dù ngài không suy nghĩ cho mình, cũng phải suy nghĩ cho Tứ công chúa, nàng còn nhỏ như vậy, ngài nếu có chuyện gì..... Hơn nữa, vị kia nếu biết ngài tra tấn mình như vậy ắt cũng sẽ đau lòng.....” Thanh nhi bất đắc dĩ, chỉ có thể đem những người Mạnh Nguyệt để ý nhất ra.

Quả nhiên, ngay sau đó hai tròng mắt Mạnh Nguyệt liền bắt đầu chậm rãi ngắm nhìn, giây lát, chậm rãi ngoái đầu nhìn lại, chất phác hỏi “Gia..... Hắn thật sự sẽ đau lòng cho ta sao?”

“Đương nhiên, vị kia khẳng định đau lòng chủ tử tra tấn mình như vậy, mấy ngày nữa là Trung thu chương, chủ tử nếu không muốn làm vị kia thấy chủ tử gầy mà đau lòng khổ sở, liền mau ăn vài thứ, bồi bổ lại thân mình.”

“Phải, sắp đến Trung thu chương..... Bản cung rốt cục có thể gặp lại gia! Bản cung phải đứng vững lại, không thể làm cho gia thấy bản cung thành thế này, bằng không gia sẽ đau lòng khổ sở, bản cung luyến tiếc làm gia thương tâm khổ sở.” Nói xong liền tiếp nhận canh trong tay Thanh nhi, uống từng ngốn từng ngốn.

Thấy được Mạnh Nguyệt rốt cục tỉnh táo lại, Thanh nhi cuối cùng buông xuống tảng đá trong lòng, tiện đà xoay người lui đi ra ngoài, chỉ chốc lát sau, liền bế Tứ công chúa trở về.

Mạnh Nguyệt buông bát, mặt lộ vẻ áy náy ôm lấy Tứ công chúa, nhẹ nhàng hôn khuôn mặt nhỏ nhắn của Tứ công chúa, lẩm bẩm nói: “Là mẫu phi không tốt, mẫu phi không nên không để ý tới hoàng nhi, tha thứ mẫu phi, mẫu phi sẽ không bao giờ không để ý tới hoàng nhi nữa.....”

https://thuviensach.vn

Chương 96

Mười lăm tháng 8, Tiêu Dục xếp đặt Trung thu gia yến vẫn ở Tử Thần điện.

“Thị Họa mặc vào cho tiểu Tứ Nhi cái yếm bản cung tự tay may, một lát bản cung muốn dẫn Hạo Nhi cùng tiểu Tứ Nhi tham gia Trung thu yến.” Cố Vân Yên vừa đánh giá mình trong gương vừa dặn nói.

“Dạ, nô tỳ đi thay cho tứ hoàng tử ngay.” Thị Họa quỳ gối thi lễ nói.

“Mẫu phi muốn dẫn nhi thần cùng đệ đệ cùng đi tham gia gia yến sao?” Nhị hoàng tử từ bên ngoài tiến vào, vẻ mặt hưng phấn nói.

Trước kia Cố Vân Yên cũng không mang nhị hoàng tử tham gia yến hội cung đình, thứ nhất là tuổi nhị hoàng tử quá nhỏ, thứ hai là lo lắng có người nhân cơ hội xuống tay với nhị hoàng tử. Từ lúc Tử Thần điện xảy ra chuyện cột xà gãy, Tiêu Dục đã tẩy trừ hậu cung một lần, ở phương diện an toàn cùng thủ vệ cũng tăng mạnh, trọng yếu nhất là sang năm nhị hoàng tử liền vỡ lòng, là thời điểm cần đi lại trước mặt dòng họ hoàng thất và văn võ bách quan, đây là nguyên nhân lúc này Cố Vân Yên mang theo nhị hoàng tử cùng tứ hoàng tử tham gia Trung thu yến.

“Ân, Hạo Nhi trước hết để cho Thị Thư a di thay cho ngươi bộ cẩm bào màu lam lần trước hoàng tổ mẫu đưa, một lát mẫu phi có chuyện muốn công đạo.” Cố Vân Yên khẽ gật đầu.

Một khắc sau, nhị hoàng tử sửa sang lại thỏa đáng quy củ đứng trước mặt Cố Vân Yên, nghiêm trang chắp tay nói: “Nhi thần đã thay đổi quần áo xong, xin mẫu phi dạy bảo.”

https://thuviensach.vn

Thấy được nhị hoàng tử cố tình diễn xuất như vậy, Cố Vân Yên cố nén ý cười nói: “Hạo Nhi trưởng thành! Là thời điểm nên biết vài chuyện.....” Cố Vân Yên vung tay áo lên cho lui tả hữu “Hạo Nhi biết vì sao chỉ có ngươi cùng đệ đệ ở cùng mẫu phi trong cung điện này, mà huynh đệ tỷ muội còn lại không trụ cùng ngươi không?”

Nhị hoàng tử gật đầu nói: “Bởi vì Hạo Nhi cùng đệ đệ đều là mẫu phi sinh, cho nên ở cùng mẫu phi, mà huynh đệ tỷ muội khác không ở cùng một chỗ với Hạo Nhi, là vì bọn họ có mẫu phi của mình, bọn họ ở cùng một chỗ với mẫu phi của họ.”

“Hạo Nhi nói đúng, vậy ngươi có biết vì sao phụ hoàng không ở cùng một chỗ với chúng ta hay không?” Cố Vân Yên lại hỏi.

Hai hàng lông mày Nhị hoàng tử nhíu lại, nhức đầu nói: “Đúng rồi, vì sao phụ hoàng không ở cùng chúng ta?”

“Bởi vì phụ hoàng không chỉ là phụ hoàng của Hạo Nhi, còn là phụ hoàng của các huynh đệ tỷ muội khác, phụ hoàng là phụ hoàng chung của tất cả huynh đệ tỷ muội các con, cho nên phụ hoàng không thể ở riêng với một hoàng tử công chúa, Hạo Nhi hiểu được ý tứ mẫu phi không?”

Nhị hoàng tử chậm rãi gật đầu nói: “Hiểu được, phụ hoàng là của mọi người, chỉ có mẫu phi mới là của ta cùng đệ đệ.”

“Ân, cho nên về sau Hạo Nhi mặc kệ làm chuyện gì, đều phải nhớ kỹ điểm này, phụ hoàng không chỉ là phụ hoàng của ngươi, còn là phụ hoàng của người khác, mà phụ hoàng các ngươi còn có một tầng thân phận khác, chính là Hoàng thượng Đại Chiêu quốc, hắn đầu tiên là quân sau đó mới là phụ, đây là lý do vì sao ngươi ở trước mặt phụ hoàng phải tự xưng ‘Nhi thần’, ngươi trừ bỏ là hoàng nhi của hắn còn là thần tử của hắn.”

Tuy rằng hiện tại nhị hoàng tử vẫn không thể hoàn toàn hiểu được hàm nghĩa trong lời Cố Vân Yên nói, nhưng này cũng không ảnh hưởng nhị

https://thuviensach.vn

hoàng tử nhớ kỹ những gì Cố Vân Yên nói, Cố Vân Yên chính là muốn cho nhị hoàng tử từ từ ý thức được ‘Phụ hoàng’ cùng thuần túy ‘Phụ thân’ là có khác nhau, để tránh hắn vẫn đối đãi với Tiêu Dục thuần túy ‘Phụ thân’.

Nhị hoàng tử cẩn thận tự định giá lời Cố Vân Yên mới vừa nói, sau một lúc lâu, mới cái hiểu cái không nói: “Nhi thần đã biết, ngày sau nhi thần sẽ biểu hiện thật tốt, sẽ không làm cho phụ hoàng mẫu phi thất vọng, như vậy phụ hoàng mới có thể ở trong tất cả huynh đệ tỷ muội thích nhất nhi thần.”

Cố Vân Yên gật đầu “Ân, một lát đi tham gia gia yến, Hạo Nhi nhớ lấy ở trước mặt phụ hoàng mẫu hậu còn có hoàng tổ mẫu biểu hiện thật tốt.”

“Dạ! Nhi thần ghi nhớ mẫu phi dạy.”

Tử Thần điện

Cố Vân Yên nắm tay nhị hoàng tử, Thị Thư ôm tứ hoàng tử đi theo một bên, cứ như vậy xuất hiện trong Tử Thần điện.

“Vi thần/ nô tì /tần thiếp thỉnh an Thục phi nương nương, nhị hoàng tử, tứ hoàng tử, nương nương cùng hoàng tử vạn phúc kim an!” Trong điện mọi người trừ bỏ quý phi cùng Huệ phi, còn lại đều phải đứng lên hành lễ thỉnh an.

“Đều miễn lễ đi!” Cố Vân Yên dắt nhị hoàng tử ngồi xuống chỗ.

“Tạ nương nương ân điển!” Mọi người sau khi ngồi xuống, đều âm thầm đánh giá nhị hoàng tử bên cạnh Cố Vân Yên, các đại thần tốp năm tốp ba châu đầu ghé tai, nhẹ giọng thầm nghị luận.

Vẻ mặt Nhị hoàng tử tự nhiên hào phóng ngồi ở bên cạnh Cố Vân Yên tùy ý các đại thần đánh giá, không có chút gì khiếp đảm, thấy vậy, văn võ bá quan đều phải nhìn nhị hoàng tử với cặp mắt khác xưa.

https://thuviensach.vn

Quý phi ngồi trên Cố Vân Yên, trên mặt từ đầu tới cuối vẫn duy trì lạnh nhạt mỉm cười phù hợp, chỉ có hai tay trên đầu gối, gắt gao nắm chặt khăn trong tay, hận không thể xé khăn thành mảnh nhỏ.

Khóe mắt quý phi đảo qua mọi người trong điện, nhìn thấy ánh mắt các đại thần lộ ra tán thưởng đối nhị hoàng tử, lúc này xoay người nói nhỏ bên tai Cẩm Yên nói: "Ngươi tức khắc hồi cung đem đại hoàng tử đến Tử Thần điện..... Nói là bản cung mệnh lệnh."

Cẩm Yên nao nao, vẫn quỳ gối đáp ứng lui xuống.

Mắt Mạnh Nguyệt mang hận ý khẽ liếc nhìn khuôn mặt Cố Vân Yên như hoa như ngọc một cái, sau lại đem ánh mắt dừng ở trên người nhị hoàng tử cử chỉ đoan trang, hận ý trong con ngươi càng ngày càng đậm, dần dần trở nên âm trầm, giống như hóa thành một cái độc xà quấn quanh ở trên người nhị hoàng tử.

Lúc Cố Vân Yên ngoái đầu nhìn lại, Mạnh Nguyệt nhanh chóng cúi đầu, che giấu hận ý trong mắt, một cái hô hấp, hai tròng mắt thanh minh trở lại, giống như oán hận khi nãy chỉ là ảo giác.

Mạnh Nguyệt bưng lên rượu ngon trước mặt uống một hơi cạn sạch, nhìn lướt qua bên dòng họ hoàng thất cùng triều thần, người muốn thấy lại chưa tới, không khỏi có chút mất mát.

Qua nửa ly trà, Tiêu Dục cùng hai hậu mới chậm rãi đến, không giống bình thường là, trừ bỏ Tiêu Dục cùng Hoàng hậu nâng hai bên Thái hậu đi vào Tử Thần điện, phía sau còn đi theo Hoài vương cùng Hoài vương phi.

Nghĩ đến cũng phải, con trai tiên hoàng kẻ chết người phế, nay cũng chỉ còn lại Tiêu Dục cùng Hoài vương, hôm nay là Trung thu, là ngày một nhà đoàn tụ, Tiêu Dục cùng vợ chồng Hoài vương cùng đi ra mới có thể biểu hiện hoàng gia huynh hữu đệ cung, nhân nghĩa chí thiện.

https://thuviensach.vn

Mọi người đứng dậy hành lễ, Tiêu Dục vung tay áo bào lên cao giọng miễn lễ, Hoài vương dắt Hoài vương phi ngồi xuống vị trí đầu tiên bên tay trái tiệc rượu.

Tiêu Dục nâng chén, “Hôm nay Trung thu, các khanh cùng trẫm đoàn tụ một nơi, trẫm rất cao hứng! Đến, nâng chén!”

Ở Tiêu Dục khích lệ, mọi người đều nâng chén uống thả cửa, rất khoái hoạt.

Thị Họa cho nhị hoàng tử nửa chén nước trái cây, hai tay nhị hoàng tử bưng lên, đứng lên đi tới bậc thang, khom người nói với nhất đế hai hậu phía trên nói: “Nhân ngày Trung thu, nhi thần chúc phụ hoàng, mẫu hậu cùng với hoàng tổ mẫu trăng tròn giải mộng đoàn viên!” Nói xong một bộ tiểu đại nhân dấu tay áo uống hết nửa chén nước trái cây đó.

Khóe mắt đuôi lông mày Tiêu Dục đều là ý cười, nói: “Hoàng nhi tấm lòng son, thuần thiện chí hiếu, trẫm rất vui mừng! Người tới, đem bản vẽ ở Ngự thư phòng của trẫm ban thưởng nhị hoàng tử.”

Nhị hoàng tử quỳ một gối xuống, trịnh trọng nói: “Nhi thần tạ phụ hoàng ban cho, ngày sau nhất định chăm học tiến tới, không phụ phụ hoàng kỳ vọng!”

Nghe vậy, Tiêu Dục cùng Thái hậu đều lộ ra ý cười vui mừng, Hoàng hậu cũng gật đầu mỉm cười, triều thần phía dưới cũng liên thanh khen nhị hoàng tử.

Mà một màn này vừa vặn bị đại hoàng tử theo Cẩm Yên nhập điện nhìn thấy, Cẩm Yên lo lắng nhìn đại hoàng tử một cái, chỉ thấy mặt đại hoàng tử không chút thay đổi đi tới bên cạnh quý phi, không rên một tiếng ngồi xuống.

https://thuviensach.vn

Quý phi nhìn nhìn đại hoàng tử, một bộ muốn nói lại thôi, xoa xoa mi tâm, chung quy là một lời không nói.

Mạnh Nguyệt nhìn Hoài vương cùng Hoài vương phi đối diện, Hoài vương thỉnh thoảng gấp cho Hoài vương phi chút thức ăn, mà vẻ mặt Hoài vương phi hạnh phúc tươi cười, vợ chồng cười cười yến yến, không khỏi làm người bên ngoài cảm thán thật là một đôi thiên chỉ giai ngẫu.

Trong lòng Mạnh Nguyệt tràn đầy chua xót cùng đố kỵ, khóe miệng lộ ra một tia ý giễu cợt, không biết là trào phúng vợ chồng Hoài vương trước mặt người khác diễn ân ái, vẫn là trào phúng chính mình si tâm vọng tưởng, rượu một ly tiếp theo một ly rót vào trong bụng, rượu nhập khổ tâm thiên ti vạn lũ.

Mọi người ở đây thoải mái chè chén, Hoài vương phi lại bỗng nhiên nhướng mày, nắm khăn tay nôn ra một trận, Hoài vương vội buông ly rượu, động tác mềm nhẹ vỗ vỗ lưng Hoài vương phi, đương nhiên một màn này đưa tới chú ý của không ít người, dĩ nhiên cũng bao gồm nhất đế hai hậu ngồi phía trên.

Vẻ mặt Thái hậu quan tâm nói: “Thê tử Lão Tứ làm sao vậy? Chỗ nào không khoẻ?”

Vẻ mặt Hoài vương phi thẹn thùng, tiện đà đỏ mặt ngập ngừng nói: “Đã phiền mẫu hậu lo lắng, nô tì không có việc gì ~”

Thái hậu hồ nghi xem xem Hoài vương phi, khó hiểu vì sao nàng có vẻ thẹn thùng, sau một lúc lâu, bừng tỉnh đại ngộ cười nói: “Ai gia thật sự là lão hồ đồ! Lão hồ đồ!” Vừa nói vừa oán trách Hoài vương một cái “Lão Tứ ngươi cũng thật là, cũng không đem tin vui nói cho mẫu hậu sớm một chút, để mẫu hậu được vui vẻ.”

Vẻ mặt Hoài vương nghi hoặc nhìn Hoài vương phi lại nhìn Thái hậu, không rõ cho nên nói: “Nhi thần ngu dốt, không biết mẫu hậu nói tin vui

https://thuviensach.vn

gì?”

Hoài vương phi sợ Thái hậu hiểu lầm Hoài vương, lúc này nhẫn e thẹn nói: “Mẫu hậu hiểu lầm, bởi vì nô tì ngày còn thấp, đại phu không dám vọng ngôn kết luận, cho nên nô tì còn chưa đem việc này báo cho Vương gia biết, để tránh Vương gia uổng công vui mừng một hồi.”

Nghe vậy, Thái hậu ha ha nở nụ cười, tiện đà phân phó nói: “A Tinh, đem Hoài vương phi lĩnh đến thiền điện, truyền khẩu dụ ai gia, gọi Lưu Viện Phán tiến đến chẩn mạch cho Hoài vương phi.”

Hoài vương phi đứng dậy hành lễ cáo lui với nhất đế hai hậu, đi theo Từ ma ma đi thiền điện, chờ Lưu Viện Phán đến bắt mạch.

Mạnh Nguyệt nhìn Hoài vương đối diện nhìn theo Hoài vương phi rời đi, thần sắc sợ sệt, tựa hồ còn không chưa từ trong khiếp sợ vì tin vui bất ngờ phục hồi lại tinh thần.

Mạnh Nguyệt cực lực ức chế cảm xúc của mình, sợ mình vừa mất khống chế sẽ liều lĩnh chạy đến đối diện, ôm ấp Tiêu Hằng, nhưng dù vậy, ai oán cùng thương tâm trên mặt vẫn là không giấu được, mà hết thảy này đều không thể tránh được ánh mắt hữu tâm nhân, ví dụ như Tiêu Dục!

https://thuviensach.vn

Chương 97

Quý phi hơi hơi quay đầu, mỉm cười thấp giọng nói với đại hoàng tử bên cạnh người: “Mộc Nhi, đi kính phụ hoàng ngươi một ly đi.”

Đại hoàng tử chỉ lo cúi đầu ăn điểm tâm trước mặt, đối với lời quý phi nói làm như không nghe thấy, ngay cả mắt cũng không chớp cái nào, quý phi thấy thế, không khỏi tăng thêm giọng điệu nói: “Mộc Nhi, mẫu phi bảo ngươi đi kính rượu phụ hoàng ngươi, có nghe hay không?”

Nhưng mà đại hoàng tử vẫn là một bộ làm theo ý mình, không chút đem lời quý phi nói để ở trong lòng, quý phi buồn bực, lại ngại đang có người khác không tốt phát tác.

Một khắc sau, Hoài vương phi cùng Từ ma ma quay lại.

Hoài vương phi kìm lòng không đậu toát ra vẻ mặt vui mừng, hạnh phúc cùng thỏa mãn, mọi người thấy được như thế, liền biết nhất định là chuyện tốt tới.

Quả nhiên, ngay sau đó liền nghe được Từ ma ma vui sướng nói: “Khởi bẩm Hoàng thượng, Thái hậu nương nương, Hoàng hậu nương nương, Lưu Viện Phán bắt mạch cho Hoài vương phi sau, khẳng định là hỉ mạch không thể nghi ngờ, Hoài vương phi vừa có thai một tháng.” Vừa nói vừa xoay người quỳ gối thi lễ với Hoài vương “Lão nô chúc mừng Hoài vương, Hoài vương phi được đền bù mong muốn!”

Hoài vương cùng Hoài vương phi đại hôn đã có 3 năm, 3 năm nay Hoài vương phi nhưng vẫn không có truyền ra tin vui, tuy nói Hoài vương cũng có trắc phi cùng cơ thiếp, nhưng trong nhà quan lại bình thường ở Đại

https://thuviensach.vn

Chiêu trước lúc chính thất sinh hạ con trai trưởng, tiểu thiếp cùng cơ thiếp không được phép mang thai để tránh rối loạn tôn ti về sau, dòng họ hoàng thất cũng như thế, cho nên Hoài vương đến nay vẫn là dưới gối không con.

Thái hậu thật tâm vui vẻ, mặt mày hớn hở nói: “Tốt! Ở ngày hội Trung thu truyền ra tin vui, có thể thấy được thê tử lão Tứ là cái có phúc khí.”

Tiêu Dục gật đầu, mang cười nói: “Tứ đệ cuối cùng là có hậu thế, vi huynh đợi một ngày này đã đợi thật lâu, nay xem như buông xuống tảng đá trong lòng, Lưu Đức Phúc lấy trong tư khố trẫm bức trăm tử ngàn tôn tới đây, ban thưởng Hoài vương cùng Hoài vương phi.”

Bức bạch tử ngàn tôn trong miệng Tiêu Dục không chỉ là một bức họa đơn giản, đây được xem như 1 trong 3 bức họa đắt giá nhất đương thời, xuất từ tay thiên hạ đệ nhất công tử Mặc Ngọc, toàn bức họa sử dụng vàng ròng mài làm phấn mà vẽ, thành vật báu vô giá.

Đồng tử Lưu Đức Phúc nháy mắt tĩnh lại, giây lát lập tức khom người lui xuống.

“Thần đệ /nô tì tạ Hoàng thượng ân điển!” Vợ chồng Hoài vương hành lễ tạ ơn.

Tiêu Dục thưởng xong, tiếp theo đó là Thái hậu cùng Hoàng hậu, hai hậu ban cho cũng đều là vật vô giá, còn lại dòng họ hoàng thất và văn võ bách quan cũng đều tiến lên chúc mừng vợ chồng Hoài vương.

Yến hội tan, Hoài vương cùng Hoài vương phi đang chuẩn bị ra cung, bỗng nhiên thấy được cận vệ bên cạnh thừa dịp Hoài vương phi không để ý lặng lẽ đưa Hoài vương một tờ giấy.

Hoài vương nhìn lướt qua tờ giấy thật nhanh, mặt trên một hàng tự thể xinh đẹp ánh vào mi mắt: “Nguyệt thượng liễu đầu cành, nhân ước hoàng hôn sau.”

https://thuviensach.vn

Hoài vương khẽ nhíu mi, do dự một lát, nói với Hoài vương phi bên cạnh: “Quản gia ở ngoài cung, trước hết để cho hắn đưa ngươi hồi phủ đi, bổn vương còn có chuyện quan trọng thương lượng cùng hoàng huynh, một lát mới trở về.”

Trong con ngươi Hoài vương phi thật nhanh hiện lên một chút tối tăm, giây lát lướt qua, lại cười nói: “Vậy nô tì hồi phủ trước, Vương gia cũng chớ làm lụng quá mức vất vả, nô tì ở trong phủ chờ ngài trở về.”

Hoài vương gật đầu, hai người tách ra trước cửa cung.

Yến hội tan, Mạnh Nguyệt liền khẩn cấp chạy tới nơi nàng cùng Hoài vương thường xuyên gặp, lòng nóng như lửa đốt đợi Hoài vương đến.

Ngay tại lúc Mạnh Nguyệt chờ nôn nóng không thôi, Hoài vương khoan thai đến chậm, sắc mặt có chút tức giận nhìn Mạnh Nguyệt, nói: “Bổn vương không phải đã nói rồi sao? Đoạn thời gian này bổn vương không tiện cùng ngươi gặp mặt, tránh cho hoàng huynh cùng Vương phi hoài nghi.”

“Nguyệt nhi quản không được nhiều như vậy, Nguyệt nhi chỉ muốn cùng gia cùng một chỗ, cái gì cũng không quản cái gì cũng không quan tâm, cứ như vậy ở cùng một chỗ.” Mạnh Nguyệt có chút điên cuồng lắc đầu nói.

“Ồn ào cái gì? Có phải muốn cho khắp thiên hạ biết bổn vương cùng ngươi tư hội, hoặc là ngươi một lòng nghĩ khiến bổn vương cùng ngươi đều bị mất mạng?” Mặt Hoài vương không chút thay đổi nói.

“Không! Nguyệt nhi không nghĩ vậy, Nguyệt nhi chỉ muốn cùng gia thật tốt, vĩnh viễn cũng không tách ra.....” Mạnh Nguyệt kìm lòng không đậu nghẹn ngào lên.

“Nếu ngươi còn muốn cùng một chỗ với bổn vương, còn muốn bổn vương lại đến gặp ngươi, vậy ngươi liền an an phận phận đợi ở Khánh Phương trai của ngươi, chờ bổn vương chủ động liên hệ, nếu không, đừng

https://thuviensach.vn

trách bổn vương không nhớ tình cũ!” Sắc mặt Hoài vương đột nhiên phát lạnh, liền ngay cả đôi mắt hoa đào phong lưu ngày thường giờ này khắc này thoạt nhìn cũng sắc bén vô tình, môi mỏng hé ra hợp lại, nói ra lời làm cho Mạnh Nguyệt nhất thời như rơi vào hầm băng, rét lạnh từ đầu đến chân.

Hai mắt Mạnh Nguyệt trợn lên, không dám tin lời vô tình này là xuất từ Hoài vương trước mặt, Hoài vương hiện tại làm cho nàng cảm thấy thực xa lạ, xa lạ khiến người ta khó có thể tiếp nhận, giống như biến thành một người khác, một người nàng không biết.

“Gia..... Ngài nhất định là nói đùa với Nguyệt nhi có phải hay không? Ngài sẽ không không để ý tới Nguyệt nhi, ngài sao bỏ được không để ý tới Nguyệt nhi chứ? Ngài từng nói qua ngài thích Nguyệt nhi, lần đầu tiên nhìn thấy Nguyệt nhi ngài liền không thể tự kềm chế yêu Nguyệt nhi, cho nên lúc thấy Nguyệt nhi rơi xuống Tuân hà, mới có thể cam nguyện mạo hiểm làm Hoàng thượng tức giận cũng muốn cứu Nguyệt nhi. Ngài còn nói ngài muốn ở cùng một chỗ với Nguyệt nhi, muốn cho Nguyệt nhi hạnh phúc, vì Nguyệt nhi chuyện gì ngài đều nguyện ý làm. Này đó ngài đều đã quên sao?”

“Bổn vương không quên, lời bổn vương nói qua bổn vương sẽ nhớ rõ, nhưng điều kiện tiên quyết là ngươi nghe lời, bổn vương không thích nữ nhân không nghe lời, đặc biệt nữ nhân cả ngày quấn quít lấy bổn vương không tha.”

“Nguyệt nhi nghe lời, cầu gia không cần không để ý tới Nguyệt nhi, Nguyệt nhi không thể không có gia, chỉ cần Nguyệt nhi biết trong lòng gia còn có Nguyệt nhi, Nguyệt nhi sẽ ngoan ngoãn, không bao giờ nữa khiến gia sinh khí.....” Mạnh Nguyệt than thở khóc lóc nói.

Hoài vương hoãn vẻ mặt nói: “Ân, chỉ cần Nguyệt nhi ngoan ngoãn nghe lời, bổn vương cũng luyến tiếc không để ý tới Nguyệt nhi.”

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, lúc này Mạnh Nguyệt bổ nhào vào trong lòng Hoài vương, ôm lấy hắn thật chặt như sống sót sau tai nạn.

Ngự thư phòng

“Hắc Phong/ Thanh Vân bái kiến chủ tử.” Một nam một nữ quỳ một gối xuống, quỳ trước mặt Tiêu Dục.

“Đứng lên đi! Sự tình thế nào?” Tiêu Dục trầm giọng nói.

“Hồi bẩm chủ tử, thuộc hạ cùng Thanh Vân một đường truy tung Hoài vương, ở lãnh cung phía bắc thấy..... Thấy Hoài vương cùng Mạnh chiêu nghi..... gặp mặt.” Hắc Phong làm như châm chước nên nói thế nào mới thích hợp.

“Chỉ là chạm mặt thôi sao? Có thấy bọn họ có hành động gì dị thường?” Hai hàng lông mày Tiêu Dục khẽ nhíu nói.

Hắc Phong và Thanh Vân nhìn nhau, vội cúi đầu, rất nhanh liền nghe được giọng của Thanh Vân quyến rũ vang lên “Bởi vì khoảng cách quá xa, thuộc hạ không thể nghe được nội dung Hoài vương nói chuyện với Mạnh chiêu nghi, nhưng toàn bộ quá trình Mạnh chiêu nghi thần tình kích động, một lần rơi lệ, cử chỉ hai người vô cùng thân thiết, cuối cùng..... Cuối cùng gắt gao ôm nhau!” Nói xong, Thanh Vân cùng Hắc Phong càng cúi thấp đầu, liền ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Nghe vậy, sắc mặt Tiêu Dục xanh mét, trong con ngươi lửa giận hừng hực thiêu đốt, một tiếng dị vang, mặc thạch trên ngự án liền bể thành bột phấn.

Hai người đang quỳ phía dưới hết hồn một trận, câm như hến.

“Tra! Vô luận các ngươi dùng thủ đoạn gì, đều phải tra rõ cho trẫm Hoài vương cùng Mạnh chiêu nghi từ lúc nào bắt đầu..... tư hội.” Mặt Tiêu Dục

https://thuviensach.vn

như hàn băng, giọng điệu chán ghét, ngực kịch liệt phập phồng.

“Dạ! Thuộc hạ lĩnh mệnh, thề sống chết hoàn thành nhiệm vụ.” Hắc Phong cùng Thanh Vân trịnh trọng hứa hẹn nói.

Phượng Nghi cung

Bên trong Hoàng hậu dựa vào tháp quý phi, hai mắt khẽ nhắm, tay phải vung lên, vẻ mặt mỏi mệt. Liên Hương đứng phía sau Hoàng hậu, nhẹ nhàng vuốt ve hai bên huyệt Thái Dương cho nàng, để giảm bớt mệt nhọc.

Một hồi lâu, Hoàng hậu mới chậm rãi mở mắt, xua tay ý bảo Liên Hương thối lui đến một bên, ngồi nghiêm chỉnh nói: “Cố Vân Yên đánh bàn tính này thật ay, nhị hoàng tử còn chưa có vỡ lòng đâu, nàng liền khẩn cấp đặt nền móng cho con trai mình, thật là làm cho bản cung trở tay không kịp.”

Lâm tần gật đầu, sắc mặt ngưng trọng nói: “Ngàn phòng vạn phòng nhưng thật ra không phòng điểm này, xem ra Thục phi nương nương so với Mộng Thuần dự đoán còn muốn khó đối phó hơn.”

“Một nữ nhân tiến cung không đến 4 năm, có thể nhanh chóng đi đến chính nhị phẩm Thục phi còn bình yên sinh hạ hai hoàng tử sao lại không có thủ đoạn? Nếu là dễ dàng đối phó, bản cung đã sớm đưa nàng đi hoàng tuyền làm bạn với Vương thứ nhân, còn có thể để nàng đi tới hôm nay, làm cho nàng càng ngày càng củng cố thế lực, thậm chí uy hiếp được hậu vị của bản cung?” Hoàng hậu cắn răng nói.

Lâm tần cúi đầu, áy náy thỉnh tội nói: “Là Mộng Thuần xem nhẹ thực lực của đối thủ, làm cho đối thủ có cơ hội chuyển mình, xin biểu tỷ trách phạt.”

Hoàng hậu hư liếc mắt Lâm tần một cái, giận dữ nói: “Cũng thế! Việc này cũng không thể trách ngươi, bản cung giao thủ cùng nàng 4 năm, vẫn

https://thuviensach.vn

như cũ không chiếm được nửa điểm tiện nghi, huống hồ là ngươi mới vào cung đình."

"Tạ biểu tỷ thông cảm! Ngày sau Mộng Thuần chắc chắn đem hết toàn lực, trợ biểu tỷ quét dọn hết thảy chướng ngại."

"Ân! Tình huống bên kia như thế nào?" Bỗng nhiên nghe được Hoàng hậu nói.

Mắt Lâm tần hiện lên âm ngoan sắc, cười lạnh nói: "Biểu tỷ yên tâm, sự tình tiến triển thật sự thuận lợi, hắn..... chịu không quá mùa đông."

"Động tác nhanh hơn, bản cung không muốn chờ nữa."

"Dạ! Mộng Thuần nhất định làm cho biểu tỷ được đền bù mong muốn!"

Hoàng hậu trầm mặc một lúc lâu, hồi lâu mới nói: "Sau này bản cung sẽ nghĩ biện pháp làm cho Hoàng thượng lật thẻ đầu bài của ngươi nhiều một chút, ngươi nắm chắc thời cơ, mau chóng hoài thượng hoàng tự....."

Nghe vậy, mắt Lâm tần lộ ra mừng như điên, túm thật chặt khăn tay nói: "Mộng Thuần tạ biểu tỷ ân điển!"

"Nói lời cảm tạ chỉ sợ còn quá sớm, có thể hoài thượng hay không còn phải xem bản sự của ngươi, chỉ mong ngươi sẽ không làm cho bản cung thất vọng."

"Dạ! Mộng Thuần biết nên làm như thế nào, tuyệt sẽ không làm biểu tỷ thất vọng." Lâm tần tin tưởng mười phần, giọng điệu kiên định.

"Vậy liền tốt! Đi đi, bản cung mệt mỏi, không lưu ngươi dùng bữa." Lâm tần hành lễ cáo lui.

Trương ma ma nhìn bóng dáng Lâm tần đi xa, nhịn không được nhắc nhở nói: "Chủ tử, ngài thật định để biểu tiểu thư sinh hạ hoàng tự?"

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu cười lạnh nói: “Ma ma lo lắng nếu nàng sinh hạ hoàng tự, gia tộc ngược lại duy trì nàng thay thế bản cung? Mà bản cung sẽ trở thành quân cờ không còn giá trị lợi dụng bị vất bỏ? A..... Bản cung có thể đem nàng phủng lên trời..... Liền có thể đem nàng đánh vào vực sâu vạn trượng!”

https://thuviensach.vn

Chương 98

Trung thu vừa qua, rất nhanh liền vào tháng 9, trời dần dần chuyển lạnh, hậu cung cũng bắt đầu mặc vào áo khoác lông cừu.

“Mẫu phi, nhi thần có phải lại cao hơn không?” Nhị hoàng tử kéo kéo tay áo, nhìn chỗ cổ tay lộ ra cánh tay mập mạp, lập tức ngẩng đầu, vẻ mặt cười tủm tỉm nói.

Cố Vân Yên cúi đầu nhìn, quần áo ba tháng trước nhị hoàng tử mặc vào vừa người, lúc này tay áo lại có chút ngắn, “Ân! Quả thật là cao hơn chút, quần áo đều có chút không hợp thân, một lát bảo Thị Họa a di đo thân người con một lần nữa, để Thượng y cục may cho ngươi mấy bộ mới vừa người.”

“Thật tốt quá! Nhi thần lại cao.” Nhị hoàng tử khanh khách bật cười.

Cố Vân Yên lắc đầu cũng bật cười nói: “Hạo Nhi đang tuổi lớn, mau cao là đương nhiên, ngươi còn cao hứng đến như vậy.”

Nhị hoàng tử nhéo nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn đầy thịt của mình, nói: “Bộ dạng nhi thần cứ béo đầy thịt, hoàng tổ mẫu luôn thích bẹo má nhi thần, vừa bẹo vừa nói tâm can bảo bối, nhi thần không thích như vậy, điều này làm cho nhi thần cảm thấy mình thực yếu ớt, nhi thần muốn làm nam tử hán đỉnh thiên lập địa giống phụ hoàng, như vậy mới có thể bảo hộ đệ đệ cùng mẫu phi!”

Mắt Cố Vân Yên lộ ra cảm động, xoay người hôn xuống trán nhị hoàng tử, nói: “Hạo Nhi là đứa nhỏ tốt!”

https://thuviensach.vn

Chợt thấy Thị Thư ôm tứ hoàng tử tiến vào "Tứ hoàng tử vừa tỉnh lại, ầm ĩ tìm chủ tử, một lát cũng không muốn ly khai chủ tử."

Tứ hoàng tử trong lòng Thị Thư hai mắt đỏ bừng, trên hang lông mi còn vương nước mắt, hai mắt đẫm lệ lưng tròng nhìn Cố Vân Yên cùng nhị hoàng tử, cái miệng nhỏ nhắn ủy khuất cong lên, bộ dáng kia khiến tâm Cố Vân Yên đều hóa thành nước, liền ôm vào lòng thương yêu một phen.

Nhị hoàng tử từ lấy từ trong áo ra khăn tay nhỏ bé, động tác ôn nhu lau đi nước mắt cho tứ hoàng tử, dụ dỗ nói:"Đệ đệ không khóc, đệ đệ ngoan, một hồi ca ca cùng mẫu phi mang ngươi đi Ngự Hoa viên chơi."

"Hạo Nhi mang Bạch Tuyết theo đi, nó cũng đã lâu không được ra ngoài chơi, nghĩ đến cũng là sắp nghẹn hỏng rồi." Cố Vân Yên nhớ tới bộ dáng đòi đi chơi của Bạch Tuyết, không khỏi bật cười.

Từ lúc nhị hoàng tử ra đời, chủ nhân BạchTuyết liền từ Cố Vân Yên biến thành nhị hoàng tử, một người một chim chơi thật sự vui mừng, ngày đêm ở chung, Bạch Tuyết liền thành bạn thân thiết của nhị hoàng tử ở Trường Xuân cung. Bạch Tuyết thông minh lại rất hiểu ý người, 1 năm trước đã không cần nhốt nó trong lồng. tuy rằng Bạch Tuyết có thể tự do bay lượn, nhưng Bạch Tuyết sớm đem Trường Xuân cung làm nhà mình, cho nên mỗi ngày cũng chỉ là ở trong sân bồi nhị hoàng tử chơi, sẽ không lén bay khỏi Trường Xuân cung.

Nhị hoàng tử mừng rỡ như điên, "Tốt quá! Nhi thần liền đi mang theo Bạch Tuyết." Tiếng nói vừa dứt người liền nhanh như chớp chạy đi ra ngoài.

Lúc này đúng là sau giờ ngọ, gió thổi dịu nhẹ trong Ngự Hoa viên, một cỗ hương thơm liền thấm nhập tâm tì, làm cho người ta cảm thấy thần thanh khí sảng.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên ôm tứ hoàng tử ngồi xuống Thanh Phong đình, nhị hoàng tử cùng Bạch Tuyết chơi dưới tàng cây hoa quế tràn đầy mùi thơm ngào ngạt. Bạch Tuyết chớp chớp hai mắt linh động, bỗng nhiên chậm rãi bay về phía trước, nhị hoàng tử vội truy đuổi phía sau.

“Đại hoàng tử, chúng ta hồi cung đi? Quý phi nương nương còn chờ trong cung.” Đại cung nữ bên người Đại hoàng tử ôn nhu khuyên nhủ.

Đại hoàng tử ngồi xổm dưới đất nhẹ nhàng vuốt ve đỉnh đầu tiểu bạch thỏ, cũng không quay đầu lại nói: “Tiểu bạch thỏ đã muốn một thời gian thật dài không có đi ra ngoài chơi, ta muốn bồi nó nhiều một chút.”

Đại cung nữ còn định khuyên, chợt thấy đằng xa nhị hoàng tử chạy vội tới, một bên chạy một bên ngửa đầu gọi “Bạch Tuyết dừng lại, chúng ta không thể cách mẫu phi cùng đệ đệ quá xa, bằng không mẫu phi sẽ lo lắng.”

Đại hoàng tử nghe tiếng quay đầu, bình tĩnh nhìn thoáng qua nhị hoàng tử thở hổn hển, tiện đà ôm lấy tiểu bạch thỏ trên đất liền xoay người muốn rời khỏi.

“Nô tài/ nô tỳ thỉnh an nhị hoàng tử, nhị hoàng tử vạn phúc kim an!” Chúng cung nhân quỳ xuống hành lễ với nhị hoàng tử.

Nhị hoàng tử vung tay nhỏ bé lên, nói: “Đều đứng lên đi!” Nhận thấy được đại hoàng tử muốn rời đi “Đại hoàng huynh, ngươi cũng đến Ngự Hoa viên chơi nha!”

Đại hoàng tử ôm con thỏ trong tay, không nói lời nào.

Nhị hoàng tử kinh hỉ nhìn tiểu bạch thỏ trong lòng đại hoàng tử, con thỏ nhỏ cả người đều là lông trắng muốt, thoạt nhìn tựa như một khối bông mềm mại. Nếu vừa liếc nhìn, có vài phần tương tự Bạch Tuyết. Hấp dẫn người nhất chính là hai lỗ tai thật dài cùng với hai mắt như ruby vậy, mắt to

https://thuviensach.vn

chớp chớp linh động, chói mắt lại loá mắt. Thật quá đáng yêu! Nhị hoàng tử không khỏi tán thưởng trong lòng một tiếng.

“Đại hoàng huynh tiểu bạch thỏ của huynh thật đáng yêu, bộ dạng cùng Bạch Tuyết của ta có điểm giống a, huynh xem!” Nhị hoàng tử nói xong chỉ chỉ Bạch Tuyết đang ở trên nhánh cây.

Ánh mắt Đại hoàng tử không tự chủ được nhìn phương hướng nhị hoàng tử chỉ, lúc nhìn thấy con chim xinh đẹp giống như một khối tuyết trắng trên cây, trong mắt tản mát ra hào quang, sau một lúc lâu, mới di chuyển được tầm mắt khỏi Bạch Tuyết.

“Thế nào? Bạch Tuyết của ta có phải phải cũng nhìn tốt lắm hay không, nó rất thông minh, còn có thể nói chuyện đấy!” Nhị hoàng tử vừa nói xong, Bạch Tuyết liền giống như đang phối hợp với hắn, lúc này mở ra cổ họng kêu to nói:“Đẹp mặt! Đẹp mặt! Thật là đẹp mắt!”

Đại hoàng tử hơi hơi há miệng, kinh ngạc nhìn Bạch Tuyết, hâm mộ thốt ra nói: “Nếu ta cũng có một con chim biết nói chuyện thì tốt rồi.” Một hồi lâu mới nhận thấy được mình không cẩn thận nói ra suy nghĩ trong lòng, khuôn mặt không khỏi quẫn bách thu hồi ánh mắt, thật nhanh cúi đầu nhìn tiểu bạch thỏ trong lòng.

“Ta cũng muốn nuôi một con thỏ xinh đẹp giống như của huynh! Nếu không như vậy đi, ta cho huynh mượn Bạch Tuyết chơi, huynh cho ta mượn con thỏ chơi, đại hoàng huynh nghĩ thế nào?” Nhị hoàng tử gãi gãi đầu, suy nghĩ một hồi đề nghị nói.

Đại hoàng tử vốn định một ngụm cự tuyệt, nhưng nhìn nhìn Bạch Tuyết thỉnh thoảng kêu lên vui mừng, liền rối rắm, chung quy không cách nào nhẫn tâm cự tuyệt đề nghị mê người này của nhị hoàng tử, một hồi lâu, mới nhìn nhị hoàng tử nhỏ giọng nói: “Lần trước ta làm ngươi bị thương, ngươi không giận ta sao?”

https://thuviensach.vn

Nhị hoàng tử nhếch miệng cười, mặt mày loan loan, tay nhỏ bé vung vung nói: “Mẫu phi nói đại hoàng huynh không phải cố ý muốn đả thương Hạo Nhi, phụ hoàng cũng nói, giữa huynh đệ cần huynh hữu đệ cung, cho nhau khiêm nhượng, đại hoàng huynh là ca ca Hạo Nhi, cho nên Hạo Nhi không sinh khí đại hoàng huynh.”

“Thục phi nàng..... Nàng không có trách ta làm ngươi bị thương?” Đại hoàng tử do do dự dự hỏi, nói xong vẻ mặt chờ mong nhìn về phía nhị hoàng tử, tựa hồ nóng lòng muốn biết đáp án.

Nhị hoàng tử lắc đầu “Mẫu phi không có trách đại hoàng huynh, nàng còn bảo Hạo Nhi không cần sinh khí đại hoàng huynh, nàng nói huynh đệ không có cách đêm thù, cho nên Hạo Nhi cùng mẫu phi cũng không trách đại hoàng huynh.”

“Thực không? Thục phi thật sự nói như vậy sao?” Đại hoàng tử lại xác nhận, nhị hoàng tử còn thật sự gật gật đầu.

“Vậy được rồi! Ta đáp ứng dùng con thỏ trao đổi với con chim của ngươi, tiểu bạch thỏ nhát gan, ngươi nhưng đừng dọa nó.” Đại hoàng tử trầm mặc hồi lâu, mới hạ quyết định quyết tâm trao đổi cùng nhị hoàng tử.

Nghe được lời đại hoàng tử nói, nhị hoàng tử vui vẻ nói: “Thật tốt! Ta sẽ không dọa nó, để ta ôm nó một cái đi?” Nói xong thận trọng ôm lấy tiểu bạch thỏ.

Tiểu hài tử trong lúc đó ngăn cách tới cũng nhanh đi cũng nhanh, rất nhanh đại hoàng tử liền đem không thoải mái lúc trước quẳng đến sau đầu, huynh đệ ở chung vui vẻ, Cố Vân Yên cách đó không xa nhìn một màn trước mặt, trên mặt lộ ra tươi cười xán lạn.

Trường Xuân cung

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục mang tâm sự cùng Cố Vân Yên dùng bữa tối, từ đầu tới cuối trầm mặc không nói, Tiêu Dục như vậy làm cho Cố Vân Yên có chút không biết làm sao, thậm chí ăn không thấy ngon. Không rõ đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, nhưng lại làm cho sắc mặt Tiêu Dục ngưng trọng như thế.

Tiêu Dục đột nhiên nhìn về phía Cố Vân Yên, nhìn thẳng hai mắt Cố Vân Yên nói: "Nếu là Yên nhi có thể lựa chọn, Yên nhi nguyện ý làm nữ nhân của trẫm, hay là..... Hay là muốn làm nữ nhân của Hoài vương?"

Vẻ mặt Cố Vân Yên kinh ngạc, sau một lúc lâu, ngồi ngay ngắn nói: "Hoàng thượng tài đức vẹn toàn, hùng thao vĩ lược, tuấn mỹ vô đào, là nam nhân ưu tú nhất thế gian này, cũng là nam nhân duy nhất có thể làm cho nô tì động tâm, nô tì nhất định là không chút do dự lựa chọn làm nữ nhân của Hoàng thượng."

"Đây là suy nghĩ trong lòng Yên nhi sao? Hay là vì ngại thân phận trẫm mới không thể không nói như vậy?" Thần sắc Tiêu Dục đen tối không rõ.

Cố Vân Yên nhìn lại ánh mắt Tiêu Dục "Lời nô tì nói, đều là những câu phát ra từ nội tâm đến từ phế phủ, tuyệt không nửa câu nói dối." Bất quá này đó là giới hạn cho kiếp trước, Cố Vân Yên ở trong lòng bổ sung nói.

Tiêu Dục thấy được trong mắt Cố Vân Yên một mảnh trong suốt cùng kiên định, không chút giống như đang nói dối, mới cúi đầu hít một tiếng, "Nếu là như lời Yên nhi nói, vậy vì sao còn có người chê trân châu mà mê gỗ mục đâu....."

Cố Vân Yên không rõ hỏi lại "Hoàng thượng sao nói ra lời này, đã xảy ra chuyện gì?"

Tiêu Dục không trả lời Cố Vân Yên, mà là gắp một khối giò heo kho để vào trong chén Cố Vân Yên, nói: "Hôm nay hương vị giò heo kho không sai, Yên nhi ăn nhiều một chút."

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục không muốn nói rõ, Cố Vân Yên liền không lại tiếp tục đề tài này, thức thời cúi đầu ăn trong bát.

Tiêu Dục nhìn thoáng qua Cố Vân Yên tướng ăn ưu nhã, trong đầu không khỏi lại nghĩ tới những gì Hắc Phong báo cáo trong Ngự thư phòng lúc trước: Theo thuộc hạ tra, hai người Mạnh chiêu nghi cùng Hoài vương từ lúc năm trước đi Tuân hà xem đua thuyền rồng trở về, liền càng chạy càng gần, thậm chí tránh đi tầm mắt mọi người trong cung, thỉnh thoảng lén gặp.

Tiêu Dục thả bát trong tay xuống, nói: “Trẫm đã lâu không có đi thăm Châu nhi, thật có chút nhớ..... Trẫm đi Khánh Phương trai nhìn xem, Yên nhi không cần đứng dậy đưa tiễn!” Lời còn chưa dứt, người đã đứng dậy rời đi.

Cố Vân Yên kinh ngạc nhìn hành vi Tiêu Dục dị thường, còn không kịp đứng dậy Tiêu Dục liền biến mất khỏi điện.

Khánh Phương trai

“Nô tì thỉnh an Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn phúc kim an!” Mạnh Nguyệt âm thầm kinh ngạc, vì sao Tiêu Dục đột nhiên xuất hiện ở trong cung mình.

“Đứng lên đi! Trẫm đã lâu không thăm ngươi cùng Châu nhi, hôm nay liền lại đây nhìn xem, Châu nhi đâu?” Tầm mắt Tiêu Dục vẫn không dừng lại trên người Mạnh Nguyệt.

“Ở phía sau ạ, nô tì này liền bảo người ta ôm nàng đến.” Mạnh Nguyệt mang cười nói.

https://thuviensach.vn

Chương 99+1

"Không cần, trẫm tự mình đi qua." Nói xong nhấc chân liền đi hậu thất.

Mạnh Nguyệt giật mình, tổng cảm giác hôm nay Tiêu Dục là lạ, không kịp suy nghĩ kĩ chỉ có thể bước nhanh theo.

Tiêu Dục đứng bên giường, từ trên cao nhìn xuống dung nhan Tứ công chúa đang ngủ mê, thần sắc phức tạp khôn kể, lúc tầm mắt nhìn tới đôi mắt Tứ công chúa trời sinh hoa đào đa tình, nhất thời khuôn mặt Tiêu Dục buộc chặt, đồng tử co rút một trận, bàn tay giấu trong tay áo gắt gao nắm thành quả đấm, gân xanh trên mu bàn tay hiện lên, huyệt Thái Dương thình thịch nhảy không ngừng.

Bởi vì Tiêu Dục đưa lưng về phía Mạnh Nguyệt, cho nên Mạnh Nguyệt đối với phản ứng kịch liệt của Tiêu Dục lúc này không hề biết, hồi lâu, Tiêu Dục âm thầm áp chế lửa giận trong lòng, dùng sức nhắm mắt lại, đến lúc mở mắt thần sắc đã khôi phục như thường.

Tiêu Dục xoay người, khuôn mặt bình tĩnh nói: "Châu nhi đã ngủ, trẫm sẽ không quấy rầy nàng ngủ..... Ngươi lưu lại chiếu cố Châu nhi đi, không cần đi ra đưa trẫm."

Mạnh Nguyệt quỳ gối thi lễ: "Dạ! Nô tì cung đưa Hoàng thượng!"

Ban đêm, một cái bóng dáng màu đen lẻn vào Khánh Phương trai, thần không biết quỷ không hay nhập hậu thất điểm huyệt Tứ công chúa, chợt, từ trong lòng ngực lấy ra một cái chai trong suốt, ngân châm nhẹ nhàng đâm một cái, một giọt máu đỏ tươi liền rơi vào trong nước, rất nhanh bóng đen tựa như đến, nhẹ nhàng rời Khánh Phương trai.

https://thuviensach.vn

Trong đêm đen, nam tử khí vũ hiên ngang khoanh tay đứng cách Khánh Phương trai không xa, nhìn thoáng qua bóng đen hai tay trình lên cái chai, ngón trỏ nhẹ nhàng bắn ra, một giọt máu liền chuẩn xác hạ xuống trong bình.

Hai giọt máu đỏ tươi ở trong bóng đêm xinh đẹp nở rộ, theo nước gợn nhộn nhạo, huyết châu chậm rãi lan ra, không chút dấu hiệu hợp lại làm một, sắc mặt nam tử cũng theo bọt nước hoàn toàn hòa tan trong nước mà trở nên xanh mét.

Nam tử tức giận quăng cái chai xuống đất, ánh mắt lạnh lẽo nhìn thoáng qua Khánh Phương trai, xoay người rời đi.

Đêm khuya, Cố Vân Yên mơ mơ màng màng nhìn đến đầu giường lập lờ nhân ảnh, trở mình, bóng dáng vẫn như cũ đứng yên đó, trong lòng khiếp sợ, nhất thời hết cơn buồn ngủ.

Ngay tại lúc nàng nhắm mắt cố bình tĩnh, âm thầm nghĩ kế tiếp nên ứng phó thế nào, liền nghe được giọng Tiêu Dục trầm thấp: “Yên nhi chớ sợ, là trẫm!”

Cố Vân Yên nhất thời thở phào một cái, trợn mắt nói: “Hoàng thượng tiến vào cũng không lên tiếng, làm hại nô tì còn tưởng rằng là người nào lớn mật dám đêm khuya lẻn vào cư thất phi tần chứ.”

Tiêu Dục vẫn khác thường như ban ngày, im lặng nghe Cố Vân Yên trêu chọc, nhanh chóng thoát ngoại bào leo lên giường, bàn tay to vươn ra, Cố Vân Yên liền đến trong lòng Tiêu Dục.

“Trẫm ngủ không được, nhớ tới Yên nhi liền lại đây, Yên nhi bồi trẫm ngủ đi!” Giọng Tiêu Dục hơi mỏi mệt, xem như đang giải thích với Cố Vân Yên vì sao hắn đêm khuya xuất hiện ở nơi này.

https://thuviensach.vn

“Ân, ngủ đi! Sáng mai Hoàng thượng còn phải lâm triều.” Nói xong nhắm mắt lại tựa bả vai Tiêu Dục đi vào giấc ngủ.

Tiêu Dục cúi đầu “Ân ~” một tiếng. Ngay sau đó ôm Cố Vân Yên càng chặt hơn chút, tựa hồ ôm Cố Vân Yên đi vào giấc ngủ phiền toái trong lòng liền tiêu hơn phân nửa. (nhờ Mạnh Nguyệt anh hoàng càng thương Cố tỷ)

Khánh Phương trai

Mạnh Nguyệt ôm Tứ công chúa khuôn mặt tiều tụy, ánh mắt ai oán nhẹ giọng nỉ non nói: “Châu nhi có phải cũng tưởng niệm phụ vương ngươi giống mẫu phi hay không? Mẫu phi đã sai người truyền thư cho phụ vương ngươi, hẹn hắn hôm nay vào cung gặp mặt,..... Mẫu phi đã muốn thật lâu không có nhìn thấy phụ vương ngươi, ngày đợi đêm mong chỉ ngóng trông có thể gặp mặt phụ vương ngươi một lần, hơn nửa tháng nay, phụ hoàng ngươi nhưng lại nhẫn tâm thời gian dài như vậy không liên hệ với mẫu phi.....”

Thanh nhi lững thững tiến vào, hơi hơi quỳ gối thi lễ nói: “Khởi bẩm chủ tử, vị kia đã hồi âm, nói chạng vạng gặp chỗ cũ.”

Mạnh Nguyệt nghe được Thanh nhi báo, lúc này mặt lộ vẻ vui sướng, hai mắt vốn ảm đạm nháy mắt xán lạn như ngôi sao.

Duyên Hi cung

Đại hoàng tử bế tiểu bạch thỏ đang muốn dẫn cung nhân đi ra ngoài, lại nghe được quý phi cao giọng nói: “Đứng lại! Ngươi muốn đi đâu?”

Đại hoàng tử quay đầu, bĩu cái miệng nhỏ nhắn nói: “Ta muốn mang tiểu bạch thỏ đi Ngự Hoa viên chơi.”

Sắc mặt quý phi trầm xuống, nói: “Chơi! Chơi! Chơi! Chỉ biết chơi..... Sang năm nhị hoàng đệ ngươi sẽ vỡ lòng, ngươi nếu là không cố gắng học

https://thuviensach.vn

tập, rất nhanh hắn sẽ vượt qua ngươi.”

“Thái phó giao công khóa, nhi thần đã làm xong.” Đại hoàng tử cọc cằn nói.

Quý phi tức giận, cáu gắt nói: “Hôm nay ngươi tuyệt đối không được đi, ngoan ngoãn ở trong cung cho ta.”

“Ta là hoàng tử, không phải phạm nhân của ngươi, ta nghĩ đi chỗ nào thì đi chỗ nấy!”

“Ngươi..... Rất tốt, ngươi cư nhiên học được nói dối, mang con thỏ nhỏ đi Ngự Hoa viên chơi? Đừng tưởng rằng mẫu phi không biết, ngươi còn không phải đi tìm nhị hoàng đệ ngươi sao, ngươi cho là vì sao Thục phi sẽ dung túng con trai của nàng ta chơi cùng ngươi, nàng làm như vậy mục đích đơn giản vì cho ngươi mê muội mất cả ý chí, không học vấn không nghề nghiệp, tương lai con trai của nàng ta có thể không cần tốn nhiều sức cũng có thể cướp đi ngôi vị hoàng đế.” Quý phi tức giận đến thở không được, liên tục phủ ngực.

Mắt Đại hoàng tử hiện vẻ kinh ngạc nhìn quý phi, hồi lâu, cúi đầu thấp giọng nói: “Không, ta không tin Thục phi là người như vậy, huống hồ nhị hoàng đệ còn nhỏ như vậy, hắn khẳng định sẽ không nói dối.” Ngữ khí không còn kiên định như vừa rồi nữa.

“Hài tử ngốc, tại nơi thâm cung tranh đấu gay gắt, giết người không thấy máu này ngươi sao có thể dễ dàng tin tưởng hắn chứ? Trừ bỏ mẫu phi ngươi ai cũng không thể tin, bởi vì chỉ có mẫu phi mới có thể thật tâm muốn tốt cho ngươi, mẫu phi làm hết thảy đều là vì ngươi.” Quý phi nhẹ giọng nói.

Đại hoàng tử cúi đầu, đứng ngây ngẩn ở cửa hồi lâu, cuối cùng ở trong ánh mắt chờ đợi của quý phi, nội tâm giãy dụa đem con thỏ nhỏ giao cho cung nhân bên cạnh, nắm tay quý phi trở về.

https://thuviensach.vn

Trường Xuân cung

Buổi trưa, nhị hoàng tử rầu rĩ không vui mang theo Bạch Tuyết trở về, trên mặt lộ vẻ mất mát, Cố Vân Yên quét mắt cung nhân đi theo phía sau, xoa xoa đầu nhị hoàng tử nói: “Hạo Nhi đây là làm sao vậy, không phải mang theo Bạch Tuyết đi tìm đại hoàng huynh ngươi cùng chơi sao? Sao bây giờ vẻ mặt lại mất hứng?”

Nhị hoàng tử rầu rĩ nói: “Nhi thần luôn luôn chờ đại hoàng huynh trong Ngự Hoa viên như đã hẹn, nhưng là đợi thật lâu, đại hoàng huynh cũng không đến.”

Cố Vân Yên ôn nhu an ủi: “Đại hoàng huynh ngươi nhất định không phải cố ý lỡ hẹn, có lẽ hắn hắn là bị công khóa làm chậm trễ, cho nên mới không tới chơi cùng Hạo Nhi, Hạo Nhi không cần khổ sở, chờ đại hoàng huynh ngươi rảnh rỗi, tự nhiên sẽ tìm đến Hạo Nhi.”

Nhị hoàng tử nháy mắt vui vẻ, cười: “Vậy là tốt rồi! Hạo Nhi còn tưởng rằng đại hoàng huynh không thích Hạo Nhi, về sau cũng không chơi cùng Hạo Nhi nữa.”

Cố Vân Yên nhu hòa cười: “Hạo Nhi đói bụng rồi phải không, nhanh đi rửa tay, một lát dùng cơm trưa cùng mẫu phi.” Nhị hoàng tử vui vẻ đáp ứng.

Ngự thư phòng

Tiêu Dục đang cúi đầu phê duyệt tấu chương, Lưu Đức Phúc khom người đi vào, nói: “Khởi bẩm chủ tử, Hoài vương sai người đưa tin, hôm nay tiến cung thương nghị cùng ngài chuyện cứu trợ Hoài Nam.”

Tiêu Dục nâng mắt, mặt lộ vẻ giễu cợt, giọng lạnh lùng nói: “Quả nhiên không ra ngoài trẫm dự kiến! Thiên đường có lối ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi cứ vào..... Truyền mệnh lệnh của trẫm, hết thảy giữ nguyên kế hoạch tiến hành.”

https://thuviensach.vn

Trời tối, Tiêu Hằng đúng hạn vào cung, lúc Tiêu Hằng tới chỗ cùng Mạnh Nguyệt ước hẹn, liền thấy được Mạnh Nguyệt quần áo màu trắng ngà lưu vân sa duệ váy dài duyên dáng yêu kiều đứng dưới tàng cây, trên mặt trang điểm tỉ mỉ, khóe mắt đuôi lông mày đều là xuân ý, ẩn tình đưa tình dừng ở trên người Tiêu Hằng chậm rãi đi tới, ánh mắt giống như xuân thủy, đến gần nhìn lên, trong con ngươi còn cất dấu ai oán, dưới ánh trăng chiếu rọi khuôn mặt của nàng, càng phát ra có vẻ nõn nà, sở sở động lòng người, khiến Tiêu Hằng nhìn xem không khỏi tâm thần nhộn nhạo.

“Gia.....” Môi hé mở, nhu tình khẽ gọi.

Tiêu Hằng cong môi cười, đôi mắt trời sinh đa tình hoa đào hơi hơi xếch, mị hoặc thiên thành.

“Gia, ngài tới rồi! Nguyệt nhi sáng sớm liền ở chỗ này chờ ngài, chờ ngài đến gặp Nguyệt nhi.....” Mạnh Nguyệt nhẹ giọng nỉ non.

“Ân, đã để Nguyệt nhi đợi lâu, là bổn vương không tốt.” Tiêu Hằng khó được mềm giọng nói.

Mạnh Nguyệt nâng mắt, nhìn thấy Tiêu Hằng mỉm cười nhìn nàng, hai má không khỏi đỏ lên, cụp mi mắt xuống, một bộ nữ nhi gia thẹn thùng.

“Có thể gặp gia một lần, Nguyệt nhi đã cảm thấy mỹ mãn!” Ngữ khí tư thái thấp đến bụi bậm.

“Bổn vương làm sao không nhớ Nguyệt nhi, chính là không may không có cái cớ thích hợp để vào cung.”

“Gia..... Thật sự nhớ Nguyệt nhi sao? Nguyệt nhi còn tưởng rằng Hoài vương phi có thai, gia sẽ không muốn hai mẹ con Nguyệt nhi, Nguyệt nhi sợ gia sẽ vứt bỏ Nguyệt nhi, không bao giờ để ý Nguyệt nhi nữa.....” Mạnh Nguyệt chưa nói xong đã rơi lệ, giống như hoa lê đẫm mưa, quả nhiên là một bộ càng nhìn càng thấy đáng thương.

https://thuviensach.vn

Tay phải Tiêu Hằng nâng mặt Mạnh Nguyệt, nhìn nàng khẽ cắn môi đỏ mọng, nháy mắt đôi mắt tối lại, cúi đầu ôn nhu mà nhiệt liệt hôn xuống.

Mạnh Nguyệt than nhẹ một tiếng, hai tay ôm cổ Tiêu Hằng, thân mình kề sát trong ngực hắn, tiện đà nhiệt tình đáp lại hắn, hai người nhiệt liệt ủng hôn.....

Ngay tại lúc hai người hôn khó bỏ khó phân, chợt nghe phía sau truyền đến tiếng bước chân ồn ào, Tiêu Hằng cùng Mạnh Nguyệt hoảng sợ quay đầu, ngạc nhiên phát hiện một nhóm người vẻ mặt hèn mọn miệt thị nhìn các nàng, cầm đầu đúng là đương kim thiên tử -- Tiêu Dục.

Mạnh Nguyệt kinh hô một tiếng, luống cuống tay chân sửa sang lại quần áo xốc xếch, sắc mặt Tiêu Hằng trắng bệch, mắt lộ ra sợ hãi,‘Phù phù’ một tiếng hai đầu gối quỳ xuống đất, hồng hốc mắt sám hối nói: “Hoàng huynh..... Cầu hoàng huynh nhất định phải làm chủ cho thần đệ, đều là Mạnh chiêu nghi, đều là nàng không biết thẹn..... Mơ ước thần đệ đã lâu, cho nên trăm phương ngàn kế quyến rũ thần đệ, thần đệ nhất thời cầm giữ không được, cho nên mới..... Cầu hoàng huynh tha thần đệ! Thần đệ cũng không dám nữa, cũng không dám nữa.....”

Nghe vậy, thân mình Mạnh Nguyệt cứng đờ, kinh ngạc nhìn Tiêu Hằng, nhìn hắn vì cầu mạng sống, không tiếc đem nàng nói thành hạ lưu không chịu nổi, phủi sạch trách nhiệm của bản thân không còn một mảnh. Giờ này khắc này, Mạnh Nguyệt chỉ cảm thấy vạn tiễn xuyên tâm cũng không hơn thế này!

Nàng cho rằng mình sẽ khóc rống rơi lệ, nhưng mà không có, nàng ngay cả một giọt nước mắt cũng không rơi được, giờ phút này mới biết, nguyên lai đau đến tuyệt vọng là không có nước mắt.

Tiêu Dục không nói một lời nhìn Tiêu Hằng quỳ dưới đất, ánh mắt lạnh như băng mà trào phúng, thật giống như đang nhìn một con khỉ biểu diễn.

https://thuviensach.vn

Lưu Đức Phúc vung phất trần, Ngự Lâm quân liền nhanh chóng dẫn hai cận vệ Hoài vương lên, khuôn mặt cận vệ nhíu chặt, cái trán liên tục rơi mồ hôi, như thể đang phải chịu đựng đau đớn khôn xiết.

"Vương gia..... Vương gia từ tháng năm năm trước đến bây giờ..... Mỗi tháng đều tiến cung gặp Mạnh chiêu nghi nương nương....." Một cận vệ chịu không nổi đau đớn khổ hình nữa, khai báo.

Một cận vệ khác thấy đồng lõa đã cung khai, cũng vội vàng gật đầu nói: "Ty chức làm chứng, lời ấy không giả!"

Tiêu Hằng gầm lên "Im miệng! Bổn vương đối đãi các ngươi không tệ, sao các ngươi vu hãm bổn vương?" Ngược lại quỳ đến trước mặt Tiêu Dục, ôm hai chân Tiêu Dục nói: "Hoàng huynh trăm ngàn lần đừng tin lời bọn hắn, bọn họ nhất định là bị người khác thu mua cố ý hãm hại thần đệ, thần đệ vô tội, cầu hoàng huynh làm chủ cho thần đệ....."

"Vương gia, việc đã đến nước này..... Ty chức cũng không dám giấu diếm Thánh thượng, đã báo hết tất cả mọi chuyện với Thánh thượng, chứng cớ cũng đã trình lên." Cận vệ thở dốc nói.

Tiếng cận vệ vừa dứt, gân xanh trên trán Tiêu Hằng càng rõ, hai mắt đỏ đậm, xoay người một cái đánh tới cận vệ, hai tay gắt gao bóp cổ cận vệ: "Bổn vương mù mắt, mới nuôi hai con chó phản chủ..... Dám bán đứng bổn vương, bổn vương bóp chết ngươi!"

Mạnh Nguyệt nhìn Tiêu Hằng hoàn toàn thay đổi, phát rồ, trái tim từng vì hắn nhảy lên si mê nháy mắt phá thành mảnh nhỏ, sau một lúc lâu, mặt xám như tro tàn dập đầu ba cái với Tiêu Dục, "Con nhỏ vô tội, mong Hoàng thượng có thể tha Châu nhi một mạng, nô tì tự tạo tội nghiệt, nay nô tì tự gánh vác."

Nói xong chậm rãi đứng lên, khóe môi khẽ cong, trên mặt trắng bệch lộ ra mỉm cười đẹp mà kiên quyết, mạnh mẽ quay đầu đâm vào liễu thụ bên

https://thuviensach.vn

cạnh.

Mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt một trận,“Băng” một tiếng, máu tươi đương trường, máu loãng từ trán Mạnh Nguyệt không ngừng chảy xuống, quanh liễu thụ vốn là cỏ khô vàng thoáng chốc bị máu tươi nhiễm hồng, có vẻ tươi đẹp mà quỷ dị.

Mọi người bất ngờ, giờ khắc này, giống như thời gian đều yên lặng, trong mắt chỉ còn một màn bất ngờ kia..... Trong mắt Tiêu Dục xẹt qua vẻ không kiên nhẫn, Tiêu Hằng sợ sệt nhìn Mạnh Nguyệt thoi thóp.

“Nếu..... Nếu có kiếp sau..... Thề sống chết..... Thề sống chết không vào..... nhà Đế vương.....” Hơi thở Mạnh Nguyệt đứt quãng, nói xong một câu cuối cùng, chậm rãi nhắm lại hai mắt, đem theo tất cả yêu hận tình cừu mai táng theo nàng.

Hồi lâu, Tiêu Dục quay đầu, nhìn tộc trưởng Tiêu gia râu hoa râm cùng Cung thân vương đã hơn năm mươinói: “Thúc tổ cùng Vương thúc cảm thấy trẫm nên xử trí như thế nào?”

Vẻ mặt Tộc trưởng phẫn nộ cùng chán ghét, chỉ vào Tiêu Hằng thổi râu trợn mắt nói: “Nghiệp chướng! Nghiệp chướng! Tiêu gia chúng ta sao lại có một kẻ tổn hại luân thường như ngươi vậy..... Hoàng thượng không cần lưu hắn, nhưng việc này còn phải xử trí cho thỏa đáng, sự tình nếu truyền ra ngoài, người trong thiên hạ sẽ nhìn Hoàng thượng, nhìn Tiêu gia chúng ta thế nào!”

Cung thân vương gật đầu, nói: “Vương thúc nói đúng, hoàng gia chúng ta không thể bị vấy bẩn bởi chuyện này, việc này tuyệt không thể tiết lộ ra ngoài, mong Hoàng thượng có thể xử lý thỏa đáng.”

Tiêu Dục gật đầu, thoáng suy nghĩ nói: “Lưu Đức Phúc truyền ý chỉ của trẫm: Hoài vương đại nghịch bất đạo, ý đồ hành thích vua, tội lớn ngập trời, chết không đủ đền tội, nhưng niệm di ngôn của tiên hoàng, trẫm cũng

https://thuviensach.vn

không nhẫn tâm tự mình phế đi huynh đệ, đặc khai ân huệ, nay tước phong hào Hoài vương, xóa tên khỏi ngọc điệp hoàng gia, nhập Tông nhân phủ, vĩnh viễn không được thả ra.”

Tiêu Dục nhìn thoáng qua Mạnh Nguyệt ngã vào dưới tàng cây, nói tiếp: “Đạo thánh chỉ thứ hai: Mạnh chiêu nghi xả thân cứu giá, trẫm sâu sắc cảm động, cố truy phong làm Mạnh phi, tang lễ ấn tứ phi chi lễ.”

Tiêu Dục nhìn bóng dáng Tiêu Hằng bị Ngự Lâm quân áp đi, thầm nghĩ: “Trẫm đáp ứng phụ hoàng, mặc dù ngươi phạm tội ác tày trời cũng lưu ngươi một mạng, trẫm làm được! Trẫm không giết ngươi, nhưng trẫm có thể cho ngươi sống không bằng chết! Sau này ngươi liền cùng nhị ca ở Tông nhân phủ! Cũng để nhị ca đỡ một người tịch mịch.”

Hôm nay ở đây trừ bỏ Tiêu Dục cùng tộc trưởng và Cung thân vương, còn lại Ngự Lâm quân đều là tâm phúc của Tiêu Dục, cho nên Tiêu Dục không lo lắng sẽ có người tiết lộ chuyện này ra ngoài.

Đêm đó, thánh chỉ Hoài vương hành thích vua, Mạnh Nguyệt xả thân cứu giá liền hiểu dụ lục cung, trong lòng mọi người kinh hãi, không rõ vì sao Hoài vương luôn luôn phóng đãng không kềm chế được, phong lưu đa tình lại đột nhiên phát rồ ám sát Tiêu Dục.

Người bên ngoài không ngừng suy nghĩ chuyện này, Cố Vân Yên lại rất nhanh liền thẩm thấu huyền cơ trong đó, nhớ đến Tiêu Dục mấy ngày nay khác thường cùng với lời hôm kia hắn nói, còn có hai đạo thánh chỉ ngoài dự đoán của mọi người, Cố Vân Yên liền biết chân tướng cùng mình đoán không xê xích mấy.

Chuyện Hoài vương hành thích vua trở thành đề tài đứng đầu lúc trà dư tửu hậu của dân chúng đại Chiêu, nhóm dân chúng đều quở trách Hoài vương đại nghịch bất đạo, bất nhân bất nghĩa. Mà Mạnh Nguyệt chết lại không nhấc lên nhiều sóng gió ở hậu cung, nhóm phi tần tốp năm tốp ba lúc

https://thuviensach.vn

tụ cùng một chỗ, ngẫu nhiên cũng sẽ nhắc tới, nhưng đại đa số đều là xem như chuyện phiếm, tại trong cung này đột nhiên nhiều một người ít một người cũng chỉ là chuyện bình thường.

Từ lúc Mạnh Nguyệt mất đã muốn hơn một tháng, hiện nay đã không còn người nhắc đến Mạnh phi, liền ngay cả Khánh Phương trai cũng đã đổi chủ, trừ bỏ ‘Tứ công chúa’, rốt cuộc tìm không được chút dấu vết còn lại nào của Mạnh Nguyệt, thật giống như chưa từng có người này.

https://thuviensach.vn

Chương 99+2

Hơn một tháng này, Tiêu Dục cực ít đặt chân hậu cung, mà mỗi lần bước vào hậu cung đều là giá lâm Trường Xuân cung, điều này làm cho phi tần hậu cung mỗi ngày kiễng chân đợi Tiêu Dục lâm hạnh oán than dậy đất.

Phượng Nghi cung

"Biểu tỷ, hiện nay Hoàng thượng mỗi lần vào hậu cung, đều là đến Trường Xuân cung, này nên làm thế nào cho phải?" Lâm tần xoắn khăn tay không cam lòng nói.

Vào cung nửa năm, thật vất vả biểu tỷ mới đáp ứng hứa cho nàng sinh hoàng tử, không ngờ lại xảy ra chuyện Hoài vương hành thích vua, làm cho tâm tình Hoàng thượng cực thấp, vô tâm phong hoa tuyết nguyệt, vài lần ít ỏi giao thiệp với hậu cung, cư nhiên vẫn là chỉ đi Trường Xuân cung. Sao nàng có thể không nóng nảy, vạn nhất biểu tỷ lại đổi ý, không cho nàng sinh hạ hoàng tử, vậy phải làm thế nào cho phải? Cho nên nàng phải nắm chắc cơ hội lần này.

Hoàng hậu nhìn lướt qua Lâm tần, ôn nhu trấn an nói: "Bản cung biết ngươi mong sớm một chút sinh hạ hoàng tự, nhưng cũng không thể nóng lòng nhất thời, trước mắt tâm tình Hoàng thượng đang rất không tốt, dù sao cũng phải để hắn có một đoạn thời gian dịu đi."

Lâm tần biết biểu hiện của mình quá mức nóng vội, lúc này cúi đầu nói: "Lời biểu tỷ nói phải, là Mộng Thuần nóng vội."

Hoàng hậu nghe được Lâm tần nói,lại tung một viên thuốc an thần, "Mộng Thuần yên tâm, biểu tỷ nếu đáp ứng cho ngươi sinh hạ hoàng tự liền

https://thuviensach.vn

tuyệt không đổi ý, ngày mai biểu tỷ đi Ngự thư phòng thương lượng cùng Hoàng thượng chuyện phi tần thị tẩm, sẽ không để ngươi chờ lâu."

Được Hoàng hậu khẳng định trả lời thuyết phục, Lâm tần cuối cùng là an tâm chút, "Dạ! Làm phiền biểu tỷ."

Hoàng hậu gật đầu mỉm cười!

Trường Xuân cung

"Đệ đệ mau nhìn, đây là hôm nay ca ca viết bảng chữ mẫu, đẹp không?" Nhị hoàng tử cao hứng phấn chấn giơ bảng chữ mẫu trong tay, hướng về phía tứ hoàng tử thì thào cười nói.

Tứ hoàng tử lại không có tâm tình vui vẻ như nhị hoàng tử lúc này, hắn chính là chớp mắt to nhìn thoáng qua bảng chữ mẫu nhị hoàng tử cầm trong tay, tỏ vẻ không có hứng thú, ngay sau đó liền tiếp tục vui sướng tự thổi bong bóng chơi.

Nhưng mà chuyện này cũng không ảnh hưởng nhiệt tình của nhị hoàng tử, "Đệ đệ có phải cũng thấy rất tốt không, đợi đệ đệ lớn lên, lớn giống ca ca lúc này, ca ca sẽ dạy đệ đệ viết bảng chữ mẫu, như vậy đệ đệ có thể học cùng ca ca."

Tứ hoàng tử như trước tự mình chơi đùa đến quên trời đất, không chút để ý tới nhị hoàng tử lầm bầm lầu bầu.

Nhị hoàng tử vẫn không chiếm được tứ hoàng tử đáp lại, tự giác không thú vị, gãi gãi đầu nói: "Phụ hoàng không phải nói đi gọi mẫu phi ra dùng bữa tối sao? Sao đi vào lâu như vậy còn không có đi ra, phụ hoàng cùng mẫu phi ở bên trong để làm chi nhỉ?"

Bạch Tuyết đang ở trong điện nghe được nhị hoàng tử nói, hai mắt giảo hoạt nhanh như chớp chuyển, tiện đà ngẩng đầu lên, bay ra ngoài cửa.

https://thuviensach.vn

Bên trong, Cố Vân Yên đang ngồi trước kính trang điểm, Tiêu Dục đứng phía sau Cố Vân Yên, mỉm cười đánh giá Cố Vân Yên trong gương, khen: “ Yên nhi của trẫm thật đẹp!”

Cố Vân Yên xấu hổ cúi đầu, ôn nhu nhỏ nhẹ nói: “Hoàng thượng chỉ biết trêu nô tì!”

Mị nhãn như tơ, mỹ nhân khuynh thành, chính là nói tư thái nữ nhi của Cố Vân Yên giờ này khắc này, Tiêu Dục giúp đỡ Cố Vân Yên đứng lên, để nàng soi rõ cả người trong gương, “Yên nhi nhìn xem, nhìn xem mỹ nhân trong gương, xem thử trẫm có nói dối hay không.”

Cố Vân Yên chậm rãi nâng mắt, thẹn thùng nhìn mình trong gương, bởi vì vừa mới tắm rửa, hiện nay chỉ mặc mỗi áo lót, dáng người hiện rõ, toàn bộ đường cong nhìn một cái không sót gì, cổ áo thoáng rộng thùng thình, ngầm lộ cảnh xuân như ẩn như hiện.

Tiêu Dục từ trên cao nhìn xuống thưởng thức Cố Vân Yên, không khỏi cổ họng căng thẳng.

Cố Vân Yên nhận thấy được ánh mắt Tiêu Dục không kiêng nể gì cùng dần dần tối lại, không khỏi mặt cười ửng đỏ, liền ngay cả lỗ tai cũng phiếm hồng, điều này làm cho nàng sinh ra một loại ảo giác, tựa như mình đang trần truồng trước mặt Tiêu Dục, để hắn tùy ýđánh giá từ đầu đến chân.

Ý nghĩ này làm cho Cố Vân Yên cảm thấy thẹn thùng không thôi, hơi hơi giãy dụa muốn ngồi xuống, nhưng là Tiêu Dục bá đạo hai tay lại nắm thật chặt eo nhỏ của nàng, không để nàng thoát đi “Yên nhi đừng nhúc nhích, trẫm thích nhìn ngươi như vậy!” Giọng Tiêu Dục lúc thường lạnh lùng hiện nay hơi hơi khàn khàn, nghe lại phá lệ rung động mê người.

Tiêu Dục nhẹ nhàng cắn một ngụm bên tai Cố Vân Yên, một làn lãnh Mai Hương xông vào mũi, khiến hô hấp Tiêu Dục càng nóng, Cố Vân Yên khẽ run lên, nhắm lại hai mắt không dám nhìn ánh mắt cực nóng của hắn.

https://thuviensach.vn

Từ lúc Cố Vân Yên sinh hai hài tử, dáng người càng đẫy đà no đủ, thoạt nhìn càng thêm quyến rũ xinh đẹp, một đôi mắt phượng bất tri bất giác liền mị thái thiên nhiên, ngoái đầu nhìn lại, đều là phong tình.

Tiêu Dục yêu nhất bộ dáng Cố Vân Yên đầy mặt xấu hổ, lúc này càng ôm chặt Cố Vân Yên, cúi đầu cắn cái miệng nhỏ nhắn như anh đào của nàng, động tác nhiệt tình như lửa lại ôn nhu trằn trọc, dưới kỹ xảo thuần thục của Tiêu Dục, rất nhanh, Cố Vân Yên liền mảnh mai vô lực thở hồng hộc, mắt Tiêu Dục cũng càng tối, nghe được Cố Vân Yên khẽ rên ngâm, Tiêu Dục nhất thời như đặt mình trong cho hỏa lò vậy, sức mạnh toàn thân cao thấp Tiêu Dục phút chốc tập trung đến một cái bộ vị. (chỗ nào thì ai cũng biết rồi đấy)

Hai tay Tiêu Dục ôm lấy Cố Vân Yên, xoay người một cái hai người liền đến trên giường.

Bạch Tuyết bay quanh cửa sổ, bỗng nhiên nghe thấy bên trong truyền đến thanh âm quái dị của nguyên chủ nhân, nghi hoặc run run đầu nhỏ, tiện đà đứng ở trên cửa sổ đạp đạp cái chốt cửa, he hé mành cửa, thấy được nam nhân tiểu chủ tử gọi là phụ hoàng, lúc này đang dùng thân thể khỏe mạnh mà đường cong rõ ràng của hắn chặn tầm mắt mình, khiến nó không thể thấy nữ chủ nhân xinh đẹp nhà mình.

Rất nhanh bàn tay to của nam nhân chặn tầm mắt nó vung lên, ném xuống một kiện quần lót màu hồng, kiện quần lót kia nó cảm thấy nhìn thực quen mắt, đột nhiên nhớ tới là của nữ chủ nhân nhà nó. Chỉ chốc lát sau, giọng của nữ chủ nhân càng ngày càng quái dị, điều này làm cho Bạch Tuyết càng thêm tò mò, nữ chủ nhân các nàng là đang chơi trò chơi gì sao? Vì sao nó cho tới bây giờ chưa thấy qua? Lòng hiếu kỳ tăng thêm, Bạch Tuyết không khỏi cố vươn đầu vào bên trong cửa sổ, muốn xem đến tột cùng, nhìn hồi lâu, cổ đều mỏi, vẫn không thấy các nàng đang đùa cái gì, tính nhẫn nại đã bị xài hết, Bạch Tuyết quyết định không để ý tới các nàng

https://thuviensach.vn

nữa, lúc này vỗ cánh, rầu rĩ không vui bay trở về chính điện, tiếp tục cùng tiểu chủ nhân của nó. (có sủng vật quá thông minh cũng …)

Nhị hoàng tử hai tay chống má, cái miệng nhỏ nhắn bĩu lên, chán đến chết nhìn trần nhà, 'Cô lỗ' bụng phát ra tiếng đói khát, nhị hoàng tử cúi đầu nhìn nhìn bụng mình dĩ nhiên đã đói đến khô quắt, không khỏi u oán nhìn thoáng qua phương hướng nội thất.

"Đệ đệ ngươi có đói bụng không? Ca ca thật là đói nha, vì sao phụ hoàng cùng mẫu phi còn không ra cùng Hạo Nhi dùng bữa....." Nhị hoàng tử vuốt bụng mình nói.

"Không được, ta rất đói bụng, ca ca phải đi nhìn xem phụ hoàng cùng mẫu phi ở bên trong làm cái gì." Nói xong nhị hoàng tử liền đứng dậy định đi vào nội thất.

Lưu Đức Phúc canh giữ ở ngoài cửa lúc này vừa nhìn thấy nhị hoàng tử đang đi tới gần, khẩn trương chặn cửa, nhẹ giọng dụ dỗ nói: "Nhị hoàng tử chờ, hiện tại ngài vẫn không thể đi vào, bởi vì Hoàng thượng cùng Thục phi nương nương đang ở bên trong chế tạo kinh hỉ cho ngài, hiện tại ngài đi vào sẽ không có kinh hỉ nữa!"

Lưu Đức Phúc nghĩ, lão nô nói như vậy cũng không nói sai, ngài không phải vẫn ồn ào muốn muội muội sao? Đến lúc đó nương nương truyền ra tin vui, cũng không phải là thành công chế tạo kinh hỉ cho ngài sao.

Nhị hoàng tử vừa nghe, nhất thời vui vẻ nói: "Thật vậy chăng? Nguyên lai phụ hoàng cùng mẫu phi ở bên trong lâu như vậy, là chế tạo kinh hỉ cho Hạo Nhi nha, vậy thì thật là tốt quá!"

"Ân, cho nên nhị hoàng tử cần ngoan ngoãn đợi bên ngoài mới có kinh hỉ!"

https://thuviensach.vn

“Được! Ta đây không đi vào, ta cùng đệ đệ ở trong điện chờ phụ hoàng cùng mẫu phi đi ra.” Vừa nghĩ tới có kinh hỉ nhị hoàng tử chỉ một thoáng liền đã quên đói khát.

Nghe vậy, Lưu Đức Phúc nhẹ nhàng thở ra thật to, nếu là lúc này lại để nhị hoàng tử đi vào được, vậy kết cục của hắn không cần bàn đến, nhớ tới lần trước ánh mắt chủ tử lạnh như băng, hiện tại lòng hắn vẫn còn sợ hãi.

Nên lúc Cố Vân Yên cùng Tiêu Dục dắt tay đi ra, nhị hoàng tử dĩ nhiên đói đến rã rời, nhưng hiện tại hắn quan tâm nhất không phải dùng bữa, mà là kinh hỉ Lưu Đức Phúc vừa rồi nói, “Phụ hoàng, mẫu phi đi ra rồi! Nhi thần vẫn chờ hai người tạo kinh hỉ cho Hạo Nhi.”

Tiêu Dục nhíu mi, mặt lộ vẻ nghi hoặc nói: “Kinh hỉ?”

“Đúng rồi, Lưu tổng quản không phải nói phụ hoàng cùng mẫu phi ở bên trong chế tạo kinh hỉ cho nhi thần sao, cho nên nhi thần cùng đệ đệ luôn luôn chờ phụ hoàng cùng mẫu phi tạo kinh hỉ cho chúng ta.” Vẻ mặt Nhị hoàng tử thiên chân nói.

Mắt Tiêu Dục đảo qua Lưu Đức Phúc, Lưu Đức Phúc nhất thời co rúm đầu lại, vẻ mặt ủy khuất cùng bất đắc dĩ, sau Tiêu Dục mặt không đỏ tim không loạn nói: “Đúng! Phụ hoàng cùng mẫu phi đang tạo cho Hạo Nhi cùng đệ đệ một cái kinh hỉ thật to, bất quá kinh hỉ này phải đợi một đoạn thời gian mới có thể tặng cho hai huynh đệ ngươi.”

Hai má Cố Vân Yên ửng đỏ, kiều kiều liếc giận Tiêu Dục một cái, “Hạo Nhi đói bụng lắm phải không, mẫu phi bảo người dọn thiện.”

Nhị hoàng tử liên tục gật đầu, tựa hồ là chứng minh với phụ hoàng cùng mẫu phi hắn rốt cuộc có bao nhiêu đói, bụng hợp thời phát ra ‘Cô lỗ cô lỗ’.

Cố Vân Yên không khỏi ‘Phốc xuy’ cười, nói: “Thị Thư truyền lệnh đi, Hạo Nhi đói lắm rồi.....” Nói xong ánh mắt vô tình hay cố ý đảo qua Tiêu

https://thuviensach.vn

Dục.

Ba người dùng bữa xong, Tiêu Dục cười nói với Cố Vân Yên: “Yên nhi sáng mai chuẩn bị một chút, trẫm muốn mang ngươi đi một chỗ.”

Cố Vân Yên ngạc nhiên, sau một lúc lâu, mới nói: “Được!”

Cố Vân Yên cảm thấy khiếp sợ, nghe khẩu khí Tiêu Dục địa phương hắn nói hắn không ở trong cung, vậy chính là ngoài cung, chẳng lẽ Tiêu Dục thật sự tính mang nàng ra cung? Vậy hắn sẽ mang nàng đi nơi nào đây?

Hôm sau, Tiêu Dục vừa hạ triều không bao lâu, Hoàng hậu liền xuất hiện ngoài cửa Ngự thư phòng, Lưu Đức Phúc cung kính nói: “Chủ tử, Hoàng hậu nương nương cầu kiến, người đang ở ngoài điện.”

Tiêu Dục kinh ngạc, “Hoàng hậu? Sao lúc này nàng ta lại đây..... Tuyên đi!” Lưu Đức Phúc lĩnh mệnh cong thắt lưng lui đi ra ngoài.

“Nô tì thỉnh an Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn phúc kim an!” Hoàng hậu quy củ thi lễ.

“Tử Đồng không cần đa lễ, mau đứng dậy đi!” Tiêu Dục đứng lên đi ra, hư giúp đỡ Hoàng hậu một phen,“ Lúc này Tử Đồng lại đây, nhưng là có chuyện quan trọng thương lượng cùng trẫm?”

Hoàng hậu ôn nhu cười, “Hoàng thượng gần đây làm lụng vất vả, nô tì nghĩ muốn để Hoàng thượng bồi bổ thân mình liền gọi người hầm tổ yến, lúc này độ ấm thích hợp, Hoàng thượng thừa dịp còn nóng dùng thử không?”

“Làm phiền Tử Đồng!” Tiêu Dục tiếp nhận tổ yến Hoàng hậu bưng tới nói.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục rất nhanh uống hết chén tổ yến, Lưu Đức Phúc vừa định tiến lên lau miệng cho Tiêu Dục, Hoàng hậu liền giành trước một bước, nhẹ nhàng nắm khăn tay động tác ôn nhu giúp Tiêu Dục.

“Hương vị tổ yến rất tốt!” Tiêu Dục cười tán thưởng.

“Tổ yến trong cung nô tì làm không thể so với Lâm tần muội muội tự tay nấu, Hoàng thượng nếu là thích nô tì liền để Lâm tần muội muội chuẩn bị thêm cho ngài.” Hoàng hậu cười yếu ớt.

“Trẫm tương đối bận rộn, sẽ không làm phiền Lâm tần lo lắng.” Tiêu Dục đạm bạc nói.

Hoàng hậu hơi sững người, tiện đà mỉm cười khuyên nhủ: “Tuy nói Hoàng thượng lấy quốc sự làm trọng, nhưng cũng phải chú ý nghỉ ngơi, Hoàng thượng long thể an khang là căn bản quốc gia, không chỉ nô tì lo lắng long thể Hoàng thượng, còn có các vị muội muội cũng thời khắc vướng bận Hoàng thượng, chính là Hoàng thượng bận quốc sự, bọn muội muội đã lâu không được gặp thiên nhan, thể hiện nỗi nhớ nhung Hoàng thượng.”

Tiêu Dục hiểu được ý trong lời Hoàng hậu nói, nhưng không nói cái gì, mà là dời đi đề tài nói: “Mấy ngày nữa đó là sinh nhật mẫu hậu, không biết Tử Đồng để lục thượng cục chuẩn bị như thế nào?”

“Hoàng thượng yên tâm, nô tì đã sai người an bài thỏa đáng, nhất định là sẽ không làm cho Hoàng thượng cùng mẫu hậu thất vọng.” Hoàng hậu trả lời.

“Ân! Tử Đồng làm việc luôn luôn ổn thỏa, trẫm yên tâm.” Tiêu Dục gật đầu.

“Kia nô tì liền không quấy rầy Hoàng thượng xử lý chính sự, nô tì xin được cáo lui trước.” Hoàng hậu đứng dậy hành lễ cáo lui.

https://thuviensach.vn

“Được, đợi trẫm xử lý xong sự vụ, lại đến Phượng Nghi cung thăm Tử Đồng.”

Phượng Nghi cung

Hoàng hậu vừa về tới Phượng Nghi cung, nhất thời sắc mặt trầm xuống, trong con ngươi hiện lên lửa giận, chỉ vào cửa nói: “Đi ra ngoài, hết thảy cút ra ngoài cho bản cung!”

Trong điện cung nhân lớn nhỏ đều lắp bắp kinh hãi, mắt lộ ra mờ mịt đứng yên tại chỗ, lúc phản ứng lại liền cuống quít thối lui ra khỏi điện, trong chốc lát, liền nghe được trong điện truyền đến tiếng đồ sứ bị đập bể.

“Bản cung cùng ngươi vợ chồng 10 năm, 10 năm nay vì ngươi quan tâm thao phế, liền ngay cả đứa nhỏ duy nhất của bản cung cũng không có thể bảo trụ..... Kết quả là, nhưng lại so ra kém một cái hồ ly, nàng có cái gì tốt? Liền bởi vì bộ dạng nàng có vài phần tư sắc sao?” (Hoàng hậu mất con là một chuyện xưa, mà chuyện xưa đó nhấc lên một hồi bão lớn trong hậu cung sau này)

“Nương nương đây là làm sao vậy, sao lại tức giận đến vậy, ai làm ngài sinh khí?” Trương ma ma nghe tin vội chạy tới, nhìn dưới đất đầy mảnh sứ vỡ nói.

“Ai khiến bản cung sinh khí, trên đời này trừ bỏ Hoàng thượng, còn có ai có năng lực lớn như vậy, dám trêu bản cung sinh khí?”

“Hoàng thượng hắn..... Không tiếp thu nương nương đề nghị sao?” Trương ma ma do dự nhưng vẫn hỏi.

“Hoàng thượng hồn đều bị Cố Vân Yên câu đi, trong mắt trong lòng cũng chỉ có nàng ta, sao còn để ý tới bản cung nói cái gì.....” Hoàng hậu nói xong ủy khuất khóc lên.

https://thuviensach.vn

Mắt Trương ma ma lộ ra lo lắng, đau lòng ôm Hoàng hậu vào trong lòng, sắc mặt âm ngoan nói: “Nương nương yên tâm, nhẫn nhịn để hồ ly kia bừa bãi vài ngày, đợi đến biểu tiểu thư nơi đó đắc thủ, xem nàng còn có thể có cơ hội mị hoặc Hoàng thượng không, hừ!”

Hoàng hậu phút chốc ngẩng đầu, nghiến răng nghiến lợi nói: “Cố Vân Yên, bản cung thề: Tuyệt không tha cho ngươi! Một ngày kia, nhất định phải làm ngươi sống không bằng chết, nếu không khó tiêu mối hận trong lòng bản cung!”

Buổi chiều, Lưu Đức Phúc dẫn theo khẩu dụ Tiêu Dục lại đây, thuận tiện đưa một bộ y phục hàng ngày, “Khởi bẩm Thục phi nương nương, Hoàng thượng sai Tạp gia nhắn cho ngài, một lát ngài thay xong quần áo này, chờ ở trong cung, đến thời điểm Hoàng thượng liền phái người lại đây tiếp ngài đi.”

Cố Vân Yên nhìn lướt qua quần áo Lưu Đức Phúc đưa, đây là một bộ bình thường phu nhân nhà quan lại mặc khi xuất môn, quả nhiên, giống mình suy đoán, Tiêu Dục quả thật là muốn mang nàng ra cung.

“Làm phiền Lưu tổng quản! Xin Lưu tổng quản thay bản cung chuyển đạt Hoàng thượng: Nô tì cẩn tuân khẩu dụ Hoàng thượng.” Cố Vân Yên mỉm cười nhẹ nói.

“Dạ! Nô tài cáo lui.” Lưu Đức Phúc cung kính hành lễ với Cố Vân Yên liền lui xuống.

https://thuviensach.vn

Chương 100

Đợi Lưu Đức Phúc đi rồi, Cố Vân Yên thay bộ y phục mà Tiêu Dục chuẩn bị cho nàng. Một thân xanh nhạt thêu hoa cùng giầy vải đế bồi. Tiếp theo sai Thị Họa vấn cho nàng một búi tóc phụ nhân mà dân gian hiện nay thịnh hành nhất. Nhìn chính mình trong gương, mặt phấn má đào, yêu kiều như hoa, Cố Vân Yên cảm thấy vừa lòng.

Nửa canh giờ qua đi, Thường Phúc tiến vào đáp lời,“Chủ tử, Hoàng thượng phái người đến, lúc này đang ở ngoài cửa đợi.”

Cố Vân Yên gật đầu cười, dặn nói:“Bản cung không ở, Trường Xuân cung việc lớn nhỏ liền giao cho ngươi xử lý. Chuyện bản cung theo Hoàng thượng xuất cung cần giữ kín, ngươi hiểu được ý bản cung chứ?”

“Vâng! Chủ tử yên tâm, nô tài chắc chắn xem kĩ Trường Xuân cung cao thấp, tuyệt không để lộ nửa điểm tiếng gió.” Thường Phúc nghiêm mặt nói.

Cố Vân Yên hơi hơi gật gật đầu, đứng dậy hướng ngoài điện mà đi, lại thấy được ngoài cử cung Trường Xuân cung có môt cỗ xe ngựa màu đen nhìn như giản dị tự nhiên, kì thực là dùng cây lim đen chế tác tinh xảo mà thành. Hai bên xe còn đứng vài cái Ngự Lâm quân cải trang ăn mặc thành gia đinh nhà giàu, mà làm cho Cố Vân Yên giật mình nhất là người dẫn đầu kia đúng là thống lĩnh Ngự Lâm quân-Cố Trì.

Cố Vân Yên mắt lộ ôn nhu, đang muốn há miệng gọi "Ca ca" liền thấy Cố Trì hai tay ôm quyền nói:“Mạt tướng gặp qua Thục phi nương nương! Xin nương nương nhanh lên xe ngựa, đừng làm cho Hoàng thượng đợi lâu.”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên nao nao, sau đó ở dưới ánh mắt ám chỉ của Cố Trì, quyến luyến lên xe ngựa. Xe ngựa rộng rãi thoải mái. Có điều ánh sáng không đủ, đến nỗi Cố Vân Yên không hề nhận thấy được trên xe ngựa còn ngồi một người khác, lúc này đang dùng ánh mắt tinh nhuệ như chim ưng nhìn chăm chú vào nàng. Đợi nàng ổn định xong, một bàn tay to quàng đến. Cố Vân Yên một tiếng thét kinh hãi liền ngã xuống tròng lồng ngực ấm áp của Tiêu Dục.

“Yên nhi cớ gì giật mình? Chưa phát hiện trẫm ở trong xe ngựa sao.” Đỉnh đầu truyền đến thanh âm không rõ giận hờn của Tiêu Dục.

Cố Vân Yên âm thầm kinh hãi, nguyên lai Tiêu Dục luôn luôn ở trên xe ngựa, khó trách ca ca mới vừa rồi vẫn dùng ánh mắt ý bảo nàng lên xe ngựa,“Trong xe ngựa ánh sáng không đủ, nô tì nhất thời chưa thể thích ứng, cho nên mới không phát hiện Hoàng thượng ở bên trong. Mong Hoàng thượng không trách tội.”

Tiêu Dục hiển nhiên cũng không đem việc này để ở trong lòng, thấp giọng đáp rồi liền giúp Cố Vân Yên xê dịch vị trí, để nàng dựa vào thoải mái hơn chút, tiếp theo đạm thanh phân phó:“Khởi hành đi.”

Tiêu Dục nói vừa dứt, bên ngoài thanh âm cung kính của Cố Trì truyền đến “Vâng! Xuất phát.”

Ngay sau đó, Cố Vân Yên liền cảm giác được xe ngựa chạy nhanh. Lúc này sự khác biệt giữa xe ngựa cao cấp cùng xe ngựa bình thường liền lập tức thể hiện ra ngoài. Trừ bỏ nảy lên rất nhỏ làm cho người trong xe ngựa biết được xe ngựa đang lăn bánh, còn lại không có cảm giác xóc nảy cùng không khoẻ gì.

Không đến một khắc sau, xe ngựa liền một đường thông suốt ra cửa cung. Nghĩ đến cũng phải, mặc dù hộ vệ đang trực không biết trong xe ngựa

https://thuviensach.vn

ngồi là đương kim thiên tử, nhưng có Cố Trì thống lĩnh Ngự Lâm quân một đường hộ tống, cũng không có người dám ngăn cản.

Câu chuyện tiếp tục dưới đây

“Yên nhi lmột chút cũng không lo lắng trẫm kế tiếp sẽ đem mang ngươi đưa nơi nào sao? Bằng không sao lại không hỏi trẫm chúng ta muốn đi đâu?” Tiêu Dục nói với Cố Vân Yên đang nằm yên trong lòng mình.

“Nô tì không lo lắng, bởi vì chỉ cần là ở cùng Hoàng thượng, bất luận đi chỗ nào, nô tì cũng không sợ hãi.” Cố Vân Yên ôn nhu nói.

Những lời này rõ ràng lấy lòng Tiêu Dục, chỉ nghe thanh âm hắn ôn hòa nói:“Yên nhi liền tin tưởng trẫm như vậy sao?”

Cố Vân Yên ở trong lòng Tiêu Dục gật gật đầu thật mạnh,“Ân, Hoàng thượng là người bên gối nô tì, cũng là người mà nô tì toàn tâm toàn ý yêu. Nếu như nô tì ngay cả Hoàng thượng cũng không tin tưởng, vậy nô tì còn có thể tin tưởng ai.”

Tiêu Dục nhẹ nhàng hôn trán Cố Vân Yên, hàm chứa nhu tình hôn một đường xuống phía dưới, cho đến đôi môi mềm mại đỏ mong của Cố Vân Yên, hai người gắn bó như môi với răng, Tiêu Dục nỉ non nói:“Trẫm cũng thích Yên nhi...”

Nhận thấy được Tiêu Dục bàn tay to mạnh mẽ hữu lực càng ngày càng không an phận, vừa nghĩ tới Cố Trì đang cưỡi ngựa theo sát ở phía sau, cùng xe ngựa khoảng cách thậm chí không đến năm thước, Cố Vân Yên liền khẩn trương, tâm đều nhảy đến cổ họng.

“Đừng... Không nên ở trên xe ngựa...” Cố Vân Yên nghiễm nhiên động tình, hơn nữa quá căng thẳng, kiều kiều âm cuối liền mang theo khóc nức nở.

https://thuviensach.vn

Nghe được này thanh âm kiều mỵ này, Tiêu Dục càng phát ra không thể tự chủ, trên tay động tác một chút cũng không ngừng, dỗ nói:“Không có việc gì, còn có một đoạn đường rất đai.” Nói xong bàn tay to liền đi xuống tìm kiếm.

Cố Vân Yên phí công vô lực giãy dụa nói:“Không... Hoàng thượng.... Có người!”

Tiêu Dục thanh âm khàn khàn,“Yên nhi không cần sợ, xe ngựa này không chỉ có cách âm rất tốt, hơn nữa tiếng xe ngựa chạy cũng sẽ che giấu tiếng trong xe ngựa, bọn họ nghe không được.”

Cố Vân Yên vừa nghe lời này, liền biết ngăn cản Tiêu Dục cũng vô vọng, chỉ có khẽ cắn môi đỏ mọng cực lực khống chế chính mình phát ra âm thanh khác thường. Thanh âm của nam nhân chuyên quyền mà bá đạo lập tức truyền đến,“Yên nhi không được cắn môi, nơi đó chỉ có trẫm có thể.”

Nàng còn không kịp trong lòng thầm nghĩ một tiếng "Nam nhân bá đạo!" liền nhận thấy được thân mình thoáng chốc chợt lạnh. Chỉ chốc lát sau, Cố Vân Yên chợt cảm thấy đầu óc trống rỗng, chỉ có trước mắt nam nhân ra sức tấn công.

Hồi lâu, trong xe ngựa quay về bình tĩnh. Cố Vân Yên xụi lơ vô lực tựa vào lòng Tiêu Dục nũng nịu thở dốc. Tiêu Dục cúi đầu cười, nói:“Yên nhi có khỏe không? Muốn tiếp tục hay không?”

Một câu ngắn gọn lại làm cho Cố Vân Yên kinh hoảng không thôi, nhất thời giống như chấn kinh thỏ thoát khỏi Tiêu Dục ôm ấp, co rúm lại ở một góc khác, không khỏi chọc Tiêu Dục cười ha ha. Đợi khi nghe ra Tiêu Dục tiếng cười mang theo trêu chọc, Cố Vân Yên môi hồng cong lên, mị nhãn nén giận nhìn Tiêu Dục liếc mắt một cái.

https://thuviensach.vn

“Được rồi! Trẫm không đùa Yên nhi, Yên nhi thu thập một chút đi, một hồi đi ra.” Tiêu Dục lại cười nói.

Nghe vậy, Cố Vân Yên vội vàng động tác thành thạo đem hai người thu thập thỏa đáng. Nàng cũng không muốn cho Cố Trì cùng với người đồng hành khác biết mới vừa rồi trong xe ngựa đã xảy ra chuyện gì.

Khó trách Tiêu Dục lại ngồi xe ngựa rộng rãi như vậy. Nguyên lai là vì để tiện làm việc, cũng không biết từng cùng bao nhiêu nữ nhân tại trên xe ngựa này vu sơn (làm tình), Cố Vân Yên thầm nghĩ.

“Xe ngựa này ngồi thật là thoải mái! Hoàng thượng mỗi lần ra cung đều ngồi xe ngựa này sao?”

Tiêu Dục không hiểu Cố Vân Yên vì sao lại hỏi như vậy, lắc đầu nói:“Chưa từng. Trước đây trẫm cải trang ra cung, vì tiện làm việc, đều là cùng bọn họ cưỡi ngựa. Chỉ có lúc này cùng Yên nhi xuất cung, mới dùng xe ngựa.”

Cố Vân Yên khiếp sợ, Tiêu Dục nói chính mình là nữ nhân duy nhất hắn mang theo cải trang xuất cung, tức là là nói trước đây hắn chưa mang nữ nhân nào đi ra, liền ngay cả Hoàng hậu cũng chưa từng?

Đang lúc Cố Vân Yên chuẩn bị tiếp tục đề tài này, lại nghe từ bên ngoài giọng Cố Trì vang lên,“Thiếu gia, đến Túy tiên lâu.”

Tiêu Dục khẽ lên tiếng “Ân!” Sau đó đối với Cố Vân Yên lại cười nói:“Phu nhân, theo vi phu đi xuống đi!”

Cố Vân Yên vi giật mình, chưa bao giờ tưởng tượng quá một ngày kia, Tiêu Dục lại giống tướng công nhà bình thường như vậy, gọi chính mình một tiếng "Phu nhân". Nhưng dù chính mình không dám tưởng tượng, một màn hôm nay lại đã chân thật xảy ra. Điều này làm cho nàng thực không

https://thuviensach.vn

thích ứng, nhưng Tiêu Dục lại có vẻ cực kỳ tự nhiên dắt tay nàng xuống xe ngựa.

“Thiếu gia, phu nhân mời!” Cố Trì đứng trước xe ngựa đối với Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên hai người khom người làm cái tư thế mời.

Tiêu Dục khẽ gật đầu, liền dắt Cố Vân Yên đi lên tửu lầu nổi danh nhất Thịnh Kinh -- Túy tiên lâu.

Khi Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên hai người xuất hiện ở Túy tiên lâu, nhất thời khiến cho một trận xôn xao. Mọi người bên trong vừa nhìn thấy bọn họ thoáng chốc kinh ngạc, đều xem đến ngây người. Ngay cả tiểu nhị Túy tiên lâu cũng quên nghênh đón bọn họ đi vào, chích lăng lăng đứng ở cửa không hề chớp mắt nhìn chằm chằm hai người.

Tiêu Dục nhận thấy được tầm mắt dừng ở trên người Cố Vân Yên, sắc mặt nháy mắt rét lạnh, hận không thể đem Cố Vân Yên tàng hình. Cố Trì thấy thế, lập tức tiến lên âm thanh lạnh lùng nói: “Nhã gian Thiên Nhất, dẫn đường.”

Tiểu nhị nghe được Cố Trì thanh âm không hờn giận mới chậm rãi hoàn hồn, sau đó cúi đầu khom lưng ở phía trước dẫn đường. Tiêu Dục nửa người chặn lại tầm mắt những kẻ có ý đồ tiếp tục nhìn dung mạo Cố Vân Yên.

Không hổ là tửu lâu nổi danh nhất thành Thịnh Kinh. Nằm ở nơi phồn hoa nhất Thịnh Kinh, lầu cao chín tầng, mặt sau là sông, ngay mặt sát đường. Ngồi ở Túy tiên lâu liền nhìn được hết cảnh phồn hoa ở Thịnh Kinh cùng cảnh đẹp trên Lạc hà. Nhã gian này trang hoàng phong cách cổ xưa thanh lịch, thoải mái ấm áp, làm cho khách nhân đến đây đều cảm nhận được cảm giác an nhàn.

“Thiếu gia, đồ ăn đã chuẩn bị tốt, hiện tại truyền vào?” Cố Trì đi rồi quay lại, cung thanh hỏi.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục nhìn thoáng qua Cố Vân Yên dáng vẻ đoan trang ở đối diện, nói:“Truyền đi!” Lại ở bên tai Cố Trì một trận nói nhỏ. Cố Trì gật đầu đi tới cửa thấp giọng thông báo vài câu với thủ hạ, thủ hạ lĩnh mệnh mà đi. Đối với một loạt hành vi này của bọn họ, Cố Vân Yên không bắt bẻ.

Rất nhanh tiểu nhị liền bưng rượu và thức ăn tiến vào, vừa bày đồ ăn vừa giới thiệu: “Đây là Tứ đại chiêu bài của Túy tiên lâu chúng ta: Vô vi huân áp, gà Đông An, cá Tây hồ chua ngọt, tôm bóc vỏ hấp tương. Đây là ba món điểm tâm đặc sắc của Túy Tiên lâu chúng ta: Thủy bánh bao, phù dung cao, Tử Vân hương tô. Cùng với bảo bối của Túy tiên lâu - Nhất hồ thiên kim! Rượu và thức ăn đã lên, mời khách quan dùng!”

Tiểu nhị thay đổi thái độ ngây ngốc trước đó, biểu hiện chuyên nghiệp lại có tiêu chuẩn, làm cho Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên nhìn với cặp mắt khác xưa.

“Hành Chi ngồi xuống cùng nhau ăn đi!” Tiểu nhị ca sau khi rời khỏi đây, Tiêu Dục liền lại cười nói.

Cố Trì thụ sủng nhược kinh nói:“Cám ơn ý tốt của thiếu gia, nhưng từ xưa nô tài không cùng chủ nhân ngồi cùng bàn mà ăn, Hành Chi vạn không thể rối loạn quy củ.”

“Ngồi xuống đi! Ngươi là huynh trưởng của Yên nhi, tự nhiên cùng người bên ngoài bất đồng. Nay ở bên ngoài, cũng không cần bận tâm cái nghi thức xã giao này.” Tiêu Dục lại nói.

“Ca ca liền nghe thiếu gia đi, Yên nhi cũng đã nhiều năm không cùng ca ca dùng cơm.” Cố Vân Yên cũng mở miệng khuyên.

Cố Trì từ chối không nổi, đành phải nói thứ tội, sau đó ngồi xuống cùng Tiêu Dục và Cố Vân Yên cùng bàn mà ăn.

https://thuviensach.vn

Chương 101

Yên nhi nếm thử đồ ăn nổi tiếng của nơi này xem hương vị như thế nào?" Tiêu Dục mỉm cười gắp một khối vô vi huân áp phóng tới trong chén Cố Vân Yên.

Cố Vân Yên hướng Tiêu Dục ôn nhu cười cám ơn. Sau đó ưu nhã thưởng thức chiêu bài đồ ăn của Túy Tiên lâu. Nhấm nháp xong, gật đầu khen:"Vô vi huân áp màu vàng óng ánh, nhìn khiến cho người thèm ăn, da vỏ hậu nhuận, thịt chất tươi mới, ăn vào vị tốt lắm, hương thơm, tư vị ngon miệng, đặc sắc. Không hổ là chiêu bài đồ ăn của Túy Tiên lâu."

Tiêu Dục gật đầu tỏ vẻ đồng ý, tiện đà lại gắp khối gà Đông An, nói:"Yên nhi cũng nếm thử món ăn này, nhìn xem gà Đông An cùng vô vi huân áp so sánh với nhau thì như thế nào?"

Cố Vân Yên ăn một miếng gà Đông An rồi nói:"Món ăn này nhan sắc từ trắng, hồng, xanh biếc, bốn màu tôn nhau lên mà thành, sắc thái mộc mạc tươi mát, thịt gà phì nộn dị thường, hương vị chua cay, làm cho người ta không thấy ngán. Nếu là thật muốn lấy gà Đông An cùng vô vi huân áp so sánh với nhau, Yên nhi cảm thấy đều đặc sắc, khó có thể phân cao thấp, hai loại đồ ăn này ta đều thực thích."

"Ha ha! Khá cho câu đều đặc sắc, Yên nhi thích là tốt rồi!" Tiêu Dục sang sảng cười, vẻ mặt không còn nữa nghiêm cẩn như kho ở trong cung.

"Đến! Hành Chi giúp ta uống một chén, bảo bối trấn điếm của Túy Tiên lâu-Nhất hồ thiên kim xem, là quan to quý nhân đều thích, ngươi cũng nếm thử!"

https://thuviensach.vn

Cố Trì vội vàng nói vâng, sau đó đứng dậy vì Tiêu Dục rót đầy một ly, cunhx rót cho chính mình một ly, thoáng chốc hươn rượu bốn phía, xông vào mũi.

Hai người nâng chén đối ẩm, một chén uống hết. Chất lỏng nồng ấm chậm rãi lướt qua đầu lưỡi, dễ chịu theo yết hầu đi xuống, ấm áp di động, trong lồng ngực hào hùng kích động, Tiêu Dục không khỏi thở dài nói:“Rượu ngon! Rượu ngon!”

Cố Trì cũng một bộ biểu tình say mê hương rượu. Ngửi mùi hương thơm ngọt lành của rượu trong không khí, Cố Vân Yên kìm lòng không được nhìn chằm chằm Nhất hồ thiên kim trên bàn kia, vẻ mặt thèm nhỏ dãi.

Tiêu Dục khó được nhìn thấy Cố Vân Yên lộ ra vẻ cực kỳ hâm mộ, nhịn không được nói:“Yên nhi có muốn uống một ngụm không?”

Cố Vân Yên nghe vậy mắt sáng ngời, liên tục gật đầu, nhìn Nhất hồ thiên kim nóng lòng muốn thử. Tiêu Dục cười sủng nịch, tự mình rót cho Cố Vân Yên nửa chén nhỏ.

Cố Vân Yên vui vẻ bưng lên, khẽ mở môi, nhấp một ngụm, một cỗ hương vị thuần thuần lập tức quanh quẩn đầu lưỡi, hương mang theo cay nồng, trong cay có ấm, cảm giác như lọt vào trong sương mù.

Tiêu Dục vẻ mặt hưởng thụ thưởng thức bộ dáng Cố Vân Yên uống rượu, đặc biệt nhìn đôi môi đỏ mọng kia khi rượu đi qua có vẻ càng thêm kiều diễm ướt át. Tiêu Dục không khỏi cổ họng khô khốc. Nếu như không phải niệm cùng Cố Trì ở đây, Tiêu Dục dĩ nhiên đem Cố Vân Yên ôm đến, nhấm nháp cái miệng ann đào nhỏ nhắn ngọt lành kia.

Một hồi lâu, Cố Vân Yên sắc mặt hồng hồng nhìn về phía Tiêu Dục, ý bảo hắn còn muốn nửa chén nữa, đã thấy Tiêu Dục lắc đầu nói;” Nhất hồ thiêm kim tuy là rượu ngon, nhưng tác dụng chậm mà mạnh, phàm là người say rượu sẽ ngủ ba ngày ba đêm không tỉnh. Sau khi tỉnh trong một tháng

https://thuviensach.vn

đều sẽ hơi đau đầu. Cũng vì vậy mà được gọi là Nhất hồ thiên kim (ngàn ngày say), cho nên Yên nhi chớ mê rượu.”

Câu chuyện tiếp tục dưới đây

Nghe được Tiêu Dục nói, Cố Vân Yên đành phải nghỉ ngơi tâm tư kia, thành thành thật thật ăn điểm tâm đặc sắc trước mặt.

Tiêu Dục cùng Cố Trì hai người uống rất thống khoái, mà Cố Vân Yên lại chỉ có nhìn trông mong nhìn, đợi ba người dùng cơm chiều xong, lại tiếp tục ngồi thưởng thức một hồi cảnh đẹp Lạc hà.

“Đi thôi! Chúng ta đi dạo chợ đêm Thịnh Kinh.” Tiêu Dục đứng dậy, nói xong liền từ dưới lấy lên nón phủ lụa không biết khi nào đã chuẩn bị tốt, tự tay giúp Cố Vân Yên đội.

Tiêu Dục nhìn Cố Vân Yên trước mặt, dung mạo đã hoàn toàn bị che lấp, xuyên thấu qua lụa mỏng chỉ có thể mông mông lung lung nhìn ra cái mặt, lại thấy không rõ lắm ngũ quan. Xác định Cố Vân Yên sẽ không bị người qua đường nhìn ngó, thế này mới vừa lòng gật gật đầu, dẫn mọi người rời đi Túy Tiên âu.

Thịnh Kinh là đế đô của Đại Chiêu, cũng là thành phồn vinh thịnh vượng nhất của Đại Chiêu, trăm nghề câu hưng, dân chúng an cư lạc nghiệp.

Thịnh Kinh chợ đêm cực kỳ phồn hoa náo nhiệt, liếc mắt một cái nhìn lại trên đường có mấy đứa nhỏ vui đùa ầm ĩ, truyền đến từng trận tiếng hoan hô nói cười, còn có nam nữ tình đầu ý hợp đang dắt tay du ngoạn. Cùng với người qua đường nườm nượp cùng các quầy hàng khác nhau, xe như nước chảy ngựa như rồng bay...

Nhìn chợ đêm phồn hoa cùng náo nhiệt, Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên hai người tâm tình đều có vẻ tốt lắm. Một đường hướng phía trước mà đi, đèn

https://thuviensach.vn

đuốc sáng trưng, không khỏi làm nhớ tới thơ từ thi nhân hình dung chợ đêm "Chợ đêm nghìn đèn chiếu mây biếc, Lầu cao có bao nhiêu là bóng hồng (người đẹp)."

Cố Vân Yên cùng Tiêu Dục đi ở đằng trước, mà Cố Trì đám người bảo trì một đoạn khoảng cách không xa không gần theo ở phía sau. Khi trải qua một quầy hàng, Cố Vân Yên không khỏi nghỉ chân. Một tiểu đồng quần áo cũ nát đang nhiệt tình rao bình an phù trên mặt tiền. Nam hài thoạt nhìn không lớn, bộ dáng chỉ có năm sáu tuổi, trên mặt lại lộ ra thành thục cùng cứng cỏi mà đứa nhỏ cùng tuổi không có.

“Bán bình an phù a, naemvăn tiền một cái bình an phù a, bình an phù bảo bình an, mua cả đời bình an...”

Nam đồng giơ bình an phù hình dạng khác nhau trên tay, lắc lắc hướng người qua đường thét.

“Ông chủ nhỏ, bình an phù của ngươi bán thế nào?” Cố Vân Yên xoay người ôn nhu hỏi.

“Tỷ tỷ xinh đẹp, mua cái bình an phù đi, năm văn tiền một cái, tiện lợi lại đẹp mắt. Đeo ở trên người có thể bảo ngươi cả đời bình an a!” Nghe được Cố Vân Yên hỏi, nam đồng lập tức mặt mày hớn hở, nói ngọt.

Cố Vân Yên cầm một cái nơi tay hắn lên xem, tuy rằng vải dệt thô ráp, nhưng hình thức cũng rất tinh mỹ, chỗ khâu lại cũng nhìn không tới đầu sợi, có thể thấy được tay nghề người may rất tốt.

“Bình an phù này là ai may? Hình thức thật là đẹp mắt!” Cố Vân Yên nhìn thoáng qua nam đồng rõ ràng thân thể có chút gầy yếu nói.

“Đây là mẫu thân ta may. Nương ta may khéo!” Tiểu nam hài trên mặt lộ ra một chút xấu hổ tươi cười.

https://thuviensach.vn

“Vậy nương ngươi đâu? Nàng như thế nào không có tới? Cha mẹ ngươi yên tâm để ngươi một người bán này nọ sao?”

“Nương ta bị bệnh, đang chờ ta bán bình an phù lấy tiền đi bốc thuốc xem đại phu cho nàng. Cha ta... Cha ta 3 năm trước qua đời...” Nam đồng hai mắt sáng như sao không khỏi nhiễm sầu bi.

Cố Vân Yên xoa xoa đầu nam đồng nói:“Tỷ tỷ giúp ngươi mua hết bình an phù còn lại, như vậy ngươi còn có tiền bốc thuốc xem bệnh cho nương ngươi, được không?”

Nam đồng nghe vậy lập tức ngẩng đầu, kinh hỉ hỏi:“Thật sự?”

Cố Vân Yên gật đầu mỉm cười, chợt xoay người nhìn Tiêu Dục bên cạnh, thế này mới phát hiện Tiêu Dục không biết khi nào đã hấp dẫn một đống nữ tử đi ngang qua, liên tiếp nghỉ chân như thế, đầy mặt thẹn thùng đối với Tiêu Dục nhìn trộm.

Cố Vân Yên kéo tay trái Tiêu Dục dịu dàng nói:“Thiếu gia, ngài mua hết bình an phù được không?”

Tiêu Dục thấy Cố Vân Yên vô cùng thân thiết kéo cánh tay mình, mềm giọng yếu ớt hướng chính mình làm nũng, kìm lòng không được gật đầu đáp ứng Cố Vân Yên yêu cầu. Tiêu Dục đối với phía sau giơ giơ tay lên, Cố Trì liền thức thời hai tay dâng túi tiền lên.

Cố Vân Yên ý cười hoà thuận vui vẻ lấy túi tiền, tiếp theo từ bên trong cầm ra một khối bạc, đưa cho nam đồng trước mặt. Nam đồng phát hiện Cố Vân Yên đưa qua cư nhiên là năm mươi lượng bạc, nhất thời liên tục xua tay nói:“Tỷ tỷ, không cần nhiều như vậy, tất cả bình an phù của ta cũng chỉ có năm lượng.”

“Tỷ tỷ cảm thấy bình an phù của ngươi là giá trị này, không chỉ tinh mỹ còn có thể bảo bình an... Cầm đi! Trở về bốc thuốc xem đại phu cho nương,

https://thuviensach.vn

còn lại tiền đủ mẫu tử các ngươi sống 1 năm.” Cố Vân Yên đem ngân lượng nhét vào trong tay nam đồng, khuyên nhủ.

Nam đồng nhìn trong tay nặng trĩu ngân lượng, ánh mắt ướt át cảm kích nói:“Cám ơn tỷ tỷ, ngài là người tốt, người tốt nhất định sẽ có báo đáp.”

Cố Vân Yên gật gật đầu,“Nhanh trở về đi, nương ngươi còn tại trong nhà chờ ngươi.”

Đợi nam đồng đi rồi, Cố Vân Yên ở trong một đống bình an phù chọn bốn cái hình thức tương đối khá, giơ cái bình an phù màu tím trong đó nói:“Thiếu gia ta đeo cho ngài nhé?”

Tiêu Dục nhìn lướt qua ba cái khác trên tay Cố Vân Yên hiếu kỳ nói:“Vậy còn dư lại ba cái Yên nhi chuẩn bị cho ai?”

“Ta một cái, Hạo Nhi một cái, tiểu Tứ Nhi một cái, vừa lúc ba cái.” Cố Vân Yên lúm đồng tiền như hoa nói.

Nghe vậy, Tiêu Dục hiểu ý cười, tùy ý Cố Vân Yên đem cái bình an phù may bằng vải dệt thô ráp, rẻ tiền cùng không hợp với phụ kiện trên người mình...đeo lên thắt lưng.

Cố Vân Yên cúi đầu cũng đeo lên một cái cho bản thân, chợt cười nói:“Tốt lắm, còn lại này hai cái mang về cho Hạo Nhi cùng tiểu Tứ Nhi. Để bình an phù phù hộ chúng ta một đời bình an!”

Cố Trì đuổi kịp bước chân Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên, còn lại vài cái Ngự Lâm quân cải trang ăn mặc thành hạ nhân, vẻ mặt sầu khổ nhìn trước mặt này một đống lớn bình an phù, sau đó ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi. Cuối cùng liền xuất hiện hình ảnh kế tiếp, vài hạ nhân đi theo sau một đôi tuấn nam mỹ nữ cả người treo đầy bình an phù hình dạng khác nhau, đủ mọi màu sắc cứ như vậy nghênh ngang xuất hiện ở trên đường phố chợ đêm Thịnh Kinh. Người qua đường đều dùng ánh mắt quái dị đánh giá vài cái

https://thuviensach.vn

gia đình kia. Tuy nhiên, để cho người kinh ngạc là tại cái dạng tình huống này bọn họ vẫn có thể không hề sợ hãi, khuôn mặt bình tĩnh tiếp tục đi.

Một lúc lâu sau, Tiêu Dục khẽ liếc mắt một cái theo sát ở sau người-Cố Trì hai tay cầm đủ loại vật phẩm trang sức cùng món đồ chơi, lại cười nói:“Yên nhi mệt mỏi chưa? Nếu là mệt mỏi ta liền mang ngươi đi một nơi ngươi muốn đi.”

Cố Vân Yên nguyên tưởng rằng Tiêu Dục sẽ nói mệt mỏi sec trở về cung, nàng vừa định nói không có gì nhưng vừa nghe Tiêu Dục phía sau nói câu kia, lập tức liền sửa miệng nói mệt mỏi.

Tiêu Dục quay đầu phân phó nói:“Đi đem xe ngựa đến, chúng ta đi nơi kế tiếp. “

Cố Vân Yên đang ở trong lòng âm thầm phỏng đoán Tiêu Dục kế tiếp sẽ mang nàng đi chỗ nào? Nơi nàng muốn đi, nàng muốn đi nơi nào đâu? Chẳng lẽ là... Cố Vân Yên phút chốc hai mắt sáng ngời, mắt lộ ra vui sướng.

https://thuviensach.vn

Chương 102

Cố Vân Yên cùng Tiêu Dục ngồi ở trong xe ngựa, dọc theo đường đi đều âm thầm chờ mong nơi Tiêu Dục mang nàng đi sẽ là nơi trong lòng nàng suy nghĩ.

Hai khắc sau, một đường chạy xe ngựa rốt cục ngừng lại. Cố Vân Yên đè nén xuống cảm giác muốn lập tức vén mành để xác minh. Mặc dù nàng đã cực lực che giấu chính mình nội tâm kích động, nhưng Tiêu Dục vẫn là từ ánh mắt nóng lòng của nàng bắt giữ được tâm tư vạn phần chờ mong cùng với hưng phấn kiếm chế không được của nàng.

“Đi thôi! Nhìn xem đây có phải nơi Yên nhi nghĩ đến hay không.” Tiêu Dục mặt mày ôn hòa nói.

Cố Vân Yên gật đầu, được Tiêu Dục nâng xuống xe ngựa. Khi hai chữ trên tấm bảng "Cố phủ" đập vào mắt, Cố Vân Yên nhất thời kích động cái mũi cay cay, lệ quanh vành mắt. Từ sau khi nàng vào cung, hơn 3 năm nay Cố phủ cũng chỉ có thể xuất hiện ở trong mộng, chưa bao giờ ảo tưởng qua chính mình còn có thể trở lại nơi sinh dưỡng nàng 15 năm này. Thế cho nên khi chính mình thật sự đứng ở trước cửa Cố phủ, lại có chút không biết làm sao, giờ này khắc này thật có thể nói là "Gần hương tình càng khiếp".

“Thiếu gia, phu nhân, để thuộc hạ đi vào thông báo một tiếng cho gia quyến trong phủ, cũng tốt cho bọn họ chuẩn bị sơ một chút.” Cố Trì hai tay ôm quyền nói.

Tiêu Dục khẽ gật đầu tỏ vẻ đáp ứng, mà Cố Vân Yên còn lại là kinh ngạc nhìn chằm chằm đại môn Cố phủ. Chỉ chốc lát sau, Cố Trì đi mà quay lại.

https://thuviensach.vn

“Gia quyến của thuộc hạ đã ở đại sảnh chờ. Thiếu gia, phu nhân mời!” Cố Trì ngữ khí cung kính mời hai người vào phủ.

Giờ này khắc này nghe được lời Cố Trì nói, Cố Vân Yên tựa hồ mới dám tin tưởng này tất cả đều là thật sự. Tiêu Dục thật sự mang nàng đến Cố phủ mà nàng nhớ nhung nhất. Mới vừa rồi chần chờ cùng sợ sệt nhất thời trở thành hư không, bước chân vui sướng đi theo sau Tiêu Dục, hướng đại sảnh Cố phủ mà đi.

Trong đại sảnh, Cố Cẩn dẫn một nhà già trẻ đợi ở bên trong. Khi thấy được Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên bước vào đại sảnh, nhất thời người một phòng quỳ xuống. Mọi người theo Cố Cẩn dẫn đầu hướng Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên quỳ xuống hành lễ,“Vi thần/thần phụ tham kiến Hoàng thượng, Thục phi nương nương, Hoàng thượng vạn tuế! Vạn tuế! Vạn vạn tuế! Nương nương thiên tuế! Thiên tuế! Thiên thiên tuế!”

“Cố ái khanh cùng Cố phu nhân không cần đa lễ. Trẫm lần này là cải trang tới chơi, mọi người cũng liền miễn nghi thức xã giao đi!” Tiêu Dục cười nói.

“Vi thần/thần phụ tạ chủ long ân!” Mọi người theo lời đứng dậy, thối lui đến một bên, mời Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên ngồi ghế trên.

Nhìn một phòng cốt nhục chí thân, Cố Vân Yên cực lực chịu đựng mới vừa rồi không có rơi lệ, ánh mắt quyến luyến đảo qua mỗi người trong đại sảnh, cuối cùng dừng lại ở trên người Triệu thị.

“Trẫm cùng Yên nhi mạo muội tới chơi, hy vọng không có khiến cả nhà Cố ái khanh phiền toái.” Tiêu Dục mở miệng nói.

“Vi thần sợ hãi, Thánh thượng cùng nương nương giá lâm hàn xá, chính là vi thần toàn gia thiên đại phúc khí, thần cầu còn không kịp.” Cố Cẩn cuống quít cúi đầu nói.

https://thuviensach.vn

Câu chuyện tiếp tục dưới đây

Tiêu Dục đạm cười, bưng lên trà nha hoàn dâng lên, nhấp một ngụm nói:“Trẫm từng nghe Yên nhi nói, Cố ái khanh kỳ nghệ thâm sâu, vừa lúc hôm nay đi qua, trẫm liền cùng Cố ái khanh lãnh giáo một chút, như thế nào?”

“Hoàng thượng khen trật rồi, vi thần bất quá là nhàn rỗi ngẫu nhiên đùa nghịch thôi! Vạn vạn chưa nói tới lãnh giáo, nhưng nếu là Hoàng thượng có nhã hứng, vi thần mạn phép phụng bồi.”

“Vậy mời Cố ái khanh dẫn đường!” Tiêu Dục thả chén trà xuống, chợt về phía Cố Vân Yên nói:“Yên nhi lúc này cùng Cố phu nhân tự ôn chuyện, trẫm cùng phụ thân ngươi đến thư phòng đánh cờ, đợi lát nữa sẽ cùng ngươi hồi cung.”

Cố Vân Yên ôn nhu vâng lời. Cố Cẩn vội vàng đứng dậy khom người mời, sau đó đi ở phía trước đưa Tiêu Dục tới thư phòng. Cố Trì một đường đi theo ở phía sau Tiêu Dục.

Tiêu Dục vừa đi, còn lại mấy người thoáng chốc nhẹ nhàng thở ra, trong phòng bầu không khí cũng lập tức sinh động lên.

“Nương... Tẩu tử...” Cố Vân Yên rưng rưng khẽ gọi, chậm rãi đứng dậy đi tới trước mặt Triệu thị. Mấy mẫu tử không thiếu được lau một hồi lệ. Đợi mấy người tâm tình bình phục, mới một lần nữa ngồi xuống.

Trong phòng ba cái tiểu quỷ tụm lại, khi thấy được nhóm người lớn rốt cục lộ ra tươi cười, lập tức liền trào lên. Tuân nhi cùng Lăng nhi tuổi tác lớn hơn, hành vi cử chỉ càng phát ra khéo léo, quy củ đứng trước mặt Cố Vân Yên, vẻ mặt vui sướng gọi “Tỷ tỷ, cô cô.” Mà Bội nhi mới hơn một tuổi, lại như một khối gạo nếp ngọt ngào, ôm chân Cố Vân Yên nũng nịu yếu ớt gọi "Cô ~ mẫu” thật sự không sợ gì.

https://thuviensach.vn

Có lẽ đây chính là quan hệ thân nhân. Bội nhi tuy là lần đầu cùng Cố Vân Yên gặp mặt, nhưng nhìn ra được đến tiểu tử kia thực thích Cố Vân Yên vị cô cô này. Mà Cố Vân Yên khi nghe đến Bội nhi non nớt gọi "Cô cô" nháy mắt tâm đều mềm nhũn. Lúc này đem tiểu tử kia ôm đến trong lòng, tựa như đối đãi vớ thân sinh nữ nhi mà yêu thương Bội nhi.

“Bội nhi của chúng ta thật để cho người ta yên mến!” Cố Vân Yên hôn hai má Bội nhi, cưng chiều nói.

Nghe được cô cô khen, Bội nhi nhất thời khuôn mặt nhỏ nhắn giương lên, lộ ra mỉm cười ngọt ngào, ánh mắt như trăng liềm, xinh đẹp đáng yêu lại mê người.

Từ thị thấy được nữ nhi vẻ mặt tươi cười thiên chân xán lạn, không ngừng đối với Cố Vân Yên làm nũng, mà Cố Vân Yên một bộ biểu tình rất là thụ dụng, không khỏi mắt lộ ra bất đắc dĩ cùng sủng nịch, lắc đầu bật cười nói:“Bội nhi mau xuống dưới! Không biết lớn nhỏ, đừng để nương một hồi quở trách ngươi.”

Bội nhi nghe được mẫu thân răn dạy, không chỉ có không từ trên người Cố Vân Yên xuống dưới, ngược lại là ôm thắt lưng Cố Vân Yên chặt hơn nữa, sau đó quay đầu hướng Từ thị giả trang cái mặt quỷ, bộ dáng kia nhất thời chọc mọi người buồn cười.

“Tẩu tử đừng nói nàng, nữ nhi thông minh đáng yêu như vậy ta thật luyến tiếc, khó trách huynh trưởng mỗi khi nhắc tới Bội nhi đều là một bộ biểu tình sủng ái lại uất ức, hôm nay ta cuối cùng xem như cảm nhận được.”

“Muội muội đáng yêu, ta cũng thích muội muội!” Lăng nhi híp mắt nói.

“Còn có ta, ta cũng thích Bội nhi!” Tuân nhi cũng vội vàng nói, sợ trễ một bước người khác sẽ nghĩ đến hắn không thích Bội nhi.

https://thuviensach.vn

Nghe được tiểu thúc cùng ca ca nói vậy, Bội nhi tươi cười so với mới vừa rồi còn xán lạn hơn không ít, ánh mắt đều nhanh híp thành một đường. Triệu thị nhìn toàn gia cốt nhục tụ ở một chỗ hoà thuận vui vẻ, trong lòng ấm áp nói không nên lời.

Cố Vân Yên một hồi âu yếm Bội tnhi cùng Lăng nhi, tiếp theo lại hỏi Tuân nhi công khóa, mới cho hạ nhân đem ba cái tiểu tử kia dẫn đi xuống nghỉ ngơi.

“Tẩu tử, lần trước ta và ngươi nói chuyện, nhưng là có cùng ca ca nhắc tới?” Cố Vân Yên ôn nhu hỏi.

“Tất nhiên là không dám quên. Lần trước từ trong cung trở về liền đem chuyện này nói cùng huynh trưởng và cha ngươi biết. Cha cùng huynh trưởng ngươi thương lượng qua, cha nói ngài nếu đã có so đo, liền hết thảy đều nghe ngài.” Từ thị cụp mắt từ từ nói.

“Vậy thì tốt, nếu cha cùng huynh trưởng không có ý khác, ta sẽ mau chóng đem chuyện này xác nhận. Tẩu tử cũng cùng Lăng nhi nói nói việc này đi trước đi, cũng để làm cho hắn làm tốt tư tưởng chuẩn bị.” Cố Vân Yên gật đầu.

“Ân, ta sẽ tìm cái cơ hội thích hợp nói với hắn chuyện này, Lăng nhi cũng càng phát ra biết điều ổn trọng, nghĩ đến nhất định là sẽ không làm cho ngài cùng Nhị hoàng tử thất vọng.”

“Lăng nhi từ nhỏ liền biết điều, tính tình cực kỳ giống ca ca, điểm ấy ta nhưng thật ra không lo lắng.” Cố Vân Yên mỉm cười.

Từ thị chậm rãi gật đầu, tỏ vẻ đồng tình với lời Cố Vân Yên nói.

“Hôm nay đã trễ thế này, Yên nhi cùng Hoàng thượng như thế nào đột nhiên nghĩ tới giá lâm Cố phủ? Mới vừa rồi khi nghe huynh trưởng ngươi

https://thuviensach.vn

nói, thực làm cho nương lắp bắp kinh hãi.” Triệu thị nghẹn hồi lâu, cuối cùng là đem nghi hoặc trong lòng hỏi đi ra.

“Ta cũng không biết, Hoàng thượng hôm qua chỉ nói muốn dẫn ta đi một nơi, cũng không có nói rõ sẽ đến nhà chúng ta, thẳng đến mới vừa rồi xuống xe ngựa ta mới xác định Hoàng thượng là muốn mang ta trở về cùng người nhà gặp mặt.” Cố Vân Yên lắc đầu nói.

Nghe được Cố Vân Yên nói như thế, Triệu thị cũng không lại chấp nhất đề tài này, quan tâm nói:“Nhị hoàng tử cùng Tứ hoàng tử gần đây đều mạnh khỏe?”

“Hạo Nhi cùng tiểu Tứ Nhi hết thảy đều tốt. Tiểu Tứ Nhi nẩy nở không ít, Hạo Nhi cả ngày nhắc tới ngoại tổ mẫu, còn thường xuyên hỏi ta ngoại tổ mẫu khi nào thì lại tiến cung thăm hắn kia, hắn rất nhớ ngài.”

Nghe vậy, Triệu thị trong lòng an ủi,“Nhị hoàng tử rất tốt, tương lai Yên nhi coi như là có nơi dựa vào.” Ngược lại, mặt lộ vẻ lo lắng nói:“Yên nhi lúc này cùng Hoàng thượng đi ra, đem Nhị hoàng tử cùng Tứ hoàng tử ở lại trong cung, có thể có nguy hiểm?”

Cố Vân Yên trấn an nói:“Nương không cần lo lắng, khi ta ra cung đã muốn đem Trường Xuân cung an bài thỏa đáng, huống hồ có Thị Họa cùng Thị Thư nhìn, hai huynh đệ bọn họ tuyệt không sẽ có việc gì.”

“Vậy thì tốt! Như vậy nương cũng an tâm.” Triệu thị nói.

“Đêm đã khuya, tẩu tử mau đi dỗ Bội nhi ngủ đi, ta cùng nương đi xem khuê phòng của ta trước khi vào cung.” Cố Vân Yên hòa nhã nói.

Từ thị theo lời đứng dậy cùng hai mẹ con Cố Vân Yên hành lễ cáo lui, nói xong liền đi phòng Bội nhi.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên như trước khi vào cung, vô cùng thân thiết kéo cánh tay Triệu thị, mẹ con vẻ mặt sung sướng hướng khuê phòng Cố Vân Yên mà đi.

Đi vào Phù Dung uyển, thấy được từng ngọn cây cọng cỏ nơi này, mỗi cảnh mỗi vật cùng trước khi nàngvào cung vẫn giống như đúc, chưa từng thay đổi, Cố Vân Yên không khỏi kinh ngạc nhìn về phía Triệu thị.

Triệu thị vỗ tay Cố Vân Yên nói: “Ngươi vào cung rồi, cha ngươi liền cho người trông nom Phù Dung uyển của ngươi. Mỗi ngày đều phái người đến xử lý hoa cỏ cây cối mà tự tay ngươi trồng. Ngoain trừ hạ nhân trực, ai cũng không được tùy tiện ra vào khuê phòng ngươi. Bởi vì ngươi cha không muốn người khác để lộn xộn vật của ngươi, sợ ngươi ngày nào đó trở về, nhìn mất hứng.”

Nghe vậy, Cố Vân Yên mắt lộ ra xúc động, lệ doanh tròng, đưa tay đẩy ra cửa lầu các, đi vào khuê phòng nàng lúc trước. Nhìn bốn phía chung quanh, bên trong bài trí vẫn cùng ngày đó trước khi nàng vào cung giống nhau. Ánh vào mi mắt đó là cái bàn được chạm từ gỗ đàn, mặt trên có khắc quân tử lan nàng yêu nhất. Khắp nơi đều tạo nên cảm giác nữ nhi gia nhẫn nhụi dịu dàng.

Lại nhìn hướng cái bàn tinh mỹ, trên bàn gỗ lê hoa trưng bày mấy trương giấy Tuyên Thành, nghiên mực gác mấy cây bút lông. Trên mặt giấy vẽ chỉ là vài nụ hoa cúc đã nở. Đây đúng là nàng năm đó tự tay vẽ, bởi vì Triệu thị thích hoa cúc, cho nên Cố Vân Yên liền vẽ bức họa này.

https://thuviensach.vn

Chương 103

Lại nhìn hướng cái bàn tinh mỹ kia, trên bàn hoa lê trưng bày mấy tờ giấy Tuyên Thành mỏng, trên nghiên mực gác mấy cây bút lông khác kích cỡ. Trên giấy vẽ một nữ tử duyên dáng yêu kiều ngoái đầu nhìn lại cười yếu ớt, trong tay đang cầm một đóa hoa cúc nở rộ, bên cạnh là vài nụ hoa cúc đợi nở. Đây đúng là bức họa cuối cùng năm đó nàng tự vẽ cho nương nàng. Bởi vì Triệu thị thích hoa cúc, cho nên Cố Vân Yên liền vẽ bức họa này, nghĩ ngày sau chính mình không ở bên người nương, có lẽ bức họa này có thể để nương an ủi tâm sự.

Cố Vân Yên nhẹ nhàng cầm lấy bức họa trên bàn, nhìn đóa hoa trong tranh sức sống dạt dào, trông rất sống động cùng với nữ tử tươi cười ngây ngô mà mê người, trong đầu không khỏi hiện ra hình ảnh 3 năm trước chính mình ngồi ngay ngắn ở nơi này từng bút vẽ bức họa này. Khóe môi bất tri bất giác liền kéo lên một đường cong hoàn mỹ.

Triệu thị nhìn bức họa trong tay nữ nhi, liền biết đây là ngày xưa trước khi nữ nhi vào cung, một lòng muốn tự họa, lưu cho mình làm vật kỷ niệm. Chỉ là nàng không rõ, vì sao nữ nhi cuối cùng lại không có đem bức tranh này đưa cho mình.

Triệu thị từ trong tay Cố Vân Yên chậm rãi lấy tranh qua, ánh mắt nhu hòa mà say mê thưởng thức cảnh trí trước mặt. Nhìn mấy đóa hoa cúc chính mình yêu nhất kia, không khỏi ôn nhu hỏi:“Yên nhi vẽ bức tranh này là muốn đưa cho nương đi!” Tuy là câu hỏi nhưng là ngữ khí khẳng định.

Cố Vân Yên gật đầu nói:“Ân, bởi vì Yên nhi sắp vào cung, sợ nương về sau không thấy được Yên nhi sẽ nhớ, cho nên liền nghĩ thức đêm vẽ xong

https://thuviensach.vn

bức họa này, bình minh đưa cho nương. Như vậy có nó cùng nương, nương sẽ không nhớ Yên nhi mà khó chịu.”

“Vậy Yên nhi vì sao cuối cùng không có đem bức họa này tự tay đưa cho nương, mà là vẫn để trong khuê phòng?” Triệu thị vẻ mặt nghi hoặc.

Cố Vân Yên cúi đầu, trong thanh âm xen lẫn ưu thương cùng cô đơn,“Bởi vì Yên nhi sợ nương có bức tranh này rồi, sẽ không thường xuyên nhớ Yên nhi. Lâu ngày, nỗi nhớ Yên nhi cũng liền nhạt đi. Cho nên Yên nhi đem nó để trong khuê phòng, ở nơi dễ thấy nhất. Mỗi lần chỉ cần nương nhớ Yên nhi, đến khuê phòng Yên nhi liền có thể nhìn đến bức họa này, nhìn đến hoa cúc nương thích cùng với Yên nhi.”

Triệu thị lộ ra đau lòng đem Cố Vân Yên ôm vào trong lòng, thanh âm trách cứ bao hàm nồng đậm tình thương của mẹ,“Nha đầu ngốc, nương như thế nào sẽ không nhớ Yên nhi. Đứa nhỏ của nương, bất luận đứa nhỏ ở nơi nào sống ra sao, làm nương sao có thể thật sự yên tâm được? Nếu không sao người đời lại nói, đứa nhỏ là nợ của cha mẹ ở kiếp trước, nửa đời quan tâm nửa đời vướng bận!”

Cố Vân Yên đem mặt chôn sâu hơn vào lòng Triệu thị, hạnh phúc lại không muốn xa rời khẽ gọi,“Nương ~”

Triệu thị nhẹ nhàng vỗ sau lưng Cố Vân Yên, thở dài:“Yên nhi ngốc, về sau không cho lại miên man suy nghĩ. Ngươi phải nhớ kỹ, bất cứ lúc nào hay chỗ nào nương đều nghĩ đếnYên nhi. Trong ba năm ngươi vào cung này, nương không có lúc nào là không lo lắng cho ngươi. Sợ ngươi ở trong cung sống không tốt, sợ ngươi sẽ bị phi tần khác khi dễ, sợ ngươi bị bệnh bị đau mà nương không thể ở bên cạnh ngươi...” Mẹ con ôm làm một đoàn, nghẹn ngào tâm sự.

Câu chuyện tiếp tục dưới đây

https://thuviensach.vn

Không qua bao lâu, Tiêu Dục cùng Cố Cẩn đánh cờ xong, liền được Cố Trì dẫn đến khuê phòng Cố Vân Yên. Triệu thị tiến lên chào, sau đó thức thời lui xuống.

“Đây là khuê phòng của Yên nhi trước khi vào cung sao? So với trẫm tưởng tượng không quá giống nhau.” Tiêu Dục đánh giá một hồi khuê phòng Cố Vân Yên nói.

Cố Vân Yên nâng mày,“Nga, vậy trong tưởng tượng của Hoàng thượng, khuê phòng nô tì nên là cái dạng gì?”

Tiêu Dục thần sắc ung dung nhìn thoáng qua giường của Cố Vân Yên. Sau đó chậm rãi ngồi xuống, tiếp theo kéo Cố Vân Yên, làm cho nàng ngồi trên đầu gối mình, mặt mang ý cười nói:“Nghĩ đến khuê phòng Yên nhi sẽ giống khuê phòng của nữ tử bình thường khác. Sẽ ở bên cửa sổ có vài bồn hoa kiều diễm, thỉnh thoảng tưới tưới nước, trò chuyện với hoa nói hết tâm sự của nữ nhi. Trước cửa sổ có bàn trang điểm, trên đó trừ bỏ gương đồng và lược, còn có rất nhiều nhiều hộp trang sức, bên trong đủ loại bột vẽ, son môi, phấn thoa.”

Cố Vân Yên trên mặt lộ ra ý cười, nói:“Ân! Trừ bỏ này đó còn có?”

Tiêu Dục thấy được Cố Vân Yên tựa hồ đối với tưởng tượng của mình thực cảm thấy hứng thú, liền nói tiếp:“Cửa thì có bức rèm che chuỗi ngọc mặc thành ngũ sắc, mỗi lần ra vào đều đã phát ra thanh âm dễ nghe, làm cho người ta muốn rình coi đều không được...Sau đó, trên giường Yên nhi là sa trướng hồng nhạt, xuyên thấu qua sa trướng phấn hồng, loáng thoáng có thể nhìn đến trên mép giường làm từ gỗ đàn có khắc những bông mẫu đơn kiều diễm hoặc là một ít hoa khác, huyến lệ loá mắt, xinh đẹp động lòng người. Hoặc là điêu khắc một bức phong cảnh, trên có núi giả, ao nhỏ, còn có bích sắc hà ngẫu, hồng nhạt thủy liên. Toàn bộ phòng tràn đầy nồng đậm hơi thở nữ tử, có vẻ mộng ảo mà lại không mất thanh lịch.”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên bật cười, nói:“Hoàng thượng có sức tưởng tượng thực phong phú, như thế nào? Chính mắt thấy khuê phòng nô tì, làm cho ngài thất vọng đi?”

Tiêu Dục lắc đầu, thanh âm mượt mà,“Yên nhi sai rồi. Trẫm không chỉ có không có thất vọng, ngược lại đối với Yên nhi nhìn với cặp mắt khác xưa.”

Cố Vân Yên kinh ngạc, khó hiểu nói:“Khuê phòng của nô tì cùng Hoàng thượng tưởng tượng cơ bản một trời một vực, ngài cư nhiên không có cảm thấy thất vọng?”

“Trẫm càng cảm thấy trẫm Yên nhi là độc đáo, không giống người thường. Ngươi độc nhất vô nhị như vậy sao khuê phòng bình thường của nữ tử khác có thể so sánh được.” Tiêu Dục nắm tay Cố Vân Yên đặt bên môi, a cả giận.

Cố Vân Yên trong lòng bàn tay run lên, không khỏi thân mình run lên. Tiêu Dục ôm chặt hơn chút, Tiêu Dục đầu cũng gối lên trên vai Cố Vân Yên, ngay sau đó Cố Vân Yên liền nhận thấy được Tiêu Dục thân mình biến hóa. Bởi vì Cố Vân Yên lúc này đang ngồi trên chân Tiêu Dục, mà cái vật thể cực nóng chính là đang ở sau lưng Cố Vân Yên diễu võ dương oai. Mặc dù Cố Vân Yên muốn làm bộ không biết cũng không được nha. Cái cảm giác tồn tại của vật thể kia thật sự là quá mạnh mẽ, cường đến Cố Vân Yên đã muốn không thể lại tiếp tục trấn định cùng Tiêu Dục nói chuyện phiếm.

Cố Vân Yên châm chước nói:“Hoàng thượng, đêm đã khuya, chúng ta vẫn là nhanh hồi cung đi. Bô tì lo lắng Hạo Nhi vẫn không thấy nô tì sẽ sốt ruột.”

Tiêu Dục dùng cái vũ khí đặc thù cọ cọ sau lưng Cố Vân Yên nói:“Nếu là thời gian cho phép, trẫm thật muốn cùng Yên nhi ở trên giường trong

https://thuviensach.vn

khuê phòng của ngươi thân thiết, nhiệt liệt một phen. Khổ là hôm nay đêm đã muộn, cũng là không thể, chỉ có lần sau...” Khẩu khí thật là tiếc nuối cùng mong mỏi.

Cố Vân Yên vừa nghe Tiêu Dục nói đến lần sau, nhất thời trong lòng mừng thầm. Tức là nói Tiêu Dục lần sau còn có thể mang nàng ra cung, còn có thể giống hôm nay cho phép nàng cùng người nhà đoàn tụ. Vừa nghĩ tới còn có thể trở lại nơi này, cảm giác ưu thương vì muốn cùng người nhà cáo biệt vừa dâng lên liền lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

“Đi thôi! Yên nhi đi nói một tiếng chào Cố phu nhân, chúng ta liền khởi hành hồi cung.” Tiêu Dục ôm lấy Cố Vân Yên đứng dậy nói.

Cố Vân Yên gật đầu, theo Tiêu Dục hướng đại sảnh mà đi. Trong phòng Cố Cẩn cùng phu thê Triệu thị đang ngồi đối diện, vừa nhìn thấy Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên, lúc này đứng dậy, khom mình hành lễ.

“Cha, nương! Hôm nay sắc trời đã tối, nữ nhi không tiện tiếp tục ở lâu. Liền theo Hoàng thượng hồi cung, mong cha mẹ bảo trọng!” Nói xong lời cuối cùng, âm cuối gần như khàn khàn.

“Để nương nương bận tâm, phu thê vi thần vạn phần cảm kích. Thánh thượng cùng nương nương có thể giá lâm đến phủ vi thần, đã là hoàng ân mênh mông cuồn cuộn, vi thần cùng gia quyến lại không dám cầu gì hơn.” Cố Cẩn ôm quyền cung thanh nói.

“Trẫm cùng Yên nhi liền khởi hành hồi cung. Cố ái khanh không cần đi ra đưa tiễn.” Tiêu Dục mở miệng nói.

“ Vâng! Vi thần/thần phụ cung đưa Thánh thượng cùng Thục phi nương nương, Ngô hoàng vạn tuế! Vạn tuế! Vạn vạn tuế! Nương nương thiên tuế! Thiên tuế! Thiên thiên tuế!” Phu thê Cố Cẩn quỳ xuống hành lễ, thanh âm chỉnh tề nói.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên ở dưới sự cung đưa của Cố Cẩn cùng Triệu thị ra khỏi Cố phủ. Cố Trì thân là thống lĩnh Ngự Lâm quân tất nhiên là phải hộ giá hồi cung. Cũng như khi đi, Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên hai người lên xe ngựa. Cố Trì cùng Ngự Lâm quân còn lại cưỡi ngựa đi theo.

Trong xe ngựa, Cố Vân Yên chủ động ôm Tiêu Dục, sườn mặt dán trong ngực Tiêu Dục, cảm kích nói:“Cám ơn Hoàng thượng, hôm nay nô tì thực vui vẻ! Không biết nên như thế nào biểu đạt được cảm kích trong lòng nô tì đối với Hoàng thượng.”

Tiêu Dục bàn tay to ôm Cố Vân Yên, ngữ khí thật là sung sướng nói:“Yên nhi vui vẻ là được rồi! Yên nhi nếu là thật sự muốn báo đáp trẫm, trẫm nhưng thật ra có một biện pháp tốt.”

Cố Vân Yên từ trong lòng Tiêu Dục ngẩng đầu, thật tình thành ý nói:“Hoàng thượng ngài nói, chỉ cần là nô tì có thể làm, nhất định sẽ như Hoàng thượng mong muốn.”

“Tốt! Đây chính là Yên nhi chính mình nói, lát nhưng đừng đổi ý.”

“Nô tì đâu phải người nói không giữ lời, Hoàng thượng chỉ dẫn là được.” Cố Vân Yên dịu dàng nói.

Tiêu Dục mắt lộ ra hứng thú, cúi đầu đối diện Cố Vân Yên nói:“Yên nhi muốn báo đáp trẫm cũng không khó. Sinh cái tiểu công chúa cho trẫm là được, sinh cái tiểu công chúa giống như Yên nhi mê người.”

Cố Vân Yên nhất thời đầy mặt đỏ bừng, tiện đà đỏ mặt thẹn thùng nói:“Hảo!” Thanh âm nhỏ đến không thể nghe thấy.

Nhưng từ nhỏ đã luyện võ nên Tiêu Dục thính lực thật tốt, tất nhiên là có thể nghe được lời đáp vô cùng nhỏ của Cố Vân Yên, mắt lộ ra vui sướng. Tiếng cười sang sảng từ trong xe ngựa truyền đến, Cố Trì mấy người hai

https://thuviensach.vn

mặt nhìn nhau, không biết vì sao có thể làm cho đế vương luôn luôn nghiêm túc không thích đùa lại cười đến vui sướng như vậy.

Tiêu Dục nghĩ rằng: Lưu Viện Phán lời nói quả nhiên không sai! Gần đây Tiêu Dục mỗi khi đến thăm tiểu công chúa trong cung khác, liền không khỏi nghĩ nếu Cố Vân Yên vì hắn sinh cái công chúa, sinh cái tiểu công chúa giống như nàng vậy, thật là tốt bao nhiêu. Nhưng mấy ngày nay lại phát hiện Cố Vân Yên có chút rầu rĩ không vui, hỏi Lưu Viện Phán thì biết Cố Vân Yên hiện tại cảm xúc không dễ thụ thai. Lưu Viện Phán liền hướng hắn đề nghị, có thể làm chút chuyện cho Cố Vân Yên vui vẻ, như vậy Cố Vân Yên tâm tình sáng sủa mới có lợi cho mang thai. Tiêu Dục suy nghĩ hồi lâu, mới nhớ tới nàng vào cung 3 năm, lâu như vậy chưa trở về, trong lòng khẳng định kỳ vọng có thể trở về cùng người nhà gặp mặt. Cho nên Tiêu Dục mới có thể quyết định khi ra cung làm việc tiện thể dẫn theo Cố Vân Yên, cho nàng cùng người nhà gặp lại giải tỏa buồn bực không vui.

https://thuviensach.vn

Chương 104

Khi trở lại Trường Xuân cung đã là đêm khuya. Trăng tròn thật cao vắt ngang chân trời, trên bầu trời đầy sao lấp lánh khiến bầu trời đêm đẹp đến thần kỳ, cũng khiến cho Trường Xuân cung trong đêm tối phá lệ yên tĩnh tốt đẹp. +

Ánh trăng bạc ôn nhu quanh quẩn Trường Xuân cung, có vẻ mông lung, mê huyễn, giống như mặc một tấm áo lụa mỏng. Trong sân mùi hoa tràn ngập trên không trung, phảng phất quanh mũi, bao phủ lấy Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên đang dắt tay nhau đi đến. Hai người kìm lòng không đặng hít một hơi thật sâu, chóp mũi thoáng chốc tràn đầy mùi hoa.

Khi hai người bước vào chủ điện Trường Xuân cung, kinh ngạc phát hiện trong điện đứng không ít cung nhân, liền ngay cả thái giám lãnh sự Thường Phúc cùng với Thị thư, Thị Họa đều ở trong đó. Ngay tại khi hai người chuẩn bị mở miệng hỏi nguyên do, lại phát hiện phía sau Thị Họa, Nhị hoàng tử đang ngồi ngay ngắn, ngũ quan tinh xảo giống như bức họa đồng tử.

Hai người khẽ giật mình, tiện đà nhìn nhau, chợt bước chân nhanh hơn đi vào. Mới vừa đi vài bước, Nhị hoàng tử im lặng ngồi trong điện liền nghe được tiếng bước chân người đi vào, theo tiếng vang nhìn lại, tựa như thấy được người chính mình vẫn đang đau khổ chờ đợi.

“Phụ hoàng, mẫu phi các ngươi đã trở lại!” Nhị hoàng tử một bên hướng Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên lao đi qua một bên vui sướng nói, thanh âm non nớt xen lẫn vui sướng cùng như trút được gánh nặng.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên gật đầu mỉm cười, Tiêu Dục đưa tay xoa xoa đầu Nhị hoàng tử nói:“Ân! Đã trễ thế này, Hạo Nhi như thế nào còn không ngủ?” Nói xong ánh mắt lướt qua Nhị hoàng tử, hơi trách cứ đảo qua đám người Thường Phúc cùng Thị Thư, Thị Họa.

Nhận thấy được ánh mắt của Tiêu Dục, mấy người không khỏi vẻ mặt bất đắc dĩ cúi đầu. Nhị hoàng tử cúi đầu, một bộ dáng nhận sai, khuôn mặt thành khẩn nói:“Hôm nay lúc xế chiều, nhi thần vẫn không thấy được mẫu phi đâu, nhi thần trong lòng lo cho mẫu phi nên không buồn ngủ, liền nghĩ ở trong điện chờ mẫu phi trở về. Chỉ có nhìn đến mẫu phi mạnh khỏe trở về nhi thần mới có thể an tâm đi ngủ. Thường tổng quản cùng Thị Thư, Thị Họa cô cô đều khuyên nhi thần trở về phòng ngủ, là nhi thần không nghe khuyên bảo cố ý muốn ở chỗ này chờ mẫu phi trở về. Xin hãy phụ hoàng chớ giận Hạo Nhi, cũng không cần trách phạt Thường tổng quản bọn họ. Nhi thần sau này sẽ không vậy nữa.”

Nghe vậy, Tiêu Dục mặt lộ vẻ vẻ tán thưởng, nói:“Ân! Con ta tuổi tuy nhỏ, phạm sai lại hiểu được một mình gánh chịu, không liên lụy người vô tội, lại hiếu tâm! Hạo Nhi ngoan, không uổng công vi phụ dốc lòng dạy và yêu thương. Nghe được những lời này của ngươi, vi phụ thật là vui mừng.” Trong lời nói không khó nghe ra Tiêu Dục khó được biểu lộ chân tình.

Cố Vân Yên cũng mắt lộ ra xúc động nhìn nhị hoàng tử, nói:“Hạo Nhi yên tâm, phụ hoàng chính là cảm thấy mẫu phi mỗi ngày đều ở Trường Xuân cung, sợ mẫu phi cảm thấy nhàm chán, cho nên mới hội mang mẫu phi đi nơi khác nhìn xem, có hộ vệ đi theo phụ hoàng, mẫu phi rất an toàn. Nhưng biết trong lòng ngươi lo lắng an nguy cho mẫu phi như vậy, mẫu phi thực vui vẻ cũng thực cảm động. Mẫu phi đáp ứng ngươi, lần tới bất luận mẫu phi đi đâu đều mang theo ngươi cùng đệ đệ. Không bao giờ để lại bọn ngươi một mình, Hạo Nhi cảm thấy được không?”

“Ân! Xác định phụ hoàng, mẫu phi mạnh khỏe nhi thần an tâm. Phụ hoàng nói qua nhi thần đã trưởng thành, là tiểu nam tử hán. Cho nên nhi

https://thuviensach.vn

thần không thể mỗi ngày đều đi theo bên người mẫu phi. Nhi thần phải làm chuyện nam tử hán nên làm.” Nhị hoàng tử ngẩng đầu ưỡn ngực nói.

Câu chuyện tiếp tục dưới đây

“Hảo! Hạo Nhi là tiểu nam tử hán... Hiện tại đêm đã khuya, Hạo Nhi cùng Thị Họa cô cô đi xuống nghỉ ngơi đi!” Cố Vân Yên mỉm cười gật đầu.

“Ân! Nhi thần cáo lui. Cũng thỉnh phụ hoàng, mẫu phi sớm đi an trí!” Nhị hoàng tử ôm quyền cúi người, nói xong được Thị Họa dẫn đi xuống.

Cố Vân Yên ánh mắt không tự chủ được đuổi theo bóng dáng Nhị hoàng tử, đợi đến bóng dáng Nhị hoàng tử biến mất khỏi tầm mắt mới thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Tiêu Dục nói:“Nô tì không ở, Hạo Nhi lo lắng không thể đi ngủ, không biết tiểu Tứ Nhi sẽ như thế nào. Nô tì không yên lòng muốn đi xem tiểu Tứ Nhi.”

Tiêu Dục hiển nhiên cùng Cố Vân Yên nghĩ giống nhau, hai người liếc nhau, sau đó cước bộ nhẹ nhàng đi về phòng ngủ của Tứ hoàng tử.

Bên trong, nhũ nương Phùng thị ghé vào tháp mỹ nhân ngủ thật thà chất phác, đối với Cố Vân Yên cùng Tiêu Dục đến không hề hay biế. Mà Thị Kì canh giữ ở bên vẫn chưa ngủ say, nghe được một chút gió thổi cỏ lay lập tức tỉnh lại, trợn mắt nhìn lên, phát hiện là Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên lập tức đứng dậy chuẩn bị hành lễ. Lại bị Cố Vân Yên đi trước một bước ngăn lại, Cố Vân Yên làm cái dấu chớ có lên tiếng.Thị Kì nhất thời im lặng đứng một bên.

Trên giường hẹp Tứ hoàng tử ngủ say sưa, hô hấp đều đều mà bình tĩnh. Đôi mắt giống hệt Tiêu Dục đang nhắm chặt như hai sợi chỉ. Đôi chân mày rậm đen do ngủ say nhìn nhu hòa hơn. Cái miệng nhỏ nhắn cong cong, trên mặt đầy ý cười, giống hư đang có mộng đẹp, tốt đẹp trong mộng làm cho hắn luyến tiếc tỉnh lại. Thế cho nên Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên nhìn chằm chằm lâu như vậy cũng không có chút dấu hiệu muốn tỉnh lại.

https://thuviensach.vn

Vốn tưởng rằng tiểu Tứ Nhi trước khi ngủ không có thấy Cố Vân Yên sẽ không chịu ngủ. Nhưng trước mắt này hết thảy lại nói rõ ràng Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên lo lắng là dư thừa. Cố Vân Yên bất đắc dĩ cười, sau đó hạ một nụ hôn xuống trán Tứ hoàng tử, rồi cùng Tiêu Dục nhẹ nhàng xoay người rời đi.

“An tâm ngủ đi! Yên nhi hôm nay cũng mệt mỏi, sáng mai cũng không cần đi thỉnh an Hoàng hậu. Trẫm sẽ phái người thông tri Hoàng hậu.” Sắp sửa ngủ Tiêu Dục bỗng nhiên nói.

“Hậu cung phi tần thỉnh an trung cung Hoàng hậu là quy củ lão tổ tông định ra. Nô tì như thế nào có thể tùy tùy tiện tiện sẽ không đi được. Như thế sợ là không ổn, cũng khó tránh cho mọi người nói nô tì ỷ vào Hoàng thượng yêu thương sẽ không tuân thủ cung quy. Rơi vào tai lão tổ tông sẽ có vẻ nô tì hết sức ngạo mạn.” Cố Vân Yên tự tiếu phi tiếu nói.

“Nghe được Yên nhi nói lời này, nhưng thật ra là trẫm sơ sót. Trẫm chỉ lo đau lòng Yên nhi lại không nghĩ chu toàn mấy thứ này.” Tiêu Dục dừng một hồi nói.

“Hoàng thượng nhật lí vạn ky, nhấy định là không rảnh chú ý việc không quan trọng này kia. Nhưng được Hoàng thượng yêu thương đau lòng như vậy, nô tì đã cảm thấy mỹ mãn.”

Tiêu Dục một tay khoát lên eo nhỏ của Cố Vân Yên, một tay giúp hai người cái kéo chăn đắp. Sau đó không hề nói, chỉ chốc lát sau bên cạnh liền truyền đến tiếng hít thở đều đặn của Tiêu Dục. Cố Vân Yên nhắm mắt lại, rất nhanh cũng ngủ.

Sáng sớm hôm sau, khi Tiêu Dục vào triều sớm, Cố Vân Yên vẫn ngủ say sưa. Lưu Đức Phúc trước sau như một lắc lắc đầu, sau đó theo sát sau Tiêu Dục sắc mặt nhu hòa đang hướng khải nguyên điện mà đi.

https://thuviensach.vn

“Chủ tử dậy đi a! Chủ tử mau tỉnh lại nha. Chúng ta phải nhanh đi thỉnh an Hoàng hậu nương nương, chậm trễ không được đâu...” Thị Thư lo lắng gọi Cố Vân Yên.

Bởi vì tối hôm qua ngủ quá muộn, đến nỗi Cố Vân Yên ngủ trầm hơn moii ngày. Lúc này bị Thị Thư kêu to mới từ từ tỉnh.

Sợ không thể đúng lúc thỉnh an Hoàng hậu, Cố Vân Yên ngay cả đồ ăn sáng đều không kịp dùng, liền vội vội vàng vàng dẫn đám người Thị Họa chạy tới Phượng Nghi cung.

Khi Cố Vân Yên tới Phượng Nghi cung, vừa vừa ngồi xuống Hoàng hậu liền từ hậu thất đi ra, Cố Vân Yên thầm nghĩ trong lòng một câu,"Nguy hiểm thật!". Nếu là lại chậm một bước, chỉ sợ hôm nay lại gánh một cái tội danh không tuân thủ cung quy, khinh thường trung cung.

“Nô tì/tần thiếp thỉnh an Hoàng hậu nương nương, Hoàng hậu nương nương vạn phúc kim an!” Cố Vân Yên theo mọi người đứng dậy, hành lễ với Hoàng hậu.

“Bọn muội muội không cần đa lễ, đều đứng lên đi!” Hoàng hậu ngồi ngay ngắn trên ghế phượng, tay phải khẽ nâng, miễn lễ cho mọi người.

“Tạ Hoàng hậu nương nương!” Mọi người tạ ơn đứng dậy, cho đều tự ngồi xuống vị trí.

“Nương nương gần đây là quá mức mệt nhọc? Vì sao sắc mặt thoạt nhìn lại có chút tiều tụy. Tuy nói có thể được Hoàng hậu nương nương vì hậu cung chúng tỷ muội phí sức lao tâm, là tần thiếp cùng với bọn tỷ muội có phúc khí. Nhưng nếu là vì việc vụn vặt của chúng nô tì, mà khiến nương nương vất vả phượng thể sinh bệnh. Thì là bọn tỷ muội đắc tội rồi." Lâm tần nâng mày liếc mắt hơi hơi đánh giá một cái thần sắc Hoàng hậu. Sau đó nhìn lướt qua mọi người đang người, giống như cực kỳ lo lắng nói.

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Hoàng hậu vẻ mặt u buồn, đôi mi thanh tú nhăn lại nói:“Ai... Hoàng thượng gần đât chỉ lo bận bịu chính sự, cực ít bước vào hậu cung. Hậu cung mọi người cũng chỉ mình Thục phi muội muội có thể gặp mặt thiên nhan. Nếu là Hoàng thượng vẫn như thế, lão tổ tông hỏi đến việc con nối dòng, điều này làm cho bản cung cùng lão tổ tông nói chuyện thế nào?” Ngữ khí tràn đầy bất đắc dĩ cùng ưu sầu.

Hoàng hậu nói vừa dứt, hậu cung phi tần thần sắc khác nhau. Nhưng mọi người đều không hẹn mà cùng nhìn về phía Cố Vân Yên ngồi dưới tay trái Hoàng hậu. Mọi người mặc dù không nói, nhưng khăn trong tay bị vò thành một cục liền có thể nói rõ mọi người đối với việc này sớm bất mãn, thậm chí oán hận chất chứa đã lâu.

Phó quý nhân châm chọc nói:“Cũng không phải sao, khó trách Hoàng hậu nương nương sẽ vì việc này mà phượng thể sinh bệnh. Nghĩ đến bên trong hậu cung này người duy nhất không phát sầu liền chỉ mình Thục phi nương nương. Thục phi nương nương thánh sủng trên người, tất nhiên là không thể cảm nhận chúng ta cả ngày trông mòn con mắt ngóng trông Hoàng thượng có thể giá lâm một hồi, tư vị kia... Ai da, tần thiếp nói lỡ, xem cái miệng này của tần thiếp... Mong Hoàng hậu nương nương cùng Thục phi nương nương chớ nên trách tội.” Nói xong che miệng liên tục thỉnh tội.

Phó quý nhân vừa nói ra, tầm mắt dừng ở trên người Cố Vân Yên càng mãnh liệt hơn chút. Nếu là ánh mắt có thể giết chết người, lúc này Cố Vân Yên chỉ sợ lập tức chết bất đắc kỳ tử.

Cố Vân Yên cười nhẹ, đối với anh mắt oán hận của mọi người không bắt bẻ, nói:“Xem Phó quý nhân nói kìa, bản cung như thế nào lại không rõ tâm tình bọn tỷ muội. Hoàng thượng mỗi khi đến trong cung bản cung, bản cung đều tránh không được một phen khuyên bảo. Khuyên Hoàng thượng cũng thường xuyên đến trong cung khác thăm bọn tỷ muội. Chúng tỷ muội mưa móc cùng hưởng. Nhưng vạn tuế gia là vua của một nước, bản cung bất quá

https://thuviensach.vn

là cái phi tần nho nhỉ thôi, liền ngay cả Hoàng hậu nương nương cũng không thể nói gì,huống chi là bản cung. Ngoại trừ hảo ngôn hảo ngữ khuyên bảo còn có thể như thế nào? Làm sao có thể làm chủ Hoàng thượng.”

Trong lời Cố Vân Yên nói hàm nghĩa chính là, ta đã muốn hết sức khuyên qua Hoàng thượng. Nhưng Hoàng thượng chính là không đi các ngươi nơi đó, cứ đến chỗ ta thì ta có biện pháp gì đâu. Các ngươi lưu không được người chẳng lẽ cũng muốn trách ta sao?

Phó quý nhân theo bản năng muốn phản bác Cố Vân Yên, há miệng thở dốc lại không biết nên như thế nào phản bác, đành phải cắn môi từ bỏ.

https://thuviensach.vn

Chương 105

Trong lúc nhất thời, trong điện không khí liền căng thẳng, mọi người không nói, im lặng dị thường. +

Huệ phi cười hoà giải nói:“ Sắp đến đó là sinh nhật lão tổ tông, không biết bọn tỷ muội đã vì lão tổ tông chuẩn bị cái lễ vật mừng thọ gì. Ta là tục nhân, suy nghĩ hồi lâu vẫn là không thể nghĩ ra cái gì tốt.” Nói xong cực kì ngượng ngùng cười khẽ.

Đỗ chiêu nghi mỉm cười phụ họa nói:“Nương nương lại hay nói giỡn, ngài từ trước đến nay đó là người thông thấu. Nếu ngài đều nói như vậy, thứ trên tay nô tì lại lấy không ra nổi, chỉ sợ không dám đưa tới trước mặt lão tổ tông”

Huệ phi chỉ vào Đỗ chiêu nghi cười trêu ghẹo:“Ngươi nha ~ hôm nay nhưng là ăn mật, thật nịnh cho bản cung vui vẻ... Xem ra bản cung phải chuẩn bị một phần thọ lễ thật đặc biệt cho lão tổ tông. Tránh cho đến lúc đó để bọn tỷ muội chê cười!”

Nguyên bản bầu không khí căng thẳng trong lúc Huệ phi cùng Đỗ chiêu nghi hai người trêu ghẹo chậm rãi giãn ra. Các phi tần khác cũng dần dần gia nhập đề tài này.

Hoàng hậu thấy mục đích không có đạt thành, nhất thời xoa trán nói:“Bản cung mệt mỏi, đều tan đi.”

Mọi người vội vàng đứng dậy, hành lễ nói:“Vâng, nô tì/tần thiếp cáo lui!”

https://thuviensach.vn

Ra khỏi Phượng Nghi cung, quý phi vị phân tối cao là ngươ thứ nhất lên kiệu rời đi. Kế tiếp đó là chính tứ phi Cố Vân Yên cùng Huệ phi. Cố Vân Yên trước khi đi, ngoái đầu nhìn lại hướng Huệ phi gửi đi một cái ánh mắt cảm kích. Huệ phi khẽ gật đầu, mắt phượng linh động bao hàm thiện ý. Giây lát, hai người nhìn nhau cười, hết thảy đều không một lời, sau đó lên kiệu rời đi.

Chờ Cố Vân Yên cùng Huệ phi rời đi, còn lại phi tần ấn phân vị cao thấp lần lượt rời đi, đều trở về cung mình, duy chỉ có Lâm tần không theo mọi người rời đi, mà là tiếp tục lưu tại Phượng Nghi cung. Mọi người đối với điều này đều là nhìn như không thấy, bởi vì biết rõ quan hệ giữa Hoàng hậu cùng Lâm tần, chỉ là giả bộ hồ đồ, trên mặt không nói thôi.

Hoàng hậu sắc mặt không ngờ nhìn bóng đám người Cố Vân Yên đi xa, tiếp theo đứng dậy không nói được một lời trở về hậu thất. Lâm tần cúi đầu nhắm mắt theo đuôi ở phía sau.

Trở về nội thất, Trương ma ma liền đuổi hết cung nhân hầu hạ bên trong đi xuống, sau đó hơi hơi hướng Hoàng hậu gật gật đầu, tiện đà như liếc mắt một cái Lâm tần đang cúi đầu lặng im rồi mới thối lui đến ngoài cửa thủ.

Hoàng hậu đứng trước cửa sổ, thần sắc không rõ bốc lên một nắm thức ăn cho chim, tung vào trong lồng chim tinh mỹ hoa lệ. Chim hoàng yến liền vui sướng tung cánh, ngay sau đó vùi đầu từng miếng từng miếng ăn.

“Bản cung dưỡng chim chóc dùng để giải trí. Dưỡng một cái liền dưỡng mấy năm, lâu ngày liền thấy đần độn vô vị. Bởi vì chim hoàng yến này không có vẻ ngoài hoa mỹ. Kì thực cũng không như vẹt thông minh có nhân tính, cũng không biết nói chuyện cho bản cung niềm vui.”

Lâm tần trong lòng cảnh linh đại chấn, lúc này đứng dậy xu nịnh nói:“Biểu tỷ tự mình nuôi nấng chim chóc tất nhiên là quý giá, cũng chỉ có

https://thuviensach.vn

chim hoàng yến- loài chim hoa mỹ mà cao quý như vậy mới có tư cách được biểu tỷ chiếu cố. Vẹt dù thế nào tóm lại là không đủ trình độ so sánh.”

Câu chuyện tiếp tục dưới đây

“Đúng nha, chỉ có chim hoàng yến như vậy, bản cung mới có thể thương tiếc một hai phần. Chỉ là bản cung thương tiếc chung quy là có hạn. Nó nếu là vẫn như thế, mỗi ngày chỉ biết ăn uống ngẫu nhiên kêu to hai tiếng, một chút không hiểu giúp bản cung vui, đợi đến khi bản cung phiền chán, có lẽ sẽ thử dưỡng một chút loài chim khác.” Hoàng hậu ngữ khí không nặng, có điều âm cuối kia lại mang theo hàn ý bức người.

Lâm tần không khỏi mặt lộ vẻ kinh hoảng, giây lát, thu liễm thần sắc nói:“Nghĩ đến chim hoàng yến này có thể trở thành loài chim yêu thích của quan to quyền quý ở Đại Chiêu nhất định là nó có chỗ hơn người. Màquan to quý nhân sở dĩ yêu thích chim hoàng yến chắc là bởi vì có thể giải ưu phiền đi!” Ngữ khí chắc chắc mà quyết tuyệt.

Hoàng hậu sắc mặt hòa hoãn, vuốt cằm nói:“Vậy thì tốt, dù sao nuôi dưỡng nhiều năm thế này, chung quy là có cảm tình. Nếu không phải không có chút giá trị tồn tại, bản cung cũng không đành lòng đem nó vứt bỏ. Đến nỗi nó mất đi bản cung che chở cùng cẩm y ngọc thực, từ đó trôi dạt khắp nơi.”

“Xin biểu tỷ thêm chút kiên nhẫn cùng chờ đợi. Chim hoàng yến chắc chắn đem mặt hơn người của nó cho biểu tỷ xem, giúp biểu tỷ vui, làm cho buồn rầu của biểu tỷ trở thành hư không.” Lâm tần nói tiếp.

Vẻ hờn giận trên mặt Hoàng hậu dần dần tán đi, mỉm cười, giọng nói êm ái:“Ân! [nuôi binh nghìn ngày, dùng trong một lúc], chích mong chim hoàng yến chớ cô phụ kỳ vọng của bản cung thì tốt.”

“Ân! Biểu tỷ yên tâm, chim chóc cũng thông nhân tính. Suy nghĩ trong lòng biểu tỷ, trong lòng nó hiểu rõ, nhất định sẽ không làm cho biểu tỷ thất

https://thuviensach.vn

vọng.”

Hoàng hậu lại xoay người nhón một ít thức ăn cho chim, vung vào trong lồng tre, vẻ mặt sung sướng đùa chim hoàng yến. Hồi lâu, ngoái đầu nhìn lại nói:“Mộng Thuần về cung trước đi, bản cung một hồi còn phải cùng thượng cung lục thượng cục thương nghị thiên thu yến của lão tổ tông, sẽ không thể giữ ngươi dùng cơm trưa.”

“ Vâng, Mộng Thuần cáo lui!” Lâm tần quỳ gối thi lễ, sau đó chậm rãi đi ra cửa. Ngay khinàng sắp biến mất khỏi hậu thất, thanh âm không rõ hỉ giận của Hoàng hậu từ sau truyền đến, không biết cố ý hay vô tình, chỉ nghe một câu ngắn gọn,“Bản cung đợi tin lành!”

Nghe vậy, Lâm tần bước chân khựng lại, giây lát liền bước chân kiên định bước về phía trước, thủy chung chưa từng quay đầu. Bởi vì nàng biết không có thể lùi bước, càng không thể quay đầu.

Trường Xuân cung

Nhị hoàng tử đang ở trong điện đùa với Tứ hoàng tử đã sáu tháng tromg nôi. Hện tại Tứ hoàng tử dĩ nhiên có thể tự mình xoay người. Nhị hoàng tử chạy đến bên kia, Tứ hoàng tử liền chính mình xoay người chuyển tới hướng của Nhị hoàng tử. Vì huấn luyện Tứ hoàng tử phản ứng càng linh hoạt, Cố Vân Yên liền bảo Nhị hoàng tử thường xuyên như vậy chơi với Tứ hoàng tử. Nhị hoàng tử một hồi chạy đến bên trái, một hồi chạy đến bên phải, huynh đệ hai người vui vẻ chơi cái trò phân biệt đông tây nam bắc này.

Tứ hoàng tử xoay người động tác càng ngày càng nhanh nhẹn, có khi đợi đến khi Nhị hoàng tử chạy đến nơi, liền nhếch miệng ha ha cười, tựa hồ như vì mình thắng lợi mà cảm thấy cao hứng. Nhị hoàng tử thấy được đệ đệ lộ ra tươi cười xán lạn, chính mình cũng nở nụ cười theo.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên đọc du kí ở bên cạnh không khỏi thất thần, ánh mắt ôn nhu mà bao hàm tình thương của mẹ dừng ở trên người Nhị hoàng tử cùng Tứ hoàng tử đang cười làm một đoàn, chợt mỉm cười.

Bỗng ghe ngoài điện vang lên tiếng của Thường nhạc: "Đỗ chiêu nghi nương nương cùng Tam công chúa đến!"

Bởi vì Cố Vân Yên cùng Đỗ chiêu nghi hai người lui tới chặt chẽ, cung nhân hai cung Trường Xuân cung cùng Hoa Thanh cung quan hệ cũng theo tình cảm giữa các chủ tử mà từ từ sâu sắc. Cho nên khi Đỗ chiêu nghi mang theo cung nhân tiến đến Trường Xuân cung thăm Cố Vân Yên, không cần thông bẩm liền có thể trực tiếp đi vào.

Cố Vân Yên đứng dậy chầm chậm đi tới cửa. Nngoài cửa Tam công chúa liền vui sướng lao về phía Cố Vân Yên. Tay nhỏ bé phấn phấn nộn nộn như rắn nước bò lên hai chân Cố Vân Yên,"Thục mẫu phi ~ Nguyệt Nhi đến thăm ngài!" Thanh âm kiều kiều, làm cho người ta thầm muốn ôm đến trong lòng hảo hảo âu yếm.

Cố Vân Yên cười ngọt ngào, đem Tam công chúa bế lên, vừa đi vào vừa cười nói:"Nguyệt Nhi của chúng ta thật sự là khiến Thục mẫu phi vui vẻ, đến đây! Hôm nay Thị Họa cô cô làm bánh mứt táo ngươi thích ăn nhất đấy."

Tam công chúa nhất thời hưng phấn nói:"Thục mẫu phi thật tốt! Mỗi lần Nguyệt Nhi đến đều chuẩn bị đồ ăn cho Nguyệt Nhi. Nguyệt Nhi thật thích Thục mẫu phi ~" Nói vừa xong, lập tức ở bên má Cố Vân Yên ngọt ngào thơm một cái.

Cố Vân Yên mặt mày hớn hở. Đỗ chiêu nghi đi sau không khỏi lắc đầu bật cười.

Nhị hoàng tử theo tiếng kêu nhìn lại, liền thấy được Cố Vân Yên bế Tam công chúa thông minh đáng yêu tiến vào, nhất thời mặt mày tỏa sáng

https://thuviensach.vn

nói:“Tam Hoàng tỷ mau tới, cùng đệ đệ chơi trò chơi.”

Tam công chúa mắt to xinh đẹp nháy mắt sáng ngời, liên tục gật đầu nói:“Thục mẫu phi thả Nguyệt Nhi xuống dưới được không? Nguyệt Nhi muốn cùng Tứ hoàng đệ chơi trò chơi. Nguyệt Nhi thích đệ đệ!”

Cố Vân Yên xoa xoa đầu Tam công chúa, cười nói:“Hảo! Nguyệt Nhi thích đệ đệ, đệ đệ cũng thích Nguyệt Nhi. Các ngươi cùng nhau chơi đi!” Nói xong liền từ từ đem Tam công chúa thả xuống dưới.

Tam công chúa từ trong lòng Cố Vân Yên xuống dưới, liền lập tức chạy đi, vui sướng lôi kéo tay Nhị hoàng tử đi tới bên nôi.

“Đệ đệ, Nguyệt Nhi tỷ tỷ đến xem ngươi. Ngươi còn nhớ Nguyệt Nhi tỷ tỷ không?” Nhị hoàng tử cùngTtam công chúa một tả một hữu đứng ở bên cạnh nôi. Ánh mắt không hề chớp nhìn chằm chằm Tứ hoàng tử đang chu mỏ thổi nước bọt. Tam công chúa trước mắt chờ mong nói.

Tứ hoàng tử nghe được Tam công chúa nói chuyện, ánh mắt liền từ trên người Nhị hoàng tử chuyển qua Tam công chúa. Xem một hồi lâu lại nhìn về phía Nhị hoàng tử, bẹt cái miệng nhỏ nhắn nắm tay đá chân.

Thấy thế, Tam công chúa vui mừng tại chỗ xoay quanh, một hồi lâu, mới ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn tự hào nói:“Nhị hoàng đệ ngươi xem, đệ đệ còn nhớ rõ ta kìa. Vừa thấy ta, đệ đệ liền cao hứng hoa tay múa chân, hì hì...”

“Ân! Đệ đệ thích Tam Hoàng tỷ, cho nên nhìn đến Tam Hoàng tỷ mới có thể kích động như vậy!” Nhị hoàng tử gật đầu đồng ý nói.

Nghe được Nhị hoàng tử nói, Tam công chúa cười đến càng ngọt. Tuy rằng hai người cùng tuổi, sinh nhật cũng kém không đến vài ngày, nhưng lúc này Tam công chúa lại nghiễm nhiên một bộ đại tỷ tỷ vỗ bả vai tiểu đệ đệ nói:“Nhị hoàng đệ yên tâm, đệ đệ không chỉ thích ta, hắn cũng thích ngươi. Đệ đệ không bất công ta cũng không bất công. Ngươi cùng đệ đệ ta

https://thuviensach.vn

đều thích giống nhau!” Vì chứng minh chính mình không bất công, tam công chúa thơm trán Nhị hoàng tử cùng Tứ hoàng tử mỗi người một cái.

Được tỷ tỷ thơm. Nhị hoàng tử gãi gãi đầu nhỏ, tiện đà lộ ra tiếng cười như chuông ngân.

Thị Họa bưng một cái đĩa bánh mứt táo cùng một cái đĩa bánh phù dung đi lên, nói:“ Các tiểu chủ tử mau nếm thử đi, làm riêng cho các vị đây.”

Hai cái tiểu tử kia nhất thời vẻ mặt tham ăn nhìn điểm tâm Thị Họa tự mình làm. Mùi thơm xông vào mũi, Nhị hoàng tử cùng Tam công chúa kìm lòng không đặng nuốt nuốt nước miếng, ngược lại nhìn về phía Cố Vân Yên cùng Đỗ chiêu nghi.

Nhìn tểu bộ dáng kia, hai cái mẫu phi trong lòng liền một mảnh mềm mại như bông.

“Biết các ngươi thích ăn, đặc biệt dặn Thị Họa cô cô làm cho các ngươi. Nguyệt Nhi cùng Hạo Nhi ăn ít một chút được không? Một hồi liền chuẩn bị dùng cơm trưa.” Cố Vân Yên ôn nhu nói.

Tam công chúa và Nhị hoàng tử nhu thuận gật đầu, hai cái tiểu tử kia bước nhanh về phía điểm tâm. Một người cầm bánh mứt táo một người cầm bánh phù dung, vui mừng đưa cho mẫu phi mình, tiếp theo mới mỗi người cầm một khối điểm tâm để vào miệng, mặt lộ vẻ hạnh phúc cùng thỏa mãn.

https://thuviensach.vn

Chương 106

“Đệ đệ cũng muốn ăn sao?” Nhị hoàng tử xoa xoa cái miệng nhỏ nhắn, nhận thấy được Tứ hoàng tử hai mắt to tròn nhìn chằm chằm điểm tâm trong tay Tam công chúa, kinh ngạc nói.

Mọi người nghe vậy, không hẹn mà cùng nhìn về phía Tứ hoàng tử trong nôi. chỉ thấy tiểu tử kia lúc này đang nhìn chằm chằm điểm tâm chẹp chẹp cái miệng nhỏ nhắn a.

Cố Vân Yên lại cười nói:“Đệ đệ còn nhỏ, tạm thời còn ăn không được điểm tâm. Chờ khi đệ đệ lớn giống Hạo Nhi cùng Nguyệt Nhi thì có thể cùng các ngươi ăn điểm tâm.”

Nhị hoàng tử nghe được Cố Vân Yên nói như thế, lúc này lôi kéo tay nhỏ bé của Tứ hoàng tử nghiêm túc nói:“Đệ đệ nghe được không? Mẫu phi nói ngươi hiện tại quá nhỏ vẫn không thể ăn điểm tâm. Phải lớn giống ca ca và tỷ tỷ thì mới có thể ăn được. Đệ đệ không cần khổ sở nha ~ chờ ngươi có thể ăn ca ca sẽ không tranh, đều cho đệ đệ ăn, đệ đệ ngoan nha...”

Tam công chúa cũng vội vàng gật đầu nói:“Ân! Tỷ tỷ cũng không cùng đệ đệ tranh, đệ đệ thích ăn cái gì tỷ tỷ cho ngươi cái đó. Cho nên đệ đệ phải nghe lời ca ca tỷ tỷ, không được cáu kỉnh nha ~”

Nhũ nương củaTứ hoàng tử quỳ gối hành lễ nói:“Khởi bẩm chủ tử, Tứ hoàng tử nên ngủ trưa rồi!”

Cố Vân Yên gật đầu đáp ứng nói:“Ân, mang Tứ hoàng tử đi xuống ngủ trưa đi!” Nhũ nương lĩnh mệnh, tiến lên bế Tứ hoàng tử ra khỏi nôi, ngay sau đó trở về phòng của Tứ hoàng tử.

https://thuviensach.vn

Đỗ chiêu nghi nhìn về phía Nhị hoàng tử cùng Tam công chúa nói:“Hạo Nhi mang Tam Hoàng tỷ đi xem Bạch Tuyết của ngươi đi. Nàng rất thích Bạch Tuyết!”

Nhị hoàng tử vui vẻ đáp ứng nói: “Hảo! Ta mang Tam Hoàng tỷ đi xem Bạch Tuyết. Chúng ta cùng nhau chơi với Bạch Tuyết. Mẫu phi nói, đồ tốt thì phải chia sẻ với người yêu thân, người yêu thích. Ta thích Tam Hoàng tỷ, cho nên nguyện ý cho ngươi cùng ta chơi với Bạch Tuyết.”

Tam công chúa cười ngọt ngào, vỗ tay nhỏ bé trầm trồ khen ngợi. Tiếp theo hai cái tiểu tử kia liền hướng Cố Vân Yên cùng Đỗ chiêu nghi hành lễ cáo lui, sau đó tay nắm đến trong viện tìm Bạch Tuyết chơi đùa.

Đỗ chiêu nghi phất phất tay, cung nhân hầu hạ bên cạnh liền thức thời không tiếng động lui ra, trong điện chích dư Cố Vân Yên cùng Đỗ chiêu nghi hai người cùng với tâm phúc mỗi người.

“Tỷ tỷ, xem gần đây Hoàng hậu nương nương từng bước ép sát. Từ trước đến nay là tỷ tỷ từ từ được sủng ái, thêm ở hậu cung địa vị cũng càng ngày càng củng cố, uy hiếp đến hậu vị của Hoàng hậu nương nương. Nghĩ đến nàng hiện tại là dung không nổi ngươi.” Đỗ chiêu nghi nhìn thoáng qua Cố Vân Yên ở đối diện, ẩn ẩn lo lắng nói.

Cố Vân Yên cười nhẹ, nói:“Này ta sớm dự đoán được, lúc trước Hoàng hậu sở dĩ trơ mắt nhìn Hoàng thượng tấn chức phân vị ta mà không có cản trở. Đơn giản là vì làm cho ta có được đủ lợi thế để có thể cùng Hiền phi lúc đó chế hành nhau. Cuối cùng ganh đua cao thấp, rồi thừa dịp chúng ta lưỡng bại câu thương, nàng ngồi thu ngư ông thủ lợi. Nay Vương Mộng Nhan kình địch của nàng đã mất, cũng không có người có thể làm cho nàng nhượng bộ lui binh. Nàng tự nhiên sẽ không muốn lưu trữ ta, để ta tiếp tục lớn mạnh thực lực, uy hiếp hậu vị của nàng.”

Câu chuyện tiếp tục dưới đây

https://thuviensach.vn

“Tỷ tỷ trong lòng biết là tốt rồi! Nàng đã có tâm tư này, lại không có cơ hội hành động, kế tiếp sợ là sẽ có hành động. Ngày sau tỷ tỷ vẫn là cẩn thận chút mới được.” Đỗ chiêu nghi sắc mặt hơi phiền muộn nói.

“Ân! Muội muội yên tâm, ta sẽ chú ý, tuyệt không để nàng thừa ra tay.”

“Trong cung này mỗi người đều tự suy tính, vì tự bảo vệ mình hoặc là đem người khác giẫm nát dưới chân... Bởi vì gần đây Hoàng thượng độc sủng tỷ tỷ, thêm bè phái Hoàng hậu luôn mãi châm ngòi, đến nỗi hậu cung mọi người oán khí mọc lan tràn. Bất luận là ghen tị hay là hâm mộ, đối với tỷ tỷ oán hận sâu, cục diện như vậy đối chúng ta cực kì bất lợi.” Đỗ chiêu nghi phân tích thế cục nói.

“Phi tần phân vị thấp làm không ra được sóng gió gì, không đủ để sợ hãi. Chính là vài cái phi tần địa vị cao không thể không phòng. Huệ phi một lòng bảo vệ đại công chúa, cũng không tham dự tranh đấu hậu cung. Lại xem nàng hôm nay bày tỏ thiện ý, tất nhiên sẽ không cùng chúng ta là địch. Quý phi người này thái độ luôn luôn trung lập, cũng không đem chính mình về cái phe phái gì, ngày thường ngôn hành cử chỉ cũng cẩn thận cẩn thận. Người không thể xác định như vậy tạm thời cũng không khả năng cùng chúng ta đứng ở mặt đối lập, về phần Nghiên chiêu nghi...” Cố Vân Yên châm chước nói.

Đỗ chiêu nghi tiếp lời Cố Vân Yên nói:“Nghiên chiêu nghi từ khi cùng tỷ tỷ đoạn tuyệt lui tới, quan hệ cùng tỷ tỷ không bằng trước. Dù chưa từng làm rõ trên mặt cùng tỷ tỷ là địch, nhưng xem tác phong làm việc của nàng cùng với Tam hoàng tử hiện trạng, tỷ tỷ không thể không phòng.”

Cố Vân Yên gật đầu, tiện đà không quên nhắc nhở nói:“Trong cung người đều biết quan hệ của ngươi và ta. Các nàng nếu đối phó ta, cũng không tránh khỏi khả năng từ chỗ ngươi xuống tay, để đột phá tới chỗ ta. Cho nên muội muội cũng đừng sơ ý làm cho kẻ gian thực hiện được.”

https://thuviensach.vn

“Ân, ta sẽ chú ý! Tỷ muội chúng ta tại nơi thâm cung nguy cơ tứ phía, giết người không thấy máu này đỡ đần lẫn nhau. Mặc dù là sinh tử, vì Nguyệt Nhi cùng Hạo Nhi, chúng ta cũng tuyệt không lùi bước.”

“Đúng vậy, nếu ai dám đánh chủ ý lên bọn nhỏ, ta tuyệt không nương tay, khiến họ từ bỏ ý đồ.” Cố Vân Yên vẻ mặt nghiêm túc, thanh âm ôn nhu lại lộ ra một quyết tâm khó bỏ.

Chỉ chốc lát sau, Nhị hoàng tử cùng Tam công chúa liền từ trong viện chơi đến mệt mỏi mà trở về. Cố Vân Yên cùng Đỗ chiêu nghi thảo luận cũng dừng ở đây.

“Chủ tử, ngọ thiện đã chuẩn bị xong.” Thường Phúc khom người hướng Cố Vân Yên trả lời.

“Đi thôi, chúng ta cùng dùng cơm trưa.” Cố Vân Yên nhìn về phía Đỗ chiêu nghi nói, hai người nắm tay đứa nhỏ hướng bàn ăn mà đi.

Chung Túy cung

“Tam hoàng tử tỉnh lại chưa, tỉnh liền ôm đến cho bản cung.” Nghiên chiêu nghi phân phó đại cung nữ.

“Vâng! Nô tỳ tuân mệnh.” Đại cung nữ nói xong liền xoay người rời đi, chợt nghe Nghiên chiêu nghi nói:“Quên đi, vẫn là bản cung tự mình đi qua đi!”

Khi mấy người tới phòng Tam hoàng tử, liền thấy được nhũ nương Tam hoàng tử đang xoay người đứng trước giường, không biết đang đối với Tam hoàng tử làm hành động gì. Bởi vì đưa lưng về phía đám người Nghiên chiêu nghi, cho nên vẫn chưa thấy người tới.

“Ngươi đang làm cái gì?” Nghiên chiêu nghi giương giọng chất vấn nói.

https://thuviensach.vn

Nhũ nương kinh hách qua đầu, thấy được là Nghiên chiêu nghi nhất thời vẻ mặt vẻ kinh hoảng, trong tay còn che che giấu giấu hướng phía sau giấu đi, miệng mấp máy:“Ta... Ta... Không... Không làm cái gì...” Nghiên chiêu nghi bước nhanh tiến lên, lớn tiếng quát:“Cầm trong tay cái gì? Lấy ra đây.”

Nhũ nương sắc mặt trắng bệch, run run sau này lui, Nghiên chiêu nghi trợn mắt đảo qua. Cung nhân phía sau lập tức tiến lên chế trụ nhũ nương, đoạt thứ nàng cầm trong tay đến, dâng đến trước mặt Nghiên chiêu nghi.

Là một miếng giấy bạc mở ra, trong đó có một lượng bột phất bằng nửa ngón tay. Bột phấn màu vàng nhạt. Nghiên chiêu nghi hồ nghi nhìn hồi lâu, sau một lúc lâu sắc mặt âm trầm cả giận nói:“Đây là cái gì? Ngươi vừa rồi đối với hoàng nhi làm cái gì?”

Nhũ nương ánh mắt lóe ra, không dám nhìn thẳng Nghiên chiêu nghi, ấp úng nói:“Không... Không có... Lão nô cái gì cũng không biết.”

Vốn là Nghiên chiêu nghi lòng nghi ngờ rất nặng, sau khi nhìn thấy nhũ nương né tránh ánh mắt, lúc này liền cho rằng nhũ nương nhất định là đối với tam hoàng tử làm cái gì, không khỏi âm thanh lạnh lùng nói:“Hừ, không nói sao! Hảo... Người tới, dung hình cho bản cung!”

Nghiên chiêu nghi tiếng nói vừa dứt, cung nhân áp nhũ nương lập tức vung tay tát nhũ nương, từng tiếng “Ba...Ba... Ba” thanh thúy thanh vang vọng toàn bộ nội thất, không khỏi làm lòng người run lên.

“Bản cung cuối cùng hỏi lại ngươi một lần, nói hay không?” Nửa khắc sau, Nghiên chiêu nghi ánh mắt lạnh lùng đảo qua khuôn mặt nhũ nương hai má sưng vù, khóe miệng loang lổ vết máu.

“Mạnh miệng... Nhìn ngươi có thể mạnh miệng tới khi nào, lấy kim khâu như ý cho bản cung, hung hăng đánh! Không có mệnh lệnh của bản cung không được dừng lại.”

https://thuviensach.vn

Rất nhanh tiểu cung nữ liền lấy hình cụ ra. Kim khâu như ý là sao mà thành tên. Bởi vì hình cụ là từ mấy trăm kim khâu tổ hợp mà thành, hình cụ được kết thành một bàn kim. Đánh vào mặt người, nháy mắt huyết nhục mơ hồ. Kim khâu mũi nhọn sắc bén lộ ra thịt non, máu đỏ tươi hỗn hợp với màu trắng của thịt non, hình thành cảm giác khủng bố mà mãnh liệt. Nghe nói phàm là người chịu qua hình phạt kim khâu như ý, không có một ai có thể chịu nổi. Người thực hiện hình phạt sẽ lấy được đáp án mình muốn nên mới được gọi tên như vậy.

Chung Túy cung tổng quản thái giám tiếp nhận bàn kim khâu như ý trong tay tiểu cung nữ, khóe môi lộ ra nụ cười thị huyết, chợt tay phải vừa nhấc, bàn kim khâu như ý liền dừng ở trên mặt nhũ nương.

“A ~” tiếng hét thê lương mà thảm tuyệt của nhũ nương quanh quẩn ở quanh Chung Túy cung, mọi người nghe mà lạnh sống lưng.

Ngay tại khi tổng quản thái giám đánh đến lần thứ ba, trên giường hẹp Tam hoàng tử phát ra tiếng khóc nỉ non vô lực. Tiểu cung nữ lúc này đưa tay đặt lên trán Tam hoàng tử xem nhiệt độ, tay vừa đụng tới trán Tam hoàng tử liền không khỏi kinh hô:“Thật là nóng!”

Nghiên chiêu nghi thoáng chốc trong lòng một tiếng lộp bộp, cũng không tiếp tục quan tâm dụng hình với nhũ nương, ba bước thành hai bước đi tới trước giường, ôm Tam hoàng tử. Phát hiện Tam hoàng tử thân mình giống như vừa bị nướng, nóng đến dọa người.

“Người tới, truyền Thái y... Mau truyền Thái y... “ Nghiên chiêu nghi mắt lộ ra hoảng sợ, kích động hô:“Đi thông tri Hoàng thượng, mau mời Hoàng thượng đến!” Hai cái tiểu cung nữ cuống quít ứng hạ, sau đó đi thi hành mệnh lệnh.

Giây lát, Nghiên chiêu nghi ôm Tam hoàng tử nổi giận đùng đùng đi tới trước mặt nhũ nương, gầm rú nói: “Ngươi rốt cuộc đối với hoàng nhi làm

https://thuviensach.vn

cái gì? Hoàng nhi như thế nào lại đột nhiên bị sốt cao? Ngươi nếu là không nói, bản cung nhất định cho ngươi sống không bằng chết!”

Gằn từng tiếng, hận ý mười phần, thậm chí tức đến mức tận cùng, thanh âm của Nghiên chiêu nghi đầy phẫn hận.

Nhũ nương sau khi trúng ba lần kim châm, khuôn mặt huyết nhục mơ hồ, huyết chảy không ngừng, máu loãng từ cổ chảy xuống nhiễm đỏ vạt áo.

“Ta không thể nói... Không thể nói... Thục phi nương nương nói... Nếu là ta dám tiết lộ nửa câu... Sẽ làm cho con trai ta thân mình tan tác... cho nên ta không thể nói... Chết cũng không thể nói...” Nhũ mẫu tuyệt vọng nhắm mắt lại, nước mắt lẫn máu tươi, dung làm một đoàn. Sau đó mạnh mẽ mở hai tròng mắt, chợt dùng hết khí lực toàn thân, lấy thế chớp giật đâm vào bức tường dày bên cạnh.

https://thuviensach.vn

Chương 107

Nhìn nhũ nương dung nhan bị hủy nằm bất động ở đó, Nghiên chiêu nghi đồng tử mở to, ánh mắt hiện lên hoảng sợ trong thoáng chốc, nhưng giây lát hai mắt chỉ còn lại oán hận.

“Muốn chết? Không dễ dàng như vậy! Người tới, băng bó miệng vết thương cho nàng, bất luận như thế nào đều khiến nàng chống đỡ đến khi Hoàng thượng lại đây.” Nghiên chiêu nghi mắt lộ ra ngoan độc nhìn nhũ nương, sau đó lại nói:“Đi, mời cả Hoàng hậu lại đây.”

Tiểu cung nữ tùy tay lấy đến một miếng vải, động tác thô lỗ băng bó cái trán cho nhũ nương. Thấy được máu tươi nguyên bản cuồn cuộn không ngừng chảy ra bên ngoài đã dừng, tiểu cung nữ liền không hề để ý tới nhũ nương đang thoi thóp thở kia nữa.

Trường Xuân cung

Tiêu Dục lặng yên không một tiếng động vào nội thất, thấy được Cố Vân Yên đang ôm Tứ hoàng tử vui đùa, khuôn mặt thư giãn nói:“Yên nhi đang cùng tiểu Tứ Nhi nói cái gì vậy?”

Cố Vân Yên ngẩng đầu, nhìn Tiêu Dục xoải bước đi tới, dịu dàng nói:“Nô tì nói cho tiểu Tứ Nhi phụ hoàng muốn tới nhìn hắn đây. Thấy không, đang nói Hoàng thượng ngài liền lại đây.”

“Nga ~ tiểu Tứ Nhi nhớ phụ hoàng?” Tiêu Dục đứng trước mặt Cố Vân Yên, nhìn thoáng qua Tứ hoàng tử trong ngực nàng rồi ôm lấy.

https://thuviensach.vn

Tứ hoàng tử ánh mắt không ngừng chuyển động, khi thấy là gương mặt mà mình quen thuộc, cẳng chân múp míp dùng sức duỗi về phía trước, miệng y y nha nha nói gì đó người khác nghe không hiểu.

Hưng phấn kia đúng là lấy lòng Tiêu Dục, làm người phụ thân tâm tình tốt hẳn, cao giọng cười nói:“Tiểu Tứ Nhi bộ dáng cùng trẫm thật là giống. Tính cách thoạt nhìn cũng cực kì giống trẫm! Trẫm bỗng nhiên nhớ tới tiểu Tứ Nhi đến nay còn chưa đặt tên, hay là trẫm châm chước, nhanh đặt cho hắn một cái tên đi.”

Cố Vân Yên cụp mắt, lo lắng nói:“Hoàng tử hoàng tôn tròn một tuổi mới nhập hoàng gia tông điệp là quy củ lão tổ tông định ra. Hoàng thượng đã ngoại lệ một lần đặt tên cho Hạo Nhi. Nay nếu tiểu Tứ Nhi cũng ngoại lệ đặt tên trước. Sợ là không thỏa, hoàng tử công chúa khác chưa từng như thế. Nô tì sợ hậu cung chúng tỷ muội cảm thấy bất mãn.”

Tiêu Dục lơ đễnh, đương nhiên nói:“Hạo Nhi cùng tiểu Tứ Nhi là hài tử của trẫm cùng Yên nhi, tất nhiên là không giống các hoàng tử công chúa khác. Trẫm là thiên tử Đại Chiêu, muốn làm gì sao còn cho phép người khác xen vào. Yên nhi cứ yên tâm là được.”

Thấy được Tiêu Dục thái độ kiên quyết, Cố Vân Yên thấy ngăn cản không được, liền tạ ơn nói:“Hạo Nhi cùng tiểu Tứ Nhi có thể được Hoàng thượng chiếu cố cùng sủng ái như vậy là bọn hắn có phúc khí. Nô tì thay hoàng nhi tạ ơn Hoàng thượng!”

“Yên nhi cần gì nói cảm ơn. Trẫm là phụ hoàng của Hạo Nhi cùng tiểu Tứ Nhi. Bất luận chiếu cố hay là sủng ái bọn họ đều là trẫm nên làm, tựa như ngươi là mẫu phi nên làm vậy.” Tiêu Dục cười nói.

Ngay tại khi Cố Vân Yên muốn mở miệng nói chuyện tiếp, đã thấy Lưu Đức Phúc hoang mang rối loạn tiến vào, thần sắc lo lắng nói:“Khởi bẩm chủ tử, Chung Túy cung bên kia truyền đến tin tức, Tam hoàng tử đột nhiên

https://thuviensach.vn

sốt cao, tình huống... Tình huống không lạc quan. Nghiên chiêu nghi nương nương thỉnh ngài đi Chung Túy cung, người xem?”

Câu chuyện tiếp tục dưới đây

Nghe vậy, Cố Vân Yên không khỏi tim đập nhanh hơn, nội tâm cảm thấy bất an mãnh liệt, không tự chủ được nhìn về phía Tiêu Dục.

Chỉ cảm thấy Tiêu Dục mày nhăn lại, thanh âm cũng nhẹ nhàng như vừa rồi, nói với Cố Vân Yên:“Trẫm đi qua nhìn xem...” Nói xong liền nhấc chân rời đi.

Cố Vân Yên đúng lúc mở miệng nói:“Tam hoàng tử đột nhiên sốt cao, nô tì không yên lòng. Hoàng thượng có thể cho phép nô tì đi qua, nhìn xem Tam hoàng tử?”

Tiêu Dục không chút do dự gật gật đầu, chuẩn thỉnh cầu của Cố Vân Yên, sau đó cùng lên loan giá, hướng Chung Túy cung mà đi.

Hoàng hậu vừa nhận được tin tức lập tức chạy lại đây. Cho nên phượng giá của Hoàng hậu cùng ngự giá của Tiêu Dục cơ hồ là cùng lúc đến Chung Túy cung.

Hoàng hậu xuống kiệu tiến đến thỉnh an Tiêu Dục. Khi Hoàng hậu thấy được Cố Vân Yên cùng Tiêu Dục bước xuống từ ngự giá vẻ mặt khẽ giật mình, trong mắt hiện lên một chút phẫn hận cùng không cam lòng, chợt rũ mắt xuống đem biểu tình thu liễm lại.

“Tử Đồng cũng đến đây.” Tiêu Dục mở miệng miễn lễ cho Hoàng hậu.

Hoàng hậu trên mặt lộ vẻ ưu thương cùng lo lắng nói:“Ân, nô tì vừa nghe nói tình huống của hoàng nhi, cảm thấy lo lắng không yên, liền lập tức chạy lại đây.”

https://thuviensach.vn

“Tử Đồng có tâm, cùng trẫm vào xem một chút đi!” Tiêu Dục gật đầu, lo lắng nói.

Ba người bước nhanh vào Chung Túy cung. Nghiên chiêu nghi hồng hốc mắt đi ra đón chào, khi nhìn đến Cố Vân Yên, trong con ngươi thoáng chốc hiện lên hận ý. Mặc dù là ở trước mặt Tiêu Dục cũng không chút nào che lấp.

Ngay khi Tiêu Dục mặt lộ vẻ không vui, chuẩn bị trách cứ Nghiên chiêu nghi tôn ti chẳng phân biệt được, Nghiên chiêu nghi bỗng nhiên quỳ xuống, hướng tới Cố Vân Yên liên tục dập đầu nói:“Thục phi nương nương ~ van cầu ngài buông tha hoàng nhi của nô tì đi. Ngài nếu có gì bất mãn, cứ việc hướng về phía nô tì, nhưng thỉnh ngài không cần thương tổn hoàng nhi. Hắn còn nhỏ như vậy, ngài như thế nào hạ thủ được? Hoàng nhi từ lúc xuất thế tới nay liền thể yếu nhiều bệnh, mỗi ngày thuốc không rời miệng. Mặc dù chỉ là kéo dài hơi tàn sống ở trên đời này ngài cũng dung không nổi hắn hay sao? Nô tì biết ngài nên vì hai vị hoàng tử của ngài mà dọn đường, nên vì bọn họ quét dọn hết thảy chướng ngại... Nô tì cam đoan hoàng nhi tuyệt không cùng hai vị hoàng tử của ngài tranh đoạt ngôi vị hoàng đế. Chỉ cầu ngài có thể bỏ qua cho hoàng nhi một mạng. Ngài bắt nô tì làm cái gì đều được, van cầu ngài, tha hoàng nhi đi, nô tì...”

Vốn là không hài lòng, Tiêu Dục hiện nay sắc mặt đã âm trầm, nghe Nghiên chiêu nghi càng nói càng kỳ cục, tức giận ngắt lời nói:“Làm càn! Ngươi là bị bệnh tình của hoàng nhi kích thích đến thần chí không rõ sao? Thế nhưng há miệng ngậm miệng lại đem tội danh giết hại hoàng tử áp đặt lên Thục phi. Ngươi cũng biết vu hãm phi tần địa vị cao hậu quả thế nào? Trong mắt ngươi còn có trẫm? Còn có tôn ti lễ nghi?”

Cố Vân Yên mắt lộ ra nghi hoặc, vẻ mặt khó hiểu đứng sau Tiêu Dục, nhìn tình huống làm cho nàng trở tay không kịp này.

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu thấy Tiêu Dục tức giận, cũng mở miệng trách cứ Nghiên chiêu nghi, nói:“Bản cung biết Tam Hoàng nhi bệnh tình nguy kịch, đối với ngươi đả kích không nhỏ. Nhưng là ngươi cũng không thể tùy tiện giận chó đánh mèo Thục phi. Có cái gì từ từ nói. Hoàng thượng cùng bản cung tại đây, chắc chắn làm chủ cho ngươi. Ngươi vẫn như vậy vừa khóc lại nháo còn thể thống gì? Nếu không phải xem ở phân thượng Tam Hoàng nhi, bản cung phải trừng phạt ngươi một phen rồi.”

Nghiên chiêu nghi nghe xong Hoàng hậu nói, lại nhìn sắc mặt Tiêu Dục, chậm rãi từ dưới đất đứng lên, từ từ dừng lại nước mắt, bình phục cảm xúc, nức nở nói:“Hoàng thượng, Hoàng hậu nương nương nhất định phải vì thần thiếp cùng hoàng nhi làm chủ nha... Hoàng nhi không phải vô duyên vô cớ liền đột nhiên sốt cao, mà là bị người hạ độc thủ, mới có thể như thế.”

Hoàng hậu khóe mắt đảo qua Tiêu Dục đang nhíu chặt mày, nói:“Muội muội thế nào nói ra lời này? Trong này nhưng là có gì hiểu lầm?”

“Xin Hoàng thượng cùng Hoàng hậu nương nương để nô tì đem sự tình từ đầu đến cuối một mạch nói ra, liền biết có điều hiểu lầm hay không.” Nghiên chiêu nghi ngữ khí khẩn cầu nói.

Tiêu Dục tuy là không vui, lại vẫn là gật gật đầu rất nhẹ, ý bảo Nghiên chiêu nghi nói tiếp.

“Từ lúc hoàng nhi ra đời, bởi vì vốn sinh ra đã yếu nên thân mình so với đứa nhỏ bình thường vẫn kém hơn, có thể nói là năm ba ngày sẽ bệnh một hồi. Đặc biệt năm nay, không ngừng xuất hiện tình trạng sốt cao, bệnh tình thay đổi thất thường. Nguyên bản nô tì cũng nghĩ đây là hoàng nhi khi ở trong bụng nô tì bị thương, hơn nữa do sinh non, không đủ tháng mà tạo nên. Thường xuyên trách cứ chính mình không có bảo vệ tốt hoàng nhi, đến nỗi hắn tuổi còn nhỏ liền chịu nhiều khổ. Lại không nghĩ sự thật đều không phải là như thế. Nếu không phải hôm nay nô tì bắt gặp nhũ nương hành sự,

https://thuviensach.vn

nô tì vẫn là ngây ngốc chẳng hay biết gì...” Nói xong không khỏi lại lạc giọng rơi lệ.

“ Nhũ nương? Nhu nương đối với Tam Hoàng nhi làm cái gì, mau nói cho Hoàng thượng cùng bản cung.” Hoàng hậu vẻ mặt khiếp sợ, tiếp theo sắc mặt ngưng trọng nói.

“ Vâng! Nô tì tuân mệnh. Mới vừa rồi nô tì nghĩ canh giờ này hoàng nhi sẽ tỉnh, cho nên liền muốn đến hậu thất xem hoàng nhi. Không ngờ khi nô tì tới hậu thất, đã thấy nhũ nương đuổi hết cung nhân, đang lén lút ám hại hoàng nhi. Nô tì sai người đem nàng bắt lại, từ trong tay nàng tìm ra một gói bột phấn màu vàng. Theo lời ngự y nói, gói bột phấn màu vàng kia đúng là gây tắc nghẽn đường hô hấp của hài tử, dẫn đến lặp lại phát sốt.”

Tiêu Dục lông mi khép thành một đường, mặt không chút thay đổi nói:“Trước hết đi nhìn xem hoàng nhi hiện nay tình huống như thế nào đi! Chuyện nhũ nương một hồi nói sau.”

Nghiên chiêu nghi mặc dù không cam lòng, nhưng Tiêu Dục đã lên tiếng, nàng cũng chỉ có thể tạm thời áp chế cỗ oán hận trong lòng đối với Cố Vân Yên, cùng đám người Tiêu Dục đi hậu thất.

Hậu thất, đám người Lưu ngự y đang rất bận rộn giúp Tam hoàng tử trị liệu. Vừa thấy đám người Tiêu Dục tiến vào, lập tức quỳ xuống hành lễ,“Vi thần tham kiến Hoàng thượng, Hoàng hậu nương nương, Thục phi nương nương, Nghiên chiêu nghi nương nương, Hoàng thượng vạn tuế! Vạn tuế! Vạn vạn tuế! Nương nương thiên tuế! Thiên tuế! Thiên thiên tuế!”

“Đều đứng dậy đi! Tam hoàng tử hiện tại tình huống như thế nào?” Tiêu Dục mặt lộ vẻ lo lắng nói.

Lưu ngự y sắc mặt ngưng trọng, lắc đầu nói:“Hồi bẩm Hoàng thượng, bởi vì Tam hoàng tử vốn sinh ra đã kém cỏi, bệnh tình lặp đi lặp lại, quanh năm suốt tháng thuốc không rời miệng, trụ cột đã bị vét sạch. Nay lại đột

https://thuviensach.vn

ngột sốt cao, chỉ sợ... Chỉ sợ... Thần vô năng, thỉnh Hoàng thượng trách phạt.”

Nghe vậy, Tiêu Dục hai mắt xẹt qua một tia đau xót, bàn tay to dưới tay áo nắm chặt thành quyền, thật lâu chưa nói.

Nghiên chiêu nghi nhất thời như bị sét đánh, giống như mọi thứ đều yên lặng. Nàng liền kinh ngạc thất thần như vậy, một thứ gì đó được tin tưởng vững chắc ở sâu trong nội tâm nháy mắt sụp xuống. +

Khóe mắt từng giọt lệ không tiếng động rơi xuống, thần sắc bi thương. Sau một lúc lâu, trong miệng lẩm bẩm nói:“Tại sao có thể như vậy như thế? Không... Sẽ không, ta không tin!”

Trong mắt Nghiên chiêu nghi, hận ý cùng không cam lòng càng ngày càng mãnh liệt. Bỗng nhiên mạnh mẽ dùng sức xé rách tú khăn uyên ương ngày xưa nàng tự tay may. "Tê" một tiếng, khăn tay bị xé thành hai nửa, sau đó khuôn mặt âm ngoan nói:“ Bị ngươi hủy thân, lại hủy con. Như vậy ngươi cũng đừng trách ta không để ngươi được sống... “

https://thuviensach.vn

Chương 108

Cố Vân Yên trốn tránh không kịp, nháy mắt liền bị Nghiên chiêu nghi phát điên bóp lấy cổ. Ngay tại khi Nghiên chiêu nghi vừa siết cổ Cố Vân Yên, còn chưa kịp dùng sức thì lập tức bị Tiêu Dục nhanh chóng phản ứng vận nội lực đánh văng nàng ra. +

Hành động của Tiêu Dục làm cho Nghiên chiêu nghi trở tay không kịp, nội lực thoáng chốc đánh tới khiến nàng về lảo đảo thối lui về phía sau, một cái bước chân không vững liền ngã sấp xuống.

Tiêu Dục bước nhanh tới trước mặt Cố Vân Yên, thấy được trên cổ tuyết trắng của Cố Vân Yên một cái vết hồng rất nhỏ, đau lòng nói:“Yên nhi có bị thương không?” Vừa nói vừa nâng nhẹ tay mơn trớn cổ Cố Vân Yên.

Cố Vân Yên nâng mày, ánh vào mi mắt đó là ánh mắt đầy nhu tình cùng thương tiếc của Tiêu Dục, ôn nhu làm cho người ta kìm lòng không đặng muốn sa vào trong đó. Cố Vân Yên hơi hơi hoảng thần, đợi đến khi phản ứng lại, rũ mắt xuống thật nhanh. Không dám chạm đến ánh mắt thâm thúy bao hàm nhu tình kia của Tiêu Dục mà có lẽ ngay cả tự bản thân Tiêu Dục cũng chưa nhận thấy được.

Từ đầu tới cuối đứng ở một bên, Hoàng Hậu đem toàn bộ quá trình thu hết vào đáy mắt, tất nhiên không có quên lo lắng trên mặt Tiêu Dục khi Nghiên chiêu nghi đánh về phía Cố Vân Yên cùng với giờ này khắc này tình ái kia trong mắt Tiêu Dục làm cho nàng cực kì xa lạ cùng khó có thể bỏ qua.

Tầm mắt của Hoàng hậu dừng lại ở trên người Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên phức tạp khôn kể, có không hề cam lòng, có đố kỵ, càng nhiều là khó

https://thuviensach.vn

có thể tin. Hồi lâu, mới từ từ đem tầm mắt chuyển qua Nghiêm chiêu nghi đang nằm úp sấp trên mặt đất gào khóc.

“Hoàng thượng, chúng ta vẫn là đi xem Tam Hoàng nhi đi! Cũng không thể để hắn cô quạnh rời đi...” Hoàng hậu hồng hốc mắt, thần sắc bi thương nói.

Nghiên chiêu nghi nguyên bản quỳ rạp trên mặt đất không dậy nổi khi nghe được lời Hoàng hậu nói, nhất thời có phản ứng, miệng lẩm bẩm nói:“Hoàng nhi... Hoàng nhi... hoàng nhi của ta đâu... hoàng nhi của ta ở đâu?”

Nghiên chiêu nghi bốn mắt nhìn xung quanh, bỗng nhiên giống như một trận gió lao về phía giường.

Trên giường hẹp, nguyên bản Tam hoàng tử sắc mặt vàng như nến, lúc này lại vì sốt cao không lùi, trên mặt đỏ lừ, hai mắt nhắm chặt. Hắn lúc này đã không có ý thức, liền ngay cả hô hấp đều là mỏng manh. Nếu không phải nơi trái tim còn có phập phồng rất nhỏ, thực dễ dàng làm cho người ta nghĩ lầm hắn đã cáo biệt nhân thế.

Nghiên chiêu nghi đứng trước giường, nước mắt như sợi châu bị chặt đứt, lạch cạch lạch cạch đi xuống. Tong con ngươi tràn đầy nước mắt như thế nào cũng không sao át đi được bi thống trong mắt. Một hồi lâu mới vươn hai tay run rẩy, động tác cực kỳ mềm nhẹ đem Tam hoàng tử ôm vào lòng. Tựa như sợ động tác lớn hơn một chút sẽ làm đau Tam hoàng tử vậy.

Tiêu Dục, Hoàng hậu cùng Cố Vân Yên ba người đứng sau Nghiên chiêu nghi, nhìn Tam hoàng tử hơi thở càng ngày càng mỏng manh, sắp buông tay nhân gian, thần sắc đau thương, mắt lộ ra bi thống.

Đợi đến khi Tam hoàng tử hấp hối hoàn toàn vĩnh biệt cõi đời, Nghiên chiêu nghi ôm Tam hoàng tử thật chặt ngửa mặt lên trời khóc rống, cực kỳ bi thương.

https://thuviensach.vn

Câu chuyện tiếp tục dưới đây

Tiêu Dục nhắm lại hai mắt, không đành lòng lại nhìn thêm một cái Tam hoàng tử đã cách nhân thế. Hoàng hậu cùng Cố Vân Yên nắm bắt khăn tay gạt lệ, chúng Thái y cùng toàm bộ cung nhân Chung Túy cung đều quỳ xuống, khấu đưa Tam hoàng tử, trong lúc nhất thời tiếng khóc nổi lên bốn phía, liền ngay cả trong không khí đều giống như tràn ngập nồng đậm đau thương.

Sau một lúc lâu, Hoàng hậu mang theo khóc nức nở khuyên giải an ủi nói:“Vì Đại Chiêu, vì xã tắc, xin Hoàng thượng nén bi thương, bảo trọng long thể.”

Cố Vân Yên cũng tiến lên ôn nhu khuyên bảo, Tiêu Dục không tiếng động thở dài, sau đó xoay người rời đi. Sợ ở lâu thêm một khắc, sẽ bì bầu không khí bi thương nơi nay mà không thể bảo trì bình tĩnh cùng trầm ổn vốn có.

Hoàng hậu cùng Cố Vân Yên vội vàng đuổi theo. Tiêu Dục vừa đi ra ngoài vừa nói:“Tam Hoàng nhi hậu sự liền giao cho ngươi, để cho hắn đi phong quang chút đi! Làm phiền Tử Đồng.” Thanh âm trầm thấp không cách nào che giấu nổi mỏi mệt cùng ưu thương.

Hoàng hậu gật đầu,“Nô tì tuân chỉ, nhất định sẽ không làm cho Hoàng thượng thất vọng.” Khẽ dừng rồi chần chờ nói:“Một hồi nô tì đem nhũ nương mang về Phượng Nghi cung, đợi điều tra rõ chân tướng sẽ báo cho Hoàng thượng biết...”

Hoàng hậu lời còn chưa dứt, lập tức bị Tiêu Dục ngắt lời nói:“Tử Đồng xử lý hậu sự của Tam Hoàng nhi đã đủ phiền phức, chuyện này liền không cần làm cho Tử Đồng lo lắng. Trẫm sẽ dặn Lưu Đức Phúc xử lý.”

Hoàng hậu cực lực áp chế bất mãn trong lòng, không dấu vết nhu nhu tú khăn trong tay nói:“Nô tì tạ Hoàng thượng săn sóc.” Nói xong, Hoàng hậu

https://thuviensach.vn

liền dừng lại bước chân, bởi vì nàng còn muốn lưu lại xử lý tang sự Tam hoàng tử. Nhìn bóng dáng Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên càng lúc càng xa, Hoàng hậu khép hờ mắt, trong mắt tràn đầy oán hận cùng phẫn nộ.

Hồi lâu, Hoàng hậu mới thu liễm biểu tình trên mặt, xoay người dặn cung nhân đem tất cả vật thể màu sắc rực rỡ của Chung Túy cung cất đi, ngược lại treo lên từng dải lụa thuần sắc trắng cùng một đôi đèn lồng trắng. Rất nhanh, Chung Túy cung cao thấp liền bao phủ bởi một mảnh màu trắng.

Trường Xuân cung

Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên trở về Trường Xuân cung, sau khi vào nội thất, Tiêu Dục liền không nói được một lời đứng trước cửa sổ, bình tĩnh ngóng nhìn phía chân trời xa xôi, ánh mắt không còn thong dong cùng lạnh nhạt như bình thường.

Cố Vân Yên không tiếng động lui đi ra ngoài, gọi Thường Phúc, Thị Họa cùng Thị Thư đến, phân phó:“Tam hoàng tử qua đời, Thánh thượng đau thương, tâm tình trầm trọng. Nếu thấy Trường Xuân cung vẫn xuất hiện vật thể rực rỡ cùng màu sắc vui mừng khó tránh khỏi không vui. Mau truyền lệnh xuống, trong thời gian này, Trường Xuân cung cao thấp không thể xuất hiện thứ gì vui mừng, chúng cung nhân không thể mặc phục sức cùng trang sức rực rỡ, trái lệnh thì nghiêm trị.”

Mọi người hành lễ xác nhận, tiếp theo lui ra chấp hành mệnh lệnh của Cố Vân Yên.

Cố Vân Yên xoay người, lại trở về nội thất, chậm rãi đi tới phía sau Tiêu Dục, động tác mềm nhẹ từ phía sau ôm lấy thắt lưng Tiêu Dục. Cố Vân Yên không một tiếng động an ủi Tiêu Dục, hy vọng có thể thông qua phương thức như vậy xoa dịu nội tâm đau đớn cùng đau thương của Tiêu Dục.

Một hồi lâu, Tiêu Dục từ từ thở phào một cái, chợt xoay người đem Cố Vân Yên ôm vào trong lòng, cằm để trên đỉnh đầu Cố Vân Yên, hơi suy sụp

https://thuviensach.vn

cùng sầu não nói:“Trời xanh nếu là quyến luyến trẫm thiên tử này, liền hãy thỏa mãn tâm nguyện trẫm, phù hộ Tam Hoàng nhi kiếp sau đầu thai chuyển thế không cần lại sinh ở đế vương gia đi! Làm dân chúng tầm thường sống những ngày bình thường, rời xa nơi ngươi lừa ta gạt, âm mưu quỷ kế này, bình an soomgs cả đời là tốt rồi.”

“Ân! Lão thiên gia chắc chắn như ngài mong muốn, làm cho Tam hoàng tử đầu thai đến một nhà bình thường, trải qua cuộng sống bình thường không lo nghĩ. Xin Hoàng thượng buông nhẹ lòng.” Cố Vân Yên gật đầu, ôn nhu phụ họa.

“Trẫm muốn biết, ở trong lòng Yên nhi trẫm là cái là hạng người gì?” Chợt nghe Tiêu Dục nói.

“Ở trong lòng nô tì, Hoàng thượng là một nam tử hán đỉnh thiên lập, là một minh quân vì dân vì nước, là một quân chủ được vạn dân Đại Chiêu kính yêu, là một đế vương văn thao võ lược, tài đức vẹn toàn.”

Nghe xong lờ Cố Vân Yên nói, Tiêu Dục không khỏi trầm mặc một hồi, nói:“Như Yên nhi nói, trẫm là một đế vương tận chức tận trách, là một quân chủ thế nhân kính ngưỡng cùng kính yêu, lại duy nhất không phải là một phụ hoàng đủ tư cách, không làm tròn trách nhiệm phụ thân...”

Cố Vân Yên lắc đầu, nói:“Tam hoàng tử tử cùng Hoàng thượng không quan hệ. Hoàng thượng không cần tự trách nữa. Nô tì biết ngài khổ, tiên hoàng cả đời si mê đồ cổ tranh chữ, đến nỗi hư danh, gian thần đầy rẫy. Vì nước vì dân, ngài không có lựa chọn nào khác. Ngài trù tính đã lâu vì có thể bỏ gian thần, thời khắc mấu chốt lại há có thể thất bại trong gang tấc? Nhưng Tam hoàng tử từ trong bụng mẹ lại ngoài ý muốn bị Vương thứ nhân quá cố thương tổn. Cái này cũng không phải ngài có khả năng biết trước được, cho nên không thể trách ngài.”

“Yên nhi thật là nghĩ như vậy sao?” Tiêu Dục hỏi.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên ánh mắt chân thành, vẻ mặt thản nhiên, một chút cũng không giống đang nói dối.

“Nghe được Yên nhi nói như thế, trẫm trong lòng dễ chịu hơn rất nhiều, thế gian này cũng chỉ có Yên nhi hiểu biết trẫm như thế. Có thể hiểu được nổi khổ của trẫm, có thể thông cảm trẫm như vậy, Yên nhi quả thật là đóagiải ngữ hoa của trẫm.” Tiêu Dục tâm tình rõ ràng nhẹ nhàng hơn một ít, ngữ khí cũng không trầm trọng như vừa rồi.

“Hoàng thượng nói nô tì hiểu biết ngài, thông cảm ngài. Ngài cũng không phải rất hiểu nô tì, tin tưởng nô tì sao.”

Tiêu Dục mặt lộ vẻ nghi hoặc nhìn Cố Vân Yên, nói:“Yên nhi thế nào nói ra lời này?”

“Mới vừa rồi Nghiên chiêu nghi ở trước mặt hoàng thượng lên án nô tì, nói là nô tì sai sử nhũ nương đối tam hoàng tử hạ độc thủ. Ở tình huống nhân chứng vật chứng có đủ, Hoàng thượng vẫn có thể không chút nghi ngờ mà tin tưởng nô tì, trước sau như một đối đãi nô tì. Nô tì cũng thực vui vẻ.” Cố Vân Yên từ từ nói.

“Yên nhi làm người như thế nào, trẫm rõ ràng nhất. Ngươi luôn luôn tâm địa thuần thiện, cũng không chủ động cùng người khó xử. Quan trọng nhất ngươi là mẫu thân của hai cái hài tử, ngươi thích cùng yêu thương đứa nhỏ như vậy. Sao có thể ngoan tâm mà đi hãm hại một cái ấu tử vô tội? Cho nên trẫm tuyệt ddooso không tin Yên nhi sẽ là hung phạm, tin là chân tướng độc thủ phía sau màn có một kẻ khác.” Tiêu Dục ngữ khí kiên quyết, không chút do dự nói.

“Tạ Hoàng thượng tin tưởng nô tì, nô tì cảm thấy thật xúc động.” Cố Vân Yên ánh mắt chân thành nói.

Hai người lẳng lặng ôm nhau một hồi, không bao lâu liền nghe được ngoài cửa thanh âm Lưu Đức Phúc vọng vào,“Khởi bẩm chủ tử, Thục phi

https://thuviensach.vn

nương nương, Nhị hoàng tử ở trong điện chờ.”

Nghe vậy, hai người đều là nghi hoặc, không rõ nguyên bản Nhị hoàng tử lẽ ra đang còn ngủ như thế nào sẽ ở này canh giờ lại đây. Tuy là như thế, nhưng hai người vẫn là bước nhanh đi ra ngoài.

Hai người vừa vào trong điện, liền thấy được Nhị hoàng tử thân ảnh nho nhỏ vắng lặng đứng trong trong cung điện to như vậy. Nhìn kỹ, không khó phát hiện Nhị hoàng tử hốc mắt ửng đỏ.

Cố Vân Yên không rõ chuyện ra sao làm cho Nhị hoàng tử như thế, lúc này lo lắng hỏi:“Hạo Nhi không phải đã ngủ? Như thế nào lại tỉnh, đã xảy ra chuyện gì?”

Nhị hoàng tử khuôn mặt nhỏ nhắn ngẩng lên, cố nén lệ ý nói:“Nhi thần mới vừa rồi tỉnh lại, nghe nói Tam Hoàng đệ qua đời. Nhi thần khổ sở trong lòng ngủ không được, liền muốn đến nhìn xem phụ hoàng cùng mẫu phi.”

Bởi vì Tam hoàng tử hàng năm bệnh nặng bệnh nhỏ không ngừng, cho nên Tiêu Dục cùng Hoàng hậu ngẫu nhiên sẽ nói các hoàng tử công chúa đến Chung Túy cung thăm Tam hoàng tử, để làm sâu sắc tình cảm huynh đệ tỷ muội gian. Tuy rằng số lần không nhiều lắm, nhưng Nhị hoàng tử vẫn là đối với hoàng đệ này sinh ra cảm tình nhất định.

Nhìn Nhị hoàng tử tuổi còn nhỏ lại ra vẻ kiên cường, Cố Vân Yên không khỏi một trận đau lòng, ôm Nhị hoàng tử ôn nhu dỗ dành nói:“Hạo Nhi ngoan, Tam Hoàng đệ ngươi chính là đi một nơi khác không có ưu thương cùng phiền não. Nhưng hắn trong lòng vẫn là ở cùng Hạo Nhi, cho nên Hạo Nhi không cần khổ sở.”

https://thuviensach.vn

Chương 109

Nhị hoàng tử ngẩng đầu, hai mắt ngập nước lóe sáng, nói:“Thật vậy chăng? Tam Hoàng đệ tâm thật sự vẫn ở cùng nhi thần?”

Cố Vân Yên gật đầu khẳng định nói:“Đương nhiên, bất luận Tam Hoàng đệ ở đâu, hắn đều nhớ Hạo Nhi vị ca ca này. Khi hắn nhớ Hạo Nhi sẽ đến trong mộng Hạo Nhi cùng ngươi gặp mặt, cùng ngươi chơi đùa.”

Nghe vậy, đau thương trên mặt cùng bi thống trong mắt Nhị hoàng tử phai nhạt không ít, trông đợi nói: “Vậy Hạo Nhi hiện tại phải đi ngủ, như vậy Tam Hoàng đệ là có thể đến trong mộng của Hạo Nhi, cùng Hạo Nhi chơi đùa.”

Tiêu Dục xoa xoa đầu nhỏ của Nhị hoàng tử nói:“Đi thôi! Sớm đi nghỉ, sáng mai đi đưa tiễn Tam Hoàng đệ ngươi, cũng làm tròn tình cảm huynh đệ.” Trong thanh âm vẫn là không khỏi mang theo cô đơn cùng ưu thương.

“Vâng! Nhi thần cáo lui, phụ hoàng cùng mẫu phi cũng sớm đi nghỉ.” Nhị hoàng tử gật đầu, tiếp theo hai tay ôm quyền hành lễ cáo lui.

Nhìn bóng dáng nho nhỏ của Nhị hoàng tử theo bước chân di động dần dần biến mất, Cố Vân Yên thu hồi ánh mắt. Chợt nghe Tiêu Dục gật đầu tán thưởng:“Hạo Nhi tâm địa thuần thiện, tuổi nhỏ liền hiểu được huynh hữu đệ cung. Trong ngày thường mặc dù không cùng Tam Hoàng nhi ở chung nhiều, nhưng khi biết Tam Hoàng nhi cách thế vẫn thể hiện ra quan tâm cùng tình nghĩa của thân huynh trưởng. Điều này làm cho trẫm cảm thấy ngạc nhiên đồng thời cũng cảm thấy vui mừng.”

https://thuviensach.vn

“Nô tì cũng vậy. Nhưng đây đều phải quy công cho phụ hoàng ngài. Nếu không phải ngài thường dốc lòng dạy bảo, Hạo Nhi cũng không giống hiện tại biết điều hiếu thuận như vậy.” Cố Vân Yên không khỏi nói.

Nhìn biểu hiện của Nhị hoàng tử cùng nghe xong lời Cố Vân Yên nói, Tiêu Dục trong lòng thật an ủi. Phần thương tâm vì Tam hoàng tử cách thế được xoa dịu không ít, tự trách trong lòng kia cũng phai nhạt đi nhiều.

Tiêu Dục sắc mặt hơi mệt mỏi, nói:“Yên nhi cùng trẫm cũng sớm đi ngủ đi. Sáng mai, chuyện... phải ứng đối sợ là không ít.”

Tiêu Dục lời nói có ý, Cố Vân Yên ngầm hiểu, nói:“Nô tì không thẹn với lương tâm, tất nhiên là không sợ người ta nói như thế nào. Lo lắng duy nhất cũng chính là cái nhìn của Hoàng thượng ngài. Nay biết Hoàng thượng tín nhiệm nô tì, nô tì còn có gì e ngại?”

Tiêu Dục khẽ gật đầu, sau đó cùng Cố Vân Yên cùng tiến lên giường. Ngoài cửa sổ gió lạnh thổi xào xạt, bên trong hai người ôm nhau mà ngủ, một phòng lặng im.

Ngày hôm sau, mọi người theo lệ đi Phượng Nghi cung thỉnh an Hoàng hậu. Tam hoàng tử bệnh chết, Nghiên chiêu nghi tất nhiên là người lý duy nhất vắng mặt trong buổi thỉnh an.

Hoàng hậu khóe mắt đảo qua khuôn mặt như hoa như ngọc kia của Cố Vân Yên, sau đó dừng lại ở ghế trống bên phải Cố Vân Yên, mặt u sầu nói:“Tam Hoàng nhi đêm hôm qua bất hạnh ra đi, Nghiên chiêu nghi tang con thương tâm quá độ, bản cung xót nàng "Người đầu bạc tiễn người đầu xanh" cho nên miễn nàng thỉnh an.” Hoàng hậu lời này xem như giải thích với mọi người lí dó Nghiên chiêu nghi vắng mặt.

Sau đó lại nói:“Đáng thương Tam Hoàng nhi, từ lúc sinh ra tới nay liền thể yếu nhiều bệnh, thuốc không rời miệng, nhận hết ốm đau tra tấn. Nay

https://thuviensach.vn

tuổi còn nhỏ lại bị người độc thủ, rời khỏi nhân thế quá sớm. Bản cung cứ nghĩ đến Tam Hoàng nhi khi còn sống, trong lòng liền đau như nhỏ máu...”

Câu chuyện tiếp tục dưới đây

Hoàng hậu nói xong không khỏi cảm xúc không khống chế được, trước mặt chúng phi tần liền nức nở lên. Bộ dáng vô cùng đau đớn kia làm cho Cố Vân Yên sinh ra một loại ảo giác, giống như Tam hoàng tử đã mấy kia không chỉ có là con trai trên danh nghĩa của Hoàng hậu mà là con trai ruột của Hoàng hậu.

Mặc kệ mọi người có nghĩ giống Cố Vân Yên hay không, thân là Hoàng hậu trung cung đứng đầu hậu cung, trước mặt phi tần bi thương rơi lệ, các nàng cũng không thể không bày ra một bộ dáng thương tâm khổ sở, say đó đều khuyên giải an ủi Hoàng hậu.

“Tam hoàng tử chết bệnh đã thành sự thật. Xin Hoàng hậu nương nương nén bi thương, đừng để thương tâm quá độ tổn thương phượng thể.” Quý phi thân là đứng đầu chúng phi, tất nhiên là người đầu tiên sắm vai nhân vật mở miệng khuyên giải an ủi.

Cố Vân Yên không nói, tiếp theo liền nghe được Huệ phi cùng quý phi lần lượt khuyên nhủ:“Quý phi nương nương nói rất đúng, hậu sự của Tam hoàng tử còn cần ngài lao tâm vất vả, khẩn cầu Hoàng hậu nương nương bảo trọng phượng thể, lấy đại cục làm trọng.”

Hoàng hậu nắm bắt khăn lau đi lệ trẻn khóe mắt, thanh âm khàn khàn nói:“Bản cung làm sao không biết bọn muội muội nói có lý. Chỉ là bản cung cứ nghĩ đến Tam Hoàng nhi là bị nhũ nương táng tận lương tâm kia ngoan ác hạ độc thủ mà đột ngột cách thế, bản cung lại khống chế không được trách cứ chính mình. Vì sao bản cung không thể sớm một chút nhìn ra âm mưu của kẻ ác? Như thế Tam Hoàng nhi liền sẽ không hạ độc mà mất

https://thuviensach.vn

mạng.” Hoàng hậu nói chuyện đồng thời ánh mắt vô tình hay cố ý nhìn về phía Cố Vân Yên, giống như đang ám chỉ cho mọi người trong điện cái gì.

Đêm hôm qua Tam hoàng tử đột ngột sốt cao sau đó bệnh chết. Tuy nói Tiêu Dục đã hạ chỉ trước khi tra rõ thủ phạm thật phía sau màn, bất luận kẻ nào cũng không thể nói đến việc này. Nhưng hôm qua cung nhân ở đây nhiều khó tránh khỏi sẽ để lộ tiếng gió, thêm kẻ có tâm cố ý bồi vào. Bởi vậy tin đồn nhũ nương ngầm hạ độc Tam hoàng tử là bị Cố Vân Yên sai sử cứ thế lan đi, đến nỗi hậu cung mọi người đều nghe thấy.

Vốn là trong lòng mọi người đang âm thầm phỏng đoán xem chân tướng chuyện này có đúng như lời đồn nghe được hay không, nay nghe lời Hoàng hậu ngấm ngầm hại người cùng với ánh mắt vô tình hay cố ý kia, thì nhận định Cố Vân Yên đó là kẻ chủ mưu thật sự đã hại chết Tam hoàng tử.

Mọi người nhất tề nhìn về phía Cố Vân Yên từ đầu tới cuối không nói được một lời, nhưng giờ này khắc này khuôn mặt vẫn bình tĩnh. Tất cả ánh mắt hướng đến Cố Vân Yên, lúc này trừ bỏ hâm mộ, ghen tị, căm hận ra, còn xen lẫn không ít sợ hãi cùng trách cứ dành cho hung thủ giết người.

“Sáng mai lại là ngày thỉnh an lão tổ tông, nhưng trước mắt bản cung không thể bảo vệ Tam Hoàng nhi, cô phụ lão tổ tông dặn dò, còn có mặt nào đi gặp lão tổ tôn....” Hoàng hậu liên tục lắc đầu, mặt xấu hổ nói.

Phó quý nhân mặt mang trào phúng nhìn Cố Vân Yên nói:“Hoàng hậu nương nương nói quá lời. Mấy năm nay, ngài lao tâm phí sức xử lý lục cung, toàn tâm toàn ý nghĩ như thế nào bảo hộ hoàng tử công chúa dưới gối của Hoàng thượng. Những điều này tần thiếp cùng chúng tỷ muội đều xem ở trong mắt, chỉ là... Khổ nỗi trong cung có kẻ tâm ngoan thủ lạt, ti bỉ vô sỉ, cả ngày chỉ nghĩ làm sao đạp lên người khác để thượng vị. Cho nên mới có thể trong lúc ngài ngàn phòng vạn phòng vẫn có thể nhiều lần đắc thủ. Nếu nói thật không có mặt mũi gặp Thái hậu nương nương, vậy cũng không phải

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu nương nương ngài, nên lo lắng đối mặt với Thái hậu nương nương hẳn là hung phạm phía sau màn mới đúng.”

Mọi người nghe xong lời Phó quý nhân nói, ngoài trừ Đỗ chiêu nghi cùng Huệ phi và quý phi mấy người ít ỏi này ra, còn lại mọi người đều phụ họa. Đều là trong lời nói có hàm ý châm chọc khiêu khích Cố Vân Yên.

Đợi đến khi hậu cung phi tần lòng đầy căm phẫn mà giương thương múa kiếm chỉ trích một phen Cố Vân Yên xong, Hoàng hậu đã đạt tới mục đích mới hợp thời mở miệng nói:“Hoàng thượng hạ thánh chỉ, cấm bất luận kẻ nào chê trách việc này. Cho nên bọn muội muội vẫn là cùng bản cung kiên nhẫn chờ đợi Hoàng thượng điều tra rõ chân tướng sự tình đi.”

Hoàng hậu nói vừa dứt, mọi người lập tức thu liễm biểu tình trên mặt, đứng dậy cung kính xác nhận.

Lại nghe Hoàng hậu dặn dò:“Tam Hoàng nhi chết bệnh, lão tổ tông vừa mới mất hoàng tôn, nhất định là khó chịu. Cho nên sáng mai bọn muội muội muốn theo bản cung đi thỉnh an lão tổ tông, nhớ lấy ăn mặc mộc mạc chút, đừng ăn mặc quá mức xinh đẹp, làm cho lão tổ tông nhìn tâm sinh chán ghét. Sáng mai nếu là ai chọc lão tổ tông tức giận, bản cung đành phải nói trước, mặc kệ là ai, sẽ không dễ dãi như thế đâu.” Hoàng hậu nói thanh âm không lớn, ngữ khí cũng không nặng, nhưng lại thể hiện ra một cỗ khí thế không giận mà uy.

Mọi người cuống quít gật đầu xác nhận, tiếp theo Hoàng hậu liền cho mọi người tan đi.

Trên đường trở về, Đỗ chiêu nghi cực kỳ hoang mang nói với Cố Vân Yên:“Mới vừa rồi Hoàng hậu nương nương trước mặt mọi người diễn như vậy, đến tột cùng là ý muốn như thế nào? Muội muội rất khó hiểu.”

Cố Vân Yên khóe môi câu ra một chút độ cong, cười lạnh nói:“Còn có thể vì sao? Đơn giản đó là cố ý kích mọi người phẫn nộ với ta để sáng mai

https://thuviensach.vn

khi đi thỉnh an lão tổ tông, nương loiwg người bên ngoài ở trước mặt lão tổ tông thêm dầu thêm lửa lên án ta đó là hung phạm sai nhũ nương giết hại Tam hoàng tử, để cho lão tổ tông xử lý ta.”

Đỗ chiêu nghi ngẫm nghĩ, sau một lúc lâu, không khỏi khiếp sợ nói:“Thì ra là thế. Nói như vậy, vừa đỡ cho chính nàng động thủ loại bỏ ngươi. Thứ hai là lão tổ tông muốn xử lý ngươi, mặc dù là Hoàng thượng ngôi cửu ngũ cũng ngại ở hiếu đạo mà không thể chống đối ý chỉ của lão tổ tông. Hay cho một cái nhất cử lưỡng tiện, Hoàng hậu tâm cơ thật không đơn giản.”

Chung Túy cung

Nghiên chiêu nghi vẻ mặt đờ đẫn, ánh mắt trống rỗng ôm Tam hoàng tử trong lòng dĩ nhiên đã không còn thở. Nàng vẫn không nhúc nhích ngồi trên giường. Từ hôm qua sau khi ngự y tuyên bố Tam hoàng tử cách thế liền vẫn như thế. Bất luận cung nhân khuyên bảo ra sao đều không động đậy, xác thực nói là không hề phản ứng.

Cung nhân e ngại trạng thái Nghiên chiêu nghi lúc này nên cũng không dám mạnh mẽ mang Tam hoàng tử thân mình cứng ngắc mà lạnh như băng đi. Nhóm cung nhân khổ không có cách, rơi vào đường cùng đành phải đi hồi bẩmHoàng hậu.

Hoàng hậu hơi hơi chần chờ một hồi, liền tự mình chạy đến Chung Túy cung.

Hoàng hậu vào nội thất, thái giám cung nữ tất cả quỳ xuống hành lễ. Mà thân là chủ nhấn Chung Túy cung, Nghiên chiêu nghi đối với Hoàng hậu đến lại nhìn như không thấy, vẫn duy trì nguyên trạng ngồi trên giường như cũ.

Hoàng hậu liếc mắt một cái Nghiên chiêu nghi trên giường mặt như tro tàn, giống như không còn sức sống, khoát tay áo ý bảo mọi người đứng dậy.

https://thuviensach.vn

Tiếp theo đệ cái ánh mắt cho đại cung nữ phía sau, đại cung nữ hiểu ý lúc này liền dẫn mọi người lui xuống.

Hoàng hậu bước chân thong thả đi tới trước mặt Nghiên chiêu nghi, mặt không chút thay đổi đánh giá Nghiên chiêu nghi gắt gao ôm Tam hoàng tử, Hoàng hậu nhìn Tam hoàng tử vĩnh biệt cõi đời thật lâu chưa nói, ánh mắt bình tĩnh giống như đang nhìn một thứ đồ không quan trọng.

Hồi lâu, Hoàng hậu xoay người buồn bã nói:“Bản cung biết Tam Hoàng nhi là nơi ký thác dựa vào duy nhất của ngươi trong cung này. Hắn cách thế đối với ngươi đả kích rất lớn, đến nỗi ngươi không thể phấn chấn, không muốn sống. Nhưng ngươi có nghĩ tới, Tam Hoàng nhi bị hạ độc, thật quá vô tội. Hắn có thể chết nhắm mắt hay không? Ngươi là mẫu phi của hắn, không chỉ không nghĩ như thế nào thay hắn chính tay giết kẻ thù làm cho hắn nhắm mắt, ngược lại một bộ dáng phải chết không muốn sống. Chẳng lẽ ngươi lthật sự một chút cũng không hận, một chút cũng không oán? Thật có thể trơ mắt nhìn kẻ thù giết con tiêu dao khoái hoạt, làm mưa làm gió? Nhìn hoàng nhi của mình chết không nhắm mắt?”

https://thuviensach.vn

Chương 110

Nghiên chiêu nghi vốn vẫn không nhúc nhích khi nghe xong những lời nói dụng tâm kín đáo của Hoàng hậu, hai mắt chậm rãi hoàn hồn, trên mặt biểu tình cũng dần không còn đờ đẫn.

“Tam Hoàng nhi mặc dù không phải bản cung thân sinh, nhưng dù sao kêu bản cung một tiếng mẫu hậu, bản cung cũng không nhẫn tâm để hắn ôm nỗi hận mà đi. Ngươi làm mẫu phi của Tam Hoàng nhi, lại thù con không báo, chẳng lẽ liền cam nguyện cứ sa đọa như vậy? Nếu là như thế, bản cung không còn lời nào để nói. Bản cung nên nói đã nói xong, lựa chọn ra sao ngươi xem rồi làm.” Hoàng hậu nói xong liền không hề chần chờ xoay người rời đi.

Đợi đến khi thân ảnh Hoàng hậu thân hoàn toàn biến mất, Nghiên chiêu nghi trên giường chậm rãi cụp mắt, đem tầm mắt dừng trên khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhược của Tam hoàng tử, những giọt nước mắt lớn như đậu tương thi nhau lăn xuống dưới, lạch cạch lạch cạch đáp xuống mặt Tam hoàng tử. Cứ như thế, Tam hoàng tử vẫn không thể tỉnh lại khỏi cơn "ngủ mê".

“Hoàng nhi, ngươi ngủ đi! Không cần sợ hãi, mẫu phi sẽ không để ngươi cô độc lâu. Mẫu phi sẽ khiến các nàng đều đi xuống cùng ngươi, làm bạn với ngươi. Mẫu phi thề! Tuyệt không sẽ bỏ qua cho bất cứ kẻ nào từng thương tổn ngươi.” Nghiên chiêu nghi nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn của Tam hoàng tử, thanh âm cực kỳ ôn nhu. Chỉ là lời nói ra lại làm cho người ta không rét mà run.

Ngự thư phòng

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục gương mặt không kiên nhẫn nói:“ ChuyệnTrẫm phân phó ngươi, xử lý như thế nào rồi?”

“Hồi bẩm chủ tử, mới vừa rồi nô tài đã thẩm vấn quá nhũ nương. Nhưng bất luận nô tài vận dụng cái hình phạt gì, nhũ nương không thay đổi, lời khai vẫn là giống như cũ. Nói mình ác tâm hạ độc thủ với Tam hoàng tử chính là được Thục phi nương nương sai sử.” Lưu Đức Phúc cung kính nói.

“Hừ! Hay cho một cái đượcThục phi nương nương sai sử... Thật sự nghĩ rằng chỉ bằng lời của ả trẫm sẽ gặp tin sao? Thục phi là loại người nào trẫm rõ ràng nhất. Bất luận thủ phạm thật phía sau màn là ai, đừng mơ tưởng giá họa Thục phi.” Tiêu Dục hừ lạnh nói.

“Chủ tử lời nói rất đúng, nô tài chắc chắn sẽ tra ra manh mối, tuyệt không để Thục phi nương nương chịu oan.” Lưu Đức Phúc lúc này tỏ thái độ nói, sợ trễ hơn một bước sẽ khiến Tiêu Dục không vui.

“Trẫm mặc kệ ngươi dùng cái cách gì, trong vòng năm ngày, phải bắt được kẻ phía sau màn đến cho trẫm. Chỗ nhũ nương nơi đó tìm không thấy manh mối có lợi, vậy thì từ nơi khác xuống tay.” Tiêu Dục nhìn thẳng Lưu Đức Phúc, thanh âm lãnh đạm nói.

“ Vâng, nô tài tuân chỉ, nô tài chắc chắn đem hết toàn lực điều tra rõ án kiện trong năm ngày. Nhất định sẽ không làm cho chủ tử thất vọng, chủ tử có thể yên tâm.” Lưu Đức Phúc vội vàng đáp.

Trường Xuân cung

Đỗ chiêu nghi sắc mặt ngưng trọng nhìn Cố Vân Yên nói:“Thế cục bây giờ đối với tỷ tỷ rất là bất lợi. Trải qua mấy lời hôm nay của Hoàng hậu, mọi người đều nhận định tỷ tỷ chính là hung thủ mưu hại tam hoàng tử. Sáng mai đi thỉnh an lão tổ tông, tỷ tỷ chuẩn bị ứng đối thế nào?”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên khuôn mặt bình tĩnh không vội vàng nói với Nghiên chiêu nghi: “Muội muội yên tâm, ta đã dự đoán được Hoàng hậu tuyệt không từ bỏ ý đồ. Chuyện hôm nay xảy ra nhất định là không thiếu được, cho nên ta sớm đã nghĩ xong đối sách.”

Câu chuyện tiếp tục dưới đây

“Như thế thì tốt. Vẫn là tỷ tỷ trí tuệ hơn người, có thể phòng ngừa chu đáo. Chỉ là không biết tỷ tỷ có thượng sách gì?” Đỗ chiêu nghi nghe được Cố Vân Yên nói như thế, không khỏi hiếu kỳ nói.

Cố Vân Yên cười nhẹ, vẫn chưa trực tiếp trả lời Đỗ chiêu nghi, mà là nói với Thị Họa ở phía sau:“Đi mời Nhị hoàng tử đến.” Thị Họa quỳ gối thi lễ, sau đó lui xuống.

Chỉ chốc lát sau, Thị Họa liền dẫn Nhị hoàng tử đến.

“Nhi thần thỉnh anmẫu phi cùng Đỗ mẫu phi thỉn, hai vị mẫu phi vạn phúc kim an.” Nhị hoàng tử vẻ mặt cung kính nói.

“Hạo Nhi lại đây, đến bên người mẫu phi.” Cố Vân Yên gật đầu, hướng về phía Nhị hoàng tử vẫy tay.

Nhị hoàng tử nhấc chân đi tới bên. Cố Vân Yên, nâng mày nói:“Mẫu phi gọi nhi thần tiến đến là có chuyện gì dặn dò?”

“Ân! Mẫu phi hôm qua dạy ngươi viết kinh văn đã chép xong chưa?” Cố Vân Yên gật đầu nói.

“Bởi vì mẫu phi nói chỉ cần nhi thần chép xong kinh văn, Tam Hoàng đệ đến nới xa xôi kia sẽ có thể vô ưu vô lo cho nên nhi thần vẫn không ngừng chép. Hiện tại đã chép xong.” Nhị hoàng tử thật tâm nói.

https://thuviensach.vn

“Chép xong là tốt rồi, Tam Hoàng đệ ngươi mất, hoàng tổ mẫu ngươi nhìn không thấy hắn sẽ khổ sở. Một hồi đem kinh văn ngươi đã tự tay hép, dẫn theo Thị Họa cô cô cùng đi Vĩnh Ninh cung, vấn an hoàng tổ mẫu ngươi đi.” Cố Vân Yên dặn dò.

“Nhi thần cũng mấy ngày rồi không gặp hoàng tổ mẫu, trong lòng nhớ. Nhi thần hiện tại liền đi Vĩnh Ninh cung vấn an hoàng tổ mẫu.” Nhị hoàng tử không chút do dự nói.

“Ân, đi thôi! Hạo Nhi nhớ rõ dỗ hoàng tổ mẫu vui vẻ. Nàng nếu nhớ Tam Hoàng đệ, ngươi liền đem kinh văn đưa cho nàng xem, biết chưa?”

“Vâng, nhi thần nhớ kỹ. Nhi thần sẽ ở cùng hoàng tổ mẫu, không để nàng khổ sở.”

Được Cố Vân Yên cho phép, Nhị hoàng tử thay bộ quần áo Thái hậu đưa cho hắn, liền theo Thị Họa chạy tới Vĩnh Ninh cung.

Đỗ chiêu nghi không khỏi khuôn mặt giãn ra, nói:“Như thế, muội muội an tâm. Hạo Nhi đi chuyến này, thứ nhất có thể giảm bớt ngờ vực vô căn cứ của lão tổ tông đối với ngươi. Thứ hai, mặc dù lão tổ tông trong lòng nghi ngờ ngươi, xem ở phân thượng Hạo Nhi cùng Tứ hoàng nhi cũng không lập tức phát tác. Như vậy liền cho chúng ta tranh thủ thời gian, chỉ cần đợi đến khi Hoàng thượng bên kia tra ra thủ phạm thật sự phía sau màn. Tỷ tỷ cho sẽ bình yên thoát khỏi tội danh mưu hại hoàng tự này.”

Cố Vân Yên cười lạnh nhạt, không hề nói.

Đêm khuya, một thân ảnh khoác áo choàng xám dưới sự dẫm đường của Trương ma ma lặng lẽ từ cửa sau vào Phượng Nghi cung. Bên trong Hoàng hậu mặc mỗi tẩm y bình yên ngồi trên trên chủ vị đợi người tới.

Vào nội thất, người tới mới cởi xuống áo choàng che khuất khuôn mặt, lộ ra ra mặt cười thanh tú. Người tới rõ ràng đó là biểu muội của Hoàng

https://thuviensach.vn

hậu, Lâm tần.

“Mộng Thuần gặp qua biểu tỷ.” Lâm tần đem áo choàng giao cho Trương ma ma, tiến lên quỳ gối thi lễ với Hoàng hậu.

“Mau đừng giữ lễ tiết. Chuyện bản cung hôm qua dặn ngươi làm thế nào rồi?” Hoàng hậu ngữ khí ẩn ẩn lộ ra vội vàng cùng bất an.

“Biểu tỷ yên tâm, con trai của nhũ nương Mộng Thuần đã nói phụ thân giấu hắn ở nơi bí mật. Ngoại trừ phụ thân tuyệt đối sẽ không ai có thể tìm được hắn.” Lâm tần tỏ vẻ thành công.

“Nhất định phải bảo đảm vạn vô nhất thất. Hiện tại nhũ nương ở trong tay Lưu Đức Phúc, chỉ cần nàng còn có một hơi thở, còn có khả năng lật lọng khai ngươi ra. Cho nên chúng ta tuyệt đối không thể khinh thường. Trước mắt lợ thế duy nhất của chúng ta, chính là dùng tánh mạng con trai nàng đến áp chế nàng, làm cho nàng cam tâm tình nguyện đi tìm chết. Đến lúc đó chết vô đối chứng, các ngươi liền có thể vô tư.”

“Vâng, Mộng Thuần ghi nhớ biểu tỷ dạy bảo. Một hồi trở về lại đưa tin cho phụ thân. Để hắn nấy luận như thế nào, nhất định không thể tiết lộ nới ẩn thân của con trai nhũ nương.” Lâm tần cúi đầu, cung thanh nói.

“Năng lực làm việc của dượng, bản cung tất nhiên là tin tưởng. Chỉ là chuyện này quan hệ đến vinh nhục sau nàu của ngươi và ta, cùng với tiền đồ hai nhà Lưu-Lâm. Cho nên bản cung mới không thể không nhắc nhở một câu thôi.” Hoàng hậu lời nói thâm thúy.

“Mộng Thuần biết biểu tỷ là đang suy nghĩ cho ta. Mộng Thuần quyết không phụ kỳ vọng của biểu tỷ.”

Hoàng hậu mặt lộ vẻ tán thưởng, vuốt cằm nói:“Đi đi, chỉ cần xử lý tốt chuyện này, ngày sau trong cung này liền không ao có thể uy hiếp được địa vị của hai tỷ muội ta.”

https://thuviensach.vn

Lâm tần theo lời hành lễ lui ra, lại khoác áo choàng như cũ ra khỏi Phượng Nghi cung. Chỉ là ở nơi nàng nhìn không thấy có thêm một cái bóng dáng màu đen, như bóng với hình theo dõi nàng, thu hết nhất cử nhất động của nàng vào đáy mắt.

Trương ma ma nhìn Hoàng hậu trước mặt muốn nói lại thôi, mặt lộ vẻ do dự.

Hoàng hậu đôi mi thanh tú ngả ngớn, khóe môi bứt lên một đường cong, ý cười lạnh như băng không có một tia độ ấm. Chợt nghe Hoàng hậu mở miệng nói:“Ma ma có chuyện cứ nói đừng ngại.”

“Nương nương, ngài đi bước cờ này rất nguy hiểm. Không nghĩ qua là sẽ đem chính mình cũng dính vào.” Trương ma ma lo lắng nói.

“Không phải bản cunh chưa nghĩ qua băn khoăn của ma ma, chỉ là bản cung rốt cuộc dung không nổi Cố Vân Yên kẻ họa thủy này. Chỉ sợ nàng tồn tại nhiều thêm một ngày đối với bản cung mà nói đều là một loại tra tấn vô hình. Điều này làm cho bản cung cảm thấy sợ hãi thật sâu cùng thất bại chưa bao giờ có. Bản cung quyết không cho phép tình trạng như vậy tiếp tục phát triển đi, cho nên bản cung chỉ có thể đi hiểm chiêu.” Hoàng hậu ánh mắt lạnh lẽo nói.

“Lão nô biết ngài trong lòng khổ. Chỉ là mặc kệ như thế nào, ngài cũng không nên lấy hậu vị của mình đi mạo hiểm. Bởi vì một khi thua, trả giá liền quá lớn.”

Nghe vậy, Hoàng hậu bỗng nhiên cười nhạt, có điều nụ cười kia chưa đạt đáy mắt,“Ma ma yên tâm, bản cung tuy rằng là thống hận Cố Vân Yên đến cực điểm, nhưng cũng sẽ không ngốc đến lấy hậu vị của chính mình cùng với tiền đồ Lưu gia đi mạo hiểm.”

Trương ma ma vẻ mặt nghi hoặc nhìn về phía Hoàng hậu, sau đó khiếp sợ nói:“Ý của nương nương là...”

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu khẽ gật đầu, nói:“Ma am nghĩ đúng rồi. Bản cung quả thật là tính như vậy. Từ đầu tới cuối kẻ sai sử nhũ nương xuống tay với Tam Hoàng nhi chỉ có mình Lâm tần. Mà ra mặt đem con trai nhũ nương giấu đi cũng là phụ thân Lâm tần. Bọn họ sở tác sở vi bản cung không liên quan chút nào. Mặc dù Lưu Đức Phúc thật sự tra được Lâm tần chính là thủ phạm thật sự phía sau màn, cũng cùng bản cung và Lưu gia không có quan hệ gì.”

Trương ma ma châm chước một hồi, mắt lộ ra tinh quang nói:“Nương nương thật sự là cao tay. Lâm tần sai sử nhũ nương mưu hại Tam hoàng tử, lại làm cho nhũ nương cố ý ở trước mặt Nghiên chiêu nghi bại lộ hành động. Do đó thông qua miệng nhũ nương làm cho Nghiên chiêu nghi cùng mọi người cho rằng Thục phi nương nương đó là kẻ sai sử phía sau màn. Nếu là tội danh mưu hại hoàng tự thành lập, Thục phi nương nương hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Tam hoàng tử cách thế, Nghiên chiêu nghi chắc chắn đối với Thục phi nương nương hận thấu xương, xúc động nhiều khó tránh khỏi sẽ làm một ít hành động điên cuồng ngoài dự đoán của mọi người. Một khi Nghiên chiêu nghi đắc thủ, hậu cung liền không còn có Thục phi nương nương người này nữa. Hai loại tình huống chỉ cần có một loại thành công, đều có thể đem Thục phi nương nương loại bỏ. Nếu là cả hai đều không được. Kết cục kém nhất đó là bỏ xe giữ hậu, đối với nương nương mà nói chính là tổn thất một quân cờ mà thôi. Chỉ cần không nguy hiểm đến hậu vị của ngài cùng tiền đồ Lưu gia vậy cũng là không ảnh hưởng toàn cục.”

“Lâm tần có thể hữu dụng như vậy, cuối cùng là không uổng một hồi tiến cung. Nếu là thực sự vạn nhất, coi như là báo đáp âu huệ nhiều năm qua của bản cung đối với Lâm gia đi.”

“Nên như thế, được hy sinh vì hậu vị của nương nương, cũng xem như không bôi nhọ Lâm tần.” Trương ma ma một bộ đương nhiên, giống như

https://thuviensach.vn

trong miệng nàng không phải một cái mạng người, mà là một vật không quan trọng nào đó.

https://thuviensach.vn

Chương 111

Nghiên chiêu nghi vốn vẫn không nhúc nhích khi nghe xong những lời nói dụng tâm kín đáo của Hoàng hậu, hai mắt chậm rãi hoàn hồn, trên mặt biểu tình cũng dần không còn đờ đẫn.

“Tam Hoàng nhi mặc dù không phải bản cung thân sinh, nhưng dù sao kêu bản cung một tiếng mẫu hậu, bản cung cũng không nhẫn tâm để hắn ôm nỗi hận mà đi. Ngươi làm mẫu phi của Tam Hoàng nhi, lại thù con không báo, chẳng lẽ liền cam nguyện cứ sa đọa như vậy? Nếu là như thế, bản cung không còn lời nào để nói. Bản cung nên nói đã nói xong, lựa chọn ra sao ngươi xem rồi làm.” Hoàng hậu nói xong liền không hề chần chờ xoay người rời đi.

Đợi đến khi thân ảnh Hoàng hậu thân hoàn toàn biến mất, Nghiên chiêu nghi trên giường chậm rãi cụp mắt, đem tầm mắt dừng trên khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhược của Tam hoàng tử, những giọt nước mắt lớn như đậu tương thi nhau lăn xuống dưới, lạch cạch lạch cạch đáp xuống mặt Tam hoàng tử. Cứ như thế, Tam hoàng tử vẫn không thể tỉnh lại khỏi cơn "ngủ mê".

“Hoàng nhi, ngươi ngủ đi! Không cần sợ hãi, mẫu phi sẽ không để ngươi cô độc lâu. Mẫu phi sẽ khiến các nàng đều đi xuống cùng ngươi, làm bạn với ngươi. Mẫu phi thề! Tuyệt không sẽ bỏ qua cho bất cứ kẻ nào từng thương tổn ngươi.” Nghiên chiêu nghi nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn của Tam hoàng tử, thanh âm cực kỳ ôn nhu. Chỉ là lời nói ra lại làm cho người ta không rét mà run.

Ngự thư phòng

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục gương mặt không kiên nhẫn nói:“ ChuyệnTrẫm phân phó ngươi, xử lý như thế nào rồi?”

“Hồi bẩm chủ tử, mới vừa rồi nô tài đã thẩm vấn quá nhũ nương. Nhưng bất luận nô tài vận dụng cái hình phạt gì, nhũ nương không thay đổi, lời khai vẫn là giống như cũ. Nói mình ác tâm hạ độc thủ với Tam hoàng tử chính là được Thục phi nương nương sai sử.” Lưu Đức Phúc cung kính nói.

“Hừ! Hay cho một cái đượcThục phi nương nương sai sử... Thật sự nghĩ rằng chỉ bằng lời của ả trẫm sẽ gặp tin sao? Thục phi là loại người nào trẫm rõ ràng nhất. Bất luận thủ phạm thật phía sau màn là ai, đừng mơ tưởng giá họa Thục phi.” Tiêu Dục hừ lạnh nói.

“Chủ tử lời nói rất đúng, nô tài chắc chắn sẽ tra ra manh mối, tuyệt không để Thục phi nương nương chịu oan.” Lưu Đức Phúc lúc này tỏ thái độ nói, sợ trễ hơn một bước sẽ khiến Tiêu Dục không vui.

“Trẫm mặc kệ ngươi dùng cái cách gì, trong vòng năm ngày, phải bắt được kẻ phía sau màn đến cho trẫm. Chỗ nhũ nương nơi đó tìm không thấy manh mối có lợi, vậy thì từ nơi khác xuống tay.” Tiêu Dục nhìn thẳng Lưu Đức Phúc, thanh âm lãnh đạm nói.

“ Vâng, nô tài tuân chỉ, nô tài chắc chắn đem hết toàn lực điều tra rõ án kiện trong năm ngày. Nhất định sẽ không làm cho chủ tử thất vọng, chủ tử có thể yên tâm.” Lưu Đức Phúc vội vàng đáp.

Trường Xuân cung

Đỗ chiêu nghi sắc mặt ngưng trọng nhìn Cố Vân Yên nói:“Thế cục bây giờ đối với tỷ tỷ rất là bất lợi. Trải qua mấy lời hôm nay của Hoàng hậu, mọi người đều nhận định tỷ tỷ chính là hung thủ mưu hại tam hoàng tử. Sáng mai đi thỉnh an lão tổ tông, tỷ tỷ chuẩn bị ứng đối thế nào?”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên khuôn mặt bình tĩnh không vội vàng nói với Nghiên chiêu nghi: “Muội muội yên tâm, ta đã dự đoán được Hoàng hậu tuyệt không từ bỏ ý đồ. Chuyện hôm nay xảy ra nhất định là không thiếu được, cho nên ta sớm đã nghĩ xong đối sách.”

Câu chuyện tiếp tục dưới đây

“Như thế thì tốt. Vẫn là tỷ tỷ trí tuệ hơn người, có thể phòng ngừa chu đáo. Chỉ là không biết tỷ tỷ có thượng sách gì?” Đỗ chiêu nghi nghe được Cố Vân Yên nói như thế, không khỏi hiếu kỳ nói.

Cố Vân Yên cười nhẹ, vẫn chưa trực tiếp trả lời Đỗ chiêu nghi, mà là nói với Thị Họa ở phía sau:“Đi mời Nhị hoàng tử đến.” Thị Họa quỳ gối thi lễ, sau đó lui xuống.

Chỉ chốc lát sau, Thị Họa liền dẫn Nhị hoàng tử đến.

“Nhi thần thỉnh anmẫu phi cùng Đỗ mẫu phi thỉn, hai vị mẫu phi vạn phúc kim an.” Nhị hoàng tử vẻ mặt cung kính nói.

“Hạo Nhi lại đây, đến bên người mẫu phi.” Cố Vân Yên gật đầu, hướng về phía Nhị hoàng tử vẫy tay.

Nhị hoàng tử nhấc chân đi tới bên. Cố Vân Yên, nâng mày nói:“Mẫu phi gọi nhi thần tiến đến là có chuyện gì dặn dò?”

“Ân! Mẫu phi hôm qua dạy ngươi viết kinh văn đã chép xong chưa?” Cố Vân Yên gật đầu nói.

“Bởi vì mẫu phi nói chỉ cần nhi thần chép xong kinh văn, Tam Hoàng đệ đến nới xa xôi kia sẽ có thể vô ưu vô lo cho nên nhi thần vẫn không ngừng chép. Hiện tại đã chép xong.” Nhị hoàng tử thật tâm nói.

https://thuviensach.vn

“Chép xong là tốt rồi, Tam Hoàng đệ ngươi mất, hoàng tổ mẫu ngươi nhìn không thấy hắn sẽ khổ sở. Một hồi đem kinh văn ngươi đã tự tay hép, dẫn theo Thị Họa cô cô cùng đi Vĩnh Ninh cung, vấn an hoàng tổ mẫu ngươi đi.” Cố Vân Yên dặn dò.

“Nhi thần cũng mấy ngày rồi không gặp hoàng tổ mẫu, trong lòng nhớ. Nhi thần hiện tại liền đi Vĩnh Ninh cung vấn an hoàng tổ mẫu.” Nhị hoàng tử không chút do dự nói.

“Ân, đi thôi! Hạo Nhi nhớ rõ dỗ hoàng tổ mẫu vui vẻ. Nàng nếu nhớ Tam Hoàng đệ, ngươi liền đem kinh văn đưa cho nàng xem, biết chưa?”

“Vâng, nhi thần nhớ kỹ. Nhi thần sẽ ở cùng hoàng tổ mẫu, không để nàng khổ sở.”

Được Cố Vân Yên cho phép, Nhị hoàng tử thay bộ quần áo Thái hậu đưa cho hắn, liền theo Thị Họa chạy tới Vĩnh Ninh cung.

Đỗ chiêu nghi không khỏi khuôn mặt giãn ra, nói:“Như thế, muội muội an tâm. Hạo Nhi đi chuyến này, thứ nhất có thể giảm bớt ngờ vực vô căn cứ của lão tổ tông đối với ngươi. Thứ hai, mặc dù lão tổ tông trong lòng nghi ngờ ngươi, xem ở phân thượng Hạo Nhi cùng Tứ hoàng nhi cũng không lập tức phát tác. Như vậy liền cho chúng ta tranh thủ thời gian, chỉ cần đợi đến khi Hoàng thượng bên kia tra ra thủ phạm thật sự phía sau màn. Tỷ tỷ cho sẽ bình yên thoát khỏi tội danh mưu hại hoàng tự này.”

Cố Vân Yên cười lạnh nhạt, không hề nói.

Đêm khuya, một thân ảnh khoác áo choàng xám dưới sự dẫm đường của Trương ma ma lặng lẽ từ cửa sau vào Phượng Nghi cung. Bên trong Hoàng hậu mặc mỗi tẩm y bình yên ngồi trên trên chủ vị đợi người tới.

Vào nội thất, người tới mới cởi xuống áo choàng che khuất khuôn mặt, lộ ra ra mặt cười thanh tú. Người tới rõ ràng đó là biểu muội của Hoàng

https://thuviensach.vn

hậu, Lâm tần.

“Mộng Thuần gặp qua biểu tỷ.” Lâm tần đem áo choàng giao cho Trương ma ma, tiến lên quỳ gối thi lễ với Hoàng hậu.

“Mau đừng giữ lễ tiết. Chuyện bản cung hôm qua dặn ngươi làm thế nào rồi?” Hoàng hậu ngữ khí ẩn ẩn lộ ra vội vàng cùng bất an.

“Biểu tỷ yên tâm, con trai của nhũ nương Mộng Thuần đã nói phụ thân giấu hắn ở nơi bí mật. Ngoại trừ phụ thân tuyệt đối sẽ không ai có thể tìm được hắn.” Lâm tần tỏ vẻ thành công.

“Nhất định phải bảo đảm vạn vô nhất thất. Hiện tại nhũ nương ở trong tay Lưu Đức Phúc, chỉ cần nàng còn có một hơi thở, còn có khả năng lật lọng khai ngươi ra. Cho nên chúng ta tuyệt đối không thể khinh thường. Trước mắt lợ thế duy nhất của chúng ta, chính là dùng tánh mạng con trai nàng đến áp chế nàng, làm cho nàng cam tâm tình nguyện đi tìm chết. Đến lúc đó chết vô đối chứng, các ngươi liền có thể vô tư.”

“Vâng, Mộng Thuần ghi nhớ biểu tỷ dạy bảo. Một hồi trở về lại đưa tin cho phụ thân. Để hắn nấy luận như thế nào, nhất định không thể tiết lộ nới ẩn thân của con trai nhũ nương.” Lâm tần cúi đầu, cung thanh nói.

“Năng lực làm việc của dượng, bản cung tất nhiên là tin tưởng. Chỉ là chuyện này quan hệ đến vinh nhục sau nàu của ngươi và ta, cùng với tiền đồ hai nhà Lưu-Lâm. Cho nên bản cung mới không thể không nhắc nhở một câu thôi.” Hoàng hậu lời nói thâm thúy.

“Mộng Thuần biết biểu tỷ là đang suy nghĩ cho ta. Mộng Thuần quyết không phụ kỳ vọng của biểu tỷ.”

Hoàng hậu mặt lộ vẻ tán thưởng, vuốt cằm nói:“Đi đi, chỉ cần xử lý tốt chuyện này, ngày sau trong cung này liền không ao có thể uy hiếp được địa vị của hai tỷ muội ta.”

https://thuviensach.vn

Lâm tần theo lời hành lễ lui ra, lại khoác áo choàng như cũ ra khỏi Phượng Nghi cung. Chỉ là ở nơi nàng nhìn không thấy có thêm một cái bóng dáng màu đen, như bóng với hình theo dõi nàng, thu hết nhất cử nhất động của nàng vào đáy mắt.

Trương ma ma nhìn Hoàng hậu trước mặt muốn nói lại thôi, mặt lộ vẻ do dự.

Hoàng hậu đôi mi thanh tú ngả ngớn, khóe môi bứt lên một đường cong, ý cười lạnh như băng không có một tia độ ấm. Chợt nghe Hoàng hậu mở miệng nói:“Ma ma có chuyện cứ nói đừng ngại.”

“Nương nương, ngài đi bước cờ này rất nguy hiểm. Không nghĩ qua là sẽ đem chính mình cũng dính vào.” Trương ma ma lo lắng nói.

“Không phải bản cunh chưa nghĩ qua băn khoăn của ma ma, chỉ là bản cung rốt cuộc dung không nổi Cố Vân Yên kẻ họa thủy này. Chỉ sợ nàng tồn tại nhiều thêm một ngày đối với bản cung mà nói đều là một loại tra tấn vô hình. Điều này làm cho bản cung cảm thấy sợ hãi thật sâu cùng thất bại chưa bao giờ có. Bản cung quyết không cho phép tình trạng như vậy tiếp tục phát triển đi, cho nên bản cung chỉ có thể đi hiểm chiêu.” Hoàng hậu ánh mắt lạnh lẽo nói.

“Lão nô biết ngài trong lòng khổ. Chỉ là mặc kệ như thế nào, ngài cũng không nên lấy hậu vị của mình đi mạo hiểm. Bởi vì một khi thua, trả giá liền quá lớn.”

Nghe vậy, Hoàng hậu bỗng nhiên cười nhạt, có điều nụ cười kia chưa đạt đáy mắt,“Ma ma yên tâm, bản cung tuy rằng là thống hận Cố Vân Yên đến cực điểm, nhưng cũng sẽ không ngốc đến lấy hậu vị của chính mình cùng với tiền đồ Lưu gia đi mạo hiểm.”

Trương ma ma vẻ mặt nghi hoặc nhìn về phía Hoàng hậu, sau đó khiếp sợ nói:“Ý của nương nương là...”

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu khẽ gật đầu, nói:“Ma am nghĩ đúng rồi. Bản cung quả thật là tính như vậy. Từ đầu tới cuối kẻ sai sử nhũ nương xuống tay với Tam Hoàng nhi chỉ có mình Lâm tần. Mà ra mặt đem con trai nhũ nương giấu đi cũng là phụ thân Lâm tần. Bọn họ sở tác sở vi bản cung không liên quan chút nào. Mặc dù Lưu Đức Phúc thật sự tra được Lâm tần chính là thủ phạm thật sự phía sau màn, cũng cùng bản cung và Lưu gia không có quan hệ gì.”

Trương ma ma châm chước một hồi, mắt lộ ra tinh quang nói:“Nương nương thật sự là cao tay. Lâm tần sai sử nhũ nương mưu hại Tam hoàng tử, lại làm cho nhũ nương cố ý ở trước mặt Nghiên chiêu nghi bại lộ hành động. Do đó thông qua miệng nhũ nương làm cho Nghiên chiêu nghi cùng mọi người cho rằng Thục phi nương nương đó là kẻ sai sử phía sau màn. Nếu là tội danh mưu hại hoàng tự thành lập, Thục phi nương nương hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Tam hoàng tử cách thế, Nghiên chiêu nghi chắc chắn đối với Thục phi nương nương hận thấu xương, xúc động nhiều khó tránh khỏi sẽ làm một ít hành động điên cuồng ngoài dự đoán của mọi người. Một khi Nghiên chiêu nghi đắc thủ, hậu cung liền không còn có Thục phi nương nương người này nữa. Hai loại tình huống chỉ cần có một loại thành công, đều có thể đem Thục phi nương nương loại bỏ. Nếu là cả hai đều không được. Kết cục kém nhất đó là bỏ xe giữ hậu, đối với nương nương mà nói chính là tổn thất một quân cờ mà thôi. Chỉ cần không nguy hiểm đến hậu vị của ngài cùng tiền đồ Lưu gia vậy cũng là không ảnh hưởng toàn cục.”

“Lâm tần có thể hữu dụng như vậy, cuối cùng là không uổng một hồi tiến cung. Nếu là thực sự vạn nhất, coi như là báo đáp âu huệ nhiều năm qua của bản cung đối với Lâm gia đi.”

“Nên như thế, được hy sinh vì hậu vị của nương nương, cũng xem như không bôi nhọ Lâm tần.” Trương ma ma một bộ đương nhiên, giống như

https://thuviensach.vn

trong miệng nàng không phải một cái mạng người, mà là một vật không quan trọng nào đó.

https://thuviensach.vn

Chương 112

Ngày hôm sau, Cố Vân Yên sớm thức dậy làm một số chuẩn bị để đi thỉnh an Thái hậu. Tuy rằng hôm qua đã cho Nhị hoàng tử đi một chuyến Vĩnh Ninh cung. Thị Họa trở về hội báo, được Nhị hoàng tử ở cạnh làm bạn, Thái hậu tâm tình rõ ràng tốt hơn không ít. Nhưng vừa nghĩ tới những cảnh tượng có khả năng sẽ xuất hiện, Cố Vân Yên vẫn là không dám khinh thường.

“Chủ tử, hiện tại khởi hành?” Thị Thư cúi đầu hỏi.

Cố Vân Yên nhìn nhìn chính mình trong gương, từ trên xuống dưới tỉ mỉ đánh giá một lần. Xác định không có gì không ổn, mới đứng dậy nói:“Đi thôi! Tránh cho chậm trễ canh giờ. Lúc này người ta đang lo không có cơ hội xử lý ta đây, ta không thể ngây ngốc dâng lên được.”

Đến Phượng Nghi cung, chúng phi tần đã vào chỗ, Hoàng hậu nhìn lướt qua mọi người, ánh mắt đảo qua trên người Cố Vân Yên dừng lại vài giây, sau đó tự tiếu phi tiếu nói:“Mọi người đến đông đủ, bọn muội muội theo bản cung tiến đến thỉnh an Thái hậu thỉnh an!” Mọi người vội vàng đứng dậy xác nhận, đoàn người đi về phía Vĩnh Ninh cung.

Bên ngoài Vĩnh Ninh cung, Từ ma ma đang chờ. Sau khi nhìn thấy chúng phi tần ở hậu cung, không nhanh không chậm tiến lên hành lễ với mọi người,“Lão nô thỉnh an Hoàng hậu nương nương, thỉnh ancác vị nương nương. Các nương nương vạn phúc kim an”

Hoàng hậu trên mặt tươi cười, nâng tay nói:“Từ ma ma không cần đa lễ, mau miễn lễ đi” Từ ma ma dưới ý bảo của Hoàng hậu đứng dậy, mặt không chút thay đổi nói:“Xin các vị nương nương chờ chút, để lão nô tiến vào

https://thuviensach.vn

thông bẩm một tiếng” Nói xong, Từ ma ma liền vào nội điện. Qua thời gian uống cạn chén trà, Từ ma ma đi mà quay lại, thỉnh mọi người nhập điện. Trong điện, Thái hậu vẻ mặt ngưng trọng ngồi ngay ngắn trên chủ vị, trong con ngươi cất dấu ưu thương. Mọi người vừa vào trong điện, liền nhận ra bầu không khí không như dĩ vãng.

“Nô tì/tần thiếp cấp thỉnh an lão tổ tông, lão tổ tông vạn phúc kim an” Hoàng hậu dẫn mọi người tiến lên hành lễ vấn an Thái hậu.

Thái hậu thiếu hứng thú liếc nhìn mọi người một cái, tùy ý phẩy tay nói “Đều đứng lên đi“.”Nô tì/tần thiếp tạ lão tổ tông ân điển” Mọi người theo lời đứng dậy, đều ngồi xuống chỗ ngồi.

Hoàng hậu hơi hơi liếc mắt một cái đánh giá thần sắc Thái hậu, tiếp theo tiến lên nói “Lão tổ tông hôm nay đã dùng bữa chưa?” Thái hậu mặt mệt mỏi nói “Dùng một chút, lao Hoàng hậu quan tâm.” Hoàng hậu cuống quít trả lời “Nô tì thân là con dâu, không thể phụng dưỡng ở trước mặt lão tổ tông đã là áy náy, hiện nay lại không thể bảo hộ tốt Tam Hoàng nhi, đến nỗi bị người khác ngầm hạ độc sớm rời đi nhân thế. Nô tì có tội, xin lão tổ tông trách phạt.” Hoàng hậu nói xong, thanh âm hơi hơi khàn khàn, không khỏi ướt hốc mắt, khuôn mặt áy náy.

Nghe được Hoàng hậu nói, Thái hậu trên mặt đau thương càng đậm hơn chút, đỡ trán nói:“Hoàng hậu cũng không cần quá mức tự trách, chuyện này không trách ngươi, ai gia biết ngươi hết sức...” Dừng trong chốc lát, lại nói tiếp:“Chir là đáng thương Tam Hoàng tôn, còn đi sớm hơn cả ai gia một bước, làm cho ai gia người đầu bạc tiễn người đầu xanh.” Nói mà âm cuối gần như nghẹn ngào.

Y

Hoàng hậu thấy được Thái hậu thần sắc ưu thương, hốc mắt phiếm hồng, vội vàng khuyên giải an ủi nói:“Là nô tì không tốt, đề cập đến khiến

https://thuviensach.vn

lão tổ tông thương tâm.” Chúng phi tần cũng lần lượt khuyên giải an ủi,“Tam hoàng tử cách thế đã thành sự thật, mong lão tổ tông chớ quá mức ưu thương, bảo trọng phượng thể. Lão tổ tông nếu là bởi vì chuyện Tam hoàng tử mà đổ bệnh, chúng nô tì biết nói thế nào với Hoàng thượng.” Được mọi người khuyên giải an ủi, Thái hậu hơi hơi bình phục. Giây lát, lắc đầu nói:“Ai gia lớn tuổi rồi, không thể chịu nổi chuyện thương tâm. Dưới gối hoàng đế con nối dòng vốn là điêu linh, nay so với chi dĩ vãng càng vắng. Nếu là ngày nào đó ai gia đi, làm sao có mặt gặp tiên đế, gặp liệt tổ liệt tông Tiêu gia.”

Quý phi thoáng liếc mắt một cái qua Hoàng hậu, cùng đám người Cố Vân Yên, rồi từ từ mở miệng nói:“Lão tổ tông chớ đau buồn, nghĩ đến Tam Hoàng nhi dưới suối vàng có biết cũng không muốn lão tổ tông thương tâm khổ sở như vậy.”

Thái hậu tiếp nhận khăn tay Từ ma ma đưa lên, lau khóe mắt, không tiếng động thở dài.

Thấy được thời cơ chín mùi, Phó quý nhân nước chảy thành sông nói:“Tam hoàng tử bị người hạ độc, bất hạnh cách thế. May mắn nhũ nương giết hại Tam hoàng tử đã bị Hoàng thượng bắt, chắc rất nhanh liền có thể tra ra thủ phạm thật phía sau màn, xử trí thích đáng, để Tam hoàng tử nhắm mắt.”

Lâm tần tiếp lời Phó quý nhân:“Tần thiếp hồ đồ không hiểu sao nhũ nương lại điên cuồng, nhẫn tâm giết hại Tam hoàng tử như vậy.”

Phó quý nhân vẻ mặt bí hiểm nói:“Thủ phạm thật phía sau màn lấy con trai 4 tuổi của nhũ nương khiến cho nàng xuống tay với Tam hoàng tử. Nếu không sao nhũ nương lại đành lòng hạ sát một đứa nhỏ vô tội.”

Nghe vậy, Lâm tần không khỏi thổn thức nói:“Cũng không biết thủ phạm thật phía sau màn là người phương nào, tâm ngoan thủ lạt như vậy,

https://thuviensach.vn

ngay cả một đứa nhỏ không đầy 3 tuổi cũng không buông tha.” Nói đến đây, ánh mắt mọi người không hẹn mà cùng nhìn về phía Cố Vân Yên. Hành động của mọi người biểu đạt hàm nghĩa rõ ràng. Thái hậu cũng đã nhận ra ánh mắt khác thường của mọi người, không khỏi liên tưởng đến mấy ngày gần đây trong cung lưu truyền lời đồn có liên quan chuyện Tam hoàng tử bị hạ độc, ánh mắt cũng không tự chủ được thêm lạnh nhạt nhìn Cố Vân Yên. Chỉ thấy lúc này Cố Vân Yên thần sắc ung dung, vẻ mặt quang minh lỗi lạc. Một chút cũng không có chột dạ cùng bất an của kẻ làm sau khi chuyện ác. Sau đó lại nghĩ tới hôm qua Nhị hoàng tử tự tay chép kinh văn, cảm thấy hoài nghi đối với Cố Vân Yên liền phai nhạt đi rất nhiều.

Thái hậu thu hồi ánh mắt, trầm giọng nói:“ Bất luận thủ phạm thật phía sau màn là ai, dám can đảm không coi ai gia vào đâu hành hung tác loạn. Sẽ không dễ dãi như thế đâu, ai gia mặc dù lớn tuổi, nhưng ai gia lại chưa hồ đồ. Ai cũng đừng mong hồ lộng đi.”

Phó quý nhân cùng Lâm tần thấy được Thái hậu tức giận, cảm thấy mừng thầm. Vốn tưởng rằng kế tiếp sự tình sẽ như trong suy đoán làm khó dễ Cố Vân Yên, lại bất ngờ nghe Thái hậu nói: “Nếu Hoàng đế đã nhúng tay, tra rõ việc này thì trước khi sự việc được tra rõ ràng, ai gia không muốn nghe đến người nào nghị luận việc này. Đều cẩn thận cho ai gia.” Thái hậu lời nói từ tốn, không giận mà uy.

Mọi người cuống quít theo Hoàng hậu dẫn đầu, liên tục đứng dậy xác nhận. Thái hậu nhìn lướt qua mọi người, hoãn thần sắc nói:“Ai gia mệt mỏi, đều lui ra đi.” Nói xong, liền được Từ ma ma nâng đỡ đứng dậy, chậm rãi đi về phía hậu thất. Chúng phi tần động tác chỉnh tề hành lễ, trăm miệng một lời nói:“Nô tì/tần thiếp cung đưa lão tổ tông.”

Hoàng hậu thần sắc phức tạp nhìn bóng dáng Thái hậu đi xa, ngọc thủ dưới tay áo nắm chặt thành quyền. Bởi vì dùng sức quá mức, móng tay đã được tu bổ bằng phẳng vẫn là cắm vào trong thịt. Lòng bàn tay truyền tới

https://thuviensach.vn

đau đớn mới có thể khiến nàng áp chế phẫn nộ trong lòng, ẩn nhẫn không có lập tức phát tác.

Thái hậu hôm nay biểu hiện ra ngoài Hoàng hậu dự kiến. Dựa vào sự coi trọng của Thái hậu đối với hoàng tự, khi nghe Cố Vân Yên là thủ phạm mưu hại phía sau màn của Tam hoàng tử, chắc chắn vì đay xót mất Tam hoàng tử mà xử lý Cố Vân Yên. Chưa từng nghĩ sự tình lại xảy ra ngoài dự đoán của bản thân, mà làm cho kế hoạch cùng hy vọng của bản thân thất bại.

Hoàng hậu cắn chặt răng, mắt hung hăng nhìn lướt qua Cố Vân Yên phía sau, dẫn đầu rời đi. Quý phi theo sát phía sau, tiếp theo đó là đám người Cố Vân Yên ấn phân vị cao thấp trước sau rời khỏi Vĩnh Ninh cung.

Phượng Nghi cung

Lâm tần nhắm mắt theo đuôi Hoàng hậu không yên bất an vào trong điện. Trương ma ma sáng sớm liền đứng ở cửa đại điện chờ. Trương ma ma thấy hai người trở về, vừa định tiến lên đón chào liền thấy được Hoàng hậu trên mặt biểu tình tức giận, kinh ngạc nói:“Ở Vĩnh Ninh cung đã xảy ra chuyện gì” Hoàng hậu không nói được một lời lướt qua Trương ma ma vào nội thất. Phía sau Lâm tần nhìn thoáng qua Hoàng hậu phía trước muốn nói lại thôi, sau đó thở dài, thận trọng đi theo vào.

Chợt nghe bên trong truyền đến tiếng đồ sứ rơi xuống đất. Lâm tần một trận hết hồn, khẩn trương đến mức không tự chủ được nắm chặt khăn trong tay, hít một hơi thật sâu, ôn nhu khuyên nhủ:“Biểu tỷ chớ tức giận. Mặc dù lão tổ tông hôm nay tha nàng. Nhưn không mấy ngày nữa, vụ án nhũ nương hạ độc được kết luận, nàng cũng thoát không khỏi. Chúng ta chỉ cần ẩn nhẫn vài ngày là được.”

Hoàng hậu tức giận chưa giảm, nói:“Lời tuy nói như thế, nhưng bản cung chính là nuốt không trôi cục tức này. Vốn tưởng rằng lão tổ tông lần

https://thuviensach.vn

này sẽ hung hăng xử lý nàng, ai nghĩ lão tổ tông lại không cho nói, cứ như vậy bỏ qua.”

Lâm tần suy tư một phen, dừng một chút nói:“Lão tổ tông hôm nay cũng là có chút khác thường. Trong đó chắc đã xảy ra chuyện gì chúng ta không biết, nếu không lão tổ tông sao lại khác thường như vậy. Còn không phải là Cố Vân Yên kia sau lưng làm cái gì sao.”

Lâm tần nói vừa dứt, Hoàng hậu không khỏi trầm tư. Sau một lúc lâu mới nói:“ Nhất định là như thế, nói vậy nàng đã có phòng bị.” Lại nói với Trương ma ma:“Cho người đi tra một chút, hai ngày này có ai đi qua Vĩnh Ninh cung.”

Trương ma ma lĩnh mệnh thối lui, tìm thái giám lãnh sự Phượng Nghi tinh tế dặn một phen, truyền đạt mệnh lệnh của Hoàng hậu.

Một khắc sau, lãnh sự tổng quản đi rồi quay lại, cung thanh hồi bẩm:“Khởi bẩm Hoàng hậu nương nương, theo nô tài được biết, hôm qua Trường Xuân cung Nhị hoàng tử đi một chuyến đến Vĩnh Ninh cung.”

Nghe vậy, Hoàng hậu sắc mặt không ngờ nói:“Quả nhiên, bản cung đã nói lão tổ tông như thế nào khác thường như vậy. Nguyên lai chính là nàng âm thầm quấy phá. Hừ, lúc này xem như ngươi gặp may mắn, tránh thoát một kiếp. Lần tới định cho ngươi trả giá lớn.”

Lâm tần liên tục phụ họa.

Trường Xuân cung

Trong điện, Nhị hoàng tử cẩm bào màu lam đang hết sức chuyên chú viết chữ. Tay nhỏ bé lộ ở trong không khí bị đông lạnh đỏ bừng, thỉnh thoảng xoa xoa tay nhỏ bé hà hơi.

https://thuviensach.vn

Vừa thấy Cố Vân Yên trở về, liền đứng dậy nghênh đón, ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn nói:“Mẫu phi thỉnh an hoàng tổ an đã về rồi, hoàng tổ mẫu hôm nay khí sắc tốt không?”

Cố Vân Yên đau lòng cầm tay Nhị hoàng tử ôm vào lòng bàn tay ủ ấm, hơi trách nói:“Trời lạnh như thế này, sao không lấy cái lò sưởi tay, xem tay con đông lạnh rồi này.”

Nhị hoàng tử vỗ ngực, chí khí tràn đầy nói:“Nhi thần là nam tử hán, há có thể sợ hãi chút rét lạnh này. Nếu là nhi thần ngay cả chút khổ này còn chịu không nổi, tương lai sao có thể làm nam tử hán đỉnh thiên lập địa như phụ hoàng, sao có thể tạo phúc cho vạn dân.”

Nhị hoàng tử vừa dứt lời, ngoài cửa liền truyền đến thanh âm trầm ổn hữu lực của Tiêu Dục,“Nói rất đúng! Con ta hùng tâm tráng chí, quả nhiên không làm cho phụ hoàng thất vọng.”

https://thuviensach.vn

Chương 113

Trong nháy mắt Cố Vân Yên thậm chí đã quên hô hấp, ánh mắt kinh ngạc nhìn Tiêu Dục không nói. Một hồi lâu, mới thu lại biểu tình kinh ngạc trên mặt, nói nhỏ:“Nô tì có thể được Hoàng thượng đối đãi như vậy đã cảm thấy mãn nguyện. Chỉ cần có thể vẫn được ở bên hoàng thượng, nô tì liền thực vui vẻ, nô tì...” +

Tiêu Dục nâng cằm Cố Vân Yên hôn lên môi, ngăn trở lời muốn nói kế tiếp của nàng, cất cao giọng nói:“Yên nhi không cần nhiều lời. Trẫm tâm ý đã quyết. Cho trẫm một ít thời gian, ít ngày nữa trẫm sẽ có thể thực hiện lời hứa hôm nay, sắc phong Yên nhi làm Hoàng quý phi.”

Phát hiện Tiêu Dục thái độ kiên quyết, Cố Vân Yên liền thức thời không khuyên can, ngược lại mỉm cười tạ ơn nói:“Nô tì tạ Hoàng thượng ân điển.”

Quả nhiên, Tiêu Dục thấy được Cố Vân Yên tạ ơn, trên mặt lập tức hiện lên vui mừng cùng tươi cười.

Chung Túy cung

Đã mấy ngày Nghiên chiêu nghi chưa xuất hiện trong tầm mắt mọi người, lấy tốc độ kinh người ngày càng gầy yếu. Nguyên bản dáng người tuyệt mỹ ngày trước hiện tại đã không còn nữa, hai gò má lõm xuống thật sâu, làm cho người ta vừa thấy sẽ liên tưởng đến từ ngữ "gầy trơ cả xương"

Từ ngày Tam hoàng tử mất đi, nàng làm được nhiều nhất chỉ một việc đó là một mình một người ở trong phòng ngủ của Tam hoàng tử, nhìn qua từng đồ vật Tam hoàng tử đã dùng, đắm chìm trong nỗi nhớ Tam hoàng tử.

https://thuviensach.vn

“Chủ tử, ngài đã hai ngày chưa ăn gì, còn như vậy thân thể của ngài như sao chống đỡ được? Ngài vẫn là dùng chút điểm tâm đi.” Đại cung nữ bưng điểm tâm đứng ngoài cửa, nhìn Nghiên chiêu nghi ngày ấy biến mất dần, đau lòng khuyên nhủ.

Nghiên chiêu nghi tầm mắt dừng lại ở một cái yếm đỏ thẫm của Tam hoàng tử, ánh mắt tham lam mà lưu luyến, đối với lời nói của đại cung nữ đều không nghe thấy, vẫn như cũ đắm chìm trong vô vàn hoài niệm đối với Tam hoàng tử.

Đại cung nữ bất đắc dĩ thở dài một tiếng, tiện đà nhẹ giọng nói:“Nô tỳ đặt điểm tâm ở nơi này, chờ ngài khi nào muốn ăn thì có thể lấy ăn.” Nói xong liền xoay người rời đi.

Đại cung nữ vừa mới đi đượchai bước, lại nghe được giọng khàn khàn của Nghiên chiêu nghi vì khóc quá độ bi thương,“Phạm Dũng đâu? Làm cho hắn tới gặp bản cung.”

Đại cung nữ vội vàng xoay người quỳ gối ứng hạ,“Nô tỳ liền đi gọi Phạm công công đến gặp chủ tử.”

Qua thời gian một nén nhang, thân ảnh thái một giám tổng quản liền khom người vào bên trong.

“Nô tài thỉnh an chủ tử, chủ tử vạn phúc kim an!” Phạm Dũng cúi đầu khom lưng nói.

“Bản cung phân phó ngươi chuẩn bị thứ đó cho tốt ngươi đã chuẩn bị chưa?” Nghiên chiêu nghi ánh mắt không rời cái yếm trên tay, ngữ khí lạnh lẽo nói.

“Hồi bẩm chủ tử, nô tài không dám vi phạm mệnh lệnh của chủ tử. Thứ ngài muốn nô tài đã mang đến.” Phạm Dũng vội vàng nói, sợ chậm trễ sẽ

https://thuviensach.vn

rước lấy phiền toái, liền từ trong lòng ngực lấy ra một bọc nhỏ che kín vật phẩm, khom người tiến lên, hai tay đưa đến trước mặt Nghiên chiêu nghi.

Câu chuyện tiếp tục dưới đây

Nghiên chiêu nghi chậm rãi xoay người lại, tiếp nhận vật phẩm trong tay Phạm Dũng, nhìn đồ kia được bọc một tầng lại một tầng giấy bạc, khóe môi hiện lên một chút tươi cười âm ngoan mà tàn nhẫn. Ngay cả khi khom người cúi đầu Phạm Dũng vẫn nhận thấy được ý cười ở khoé môi của chủ từ nhà mình mà lưng không ngừng phát lạnh.

Hồi lâu, Nghiên chiêu nghi vội vã hỏi Phạm Dũng, thanh âm cực lạnh nhạt nói:“Nếu là ngươi để lộ một chút lời nào về chuyện này, làm hỏng việc tốt của bản cung. Ngươi liền đừng nghĩ sẽ được thấy nương cùng đệ đệ ngươi. Ngươi nghe rõ rồi chứ?”

Phạm Dũng liên tục gật đầu, nói:“Dạ! Dạ! Chủ tử yên tâm, chuyện hôm nay tuyệt đối không có người thứ 3 biết. Nô tài chắc chắn thề sống chết giữ bí mật.”

Nghiên chiêu nghi không kiên nhẫn khoát tay áo, nói:“Đi xuống đi, không có bản cung cho phép, bất luận kẻ nào cũng không thể tiến vào.”

“Nô tài cáo lui.” Nói xong, Phạm Dũng liền lui xuống, bên trong lại khôi phục yên tĩnh như ban đầu.

Ngự thư phòng

Tiêu Dục phê duyệt tấu chương nửa buổi chiều, không khỏi nhăn mày, trên mặt hiện lên chút mệt mỏi không dễ phát hiện, nâng nhẹ tay day day mi tâm, tiếp tục phê duyệt những tấu chương chưa phê duyệt xong.

Lưu Đức Phúc bước chân nhẹ nhàng chậm chạp đi vào dâng lên bình trà ấm, lại không nói một lời khom người lui ra ngoài. Đợi đến khi Tiêu Dục

https://thuviensach.vn

đem phê duyệt xong hết tấu chương, nhìn ra bên ngoài, mới phát hiện đã đến giờ dùng bữa tối, đang muốn gọi người bãi giá Trường Xuân cung, trong ngự thư phòng liền đúng lúc xuất hiện một bóng đen.

“Thuộc hạ tham kiến chủ tử!” Hắc Phong quỳ một gối xuống, ôm quyền cúi đầu nói.

“Nói đi, lúc này tới gặp trẫm, sự tình có tiến triển gì?” Tiêu Dục vung tay áo bào, chắp tay về phía sau.

“Khởi bẩm chủ tử, thủ hạ theo dõi Lâm tần nương nương, Lâm tần nương nương hôm qua đêm khuya âm thần lén lút đi ra khỏi Phượng Nghi cung, vẫn chưa trực tiếp trở về Mặc Ngọc trai, mà là đi gặp gỡ một tiểu thái giám. Sau khi Lâm tần nương nương rời đi, tiểu thái giám rất nhanh liền ở cửa cung gặp mặt một tên Ngự Lâm quân đang trực. Mà thuộc hạ một đường theo dõi ngoài ý muốn phát hiện tên Ngự Lâm quân kia đúng là gia đinh trong phủ Trấn quốc đại tướng quân. Bởi vậy thuộc hạ âm thầm đến bẩm báo. Kế tiếp nên như thế nào, xin chủ tử hãy cho biết.”

Tiêu Dục khép hờ đôi mắt, trầm giọng nói:“Tiếp tục theo dõi, chú ý nhất cử nhất động trong phủ Trấn quốc đại tướng quân. Một khi phát hiện khác thường, lập tức bẩm báo.”

“Đã rõ! Thuộc hạ lĩnh mệnh.” Hắc Lhong cung thanh đáp, một cái chớp mắt liền biến mất trong tầm mắt Tiêu Dục.

Hai ngày sau, Cố Vân Yên ở Phượng Nghi cung thỉnh an trở về, nhìn ngoài cửa sổ thấy thời tiết có nắng, tâm tình sung sướng nói:“Từ khi mùa đông bắt đồng, liền rất ít thấy được mặt trời toả nắng ấm áp như vậy. Thừa dịp hôm nay sắc trời rất tốt, chúng ta cùng nhau đến Ngự Hoa viên đi dạo đi. Tiện thể mang hai huynh đệ Hạo Nhi cùng tiểu Tứ Nhi đi ra ngoài hít thở không khí.”

https://thuviensach.vn

Thị Họa cùng Thị Thư hai người nghe vậy mặt lộ vẻ mỉm cười, vui vẻ đáp ứng.

Cố Vân Yên nhìn nhìn Nhị hoàng tử trên người mặc ít quần áo, vẫn là lo lắng Nhị hoàng tử nhiễm phong hàn, lại sai người mặc thêm chiếc áo lông cừu cho Nhị hoàng tử rồi mới vừa lòng gật gật đầu. Đoàn người chậm rãi đi về hướng Ngự Hoa viên.

“Mẫu phi mau nhìn, đệ đệ có thể đứng lên!” Nhị hoàng tử hưng phấn gọi Cố Vân Yên.

Cố Vân Yên mỉm cười nhìn lại, liền thấy được Tứ hoàng tử sáu bảy tháng ở bên Nhị hoàng tử đứng lên, quần áo thật dày bao quanh y. Tứ hoàng tử lúc này thoạt nhìn lại cực kỳ giống trái bóng. Chỉ thấy được khuôn mặt nhỏ nhắn non nớt mà tuấn dật lộ ra bên ngoài, thoạt nhìn vừa khôi hài vừa đáng yêu, Cố Vân Yên không kìm được bật cười.

“Đệ đệ đến, ca ca giúp đỡ ngươi đi đường.” Nhị hoàng tử vẻ mặt tươi cười, nhớ tới lúc trước Cố Vân Yên dạy hắn đi đường, chính mình cũng bắt chước theo.

Tứ hoàng tử được Nhị hoàng tử nâng đỡ, giơ cẳng chân rất có lực gian nan đi về phía trước. Bước chân trọng tâm không vững cả người thoạt nhìn lắc lư lắc lư. Xa xa nhìn thấy tựa như lảo đảo bước đi.

“Đệ đệ cẩn thận, đúng, cứ như vậy, tiếp tục đi...” Nhị hoàng tử học Cố Vân Yên, nghiễm nhiên một bộ dáng tiểu đại nhân, nghiêm trang giáo huấn Tứ hoàng tử tập tễnh học bước.

Cố Vân Yên ánh mắt chuyên chú nhìn một màn trước mặt, ánh mắt cực kỳ ôn nhu dừng ở thân ảnh nho nhỏ của Nhị hoàng tử cùng Tứ hoàng tử, trên mặt đều là sủng nịnh cùng tươi cười vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Bạch Tuyết tùy ý bay lượn ở trên đầu, khi thì vây quanh Nhị hoàng tử cùng Tứ hoàng tử, khi thì phát ra tiếng kêu vui sướng.

Đám người Cố Vân Yên đắm chìm trong bầu không khí ấm áp mà tốt đẹp, một tiểu thái giám cúi người tiến lên, cung thanh nói:“Nô tài ra mắt Thục phi nương nương, nương nương thiên tuế! Thiên tuế! Thiên thiên tuế. Nô tài phụng lệnh Hoàng Thượng, tiến đến mời Thục phi nương nương dời bước đến Phong Hà uyển.”

Nghe vậy, Cố Vân Yên cảm thấy nghi hoặc, khó hiểu Tiêu Dục vì sao lúc này truyền gọi. Nhưng thánh mệnh không thể trái, đành phải áp chế nghi ngờ trong lòng, xoay người dặn Fhị Thư cùng Thường Phúc,“Bản cung cần đi đến Phong Hà uyển. Nhị hoàng tử cùng Tứ hoàng tử liền giao cho các ngươi. Bản cung nhất thời sợ là cũng chưa về. Để Nhị hoàng tử cùng Tứ hoàng tử chơi vui đi rồi các ngươi liền dẫn bọn hắn hồi cung trước, không cần chờ bản cung trở lại.”

Thị Thư cùng Thường Phúc vội vàng hành lễ xác nhận. Trước khi rời đi Cố Vân Yên không yên lòng an nguy của hai con trai, cố ý dùng ánh mắt ám chỉ Thường Phúc cùng Thị Thư chiếu cố thật tốt hai vị hoàng tử. Được thị thư cùng Thường Phúc đáp lại, mới dẫn đám người Thị Họa đi về hướng Phong Hà uyển.

Phong Hà uyển cùng Ngự Hoa viên cách nhau không xa, đi bộ cũng chỉ mất thời gian một nén nhang là có thể đến. Đến Phong Hà uyển rồi Cố Vân Yên vẫn chưa thấy Tiêu Dục, đang muốn mở miệng hỏi, liền nghe được tiểu thái giám nói:“Thánh thượng sẽ đến liền, xin Thục phi nương nương chờ một chút.”

Không biết vì sao, nghe xong lời nói có chút lo lắng của tiểu thái giám nội tâm Cố Vân Yên lại hơi cảm thấy bất an.

https://thuviensach.vn

Bên kia Ngự Hoa viên, Nhị hoàng tử cùng Tứ hoàng tử chơi mệt rồi được Thị Thư cùng Thị Kì ôm ngồi trong đình nghỉ tạm. Mọi người vốn định nghỉ ngơi một hồi liền dẫn Nhị hoàng tử cùng Tứ hoàng tử về Trường Xuân cung. Dù sao Cố Vân Yên không ở đây, mọi người cũng lo lắng hai vị hoàng tử xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

“Người nào? Ai lén lút tránh ở nơi đó? Đi ra!” Người mang võ nghệ như Thị Thư nhạy cảm phát hiện, dưới tàng cây hoa quế, phía sau có một người lén lút trốn tránh, chính là muốn rình coi các nàng, hét lớn một tiếng liền đuổi theo.

Người rình coi hiển nhiên cũng biết chút quyền cước công phu, bị Thị Thư phát hiện nhất thời thân thủ nhanh nhẹn trốn thoát. Nhưng chung quy là không có thể thắng được khinh công của Thị Thư. Đổi theo một đoạn ngắn, liền bị Thị Thư nhanh chóng bắt được.

Thường Phúc ở trong đình đợi một hồi, vẫn không thấy Thị Thư trở về, lo lắng phân phó Thường Nhạc cùng Thường Khánh:“Các ngươi nhanh đi phía trước nhìn xem, Thị Thư cô nương vì sao vẫn chưa trở lại.”

Thường Nhạc cùng Thường Khánh vội vàng lĩnh mệnh mà đi, Thường Phúc lo âu bất an ở đình đi qua đi lại, nhất thời không chú ý hành động của Nhị hoàng tử trong đình.

Trong đình mấy đĩa điểm tâm thơm ngào ngạt cùng dưa và trái cây tươi ngon, đây đều là Cố Vân Yên khi đi ra cố ý sai người chuẩn bị. Bên trong còn có bánh mứt táo cùng bánh phù dung Nhị hoàng tử thích ăn nhất.

Chơi mệt mỏi nên Nhị hoàng tử nhất thời cảm thấy có chút đói bụng, vừa lúc thấy trên mặt bàn có điểm tâm hắn thích ăn, nhất thời cao hứng lấy khăn tay lau tay cho mình cùng Tứ hoàng tử. Sau đó liền nhanh nhẹn bốc lên một khối bánh mứt táo.

https://thuviensach.vn

Chương 114

"Đệ đệ đói bụng sao?" Nhị hoàng tử vừa nói vừa mỉm cười cầm bánh mứt táo trong tay đưa tới bên miệng Tứ hoàng tử. Tứ hoàng tử nhìn nhìn bánh mứt táo trong tay Nhị hoàng tử. Đầu tiên là duỗi chân, sau đó vui vẻ mở ra cái miệng nhỏ nhắn.

Có một tiểu cung nữ đứng trong đình, nghe thấy lời nói của Nhị hoàng tử trong thâm tâm thoáng chốc kêu bùm bùm không ngừng, thân mình không chịu khống chế hơi hơi động, ánh mắt nhìn chằm chằm hành động của Nhị hoàng tử cùng Tứ hoàng tử. Nhìn đến khi Tứ hoàng tử há miệng ăn bánh mứt táo trong tay Nhị hoàng tử, nhất thời hai mắt tỏa sáng, giống như thấy được ánh rạng đông.

Bên cạnh luôn luôn có Bạch Tuyết bay xung quanh, nghe đến lời nói của tiểu chủ nhân lập tức quay đầu nhỏ qua, nhúm lông nhỏ trên đâu run run, thân mình phịch một cái, liền bay lại đây.

Ngay tại lúc Nhị hoàng tử đem mứt táo đút vào miệng Tứ hoàng tử, ngay giây phút như chỉ mành treo chuông, Bạch Tuyết hết sức nghịch ngợm gây sự liền xông đến. Trong chớp mắt bánh mứt táo vốn nên ở trong miệng Tứ hoàng tử lúc này đã bị Bạch Tuyết dùng miệng gắp đi. Tựa hồ còn đang khoe với tiểu chủ tử nhà mình.

Rõ ràng nhìn thấy sắp thuận lợi loại bỏ con trai của Cố Vân Yên, báo thù thay hoàng nhi đã mất của mình, làm cho Cố Vân Yên cũng giống chính mình chịu đựng nỗi đau mất con. Lại không ngờ tại thời khắc mấu chốt bị một con chim cướp mất, làm hỏng sự việc. Nghiên chiêu nghi ngụy trang

https://thuviensach.vn

thành tiểu cung nữ nhất thời mất đi lý trí, giận không thể làm gì chỉ có thể trừng mắt nhìn Bạch Tuyết.

“Bạch Tuyết thối, dám ăn bánh mứt táo của đệ đệ, một hồi trở về để cho ngươi bị đói!” Không nhận thấy được nguy hiểm ngay tại bên người, Nhị hoàng tử hướng về phía Bạch Tuyết uy hiếp.

Nghiên chiêu nghi đang gắt gao trừng mắt Bạch Tuyết nhanh chóng thu hồi ánh mắt, ngược lại âm ngoan nhìn về phía Nhị hoàng tử cùng Tứ hoàng tử, trong mắt lộ ra sát khí.

Ngoài đình Thường Phúc nghe thấy lời Nhị hoàng tử uy hiếp Bạch Tuyết, quay đầu nhìn thoáng qua tình hình trong đình, phát hiện có gì đó không ổn, vừa nhìn mới phát hiện trong đình không biết khi nào lại thừa ra một tiểu cung nữ. Hiện tại nàng ta đang không có ý tốt hướng tới gần hai vị hoàng tử, nhất thời hắn sợ tới mức tâm đều nhảy đến cổ họng, không kịp nghĩ gì liền chạy vội vào đình.

Nghiên chiêu nghi lấy tốc độ kinh người cầm lấy cái đĩa bánh mứt táo đã bị chính mình hạ hạc đỉnh hồng. Thừa dịp mọi người không nhìn lại đây, liền nhanh chóng nâng cằm Nhị hoàng tử lên, hai mắt đỏ đậm phát ra tiếng cười âm độc,“Ta khiến ngươi đi chôn cùng hoàng nhi!” Nói xong liền phát rồ đưa tay lấy bánh mứt táo nhét vào miệng Nhị hoàng tử.

Nhị hoàng tử khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt không ngừng giãy dụa, lại thủy chung không địch lại Nghiên chiêu nghi. Thường Phúc chạy nhanh tới không chút do dự đá một cước vào Nghiên chiêu nghi đang bị cừu hận che mắt không hề còn chút lý trí.

Nghiên chiêu nghi không hề phòng bị, bị Thường Phúc đá một cước té ngã trên đất, ngã sấp xuống thật mạnh. Các cung nhân khác sớm há hốc cũng đã phục hồi lại tinh thần, một đám cuống quít tiến lên ngăn chặn

https://thuviensach.vn

Nghiên chiêu nghi còn đang có ý đồ đứng lên sát hại Nhị hoàng tử cùng Tứ hoàng tử lại.

Câu chuyện tiếp tục dưới đây

“Điểm tâm có độc, Nhị hoàng tử trăm ngàn đừng nuốt xuống, mau nhổ ra!” Thường Phúc vội vàng nói.

“Khụ khụ... Khụ... Khụ!” Chưa từng thấy hành động nào như Nghiên chiêu nghi vừa rồi, Nhị hoàng tử tuổi còn nhỏ vẻ mặt trắng bệch, nghe xong lời nói của Thường Phúc, vội vàng phun bánh mứt táo trong miệng ra.

Ở Phong Hà uyển đợi mãi không thấy Tiêu Dục, Cố Vân Yên cảm thấy đây là âm mưu người khác tỉ mỉ bày ra. Lúc này đã theo đường cũ trở lại Ngự Hoa viên. Vì thế nàng liền thấy được một màn trước mắt này, Thường Phúc ôm Nhị hoàng tử mặt không còn chút máu, Tứ hoàng tử "Oa oa" khóc lớn trong lòng Thị Kì. Cung nhân áp chế Nghiên chiêu nghi ngụy trang thành cung nữ. Mà Nghiên chiêu nghi đang điên cuồng giãy dụa, muốn giãy ra khỏi sự khống chế của nhóm cung nhân.

Không kịp nghĩ nhiều, Cố Vân Yên liền không để ý hình tượng chạy vào trong đình, thở hổn hển nói:“Hạo Nhi cùng tiểu Tứ Nhi làm sao vậy? Tại sao có thể như vậy? Đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?”

Cố Vân Yên vừa hỏi Thường Phúc vừa ôm Nhị hoàng tử vào trong lòng, đau lòng lại lo lắng trấn an Nhị hoàng tử.

Thường Phúc tự trách nói:“Là nô tài nhất thời sơ ý, để cho Nghiên chiêu nghi ngụy trang thành cung nữ lẫn vào các cung nữ, hạ độc trong điểm tâm, muốn hãm hại hai vị hoàng tử. Mới vừa rồi thiếu chút nữa thực hiện được... Nô tài thất trách, thỉnh chủ tử trách phạt!” Thường Phúc đem sự tình từ đầu đến cuối nói đại khái với Cố Vân Yên, tiếp theo quỳ xuống nhận trách phạt.

https://thuviensach.vn

Nghe xong lời nói của Thường Phúc, Cố Vân Yên không trách phạt Thường Phúc, lo lắng hỏi Nhị hoàng tử đang ở trong lòng,“Hạo Nhi có không cẩn thận nuốt điểm tâm xuống hay không?”

Lòng còn sợ hãi, Nhị hoàng tử mờ mịt nhìn thoáng qua Cố Vân Yên sau đó lắc lắc đầu, rất nhanh lại gật gật đầu. Điều này làm cho Cố Vân Yên một khắc vừa yên lòng ngay sau đó tâm lại dậy sóng.

Thị Họa nhìn Cố Vân Yên bởi vì lo lắng mà trở nên thất kinh, trấn an nói:“Chủ tử đừng hoảng hốt, sư phụ từng tặng nô tỳ một lọ Thanh Tâm. Cho dù Nhị hoàng tử vô ý nuốt phải điểm tâm, chỉ cần ăn không nhiều lắm, dùng Thanh tâm đan rồi có thể khiến độc trong cơ thể hắn bị thanh trừ.”

“Hảo! Hảo! Mau cho Hạo Nhi ăn Thanh tâm đan.” Nghe vậy, Cố Vân Yên mặt lộ vẻ vui sướng, vội vội vàng vàng nói.

Bởi vì hạ độc là thủ đoạn trong cung thường sử dụng nhiều nhất, nên Thị Họa luôn mang theo Thanh tâm đan trong người, lo trước khỏi hoạ. Hiện nay nghe xong phân phó của Cố Vân Yên, Thị Họa vội vàng từ lấy ra Thanh tâm đan từ trong lòng ngực cho Nhị hoàng tử ăn.

“Hạo Nhi cảm giác như thế nào? Có cảm thấy không thoải mái?” Cố Vân Yên vẫn là không yên lòng. Đợi thấy Nhị hoàng tử khẳng định lắc lắc đầu, mới thật nhẹ nhàng thở ra.

Dĩ nhiên Nghiên chiêu nghi đánh mất lý trí sau khi nhìn một màn này, ánh mắt giống như bắn mũi tên độc về hướng Cố Vân Yên, hận ý ngập trời khàn cả giọng nói:“Tiện nhân, Cố Vân Yên tiện nhân nhà ngươi. Đều là ngươi hại chết hoàng nhi của ta, làm cho ta nếm nỗi đau mất con. Cho nên ta muốn cho con trai ngươi đi chôn cùng con trai ta, cũng cho ngươi nếm thử tư vị mất con. Nhưng là vì cái gì? Vì cái gì các ngươi không chết đi... Các ngươi đều đáng chết! Các ngươi đều đáng chết... Ta muốn đem bọn ngươi ra bằm thây vạn đoạn, báo thù cho hoàng nhi của ta!”

https://thuviensach.vn

Sau khi phát sinh sự việc, Thường Phúc liền bẩm báo việc này với Tiêu Dục. Vừa vặn Tiêu Dục đang ở nửa đường đi đến Trường Xuân cung, Tiêu Dục biết việc này lập tức vô cùng lo lắng đi lại đây.

Tiêu Dục đến vừa lúc nghe được Nghiên chiêu nghi nói những lời đại nghịch bất đạo kia, lập tức giận không thể át, quát:“Tiện nhân, dám xuống tay với hoàng nhi của trẫm. Nếu là Hạo Nhi có gì sơ xuất, trẫm tuyệt không dễ dàng tha cho ngươi. Đem cả nhà Giang gia ngươi chém đầu, một người cũng không để lại!”

Nghiên chiêu nghi nghe xong lời nói của Tiêu Dục, cực kỳ bi thương nói:“Hoàng nhi của người? Chẳng lẽ chỉ có con trai Cố Vân Yên sinh ra mới là hoàng nhi của người. Đứa nhỏ nô tì sinh liền không phải hoàng nhi của người sao? Người vì sao phải thiên vị tiện nhân này như thế? Trong lòng trong mắt đều là nàng? Mặc dù biết nàng chính là thủ phạm thật sau màn sai nhũ nương sát hại hoàng nhi, vẫn một mặt che chở cho nàng. Nô tì muốn đả thương con trai của nàng người liền đem cả nhà nô tì chém đầu, còn nàng thì sao? Nàng sát hại hoàng nhi, ngài vì sao thờ ơ? Vì sao không đem nàng ra trừng trị báo thù cho hoàng nhi của chúng ta?”

Đối mặt với sự chất vấn liên tiếp của Nghiên chiêu nghi, Tiêu Dục cố gắng đè ép lửa giận trong lòng, âm thanh lạnh lùng nói:“Tam Hoàng nhi, trẫm sẽ cho ngươi một cái công đạo. Trẫm tuyệt không để hắn rời đi trong ấm ức. Nhất định bắt được thủ phạm thật phía sau màn, để kẻ đó đền mạng cho Tam Hoàng nhi. Mà ngươi, trẫm cũng không tha thứ! Chờ trẫm bắt hung thủ sát hại Tam Hoàng nhi xong, nhất định lại xử trí ngươi.”

“Không phải nàng thì còn là ai? Trừ bỏ tiện nhân này còn có ai ngay cả một cái hoàng tử thể yếu nhiều bệnh cũng không buông tha? Ngay cả nhũ nương cũng đã chính miệng nói, nàng chính là thủ phạm thật phía sau màn, vì sao đến hiện tại ngài còn muốn bao che nàng? Còn muốn thay nàng thoát tội danh?” Nghiên chiêu nghi cảm xúc không khống chế được quát Tiêu Dục.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục không hề để ý tới khí thế bức người của Nghiên chiêu nghi, mà là nhìn về phía Lưu Đức Phúc, sắc mặt không ngờ nói:“Đem nàng áp xuống, trông giữ nàng thật tốt!” Hàm nghĩa trong hai chữ "thật tốt" thể hiện vô cùng nhuần nhuyễn.

Mặc kệ Nghiên chiêu nghi ra sức giãy dụa như thế nào, vẫn là bị thị vệ mặt không chút cảm xúc dẫn xuống, dần dần biến mất trong tầm mắt đám người Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên. Dù vậy, vẫn có thể nghe được lời nói ồn ào khó nghe của Nghiên chiêu nghi. Thẳng đến khi không thể nhịn được nữa thị vệ từ trên người xé xuống một miếng vải, chặn lại miệng của nàng, mới ngừng được việc nàng nhục mạ Cố Vân Yên.

Tiêu Dục ánh mắt chuyển qua Nhị hoàng tử trong lòng Cố Vân Yên, lo lắng nói:“Hạo Nhi không có việc gì chứ?”

Cố Vân Yên cúi đầu hôn hai má Nhị hoàng tử, trấn an nói:“Hạo Nhi không có việc gì, Hoàng thượng không cần lo lắng. Hắn chỉ là bị kinh hãi, qua một lát thì tốt rồi.”

Tiêu Dục gật đầu, vẻ mặt quyết tuyệt nói:“May mắn Hạo Nhi không có việc gì. Nếu không, trẫm tuyệt không bỏ qua cho Giang gia.”

“Mới vừa rồi Hạo Nhi cùng tiểu Tứ Nhi bị kinh hãi không nhỏ. Nô tì nghĩ trước hết mang hai hoàng nhi hồi cung, để tránh bọn họ tiếp tục ở chỗ này bất an. Mong Hoàng thượng phê chuẩn.” Cố Vân Yên nhìn Nhìn nhị hoàng tử cùng Tứ hoàng tử, ôn nhu thỉnh cầu.

Tiêu Dục gật đầu, ngữ khí quan tâm nói:“Yên nhi nói đúng. Trẫm không yên lòng Hạo Nhi, sẽ cùng các ngươi hồi Trường Xuân cung.”

Cố Vân Yên khuyên nhủ:“Hoàng thượng quốc sự bận rộn, vẫn là xử lý chính sự trọng yếu. Hạo Nhi nơi này có nô tì, không có việc gì. Hoàng thượng có thể yên tâm.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục thân liền nhanh tay bế lấy Nhị hoàng tử trong lòng Cố Vân Yên, ngữ khí chân thành đáng tin nói:“Đi thôi! Hạo Nhi như vậy, trẫm làm sao có thể an tâm xử lý triều chính? Yên nhi không cần nhiều lời, trẫm trong lòng tự biết.” Nói xong, liền ôm Nhị hoàng tử đi ở đằng trước.

Cố Vân Yên bất đắc dĩ, đành phải ôm lấy Tứ hoàng tử đi theo phía sau Tiêu Dục. Mọi người cùng nhau trở về Trường Xuân cung.

Vừa về tới Trường Xuân cung, Cố Vân Yên liền dặn Thị Họa,“Thị Họa đi nấu cho Nhị hoàng tử chén canh an thần đi.” Thị Họa quỳ gối ứng hạ.

“Hạo Nhi đừng sợ, phụ hoàng cùng mẫu phi ở cùng ngươi, tuyệt không cho phép bất luận kẻ nào thương tổn ngươi.” Tiêu Dục vẻ mặt nhu hòa trấn an Nhị hoàng tử.

Dần dần Nhị hoàng từ vừa rồi bị kinh hãi đã ổn định, lắc đầu nói:“Nhi thần không có việc gì, phụ hoàng cùng mẫu phi không cần lo lắng. Có phụ hoàng cùng mẫu phi, đệ đệ, Hạo Nhi cái gì cũng không sợ.” Nói xong còn cố mỉm cười một chút ý là chính mình không có việc gì, để Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên an tâm.

https://thuviensach.vn

Chương 115

Thấy được Nhị hoàng tử kiên cường lại có hiểu biết, Tiêu Dục mặt lộ vẻ tán thưởng, gật đầu mỉm cười nói:“Hạo Nhi là tiểu nam tử hán kiên cường, nhìn Hạo Nhi biết điều như vậy, phụ hoàng cùng mẫu phi an tâm.” +

Tiêu Dục vừa dứt lời, bên kia Tứ hoàng tử bỗng nhiên khóc nỉ non lên. Tiêu Dục sửng sốt, khó hiểu nhìn về phía Tứ hoàng tử trong lòng Cố Vân Yên.

Chỉ thấy Tứ hoàng tử trong mắt đầy nước, chớp thật to hai mắt, đáng thương hề hề nhìn Tiêu Dục. Nhất thời khiến Tiêu Dục không biết làm sao, đành phải hướng về phía Cố Vân Yên xin giúp đỡ:“Tiểu Tứ Nhi đây là làm sao vậy?”

Cố Vân Yên cúi đầu nhìn, Tứ hoàng tử bộ dáng kia làm cho người ta nhìn mà tâm đều mềm nhũn, liền biết là chuyện gì xảy ra, thoáng chốc buồn cười nói:“Hoàng thượng từ lúc xuất hiện đến bây giờ, bởi vì lo lắng Hạo Nhi bị kinh hách cũng chỉ bế Hạo Nhi, quên mất ôm tiểu Tứ Nhi, tiểu Tứ Nhi đây là ăn giấm chua đấy.”

Nghe vậy, Tiêu Dục bừng tỉnh đại ngộ cười vang lên, liền đưa tay ôm lấy Tứ hoàng tử, âu yếm nói:“Đến đây nào, để trẫm hảo hảo ôm tiểu Tứ Nhi của trẫm một cái. Ôi ủy khuất thế kia, thật sự là đáng thương.”

Nhị hoàng tử ngẩng cổ, vươn tay phải nắm tay nhỏ bé của Tứ hoàng tử, thương tiếc nói:“Đệ đệ ngoan, đừng khổ sở nha. Phụ hoàng cùng mẫu phi, còn có ca ca đều rất yêu ngươi.”

https://thuviensach.vn

Cũng không biết lời Nhị hoàng tử nói, Tứ hoàng tử nghe hiểu không, chỉ là xem biểu tình trên mặt Tứ hoàng tử hiện tại khoonh còn có thần sắc tội nghiệp vừa rồi. Thay vào đó là vẻ mặt tươi cười xán lạn, khóe mắt vẫn còn hai giọt nước lấp lánh. Vốn cảm tượng có chút buồn cười, chỉ vì xuất hiện ở trên gương mặt trắng nõn tuấn dật lại không mất đáng yêu của Tứ hoàng tử, lại làm cho người ta cảm thấy cứ xinh xắn thế nào.

Tiêu Dục và Cố Vân Yên nhìn Nhị hoàng tử cùng Tứ hoàng tử hai huynh đệ thân thiết, không hẹn mà cùng nhìn nhau cười.

Một khắc sau, Thị Họa bưnc canh an thần nấu cho Nhị hoàng tử đi vào, cung thanh nói:“Khởi bẩm Hoàng thượng, chủ tử, canh an thần đã nấu xong.”

Cố Vân Yên gật đầu, ôn nhu nói:“Đến, đây, Hạo Nhi thừa dịp ấm uống canh thần đi. Hồi nữa ngủ một giấc là tốt rồi.” Cố Vân Yên vừa nói vừa tiếp nhận canh an thần mà Thị Họa hai tay dâng lên.

Nhị hoàng tử nhu thuận gật gật đầu. Theo tay Cố Vân Yên đút, từng miếng từng miếng canh an thần uống hết vào.

“Hạo Nhi theo Thị Họa cô cô đi xuống nghỉ trưa đi. Chờ ngươi tỉnh ngủ mẫu phi sẽ tự mình dạy ngươi học chữ.”

“Phụ hoàng, mẫu phi, nhi thần cáo lui!” Nhị hoàng tử ôm quyền hành lễ, lễ xong liền theo Thị Họa đi về hậu thất.

Đợi đến sau khi Nhị hoàng tử rời đi, Cố Vân Yên nâng mày hỏi:“Mới vừa rồi lời Hoàng thượng nói với Nghiên chiêu nghi là thật sự?”

Tiêu Dục gật đầu,“ Tất nhiên đều là thật. Chỉ là không biết Yên nhi muốn hỏi cụ thể là chuyện gì?”

https://thuviensach.vn

“Nô tì muốn biết là về tiến triển vụ án nhũ nương hạ độc giết hại Tam Hoàng nhi. Không biết Hoàng thượng có tiện nói ra không.”

Câu chuyện tiếp tục dưới đây

Tiêu Dục tiến lên từng bước, có vẻ không thích nhìn vào mắt Cố Vân Yên nói:“Yên nhi sao lại nói ra lời này. Giữa Trẫm cùng Yên nhi còn có gì là không thể nói? Chỉ cần là Yên nhi muốn biết, trẫm nhất định sẽ không giấu diếm.”

Cố Vân Yên cụp mắt, nhẹ giọng nhỏ nhẹ nói:“Bởi vì vụ án này sự tình liên quan đến nô tì. Cho nên nô tì mới nói vậy. Cũng không phải bởi vì không tin Hoàng thượng mà nói như vậy. Mong Hoàng thượng chớ để ở trong lòng.”

Nghe được Cố Vân Yên nói như thế, Tiêu Dục liền bỏ qua đề tài này, ngược lại nói ra tiến triển của vụ án mà Cố Vân Yên muốn biết,“Từ khi Tam Hoàng nhi chết bệnh, mà nhũ nưỡng lại chỉ chứng Yên nhi là hung phạm thật sự sai sử mụ giết hại Tam Hoàng nhi, trẫm liền hoài nghi chủ mưu chân chính vô cùng có khả năng là phi tần trong hậu cung mà kẻ đó và Yên nhi từng có hiểu lầm hoặc có xung đột lợi ích. Kẻ đó nghĩ thông qua giá họa Yên nhi, lấy tội danh mưu hại hoàng tự loại bỏ Yên nhi. Cho nên mấy ngày nay trẫm sai người ngầm giám thị những phi tần có động cơ muốn diệt trừ Yên nhi.”

“ Hành động này của Hoàng thượng thực sự nhạy bén. Nô tì bội phục cùng cảm kích Hoàng thượng đã vì thần thiếp mà làm tất cả.” Cố Vân Yên nói ra lời từ nội tâm.

“Yên nhi là nữ nhân của trẫn, trẫm tất nhiên sẽ không trơ mắt nhìn ngươi oan uổng chịu tội.” Tiêu Dục ôm Cố Vân Yên vào lòng, nói tiếp:“Theo người dưới hồi báo, đã có kẻ kiềm chế không được lộ ra dấu vết để lại.

https://thuviensach.vn

Trẫm tin tưởng căn cứ những tin tình báo hiện tại đang nắm giữ, không mấy ngày nữa liền có thể tra ra manh mối vụ án Tam Hoàng nhi bị mưu hại.”

Nghe được Tiêu Dục nói lời ấy, Cố Vân Yên cũng vui mừng, mặt lộ vẻ tươi cười nói:“Như thế thì tốt, sớm ngày tra ra thủ phạm thật phía sau màn, không chỉ có thể trả lại trong sạch cho nô tì, cũng có thể báo thù cho Tam Hoàng nhi, để hắn ở dưới cửu tuyền được ngủ yên.”

Tiêu Dục để cằm trên bả vai Cố Vân Yên, ôn hòa nói:“Trẫm cũng nghĩ như vậy, một người là hoàng nhi của trẫm, một người là nữ nhân trẫm để ý. Vì để báo thù cho Tam Hoàng nhi cùng giữ trong sạch của Yên nhi, trẫm bất luận như thế nào cũng sẽ không dễ dàng buông tha thủ phạm thật phía sau màn.” Âm cuối xen lẫn lạnh lùng cùng ngoan tuyệt làm cho người ta kinh hãi.

Ba ngày sau, Lâm tần vội vội vàng vàng tiến đến Phượng Nghi cung gặp Hoàng hậu. Hoàng hậu vừa nhìn đến Lâm tần, liền thấy được trên mặt nàng tái nhợt khác hẳn với bình thường. Nhất thời trong lòng nảy lên cảm giác bất an mãnh liệt, nhíu mày nói:“Chuyện gì kích động như vậy?”

“Biểu tỷ, việc lớn không tốt! Chỉ sợ chúng ta sắp bị đại họa lên đầu... “ Lâm tần thất kinh nói.

Hoàng hậu đồng tử co rụt lại, sau đó khoát tay áo, cung nhân trong điện lúc này hiểu ý lui đi ra ngoài hết. Thấy được trong điện chỉ còn chính mình cùng Lâm tần và Trương ma ma, Hoàng hậu mới lạnh sắc mặt nói:“Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, ngươi nói rõ ràng cho bản cung.”

Lâm tần đang hoang mang lo sợ, nắm bắt chặt khăn trong tay nói:“Mới vừa rồi thu được tin phụ thân truyền vào, nói con trai của nhũ nương đêm hôm qua đã bị người khác cướp đi.”

Nghe vậy, Hoàng hậu vẻ mặt khiếp sợ nói:“Ngươi nói cái gì? Tại sao có thể như vậy?”

https://thuviensach.vn

“Mộng Thuần cũng không biết sự tình như thế nào lại biến thành như vậy. Mấy ngày hôm trước ta đã truyền lời cho phụ thân để hắn nhất định phải đem con trai nhũ nương giấu thật kĩ. Vốn tưởng rằng phụ thân chắc chắn đem sự tình giấu kín không kẽ hở. Lại không nghĩ đến sẽ có người cướp đi. Bây giờ nên làm thế nào cho phải?” Lâm tần trên mặt lộ vẻ lo âu.

Hoàng hậu thở phào một cái, hòa hoãn khuôn mặt nói:“Ngươi trước đừng hoảng hốt, sự tình không đến cuối cùng ai cũng nói không ra là phúc hay họa. Hơn nữa, dượng có lẽ là nhất thời sơ ý không tìm được con trai nhũ nương liền tưởng lầm là bị người cướp đi cũng không chừng. Chúng ta trước hết chờ một chút, xác định là bị người cướp đi thì lại bàn bạc kỹ hơn.”

“Tuy là nói như vậy, đối với chuyện này trong lòng Mộng Thuần cảm thấy bất an không hiểu được. Thật giống như sắp có tai họa giáng xuống, ta...”

Hoàng hậu không kiên nhẫn ngắt lời nói:“Được rồi! Tiến cung đã lâu như vậy. Sao vẫn là dễ kinh hoảng như thế. Đã quên bản cung nói với ngươi thế nào sao. Mặc kệ xảy ra chuyện gì, ngươi đều phải học được thong dong ứng đối. Chỉ có như vậy mới có khả năng xoay chuyển cục diện. Giống ngươi như vậy ngoại trừ tự loạn trận cước ra, đối với tiến triển sự tình không thể nghi ngờ là không làm nên chuyện gì.”

Nhận thấy được Hoàng hậu mặt lộ vẻ không vui, Lâm tần nguyên bản còn muốn tiếp tục nói tiếp liền ngừng câu chuyện, cúi đầu nhận sai nói:“Biểu tỷ giáo huấn phải. Là Mộng Thuần hết sức hồ nháo. Mong biểu tỷ chớ tức giận.”

Hoàng hậu không tiếng động thở dài, giống như bất đắc dĩ nói:“Bản cung biết ngươi tuổi nhỏ, lần đầu trải qua chuyện như vậy, khó tránh khỏi sẽ có chút thất kinh. Chỉ là hiện tại Hoàng thượng tự mình nhúng tay tra rõ án của Tam hoàng tử, chúng ta tuyệt đối không thể khinh thường. Không

https://thuviensach.vn

chừng có bao nhiêu ánh mắt đang ngầm nhìn chằm chằm chúng ta đây. Cho nên ngươi ta phải thận trọng từ lời nói đến việc làm.”

“ Vâng. Mộng Thuần đã biết, sau này chắc chắn chú ý.” Lâm tần vội vàng đáp.

Hoàng hậu gật đầu, lời nói thấm thía nói:“Ân! Ngươi có thể hiểu được bản cung khổ tâm thì tốt. Hiện tại đang nhạy cảm, vì để tránh cho người ta nghi ngờ, chúng ta lý ra không nên thường xuyên lui tới. Đợi qua thời gian khẩn yếu này nói sau.”

Lâm tần gật đầu tỏ vẻ đồng ý lời Hoàng hậu nói, sau đó quỳ gối hành lễ nói:“Như thế, Mộng Thuần liền không quấy rầy biểu tỷ thanh tịnh. Mộng Thuần xin được cáo lui trước.”

Lâm tần sau khi được Hoàng hậu cho phép, lui hai bước rồi chậm rãi đi ra ngoài.

Trương ma ma từ đầu tới cuối đứng một bên nghe toàn bộ cuộc nói chuyện của Hoàng hậu cùng Lâm tần, nhìn thân ảnh Lâm tần sắp biến mất ở cửa nói:“Nương nương là có đối sách?”

Hoàng hậu quay lại, ngồi xuống chủ vị, khuôn mặt bình tĩnh nói:“Một hồi đi truyền lời cho "Mị", nói nàng cẩn thận lưu ý hành động Hoàng thượng. Điều tra một chút con trai nhũ nương có phải phải rơi vào tay Hoàng thượng rồi hay không. Sau khi điều tra rõ ràng slập tức hồi bẩm bản cung. Nhớ rõ dặn dò nàng làm việc hết sức cẩn thận, đừng để bại lộ thân phận của mình.”

“ Vâng, nương nương yên tâm đi,"Mị" là người lão gia xếp vào tiềm để từ líc người còn chưa gả cho Hoàng thượng. Nhiều năm qua cẩn thận cẩn thận chưa bao giờ làm lỗi, cũng là ám vệ duy nhất làm cho lão gia tán thưởng. Nhất định là sẽ không làm cho chủ tử thất vọng. Lão nô liền đi truyền lời cho nàng.”

https://thuviensach.vn

Đêm khuya, Trương ma ma cùng "Mị" trong lời Hoàng hậu sau khi trao đổi thì tiến đến hồi bẩm với Hoàng hậu,“Nương nương, lão nô đã thu được hồi âm của "Mị". Theo như "Mị" điều tra, hôm qua ban đêm Lưu Đức Phúc quả thật dẫn theo một tiểu nam hài trở về gặp Hoàng thượng, xem tuổi xác nhận là con trai của nhũ nương không thể nghi ngờ.”

Nghe vậy, Hoàng hậu lâm vào trầm tư nhất thời không nói, rất nhanh liền hạ quyết tâm nói:“Nếu như thế, vậy bản cung đành phải giữ nguyên kế hoạch tệ nhất rồi. Hy vọng Mộng Thuần không trách bản cung không niệm tình tỷ muội.” Lời tuy nói như thế, nhưng Hoàng hậu trên mặt trừ bỏ ý cười vô tình ra thì một chút áy náy cùng bất an cũng không thấy. Giống nhau chuyên tiếp theo nàng phải làm là một chuyện hợp lý.

Trương ma ma đối với hành đọng của Hoàng hậu rất là tán thành, liên tục gật đầu:“Là phải vậy, nương nương nên như thế. Biểu tiểu thư muốn trách thì trách thủ đoạn mình không đủ cao minh, không thể thay nương nương loại bỏ Thục phi cái kẻ mị hoặc kia. Ngược lại kéo chính mình xuống, vậy làm sao có thể oán nương nương ngài đây?”

Trương ma ma ngữ khí chẳng khác gì Hoàng hậu, quả nhiên là chủ nào tớ nấy.

https://thuviensach.vn

Chương 116

Lâm tần tâm sự nặng nề, cả đêm đều lo lắng hãi hùng. Một đêm chưa ngủ, thật vất vả lăn lộn đến hừng đông, vừa mới chuẩn bị như thường ngày đi thỉnh an Hoàng hậu nương nương, vừa ra đến trước cửa lại thu được tin tức Trấn quốc tướng quân cho người truyền vào.

Lâm tần nhìn xung quanh một chút, thấy chung quanh cũng không có người ngoài, mới căng thẳng mở ra thư tín có ấn kí bí mật mà chỉ nàng cùng Trấn quốc tướng quân mới nhìn hiểu được kia. Trên tờ giấy rõ ràng viết: Nhược điểm tham ô của Vi phụ bất hạnh rơi vào trong tay cừu nhân, nay có thể cứu Lâm gia chúng ta chỉ có biểu tỷ của ngươi Hoàng hậu nương nương cùng Lưu thừa tướng phụ thân của nàng. Vi phụ cùng nương ngươi và Lâm tộc có bình yên vượt qua kiếp nạn này hay không, liền xem Mộng Thuần có cầu được Hoàng hậu nương nương tương trợ hay không. Chuyện quá khẩn cấp, nhanh chóng.

Lâm tần kinh ngạc nhìn chữ trên thư, đó là thư Trấn quốc tướng quân tự tay viết, không giả được. +

“Cha, nương..... Đệ đệ..... Các ngươi chờ ta đi cầu Hoàng hậu biểu tỷ. Bất luận như thế nào, ta tuyệt không sẽ để các ngươi xảy ra việc gì. Mặc dù là biểu tỷ muốn mệnh của nữ nhi, nữ nhi cũng muốn bảo hộ các ngươi, bảo hộ Lâm gia.” Hồi lâu, sau khi lấy lại tinh thần, Lâm tần hạ quyết định, trong thanh âm êm ái lộ ra một sự quyết tuyệt.

Xoay người tùy tay ném thư vào lư hương. Lâm tần tận mắt nhìn thư hoàn toàn hóa thành tro tàn mới yên tâm rời đi.

https://thuviensach.vn

Trong chủ điện Phượng Nghi cung, Lâm tần đứng ngồi không yên nhìn Hoàng hậu trên chủ vị, một lòng ngóng trông Hoàng hậu sớm một chút cho mọi người tan đi. Nàng muốn đem chuyện phụ thân báo cáo sớm với Hoàng hậu, sớm cầu được Hoàng hậu cứu trợ. Nàng sợ trì hoãn thêm nữa, sẽ khiến toàn bộ Lâm gia gặp nguy.

Hoàng hậu khóe mắt đảo qua Lâm tần, thấy được nàng vẻ mặt lo âu bất an. Đối với việc này, Hoàng hậu khóe môi hơi hơi gợi lên một chút ý cười nắm tất cả trong tay.

Nhưng mà, kế tiếp sự xuất hiện của Tiêu Dục lại bất ngờ ra ngoài dự kiến của Hoàng hậu. Đương nhiên, trong mọi người ở đây, phi tần khiếp sợ cùng sợ hãi nhất là Lâm tần.

So sánh với mọi người đều biểu hiện ra ngoài là mê mang cùng bất an, Cố Vân Yên có vẻ thoải mái sung sướng hơn. Chỉ thấy nàng thản nhiên đứng dậy, cùng mọi người tiến lên hành lễ vấn an Tiêu Dục.

“Nô tì/tần thiếp thỉnh an Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn phúc kim an!” Hoàng hậu mỉm cười dẫn theo mọi người trăm miệng một lời nói.

Tiêu Dục nhìn lướt qua Hoàng hậu, tmặt không chút thay đổi đi qua bên người nàng, đi tới chủ vị ngồi xuống, thần sắc đen tối không rõ nói:“Đều đứng dậy đi!”

Hành động của Tiêu Dục đã thuyết minh hết thảy. Thấy Tiêu Dục lạnh lùng đối đãi, Hoàng hậu giây lát liền sáng tỏ vì sao Tiêu Dục có hành xử như vậy, tim đập dồn dập không khống chế nổi.

Hoàng hậu đứng dậy ngồi xuống bên tay trái Tiêu Dục, ra vẻ khó hiểu nói:“Hoàng thượng lúc này như thế nào lại đây. Thật làm cho nô tì cùng bọn muội muội lắp bắp kinh hãi.”

Câu chuyện tiếp tục dưới đây

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục vẫn chưa nhìn về phía Hoàng hậu, mà là lạnh mặt nói:“Trẫm nếu không lại đây, chỉ sợ sẽ có kẻ làm loạn hậu cung. Thật cho là trẫm dễ bị lừa gạt sao? Dám ở dưới mí mắt trẫm gây sự!”

Hoàng hậu chưa từng đoán được Tiêu Dục sẽ ở trước mặt của mọi người làm cho chính mình sượng mặt. Trong lúc nhất thời trên mặt tươi cười đều trầm xuống, một hồi lâu mới khôi phục thần sắc tự nhiên.

Phi tần ở đây trừ bỏ Cố Vân Yên cùng Lâm tần ra, đều là một bộ mờ mịt không biết Tiêu Dục ý nói gì. Rất nhanh, Hoàng hậu liền hỏi điều mà mọi người một lòng muốn hỏi,“Nô tì ngu dốt, không biết Hoàng thượng muốn chỉ chuyện gì. Mong Hoàng thượng nói rõ.”

Tiêu Dục đảo mắt qua Lâm tần. Lâm tần chạm đến ánh mắt sắc bén của Tiêu Dục, không khỏi sắc mặt trắng bệch theo bản năng co rúm lại, rụt cổ.

“Người tới! Dẫn nhũ nương của Tam hoàng tử cùng với Nghiên chiêu nghi tới.” Tiêu Dục không có trực tiếp trả lời Hoàng hậu, mà là giương giọng phân phó cung nhân áp giải người đi lên.

Tiêu Dục vừa nói ra, không cần thời gian uống cạn nửa chén trà, nhũ nương hấp hối khuôn mặt rách nát cùng với Nghiên chiêu nghi khuôn mặt tiều tụy liền bị cung nhân áp đi lên.

Nguyên bản Nghiên chiêu nghi ánh mắt dại ra khi nhìn đến nhũ nương ở bên cạnh cùng Cố Vân Yên tao nhã ngồi trong điện, nhất thời mắt lộ ra hận ý, cảm xúc kích động. Nhờ bốn cung nhân đồng tâm hiệp lực mới thành công ngăn lại hành vi muốn đánh về phía Cố Vân Yên cùng nhũ nương của nàng.

“Trước kia trẫm còn cảm thấy ngươi là cái người trí tuệ, hiện tại xem ra cũng không phải như vậy. Bị người tính kế điều khiển còn không hề hay biết, có thể thấy được là ngu xuẩn cỡ nào. Suốt ngày ồn ào muốn báo thù

https://thuviensach.vn

cho Tam Hoàng nhi, lại ngay cả hung phạm chân chính mưu hại Tam Hoàng nhi là ai cũng chẳng biết làm rõ ràng.”

Tiêu Dục một phen nói làm cho Nghiên chiêu nghi liên tục giãy giụa nháy mắt yên tĩnh lại, kinh ngạc nhìn Tiêu Dục hồ nghi nói:“Ngài nói cái gì? Hoàng thượng... Ngài vừa rồi nói là cái ý gì?”

Tiêu Dục cười lạnh một tiếng,“Trẫm nói ngươi là một kẻ đại ngốc, bị thủ phạm thật phía sau màn mưu hại Tam Hoàng nhi đùa bỡn trong tay. Để nhũ nương nói cho ngươi biết ai mới là người sai sử nàng giết hại Tam Hoàng nhi đi.” Nói xong,liếc mắt qua Lưu Đức Phúc.

Lưu Đức Phúc hiểu ý, đệ cái ánh mắt cho Tiểu Toàn Tử ở phía sau. Tiểu Toàn Tử khom người tiến lên, từ trong tay áo xuất ra một cây ngân châm điểm xuống một huyệt vị bên tay trái của nhũ nương.

Nhũ nương hữu khí vô lực ngâm một tiếng, sau đó thần chí rõ ràng hơn, hai mắt đục ngầu cũng dần dần có tầm nhìn.

“Ngươi không phải vẫn cầu xin Hoàng thượng buông tha con trai của ngươi sao? Hiện tại cho ngươi một cơ hội lập công chuộc tội. Chỉ cần ngươi đem lời vừa nói với Hoàng thượng nói lại trước mặt các vị chủ tử lần nữa. Nói rõ ràng là ai sai sử ngươi mưu hại Tam hoàng tử. Hoàng thượng sẽ ngươi mong muốn, tha cho con trai ngươi một mạng.” Thấy được nhũ nương dần dần thanh tỉnh, Tiểu Toàn Tử hứa hẹn.

Nghe được Tiểu Toàn Tử nói vậy, trên gương mặt nhìn không ra dung mạo của nhũ nương lộ ra một chút tươi cười so với khóc còn khó coi hơn. Sau đó ngẩng đầu, ánh mắt chậm rãi đảo qua mọi người trong điện, cuối cùng dừng lại ở Lâm tần.

Lúc này Lâm tần khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt không có một chút huyết sắc, nhìn kỹ không khó phát hiện bàn tay nàng đươi tay áo đang không

https://thuviensach.vn

ngừng run run. Lúc này thấy nhũ nương đem ánh mắt định ở trên người mình, lại thất kinh cụp mắt cắn môi.

“Lâm tần nương nương... Lúc trước ngài bắt con trai nô tỳ... Lấy tính mạng của hắn áp chế nô tỳ... Áp chế nô tỳ sát hại Tam hoàng tử tiện đà giá họa cho Thục phi nương nương... Ngài nói chỉ cần nô tỳ dựa theo ngài nói mà làm, sẽ thả con trai nô tỳ ra. Ngài vì sao phải lừa nô tỳ? Nô tỳ đã dựa theo ngài nói đi làm. Ngài lại không có thực hiện lời hứa của mình... Vẫn làm cho con trai nô tỳ bị thương tổn.....” Nhũ mẫu đứt quãng nói xong, tuy rằng hơi thở mỏng manh, cũng không gây trở ngại người ở đây từ lời của nàng mà hiểu được chân tướng sự tình.

Chỉ một thoáng, mọi người không hẹn mà cùng nhìn về phía Lâm tần. Trong ánh mắt khác thường của mọi người, Lâm tần không khỏi chột dạ cúi đầu thấp hơn, không dám lại liếc nhìn mọi người một cái.

Từ trong kinh ngạc phục hồi tinh thần lại, Nghiên chiêu nghi nhất thời giống như bà điên liều chết tránh thoát kìm cặp của cung nhân, lấy tốc độ kinh người đánh về phía Lâm tần. Tiếp theo đó là một chút hành hung ập xuống.

Bởi vì Tiêu Dục vẫn chưa nói ngăn lại, cho nên kia vài cái cung nhân vốn muốn tiến lên cản được Tiểu Toàn Tử ám chỉ thức thời lui trở về, thành thành thật thật đợi ở một bên xem cuộc chiến.

Chỉ chốc lát sau, nguyên lai Lâm tần dung nhan chỉnh chu bị Nghiên chiêu nghi điên cuồng hành hung, nháy mắt búi tóc hỗn độn, trang dung bị hủy không còn chút hình tượn nào.

Nghiên chiêu nghi điên cuồng bứt tóc Lâm tần, nổi giận mắng:“Tiện, nhân, nguyên lai kẻ chân chính hại chết hoàng nhi của ta là ngươi. Nói! Ngươi vì sao phải hại chết hoàng nhi của ta? Vì sao phải hại chết hoàng nhi của ta? Hắn rốt cuộc làm sao gì ngươi, ngươi nhưng lại muốn nhẫn tâm đoạt

https://thuviensach.vn

đi sinh mệnh nhỏ bé của hắn. Ngươi có biết hay không hoàng nhi là mệnh của ta a... Tiện nhân, ngươi trả mạng hoàng nhi ta đây. Ta muốn ngươi đi đền mạng cho hắn...”

Nghiên chiêu nghi vừa tức giận mắng vừa đánh Lâm tần, tư thế hận không thể đem Lâm tần bằm thây vạn đoạn. Nghiên chiêu nghi ột ngày chưa ăn cơm càng ngày càng lực bất tòng tâm, rất nhanh liền kiệt sức tê liệt ngã xuống, từng hớp từng hớp thở phì phò.

Tiêu Dục lạnh lùng nhìn lướt qua Lâm tần lúc này chỉ có thể dùng bốn chữ "hoàn toàn thay đổi" đến hình dung nói:“Lời nhũ nương nói, nhưng là sự thật?”

Lâm tần hiện tại đã biết con trai nhũ nương là bị Tiêu Dục cướp đi từ trong tay Trấn quốc tướng quân. Cho nên nàng không hề làm chuyện nói sạo vô vị, cũng biết Tiêu Dục bất quá là biết rõ còn cố hỏi mà thôi.

Lâm tần gian nan từ dưới đất bò dậy, quỳ trước mặt Tiêu Dục cùng Hoàng hậu trước mặt, đối với nhũ nương chỉ chứng thú nhận:“ Nhũ nương nói đúng. Sai sử nàng mưu hại Tam hoàng tử ngược lại giá họa cho Thục phi nương nương này đó đều là tần thiếp gây nên. Tần thiếp không dám giấu diếm.”

“Thục phi cùng hoàng nhi với ngươi không oán không cừu, ngươi vì sao phải làm như vậy?” Tiêu Dục vỗ án.

Lâm tần nâng mày, hai hàng lệ không tiếng động hạ xuống, thần sắc bi ai nói:“Không oán không cừu? Tần thiếp vào cung nửa năm hơn tới nay, Hoàng thượng sủng hạnh tần thiếp số lần có thể đếm trên một cái bàn tay. Đều là bởi vì Thục phi mị chủ, chuyên sủng hậu cung, làm cho Hoàng thượng không rảnh chú ý tới đám tần thiếp, làm cho tần thiếp mỗi ngày mòn con mắt ngóng trông Hoàng thượng đến nhưng đều phòng không chiếc

https://thuviensach.vn

bóng! Tất cả đều là nhờ Thục phi ban tặng. Cho nên tần thiếp hận nàng, hận không thể khiến nàng lập tức biến mất khỏi nhân thế.”

“Hoang đường! Ở trong mắt ngươi trẫm chính là cái hôn quân bị người mị hoặc sao? Trẫm nguyện ý đi đến cung ai, nguyện ý sủng hạnh ai, đều là trẫm tự chủ. Cùng Thục phi có cái quan hệ gì? Ngươi làm sao phải giận chó đánh mèo lên Thục phi? Quả thực là tội chồng tội! Ngươi lòng dạ hẹp hòi ghen tị người khác, nay phạm phải tội lớn ngập trời vẫn không biết hối cải, mưu hại hoàng tự, ngươi chết cũng không đủ đền tội.”

“Tần thiếp phạm lỗi tần thiếp một người gánh vác, mong Hoàng thượng chớ giận chó đánh mèo lên người khác.” Lâm tần ngược lại cầu xin Hoàng hậu nói:“Hoàng hậu nương nương, tần thiếp xin lỗi ngài, cô phụ ngài dốc lòng dạy bảo, phạm vào tội lớn ngập trời như thế. Tần thiếp sẽ không ở nhân thế được nữa, cầu ngài niệm tình nghĩa của tần thiếp cùng ngài khi còn bé, đáp ứng một cái thỉnh cầu cuối cùng của thần thiếp...”

Hoàng hậu hồng hốc mắt trách cứ nói:“Ngươi sao lại hồ đồ như vậy? Ngươi làm cho bản cung quá thất vọng rồi. Vốn tưởng rằng ngươi là tốt, chưa từng nghĩ là bản cung nhìn sai ngươi..... Cũng thế! Hiện tại phút cuối nhiều lời vô ích. Nhớ kỹ tình cảm tỷ muội một thời, bản cung sẽ đáp ứng thỉnh cầu của ngươi, ngươi nói đi.”

“ Phụ thân tần thiếp năm xưa ở chiến trường cùng địch nhân chém giết thân chịu trọng thương, trên người vết thương to nhỏ vô vàn có đếm không hết, hiện tại tuổi tác đã cao sợ chẳng sống được bao lâu. Thêm nay tuổi già tang con, chỉ sợ sẽ không chịu nổi đả kích mà không dậy nổi. Đệ đệ tuổi còn nhỏ quá, vẫn chưa thể đảm nhận trọng trách chiếu cố song thân. Ngày sau tần thiếp mất, khẩn cầu Hoàng hậu nương nương để ý hơn.”

Hoàng hậu rưng rưng ứng hạ,“Ngươi yên tâm đi! Bản cung luôn luôn xem dì như nương, chắc chắn quan tâm lão nhân gia nàng nhiều hơn.”

https://thuviensach.vn

Lâm tần hướng về Tiêu Dục cùng Hoàng hậu dập đầu ba cái, nước mắt rào rạt nói:“Tần thiếp muốn xuống hoàng tuyền tạ tội với Tam hoàng tử, khẩn cầu hắn tha thứ. Ân đức của Hoàng thượng cùng Hoàng hậu nương nương đối với tần thiếp, tần thiếp chỉ có kiếp sau báo đáp, tần thiếp...”

Tiêu Dục bất vi sở động xua tay ngắt lời nói:“Sớm biết như thế sao lúc trước còn làm? Hối hận thì đã muộn! Ngươi vẫn là đem những lời này lưu đến cửu tuyền nói cho Tam Hoàng nhi nghe đi. Người tới, đem tất cả các nàng áp giải đi xuống.” Nói xong liền đứng dậy đi tới trước mặt Cố Vân Yên.

Tiêu Dục hoãn thần sắc nói:“Đi thôi, trẫm cùng ngươi về Trường Xuân cung, nhìn hai hoàng nhi.”

Cố Vân Yên mềm mại mỉm cười gật đầu, rồi trước mặt của mọi người cùng Tiêu Dục dắt tay rời đi.

Phía sau, Hoàng hậu dẫn chúng phi tần quỳ xuống hành lễ,“Nô tì/tần thiếp cung đưa Hoàng thượng!”

Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên hai người sau khi rời đi, Hoàng hậu ẩn nhẫn căm tức liền không còn muốn cùng các phi tần chu toàn, trực tiếp cho mọi người tan đi. Chỉ thấy Hoàng hậu xoa xoa lệ nơi khóe mắt nói:“Bản cung thân mình không khoẻ, liền không lưu bọn muội muội nữa, đều về đi!”

Mọi người vội vàng đứng dậy hành lễ cáo lui,“ Vâng! Nô tì/ tần thiếp cáo lui, mong Hoàng hậu nương nương bảo trọng phượng thể.”

Hậu thất Phượng Nghi cung, Hoàng hậu đang đập bình hoa xả giận. Một cái lại một cái đồ sứ tinh mỹ rơi xuống đất lên tiếng trả lời. Chỉ chốc lát sau, đồ sứ liền nát một mảnh.

Khi Hoàng hậu chuẩn bị cầm lấy cái bình hoa cuối cùng ném xuống mặt đất, Trương ma ma vội vàng ngăn lại khuyên nhủ:“Nương nương vạn vạn

https://thuviensach.vn

không thể, đây chính là lão gia mất một phen tâm tư mới từ trong tay người khác lấy ra tặng người làm của hồi môn. Không nói đến giá trị cùng ý nghĩa phi phàm, chính là lão gia nếu biết ngài hiện tại không khống chế được bộ dáng thì sẽ khổ sở. Ngài là kiêu ngạo của lão gia, là quốc mẫu Đại Chiêu. Sao có thể dễ dàng bị người đả kích?"

Hoàng hậu khóc không ra nước mắt nói:"Kiêu ngạo? Quốc mẫu? Bản cung tính cái quốc mẫu gì? Phụ thân nếu là nhìn thấy Hoàng thượng hôm nay là làm cho bản cung khó xử như thế nào, hắn còn có thể xem bản cung là kiêu ngạo sao?"

"Nương nương, lão nô biết Hoàng thượng hôm nay hành động làm cho ngài sượng mặt, ngài trong lòng khó chịu. Nhưng dù vậy thì tính sao? Ngài vẫn là nữ nhân tôn quý nhất thiên hạ này, là chính cung Hoàng hậu duy nhất trên thế gian có tư cách cùng Hoàng thượng kề vai sát cánh. Thục phi dù được sủng ái ở trước mặt ngài cũng không phải là cúi đầu xưng thần sao? Cho nên ngài đừng nóng vội. Hôm nay mọi thứ đều chỉ là tạm thời, chỉ cần loại bỏ Thục phi. Tất cả đều sẽ tốt!" Trương ma ma tận tình khuyên bảo.

"Đúng rồi! Bản cung là nữ nhân tôn quý nhất thiên hạ này, ai cũng không thể thay đổi sự thật này. Bản cung tuyệt đối không cho bất luận kẻ nào uy hiếp được hậu vị của bản cung. Ai cũng không thể! Cố Vân Yên, hôm nay ngươi làm cho bản cung mất hết thể diện, ngày khác bản cung nhất định phải cho ngươi muốn sống không được, mới có thể giải mối hận trong lòng bản cung." Hoàng hậu mắt lộ ra âm ngoan nói.

https://thuviensach.vn

Chương 117

Trường Xuân cung

“Đệ đệ, mau tới! Đến chỗ ca ca này.” Nhị hoàng tử khom thắt lưng, hai tay mở ra chiêu gọi Tứ hoàng tử.

Tứ hoàng tử cười nhìn về phía Nhị hoàng tử chà chà chân, tiếp theo miệng phát ra y y nha nha thanh âm, cũng không quản người khác có nghe hiểu hay không, được Thị Thư nâng đi về phía Nhị hoàng tử.

“Đệ đệ đi chậm một chút, không nên gấp gáp, cẩn thận dưới chân!” Nhị hoàng tử thấy được Tứ hoàng tử đi lại tập tễnh, lo lắng hắn đi quá nhanh sẽ ngã sấp xuống, không khỏi ra tiếng dặn dò.

Ngay tại khi Tứ hoàng tử sắp đi đến trước mặt Nhị hoàng tử, bỗng nhiên một đôi mắt to chuyển động, phút chốc dừng lại bước chân. Nhị hoàng tử buồn bực nói:“Đệ đệ như thế nào không đi nữa, nhanh lên đến chỗ ca ca nào.”

Tứ hoàng tử không hề để ý tới Nhị hoàng tử, khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn về người tới phía sau Nhị hoàng tử, trực tiếp không nhìn Nhị hoàng tử vẻ mặt nghi hoặc. Đợi đến khi nhận thấy được Tứ hoàng tử vẫn nhìn về phía sau mình, mới ngơ ngác quay đầu lại xem.

Vừa quay đầu liền thấy được Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên đàn sóng vai mà đứng cạnh cửa.

“Phụ hoàng, mẫu phi, các ngươi đã về rồi! Nhi thần đang dạy đệ đệ học đi đây.” Nhị hoàng tử vừa nhìn thấy hai người đứng ở cửa, lúc này đứng

https://thuviensach.vn

dậy tiến lên hành lễ vấn an.

“Y nha ~ y nha!” Tuy rằng mồm miệng không rõ, nhưng Tứ hoàng tử vẫn dùng ngôn ngữ người khác nghe không hiểu này chào hỏi Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên.

Nghe được thanh âm làm nũng của Tứ hoàng tử, Nhị hoàng tử lúc này đi quay lại, nâng Tứ hoàng tử đi tới trước mặt Cố Vân Yên cùng Tiêu Dục, xoa xoa cái đầu nhỏ khen:“Đệ đệ hôm nay biểu hiện thật sự không tệ, so với vài ngày trước bước đi đã vững vàng hơn không ít.”

Nhị hoàng tử giongj nói non nớt lại lộ ra thành thục cùng ổn trọng mà hài tử cùng tuổi không có. Thấy thế, Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên không khỏi gật đầu mỉm cười.

“Tiểu Tứ Nhi giỏi quá, ca ca cũng khen ngươi a!” Cố Vân Yên xoay người bế đứng Tứ hoàng tử lên, hôn một cái lên cái má phúng phính.

Tứ hoàng tử được Nhị hoàng tử khen cùng Cố Vân Yên môi thơm, cái miệng nhỏ công cong, lộ ra một cái mỉm cười ngọt ngào. Bộ dáng kia thật thật là khiến người ta yêu thích, ngay cả Tiêu Dục luôn luôn nội liễm cũng bị vẻ mặt này làm lánh mắt tràn ngập ý cười.

“Đến đây, tiểu Tứ Nhi đi bước cho phụ hoàng nhìn xem.” Chợt nghe Tiêu Dục nói.

Cố Vân Yên theo lời thả Tứ hoàng tử xuống dưới. Tiểu tử kia không rõ mẫu phi sao mới ôm ôm lại không bế nữa, đang chuẩn bị biến sắc mặt làm nũng đây. Chỉ thấy phụ hoàng đứng ở nơi cách mình không xa, mở ra hai tay ra hướng về phía mình, nhất thời đỡ tay Cố Vân Yên từng bước một chập chững đi về hướng Tiêu Dục.

Khi Tứ hoàng tử sắp với tới Tiêu Dục, Tiêu Dục lại chậm rãi về phía sau vài bước. Tứ hoàng tử đang muốn lao vào vòng ôm của phụ hoàng đành

https://thuviensach.vn

phải tiếp tục ra sức về đi phía trước. Khó khăn đi tới trước mặt Tiêu Dục, Tứ hoàng tử vừa định bổ nhào vào lòng Tiêu Dục, cũng không ngờ Tiêu Dục lại lui hai bước về sau.

Câu chuyện tiếp tục dưới đây

Tứ hoàng tử dừng một hồi, lại cố sức bước về phía trước, chân có vẻ đã mệt. Trải qua một phen cố gắng, cuối cùng là với tới tay Tiêu Dục, nhận thấy được Tiêu Dục còn muốn tiếp tục lui về sau, lúc này khuôn mặt tuấn tú nhbanh cái miệng nhỏ nhắn, bẹt bẹt môi, rất có bộ dáng chỉ cần Tiêu Dục dám lui nữa thì giây tiếp theo hắn liền có thể khóc lên.

Tiêu Dục nhìn xem bộ dạng ủy khuất kia của Tứ hoàng tử, không đành lòng tiếp tục chọccon trai, vội vàng ôm Tứ hoàng tử vào trong lòng âu yếm. Tứ hoàng tử ở Tiêu Dục trong lòng không ngừng vung tay nhỏ bé, tựa hồ là hướng về phía Cố Vân Yên cùng Nhị hoàng tử biểu thị công khai mình đã thắng.

Nhìn Tứ hoàng tử thật giơ khóe môi thật cao, trong mắt đuôi lông mày đều là ý cười, Tiêu Dục chợt cảm thấy thể xác và tinh thần sung sướng, ngay cảm cảm giác không vui và phiền não vừa rồi ở Phượng Nghi cung cũng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

“Trẫm hôm nay cũng như thường ngày, ở lại Trường Xuân cung cùng Yên nhi dùng cơm trưa.” Tiêu Dục cười nói.

Tiêu Dục nói vừa dứt, Nhị hoàng tử vội vàng cao hứng nói:“Còn có nhi thần, nhi thần cũng muốn bồi phụ hoàng, mẫu phi dùng cơm trưa.”

“Ân! Sau này đồ ăn của trẫm liền trực tiếp đưa tới Trường Xuân cung.” Tiêu Dục gật đầu, ngược lại phân phó Lưu Đức Phúc.

“ Vâng! Nô tài tuân mệnh.” Lưu Đức Phúc nghe xong lờ Tiêu Dục nói không khỏi nao nao, giây lát liền khom người ứng hạ.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên trước hết để cho nhũ nương ôm tứ hoàng tử đi xuống đút sữa, tiếp theo phân phó cung nhân bày đồ ăn. Ba người liền ngồi xuống cùng nhau dùng bữa. Nhị hoàng tử ngồi ở giữa Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên. Hai lớn một nhỏ ngồi cùng bàn mà ăn, thoạt nhìn giống như một nhà ba người trong gia đình bình thường.

Ăn trưa xong, Nhị hoàng tử liền biết ý hành lễ cáo lui với Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên,“Nhi thần trước theo Thị Họa cô cô viết chữ. Viết một lát rồi sẽ nghỉ ngơi. Nhi thần không quấy rầy phụ hoàng, mẫu phi nữa.”

Tiêu Dục mỉm cười vỗ vỗ bả vai Nhị hoàng tử, ôn hòa nói:“Đi đi!” Được Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên cho phép, Nhị hoàng tử lúc này liền cùng Thị Họa trở về hậu thất.

“Trước đó vài ngày khi tuyết rơi, nô tì sai cung nhân thu thập lại chút tuyết đọng trên lá cây và cánh hoa trở về, Hoàng thượng nhấm một chút trà tuyết mai nô tì tự tay pha xem hương vị như thế nào?” Cố Vân Yên tự mình dâng nước trà cho Tiêu Dục.

Tiêu Dục gật đầu tiếp nhận, tiện đà cúi đầu nhẹ nhàng nhấp một ngụm, vẻ mặt cảm thán: “Hương vị rất tốt, trà tuyết mai hương thơm nhàn nhạt, quanh quẩn nơi mũi, làm người ta cảm thấy thoải mái thư thái.”

“Nô tì cũng thấy vô cùng tốt! Hoàng thượng thích, ngày sau nô tì liền thường xuyên nấu cho ngài.” Cố Vân Yên cười cười, tiếp theo bưng lên ly trà bên cạnh môi đỏ mọng hé mở, tinh tế nhâm nhi thưởng thức.

Đợi hai người dùng qua nước trà, Cố Vân Yên cụp mắt hỏi:“Nay vụ án Tam Hoàng nhi bị hại đã tra ra manh mối, không biết Hoàng thượng chuẩn bị xử trí Nghiên chiêu nghi cùng Lâm tần như thế nào?”

Tiêu Dục thu liễm ý cười trên mặt, nói: “Hai người này tội ác tày trời, trẫm tuyệt không tha. Lâm tần ghen tị Yên nhi được sủng ái, liền sinh lòng oán hận Yên nhi, lòng dạ hẹp hòi. Vì loại bỏ Yên nhi không tiếc mưu hại

https://thuviensach.vn

hoàng tự ngược lại giá họa cho Yên nhi. Tam Hoàng nhi tuổi còn nhỏ liền chịu bị hạ độc vĩnh biệt cõi đời. Trẫm hận không thể ngũ mã phanh thây Lâm tần. Nhưng niệm ở Trấn quốc đại tướng quân từng nhiều lần lập hạ công lao ở chiến trận Tây Bắc, trẫm liền để nàng toàn thây đi."

" Vậy còn Nghiên chiêu nghi? Hoàng thượng chuẩn bị xử trí như thế nào?" Cố Vân Yên hỏi tiếp.

Tiêu Dục không chút do dự nói: "Nghiên chiêu nghi ngu xuẩn lâu dài, Tam Hoàng nhi bị hại còn chưa điều tra rõ thủ phạm thật phía sau màn, liền tự cho là đúng, nhận định Yên nhi là người mưu hại Tam Hoàng nhi, phát rồ độc hại hai hoàng nhi của trẫm cùng Yên nhi, thiếu chút nữa liền thực hiện được. May mắn Hạo Nhi cùng tiểu Tứ Nhi bình yên vô sự, nếu không trẫm nhất định khiến nàng hối hận làm người. Trẫm không dám tưởng tượng nếu Hạo Nhi cùng tiểu Tứ Nhi thật sự xảy ra chuyện ngoài ý muốn gù, trẫm cùng Yên nhi sẽ đau đớn cỡ nào. Cho nên trẫm quyết không cho phép chuyện như vậy phát sinh! Nghiên chiêu nghi... Liền ban thưởng nàng một ly độc rượu đi!"

"Tuy nói Nghiên chiêu nghi dễ tin người giá họa, lúc Tam Hoàng nhi cách thế bị đả kích mạnh mà đánh mất lý trí xuống tay với Hạo Nhi cùng tiểu Tứ Nhi. Nhưng cũng may hai vị hoàng nhi đều không có sao, cho nên nô tì cũng không hận Nghiên chiêu nghi. Nàng cũng chỉ bất quá là một người đáng thương mất hài tử mà thôi. Xin Hoàng thượng vì Tam Hoàng nhi tha nàng một mạng." Cố Vân Yên nhớ tới tìn cảm ngày xưa cùng Nghiên chiêu nghi, không khỏi tâm sinh không đành lòng thay nàng cầu tình Tiêu Dục.

Tiêu Dục mắt lộ ra kinh ngạc, giây lát, khó hiểu nói:"Nghiên chiêu nghi sở dĩ dễ dàng tin tưởng lời nhũ nương nói như vậy, nhận định Yên nhi là hung phạm mưu hại Tam Hoàng nhi. Có thể thấy được trong lòng nàng đối với Yên nhi đã sớm bất mãn, oán hận chất chứa đã sâu nên nàng mới có thể đánh mất lý trí. Nay trẫm xử tử nàng cũng là để bảo hộ Yên nhi cùng hoàng

https://thuviensach.vn

nhi. Yên nhi lại thay nàng cầu tình để trẫm buông tha nàng. Chẳng lẽ Yên nhi sẽ không sợ nàng lần tới vẫn sẽ xuống tay với Hạo Nhi cùng tiểu Tứ Nhi sao?”

Cố Vân Yên lắc đầu, ôn nhu nói:“Nô tì biết Hoàng thượng dụng tâm, cũng biết Hoàng thượng làm hết thảy đều là vì tốn nô tì cùng các hoàng nhi. Chỉ là Tam Hoàng nhi vừa mới qua đời không lâu, Hoàng thượng nếu là lúc này lại đem Nghiên chiêu nghi xử tử. Chỉ sợ Giang các lão cùng môn sinh khó tránh khỏi sinh oán niệm. Hơn nữa Tam Hoàng nhi nếu là dưới suối vàng có biết cũng không thể ngủ yên.”

Nghe vậy, Tiêu Dục trầm tư một hồi hạ quyết định nói:“ Nể tình Tam Hoàng nhi cùng Yên nhi, trẫm liền tha nàng một mạng. Nhưng vì an toàn của Yên nhi cùng các hoàng nhi, trẫm không thể không thận trọng, đem Nghiên chiêu nghi cấm túc trong Chung Túy cung, kiếp này không thể bước ra một bước.”

Cố Vân Yên mỉm cười tạ ơn nói:“Hoàng thượng ân điển, nô tì thay Tam Hoàng nhi tạ ơn Hoàng thượng! Như thế, Tam Hoàng nhi dưới cửu tuyền cũng có thể nhắm mắt.”

“Yên nhi lòng dạ vị tha lấy ơn báo oán, luôn khắp nơi vì người khác mà suy nghĩ, không chỉ làm cho trẫm nhìn với cặp mắt khác xưa, cũng làm cho trẫm ái mộ.” Tiêu Dục mặt mày nhu hòa nói.

Cố Vân Yên mi mắt buông xuống, cười mà không nói.

Duyên Hi cung

Quý phi nửa dựa vào tháp mỹ nhân, nhắm mắt trầm tư, phân tích một chút thế cục ở hậu cung hiện tại. Hồi lâu, hai mắt sâu lắng nói:“Đi dẫn Mộc Nhi đến.”

https://thuviensach.vn

“ Vâng!. Nô tỳ đi ngay, chủ tử đợi một lát.” Đại cung nữ Cẩm Yên quỳ gối đáp.

Chỉ chốc lát sau, Đại hoàng tử liền theo sau Cẩm Yên tiến vào.

Quý phi lập tức ngồi nghiêm chỉnh, mỉm cười vỗ vỗ vị trí bên cạnh nói:“Đến đây! Mộc Nhi ngồi vào bên cạnh mẫu phi.”

Đại hoàng tử do dự, đợi nhìn đến ánh mắt chờ đợi của quý phi thì không đành lòng cự tuyệt, ngồi xuống bên cạnh quý phi.

“Mộc Nhi hôm nay làm chút việc gì? Thái phó dặn dò công khóa đã làm xong chưa?” Quý phi hiền lành vuốt ve hai má Đại hoàng tử, quan tâm nói.

“Hồi mẫu phi, Thái phó dặn dò công khóa nhi thần đã làm xong. Nhi thần vừa cùng tiểu bạch thỏ ở trong sân chơi một lát. Mẫu phi yên tâm, nhi thần chỉ chơi một chút.” Đại hoàng tử vẻ mặt thật cẩn thận, tựa hồ sợ hãi quý phi sẽ đem tiểu bạch thỏ nhốt lại, không cho hắn cùng tiểu bạch thỏ chơi chung.

Quý phi hiếm khi không có trách cứ:“Ân! Vậy thì tốt. Mẫu phi biết Mộc Nhi là người có chừng mực. Hơn nữa Mộc Nhi trưởng thành rất tốt. Trước kia là mẫu phi quản giáo ngươi quá nghiêm khắc. Ngày sau mẫu phi không bao giờ sẽ giống trước đây nữa. Mộc Nhi không cần xa lánh mẫu phi được không?”

Đại hoàng tử không có trực tiếp trả lời lời quý phi, mà là cúi đầu. Một hồi lâu mới gật đầu nói:“Nhi thần cũng không muốn cùng mẫu phi xa lạ. Chỉ là mẫu phi vẫn bức nhi thần làm chuyện nhi thần không thích. Còn không cho nhi thần chơi cùng tiểu bạch thỏ, cho nên nhi thần mới có thể thường thường chống đối mẫu phi, chọc mẫu phi giận. Chỉ cần mẫu phi về sau không còn bức bách nhi thần, nhi thần về sau đều nghe lời mẫu phi, không bao giờ chọc mẫu phi giận nữa.”

https://thuviensach.vn

“Hảo hài tử, là mẫu phi không tốt, mẫu phi không bao giờ như thế nữa.” Quý phi thương xót nhìn Đại hoàng tử, lại nói tiếp:“Mộc Nhi không phải thích chơi cùng Nhị hoàng đệ của ngươi sao? Mẫu phi không cản các ngươi lui tới nữa. Mộc Nhi thời gian rảnh có thể đi tìm Nhị hoàng đệ cùng chơi, tăng tình cảm huynh đệ.”

Nghe vậy, Đại hoàng tử vẻ mặt kinh ngạc, không dám tin nói:“Mẫu phi không phải luôn luôn không cho phép nhi thần cùng Nhị hoàng đệ lui tới sao? Còn nói Thục phi cho Nhị hoàng đệ cùng nhi thần chơi là có ý đồ khác. Mục đích vì làm cho nhi thần mê muội mất cả ý chí, tương lai sai lệch, như thế nào đột nhiên lại chuẩn cho nhi thần chơi cùng Nhị hoàng đệ a?”

Quý phi không nghĩ tới Đại hoàng tử mới mấy tuổi nhưng sẽ hỏi lại chính mình như thế, nhất thời nghẹn lời, giây lát cười nói:“Hài tử ngốc, đó chính là mẫu phi nhất thời nói lẫy, làm sao có thể là thực. Tựa như ngươi trước đây vậy. Nhị hoàng đệ ngươi còn chưa tròn 3 tuổi, đúng là thời điểm ham chơi. Hắn cùng ngươi chơi là chuyện quá bình thường, Mộc Nhi không cần để trong lòng lời mẫu phi nói lúc trước. Hiện tại mẫu phi chỉ muốn Mộc Nhi vui vẻ. Mặc kệ Mộc Nhi muốn làm cái gì muốn cùng ai chơi mẫu phi cũng không ngăn cản ngươi. Chỉ cần Mộc Nhi vui vẻ mẫu phi liền không còn mong gì hơn.”

“Thật vậy chăng? Mẫu phi thật sự sẽ không cản Mộc Nhi cùng Nhị hoàng đệ lui tới sao?” Đại hoàng tử lại xác định nói.

“Đương nhiên, chỉ cần Mộc Nhi vui, hiện tại là có thể đi tìm Nhị hoàng đệ ngươi cùng chơi.” Quý phi gật đầu nói.

Đại hoàng tử mừng như điên đứng lên, hưng phấn nói:“Thật tốt quá! Nhi thần đã thật lâu không cùng Nhị hoàng đệ chơi. Nhi thần liền mang theo tiểu bạch thỏ đi tìm Nhị hoàng đệ.” Nói xong, Đại hoàng tử liền kích động chạy ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Cẩm Yên khó hiểu nói:“Chủ tử, ngài như thế nào có thể đồng ý cho Đại hoàng tử cùng Nhị hoàng tử lui tới a? Ngài chẳng lẽ đã quên ngày sau Nhị hoàng tử sẽ là đối thủ nặng kí trên cuộc chiến ngai vị với Đại hoàng tử sao? Ngài.....”

Quý phi nhìn bóng dáng Đại hoàng tử đi xa, nâng tay ngăn cản Cẩm Yên nói tiếp:“Yên tâm, bản cung tự có tính toán.” Nói xong khóe môi gợi lên một chút tươi cười ý vị thâm sâu.

Thấy thế, Cẩm Yên khẽ nhăn mày, bỗng nhiên mắt lộ ra tinh quang, sa đó quỳ gối nói:“Là nô tỳ suy nghĩ không chu toàn, hiểu lầm chủ tử, mong chủ tử chớ trách.”

Quý phi lại cười nói:“Không ngại, ngươi đi theo bản cung nhiều năm, làm người như thế nào bản cung rõ ràng bất. Chỉ có điều đừng ở trước Mộc Nhi lỡ miệng, bằng không kế hoạch của bản cung không thể thành công.”

“Vâng! Nô tỳ biết sự tình nặng nhẹ, nhất định sẽ không làm cho chủ tử thất vọng.” Cẩm Yên nghiêm mặt nói.

https://thuviensach.vn

Chương 118

Hôm sau, sáng sớm Tiêu Dục liền ban hai đạo thánh chỉ về việc xử trí Nghiên chiêu nghi cùng Lâm tần. Đám người Cố Vân Yên đang tụ tập đầy đủ ở Phượng Nghi cung thỉnh an Hoàng hậu, Lưu Đức Phúc liền mang theo thánh chỉ tiến đến tuyên đọc.

“Nô tài tham kiến Hoàng hậu nương nương cùng các vị nương nương, nương nương thiên tuế! Thiên tuế! Thiên thiên tuế!” Lưu Đức Phúc khom người hành lễ với mọi người. Hoàn lễ xong lại nói:“Nô tài phụng mệnh Hoàng thượng tiến đến tuyên đọc thánh chỉ, xin các nương nương tiếp chỉ.”

Nghe vậy, Hoàng hậu gật đầu đứng dậy, dẫn mọi người quỳ xuống tiếp chỉ. +

“Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết: Chiêu nghi Giang thị, đức hạnh tổn hại, vốn nên xử tử, nhưng niệm tình cố Tam hoàng tử, trẫm không đành lòng, đặc biệt khoan hồng, miễn tử tội. Huỷ bỏ phong hào, cấm túc trong Chung Túy cung, trọn đời không thể bước ra nửa bước. Khâm thử!”

Một đạo thánh chỉ vừa đọc xong, Lưu Đức Phúc ngay sau đó lại đọc đạo thánh chỉ thứ hai,“Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết: Tần vị Lâm thị, đố kị thành hận, mưu hại hoàng tự, tội ác ngập trời. Vốn liên luỵ cửu tộc, nhưng trời xanh cũng có lòng vị tha, trẫm cũng không nỡ sát sinh quá mức. Niệm tình Trấn quốc đại tướng quân từng nhiều lần trên chiến trường lập công, đặc xá Lâm tộc. Lâm Mộng Thuần tâm cơ ác độc, tội không thể tha! Nay huỷ bỏ phong hào, ban thưởng một ly rượu độc! Khâm thử.”

“Nô tì/ tần thiếp tiếp chỉ, Ngô hoàng vạn tuế! Vạn tuế! Vạn vạn tuế!” Trong điện, mọi người dập đầu tiếp chỉ, trăm miệng một lời.

https://thuviensach.vn

“Nô tài đã tuyên thánh chỉ, cũng không tiện ở lâu. Hoàng thượng vẫn chờ nô tài phục mệnh, nô tài cáo lui.” Nói xong, Lưu Đức Phúc mang theo thái giám phía sau rời đi.

Các phi tần hậu cung hiển nhiên còn chưa phục hồi tinh thần lại sau hai đạo thánh chỉ, đều là vẻ mặt mờ mịt không biết làm sao. Hoàng hậu không có tâm tình cùng mọi người ứng đối, trực tiếp đứng dậy đi về hậu thất, vừa đi vừa nói:“Bản cung mệt mỏi, đều tan đi.”

“Nô tì/ tần thiếp cung đưa Hoàng hậu nương nương!” Nghe vậy, quý phi lúc này dẫn đám người Cố Vân Yên quỳ xuống đưa tiễn.

Đợi sau khi quý phi rời đi, Cố Vân Yên cùng Huệ phi đều là tứ chính phi rời đi. Trước khi Cố Vân Yên chuẩn bị lên kiệu, chợt nghe Huệ phi nhu hòa cười nói:“Dung nhi luôn luôn ở bên tai tỷ tỷ nhắc tới muốn đi tìm Nhị hoàng đệ chơi, không biết hôm nay muội muội có tiện hay không? Tỷ tỷ tính mang theo Dung nhi đi Trường Xuân cung quấy rầy a. “

Hành động này của Huệ phi làm Cố Vân Yên cảm thấy kinh ngạc, nhưng tại hậu cung này nhiều bằng hữu so với nhiều địch nhân tốt hơn. Đối với việc Huệ phi rõ ràng cố ý giao hảo Cố Vân Yên tất nhiên là sẽ không cự tuyệt. Chỉ nghe nàng gật đầu mỉm cười, nói:“Tỷ tỷ nói gì vậy. Tỷ tỷ có thể cùng Dung nhi đến Trường Xuân cung thăm, là muội muội có vinh hạnh. Muội muội tất nhiên là ước gì tỷ tỷ thường thường lui tới mới tốt. Như thế cũng có thể xúc tiến tình tỷ muội chúng ta.”

“Nếu như thế, vậy muội muội chuẩn bị trà ngon đi, chờ tỷ tỷ và Dung nhi tới cửa làm phiền.” Huệ phi trên mặt tươi cười so với vừa rồi càng tươi hơn chút.

Câu chuyện tiếp tục dưới đây

Hai người ước hẹn, sau đó đều tự về cung mình.

https://thuviensach.vn

Lãnh cung

Huỷ bỏ phong hào, Lâm tần đã bị biếm lãnh cung. Lúc này nàng đang đợi chết, bất quá trong một đêm liền già đi rất nhanh. Hôm qua vẫn là nữ tử tuổi xuân kiều diễm, hôm nay thoạt nhìn lại giống như thế sự xoay vần thành một phụ nhân.

Hoàng hậu thấy nàng, trong nháy mắt đó, thậm chí tưởng chính mình nhận sai người. Nếu không phải gương mặt quá quen thuộc kia không thể nhận sai, Hoàng hậu thật không dám tin tưởng người trước mặt đó là Lâm tần.

“Biểu tỷ ngươi đã đến rồi!” Một câu nói đơn giản lại cất giấu một nỗi buồn ly biệt cùng tang thương không rõ.

Hoàng hậu thu liễm biểu tình kinh ngạc trên mặt, đè nén xuống oán hận trong lòng, vuốt cằm nói:“Ân! Bản cung thỉnh cầu Hoàng thượng cho bản cung đến đưa ngươi đi đoạn đường cuối cùng, làm tròn tình nghĩa tỷ muội ta.”

Lâm tần xả ra một chút ý cười chua xót, nói:“Đa tạ biểu tỷ còn có thể niệm tình nghĩa tỷ muội, đến đưa Mộng Thuần một đoạn đường.”

“Vốn tưởng rằng đã tính toán chu toàn, không ngờ vẫn là đánh mất tánh mạng ngươi. Aiz.... Ngươi yên tâm, bản cung nhất định sẽ thay ngươi báo thù, tuyệt không bỏ qua cho Cố Vân Yên!” Hoàng hậu mặt lộ vẻ ưu thương thở dài, sau đó thần sắc lãnh đạm nói.

“Mộng Thuần vào cung, vốn tưởng rằng có thể phụ trợ biểu tỷ ổn tọa vị trí trung cung, từ đó khiến hai nhà Lưu Lâm lên cao một bước. Lại không nghĩ rằng cuối cùng vẫn là thua ở trong tay Cố Vân Yên. Hiện nay Mộng Thuần sẽ lao tới hoàng tuyền. Không yên lòng duy nhất của Mộng Thuần đó là người nhà. Nhược điểm của phụ thân bất hạnh rơi vào trong tay kẻ thù, hiện tại chỉ có biểu tỷ cùng dượng có thể cứu phụ thân, cứu Lâm tộc ta.

https://thuviensach.vn

Mộng Thuần khẩn cầu biểu tỷ đáp ứng Mộng Thuần, bất luận như thế nào cũng tương trợ phụ thân vượt qua kiếp nạn này.” Lâm tần nói xong quỳ xuống, dập đầu thỉnh cầu Hoàng hậu.

“Cha mẹ của ngươi là dì cùng dượng của bản cung. Nay bọn họ gặp nạn, bản cung há lại có thể khoanh tay đứng nhìn? Bản cung chắc chắn viết thư cho phụ thân, để phụ thân cùng bản cung cố gắng hết sức tương trợ dượng. Ngươi không cần lo lắng. Ngươi đi rồi cha mẹ của ngươi đó là cha mẹ bản cung, bản cung sẽ quan tâm bọn họ nhiều hơn.”

“Có thể được biểu tỷ hứa hẹn như vậy, Mộng Thuần chết cũng không tiếc. Mộng Thuần kiếp sau nguyện kết cỏ ngậm vành báo đáp đại ân đại đức của biểu tỷ.”

Lâm tần nói xong, chậm rãi tiếp nhận ly rượu từ Trương ma ma. Nhìn chất lỏng trong suốt như vô hại ở trong ly, Lâm tần nước mắt rơi như mưa, sắc mặt tĩnh mịch.

Hoàng hậu hốc mắt phiếm hồng, nghẹn ngào hứa hẹn nói:“An tâm đi đi! Bản cung rất nhanh sẽ khiến cho Cố Vân Yên đến cửu tuyền làm bạn cùng ngươi, sẽ không để ngươi cô độc.”

“Mộng Thuần đi, biểu tỷ bảo trọng!” Nói xong, Lâm tần cầm trong tay ly rượu độc ngửa đầu uống cạn. Chỉ chốc lát sau độc thấm thì đi, từ nay về sau vĩnh biệt cõi đời.

Hoàng hậu nhìn thoáng qua Lâm tần khóe miệng máu đen chảy ròng ngã xuống, sau đó vung tà váy, xoay người rời đi. Sau khi ra khỏi lãnh cung, Hoàng hậu thề với trời: Cố Vân Yên, bản cung cùng ngươi không đội trời chung, không chết không ngừng! Sẽ có một ngày, đem ngươi bằm thây vạn đoạn.

Trường Xuân cung

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên cùng Đỗ chiêu nghi ở cửa Trường Xuân cung nghênh đón Huệ phi cùng Đại công chúa đến.

Rất nhanh, kiệu của Huệ phi cùng Đại công chúa liền dừng ở ngoài cửa Trường Xuân cung, Cố Vân Yên cùng Đỗ chiêu nghi mỉm cười tiến lên đón chào.

Đại công chúa 7 tuổi khoác áo lông cừu màu lam, ý cười chân thành đi tới trước mặt Cố Vân Yên cùng Đỗ chiêu nghi, cử chỉ đoan trang quỳ gối hành lễ, nói:“Dung nhi thỉnh an Thục mẫu phi cùng Đỗ mẫu phi, hai vị mẫu phi vạn phúc kim an!”

Cố Vân Yên cùng Đỗ chiêu nghi vội vàng xua tay,“Dung nhi không cần khách khí, mau miễn lễ đi!” Nói xong nhìn về phía Huệ phi cười nói:“Bên ngoài lạnh lẽo, chúng ta mau đến bên trong đi thôi. Muội muội đã cho người chuẩn bị trà cho tỷ tỷ và Dung nhi.”

Huệ phi mỉm cười gật đầu, đoàn người dắt tay vào chủ điện Trường Xuân cung.

Trong điện, Nhị hoàng tử cùng Tam công chúa đang kiển chân ngóng trông Đại công chúa đến. Đợi khi thấy đám người Cố Vân Yên tiến vào, lập tức mừng rỡ từ trên ghế tuột xuống dưới, phi vội tới trước mặt Đại công chúa.

“Đại hoàng tỷ ngươi tới rồi. Ta cùng Nhị hoàng đệ chờ ngươi thật lâu.” Tam công chúa híp mắt nũng nịu nói.

Đại công chúa trên mặt lộ ra nụ đoan trang, ôn nhu nói:“Làm cho Tam Hoàng muội cùng Nhị hoàng đệ đợi lâu.”

Đỗ chiêu nghi giả bộ giận dữ nói:“Thật là không có lớn nhỏ, Nguyệt Nhi còn không mau thỉnh an Huệ mẫu phi, sau khi trở về xem mẫu phi thu thập ngươi thế nào.”

https://thuviensach.vn

Tam công chúa hướng tới Đỗ chiêu nghi làm cái mặt quỷ, một chút cũng không tin, nói:“Nguyệt Nhi đáng yêu như vậy, mẫu phi sẽ không nỡ thu thập Nguyệt Nhi đâu.” Nói xong, liền lôi kéo tay Nhị hoàng tử thỉnh an Huệ phi.

“Nguyệt Nhi/ Hạo Nhi thỉnh an Huệ mẫu phi, Huệ mẫu phi vạn phúc kim an!” Hai tiểu tử kia nghiêm trang nói.

“Hảo! Hảo! Hảo! Nơi này không có người ngoài, mau đừng đa lễ! Hạo Nhi cùng Nguyệt Nhi còn nhỏ liền biết điều như vậy, quy củ lễ nghi đầy đủ, thông minh đáng yêu, thực khiến người ta yêu mến.” Huệ phi xoa xoa đầu Nhị hoàng tử cùng Tam công chúa liên miệng khen.

“Đừng đứng nữa, chúng ta ngồi xuống trò chuyện tiếp. Tỷ tỷ và Dung nhi uống nước trà ấm đi, xua bớt hàn khí trên người!” Cố Vân Yên thân là chủ nhân Trường Xuân cung, vội vàng tiếp đón mọi người ngồi xuống.

“Trong cung muội muội cũng không có trà gì ngon chiêu đãi tỷ tỷ, không biết tỷ tỷ và Dung nhi uống có quen không. Mong tỷ tỷ chớ ghét bỏ.” Cố Vân Yên bưng chung trà trên bàn lên mỉm cười nói.

Huệ phi lắc đầu nói:“Xem muội muội nói kìa, khác gì coi tỷ tỷ như người ngoài. Tỷ muội ta không cần khách khí như thế. Ngươi nói như vậy, tỷ tỷ lần tới cũng không dám lại đến Trường Xuân cung của ngươi làm khách. Hơn nữa, Hoàng thượng ban cho ngươi loại nào không phải tốt nhất. Nếu là trà trong cung ngươi còn không ngon, vậy trong cung tỷ tỷ cũng không đáng nói.”

Nghe được lời nói thâm ý của Huệ phi, Cố Vân Yên cùng Đỗ chiêu nghi hai người nhìn nhau cười.

Huệ phi đã cho thấy nỗi lòng, Cố Vân Yên cũng không cần phòng bị cùng thử nữa, trên mặt tươi cười cũng có vẻ thật hơn chút,“Là muội muội nói lỡ, tỷ tỷ chớ có trách móc. “

https://thuviensach.vn

“Đại hoàng tỷ cảm thấy bánh mứt táo hương vị như thế nào? Có thích không?” Đại công chúa vừa ngồi xuống, Nhị hoàng tử cùng Tam công chúa liền vội vàng mời Đại công chúa cùng nhau chia sẻ món ngon.

Đại công chúa nhìn Tam công chúa và Nhị hoàng tử vẻ mặt chờ mong nhìn mình, không khỏi gật đầu nói:“Ân! Bánh mứt táo ăn ngon lắm.”

Nhị hoàng tử cười ha ha nói:“Đại hoàng tỷ thích là tốt rồi. Một hồi ta cho người ta gói một chút cho ngươi mang về. Mấy điểm tâm này đều là Thị Họa cô cô tự mình làm, ở nơi khác không có đâu.”

Nhị hoàng tử nói vừa dứt, nhất thời dẫn tới mọi người trong điện đều buồn cười.

Một hồi lâu, Cố Vân Yên mới bất đắc dĩ lắc đầu nói:“Đại hoàng tỷ ngươi cũng không tham ăn như ngươi. Đại hoàng tỷ ngươi lớn rồi không còn quá thích ăn điểm tâm.”

“A! Là cái vậy sao?” Nhị hoàng tử bĩu môi, tiếp theo ngượng ngùng vò đầu nói.

Đại công chúa thiện ý nói:“Tuy rằng Dung nhi đã không còn thích ăn điểm tâm giống như trước đây, nhưng điểm tâm trong cung Thục mẫu phi hương vị tốt lắm, Dung nhi cũng thích ăn. Lát nữa Nhị hoàng đệ cũng đừng quên lời mình vừa nói, nhớ sai cung nhân gói một chút cho Đại hoàng tỷ mang về ăn nha.”

Nghe được Đại công chúa nói vậy, Nhị hoàng tử nhất thời con gà con gật gật cái đầu nhỏ, liên thanh nói:“Được! Được! Hạo Nhi nhất định sẽ không quên.”

“Hạo Nhi dẫn Đại hoàng tỷ cùng Tam Hoàng tỷ ngươi đến trong viện chơi với Bạch Tuyết đi! Đại hoàng tỷ ngươi còn chưa có gặp qua Bạch Tuyết đâu!” Cố Vân Yên cười nói với Nhị hoàng tử.

https://thuviensach.vn

“Hảo! Đại hoàng tỷ cùng Tam Hoàng tỷ, ta mang bọn ngươi đi tìm Bạch Tuyết chơi. Bạch Tuyết nhà ta rất lợi hại, gần đây còn biết ngâm thơ.” Nhị hoàng tử vui vẻ đáp ứng, tiếp theo giới thiệu với Đại hoàng tỷ con chim thông minh của mình như hiến vật quý.

“Ân! Bạch Tuyết của Nhị Hoàng đệ lợi hại như vậy, Đại hoàng tỷ cũng muốn nhìn xem.” Đại công chúa thích thú nói. Nói xong hướng hành lễ lui ra với đám người Cố Vân Yên, ba người tay cầm tay đi tiền viện.

“Tỷ tỷ vẫn là lần đầu đến Trường Xuân cung, muội muội cũng mang tỷ tỷ đi dạo một chút Trường Xuân cung xem kiến trúc cùng cảnh sắc như thế nào?” Huệ phi mở miệng đề nghị.

Cố Vân Yên gật đầu ứng hạ,“Nếu tỷ tỷ có nhã hứng này, muội muội tất nhiên là từ chối thì bất kính.” Nói xong liền đứng dậy ở phía trước dẫn đường, Huệ phi cùng Đỗ chiêu nghi hai người theo sát phía sau.

Một khắc sau, ba người Cố Vân Yên đại khái đi hết một vòng Trường Xuân cung, trở về chủ điện nghỉ ngơi. Rất nhanh, Nhị hoàng tử cùng Đại công chúa, Tam công chúa ở tiền viện chơi mệt cũng liền trở về chủ điện.

Cố Vân Yên giữ mọi người lại cùng nhau dùng cơm trưa. Dùng bữa xong, mấy người lại ngồi xuống cùng nhau nói chuyện phiếm.

Huệ phi thấy thời điểm không còn sớm, liền đứng dậy cáo từ Cố Vân Yên,“Hôm nay quấy rầy muội muội rồi. Sáng mai muội muội cũng mang theo Hạo Nhi cùng tiểu Tứ Nhi đến cung tỷ tỷ làm khách đi. Để tỷ tỷ hảo hảo chiêu đãi các ngươi.”

Đỗ chiêu nghi thấy thế, cũng cười cùng Cố Vân Yên cáo từ. Cố Vân Yên một phen giữ lại hai người, sau lại tự đưa các nàng đến cửa Trường Xuân cung.

https://thuviensach.vn

Thời gian trôi qua rất nhanh, nháy mắt nửa tháng liền trôi qua. Ba ngày nữa đó là trừ tịch.

Buổi tối, Tiêu Dục đạp lên ánh trăng bước vào Trường Xuân cung. Bên trong Cố Vân Yên vừa tắm rửa đi ra, một thân tẩm y màu trắng ngà.

Tiêu Dục lặng yên không một tiếng động từ phía sau ôm lấy Cố Vân Yên, ngửi được mùi lãnh Mai Hương trên người nàng, không khỏi than thở nói:“Thơm quá! Đẹp quá!” Nói xong ở nên cổ Cố Vân Yên hít một ngụm thật sâu.

Bên tai Cố Vân Yên tất cả đều là khí nóng Tiêu Dục thở ra, cổ không khỏi co rụt lại, thẹn thùng cụp mắt.

“Yên nhi sinh cho trầm cái tiểu công chúa được không?” Tiêu Dục nói xong liền nhẹ nhàng hôn xuống cổ Cố Vân Yên.

https://thuviensach.vn

Chương 119

Cố Vân Yên hơi hơi giãy dụa nói:“Hoàng thượng, nô tì một hồi còn muốn đi xem tiểu Tứ Nhi đấy.”

Tiêu Dục thừa dịp hôn môi Cố Vân Yên, nói:“Không ngại, một hồi..... Trẫm sẽ cùng Yên nhi đi xem hoàng nhi.”

Cố Vân Yên còn đang muốn nói chút lời ngăn cản Tiêu Dục. Đáng tiếc Tiêu Dục vẫn không cho nàng cơ hội như vậy, trực tiếp ngậm lấy đôi môi căng mọng của nàng. Nụ hôn triền miên, ngăn chặn những lời kế tiếp của nàng.

Rất nhanh, Cố Vân Yên liền thở gấp, đầu óc trống rỗng, không còn biết muốn nói gì. Nháy mắt liền bị Tiêu Dục nhiệt tình tiến công mà mềm nhuyễn ra.

Trong lúc nhất thời, độ ấm trong phòng theo hai người quấn quýt mà đột nhiên lên cao.

Ngày hôm sau, Tiêu Dục hạ triều liền đi thẳng đến Phượng Nghi cung. Đây là từ khi tra ra cố Lâm tần là thủ phạm thật phía sau màn sau mưu hại Tam hoàng tử, lần đầu tiên Tiêu Dục đặt chân Phượng Nghi cung. Ngay cả mùng một hay mười lăm Hoàng thượng nghỉ ở chỗ chính cung Hoàng hậu theo lệ thường cũng bị Tiêu Dục phá vỡ.

Đã lâu không thấy Tiêu Dục, chợt nghe cung nhân báo lại Hoàng thượng đang trên đường tới Phượng Nghi cung, Hoàng hậu đầu tiên là nao nao, giây lát mặt mày hớn hở tự mình đến cửa chính Phượng Nghi cung nghênh đón thánh giá của Tiêu Dục.

https://thuviensach.vn

Vừa thấy loan giá của Tiêu Dục đến Phượng Nghi cung, Hoàng hậu liền ý cười hoà thuận vui vẻ dẫn tất cả cung nhân phía sau quỳ xuống hành lễ,

“Nô tì/ nô tài/ nô tỳ thỉnh anHoàng thượng, Hoàng thượng vạn phúc kim an!”

Tiêu Dục cũng không còn giống trước đây tiến lên nâng Hoàng hậu dậy, mà là tùy ý khoát tay áo, nói:“Đều miễn lễ đi!” Thanh âm bình thản, không vui cũng không buồn.

“Tạ Hoàng thượng!” Hoàng hậu tạ ơn, đứng dậy đón Tiêu Dục đi vào.

Trong chủ điện Phượng Nghi cung, Tiêu Dục ngồi ngay ngắn trên chủ vị, trước mặt Hoàng hậu đang ở tự tay pha trà. Đợi trà pha tốt rồi, hai tay dâng lên, cười nói:“Nô tì lần trước tự mình pha trà cho Hoàng thượng vẫn là lúc còn ở vương phủ. Nhoáng một cái đã gần 7 năm. Nhiều năm chưa động thủ có vẻ mới lạ không ít. Hoàng thượng nếm thử xem, tay nghề nô tì có bị hoang phế?”

Nghe được Hoàng hậu nói vậy, suy nghĩ của Tiêu Dục không khỏi bay về tới 7 năm trước. Nhớ đến tình cảm kết tóc cùng Hoàng hậu năm đó, thần sắc nhất thời nhu hòa không ít, sau đó trong ánh mắt chờ đợi của Hoàng hậu tiếp nhận chén trà, bát bát cái trà rồi nhấp một ngụm.

Hoàng hậu thần sắc khẩn trương nói:“Hoàng thượng thấy hương vị so với năm đó như thế nào?”

Tiêu Dục đặt chén trà trong tay lên trên bàn, vuốt cằm nói:“Tử Đồng tự tay pha chế, hương vị rất tốt! Vẫn như năm đó.”

Nghe vậy, Hoàng hậu rõ ràng nhẹ nhàng thở ra, chợt, tươi cười xán lạn nói:“Vậy thì tốt! Nô tì còn lo lắng tay nghề nô tì hoang phế, Hoàng thượng không còn thích.”

https://thuviensach.vn

“Tử Đồng sao lại nói ra lời này? Ngươi là thê tử kết tóc của trẫm, trẫm sao có thể ghét bỏ Tử Đồng.” Tiêu Dục dừng rồi lại nói.

Câu chuyện tiếp tục dưới đây

Hoàng hậu cúi đầu, mặt lộ vẻ ưu thương nói:“Từ khi xảy ra chuyện Lâm thị mưu hại Tam Hoàng nhi, Hoàng thượng liền không hề đặt chân đến trong cung nô tì. Nô tì biết, bởi vì nô tì không đúng lúc phát hiện âm mưu quỷ kế của Lâm thị, để gian kế của nàng thực hiện được, giết hại Tam Hoàng nhi. Hoàng thượng mặc dù trên miệng không nói, trong lòng tóm lại là vẫn oán trách nô tì. Nô tì cũng không một khắc nào không tự trách, trách cứ chính mình bị mặt ngoài đơn thuần của Lâm thị lừa gạt, trách cứ chính mình không có thể bảo hộ được Tam Hoàng nhi. Vừa nghĩ tới Hoàng thượng ngày sau có lẽ không bao giờ để ý tới nô tì nữa, nô tì trong lòng lại càng đau đớn, hận không thể thay thế Tam Hoàng nhi đi tìm cái chết..” Nói đến âm cuối không khỏi đỏ hốc mắt nghẹn ngào, Hoàng hậu nắm khăn tay nghiêng người đi lau lệ.

Tiêu Dục đứng dậy, lôi kéo tay Hoàng hậu trấn an:“Tử Đồng lo lắng nhiều, như vừa rồi trẫm nói, Tử Đồng là thê tử kết tóc của trẫm, bất cứ lúc nào ngươi cùng trẫm phu thê luôn là một thể. Chỉ là Tam Hoàng nhi vừa mới cách thế không lâu, trẫm nhất thời chưa thể khôi phục lại từ đả kích lớn do Tam hoàng nhi cách thế mới vắng vẻ Tử Đồng như vậy. Mong Tử Đồng chớ để ở trong lòng.”

“Biết Hoàng thượng không có trách cứ nô tì, nô tì đã là vui mừng rồi. Sao có thể còn giận dỗi Hoàng thượng đây, tất nhiên là sẽ không.” Hoàng hậu cuống quít nói.

“Tử Đồng có thể nghĩ như vậy thật tốt, vẫn là Tử Đồng thông cảm trẫm!” Nói xong một tay ôm Hoàng hậu vào trong ngực.

https://thuviensach.vn

Đế hậu hai người lại đứt quãng nói đến không ít kir niệm tốt đẹp, chợt nghe Tiêu Dục nói:“Trẫm hôm nay lại đây, còn có một chuyện muốn cùng Tử Đồng thương lượng.”

Hoàng hậu nâng mày, ôn nhu nói:“Không biết Hoàng thượng vì chuyện gì? Nô tì lắng nghe. “

Tiêu Dục khuôn mặt mang cười nói:“Thục phi vào cung đã hơn 3 năm, vẫn an thủ bổn phận,làm hết phận sự, cùng hậu cung phi tần hòa thuận ở chung, có thể xem là phi tần mẫu mực. Hơn nữa còn liên tiếp vì trẫm sinh hạ hai vị hoàng tự. Công lao không thể không nói. Bên cạnh đó trong vụ án Tam Hoàng nhi lại vô tội bị giá họa, chịu ủy khuất lớn. Cho nên trẫm nghĩ phải bù lại một chút cho nàng.”

Tươi cười trên mặt Hoàng hậu hơi cứng ngắc nói:“Hoàng thượng nói đúng, nên là như thế! Chỉ là không biết Hoàng thượng chuẩn bị bù đắp thế nào cho Thục phi?”

“Thục phi đứng đầu chính tứ phi, vật chất tất nhiên là không thiếu, bởi vậy trẫm muốn là muốn nâng phân vị của nàng.”

Hoàng hậu kinh ngạc, giây lát mấp máy miệng, nói:“Ý Hoàng thượng là muốn tấn chức Thục phi lên quý phi? Nhưng Thục phi...” Vừa tấn chức phân vị không lâu!

Hoàng hậu còn chưa nói ra miệng, liền nghe được Tiêu Dục nói:“Tử Đồng hiểu lầm, ý của trẫm là muốn sắc phong Thục phi làm Hoàng quý phi.”

“Hoàng quý phi...?” Hoàng hậu quả thực nghĩ chính mình tai có vấn đề nên nghe nhầm rồi, cho nên liền kinh ngạc xác nhận lại với Tiêu Dục.

“Đúng! Tử Đồng không có nghe sai. Trẫm chuẩn bị ở tiệc trừ tịch sắc phong Thục phi làm Hoàng quý phi.” Tiêu Dục chần chờ nói.

https://thuviensach.vn

Nghe thấy Tiêu Dục trả lời vẻ khẳng định, Hoàng hậu lúc này thật tình nguyện là tai mình có vấn đề.

Bàn tay của Hoàng hậu dưới tay áo nhanh chóng nắm thành quyền, đây là động tác quen thuộc Hoàng hậu dùng để khống chế cảm xúc. Chỉ là lúc này đây so với dĩ vãng càng thêm dùng sức, móng tay cắm vào trong thịt, lòng bàn tay truyền đến đau đớn.

Sau một lúc lâu, Hoàng hậu vừa khôi phục tươi cười nói:“Thục phi muội muội vì hoàng gia khai chi tán diệp công lao không nhỏ, tấn chức phân vị là nên. Chỉ là triều đại từ khai quốc tới nay, Hoàng quý phi chỉ là danh ảo, chưa bao giờ có tiền lệ sắc phong Hoàng quý phi. Hơn nữa Hoàng quý phi giống như Phó hậu. Việc này sự tình trọng đại, không biết Hoàng thượng đã đề cập chuyện sắc phong Thục phi muội muội làm Hoàng quý phi với mẫu hậu chưa?”

Tiêu Dục khẽ lắc đầu,“Trẫm còn chưa kịp nói với mẫu hậu. Vốn muốn cùng Tử Đồng thương nghị xong mới báo cho mẫu hậu biết.”

“Nô tì đối với đề nghị của Hoàng thượng cũng không dị nghị. Chỉ là điển lễ sắc phong phó hậu chỉ sợ phải làm phiền mẫu hậu, mới thể hiện được long trọng.”

“Ân! Tử Đồng nói phải. Buổi chiều khi trẫm đi Vĩnh Ninh cung bồi mẫu hậu dùng bữa, sẽ cùng nàng thương lượng chuyện sắc phong phó hậu này.”

“Như thế, nô tì liền yên tâm, cũng tránh cho trong điển lễ sắc phong mẫu hậu vắng mặt.” Hoàng hậu ngữ khí thành khẩn nói.

Tiêu Dục gật đầu, sau đó nói:“Nếu Tử Đồng đối với việc này không có dị nghị. Vậy trẫm liền về ngự thư phòng xử lý chính sự.”

“Một hồi nữa liền tới thời điểm dùng ngọ thiện, Hoàng thượng lưu lại cùng nô tì dùng bữa đi.” Hoàng hậu ôn nhu giữ người.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục hơi xin lỗi nói:“Trẫm hôm nay còn có chuyện quan trọng cần xử lý, thực không tiện lưu lại. Ngày khác trẫm nhất định đến Phượng Nghi cung cùng Tử Đồng dùng bữa, mong Tử Đồng có thể hiểu cho trẫm.”

“Hoàng thượng nếu còn có chuyện quan trọng xử lý, vậy nô tì liền không giữ lại Hoàng thượng. Hoàng thượng tất nhiên là nên lấy quốc sự làm trọng, chờ Hoàng thượng rảnh lại đến bồi nô tì là được.” Hoàng hậu cười cười, nói lời săn sóc.

Tiêu Dục hơi hơi xúc động, tán thưởng:“Tử Đồng thật tốt, tâm trẫm vui mừng.” Nói xong liền mang theo Lưu Đức Phúc ra khỏi đại điện.

Tươi cười trên mặt Hoàng hậu theo bước chân dời đi của Tiêu Dục mà tan dần. Cho đến khi thân ảnh Tiêu Dục biến mất khỏi điện, tươi cười trên mặt Hoàng hậu cũng đã biến mất hầu như không còn. Ngay sau đó thay vào là hận ý cùng lạnh lẽo không cùng.

“Sắc phong Cố Vân Yên cái tiện nhân kia làm Hoàng quý phi? Hừ! Nghĩ cũng đừng nghĩ.” Hoàng hậu khóe môi gợi lên một chút cười lạnh.

Vĩnh Ninh cung

Chạng vạng, Tiêu Dục đúng hạn tiến đến bồi Thái hậu dùng bữa tối. Tiêu Dục nhìn Thái hậu ở đối diện rõ ràng khẩu vị không tệ, lại gắp một khối thịt non ngũ vị nàng thích ăn nhất cho nàng, nói:“Nào! Mẫu hậu nếm thử thịt non ngũ vị hôm nay ngự thiện phòng làm xem như thế nào?”

Thái hậu mặt mày hớn hở tinh tế nhấm nháp miếng thịt Tiêu Dục gắp cho nàng, giây lát, gật đầu khen:“Hương vị không tệ.”

“Lưu Đức Phúc truyền khẩu dụ trẫm, hôm nay cung nhân trực ở Ngự thiện phòng thưởng một tháng bổng lộc.” Tiêu Dục nghe được Thái hậu khen, lúc này giương giọng phân phó.

https://thuviensach.vn

Hai người dùng bữa xong, Tiêu Dục tiếp nhận trà Từ ma ma dâng lên súc miệng. Sau đó Tiêu Dục liền nói chuyện sắc phong Cố Vân Yên với Thái hậu.

Thái hậu vẻ mặt kinh ngạc nhìn về phía Tiêu Dục, chợt thu liễm tươi cười trên mặt nói:“Hồ đồ! Hoàng quý phi cũng xem như là Phó hậu, có quyền chưởng quản lục cung. Từ xưa đến nay, phàm là có chính cung Hoàng hậu liền sẽ không sắc lập Hoàng quý phi, đây là vì duy hộ địa vị chính cung Hoàng hậu ở hậu cung. Con ta sao lại không hiểu được đạo lý này.”

“Mặc dù sắc lập Thục phi làm Hoàng quý phi, Hoàng hậu vẫn như cũ là Hoàng hậu, hai người cũng không có xung đột thực tế.” Tiêu Dục xem thường nói.

“Mẫu hậu biết, Thục phi luôn luôn khiếm ngươi vui, lại sinh cho hoàng gia hai vị hoàng tử, công lao không nhỏ. Cho nên mặc dù ngươi sủng ái nàng quá phận một chút, hậu cung phi tần cũng không ít oán giận, nhưng mẫu hậu đều là mở một con mắt nhắm một con mắt, chưa bao giờ can thiệp. Nhưng hôm nay ngươi dám nói muốn lập nàng làm Hoàng quý phi. Ngươi có tưởng tượng qua trọng thần trong triều sẽ đồng ý sao? Phụ thân của Hoàng hậu-Lưu thừa tướng cùng với thủ hạ môn sinh của hắn sao có thể chấp nhận?”

“Sắc lập phi tần là việc hậu cung của trẫm, quan viên ở trên triều không có quyền can thiệp.” Tiêu Dục bất vi sở động, không chút nào thoái nhượng.

Thấy thế, Thái hậu khuôn mặt giận dữ, lạnh giọng nói:“Hoàng thượng đứng đầu một nước. Gia sự của Hoàng thượng đó là quốc sự. Rút dây động rừng, không khỏi quan viên trên triều lòng người rung chuyển. Hoàng thượng không cần nhiều lời, bất luận như thế nào, ai gia cũng không đồng ý chuyện sắc lập Hoàng quý phi.”

https://thuviensach.vn

Thái hậu thái độ kiên quyết, không có một chút thái độ muốn thỏa hiệp. Tiêu Dục chỉ có đứng dậy cáo từ,“ Vậy thần xin được cáo lui trước, ngày khác sẽ cùng mẫu hậu thương lượng việc này.”

Nhìn bóng dáng Tiêu Dục bị tức giận mà đi, Thái hậu không khỏi vỗ bàn một cái cả giận nói:“Lời ai gia nói, Hoàng thượng nghe không vào sao....” Từ ma ma vội vàng tiến lên một phen khuyên giải an ủi.

Ra khỏi Vĩnh Ninh cung, phiền toái trong lòng Tiêu Dục xua đi không được, nhìn nhìn sắc trời, theo bản năng nói:“Bãi giá Trường Xuân cung!”

Tiêu Dục luôn luôn hiếu thuận, từ khi biết điều sau liền không bao giờ không nể mặt Thái hậu. Ngay cả ngỗ nghịch ý Thái hậu cũng cực ít. Lúc này vì chuyện sắc phong Cố Vân Yên, lại không tiếc cùng Thái hậu tan rã trong không vui.

Cố Vân Yên nhìn Tiêu Dục ở trước mặt sắc mặt không vui, nghi hoặc nói:“Đã xảy ra chuyện gì? Lại khiến Hoàng thượng không vui như thế?”

Tiêu Dục thở dài nói:“Trẫm vừa rồi cùng mẫu hậu đề cập chuyện sắc phong Yên nhi làm Hoàng quý phi. Vốn tưởng rằng dựa vào mẫu hậu yêu thích Yên nhi như vậy, nhất định là sẽ đồng ý với trẫm. Cũng không nghĩ...”

Nhìn mặt biết ý, xem vẻ mặt Tiêu Dục liền biết Thái hậu nhất định là không đồng ý việc sắc phong. ố Vân Yên cười thoải mái nói:“Chỉ cần Yên nhi có thể vẫn làm bạn ở bên người hoàng thượng, Yên nhi liền thấy đủ. Về phần chuyện tấn chức phân vị nô tì cũng không phải thực để ý. Hoàng thượng đừng vì việc này tổn thương tình cảm mẫu tử với lão tổ tông. Nếu đúng như vậy, đó là nô tì mang tội.”

“Trẫm biết Yên nhi không phải người trọng danh lợi. Chỉ là trẫm không muốn ủy khuất ngươi.” Tiêu Dục hòa nhã nói.

https://thuviensach.vn

“Có Hoàng thượng yêu thương, nô tì không ủy khuất.” Cố Vân Yên chủ động ôm Tiêu Dục, đem mặt vùi vào lòng Tiêu Dục.

Nghe được lời Cố Vân Yên nói, trong đầu Tiêu Dục cảm thấy càng thêm kiên định ý niệm sắc lập Cố Vân Yên làm Hoàng quý phi,“Yên nhi yên tâm, trẫm đáp ứng ngươi liền quyết không nuốt lời.”

“Nô tì không còn cầu mong gì, chỉ cầu Hoàng thượng chớ vì Yên nhi làm lão tổ tông buồn. Lão tổ tông tuổi tác lớn, sẽ không chịu nổi. Hoàng thượng đáp ứng Yên nhi đừng tìm lão tổ tông tranh cãi được không?” Cố Vân Yên ôn nhu, nhỏ nhẹ nói.

Ôm thân thể mềm mại của Cố Vân Yên, lại nghe được nàng nói dễ nghe như chim hoàng oanh, Tiêu Dục tâm tình thoáng chốc tốt hơn không ít, không đành lòng cự tuyệt thỉnh cầu của nàng. Tiêu Dục đành phải đáp: “ Sáng mai rẫm liền sai Thu cô cô làm canh tổ yến ngân nhĩ mẫu hậu thích nhất đưa đến Vĩnh Ninh cung, thỉnh cầu nàng tha thứ.”

Trên mặt Cố Vân Yên lộ ra ý cười mê người, dịu dàng nói:“Hoàng thượng thật tốt!”

Đến trừ tịch hôm nay, Tiêu Dục ở Tử Thần điện tổ chức tiệc trừ tịch long trọng. Văn võ bá quan, hậu cung phi tần không một ai vắng mặt.

Trong điện tiếng nhạc không ngừng bên tai, tiếng hoan hô nói cười không ngừng, đầu người qua lại vô cùng náo nhiệt. Ngay tại khi Tiêu Dục cùng mọi người đang say sưa nâng chén, Thái hậu bên cạnh Tiêu Dục không hề có dấu hiệu đột nhiên ngất đi.

“Mẫu hậu! Ngài làm sao vậy? Người tới, mau truyền Thái y!” Tiêu Dục cuống quít thả chén rượu trong tay xuống, nâng Thái hậu đang hôn mê bất tỉnh lên, trên mặt đầy vẻ lo âu.

https://thuviensach.vn

Chương 120

Hoàng hậu vẻ mặt lo lắng giúp đỡ lưng Thái hậu, tiếp theo nhắc nhở Tiêu Dục:“Hoàng thượng, hiện nay mẫu hậu bỗng nhiên té xỉu nhất thời sợ là chưa thể tỉnh lại. Thân mình mẫu hậu quan trọng hơn, tiệc trừ tịch chỉ có thể ngừng. Trước hết ngài để cho dòng họ hoàng thất và văn võ bách quan tan đi?”

Bởi vì Thái hậu bỗng nhiên té xỉu, trong điện mọi người thất kinh cùng lo lắng không thôi. Phía dưới đã là loạn, hoảng hốt vô cùng.

Tiêu Dục nhìn trong điện các đại thần châu đầu ghé tai nghị luận ầm ĩ mà mắt lộ ra mờ mịt, chỉ có thể tạm thời áp chế lo lắng trong lòng, giương giọng nói:“Mẫu hậu bệnh cũ tái phát, tạm thời. Hôm nay tiệc trừ tịch dừng ở đây. Chúng ái khanh trước trở về đoàn tụ cùng người thân trong nhà đi!”

Cung thân vương đứng đầu dòng họ hoàng thất cùng Lưu thừa tướng đứng đầu bách quan tiến lên quan tâm an ủi:“Không biết Thái hậu nương nương thân mình có gì nguy hiểm không? Thần thật là lo lắng, không thể yên tâm rời đi.”

Tiêu Dục âm điệu vững vàng nói:“Hoàng thúc cùng Thừa tướng không cần lo lắng. Mẫu hậu thân mình luôn luôn như thế, cũng không lo ngại, các ngươi có thể an tâm rời đi.”

Tiêu Dục đã lên tiếng, Vung thân vương cùng Lưu thừa tướng đành phải theo lời đứng dậy cáo lui, dẫn dòng họ hoàng thất và văn võ bách quan quỳ xuống hành lễ nói:“Hy vọng Thái hậu nương nương sớm ngày khang phục, chúng thần cáo lui!”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục khẽ gật đầu, tay áo vung lên, mọi người liền khom người lui đi ra ngoài.

Hoàng hậu đứng dậy, trầm giọng phân phó phi tần hậu cung:“Mẫu hậu lâm vào hôn mê, trong điện không nên quá mức hỗn tạp. Để tránh phiền nhiễu mẫu hậu nghỉ ngơi, các ngươi đều lui ra đi.”

Nghe vậy, chúng phi tần cuống quít đứng dậy hành lễ cáo lui,“Nô tì/ tần thiếp cẩn tuân Hoàng hậu nương nương khẩu dụ, nô tì/ tần thiếp cáo lui.”

Cố Vân Yên đang chuẩn bị theo phi tần hậu cung rời đi, lại ngoài ý muốn nghe được thanh âm không rõ ý của Tiêu Dục truyền đến,“Thục phi ở lại đi! Cùng Hoàng hậu chiếu cố mẫu hậu.”

Tiêu Dục vừa nói ra, ở đây mọi người đều bị kinh ngạc. Nhưng kinh ngạc là kinh ngạc, các nàng ngoài việc lặng lẽ phóng cho Cố Vân Yên một ánh mắt hâm mộ cùng ghen tị ra thì cái gì cũng làm không được, chỉ có thể thành thành thật thật nghe lệnh rời đi.

Hoàng hậu đối với việc này cũng không ngăn cản. Chỉ là trong ánh mắt lo lắng lại xen lẫn một ít thứ khác.

Rất nhanh, biết tin, Lưu Viện Phán cùng vài vị ngự y đang trực liền vô cùng lo lắng chạy lại đây. Trong ngày đông rét lạnh này, vậy mà trên trán vài vị ngự y vẫn phủ kín mồ hôi, có thể thấy được bọn họ có bao nhiêu sốt ruột.

“ Mấy nghi thức xã giao thì miễn đi, nhanh xem mẫu hậu. Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Mới vừa rồi còn khỏe mạnh, sao đột nhiên liền hôn mê bất tỉnh.” Nhìn các ngự y chuẩn bị quỳ xuống hành lễ, Tiêu Dục xua tay ngăn cản nói.

“Vâng, chúng thần lĩnh mệnh!” Các ngự y cũng không dám chậm trễ, lên tiếng đáp xong liền trực tiếp tiến lên bắt mạch cho Thái hậu.

https://thuviensach.vn

Câu chuyện tiếp tục dưới đây

Người thứ nhất đi lên là Lưu Viện Phán. Từ ma ma đặt một khăn lụa mỏng trên cổ tay Thái hậu, Lưu ngự y mới tiến hành bắt mạch. Qua thời gian uống cạn chén trà, Lưu ngự y hành nghề nhiều năm lại không có đầu mối. Chỉ thấy sắc mặt hắn ngưng trọng, mày nhíu chặt, trầm ngâm một hồi. Sau đó dưới sự trợ giúp của cung nhân, kiểm tra mắt của Thái hậu, tiếp theo lại quan sát sắc mặt Thái hậu. Giây lát, bất đắc dĩ lắc lắc đầu, sau đó lại bắt mạch.

Một nén nhang sau, Tiêu Dục luôn luôn trầm ổn đã lộ vẻ không kiên nhẫn cùng phiền chán, lo lắng nói:“Như thế nào? Có chẩn ra nguyên nhân mẫu hậu hôn mê?”

Lưu Viện Phán sầu mi khổ kiểm lắc lắc đầu, thỉnh tội:“Vi thần y thuật hữu hạn, không thể chẩn ra nguyên do Thái hậu hôn mê bất tỉnh. Xin Hoàng thượng trách phạt.”

Nghe vậy, Tiêu Dục khuôn mặt lạnh lùng, không lưu tình chút nào nói:“Các ngươi đi lên thay phiên bắt mạch cho mẫu hậu. Bất luận như thế nào, hôm nay nhất định phải tìm ra nguyên nhân mẫu hậu hôn mê, chữa trị tốt cho mẫu hậu. Nếu không, cẩn thận cái đầu của các ngươi!”

Đế vương tức giận, chúng ngự y trong lòng run run, khuôn mặt kích động, lngay cả tay bắt mạch cho Thái hậu cũng khống chế không được run nhẹ.

Các ngự y còn lại cũng như Lưu Viện Phán. Đầu tiên bắt mạch cho Thái hậu, tiếp theo xem xét ánh mắt cùng quan sát thần sắc. Cứ một phen như thế luân phiên, các ngự y đều là mặt như xanh xao, đầu thấp đến không thể thấp hơn, còn kém dập đến trên mặt đất.

Thấy thế, Tiêu Dục không khỏi giận dữ, âm thanh lạnh lùng nói:“Một đám phế vật, cứu không được mẫu hậu, trẫm nuôi các ngươi làm gì?”

https://thuviensach.vn

“Hoàng thượng tha mạng! Hoàng thượng tha mạng.....” Chúng ngự y cuống quít quỳ xuống, dập đầu đồng thanh cầu xin tha thứ.

“Ngay cả nguyên do mẫu hậu té xỉu tìm còn không được, còn có mặt mũi cầu xin tha thứ. Người tới, kéo hết thảy bọn họ ra ngoài chém.” Bởi vì quá mức lo lắng bệnh tình của Thái hậu, Tiêu Dục lo âu bất an dĩ nhiên mất bình tĩnh cùng trầm ổn trước nay.

“Hoàng thượng bớt giận, hiện nay mẫu hậu nguyên nhân hôn mê bất tỉnh chưa rõ, còn cần nhóm Thái y cứu trị. Không bằng cho bọn hắn thêm một lần cơ hội, để bọn họ cố hết sức cứu trị mẫu hậu, lập công chuộc tội. Đợi mẫu hậu tỉnh lại, Hoàng thượng lại quyết định xử trí bọn họ như thế nào cũng không muộn.” Hoàng hậu tiến lên ý bảo các thị vệ đang chuẩn bị áp giải ngự y lui ra, tiếp theo khuyên can Tiêu Dục.

Cố Vân Yên cũng khuyên bảo,“Hoàng hậu nương nương nói rất đúng, mong Hoàng thượng cân nhắc, cho chúng Thái y một cái cơ hội lập công chuộc tội.”

Hoàng hậu cùng Cố Vân Yên hợp lực khuyên bảo, Tiêu Dục chỉ phải từ bỏ, mặt không chút thay đổi nói:“ Nể tình Hoàng hậu cùng Thục phi nói đỡ cho các ngươi, trẫm liền cho các ngươi một cơ hội nữa. Nếu là ba ngày sau, mẫu hậu vẫn chưa thể tỉnh lại, trẫm chém đầu hết tất cả các ngươi.”

“Vi thần tạ Hoàng thượng tha mạng! Tạ Hoàng thượng tha mạng! Tạ Hoàng hậu nương nương cùng Thục phi nương nương nói giúp!” Sống sót sau tai nạn, các ngự y dập đầu tạ ơn, lúc này phía sau lưng quan phục của bọn họ đã ướt cả mảng lớn.

Hoàng hậu nhìn thoáng qua Thái hậu hai mắt nhắm nghiền trên giường, ôn nhu nói:“Nơi này quá mức đơn sơ, chỉ sợ đối bệnh tình của mẫu hậu bất lợi. Hoàng thượng vẫn là trước hết sai người đưa mẫu hậu về Vĩnh Ninh cung cho thỏa đáng.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục gật đầu, thoáng mỏi mệt nói:“Trẫm tự mình đưa mẫu hậu hồi cung. Nếu không, trẫm không yên lòng mẫu hậu.”

“Nô tì cũng lo lắng bệnh tình mẫu hậu. Mong Hoàng thượng cho phép nô tì hộ tống mẫu hậu hồi Vĩnh Ninh cung.” Hoàng hậu sắc mặt thành khẩn nói.

Tiêu Dục xem Cố Vân Yên nói:“Hạo Nhi cùng tiểu Tứ Nhi còn cần Yên nhi chiếu cố, Yên nhi về Trường Xuân cung trước đi. Mẫu hậu nơi này có trẫm cùng Hoàng hậu nhìn là được. Vừa có tin tức trẫm sẽ lập tức phái người báo cho Yên nhi biết.”

“Vâng! Nô tì tuân mệnh, nô tì cùng Hạo Nhi sẽ sao chép kinh văn, cầu Phật tổ phù hộ lão tổ tông sớm ngày tỉnh lại.” Cố Vân Yên tuy rằng cảm thấy lo lắng cho Thái hậu, nhưng vẫn là vâng theo lời Tiêu Dục phân phó.

Cố Vân Yên hành lễ cáo lui với Tiêu Dục cùng Hoàng hậu,“Làm phiền Hoàng thượng cùng Hoàng hậu nương nương, nô tì xin được cáo lui trước.” Lễ xong, nàng mang theo đám người Thị Họa trở về Trường Xuân cung.

Trong chủ điện Trường Xuân cung, Cố Vân Yên sắc mặt ngưng trọng trầm giọng phân phó:“Các ngươi đều đi xuống đi. Không có lệnh của bản cung, bất luận kẻ nào cũng không được đi vào.”

“ Vâng, nô tài/ nô tỳ tuân mệnh.” Ngoại trừ Thị Thư cùng Thị Họa, cung nhân còn lại lúc này đều lui đi ra ngoài.

Cố Vân Yên ngồi xuống chủ vị, tay phải đặt lên trên bàn bên cạnh, ngón tay ngọc nhẹ nhàng gõ mặt bàn, trầm tư một hồi, nói:“Thái hậu ở tiệc trừ tịch té xỉu, tuyệt không phải là ngẫu nhiên. Tuy rằng bản cung bây giờ còn không xác định phương diện này cất dấu cái âm mưu gì, nhưng bản cung luôn luôn có một loại dự cảm chuyện lần này mười phần là hướng về phía bản cung.”

https://thuviensach.vn

Nghe được Cố Vân Yên nói, Thị Thư cùng Thị Họa không khỏi lộ ra bất an.

“Chủ tử, vậy phải làm gì cho tốt? Chúng ta cũng không thể ngồi chờ chết a!” Thị Họa thốt ra.

Cố Vân Yên cụp mắt không nói, sau một lúc lâu, phút chốc nhìn về phía Thị Họa nói:“Lý Thần y trước khi rời đi có báo cho ngươi hành tung của hắn không?”

Thị Họa lắc đầu,“Chưa từng, sư phụ từ sau kji rời núi liền không ở lại nơi nào lâu. Nô tỳ cũng không biết lão nhân gia hắn hiện tại ở nơi nào. Nhưng sư phụ từng nói, nếu là nô tỳ ngày nào đó nhớ hắn, có thể thông qua dùng bồ câu đưa tin báo cho lão nhân gia hắn biết, hắn sẽ vào cung gặp nô tỳ.”

Lý Thần y lập công lớn trong dịch bệnh Tể châu, Tiêu Dục vốn muốn thưởng lớn cho hắn, nhưng đều bị hắn từ chối. Vì tiện cho hắn chu du các nơi, ven đường cứu người, hắn đặc biệt xin Tiêu Dục một lệnh bài tùy thời có thể thông qua bất kì trạm gác nào, trong đó cũng bao gồm vào cung. Trước khi đi tặng một con bồ câu cho Thị Họa nuôi nấng, dặn Thị Họa thông qua bồ câu đưa tin cho hắn.

Cố Vân Yên vốn tưởng rằng vô vọng, khi nghe Thị Họa nói câu sau, nhất thời hai mắt sáng ngời, thanh âm mang theo kích động nói:“Mau, dùng bồ câu đưa tin cho sư phụ ngươi. Nói mạng người quan trọng, thỉnh hắn hoả tốc tới tương trợ. Chậm trễ thì thầy trò các ngươi sợ là đời này không có cơ hội gặp lại!”

Thị Họa gật đầu, vội vàng nói:“Chủ tử yên tâm, nô tỳ liền đi dùng bồ câu đưa tin cho sư phụ, thỉnh hắn tiến đến tương trợ.” Nói xong, liền viết một phong thư, dùng bồ câu đưa tin cho Lý Thần y.

https://thuviensach.vn

Ba ngày sau, các ngự y hao hết khổ tâm, đem hết tất cả chiêu thức ra vẫn không khiến Thái hậu tỉnh lại. Thái hậu tựa như đang ngủ vậy. Bất luận bọn họ đút thuốc châm kim như thế nào vẫn là bất tỉnh.

Ba ngày ba đêm các ngự y không có nhắm mắt dĩ nhiên tâm khí lao lực quá độ, lúc này lại thấp thỏm lo âu đợi Tiêu Dục xử lý bọn họ.

Tiêu Dục lâm triều một chút liền vội chạy tới Vĩnh Ninh cung, vừa bước vào hậu thất liền gấp không thể chờ hỏi:“Mẫu hậu tỉnh lại không, bệnh tình có chuyển biến tốt hay không?”

Chúng Thái y cúi đầu không nói, không dám nhìn vẻ lo âu trên mặt đế vương thêm một chút nào. Rơi vào đường cùng, thân là Viện xử thái y viện Lưu ngự y chỉ đành vẻ mặt suy sụp đi ra đáp lời,“Vi thần vô năng, không thể chữa khỏi cho Thái hậu nương nương, vi thần đáng tử tội!”

Nếu nói ba ngày trước Tiêu Dục còn có chút nhẫn nại, như vậy ba ngày sau tính nhẫn nại của hắn đã bị lo lắng cùng bất an kéo đi hết.

“Kỳ hạn ba ngày trẫm cho các ngươi đã đến, các ngươi không thể cứu tỉnh mẫu hậu, cô phụ kỳ vọng của trẫm. Vậy trẫm cũng không cần giữ lại các ngươi. Người đâu! Đem đám lang băm này kéo xuống xử tử.” Tiêu Dục phẫn nộ quát.

Ở ngoài cửa một đội thị vệ chờ đợi, nghe thấy Tiêu Dục phân phó lập tức tiến vào, ôm quyền nói:“ Vâng!” Nói xong liền tiến lên chế trụ các ngự y.

“Hoàng thượng tha mạng! Hoàng thượng tha mạng! Van cầu Hoàng thượng tha mạng a...” Các ngự y kinh hách vô hạn không quên dập đầu cầu xin tha thứ. Trong lúc nhất thời, tiếng cầu xin tha thứ vang vọng khắp bên trong.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục thờ ơ, thần sắc lạnh lùng đứng thẳng, hai mắt không hề chớp nhìn chăm chú vào Thái hậu giống như đang ngủ yên trên giường.

Trong sợ hãi, không biết là ngự y nào thốt ra:“Hoàng thượng tha mạng, Thái hậu nương nương là bị người hạ vu cổ a!”

Nghe vậy, Tiêu Dục phút chốc xoay người lại, khiếp sợ nói:“Ngươi nói cái gì? Đem lời ngươi vừa mới nói lặp lại lần nữa.”

Phùng Thái y vẻ mặt bất cần, chỉ thấy hắn không nhìn ánh mắt ám chỉ của các Thái y khác, nói với Tiêu Dục:“Hồi Hoàng thượng, không phải chúng thần y thuật không tinh, mà là Thái hậu nương nương trúng vu cổ thuật, cho nên chúng thần mới hết cách.”

Tiêu Dục chất vấn Lưu Viện Phán, nói:“Hắn nói đều là thật?”

Lưu Viện Phán cúi đầu, trốn tránh ánh mắt Tiêu Dục.

“Trẫm hỏi ngươi hắn nói là thật hay không? Nếu không phải trẫm sẽ diệt cả nhà ngươi, ngươi tốt nhất thành thật trả lời trẫm.” Thanh âm của Tiêu Dục lạnh như băng, không có một tia cảm tình.

Lưu Viện Phán không tiếng động thở dài, sau đó đáp lời:“Thái hậu nương nương không có dấu hiệu gì đột nhiên hôn mê bất tỉnh. Chúng thần hết ngày này đến ngày khác tiến hành trị liệu cho Thái hậu nương nương, nhưng bất luận là dùng thuốc hay châm kim Thái hậu nương nương vẫn không có một chút dấu hiệu tỉnh lại. Theo quan sát của chúng thần đối với Thái hậu nương nương, Thái hậu nương nương không giống như là trúng độc lại không có khả năng là bị thương. Vậy giải thích duy nhất cũng chỉ có..... Thần sợ hãi!”

Ở tiền triều, vu cổ thuật từng dẫn phát một hồi thảm án tinh phong huyết vũ. Hơn nữa vu cổ thuật là thông qua nguyền rủa người khác để đạt mục đích, là việc xấu xa ngoan độc, bởi vậy vẫn bị liệt vào cấm thuật.

https://thuviensach.vn

Đây cũng là vì sao sinh nhật của Hoàng thượng cùng Thái hậu, Hoàng hậu phải giữ bí mật đối với bên ngoài, cực ít người biết cụ thể là ngày nào. Nuyên nhân là vì phòng ngừa người có ác ý sử dụng vu cổ thuật với bọn họ.

Vẫn chỉ là nghe vu cổ thuật trong lời đồn, bỗng nhiên phát sinh ở trên người mẫu hậu mình, có thể nghĩ Tiêu Dục lúc này là khiếp sợ cùng phẫn nộ tới cỡ nào.

“Làm sao biết mẫu hậu rốt cuộc có phải bị người hạ vu cổ hay không?” Một hồi lâu sau Tiêu Dục lại hỏi.

Lưu Viện Phán trầm ngâm một hồi, do dự nói:“Này... Chúng thần chưa bao giờ tiếp xúc qua vu cổ thuật, có lẽ Khâm Thiên Giám sẽ biết cũng nói không chừng.”

Nghe xong Lưu Viện Phán nói, Tiêu Dục không chút do dự nói:“Mau truyền Khâm Thiên Giám!”

“Vâng! Chủ tử đợi một lát, nô tài liền đi thông truyền Khâm Thiên Giám tiến đến diện thánh.” Lưu Đức Phúc lúc này bước ra khỏi hàng cung thanh nói, nói xong, khom người lui đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Chương 121

Cái chương dài lê thê...

“Hồi bẩm Hoàng thượng, thuật vu cổ xấu xa ngoan độc. Đầu tiên bắt nguồn từ Miêu Cương, rồi sau đó dẫn vào Trung Nguyên. Bởi vì tiền triều xảy ra một vụ thảm án nên bị liệt vào cấm thuật. Những năm gần đây vẫn chưa nghe nói lại có thuật vu cổ xuất hiện.” Khâm Thiên Giám hai tay ôm quyền cung kính nói.

“Mẫu hậu vô cớ ngất xỉu, chúng Thái y hao hết sức chín trâu hai hổ cũng không thể tra ra nguyên nhân mẫu hậu hôn mê bất tỉnh. Ngươi có nhìn ra được mẫu hậu là bị nhân hạ vu cổ hay không?”

Tiêu Dục nói vừa dứt, Khâm Thiên Giám lúc này mặt hiện kinh ngạc, tiếp theo cúi đầu nói:“Vi thần cố sức thử một lần.” Nói xong, đi tới trước giường, quan sát một chút khuôn mặt của Thái hậu.

Tiếp theo lấy ra từ trong lòng ngực một cái bát quái, sau đó đi tới cửa, quan sát thiên tượng, bấm suy tính lịch pháp.

Một hồi lâu sau, mặt lộ vẻ vẻ kinh hoảng, nói:“Khởi bẩm Hoàng thượng, vi thần ba ngày trước có xem thiên tượng, liền nhận thấy được tinh tú dị thường, trăng bị bao phủ. Hiện nay vi thần bấm tay suy tính, Thái hậu nương nương quả thật là bị người hạ cổ.”

Nghe vậy, Tiêu Dục sắc mặt tức giận, âm thanh lạnh lùng nói:“Người nào to gan lớn mật như thế? Dám xuống tay với mẫu hậu của trẫm. Chán

https://thuviensach.vn

sống rồi sao!”

Khâm Thiên Giám cúi đầu, cẩn thận nhìn nhìn bát quái trong tay một hồi, chợt cung thanh nói:“Mười hai sao chiếu mệnh, sao thứ năm ở phương bắc lu mờ. Kẻ hạ cổ lên Thái hậu ở hướng tây bắc của hậu cung.”

Tiêu Dục cũng không quay đầu lại nói:“Lưu Đức Phúc lập tức đi tra rõ cho trẫm, ở hướng tây bắc của hậu cung có những phi tần nào?”

“ Vânh! Nô tài tuân mệnh.” Lưu Đức Phúc lĩnh mệnh mà đi.

“Làm sao biết là ai hạ cổ lên mẫu hậu?” Tiêu Dục lại hỏi Khâm Thiên Giám.

“Người hạ cổ sẽ dùng gỗ, đất hoặc giấy bố linh tinh làm thành hình nhân của đối tượng bị hạ. Trên hình nhân sẽ viết ngày sinh tháng đẻ của kẻ thù, rồi đem hình nhân giấu ở giấu đi. Mỗi ngày nguyền rủa hoặc dùng tên đâm lên, dùng kim châm vào, mãi đến khi người bị hạ cổ chết đi mới thôi. Hoàng thượng nếu muốn tra ra thủ phạm thật phía sau màn, chỉ sợ phải lục soát hậu cung.”

Khâm Thiên Giám vừa mới dứt lời, liền nghe được ngoài cửa truyền đến thanh âm the thé của tiểu thái giám xướng lên,“Hoàng hậu nương nương đến!”

“Nô tì thỉnh an Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn phúc kim an!” Hoàng hậu dịu dàng nói.

“Tử Đồng tới rồi!” Tiêu Dục sắc mặt không vui nói.

“Ân! Nô tì trong lòng nghĩ đến bệnh tình của mẫu hậu, xử lí xong mấy việc vặt vãnh liền chạy tới.” Hoàng hậu gật đầu.

https://thuviensach.vn

“Vi thần tham kiến Hoàng hậu nương nương, nương nương thiên tuế! Thiên tuế! Thiên thiên tuế!” Đợi Tiêu Dục miễn lễ cho Hoàng hậu xong, Khâm Thiên Giám vội vàng tiến lên thỉnh anHoàng hậu.

Hoàng hậu nghe tiếng nhìn lại, thấy Khâm Thiên Giám xuất hiện, thần sắc mờ mịt nhìn về phía Tiêu Dục, nghi hoặc khó hiểu:“Đã xảy ra chuyện gì? Khâm Thiên Giám sao lại xuất hiện trong tẩm phòng của mẫu hậu?”Tiêu Dục ôn hoà nói:“ Đợi chút Tử Đồng sẽ hiểu được rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!” Vài chữ cuối cùng Tiêu Dục không khỏi cất cao âm điệu.

Thấy thế, Hoàng hậu thu liễm vẻ mặt, yên lặng đứng một bên, không dám nhiều lời nữa.

Qua thời gian một nén nhang, Lưu Đức Phúc đi rồi quay lại, bẩm báo với Tiêu Dục “Hồi bẩm chủ tử, Hoa Thanh cung cùng Trường Xuân cung ở hướng tây bắc. Ở Hoa Thanh cung theo thứ tự là Huệ phi nương nương, Đỗ chiêu nghi nương nương cùng với Liễu quý nhân, mà Trường Xuân cung còn lại là... Là Thục phi nương nương.” Lưu Đức Phúc lặng lẽ đánh giá thần sắc Tiêu Dục, tạm dừng rồi lại nói tiếp.

Tiêu Dục không do dự bao lâu, liền giương giọng phân phó nói:“Đi, dẫn người bao vây Hoa Thanh cung, tỉ mỉ điều tra rõ ràng cho trẫm. Trẫm muốn nhìn xem là người phương nào cả gan làm loạn, không tiếc mạo hiểm bị diệt tộc mà hạ cổ lên mẫu hậu.”

“Cái gì..... Cái gì? Hạ cổ... Ý hoàng thượng là mẫu hậu sở dĩ vẫn hôn mê bất tỉnh, là có người sử dụng... thuật vu cổ lên mẫu hậu?” Hoàng hậu cực độ khiếp sợ, đến nỗi nói chuyện cũng không trôi chảy.

Tiêu Dục vung tay áo bào, hừ lạnh nói:“Hừ, đợi trẫm bắt được kẻ kia, nhất định phải giết cả nhà hắn.”

“Buồn cười, buồn cười! Hậu cung cư nhiên có kẻ to gan lớn mật như vậy. Dám can đảm ở dưới mí mắt Hoàng thượng cùng nô tì hạ cổ lên mẫu

https://thuviensach.vn

hậu. Một hồi tra ra hung phạm, nô tì sẽ là người đầu tiên không tha cho nàng.” Khiếp sợ vô cùng, Hoàng hậu vẻ mặt vẻ giận dữ.

“Tử Đồng ngồi xuống đợi cùng trẫm đi!” Tiêu Dục nhìn không chớp mắt nói.

Hai khắc sau, Lưu Đức Phúc chạy trở về,“Khởi bẩm chủ tử, nô tài dẫn người bao vây Hoa Thanh cung, trong trong ngoài ngoài lục soát kĩ, vẫn không phát hiện có gì không ổn.”

“Nhất định là các ngươi chưa cẩn thận điều tra, cho nên không phát hiện chứng cớ. Lại đi soát cho trẫm! Bất luận như thế nào nhất định phải tìm ra vật thi cổ, quật ba thước cũng phải tìm ra cho trẫm!” Tiêu Dục thái độ kiên quyết, khuôn mặt giận dữ nói.

“Là nô tài hành sự bất lực, nô tài sẽ dẫn người tiến đến điều tra lại, mong chủ tử không tức giận.” Nói xong, Lưu Đức Phúc cuống quít lui xuống.

“Hoàng thượng bớt giận, nếu đã xác định là người ở Hoa Thanh cung cùng Trường Xuân cung gây nên, chúng ta tốn thêm chút thời gian cũng không sao. Tóm lại là trốn không thoát đâu.”

Nghe được Hoàng hậu nói, Tiêu Dục im lặng.

Sau nửa canh giờ, Lưu Đức Phúc uổng hết công sức co rúm đầu, kiên trì nói:“Khởi bẩm chủ tử, nô tài dựa theo ngài phân phó lục soát trước sau tromg ngoài Hoa Thanh cung, ngay cả lục soát đến ba lần, vẫn là không có thể tìm ra hình nhân trong miệng Khâm Thiên Giám. Nô tài đáng chết!”

“Phế vật! Ngay cả chút việc nhỏ ấy cũng làm không xong. Trẫm không phải nói quật ba thước đất cũng phải tìm ra vật dơ bẩn kia sao?” Tiêu Dục phút chốc vỗ bàn một cái, giận không thể át.

https://thuviensach.vn

“Cái gì có thể nô tài đều đã đào... “ Lưu Đức Phúc bị Tiêu Dục tức giận sợ tới mức cổ co rụt lại, tiếp theo nhỏ giọng than thở. “Hướng tây bắc trừ bỏ Hoa Thanh cung còn có Trường Xuân cung, Hoàng thượng sao không cho người lục soát Trường Xuân cung. Chắc là người ở Trường Xuân cung gây nên cũng không chừng.” Khâm Thiên Giám lớn gan nhắc nhở.

“Làm càn! Thục phi là người ngươi có thể tùy ý chửi bới? Hay là ngươi thấy bản thân sống được quá lâu rồi?” Tiêu Dục phẫn nộ quát.

“Vi thần nói lỡ, vi thần đáng chết, vi thần đáng chết! Cầu Hoàng thượng tha mạng...” Khâm Thiên Giám cuống quít dập đầu cầu xin tha thứ.

“Cẩn thận đầu của ngươi. Thục phi muội muội làm người như thế nào, bản cung là rõ ràng. Nàng nhất định sẽ không làm ra hành vi đại nghịch bất đạo này. “ Hoàng hậu vẻ giận dữ trách cứ Khâm Thiên Giám, ngược lại nhìn Tiêu Dục nói:“Chỉ là mẫu hậu đã hôn mê ba ngày ba đêm, còn như vậy đi xuống, chỉ sợ... Cho nên nô tì nghĩ vẫn là tìm ra kẻ phía sau màn để cứu mẫu hậu quan trọng hơn. Vì tránh miệng người thị phi cùng tránh cho bỏ qua dấu vết gì để lại, Hoàng thượng không đề phòng cũng nên cho người điều tra Trường Xuân cung một chút. Nếu là không có gì khả nghi, cũng tiện giúp Thục phi muội muội tẩy thoát hiềm nghi.” Hoàng hậu lời nói thâm tình.

Tiêu Dục vốn định một ngụm cự tuyệt, châm chước lại cảm thấy Hoàng hậu nói không phải không có lý nên gật đầu ngầm đồng ý.

Ngay tại trước khi Lưu Đức Phúc chuẩn bị xoay người rời đi, chợt nghe Tiêu Dục nói:“ Vẫn để trẫm tự mình đi một chuyến đến Trường Xuân cung đi, để tránh Thục phi nghĩ nhiều.”

Nghe được Tiêu Dục nói lời này, Hoàng hậu tâm sinh không vui, nhưng trên mặt không hiện, nói:“ Vậy nô tì cùng đi với Hoàng thượng, cũng tiện an ủi Thục phi muội muội.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục từ trong lỗ mũi nhẹ nhàng phát ra một từ "Ừ!", xem như đáp ứng yêu cầu của Hoàng hậu.

Đây là lần đầu tiên từ khi Cố Vân Yên vào cung tới nay, Tiêu Dục dẫn nhiều người giá lâm Trường Xuân cung như vậy. Trong những người này còn bao gồm Hoàng hậu. Không cần nhiều lời, Cố Vân Yên cũng biết là việc lớn không tốt. Hơn nữa cái đại sự này tuyệt đối là hướng về phía chính mình. Gần đây trừ bỏ Thái hậu vô cớ hôn mê bất tỉnh ra, có vẻ cũng không còn việc gì. Xem ra tội danh mưu hại Thái hậu sẽ đổ lên trên đầu mình, Cố Vân Yên nghĩ thầm.

"Nô tì cung nghênh Hoàng thượng, Hoàng hậu nương nương!" Cố Vân Yên khuôn mặt mang theo ý cười thản nhiên, tiến đến nghênh giá.

"Thục phi không cần đa lễ, đứng lên đi!" Tiêu Dục đạm thanh miễn lễ Cố Vân Yên.

"Không biết Hoàng thượng cùng Hoàng hậu nương nương lúc này giá lâm Trường Xuân cung vì chuyện gì?" Cố Vân Yên sau khi nhìn chung quanh một vòng đám người Tiêu Dục mang đến, nói thẳng vào vấn đề.

"Nói đến thì dông dài, đợi vào trong điện trẫm sẽ từ từ nói cho ngươi nghe." Tiêu Dục khoát tay áo, nói xong chính mình dẫn đầu đi vào.

Hoàng hậu theo sát phía sau, Cố Vân Yên lộ ra một chút tươi cười chua xót, bất đắc dĩ đi theo.

Đợi ba người vào chủ điện Trường Xuân cung, sau khi lần lượt ngồi xuống, Tiêu Dục nhìn về phía Cố Vân Yên giải thích:"Mẫu hậu hôn mê ba ngày, các ngự y đều không tra ra mẫu hậu vì sao té xỉu. Đến nay cũng không thể cứu tỉnh mẫu hậu. Hôm nay trẫm mới biết được mẫu hậu là bị người hạ cổ, mới có thể bị như thế. Khâm Thiên Giám quan sát thiên tượng, suy tính ra kẻ mưu hại mẫu hậu ở Hoa Thanh cung cùng Trường Xuân cung. Vừa rồi trẫm đã cho Lưu Đức Phúc dẫn người điều tra Hoa Thanh

https://thuviensach.vn

cung, tới tới lui lui lục soát ba lần, vẫn không thể phát hiện có gì không ổn. Cho nên...”Quả nhiên, Cố Vân Yên trong lòng cười lạnh, trên mặt lại chính là không vui không buồn tiếp lời Tiêu Dục:“Cho nên Hoàng thượng hiện tại dẫn người tiến đến, muốn điều tra Trường Xuân cung của nô tì, nhìn xem nơi này có vật dơ bẩn kia hay không?”

Tiêu Dục nghẹn lời, đang muốn nói cái gì đó liền nghe được Hoàng hậu ôn nhu nói:“Thục phi muội muội không cần hiểu lầm. Hoàng thượng cùng bản cung một chút cũng không có ý hoài nghi muội muội. Chỉ là hiện nay mẫu hậu vẫn hôn mê bất tỉnh. Cứ thế đi xuống sợ sinh biến cố. Hơn nữa Khâm Thiên Giám suy tính ra hướng tây bắc liền chỉ có Hoa Thanh cung cùng Trường Xuân cung. Nay Hoa Thanh cung đã lục soát, cũng chỉ cònTrường Xuân cung của muội muội. Muội muội làm người như thế nào Hoàng thượng cùng bản cung tất nhiên là rõ ràng, cũng tin tưởng muội muội là vạn vạn sẽ không hồ đồ như thế. Chỉ là người bên ngoài chưa hẳn nghĩ vậy. Vì tránh thị phi Hoàng thượng không thể không làm cái hình thức, cho người cũng điều tra Trường Xuân cung một lần. Kể từ đó, cũng có thể trả cho muội muội một cái trong sạch.”

Lời này của Hoàng hậu ý tứ chính là ngươi nếu không có làm, vậy ngươi liền thoải mái cho người ta lục soát đi. Nếu không chính là trong lòng ngươi có quỷ, không dám cho người ta lục. Hoàng hậu nói vậy thành công ngăn chặn mọi lý do lấy cớ để Cố Vân Yên cự tuyệt soát cung.

“Hoàng hậu nương nương nếu đã nói như thế, nô tì nhiều lời vô ích! Nô tì người sáng mắt không làm chuyện đuối lý. Tất nhiên là không sợ soát cung, tùy các ngươi lục soát.” Nói xong liền hạ mi mắt, không hề nói nữa, chỉ im lặng chờ kết quả.

Sau khi được Cố Vân Yên đồng ý, Lưu Đức Phúc dẫn người điều tra Trường Xuân cung.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng Cố Vân Yên trên mặt biểu hiện thong dong trấn tĩnh, nhưng lúc này chỉ có chính nàng biết trái tim mình đập nhanh ra sao. Nàng có một loại dự cảm xấu, giống như biết Lưu Đức Phúc sẽ tìm ra vật dơ bẩn kia ở Trường Xuân cung.

Thời gian trôi qua rất chậm, mỗi một phân mỗi một giây đối với Cố Vân Yên mà nói đều là một loại dày vò. Hiện tại Cố Vân Yên giống như kẻ tội phạm đang chờ đợi tuyên án. Bất an, chờ đợi, sợ hãi đồng thời xông lên đầu.

Trong điện ba người không nói gì, chỉ kiễng chân đợi Lưu Đức Phúc mang kết quả về.

Một khắc sau, Lưu Đức Phúc sắc mặt tái nhợt trở lại trong điện.

“Như thế nào? Có chỗ không ổn?” Trong lời Tiêu Dục hỏi vô ý toát ra vẻ khẩn trương.

Cố Vân Yên vừa nhìn thấy vật Lưu Đức Phúc cầm trong tay, trong lòng không khỏi lộp bộp một tiếng, tim đều nhảy đến cổ họng.

“Khởi bẩm chủ tử, nô tài tìm ra vật này dưới tàng hoa đào ở hậu viện Trường Xuân cung.” Nói xong liền xốc vải đỏ lên, bên trong là một hình nhân may tinh xảo. Có điều hình nhân này toàn thân ghin đầy ngân châm, mặt sau còn viết một loạt chữ thật nhỏ. Tiêu Dục nhìn kỹ, rõ ràng phát hiện trên đó viết là ngày sinh tháng đẻ của Thái hậu, lúc này đồng tử co rụt lại.

Theo Lưu Đức Phúc đi vào, Khâm Thiên Giám tiến lên một bước nói:“Khởi bẩm Hoàng thượng, hình nhân ghim đầy kim châm này chính là dùng để hạ cổ lên Thái hậu nương nương.”Khâm Thiên Giám vừa nói ra, Tiêu Dục còn chưa kịp nói cái gì, liền thấy được Hoàng hậu giành trước một bước chỉ vào Cố Vân Yên phẫn nộ quát:“Bản cung thế nào cũng không nghĩ đến ngươi lại làm ra hành vi đại nghịch bất đạo như thế. Ngươi làm cho bản cung quá thất vọng rồi. Uổng cho Hoàng thượng cùng bản cung tin

https://thuviensach.vn

tưởng ngươi như vậy. Cho đến vừa rồi bản cung còn tin tưởng vững chắc ngươi sẽ không phạm vào tội lớn ngập trời không thể tha thứ này! Mẫu hậu luôn luôn yêu thương ngươi, chưa từng nghĩ ngươi có thể tâm ngoan thủ lạt gia hại lão nhân gia nàng. Bản cung biết, mẫu hậu ngăn cản Hoàng thượng sắc phong ngươi làm Hoàng quý phi. Bởi vậy ngươi đối với nàng tâm sinh bất mãn, ghi hận trong lòng. Nhưng bất luận như thế ngươi cũng không nên sử dụng thuật vu cổ với mẫu hậu a! Hồ đồ, ngươi quả thực là hồ đồ hết mức rồi."

Đối với hành động lớn tiếng át người cùng lời nói tự suy đoán của Hoàng hậu, Cố Vân Yên vẫn chưa nói thêm cái gì. Chỉ là ánh mắt chân thành nhìn về phía Tiêu Dục, nói ngắn gọn mà kiên định: " Bất luận Hoàng thượng có tin hay không, nô tì đều không có làm chuyện gì có hại cho lão tổ tông, càng không có hạ cổ lên lão tổ tông."

Tiêu Dục nhìn lại Cố Vân Yên, ngữ khí không rõ:"Hiện nay ở trong cung ngươi lục soát ra thứ này, ngươi có chứng cớ chứng minh mình trong sạch không?"

Cố Vân Yên khẽ lắc đầu, thẳng thắn nói:"Nô tì không có chứng cớ gì chứng minh không phải nô tì gây nên."

Tiêu Dục bình tĩnh nhìn chăm chú vào ánh mắt Cố Vân Yên, tựa hồ muốn từ trong mắt Cố Vân Yên nhìn ra chút cái gì. Cố Vân Yên thản nhiên nhìn lại.

"Niệm tình mẫu hậu ngày thường đối đãi ngươi không tệ, đem giải dược giao ra đây, không nên ép bản cung tra tấn." Lời Hoàng hậu nói thành công hấp dẫn lực chú ý của Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên.

"Nô tì nói nô tì không có gia hại lão tổ tông. Nếu Hoàng hậu nương nương một lòng nhận định là nô tì gây nên, nô tì không còn lời nào để nói." Cố Vân Yên thu hồi tầm mắt nói.

https://thuviensach.vn

“Chân tướng sự tình còn chưa điều tra rõ, Tử Đồng sao có thể tùy ý dụng hình!” Tiêu Dục nói thoáng mang theo trách cứ.

“Nô tì biết Hoàng thượng luôn luôn đối yêu thương Thục phi, ngay cả nô tì cũng xem nàng như muội muội mà đối đãi, trong ngày thường đối với nàng chiếu cố nhiều hơn. Hoàng thượng cùng nô tì cũng không nguyện ý tin tưởng nàng là nguowid mưu hại mẫu hậu. Chỉ là hiện tại chứng cớ ở trước mắt. Mặc dù nô tì muốn không tin cũng không được. Hơn nữa mẫu hậu tình huống nguy cấp, không thể trì hoãn thêm. Vì cứu mẫu hậu một mạng, nô tì không tiếc ra hạ sách này, cũng muốn làm tròn hiếu đạo con dâu.”

Đánh rắn đánh giập đầu, Hoàng hậu thật sự là am hiểu sâu câu nói này. Quả nhiên, ngay sau đó trách cứ trên mặt Tiêu Dục dần dần phai nhạt đi.

Lời ấy đúng là uy hiếp được Tiêu Dục. Tiêu Dục luôn luôn coi trọng hiếu đạo, thân là nhi tử của Thái hậu tất nhiên phải so với Hoàng hậu con dâu này càng thêm hiếu thuận. Nếu không Tiêu Dục làm thiên tử Đại Chiêu như thế nào? Làm sao đối mặt với người trong thiên hạ?

Tiêu Dục ngược lại hỏi Khâm Thiên Giám,“Không có giải dược, còn có biện pháp khác giải trừ vu cổ không?”

Khâm Thiên Giám cố gắng hồi tưởng một hồi nói:“Vi thần từng thấy trong một quyển sách cổ có ghi chép về thuật vu cổ, trên mặt có đề cập giải trừ phương pháp vu cổ. Bởi vì vu cổ là từ oán hận cùng nguyền rủa của người hạ cổ mà thành, cho nên cần máu từ tim của kẻ đó làm thuốc dẫn. Như thế liền có thể lấy ra hết cổ trên người bị hạ cổ.”Nghe vậy, Tiêu Dục, Cố Vân Yên đều kinh hãi, chợt trăm miệng một lời nói:“Cái gì? Máu từ tim?”

“Đúng là như thế, trừ cách này ra không có phương pháp nào khác.” Khâm Thiên Giám ngữ khí chắc chắc.

https://thuviensach.vn

Nghe được Khâm Thiên Giám không chút do dự trả lời, Tiêu Dục lâm vào trầm tư.

“Hoàng thượng, mệnh của mẫu hậu quan trọng hơn, ngài không thể lại do dự. Nếu còn tiếp tục kéo dài, vạn nhất mẫu hậu có cái gì không hay xảy ra...” Vậy làm sao cho phải?

“Im miệng, mẫu hậu không có việc gì. Ngươi chớ nguyền rủa mẫu hậu.” Tiêu Dục lớn tiếng quát chặn lại lời Hoàng hậu sắp nói ra.

Hoàng hậu gả cho Tiêu Dục 10 năm, đây là lần đầu Tiêu Dục ở trước mặt người khác nạt nộ Hoàng hậu. Điều này làm cho Hoàng hậu trừ bỏ kinh hách ra càng thêm trái tim băng giá cùng không cam lòng.

“Nô tì nhất thời lo lắng mẫu hậu, mới nói lỡ. Mong Hoàng thượng chớ trách cứ nô tì ngôn hành vô trạng.” Dù vậy, Hoàng hậu vẫn là áp chế không vui trong lòng, nhận sai với Tiêu Dục.

Tiêu Dục hoãn hoãn khuôn mặt, không trách cứ, chỉ là hiện vẻ mỏi mệt nói:“Trẫm biết ngươi là vô tâm lỡ lời. Có điều hiện tại trẫm không muốn nghe lời gì không hay về mẫu hậu.”

“Vâng! Nô tì ghi nhớ lời của Hoàng thượng.” Hoàng hậu đáp rồi nhìn về phía Cố Vân Yên nói:“Không biết Hoàng thượng chuẩn bị xử trí Thục phi thế nào? Là tạm thời biếm lãnh cung hay là huỷ bỏ phong hào đem giao cho Thận Hình tư?”

Tiêu Dục dời ánh mắt về phía Cố Vân Yên, châm chước một hồi rồi nói:“Thục phi hôm qua chẩn ra hỉ mạch. Bận tâm đến an toàn của hoàng tự trong bụng nàng, chỉ có thể tạm thời đem nàng giam lỏng trong Trường Xuân cung. Đợi trẫm điều tra rõ chân tướng rồi xử trí.”

Cố Vân Yên vô cùng ngạc nhiên, vốn cho là mình lúc này dính vào Thái hậu như vậy, muốn toàn thân trở ra là không có khả năng. Mặc dù Tiêu Dục

https://thuviensach.vn

không xử tử nàng, bị hãm trong lao ngục là tuyệt đối tránh không được. Nhưng không ngờ Tiêu Dục vì bảo hộ chính mình, không tiếc nói dối lừa gạt mọi người.

Hoàng hậu vẻ mặt kinh ngạc, tỏ vẻ nghi hoặc nói:“Nếu Thục phi hôm qua liền chẩn ra tin vui, vì sao không công khai cho mọi người, lại là vào lúc này nói ra?”

“Bởi vì mẫu hậu hôn mê bất tỉnh, trẫm cảm thấy không nên vào lúc này truyền ra tin vui. Cho nên liền để Thục phi tạm thời giấu diếm. Như thế nào? Hoàng hậu là đang hoài nghi lời trẫm nói sao?” Tiêu Dục giải thích qua, ngay sau đó hỏi ngược lại.

“Hoàng thượng nói quá lời, nô tì sợ hãi. Nô tì chỉ là cảm thấy sự có kỳ quái thôi. Nay nghe được Hoàng thượng nói, lúc này quả thật là không nên truyền ra tin vui. Thục phi không công khai hỉ mạch cũng hợp tình hợp lý.” Hoàng hậu vội vàng nói.

“Lưu Đức Phúc truyền khẩu dụ trẫm, Thục phi thân mình có bệnh nhẹ, ngay hôm nay ở trong Trường Xuân cung tĩnh dưỡng. Trong lúc này không có ý chỉ của trẫm, bất luận kẻ nào cũng không thể tiến đến quấy rầy, để tránh phiền nhiễu Thục phi dưỡng bệnh.”

“Vâng, nô tài tuân chỉ.” Lưu Đức Phúc vung phất trần nói.

“Trẫm còn có chính sự cần xử lý, liền đi trước hồi Ngự thư phòng.” Tiêu Dục nói xong liền lướt qua Hoàng hậu nhấc chân đi về phía cửa, chưa từng liếc nhìn Hoàng hậu một cái.Khi Tiêu Dục đi tới cửa, kinh ngạc phát hiện Nhị hoàng tử không biết khi nào đã đứng ở đó, nhất thời không biết nên nói cái gì.

“Nhi thần gặp qua phụ hoàng!” Nhị hoàng tử tay nhỏ bé ôm quyền hành lễ với Tiêu Dục, tiếp theo lại nói với Hoàng hậu phía sau Tiêu Dục:“Nhi thần gặp qua mẫu hậu!”

https://thuviensach.vn

Nhị hoàng tử trên mặt luôn luôn lộ vẻ tươi cười, lúc này đứng trước mặt Tiêu Dục cùng Hoàng hậu, trên mặt lại không hề có ý cười.

Tiêu Dục chậm rãi nâng tay nhẹ nhàng đầu Nhị hoàng tử nói:“Hạo Nhi, chiếu cố tốt cho mẫu phi.”

Nói xong lập tức thu tay về, không dừng thêm nữa, nhấc chân rời đi.

Nhị hoàng tử nhìn thoáng qua bóng dáng Tiêu Dục cùng Hoàng hậu song song rời đi, tiếp theo đi tới trước mặt Cố Vân Yên, lôi kéo tay nàng an ủi:“Mẫu phi không cần khổ sở, nhi thần tin tưởng ngài trong sạch. Ngài tuyệt đối sẽ không giống như lời mẫu hậu nói, nhẫn tâm hại hoàng tổ mẫu.” Giọng nói non nớt lộ ra chân thật, kiên định tin tưởng.

Cố Vân Yên ngồi xổm xuống, nhẹ nhàng vuốt ve hai má nhị hoàng tử nói:“Mẫu phi không sao, chuyện mẫu phi không có làm sẽ không thừa nhận. Chỉ cần Hạo Nhi tin tưởng mẫu phi, cùng đệ đệ ở bên cạnh mẫu phi. Cái gì mẫu phi cũng không sợ.”

“Còn có phụ hoàng. Nhi thần biết phụ hoàng trong lòng cũng tin tưởng mẫu phi. Bằng không phụ hoàng đã sớm nổi giận xử trí mẫu phi.”

Cố Vân Yên trên mặt lộ ra ý cười, tiếp theo ôm Nhị hoàng tử vào trong lòng.

Nhị hoàng tử như tiểu đại nhân vỗ nhẹ nhẹ chụp sau lưng Cố Vân Yên, trấn an:“Mẫu phi yên tâm, phụ hoàng nhất định sẽ bắt được cái kẻ giá họa cho ngài, trả trong sạch cho ngài. Ngài nhất định không có việc gì.”

“Ừ! Mẫu phi biết, Hạo Nhi không cần vì mẫu phi lo lắng.” Cố Vân Yên hai tay siết lại, ôm Nhị hoàng tử chặt hơn chút nữa.

Phượng Nghi cung

https://thuviensach.vn

“Nương nương, nếu đã ở Trường Xuân cung lục soát thấy vật nguyền rủa Thái hậu nương nương, chứng thực Thục phi đó là kẻ gia hại Thái hậu, Hoàng thượng vì sao còn không biếm Thục phi cái kẻ dụ dỗ kia vào lãnh cung? Ngược lại đối với bên ngoài tuyên bố thân mình có bệnh nhẹ, ở lại Trường Xuân cung dưỡng bệnh?” Trương ma ma thật là khó hiểu nói.

“Hoàng thượng nói Cố Vân Yên cái tiện nhân kia hôm qua chẩn ra hỉ mạch hiện nay nàng có thai trong người, vì bận tâm hoàng tự trong bụng nàng. Chỉ có thể tạm thời giam lỏng trong Trường Xuân cung.” Hoàng hậu liếc mắt nhìn Trương ma ma nói.

“Chẳng lẽ nương nương thật sự tin là Thục phi có thai? Trên đời này nào có nhiều chuyện trùng hợp như vâyh.” Trương ma ma không tin lời Tiêu Dục.

“Bản cung có tin hay không thì như thế nào? Hoàng thượng nói nàng hoài thai, ai dám nói nàng không có? Có hay không còn không phải Hoàng thượng định đoạt.” Hoàng hậu vẻ mặt khó chịu.

“Hoàng thượng một lòng bao che khuyết điểm, để nàng tránh được một kiếp. Nếu không, đợi nàng vào lãnh cung hoặc Thận hình tư, lão nô nhất định làm cho nàng nếm thử tư vị sống không bằng chết. “ Trương ma ma mắt lộ ra âm ngoan.

“Hừ, Hoàng thượng có năng lực bảo hộ nàng đến khi nào? Thái hậu hôn mê bất tỉnh, kéo càng lâu càng nguy đến tánh mạng. Bên nặng bên nhẹ Hoàng thượng trong lòng tất nhiên là rõ ràng. Hơn nữa, nghĩ để Cố Vân Yên giả có thai liền có thể bảo hộ nàng sao? Ngoại trừ Hoàng thượng ra còn có ai có thể tôn quý hơn so với Thái hậu. Đại Chiêu lấy hiếu trị thiên hạ, một cái hoàng tự chưa xuất thế so với tánh mạng của Thái hậu cho là cái gì? Chỉ cần Thái hậu có cái gì không hay xảy ra, Cố Vân Yên chung quy là khó thoát khỏi cái chết! Ha ha ha.....” Hoàng hậu nói xong, không khỏi phát rồ nở nụ cười.

https://thuviensach.vn

Trường Xuân cung

Thị Họa cao hứng cầm tờ giấy trong tay tiến đến hồi bẩm Cố Vân Yên "Chủ tử, nô tỳ vừa rồi thu được hồi âm của sư phụ. Sư phụ nói qua hai ngày nữa lão nhân gia hắn liền có thể thuận lợi đến Thịnh Kinh."

"Thật sao? Thật tốt quá! Bản cung có thể bình yên vượt qua kiếp nạn này hay không liền hoàn toàn dựa vào sư phụ của ngươi." Cố Vân Yên vui vẻ nói.

https://thuviensach.vn

Chương 122

Ngự thư phòng

Tiêu Dục một tay chống tay vịn trên long ỷ, tay phải nhu nhu huyệt thái dương, khuôn mặt tuấn dật thoạt nhìn hiển mỏi mệt cùng nôn nóng. Lưu Đức Phúc thấy thế, muốn tiến lên hầu hạ.

Tiêu Dục hơi hơi xua tay, ngăn cản Lưu Đức Phúc, hai mắt tĩnh lặng nói:“Trẫm hỏi ngươi, đối với chuyện Thục phi hạ cổ lên mẫu hậu ngươi thấy thế nào?”

Lưu Đức Phúc trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, ngay sau đó cúi đầu nói:“Nô tài sợ hãi, không dám tùy ý vọng luận đối hậu cung của chủ tử.”

“Cứ nói suy nghĩ trong lòng ngươi ra, không cần kiêng kị, trẫm thứ cho ngươi vô tội!” Lại nghe Tiêu Dục nói.

Lưu Đức Phúc nghe được Tiêu Dục nói vậy, mới cả gan nói ra cái nhìn trong lòng mình,“ Theo hiếu biết của nô tài đối với nhân cách của Thục phi nương nương, cùng với kinh nghiệm nhiều năm qua, nô tài nghĩ Thục phi nương nương lúc này vẫn là bị người vu oan hãm hại.”

Tiêu Dục gật đầu, đồng ý nói:“Chủ tớ chúng ta nghĩ như nhau, trẫm cũng nghĩ như thế. Vậy... Theo ngươi thì người có khả năng nhất để giá họa Yên nhi sẽ là ai?”

“Dựa theo tình thế trước mắt, hiềm nghi lớn nhất là quý phi nương nương, dù sao hiện tại trong phần đông phi tần hậu cung, chỉ có Thục phi

https://thuviensach.vn

nương nương dưới gối có hai vị hoàng tử, tương lai sẽ trở thành đối thủ cạnh tranh lớn nhất của Đại hoàng tử.”

Tiêu Dục khẽ gật đầu, tỏ vẻ tán thành phân tích của Lưu Đức Phúc, châm chước rồilại nói:“Vậy trừ quý phi ra? Còn có ai có hiềm nghi?”

“Nếu nói quý phi hiềm nghi lớn nhất, vậy người thứ hai đáng để hoài nghi đó là Hoàng hậu nương nương. Bởi vì Hoàng hậu nương nương dưới gối không có hoàng tự, thêm Thục phi nương nương ân sủng vô cùng, lại có Nhị hoàng tử cùng Tứ hoàng tử bàng thân. Về lâu dài sẽ uy hiếp được hậu vị của Hoàng hậu nương nương, cho nên Hoàng hậu nương nương...” Một mặt cố phát biểu cái nhìn từ nội tâm, Lưu Đức Phúc bỗng nhiên nhận ra chủ tử nhà mình thần sắc biến đổi, lúc này kinh hoảng thỉnh tội:“Nô tài nói lỡ, nô tài đáng chết, không nên tùy ý nói đến Hoàng hậu nương nương. Xin chủ tử tha nô tài một lần, nô tài không dám...”

“Hoàng hậu..... Ừ..... Thật có khả năng!” Tiêu Dục trong lòng chấn động, chợt nỉ non nói.

Tiêu Dục vừa nói ra, Lưu Đức Phúc kinh ngạc không thôi, làm như không thể tin những gì chính mình nghe được.

“Đi gọi Hắc Phong tới gặp trẫm.” Chợt nghe Tiêu Dục phân phó.

Còn chưa có từ khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, Lưu Đức Phúc cứ thế thất thần ứng tiếng rồi sợ sệt lui ra ngoài.

Rất nhanh, Hắc Phong một thân y phục dạ hành liền xuất hiện trước mặt Tiêu Dục. Tiêu Dục cũng không trì hoãn, trực tiếp phân phó:“Truyền khẩu dụ của trẫm, gọi tất cả ám vệ theo dõi Phượng Nghi cung. Cẩn thận lưu ý tâm phúc bên cạnh Hoàng hậu ngày gần đây tiếp xúc qua với ai. Một khi phát hiện khác thường, lập tức bẩm báo.”

“Vâng! Thuộc hạ tuân mệnh.” Hắc Phong ôm quyền, cung thanh đáp.

https://thuviensach.vn

Hắc Phong chân trước rời đi, sau lưng Tiêu Dục liền ra khỏi Ngự thư phòng đi Trường Xuân cung.

Trường Xuân cung

Thị Kì và Thị Cầm đang trực ngoài cửa không ngờ Tiêu Dục lúc này sẽ xuất hiện trongTrường Xuân cung, nhất thời kinh ngạc đến quên hành lễ, đợi khi phản ứng lại vừa định quỳ xuống vấn an, liền bị Tiêu Dục nâng tay ngăn cản.

Tiêu Dục bước chân chậm lại, lặng yên không một tiếng động vào nội thất. Mà lúc này Cố Vân Yên đang đưa lưng về phía hắn, ngồi trên tháp may quần áo.

“Yên nhi đang bận việc gì?” Tiêu Dục bỗng nhiên lên tiếng. Cố Vân Yên chấn kinh, giật mình một cái liền đâm kim vào ngón trỏ.

Tiêu Dục nhìn Cố Vân Yên bị đâm trúng ngón trỏ chảy ra một giọt máu tươi, lúc này đau lòng bước nhanh đến, không cần nghĩ ngợi kéo ngón trỏ Cố Vân Yên ngậm vào miệng.

Hành động ngoài dự đoán của Tiêu Dục làm cho Cố Vân Yên hơi hơi cảm thấy không khoẻ, cụp mắt nhẹ giọng nói:“Một chút vết thương nhỏ thôi, Hoàng thượng không cần lo lắng.”

Đợi Cố Vân Yên thu tay về, Tiêu Dục mặt lộ vẻ áy náy nói:“Trẫm làm ngươi giật mình?”

“Là nô tì quá nhập tâm, không lưu ý đến Hoàng thượng tiến vào.” Cố Vân Yên cười nhẹ.

Tiêu Dục nhìn về phía quần áo Cố Vân Yên cầm trên tay, lúc này mới phát hiện đó là một bộ tẩm y của nam nhân.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên thấy được ánh mắt Tiêu Dục dừng lại ở y phục trên tay mình, lại cười nói:“ Sắp đầu xuân, nô tì muốn may một bộ tẩm y thích hợp mặc đầu xuân cho Hoàng thượng.”

Nghe vậy, Tiêu Dục khuôn mặt xúc động, ngay sau đó, ôn nhu ôm Cố Vân Yên vào trong lòng, thương tiếc nói:“Hai ngày này ủy khuất Yên nhi!”

Cố Vân Yên lẳng lặng tựa vào lòng Tiêu Dục, ôn nhu nhỏ nhẹ nói:“Nô tì không ủy khuất, không cần sáng sớm mỗi ngày thỉnh an Hoàng hậu nương nương, yên tĩnh ở trong cung mình, thỉnh thoảng may quần áo cho Hoàng thượng cùng các hoàng nhi, ngày qua cũng thú vị.”

Tiêu Dục biết Cố Vân Yên nói những lời này là để mình đỡ nặng lòng, hứa hẹn nói:“Yên nhi yên tâm, trẫm rất nhanh sẽ bắt được thủ phạm thật sự mưu hại mẫu hậu, rửa sạch tội danh cho ngươi, sẽ không để ngươi bị vu oan.”

“Ừ! Nô tì tin tưởng Hoàng thượng.” Trải qua một phen tâm tình, Cố Vân Yên cảm thấy vẫn nên nói chuyện sáng mai Lý Thần y vào cung báo cho Tiêu Dục biết có vẻ ổn thỏa hơn. Tránh cho Hoàng hậu biết Lý Thần y vào cung mà ở giữa làm khó dễ.

“Thị Họa bên cạnh nô tì, trước khi vào cung từng cùng Lý Thần y có duyên, trùng hợp biết được hành tung hiện tại của Lý Thần y. Bốn ngày trước lão tổ tông vô cớ té xỉu, nô tì liền tự tiện chủ trương mời Lý Thần y tiến cung chẩn trị cho Thái hậu nương nương. Xin Hoàng thượng thứ tội.” Cố Vân Yên nâng mày dịu dàng nói.

“Như vậy thật tốt! Mẫu hậu vẫn hôn mê bất tỉnh, trẫm cũng từng muốn mời thần y vào cung cứu giúp. Nhưng khổ nỗi thần y hành tung khó biết, trẫm đành phải thôi! Mẫu hậu tình huống nguy cấp, không biết Lý Thần y khi nào mới có thể vào cung?”

https://thuviensach.vn

“Lý Thần y đã cho hồi đáp chính xác, nếu không có gì khác thường, sáng mai liền có thể vào cung. Đến lúc đó còn mong Hoàng thượng phái người tiến đến tiếp ứng. Để tránh kẻ ác tâm cản trở.” Cố Vân Yên nói ám chỉ. Tiêu Dục hiểu ý nói:“Yên nhi yên tâm, sáng mai trẫm sẽ phái người đến cửa cung nghênh đón Lý Thần y. Tuyệt đối không cho chuyện ngoài ý muốn phát sinh.”

Lời Tiêu Dục nói giống như một viên thuốc an thần, làm cho tâm tư lo lắng bất an của Cố Vân Yên bình phục xuống.

Buổi trưa hôm sau, Lý Thần y phong trần mệt mỏi tới nơi, được người Tiêu Dục phái tới tiếp ứng lẳng lặng đưa vào Vĩnh Ninh cung. Đợi Lý Thần y hành lễ xong, Tiêu Dục liền khẩn cấp nói tình hình cụ thể cho Lý Thần y,“Năm ngày trước mẫu hậu vô cớ té xỉu, đến nay vẫn hôn mê bất tỉnh

Các ngự y thúc thủ vô sách (bó tay). Không biết Lý Thần y có thể đem cứu tỉnh mẫu hậu được không?”

Lý Thần y không kiêu ngạo không siểm nịnh nói:“Thảo dân sẽ cố gắng đem hết toàn lực cứu trị Thái hậu nương nương.”

Tiêu Dục gật đầu, nói ngắn gọn.”Làm phiền thần y.”

Lý Thần y thong dong đứng trước giường, vừa bắt mạch cho Thái hậu vừa cẩn thận quan sát thần sắc Thái hậu. Sau đó lấy ra ngân châm từ hộp gỗ luôn đeo bên người, lần lượt châm xuống ở các huyệt vị trên cổ tay Thái hậu. Chỉ chốc lát sau, rút ngân châm ra, tiếp theo cho người bưng tới một chén nước trong, đem ngân châm cắm vào trong nước.

Nước dần dần từ trong suốt biến thành màu đen. Thấy thế, Tiêu Dục vội vàng hỏi:“Đây là có chuyện gì? Khâm Thiên Giám không phải nói mẫu hậu sở dĩ hôn mê bất tỉnh là vì bị người hạ cổ sao?”

https://thuviensach.vn

“Hồi bẩm Hoàng thượng, Thái hậu nương nương chính là bị người hạ một loại kịch độc vô sắc vô vị cực kỳ hiếm thấy, chứ không phải là thuật vu cổ. Độc mà Thái hậu nương nương trúng đó là Miêu Cương 'Vô vết'. Hiểu biết của người Trung Nguyên đối với độc này rất ít. Thảo dân cũng may mắn khi vừa hành nghề gặp một vị thần y Miêu Cương nên mới biết độc này.”

Tiêu Dục nhất thời mặt lộ vẻ giận dữ, sau đó áp chế lửa giận nói:“ Vậy thần y có giải được độc nayg không?”

“Nói đến cũng trùng hợp, thời gian trước khi thảo dân chu du các nơi lại gặp lại bạn cũ. Hai người từng hội đàm đến 'Vô vết'. Hắn đã nói với thảo dân phương pháp giải độc. Có điều phối chế giải dược còn phải phí chút thời gian.” Lý Thần y bẩm báo.

Nghe vậy, Tiêu Dục hai mắt sáng ngời cao hứng nói:“Hảo! Mẫu hậu liền kính nhờ thần y!”

“Hoàng thượng nói quá lời, cứu người là chuyện mỗi một vị hành nghề y đều nên làm. Thảo dân bất quá là đang làm việc thuộc bổn phận mình mà thôi.”

Tiêu Dục gật đầu, tiếp theo phân phó người đón tiếp Lý Thần y, đưa Lý Thần y đi nghiên cứu chế tạo giải dược cho Thái hậu.

Lý Thần y mới vừa đi, Hắc Phong liền lặng yên không một tiếng động xuất hiện trước mặt Tiêu Dục,“Thuộc hạ tham kiến chủ tử!”

“Nói đi! Phát hiện chuyện gì khác thường?”

“Khởi bẩm chủ tử, người phía dưới tra được trước trừ tịch một ngày, Trương ma ma trong cung Hoàng hậu nương nương từng gặp mặt Thu cô cô âm trong cung ngài.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục vẻ mặt khiếp sợ, giây lát đã là sắc mặt giận dữ,“Thu cô cô... Trước trừ tịch một ngày, trẫm sai nàng làm tổ yến đưa tới Vĩnh Ninh cung cho Thái hậu... Khá lắm Thu cô cô! Uổng phía trẫm tín nhiệm ngươi như thế!” Một câu cuối cùng Tiêu Dục cơ hồ là nghiến răng nghiến lợi nói ra.”Lưu Đức Phúc, lập tức bắt Thu cô cô lại cho trẫm, còn cả Khâm Thiên Giám yêu ngôn hoặc chúng (nói dối mê hoặc người) kia nữa.” Tiêu Dục lạnh giọng phân phó.

“Vâng, nô tài tuân mệnh!” Lưu Đức Phúc cuống quít lĩnh mệnh mà đi.

Ở thời điểm Hoàng hậu nghĩ sắp đại công cáo thành, nàng lại không hay biết chính mình đã thất bại thảm hại.

Một lúc lâu sau, chịu không nổi Lưu Đức Phúc đại hình hầu hạ, Thu cô cô cùng Khâm Thiên Giám chỉ có cung khai sự thật, đem chuyện Hoàng hậu dặn mình làm khai ra rõ ràng cho Lưu Đức Phúc. Thu cô cô vốn tên là Thu Mị.

Lưu Đức Phúc đem lời khai chi tiết của Thu cô cô cùng Khâm Thiên Giám bẩm báo cho Tiêu Dục. Tiêu Dục nghe xong nổi cơn giận dữ, lạnh lùng nói:“Đi triệu Hoàng hậu tiến đến gặp trẫm, trẫm xem nàng còn có gì để nói!”

Lưu Đức Phúc cung thanh đáp, đang muốn xoay người rời đi, bỗng nhiên lại nghe Tiêu Dục nói:“Thuận tiện cũng triệu Thục phi cùng đến đây đi.”

Hai khắc sau, Cố Vân Yên cùng Hoàng hậu trước sau chạy tới Vĩnh Ninh cung. Hai người vừa vào trong điện liền nhận thấy được Tiêu Dục ngồi trên chủ vị sắc mặt không tốt.

“Nô tì thỉnh an Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn phúc kim an!” Hai người quỳ gối hành lễ.

https://thuviensach.vn

Từ đầu tới cuối, Tiêu Dục ngay cả nhìn cũng không liếc mắt nhìn Hoàng hậu một cái, chỉ lạnh lùng nói:“Đều tới rồi!” Nói xong vỗ tay ba tiếng, Lưu Đức Phúc khom người vung phất trần.

Ngay sau đó, Thu cô cô cùng Khâm Thiên Giám vừa mới trải qua hơn mười loại hình phạt, cả người đầy máu liền bị thị vệ lôi vào trong điện.

Cố Vân Yên vẻ mặt mờ mịt, Hoàng hậu khiếp sợ trong mắt cùng kinh hoảng trên mặt có vẻ rất là đột ngột.

“Nương nương..... Lão nô đã khai báo ra mọi chuyện với Hoàng thượng... Lão nô cô phụ...Cô phụ ân huệ... của ngài cùng lão gia... Lão nô thực xin lỗi ngài... Thực xin lỗi...” Thu cô cô nước mắt ào ạt hướng về Hoàng hậu biểu đạt xin lỗi. Mà Khâm Thiên Giám là cúi đầu tránh né tầm mắt Hoàng hậu.

“Hoàng hậu hiện tại chắc đã biết trẫm vì sao triệu ngươi tiến đến đi! Ngươi còn có gì để nói?” Tiêu Dục khuôn mặt lạnh lùng nói.

Giây lát, Hoàng hậu lộ ra một chút tươi cười so với khóc còn khó coi hơn, nói:“Hiện tại nô tì nói cái gì còn có ý nghĩa sao? Nô tì nói bọn họ oan uổng nô tì Hoàng thượng sẽ tin sao? Việc đã đến nước này nô tì còn có thể nói gì?” Thanh âm chua xót bao hàm tuyệt vọng.

“Trẫm nhìn sai ngươi. Mấy năm nay ngươi luôn luôn ở trước mặt trẫm biểu hiện hiền lành rộng lượng, ôn nhu săn sóc. Chưa từng nghĩ nội tâm ngươi lại dơ bẩn không chịu nổi như thế. Hạ độc mưu hại mẫu hậu, vọng tưởng giá họa Thục phi. Hoàng hậu tốt của trẫm làm một phen tính toán thật hay a!” Tiêu Dục phẫn hận nói.

“Hiền lành rộng lượng? Ôn nhu săn sóc? Bởi vì nô tì là một quốc gia chi mẫu nên nhất định phải biểu hiện hiền lành rộng lượng. Bởi vì nô tì là chính cung Hoàng hậu nên nhất định phải biểu hiện ôn nhu săn sóc. Hậu cung

https://thuviensach.vn

này, nữ nhân nào không phải mang theo mặt nạ, ngụy trang bản thân. Ai có thể sạch sẽ như bề ngoài?”

“Độc phụ, chết đến nơi vẫn không biết hối cải!”

“Hối cải? Nô tì vì cái gì phải hối cải? Nếu không phải ngài bị Cố Vân Yên tiện nhân này mê hoặc đến thần hồn điên đảo, chuyên sủng mình nàng. Nô tì cũng sẽ không một lòng vì muốnloại bỏ nàng mà bí quá hoá liều xuống tay với mẫu hậu. Tất cả đều là các ngươi bức ta, đều là các ngươi bức ta!” Hoàng hậu thần sắc phẫn hận quát.

“Chỉ bởi vì trẫm sủng ái Thục phi, ngươi sẽ phát rồ gia hại mẫu hậu? Mẫu hậu là vô tội! “

“Nàng vô tội? Vậy đứa nhỏ của nô tì đâu? Ngài còn nhớ rõ đứa nhỏ không thể sinh ra của nô tì sao? Nô tì vì cái gì mà trượt thai? Năm đó nô tì mới mang thai, nàng lấy cớ nô tì có thai trong người không tiện phụng dưỡng ngài, để ngài đón Vương Mộng Nhan cái tiện nhân kia vào vương phủ làm trắc phi. Vương Mộng Nhan thị sủng sinh kiêu. Mỗi ngày đến trước mặt nô tì châm chọc khiêu khích. Nô tì tuổi trẻ nhất thời luẩn quẩn trong lòng, hậm hực thành tâm bệnh đến nỗi trượt thai, làm tổn thương thân mình nhiều năm qua mới không thể có thai... Trước kia là Vương Mộng Nhan. Hiện tại là Cố Vân Yên. Đều là này hai cái tiện nhân, làm cho nô tì hận đến phát cuồng. Hận không thể đem các nàng thiên đao vạn quả!”

“Nguyên lai ngươi đã sớm ghi hận trong lòng với mẫu hậu, nhiều năm qua trẫm nhưng lại một chút cũng không hay biết. Không biết ngươi rốt cuộc đã ở sau lưng trẫm làm bao nhiêu chuyện thương thiên hại lí?”

“Muốn biết sao? Nói cho ngài cũng không sao. Dù sao nô tì khó thoát khỏi tội chết. Năm đó Quý trắc phi không phải là trượt chân rơi xuống nước mà chết, mà là nô tì tự tay đẩy nàng xuống. Ngài nhất định không biết Vương Mộng Nhan vì sao lại đột nhiên phát rồ ám sát Cố Vân Yên đi? Bởi

https://thuviensach.vn

vì nô tì cho người cố ý nói cho nàng nghe về chân tướng ngài sai Thái y cho nàng ăn tuyệt dục tán, Tam Hoàng nhi cũng là nô tì sai sử Lâm tần mưu hại, còn có... Ách...”

Nghe từng cái từng cái tội ác làm người ta giận sôi gan này, Tiêu Dục giận không thể át, vận dụng nội lực đánh một chưởng vào Hoàng hậu còn đang thao thao bất tuyệt kể ra tội lỗi.

“Độc phụ, ngươi quả thực không thể làm người!” Tiêu Dục phẫn nộ quát.

Hoàng hậu bị một chưởng của Tiêu Dục đánh ngục, ôm ngực nói:“Giết ta đi! Đến giờ này ngày này, nô tì cũng không muốn sống thêm nữa!”

“Giết ngươi? Trẫm sao có thể cho ngươi chết đi như ý nguyện? Trẫm sẽ không giết ngươi mà từ từ tra tấn ngươi! Phụ thân ngươi cùng đệ đệ ngươi làm mấy chuyện gì thật nghĩ đến trẫm không biết sao? Tham ô nhận hối lộ, bán quan phiến tước, sát hại nhân mạng... Từ hôm nay trẫm sẽ làm cho ngươi 'Sinh bệnh', từ nay về sau triền miên trên giường. Cho ngươi kéo dài hơi tàn mà sống để nhìn Lưu gia các ngươi là suy tàn như thế nào. Nhìn phụ thân ngươi cùng đệ đệ ngươi là thân bại danh liệt ra sao, nhìn mẫu thân ngươi là thống khổ ra sao! Trẫm muốn khiến ngươi muốn sống không được chết không xong! Khiến cho ngươi trả giá lớn với những gì ngươi đã làm! Hãy chờ xem, trẫm sẽ khiến ngươi biết cái gì gọi là hối hận đã làm người!” Tiêu Dục gằn từng tiếng, mang theo hàn khí bức người mà nói.

https://thuviensach.vn

Chương 123

Nghe được Tiêu Dục nói những lời này, nguyên bản Hoàng hậu vẻ mặt quyết tuyệt không hề sợ hãi lúc này mặt mày trắng bạch, khiếp sợ nhìn Tiêu Dục. Bỗng nhiên gian nan từ dưới đất giãy dụa đứng lên, lôi kéo long bào Tiêu Dục đau khổ cầu xin:“Không! Ngài không thể như vậy! Ngàn sai vạn sai đều là lỗi của nô tì, không có gì quan hệ gì với người nhà nô tì. Vn cầu ngài buông tha bọn họ, cho bọn hắn một con đường sống...”

Tiêu Dục vung long bào, đẩy Hoàng hậu ra, sắc mặt lãnh đạm nói:“Muốn trẫm cho phụ huynh ngươi một con đường sống? Vâyh Tam Hoàng nhi đâu? Quý trắc phi đâu? Còn có những người vô tội bị hại đâu? Ai cho bọn hắn một con đường sống? Lúc trước ngươi có từng nghĩ tới cho bọn họ một con đường sống? Nếu không có, hiện tại ngươi có thể diện gì để cầu trẫm? Tất cả đều là ngươi gieo gió gặt bão!”

Hoàng hậu khóc rống: “Nô tì sai rồi! Nô tì biết sai rồi. Nô tì không nên tâm sinh đố kỵ, không nên gia hại bọn họ. Nô tì tội đáng chết vạn lần! Cầu Hoàng thượng tha người nhà nô tì đi! Tha bọn họ đi...” Nói xong liền liên tục dập đầu, chỉ chốc lát sau, đã là máu chảy đầy trán.

Tiêu Dục nhìn nữ nhân dưới chân mìm trang dung nhòe nhoẹt, nước mắt đầy mặt, tôn nghiêm mất hết, đang quỳ xuống dập đầu, hèn mọn khẩn cầu mà thờ ơ nói:“ Kéo nàng xuống, giam cầm trong Phượng Nghi cung.”

Tiêu Dục ra lệnh, thị vệ lúc này không chút do dự tiến lên lôi Hoàng hậu vẫn đang tiếp tục dập đầu đi. Hoàng hậu liều chết giãy dụa, lại chống không nổi sức lực của thị vệ.

https://thuviensach.vn

“Hoàng thượng! Cầu ngài buông tha Lưu gia đi! Tha bọn họ đi..... Nô tì chết không tiếc mạng, nhưng nô tì không thể trở thành tội nhân của Lưu gia. Ngài làm vậy nô tì xuống cửu tuyền còn có mặt mũi nào đi gặp liệt tổ liệt tông Lưu gia? Nô tì biết sai rồi, nô tì kiếp sau chắc chắn thay đổi triệt để, hảo hảo làm người! Cầu ngài buông tha Lưu gia...” Mặc dù Hoàng hậu đã bị thị vệ lôi xuống, nhưng bên tai vẫn có thể nghe được tiếng nàng khàn giọng khẩn cầu. Trong thanh âm đau khổ cầu xin có hối hận, có bi thống, có sợ hãi..... Bao hàm rất nhiều cảm xúc.

Hồi lâu, Tiêu Dục lặng im không nói hơi hơi điều chỉnh nỗi lòng, nhìn về phía Cố Vân Yên nói:“Yên nhi có gì không hiểu cần trẫm giải thích không?”

Cố Vân Yên nhìn thẳng Tiêu Dục, nhẹ nhàng lắc lắc đầu.

“Chẳng lẽ Yên nhi không kỳ quái vì sao trẫm không lập tức tước hậu vị của Hoàng hậu, xử tử nàng?” Tiêu Dục đối với biểu hiện của Cố Vân Yên cảm thấy kinh ngạc.

“Nô tì biết băn khoăn của Hoàng thượng, cũng đồng ý với xử lý của ngài. Cho nên nô tì không có gì cần hỏi Hoàng thượng.” Cố Vân Yên dịu dàng nói.

Tiêu Dục thở dài một tiếng nói:“Hiểu trẫm, chỉ có Yên nhi!”

Hoàng hôn, trong cung liền truyền ra tin tức Hoàng hậu bất hạnh mắc bệnh hiểm nghèo, cần nằm trên giường dưỡng bệnh. Tin tức vừa ra, hậu cung mọi người khiếp sợ. Đầu tiên là Thục phi bị bệnh, hiện nay lại là Hoàng hậu. Khi mọi người đang kinh ngạc cùng hoài nghi độ tin cậy của tin tức, một đạo thánh chỉ của Tiêu Dục lại khiến mọi người chấn kinh hơn nữa. Thánh chỉ đại ý như thế này: Hoàng hậu thân nhiễm bệnh hiểm nghèo, từ nay ở trong Phượng Nghi cung dưỡng bệnh. Mọi người không được triệu

https://thuviensach.vn

không thể tiến đến quấy rầy. Ngay hôm nay miễn chúng phi tần hằng ngày thỉnh an. Sự vụ hậu cung giao cho Quý phi cùng Thục phi cùng xử lý.

Thánh chỉ vừa ra, hậu cung mọi người đều phỏng đoán nguyên nhân Thục phi trong một đêm bệnh tình chuyển tốt, mà Hoàng hậu lại đột ngột bị bệnh. Nhưng dù trăm tư không thể giải, vắt hết óc, suy nghĩ kiểu gì vẫn là không thể nghĩ ra nguyên cớ. Nhưng mặc kệ như thế nào, các nàng vẫn là phía sau tiếp trước chuẩn bị tốt lễ vật đưa đi Hoa Thanh cung cùng Trường Xuân cung bái phỏng Quý phi cùng Cố Vân Yên sắp cầm quyền.

Trường Xuân cung

“Khởi bẩm chủ tử, bên ngoài Trương quý nhân, Lưu mỹ nhân cùng hơn mười cái phi tần ở trong điện đợi bái kiến ngài đây. Ngài xem?” Thị Kì rối rắm nói.

Nghe được Thị Kì nói, Thị Thư trào phúng nói “ Phi tần hậu cung đều là phủng cao thải thấp. Ban đầu thời điểm Hoàng hậu nương nương xử lý hậu cung, một đám chỉ biết châm chọc khiêu khích chủ tử chúng ta. Nay thấy chủ tử được chưởng quản hậu cung, liền muốn tới nịnh bợ. Những người này, nô tỳ quá chướng mắt mắt.”

Cố Vân Yên mỉm cười oán trách:“ Được rồi! Trong lòng biết là được, đừng để ngoài miệng.” Ngược lại dặn dò Thị Kì,“Ngươi nói lại với các vị tiểu chủ, nói bản cung bệnh nặng mới khỏi, tinh thần không tốt. Hôm nay không tiếp kiến được các nàng. Ngày khác sẽ cùng chúng muội muội gặp gỡ. Hảo ý của các nàng bản cung nhận trong lòng.”

“Vâng, nô tỳ liền đi nhắn dùm chủ tử.” Thị Kì quỳ gối đáp, tiếp theo lui xuống.

Thị Thư nhìn về phía Cố Vân Yên một bộ muốn nói lại thôi, rối rắm một hồi vẫn là không thể chịu được, đem thắc mắc trong lòng hỏi ra,“Chủ tử, nô tỳ cảm thấy nghi hoặc. Mong chủ tử có thể giải thích cho nô tỳ.”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên khẽ gật đầu, xem như đáp ứng thỉnh cầu của Thị Thư.

“Nô tỳ ngu dốt, không rõ vì sao Hoàng thượng đã biết thủ phạm thật phía sau màn mưu hại Thái hậu nương nương đó là Hoàng hậu nương nương, cũng không vạch trần hành vi phạm tội của nàng, xử nàng lấy lại công lý?”

“Tục ngữ nói việc xấu trong nhà không thể tuyên ra ngoài, huống chi là thiên gia uy nghiêm nhất Đại Chiêu. Nếu là phi tần hậu cung cũng thôi, nhưng lại liên quan hai nữ nhân tôn quý Đại Chiêu. Vì bận tâm đến thể diện hoàng gia, Hoàng thượng cũng không có khả năng đem chuyện Hoàng hậu hạ độc mưu hại Thái hậu công khai. Cho nên đành phải giữ kín không nói ra, âm thầm xử trí.”

“Cho dù không thể vạch trần công khai Hoàng hậu nương nương, nhưng cũng có thể tìm cái tội danh thích hợp xử tử nàng a. Sao còn để nàng sống đây?” Thị Thư vẻ mặt khó hiểu.

“Ngươi nha, vẫn là nghĩ chuyện này quá đơn giản. Đường đường quốc mẫu Đại Chiêu lại tùy tiện tìm cái cớ là có thể xử tử sao. Đây là chính cung Hoàng hậu khác với phi tần hậu cung. Ngươi không phải lại muốn hỏi vậy tại sao không để nàng lập tức 'bệnh chết' đúng không?”

Thị Thư kinh ngạc vì Cố Vân Yên có thể đoán được lời mình chuẩn bị muốn nói, liên tục gật đầu.

“Một năm này đã quá nhiều người chết, nghe vào thấy thật nhiều điềm xấu. Càng đừng nói người chết là Hoàng hậu nương nương, muốn nàng 'Bệnh chết' cũng không thể vào lúc này. Huống chi quốc mẫu Đại Chiêu đột nhiên bạo bệnh bỏ mình, văn võ bá quan cùng vạn dân thiên hạ chắc chắn khả nghi. Chi bằng để cho nàng hiện tại 'bị bệnh' chờ đến đầu xuân, nói là nàng bệnh lâu không dứt nên cách thế. Như vậy coi như là nước chảy thành sông, hợp tình hợp lý.”Nghe Cố Vân Yên giải thích, Thị Thư bừng tỉnh đại

https://thuviensach.vn

ngộ sờ sờ cái ót nói:“Thì ra là thế, vẫn là chủ tử cùng Hoàng thượng suy nghĩ chu toàn. Không giống nô tỳ ánh mắt thiển cận, nghĩ chuyện này quá mức đơn giản.” Nói xong mặt lộ vẻ xấu hổ.

“Ngươi tính tình luôn luôn như thế, bản cung đã quen. Nếu là ngày nào đó ngươi bỗng nhiên tâm tư kín đáo như Thị Họa, mới khiến bản cung ngạc nhiên.” Cố Vân Yên trêu ghẹo.

Ngày hôm sau, độc trên người Thái hậu được Lý Thần y nhọc lòng chữa trị cuối cùng là giải xong. Hai canh giờ sau, Thái hậu hôn mê nhiều ngày rốt cục tỉnh lại. Nghe tin, Tiêu Dục mừng rỡ!

Mây đen trên mặt cùng tảng đá đè nặng trong lòng Tiêu Dục nháy mắt biến mất không thấy. Lúc này liền dẫn theo Cố Vân Yên đi Vĩnh Ninh cung thăm Thái hậu.

Cố Vân Yên mới từ Vĩnh Ninh cung trở về, Nhị hoàng tử liền khẩn cấp nói:“Mẫu phi mới vừa đi vấn an hoàng tổ mẫu sao, lão nhân gia nàng thân mình đã tốt hơn chưa?”

Cố Vân Yên xoa xoa đầu Nhị hoàng tử, lại cười nói:“Ừ! Hoàng tổ mẫu ngươi đã tốt, Hạo Nhi không cần lo lắng, an tâm học tập là được. Qua hai tháng nữa ngươi sẽ đi đọc sách rồi.”

“Vâng! Biết hoàng tổ mẫu tốt, nhi thần liền yên tâm! Nhi thần còn học chưa xong, không quấy rầy mẫu phi nữa.” Lo lắng trên mặt Nhị hoàng tử thoáng chốc bị tươi cười rực rỡ xóa tan.

Thị Thư phía sau Cố Vân Yên lộ vẻ nghi hoặc, không rõ chủ tử vì sao không nói tình hình thực tế cho Nhị hoàng tử.

Thái hậu trước đây từ tranh đấu hậu cung bị tổn hại thân mình, nay lại bị Hoàng hậu hạ 'Vô vết', tuy nói độc là giải, nhưng 'Vô vết' hiệu lực bá đạo vô cùng, đối với thân thể của con người gây tổn thương thật lớn. Thái hậu

https://thuviensach.vn

nương nương là kéo mạng trở lại, nhưng thân mình nay không bằng trước. Ngày sau sợ cũng chỉ có thể ốm đau nằm trên giường. Về phần còn có thể chống đỡ bao lâu cũng chỉ có thể xem ý trời.

Cố Vân Yên bắt đầu cùng Quý phi bắt tay vào xử lý sự cụ hậu cung. Bởi vì vừa tiếp nhận sự vụ, trên mặt nhân lực và chi phí cần một lần nữa điều chỉnh cùng chế định. Cứ như vậy Cố Vân Yên liền có vẻ bận rộn hơn, trong chớp mắt một tháng liền trôi qua.

Trường Xuân cung

“Tháng sau, Hạo Nhi sẽ bắt đầu đi đọc sách. Trẫm muốn thừa dịp mấy ngày nay đem chuyện thư đồng của Hạo Nhi xác định ổn thỏa.” Tiêu Dục nói ý nghĩ trong lòng cho Cố Vân Yên biết.

Cố Vân Yên gật đầu, nói:“Nên như thế! Hoàng thượng trong lòng có chọn được người thích hợp?”

“Trẫm nghĩ nhi tử của huynh trưởng ngươi là nhân tuyển không tệ. Mặt khác trong lòng trẫm còn có hai người thích hợp. Vì thận trọng, sáng mai đều triệu bọn họ tiến cung, xem bọn hắn biểu hiện như thế nào rồi trẫm sẽ quyết định từ trong ba người chọn ra hai để làm thư đồng cho Hạo Nhi.”

“

Ân! Hoàng thượng suy nghĩ chu toàn, cũng không có gì không ổn.”

Ngày hôm sau, Cố Vân Yên để Triệu thị cùng Từ thị trình lệnh bài vào cung, dẫn theo Cố Lăng 7 tuổi cùng Linh nhi 2 tuổi tiến cung.

Lúc này đám người Triệu thị vào cung rõ ràng cảm giác được thái độ nhóm cung nhân chuyển biến lớn. Bất luận là cung nữ thái giám hay là thị vệ đang trực ở trên đường gặp các nàng đều có vẻ cực vì khách khí, thậm

https://thuviensach.vn

chí có thể nói là xu nịnh. Triệu thị cùng Từ thị hai người tâm sinh nghi hoặc, nghĩ lại một cái liền cảm thấy hiểu rõ.

Trường Xuân cung

Trong đại điện, Triệu thị cùng Từ thị và Cố lăng tiến lên thỉnh an Cố Vân Yên, liền ngay cả Linh nhi vừa tròn hai tuổi cũng bắt chước nắm bắt khăn tay nhỏ thỉnh an Cố Vân Yên,“Chất nữ thỉnh an cô, cô vạn phúc kim an!”

Linh nhi cười ngọt ngào, mặt mày hớn hở cực kỳ giống Nguyệt nhi. Cặp mắt sáng ngời như hai vì sao, rất xứng với cái miệng nhỏ nhắn ngọt như ăn mật kia, nhất thời dỗ đến Cố Vân Yên tâm đều hóa mềm.

Từ khi Linh nhi tiến vào trong điện, Nhị hoàng tử tầm mắt không hề rời khỏi Linh nhi. Lúc này lại nghe được giọng Linh nhi kiều kiều ngọt ngào, Nhị hoàng tử không khỏi tán thưởng ra tiếng,“Muội muội thật là đẹp mắt!”

Nhị hoàng tử vừa nói ra, nhất thời khiến mọi người trong điện bật cười.

Sau khi mấy mẹ con tâm tình một hồi biểu lộ nhớ nhung xong, Cố Vân Yên không quên chính sự hôm nay. Tiêu Dục vẫn đang chờ nhìn biểu hiện của ba nhân tuyển đây.

Cố Vân Yên cười nói:“Ở tiền viện còn có ca ca cùng đệ đệ đang chờ, Hạo Nhi dẫn biểu ca cùng biểu muội đi tìm bọn họ chơi đi!”

Nghe vậy, Nhị hoàng tử vẻ mặt vui sướng, lúc này liền đáp,“Vâng! Nhi thần cẩn tuân mẫu phi phân phó.” Nói xong nhìn về phía Triệu thị cùng Từ thị nói:“Ngoại tổ mẫu, mợ, Hạo Nhi mang theo biểu ca cùng biểu muội đi ra ngoài chơi một lát rồi trở về với các ngươi.”

Nói xong liền dắt tay nhỏ bé mềm mại không xương trắng nõn như tuyết của Linh nhi, ba người cùng nhau vui vẻ đi tiền viện.

https://thuviensach.vn

Chương 124

Trong viện, hai nam hài ngũ quan đoan chính đang cung kính đứng thẳng, tuổi thoạt nhìn đều là bộ dáng sáu bảy tuổi. Hai người vừa nhìn thấy đám người Nhị hoàng tử đến, vội vàng quy củ ôm quyền khom mình hành lễ,“Minh Hiên, Tử Bội gặp qua Nhị hoàng tử!”

“Hai vị ca ca không cần đa lễ.” Nhị hoàng tử buông tay Linh nhi, nâng tay ý bảo hai người miễn lễ.

Nhị hoàng tử vì mỉm cười giới thiệu cho Linh nhi và Cố Lăng:“Đây là đĩhs trưởng tôn của Quý các lão Quý Minh Hiên, vị kia là nhi tử của Hộ bộ Thượng thư Trương Tử Bội.”

Tiếp theo lại giới thiệu cho Quý Minh Hiên cùng Trương Tử Bội:“Đây là trưởng tử cùng trưởng nữ của thống lĩnh Ngự Lâm quân. Biểu ca Cố Lăng, biểu muội Cố Linh San của ta, các ngươi làm quen với nhau một chút đi!”

Nhị hoàng tử nói vừa dứt, Cố Lăng liền dẫn đầu ôm quyền nói:“Tại hạ Cố Lăng, năm nay 7 tuổi, gặp qua nhị vị huynh đài!”

Linh nhi học hành động của huynh trưởng, bộ dáng già dặn nói:“Gặp qua nhị vị ca ca! Linh nhi có lễ!”

Linh nhi bộ dáng xinh xắn, thêm giọng nói trong veo, tươi cười rực rỡ ở trên mặt xán lạn như mặt trời, nhất cử nhất động đều khiến người chú ý. Tong lúc nhất thời không khỏi làm Trương Tử Bội nhìn đến ngây người.

https://thuviensach.vn

Nhị hoàng tử cùng Cố Lăng đối với việc Trương Tử Bội nhìn chằm chằm Linh nhi thì không vui, trên mặt tươi cười liền phai nhạt đi không ít. Quý Minh Hiên nhận thấy được Trương Tử Bội bên cạnh thất thần cùng với biến hóa vi diệu trên mặt Nhị hoàng tử cùng Cố lăng, vội vàng kéo kéo Trương Tử Bội.

Phục hồi tinh thần, Trương Tử Bội ngơ ngác theo Quý Minh Hiên đáp lễ với Cố Lăng cùng Linh nhi,“Tại hạ Quý Minh Hiên, tại hạ Trương Tử Bội, hiện năm đều là 6 tuổi, gặp qua Cố gia ca ca cùng Cố gia muội muội!”

“Được rồi! Mọi người đều đã biết lẫn nhau, ta cho các ngươi nhìn Bạch Tuyết của ta đi.” Nói xong khuôn mặt nhỏ nhắn giương lên, gọi Bạch Tuyết đang tự nhảy nhót trên cành liễu:“ Bạch Tuyết xuống đây, cho ngươi gặp bằng hữu mới của ta.”

Bạch Tuyết bay xuống liền thấy, ngoại trừ tiểu chủ tử nhà mình ra còn có bốn đứa bé đứng đó. Ngoài một gương mặt nhìn quen, còn lại ba cái đều là gương mặt mới, lúc này rung rung lông chim trên đầu, hưng phấn bay đến trên tay Nhị hoàng tử.

“Đây là Bạch Tuyết ta nuôi, có phải rất đẹp hay không? Nó cũng rất thông minh, lần trước còn cứu đệ đệ một mạng!” Nhị hoàng tử tự hào nói.

“Oa! Con chim thật đẹp, lông chim trắng mề, thoạt nhìn tựa như một nắm tuyết trắng thuần khiết!” Linh nhi chu cái miệng nhỏ, không khỏi khen ngợi.

“Biểu muội nếu thích, có thể sờ sờ thủ lông của nó!” Nhị hoàng tử rất là hào phóng, tiếp theo lại tựa như là trấn an Bạch Tuyết,“Bạch Tuyết, ngươi cùng biểu muội chơi một chút được không? Không cần lo lắng, biểu muội rất thích ngươi, sẽ không làm đau ngươi đâu!”

“Thật không? Ta đây sờ nó, nó có thể bay đi hay không?” Linh nhi hai mắt tỏa ánh sáng, sau đó chậm rãi vươn bàn tay trắng nõn mượt mà, ôn nhu

https://thuviensach.vn

vuốt ve Bạch Tuyết.”Biểu muội yên tâm đi, nó có thể nghe hiểu được chúng ta nói. Không chỉ có như thế, nó còn có thể ngâm thơ đấy!”

Nghe vậy, một đôi mắt trong veo như nước của Linh nhi chớp chớp, hưng phấn trông đợi nói:“Bạch Tuyết giỏi quá! Nào, ngâm thơ cho Linh nhi nghe một chút được không?”

Bạch Tuyết nghe được Linh nhi khen, đầu giương lên, đắc ý vỗ cánh vài cái. Sau đó thật nể mặt mở miệng ngâm khởi,“Sàng tiền Minh Nguyệt quang, nghi thị địa thượng sương. Cử đầu vọng Minh Nguyệt, đê đầu tư cố hương!” Đây là bài thơ cổ gần đây Nhị hoàng tử học, nhân tiện cũng dạy cho Bạch Tuyết.

Trương Tử Bội luôn luôn yêu thích chim bay cá nhảy, khi nhìn đến Bạch Tuyết liền bị nó mê hoặc ánh mắt. Hiện nay lại thấy Bạch Tuyết biết ngâm thơ, yêu thích không thôi, nhất thời kích động bắt Bạch Tuyết lại đây. Vì không nắm chắc được độ mạnh yếu, Bạch Tuyết bị nắm cổ nhất thời nghẹn không thở nổi.

Bởi vì Trương Tử Bội hành động ra ngoài dự kiến của mọi người. Nhị hoàng tử nhìn tay phải mình trống trơn, lại nhìn Bạch Tuyết trong tay Trương Tử Bội rõ ràng sắp hít thở không thông, vẻ mặt đau lòng cùng lo lắng, trách móc:“Ngươi mau buông Bạch Tuyết ra, nó nghẹn không thở được, ngươi sẽ bóp chết nó mất!”

Trương Tử Bội đang đắm chìm trong vui sướng còn chưa nhận thấy được hành động khác thường của mình. Khi nghe được lời Nhị hoàng tử nói, nhất thời cả kinh buông lỏng tay ra.

Nhị hoàng tử thương tiếc vuốt ve phía sau lưng Bạch Tuyết nói:“Không có việc gì, Bạch Tuyết không cần sợ hãi.”

Trương Tử Bội vội vàng khoát tay:“Ta không phải cố ý, ta chỉ là rất thích nó.”

https://thuviensach.vn

Nhị hoàng tử đối với lời Trương Tử Bội nói làm như không nghe thấy, chỉ không ngừng trấn an Bạch Tuyết ở trong lòng. Linh nhi mắt lộ ra thương tiếc, cũng ôn nhu trấn an Bạch Tuyết.

Cố Lăng cùng Quý Minh Hiên hai mặt nhìn nhau, sau đó song song làm người hoà giải. Quý Minh Hiên vỗ vỗ bả vai Trương Tử Bội nói:“Tử Bội ham vui liền dễ dàng mất đúng mực. Xin Nhị hoàng tử nể hắn là vô tâm thất thố, tha cho hắn một lần.”

Cố Lăng nói tiếp:“Ừ! Nay hắn cũng nhận ra bản thân sai rồi, mong Nhị hoàng tử chớ để việc này ở trong lòng.”

Nghe vậy, Nhị hoàng tử ngẩng đầu, nhìn về phía Trương Tử Bội nói:“Nể Bạch Tuyết không có nguy hiểm cùng với hai vị huynh trưởng cầu tình cho ngươi, ta liền tha cho ngươi một lần. Có điều lần tới đừng làm việc sơ ý!”

Được Nhị hoàng tử khoan thứ, Trương Tử Bội liên tục cam đoan nói:“Vâng! Vâng! Cũng không dám nữa, tuyệt sẽ không có lần sau.”

Mấy người lại tiếp tục cùng nhau ở trong sân chơi đùa, một phen cười đùa xong, chỉ chốc lát sau liền đem sự việc không vui vừa rồi vứt đến sau đầu. Mà Tiêu Dục cố ý đứng sau cây cổ thụ quan sát hành động của bọn họ từ ban đầu, đã thu hết chuyện phát sinh vừa rồi vào đáy mắt.

Trong đại điện, Cố Vân Yên đem tính toán trong lòng báo cho Triệu thị cùng Từ thị biết,“Nương, tẩu tử, bởi vì Hoàng thượng cùng ta đều có ý để Lăng nhi làm thư đồng cho Hạo Nhi. Vì tăng tình cảm huynh đệ cho bọn họ, ta tính ngày sau liền để Lăng nhi ở lại Trường Xuân cung. Không biết ý các ngươi như thế nào?”Triệu thị cùng Từ thị nhìn nhau, tiếp theo liền thấy được Triệu thị cười nói:“Yên nhi đã cảm thấy ổn, nghĩ đến nhất định là không sai. Tất cả cứ theo ngươi là được.”

Cố Vân Yên gật đầu,“Ân! Nếu nương cùng tẩu tử đều không có ý kiến, một lát ta liền cùng Hoàng thượng thương lượng việc này.” Vừa nói vừa

https://thuviensach.vn

nhìn về phía Từ thị nói:“Còn có một chuyện, không biết tẩu tử có đáp ứng hay không. Ta muốn giữ Linh nhi ở lại trong cung vài ngày.”

Từ thị cảm thấy kinh ngạc đồng thời nhiều hơn là kinh hỉ. Linh nhi có thể được đệ muội yêu thích là phúc khí của nữ nhi. Theo địa vị trong cung hiện nay của đệ muội cùng với Hoàng thượng sủng ái, nữ nhi ở lại trong cung không cần lo lắng chịu ủy khuất. Đây còn là một chuyện khiến Cố gia nở mày nở mặt. Chỉ là chính mình cùng với nữ nhi tách ra một vài ngày, trong lòng khó tránh khỏi không nỡ.

Từ thị lại cười nói:“Linh nhi có thể được nương nương ưu ái là như vậy là phúc khí nàng đời trước đã tu luyện được,. Thần phụ sao có thể để ý, chỉ là mong nương nương chớ ghét bỏ Linh nhi bướng bỉnh mới tốt.”

“Tẩu tử cứ yên tâm. Linh nhi đáng yêu như thế, ta thương còn không kịp, lại làm sao ghét bỏ.” Cố Vân Yên xua tay cười nói.

Mấy người đang nói chuyện, Nhị hoàng tử liền cùng huynh muội Linh nhi dắt tay trở về.

Cố Vân Yên ngoắc ngoắc Linh nhi nói:“Linh nhi lại đây, cô mới cùng nương ngươi nói xong chuyện của ngươi đây. Ngươi đã trở lại.”

Linh nhi vẻ mặt tò mò, vừa bước đến chỗ Cố Vân Yên vừa cười nói:“Mẫu thân cùng cô là thừa dịp Linh nhi không có mặt, nói Linh nhi bướng bỉnh sao?”

“Chưa từng, cô sao nỡ quở trách Linh nhi đáng yêu của chúng ta. Cô vừa nói với mẫu thân ngươi là muốn giữ ngươi ở lại trong cung vài ngày. Linh nhi có bằng lòng hay ở lại trong cung với cô hay không?”

Nghe được Cố Vân Yên nói vậy, Linh nhi vẫn chưa trực tiếp trả lời Cố Vân Yên, mà là nhìn về phía Từ thị nói:“Mẫu thân, nếu là Linh nhi ở lại ở trong cung một ít ngày, người không thấy được Linh nhi có buồn không?”

https://thuviensach.vn

Từ thị bật cười, ngay sau đó lắc đầu nói:“Nương mỗi ngày đều đau đầu vì ngươi cái tiểu nha đầu nghịch ngợm gây sự với thiên hạ đây. Nay cô ngươi nguyện ý thu nhận ngươi, nương trong lòng thật cao hứng. Ngươi cứ ở lại trong cung là được.”

Nghe vậy, Linh nhi mỉm cười đáp ứng:“Mẫu thân không khổ sở Linh nhi liền yên tâm. Mấy ngày này, Linh nhi liền ở trong cung với cô.”

“Biểu muội cứ an tâm, ta sẽ chiếu cố ngươi. Còn có thể nói Thị Họa cô cô làm điểm tâm ngon cho ngươi ăn.” Nhị hoàng tử thấy Linh nhi đáp ứng ở lại trong cung, trên mặt lộ vẻ vui mừng không chút nào che giấu, vội vàng hào hứng nói.

Cố Vân Yên lắc đầu bật cười,“Ngươi đứa nhỏ này... Phụ hoàng cùng mẫu phi chuẩn bị giữ Lăng biểu ca của ngươi ở lại, ngày sau làm thư đồng cho ngươi được không?”

Nhị hoàng tử lúc này gật đầu như giả gạo, liên thanh nói:“Được! Được! Như thế rất tốt! Biểu ca và biểu muội cùng ở lại, như vậy chúng ta là có thể cùng nhau chơi a.”Từ thị dặn nhi tử:“Hoàng thượng cùng nương nương tuyển ngươi làm thư đồng cho Nhị hoàng tử, là vinh hạnh của Cố gia chúng ta. Lăng nhi nhất định phải biểu hiện cho tốt, giám sát tốt việc học của Nhị hoàng tử. Ngươi là huynh trưởng nên làm tấm gương sáng, đừng cô phụ Hoàng thượng cùng nương nương kỳ vọng.”

Cố Lăng nghiêm mặt nói:“Nhi tử ghi nhớ lời mẫu thân dạy bảo, chắc chắn chiếu cố tốt Nhị hoàng tử. Tuyệt không cô phụ tấm lòng của Hoàng thượng cùng cô.”

Thấy được Cố Lăng khi biết chính mình phải ở lại trong cung, vẫn biểu hiện không chút hoang mang, mà đúng mực, Cố Vân Yên mặt lộ vẻ tán thưởng.

https://thuviensach.vn

Từ thị gật đầu, ngược lại nửa là dặn dò nửa là đe dọa nữ nhi nhà mình,“Linh nhi ở lại nơi này, đừng ỷ vào cô ngươi yêu thương mà ở trong cung hoành hành ngang ngược, nghịch ngợm gây sự. Nếu không, lúc trở về xem nương thu thập ngươi như thế nào.”

Linh nhi thấy mẫu thân thần sắc nghiêm cẩn, lúc này thu liễm ý cười không kiêng nể trên mặt, nắm bắt khăn tay, quỳ gối đáp một cách rất thục nữ: “Vâng! Nữ nhi ghi nhớ lời mẫu thân dạy bảo, xin mẫu thân yên tâm.”

Cố Vân Yên nhìn nhìn canh giờ, đứng dậy nói với Triệu thị cùng Từ thị nói: “Hôm nay ta sẽ không giữ nương cùng tẩu tử ở trong cung dùng bữa. Hoàng thượng còn ở phía sau chờ ta thương nghị chuyện chọn thư đồng cho Hạo Nhi.”

Triệu thị vội vàng xua tay nói:“Yên nhi mau đi đi. Để Thị Họa đưa nương cùng tẩu tử ngươi ra cung là được,l. Đừng trì hoãn canh giờ, làm cho Hoàng thượng đợi lâu tóm lại không hay.”

“Ân, Thị Họa tiễn nương cùng tẩu tử xuất cung đi. Ngươi nhớ nhất định phải tận mắt nhìn nương cùng tẩu tử ra khỏi cửa cung rồi trở về phục mệnh.”

“Vâng, nô tỳ lĩnh mệnh. Quyết không quên lời nương nương nhắc nhở.” Thị Họa quỳ gối gật đầu, cung thanh đáp.

Cố Lăng thần sắc nghiêm túc nói với Triệu thị cùng Từ thị:“Xin tổ mẫu cùng mẫu thân chớ lo. Những ngày này Lăng nhi sẽ chiếu cố tốt muội muội, các ngươi không cần quan tâm.”

Triệu thị cùng Từ thị vẻ mặt vui mừng, sau đó đứng dậy hành lễ cáo lui với Cố Vân Yên rồi theo Thị Hạo tiễn xuất cung.

“Hạo Nhi ở trong này cùng Lăng nhi và Linh nhi, mẫu phi đi hậu thất cùng phụ hoàng ngươi thương lượng vài việc. Một hồi sẽ trở lại cùng các

https://thuviensach.vn

ngươi dùng bữa.”

“Ân! Mẫu phi yên tâm đi đi, Hạo Nhi biết nên làm như thế nào, sẽ không ủy khuất biểu ca cùng biểu muội.” Nhị hoàng tử vỗ vỗ ngực cam đoan nói.

Cố Vân Yên bị bộ dáng kia của Nhị hoàng tử chọc cho lắc đầu bật cười, ngược lại phân phó Thị Thư,“Chăm nom các tiểu chủ tử.” Nói xong đi với về hậu thất.

Bên trong, Tiêu Dục cùng tứ hoàng tử một lớn một nhỏ đang chơi 'bay thật cao' không biết mệt. Cố Vân Yên vừa đi tới cửa liền nghe được tiếng cười liên tiếp truyền đến,“ a ha ha a ha ha....”

Tiêu Dục nghe thấy tiếng bước chân, nhìn về phía cửa thấy người tới là Cố Vân Yên, lúc này ôn hòa nói:“Yên nhi đến rồi? Mấy người Triệu phu nhân đã xuất cung?”

Cố Vân Yên gật đầu, oán trách nói:“Nô tì không dám làm cho Hoàng thượng đợi lâu, cho nên đành phải trước hết để cho nương cùng tẩu tử trở về.”

Tiêu Dục thả Tứ hoàng tử lại trong nôi, tiếp theo xoa xoa mặt Cố Vân Yên, mỉm cười dỗ dành:“Được rồi, ngày khác trẫm lại mang ngươi hồi phủ thăm bọn họ được không?”

Cố Vân Yên cuống quít dùng sức gật đầu, sợ ngay sau đó Tiêu Dục sẽ đổi ý.

“Hoàng thượng hôm nay nhìn biểu hiện của mấy người bọn họ, cảm giác như thế nào? Trong lòng có quyết định chưa?” Cố Vân Yên được Tiêu Dục hứa hẹn, liền nói thẳng đến chủ đề.

https://thuviensach.vn

“Trẫm trong lòng quả thật đã chọn được người. Nhi tử của Hộ bộ Thượng thư có chút không biết nặng nhẹ, tính tình cũng không đủ trầm ổn, không đủ đảm đương trọng trách thư đồng của Hạo nhi. Trái lại nhi tử của huynh trưởng ngươi cùng đích trưởng tôn Quý các lão ổn trọng cẩn thận, cử chỉ quy củ, tiến thối có độ. Trẫm đối với bọn họ thật là hài lòng. Để bọn họ làm thư đồng cho Hạo Nhi đi, Yên nhi có ý kiến gì không?”

Cố Vân Yên lắc đầu, ôn nhu nói:“Hoàng thượng nhìn tất nhiên không sai được. Nô tì dù chưa gặp qua đích trưởng tôn của Quý các lão, nhưng xem Quý các lão làm người chính trực, tri thức uyên bác, nghĩ đến tôn tử hắn cũng không kém. Về phần Lăng nhi, nô tì luôn luôn xem trọng hắn, tin tưởng vững chắc hắn có thể đảm nhiệm làm thư đồng cho Hạo Nhi.”

“Nếu Yên nhi cũng không có ý kiến khác. Vậy trẫm liền định ra chonn hai bọn họ. Hai tháng sau sẽ cùng Hạo Nhi đi hoàng tử sở học tập.”

Thương nghị xong, Cố Vân Yên liền ngon ngọt giữ Tiêu Dục lại dùng cơm trưa, Tiêu Dục vui vẻ đáp ứng.

https://thuviensach.vn

Chương 125

Trên bàn ăn, Tiêu Dục ngồi đối diện Cố Vân Yên. Giữa hai người là ba đứa nhỏ. Mà Linh nhi nhỏ nhất thì ngồi ở giữa Nhị hoàng tử cùng Cố Lăng.

Linh nhi bởi vì chưa ý thức được thân phận đế vương của Tiêu Dục có cái gì khác với mình, cho nên vẫn hoạt bát hiếu động như ở nhà. Thỉnh thoảng lại chuyển động cái đầu nhỏ, một hồi nhìn nhìn Nhị hoàng tử, một hồi nhìn nhìn ca ca nhà mình.

Mà hoàn toàn tương phản với Linh nhi đó là Cố Lăng. Cố Lăng 7 tuổi dĩ nhiên cảm nhận được nhà đế vương cùng nhà người thường là khác biệt. Bởi vậy, từ đầu tới cuối, biểu hiện của Cố Lăng chỉ có thể dùng ba cái thành ngữ đến hình dung đó là: trung quy trung củ, bất cẩu ngôn tiếu, cử chỉ đoan trang.

Nhị hoàng tử nhận ra được tương phan giữa biểu ca cùng biểu muội, ở dưới bàn ăn vỗ vỗ đùi Cố Lăng. Ý bảo hắn không cần câu nệ, cười nói:“Biểu ca cùng biểu muội nếm thử món thịt Đông Pha này, xem hương vị như thế nào?”

Nhị hoàng tử nói vừa dứt, cung nhân ở một bên hầu hạ gắp một khối thịt Đông Pha cho Cố Lăng và Linh nhi.

Linh nhi nhìn khối thịt Đông Pha trong bát làm cho người ta càng thèm ăn kia, vẻ mặt thèm nhỏ dãi, cúi đầu hít thật sâu. Trong nhất thời hương thơm tràn đầy chóp mũi, lúc này liền chu cái miệng nhỏ thưởng thức món ngon.

https://thuviensach.vn

Mà Cố Lăng là gật đầu nói lời cảm tạ với Nhị hoàng tử,“ Vâng, tạ Nhị hoàng tử ân điển!” Nói xong mới nho nhã nhấm nháp khối thịt Đông Pha trong bát.

“Ngon ngon, ăn thật ngon. Linh nhi còn muốn ăn một khối thịt Đông Pha nữa~” Linh nhi kéo tay Nhị hoàng tử chu miệng làm nũng.

Nhị hoàng tử cười sủng nịch, nhéo nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn của Linh nhi, nói:“Hảo, lại cho Linh nhi một khối thịt Đông Pha.”

Linh nhi được như ý nguyện mặt cười thỏa mãn, nói tiếp:“Ân! Ăn ngon thật! Ca ca và biểu ca ăn thịt cùng Linh nhi đi.” Nói xong mới nhớ tới còn có Cố Vân Yên cùng Tiêu Dục ở đây, vì thế không hề sợ hãi nói tiếp,“Cô cùng dượng, các ngươi cũng ăn đi.”

Nghe được Linh nhi nói lời đại nghịch như vậy, Cố Vân Yên vẻ mặt kinh hoảng, có chút không biết làm sao nhìn về phía Tiêu Dục. Chỉ thấy Tiêu Dục động tác dừng một chút, trên mặt biểu tình thật là vi diệu. Vừa không phải tức giận cũng không phải trách cứ, làm cho Cố Vân Yên trong nhất thời giống như nhìn một hòa thượng nắm không được ý nghĩ. Chỉ có thể lấy bất biến ứng vạn biến, cùng đợi tiếp theo Tiêu Dục sẽ có cái hành động gì.

Mà ra ngoài dự kiến Cố Vân Yên, Tiêu Dục ngoại trừ lúc ban đầu nghe được lời Linh nhi nói có chút khẽ giật mình cực ngắn ra, sau đó liền khôi phục như thường. Giống như Linh nhi chưa bao giờ nói qua lời này. Hắn cũng chưa từng nghe qua.

Thấy thế, Cố Vân Yên trong lòng nhẹ nhàng thở ra. Nếu là Tiêu Dục vấn tội, nàng thật đúng là không biết nên làm thế nào cho phải. Vụng trộm quan sát thần sắc của Tiêu Dục một chút, cũng không khác thường. Hiển nhiên vẫn chưa để lời Linh nhi nói ở trong lòng. Cố Vân Yên hoàn toàn yên lòng.

https://thuviensach.vn

Cố Lăng vẻ mặt lo lắng đánh giá thần sắc Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên. Thấy hai người không nói gì, tâm bất an rốt cục cũng thả xuống. Vì phòng ngừa Linh nhi không biết kiêng kị gì lại nói lời gì đó làm cho người ta khiếp sợ, Cố Lăng đành phải nhỏ giọng dặn dò, thêm chút uy hiếp Linh nhi:“Muội muội ngoan ngoãn ăn cơm. Đừng có không biết lớn nhỏ nói loạn. Bằng không ca ca không cho ngươi chơi tiểu ngựa gỗ đâu.”Linh nhi lúc này liền không lên tiếng, nháy mắt thay đổi thành thục nữ. Mới vừa rồi còn cắn ăn từng miếng lớm biến thành từng miếng nhỏ, nhai chậm rồi nuốt. Nhị hoàng tử ở bên cạnh một màn nhìn trước mắt, cười hiểu ý.

Dùng bữa xong, Tiêu Dục liền nhìn về phía Cố Vân Yên nói:“Trẫm về ngự thư phòng xử lý chính sự, Yên nhi không cần đưa tiễn!”

Tuy rằng Tiêu Dục lên tiếng để Cố Vân Yên không cần đưa tiễn, nhưng Cố Vân Yên vẫn là cười vui vẻ tự mình đưa người tới tiền viện, rồi mới quay trở vào.

Mấy ngày sau, trong cung liền truyền ra tin đồn Hoàng hậu nương nương bệnh nguy kịch, sống không còn bao lâu nữa. Trong lúc nhất thời, lời đồn giống như mọc cánh, rất nhanh liền từ trong cung truyền tới ngoài cung. Dân gian dân chúng cũng có nghe thấy. Mọi người đối với tin này cũng chỉ là bất đắc dĩ lắc đầu hay thêm một tiếng thở dài. Sau khi trở về liền vội vàng xác định ổn thỏa hôn sự trong nhà, e sợ gặp phải quốc tang sẽ làm chậm trễ nhân duyên tốt.

Nghe tin này, phi tần hậu cung thấp thỏm lo âu đồng thời cũng đều phỏng đoán dưới đáy lòng nhân tuyển cho hậu vị tiếp theo.

Duyên Hi cung

Quý phi khi nghe xong tin tức Cẩm Yên mang về, không khỏi lâm vào trầm tư. Lúc trước Thái hậu vô cớ hôn mê bất tỉnh, tiếp theo Hoàng thượng sai người tiến đến lục soát Hoa Thanh cung cùng Trường Xuân cung, rồi Cố

https://thuviensach.vn

Vân Yên liền truyền ra tin bị bệnh. Ngay sau đó là Cố Vân Yên lành bệnh, đến phiên Hoàng hậu bị bệnh. Sau đó Thái hậu tỉnh lại. Quý phi kết hợp mọi thứ nhìn thấy cùng tin tình báo, sắp xếp lại mọi sự tình xảy ra trong gần một tháng này đã có chút mơ hồ. Nay lại truyền ra tin Hoàng hậu sắp bệnh chết, làm cho nàng càng khẳng định suy đoán của chính mình.

“Đây là thời điểm chuẩn bị tranh giành. Mộc Nhi có thể danh chính ngôn thuận thành người thừa kế ngôi vị hoàng đế hay không liền xem trận chiến này ai thắng ai thua.” Quý phi phút chốc ngồi nghiêm chỉnh nói.

Cẩm Yên nghiêm mặt nói:“Ý của chủ tử là?”

“Ngươi vẫn không rõ ý của bản cung sao? Bản cung ẩn nhẫn nhiều năm. Hiền phi không ai bì nổi đi rồi. Hậu cung một cái lại một cái phi tần đi rồi. Nay mắt thấy trung cung Hoàng hậu cũng sẽ đi luôn. Trời ban cơ hội, bản cung sao có thể bỏ qua kỳ ngộ tốt này đây? Vì trở thành nữ nhân tôn quý nhất Đại Chiêu, vì để Mộc Nhi có thể trở thành trưởng tử trên danh nghĩa, trận chiến này bản cung chắc chắn sẽ toàn lực ứng phó!” Quý phi ngữ khí chắc chắc, giống như tình thế bắt buộc phải vậy.

Cẩm Yên khóe môi giương lên, đắc ý dào dạt khen nịnh:“Nô tỳ cầu chúc chủ tử được đền bù như mong muốn, thuận lợi làm chủ Phượng Nghi cung.”

Quý phi thu liễm thần sắc trên mặt, ngược lại dặn dò:“Nhìn chung phi tần trong hậu cung, hiện nay người duy nhất có tư cách cùng bản cung ganh đua cao thấp đó là Cố Vân Yên. Theo quan sát lâu nay của bản cung đối với nàng ta, không khó phát hiện nàng ta là một kẻ tâm tư kín đáo, có thủ đoạn. Rõ ràng là một đối thủ thực lực cực cao. Cứ xem kết cục của những người đã so chiêu với nàng ta như Hiền phi cùng Hoàng hậu liền biết. Cho nên, có một cái đối thủ cường đại ở trước mặt, một chút sơ ý cũng không thể. Nếu muốn nắm chắc phần thắng, bản cung chỉ có thể ra cờ bất ngờ đánh úp một

https://thuviensach.vn

cái khiến nàng trở tay không kịp.”Cẩm Yên gật đầu, đồng ý nói:“Chủ tử nói rất đúng. Vẫn là chủ tử có dự kiến trước!”

Quý phi cong môi cười, thì thầm một trận với Cẩm Yên, nói:“ Được rồi, lập tức đi chấp hành chuyện bản cung dặn đi. Nhớ rõ, động tác nhất định phải mau. Đợi nàng phát hiện thì tất cả sẽ không còn kịp.”

“ Vânv! Nô tỳ lĩnh mệnh, chủ tử cứ đợi tin lành.” Cẩm Yên trịnh trọng nói.

Trường Xuân cung

“Ở hiền gặp lành, ở ác gặp ác, Hoàng hậu nương nương cuối cùng cũng gặp báo ứng. Thật là một tin tức khiến người ta quá vui vẻ a!” Thị Thư vẻ mặt vui mừng đem tin tức báo cho Cố Vân Yên biết, sau đó không khỏi cảm thán.

“Hoàng hậu nương nương cũng 'Bệnh' nhiều ngày rồi, là thời điểm kết thúc. Khó trách Hoàng thượng cố ý cho người thả ra tin Hoàng hậu bệnh nguy kịch.”

“Hoàng hậu vừa đi, hậu vị liền vô chủ. Trước mặt bày một vị trí dụ hoặc như vậy, khó tránh khỏi sẽ có người mơ ước mà rục rịch. Nếu là có người dọn đường cho hậu vị của mình, có lẽ đứng mũi chịu sào đó chính là bản cung, Thục phi có sủng có con này.”

“Chủ tử nói có lý! Xem ra chúng ta phải phòng bị khi còn chưa xảy ra.” Thị Thư vuốt cằm nói.

“Ân! Trải qua Hoàng hậu hai lần giá họa, làm cho bản cung hiểu được một việc. Chính là tại hậu cung này vĩnh viễn không thể ngồi chờ chết. Chỉ có chủ động cùng phòng bị chuyện chưa xảy ra mới là thượng sách. Nếu bản cung đoán không sai. Người thứ nhất muốn ra tay với bản cung nhất

https://thuviensach.vn

định là quý phi không thể nghi ngờ. Bởi vì chỉ cần loại bỏ bản cung, hậu vị sẽ trở thành thứ trong bàn tay của nàng.” Cố Vân Yên kết luận.

“Nô tỳ cả gan, xin hỏi chủ tử kế tiếp chuẩn bị ứng đối thế nào?” Thị Họa quỳ gối hỏi.

Cố Vân Yên trù trừ, sau đó trầm giọng phân phó hi người:“Lập tức truyền lệnh xuống nhắc nhở nhân lực nằm vùng ở các cung. Tăng cường giám thị động tĩnh Duyên Hi cung. Lại lưu ý xem quý phi gần đây cùng phi tần nào hay lui tới. Một khi phát hiện khác thường, lập tức tiến đến bẩm báo bản cung. Bản cung phải tiêu diệt hết tất cả tai hoạ ngầm có hại cho bản cung trước khi nó bùng nổ, bảo đảm không một kẻ hở.”

“ Vâng! Nô tỳ tuân mệnh, tức khắc đi nhắc nhở lệnh của chủ tử, chủ tử cứ việc yên tâm.” Thị Họa cùng Thị Thư cung thanh đáp.

“Oa oa ~ oa oa!” Ngoài cửa truyền đến tiếng khóc bi tráng của Tứ hoàng tử. Không rõ chuyện gì cho nên Cố Vân Yên vội vàng đứng dậy bước về hướng cửa.

Mới vừa đi vài bước, liền thấy được nhũ mẫu của Tứ hoàng tử vẻ mặt khó xử cùng không biết làm sao ôm Tứ hoàng tử nước mắt xoạch xoạch rơi không ngừng đi vào.

“Nô tỳ gặp qua chủ tử!” Nhũ mẫu ôm Tứ hoàng tử, khi cách Cố Vân Yên một thước liền ngừng lại, quỳ gối hành lễ.

Cố Vân Yên xua tay ý bảo nhũ mẫu đứng dậy, rồi hỏi:“Tiểu Tứ Nhi làm sao vậy? Sao khóc tèm lem đáng thương như con mèo nhỏ vậy?”

“Hồi bẩm chủ tử, Tứ hoàng tử ngủ một giấc tỉnh lại, nhìn xung quanh một hồi, không thấy thân ảnh của chủ tử liền lập tức khóc lên. Bất luận nô tỳ dỗ như thế nào cũng là không chịu dừng lại. Nô tỳ bất đắc dĩ đành phải ôm Tứ hoàng tử lại đây.” Nhũ mẫu theo tình huống thực tế mà báo.

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Cố Vân Yên bất đắc dĩ cười khổ, lúc này liền đưa tay ôm Tứ hoàng tử vẫn đang oa oa vào trong lòng, trìu mến nói:“Tiểu Tứ Nhi ngoan! Đến đây cho mẫu phi ôm một cái, đừng khóc a?”

Tứ hoàng tử chớp hai con mắt như nai con, tiếp theo dùng hai cái tay nhỏ mập mạp ôm cổ Cố Vân Yên, giây lát liền dừng khóc.

Nhị hoàng tử cùng với hai huynh muội Linh nhi nghe tiếng tiến đến.

“Mẫu phi, nhi thần mới vừa nghe đến tiếng khóc, là đệ đệ vừa khóc?” Nhị hoàng tử tiến lên quan tâm nói.

“Hạo Nhi mang theo biểu ca biểu muội đi chỗ nào chơi? Không có người cùng đệ đệ chơi nên đệ đệ khóc!” Cố Vân Yên giả bộ giận dữ nói.

Nhị hoàng tử nói mang theo tự trách nói:“Là nhi thần không tốt, không nên ham chơi. Để đệ đệ một mình, mong mẫu phi đừng tức giận.”

Linh nhi hoạt động cái người nhỏ đến trước mặt Cố Vân Yên, ôm chân Cố Vân Yên làm nũng nói:“Linh nhi nói muốn xem con thỏ nhỏ đáng yêu, biểu ca mới mang theo Linh nhi cùng ca ca đi ra ngoài. Cô đừng giận biểu ca cùng Linh nhi được không?”

Nghe được thanh âm mềm mỏng nũng nịu này khiến Cố Vân Yên tâm đều nhũn ra, làm sao còn có thể giả bộ tiếp, lúc này buồn cười nói:“ Được rồi! Cô chọc biểu ca ngươi thôi, các ngươi cứ tưởng thật à.”

“Mẫu phi không tức giận thật tốt!” Nhị hoàng tử trên mặt lộ ra tươi cười xán lạn, vui sướng đi tới chỗ Cố Vân Yên. Sau đó kiễng mũi chân nói nhỏ ở bên tai Tứ hoàng tử:“Đệ đệ không khóc nha. Phụ hoàng nói, chỉ cần chúng ta đều ngoan ngoãn, mẫu phi rất nhanh sẽ sinh cho chúng ta cái muội muội. Một muội muội xinh đẹp đáng yêu như biểu muội đó a!” Nói xong tươi cười trên mặt càng thêm rực rỡ.

https://thuviensach.vn

Chương 126

Mọi người chú ý ở chương này mình có một lưu ý nhỏ.

Mẹ đẻ của đại hoàng tử là quý phi Mã thị.

Mẹ đẻ của nhị công chúa là phi vị Quý thị.

Trong bản convert đều gọi cả hai là 'Quý phi' nên đọc loạn cả lên. Vì thế từ chương này mẹ đẻ của đại hoàng tử mình sẽ gọi là 'Mã quý phi' để phân biệt với Quý phi (mẹ của NCC) nhé cả nhà ^^

Tứ hoàng tử ngẩn ra, một đôi mắt sáng ngời còn vương nước mắt mở to. Cũng không biết hắn rốt cuộc nghe hiểu lời Nhị hoàng tử nói hay không. Nhưng một giọt nước mắt cuối cùng liền theo lời Nhị hoàng tử nói mà ngừng.

Cố Vân Yên nhìn Nhị hoàng tử ghé vào bên tai Tứ hoàng tử nói nhỏ, chợt cảm thấy buồn cười,“Hạo Nhi ở sau lưng mẫu phi nói cái gì với đệ đệ đấy?”

Nhị hoàng tử ngẩng đầu, cười nói:“Nhi thần với đệ đệ, nếu là muốn có quà thì không được khóc, cho nên đệ đệ sẽ không khóc!” Khi nói còn không quên nháy nháy mắt với Tứ hoàng tử, thật giống như huynh đệ hai người đã đạt thành hiệp nghị nào đó.

“Tiểu Tứ Nhi xuống dưới cùng các ca ca chơi đi?” Cố Vân Yên vừa hỏi Tứ hoàng tử vừa thả hắn xuống dưới.

https://thuviensach.vn

“Biểu đệ ngoan nha! Một hồi biểu tỷ tặng tiểu ngựa gỗ cho ngươi chơi. Ngươi ngoan ngoãn nghe lời được không?” Linh nhi từ trong lòng ngực lấy ra cái khăn nhỏ, thận trọng lau nước mắt cho Tứ hoàng tử.

“Hạo Nhi dẫn đệ đệ muội muội đi chơi đi! Mẫu phi muốn xử lý chút việc.” Cố Vân Yên dặn Nhị hoàng tử.

“Ân! Nhi thần sẽ trông nom đệ đệ, mẫu phi cứ an tâm xử lý công việc.” Nhị hoàng tử vẻ mặt thật sự nghiêm túc, tay phải nắm tay Tứ hoàng tử, tay trái nắm tay Linh nhi, thật cao hứng đi ra ngoài cửa. Mà Cố Lăng từ đầu đến cuối chỉ im lặng đi theo sau ba người.

Vài cái tiểu bất điểm vừa rời khỏi nội thất, Thị Họa liền nhỏ giọng bẩm váo với Cố Vân Yên tin tức nội gián của mình truyền về.

Nghe xong Thị Họa bẩn báo, Cố Vân Yên hiểu rõ nói:“Quả nhiên không ngoài bản cung sở liệu, nhanh như vậy nàng ta đã kiềm chế không được ra tay. Cũng tốt, càng hành động lại càng dễ dàng lộ ra dấu vết. Trước hết để cho nàng ta tự do đi. Thời khắc mấu chốt cho nàng ta một kích trí mệnh, khiến nàng ta bất ngờ.”

“ Vâng! Nô tỳ nghe chủ tử phân phó.” Thị Họa cúi đầu, sắc mặt cung kính.

Chạng vạng, chúng phi tần ở hậu cung liền nhận được thiếp mời từ Mã quý phi. Ngày 15 tháng 2 ở Lạc Nhật các cử hành hội thơ. Tất nhiên, Cố Vân Yên cũng không ngoại lệ mà nhận được thiếp mời. Hoặc nói chính xác một chút thì đây vốn là Hồng Môn Yến thiết kế vì Cố Vân Yên.

Hiện nay Hoàng hậu triền miên trên giường bệnh, hậu cung phi tần lấy Mã quý phi cùng Cố Vân Yên làm chủ, sai đâu đánh đó. Trước mắt, Mã quý phi mời tiệc mọi người nhất định là vui vẻ đáp ứng.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên khép lại thiếp mời, cười vân đạm phong khinh nói:“Hay cho một hồi Hồng Môn Yến. Ngươi dám bày ta liền dám đối phó. Đến lúc đó mới biết lộc tử thùy thủ!”Ngược lại nhìn về phía Thị Thư hỏi:“Ca ca bên kia thế nào rồi?”

“Hồi bẩm chủ tử, thiếu gia hồi đáp nói là sẽ dựa theo ngài phân phó an bài mọi việc. Tuyệt sẽ không bại lộ, ngài cứ việc yên tâm.” Thị Thư thanh thúy nói.

“Tốt lắm! Ca ca làm việc từ trước đến nay luôn thỏa đáng. Như thế, bản cung không có lo sợ gì nữa. Tất cả cứ chậm rãi mà đợi thôi.”

Ngự thư phòng

Lưu Đức Phúc khom thắt lưng đi vào, âm thầm đánh giá thần sắc Tiêu Dục, do dự xem có nên báo chuyện Tiểu Toàn Tử hồi báo cho Tiêu Dục biết hay không.

Tiêu Dục nhận thấy được bộ dáng Lưu Đức Phúc do dự muốn nói lại thôi, ngừng tay lại rồi nói:“Có cái gì liền nói đi, chớ để cái bộ dáng không quả quyết đấy.”

Lưu Đức Phúc khom người,“Chủ tử giáo huấn phải. Vừa rồi Tiểu Toàn Tử báo lại, nói Hoàng hậu nương nương 'Bệnh' tình càng nghiêm trọng, chỉ sợ không đến cuối tháng...”

Tiêu Dục gật đầu, trầm giọng nói: “Không đến cuối tháng... Vừa lúc, nàng làm nữ nhân tôn quý nhất Đại Chiêu 10 năm, cũng là thời điểm đem hậu vị đưa ra!”

Nghe vậy, Lưu Đức Phúc cảm thấy thất kinh. Nghe khẩu khí chủ tử nhà mình là sớm đã chọn được người làm Hoàng hậu. Vậy chủ tử sẽ là hướng về ai? Nghĩ lại một cái, hiểu ra, không khỏi liên tục gật đầu.

https://thuviensach.vn

“Cớ gì gật đầu?” Tiêu Dục nhận thấy được hành động của Lưu Đức Phúc, mặt lộ vẻ nghi hoặc hỏi.

Lưu Đức Phúc cuống quít thu liễm ý cười trên mặt, nghiêm mặt nói:“Nô tài cảm thấy chủ tử nói có lý.”

“ Bớt vuốt mông ngựa, không có việc gì liền lui ra đi!” Tiêu Dục xua tay đuổi người.

Đợi Lưu Đức Phúc lui ra, Tiêu Dục trầm mặc không nói. Sau một lúc lâu, làm như lầm bầm lầu bầu lẩm bẩm:“Trẫm từng nói qua muốn cho ngươi danh chính ngôn thuận đứng ở bên cạnh trẫm, quyết không nuốt lời!”

Cảnh Dương cung

Quý phi xoay người nhẹ vỗ về hai má Nhị công chúa, bỗng nhiên hỏi:“Vũ nhi, mẫu phi hỏi ngươi, ngươi là thích Đại hoàng huynh hay là thích Nhị hoàng đệ?”

Nhị công chúa vẻ mặt mờ mịt, không biết mẫu phi sao đột nhiên lại hỏi đến chính mình, gãi gãi đầu, đành phải đáp:“Vũ nhi không thích Tam Hoàng muội. Nhị hoàng đệ cùng Tam Hoàng muội có vẻ thân cận, cho nên Vũ nhi không quá thích chơi với Nhị hoàng đệ. Về phần Đại hoàng huynh thôi, tuy rằng cũng không cùng Vũ nhi thân cận, nhưng Vũ nhi thích Đại hoàng huynh hơn một ít.” Ngược lại ôm thắt lưng quý phi dịu dàng nói:“Nhưng Vũ nhi thích nhất chỉ có mình mẫu phi, vĩnh viễn đều như vậy.”

Quý phi mắt lộ ra xúc động, thương tiếc nói:“Hảo hài tử, mẫu phi thích nhất cũng là Vũ nhi. Vì Vũ nhi mẫu phi cam nguyện mạo hiểm một hồi.”

Nghe được Quý phi nói như thế, Nhị công chúa cuống quít ngửa đầu, lo lắng nói:“Mẫu phi muốn mạo hiểm gì a? Vũ nhi không cần mẫu phi có nguy hiểm. Vũ nhi muốn mẫu phi ở cùng Vũ nhi, thế nào cũng không rời Vũ nhi.”

https://thuviensach.vn

“Ngoan, mẫu phi vẫn ở cùng ngươi, Vũ nhi đừng sợ! Mẫu phi chính là muốn tìm người cùng mẫu phi bảo hộ Vũ nhi. Chờ ngày nào đó mẫu phi mất, Vũ nhi cũng có người để dựa vào...” Quý phi ôm chặt lấy Nhị công chúa.Ngươi là ký thác duy nhất của mẫu phi tại thâm cung này, nếu không có ngươi mẫu phi sao có thể sống những năm tháng dài dằng dẵng này? Mẫu phi tuyệt đối sẽ không cho bất luận kẻ nào thương tổn ngươi. Bởi vì mẫu phi chỉ còn lại có ngươi. Vì ngươi, mẫu phi làm cái gì đều nguyện ý! Quý phi nhắm lại hai mắt, đem tất cả những lời không thể nói với Nhị công chúa đều chôn ở đáy lòng.

Rất nhanh, liền đến mười lăm tháng hai. Cố Vân Yên gọi mấy người Thị Họa, Thị Thư cùng Thường Phúc đến trước mặt, tinh tế dặn dò mọi người, “Đã nhớ kỹ lời bản cung? Bản cung nói lại một lần, sự tình liên quan sinh tử, chỉ cho phép thành công không được thất bại!”

Ba người cúi đầu, vẻ mặt nghiêm túc đáp:“ Vâng! Nô tỳ/ nô tài thề sống chết hoàn thành nhiệm vụ. Quyết không làm cho chủ tử thất vọng.”

“An toàn của đám Hạo Nhi bản cung liền giao cho ngươi. Thị tTư nhớ phối hợp hành động tốt với ca ca, bảo đảm an toàn cho các hoàng nhi. Nếu là có nửa điểm sai lầm, bản cung sẽ chỉ hỏi mỗi ngươi!” Một câu cuối cùng Cố Vân Yên không khỏi lạnh mặt, trầm giọng phân phó.

“Chủ tử yên tâm, mặc dù là đánh cược tánh mạng này, nô tỳ cũng sẽ không để các tiểu chủ tử bị nửa điểm thương tổn.” Thị Thư sợ sệt hứa hẹn.

Cố Vân Yên khẽ gật đầu, nói:“Ân, đi thôi! Cũng đã tới lúc Bản cung nên đi Hồng Môn Yến mà Mã quý phi tỉ mỉ bày ra.” Nói xong, liền mang theo Thị Họa cùng Thường Phúc đi Lạc Nhật các.

Lúc Cố Vân Yên đến, quý phi cùng mọi người trong hậu cung đã có mặt hết. Trên chủ vị bày ba bàn ghế. Ngồi giữa đó là chủ nhà hôm nay- Mã quý

https://thuviensach.vn

phi, tay trái là Huệ phi đang nói cười, tay phải vẫn trống không. Cố Vân Yên không cần suy nghĩ nhiều liền biết là để cho chính mình.

Cố Vân Yên mỉm cười với mọi người, chầm chậm đibqua rồi ngồi xuống ở bên tay phải Mã quý phi.

Phi tần bên dưới quỳ xuống hành lễ, lễ nghi chỉnh tề thống nhất,“Nô tì/ tần thiếp tham kiến Thục phi nương nương, nương nương thiên tuế! Thiên tuế! Thiên thiên tuế!”

Cố Vân Yên trên mặt ý cười nhu hòa, tay khẽ nâng nói:“Bọn muội muội không cần đa lễ, đều đứng lên đi!”

“Tạ Thục phi nương nương!” Mọi người tạ ơn đứng dậy, lần lượt ngồi xuống.

“Muội muội tới vừa lúc, muội muội văn chương xuất chúng, trong chúng tỷ muội chúng ta liền có ngươi nhiều tài nghệ nhất. Hội thơ hôm nay sao có thể thiếu tài năng như muội muội đây!” Mã quý phi cười hoà thuận vui vẻ.

Phi tần bên dưới vội vàng gật đầu phụ họa,“Mã quý phi nương nương nói lời ấy thật là đúng. Ngày xưa Hoàng thượng ban cho Thục phi nương nương phong hào 'Dục', không phải chính là thừa nhận Thục phi nương nương đất thiêng nảy sinh hiền tài đó sao!”

Quý phi dấu cười khen:“ Đám người nô tì từng có vinh hạnh nghe qua nương nương đánh đàn, xem qua nương nương múa, chưa từng nghĩ một ngày kia cũng có thể cùng nương nương ngâm thơ đối ngẫu. Chỉ không biết nương nương hôm nay lại bộc lộ tài năng đến mức nào!”

Cố Vân Yên khiêm tốn nói:“Xem bọn tỷ muội một người lại hai người khen bản cung. Chỉ là chút tài mọn, chọc mọi người cười thôi, làm sao có thể đáng nói a.”

https://thuviensach.vn

Mã quý phi xua tay,“ Được rồi! Đừng chỉ lo nói chuyện. Thời tiết lạnh, vẫn là uống trước ngụm nước trà xua cái lạnh đi!” Nói xong, chính mình dẫn đầu bưng lên chén trà bên cạnh, ưu nhã nhâm nhi thưởng thức.

Trong lúc vừa rồi, Thị Họa thừa dịp mọi người chưa chuẩn bị, dùng ngân châm thử nước trà, cũng thông qua tiếng lóng báo cho Cố Vân Yên biết nước trà có độc. Cho nên Cố Vân Yên tất nhiên là sẽ không ngốc mà uống nước trà có độc vào, động tác giả bộ lau miệng đem hết nước trà phun vào khăn. Vì trước khi tới đã ăn Thanh tâm đan có thể giải độc mà Thị Họa chuẩn bị, tất nhiên là không có gì lo ngại.

Nhìn như đang cẩn thận nhấm nháp, kì thực khóe mắt Mã quý phi lại đang âm thầm lưu ý Cố Vân Yên có uống nước trà hay không. Khi thấy được Cố Vân Yên buông chén thiếu một phần ba lượng nước xuống, Mã quý phi âm thầm hưng phấn nghĩ đến Cố Vân Yên đã trúng kịch độc mãn tính. Trên mặt nàng ta tức chế không được lộ ra nụ cười thắng lợi. Chỉ còn chờ bên kia truyền đến tiệp báo, liền đại công cáo thành, không còn lo lắng về sau.

Bên kia, Thị Thư vẫn như mười lăm mỗi tháng, cứ theo lẽ thường dẫn huynh đệ Nhị hoàng tử cùng Tứ hoàng tử đến Ngự Hoa viên chơi đùa. Thứ duy nhất không giống là lúc này nhiều thêm hai huynh muội Cố Lăng cùng Linh nhi.

Một đám người chậm rãi đi vào Ngự Hoa viên.

Trong vài đứa nhỏ Linh nhi hưng phấn nhất. Nhìn một vườn đầy kỳ hoa dị thảo, quái thạch lởm chởm, Linh nhi tò mò không thôi, bên này nhìn xem bên kia sờ sờ.

“Biểu ca, mau tới! Hoa nơi này thật đẹp! So với trong nhà Linh nhi còn đẹp hơn. Linh nhi thật thích nó.” Linh nhi dậm chân gọi Nhị hoàng tử.

https://thuviensach.vn

Nhị hoàng tử nghe tiếng tiến đến, nhìn về phía đóa hoa mà cái tay nhỏ béo đô đô của Linh nhi chỉ vào, trên mặt không khỏi lộ ra nụ cười sủng nịch, sau đó kiễng chân đưa tay ngắt lấy đóa hoa mẫu đơn đỏ tươi rực rỡ kia.

Nhị hoàng tử động tác ôn nhu đem hoa cài ở bên tai Linh nhi, sau đó miệng nhỏ nhắn ngọt ngào khen:“Hoa đẹp! Người càng đẹp hơn! Biểu muội thật là đẹp. “

(trời ơi con nít ranh mới tí tuổi đầu mà ghê tóa~~~)

Linh nhi nhất thời nở nụ cười rạng rỡ như hoa kéo xánh tay Nhị hoàng tử “Biểu ca thật tốt! So với ca ca còn tốt hơn!” Nói xong nhìn về núi giả phía cách đó không xa, vui vẻ nói:“Tòa núi giả kia thật là đẹp mắt, chúng ta đến đó chơi được không?”

Nhị hoàng tử nhìn thoáng qua chung quanh núi giả, núi đá có chút gập ghềnh, phía sau còn có một cái ao, thoạt nhìn không phải thực an toàn. Nhưng Nhị hoàng tử không đành lòng cự tuyệt yêu cầu của Linh nhi, vì thế gật đầu đáp:“ Được! Linh nhi thích, biểu ca liền cùng ngươi đi qua nhìn một cái!” Nói xong, liền lôi kéo Linh nhi bước nhanh qua chỗ núi giả.

https://thuviensach.vn

Chương 127

“Biểu muội cẩn thận dưới chân, đá gập ghềnh dễ trượt.” Nhị hoàng tử lôi kéo Linh nhi thận trọng đi lên núi giả, thấy Linh nhi chỉ lo hết nhìn đông tới nhìn tây, Nhị hoàng tử lo lắng nhắc nhở.

“Aaa ~ phía sau nơi này còn có ao, biểu ca ngươi xem! Bên trong còn có con cá đang bơi kìa!” Linh nhi đi trước dò xét nghía cái đầu nhỏ, kích động chỉ vào con cá đang bơi trong nước nói.

“Ừ! Ta nhìn thấy rồi. Nơi này rất nguy hiểm, chúng ta đi xuống đi? Biểu ca cùng đệ đệ còn đang chờ chúng ta đấy.” Nhị hoàng tử ôn nhu cười nói.

“ Được! Chúng ta trở về, chờ lúc trời không còn lạnh như vầy biểu ca lại mang Linh nhi đến đây chơi ha.” Linh nhi lùi về nói, nhu thuận gật gật đầu, lôi kéo tay Nhị hoàng tử đi trở về.

Một người mặc phục sức thái giám núp sau núi giả chờ thời cơ. Khi thấy Nhị hoàng tử cùng Linh nhi đi lên đỉnh núi giả liền lặng lẽ tới gần bọn họ. Hắn khẩn trương nhìn xung quanh một chút, thấy bốn phía không người liền mạnh mẽ chạy ra, muốn đẩy Nhị hoàng tử cùng Linh nhi đang từ trên núi giả xuống nước.

Nhị hoàng tử cùng Linh nhi nhìn trước mặt bỗng nhiên xuất hiện một kẻ thần sắc hung ác, nhất thời sợ tới mức thất kinh.

Ngay trước khi bàn tay to đầy tội ác kia đang chuẩn bị đẩy Nhị hoàng tử cùng Linh nhi xuống ao, trong giây phút chỉ mành treo chuông ấy Cố Trì từ phía bắc núi giả bay ra, đánh một chưởng vào sau lưng tiểu thái giám. Hắn bị thương ngã xuống đất, giây lát liền bị Ngự Lâm quân vừa đến bắt lại.

https://thuviensach.vn

Sống sót sau tai nạn, Linh nhi lòng còn sợ hãi bổ nhào vào trong lòng Cố Trì sợ hãi khóc lên,“Cha! Ô ô.....”

Cố Trì tay trái ôm Linh nhi tay phải ôm Nhị hoàng tử đi xuống, vừa đi vừa trấn an hai đứa nhỏ vừa mới bị kinh hách,“Nhị hoàng tử cùng Linh nhi đừng sợ, ta sẽ bảo vệ tốt các ngươi.”

Lúc này Thị Thư cũng ôm Tứ hoàng tử chạy lại đây. Phía sau còn có Cố Lăng sắc mặt lo lắng đi theo. Sau khi trấn an một chút, cuối cùng hai đứa nhỏ cảm xúc cũng dịu xuống.

Lạc Nhật các

Quý phi ngồi sát bên dưới Cố Vân Yên đang bất an không yên đặt tay dưới bàn. Chỉ vì mới vừa rồi Thị Họa thừa dịp không có người chú ý lặng lẽ nhét một tờ giấy cho nàng ta.

Được cái bàn che giấu, Quý phi hai tay hơi run run mở tờ giấy ra. Chỉ thấy trên đó chữ viết rõ ràng: Âm mưu ngươi cùng Mã quý phi liên thủ ta đã biết. Hôm nay làm cái Hồng Môn Yến cho ta. Thứ nhất: Ở trong nước trà của ta hạ kịch độc mãn tính. Thứ hai: Phái người đến Ngự Hoa viên xuống tay với hoàng nhi của ta. Hiện nay ta đã nắm giữ chứng cớ, niệm tình Mã quý phi dùng Vũ nhi uy hiếp ngươi, mà ngươi bị buộc bất đắc dĩ mới cùng nàng ta cấu kết làm việc xấu, chỉ cần ngươi phản chiến theo ta. Chuyện cũ ta sẽ bỏ qua.

Nhìn mặt giấy hằn từng nét chữ thanh tú, Quý phi trong lòng khiếp sợ, chỉ một thoáng mặt không còn chút máu, hai vai không khỏi run lên.

Nhận thấy được Quý phi khác thường, Mã quý phi giống như quan tâm nói:“Quý muội muội làm sao vậy? Vì sao sắc mặt thoạt nhìn tái nhợt như vậy?”

https://thuviensach.vn

Quý phi cố gắng tự áp chế khiếp sợ cùng sợ hãi trong lòng, giả bộ trấn định nói:“Nô tì không có việc gì, tạ Mã quý phi nương nương lo lắng. Chỉ là hơi cảm thấy không khoẻ, qua một chút sẽ ổn thôi.””Ân! Vậy thì tốt, nếu là thật sự không thoải mái thì đừng cố chống đỡ, cứ bẩm với bản cung trở về nghỉ ngơi.” Mã quý phi nói hai câu cho có lễ rồi liền rời tầm mắt khỏi người Quý phi. Hiện tại nàng ta quan tâm nhất đó là bên kia có đắc thủ hay không.

Thấy Quý phi ở trước mặt Mã quý phi che giấu như vậy, Cố Vân Yên liền biết mình không nhìn nhầm. Quý phi quả nhiên là cái người thông minh. Ở trong thời gian ngắn ngủi liền chọn ra lựa chọn có lợi nhất đối với chính mình. Tốt lắm! Kẻ thức thời mới là trang tuấn kiệt.

Ngay tại khi Mã quý phi kiển chân ngóng tin, vẫn chưa thể trông được tin tức mình tâm tâm niệm niệm, thì Tiêu Dục sau khi hạ triều nhận được tin báo của Cố Vân Yên đã đi lại đây.

“Hoàng thượng giá lâm!” Một tiếng hô the thé vang lên đối nghịch với tiếng ngâm thơ giữa oanh oanh yến yến.

Nghe vậy, Mã quý phi nguyên bản thần sắc tự nhiên nhất thời hai mắt trợn to, khiếp sợ từ trên ghế đứng bật dậy. Giây lát, nàng ta liền thu liễm vẻ mặt kinh ngạc, dẫn chúng phi tần tiến lên chào.

“Nô tì/ tần thiếp tham kiến Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn tuế! Vạn tuế! Vạn vạn tuế!” Mọi người cung kính cúi đầu.

“Đều đứng lên đi!” Tiêu Dục thần sắc đen tối không rõ.

“Tạ Hoàng thượng!” Một đám phi tử thiên kiều bá mị ý đồ ở trong đám người trổ hết tài năng, hấp dẫn ánh mắt Tiêu Dục.

Không biết lại đổi lấy một câu nói đuổi các nàng đi không lưu tình chút nào,“Các ngươi đều lui ra đi. Mã quý phi, Thục phi, còn có Quý phi lưu

https://thuviensach.vn

lại.”

Mọi người mờ mịt, hai mặt nhìn nhau, nhưng không làm sao được đành quỳ gối hành lễ cáo lui,“ Vâng! Nô tì/ tần thiếp xin được cáo lui trước!”

Đợi mọi người rời đi, Tiêu Dục nhìn về phía Cố Vân Yên nói:“Yên nhi, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?”

Cố Vân Yên mặt lộ vẻ thê thảm, lã chã ướt át nói:“Cầu Hoàng thượng vì thần thiếp làm chủ!”

Cố Vân Yên vừa nói ra, Tiêu Dục nhăn mày. Mã quý phi cảm thấy cảnh linh đại chấn, một cỗ bất an mãnh liệt xông lên đầu.

Cố Vân Yên nói tiếp:“Vài ngày trước nô tì thu được thiếp mời của Mã quý phi nương nương, mười lăm hôm nay ở Lạc Nhật các tổ chức hội thơ, mời nô tì cùng chúng tỷ muội tiến đến tham gia. Nô tì vui sướng, cũng không ngờ hôm qua Quý phi muội muội cho người âm thầm báo tin cho nô tì. Nói là Mã quý phi cố ý gia hại nô tì, cũng lấy tánh mạng Nhị công chúa áp chế nàng, làm cho nàng gửi thư cho phụ thân Quý tướng quân ở nơi trấn thủ tìm đến kịch độc mãn tính, hôm nay hạ vào trong nước trà của nô tì. Nô tì vạn vạn không nghĩ tới Mã quý phi nương nương sẽ hạ độc thủ với nô tì như vậy. Nhất thời không có chủ ý đành phải mời Hoàng thượng đến...” Nói xong Cố Vân Yên liền rũ mắt xuống.

Tiêu Dục sắc mặt đột nhiên phát lạnh, tiện đà đem tầm mắt chuyển qua trên người Quý phi, hỏi:“ Chuyện Mã quý phi hạ độc mưu hại Thục phi là thật sự?”

Quý phi quỳ xuống, cúi đầu nói:“Hồi bẩm Hoàng thượng, Thục phi nương nương nói không sai. Hoàng thượng nếu hoài nghi, có thể cho ngự y kiểm nghiệm nước trà, liền biết nô tì nói là thật hay giả.”Mã quý phi phẫn hận căm tức Quý phi, bàn tay dưới tay áo nắm thành quyền, đối với việc Quý phi lật lọng cực kì khiếp sợ đồng thời càng nhiều hơn là tức giận.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục lạnh lùng nhìn lướt qua Mã quý phi, tiếp theo nói Lưu Đức Phúc:“Tuyên Lưu Viện Phán vào đi!”

Khi Cố Vân Yên cho người đưa tin cho hắn, đặc biệt nhắc tới để ngự y đi theo hắn. Trước khi tới hắn còn nghi hoặc Cố Vân Yên dặn vậy có dụng ý gì. Hiện nay hắn đã hiểu rõ.

Lưu Viện Phán khom người đi vào, tất cung tất kính hành lễ với đám người Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên.

“Nghi thức xã giao thì miễn đi, ngươi xem xem chén nước trà này có thể có không gì ổn?” Tiêu Dục xua tay phân phó.

Lưu Viện Phán nghe lời tiến lên, đem nước trà đặt dưới chóp mũi ngửi vài cái, tiếp theo từ trong tay áo lấy ngân châm ra để vào trong nước trà. Trong vòng mấy cái hít thở ngân châm lập tức biến sắc.

Lưu Viện Phán thu hồi ngân châm, ôm quyền nói:“Hồi bẩm Hoàng thượng, nước trà bị người hạ kịch độc mãn tính 'Hoàng tuyền'. Nếu bất hạnh ăn vào độc này thì sẽ không lập tức tử vong. Mà cần thời gian nửa tháng, độc tố mới có thể xâm nhập ngũ tạng lục phủ, đến lúc đó không có thuốc nào cứu được.”

“Tốt! Ngươi đi xuống đi.” Tiêu Dục lạnh lùng nói.

Lưu ngự y không dám chần chờ, lúc này liền khom người lui đi ra ngoài.

“Ngươi còn có gì để nói?” Tiêu Dục chất vấn Mã quý phi.

“Hoàng thượng, nô tì oan uổng! Nô tì cũng không biết nước trà bị người hạ kịch độc khi nào. Nô tì cũng không biết đắc tội Quý muội muội khi nào để nàng ta thống hận nô tì như vậy. Thậm chí không tiếc nói dối vu oan nô tì. Cầu Hoàng thượng vì thần thiếp làm chủ. Nô tì là vô tội.....” Mã quý phi lúc này quỳ xuống nói.

https://thuviensach.vn

“Cầu Hoàng thượng minh giám, nô tì nói đều là thật, tuyệt không giả dối! Nếu Mã quý phi nương nương nói chuyện nước trà bị người hạ độc không chút nào hay biết, nô tì cả gan xin hỏi nương nương, hôm nay hội thơ này là ngài một tay bày ra tổ chức. Trà này cũng là ngài vì chúng tỷ muội mà chuẩn bị. Ngài nói ngài không biết chuyện này chỉ sợ không thể nào nói nổi đi?” Quý phi không chút nào yếu thế, cùng Mã quý phi đối chất.

“Trong hội thơ nhiều người hỗn tạp, có lẽ là có người cố ý hạ độc vào trà của Thục phi muội muội, ý muốn giá họa bản cung cũng nói không chừng. Hơn nữa, từ xưa đến nay trông ví dụ về trách nhiệm trông coi mà gánh tội là chỗ nào cũng có. Vì loại bỏ bản cung, thủ đoạn của bọn muội muội thật ra nhiều vô kể đó nha.” Mã quý phi ý nói Cố Vân Yên cùng Quý phi liên thủ hợp mưu, trình diễn màn này giá họa nàng ta.

Cố Vân Yên nâng mày, kinh ngạc không thôi nhìn Mã quý phi,“Nô tì không biết nương nương vì sao lại nghĩ như vậy, nhưng nô tì không thẹn với lương tâm. Nô tì tuyệt không phát rồ lấy chính mình làm mồi đến giá họa nương nương. Dù sao chỉ một cái vô ý nô tì sẽ bị mất mạng.”

Mã quý phi đang muốn biện bạch, chợt nghe Lưu Đức Phúc nói:“Khởi bẩm chủ tử, Cố thống lĩnh có chuyện quan trọng cầu kiến.”

Tiêu Dục dừng một hồi, nói:“Tuyên!”

Rất nhanh, Cố Trì liền theo Lưu Đức Phúc tiến vào.

“Mạt tướng gặp qua Hoàng thượng, gặp qua vài vị nương nương!” Cố Trì hai tay ôm quyền, cúi người hành lễ.

Tiêu Dục nâng tay miễn lễ cho Cố Trì, thu liễm vẻ giận dữ nói:“ Hành chi có chuyện gì mà vội vã gặp trẫm?”

“Khởi bẩm Hoàng thượng, mạt tướng hôm nay mang theo Ngự Lâm quân đi tuần tra, trùng hợp lúc đi qua Ngự Hoa viên phát hiện một gã thái

https://thuviensach.vn

giám lén la lén lút liền âm thầm quan sát hành động của hắn. Không ngờ lại phát hiện tên thái giám kia có ý đồ xấu với Nhị hoàng tử. Mmay mắn mạt tướng đúng lúc bắt lấy, nếu không Nhị hoàng tử thật sự sẽ bị hắn đẩy từ trên núi giả xuống ao. Chỉ sợ hậu quả là không chịu nổi...” Cố Trì vẻ mặt mang theo thần sắc nghĩ mà sợ.

Cố Vân Yên lộ vẻ lo âu,“Hạo Nhi hiện tại không có việc gì chứ?”

“Nương nương yên tâm, vi thần sau khi cứu Nhị hoàng tử đã đưa người về Trường Xuân cung bình yên.”

Tiêu Dục trong con ngươi là lửa giận không chút nào che giấu, quát:“ Dẫn người tới cho trẫm, trẫm muốn nhìn là người nào ăn gan hùm mật gấu, dám gia hại hoàng nhi của trẫm! “

Cố Trì lên tiếng đáp. Tướng sĩ Ngự Lâm quân đợi ngoài cửa liền dẫn hung thủ muốn hại Nhị hoàng tử đi vào.

Khi Tiêu Dục thấy được hung thủ đó là lãnh sự thái giám trong cung Mã quý phi thì nhất thời giận không thể át nói:“Hảo! Hảo! Các ngươi một người hai người đều muốn mưu hại hoàng nhi của trẫm, một lòng nghĩ cách loại bỏ người trẫm để ý. Trong mắt các ngươi còn có trẫm?”

Mã quý phi thân mình mềm nhũn, tuyệt vọng ngồi bệt xuống, mắt lộ ra vẻ bi thương. Một khắc kia khi nàng nhìn thấy lãnh sự thái giám trong cung mình bị Ngự Lâm quân áp vào, nàng liền biết chính mình bị đánh bại rồi, hơn nữa là bị bại hoàn toàn, không còn cơ hội Đông Sơn tái khởi.

“Ngươi vừa rồi không phải còn nói năng hùng hồn đầy lý lẽ đee thoát tội sao? Lúc này sao lại không nói được một lời? Hay cho một cái độc phụ không biết liêm sỉ, tâm cơ ác độc. Hạo Nhi nếu là có một chút xíu tổn hại, ngươi chính là chết vạn lần cũng không đền nổi tội!” Tiêu Dục vỗ bàn,“Người tới, đem Mã thị biếm lãnh cung, chờ đợi xử lý!”

https://thuviensach.vn

Chương 128

“Hoàng thượng chậm đã!” Cố Vân Yên vừa nói ra, nguyên bản thị vệ đang muốn tiến lên áp người đi liền lập tức thối lui đến một bên.

Tiêu Dục nghi hoặc nhìn về phía Cố Vân Yên, đối với hành động của nàng thật là khó hiểu.

“Hoàng thượng có thể nghe nô tì nói một lời?” Cố Vân Yên mi mắt buông xuống, thần sắc cung kính nói.

“Yên nhi có chuyện cứ nói đừng ngại.” Tiêu Dục khẽ gật đầu, duẫn thỉnh cầu của Cố Vân Yên.

Cố Vân Yên bất động thanh sắc đưa cái ánh mắt cho Cố Trì. Cố Trì hiểu ý, lúc này ôm quyền nói với Tiêu Dục:“Mạt tướng xin được cáo lui trước.” Nói xong, dẫn Ngự Lâm quân cùng thị vệ xoay người rời đi.

Cố Vân Yên thấy bên trong chỉ còn nàng, Tiêu Dục, Mã quý phi và tâm phúc của mỗi người, lúc này mới nói lời thấm thía khuyên nhủ:“Nô tì cả gan nói một lời. Hoàng thượng lúc này đang nổi nóng, chắc có một số việc có lẽ là không rảnh chú ý đến cho nên mới có thể qua loa xử trí Mã quý phi nương nương như thế. Nô tì khẩn cầu Hoàng thượng bình tâm tĩnh khí ngẫm lại. Thứ nhất: Hoàng hậu nương nương 'Bệnh' lâu không khỏi, còn không biết có thể sống đến khi nào. Hiện nay nếu lại truyền ra Mã quý phi nương nương mưu hại hoàng tự mà bị huỷ bỏ phong hào biếm lãnh cung, thực sự là không nên. Như thế sẽ trực tiếp làm cho phi tần hậu cung lòng người hoảng sợ, văn võ bá quan lén lút phỏng đoán, thiên hạ vạn dân cũng nghị luận ầm ĩ. Nô tì nghĩ, đây cũng không phải cục diện Hoàng thượng muốn nhìn thấy.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục mặc dù chưa nói nhưng có thể nhận thấy được thần sắc trong mắt hắn giãn ra.

Cố Vân Yên tiếp tục từ từ nói:“Thứ hai: Hoàng thượng có từng nghĩ tới, nếu ngài thật sự xử trí Mã quý phi nương nương như thế. Vậy làm cho Đại hoàng tử có một mẫu phi mang tội danh mưu hại hoàng tự, hị huỷ bỏ phong hào, giam cầm ở lãnh cung phải làm sao đây? Ở trong hoàng cung này sao có thể sống yên ổn, lại lấy mặt mũi nào để đối mặt với người trong thiên hạ? Làm cho một hài tử chưa đầy 7 tuổi lưng đeo gông xiềng trầm trọng như thế, suốt những năm tháng trưởng thành phải sống trong ánh mắt khinh thường của người khác. Đây là chuyện tàn nhẫn đến cỡ nào. Đến lúc đó, nô tì nghĩ thân là phụ hoàng của Mộc Nhi, ngài nhất định so với bất luận kẻ nào càng đau lòng Mộc Nhi hơn.”

Nghe được Cố Vân Yên nói những lời này, khiếp sợ không chỉ là Tiêu Dục, còn có Mã quý phi nguyên bản thần sắc đang chết lặng ở kia.

Làm Tiêu Dục kinh ngạc là Cố Vân Yên lại yêu hắn sâu nặng như thế. Xem hoàng nhi của hắn như của mình sinh ra. Đặt mình vào hoàn cảnh người khác mà vì hoàng nhi của hắn suy nghĩ.

Mà Mã quý phi khiếp sợ là bởi vì sau khi nàng ta vừa mới có ý đồ mưu hại Cố Vân Yên cùng với hài tử của Cố Vân Yên, thế nhưng nàng lại có thể khoan dung độ lượng vì tương lai cỉa Mộc Nhi mà cầu tình cho nàng ta.

Khi sống chết ở trước mắt, người vì nàng ta cầu tình với Tiêu Dục lại là người nàng ta hận nghiến răng nghiến lợi, thề muốn loại bỏ. Không thể không nói, giờ này khắc này trong lòng Mã quý phi là ngũ vị trần tạp, thật không biết tư vị gì. Tiêu Dục xúc động nhìn Cố Vân Yên nói:“Yên nhi nói có lý, trẫm quả thật lỗ mãng. Nay mắn Yên nhi tâm tư sáng suốt suy nghĩ chu toàn, đúng lúc ngăn cản trẫm. Nếu không ngày sau, trẫm hối hận thì đã muộn!”

https://thuviensach.vn

Trên mặt Cố Vân Yên lộ ra một chút tươi cười điềm đạm, không hề nói gì nữa.

Kỳ thật Cố Vân Yên cũng không nói ra một chuyện. Tiêu Dục nếu thật sự xử trí Mã quý phi như vậy, không chỉ có tạo thành thương tổn không thể bù lại đối với sự trưởng thành của Đại hoàng tử, đối với chính nàng và hai hoàng nhi của nàng cũng mang đến một loại thương tổn vô hình. Thử nghĩ, nếu là ở trong cung phi tần có hoàng tự một người hai người lần lượt chết đi. Đến cuối cùng cũng chỉ còn lại nàng cùng hoàng tự khoẻ mạnh cảu bản thân, người trong thiên hạ sẽ nghĩ như thế nào? Mặc dù ngày sau chính mình vinh đăng hậu vị, thậm chí hoàng nhi của mình trở thành tân đế, người không biết nội tình cũng sẽ cho rằng ngôi vị hoàng đế cùng hậu vị của các nàng có được từ việc làm bất chính. Mặc dù quyền thế ngập trời thì như thế nào, vẫn là không thoát được miệng đời, tránh không được người khác ở sau lưng chỉ trỏ, nghị luận ầm ĩ. Đó là vì sao có thể nói ba người thành hổ. Có đôi khi đồn đãi đó là vũ khí có lợi nhất, có thể đả vô hình thương người.

Cố Vân Yên tuyệt không cho phép chuyện như vậy phát sinh, cho nên nàng không tiếc cầu tình với Tiêu Dục cho Mã quý phi một con đường sống.

Vừa nghĩ tới Mã quý phi ác độc làm người ta giận sôi cùng với Cố Vân Yên khoan dung độ lượng, hiền lành, am hiểu ý người. Hai bên so với nhau, Tiêu Dục đối với Cố Vân Yên không khỏi càng vừa lòng cùng yêu thích.

Tiêu Dục ôn hòa nói:“Đi thôi! Trẫm theo ngươi về Trường Xuân cung nhìn Hạo Nhi cùng tiểu Tứ Nhi!” Nói xong liền dắt tay Cố Vân Yên đi ra ngoài, từ đầu tới cuối Tiêu Dục ngay cả cái khóe mắt cũng chưa từng phân cho Mã quý phi.

Khi hai người đi tới cửa chợt nghe phía sau truyền đến giọng nói ảm đạm cùng khó khăn của Mã quý phi “Cám ơn ngươi!”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên khóe môi cong lên, theo sát sau Tiêu Dục, cùng rời khỏi Duyên Hi cung.

Hai ngày sau, Tiêu Dục hạ một đạo thánh chỉ. Thánh chỉ đại ý là: Vì Thái hậu nương nương cùng Hoàng hậu nương nương thân mình có bệnh nhẹ, triền miên trên giường bệnh, hiện đặc mệnh Mã quý phi đi Ngũ Đài Sơn phổ thọ ăn chay niệm phật, vì hoàng gia cầu phúc, phù hộ hai hậu của Đại Chiêu sớm ngày khang phục.

Tiêu Dục hạ thánh chỉ, Mã quý phi liền mang theo danh nghĩ vì hoàng gia cầu phúc đưa đi Ngũ Đài Sơn. Về phần ngày về, trên thánh chỉ Tiêu Dụ chưa đề cập tới. Không cần nghĩ cũng biết, Mã quý phi đi chuyến này là không còn có ngày hồi cung. Từ nay về sau chỉ có thể ở nơi thanh đăng cổ phật sống qua ngày.

Năm ngày sau, Hoàng hậu theo 'ý bảo' của Tiêu Dục mà cách thế. Cố Vân Yên được Lễ bộ hiệp trợ xử lý một cái đại tang đơn giản nhưng cũng không mất lễ nghi cho Hoàng hậu.

Nguyên bản những người dân bởi vì Hoàng hậu qua đời mà lo lắng không thôi cho hôn sự của hài tử trong nhà, vẻ mặt nản lòng trải qua một ngày, lại ở ngày hôm sau vì Tiêu Dục hạ một đạo thánh chỉ mà yên tâm buông tảng đá trong lòng. Chỉ vì trên thánh chỉ nói Hoàng hậu cách thế, hoàng tử hoàng tôn thủ quốc tang một năm. Mà dân chúng cũng chỉ cần thủ quốc tang một tháng. Kể từ đó, hai ba tháng sau dân chúng là có thể yến nhạc kết hôn. Các thiếu niên thiếu nữ liền không nên lo lắng bị chậm trễ việc chung thân đại sự. Nếu nói đạo thánh chỉ thứ nhất của Tiêu Dục đã là làm cho người ta ngạc nhiên. Vậy ngay sau đó đạo thánh chỉ thứ hai còn làm cho người ta cực độ khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng nổi.

Ngay cả Cố Vân Yên cũng không tưởng tượng được Tiêu Dục sẽ hạ chỉ đem Hoàng hậu táng nhập vào Tây lăng. Phải biết rằng Hoàng hậu là nguyên phối của Hoàng thượng, mang theo thân phận quốc mẫu Đại Chiêu

https://thuviensach.vn

mà cách thế. Dựa theo tổ tiên ấn lệ, Hoàng hậu vốn táng nhập Đông lăng. Đợi sau khi Hoàng thượng qua đời sẽ cùng hợp táng. Nhưng hiện nay Tiêu Dục làm vậy rõ ràng đang tuyên cáo với người trong thiên hạ, hợp táng với hắn sau khi hắn băng hà là một người khác, mà không phải Hoàng hậu nguyên phối này.

Hành động này của Tiêu Dục đã bị văn võ bá quan khuyên can, đặc biệt bè phái Lưu thừa tướng lại không tiếc sức lực ý đồ làm cho Tiêu Dục thay đổi ý nguyện ban đầu, thu hồi mệnh lệnh đã ban ra. Chỉ vì đây là thể diện rất lớn nha, không chỉ có đánh vào mặt cố Hoàng hậu, mà còn đánh vào mặt tộc nhân Lưu thị.

Nhưng bất luận bọn họ khuyên can như thế nào, Tiêu Dục vẫn không chút nào buông lỏng, không thay đổi ý nguyện ban đầu. Chỉ một câu,“Trẫm đã hạ thánh chỉ, làm sao có đạo lí thu hồi. Trẫm là thiên tử, sao có thể thất tín với người trong thiên hạ?” Liền khiến văn thần võ tướng câm như hến.

Mười hai tháng ba, Nhị hoàng tử cùng hai thư đồng là Cố Lăng cùng Quý Minh Hiên đi đến hoàng tử sở học tập, bắt đầu cuộc sống rèn luyện tu dưỡng.

Nhị hoàng tử ngoại trừ trở về dùng bữa tối cùng nghỉ ngơi ra, thời gian còn lại đều ở hoàng tử sở học tập, không hề giống như trước đây cả ngày vây quanh Cố Vân Yên cùng Tứ hoàng tử. Kể từ đó, Cố Vân Yên liền cảm thấy không khỏe, kìm lòng không được than thở một tiếng.

Tiêu Dục đem Tứ hoàng tử trong lòng giao cho nhũ mẫu, sau đó đi tới trước mặt Cố Vân Yên, dừng ánh mắt trên má phấn đào của Cố Vân Yên. Rất nhanh hắn liền bắt được một chút mất mát trên dung nhan bế nguyệt tu hoa của nàng.

“Yên nhi làm sao vậy? Là có tâm sự?” Trong giọng nói đủ quan tâm.

https://thuviensach.vn

“Hạo Nhi hiện nay đi hoàng tử sở, nô tì cả ngày không gặp người khác, bỗng nhiên cảm thấy có chút không thích ứng. Thật giống như trong lòng bỗng trống rỗng một chỗ, toàn thân khó chịu.” Cố Vân Yên cũng không giấu diếm, đem suy nghĩ trong lòng nói ra.

Thì ra là thế, Tiêu Dục ôm người vào trong lòng, chỉ một thoáng mùi lãnh Mai Hương trên người Cố Vân Yên liền quanh quẩn nơi chóp mũi, nhất thời khiến cho Tiêu Dục vui vẻ thoải mái. Nhuận ngọc ôn hương lại ở trong ngực, Tiêu Dục lúc này tâm tình hưởng thụ ra sao không khó tưởng tượng.

Tâm tình tốt, Tiêu Dục mặt mày hớn hở ôn nhu dỗ dành:“À! Chắc là vì thời gian Yên nhi ở trong cung quá dài, lâu lắm rồi không có cơ hội giải sầu. Chuyện này không khó. Đợi trẫm xử lý một chút mấy chuyện trên tay, sau đó sẽ cùng ngươi cải trang vi hành. Đi loanh quanh một chút giải sầu, ngươi sẽ không còn khó chịu giống như hiện tại.”

Nghe vậy, Cố Vân Yên kinh hỉ ngẩng đầu, khuôn mặt hưng phấn nói:“Thật sự?”

Bất ngờ đối mắt với Tiêu Dục, nhìn hắn hai mắt đen láy không gợn sóng, sáng như sao, vào thời khắc này lại có chút sâu thẳm. Trong lúc nhất thời, lại khiến người ta không dám nhìn thẳng ý cười nhu tình triền miên trong mắt hắn.

Cố Vân Yên thẹn thùng rũ mắt, mang tai hồng hồng, nói:“Hoàng thượng đối đãi với nô tì thật tốt!”

Cố Vân Yên bên tai phấn nộn cùng cổ hồng lên như rặng mây đỏ, khiến Tiêu Dục nhìn xem tâm thần nhộn nhạo. Bởi vì hiện nay đã là mùa xuân tháng 3, phi tần hậu cung đã đổi từ cung trang dày dặn sang mặc váy mềm Vân Sa. Hiện nay Tiêu Dục từ trên cao nhìn xuống Cố Vân Yên, xuyên thấu

https://thuviensach.vn

qua cổ áo rộng mơ hồ có thể thấy được cảnh xuân tú lệ bên trong. Tiêu Dục cổ họng khio khốc, trong con ngươi dấy lên dục hỏa cực nóng.

Đưa miệng đến bên vành vai Cố Vân Yên nói:“Tất nhiên là không giả, chỉ là không biết Yên nhi chuẩn bị cảm tạ trẫm như thế nào?” Thanh âm thoáng khàn khàn, nghe vào vô cùng gợi cảm.

Ba một cái. Khuôn mặt trắng nõn mềm mại của Cố Vân Yên nháy mắt đỏ hồng, tươi như hoa đào!

Cố Vân Yên hơi hơi nâng mày, e lệ không thôi nhẹ giọng ngập ngừng nói:“Nô tì..... Hoàng thượng..... Muốn..... Nô tì báo đáp...như thế nào” Thanh âm thấp đến không thể thấp hơn nữa.

Tiêu Dục nhìn mắt phượng của Cố Vân Yên như làn thu thủy gợn sóng, mặt mày trong lúc vô ý toát ra mị thái, hai má phấn nộn tươi đẹp, môi anh đào hồng như cánh sen, dáng ngườ uyển chuyển, chợt cảm thấy cả người cực nóng lên

Sau đó hắn vô cùng thuần thục hôn đôi môi đỏ mọng của nàng, hai người gắn bó như môi với răng. Bỗng nghe nghe được hắn hành vi phóng đãng nói lời làm cho người ta nghe xong mặt đỏ tai hồng,“Yên nhi lấy thân báo đáp, như thế nào?”

Tiếng nói vừa dứt, không đợi Cố Vân Yên trả lời, lại triền miên thân thiết, động tác nhiệt tình mà lại không mất ôn nhu thưởng thức hương vị đôi môi nàng.

Cố Vân Yên ưm một tiếng, rất nhanh liền hóa thành mềm mại như nước!

Tiêu Dục ánh mắt tối lại, một tay áp trụ gáy Cố Vân Yên, một tay theo tà váy nàng vào trong. Trong lúc nhất thời bên trong độ ấm không ngừng tăng lên. Hai người cảm thấy khô nóng, tựa như lửa đốt.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên nũng nịu khẽ thở, Tiêu Dục ngực phập phồng, giống như mưa rền gió dữ tiến đến.

Bất quá trong vòng mấy cái hít thở, Cố Vân Yên liền thấy hai người đã tiến đến trên giường..... Đất trời đảo lộn!

https://thuviensach.vn

Chương 129

Nay Hoàng hậu đã mất, Thái hậu nằm trên giường tĩnh dưỡng, Cố Vân Yên tự nhiên không cần mỗi ngày dậy sớm thỉnh an. Mỗi ngày nhàn hạ đùa với chim chóc giỡn với hài tử, ngày qua ngày thật thích ý!

Hôm nay, Cố Vân Yên tùy ý tựa vào tháp mỹ nhân, nhìn xuyên qua cửa sổ ngắm những bông hoa hải đường nở tươi thắm trong hậu viện, dương dương tự đắc. Thị Họa đứng sau, thủ pháp thuần thục xoa bóp hai vai cho nàng.

Thị Thư đứng một bên cầm cầu vải thêu hoa đùa với Tứ hoàng tử. Tứ hoàng tử tay chân từ từ linh hoạt hoạt càng ngày càng hoạt bát. Lúc này đang chơi đùa đến bất diệc nhạc hồ, thỉnh thoảng phát ra tiếng cười nhue chuông ngân, người nghe được tâm tư thư sướng.

Thị Kì cao hứng, phấn chấn ở bên tai Thị Thư vui mừng thầm thì gì đó. Ngay sau đó liền thấy được Thị Thư vui vẻ nói:“Thật sự? Ngươi nghe được tin tức từ đâu?”

Thị Kì liên tục gật đầu, mặt mày hớn hở thanh thúy nói:“Là Mộ lãnh sự bên Thượng y cục nói, phỏng chừng không sai được!”

Từ khi Mã quý phi xuất cung đi Phổ Thọ tự vì hoàng gia cầu phúc, Cố Vân Yên liền toàn quyền xử lý lục cung. Quản sự các cung đều là lão nhân, người nào không phải nhân tinh? Lập tức liền nịnh bợ người ở Trường Xuân cung. Phàm là cung nhân Trường Xuân cung, mặc dù là thái giám thô sử hay cung nhân mạt cấp cũng sẽ cho vài phần mặt mũi. Huống chi Thị Kì là đại cung nữ, nếu muốn thám thính chút tin tức tất nhiên là không thành vấn đề.

https://thuviensach.vn

“Chuyện gì vui mừng như thế?” Cố Vân Yên hơi hơi ngoái đầu nhìn lại, mở lời dò hỏi.

Thị Kì vẻ mặt vui mừng, tươi cười nói:“Mới vừa rồi khi nô tỳ đi Thượng y cục lĩnh phân lệ vải vó của chủ tử cùng các tiểu chủ tử, Mộ lãnh sự lặng lẽ nói cho nô tỳ, hôm kia Hoàng thượng phân phó Thượng y cục chế tác phượng bào của Hoàng hậu nương nương, còn lên tiếng dặn dò không được để lộ ra ngoài. Nô tỳ vừa nghe tin tức này liền khẩn cấp chạy về.”

“Nô tỳ nghĩ Mộ lãnh sự sở dĩ âm thầm tiết lộ tin tức này cho nô tỳ, hẳn là nàng đã đoán được tân chủ nhân của phượng bào là ai. Cho nên trước tiên bán cái 'thuận nước giong thuyền' cho Trường Xuân cung chúng ta ~”

“Nô tỳ chúc mừng chủ tử!” Thị Thư mỉm chúc mừng.

Cố Vân Yên khóe mắt đuôi lông mày đều là che giấu không được ý mừng. Tuy rằng biết Hoàng hậu đã mất, lại phong hậu là chuyện tránh không khỏi. Mà người sẽ được sắc phong Hoàng hậu thì không thể nghi ngờ gì nữa là chính mình. Nhưng một ngày này lại tới nhanh hơn quá nhiều so với bản thân lường trước. Nội tâm khó tránh khỏi vui mừng!

Cố Vân Yên mỉm cười gật đầu, bỗng nhiên chuyển giọng, nhắc nhở mọi người trong điện:“Vị trí càng cao, càng là không thể đắc ý vênh váo. Hiện nay ánh mắt của hậu cung không có lúc nào là không nhìn chằm chằm Trường Xuân cung. Các ngươi nhớ thận trọng từ lời nói đến việc làm, chớ để vì chuyện phong hậu mà biểu hiện kiêu căng phách lối, lưu lại nhược điểm. Còn nữa, nếu Hoàng thượng lên tiếng không cho người tiết lộ ra việc chế tác phượng bào, vậy chúng ta liền coi như không biết. Trong cung này cũng không cần người tự cho là thông minh. Các ngươi đều nghe hiểu được chứ?”Trong điện, tất cả cung nhân vội vàng nghiêm mặt nói:“ Vâng! Nô tài/ nô tỳ cẩn tuân chủ tử dạy bảo, thận trọng từ lời nói đến việc làm!”

https://thuviensach.vn

Thấy thế, Cố Vân Yên mới từ trong lỗ mũi nhẹ nhàng phát ra một cái "Ừ!"

Nhìn nhìn canh giờ, Cố Vân Yên đứng lên, ôm Tứ hoàng tử nhẹ giọng hỏi:"Mẫu phi mang ngươi đi tìm ca ca nhé?" Vừa nói vừa phân phó Thị Họa, Thị Thư,"Canh giờ này chắc Hạo Nhi sắp tan học, các ngươi theo bản cung đang đi hoàng tử sở đưa canh hạt sen canh cho bọn hắn đi!"

" Vâng, nô tỳ lĩnh mệnh!" Hai người vui vẻ đáp ứng, sau đó lấy canh hạt sen canh đã nấu tốt cất vào thực hộp, cùng xuất phát đi hoàng tử sở.

Khi đám người Cố Vân Yên tới hoàng tử sở, mấy người Nhị hoàng tử vừa vặn tan học. Xa xa thấy Cố Vân Yên liền hưng phấn chạy vội tới.

Quý Minh Hiên cùng Cố Lăng theo sát sau Nhị hoàng tử "Mẫu phi, ngài cùng đệ đệ sao lại tới đây? Là tới thăm nhi thần sao?" Nhị hoàng tử nói giọng vui mừng không che giấu chút nào.

"Cố Lăng, Quý Minh Hiên thỉnh anThục phi nương nương, thỉnh an Tứ hoàng tử!" Hai người ôm quyền cúi người hành lễ.

Trên mặt Cố Vân Yên hiện lên ý cười nhu hòa,"Lăng nhi cùng Hiên nhi không cần đa lễ." Nói xong xoa đầu. nhị hoàng tử nói:"Mẫu phi biết ngươi thíc uống canh hạt sen, hôm nay cố ý nói Thị Họa cô cô mang đến cho ngươi. Nhanh thừa dịp còn ấm uống đi!"

"Mẫu phi thật tốt!" Nhị hoàng tử mặt mày hớn hở tươi cười, tiếp theo không quên biết ơn nói:"Làm phiền Thin Hạo cô cô, Hạo Nhi thích nhất uống canh hạt sen ngươi tự tay nấu!"

Bên kia Đại hoàng tử cũng từ trong học đường đi ra, lẳng lặng nhìn bên này một màn ấm áp, trù trừ không có tiến lên.

https://thuviensach.vn

Tầm mắt Cố Vân Yên bắt giữ đến thân ảnh cô đơn cách đó không xa của Đại hoàng tử. Sau khi sai Thị Họa múc cho mấy người Nhị hoàng tử mỗi người một chén canh hạt sen, liền dời bước tới trước mặt Đại hoàng tử.

“Mộc Nhi sao lại một mình đứng ở bên này? Thấy ta đến đây cũng không đi qua. Có phải Mộc Nhi hiện tại không thích ta nữa?” Cố Vân Yên xoay người đối diện nói với Đại hoàng tử.

Đại hoàng tử liên tục xua tay, hơi có chút co quắp nói:“Không phải, Mộc Nhi không phải không thích ngươi.”

“Vậy sao bây giờ ngươi không còn nói chuyện cùng ta? Ngươi quên chúng ta đã ngoắc tay sao?” Cố Vân Yên một bộ tiểu hài tử.

Đại hoàng tử thu hồi ánh mắt đối diện Cố Vân Yên, cụp mắt, thấp giọng nói:“Mẫu phi xuất cung, để lại mình Mộc Nhi cô độc. Phụ hoàng mỗi ngày bận nhiều việc chính sự, cũng không rảnh bận tâm đến Mộc Nhi. Mộc Nhi đã có một thời gian dài không có gặp qua phụ hoàng cùng mẫu phi. Mộc Nhi thực hâm mộ Nhị hoàng đệ, có ngươi cùng phụ hoàng yêu thương hắn như vậy...” Đại hoàng tử nói xong lời cuối cùng, thanh âm nghẹn ngào, trong đôi mắt sáng ngời ngập hơi nước, lại quật cường không cho nước mắt rơi xuống.

Cố Vân Yên ôm Đại hoàng tử vào trong lòng, mắt lộ vẻ đau lòng, ôn nhu an ủi:“Hài tử ngốc, ngươi là đứa nhỏ đầu tiên của phụ hoàng ngươi, mặc dù phụ hoàng ngươi có nhiều đứa nhỏ hơn nữa, ngươi vẫn là đứa nhỏ hắn thương yêu nhất. Bởi vì đối với phụ hoàng ngươi mà nói ngươi cùng bọn đệ đệ, muội muội này có ý nghĩa rất khác. Mẫu phi ngươi phải đi cầu phúc cho hoàng tổ mẫu. Tuy rằng nàng ấy không ở trong cung, nhưng ngươi phải tin tưởng, bất cứ lúc nào, nơi nào nàng ấy đều ở nhớ đến ngươi. Lòng của nàng ấy đều là ở cùng ngươi. Cho nên Mộc Nhi đừng khổ sở.”Cố Vân Yên nâng tay, ôn nhu lau khóe mắt cho Đại hoàng tử,“Chỉ cần ngươi muốn. Về sau ta sẽ là mẫu phi của ngươi. Sẽ đối đãi với ngươi như với Nhị

https://thuviensach.vn

hoàng đệ cùng Tứ hoàng đệ của ngươi vâyh. Nhưng thân là đại hoàng huynh, ngươi phải cùng với ta chăm sóc hai đệ đệ. Mộc Nhi có bằng lòng hay không?”

Đại hoàng tử nghe được Cố Vân Yên ôn nhu nói như vậy, phút chốc ngẩng đầu, ánh mắt sáng ngời, sau đó đà xấu hổ gật gật đầu.

Cố Vân Yên nắm tay Đại hoàng tử bước về phía bọn người Nhị hoàng tử, vừa đi vừa nhân tiện nói:“Thục mẫu phi hôm nay mang theo canh hạt sen đến, cũng có một phần của ngươi. Cùng bọn Nhị hoàng đệ ngươi uống đi.”

Nhị hoàng tử uống hết một chén canh hạt sen đầy, cảm thấy mỹ mãn nắm khăn nhỏ lau miệng. Ngoái đầu nhìn lại, thấy người tới phía sau thì nhiệt tình mời gọi:“Đại hoàng huynh mau tới nếm thử! Mẫu phi chuẩn bị canh hạt sen cho chúng ta đó, mau uống đi.”

Cố Vân Yên vỗ vỗ bả vai Đại hoàng tử, cổ vũ hắn hòa nhập vào giữa mấy đứa nhỏ. Tuy rằng vẻ mặt Đại hoàng tử có chút chất phác cùng câu nệ, nhưng có thể thấy được hắn cố gắng thích ứng.

Chờ đám nhỏ uống xong canh hạt sen, Cố Vân Yên ôn nhu dặn dò:“ Được rồi, mẫu phi không tiện ở chỗ này lâu, phải cùng đệ đệ đi về đây. Mấy người các ngươi học tập cho tốt, nghe lời Thái phó. Mộc Nhi nhớ giám sát tốt Nhị hoàng đệ ngươi, không được cho hắn lười biếng!”

Đại hoàng tử trịnh trọng gật đầu, ánh mắt kiên nghị, còn thật sự nói:“Ân! Ta sẽ đốc thúc Nhị hoàng đệ học tập thật tốt.”

Cố Vân Yên mặt mày hiện lên ý cười vui mừng, sau đó nắm tay Tứ hoàng tử rời khỏi hoàng tử sở.

Chạng vạng, Tiêu Dục vẫn đều đặn xuất hiện ở Trường Xuân cung như mọi ngày. Bởi vì gần đây chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra, Tiêu Dục đều

https://thuviensach.vn

đến Trường Xuân cung cùng Cố Vân Yên dùng bữa tối. Lúc trước Cố Vân Yên còn có thể đi ra nghênh giá, nhưng bị Tiêu Dục khuyên vài lần liền buông luôn cái tâm tư nghênh giá ấy.

Hiện tại Tiêu Dục đến Trường Xuân cung cũng không cần đám người tiến đến nghênh giá, tự mình liền quen thuộc đi vào nội thất.

“Hoàng thượng ngài tới rồi!” Cố Vân Yên thả Tứ hoàng tử xuống, mỉm cười chầm chậm đi qua hướng Tiêu Dục.

Tiêu Dục gật đầu, ngược lại đem ánh mắt chuyển qua trên người Tứ hoàng tử đang chậm rãi bước đi. Tiểu tử kia một bên vung tay phải, một bên hô to từng chữ nói còn chưa rõ:“Hoàng ~ hoàng.....”

Cứ như vậy cũng đã đủ làm cho Tiêu Dục lộ ra nụ cười thỏa mãn. Bàn tay to chụp tới, liền bế Tứ hoàng tử lên, sau đoa ném lên trên, rồi lại tiếp được. Hai phụ tử vui thích chơi ba ythật cao.

“ A ha ha ha A ha ha...” Tứ hoàng tử cười khanh khách. Hai cẳng chân rắn chắc hữu lực còn dùng sức ngọ nguậy. Bộ dáng kia khiến Cố Vân Yên lắc đầu bật cười.

Chờ Tứ hoàng tử chơi mệt rồi, Cố Vân Yên mới ôm hắn qua từ trong tay Tiêu Dục, giúp hắn lau mồ hôi đầy đầu. Sau đó để nhũ nương ôm đi xuống đút sữa.Cố Vân Yên nhận khăn sạch từ Thị Họa, động tác ôn nhu lau mồ hôi trên mặt Tiêu Dục,“Hôm nay trời càng ấm áp, xem Hoàng thượng mặt đầy mồ hôi ~”

“Thừa dịp tháng 3 mùa xuân, trời xanh gió mát, trẫm quyết định sáng mai mang theo Yên nhi xuất cung du xuân!” Tiêu Dục tâm tình rất tốt.

“Nô tì đúng là ngóng trông một ngày này. Chỉ là không biết Hoàng thượng chuẩn bị mang nô tì đi du xuân ở đâu a?” Cố Vân Yên vui sướng hỏi.

https://thuviensach.vn

“Trẫm cho người ta chuẩn bị một thôn trang ở ngoại ôThịnh Kinh. Chỗ đó phong cảnh vô cùng tốt, thích hợp du xuân. Trẫm biết Yên nhi không yên lòng về các hoàng nhi, cho nên lần nàychúng ta mang theo Hạo Nhi cùng tiểu Tứ Nhi xuất cung du ngoạn luô, Yên nhi nói xem được không?”

Cố Vân Yên gật đầu mỉm cười,“Như thế không thể tốt hơn!” Nói xong bỗng nhiên nhớ tới một màn buổi trưa kia, liền ôn nhu đề nghị Tiêu Dục:“ Cũng là dẫn theo đám hoàng nhi đi, Hoàng thượng không bằng cũng dẫn Mộc Nhi theo đi?”

Tiêu Dục chẳng do dự liền trực tiếp đáp ứng. Chỉ là nghi hoặc:“Sao Yên nhi bỗng nhiên nhớ tới, muốn cho Mộc Nhi đi du ngoạn cùng chúng ta?”

Cố Vân Yên đem chuyện hôm nay ngọt ngào kêt cho Tiêu Dục nghe, sau đó thương tiếc nói:“Đáng thương..... Nô tì biết ngài còn đang giận Mã quý phi. Chờ ngài hết giận vẫn nên hỏi han Mộc Nhi nhiều hơn đi. Hôm nay nhìn thân ảnh cô đơn của hắn. Trong lòng nô tì khó chịu nói không nên lời....”

Tiêu Dục cúi đầu lặng im, mặt lộ vẻ tự trách, than thở một tiếng nói:“Là trẫm không tốt, không thể nghĩ tới xảm nhận của Mộc Nhi... Trẫm thẹn với đứa nhỏ này.”

Cố Vân Yên hai tay ôm thắt lưng Tiêu Dục, tựa mặt vào trước ngực của hắn, mềm mỏng an ủi:“Hoàng thượng không cần quá mức tự trách. Ngài mỗi ngày quốc sự bận rộn, vì dân chúng trong thiên hạ mà vất vả, đối với cảm nhận của nhóm hoàng tử công chúa khó tránh khỏi sẽ có sơ suất. Ngày sau quan tâm bọn họ nhiều hơn chút là tốt rồi. Nô tì nguyện ý vì Hoàng thượng cống hiến sức lực.”

Tiêu Dục nhẹ nhàng hạ xuống một nụ hôn trên trán Cố Vân Yên, đầy cảm kích nói:“Yên nhi là nữ nhân ôn nhu chu đáo nhất thế gian này, cũng là nữ nhân hiểu trẫm nhất. Khanh như thế, còn cầu mong gì hơn!”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên lộ vẻ thẹn thùng, xê dịch thân mình, đem hai má đỏ rực hoàn toàn chôn vào trong lòng Tiêu Dục.

Sáng sớm hôm sau, trong Khải Nguyên điện, Tiêu Dục vừa ngồi ngay ngắn xuống long ỷ. Lưu Đức Phúc xướng một tiếng:“Có việc khởi tấu, vô sự bãi triều!”

Nghe vậy, văn võ bá quan đều là sửng sốt. Chỉ vì câu nói nhìn như tầm thường này lại đánh vỡ lệ thường của Tiêu Dục.

Trong chớp nhoáng khia mọi người ở đây còn đang ngây ngốc, Tiêu Dục liền đứng dậy rời khỏi Khải Nguyên điện. Đợi đến khi mọi người hoàn hồn, long ỷ đã rỗng tuếch. Làm sao còn có thể tìm được bóng dáng đế vương. Văn thần võ tướng ngươi nhìn xem ta ta nhìn ngươi, sau đó vẻ mặt mờ mịt ra về.

Khi Tiêu Dục vội vàng chạy về Trường Xuân cung đón người, đám người Cố Vân Yên cũng mới vừa rửa mặt chải đầu, chuẩn bị xong mọi thứ.

“Hoàng thượng..... Hạ triều rồi?” Cố Vân Yên nói đầy kinh ngạc.

Tiêu Dục mặt không đổi sắc nói:“Ừ! Hôm nay trong triều không có việc quan trọng, trẫm liền cho bọn họ sớm tan.” Tiếp theo nói sang chuyện khác:“Yên nhi cùng các hoàng nhi chuẩn bị thỏa đáng chưa? Nếu là đã xong chúng ta liền khởi hành đi!”

Cố Vân Yên nhìn Tứ hoàng tử đang ngủ say trong lòng nói:“Nô tì cùng Hạo Nhi đã sửa sang thỏa đáng. Tiểu Tứ Nhi thì cứ để hắn ngủ đi. Phòng chừng đến nơi hắn cũng tỉnh dậy. Nô tì đã cho người đi đón Mộc Nhi. Đợi lát nữa Mộc Nhi đến chúng ta liền khởi hành.”

Cố Vân Yên vừa dứt lời, ngoài cửa truyền đến âm thanh của Thị Kì cùng Thị Cầm,“Nô tỳ thỉnh an Đại hoàng tử, Đại hoàng tử vạn phúc kim an!”

https://thuviensach.vn

Mấy người theo tiếng hô nhìn lại, thấy được Đại hoàng tử ung dung tiến vào,“Nhi thần thỉnh an phụ hoàng, thục mẫu phi. Phụ hoàng cùng thục mẫu phi vạn phúc kim an!” Đại hoàng tử ôn hòa nói.

“Mộc Nhi tới vừa lúc, dùng bữa sáng chưa?” Tiêu Dục quan tâm hỏi.

Đại hoàng tử thụ sủng nhược kinh nhìn Tiêu Dục, chợt vui mừng trả lời:“Tạ phụ hoàng quan tâm, nhi thần đã dùng qua.”

Tiêu Dục gật đầu, thần sắc nhu hòa nói:“Ừ! Vậy thì tốt.” Nói xong, nhìn về phía Cố Vân Yên,“Chúng ta khởi hành đi!”

Hai chiếc xe ngựa nhìn như bình thường giản dị kì thực vô cùng quý trọng xa hoa đi ra từ Trường Xuân cung, một đường đi về phía cửa cung.

https://thuviensach.vn

Chương 130

Xe ngựa đại khái chạy hết hai canh giờ, liền nghe được bên ngoài truyền đến tiếng lái xe 'Hu!' một tiếng, tiếp theo xe ngựa dần dần ngừng lại.

Tiêu Dục đứng dậy đi xuống trước, sau đó đỡ Cố Vân Yên xuống dưới.

Cố Vân Yên xuống xe ngựa, nhìn chung quanh một cái. Thôn trang rộng lớn, bốn phía cảnh trí u nhã. Thật là xuân ý dạt dào!

Bên kia, Thị Họa ôm Tứ hoàng tử, Thị Thư dẫn Đại hoàng tử cùng Nhị hoàng tử, mấy người cùng đi về phía Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên.

“Đi thôi! Theo ta đi vào.” Nói xong, Tiêu Dục lững thững đi về phía thôn trang, mấy người Cố Vân Yên theo sát phía sau.

Trước khi đám người Tiêu Dục đến, quản sự thôn trang đã dặn qua người hầu trong thôn trang là chủ nhân hôm nay đến. Cho nên bọn họ từ sáng sớm liền chuẩn bị, sửa sang lại thỏa đáng mọi nơi. Lúc này đám người Tiêu Dục vừa đến, tất cả mọi vật đều đầy đủ hết.

Trương quản sự dẫn tất cả người hầu ở thôn trang đợi ở cửa chính. Vừa thấy đám người Tiêu Dục xuống xe ngựa đi về phía thôn trang, bọn họ liền vội vàng tiến lên chào,“Lão nô/ nô tỳ gặp qua lão gia, phu nhân cùng các thiếu gia!”

Tiêu Dục khẽ gật đầu, mọi người hoàn lễ xong thì giải tán. Chỉ còn Trương quản sự ở phía trước dẫn đường.

Thôn trang chiếm một diện tích rất lớn. Một đường đi tới, cổ thụ xanh um tươi tốt rợp mắt, xuyên qua hành lang vào lầu các thanh lịch cổ xưa.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục dẫn mọi người ngồi xuống. Bọn nha hoàn tay chân lưu loát dâng trà cùng với trái cây và điểm tâm cho bọn hắn. Cố Vân Yên nhìn trái cây vàng tươi trước mặt, rất là tươi.”Trái cây này nhìn còn rất tươi, là mới từ trên cây hái xuống?”

Nghe vậy, quản sự thôn trang Lưu bà tử lúc này phúc thân, trên mặt cười hằn nếp nhăn nói:“Hồi phu nhân, trái cây này đều là trong thôn trang của ta. Biết lão gia, phu nhân cùng các thiếu gia lại đây, lão nô đặc biệt sai người hái đến, cho các chủ tử nếm thử trước.”

Cố Vân Yên dịu dàng cười nói:“ Vẫn là trái cây nhà mình tốt, thoạt nhìn thật tươi và căng mọng.”

Nghe được nhà chủ tử nhà mình khen như vậy, lúc này Thị Họa lấy ra nén bạc thưởng Lưu bà tử. Lưu bà tử được ban thưởng tươi cười càng xán lạn, cực kỳ nhiệt tình nói:“Trừ bỏ quả khế, thôn trang mình còn trồng nhiều hoa quả khác. Nếu các chủ tử nhóm tháng sáu lại đây, còn có thể ăn thử quả đào cùng hạnh thành đấy! Hạnh vàng đào hồng, vừa chưa vừa ngọt! Ôi uy... nói đến lão bà tử ta đều phải tự chảy nước miếng.....” Lưu bà tử nói xong vội vàng dùng khăn che miệng ha ha cười to.

Cố Vân Yên cảm thấy hiểu rõ. Thường ngày Tiêu Dục rất ít đến thôn trang, người hầu bọn họ cũng không có cơ hội gì để biểu hiện. Thật vất vả ngày đêm trong ngóng, tất nhiên là nhân cơ hội này hảo hảo biểu hiện. Cho nên Lưu bà tử mới có thể nói đến nhiều như vậy. Đơn giản chính là hy vọng các nàng có thể đến thôn trang nhiều hơn vài lần.

Cố Vân Yên mỉm cười gật đầu, cũng không nhiều lời nữa thêm.

Lưu bà tử thấy thế, thức thời phúc thân nói:“ Các chủ tử nghỉ ngơi, bà tử cùng bọn nha hoàn hầu ngay ên ngoài, có việc chỉ cần phân phó là được.”Trong mắt Cố Vân Yên hơi lộ ra vẻ tán thưởng. Là một người biết

https://thuviensach.vn

lắng nghe quan sát, không hổ là bà tử đã hơn phân nửa đời người. Nàng đệ cái ánh mắt cho Thị Họa. Thị Gọa gật đầu ứng hạ.

Ngay sau đó, trong tay Lưu bà tử cùng bốn nha hoàn liền thêm một nén bạc. Mấy người cười tạ ơn, tiếp theo lui đi ra ngoài.

Thị Thư cùng Thị Họa vội vàng hầu hạ ba đứa nhỏ uống nước ăn quả. Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên im lặng dùng nước trà.

“ Ba huynh đệ các ngươi hôm nay dậy từ sáng sớm, một lát liền nghỉ chút đi. Nghỉ xong chúng ta lại dùng cơm trưa.” Tiêu Dục thả chén trà xuống, ôn hòa dặn dò.

“ Vâng, con nghe phụ thân.” Đại hoàng tử cùng Nhị hoàng tử ôm quyền vái chào, nhu thuận biết điều.

Toàn bộ người hầu ở thôn trang, trừ bỏ Trương quản sự ra không ai biết thân phận thật của đám người Tiêu Dục. Chỉ biết chủ nhân thôn trang là quý nhân trong kinh. Cho nên vì để tránh cho bại lộ thân phận, khi đến Cố Vân Yên đã dặn dò qua Đại hoàng tử cùng Nhị hoàng tử sửa lại xưng hô.

Vài đứa nhỏ ở trong sân chơi một hồi, cho tiêu hội thực, sau đó theo hai đại cung nữ đi nghỉ trưa.

Tiêu Dục bỗng nhiên nhìn về phía Cố Vân Yên, cất cao giọng nói:“Yên nhi theo ta đi ra ngoài đi một chút, xem xét một chút phong cảnh thôn trang.”

Cố Vân Yên mỉm cười đáp ứng,“Lão gia có hưng trí này, thiếp tất nhiên là nghe theo.”

Hai người dắt tay nhau ra khỏi lầu các.

https://thuviensach.vn

Ngày xuân ánh nắng rực rỡ, gió nhẹ phất phơ. Hai bên cây cối rậm rạp, muôn hoa đua nở. Một làn gió xuân thổi qua, mang theo hương khí bốn phía thấm vào ruột gan. Thật khiến người ta vui vẻ thoải mái.

Nhìn phía trước có chút đường nhỏ trơn trượt, Tiêu Dục phút chốc quay đầu. Cố Vân Yên đang muốn hỏi vì sao, lại thấy được Tiêu Dục nắm lấy bàn tay trắng nõn của nàng. Mười ngón đan xen. Ngón tay hay va chạm vào ngón tay thon mềm của nàng. Nhận thấy được cửa chỉ săn sóc của hắn, trái tim xẹt qua một dòng nước ấm.

Hai người đi qua một đường nhỏ râm mát, vòng qua rừng trúc xanh ngắt. Chợt hiện lên trước mắt đó là một rừng hoa đào, muôn hồng nghìn tía, đem nửa phía chân trời đều nhuộm thành sắc đỏ mê ly.

Đẹp đến nỗi muốn làm cho người ta đui mù. Nếu không phải chính mìn ở đây, Cố Vân Yên tưởng tượng không ra thế gian này còn có cảnh sắc mê người như thế. Gió thổi qua một cái, hương đào ập đến, giống như đặt mình trong cả biển hoa.

Nhìn một vùng trờihoa đào nở rộ này, Cố Vân Yên liền không tự chủ được nghĩ tới đào yêu!”Đào chi yêu yêu, sáng quắc này hoa!”

Cố Vân Yên ngoái đầu nhìn lại, lúm đồng tiền như hoa nói:“ Nơi này thật đẹp!”

“Biết Yên nhi thích hoa đào, ta liền cho người ta đem thật nhiều cây đào di chuyển đến đây, tạo cho Yên nhi một kinh hỉ.” Tiêu Dục mỉm cười nhìn Cố Vân Yên, ánh mắt ôn nhu lưu luyến.

Cố Vân Yên thẹn thùng cụp mắt, đỏ mặt dịu dàng nói:“Thật cảm tạ lão gia một phen khổ tâm, thiếp rất là vui mừng.”Ánh mắt Tiêu Dục nhìn nàng dập dờn bồng bềnh ý cười, còn hơn ngàn vạn cảnh sắc trên thế gian, trên mặt không khỏi lộ ra tươi cười ấm áp như gió xuân.

https://thuviensach.vn

“Yên nhi thích thì tốt!” Tiêu Dục nói.

Cố Vân Yên nhìn về phía Tiêu Dục, trên mặt ý cười nhu hòa, ngũ quan cương nghị của hắn nháy mắt nhu hòa đi không ít. Nổi bật trên nền biển hoa đào, Tiêu Dục thoạt nhìn ôn nhuận như ngọc.

“Chúng ta lại đi về phía trước đi.” Tiêu Dục khóe mắt đuôi lông mày đều là ý cười, sau đó kéo tay Cố Vân Yên bước chậm về phía trước.

Đi motok đoạn ngắn, Cố Vân Yên nghe thấy tiếng nước chảy, tí tách róc rách, thanh thúy dễ nghe.

Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên vòng qua bên phải quải, liền thấy được nước suối từ trên núi chảy xuống.

Hai người đứng trên cầu rồi lại đi xuống xem. Nước suối chảy xuống tạo thành một hồ nước xanh dập dờn bồng bềnh, in bóng cây cối xanh um tươi tốt. Bên cạnh hồ nước nở đầy hoa dại. Đẹp như mộng như ảo, giống như tiên cảnh chốn nhân gian.

Ngay khi Cố Vân Yên đắm chìm trong cảnh sắc, chợt nghe Tiêu Dục nói:“Yên nhi nóng không?”

Cố Vân Yên mặt lộ vẻ nghi ngờ, nghi hoặc nhìn về phía Tiêu Dục. Giây lát liền sáng tỏ tâm tư Tiêu Dục. Cố Vân Yên mặt cười, 'bá' một chút, liền hồng đến cổ.

“Yên nhi, hiếm khi gặp được một nơi xinh đẹp như vậy. Hơn nữa thời tiết nóng bức, sao lại không giải tỏa cơn nóng?” Tiêu Dục ánh mắt sâu thẳm, khóe miệng mang ý cười.

Cố Vân Yên liếc mắt nhìn qunh một cái, lộ ra vẻ chần chờ.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục nhìn ra cố kỵ của nàng, trấn an nói:“Yên nhi yên tâm, nơi này trừ ngươi và ta, sẽ không có người bên ngoài tiến vào.”

Nghe vậy, Cố Vân Yên hiểu rõ. Nghĩ đến cũng đúng, nếu Tiêu Dục từ sáng sớm đã muốn mang nàng tới nơi này, tất nhiên sẽ an bài thỏa đáng.

Tuy rằng biết sẽ không bị người bên ngoài nhìn, nhưng chỉ vừa nghĩ tới giữa ban ngày sáng rõ, lại ở trong rừng, vẫn là không hề có gì che chắn. Tâm Cố Vân Yên liền bùm bùm đập liên hồi, trên mặt hồng đến mức có thể chảy máu.

Tiêu Dục tiến lên từng bước, ánh mắt tha thiết nhìn Cố Vân Yên, ôn nhu dỗ dành:“ Nếu Yên nhi lúc này nghe theo ta. Lần tới không chỉ mang ngươi xuất cung, còn cho ngươi về phủ gặp cha mẹ, như thế nào?”

Nhìn ánh mắt Tiêu Dục chờ mong như vậy, Cố Vân Yên liền biết việc là như thế nào cũng tránh không khỏi, chỉ có thẹn thùng nhắm lại hai tròng mắt, động tác thong thả cởi bỏ y phục trên người.

Tiêu Dục nhìn quần áo lần lượt thoát khỏi thân mình ngọc, cảnh sắc xuân hiện ra, ánh mắt thoáng chốc nóng lên. Đợi đến khi váy dài rơi xuống đất, ánh mắt Tiêu Dục là cực nóng. Nhận thấy được hắn đang đánh giá không kiêng nể gì, Cố Vân Yên thật nhanh lướt qua hắn.

Ngay sau đó chân ngọc duỗi ra, liền bước vào hồ nước suối. Cố Vân Yên chậm rãi đi đến chỗ sây hơn, thẳng đến khi nước suối sắp ngập vai, che khuất cảnh xuân trước mặt, Cố Vân Yên mới dừng lại.

Không biết khi nào, Tiêu Dục đã rút đi quần áo, cũng vào trong hồ. Cố Vân Yên vừa quay đầu lại, liền đối diện với tầm mắt của Tiêu Dục. Kinh hô một cái, người liền rơi vào trong khuôn ngực rắn chắc của Tiêu Dục.

Lời nói kế tiếp của Tiêu Dục làm cho nàng từ bên tai đến đầu ngón chân mỗi một tấc da thịt đều nổi lên đỏ ửng,“Phu nhân, vi phu giúp ngươi tắm

https://thuviensach.vn

được không?”

Tiêu Dục nói xong, khóe môi còn mang theo ý cười. Ánh mắt chạy ở trên người Cố Vân Yên, hai tròng mắt dần dần sâu thẳm, lại chậm chạp không thấy động tác gì.

Không biết vì sao, Tiêu Dục như thế ngược lại làm cho Cố Vân Yên không khỏi thẹn thùng, dưới chân tựa như đạp lên bông, làm cho người ta cả người xụi lơ vô lực.

Cố Vân Yên hơi hơi nâng mày, có chút luống cuống lại mê mang nhìn Tiêu Dục. Mắt phượng đung đưa khiến tâm Tiêu Dục liền như nước hồ nổi lên từng trận gợn sóng.

Tiêu Dục vén vài lọn tóc đen hơi ướt át bên tai Cố Vân Yên, tiếng nói khàn khàn:“Yên nhi liền như hoa sen mới nở, thật đẹp!”

Cố Vân Yên nâng tay đẩy Tiêu Dục, kiều kiều giận hắn liếc mắt một cái. Sau đó ngoái đầu nhìn lại, mị thái lan tràn, giơ tay nhấc chân đều là phong tình!

Chỉ liếc mắt một cái liền đủ để khiến cho Tiêu Dục mất hồn. Sau khi lấy lại tinh thần, hắn ở bên tai Cố Vân Yên nhẹ nhàng thốt ra hai chữ,“Yêu tinh ~”

Nói xong tay liền đưa vào trong nước.....

Rất nhanh, Cố Vân Yên 'ưm' thở gấp liền hòa cùng tiếng suối reo, êm tai vô cùng, tựa như âm thanh của trời đất.

Sau nửa canh giờ, hai người lấy nước hồ rửa mặt một phen, Cố Vân Yên sớm xụi lơ vô lực đành để Tiêu Dục hầu hạ.

https://thuviensach.vn

“Yên nhi còn có khí lực đi trở về không?” Đợi mặc xong, Tiêu Dục nhìn Cố Vân Yên mềm mại không xương tựa vào trong lòng ngực mình, thấp giọng cười trêu ghẹo.

Cố Vân Yên lúc này đã không còn bận tâm nhiều như trước, năm tay thành quyền nện nhẹ vài cái ở trước ngực Tiêu Dục. Sau đó cắn môi không thuận theo nói:“Hừ! Lần tới không thèm để ý ngươi.”

Tiêu Dục lúc này thu liễm ý cười trêu chọc trên mặt,“Chúng ta liền trở về đi, một hồi các hoàng nhi tỉnh lại, không thấy được ngươi, ta sợ chúng lại bất an.”

Cố Vân Yên gật đầu, hai người dắt tay nhau theo đường cũ quay về.

https://thuviensach.vn

Chương 131

Khi Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên dắt tay trở lại thôn trang, ba vị hoàng tử cũng vừa nghỉ trưa dậy. Cố Vân Yên một chân vừa bước vào lầu các, liền bị Tứ hoàng tử tập tễnh mà đến ôm lấy hai đầu gối, chớp chớp đôi mắt to tròn, miệng nói không rõ gọi,“Mẫu ~ mẫu.....”

Cố Vân Yên xoay người, ánh mắt ôn nhu cùng trìu mến ôm Tứ hoàng tử vào trong lòng. Tiêu Dục để ý khi Cố Vân Yên xoay người động tác hơi hơi tạm dừng, giây lát liền sáng tỏ vì sao thân mình Cố Vân Yên không khoẻ.

Khóe miệng màn ý cười trêu chọc nói:“Tiểu Tứ Nhi đến đây phụ hoàng ôm. Mẫu phi ngươi mới vừa rồi 'vất vả', để cho nàng nghỉ ngơi đi.....”

Không biết vì sao, Cố Vân Yên ngje vào trong tai, khi Tiêu Dục nói đến hai từ “vất vả” giống như cố ý thay đổi ngữ điệu, thừa dịp người bên ngoài không chú ý mặt hàm xuân sắc. Quăng cho Tiêu Dục một cái liếc mắt.

Tiêu Dục tiếp nhận mị nhãn lưu ba của Cố Vân Yên, nhất thời tâm tình vô cùng tốt, cao giọng cười ha ha.

Huynh đệ hai người Đại hoàng tử cùng Nhị hoàng tử theo sau đến nghe tiếng cười “không bình thường” như vậy của Tiêu Dục, không khỏi lộ vẻ nghi hoặc, hai mặt nhìn nhau.

Hai người thu liễm biểu tình nghi hoặc trên mặt, khom người vấn an Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên,“Con gặp qua phụ thân, mẫu thân.”

Tiêu Dục cười nói,“Đều đứng lên đi!” Nói xong nhìn về phía Lưu Đức Phúc phân phó:“Lưu quản gia cho người bày cơm đi.”

https://thuviensach.vn

“ Vâng! Xin các chủ tử chờ một chút, lão nô này liền đi an bài.” Nói xong liền cúi đầu khom lưng đi truyền cơm.

Rất nhanh, đồ ăn liền được dâng lên. Bốn món chính kèm thêm hai món phụ theo thứ tự là một đĩa dưa leo ướp, một đĩa lãm tử ướp, thêm phần canh. Như thế thật khiến Cố Vân Yên ngạc nhiên. Lưu Đức Phúc thấy được Cố Vân Yên kinh ngạc, lúc này giải thích nghi hoặc:“Đây là lão gia cố ý phân phó, ở bên ngoài hết thảy đều giản lược.”

“Yên nhi thử dưa leo cùng lãm tử ở đây ướp xem, thanh thúy ngon miệng, kích thích vị giác. Ta thấy không trẹ, liền cố ý cho người mang đến.” Tiêu Dục có vẻ tâm tình tốt, ngay cả nói cũng nhiệt tình hơn so với ngày thường hơn ba phần.

Cố Vân Yên gật đầu mỉm cười,“Có thể được lão gia khen như vậy, nghĩ đến hương vị tất nhiên là không tệ!” Vừa nói vừa gắp một miếng bỏ vào trong bát, môi đỏ mọng khẽ mở, ăn một cách tao nhã.

Cố Vân Yên gật đầu, “Ừ, vị vô cùng tốt! Vào mùa này có thể ăn chút thức ăn thanh đạm như vậy thật tốt“. Nói xong gắp cho Đại hoàng tử cùng Nhị hoàng tử một chút, ôn nhu cười nói:“Các ngươi cũng nếm thử.”

Hai người cúi đầu nói lời cảm tạ, thong dong tiếp tục dùng cơm.

Sau khi ăn xong, mấy người lại ở chính sảnh dùng nước trà, chợt nghe Tiêu Dục nói:“Một hồi huynh đệ các ngươi theo ta ra ruộng vườn nhìn xem, cũng tiện thể nghiệm một chút quanh cảnh dân chúng trồng trọt ngày mùa. Tương lai mới hiểu được khó khăn và vất vả của dân chúng, mới chân chính làm được yêu dân như con.”

“Vâng! Con ghi nhớ lời phụ thân.” Hai người ôm quyền vái chào, vẻ mặt nghiêm túc trả lời.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục nguyên bản vốn không muốn Cố Vân Yên đi theo, lại không chịu nổi Cố Vân Yên cố ý năn nỉ, rốt cuộc là không thể ngoan tâm cự tuyệt, đành phải để nàng đi theo. Đoàn người đại khái đi được một khắc, mới vào tới khu đồng ruộng. Một đám dân chúng mặc y phục vải bố đơn giản đang vất vả cần cù dưới ruộng. Liếc mắt một cái nhìn lại, còn có thể nhìn thấy nhiều đứa nhỏ choai choai đang bận rộn trồng trọt.

Thậm chí có hai ba đứa nhỏ tuổi thoạt nhìn xấp xỉ Nhị hoàng tử, bất quá bộ dáng bốn năm tuổi, vào cái lúc mặt trời lên đỉnh đầu cực nắng nóng thế này lại ở trên ruộng rơi mồ hôi. Người ta thường nói, đứa nhỏ nhà nghèo sớm đương gia (gánh vác gia đình), hiện nay xem ra thật sự là như thế.

Cố Vân Yên nhìn nhìn Nhị hoàng tử đang nắm tay trái mình, lại nhìn mấy đứa nhỏ nhà nông tầm tuổi hắn, nhịn không được phát ra một tiếng than thở.

Một đại hán ngăm đen đi phía trước lôi kéo đầu một co trâu, phía sau một tiểu nữ hài phối hợp với phụ thân xua đuổi trâu. Phía đông kia, một nông phụ thoạt nhìn tuổi không đến ba mươi đang không ngừng tát nước ra khỏi ruộng.

Bỗng nhiên đại hán nhìn lên bên này, thấy một đám người đứng trên bờ ruộng, người người quần áo sang trongk không khỏi ngẩn ra. Phụ nhân cùng tiểu nữ hài nhận thấy được đại hán khác thường, theo ánh mắt hắn liền thấy đám người Tiêu Dục.

Chỉ chốc lát sau, càng ngày càng nhiều nông dân ngừng tay, đều đánh giá nhìn nhìn đám giá đám người Tiêu Dục.

Lưu quản sự bước lên phía trước nói với dân chúng dưới ruộng, để tránh dọa đến bọn họ,“Lão hủ giới thiệu một chút với các vị hương thân. Vài vị kia là chủ nhân của thôn trang ta, bình thường cực ít khi đến thôn trang. Lúc

https://thuviensach.vn

này vừa mới đến thôn trang nên đi lên du ngoạn, thuận đường ra ruộng nhìn xem các hương thân canh tác.”

Đối với những dân chúng bần cùng sống ở tầng đáy của xã hội mà nói, trong ngày thường rất ít khi có thể nhìn thấy quý nhân. Bỗng nhiên thấy Tiêu Dục cùng đám người Cố Vân Yên xuất hiện ở trên bờ ruộng, khó trách bọn hắn đều kinh ngạc.

Đây đều là ở dân chúng ở ven thôn trang, cũng chỉ biết chủ nhân thôn trang này là quý nhân trong kinh, lại chưa bao giờ gặp qua người thật. Hiện nay nghe được Lưu quản sự nói như vậy, lúc này nhiệt tình gật đầu chào đám người Tiêu Dục.

Lưu quản sự hơi hơi khom người chào, tươi cười nói:“Lão hủ thay chủ nhân chào các vị hương thân!” Sau đó nhìn về mấy cái sọt hoa quả phía sau nói:“Đây là chủ nhân nhà ta tặng cho các hương thân giải khát.” Lưu quản sự nói vừa dứt, vài cái người hầu liền đem hoa quả phân phát đi xuống cho dân chúng.

Thấy thế, dân chúng cần lao giản dị nhóm trên mặt đều là tươi cười cảm kích thật thà chất phác, trực tiếp lấy tay xoa xoa mồ hôi trên trán, đến bờ ruộng lấy thủy rửa tay. Sau đó không chút xấu hổ ăn hoa quả.

Nhìn một mặt thô lỗ lại chân thật của nhóm dân chúng, Đại hoàng tử cùng Nhị hoàng tử không hề biểu hiện chút gì ghét bỏ, thậm chí còn chủ động phân phát hoa quả cho mấy tiểu hài tử người đang đầy bùn kia.

Đối với việc này, Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên cảm thấy kinh ngạc đồng thời càng nhiều hơn là vui mừng cùng tán thưởng.Dân chúng ăn xong hoa quả giải khát, lại tiếp tục vùi đầu cày cấy.đần dần mặt trời xuống núi, khiến bóng dáng bọn họ càng ngày càng kéo dài.

Ngay khi Tiêu Dục chuẩn bị dẫn mọi người trở về, đã thấy một tiểu cô nương mặc áo lam cùng một tiểu nam hài trên người mặc bộ quần áo không

https://thuviensach.vn

hề thiếu dấu vết may vá. Lúc này đang hơi ngại ngùng sợ sệt tới gần bọn họ, trong tay hai người đó còn cầm cái gì đấy.

Ngay khi sắp đi đến trước mặt Đại hoàng tử cùng Nhị hoàng tử, tiểu cô nương cùng tiểu nam hài không hẹn mà cùng dừng bước chân. Ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, lại thủy chung e lệ không dám tiến lên.

Cố Vân Yên chầm chậm tiến lên, trên mặt lộ ra ý cười nhu hòa, ngữ khí thân thiết nói:“Các ngươi là đến tiễn chúng ta?”

Có lẽ là lần đầu cùng quý nhân tiếp xúc, tiểu cô nương cùng tiểu nam hài đều có vẻ hơi co quắp bất an. Bất quá tiểu cô nương vẫn là hơi hơi ngẩng đầu, có chút khẩn trương nhìn Cố Vân Yên nói:“ Nương ta nói ta cùng đệ đệ cầm đến cho các quý nhân chút củ quả từ nhà chúng ta. Còn bảo chúng ta cám ơn quý nhân tặng hoa quả.”

Nói xong, có chút chần chờ đem củ quả đưa đến trước mặt Cố Vân Yên trước mặt. Khi đem đồ đưa tới cho Cố Vân Yên, tiểu cô nương hai chân dính đầy bùn không tự giác rụt lui về sau.

Cố Vân Yên biết hai tỷ đệ này là lấy dũng khí rất lớn mới dám đem cỉ quả ở ruộng nhà mình đưa đến trước mặt bọn họ. Nhất định là sợ bị bọn họ ghét bỏ. Có điều Cố Vân Yên sao lại ghét bỏ đây? Tuy nói củ quả này là từ là ruộng đất, không đáng giá bao tiền. Nhưng đây cũng là thành quả mà nông dân dùng mồ hôi vất vả cần cù đổi lấy, là dùng phương thức thuần phác nhất biểu đạt lòng biết ơn.

Chỉ thấy Cố Vân Yên vui vẻ nói:“ Mấy thứ thoạt nhìn thực tươi ngon a!” Nói xong cũng không ghét bỏ, nàng trực tiếp cầm lấy một quả lột vỏ bỏ vào trong miệng, dù nó chỉ được rửa qua loa với nước suối bên bờ ruộng, trên đó còn dính bùn.

“Ừ! Quả nhà ngươi ăn ngon thật, lại thơm nữa.” Cố Vân Yên mỉm cười khen.

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, trong con mắt hai tỷ đệ thoáng chốc lộ ra tươi tắn rực rỡ, trên mặt khiếp ý dần dần tan đi, sau đó đánh bạo đi đến trước mặt Đại hoàng tử cùng Nhị hoàng tử, thận trọng chờ mong nói:“Tiểu thiếu gia, các ngươi muốn nếm thử hay không?”

Nhị hoàng tử cùng Đại hoàng tử đều nhìn về phía Tiêu Dục. Được Tiêu Dục khẽ gật đầu, hai người gật đầu nói tạ, tiếp nhận quả trong túi của hai tỷ đệ.

“Hạo Nhi, ngươi cũng không thể ăn không hoa quả của tiểu tỷ tỷ cùng tiểu ca ca. Ngươi phải tỏ lòng biết ơn với họ nha?” Cố Vân Yên mỉm cười ôn nhu nói.

Nhị hoàng tử tay nhỏ bé khoanh lại, nghiêng đầu nghĩ nghĩ. Vỗng nhiên ánh mắt sáng ngời, mặt mày hớn hở nói:“A! Con đã biết.....” Âm cuối kéo thật sự dài, có thể thấy được ngữ khí cao hứng.

Nhị hoàng tử mở ra cái tiểu hầu bao Cố Vân Yên tự may cho hắn, lấy ra hai khối ngọc bội giống nhau như đúc, đưa cho tiểu cô nương cùng tiểu nam hài mỗi người một khối, thúy thúy nói:“ Đây. Ta ăn quả của các ngươi, đây là quà ta đáp lễ tặng các ngươi.”

Tỷ đệ nhìn nhau, cuống quít đẩy trở về, liên tục lắc đầu nói:“Không cần! Không cần! Mới vừa rồi các ngươi đã tặng hoa quả cho chúng ta, chúng ta không thể lại nhận đồ của ngươi. Bằng không nương ta sẽ không vui.” Tuy rằng các nàng nhìn không ra ngọc bội trước mặt giá trị bao nhiêu tiền, nhưng cũng biết mấy thứ trên người quý nhân nhất định là đáng giá, thật không dám dễ dàng nhận lấy.

Nhị hoàng tử đem ngọc bội nhét vào trong tay các nàng, không chịu cự tuyệt nói:“Hoa quả là phụ thân ta đưa. Ngọc bội này mới là tự ta đưa. Ngươi nếu là không nhận ngọc bội của ta, ta đây cũng không thể nhận quả của ngươi.” Nói xong liền làm bộ đem quả đẩy trở về.

https://thuviensach.vn

Tiểu nam hài không biết làm sao nhìn về phía tiểu cô nương, tiểu cô nương nghe Nhị hoàng tử nói vậy thì chần chờ.

Cố Vân Yên ôn nhu xoa đầu tiểu cô nương, khuyên tỷ đệ các nàng nhận lấy ngọc bội,“Ngươi xem, các ngươi không nhận ngọc bội của đệ đệ, đệ đệ cũng không thể nhận quả của các ngươi. Như vậy đợi các ngươi trở về, nương ngươi định là mất hứng. Cho nên các ngươi hãy nhận ngọc bội đi, nương ngươi nếu hỏi liền nói đệ đệ thích các ngươi, tặng lễ vật cho các ngươi là được.”

Tiểu cô nương do dự một hồi mới nhận lấy ngọc bội của Nhị hoàng tử ngọc bội, gật đầu nói tạ,“Cám ơn ngươi tặng ngọc bội cho ta cùng đệ đệ.” Tỷ đệ hai người lập tức phất tay nói lời từ biệt với đám người Cố Vân Yên. Tiểu cô nương lôi kéo tay đệ đệ đi về, thỉnh thoảng quay đầu nhìn lại đám người Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên.

Tiêu Dục tán thưởng vỗ vỗ bả vai Nhị hoàng tử.

Đại hoàng tử nhìn hai tỷ đệ càng lúc càng xa, không tự chủ được nắm thật chặt hà bao dưới tay áo vẫn chưa lấy ra, sau đó hơi hơi cụp mắt.

“Chúng ta hồi thôn trang đi thôi!” Tiêu Dục nhìn về phía Cố Vân Yên nói.

Cố Vân Yên gật đầu ứng hạ. Thấy thế, Lưu quản sự lên trước dẫn đường quay về.

https://thuviensach.vn

Chương 132

Mọi người trở lại thôn trang, đi chung quanh xem cấu trúc thôn trang cùng với phong cảnh bên trong. Bất tri bất giác, mặt trời chiều đã ngã về tây. Thời gian quay về cũng phải mất hai canh giờ, không tiện trì hoãn nữa, cho nên liền khởi hành hồi cung.

Trên đường, Tiêu Dục nhìn một bên mặt nhu hòa của Cố Vân Yên, nâng tay giúp nàng vén lại mấy cọng tóc vừa rồi bị gió xuân hơi hơi thổi loạn

Hắn thầm nghĩ trong lòng, đã đến thời điểm cho nàng một cái danh phận danh chính ngôn thuận để có thể cùng chính mình sóng vai mà đứng rồi.

Cố Vân Yên hơi hơi nghiêng đầu, mặt tươi cười điềm đạm, không rõ ánh mắt Tiêu Dục vì sao bỗng nhiên nhu hòa hơn.

Tiêu Dục nhận thấy được trong mắt Cố Vân Yên thoáng hiện nghi hoặc, nhưng không bắt bẻ, ôm người vào trong ngực, nói:“Yên nhi hôm nay cũng mệt mỏi, tựa vào trong lòng trẫm nghỉ một lúc đi. Khi đến trẫm gọi ngươi.”

Tuy rằng không biết bởi vì cớ gì mà hôm nay Tiêu Dục săn sóc khác thường nhưng nữ nhân thức thời đều sẽ không ngốc mà truy vấn nam nhân nguyên nhân phía sau. Nữ nhân thông minh chỉ cần theo lời mà hưởng thụ, đó là hành động sáng suốt nhất.

Cố Vân Yên lộ ra xúc động, khóe miệng tràn ra ý cười thỏa mãn, vui vẻ tựa vào trong lòng Tiêu Dục, nhắm lại mắt phượng.

Đợi đến khi xe ngựa ở trước cửa cung Trường Xuân cung, Tiêu Dục nhìn nhìn Cố Vân Yên đang ngủ say sưa trong lòng, bên môi vẫn hiện ý

https://thuviensach.vn

cười. Giây lát, Tiêu Dục liền bỏ quá ý niệm đánh thức nàng ở trong đầu.

Tiêu Dục thận trọng ôm Cố Vân Yên xuống xe ngựa, trong ánh mắt kinh ngạc của nhóm cung nhân, nhẹ bước chân ôm nàng một đường đi vào bên trong.

Thậm chí sợ đánh thức thiên hạ trong lòng, Tiêu Dục còn không kịp dặn ba vị hoàng tử cái gì, liền trực tiếp ôm người rời đi. Tứ hoàng tử hoàn hảo, dù sao tuổi còn nhỏ quá. Nhưng Đại hoàng tử cùng Nhị hoàng tử thì có chút không biết làm sao. Hai người đứng trước xe ngựa vẻ dò xét. May mắn Lưu Đức Phúc cơ trí, vội vàng phân phó cung nhân đưa các hoàng tử về nơi của mỗi người.

Tiêu Dục tì đùi lên giường đặt Cố Vân Yên xuống. Dù hắn đã cực lực nhẹ nhàng, nhưng vẫn làm thức tỉnh Cố Vân Yên.

Cố Vân Yên mơ màng nhất thời còn chưa hoàn toàn tỉnh táo lại, mở to mắt mông lung nhìn nhìn bài trí xung quanh. Sau đó lại nhìn xuyên qua cửa sổ thấy bầu trời mờ tối ở bên ngoài.

Dần dần tỉnh táo lại, mang theo giọng khàn khàn vừa mới tỉnh ngủ, nàng nói có chút ngượng ngùng:“Nô tì lại ngủ say như vậy, ngay cả hồi cung lúc nào cũng không biết.”

Tiêu Dục liền ngồi xuống cạnh Cố Vân Yên,“Vừa mới về tới. Trẫm nhìn ngươi ngủ say, cũng không đánh thức ngươi. Vốn muốn đểngươi ngủ nhiều thêm chút, cũng không ngờ vẫn là đánh thức ngươi.”

“Hoàng thượng sáng mai còn phải lâm triều, hôm nay ngủ sớm đi. Nô tì hầu hạ ngài tắm rửa!” Nói xong liền muốn đứng lên.

Tiêu Dục ngăn đón khuyên nhủ:“Yên nhi đừng đứng dậy. Ngươi mệt mỏi liền nằm trên giường nghỉ ngơi đi. Trẫm sai cung nhân hầu hạ là được.” Nói xong, hắn gọi Lưu Đức Phúc thu xếp việc tắm rửa. Hôm nay bôn ba đi

https://thuviensach.vn

tới đi lui, ngồi xe ngựa bốn năm canh giờ, hơn nữa Tiêu Dục ở sau rừng trúc ép buộc nàng một phen, Cố Vân Yên thực sự là mệt chết. Nếu không nàng cũng không ở trên xe ngựa mà ngủ say như vậy. Hiện nay không cần đứng lên hầu hạ Tiêu Dục, nàng tất nhiên là cầu còn không được, thuận thế liền nằm trở về.

Một khắc sau, Tiêu Dục tắm rửa xong trở về. Hai người hợp y ôm nhau mà ngủ.

Đêm qua đi, lại là một ngày mới đến.

Hai ngày sau, Cố Vân Yên đang ở bên trong nghiên cứu sách đánh cờ, chợt thấy Thị Họa thướt tha tiến vào, mặt tươi cười nói:“Khởi bẩm chủ tử, Lưu tổng quản đang đợi ở trong điện. Nói là phụng khẩu dụ Hoàng thượng tiến đến.”

Cố Vân Yên nhẹ nhàng “Ừ” một tiếng, buông sách dạy đánh cờ, hơi hơi sửa sang lại dung nhan rồi đứng dậy lững thững mà đi ra đại điện.

Lưu Đức Phúc vừa thấy Cố Vân Yên đi ra, lúc này ý cười vui vẻ tiến lên chào Cố Vân Yên,“Tạp gia thỉnh an Thục phi nương nương, Thục phi nương nương vạn phúc kim an.”

Cố Vân Yên xua tay miễn lễ nói:“Lưu tổng quản đừng đa lễ. Thị Họa mau pha trà!”

“Không được! Tạp gia là phụng mệnh Hoàng thượng tiến đến thông báo, đều là chuyện thuộc bổn phận, sao có thể làm phiền nương nương bày biện nước trà đây.” Lưu Đức Phúc mỉm cười ngăn cản.

Nhìn trên mặt Lưu Đức Phúc tràn đầy ý cười, không biết vì sao, Cố Vân Yên cứ cảm thấy giống như hơi khác ngày thường, tươi cười so với trước giống như hơn một phần thật tâm cùng cung kính.

https://thuviensach.vn

Thấy được Lưu Đức Phúc như thế, Cố Vân Yên cũng không tiếp tục khách sáo, nói thẳng đến chủ đề:“Không biết Lưu tổng quản lần này tiến đến, có gì muốn báo?”

Lưu Đức Phúc khom người,“Hồi bẩm Thục phi nương nương Tạp gia phụng mệnh Hoàng thượng. Thứ nhất: Tiến đến đưa vật Hoàng thượng ban cho nương nương. Thứ hai: Nhắn dùm khẩu dụ của Hoàng thượng, nương nương sáng mai dẫn các chủ tử ở hậu cung đi Vĩnh Ninh cung thỉnh an Thái hậu nương nương.”

Nghe được Lưu Đức Phúc nói vậy, trong mắt Cố Vân Yên hiện lên vẻ kinh ngạc, nhưng giây lát liền thu liễm thần sắc, đợi nhận vật ban thưởng mà Lưu Đức Phúc nói.

Lưu Đức Phúc vung phất trần, phía sau tiểu thái giám đem ngự vật trình lên.

Đó là một cái đàn cổ, một cái đàn cổ cực phẩm. Xem ngoại hình liền biết, tạo hình cổ điển tao nhã, mặt trên trơn tru, nước sơn đen bóng.

Bên tai từ từ truyền đến lời Lưu Đức Phúc,“Trước mặt nương nương đó là thiên hạ đệ nhất danh cầm ---- Vô Ưu! Hoàng thượng biết nương nương thích cầm, nên đã tìm đến ban cho nương nương.”

Nghe vậy, trong mắt Cố Vân Yên là vẻ mừng rỡ không áp chế được, bước nhanh tiến lên, mắt sáng như sao đánh giá Vô Ưu cầm ở trước mặt.

Sau đó chậm rãi nâng ta phất qua thân đàn, ngón tay tham lam lưu luyến trên dây đàn. Ngay sau đó nhẹ nhàng gảy một cái, một âm thanh du dương uyển chuyển thấm nhân tâm liền quanh quẩn bên tai, thoáng chốc làm người ta vui vẻ thoải mái.Một hồi lâu, phục hồi tinh thần lại từ trong vui mừng, Cố Vân Yên khen: “Thì ra đây chính là đàn cổ Vô Ưu

https://thuviensach.vn

- thiên hạ đệ nhất danh cầm của thế gia Phượng gia đại đại tương truyền trong truyền thuyết. Hôm nay nhìn thấy, mới biết là danh bất hư truyền."

Tiếp theo nàng nói với Lưu Đức Phúc:"Phiền Lưu tổng quản nhắn với Hoàng thượng lòng biết ơn của bản cung, nói rằng được Hoàng thượng ban thưởng, nô tì vui vô cùng!"

Lưu Đức Phúc liên tục ứng hạ, "Nương nương yên tâm, lời ngài trong nói Tạp gia tất nhiên là không dám quên, chắc chắn báo lại với Hoàng thượng. Tạp gia sẽ không quấy rầy nương nương nữa, xin được cáo lui trước."

Cố Vân Yên gật đầu, dặn Thường Phúc đưa tiễn.

Chờ đám người Lưu Đức Phúc rời đi, Cố Vân Yên yêu thích không buông tay, nhẹ vỗ về Vô Ưu, ánh mắt say mê.

Thị Thư cười nói:"Bảo kiếm tặng anh hùng, danh cầm tặng tri âm! Nô tỳ chúc mừng chủ tử có được đàn Vô Ưu."

Cố Vân Yên gật đầu, lúm đồng tiền như hoa. Sau một lúc lâu, tạm thời áp chế vui mừng, nàng nói ra đem nghi hoặc trong lòng,"Thái hậu nay triền miên trên giường bệnh, nằm trên giường không dậy nổi, trước mắt tình hình vốn cần tĩnh dưỡng. Sao Hoàng thượng lại muốn cho chúng phi tần đi Vĩnh Ninh cung thỉnh an vào lúc này? Thật là làm cho người ta không thể hiểu nổi. Hay là sáng mai có đại sự phát sinh?"

Thị Họa cùng Thị Thư cũng nghi hoặc.

Đương nhiên, nghi hoặc không chỉ có đám người chủ tớ Cố Vân Yên. Nhận được khẩu dụ của Tiêu Dục, chúng phi tần cũng nghi hoặc, âm thầm phỏng đoán nguyên do. Không nghĩ ra được, mọi người lo âu bất an, tđêm không thể ngủ, trằn trọcđến bình minh.

https://thuviensach.vn

Sáng sớm hôm sau, mọi người lòng không yên, đầy bất an theo Cố Vân Yên đi Vĩnh Ninh cung.

Từ ma ma ở ngoài điện đón chào. Nay Thái hậu hành động không tiện, không thể ra chính điện cũng là bớt việc, Từ ma ma trực tiếp dẫn mọi người vào hậu thất.

Mọi người vừa vào bên trong, còn chưa kịp đánh giá Thái hậu trên giường, liền cúi đầu quỳ xuống hành lễ,“Nô tì/ tần thiếp thỉnh an lão tổ tông, lão tổ tông vạn phúc kim an!”

Trên giường truyền đến âm thanh không nhiều lực của Thái hậu,“Đều miễn lễ đi!” Ngắn gọn vài chữ, Thái hậu lại nói cực kỳ chậm rãi.

Mọi người theo lời đứng dậy,“Tạ lão tổ tông!” Sau đó phân ra hai bên. Chỉ có ba người Cố Vân Yên, Huệ phi và Quý phi tiến lên hỏi thăm.

Cố Vân Yên lặng lẽ đánh giá Thái hậu trên giường. Hơn một tháng không thấy, hiện nay vừa thấy thực sự làm cho Cố Vân Yên lắp bắp kinh hãi. Chưa từng nghĩ mới qua hơn một tháng, Thái hậu lại thay đổi nhiều như thế.

Thái hậu tóc trắng xoá, mặt tiều tụy, hai bên má lõm thật sâu. liền ngay cả hai mắt sắc bén ngày xưa hiện tại cũng đục ngầu. Nếp nhăn nơi khoé mắt hằn sâu, hơi thở mong manh nằm trên giường. Làm sao còn có thể tìm được đến chút cảm giác thượng vị cao quý lúc trước. Bất quá chỉ còn là một người già đáng thương bị ốm đau tra tấn, sắp đi xa mà thôi!

Cố Vân Yên nắm bàn tay gầy guộc của Thái hậu, ngữ khí thân thiết nói:“ Chúng nô tì sợ phiền nhiễu lão tổ tông tĩnh dưỡng, cho nên mới lâu rồi chưa tới thăm. Nhưng trong lòng lại không có lúc nào là không quan tâm đến sức khỏe của lão tổ tông. Không biết lão tổ tông hiện nay đã thấy khỏe hơn nhiều chưa?”

https://thuviensach.vn

Thái hậu mấp máy môi, như cố hết sức nói:“Thân mình ai gia thế nào, trong lòng ai gia đều biết..... Bất quá là nỏ mạnh hết đà thôi. Không chừng bất ngờ liền rời khỏi nhân gian.....”

Tuy biết lời Thái hậu nói là sự thật, nhìn tình trạng thân mình hiện tại, chỉ sợ không quá hai năm liền.....

Nhưng đám người Cố Vân Yên cũng không thể không dịu dàng trấn an,“Lão tổ tông chớ nói mê sảng. Hạo Nhi cùng tiểu Tứ Nhi rất nhớ hoàng tổ mẫu. Hôm qua Hạo Nhi còn nói cùng nô tì muốn tới bên cạnh hoàng tổ mẫu tẫn hiếu. Ngài còn phải nhìn bọn họ lớn lên, cưới vợ sinh con a!”

Nghe vậy, hai mắt đục ngầu của Thái hậu hơi hơi ướt át. Tay trái chậm rãi nâng lên, khoát lên mua bàn tay của Cố Vân Yên, xúc động vỗ vỗ, thanh âm khàn khàn nói:“Hảo! Hảo hài tử..... Ngươi là tốt nhất. Ngoan tôn của ai gia, Có ngươi làm mẫu hậu, ai gia liền yên tâm.....”

Thái hậu nói chuyện tham âm mỏng manh, người bên ngoài cố gắng nghe không rõ ràng lắm. Nhưng Cố Vân Yên lại nghe không sót một chữ. Thái hậu nói là 'Có ngươi làm mẫu hậu' mà không phải 'Có ngươi làm mẫu phi'

Ngay khi trong lòng Cố Vân Yên đang khiếp sợ, ngoài cửa truyền đến tiếng tiểu thái giám thông truyền,“Hoàng thượng giá lâm!”

Cố Vân Yên không kịp sửa sang lại suy nghĩ trong lòng liền đứng dậy cùng mọi người hành lễ với Tiêu Dục,“Nô tì / tần thiếp tham kiến Hoàng thượng, Hoàng thượng vạn tuế! Vạn tuế! Vạn vạn tuế!”

Tiêu Dục lướt qua mọi người, xải bước đi tới trước giường của Thái hậu, khom người nói:“Nhi thần thỉnh an mẫu hậu. Mẫu hậu hôm nay cảm giác như thế nào?”

https://thuviensach.vn

Thái hậu hai mắt chuyển động,“Con ta đến đây!” Rồi nói chậm lại:“Thục phi là tốt. Đảm nhận được rất tốt đại sự!”

Tiêu Dục ngồi xuống chỗ trống trên giường, nắm tay Thái hậu vỗ vỗ, nói theo:“ Nhi thần cũng nghĩ như thế.” Nói xong liền nhìn về phía Lưu Đức Phúc,“Tuyên chỉ đi!“.

Lưu Đức Phúc lúc này cao giọng tuyên đọc thánh chỉ,“Chúng phi tần quỳ xuống tiếp chỉ! Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết: Cố thị Vân Yên, dịu dàng thục đức, nhàn nhã đoan trang, huệ chất lan tâm, trinh tĩnh trì cung, làm gương mẫu cho lục cung. Hậu cung vô chủ. Dựa vào mệnh ý của Thái hoàng thái hậu, lấy sách bảo lập ngươi làm Hoàng hậu, mẫu nghi thiên hạ, này thượng hoằng tư hiếu dưỡng, khắc tán cung cần. Mậu bản chi dịch diệp chi hưu, tá tông miếu duy hinh chi tự. Khâm thử!”

(thông cảm khúc này chả hiểu nổi nên để nguyên ba câu cuối nha haha)

Dù trễ tí nhưng chúc các nàng 8/3 vui vẻ hihi:*

https://thuviensach.vn

Chương 133

Chào mọi người.

Như các bạn thấy dạo gần đây mình post truyện chậm hơn. Lí do là mình đang bị áp lực công việc đè cho chìm nghỉm luôn rồi:(((((

Cộng thêm lí do cá nhân nên mình vừa ko có thời gian cũng như sức khỏe để ngoi lên được.

À mọi người đừng lo. Mình sẽ ko drop truyện đâu. Chỉ là tình trạng này chắc vẫn còn kéo dài thêm một thời gian, nên mình thông báo cho mọi người một tiếng để các bạn ko phải thắc mắc.

Mong mọi người thông cảm.

Chào thân ái.

HueKhanh92

https://thuviensach.vn

Chương 134

Lưu Đức Phúc tuyên thánh chỉ xong, Cố Vân Yên nghe được phía sau truyền đến tiếng hấp khí kinh sợ. Không cần quay đầu, nàng cũng có thể tưởng tượng ra được biểu tình lúc này của các nàng. Sẽ vừa có hâm mộ, và càng nhiều hơn là khó có thể chấp nhận cùng đố kỵ.

Cố Vân Yên thu liễm kinh ngạc trong mắt, trên mặt mỉm cười đoan trang, dáng vẻ nhu thuận cúi đầu nói:“Nô tì tiếp chỉ, tạ Hoàng thượng, Hoàng thái hậu long ân! Nô tì sẽ toàn tâm toàn ý đặt quyền lợi chung lên quyền lợi riêng, chỉ huy lục cung!”

Tiêu Dục tiến lên hai bước, hai tay nâng dậy Cố Vân Yên. Cố Vân Yên thuận thế đứng dậy, ngược lại lấy tư thái của kẻ thắng cuộc cùng Tiêu Dục kề vai sát cánh, mỉm cười bễ nghễ nhìn chúng phi tần.

Vẫn là Huệ phi cùng Quý phi phản ứng trước. Hai người mặt mày giãn ra, cười dập đầu hành đại lễ, trăm miệng một lời nói:“Nô tì khấu kiến Hoàng hậu nương nương, nương nương thiên tuế! Thiên tuế! Thiên thiên tuế!”

Một tiếng lễ bái này giống như một tiếng sét, nháy mắt thức tỉnh các phi tần còn lại đang vẻ mặt sợ hãi. Chúng phi tần lúc này thu liễm biểu tình không nên có, lúm đồng tiền như hoa hành đại lễ với Cố Vân Yên.

Cố Vân Yên nhìn lướt qua những nữ nhân đang phủ phục dưới chân mình. Trên mặt lộ ý cười, khẽ nâng tay dịu dàng nói:“Bọn muội muội đều miễn lễ đi!”

https://thuviensach.vn

Lại nghe Lưu Đức Phúc nói tiếp:“ Theo Khâm Thiên Giám suy tính ngày hoàng đạo, đại điển phong hậu sẽ cử hành vào ngày 22 tháng 4.”

Khi Cố Vân Yên nghe được là 22 tháng 4,nội tâm kích động một chút, Tiêu Dục hắn...

Cố Vân Yên dùng khóe mắt thật nhanh liếc nhìn Tiêu Dục một cái, thấy được ý cười thâm trường nơi khóe môi hắn. Cố Vân Yên không khỏi có chút hoài nghi. Tiêu Dục chọn ngày cử hành đại điển phong hậu này, thật sự là như nàng suy nghĩ sao?

Cố Vân Yên cưỡng chế nghi ngờ trong lòng, ngược lại hướng Thái hậu quỳ xuống hành đại lễ. Thái hậu hữu khí vô lực miễn lễ cho Cố Vân Yên. Từ ma ma thay thế chủ tử nhà mình nâng Cố Vân Yên đứng dậy.

Cố Vân Yên từ Vĩnh Ninh cung đi ra, dọc đường đi, cung nữ thái giám đều quỳ xuống, phủ phục cung thanh hành lễ,“Nô tài/ nô tỳ chúc mừng Hoàng hậu nương nương. Hoàng hậu nương nương thiên tuế! Thiên tuế! Thiên thiên tuế!” Trong cung kính xen lẫn vài phần xu nịnh.

Khi Lưu Đức Phúc tuyên đọc thánh chỉ cho các phi tần hậu cung, đồng thời các lãnh sự công công khác cũng mang theo thánh chỉ đến các cung tuyên đọc. Cho nên hiện nay, chuyện Cố Vân Yên được phong làm hoàng hậu, toàn bộ hậu cung không ai không biết, không aikhông hiểu.

Vì vậy các cung nhân thấy Cố Vân Yên sẽ có hành động như vậy. Cố Vân Yên cũng không ngạc nhiên, chỉ mỉm cười lên kiệu, một đường đi về Trường Xuân cung.

Cố Vân Yên ngồi kiệu một chút, liền thấy được trên dưới Trường Xuân cung đang quỳ ở cửa cung đón chào. Tất cả lấy Thường Phúc dẫn đầu, động tác chỉnh tề hành lễ nói:“Nô tài/ nô tỳ chúc mừng chủ tử!”

https://thuviensach.vn

Nhìn trên mặt bọn hắn vui mừng thật tâm thật ý, cùng ý cười sung sướng vô cùng, Cố Vân Yên tâm tình vui vẻ nói:“Đều đứng lên đi! Bản cung có thể được thành quả hôm nay, cũng có không ít công lao của các ngươi. Tháng này toàn cung trên dưới được phát gấp ba lương bổng.”Nghe vậy, cung nhân lớn nhỏ vẻ mặt mừng rỡ, vội vàng dập đầu tạ ơn,“Nô tài/ nô tỳ tạ chủ tử thưởng. Ngày sau nhất định tận tâm hết sức hầu hạ chủ tử.”

Cố Vân Yên mỉm cười vào đại điện, lẳng lặng cùng đợi ngày hai mươi hai tháng tư đến.

Trước đại điển phong hậu một ngày, Tiêu Dục phái quan viên tế thiên và Thái Miếu cùng bản thân đến Phụng Tiên điện hành lễ, báo cho liệt tổ liệt tông Tiêu gia biết chuyện sắc phong Hoàng hậu.

Tới ngày hai mươi hai tháng tư, ở điện Thái Hòa cử hành một đại điển phong hậu vô cùng long trọng.

Buổi sáng Cố Vân Yên thức dậy thật sớm, để hai người Thị Họa cùng Thị Thư trang điểm. Đợi mọi thứ ổn thỏa, Cố Vân Yên một thân phượng bào minh hoàng đắp tay Thường Phúc đứng dậy, ra khỏi Trường Xuân cung, lên phượng giá theo nghi thức hoàng hậu, một đường đi đến điện Thái Hòa.

Dọc theo đường đi, những nơi trong tầm mắt có thể nhìn tới đều treo vải rèm đỏ, bầu không khí vui mừng bao phủ toàn bộ hậu cung. Mỗi người trên mặt đều là ý cười. Giờ này khắc này, tâm tình Cố Vân Yên như tắm gió xuân.

Kiệu đi đến trước điện Thái Hòa, Cố Vân Yên đắp tay Thường Phúc, được quan lễ dẫn dắt từng bước một, chỉnh tề đoan trang bước lên thềm đá điện Thái Hòa. Chín chín tám mươi mốt bậc, tượng trưng cho đỉnh cao quyền lực.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên đi lên tới đỉnh điện Thái Hòa, liền thấy được Tiêu Dục một thân long bào ngũ trải ngồi ngay ngắn trên long ỷ. Lúc này mặt mày hắn nhu hòa đang chầm chậm nhìn đến chính mình. Mà bên cạnh hắn là phượng tòa của Hoàng hậu.

Lễ bộ cho người tấu nhạc bên ngoài điện Thái Hòa, nhạc lễ sắc phong vang lên. Ngay sau đó Lễ bộ cùng quan viên Hồng Lư tự bày chương án ở chính giữa hướng nam điện Thái Hòa, bày sách án ở hướng tây bên trái, ngọc án ở hướng đông bên phải, hai tòa long đình ở hai bên cửa điện. Có thái giám khác bày tương tự ở ngoài cửa nội cung.

Sắp xếp mọi thứ xong, Cố Vân Yên theo quan dẫn lễ hô vang mà bái lạy trước hương án. Giờ lành vừa đến, quan viên Lễ bộ đem kim sách, kim bảo cùng sách văn, bảo văn đặt lên trên hương án.

Cố Vân Yên thì hướng Tiêu Dục hành đại lễ ba quỳ chín lạy. Lễ xong, quỳ trước mặt Tiêu Dục lắng nghe lời dạy dỗ. Lẽ ra lúc này phải là nghe Thái hậu dạy bảo trước, nhưng hiện nay Thái hậu bệnh vẫn chưa dậy nổi, cho nên trực tiếp bỏ qua bước đó.

“Cố thị Vân Yên, dựa vào mệnh ý của Hoàng thái hậu, lấy sách bảo lập ngươi làm Hoàng hậu, hi vọng ngươi khắc tán cung cần, hòa thuận cung đình, mậu bản chi dịch diệp chi hưu, tá tông miếu duy hinh chi tự, mẫu nghi thiên hạ.” (ko biết nói gì ngoài bó tay T-T)

Tiêu Dục nói xong, lấy phượng ấn cùng kim sách từ trên khay cung nhân dâng lên trao tặng Cố Vân Yên.

Cố Vân Yên hai tay tiếp nhận phượng ấn cùng kim sách tượng trưng cho thân phận hoàng hậu, dịu dàng cười nói:“Nô tì cẩn tuân Hoàng thượng dạy bảo, chắc chắn làm hết phận sự, khiến hậu cung hòa thuận, không phụ kỳ vọng của Hoàng thượng.”Quan dẫn lễ một tiếng hô vang: “Đại điển phong

https://thuviensach.vn

hậu kết thúc! Mời Hoàng hậu nương nương ngồi lên phượng tòa, nhận lễ bái của bách quan!”

Cố Vân Yên tao nhã đứng dậy, ngồi xuống phượng tòa bên cạnh Tiêu Dục, cử chỉ đoan trang nhận đại lễ từ bách quan.

Dưới điện Thái Hòa, văn võ bá quan chỉnh tề quỳ xuống, trăm miệng một lời nói:“Thần khấu kiến Hoàng thượng, khấu kiến Hoàng hậu nương nương, Hoàng thượng vạn tuế! Vạn tuế! Vạn vạn tuế! Hoàng hậu nương nương thiên tuế! Thiên tuế! Thiên thiên tuế!”

Từ bên trên nhìn xuống, phía dưới một đám người đông nghìn nghịt đang quỳ, văn thần võ tướng đều ở dưới chân.

Đại điển sắc phong xong, Cố Vân Yên còn phải ở Trường Xuân cung nhận quỳ lạy của phi tần hậu cung. Nguyên bản khi Tiêu Dục hạ chỉ sắc phong Cố Vân Yên làm Hoàng hậu, liền muốn nàng tiến vào Phượng Nghi cung.

Nhưng Cố Vân Yên đề nghị với Tiêu Dục qua một đoạn thời gian hãy nhập chủ Phượng Nghi cung. Tiêu Dục vui vẻ đáp ứng, cũng hạ chỉ cho người trùng tu Phượng Nghi cung. Đợi tu chỉnh xong mới cho Cố Vân Yên dời cung.

Trong Trường Xuân cung, phi tần hậu cung đã có mặt đầy đủ, đang ở trong điện im lặng đợi Cố Vân Yên hồi cung.

Nghi giá Hoàng hậu của Cố Vân Yên vừa đến Trường Xuân cung, chúng phi tần liền nhất nhất quỳ xuống đất đón chào. Đợi tiến vào đại điện, phi tần hậu cung mới chính thức hướng Cố Vân Yên hành đại lễ ba quỳ chín lạy.

“Nô tì/ tần thiếp chúc mừng Hoàng hậu nương nương. Nương nương thiên tuế! Thiên tuế! Thiên thiên tuế!”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên vẫn chưa trực tiếp kêu dậy, mà là dựa theo cung quy lấy thân phận Hoàng hậu dạy phi tần hậu cung,“Bản cung hiện nay đứng đầu lục cung, trách nhiệm dạy bảo các muội muội là không thể trốn tránh. Ngày sau hy vọng bọn muội muội cẩn thủ cung quy, hậu cung hòa thuận, vì hoàng thất khai chi tán diệp.”

Mọi người vội vàng cúi đầu xác nhận,“Nô tì/ tần thiếp cẩn tuân Hoàng hậu nương nương dạy bảo, lấy Hoàng hậu nương nương làm gương, tận chức tận trách, cùng tỷ muội hậu cung hòa thuận, đồng tâm hiệp lực hầu hạ Hoàng thượng cùng Hoàng hậu nương nương!”

Nhìn các phi tần trước mặt xuất thân cao quý hơn mình, hoặc là phân vị từng ở phía trên mình, hoặc là từng chỉ trời thề muốn cưỡng chế trên đầu mình, hiện nay khúm núm nịnh bợ quỳ lạy dưới chân, cúi đầu xưng thần. Bất luận các nàng là thật tâm hay là giả ý, cũng không thể không giả bộ vui mừng phủ phục ở đó.

Giờ khắc này, tâm tình Cố Vân Yên vui sướng trước nay chưa từng có. Mọi ủy khuất kiếp trước kiếp này gánh chịu, hôm nay rốt cục đã hãnh diện. Những nữ nhân từng thương tổn nàng, cười nhạo nàng, hôm nay đều bị nàng giẫm nát dưới chân. Cố Vân Yên khóe môi giương lên một chút mỉm cười thắng lợi.

Phi tần hậu cung hành lễ xong, tiếp theo đó là các hoàng tử công chúa.

Tiêu Dục con nối dòng không nhiều lắm, ba hoàng tử bốn công chúa. Lớn thì xếp thành một hàng ngang, nhỏ thì được nhũ nương ôm, cùng nhau hành lễ.

“Nhi thần tham kiến mẫu hậu, mẫu hậu thiên tuế! Thiên tuế! Thiên thiên tuế!” Vài đứa nhỏ cung kính hành lễ với Cố Vân Yên.

Cố Vân Yên từ ái nâng tay,“Các hoàng nhi đều đứng lên đi!”

https://thuviensach.vn

Nguyên bản Tứ hoàng tử đang ở trong lòng nhũ nương chuyên chú đánh giá phục sức của Cố Vân Yên. Khi thấy được Cố Vân Yên nâng tay, há miệng cười khanh khách đưa tay về phía Cố Vân Yên.

Nguyên lai tứ hoàng tử hiểu nhầm Cố Vân Yên nâng tay là muốn ôm chính mình, cho nên mới vui vẻ giãy dụa hướng về phía Cố Vân Yên như vậy.

Nhũ nương vội vàng dùng lực ôm lấy Tứ hoàng tử, để tránh hắn quấy phá vào thời khắc long trọng này. Khổ nỗi Tứ hoàng tử tuổi còn quá nhỏ chưa hiểu được.

Tứ hoàng tử chậm chạp không thấy Cố Vân Yên ôm hắn, lúc này không thuận theo méo miệng mếu máo.Cố Vân Yên vừa thấy con trai nhà mình thế này, cũng không tiện kéo dài, vội vàng cho các hoàng tử công chúa tan đi, ôm hắn vào trong lòng âu yếm.

“Mẫu hậu ~” Tứ hoàng tử nhanh chóng đổi sắc mặt, lúc này được như nguyện vùi ở trong lòng Cố Vân Yên. Bỗng nhiên nhìn Cố Vân Yên bập bẹ gọi một tiếng.

Cố Vân Yên giật mình. Chỉ vì Tứ hoàng tử còn 1 tháng nữa mới đầy một tuổi vẫn chỉ bết ê a mấy tiếng đơn giản. Nói tốt lắm đó cũng là từng tiếng 'Mẫu ~ mẫu.....' gọi Cố Vân Yên. Hiện nay bỗng nhiên nghe được hắn gọi đầy đủ, quả nhiên là làm cho Cố Vân Yên vừa mừng vừa sợ.

“Ôi tâm can của mẫu hậu, tiểu Tứ Nhi lại gọi một tiếng cho mẫu hậu nghe một chút.” Cố Vân Yên đầy chờ mong nhìn Tứ hoàng tử.

Tứ hoàng tử nhìn thoáng qua Nhị hoàng tử bên cạnh, tiếp theo lại đem ánh mắt nhìn về Cố Vân Yên, híp mắt kêu:“Mẫu hậu.....”

Tuy rằng không lắm rõ ràng, nhưng vẫn là làm cho Cố Vân Yên rất là vui mừng, thoáng chốc lòng như nở hoa thơm một cái lên mặt Tứ hoàng tử.

https://thuviensach.vn

Thị Thư thanh thúy nói:“Chủ tử không biết, vì Tứ hoàng tử kêu tiếng mẫu hậu này, Nhị hoàng tử đúng là mất không ít công phu. Mỗi ngày nhân lúc chủ tử không có mặt, không nề hà dạy Tứ hoàng tử từng tiếng từng tiếng gọi mẫu hậu. Nhị hoàng tử thật sự là dụng tâm lương khổ, một mảnh hiếu tâm a.”

Nghe vậy, Cố Vân Yên xúc động nhìn Nhị hoàng tử, có chút muốn khóc, nhẹ nhàng hạ xuống một nụ hôn bao hàm sủng ái cùng thương xót lên trán hắn.

https://thuviensach.vn

Chương 135

Cố Vân Yên một hồi cảm động qua đi, liền để Nhị hoàng tử theo đúng hạn trở về hoàng tử sở. Mệt nhọc cả ngày chính mình cũng thấy thân thể mỏi mệt, muốn quay vào nội thất để tháo xuống trang phục và phục sức trên người. Nhưng chân mới nhấc hai bước, đã bị Thị Thư cùng Thị Họa ngăn lại.

Cố Vân Yên khó hiểu nhìn về phía hai đại cung nữ hầu hạ bên cạnh mình, mắt phượng linh động đưa ý hỏi không cần nói.

Thị Thư vội vàng cười giải thích:“Chủ tử chớ nên hiểu lầm. Không phải chúng nô tỳ muốn cản ngài. Mà là hôm nay vạn tuế gia đã dặn trước khi vạn tuế gia chưa lại đây, chủ tử không cần về nội thất.”

Cố Vân Yên nhìn hai nha đầu vẻ mặt thần bí mà thấy nghi ngờ. Sau đó nàng giả bộ giận dữ oán trách nói:“Lá gan của các ngươi ngày càng to, dám hùa theo Hoàng thượng cùng nhau gạt bản cung. Cẩn thận bản cung trách phạt.”

Thị Họa cũng tươi cười rạng rỡ gia nhập vào trong hàng ngũ của Thị Thư, ôn nhu nhỏ nhẹ nói:“Vạn tuế gia đây là muốn chuẩn bị kinh hỉ cho chủ tử a. Chúng nô tỳ làm sao có thể không phối hợp? Chủ tử an tâm chờ là được. Tất nhiên là sẽ không làm cho ngài thất vọng!”

Cố Vân Yên liếc mắt nhìn hai đại cung nữ đang cười hề hề kia một cái, nửa tin nửa ngờ nói:“Cũng là tâm ý của Hoàng thượng. Bản cung chờ là được. Chỉ mong kinh hỉ này có thể làm cho bản cung vui mừng.”

https://thuviensach.vn

Thị Thư cùng Thị Họa thấy Cố Vân Yên thỏa hiệp, đều là mừng thầm, cứ liên tục gật đầu xác nhận. Tiếp theo lại là một phen dụ dỗ Cố Vân Yên dẫn Tứ hoàng tử tạm thời đi sương phòng.

Xem xét một phen diễn xuất này của Thị Thư và Thị Họa, lại kích thích tính hiếu kì của Cố Vân Yên hảo kì. Cảm thấy tâm sinh tò mò, trước khi nhấc chân đi sương phòng còn không quên quay đầu nhìn lướt qua phía nội thất.

Chỉ thấy cửa lớn cửa nhỏ nội thất cung nhân ra ra vào vào, lại nhìn không được bọn họ là đang bận rộn cái gì.

Cố Vân Yên ôm Tứ hoàng tử trở về sương phòng, vừa định thả hắn xuống dưới, không ngờ Tứ hoàng tử phút chốc ôm chặt cổ Cố Vân Yên, âm thanh non nớt nói:“Muội muội.....”

Cố Vân Yên nhất thời không có nghe rõ ràng, cười hỏi đến:“Tiểu Tứ Nhi mới vừa nói cái gì a?”

Tứ hoàng tử nhìn thoáng qua Cố Vân Yên, ngưỡng cái đầu nhỏ, càng lộ rõ khuôn mặt nhỏ nhắn, hì hì cười nói:“Muội muội!”

Cố Vân Yên bật cười,“ Hài tử ngốc, muội muội ở đâu ra ~” Nói xong không khỏi buồn bực. Tiểu Tứ Nhi sao ợi nói muội muội? Hay lại là Hạo Nhi dạy?

Nếu Nhị hoàng tử biết được suy đoán của Cố Vân Yên, nhất định phải hô to một tiếng oan uổng. Cái này thật sự không liên quan đến ta nha. Cả ngày dạy đệ đệ nói hai chữ 'Muội muội' chính là phụ hoàng si mê nữ nhi kia của ta a.

Cố Vân Yên dỗ Tứ hoàng tử ngủ rồi, nhất thời nhàm chán, liền sai Thị Họa lấy quân cờ đến, hai người đánh cờ. Một hồi chơi cờ, bất tri bất giác liền đến xế chiều.

https://thuviensach.vn

Ngay khi Thị Họa vì thua sáu ván mà tiếng oán than dậy đất, rốt cục có cung nhân tiến đến hồi bẩm,“Khởi bẩm chủ tử, ngự giá của Hoàng thượng đang hướng tới Trường Xuân cung. Có lẽ trong chốc lát liền đến cửa cung.”Nghe vậy, Cố Vân Yên cho người thu thập quân cờ, hơi hơi sửa sang lại dung nhan, tiến đến tiếp giá. Đây là nàng lần đầu tiên lấy thân phận Hoàng hậu ở chung với Tiêu Dục, tất nhiên là không thể mất lễ nghi nên có.

Tiêu Dục vừa xuống ngự giá liền thấy được Cố Vân Yên tươi cười đoan trang, dáng người mềm mại ngoan ngoãn cúi đầu. Phượng bào minh hoàng mặc ở trên người nàng càng trở nên linh lung hơn, có vẻ đoan trang cao quý đồng thời lại không mất đi vẻ quyến rũ cùng gợi cảm.

Ánh mắt Tiêu Dục lộ ra thần sắc thưởng thức và vừa lòng, mỉm cười tiến lên nâng người đứng dậy.

Trên đường đi vào, Cố Vân Yên ngầm liếc mắt nhìn Tiêu Dục một cái. Nhận thấy bên môi hắn mang nụ cười không rõ ý tứ kia, sự tò mò trong lòng nàng giống như măng mùa xuân, áp chế không được cứ vươn dài lên trên. Đang muốn hỏi một chút xem Tiêu Dục muốn làm cái gì, cả một buổi chiều ngăn cản không cho nàng vào nội thất.

Nhưng miệng Cố Vân Yên còn chưa kịp mở, Tiêu Dục liền đoán được nàng muốn nói gì, trực tiếp há miệng chặn lại:“Yên nhi đừng vội, cứ theo trẫm vào xem đi.”

(Đoán đi bà con hí hí)

Nói xong nhấc chân đi vào phía nội thất, Cố Vân Yên không chút do dự đi theo.

Người còn chưa có đi vào, liền phát giác bên trong làm cho người ta có cảm giác mới mẻ. Những nơi có thể nhìn tới đều là một mảnh sắc đỏ vui mừng, mùi hương ấm áp, quanh quẩn nơi đầu mũi.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên hơi hơi run một cái, rồi chậm rãi đi vào bên trong. Thì ra Tiêu Dục gạt nàng để sai người trang trí nội thất thành tiêu phòng (phòng cưới)

(nghĩ tới Hậu cung CHT ko các nàng ^^)

Cố Vân Yên biết tiêu phòng có ý nghĩa như thế nào. Tiêu phòng là vinh quang của nữ nhân tôn quý nhất hậu cung. Tiêu phòng xuất xứ từ Tây Hán, là một điện trong cung Vị Ương, nơi Hoàng hậu ở. Vách phòng có trát hồ tiêu tán nhỏ cho thơm và ấm, còn gọi là tiêu thất, dùng khi hoàng đế đại hôn, ngoài ý nghĩa chúc mừng hỉ sự còn có ý mong cho nhiều con.

Cố Vân Yên nhìn về phía Tiêu Dục, chỉ thấy Tiêu Dục ánh mắt ôn nhu mang ý cười đang nhìn chính mình. Trong lúc nhất thời nơi đáy lòng nàng chợt mềm mại mở ra.

Lại nhìn về phía nơi khác, cửa sổ cùng trước gương, hai chữ hỉ đỏ thẫm liền ánh vào mi mắt. Nhìn long phượng quay chung quanh bốn phía chữ hỉ, liền biết đây là ngụ ý long phượng trình tường.

Tái từ gương đồng nhìn qua, lọt vào trong tầm mắt đó là bàn đỏ mới tinh, màu sắc vui mừng, thêu cẩm tú uyên ương sống động vô cùng bắt mắt. Để cho Cố Vân Yên ngạc nhiên chính là cặp nến long phượng kia. Vì nàng là kế hậu, vốn không cần lễ hợp cẩn động phòng. Mà nến long phượng chỉ đốt vào đêm động phòng với nguyên phối. Nên slong phượng thứ nhất mang ngụ ý vợ chồng cử án tề mi (tôn trọng lẫn nhau), thứ hai ngụ ý sinh long phượng đầy đủ, kéo dài hương khói. Hiện nay Tiêu Dục lại cho người châm nến long phượng.

Bên tai truyền đến thanh âm đặc biệt ôn nhu của Tiêu Dục,“Trẫm an bài, Yên nhi thích không?”

Nhìn mọi thứ trước mặt, Cố Vân Yên chỉ cảm thấy xúc động dung. Mắt phượng mờ sương, nhìn Tiêu Dục nhưng một chữ cũng nói không nên lời.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng chỉ có thể nhẹ nhàng gật đầu xem như trả lời.

Khi Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên tiến vào, cung nhân bên trong liền theo sự chỉ dẫn của Lưu Đức Phúc lặng yên không một tiếng động thối lui đến bên ngoài. Hiện nay bên trong chỉ còn lại hai người bọn họ.

Tiêu Dục dắt tay Cố Vân Yên ngồi xuống giường,“Yên nhi có biết trẫm vì sao phải chọn hôm nay làm ngày sắc phong ngươi thành Hoàng hậu?”

Cố Vân Yên trong lòng vừa động, vốn định đem phỏng đoán trong lòng nói ra, nhưng tâm tư vòng vo một hồi, lại vẫn cụp mắt khẽ lắc đầu, ôn nhu nói: “ Không phải chỉ vì Khâm Thiên Giám nói hôm nay là ngày hoàng đạo?”

Tươi cười bên môi Tiêu Dục thoáng chốc nở rộ, nụ cười tuấn dật tuyệt trần mị hoặc lòng người, ngau cả giọng nói cũng có vẻ cực kì dễ nghe,“Yên nhi đã quên vào 4 năm trước, hôm nay là ngày ngươi lần đầu tiên thị tẩm sao? Vào chính ngày này, ngươi biến thành nữ nhân thực sự của trẫm.”

Trong lòng Cố Vân Yên sớm đã suy đoán. Có điiều là suy đoán được từ miệng Tiêu Dục chứng thực, Cố Vân Yên vẫn là tránh không được kinh ngạc. Đương nhiên kinh ngạc này cũng hợp thời lướt qua trên mặt.

Cố Vân Yên không thể tưởng tượng được Tiêu Dục còn có thể nhớ rõ ngày này 4 năm trước.

Tiêu Dục nhìn kinh ngạc trên mặt Cố Vân Yên, từ từ hoài niệm nói:“Trẫm nhớ mang máng ngày đó, Yên nhi mặc váy dài hồng nhạt, im lặng ngồi trên long tháp, vẻ mặt cười điềm đạm, một đôi mắt phượng trong veo như nước. Ngươi không biết khi đó bộ dáng ngươi có bao nhiêu sao động lòng người. Cho đến ngày nay vẫn khiến trẫm khó có thể quên. Vì vậy trẫm liền muốn bù đắp những gì trước đây chưa thể có cho ngươi, làm hết khả năng của trẫm.....”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên môi đỏ mọng mấp máy, cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng nhả ra hai chữ:“Hoàng thượng ~” Âm thanh khẽ gọi ngàn vạn nhu tình, uyển chuyển kiều mỵ. Hai từ nhìn như ngắn gọn, kì thực đã nói hết tất cả.

Tiêu Dục nâng nhẹ tay phủ lên hai má phấn hồng của Cố Vân Yên, cảm thụ được da thịt non mềm, đầu ngón tay di chuyển xuống, rất nhanh liền chạm vào đôi môi ôn nhuận kiều nhuyễn của nàng.

Nhìn Cố Vân Yên mị nhãn hàm xuân, môi anh đào kiều diễm ướt át, ánh mắt Tiêu Dục càng sâu hơn. Lúc này tiến lên hôn nhẹ, rồi trằn trọc mút vào, hàm chứa đôi môi mềm mại giống như đóa hoa kia, cảm giác như quỳnh tương ngọc dịch. Cảm thụ hương vị ngọt ngào từ đôi môi nàng, hơi thở hắn cũng như đang tràn đầy hương thơm. Thoáng như mật hoa đào, hương vị ngọt ngào mà lại chọc người say mê.

Thân nhiệt lên cao, cùng với tiếng thở gấp quyến rũ êm ta của Cố Vân Yên, Tiêu Dục chợt cảm thấy vội vàng chưa bao giờ có. Ngay khi Cố Vân Yên còn mơ mơ màng màng, quần áo trên người không biết khi nào đã bị Tiêu Dục cởi ra ném hết xuống đất.

Ban đêm hai người hết sức triền miên. Ngoài cửa sổ tiếng gió vang xào xạt. Bên trong thanh âm vang lên liên tiếp, như là tiếng ai gầm nhẹ dâng trào, vừa giống như là tiếng ai đang ngân rên.

Quang ảnh lay động, nến long phượng thắp suốt đêm dài, càng cực lực châm ngòi cảm xúc, hai người liền không biết mệt mỏi quấn quýt lấy nhau.

Nửa tháng sau, Tiêu Dục vừa lâm triều,Thường Phúc hầu phía sau liền lập tức tiến lên báo tin vui,“Nô tài chúc mừng Hoàng thượng, chúc mừng Hoàng thượng. Hoàng hậu nương nương có thai a!”

Nghe được tin vui, đồng tử Tiêu Dục co rụt lại:“Ngươi mới vừa nói cái gì?” Làm như không thể tin được điều chính mình vừa nghe được, lại muốn Thường Phúc xác nhận.

https://thuviensach.vn

Thường Phúc ý cười đầy mắt nói:“Nô tài chúc mừng Hoàng thượng. Mới vừa rồi khi Lưu Viện Phán thỉnh mạch bình an cho Hoàng hậu nương nương đã chẩn ra hỉ mạch. Hoàng hậu nương nương đã có thai hơn một tháng.”

Nghe Thường Phúc cố ý cất cao giọng đáp lời xong, Tiêu Dục trong lòng mừng như điên, trên mặt đều là che giấu không được sự vui mừng.

Ngay sau đó, chỉ nghe Tiêu Dục nói câu:“Bãi giá Trường Xuân cung!” Rồi người liền phi như bay đi ra ngoài.

Trong Trường Xuân cung, Lưu Viện Phán đang dặn dò Cố Vân Yên những chuyện mang thai cần chú ý, cung thanh nói:“Theo mạch tượng, nương nương có thai mới hơn một tháng. bởi vì trước đó mạch tượng không hiện, khi chúng thần thỉnh mạch bình an liền không thể chẩn ra hỉ mạch. Nhưng lần trở lại, khi vi thần bắt mạch cho nương nương, mạch tượng tới lui lưu loát, như châu trên bàn. Nhất định là hỉ mạch không thể nghi ngờ, tuy nói nương nương không phải mới lần đầu mang thai, nhưng vi thần vẫn là cần đem những chuyện phụ nữ có thai cần chú ý nói với ngài.”

Tiếp theo lại nói tỉ mỉ một lần mấy chuyện kia. Cố Vân Yên vừa nghe vừa gật đầu, khuôn mặt lộ vẻ vui mừng.

Theo lý thuyết Cố Vân Yên hiện nay đã là mang thai lần thứ 3, Lưu Viện Phán không cần khẩn trương như vậy. Nhưng Cố Vân Yên hiện nay không giống ngày xưa, nàng đã là thân phận quốc mẫu Đại Chiêu. Lưu Viện Phán có thể nào không khẩn trương? Nếu Hoàng hậu nương nương mà có cái gì sơ xuất, cũng không phải là Lưu Viện Phán hắn có thể gánh nổi.

https://thuviensach.vn

Chương 136

Tiêu Dục một đường vui mừng khẩn cấp chạy tới Trường Xuân cung. Người còn chưa có đi vào đại điện tiếng cười sang sảng đã truyền vào trước. Thật đúng với câu "người chưa thấy đâu, tiếng đã đi đầu"!

Lưu Viện Phán nguyên bản đang tỉ mỉ dặn dò Cố Vân Yên mấy chuyện cần chú ý, chợt nghe ngoài điện truyền đến tiếng cười vui vẻ khác thường của đế vương. Không còn cao lãnh cùng trầm ổn như ngày thường, Lưu viện phán thoáng chốc hoảng hốt nhìn thoáng qua Cố Vân Yên, tiếp theo liếc nhìn Tiêu Dục đang sải bước tiến vào. Ánh mắt tìm tòi nghiên cứu cùng nghi hoặc liền di chuyển qua lại giữa Đế hậu.

Tuy nói cảm thấy kinh ngạc vì biểu hiện lúc này của Tiêu Dục, nhưng Lưu Viện Phán cũng không phải người không có nhãn lực. Vừa thấy đế vương tiến vào, lúc này hắn áp chế nghi hoặc trong lòng khom người lui ra ngoài.

Tiêu Dục hiện nay đang ngập tròn niềm vui cũng không bận tâm đến ai trừ Cố Vân Yên, một lòng đều nghĩ tới Cố Vân Yên cùng đứa nhỏ trong bụng nàng, thế nào còn rảnh rỗi thoải mái đi quản Lưu Viện Phán đang hành lễ cáo lui.

Trên gương mặt tuấn mỹ vô song của Tiêu Dục lộ vẻ vui mừng không chút nào che giấu, lôi kéo tay Cố Vân Yên liên tiếp nói:" Chuyện Thường Phúc mới nói là thật? Yên nhi quả thực có thai sao? "

Cố Vân Yên hai má đầy mây đỏ, trong ánh mắt chờ mong của Tiêu Dục, hạnh phúc mà lại có chút thẹn thùng gật gật đầu.

https://thuviensach.vn

Nhất thời Tiêu Dục hai mắt sáng ngời, mặt mày chói lọi, vui mừng đến nỗi đánh mất vẻ băng sơn ngày thường cùng uy nghi đế vương nên có. Thế rồi bình tĩnh nhìn Cố Vân Yên, nhếch miệng cười to.

Hình ảnh kia đừng nói khiến tất cả cung nhân cả kinh trợn mắt há hốc miệng, ngay cả Cố Vân Yên đều có chút không kịp thích ứng.

Sau một lúc lâu, sau khi nhóm cung nhân từ kinh ngạc đến cố nén ý cười, Tiêu Dục phục hồi tinh thần lại cũng không quá so đo chính mình vừa rồi thất thố, chỉ hơi hơi liếc liếc mắt một cái mấy cung nhân ở đây, trong ánh mắt ý cảnh cáo hàm xúc mười phần. Tất cả cung nhân lập tức thu liễm ý buồn cười trên mặt, câm như hến.

Ngay sau đó, Tiêu Dục thận trọng giúp đỡ Cố Vân Yên ngồi xuống, cất cao giọng nói:“Tốt! Thật tốt quá! Trẫm chờ đã lâu, Yên nhi rốt cục hoài thượng, trẫm thật vui mừng!”

Nói xong tay áo vung lên, mặt mày hớn hở,“Lưu Đức Phúc truyền ý chỉ của trẫm. Hoàng hậu có thai, là trời cao phù hộ, sáng mai trẫm muốn bái tế ở điện Thái Hòa, tạ thiên ân.” Dừng một hồi lại nói:“Hoàng hậu có hỉ, là chuyện thật đáng mừng. Tất cả cung nhân trong cung, tháng này được phát gấp ba lần lương bổng!”

Lưu Đức Phúc tươi cười xán lạn liên thanh vâng dạ.

Thấy Tiêu Dục coi trọng hoàng từ trong bụng của nàng như vậy, Cố Vân Yên mặt mày đều là ý cười nhu hòa dịu dàng.

Giây lát lại thấy trong con ngươi Tiêu Dục vụt sáng qua vẻ lo âu, không rõ Tiêu Dục vì sao lại lộ ra thần sắc như vậy, Cố Vân Yên đang chuẩn hỏi, liền nghe được Tiêu Dục khẽ nhăn mày nói:“Yên nhi hiện nay có thai trong người, không nên làm lụng vất vả. Trẫm đang nghĩ có nên cho ngươi giao cung vụ trong tay ra hay không? Tìm ai đó tạm thời thay ngươi lo liệu việc vặt ở hậu cung.”Thì ra Tiêu Dục là lo lắng việc này. Cố Vân Yên không

https://thuviensach.vn

khỏi nở nụ cười, dịu dàng trấn an Tiêu Dục,“Hoàng thượng không cần lo lắng. Nô tì hiện nay vừa có thai, thân mình cũng không có gì khó chịu. Ngài không cần quá mức khẩn trương. Hơn nữa mọi việc ở hậu cung đều có tổng quản nội vụ phủ cùng lục thượng cung xử lý. Trong ngày thường nô tì cũng chỉ là quản chủ ý cho mấy cái đại sự thôi, cũng không thể nói quá mệt nhọc.”

Không phải Cố Vân Yên luyến tiếc uy quyền, mà là nàng vừa mới đi lên hậu vị, hiện nay đúng là thời kì nàng thu phục hậu cung. Nếu là tại cái thời điểm quan trọng này giao cung quyền ra. Vậy tất cả cố gắng cùng tính toán trước đây của nàng đều là uổng phí. Cho nên Cố Vân Yên soa có thể cho phép chuyện như vậy phát sinh?

Tiêu Dục vẫn là không quá yên tâm nói:“Tuy rằng Yên nhi nói có lý, nhưng trẫm vẫn không yên lòng. Trẫm đợi lâu như vậy, thật vất vả mới trông được công chúa của trẫm, trẫm.....”

Tiêu Dục vẫn muốn nói tiếp, lại bị Cố Vân Yên ôn nhu ngắt lời:“Hoàng thượng để ý nô tì cùng hoàng tự trong bụng nô tì như thế, nô tì cảm thấy rất xúc động. Nếu Hoàng thượng không muốn để nô tì vất vả rườm rà việc vặt vãnh. Không bằng như vầy, hoàng thượng hạ chỉ cho Huệ phi muội muội cùng Quý phi muội muội và Đỗ muội muội hiệp trợ nô tì xử lý lục cung. Thứ nhất, Hoàng thượng không cần lo lắng nô tì mệt. Thứ hai, nô tì cũng không phải buồn chán. Ý Hoàng thượng như thế nào?”

Tiêu Dục hơi hơi châm chước rồi vuốt cằm nói:“Yên nhi đề nghị rất tốt! Sáng mai trẫm liền hạ chỉ mệnh cho Huệ phi, Quý phi cùng Đỗ chiêu nghi cùng phụ trợ Yên nhi quản lý hậu cung.”

Khóe môi Cố Vân Yên càng phát ra ý cười nồng đậm,“Nô tì tạ Hoàng thượng!”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục cuống quít ngăn cản Cố Vân Yên quỳ gối hành lễ, thương tiếc nói:“Phu thê chúng ta, cần gì nói cảm ơn? Hơn nữa Yên nhi hiện nay có thai trong người, không tiện hành lễ. Lần tới Yên nhi nhớ đừng làm như thế.”

Cố Vân Yên mềm mại gật đầu,“ Vâng! Là nô tì sơ sót, lần tới đều nghe Hoàng thượng.”

Sáng sớm hôn sau, chúng phi tần hậu cung như thường ngày, tiến đến Trường Xuân cung thỉnh an Cố Vân Yên.

Đợi đến các phi tần đều có mặt, Cố Vân Yên mới đắp tay Thường Phúc, từ hậu thất chầm chậm đi ra. Chúng phi tần đứng dậy chào, Cố Vân Yên cho mọi người đứng dậy, lần lượt ngồi xuống.

Cố Vân Yên nắm khăn tay, trên mặt đỏ ửng, ý cười dịu dàng nói:“ Chắc hôm qua bọn muội muội cũng đã biết được tin vui bản cung hoài hoàng tự.”

Nghe được Cố Vân nói lời ấy, mọi người vừa ngồi xuống lại cuống quít đứng dậy, hành lễ nói:“Nô tì/ tần thiếp chúc mừng Hoàng hậu nương nương có tin vui. Chúc mừng Hoàng hậu nương nương sớm ngày sinh hạ hoàng tự.”

Cố Vân Yên vui vẻ nói:“Xin nhận lời chúc của bọn muội muội.” Cố Vân Yên vừa nói vừa nhìn một vòng xung quanh biểu tình trên mặt của mọi người.

Mọi người có hâm mộ, ghen tị, có phẫn hận đồng thời trong con ngươi không khỏi hiện lên vẻ mừng thầm, giống như thấy được một tia hy vọng. Thần sắc mọi người thật có thể nói là phức tạp khôn kể.Cố Vân Yên cảm thấy hiểu rõ. Những người đó hâm mộ, ghen tị, phẫn hận là vì mình vừa đi lên hậu vị, ngay sau đó lại truyền ra tin vui. Mọi chuyện tốt làn đều là mình chiếm được, các nàng tất nhiên là không vui.

https://thuviensach.vn

Mà các nàng sở dĩ mừng thầm, chắc là bởi vì từ khi chuyện cố Hoàng hậu hạ độc mưu hại Thái hậu bị bại lộ, Tiêu Dục ngoại trừ nghỉ ở Trường Xuân cung Cố Vân Yên ra đó là nghỉ ở Thừa Càn cung của bản thân hắn, không còn lâm hạnh một vị phi tần nào. Ngay cả phi tần có hoàng tử công chúa bàng thân, Tiêu Dục cũng chỉ là vào ban ngày đi nhìn qua mẫu tử các nàng chứ không có gì hơn. Càng không nói đến các phi tần không có con nối dòng, muốn gặp mặt Tiêu Dục quả thực so với lên trời còn khó hơn. Hiện nay nghe được tin Cố Vân Yên có thai, ngoài ghen tị, các nàng còn mừng thầm vì nàng có thai trong người, không tiện hầu hạ Tiêu Dục. Kể từ đó, cơ hội hầu hạ Tiêu Dục cũng không phải rơi xuống trên người các nàng sao.

Trong đầu các nàng tính toán nhỏ nhặt, Cố Vân Yên liếc mắt một cái liền có thể nhìn ra, chỉ mỉm cười không nói.

Các phi tần ngồi đó nhìn bụng Cố Vân Yên còn chưa lộ, trong lòng ghen tị không ngừng tràn ra, đặc biệt là những nữ nhân cùng vào cung với Cố Vân Yên, trong lòng thật khó chịu. Năm đó cùng tuyển vào trong cung, nay Cố Vân Yên không chỉ được sủng ái, bụng còn không chịu thua kém, này đã là lần 3.Trái lại chính mình, không được sủng cũng không sao, còn không có một nam nửa nữ bàng thân. Quan trọng nhất là trông ngày trông đêm cũng không thể ngóng chờ được Tiêu Dục, ngay cả bóng dáng cũng chẳng thấy. Có thể nghĩ, trong lòng các nàng thật không biết là tư vị gì.

Nhưng dù vậy thì có năng lực như thế nào? Cố Vân Yên hiện nay là chính cung Hoàng hậu, quốc mẫu Đại Chiêu. Cho dù các nàng trong lòng tư vị ra sao cũng không thể phát tác. Nếu như dĩ vãng, còn có thể bày ra vài câu ghen ghét với Cố Vân Yên, nhưng hiện nay Cố Vân Yên đã nắm quyền, các nàng thật trêu chọc không nổi. Cho nên mặc kệ trong lòng khổ thế nào, ở trước mặt Cố Vân Yên các nàng cũng chỉ có thể miễn cưỡng cười vui.

Mọi người tự áp chế ghen tị trong lòng, ngượng ngùng thu hồi ánh mắt nhìn phía bụng Cố Vân Yên lại, không dám lộ ra chút bất mãn, vẻ mặt cung

https://thuviensach.vn

kính cúi đầu cùng đợi Cố Vân Yên lên tiếng, bộ dáng chăm chú lắng nghe.

Thấy thế, khóe môi Cố Vân Yên xả ra đường cong vừa lòng, từ từ nói:“ Hôm qua bản cung chẩn ra hỉ mạch, Hoàng thượng lo lắng bản cung xử lý sự vụ hậu cung mệt thân mình, cho nên chọn lựa mấy người trong các muội muội cùng bản cung giải quyết lục cung.....” Cố Vân Yên nói tới đây liền ngừng lại, quan sát đến phản ứng của mọi người.

Quả nhiên, mọi người vừa nghe thấy Cố Vân Yên nói đến lựa người cùng nhau giải quyết lục cung, người người đều là hai mắt tỏa sáng nhìn về phía Cố Vân Yên. Tư thế kia như sói đói nhìn chằm chằm thịt. Quyền thế quả nhiên là thứ tốt, mỗi người đều nhịn không được sức hấp dẫn của quyền thế.

Trong ánh mắt mong đợi của mọi người, Cố Vân Yên không nhanh không chậm chậm rãi nói:“Trải qua thương nghị, bản cung cùng Hoàng thượng quyết định do ba người Huệ phi, Quý phi cùng với Đỗ chiêu nghi cùng nhau giải quyết lục cung. Thánh chỉ của Hoàng thượng rất nhanh sẽ truyền xuống.”

Cố Vân Yên nói vừa dứt lời, trên mặt ba người được quyền cùng giải quyết lục cung không khỏi hiện lên sắc mặt vui mừng, mà chúng phi tần còn lại là vẻ mặt thất vọng cùng cô đơn.

Lại nghe Cố Vân Yên chậm rãi cười nói:“ Hiện nay bản cung lấy hoàng tự trong bụng làm trọng, cho nên thời gian một năm tới đây, trừ bỏ 'Một chút' chuyện cần bản cung tự mình quyết định ra, còn lại sự vụ lục cung đều giao cho bọn muội muội xử lý. Mong rằng bọn muội muội tận tâm tận lực phụ tá bản cung, đừng cô phụ kỳ vọng của Hoàng thượng cùng bản cung.”

Ba người Huệ phi, Quý phi cùng Đỗ chiêu nghi đứng dậy, quỳ gối hành lễ:“ Vâng! Nô tì tạ Hoàng thượng cùng Hoàng hậu nương nương ưu ái, chắc

https://thuviensach.vn

chắn đem hết toàn lực cùng nhau giải quyết lục cung, tuyệt không làm Hoàng thượng cùng Hoàng hậu nương nương thất vọng.”

“Ừ! Như thế thì tốt, có bọn muội muội hiệp trợ bản cung, Hoàng thượng cùng bản cung liền yên tâm.” Cố Vân Yên gật đầu mỉm cười,“Về phần các ngươi phụ trách quản lý sự vụ nào, đợi bản cung cùng Hoàng thượng thương nghị qua sẽ báo cho các ngươi biết.”

Kỳ thật thời điểm Cố Vân Yên đưa ra ý tưởng cho ba người các nàng cùng nhau giải quyết lục cung, trong lòng đã có đối sách tốt. Một cái đối sách không cần lo lắng các nàng lạm quyền, lại đem người bên dưới thu về phía mình.

Cố Vân Yên nhìn ba người trước mặt, không phải chính mình không tin các nàng, mà là quyền thế rất dễ dàng nhất làm cho người ta bị dụ hoặc lạc mất bản thân, cho nên đề phòng một chút, lo trước khỏi họa sau.

“Bắt đầu từ hôm nay, bọn muội muội không cần mỗi sáng sớm đến Trường Xuân cung thỉnh an bản cung. Chỉ cần ở mỗi tháng ngày đầu và mười lăm tiến đến vấn an là được.”

Bỗng nhiên nghe được Cố Vân Yên nói vậy, mọi người đầu tiên là sửng sốt, sau đó cười xác nhận.

Như vậy có thể nói là mọi người cầu còn không được. Cố Vân Yên không cần mỗi ngày cùng oanh oanh yến yến lá mặt lá trái. Rồi nữ nhân hậu cung cũng không thích thú với việc mỗi sáng sớm đều phải ở trước mặt Cố Vân Yên phục thấp làm thiếp.

Cho nên lúc này Cố Vân Yên nói vậy rồi cho mọi người tan đi, mọi người đều là vẻ mặt vui mừng tự hồi cung.

https://thuviensach.vn

Chương 137

Từ lúc Cố Vân Yên được lập làm Hoàng hậu, Tiêu Dục liền hạ chỉ tu chỉnh lại Phượng Nghi cung. Tất cả đều dựa theo yêu thích của Cố Vân Yên. Mọi vật phẩm và đồ trang trí bên trong đều là tốt nhất.

Còn không sao, tổng quản nội vụ phủ phụ trách giám sát trùng tu Phượng Nghi cung hiện nay đang lại đây hồi báo tiến trình cho Cố Vân Yên.

“Khởi bẩm Hoàng hậu nương nương, nô tài phụng chỉ giám sát trùng tu Phượng Nghi cung, hiện nay dựa theo nương nương yêu cầu, tất cả đều đã hoàn công. Nếu nương nương cảm thấy còn có gì không ổn cứ nói, nô tài lập tức sai người đi làm.” Lý Trường Quý cúi người cười nói, đôi mắt hằn nếp nhăn, ngữ khí vô cùng cung kính.

Cố Vân Yên gật đầu,“Làm phiền Lý tổng quản, bản cung thấy rất tốt, không cần sửa gì nữa.”

Lý Trường Quý cuống quít khiêm tốn:“Hoàng hậu nương nương quá khen. Vì Hoàng hậu nương nương làm việc vốn là bổn phận của nô tài, chẳng dám nói tới mệt nhọc.”

Cố Vân Yên nhìn thoáng qua Thị Họa. Thị Họa gật đầu, sau đó mỉm cười tiến lên đưa cho Lý Trường Quý cái hồng bao.

Thấy thế, Lý Trường Quý xanh mặt đẩy trở về phong hồng bao mà Thị Họa đưa cho, miệng sợ hãi nói:“Không được! Không được! Nương nương có việc phân phó là được, nô tài chắc chắn tận tâm tận sức hoàn thành. Thị Họa cô nương chớ khó xử nô tài.”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên ý vị thâm trường nói:“Lý tổng quản gần đây vì chuyện trùng tu Phượng Nghi cung mà vất vả. Chút bạc ấy cứ cầm uống chén nước trà đi. Cũng không phải cái gì lớn lao. Hay là Lý tổng quản không muốn nhận phần tâm ý này của bản cung?”

Lý Trường Quý vừa nghe, nhất thời dừng động tác từ chối lại, hai tay tiếp nhận phong hồng bao, khuôn mặt kính cẩn, khom người tạ ơn,“Nếu là như thế, vậy nô tài liền tạ ơn chủ tử đã thưởng.”

Từ vừa rồi là “Hoàng hậu nương nương”đến bây giờ là “chủ tử”, nhìn như chỉ là thay đổi cái xưng hô đơn giản nhưng bên trong mang đầy thâm ý.

Cố Vân Yên lộ vẻ tán thưởng. Lý Trường Quý này là người nhanh nhạy. Chỉ nói mấy câu liền có thể đưa ra lựa chọn tốt nhất cho bản thân, 'Chim khôn chọn cây mà đậu, người khôn chọn chủ mà thờ'.

“Nay bản cung người mang long tự, không nên quá mức vất vả. Nhưng sự vụ hậu cung lại nhiều. Xem ra ngày sau mọi chuyện trong cung này còn phải làm phiền Lý tổng quản nhiều.”

Cùng người thông minh nói chuyện chính là bớt việc, chỉ cần Cố Vân Yên nói hai ba câu, Lý Trường Quý liền biết ý nàng muốn gì, lúc này hiểu ý nói:“Nô tài tuy không tài cán gì nhưng chỉ mong đi theo chủ tử làm tùy tùng. Chủ tử có thể an tâm dưỡng thai, nô tài nhất định sẽ không cô phụ ngài căn dặn.”

“Ừ! Bản cung quả nhiên không có nhìn lầm người. Chỉ mong Lý tổng quản đừng làm cho bản cung thất vọng.”

Lý Trường Quý trịnh trọng xác nhận, ngay sau đó cáo lui với Cố Vân Yên, theo Thị Kì đi ra ngoài.

Chờ sau khi Lý Trường Quý rời đi, Cố Vân Yên gọi Thường Phúc đi vào,“Truyền khẩu dụ của bản cung, triệu ba người Huệ phi, Quý phi, Đỗ

https://thuviensach.vn

chiêu nghi tiến đến yết kiến."" Vâng! Nô tài tuân mệnh." Nói xong thì lui ra phân phó cung nhân đi truyền khẩu dụ của Cố Vân Yên.

Hai khắc sau, nghe được Cố Vân Yên truyền đòi, ba người liền vội vàng tới phục mệnh, trước sau bước vào Trường Xuân cung.

Huệ phi, Quý phi cùng Đỗ chiêu nghi hành lễ với Cố Vân Yên xong, từ trong ba người, Huệ phi phân vị cao nhất ôn nhu hỏi:"Nô tì cả gan, không biết Hoàng hậu nương nương triệu ba người nô tì tiến đến có gì phân phó?"

Cố Vân Yên vẫn chưa trực tiếp trả lời Huệ phi mà là nhiệt tình mời:"Hôm kia bản cung được chút trà xuân Thanh Minh của năm nay, bọn muội muội nếm thử xem hương vị như thế nào?"

Ba người cụp mắt xác nhận, cúi đầu uống một miệng nước trà, giây lát sau đều là liên tiếp khen ngợi.

Đợi đến mấy người thả chén trà trên tay xuống, Cố Vân Yên mới mỉm cười nói:"Buổi trưa nay, bản cung cùng Hoàng thượng thương nghị chuyện để bọn muội muội cùng nhau giải quyết lục cung. Hoàng thượng cùng bản cung nhất trí cho rằng đem công việc của lục thượng cục chia đều ra cho bọn muội muội quản lý."

Quý phi nghe vậy vui mừng, tâm tư vừa chuyển liền có so đo,"Nghe nương nương nói vậy, tức là muốn phân công cho ba người nô tì mỗi người quản lý hai cái thượng cục. Chỉ không biết nô tì quản lý hai cái thượng cục nào?"

"Quý phi muội muội hỏi rất hay. Lúc trước bản cung cũng hỏi Hoàng thượng như thế. Theo ý tứ của Hoàng thượng là hiện nay bắt đầu từ Huệ phi muội muội quản lý Thượng y cục và Thượng thực cục, Quý phi muội muội quản lý Thượng quan cục và Thượng tịch cục, mà Đỗ muội muội thì phụ trách Thượng thư cục và Thượng cung cục."

https://thuviensach.vn

Ngay khi ba người nghĩ đến quyền lợi đã được phân chia xong, chợt nghe Cố Vân Yên nói tiếp:“ Có điều... Sau đó Hoàng thượng còn nói, vì để cho bọn muội muội có thể hỗ trợ lẫn nhau cùng phối hợp cho tốt, cung vụ mà bọn muội muội phụ trách trên tay nên luân chuyển mới tốt.”

Ba người hai mặt nhìn nhau, nhất thời không hiểu được ý Cố Vân Yên nói gì.

Cố Vân Yên giải thích nghi hoặc:“Cụ thể ý tứ chính là cung vụ bọn muội muội quản lý là không cố định. Ví dụ hiện nay Huệ phi muội muội phụ trách quản lý cung vụ Thượng y cục và Thượng thực cục, hai tháng sau, liền đổi thành quản lý sự vụ hai cục khác. Cứ như vaayh, bọn muội muội thay phiên quản lý sự vụ các cung. Như thế mới có thể công bằng.”

Nghe Cố Vân Yên giải thích xong, Quý phi tâm tư vừa dấy lên không khỏi lại nghỉ ngơi đi, âm thầm bĩu môi.

Phản ứng của ba người Cố Vân Yên toàn xem ở trong mắt. Đỗ chiêu nghi tuy là kinh ngạc, nhưng càng nhiều hơn là vô vị. Huệ phi lại là bình tĩnh mỉm cười, mà Quý phi trên mặt lại dấu không được lộ ra vẻ mất mát, có điều chỉ lướt qua giây lát.

“ Những gì bản cung vừa nói, bọn muội muội còn có chỗ nào thắc mắc?”

Ba người vội vàng đáp:“Hoàng thượng cùng Hoàng hậu nương nương thánh minh, chúng nô tì cũng không nghi vấn.”

Cố Vân Yên gật đầu cười, ngay sau đó uyển chuyển nói:“Vậy thì tốt! Một hồi bản cung còn có việc xử lý, không giữ bọn muội muội nữa.””Nô tì cáo lui!” Ba người theo lời đứng dậy hành lễ cáo lui.

Thị Thư nhìn bóng dáng ba người Huệ phi, Quý phi, Đỗ chiêu nghi rời đi, nhịn không được nói:“Chủ tử chân trước vừa tiễn bước Lý tổng quản,

https://thuviensach.vn

sau lưng liền triệu ba vị nương nương tiến đến dặn dò cung vụ, có thể có liên hệ gì trong đó?”

Cố Vân Yên đầu tiên là nhìn thoáng qua Thị Thư đang thắc mắc, rồi nhìn Thị Họa, mỉm cười nói:“Thị Họa cũng biết dụng ý của bản cung?”

Thị Họa quỳ gối thi lễ,“Nếu là nô tỳ không có đoán sai, chủ tử đây là vì đề phòng có người sinh lòng gây rối tham lam cung quyền mà làm chuẩn bị.”

Cố Vân Yên nhướng mày, hứng thú nói:“Nga ~ Thị Họa thử nói xem, bản cung chuẩn bị thế nào?”

Thị Họa chậm rãi nói:“Vậy liền thỉnh chủ tử nghe nô tỳ cả gan nói thử. Chủ tử nhìn như là đem cung quyền thả ra, chính mình lui về sau. Kì thực cung quyền là vẫn còn ở trong tay chủ tử.”

Thị Họa lặng lẽ quan sát một chút thần sắc Cố Vân Yên, chỉ thấy chủ tử nhà mình cười không nói, liền nói tiếp:“ Cứ nhìn mới vừa rồi chủ tử triệu kiến ba vị nương nương cùng Lý tổng quản liền biết chủ tử đã lo chu toàn hai bên. Chủ tử chọn dùng đối sách luân phiên cung quyền, cứ như vậy, mặc dù khi đại chưởng cung vụ mà ba vị nương nương có ý niệm gây rối gì trong đầu. Ví như muốn thừa dịp cùng nhau giải quyết lục cung mà cắm cái đinh trong trong phạm vi quản lý của bản thân, từ đó mở rộng nhân thủ cùng địa vị ở hậu cung của mình cũng là không thể thực hiện được. Thời hạn mỗi vị nương nương quản lý cung vụ có hiệu lực là hai tháng, hai tháng vừa đến, sẽ đến phiên vị nương nương khác tiếp nhận, vị nương nương kế tiếp chắc chắn sẽ tìm ra và bạt đi cái đinh người tiền nhiệm cắm vào, sau đó xếp vào cái đinh của mình. Cứ như thế tuần hoàn xuống, cuối cùng là ai cũng không thể xếp nhân thủ, nhúng tay vào lục thượng cục.”

Cố Vân Yên gật đầu đồng ý,“ Ừ! Phân tích rất khá, vậy một bên còn lại ngươi đã nói đâu?”

https://thuviensach.vn

Thị Họa hơi hơi tạm dừng, sau đó bình tĩnh nói:“Chủ tử luôn luôn gắng đạt tới ổn thỏa cẩn thận, cho nên ở chuyện đại sự như cung quyền nhất định là sẽ không chỉ phòng một bên. Mà bên còn lại tất nhiên đó là chỉ Lý tổng quản. Chỉ mấy lời nói, chủ tử liền thu Lý tổng quản vào dưới trướng, thử hỏi với một tướng tài đắc lực là tổng quản nội vụ phủ lăn lộn ở hậu cung nhiều năm như vậy, lại thêm nộ gián ban đầu chúng ta xếp vào các cung, ba vị nương nương kia dù cùng nhau giải quyết lục cung, nếu là có hành động khác thường gì, làm sao có thể qua mắt được chủ tử? Cho nên nói cung quyền vẫn là vững vàng nằm trong tay chủ tử. Không biết lời nô tỳ nói chủ tử có vừa lòng?”

Cố Vân Yên gật đầu, khen ngợi nói:“Không sai, nói rất đúng. Ngươi quả nhiên không làm cho bản cung thất vọng.”

“ Là chủ tử có cách dạy!” Thị Họa cung thanh nói.

Cố Vân Yên nhìn về phía Thị Thư,“Bây giờ còn thắc mắc?”

Trên mặt Thị Họa xuất hiện biểu tình quẫn bách hiếm thấy, ngập ngừng một hồi dậm chân gắt giọng:“Nô tỳ xem như hiểu được nô tỳ là cái một cái gỗ mục, không thể so với trí tuệ của chủ tử cùng Thị Họa. Nhưng nô tỳ cũng không kém nha! Mặc dù không thể văn võ song toàn, nhưng ít ra còn võ đó thôi!”

Thị Thư vừa nói ra, chọc hai người còn lại lắc đầu bật cười, chủ tớ mấy người cười đùa một phen.

An bài tất cả thỏa đáng, xác định sẽ không để phát sinh hậu quả lo ngại về sau, Cố Vân Yên an tâm ở trong Trường Xuân cung dưỡng thai.

Thời gian trôi đi thật nhanh, giây lát đã qua hơn tám tháng.

Thời tiết mát mẻ, cũng là mùa gió tốt để chơi diều. Tứ hoàng tử nay gần hai tuổi ngày càng hoạt bát hiếu động. Hôm kia Đại hoàng tử cùng Nhị

https://thuviensach.vn

hoàng tử dẫn hắn thả diều một hồi, tiểu tử kia liền nhớ mãi. hiện nay Đại hoàng tử cùng Nhị hoàng tử đi hoàng tử sở, chỉ có một mình nên quấn quít lấy Cố Vân Yên đòi cùng hắn đi chơi diều.

Cố Vân Yên bụng đã chín tháng hơn, dự tính ngày sinh là ở nửa tháng sau. Vốn thân mình nặng nề không tiện mang Tứ hoàng tử ra ngoài, nhưng khổ nỗi Tứ hoàng tử quấn người vô cùng, chung quy là vẫn mềm lòng đáp ứng hắn.

Sai Thị Thư và Thị Họa một phen chuẩn bị, Cố Vân Yên cùng Tứ hoàng tử liền được chúng cung nhân vây quanh đi Ngự Hoa viên chơi diều.

Ngự Hoa viên cây cối um tùm, sắc màu rực rỡ, phong cảnh động lòng người.

Hai tiểu thái giám phụ trách canh sức gió, tiếp theo sẽ đem dây để vào trong tay Tứ hoàng tử, nhưng sẽ có một tiểu cung nữ ở phía sau Tứ hoàng tưt cùng hắn cầm lấy dây, dạy hắn chơi diều.

Tứ hoàng tử thấy diều bay càng ngày càng cao, nhất thời hưng phấn hướng Cố Vân Yên hô to.

Cố Vân Yên đứng ở bên cạnh nhìn tươi cười xán lạn trên mặt Tứ hoàng tử thì cũng lộ ra mỉm cười ngọt ngào. Được cung nhân nâng đỡ, nàng chậm rãi đi theo sau Tứ hoàng tử.

Tứ hoàng tử nhớ tới hai vị ca ca chơi diều đều là kéo dây chạy, lập tức liền bất mãn đối với cung nữ hỗ trợ phía sau. Cung nữ bị Tứ hoàng tử ra mệnh lệnh bất đắc dĩ buông tay thối lui đến một bên.

Một mình nắm dây diều, Tứ hoàng tử thoáng chốc như ngựa hoang thoát cương, kéo dây vui sướng chạy về phía trước, thỉnh thoảng quay đầu nhìn diều trên bầu trời. Một lòng hắn đều đặt trên con diều, căn bản không có chú ý tới phía sau đó là một cái ao.

https://thuviensach.vn

Mắt thấy Tứ hoàng tử không ngừng chạy sẽ té vào trong ao, Cố Vân Yên trong lòng một 'Lộp bộp' một tiếng, không kịp tự hỏi, hai chân liền theo bản năng chạy vội ra ngoài.

Nhưng nàng lại quên thân mình sớm không còn nhẹ nhàng như trước, vừa chạy vài bước liền vô ý té ngã thật mạnh trên đất.

Trước khi nàng ngất xỉu, nàng như nghe thấy thanh âm hoảng sợ của Thị Họa,“Không tốt, sợ là chủ tử muốn sinh rồi!”

https://thuviensach.vn

Chương 138

Sau khi Cố Vân Yên ngã xuống, trên mặt đất xuất hiện một mảng máu tươi khiến cung nhân đều thất kinh. Mà Thường Phúc sau lúc ban đầu kinh hoảng đã nhanh chóng ổn định tinh thần, lớn tiếng trấn trụ những cung nhân đang kinh hách thét chói tai liên tục,“Còn muốn mạng sống liền an tĩnh lại cho ta!”

Thường Phúc khống chế cục diện xong vội vàng lần lượt thanh phân phó xuống,“ Hiện nay tình huống của nương nương không ổn, chúng ta trước hết đưa người về trong cung cho tốt. Thường Nhạc, bằng tốc độ nhanh nhất mời ngự y đến. Thường Hỉ, ngươi lập tức đến Ngự thư phòng bẩm báo Hoàng thượng.”

Nghe xong Thường Phúc phân phó, ai cũng không dám trì hoãn một giây, lập tức lĩnh mệnh rời đi. Lúc này, Tứ hoàng tử đã từ phía trước nghiêng ngả lảo đảo chạy vội tới, thấy Cố Vân Yên hai mắt nhắm nghiền tựa vào trong lòng Thị Thư, khuôn mặt nhỏ nhắn thoáng chốc trắng bệch như tờ giấy,'Oa' một tiếng liền khóc lên.

“Nhũ mẫu, ngươi ẳm Tứ hoàng tử, chúng ta nhanh hồi cung.” Thường Phúc tnói vừa dứt, Thị Thư thận trọng ôm Cố Vân Yên lên phượng giá, đoàn người cuống quít chạy về Phượng Nghi cung.

Thường Hỉ một đường chạy như điên mà đến Ngự thư phòng, trong thời tiết mát mẻ thế này vẫn là toát đầy đầu mồ hôi.

Sau khi đến Ngự thư phòng lại không kịp đợi đám người thông truyền, Thường Hỉ liền hô lên với Lưu Đức Phúc canh ở ngoài cửa:“Lưu tổng quản, không tốt rồi. Hoàng hậu nương nương muốn sinh!” Đột ngột nghe cái tin

https://thuviensach.vn

tức như thế, Lưu Đức Phúc trong lòng căng thẳng, không kịp hỏi kỹ liền vội mang người đi vào.

Tiêu Dục đang vùi đầu phê duyệt tấu chương nghe được một đoàn tiếng bước chân hấp tấp, rất nhanh ngẩng đầu nhìn người đi đến, còn chưa kịp há miệng hỏi đã nghe được Thường Hỉ thở hổn hển nói:“Hoàng thượng, Hoàng hậu nương nương sợ là muốn sinh.....” Tiêu Dục lập tức từ long ỷ thượng đứng bật dậy, kinh ngạc nói:“Không phải còn nửa tháng mới đến ngày dự sinh sao? Sao lúc này liền.....” Thường Hỉ run run hai vai, cắn môi lắp bắp nói:“Nương nương mới vừa rồi ở Ngự Hoa viên té một cái, đã hôn mê, sợ là muốn..... Sinh non.....” Nghe vậy, Tiêu Dục hoảng hốt, ngay sau đó người đã ra khỏi ngự thư phòng, chân như đọa gió chạy về hướng Phượng Nghi cung.

Cũng may sáu tháng trước, Cố Vân Yên đã nhập chủ Phượng Nghi cung, mà Phượng Nghi cung Trường Xuân cung mà nói, cách Ngự thư phòng gần hơn không ít. Cho nên khi Tiêu Dục vô cùng lo lắng chạy tới Phượng Nghi cung thì các ngự y còn chưa tới. Trong tẩm điện, Thị Họa mặt tái nhợt nghiêm túc cầm máu cho Cố Vân Yên, nàng không còn tâm trạng mà để ý ở trước mặt người khác bại lộ chuyện mình biết y thuật.

Cố Vân Yên từng dặn qua nàng cùng Thị Thư, không đến vạn bất đắc dĩ tuyệt đối không thể bại lộ chính mình. Nhưng trước mắt Cố Vân Yên máu chảy không ngừng, cực kỳ hung hiểm. Mà các ngự y vẫn chưa thể tới kịp, cho nên Thị Họa không tiếc bại lộ chính mình cũng muốn ra tay cầm máu cho Cố Vân Yên.

Tiêu Dục không để ý cung nhân ngăn trở, trực tiếp vào bên trong. Khi thấy được Thị Họa ở trước giường đang đâu vào đấy giúp Cố Vân Yên cầm máu, ánh mắt hiện lên kinh ngạc trong thoáng chốc, giây lát liền thu lại. Tiêu Dục vốn định tiến lên ôm Cố Vân Yên đang hôn mê vào trong lòng, khi nhìn đến từng cục băng gạc trắng bị máu tươi nhiễm đỏ thì lập tức dừng

https://thuviensach.vn

bước chân. Sau đó hai mắt đỏ đậm đứng một bên, im lặng nhìn Thị Họa hết sức chăm chú chăm sóc nàng.

Đợi đến khi Lưu Viện Phán dẫn các ngự y đang trực cấp tốc chạy tới Phượng Nghi cung, Cố Vân Yên ở được Thị Họa mạnh mẽ đút thuốc cùng xử lý xong, dĩ nhiên đã tạm thời dừng chảy máu. Các ngự y thay phiên đi lên bắt mạch xem chẩn cho Cố Vân Yên. Một vòng kết thúc, đều là sắc mặt ngưng trọng như lâm đại địch.

Tầm mắt Tiêu Dục đảo qua từng khuôn mặt của các ngự y, cuối cùng dừng lại ở trên người thánh thủ phụ khoa Lạc Hoành, trầm giọng nói:“Người bên ngoài đã vậy thì thôi, thân là thánh thủ phụ khoa ngươi cũng sầu mi khổ kiểm như vậy. Cái danh thánh thủ phụ khoa này của ngươi là gọi cho dễ nghe thôi sao?” Lạc Hoành trên trán không ngừng tuôn mồ hôi, dưới ánh mắt lạnh lẽo của quân vương, nơm nớp lo sợ đáp lời,“Hồi bẩm Hoàng thượng, Hoàng hậu nương nương vốn đã sắp đến thời kì lâm bồn, lại tại cái thời điểm mấu chốt này té một cái. Xem tình hình này là té không nhẹ, tuy nói trước mắt đã ngưng chảy máu, nhưng..... Tình huống vi diệu..... Vi thần tất nhiên sẽ cố hết sức.”

Tiêu Dục đem tầm mắt chuyển qua trên người Lưu Viện Phán, Lưu Viện Phán lúc này cúi đầu khom người,“Lạc ngự y nói đúng. Theo tình huống trước mắt của nương nương, sinh non là tất không thể tránh được. Về phần..... Chúng thần chỉ có thể cố hết sức.”

Bàn tay to của Tiêu Dục dưới tay áo đã nắm thành quyền, lạnh lùng nói:“Trẫm mặc kệ các ngươi dùng phương nào pháp, phải bảo trụ Hoàng hậu cùng hoàng tự trong bụng nàng. Nếu không, cẩn thận cái đầu trên cổ các ngươi!”

Mọi người cuống quít xác nhận. Tiêu Dục ra khỏi nội thất, nhưng chưa rời đi, mà là ở lại thiền điện đợi. Gương mặt cực kì căng thẳng, biểu hiện ra tâm tình chủ nhân hiện tại đang vô cùng khẩn trương và lo lắng.

https://thuviensach.vn

Các phi tần hậu cung nghe thấy tin cũng tới rồi. Mọi người thỉnh an Tiêu Dục. Đỗ chiêu nghi cùng Huệ phi không phải không có lo lắng nói:“Không biết Hoàng thượng có thể nói cho chúng nô tì biết Hoàng hậu nương nương hiện nay tình huống như thế nào? Có thể có trở ngại?”

Tiêu Dục thấy Đỗ chiêu nghi cùng Huệ phi mặt mày lo lắng cũng không giống giả bộ, mặt không chút thay đổi, nói ngắn gọn:“Hoàng hậu bị động thai khí, sợ là sẽ sinh non.”

Nghe được Tiêu Dục đáp lời, mọi người đều lộ ra lo lắng thần sắc. Phó mỹ nhân luôn luôn không thích Cố Vân Yên âm thầm vui sướng khi người gặp họa, lúc này lại làm bộ làm tịch nói:“Hoàng hậu nương nương cát nhân thiên tướng, nghĩ đến tất nhiên có thể mẫu tử bình an. Mong rằng Hoàng thượng đừng quá lo lắng.”

Mặt khác vài phi tần phân vị thấp bình thường không thấy được Tiêu Dục cũng đều nói phụ họa, mong mỏi có thể khiến cho Tiêu Dục chú ý,“Phó tỷ tỷ nói phải. Hoàng hậu nương nương được trời cao phù trợ, tất nhiên là không có việc gì. Hoàng thượng chớ lo lắng quá mức.”

Mấy người ngươi một câu ta một câu, trong điện nũng nịu mềm giọng không dứt bên tai, nhóm oanh oanh yến yến dụng tâm kín đáo rốt cục được như nguyện khiến Tiêu Dục chú ý.

Ánh mắt Tiêu Dục không mang theo chút độ ấm nào đảo qua vài cái phi tần phân vị thấp còn đang lải nhải kia, người người trang dung tinh xảo, phục sức diễm lệ. Chắc hẳn là trước khi tới Phượng Nghi cung đã trang dung tỉ mỉ một phen.”Tất cả câm miệng cho trẫm, các ngươi trong lòng nghĩ cái gì trẫm biết rõ mồn một, không cần ở trẫm trước mặt làm bộ làm tịch.” Tiêu Dục khóe miệng mang ý cười trào phúng, trách cứ.

Tiêu Dục vừa nói ra, vài cái phi tần bị trách mắng kia khuôn mặt quẫn bách, sắc mặt lúc trắng lúc xanh, vội vàng cúi đầu.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục thu hồi ánh mắt, không hề để ý tới phi tần hậu cung đang đứng đầy phòng, chỉ một lòng ngóng trông mẫu tử Cố Vân Yên có thể bình an.

Nửa canh giờ trôi qua..... Một cái canh giờ trôi qua..... Trong điện phi tần hậu cung ngồi nghiêm chỉnh, đã có người chịu đựng không được, trên mặt hơi hơi hiện lên phiền toái. Rốt cục sau khi mọi người ngồi ngây ngốc thêm nửa canh giờ, nội thất có động tĩnh, 'Két' một tiếng cửa mở ra.

Thấy các ngự y sắc mặt sợ hãi từ bên trong nối đuôi nhau mà ra, Tiêu Dục 'Bá' một tiếng đứng lên, một lòng lo lắng “Hoàng hậu..... Ổn?” Quá căng thẳng cùng lo lắng, Tiêu Dục không có nhận ra được ngữ điệu câu hỏi của mình đều bị thay đổi, nói chính xác một chút là âm rung.

Lưu Viện Phán nắm tay áo xoa xoa cái trán mồ hôi cuồn cuộn không ngừng, tránh né ánh mắt Tiêu Dục, thấp thỏm lo âu nói:“Hoàng hậu nương nương bởi vì bị té, bụng va chạm mạnh với mặt đất, đến nỗi thai vị bất chính. Hơn nữa nương nương hiện nay vẫn hôn mê bất tỉnh, chỉ sợ..... Hung...Hung hiểm.” Bốn chữ 'Lành ít dữ nhiều' Lưu Viện Phán chung quy là không dám nói ra trước mặt Tiêu Dục.

Tiêu Dục nghe Lưu Viện Phán nói tin dữ xong, chợt cảm thấy tim như bị đao cắt, đến nỗi thân hình hơi hơi lung lay một cái. Lưu Đức Phúc ở bên cạnh bước dài tiến lên nâng đỡ thân mình Tiêu Dục, kinh hoảng nói:“Chủ tử gia, ngài không có việc gì chứ? Ngài đừng dọa lão nô a.....”

“Hoàng thượng ~ ngài làm sao vậy?” Trong điện, mọi người trăm miệng một lời nói. Tiêu Dục ổn định lại tinh thần, đẩy tay Lưu Đức Phúc,“Trẫm không có việc gì!” Sau đó nhìn chằm chằm Lưu Viện Phán nói:“Hung hiểm? Nói cho trẫm..... Hiện tại tình hình đã là hoàn cảnh gì?”

Lưu Viện Phán lắc đầu than khổ, chần chờ, bất đắc dĩ nói:“Thần cả gan nói thẳng, từ xưa đến nay nữ tử lâm bồn liền giống như bước một chân vào quỷ môn quan, quá trình cực kì hung hiểm. Hiện nay Hoàng hậu nương

https://thuviensach.vn

nương bụng bị thương nặng, thai vị nghiêng, không thể thuận sản. Nương nương lại vẫn hôn mê, tạm chưa phát hiện có dấu hiệu thức tỉnh, Hoàng thượng cần làm tốt..... Chuẩn bị tâm lý thật tốt."

Tiêu Dục nâng tay xoa xoa mi tâm, áp chế bất an cùng lo âu trong lòng nói:"Trẫm không muốn nghe ngươi nói cái gì đạo lý lớn, ngươi chỉ cần nói cho trẫm các ngươi có thể bảo trụ mẫu tử Hoàng hậu hay không?"

Các ngự y cúi đầu không nói.

"Nói!" Gầm một tiếng, đế vương phẫn nộ. Lưu Viện Phán dẫn các ngự y quỳ xuống, kiên trì nói:"Vi thần sợ hãi. Theo tình huống trước mắt, nếu Hoàng hậu nương nương có thể tỉnh lại, được bà đỡ giúp sức, chúng thần sẽ cố hết sức bảo trụ một người. Nhưng nếu Hoàng hậu nương nương vẫn hôn mê bất tỉnh.... Sợ là đành bó tay a....." Tiêu Dục thân mình mềm nhũn, ngã ngồi lên ghế.

"Hoàng hậu nương nương... Hoàng hậu nương nương... Vì sao ngài tuổi còn trẻ liền buông tay nhân gian a....." Thấy được Tiêu Dục thất hồn lạc phách, có hai ba cái phi tần không rõ tỏ ra bi bi thương thương khóc nỉ non lên. Quang cảnh này thật giống như Cố Vân Yên đã ra đi.

Khi Tiêu Dục nghe đến bốn chữ 'Buông tay nhân gian', không khỏi khuôn mặt nổi giận, gân xanh hiện lên trên trán, nghiến răng nghiến lợi nói:"Tiện nhân! Chán sống rồi sao! Dám ở trước mặt trẫm mặt nguyền rủa Hoàng hậu. Người đâu, kéo vài cái tiện nhân này đi, ban thưởng một ly rượu độc!"

Trong điện, thoáng chốc một mảnh hấp khí, thậm chí có ít phi tần lá gan tương đối nhỏ lập tức bị dọa ngất xỉu đi. Các ngự y cũng hoảng sợ không thôi, quỳ trên đất hai đầu gối khống chế không được mà run run.

Thị vệ không để ý hai ba cái phi tần kia khóc nỉ non cùng giãy dụa, trực tiếp liền kéo đi xuống. Tiêu Dục từ đầu tới cuối, nhìn cũng không thèm nhìn

https://thuviensach.vn

một cái hai phi tần bị té xỉu kia, chỉ là tức giận chưa nguôi, lạnh lùng nói:“Đều trở về cho trẫm, không có mệnh lệnh của trẫm ai cũng không được bước vào Phượng Nghi cung nửa bước!”

Chúng phi tần không dám ở lâu thêm một khắc, lúc này theo lời hành lễ cáo lui. Ánh mắt Tiêu Dục lạnh như băng lướt qua các ngự y đang run rẩy “Trẫm lặp lại lần nữa, nếu không bảo đảm cho mẫu tử Hoàng hậu, các ngươi chờ bị chôn cùng đi!” Ngữ khí cực kỳ nhẹ nhàng chậm chạp, lời nói ra lại làm cho người ta run sợ không thôi.

Lưu Viện Phán cụp mắt, sau đó đành nhận mệnh:“Chúng thần sẽ cố hết sức! Nếu là bất đắc dĩ, xin Hoàng thượng cho biết là bảo trụ Hoàng hậu nương nương hay là bảo trụ hoàng tự?”

Trên mặt Tiêu Dục hiện lên vẻ đau thương, gắt gao nắm chặt tay, không chút do dự nói:“Nếu là thật sự đến tình huống vạn bất đắc dĩ, bất luận như thế nào, nhất định phải bảo đảm Hoàng hậu bình yên vô sự cho trẫm!” Trong con ngươi hiện lên màu đỏ au.

https://thuviensach.vn

Chương 139

“Chúng thần lĩnh mệnh!” Chúng Thái y cuống quít khom người lui xuống. Bởi vì thân mình phát run mà bộ pháp có chút không vững.

Tiêu Dục suy sụp dựa vào ghế dựa, chỉ cảm thấy ù tai hoa mắt, tay trái chống đỡ tay vịn, tay phải không ngừng vuốt ve huyệt Thái Dương ẩn ẩn đau.

Lưu Đức Phúc nhìn chủ tử suy sụp cô đơn muốn nói lại thôi. Nếu hắn không nhìn lầm, vẻ mặt chủ tử nhà mình hiện tại trừ bỏ lo lắng ra, càng nhiều hơn là hoảng sợ cùng bàng hoàng.

Đúng, hắn không nhìn lầm. Tiêu Dục quả thật là kìm lòng không được toát ra vẻ kinh sợ. Nghĩ rằng hắn là thiên tử tôn quý, tay nắm giang sơn, từ trước đến nay mọi sự đều là dễ như trở bàn tay. Có bao giờ từng xuất hiện qua vẻ mặt này?

Nhìn chủ tử mà mình hầu hạ từ nhỏ đến lớn lần đầu tiên trước mặt người khác biểu hiện ra vẻ yếu đuối bất lực, Lưu Đức Phúc kinh ngạc đồng thời lại không khỏi đau lòng. Lúc này hắn cũng chỉ có thể lắc đầu bất đắc dĩ, thở dài một tiếng.

Ở cửa vang lên tiếng bước chân, Tiêu Dục mạnh mẽ trợn mắt, đang muốn đuổi người mới tới. Đợi đến khi nhìn thấy hai cái thân ảnh nhỏ đứng ở cửa, tay trái đang vung lên trên không chỉ có thể vô lực thả xuống.

“Hạo Nhi cùng Diễm Nhi sao lại qua đây?” Nói xong, ánh mắt trách cứ đảo qua Thị Thư theo sát phía sau hai vị hoàng tử.

https://thuviensach.vn

Vào ngày thứ hai khi Cố Vân Yên nhập chủ Phượng Nghi cung, Tiêu Dục liền đặt tên cho Tứ hoàng tử là Tiêu Diễm, cũng chiêu cáo thiên hạ, nhập ngọc điệp hoàng gia.

Thị Thư thỉnh trách tội:“Nô tỳ vô năng, không thể ngăn hai vị hoàng tử, thỉnh Hoàng thượng trách phạt.”

Nhị hoàng tử mở miệng trước Tiêu Dục, cầu tình cho Thị Thư:“Nhi thần khẩn cầu phụ hoàng chớ trách cứ Thị Thư cô cô. Là nhi thần cố ý cùng với đệ đệ lại đây vấn an mẫu hậu, không quan hệ tới Thị Thư cô cô.”

Nhị hoàng tử ở hoàng tử sở học tập đã 1 năm, cần mẫn chăm học lại thêm thiên tư thông minh, bởi vậy tiến bộ không ít. Hôm nay từ hoàng tử sở trở về, hắn như thường ngày muốn đến chính điện vấn an Cố Vân Yên. Không ngờ bị Thị Thư ngăn cản. Nhận ra Thị Thư vẻ mặt khác thường, làm như đnag cực lực che dấu cái gì. Nhị hoàng tử sớm thông tuệ tự nhiên nhìn ra manh mối, cho nên cố ý gọi thêm Tứ hoàng tử đi vấn an Cố Vân Yên.

Nhị hoàng tử vừa đến phòng của Tứ hoàng tử, liền thấy được Tứ hoàng tử đang khóc sướt mướt. Hắn lập tức biết đại sự không ổn, không kịp hỏi Tứ hoàng tử, tức lôi kéo đệ đệ chạy tới chính điện bên này.

“Phụ hoàng, đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì? Vì sao Thị Thư cô cô muốn ngăn cản nhi thần tới gặp mẫu hậu? Hay là mẫu hậu xảy ra chuyện ngoài ý muốn gì?” Nhị hoàng tử ngẩng đầu ưỡn ngực, vẻ mặt nghiêm túc hỏi.

Tiêu Dục đang do dự xem có nói tình hình thực tế cho Nhị hoàng tử biết hay không. Cũng không ngờ Tứ hoàng tử bỗng nhiên khóc nỉ non lên, vừa khóc vừa nói:“Ô ô... Mẫu hậu cùng Diễm Nhi đi chơi diều, ngã sấp xuống, ngất đi rồi...”

Nhị hoàng tử thoáng chốc mặt không còn chút máu, run run bắt lấy tay Tiêu Dục, sợ hãi mười phần nói:“Mẫu hậu nàng... Nàng...”Môi trắng bệch

https://thuviensach.vn

không ngừng run run, thật lâu không dám nói ra đáp án mà đáy lòng không thể thừa nhận. Hắn dù có chín chắn, dù có trí tuệ nhưng cũng vẫn là một đứa nhỏ. Là đứa nhỏ luôn sợ hãi mất đi thân nhân, huống chi là người sinh dưỡng nên hắn.

Tiêu Dục cầm lại tay nhỏ bé của Nhị hoàng tử, trấn an:“Hạo Nhi cùng Diễm Nhi đừng sợ, mẫu hậu ngươi chỉ là té một cái, cũng không nghiêm trọng. Nàng mang thai đã mười tháng, một khi sinh nở, rất nhanh...mẫu hậu ngươi liền có thể sinh thêm cho các ngươi... Một muội muội.”

Nhị hoàng tử hốc mắt phiếm hồng, lại cố nén lệ, kiên cường không khóc ra,“Thật vậy chăng? Mẫu hậu thật sự không có việc gì sao?”

Tiêu Dục trịnh trọng gật đầu,“Ừ! Tin tưởng phụ hoàng, mẫu hậu ngươi nhất định không có sao.” Ngữ khí kiên định, chân thật đáng tin.

Nhị hoàng tử nguyên bản còn muốn hỏi lại, nhưng khi nhìn đến Tiêu Dục mặt mày không thể che giấu được mỏi mệt, chỉ đành trầm mặc cúi đầu, sau đó lôi kéo Tứ hoàng tử ngồi xuống,“Ta và đệ đệ sẽ cùng phụ hoàng chờ mẫu hậu sinh hạ muội muội.”

Tiêu Dục há miệng thở dốc, cuối cùng chỉ có thể miễn cưỡng chấp thuận “Được! Hạo Nhi và Diễm Nhi cùng phụ hoàng chờ.”

Tiêu Dục tiếp nhận khăn tay cung nhân dâng lên, nhẹ nhàng lau nước mắt cho Tứ hoàng tử,“Diễm Nhi nghe phụ hoàng nói, không nên khóc nữa. Bằng không mẫu hậu ngươi ở bên trong nghe được tiếng khóc của ngươi, sẽ không có chuyên tâm sinh muội muội.”

Tứ hoàng tử nhất thời ngưng nức nở, gật đầu như đảo tỏi, nghẹn ngào nói:“Diễm Nhi không khóc, Diễm Nhi ngoan ngoãn. Như vậy mẫu hậu có thể sớm một chút sinh muội muội ra.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục gật đầu, không hề nói nữa, chỉ là đau đớn trong lòng theo thời gian từng chút từng chút trôi qua càng phát ra mãnh mẽ hơn. Tựa như trái tim bị người ta nắm lấy siết thật chặt, đau đến nghẹt thở.

Một lớn hai bé ngồi trong điện, vốn nên là ba người tôn quý nhất thế gian này. Lúc này nhìn thân ảnh bọn họ cô đơn tiêu điều, lại làm cho người ta cảm thấy thương tiếc cùng thương xót không hiểu được.

Mãi cho đến đêm khuya, cuối giờ hợi, bên trong vẫn không có tin tức truyền ra, tim Tiêu Dục đã nhảy tới cổ họng.

Nhìn hai khuôn mặt nhỏ nhắn trước mắt bởi vì sợ hãi cùng lo lắng mà vo thành một nắm, Tiêu Dục ra vẻ thoải mái nói:“Mỗi lần mẫu hậu ngươi sinh nở, phụ hoàng đều phải ở bên ngoài ngồi đợi rất lâu. Lúc sinh Hạo Nhi cùng Diễm Nhi đều là như vậy, lúc này sinh muội muội các ngươi cũng là như thế.”

Nghe vậy, Nhị hoàng tử sắc mặt hơi giãn ra.

Tiêu Dục nhân cơ hội nói:“Muội muội nhất thời sợ là sinh không được, đêm đã khuya, Hạo Nhi ngày mai còn phải đi hoàng tử sở học tập. Vậy trước hết cùng Diễm Nhi trở về nghỉ tạm đi! Sáng mai tỉnh dậy là có thể nhìn thấy mẫu hậu cùng muội muội.”

Nhị hoàng tử nhìn Tiêu Dục khuôn mặt kiên định, không có một chút đường để thương lượng, mặc dù trong lòng vướng bận không muốn rời đi, cũng không thể không đứng dậy hướng Tiêu Dục hành lễ cáo lui,“ Vậy nhi thần cùng đệ đệ đi xuống nghỉ ngơi. Sáng mai sẽ đến thăm mẫu hậu cùng muội muội.”Tiêu Dục gật đầu, nhìn Nhị hoàng tử cùng Tứ hoàng tử dắt tay lui ra.

Ước chừng lại qua thời gian một nén nhang, Lưu Viện Phán dẫn theo chúng ngự y từ trong nội thất chậm rãi đi ra. Còn chưa đi tới trước mặt cs mặt Tiêu Dục, liền có vài cái ngự y nhát gan sợ chết lảo đảo quỳ rạp xuống

https://thuviensach.vn

trước mặt Tiêu Dục, khóc lóc cầu xin tha thứ:“Hoàng thượng tha mạng, Hoàng thượng tha mạng a, vi thần đã cố hết sức.....”

“Hoàng thượng khai ân! Tha thần đi! Cầu Hoàng thượng khai ân a.....”

Tiếng dập đầu cùng cầu xin tha thứ liên tiếp vang lên, không dứt bên tai!

Chỉ một thoáng, tựa như thời gian đứng lại, Tiêu Dục sắc mặt hoảng sợ ngồi trên ghế, hai mắt mở to nhìn một đám ở trước mặt không ngừng cầu xin tha thứ, nhìn bọn họ, miệng mở ra ngậm lại mà không thể động đậy.

Hồi lâu sau, hắn mới tìm trở về thanh âm của mình,“Hết sức? Hết sức là cái ý gì.....”

“Chính thần vô năng, không thể bảo trụ Hoàng hậu nương nương cùng hoàng tự, cầu Hoàng thượng tha mạng!”

“Ngươi nói cái gì? Ngươi lặp lại lần nữa?” Sát khí quanh người Tiêu Dục làm cho người ta sợ hãi, hai mắt hắn đỏ đậm như máu.

Vài tên ngự y một lòng muốn cầu xin tha thứ, hoạt động hai chân, vừa quỳ vừa lết đến trước mặt Tiêu Dục kêu rên:“ Chúng thần đã dùng hết mọi cách, vẫn là không thể bảo trụ được Hoàng hậu nương nương..... Hoàng thượng nén bi thương.....”

Thấy thế, các cung nhân hầu hạ ở trong điện, có mấy người là hôm nay cùng Cố Vân Yên đi ra ngoài, hộ chủ bất lợi cũng khó thoát khỏi tội chết, vội vàng quỳ xuống cùng các ngự y kêu rên khóc lớn,“Hoàng hậu nương nương..... Hoàng hậu nương nương đi rồi...”

Nghe được mấy kẻ không biết sống chết khóc lóc ầm ĩ, Lưu Đức Phúc hoảng hốt, muốn ngăn cản nhưng đã là không kịp.

https://thuviensach.vn

'Ba' một tiếng, tay vịnTiêu Dục đang nắm liền nát bươm. Toàn thân Tiêu Dục toát ra hàn ý bức người.

“Người tới! Kéo bọn họ xuống, ban chết!” Hai chữ cuối cùng Tiêu Dục lạnh lùng nhả ra từ trong kẽ răng.

Vài cái ngự y và cung nhân đang cầu xin tha thứ kia sợ tới mức liên tục lui về phía sau, miệng kêu la,“Không cần..... Không cần, Hoàng thượng tha mạng a, tha mạng a.....”

Chỉ tiếc không một người để ý tới bọn họ kêu rên cùng cầu xin tha thứ. Trong thời gian một cái nháy mắt, bọn họ liền biến mất khỏi trong điện.

Tiêu Dục chỉ vào các ngự y cùng cung nhân còn lại,“Còn có các ngươi, các ngươi tốt nhất khẩn cầu Hoàng hậu có thể bình yên vô sự cho trẫm. Nếu không, các ngươi ai cũng cũng đừng mong sống, tất cả đều bồi táng theo Hoàng hậu!”

Người đầy phòng câm như hến, chỉ có thể run run dập đầu sát đất.

Đế vương giận dữ, xác chết trôi ngàn dặm.

Tiêu Dục ném một câu ngoan tuyệt, rồi lòng nóng như lửa đốt tiến vào nội thất. Người quỳ đầy một phòng, nhưng trong mắt Tiêu Dục lại chỉ có thể nhìn đến cái nữ tử mà hắn tâm tâm niệm niệm cùng sợ hãi mất đi kia. Trên giường, nữ tử mặt trắng bệch như giấy, nằm im không nhúc nhích như đang ngủ vậy. Rõ ràng gần như vậy, đưa tay là chạm tới nhưng sao Tiêu Dục lại cảm thấy cách xa nhau như vậy. Xa xôi tựa như hai người cách nhau cả một cái hệ ngân hà, xa vời vô vọng.

Sau một lúc lâu, Tiêu Dục gian nan nhấc bước chân, ôm Cố Vân Yên hô hấp yếu dần vào trong lòng.

https://thuviensach.vn

“Trẫm biết, Yên nhi mệt mỏi, cho nên Yên nhi muốn nghỉ ngơi một chút. Nhưng Yên nhi nghỉ lâu quá, trẫm chờ sốt ruột. Xho nên Yên nhi đừng ngủ tiếp nữa được không? Nhanh tỉnh lại...” Tiêu Dục hai mắt trống rỗng, nói liên miên không ngừng.

Nhận thấy được người trong lòng thân mình dần dần lạnh đi, Tiêu Dục chưa bao giờ hoảng sợ như lúc này. Chỉ có thể bất lực gắt gao ôm nàng vào trong ngực trung, giống như làm vậy là có thể ngăn cản nàng rời đi.

Một nỗi sợ hãi to lớn bao trùm lấy Tiêu Dục. Chỉ cần vừa nghĩ tới từ nay về sau sẽ cùng người trong lòng hai nơi cách trở, tâm hắn liền đau, đau đến mức khiến hắn sắp không hít thở được nữa rồi.

“Không! Ngươi không thể rời khỏi trẫm, quyết không thể! Trẫm không cho phép... Cố Vân Yên, nếu ngươi dám can đảm bỏ lại trẫm, trẫm tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho Cố gia của ngươi. Cha mẹ đã già của ngươi, anh trai và chị dâu thương yêu của ngươi, một người trẫm cũng sẽ không tha! Còn có... Còn có Hạo Nhi cùng Diễm Nhi, bọn họ còn nhỏ như vậy, còn không hiểu được làm cách nào để bảo hộ chính mình. Không có ngươi che chở, bọn họ sao có thể sinh tồn ở nơi hậu cung nguy cơ tứ phía này? Ngươi mơ tưởng trông cậy vào trẫm? Nếu ngươi có thể nhẫn tâm vứt bỏ bọn họ, thì trẫm cũng có thể như vậy~~...” Bất lực sợ hãi, Tiêu Dục nói lời cay độc thầm mong gọi Cố Vân Yên tỉnh lại.

Cố Vân Yên trong hôn mê, giống như lại nhớ tới kiếp trước. Nàng lần đầu tiên hoài thượng long mạch, ôm Tiêu Dục vui mừng mà khóc. Một khắc kia nàng cảm thấy chính mình là nữ nhân hạnh phúc nhất trên đời này. Nhưng 'ngày vui ngắn chẳng tày gang', không qua bao lâu nàng liền trượt chân đẻ non. Nàng hối hận không thôi, mỗi ngày lấy lệ rửa mặt, hậm hực thành tật.

Hình ảnh lại chuyển, huynh trưởng bị người vu hãm hãm hại lương dân, cha mẹ già yếu vô cùng đau đớn. Nàng đau xót không chịu nổi. Vào cái

https://thuviensach.vn

đêm dông tố kia, nàng quỳ trước Thừa Càn cung, chỉ cầu người bên gối có thể vì nàng mà lật lại bản án của huynh trưởng. Nhưng chung quy không có thể đổi lấy một phần thương tiếc của hắn.

Lại thay đổi một cái cảnh tượng, nàng ôm con nhỏ hơi thở mỏng manh khóc khàn cả giọng, nhưng bất luận nàng khóc thế nào, kêu gọi thế nào, đứa nhỏ chưa đầy 3 tuổi của nàng vẫn là bị ông trời đoạt đi. Theo độ ấm của hài tử từng chút mất đi, thân mình dần dần cứng ngắc, lòng của nàng cũng ở chậm rãi vỡ vụn, từng chút một, cuối cùng nát thành vạn mảnh nhỏ.

Tuyệt vọng mà chết lặng, nàng nghe Mạnh phi gắn từng tiếng cười nhạo, nói lời ác độc không chịu nổi. Nhưng nàng lại không hề phản ứng. Khi Mạnh phi sai người rót rượu độc, nàng cũng không giãy dụa hay phản kháng một chút nào. Nếu sinh ra không được yêu, không bằng trở về với cát bụi?

A~~~ Chuyện cũ nghĩ lại mà đau, không bằng trở lại!

Mỉm cười uống chén rượu độc, chỉ vì không còn gì để quyến luyến.

“Lời trẫm vừa mới nói là do sợ hãi mất đi ngươi, cũng không phải thật lòng. Sao trẫm có thể nỡ thương tổn người ngươi để ý? Trẫm sao có thể để ngươi khổ sở.....”

Nam nhi có lệ không dễ rơi, chính là chưa tới lúc thương tâm mà thôi. Hiển nhiên lúc này Tiêu Dục đã đau đến cực hạn, bằng không sao hắn có thể ở trước mặt người khác mà rơi lệ đế vương.

Nước mắt từ khóe mắt Tiêu Dục hạ xuống, xẹt qua gương mặt tuấn dật của hắn trượt xuống cái cổ trắng noãn của Cố Vân Yên. Hắn thấp giọng khóc nức nở,“Yên nhi đừng rời khỏi trẫm có được không? Vẫn ở bên cạnh trẫm có được không... Trẫm chưa bao giờ cầu qua bất luận kẻ nào, nhưng hôm nay trẫm nguyện ý cầu ngươi. Cầu ngươi đừng rời đi, đừng bỏ lại trẫm. Trẫm không thể không có ngươi.....”

https://thuviensach.vn

Trong mộng, Cố Vân Yên bị độc phát ngã xuống đất, rốt cục muốn buông tay sao? Rời đi nhân thế nơi nàng từng yêu hận này, rời đi hậu cung nơi làm cho nàng thống khổ này. Nàng nghĩ: như thế cũng tốt. Nếu sống mệt như vậy đau như vậy, không bằng buông tay rời khỏi, để chuyện cũ về với cát bụi.

Ngay kho nàng chuẩn bị nhắm lại hai mắt, không biết người nào ở bên tai nàng lải nhải. Như là ai đó đang kêu gọi đến tê tâm liệt phế, cũng giống như ai đó đang hết sức triền miên mà nỉ non, càng giống như ai đó đang nức nở khôn cùng. Là ai? Là thanh âm của ai lại bi thống như vậy, tuyệt vọng như vậy? Làm cho người ta đau lòng, siết chặt lòng của nàng, làm cho nàng không nỡ rời đi...

https://thuviensach.vn

Chương 140

“Yên nhi, ngươi có nghe được lời khẩn cầu của trẫm? Yên nhi... Yên nhi... Yên nhi.....”

Từng tiếng kêu gọi truyền vào trong tai Cố Vân Yên, hoặc nên nói là trong lòng. Là ai đang kêu gọi? Vì sao lại làm nàng cảm thấy vừa quen thuộc vừa xa lạ, kích thích chỗ mềm lòng khó có thể chạm tới ở sâu trong nội tâm nàng.

“Yên nhi, sao ngươi có thể nhẫn tâm như vậy? Ngươi ngoan tâm bỏ lại trẫm, chẳng lẽ hoàng nhi của chúng ta ngươi cũng không cần sao? Ngươi còn nhớ rõ ngươi từng đáp ứng sẽ sinh cho trẫm một nàng công chúa không? Vì sao lúc này ngươi lại quên lời hứa..... Yên nhi, tỉnh lại được không? Coi như là vì nữ nhi của chúng ta... Ngươi thật muốn tuyệt tình tới vậy sao? Muốn dẫn theo nữ nhi cùng rời khỏi trẫm sao?” Tiêu Dục bi thương không thôi, trong con ngươi đau đớn không thể nói nên lời.

Nữ nhi..... Nữ nhi? Nữ nhi của ai? Trong hoảng hốt, trong đầu Cố Vân Yên hiện ra một cái rồi lại một cái hình ảnh. Nam tử gương mặt tuấn dật như thần, hai tay ôm nàng vào trong ngực, tràn đầy ôn nhu cùng thương tiếc nói bên tai nàng “Yên nhi, sinh cho trẫm nàng công chúa được không?”

Hắn nâng đỡ thân mình nặng như nề của nàng đi dạo Ngự Hoa viên ngắm cảnh, tự tay ngắt một đóa mẫu đơn cài lên búi tóc nàng, ánh mắt ôn nhu lưu luyến,“Yên nhi là nữ tử đẹp nhất thế gian này, làm cho trẫm ái mộ, cũng làm cho trẫm mê muội.”

Hắn ôn hoà hiền hậu, bàn tay to vuốt ve cái bụng nhô thật cao của nàng, cực kỳ sủng nịch nói:“Rất nhanh, Yên nhi sẽ sinh cho trẫm một nàng công

https://thuviensach.vn

chúa đáng yêu giống như Yên nhi. Trẫm muốn đem nó nâng niu trong lòng bàn tay, nhận hết ngàn vạn sủng ái.

Nữ nhi! Nàng nghĩ tới, là nữ nhi của nàng, nữ nho của nàng cùng hắn.

Nàng không thể ngủ đi. Sao nàng có thể ngủ. Nữ nhi của nàng còn ở trong bụng nàng. Nữ nhi của nàng còn chưa kịp hé mắt một cái trên thế gian phồn hoa này. Không! Nàng không thể cứ như vậy mà ngủ.....

Cố Vân Yên liều mạng mở to mắt, bỗng nhiên một tia sáng tráng xẹt qua trước mắt.

Đắm chìm trong bi thống, Tiêu Dục bỗng nhiên nhận thấy được tim Cố Vân Yên càng ngày càng đập hữu lực. Thân mình hắn cứng đờ, không dám có chút động tác. Sợ tất cả đều chỉ là ảo giác của bản thân.

Thị Họa đnag quỳ trước giường khóc rống hiển nhiên cũng phát hiện Tiêu Dục khác thường. Nàng rưng rưng nhìn qua, lại ngạc nhiên cùng sung sướng khi thấy ngón tay áp út bên phải của Cố Vân Yên đang đặt trên giường khẽ giật giật.

Tiêu Dục bi vây bởi buồn vui lẫn lộn, ngây ra như phỗng ôm Cố Vân Yên, vui mừng đến mấy úc nước mắt lập tức chảy ra.

Thị Họa cuống quít tiến tới, cũng không để ý phải xin chỉ thị từ Tiêu Dục, lập tức nắm lấy tay phải của Cố Vân Yên, bắt mạch cho nàng.

“Thị Kì, nhanh đi truyền Thái y tiến vào, mau..... Nhanh đi.....” Thị Họa vừa đặt tay lên mạch đập của Cố Vân Yên, liền mừng rỡ như điên kêu gọi Thị Kì.

Rất nhanh, các ngự y từ trong quỷ môn quan tránh được một kiếp liền vội vội vàng vàng tiến vào.

https://thuviensach.vn

“ Mạch của nương nương đập càng ngày càng mạnh. Phiền Lưu Viện Phán phối hợp với ta thi châm cho nương nương. Như thế nương nương mới có thể có hi vọng tỉnh lại.” Thị Họa một hơi nói hết lời muốn nói, sợ lãng phí chút thời gian này sẽ ảnh hưởng đến tánh mạng của mẫu tử Cố Vân Yên.Các ngự y khiếp sợ, Lưu Viện Phán giây lát liền phản ứng lại. Không hổ là người đã gặp qua sóng to gió lớn.

“Được! Vi thần sẽ dốc hết toàn lực để cứu mệnh Hoàng hậu nương nương.” Nói xong nhìn về phía Tiêu Dục, khi nhìn đến nước mắt đọng trên khóe mắt Tiêu Dục, nhất thời sợ hãi cúi đầu, cung thanh nói:“Thần thi châm, khẩn cầu Hoàng thượng trước hết di giá ra ngoài điện.”

Tiêu Dục nhìn thoáng qua người trong lòng, sau đó gật đầu, chậm rãi đặt người xuống giường, nhấc chân bước ra cửa.

Tiêu Dục lòng nóng như lửa đốt ở trước cửa tẩm thất đi tới đi lui đi. Hai bàn tay to nắm chặt thành quyền, trên mu bàn tay gân nổi lên rõ ràng. Có thể thấy được hắn đã là khẩn trương vô cùng.

Sau nửa canh giờ mới nghe được bên trong truyền đến thanh âm hoảng hốt của Cố Vân Yên. Tiêu Dục dừng bước chân một chút, lúc này liền muốn đẩy cửa phòng đi vào.

Nhận thấy được ý đồ của chủ tử nhà mình, Lưu Đức Phúc đúng lúc ngăn cản,“Chủ tử gia, lúc này ngài không thể vào đi. Hoàng hậu nương nương vừa tỉnh lại, có lẽ các Thái y hết sức chăm chú giúp nương nương sinh nở. Hiện nay ngài đi vào e là không ổn, cũng sẽ làm cho các ngự y phân tâm, đối nương nương không có lợi.”

Tiêu Dục biết Lưu Đức Phúc nói không sai, sau khi chần chờ một lát thì thu hồi lại hai tay đang đặt trên cửa.

Cố Vân Yên mê man nhìn chung quanh, bên trong phòng đầy người, thần chí nàng dần dần rõ ràng.

https://thuviensach.vn

“Chủ tử..... Chủ tử, ngài rốt cục đã tỉnh. Hù chết nô tỳ, nô tỳ còn tưởng rằng.....” Thị Họa vui đến phát khóc.

“Đứa nhỏ.....” Cố Vân Yên thất kinh nâng tay vuốt ve bụng, khi chạm vào cái bụng vẫn đang nhô thật cao thì mới thở phào nhẹ nhõm một cái.

Các ngự y đợi bên gia ngoài biết Cố Vân Yên đã tỉnh lại, tâm đang ở trên cao nháy mắt hạ xuống, ở trong lòng niệm một câu phật.

“Chủ tử ngài yên tâm, tiểu chủ tử cũng không có gì lo ngại. Chỉ cần ngài có thể kiên trì, nô tỳ chắc chắn có thể làm cho tiểu chủ tử bình an đến với thế gian này.” Thị Họa bưng bát súp cung nhân dâng lên,“Chủ tử ngài bị thương, khí huyết không đủ, thân mình suy yếu. Trước mắt hãy ăn chén canh nhân sâm ngàn năm này vào, để có sức mà sinh nở.”

Nữ tử sinh nở, các ngự y cũng không tiện tiếp tục ở lại bên trong. Khi xác định Cố Vân Yên đã không còn nguy hiểm tính mạng, liền lui hết ra ngoài.

Tiêu Dục vừa nhìn thấy các ngự y đi ra, liền khẩn cấp hỏi:“Hoàng hậu nương nương tỉnh chưa? Tình huống như thế nào? Thân mình có gì đáng ngại? Hoàng tự trong bụng sao rồi?”

“Hồi bẩm Hoàng thượng, Hoàng hậu nương nương đã tỉnh lại, hiện tại đã vượt qua giai đoạn nguy hiểm nhất. Có lẽ đã không còn lon ngại. Hoàng hậu nương nương tỉnh, hoàng tự liền có thể bảo trụ. Chỉ cần nương nương kiên trì,được Thị Họa cô nương cùng bà đỡ đỡ đẻ, thần nghĩ..... Nương nương nhất định có thể vượt qua, mong Hoàng thượng bớt lo lắng.” Lưu Viện Phán châm chước rồi nói.

“Như thế thì tốt! Như thế thì tốt! Như thế thì tốt.....” Tiêu Dục mừng rỡ, liên tục lập lại nói.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục nói vừa dứt, liền nghe được tiếng gào của Cố Vân Yên, tâm vừa buông không khỏi lại treo lên.Cung nhân ra ra vào vào, một chậu lại một chậu nước sạch sẽ bưng đi vào, nhưng rất nhanh lại một chậu rồi một chậu bị nhuộm thành nước bẩn màu đỏ bưng đi ra.

Nhìn chậu máu loãng kia, Tiêu Dục bỗng nhiên nghĩ đến sẽ không để Cố Vân Yên sinh con nữa, không nỡ nhìn nàng đau, không nỡ làm cho nàng khổ sở như vậy. Hai lần trước sinh Nhị hoàng tử cùng Tứ hoàng tử, hắn cũng không có nhiều cảm xúc, còn một lòng muốn Cố Vân Yên sinh thêm vài đứa nhỏ cho hắn. Nhưng lúc này, hắn hối hận rồi.

Lo âu bất an, hắn chỉ ngóng trông nàng có thể nhanh chóng sinh ra đứa nhỏ, rồi sau này hắn sẽ không bao giờ để nàng sinh nữa. Chỉ vì hắn sợ, sợ phải trải qua một hồi như vầy nữa, sợ phải... mất đi nàng.

Ngay khi vừa nghĩ đến sẽ mất đi nàng, hắn rốt cục nhìn rõ tâm của mình, hiểu được vị trí của nàng ở trong lòng hắn, biết rõ hơn nàng đối chính mình mà nói là quan trọng bao nhiêu, so với mọi thứ trên thế gian đều quan trọng hơn.

Tình nguyện mất đi mọi thứ cũng không nguyện ý mất đi ngươi. Hắn nghĩ, rốt cục hắn cũng cảm nhận được tâm tình như vậy.

“A.....” Lại là một tiếng tiếng kêu thảm thiết tê tâm liệt phế.

Tiêu Dục hận không thể thay nàng nhận phần đau đớn này, hắn âm thầm thề, không bao giờ sẽ có một lần như vậy nữa.

Bất tri bất giác, trời đã tờ mờ sáng. Lăn lộn một đêm, Cố Vân Yên còn chưa sinh hạ hoàng tự.

Tiêu Dục đã ở ngoài cửa đi qua lại cả một buổi tối. Một đêm chưa ngủ, khuôn mặt anh tuấn không hề có dấu vẻ buồn ngủ. Lưu Đức Phúc nhìn nhìn

https://thuviensach.vn

trời bên ngoài, do dự mà nói:“Chủ tử, trời sắp sáng, ngài có muốn rửa mặt chải đầu một phen để một hồi vào triều hay không?”

Tiêu Dục không ngừng bước chân,“Truyền ý chỉ, hôm nay không thiết triều, để cho văn võ bá quan không cần vào cung.”

Lưu Đức Phúc sửng sốt, từ lúc chủ tử gia đăng cơ, không có một ngày nào không lên triều. Ngay cả năm ấy ban đêm bị phong hàn, sốt cao không lùi, Thái hậu khuyên can, vẫn là kiên trì lâm triều. Không thiết triều? Hôm nay là lần đầu tiên phá lệ.

Nhưng nhớ tới cảnh tượng Tiêu Dục rơi lệ vừa rồi, lời đến bên miệng Lưu Đức Phúc lại nuốt trở vào, chỉ cúi đầu đáp: “Vâng! Nô tài liền đi truyền chỉ.” Nói xong, liền không chút do dự lui xuống.

“Chủ tử, dùng sức nha..... Hiện nay thai vị đã chính, chỉ cần ngài thêm chút sức, tiểu chủ tử rất nhanh có thể đi ra.” Thị Họa cổ vũ.

Bị té, thân mình hao tổn, mất máu quá nhiều, hơn nữa lại lăn lộn một đêm, hiện tại Cố Vân Yên cả người xụi lơ vô lực, nhưng vẫn vì đứa nhỏ trong bụng mà kiên trì.

Sau khi Cố Vân Yên thở hổn hển, lại là dùng lực một cái.

“Tốt rồi! Lão nô đã có thể nhìn đến đầu tiểu chủ tử, nương nương tiếp tục nào, nương nương dùng sức nha.....” Đây là tiếng vui mừng thúc giục của bà đỡ.

“Chủ tử uống thêm chút canh!” Thị Họa lập tức lại đút cho Cố Vân Yên ít canh dược.

Mệt đến mức sắp hôn mê, Cố Vân Yên gắt gao mở hai mắt, không cho chính mình ngủ, dù ý thức đã mơ hồ không rõ, nhưng Cố Vân Yên lại không quên, tiếp tục dùng lực.

https://thuviensach.vn

Trước khi bản thân ngất xỉu đi, hai tay nắm chặt đệm giường, lấy ra hết khí lực toàn thân, chỉ cảm thấy thân mình nhẹ hẫng một cái, ngay sau đó liền mê man.

“Sinh! Nương nương sinh rồi! Là vị tiểu công chúa!” Bà đỡ vui mừng kêu to. Thị Họa tuy là khuôn mặt mỏi mệt, nhưng lúc này che giấu không được vui mừng.

Vài cái bà đỡ thoáng chốc ba chân bốn cẳng lau người cho đứa nhỏ. Đợi sau khi xử lý thỏa đáng, dùng tã lót đỏ bọc lấy, ôm đến trước mặt Tiêu Dục.

“Nô tỳ chúc mừng Hoàng thượng, chúc mừng Hoàng thượng, chúc mừng Hoàng thượng mừng có thêm Ngũ công chúa!” Bà đỡ vẻ mặt tươi cười chúc mừng.

Tiêu Dục vui sướng vô cùng tiếp nhậ tiểu nữ nhi bà đỡ ẳm tới, nhưng vẫn còn lo lắng thân thể Cố Vân Yên,“Hoàng hậu nương nương có gì đáng lo ngại không?”

“Hoàng thượng yên tâm, mẫu tử bình an! Mẫu tử bình an!” Bà đỡ vội vàng trả lời.

“Hảo! Hảo! Hảo! Hoàng hậu mẫu tử bình an, các ngươi đã lập công lớn. Trẫm nhất định sẽ thưởng lớn!” Tiêu Dục sang sảng cười nói.

Trên mặt mọi người đều là ý mừng, liên tục dập đầu tạ ơn.

Tiêu Dục mắt lộ ra thương yêu nhìn thiên hạ nho nhỏ trong lòng. Ngũ quan vo thành một nắm, ngay cả ánh mắt còn chưa mở. Một tiểu oa nhi như vậy thật sự chưa thể nói đẹp thế nào, nhưn trong lòng hắn lại dâng lên vô vàn yêu thương nồng đậm, chỉ vì đây là nữ nhi của hắn và nàng.

Lúc này Tiêu Dục hạ chỉ ban tên cho Ngũ công chúa,“Lưu Đức Phúc, soạn chỉ. Hoàng hậu cố thị, sinh hạ công chúa, dịu ngoan ôn nhu rất vừa

https://thuviensach.vn

lòng trẫm, nay đặc biệt ban thưởng tên là 'Khuynh Thành', phong hào 'Hàm Nguyệt'. Khâm thử.”

Tiêu Dục ban thánh chỉ, cả nước khiếp sợ.nhớ ngày đó đầy tháng Nhị hoàng tử được ban thưởng tên, đã là ân sủng thật lớn, đè bẹp người bên ngoài. Nay bất quá chỉ là một công chúa, nhưng lại lập tức ban thưởng tên, lại còn có phong hào, này quả nhiên là xưa nay chưa từng có. Trong khoảng thời gian ngắn, Khuynh Thành công chúa không ai không biết, không ai không hay, danh chấn thiên hạ!

https://thuviensach.vn

Chương 141

Chạng vạng, sắc trời bắt đầu tối, Cố Vân Yên mất máu quá nhiều đến nỗi khi sinh nở gặp hung hiểm mới từ trong hỗn loạn tỉnh lại, chậm rãi mở ra mí mắt, bốn phía một mảnh im lặng.

Cố Vân Yên suy yếu nâng tay nhu nhu hai mắt có chút sương mù, lập tức liền đánh thức Tiêu Dục vẫn đang ghé vào đầu giường mà canh chừng.

“Yên nhi tỉnh!” Nắm tay phải của nàng, bởi vì hưng phấn tăng thêm chút lực, có thể thấy được chủ nhân của nó hiện nay tâm tình kích động.

Cố Vân Yên nghe tiếng gọi nhìn lại, thế này mới chú ý tới Tiêu Dục nằm úp sấp bên giường. Lúc này hắn đang vui mừng lôi kéo tay phải của nàng, đầy thương tiếc cùng vui sướng nhìn mình.

Nhìn hắn mặt mày mỏi mệt không thể che giấu, bọng mắt thâm quầng, cùng với cằm hơi hơi lún phún, ngay cả y phục trong ngày thường khô. cẩn thận tỉ mỉ, lúc này lại nếp uốn có chút nhăn nhúm. Cưa bao giờ thấy qua Tiêu Dục thất hồn lạc phách như thế, Cố Vân Yên nhất thời có chút kinh ngạc.

Thấy được Cố Vân Yên tỉnh lại cũng không nói gì, chỉ có vẻ mặt hoảng hốt nhìn chằm chằm chính mình, Tiêu Dục thực sự bị dọa sợ, lúc này đỡ lấy hai vai Cố Vân Yên, lo lắng nói:“Yên nhi làm sao vậy? Sao ngươi không nói lời nào? Ngươi không sao chứ? Ngươi chớ có dọa trẫm a.....”

Cố Vân Yên nghe Tiêu Dục vô cùng hoảng sợ liên tục hỏi mà phục hồi tinh thần lại, khẽ lắc đầu ý bảo chính mình không có việc gì.

https://thuviensach.vn

“Vậy thì tốt! Yên nhi không có việc gì thì tốt! Thật dọa trẫm ~” Tiêu Dục lòng còn sợ hãi nói.

Lúc này, Cố Vân Yên mới nhận thấy được thanh âm của Tiêu Dục có chút khản đặc. Nghĩ tới nhất định là hắn một đêm không ngủ, vẫn ghé vào bên giường đợi chính mình tỉnh lại. Nhìn hắn nay quần áo không chỉnh tề, khuôn mặt tiều tụy tàn tạ, làm sao còn có nửa phần phong phạm của ngôi cửu ngũ đế vương. Đột nhiên, trong lòng Cố Vân Yên liền kìm lòng không được dâng lên một dòng nước ấm.

“Nô tì không có việc gì... Hoàng thượng đi trước... Rửa mặt chải đầu một phen đi.” Tuy nói thân thể Cố Vân Yên luôn luôn rất tốt, nhưng trở lại sau lần khó sinh này vẫn là bị thương thân mình. Sau khi sinh thân mình nàng thật là suy yếu. Chỉ mới nói hai câu như vậy liền có chút thở không ổn định.

Tiêu Dục đau lòng giúp đỡ nàng nằm xuống, vừa giúp nàng dịch chăn vừa ôn nhu nói:“Yên nhi vừa mới tỉnh lại, thân mình cực kì suy yếu, không nên phí công cố sức. Nằm xuống nghỉ ngơi mới được, trẫm không có việc gì.”

“Hoàng nhi... Nó...” Cố Vân Yên vẫn là cố lấy dũng khí hỏi ra vấn đề mình đang quan tâm nhất.

Tiêu Dục động tác ôn nhu giúp Cố Vân Yên vén mấy sợi tóc trên má, lại cười nói:“Yên nhi yên tâm. khuynh Thành tốt lắm. Trẫm này sẽ cho người ôm con bé đến liền.” Nói xong liền phân phó Lưu Đức Phúc đi ôm Khuynh Thành công chúa đến.

Quay đầu thấy Cố Vân Yên thần sắc nghi hoặc, cười giải thích:“ Sáng sớm hôm nay, Yên nhi thiên tân vạn khổ vì trẫm sinh hạ Ngũ công chúa của Đại Chiêu. Nữ nhi của Yên nhi cùng trẫm, trẫm không khỏi thiên vị, cho nên lập tức liền hạ chỉ đặt tên cho nữ nhi của chúng ta là 'Khuynh Thành',

https://thuviensach.vn

mặt khác ban thưởng phong hào 'Hàm Nguyệt' Yên nhi cảm thấy được không?”Nghe vậy, trên mặt Cố Vân Yên cũng không khỏi hiện lên ý cười nhu hòa, nói theo:“Hoàng thượng đặt tên nhất định là không thể tốt hơn. Có thể được Hoàng thượng ưu ái như vậy là phúc khí của Khuynh Thành.”

Tiêu Dục hạnh phúc, cười lơ đãng: “Nữ nhi của chúng ta tất nhiên là phúc trạch thâm hậu. Nữ nhi nhà ai có thể so sánh với Hàm Nguyệt công chúa quý giá của trẫm chứ.”

Nhìn Tiêu Dục một bộ dáng nữ nhi của ta thế gian không ai có thể sánh bằng, Cố Vân Yên cảm thấy buồn cười.

“Khởi bẩm chủ tử, Hoàng hậu nương nương, nhũ mẫu đã ôm Hàm Nguyệt công chúa lại đây vấn an nhị vị chủ tử.”

Tiêu Dục gật đầu, nhũ mẫu bình tĩnh ôm Hàm Nguyệt công chúa đi vào, rồi thay thế Hàm Nguyệt công chúa hàn lễ với Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên.

Tiêu Dục đứng dậy, tự mình ôm Hàm Nguyệt công chúa lại đây, đặt ở bên cạnh Cố Vân Yên.

Cố Vân Yên chậm rãi nghiêng người, choi mắt chăm chú nhìn tiểu oa nhi bên cạnh. Tã lót đỏ thẫm bọc một cái nữ hài trắng hồng. Trẻ con mới sinh khuôn mặt nhỏ nhắn có chút hơi nhăn, ngũ quan còn chưa mở ra. Nhưng cũng có thể nhìn ra bóng hình của nàng cùng Tiêu Dục, hai cánh môi thật mỏng nhẹ nhàng mân, nhắm hai mắt ngủ say.

Tâm Cố Vân Yên thoáng chốc một mảnh mềm mại, ánh mắt ôn nhu như nước, tràn đầy tình thương nồng đậm của người mẹ.

Nắm tay nhỏ bé đầy đầy, Cố Vân Yên tò mò hỏi:“Nhìn Khuynh Thành thân thể này so với hai vị ca ca của nó khi mới sinh ra cũng không kém cái gì. Không biết Hoàng thượng có cho người đo qua thể trọng?”

https://thuviensach.vn

Vừa nghe Cố Vân Yên hỏi vậy, Tiêu Dục vẻ mặt tự hào nói:“ Ha ha! Khuynh Thành của chúng ta vừa sinh ra, thể trọng này đó là nặng nhất trong tất cả các công chúa. Vừa nhìn liền biết chính là cực có phúc khí. Cho nên sau này dù trẫm sủng ái nhiều hơn nữa thì con bé cũng sẽ thừa nhận được rất tốt.”

Cố Vân Yên lắc đầu bật cười. Tuy nói lời này của Tiêu Dục có chút khuếch đại, bất quá lời này nàng nghe rất vui lòng.

Nâng nhẹ tay, khẽ mơn trớn hai má Hàm Nguyệt công chúa, bỗng nhiên nhớ tới một chuyện, châm chước rồi mới thỉnh cầu với Tiêu Dục:“Hoàng thượng, nô tì có cái yêu cầu quá đáng, mong Hoàng thượng có thể ân chuẩn.”

“Yên nhi có chuyện cứ nói không cần ngại.”

“Nô tì tự biết, lúc này khó sinh đã là bị thương thân mình, còn muốn có thai sợ là không dễ. Cho nên muốn khẩn cầu Hoàng thượng, có thể đáp ứng cho nô tì tự mình nuôi nấng Khuynh Thành.” Cố Vân Yên đầy chờ đợi nhìn Tiêu Dục.

Dựa theo cung quy lễ nghi, bất luận là Hoàng hậu hay là phi tần hậu cung, sinh hạ hoàng tự rồi cũng không thể chính mình cho bú, mà là tuyển nhũ mẫu nuôi nấng. Trước đây Nhị hoàng tử cùng Tứ hoàng tử đều là nhũ mẫu cho bú.

Tuy rằng Cố Vân Yên yêu cầu không hợp cung quy lễ nghĩa, nhưng nhìn Cố Vân Yên ánh mắt tha thiết, Tiêu Dục không đành lòng cự tuyệt, chỉ có thể mỉm cười cho phép.

“Nô tì tạ Hoàng thượng ân điển!” Cố Vân Yên vui vẻ nói.

“Phu thê chúng ta, vốn là nhất thể. Sau này Yên nhi không cần nói cảm ơn với trẫm, càng không cần nói mấy câu nghi thức xã giao. Cứ như phu thê

https://thuviensach.vn

bình thường ở chung là được.” Tiêu Dục thâm tình hạ xuống một nụ hôn trên trán Cố Vân Yên. Con người thường thường là như thế, không đến khi mất đi là vĩnh viễn cũng không biết chính mình để ý nhất là cái gì, cũng không hiểu được quý trọng tất cả những gì ở trước mắt, chỉ có mất đi mới biết quý trọng.

Thiếu chút nữa, hắn liền cùng nàng hai giới cách biệt, để rồi cả đời đau thương mà hối tiếc không kịp. Thế gian này đã có biết bao nhiêu người bỏ lỡ người yêu thương nhất trong cuộc đời, đến khi đêm khuya mộng tỉnh, nhìn bên cạnh không phải là người chính mình yêu nhất mà đau thương nhung nhớ.

Tình cảm một đời chỉ còn là hồi ức, lúc ấy chỉ còn biết ngẩn ngơ!

Mà Tiêu Dục thực may mắn, may mắn chính mình không bỏ lỡ, để Cố Vân Yên tìm được đường sống trong chỗ chết, càng để cho chính mình còn có cơ hội quý trọng mỗi một ngày của hắn cùng nàng. Nhìn rõ tâm của mình, biết nữ tử trước mắt là người mình yêu nhất, Tiêu Dục liền không muốn để tương lai mình phải hối hận. Cho nên hắn ở trong lòng âm thầm thề, cuộc đời này quyết không phụ nàng.

“Nhưng Yên nhi cũng phải đáp ứng trẫm, ngươi hiện tại thân mình suy yếu, tạm thời trước hết để nhũ mẫu cho bú, đợi đến khi ngươi dưỡng tốt thân mình rồi tự làm được không?”

Cố Vân Yên gật đầu mỉm cười,“Đây là tất nhiên, nô tì nghe Hoàng thượng.”

Nhìn trên mặt Tiêu Dục ý cười ấm áp, trong con ngươi một mảnh nhu tình, cùng với ngữ khí ôn nhu này. Biến hóa của Tiêu Dục không khỏi làm cho Cố Vân Yên nhất thời hoảng thần, có chút không biết làm sao.

Cố Vân Yên tự kìm lại bối rối, thần sắc như thường nói:“Nô tì có chút mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi chốc lát.”

https://thuviensach.vn

“Được! Được! Yên nhi an tâm nghỉ ngơi đi, trẫm nhất thời cao hứng liền quên thân mình Yên nhi, thật là sơ ý.”

Nói xonh, liền tự giác ôm lấy Hàm Nguyệt công chúa giao cho nhũ mẫu.

“Hoàng thượng cũng trở về nghỉ ngơi đi. Tối hôm qua ngài một đêm không ngủ, cũng mệt mỏi.”

“Không ngại, Yên nhi an tâm ngủ đi, trẫm ở chỗ này canh ngươi.” Tiêu Dục xua tay nói.

“Ngài ở chỗ này đợi, nô tì yên có thể an tâm ngủ? Hoàng thượng như vậy không để ý đến thân thể của mình, nếu khiến ngài mệt đó là lỗi của nô tì. Mong Hoàng thượng có thể bảo trọng long thể.” Cố Vân Yên ôn nhu khuyên bảo.

“Vậy liền theo lời Yên nhi đi. Đợi ngươi ngủ rồi, trẫm liền hồi Thừa Càn cung nghỉ ngơi.” Tiêu Dục đáp ứng sắp xếp thỏa đáng.

Cố Vân Yên chợp mắt, an tâm đi vào giấc ngủ. Chỉ chốc lát sau, nàng đã ngủ.

Đợi đến khi Cố Vân Yên tỉnh lại, đã là sáng sớm ngày hôm sau.

Sáng sớm, Nhị hoàng tử cùng tứ hoàng tử liền dắt tay tiến đến vấn an Cố Vân Yên. Tứ hoàng tử học bộ dáng Nhị hoàng tử ôm quyền bái Cố Vân Yên, bộ dáng có nề nếp rất là đáng yêu.

Nhị hoàng tử vẻ mặt quan tâm nói:“Hôm qua chạng vạng nghe nói mẫu hậu tỉnh lại, nhi thần cùng đệ đệ liền muốn đến thăm mẫu hậu. Nhưng phụ hoàng nói mẫu hậu vừa sinh hạ muội muội, thân mình mệt mỏi cần tĩnh dưỡng, dặn nhi thần chớ phiền nhiễu mẫu hậu nghỉ ngơi. Cho nên đợi đến hôm nay, nhi thần mới cùng đệ đệ lại đây vấn an mẫu hậu. Không biết thân mình mẫu hậu có gì không khoẻ không?”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên cười lắc đầu,“Hoàng nhi hiếu thuận, mẫu hậu không có việc gì. Huynh đệ các ngươi không cần lo lắng. Đến đây, đều ngồi vào bên cạnh mẫu hậu.”

Nhị hoàng tử cùng Tứ hoàng tử nghe được lời Cố Vân Yên nói, lập tức mặt mày hớn hở bước về hướng Cố Vân Yên. Hai huynh đệ ngồi ở hai bên cạnh Cố Vân Yên.

“Hạo Nhi cùng Diễm Nhi đã dùng qua điểm tâm sáng chưa?”

Tứ hoàng tử ngoan ngoãn gật đầu, tiếp theo non nót nói:“Diễm Nhi dùng rồi, mới vừa rồi ca ca còn mang ta đi nhìn muội muội, hì hì.....”

Vừa nghĩ tới muội muội mà mình đợi đã lâu như vậy, Tứ hoàng tử liền không khỏi vui vẻ bật cười. Tuy rằng muội muội thoạt nhìn không đẹp mắt. Nhưng ca ca nói, muội muội rất nhanh sẽ phổng phao ra, cũng đẹp giống như chính mình.

Cố Vân Yên xoa xoa khuôn mặt nhỏ nhắn của Tứ hoàng tử, yêu thương nói:“Lúc trước Diễm Nhi suốt ngày la hét muốn muội muội, hiện nay mẫu hậu sinh cho Diễm Nhi một muội muội. Diễm Nhi là ca ca, ngày sau cần phải yêu thương muội muội thật tốt, tựa như ca ca đối Diễm Nhi mà đối với muội muội, Diễm Nhi có làm được không?”

Tứ hoàng tử liên tục gật đầu, vỗ bộ ngực nhỏ của chính mình nói:“Mẫu hậu yên tâm, Diễm Nhi đáp ứng mẫu hậu, nhất định sẽ đối với muội muội thật tốt. Diễm Nhi sẽ đem đồ ăn ngon tặng cho muội muội ăn, đồ chơi hay tặng cho muội muội chơi, còn có thể bảo hộ muội muội, không cho người khác khi dễ nàng.”

Nhị hoàng tử cũng trịnh trọng nói:“Hạo Nhi là ca ca, sẽ chiếu cố tốt cho đệ đệ muội muội, giúp phụ hoàng cùng mẫu hậu phân ưu.”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên cảm thấy vô cùng vui mừng, trên mặt đều là ý cười thỏa mãn cùng hạnh phúc, ôm Nhị hoàng tử cùng Tứ hoàng tử vào trong ngực, "Hài tử ngoan!"

Mà Tiêu Dục đứng ở cửa cũng xúc động, sau đó vừa lòng gật gật đầu.

Hai tháng sau, mỗi ngày một bát súp thuốc bổ điều dưỡng, thân mình Cố Vân Yên dĩ nhiên dần dần khỏi hẳn, lại lần nữa cầm quyền, thống lĩnh lục cung.

Hôm nay lâm triều, Tiêu Dục ở Khải Nguyên điện ban bố một đạo thánh chỉ. Một đạo thánh chỉ làm cho văn võ bá quan cảm thấy giật mình nhưng lại cũng hợp tình hợp lý.

"Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết: Nhị hoàng tử Tiêu Hạo, phẩm hạnh đoan chính, thuần thiện chí hiếu, thiên tư thông minh, nay sắc phong làm hoàng thái tử, sở tư cụ lễ, lấy khi sách mệnh. Khâm thử."

https://thuviensach.vn

Chương 142

Lưu Đức Phúc tuyên đọc thánh chỉ xong, từ cửa đại điện, Nhị hoàng tử mặc phục sức màu hạnh hoàng lững thững đi đến, dáng vẻ thong dong, trấn định tự nhiên.

Tiêu Dục mỉm cười nhìn Nhị hoàng tử từng bước một đi tới. Bất luận là bên ngoài hay là tính tình đều cực kỳ giống mình. Khác biệt rõ nhất là ánh mắt của Nhị hoàng tử nhiều hơn một phần nhu hòa thừa hưởng từ Cố Vân Yên.

Nhị hoàng tử dừng lại bước chân trước thềm, hai đầu gối quỳ xuống đất hành đại lễ với Tiêu Dục "Nhi thần lĩnh chỉ. Nhi thần chắc chắn sau này sẽ chăm học tiến tới, yêu dân như con, giúp phụ hoàng phân ưu."

Nói xong, được Tiêu Dục gật đầu ý bảo đứng dậy, quay mặt xuống phía mọi người.

Văn võ bá quan bị thánh chỉ bất thình lình này đánh cho trở tay không kịp, nhất thời sững sờ ở trong điện.

"Thần khấu kiến Thái tử điện hạ, điện hạ thiên tuế! Thiên tuế! Thiên thiên tuế!" Một tiếng hành lễ đột ngột từ trong đám người vang lên, làm như thức tỉnh mọi người.

Ngay sau đó văn võ bá quan phủ phục xuống quỳ hô thiên tuế.

"Các khanh gia miễn lễ!" Nhị hoàng tử nâng tay gọi người đứng dậy, thanh âm non nớt cũng không mất uy nghi, hành vi cử chỉ hào phóng.

https://thuviensach.vn

Thấy thế, Tiêu Dục ngồi ngay ngắn trên long ỷ lộ vẻ mặt tán thưởng, mỉm cười gật đầu.

Tin tức truyền quay lại hậu cung. Tuy nói phi tần hậu cung sớm có chuẩn bị tâm lý, dự đoán được Thái tử vị sớm hay muộn cũng rơi xuống trên người hoàng nhi của Cố Vân Yên, nhưng vừa nghe thấy tin thì trong lòng vẫn là không khỏi buồn bực cùng mất mát.

Chúng phi tần ngoại trừ buồn bực cùng mất mát ra, cũng có một hai cá nhân là thật tâm vui mừng vì Cố Vân Yên cùng Nhị hoàng tử. Ví dụ như Đỗ chiêu nghi cùng Huệ phi, hai người vui vẻ, lúc này sai người chuẩn bị hạ lễ tự mình tiến đến chúc mừng.

Hai người đồng thời đến Phượng Nghi cung, trùng hợp ở trước cửa cung gặp nhau, hoàn lễ với nhau xong thì dắt tay nhau đi vào.

Sau khi cung nhân thông truyền, được Cố Vân Yên cho phép thì nhập điện. Trong điện Cố Vân Yên chầm chậm đi ra, ngồi xuống chủ vị.

“Nô tì thỉnh an Hoàng hậu nương nương, nương nương vạn phúc kim an. Mới nghe được tin tức, Thánh thượng hạ chỉ sắc phong Nhị hoàng tử làm hoàng thái tử ngay trên triều, chúng nô tì đặc biết đến chúc mừng.” Hai người vui mừng cười nói.

Cố Vân Yên dịu dàng cười, nâng tay miễn lễ cho hai người,“Bọn muội muội không cần đa lễ. Bản cung biết, bên trong hậu cung này cũng chỉ có hai người các ngươi là thật tâm cao hứng cho bản cung cùng Thái tử.”

Huệ phi ôn nhu cười nói:“Nương nương sao nói vậy. Thánh thượng sắc phong Thái tử chính là việc vui lớn. Trong hậu cung này, tỷ muội người nào không phải vui sướng vạn phần.”

“Huệ phi tỷ tỷ nói phải. Hoàng hậu nương nương có cách dạy, hoàng tử dưới gối thiên tư thông minh, thuần thiện chí hiếu, phẩm hạnh đoan chính.

https://thuviensach.vn

Nay nhị hoàng tử được sắc lập làm thái tử, chính là việc chung, bọn tỷ muội nhất định đều là vui mừng.”

Cố Vân Yên cầm chén trà lên, nhẹ nhàng bát bát lá trà di động trên mặt nước, sau đó môi đỏ mọng khẽ mở, hấp một miệng nước trà rồi buông chén trà, cười nói:“Các ngươi nha, đều là nói mấy lời ngon ngọt. Tâm tư các nàng bản cung còn có thể không biết sao. Cũng chỉ hai người các ngươi thành thật.”

Huệ phi cùng Đỗ chiêu nghi nhìn nhau cười, tiện đà cúi đầu uống trà.

Không qua bao lâu, nhóm phi tần nội tâm buồn bực cùng không vui cũng nối tiếp nhau đưa hậu lễ qua, tiến đến chúc mừng.

Một đám tươi cười xán lạn vô cùng, hận không thể nở hoa ở trên mặt, vui mừng dâng hạ lễ, còn không quên trái lương tâm nói lời nịnh nọt.

Cố Vân Yên cho các cung nhân nhận hạ lễ, đăng ký tạo sách, sau đó lại đưa quà đáp lễ. Khi phi tần các cung nhìn đến danh mục quà tặng đáp lễ đều là cười đến cười toe toét. Chỉ vì quà Cố Vân Yên cho các nàng so với hạ lễ các nàng đưa đi còn nặng hơn ba phần.

Đặc biệt các phi tần phân vị phấp, trong ngày thường phân lệ không cao, có khả năng cũng chỉ là mấy thứ còn lại sau khi phi tần địa vị chọn lựa. Tất nhiên là không thể so với cùng Phượng Nghi cung, không nghĩ tới lúc này đi tặng lễ lại được về không ít thứ tốt, tất nhiên là mừng rỡ không thôi.

Tiễn bước chúng phi tần, Cố Vân Yên còn chưa đi tới nội thất, liền thấy được Thị Thư hoang mang rối loạn ôm Hàm Nguyệt công chúa đi ra, vừa nhìn thấy Cố Vân Yên lập tức nhẹ nhàng thở ra,“Vừa lúc chủ tử đã trở lại. Hàm Nguyệt công chúa chắc là đói bụng nên làm ầm ĩ.”

Cố Vân Yên đau lòng ôm lấy, vừa bước về nội thất vừa dỗ nói:“Khuynh Thành đói bụng à? Mẫu hậu liền cho ngươi ăn no, chớ khóc, khóc đau

https://thuviensach.vn

lòng.”

Nửa tháng trước, Cố Vân Yên liền bắt đầu tự mình cho bú. Nhưng hai nhũ mẫu ban đầu chuẩn bị vẫn ở lại Phượng Nghi cung, phòng bất cứ tình huống nào.

Bọn cung nữ thái giám theo phía sau, biết Cố Vân Yên cho Hàm Nguyệt công chúa bú, liền tự giác canh giữ ở bên ngoài, chỉ Thị Thư đi theo vào.

Cố Vân Yên ôm Hàm Nguyệt công chúa ngồi trên tháp. Thị Thư tay chân lưu loát giúp đỡ Cố Vân Yên cởi bỏ cung y, tiện để Cố Vân Yên cho bú.

Cố Vân Yên nghiêng người, đưa lưng về phía Thị Thư cho bú. Khuynh Thành công chúa quả thật là đói bụng. Cố Vân Yên vừa vén lên áo lên, tiểu oa kia liền khẩn cấp mút vào.

Vật nhỏ trong lòng từng ngốn từng ngốn nuốt những giọt sữa ngọt ngào. Theo từng ngày lớn lên dần, khẩu vị của bé cũng trở nên tốt hơn, gần đây càng ăn nhiều hơn.

Đợi ăn xong một bên, tiểu nha đầu kia vẫn tạp tạp cái miệng nhỏ nhắn, một bộ dáng chưa thỏa mãn. Cố Vân Yên xê dịch thân mình tiểu nha đầu kia, đổi bên cho nàng ăn.

Người đứng ở phía sau, không biết khi nào đã từ Thị Thư đổi thành Tiêu Dục, mà Cố Vân Yên không hề hay biết.

Từ lúc biết tâm tư của mình đối Cố Vân Yên, Tiêu Dục liền không gặp mặt một nữ nhân nào trong hậu cung nữa. Ngẫm lại một người nhiều tháng cấm dục, đột nhiên thấy được thịt, đây là dụ hoặc đến bậc nào.Cố Vân Yên nghiêng thân mình, từ góc độ phía sau vừa vặn có thể nhìn đến cảnh xuân. Tiêu Dục nhìn mà tâm thần nhộn nhạo, hầu kết kìm lòng không được nuốt nuốt nước miếng.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục hơi hơi nhìn lướt qua cửa, Lưu Đức Phúc vẫn cúi đầu đợi nhất thời ngầm hiểu rút lui đi ra ngoài, dẫn theo tất cả cung nhân thối lui đến cửa gian ngoài đứng canh.

Tiêu Dục áp tới, từ phía sau đưa tay nắm giữ một bên ngực đang để đó không dùng, Cố Vân Yên khiếp sợ thân mình cứng đờ.

Tiêu Dục cười nhẹ ra tiếng,“Yên nhi đừng động, để cho trẫm giải khát chút.” Nói xong liền vùi đầu đi vào.

Tiểu nha đầu một lòng chuyên chú ăn thức ăn ngon kia còn không có phát hiện lúc này bên kia đã bị người khác chiếm lấy. Một lớn một nhỏ vội vàng nhấm nháp hương vị ngọt ngào, tựa hồ là đang thi xem ai ăn nhiều hơn, thỉnh thoảng phát ra ít tiếng mút.

Cố Vân Yên cố nén ý xấu hổ để Tiêu Dục tùy ý làm bậy, mắt phượng híp lại, hai tay ôm Hàm Nguyệt công chúa không khỏi càng chặt thêm chút.

Tiêu Dục hai tay ôm thắt lưng Cố Vân Yên, để ngừa nàng không chịu nỗi buông rơi Hàm Nguyệt công chúa - tâm can bảo bối kia, nhưng trên miệng vẫn không thành thật.

Cố Vân Yên chống đỡ không được, chỉ chốc lát sau liền hơi thở không xong, mềm cả người, mắt phượng như làn thu thủy nhộn nhạo ngập hơi nước, khẽ gắt giọng:“Hoàng thượng đừng nháo... Khuynh thành... Khuynh thành còn chưa có ăn no đâu.....”

Tiêu Dục vẫn không ngừng bận rộn, chỉ mơ hồ không rõ nói:“Trẫm cũng đói bụng. Yên nhi hôm nay liền vất vả chút, cũng cho trẫm được ăn no đi.....”

Tiêu Dục làm chuyện xấu, khi nói chuyện còn cố ý khẽ cắn lên nơi đó, thoáng chốc liền đổi lấy một tiếng ưm của Cố Vân Yên, suýt nữa ôm không nỗi Khuynh Thành công chúa.

https://thuviensach.vn

Bé nghe được mẫu hậu phát ra một tiếng ưm quái dị, tò mò mở hai mắt. Thế này mới phát hiện có người đang giành ăn với chính mình, nhất thời không vui ý, cái miệng nhỏ nhắn liền bẹt ra 'Oa oa' khóc lên,

Cố Vân Yên vội vàng đẩy đầu Tiêu Dục ra, mặt ửng đỏ nghiêm lại nói:“Hoàng thượng chớ để trêu chọc Khuynh Thành. Nữ nhi chúng ta tính tình không dễ nha.”

Cuộc đời chưa từng gặp đến lạnh nhạt như vậy, thua bởi Hàm Nguyệt công chúa, Tiêu Dục cũng không giận, ha ha cười, sủng nịch nói:“ Nữ nhi của trẫm, tính tình lớn chút cũng không sao.” Nói xong, cúi đầu nhẹ nhàng nhấp một miếng, hương vị lãnh Mai Hương quanh quẩn chóp mũi,“Trẫm không tranh với Khuynh Thành nữa. Có điều... Trẫm đói bụng nhiều ngày, lát nữa Yên nhi nhớ cho trẫm được ăn no.”

Cố Vân Yên mặt như hoa đào, kiều kiều liếc giận Tiêu Dục một cái, mi mắt buông xuống, xem như thầm chấp nhận. Cố Vân Yên biết mấy ngày gần đây Tiêu Dục vẫn nghỉ ở Thừa Càn cung của hắn, vẫn chưa triệu hạnh qua phi tần nào cho nên không có chống đối. Huống hồ trải qua việc Tiêu Dục một phen khổ sở như vậy, chính nàng hiển nhiên cũng động tình.

Hàm Nguyệt công chúa được thỏa mãn, cũng không biết phụ hoàng và mẫu hậu ở trước mặt mình đang nói nhỏ cái gì, chỉ lo tiếp tục mút vào, sợ phần ngọt lành này lại bị người bên ngoài đoạt đi.

Tiêu Dục miệng là an phận, nhưng cặp tay kia cũng không thành thật, không ngừng ở trên người Cố Vân Yên châm ngòi thổi gió, còn liên tiếp dán lên bên tai Cố Vân Yên mấy lời kích thích, tra tấn trên cả xúc giác và thính giác khiến Cố Vân Yên không ngừng nhộn nhạo.

Tiêu Dục hô hấp dồn dập lên, chỉ cảm thấy toàn thân khô nóng vô cùng, ngay tại khi Tiêu Dục sắp ức chế không được, Hàm Nguyệt công chúa cuối cùng là ăn uống no đủ, híp đôi mắt nhỏ liền buồn ngủ.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục khó dằn nổi, ôm lấy Khuynh Thành công chúa, vừa đi vừa dặn Cố Vân Yên nói:“Yên nhi không được mặc cung y lên, trẫm lập tức sẽ trở lại.” Lời còn chưa dứt người đã đi tới gian ngoài, đem Hàm Nguyệt công chúa giao cho Thị Họa rồi lập tức quay lại.

Cố Vân Yên đang do dự có nên sửa sáng lại quần áo hay không, lại không nghĩ Tiêu Dục đã kịp quay vào tới, tốc độ này, nhanh đến kinh người!

Lúc này không có Hàm Nguyệt công chúa, Tiêu Dục liền tiện bề hành sự, trực tiếp đối diện với Cố Vân Yên, nhìn Cố Vân Yên quần áo mở ra, sắc mặt xuân tình, lúc này ánh mắt Tiêu Dục thâm sâu.

Vị Tiêu Dục đánh giá mình chằm chằm, ánh mắt không kiêng nể gì dừng lại mỗi một chỗ trên người, Cố Vân Yên liền khẽ run run, xấu hổ không thôi. Vừa muốn nâng tay che lấp liền bị Tiêu Dục ngăn cản.

“Yên nhi chớ có thẹn thùng, cho trẫm xem thật kỹ một chút, cứ để trẫm hoài niệm cảnh xuân không thôi.” Thanh âm hơi hơi khàn khàn.

Hai tay bị Tiêu Dục nhẹ nhàng cầm lấy, Cố Vân Yên chỉ biết nhắm mắt lại, không hề nhìn dục hỏa đnag hừng hực thiêu đốt trong mắt Tiêu Dục. Tiếp theo nghe Tiêu Dục hô hấp càng dồn dập, ngay sau đó, bàn tay to của Tiêu Dục liền đưa lại đây.

Cố Vân Yên chỉ có cắn chặt môi đỏ mọng, mới có thể không cho âm thanh rên rỉ từ trong miệng tràn ra,

Tiêu Dục cũng không cho phép,“Yên nhi cắn môi, trẫm xóa. Huống hồ trẫm thích nghe ngươi nũng nịu ưm.”

Phong tình ập đến, Cố Vân Yên dưới sự dũng mãnh của Tiêu Dục, dần dần bị chinh phục, rốt cuộc không thể áp chế chính mình, tiếng ngân rên đứt quãng tràn ra từ cái miệng anh đào nhỏ nhắn.

https://thuviensach.vn

“Yên nhi thật đẹp..... Luôn làm cho trẫm yên thương không đủ.....” Sắp lên tới đỉnh, Tiêu Dục khẽ cắn vành tai mượt mà như ngọc của Cố Vân Yên.

Ngay sau đó, Cố Vân Yên theo Tiêu Dục đang đạt tới cực khoái, xúc cảm nở rộ trên mây.

Một hồi nghỉ, lại một hồi lăn lộn, nhất thời 'mây mưa' không ngừng.....

https://thuviensach.vn

Chương 143

Trải qua một phen ép buộc như thế, Cố Vân Yên đã là mệt không mở nổi mắt, thân mình bủn rủn nằm ở trước ngực Tiêu Dục thở gấp liên tục.

Thế mà hai người mới nghỉ ngơi được một lát, bàn tay to khoát trên eo nhỏ của Cố Vân Yên lại bắt đầu mò mẫm, như có như không khẽ vuốt ve.

Cố Vân Yên không có sức lực ngăn lại, ngay cả đầu ngón tay cũng lười hoạt động, chỉ mệt mỏi thấp giọng nói:“Nô tì mệt mỏi, Hoàng thượng đừng đến đây.....”

Tiêu Dục chưa thỏa mãn, vốn còn muốn tiếp tục, nhưng nghe thanh âm mỏi mệt của Cố Vân Yên, Tiêu Dục liền ngưng tâm tư, vỗ nhè nhẹ phía sau lưng nàng, thương tiếc nói:“Yên nhi mệt mỏi, trẫm không quấy rầy ngươi. Ngươi nghỉ đi.”

Nói xong, lại chậm rãi nhắm hai mắt, cùng Cố Vân Yên nghỉ trưa.

Non nửa canh giờ sau, hai người cùng thức dậy. Tuy nói Cố Vân Yên thân mình còn bủn rủn, nhưng còn ban ngày mà hai người vẫn cứ nằm ở bên trong, không phải rõ ràng nói cho mọi người biết Đế hậu ban ngày tuyên dâm sao.

Cho nên Cố Vân Yên đành phải cố gắng chống đỡ đứng lên, gọi người rửa mặt chải đầu một phen. Bên kia Tiêu Dục có Lưu Đức Phúc hầu hạ, không cần Cố Vân Yên mệt nhọc.

Ngoài cửa truyền đến thanh âm hành lễ của Thị Kì cùng Thị Cầm,“Nô tỳ gặp qua Thái tử điện hạ, Tứ hoàng tử điện hạ, hai vị điện hạ vạn phúc kim

https://thuviensach.vn

an!”

Ngay sau đó là thanh âm ôn nhuận hữu lễ của Thái tử,“Miễn lễ, phụ hoàng cùng mẫu hậu đã dậy chưa?”

“Hồi bẩm Thái tử điện hạ, Hoàng thượng cùng Hoàng hậu nương nương đã nghỉ trưa dậy. Thỉnh hai vị điện hạ đợi chút, nô tỳ liền đi vào bẩm báo.” Thị Kì quỳ gối thi lễ, sau đó cúi đầu tiến vào.

Tiêu Dục đã nghe được bọn họ đối thoại, hiện nay cũng không đợi Thị Kì mở miệng, liền vung tay áo lên,“Truyền Thái tử cùng Tứ hoàng tử vào đi.”

“Nhi thần thỉnh an phụ hoàng, mẫu hậu. Phụ hoàng, mẫu hậu vạn phúc kim an!” Thái tử cùng Tứ hoàng tử động tác chuẩn mực.

Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên rửa mặt chải đầu thỏa đáng xong, lập tức vẫy lui cung nhân, mỉm cười nhìn hai hoàng tử,“Hạo Nhi cùng Diễm Nhi lại đây! Hạo Nhi làm xong hết bài tập chưa?”

“Hồi phụ hoàng, bài tập Thái phó dặn, nhi thần không dám có chút chậm trễ, dĩ nhiên đã làm xong.” Thái tử nghiêm túc trả lời.

Thái tử lại nói tiếp:“Mới vừa rồi nhi thần nghe nói phụ hoàng ở chỗ mẫu hậu, nhìn canh giờ, phụ hoàng cùng mẫu hậu ước chừng đã nghỉ ngơi dậy, cho nên cùng đệ đệ tiến đến vấn an phụ hoàng và mẫu hậu.”

Tiêu Dục gật đầu,“ Hài tửhiếu thuận!” Nói xong động tác ôn nhu vuốt ve cái đầu nhỏ của Tứ hoàng tử,“Diễm Nhi thì sao? Hôm nay có ngoan ngoãn học viết chữ với Thị Thư cô cô của ngươi không?”

Vừa nghe được câu hỏi của Tiêu Dục, khuôn mặt nhỏ nhắn tuấn mỹ kia của Tứ hoàng tử không khỏi vo thành một nắm, cả người giống cà tím héo, ủ rũ hẳn đi,“ Viết chữ thật là không thú vị.....”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục nhíu mày lại, nhưng cũng không đành lòng trách cứ, hơi tỏ vẻ bất đắc dĩ nói:“Tuy nói ngươi tuổi còn quá nhỏ, nhưng không thể hoang phế. Căn cơ vững chắc mới tốt.”Nghe vậy, Tứ hoàng tử buông thõng bả vai xuống, mặt mày đau khổ,“Vâng, nhi thần cẩn tuân phụ hoàng dạy bảo. Ngày sau chắc chắn siêng năng luyện tập.”

Thái tử trấn an vỗ vỗ vai Tứ hoàng tử, ôn nhu nói:“Phụ hoàng yên tâm, nhi thần thân là huynh trưởng, chắc chắn sẽ đốc xúc đệ đệ học tập.”

Tiêu Dục tán dương nhìn Thái tử,“Ừ! Hạo Nhi từ trước đến nay ổn trọng, biết điều, không cần phụ hoàng cùng mẫu hậu ngươi lo lắng. Diễm Nhi cần phải học tập hoàng huynh ngươi nhiều hơn.”

Mỗi hồi Tiêu Dục dạy Thái tử cùng Tứ hoàng tử, Cố Vân Yên đều là thức thời ngồi ở một bên, lẳng lặng nghe bọn họ nói chuyện, cũng chưa từng chen vào. Đối với biểu hiện của Cố Vân Yên, Tiêu Dục thật là vừa lòng.

Đợi đến khi Tiêu Dục hỏi xong hai hoàng nhi việc học tập, Cố Vân Yên mới đứng dậy phân phó Thị Họa mang canh táo đỏ hầm ngân nhĩ đến,“Ngày càng nóng bức, nô tì cố ý sai người hầm canh táo đỏ ngân nhĩ, vừa lúc có thể thanh nhiệt giải độc, nhuận tràng trừ hoả.”

Cố Vân Yên mỉm cười tiến lên, tự tay bưng một chén dâng cho Tiêu Dục. Khi Tiêu Dục tiếp nhận canh táo đỏ ngân nhĩ, thoáng thấp giọng, ở Cố Vân Yên bên tai bỡn cợt: “Quan trọng nhất là có thể tư âm bổ thận, trẫm... Hiểu rõ dụng ý của Yên nhi.”

Cố Vân Yên sắc mặt thoáng chốc đỏ lên, mắt phượng nén giận liếc Tiêu Dục một cái. Có điều hiệu quả hiển nhiên không lớn, chỉ nhìn Tiêu Dục ý cười đầy mắt liền biết.

Thái tử nhận chén canh từ tay Cố Vân Yên, ngoài ý muốn phát hiện Cố Vân Yên sắc mặt ửng đỏ, khó hiểu nói:“ Trời quá nóng nên mẫu hậu đỏ mặt

https://thuviensach.vn

như vậy sao?”

Câu hỏi này làm cho Cố Vân Yên nhất thời không biết nên đáp lại như thế nào, mấp máy môi vẫn là không thể nói ra một câu đầy đủ,“Này..... Mẫu hậu đây là.....”

Tiêu Dục sung sướng cả thể xác và tinh thần cười ra tiếng, rồi mặt không đỏ tâm không ngại, da mặt dày nói:“Hạo Nhi nói đúng. Mẫu hậu ngươi gần đây càng nóng bức càng khó chịu, thời tiết oi bức thế này nàng như thế nào chịu được ~“. Hai chữ 'chịu được' cố ý kéo dài âm cuối, không khỏi làm người ta miên man bất định.

Thái tử lập tức phân phó cung nhân đứng một bên,“Bên trong oi bức, nhanh đi bày thêm chút băng.”

Cố Vân Yên không tiện ngăn cản, đành phải tùy ý Thái tử sai người đi. Cố Vân Yên ngồi xuống cạnh Tiêu Dục, nhất thời khó chịu nên nổi lên tiểu tính tình, xem chuẩn góc độ, xác định không có người nhìn thấy, vụng trộm đánh Tiêu Dục một cái.

Sau khi đánh nhớ tới hành động không ổn, âm thầm hối hận bản thân lại quên thân phận của Tiêu Dục thân. Lúc này không khỏi nghĩ mà sợ, lo sợ bất an, ánh mắt trộm dò xét Tiêu Dục.

Không ngờ Tiêu Dục không hề có nửa phần hờn giận, ngược lại vẻ mặt hưởng thụ, phản ứng này thực khiến Cố Vân Yên bất ngờ.

Có điều không lâu sau, cung nhân liền lấy khối băng đến thêm băng vào trong chậu, Cố Vân Yên vắn khăn lau mặt cho Thái tử, ôn nhu khen,“Hạo Nhi săn sóc như vậy, mẫu hậu trong lòng thật vui.”Cố Vân Yên vừa nói ra, Tứ hoàng tử liền đô miệng tranh công:“Diễm Nhi cũng săn sóc mẫu hậu. Diễm Nhi tặng cnah táo đỏ ngân nhĩ thích nhất cho mẫu hậu uống.” Nói xong hai tay liền đẩy bát đến trước mặt Cố Vân Yên.

https://thuviensach.vn

Nhìn con trai nhà mình hôm nay hành động như vậy, Cố Vân Yên chợt cảm thấy buồn cười,“Ừ! Diễm Nhi cũng hiếu thuận, mẫu hậu thật là vui mừng.”

Được Cố Vân Yên khen, khuôn mặt non nớt của Tứ hoàng tử lộ ý cười thỏa mãn, ngay sau đó có chút vụng về cầm lấy thìa, múc một muỗng đưa tới môi Cố Vân Yên. Không nghĩ tới tiểu nhi tử còn rất nhỏ lại có hành động chu đáo như vậy, Cố Vân Yên lộ vẻ xúc động. Giây lát, uống một hớp canh Tứ hoàng tử đút cho nàng.

Nhìn Cố Vân Yên khẽ mở miệng, môi đỏ mọng mấp máy, phút chốc Tiêu Dục mâu quang sáng ngời, cảm thấy phát lên tâm tư khác. Có điều ngại vì Thái tử cùng Tứ hoàng tử ở đây, đành phải tạm thời bỏ đi tâm tư kia.

“Hì hì..... Một hồi Diễm Nhi cũng muốn đút cho muội muội uống, như vậy muội muội sẽ càng thêm thích ta.” Tứ hoàng tử vẻ mặt đắc ý nói.

Thái tử nghe vậy nhìn về phía Tứ hoàng tử, lấy một bộ người từng trải nói:“Muội muội nhỏ quá, chưa thể uống nước canh. Đệ đệ không cần nghĩ dùng nước canh để được muội muội yêu thích.”

Từ lúc Hàm Nguyệt công chúa ra đời, nghiễm nhiên thành công bắt tù binh ba nam nhân sủng ái. À ~ không, không phải ba nam nhân. Nói cho chính xác là một người nam nhân cộng thêm hai cái nam tử hán nho nhỏ.

Tứ hoàng tử cũng không bởi vậy mà nổi giận, một kế bất thành lại bày một kế, tràn đầy tự tin nói:“Mặc dù muội muội hiện tại uống không được nước canh cũng không sao. Ta có thể đem tất cả món đồ chơi của ta tặng cho nàng chơi. Cho nên người muội muội thích nhất vẫn là ta!”

Đối với lời nói như đúng rồi của Tứ hoàng tử, Thái tử chỉ cười ôn hòa, cũng không tranh luận cùng Tứ hoàng tử. Đối với biểu hiện của Thái tử, Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên càng thấy vừa lòng.

https://thuviensach.vn

Quân vương gánh trọng trách lớn, chỉ có lòng mang bao dung mới có thể chăm lo cho con dân trong thiên hạ. Mà nhìn phẩm hạnh của Thái tử, ngày sau chắc hẳn có thể là một quân vương lòng mang thiên hạ.

Tiêu Dục đứng dậy, đợi Cố Vân Yên thuần thục sửa sang lại long bào cho hắn xong thì nói:“Chúng ta cùng đi qua nhìn Khuynh Thành đi!”

Ba người còn lại vui vẻ đáp ứng, đoàn người đi sương phòng cách gần nhất chính thất của Cố Vân Yên.

“Hoàng thượng cùng nương nương và các điện hạ đến, Hàm Nguyệt công chúa cũng vừa mới tỉnh lại. Có thể thấy được công chúa cùng các chủ tử thần giao cách cảm.” Thị Kì nói lời vui vẻ.

“Ngươi nha, miệng ngọt như vậy, có thể thấy được hôm nay là ăn mật!” Cố Vân Yên khuôn mặt vui mừng.

“Nô tỳ là người thành thật, nói gì cũng là lời nói thật.” Thị Kì từ trước đến nay đó là khéo miệng, nay nói được lời này thoáng chốc khiến đầy phòng vang tiếng cười. Nói xong chính mình cũng chống đỡ không được bật cười, sau đó lui tới một bên.

Cố Vân Yên là một chủ tử thiện tâm, người hầu hạ bên cạnh đều biết nàng chưa bao giờ là người khó sống chung. Bất luận là đối đãi với phi tần hậu cung hay là cung nhân trong cung mình, đều thật là khoan dung. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là tất cả phải không chạm đến điểm mấu chốt của nàng.

Theo lý thuyết, Tiêu Dục ở đây các nàng vốn không dám như thế. Nhưng từ khi Cố Vân Yên sinh hạ Hàm Nguyệt công chúa, Tiêu Dục liền giống như thay đổi thành người khác. Không chỉ đối với Cố Vân Yên quan tâm đầy đủ, ôn nhu săn sóc, liền đối với vài cái đại cung nữ bên cạnh nàng cũng rộng lượng hơn không ít.

https://thuviensach.vn

Hàm Nguyệt công chúa trong nôi, mở to đôi mắt tỏng veo như nước, nhìn bốn người trước mặt, còn thật sự nhìn một hồi lâu, sau đó bỗng nhếch miệng nở nụ cười.

Tiêu Dục sung sướng ôm Hàm Nguyệt công chúa lên, âu yếm nói: "Khuynh thành là nhận ra phụ hoàng, mẫu phi cùng các ca ca đây. Khuynh Thành của trẫm từ nhỏ đã có nhãn lực, ánh mắt này là chẳng ai có thể sánh bằng."

Thấy miệng Tiêu Dục hé ra hợp lại, Hàm Nguyệt công chúa nghĩ đến phụ hoàng đang đùa với chính mình, nhất thời vui mừng hoa tay múa chân.

Thấy thế, Tiêu Dục mừng rỡ, lúc này hạ chỉ,"Người đâu, truyền ý chỉ của trẫm, đem Lan Lăng ban thưởng cho Hàm Nguyệt công chúa làm đất phong."

Lan Lăng, đất phong giàu có và đông đúc nhất, phồn hoa nhất, cảnh tượng phồn vinh nhất Đại Chiêu.

Chạng vạng, Tiêu Dục đạp ánh trăng vào Phượng Nghi cung, Cố Vân Yên nghe được cung nhân thông báo, nhưng không đứng dậy nghênh giá, vẫn chậm rãi gỡ trâm cài trên đầu.

Tiêu Dục xải bước tiến vào, đứng sau Cố Vân Yên giúp nàng tháo trâm cài còn lại xuống. Tiêu Dục động tác thành thạo như vậy, nghiễm nhiên không phải là lần đầu.

Nhận thấy Cố Vân Yên khác thường, quan tâm nói:"Sao Yên nhi lại có bộ dáng tâm sự nặng nề vậy? Có việc gì cứ nói cùng trẫm, chớ để buồn ở trong lòng, thêm phiền não."

Cố Vân Yên nhìn lướt qua thần sắc Tiêu Dục thật nhanh, trù trừ xem nên nói với Tiêu Dục về việc này như thế nào. Gần đây, Tiêu Dục ngày ngày

https://thuviensach.vn

nghỉ ở trong cung mình, phi tần hậu cung cũng ở sau lưng nghị luận nàng độc chiếm ân sủng, dụ dỗ hoặc chủ không ít, càng ngày càng huyên náo rồi.

Bởi vì nhìn không rõ tâm tư Tiêu Dục, cho nên Cố Vân Yên nghĩ nhân cơ hội thử Tiêu Dục một chút, xem hắn đối với chuyện này cái thái độ gì. Chính mình cũng biết kế tiếp nên làm như thế nào.

https://thuviensach.vn

Chương 144

Cố Vân Yên buông xuống mi mắt, hơi hơi thở dài,“Nô tì thân là đứng đầu lục cung, là quốc mẫu Đại Chiêu, vốn nên tận lực khuyên Hoàng thượng mưa móc quân ân, để chúng tỷ muội hậu cung vì hoàng gia mà khai chi tán diệp. Như thế mới có thể xem là một trung cung Hoàng hậu hiền lương rộng lượng, nhưng nô tì.....”

Cố Vân Yên nói còn chưa dứt, liền bị Tiêu Dục nâng tay ngăn cản:“Sao Yên nhi bỗng nhiên nhắc tới việc này, là hậu cung có người nói huyên thuyên?”

Cố Vân Yên nghiêng thân đi không đối diện cùng Tiêu Dục, khẽ lắc đầu,“Không có gì, Hoàng thượng chớ suy đoán. Là nô tì tự mình thấy Hoàng thượng ngày ngày nghỉ ở Phượng Nghi cung, không hợp cấp bậc lễ nghĩa, cho nên mới nói cùng Hoàng thượng.”

Cố Vân Yên xưa nay không thích đâm dao sau lưng người khác, điểm ấy Tiêu Dục rất rõ ràng. Bởi vậy khi thấy nàng tránh đi ánh mắt của mình, hắn liền sáng tỏ nàng là đang che giấu cho phi tần hậu cung.

“Yên nhi không cần thay các nàng che giấu. Bất luận là người nào ở sau lưng nói xằng nói xiên, khơi mào sự tình, đợi trẫm điều tra ra sẽ không dễ dãi tha thứ đâu. Ngày sau nếu ngươi còn nghe được tin đồn này cũng không cần để ý tới, lại càng không cần để ở trong lòng. Mọi việc có trẫm, trẫm tuyệt đối sẽ không để ngươi chịu chút ủy khuất nào.” Tiêu Dục đỡ Cố Vân Yên xoay lại, đối mặt với hắn, trịnh trọng tuyên bố.

Cố Vân Yên gật đầu,“Nô tì biết Hoàng thượng sẽ che chở nô tì. Chỉ là lời người bên ngoài nói cũng không phải là không phải không có lý. Nô tì

https://thuviensach.vn

độc chiếm ân sủng, xác thực không hợp cấp bậc lễ nghĩa.”

“Trẫm thích ai, muốn ở lại trong cung ai nghỉ ngơi, tất cả đều là tự trẫm quyết định. Vậy sao có thể trách Yên nhi đây? Hơn nữa, Đế hậu hòa thuận, chính là vui mừng của hậu cung, là phúc của Đại Chiêu, làm sao lại không hợp cấp bậc lễ nghĩa? Tin tưởng trẫm, trẫm chắc chắn xử lý tốt chuyện này, Yên nhi cứ an tâm.”

“ Vâng! Như thế nô tì liền yên tâm.” Mây đen trên mặt Cố Vân Yên dần dần tan đi, cũng cảm thấy nhẹ nhàng thở ra.

Ngự Hoa viên

Ba người Phó quý nhân, Quý mỹ nhân, Liễu tài tử đang tụ tập, vẫy lui tất cả cung nhân, làm như đang mưu đồ chút chuyện bí mật gì đó.

Liễu tài tử là phân vị thấp nhất trong ba người, cũng là lá gan nhỏ nhất nhưng trước mắt nhìn Cố Vân Yên chuyên sủng hậu cung mà tâm sinh oán niệm, không cam lòng để bản thân tiếp tục im hơi lặng tiếng như bây giờ, lại càng không muốn phí hoài hết tuổi xuân ở một góc của thâm cung, đến phút cuối cùng vẫn chỉ là một cung phi thấp kém không ai đoái hoài. Chính vì thế mới hạ quyết tâm nhúng thêm một tay vào.

Hiện tại chuyện Hoàng hậu chuyên sủng hậu cung, mị hoặc chủ thượng bị truyền đi đặc biệt ồn ào huyên náo. Ngay cả người trong triều đình cũng có điều nghe thấy. Có điều thứ nhất việc hậu cung nên bách quan tiền triều không tiện tham dự. Thứ hai, người được nói đến lại là chính cung Hoàng hậu, cho nên văn thần võ tướng đành coi như không biết mà thôi.

Nhưng không biết vì sao, sự tình truyền đi càng là sinh động như thật. Liễu tài tử càng bất an, thật giống như sắp có cái chuyện không tốt sẽ phát sinh, một lòng thấp thỏm. Liễu tài tử nhìn một vòng chung quanh, thấp giọng nói:“Hai vị tỷ tỷ, các ngươi nói xem Hoàng thượng cùng Hoàng hậu

https://thuviensach.vn

nương nương sẽ không phát hiện lời đồn này là chúng ta tản đi ra ngoài chứ?”

Phó quý nhân nhíu mày, trách cứ:“Nói bừa! Hoàng hậu nương nương dụ dỗ mị hoặc chủ, đó là sự thật, mọi người ở hậu cung đều thấy. Hoàng hậu nương nương làm lòng người khó chịu, cho nên mới tạo nên công phẫn, việc này cùng chúng ta có can hệ gì.”

Quý mỹ nhân liên tục gật đầu, lời nói thâm thúy:“Phó tỷ tỷ nói đúng. Nếu không phải nay Thái hậu nương nương triền miên trên giường bệnh, sao lại dễ dàng tha thứ Hoàng hậu nương nương độc chiếm thịnh sủng? Dù sao cũng là phía trên không có người tạo áp lực, nàng ta mới dám tùy ý làm bậy như vậy a.”

“Nói là nói như thế, nhưng là.....” Liễu tài tử vẫn lo lắng một khi sự việc đã bại lộ, hậu quả thiết nghĩ không chịu nổi.

“Không có 'nhưng là' gì hết. Nếu lúc trước ngươi đã hạ quyết tâm làm, không cần sợ đầu sợ đuôi. Cùng lắm thì chính là chết. Còn hơn hiện tại, có tiếng không có miếng như thùng rỗng kêu to.” Phó quý nhân dứt khoát.

“Liễu muội muội cũng không cần quá mức lo lắng. Cái gọi là lời người đáng sợ, chuyện này nhiều người nói Hoàng thượng tự nhiên sẽ để ở trong lòng. Một khi Hoàng thượng nghe lọt tai, tất sẽ không tiếp tục chuyên sủng Hoàng hậu nương nương. Kể từ đó mục đích của chúng ta không phải đạt tới rồi sao?” Quý mỹ nhân trấn an.

Liễu tài tử gật đầu, lại vẫn có chút nơm nớp,“Chỉ mong sự tình có thể phát triển như chúng ta nghĩ!”

Phượng Nghi cung

Thị Thư ở bên ngoài trở về liền trực tiếp tiến lên hồi bẩm với Cố Vân Yên,“Khởi bẩm chủ tử, chuyện ngài sai nô tỳ tra, nô tỳ đã điều tra xong.”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên đem Hàm Nguyệt công chúa giao cho Thị Họa, ngược lại nhìn về phía Thị Thư nói:“Ồ ~ không biết là người nào cả gan làm loạn như thế? Dám ở phía hậu cung tung tin tác loạn.”

“Theo tin nhận được từ người cắm ở các cung, tin đồn nói chủ tử ngài.... mị hoặc chủ thượng đến từ Hàm Thúy trai cùng Linh Lung hiên.”

Đôi mày thanh tú của Cố Vân Yên khẽ nhíu, khóe miệng mang ý cười,“Hàm Thúy trai...Phó quý nhân...Quả nhiên là nàng ta!” Lại nói tiếp:“Ở Linh Lung hiên là ai?”

“Hồi chủ tử, chủ nhân của Linh Lung hiên là Quý mỹ nhân.” Thị Thư lập tức đáp lời.

Cố Vân Yên gật đầu.

Thị Thư dừng một hồi lại nói:“Trừ bỏ Phó quý nhân cùng Quý mỹ nhân ra, nô tỳ còn tra được Liễu tài tử cũng tham dự trong đó.”

Nghe vậy, Cố Vân Yên hiển nhiên rất là bất ngờ,“Liễu tài tử..... Thật khiến người ta khó có thể tin. Người từ trước đến nay luôn nhát gan sợ phiền phức, cả ngày đều làm người trong suốt như Liễu tài tử, thế nhưng cũng tham gia vào được.”

Thị Thư lúc này lại có vẻ bình tĩnh hơn,“Tục ngữ nói rất hay, 'chó cắn là chó không sủa', người thoạt nhìn càng vô hại thường thường càng là kẻ không thể khinh thường.””Cũng đúng! Đã biết là ba người các nàng, cũng không có gì phải lo lắng. Chúng ta có thể điều tra ra Hoàng thượng khẳng định cũng có thể điều tra ra. Nếu Hoàng thượng nói việc này giao cho hắn xử lý, vậy chúng ta liền không cần nhúng tay, thanh thản ổn định chờ xem cuộc vui là được rồi.” Cố Vân Yên bưng lên chén trà, nói một cách vân đạm phong khinh.

https://thuviensach.vn

“ Vâng! Nô tỳ tuân mệnh, sẽ nhắn mệnh lệnh của chủ tử đi xuống.” Nói xong, quỳ gối thi lễ, sau đó lui ra.

Cố Vân Yên tâm tình sung sướng ôm Hàm Nguyệt công chúa,“Đến đây, Khuynh Thành à, mẫu hậu cùng ngươi đi nhìn xem ca ca làm tốt bài tập chưa nào.”

Ngày hôm sau, đúng là ngày phi tần hậu cung tiến đến thỉnh an Cố Vân Yên.

Cố Vân Yên sau khi dùng xong một ít đồ ăn, đắp tay Thường Phúc đứng dậy, lại cười nói:“Chúng phi tần chắc đều đến rồi, chúng ta đi ra ngoài thôi Hôm nay còn có thể xem trò hay.”

“Hoàng hậu nương nương giá lâm!” Thường Phúc xướng một tiếng.

“Nô tì, tần thiếp thỉnh an Hoàng hậu nương nương, nương nương vạn phúc kim an.” Huệ phi dẫn các phi tần phía sau đứng dậy hành lễ.

Cố Vân Yên ý cười nhu hòa, hơi hơi nâng tay,“Bọn muội muội không cần đa lễ, đều đứng lên đi!”

Mọi người tạ ơn rồi theo phân vị cao thấp lần lượt ngồi xuống.

Gần đây lời đồn đãi nổi lên bốn phía ở hậu cubg, Đỗ chiêu nghi sớm đã có nghe thấy, trong lòng không khỏi vì Cố Vân Yên mà lo lắng. Nay thấy Cố Vân Yên, sắc mặt thành khẩn quan tâm nói:“Hoàng hậu nương nương gần đây phượng thể mạnh khỏe?”

“Bản cung thân mình cũng không có gì bất ổn, muội muội không cần lo lắng.” Nghe được Đỗ chiêu nghi quan tâm, Cố Vân Yên cảm thấy an ủi.

Huệ phi cũng trấn an,“Gần đây việc vặt vãnh nhiều, mong Hoàng hậu nương nương chớ phiền muộn, chớ đem việc không như ý để ở trong lòng.”

https://thuviensach.vn

Huệ phi nói lời có ẩn ý, Cố Vân Yên trong lòng hiểu rõ, nhận phần tình cảm này của Huệ phi,“ Đã phiền hai vị muội muội quan tâm, bản cung cũng không có gì không vui.”

Phó mỹ nhân lén lút liếc đánh giá thần sắc Cố Vân Yên, thấy tươi cười trên mặt nàng không khác thường ngày, không khỏi thất vọng bĩu môi.

Khi mọi người ở đây đang nhàn thoại, chợt nghe ở cửa đại điện truyền đến thanh âm của Lưu Đức Phúc “Hoàng thượng giá lâm!”

Mọi người còn đang kinh ngạc, Tiêu Dục đã đi vào đại điện. Cố Vân Yên lạnh nhạt đứng dậy bước lên vài bước đón Tiêu Dục.

Tiêu Dục dắt tay Cố Vân Yên trở về, khi đi qua hết mọi người, mới thần sắc đen tối không rõ nói một câu,“Đều miễn lễ đi!”

Cố Vân Yên giả bộ không hiểu lần này Tiêu Dục tiến đến là vì sao, “Hoàng thượng lúc này sao lại đến đây?”

Sắc mặt Tiêu Dục bỗng lạnh xuống, ánh mắt đảo qua mọi người, giương giọng nói:“Gần đây có lời xàm ngôn hoặc chúng, nói xấu trung cung, ý đồ ở hậu cung gây sóng gió. Trong mắt các ngươi còn có trẫm?”Đế vương tức giận, Cố Vân Yên cúi đầu không nói, phi tần hậu cung cuống quít quỳ xuống,“Hoàng thượng bớt giận, nô tì/ tần thiếp đối với ngài không dám có nửa phần bất kính.”

“Hừ! Các ngươi không dám..... Vậy Phó quý nhân, Quý mỹ nhân, Liễu tài tử đâu? Các ngươi cũng không dám sao?”

Ba cái phi tần bị điểm tên thoáng chốc biến sắc, đặc biệt Liễu tài tử, trên mặt trắng bạch cắt không ra giọt máu, run run thân mình dập đầu,“Tần thiếp oan uổng a, mong Hoàng thượng minh giám!”

https://thuviensach.vn

“Oan uổng?” Tiêu Dục vung tay lên, Lưu Đức Phúc gật đầu, rất nhanh thị vệ liền áp ba cung nhân trong cung bọn họ tiến vào, ném tới trước mặt các nàng.

Thấy thế, biết không thể ngụy biện được nữa, ba người liên tục dập đầu cầu xin tha thứ,“Tần thiếp nhất thời hồ đồ, cầu Hoàng thượng tha mạng a. Hoàng thượng tha tần thiếp một lần đi, tha tần thiếp đi.....”

Tiêu Dục đối với việc ba người khàn giọng cầu xin tha thứ làm như không nghe thấy, lạnh lùng nói:“Phó thị khơi mào sự tình, xúi giục Quý thị cùng Liễu thị nói xấu trung cung, yêu ngôn hoặc chúngmđây là tội đại bất kính. Ngay hôm nay huỷ bỏ phong hào ba người. Phó thị biếm lãnh cung, Quý thị cùng Liễu thị biếm đi Thượng y cục làm nô tỳ.” Nói xong ánh mắt sắc bén lướt qua mặt các phi tần bên dưới, “Từ nay về sau, nếu trẫm còn nghe được có cái lời xàm ngôn gì liên quan đến Hoàng hậu, nghiêm trị không tha.”

Mọi người cuống quít dập đầu,“Vâng! Nô tì/ tần thiếp ghi nhớ lời Hoàng thượng.”

Chuyện lời đồn đãi ồn ào huyên báo ở hậu cung cứ như vậy bị thủ đoạn quyết đoán của Tiêu Dục trấn áp. Từ nay về sau không còn ai dám nói Cố Vân Yên nửa câu không phải.

Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên trở về hậu thất,“Có hôm nay, ngày sau nhất định không ai còn dám loạn nói xấu Yên nhi. Yên nhi có thể an tâm rồi.”

“Nô tì tạ Hoàng thượng luôn che chở nô tì.” Cố Vân Yên khuôn mặt cảm kích.

“Trẫm nói đã qua ngươi là thê tử của trẫm, không cần khách khí với trẫm. Từ nay về sau, trẫm sẽ đối đãi với ngươi thật tốt, không bao giờ để ngươi chịu ủy khuất gì nữa. Sau này bất luận các nàng nói cái gì, Yên nhi

https://thuviensach.vn

cũng không cần để ở trong lòng. Bởi vì trẫm sẽ không gặp mặt một nữ nhân nào trừ ngươi ra. Đời này, trẫm có một mình ngươi là đủ rồi!”

Nhìn ánh mắt nhu tình lưu luyến cảu hắn, nghe lời thâm tình chân thành của hắn, nội tâm Cố Vân Yên khiếp sợ. Nội tâm vốn luôn bình lặng nhất thời nổi lên từng trận gợn sóng, bối rối luống cuống chỉ có thể nói sang chuyện khác,“ Canh giờ này Khuynh Thành hắn là tỉnh rồi, Hoàng thượng cùng nô tì đi nhìn Khuynh Thành đi?”

Nhìn ra Cố Vân Yên là cố ý trốn tránh chính mình, trong lòng Tiêu Dục là một trận mất mát. Hắn từng tin tưởng vững chắc nàng là yêu mình sâu đậm, nhưng từ khi phát hiện chính mình thích nàng, hắn mới sáng tỏ Cố Vân Yên cũng không giống như yêu mình như chính mình yêu nàng, lại càng không tình cảm sâu đậm giống như nàng vẫn biểu hiện.

Nghĩ rồi nhớ tới hậu cung lãnh khốc này cùng với vị trí của hai người, hắn bỗng nhiên liền sáng tỏ Cố Vân Yên vì sao không đem chân tình giao phó cho bản thân mình. Nàng sợ nếu thích mình, sẽ hãm sâu trong đó, vì tình mà khốn đốn, từng bước sai từng bước sai. Bởi vì không muốn táng mạng nơi thâm cung, bởi vì sợ hãi cho nên sẽ có điều giữ lại.

Cũng đúng, nữ tử thông tuệ như nàng vậy, làm sao có thể dễ dàng giao phó chân tình? Nhưng hiện tại chính mình đối với nàng động chân tình, tất nhiên cũng muốn nàng cũng giao ra chân tình. Nhìn bộ dáng này của nàng, nghĩ đến nhất thời sẽ không thể động tình đối với chính mình. Không sao! Thứ mình có chính là thời gian, mặc dù móc hết ruột gan, cũng muốn đổi lấy một tấm chân tìn của nàng.

Việc này không thể gấp, chỉ có thể từ từ bồi dưỡng. Tiêu Dục trong lòng âm thầm hạ quyết tâm, nhất định phải làm cho Cố Vân Yên thích hắn.

Nghĩ thông suốt rồi, cảm giác mất mát trong lòng Tiêu Dục tức khắc biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, gật đầu mỉm cười,“Yên nhi

https://thuviensach.vn

muốn đi xem Khuynh Thành, trẫm liền cùng ngươi đi xem Khuynh Thành. Sau này, bất luận Yên nhi muốn làm cái gì, trẫm đều nghe theo ngươi.”

Nhìn Tiêu Dục đột nhiên thay đổi, khuôn mặt nhu hòa, Cố Vân Yên không khỏi kinh ngạc. Vốn tưởng rằng biểu hiện có lệ như vậy chắc chắn khiến hắn không vui, lại không nghĩ sẽ nghe được một câu nói đầy dung túng như thế.

Tiêu Dục nhoẻn miệng cười,“Yên nhi đi thôi, không phải muốn xem Khuynh Thành sao? Còn ngây ngốc làm gì.” Nói xong, liền ôm eo nhỏ của Cố Vân Yên đi về hậu thất.

https://thuviensach.vn

Chương 145

3 năm sau.

Phượng Nghi cung, trong vườn hoa phía sau, từng tiếng gọi thanh thúy êm tai,“Diễm ca ca, đẩy cao một chút! Cao lên một chút...”

“Được rồi! Muội muội cần phải ngồi yên ~” Tứ hoàng tử cao giọng đáp, sau đó cùng một tiểu thái giám hợp lực đẩy bàn đu dây lên cao hơn chút.

“Cao thêm chút! Cao thêm chút! Ha ha.....” Tiếp theo đó là tiếng cười như chuông bạc của Hàm Nguyệt công chúa từ trong gió truyền đến, uyển chuyển du dương.

Tứ hoàng tử trên trán đầy mồ hôi, lúc này hắn lại không thèm để ý tới, chỉ nhìn tươi cười trên mặt Hàm Nguyệt công chúa mà vui mừng không thôi, hai tay phụ đẩy bàn đu dây càng thêm lực.

Cố Vân Yên đứng cách đó không xa cười ôn nhu. Từ ngự thư phòng đến, Tiêu Dục cố ý phóng nhẹ bước chân, bất động thanh sắc đứng sau Cố Vân Yên, nhìn theo tầm mắt nàng.

Thế là thấy được dưới ánh tịch dương, Hàm Nguyệt công chúa một thân váy phỉ thúy, một mái tóc dài đến sau thắt lưng được thắt hờ lại, phía sau là một cái dây vải màu thiên thanh ở trong gió lay động sinh tư. Trên khuôn mặt nhỏ nhắn phấn điêu ngọc mài khi lộ ra nụ cười thiên chân rực rỡ. Dưới án tà dương, một đôi mắt phượng linh động, trong vắt, sáng như sao, giống như tinh linh giữa rừng.

https://thuviensach.vn

“Nữ nhi của chúng ta càng nhìn càng khiến người yêu mến!” Tiêu Dục từ phía sau ôm lấy thắt lưng Cố Vân Yên, cằm để trên vai của nàng, sung sướng cười nói.

Cố Vân Yên mỉm cười, cũng không quay đầu,“Hoàng thượng xử lý xong chính sự rồi à!” Ngữ khí dịu dàng mà tùy ý.

“Ừ! Yên nhi vẫn đứng ở chỗ này xem Diễm Nhi cùng Khuynh Thành chơi bàn đu dây sao?”

“Nô tì ở trong đại điện nhàn rỗi nhàm chán, liền đến trong vườn hoa sau tùy ý đi dạo.nhìn thấy hai huynh muội Diễm Nhi cùng Khuynh Thành chơi vui vẻ, kìm lòng không đặng dừng bước chân.” Cố Vân Yên ôn nhu nói.

“Phụ hoàng ~” Từ lúc Tiêu Dục vừa xuất hiện như thế, ánh mắt Hàm Nguyệt công chúa liền nhìn đến hắn, nhất thời vui mừng cất giọng.

Tiêu Dục nghe được bảo bối xinh đẹp nhà mình ngọt ngào gọi, lúc này liền thu hồi hai tay đang ôm Cố Vân Yên. Lại. Giây lát liền bế Hàm Nguyệt công chúa bế vừa chạy như gió tới.

“Xem ngươi chơi ra đầy mồ hôi, tính tình đúng là càng lớn việt dã.” Tiêu Dục ngoài miệng tuy là nói giọng trách cứ, nhưng miệng cũng là mười phần sủng nịch, hai mắt tràn đầy tình thương nồng đậm của cha.

Cố Vân Yên nắm khăn tay, động tác ôn nhu lau mồ hôi cho Hàm Nguyệt công chúa.

“Nhi thần gặp qua phụ hoàng, mẫu hậu!” Tứ hoàng tử theo sau tới, hướng Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên ôm quyền vái chào.

Tiêu Dục gật đầu, Cố Vân Yên tiếp nhận từ cung nhân một cái khăn sạch sẽ khác, giúp Tứ hoàng tử lau mồ hồi.

https://thuviensach.vn

Hàm Nguyệt công chúa cong môi, ở Tiêu Dục trong lòng làm nũng nói: “Không phải đâu! Khuynh Thành là thấy phụ hoàng mới có thể vui mừng chạy tới, cho nên mới chạy ra đầy mồ hôi đó.”

Tiêu Dục một bộ lắc đầu không làm sao được, ngay sau đó cười nói:“Khuynh Thành mồm miệng lanh lợi như vậy, có thể thấy được là giống mẫu hậu ngươi.”Cố Vân Yên mị nhãn đảo qua, hờn dỗi nói:“Hoàng thượng không phải cả ngày nói Khuynh Thành bất luận là tính tình hay bộ dạng đều giống ngài sao? Như thế nào lúc này đổi lại nói là giống nô tì. Hơn nữa mồm miệng lanh lợi có gì không tốt. Hay là Hoàng thượng không thích? Khuynh Thành đến đây mẫu hậu ôm, phụ hoàng ngươi không thích mẹ con chúng ta.” Nói xong, liền đưa tay giả bộ muốn ôm Hàm Nguyệt công chúa.

Tiêu Dục cuống quít tươi cười lấy lòng,“Đừng, đừng, là trẫm nói sai. Yên nhi chớ so đo, sao trẫm lại không thích mẹ con các ngươi đây! Các ngươi đều là đầu quả tim trên người trẫm a.” Nói xong tới gần bên tai Cố Vân Yên thấp giọng nói:“Yên nhi đừng giận, đêm nay trẫm sẽ hảo hảo 'thích' ngươi.”

Khó có thể tưởng tượng, đế vương trong ngày thường cao cao tại thượng, cực kỳ chú trọng uy nghi ở trước mặt Cố Vân Yên lại như là thay đổi thành người khác, dễ dàng nói lên lời ngon tiếng ngọt như vậy.

Cố Vân Yên hồng bên tai, thấp giọng mắng hắn một tiếng,“Không có mặt mũi, thật là da mặt dày a ~” Mắng xong còn không quên ở bên hông hắn nhéo một cái.

Trên mặt Tiêu Dục là vẻ mặt thập phần hưởng thụ, mà Hàm Nguyệt công chúa đối với cách ở chung của phụ hoàng cùng mẫu hậu nhà mình sớm đã miễn dịch, lúc này thấy động tác nhỏ của Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên cũng không lạ gì. Nàng che miệng cười trộm, một bộ dáng ta cái gì cũng biết, nhưng ta cái gì cũng không nói. Đây là hiệp nghị nhỏ mà nàng cùng Tiêu Dục đạt thành.

https://thuviensach.vn

Nói lên hiệp nghị bí mật này, liền muốn truy lại tới 1 năm trước. Khi đó Hàm Nguyệt công chúa vừa đầy hai tuổi cũng đã rất thông minh, quỷ linh tinh quái. Nàng chuồn êm vào phòng ngủ của Cố Vân Yên, hưng phấn muốn cùn mẫu hậu nhà mình chơi trốn tìm, cho nên liền đem thân thể nho nhỏ của mình giấu ở dưới giường của Cố Vân Yên.

Đợi thật là lâu cũng không thấy Cố Vân Yên tới tìm mình, bé không thích thú nữa, vừa định từ dưới giường chui ra, lại đột nhiên nghe được ở cửa vang lên tiếng bước chân.

Hàm Nguyệt công chúa vội vàng co đầu lại, rụt mình trở về, ngay cả hô hấp đều chậm lại không ít, sợ bị mẫu hậu phát hiện nàng trốn ở chỗ này.

Di? Phụ hoàng khi nào thì lại đây. Chẳng lẽ phụ hoàng cũng muốn cùng chơi trốn tìm sao? Phụ hoàng lâu rồi không cùng nàng chơi trò chơi. Nếu vậy thật sự là quá tốt!

Hàm Nguyệt công chúa đang đắm chìm ở trong ảo tưởng vui sướng của mình, không ngờ lại nghe được âm thanh mờ ám của Tiêu Dục:“Yên nhi thật đẹp! Bất quá cảnh sắc bên tỏng càng đẹp hơn ~”Tiếp theo đó là âm thanh kiểu diễm của Cố Vân Yên,“Hoàng thượng ~ này... Sắc trời còn sớm a.....”

Cố Vân Yên nói còn chưa dứt, lại nghe được Tiêu Dục có chút vội vàng nói:“Hai năm, trẫm đã không gần thân thể của ngươi hai năm rồi. Ngươi tiểu yêu tinh này, trẫm một khắc cũng chờ không kịp.....”

Sau đó là một trận thanh âm huyên náo. Chỉ chốc lát sau, trước Hàm Nguyệt công chúa liền ném một đống quần áo của Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên.

Tiểu tử kia thật sự buồn bực, phụ hoàng cùng mẫu hậu đang chơi gì nha, sao còn chưa tìm mình. Cứ nằm đây đợi thật mệt a!

https://thuviensach.vn

Mỗi ngày vào canh giờ này Hàm Nguyệt công chúa đều đã nghỉ trưa, cho nên hôm nay vừa đến canh giờ liền bắt đầu mệt rã rời, mí mắt càng ngày càng nặng, khi buồn ngủ tựa hồ còn nghe được tiếng ưm ưm như ca như khóc của Cố Vân Yên.

Chờ không được Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên tìm ra mình, Hàm Nguyệt công chúa liền nằm bẹp trên mặt đất ngủ say. Mà ở trên giường, Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên không hề hay biết bên trong phòng còn có người thứ ba.

Đợi đến khi kích tình lui bước, lúc Tiêu Dục xoay người nhặt lên quần áo của chính mình cùng Cố Vân Yên từ dưới đất, mới giật mình phát hiện Hàm Nguyệt công chúa không biết khi nào đã nằm bẹp trên mặt đất ngủ say sưa.

Tiêu Dục lúc ấy cũng bất chấp, lập tức ôm con bé đi lên giường. Nhìn bảo bối nhà mình nằm bẹp trên mặt đất ngủ say như vậy thật đau lòng. Cố Vân Yên vốn đã mệt đến không ra hơi, khi nhìn thấy Tiêu Dục thật cẩn thận ôm Hàm Nguyệt công chúa lên, cũng là một trân kinh ngạc và đau lòng.

Tiêu Dục lo lắng khuê nữ nhà mình nghe được cái gì không nên nghe, cho nên Hàm Nguyệt công chúa vừa tỉnh lại, Tiêu Dục liền cuống quít nói bóng nói gió để xem Hàm Nguyệt công chúa nghe được gì. Qua một vòng mới phát hiện chính mình lo lắng hiển nhiên là dư thừa. Con bé nghĩ đến hắn và Cố Vân Yên là đang cùng nó chơi trò chơi a.

Tiêu Dục thở phào, liền dỗ dành:“Khuynh Thành nói đúng, phụ hoàng cùng mẫu hậu chính là đang đùa chơi, nhưng là trò vui này, phụ hoàng và mẫu hậu chỉ chơi với mình Khuynh Thành. Ngay cả Thái tử ca ca cùng Diễm ca ca đều không có chơi đùa, cho nên, Khuynh Thành không cần nói cái trò chơi nay của phụ hoàng và mẫu hậu cho người khác. Đây là bí mật của ba người chúng ta. Khuynh Thành thấy được không?”

https://thuviensach.vn

Tiểu nha đầu kia vừa nghe phụ hoàng và mẫu hậu chỉ chơi trò này cùng chính mình, thoáng chốc mừng rỡ không thôi, lập tức không chút do dự liên tục gật đầu "Được! Đây là bí mật của ta với phụ hoàng và mẫu hậu. Ai Khuynh Thành cũng không nói cho biết, ngay cả Thái tử ca ca cùng Diễm ca ca cũng không nói cho biết."

Cứ như vậy, Tiêu Dục vừa dỗ vừa lừa thu phục được Hàm Nguyệt công chúa. Từ đó giữa hai cha con thêm không ít bí mật, mỗi lầm Hàm Nguyệt công chúa phát hiện bí mặt nhỏ của Cố Vân Yên cùng Tiêu Dục đều lại không tự chủ được che miệng cười trộm. Để ngừa chính mình không lỡ miệng, tiết lộ bí mật nhỏ của bọn họ, giống như lúc này vậy.

Tứ hoàng tử không rõ cho nên nhìn động tác nhỏ của Hàm Nguyệt công chúa, hơi nhíu khuôn mặt nhỏ nhắn nói:"Muội muội ngươi đang cười cái gì?"

Hàm Nguyệt công chúa nhấc cằm, ra vẻ thần bí,"Đây là bí mật, không thể nói cho ngươi."

Tứ hoàng tử gãi gãi cái ót, buồn bực nói:"Ngươi còn có cái bí mất gì mf ca ca không biết?"

Tiêu Dục sợ Tứ hoàng tử tiếp tục truy vấn, Hàm Nguyệt công chúa không cẩn thận nói lời không nên nói, vội vàng nói sang chuyện khác," Gần đây gươi không phải theo hoàng huynh ngươi cùng học tập võ nghệ từ cữu cữu của các ngươi sao? Hôm nay sao không đi?"

Trời sinh tính Tứ hoàng tử không kềm chế được luôn luôn không thích vũ văn lộng mặc (múa bút thành văn), chỉ đối với võ nghệ có hưng trí vượt xa người thường. Còn không sao, vừa thấy Tiêu Dục mệnh cho Cố Trì làm sư phụ võ nghệ cho Thái tử, liền la hét cũng muốn bắt chước học. Còn nói đợi chính mình học được một thân võ nghệ rồi liền đi tung hoành giang hồ, hành hiệp trượng nghĩa.

https://thuviensach.vn

Đối với việc này, Tiêu Dục mặc dù không đồng ý, nhưng cũng không ngăn cản hắn tập võ. Dù sao đệ tử Thiên gia biết chút võ nghệ, ở thời khắc mấu chốt dùng để phòng thân cũng tốt.

“Hồi phụ hoàng, hôm nay là ngày cậu hưu mộc (kiểu như ngày nghỉ định kì), không ở trong cung, cho nên hôm nay nhi thần cũng có thể lười biếng một hôm.”

“Ngươi nha! Luôn không đứng đắn như vậy.” Tiêu Dục vỗ vỗ bả vai Tứ hoàng tử, sau đó nhớ tới mục đích chính khi tới đây, cười nói:“ Trước đây trẫm đáp ứng cho ngươi về nhà thăm phụ mẫu, cùng gia đình ngươi một nhà đoàn tụ, nhưng vẫn trì hoãn đến nay. Trẫm nghĩ rồi, đợi mấy ngày nữa xử lý xong mấy chuyện trên đầu, liền sắp xếp cùng ngươi hồi phủ thăm người thân.”

Đây là chuyện ba bốn năm trước Tiêu Dục đáp ứng Cố Vân Yên. Lúc ấy bởi vì hoài thai Hàm Nguyệt công chúa không tiện ra ngoài, sau lại lại bởi vì Thái hậu đi về cõi tiên, nguyên bản lấy thân phận hai người Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên, chỉ có thể luôn túc trực bên linh cữu. Nhưng Tiêu Dục mặc quần áo tang, dứt khoát kiên trì vì Thái hậu giữ vững hai năm quốc tang, mà Cố Vân Yên thân là đứng đầu hậu cung, tất yếu dẫn theo phi tần hậu cung cùng Tiêu Dục thủ quốc tang.

Chuyện hồi phủ thăm người nhà cứ như vậy trì hoãn đến nay. Hiện tại mọi chuyện đều khôi phục quỹ đạo bình thường, cho nên Tiêu Dục liền nghĩ sớm thực hiện lời hứa của mình.

Cố Vân Yên vui mừng không nói nên lời, lôi kéo tay Tiêu Dục vui vẻ nói:“Thật tốt quá, nô tì chờ đợi ngày này đã mấy năm, nay rốt cục có thể như nguyện. Đây chính là Hoàng thượng tự đáp ứng nô tì, nô tì liền kiễng chân chờ đợi.”

https://thuviensach.vn

“Yên nhi yên tâm, không quá mười ngày sau, trẫm nhất định sẽ cho ngươi được như nguyện.” Tiêu Dục gật đầu, mỉm cười cam đoan.

https://thuviensach.vn

Chương 146

Qua số ngày đã hứa, Tiêu Dục xử lý xong triều chính, liền cho người an bài chuyện Cố Vân Yên hồi phủ thăm viếng. Trước ba ngày Cố phủ liền nhận được thánh chỉ nói Hoàng hậu nương nương sẽ về thăm ngày 18 tháng 5. Trên thánh chỉ còn nói rõ Hoàng thượng sẽ hộ tống Hoàng hậu về thăm.

Đạo thánh chỉ này giống như một hòn đá ném xuống mặt hồ, chỉ một thoáng kích động vô vàn gợn sóng. Bất luận là Cố phủ hay dân chúng, đều là khiếp sợ cùng kinh ngạc. Không phải chưa thấy qua quý nhân hậu cung về nhà mẹ đẻ thăm viếng. Có điều trường hợp Hoàng thượng cùng đi về thăm thật ra là lần đầu nghe nói. Tất cả dân chúng đều tò mò, lần này sẽ là một hồi nghi thức thăm viếng trịnh trọng đến mức nào.

Tới ngày ấy, sáng sớm, nghi thức Đế hậu của Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên mới từ hoàng cung khởi giá. Trên đường, dân chúng đứng đông nghịt, thậm chí trèo lên cây, chờ nghi giá thăm viếng long trọng của Đế hậu đi qua.

Bởi vì lần này Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên hồi phủ thăm viếng, còn mang theo Thái tử, Tứ hoàng tử và Hàm Nguyệt công chúa, cho nên đặc biệt để Cố Trì là thống lĩnh Ngự Lâm quân ở lại trấn thủ hoàng cung, để tránh Đế hậu không ở trong cung có người thừa dịp hư gây rối mà xuất hiện biến cố.

Cho nên lần này người bảo hộ Đế hậu đi thăm viếng là Kim ngô vệ, mà thống lĩnh quân Kim ngô vệ là phó tướng Triệu lạc, cũng là biểu ca của Cố Vân Yên.

https://thuviensach.vn

Dân chúng có thể nói là vô cùng tấp nập, rộn ràng nhốn nháo, chen lấn không ngừng. Nghĩ đến mỗi người cũng không muốn bỏ qua cảnh tượng long trọng trăm năm khó gặp này.

Đế hậu xuất cung thăm viếng, liên quan đến thể diện hoàng gia, cho nên là không thể không phô trương, hơn nữa còn có đám quan viên thật vất vả lắm mới có cơ hội vuốt mông ngựa, bởi vậy, nghi giá thăm viếng thật là long trọng xa hoa.

Từ hoàng cung đến Cố phủ, trên đường trải thảm đỏ. Khi còn cách Cố phủ mười dặm, cây cối hai bên treo đầy đèn lồng đỏ thẫm, cảnh tượng tràn ngập không khí vui mừng. Nhóm dân chúng vây quanh ngắm cảnh đều vỗ tay khen ngợi khí phái hoàng gia, cùng với sủng ái Hoàng thượng dành cho Hoàng hậu nương nương không ai có thể so sánh.

Thiếu ngươi mười dặm màu đỏ vui ngày cưới, trả lại ngươi mười dặm cẩm tú vinh hoa!

Từ đó, cảnh tượng thăm viếng long trọng mà oanh liệt này liền ghi khắc trong lòng dân chúng Thịnh Kinh. Mà tình cảm ân ái hòa thuận của Vĩnh Dật đế cùng Cố Hoàng hậu cũng được thế nhân tán tụng, lưu danh muôn đời.

Cứ cách một đoạn thời gian, sẽ có người bẩm báo về Cố phủ nơi loan giá của Đế hậu vừa đi tới, để Cố phủ còn kịp chuẩn bị nghênh giá.

Ba ngày trước vừa nhận thánh chỉ, không khỏi có chút vội vàng. Ngay hôm đó Cố Cẩn liền bắt đầu chuẩn bị việc nghênh giá, cho nên lúc này mọi việc thỏa đáng, cũng không sợ thất nghi trước Đế hậu.

Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên về nhà mẹ đẻ thăm viếng, thật là vinh hạnh to lớn cho Cố phủ, cũng là thiên đại thể diện của cả tộc Cố thị. Cho nên, dòng họ Cố thị phàm là ở kinh thành đều tập hợp đến Cố phủ để đón tiếp

https://thuviensach.vn

thánh giá của Đế hậu. Cả họ Cố thị đều ở cửa Cố phủ kiễng chân ngóng trông, rốt cục loan giá của Đế hậu cũng đến.

Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên xuống loan giá, đám người Thái tử theo sát phía sau. Tất cả tộc nhân Cố thị, lấy Cố Cẩn dẫn đầu, một mảng người đông đúc cùng quỳ xuống, hô vang vạn tuế cùng thiên tuế.

Cố Vân Yên đứng cạnh bên Tiêu Dục, ánh mắt quyến luyến phất qua gương mặt thân nhân. Tiêu Dục mỉm cười vung tay áo bào, cao giọng nói,“Chúng Cố ái khanh không cần đa lễ!”

Nghe được lời của Tiêu Dục, mọi người mới dám đứng dậy, khom người đứng hai bên, đón đám người Đế hậu đi vào.

Vào chính sảnh, nhìn ra được là vì nghênh giá mà cố ý trang trí lại đại sảnh một phen, trang trọng mà không xa hoa, giản lược lại không mất cấp bậc lễ nghĩa, Cố Vân Yên cảm thấy vừa lòng.

Đi theo đoàn người Tiêu Dục nhập chính sảnh chỉ có cả nhà Cố Cẩn, mà tộc nhân Cố thị lưu tại đại sảnh kề bên. Xem ra là sáng sớm Cố Cẩn đã dặn qua, có thể thấy được Cố Cẩn sắp xếp việc nghênh giá thật là thoả đáng.

Mới vừa rồi ở trước mặt người khác, Cố Vân Yên còn có thể làm ra vẻ Hoàng hậu, cùng Cố Cẩn và đám người Triệu thị bảo trì khoảng cách quân thần. Hiện tại trong phòng cũng không có người ngoài, nhìn cả một nhà toàn người thân quan hệ huyết thống, tình cảm nhớ nhung của Cố Vân Yên sao còn có thể áp chế được?

Lập tức nàng đỏ hốc mắt, nghẹn ngào gọi,“Phụ thân, mẫu thân... Tẩu tử.....” Tiếp theo ánh mắt dừng ở thiếu niên đứng bên cạnh Cố Cẩn, vui vẻ nói:“Đệ đệ!”

Mấy năm không gặp, tiểu nam hài nho nhỏ năm đó nay đã thành thiếu niên công tử ngọc thụ lâm phong, cùng Cố Cẩn phong nho tuấn nhã đứng ở

https://thuviensach.vn

một chỗ, có một phen ý vị khác.

Cố Cẩn ôm quyền khom người nói:“Hoàng thượng, Hoàng hậu nương nương cùng với nhóm Thái tử điện hạ giá Cố phủ, là vinh quang của Cố thị, vi thần không dám chậm trễ các chủ tử, đặc biệt cùng tộc nhân Cố thị đón chào, mong Hoàng thượng cùng Hoàng hậu nương nương không trách.....”

Tiêu Dục nâng tay ngăn cản Cố Cẩn tiếp tụ nói lời khách sáo, khuôn mặt chân thành nói:“Hiện nay cũng không có người ngoài, ngài không cần giữ lễ tiết. Yên nhi là thê tử của trẫm, ngài là phụ thân của Yên nhi, bỏ qua một bên thân phận quân thần, ngài đó là nhạc phụ của trẫm, trẫm coi như là một nửa con của ngài. Cho nên, không cần cùng trẫm khách khí, nhạc phụ, nhạc mẫu đều ngồi xuống đi.”

Nghe vậy, Cố Cẩn trong lòng chấn động, mắt lộ ra kinh ngạc nhìn Tiêu Dục, sau lại nhìn về phía Cố Vân Yên. Thấy Cố Vân Yên khẽ gật đầu, mới dám tin tưởng lời Tiêu Dục vừa nói cũng không giả dối.

Cố Cẩn dù sao cũng là người gặp qua sóng to gió lớn, so với đám người Triệu thị, rất nhanh liền thu liễm kinh ngạc trên mặt, ý cười càng chân thành, nhận tình cảm của Tiêu Dục ngồi xuống,“Như thế, vi thần đành cả gan một hồi.”

Tiêu Dục gật đầu, ngược lại phân phó Lưu Đức Phúc,“Đem lễ vật trẫm đưa cho nhạc phụ cùng nhạc mẫu lên.”

Tiêu Dục nói là 'Đưa' mà không phải 'Thưởng'. Tuy chỉ là một chữ, nhưng hai chữ này ý nghĩa hoàn toàn bất đồng, cho thấy phân lễ này là hắn lấy thân phận vãn bối mà đưa, chứ không phải lấy thân phận quân chủ thưởng cho thần tử.Tất nhiên, Cố Cẩn cùng đám người Triệu thị cũng là mang theo một phần cảm tình đặc thù mà nhận quà tặng. Những lễ vật Tiêu Dục tặng cho, ngoài giá trị vô cùng xa xỉ ra, càng quý trọng hơn là phần tâm ý kia.

https://thuviensach.vn

“Phụ thân, mẫu thân gần đây thân mình ổn chứ?” Cố Vân Yên lệ doanh vành mắt. Bi vì thủ quốc tang cho Thái hậu quá cố, không tiện triệu mệnh phụ vào cung gặp mặt, cốt nhục một nhà đã lâu không gặp. Nay thật vất vả có thể đoàn viên, không khỏi đặc biệt xúc động.

Cố Cẩn cũng xúc động “ Tốt! Đều tốt! Để nương nương lo lắng.”

Triệu thị chỉ là liên tục gật đầu, tiếp theo cúi đầu gạt lệ, kích động đến mức một chữ đều nói không được. Có thể thấy được là vô cùng nhớ Cố Vân Yên cùng đám ngoại tôn.

“Nhạc mẫu, chớ đau buồn như vậy, lúc trước là vì mẫu hậu đi về cõi tiên mới chậm trễ mẹ con các ngươi gặp lại. Sau này trẫm sẽ thường mang theo Yên nhi trở về vấn an ngài, hoặc là đưa ngài vào trong cung làm bạn với Yên nhi.” Tiêu Dục thấy Cố Vân Yên đỏ hốc mắt, thật là đau lòng, lúc này lên tiếng trấn an.

Cố Vân Yên đứng dậy đi tới trước mặt Triệu thị, tiếp nhận khăn từ trong tay Từ thị, giúp Triệu thị lau lệ, nghẹn ngào khuyên giải an ủi,“Nương đừng khổ sở, nữ nhi không phải đang ở trước mặt ngài sao? Hơn nữa Hoàng thượng cũng đáp ứng về sau thường xuyên mang ta trở về vấn an ngài, về sau chúng ta còn nhiều cơ hội gặp mặt mà.”

Triệu thị ngưng nức nở,“Phải... Là thần phụ thất lễ, mong Hoàng thượng đừng trách.”

Hàm Nguyệt công chúa ngồi cạnh Thái tử, trước khi Tiêu Dục kịp mở miệng đã hồn nhiên hỏi:“Ngoại tổ mẫu yên tâm đi, phụ hoàng nhất định là sẽ không giận ngài. Bởi vì Khuynh Thành cùng mẫu hậu sẽ che chở ngài, ngoại tổ mẫu không cần sợ.”

Nguyên bản cả phòng bầu không khí sầu não thoáng chốc bị một câu hồn nhiên của Hàm Nguyệt công chúa xua tan, mọi người hóa buồn thành vui.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục khóe mắt đuôi lông mày đều là ý cười sủng nịch mà bất đắc dĩ, trong lòng âm thầm oán, khuê nữ này, thật đúng là thân sinh nha!

Cố Vân Yên ngoái đầu nhìn, lại ngoắc,“Hạo Nhi, Diễm Nhi còn có Khuynh Thành mau tới đây gặp qua ngoại tổ phụ, ngoại tổ mẫu.”

Thái tử gật đầu xác nhận, rồi dẫn đệ đệ muội muội đi qua chào Cố Cẩn cùng Triệu thị. Cố Cẩn cùng Triệu thị tất nhiên là không thể thiếu một phen âu yếm cùng khen ngợi, đặc biệt là Hàm Nguyệt công chúa thông minh đáng yêu.

Ba người Thái tử,Tứ hoàng tử cùng với Hàm Nguyệt công chúa, cũng chỉ có Thái tử đối với Cố Tuân còn có chút ấn tượng, hai người còn lại đều là lần đầu gặp Cố Tuân.

Bởi vì cung quy nghiêm cẩn, hoàng gia lại chú trọng cấp bậc lễ nghĩa, cho nên phàm là nam tử tròn 8 tuổi trở lên không thể theo nội mệnh phụ tiến vào hậu cung. Cho nên trừ bỏ hai năm lúc Cố Vân Yên vừa mới tiến cung kia, Cố Tuân tiến cung thăm hai ba lần ra thì mấy năm sau không còn theo Triệu thị cùng Từ thị tiến vào hậu cung nữa.

Cố Vân Yên ánh mắt nhu hòa đánh giá Cố Tuân trước mặt, trường bào trắng, khuôn mặt tuấn lãng bất phàm, lngũ quan có bóng dáng kiên nghị của, Cố Trì, cũng có phong tư nho nhã của Cố Cẩn, vui mừng khen:“Vài năm không thấy, Tuân nhi đã lớn như vậy, thành một công tử tuấn tú tồi, tỷ tỷ sắp không nhận ra nổi!”

Dung nhan tuấn dật của Cố Tuân hiện lên tươi cười xấu hổ, ngượng ngùng nói:“Tỷ tỷ chớ giễu cợt đệ đệ.” Tuy là lâu không gặp, cũng chỉ qua hai ba câu nói, thái độ vô cùng thân thiết của hai tỷ đệ liền hiển hiện ra.

“Đây là đệ đệ của mẫu hậu, cũng là tiểu cữu của các ngươi. Lại đây gặp qua tiểu cữu của các ngươi.” Ba người vui vẻ đáp ứng, tiếp theo đó là Từ thị. Sau khi lần lượt gặp qua cả nhà, lại tụ ở một chỗ nói đến việc nhà.

https://thuviensach.vn

Buổi trưa, Cố phủ mở yến hội, chiêu đãi tộc nhân Có thị cùng với tướng sĩ Kim ngô vệ hôm nay đi theo hộ giá. Yến hội tan, dòng họ Cố thị liền lần lượt cáo từ.

Tân khách tan đi, Tiêu Dục cùng Cố Cẩn ở thư phòng uống trà chơi cờ. Mà Cố Vân Yên thì cùng hai mẹ con Triệu thị trở về hậu thất, đóng cửa lại mà nói chút chuyện thân mật.

“Hôm nay nghe được Hoàng thượng nố lời kia, cùng với việc hắn gọi ta và phụ thân ngươi là nhạc phụ, nhạc mẫu. Tuy rằng nương không biết Hoàng thượng vì sao sẽ có thay đổi lớn như vậy, nhưng nương biết hắn là thật sự để ngươi ở trong lòng. Bằng không hắn tuyệt sẽ không hữu lễ với một nhà chúng ta như thế. Lúc này nương là hoàn toàn yên tâm.” Triệu thị lôi kéo tay Cố Vân Yên từ từ nói, vừa nói vừa không khỏi ướt hốc mắt.

Đáng thương cho tấm lòng phụ mẫu trong thiên hạ, nữ nhi vừa sinh ra, cha mẹ liền vướng bận cả đời, Triệu thị cũng như thế.

Cố Vân Yên kìm lòng không đặng nhào vào trong lòng Triệu thị, lã chã rơi lệ,“Nữ nhi ở trong cung tất cả đều tốt. Hoàng thượng đối đãi tốt lắm, còn có mấy đứa Hạo Nhi cũng rất ngoan. Nương chớ lo lắng cho nữ nhi.”

“Ừ! Biết ngươi sống thật tốt, nương cũng không có cái gì mà lo lắng.”

“Nương, ngài sau này chỉ cần hưởng phúc là được!” Mẹ con hai người tâm sự một hồi, không gì không đề cập tới.

Mặt trời chiều ngã về tây, theo hành trình đã sắp xếp, Cố Vân Yên cùng đám người Thái tử ở lại Cố phủ nghỉ ngơi, ngày mai sẽ hồi cung. Mà Tiêu Dục thân là thiên tử, không tiện ở lại phủ của thần tử qua đêm, cho nên khi thấy sắc trời không còn sớm, liền cáo từ Cố Cẩn cùng Triệu thị, được Kim ngô hộ vệ đưa về cung. Đương nhiên, để lại một nửa số hộ vệ bảo hộ bốn người mẫu tử Cố Vân Yên.

https://thuviensach.vn

Loan giá vừa đi được một phần ba hồi trình, Tiêu Dục liền cho người dừng lại. Triệu Lạc khó hiểu nói:“Hoàng thượng còn có chuyện gì chưa xử lý, mạt tướng sẽ an bài.”

Tiêu Dục cười hãn huyết bảo mã quay lại đường cũ, chỉ ném lại một câu,“Việc này, trẫm phải tự mình làm!”

https://thuviensach.vn

Chương 147

Tiêu Dục mang theo cận vệ bên người một đường nhanh như bay về Cố phủ, tránh hạ nhân Cố gia, lặng lẽ từ sau viện đi vào khuê phòng của Cố Vân Yên. Tiêu Dục đặc biệt an bài đội thị vệ này phụ trách bảo hộ nơi khuê các của Cố Vân Yên, chỉ vì thủ lĩnh đội thị vệ này là thân tín của Tiêu Dục thân tín. Có thể thấy được Tiêu Dục mưu tính việc này đã lâu.

Cố Vân Yên cùng cả nhà Cố gia sau khi tiễn bước ngự giá, liền cùng nhau ngồi xuống dùng cơm chiều. Vì buổi trưa có Tiêu Dục ở đây, một nhà già trẻ Cố Cẩn không khỏi câu nệ. Lúc này cuối cùng là có thể tự tại dùng bữa. Trên bàn cơm một nhà hoà thuận vui vẻ.

Mà lúc này Tiêu Dục đang công khai đứng trong khuê phòng của Cố Vân Yên, thừa dịp bốn bề vắng lặng, ở trong khuê phòng Cố Vân Yên tùy ý đụng chạmlinh tinh.

Thần tình kia, hành động kia giống hệt như hái hoa tặc đêm khuya xâm nhập khuê phòng nữ tử. Tiêu Dục bỗng nhiên tâm huyết dâng trào muốn nhìn một chút vật dùng của Cố Vân Yên trước khi xuất giá.

Nhìn lướt qua tất cả son bột nước trước bàn trang điểm, cuối cùng ánh mắt dừng lại tại trước chiếc gương lớn, tưởng tượng hình ảnh nàng ngồi trước bàn trang điểm đạm vẽ mày, khóe miệng không tự giác giơ lên thành một đường cong.

Bỗng nhiên không biết hắn nghĩ tới cái gì, hai mắt sáng ngời. Một lát sau thấy hắn bước nhanh đi tới trước tủ đồ của Cố Vân Yên. Mở cửa tủ ra, bên trong sắp xếp gọn gàng tất cả phục sức của Cố Vân Yên trước khi vào cung. Quần áo hình thức đa dạng, vũ y nghê thường, áo khoác lông cừu,

https://thuviensach.vn

váy áo cẩm tú. Bàn tay to của Tiêu Dục nhẹ nhàng phất quá, thật giống như đang khẽ vuốt ve da thịt mềm mại như tơ của Cố Vân Yên.

Tầm mắt dời xuống, chợt thấy từng món đồ tú công tinh xảo xếp ngăn nắp bên dưới, cái yếm gợi cảm mê người. Tiêu Dục ánh mắt ám ám, nắm lấy cái yếm Cố Vân Yên đặt dưới mũi, nhắm lại hai mắt hít nhè nhẹ, tựa hồ như có thể nghe được hương thơm phát ra từ ngọc thể của Cố Vân Yên.

Trong đầu không tự chủ được hiện ra hình ảnh kiều diễm của Cố Vân Yên khi mặc cái cái yếm này, hai quả đào no đủ kiều diễm kia ở dưới cái yếm nửa che che đậy đậy như ẩn như hiện, khẽ tâng lên hạ xuống làm cho người ta thèm nhỏ dãi. Chỉ mới tưởng tượng đã làm cho Tiêu Dục cả người khô nóng, như đặt mình ở trên chậu than.

Tiêu Dục khẽ nhúc nhích tai, nghe được động tĩnh ngoài cửa, nhanh chóng khép lại cửa tủ, lắc mình nấp ở phía sau. Chỉ chốc lát sau lập tức nghe được một trận tiếng bước chân chậm chạp nhẹ nhàng, tiếp theo liền truyền đến thanh âm nhu hòa của Cố Vân Yên,“Sắc trời không còn sớm, ngươi sai người đi chuẩn bị nước cho bản cung tắm rửa đi.”

Ẩn thân phía sau tủ đồ, Tiêu Dục nghe được Cố Vân Yên nói lời này, hô hấp nặng nề một chút. Ngay cả lỗ chân lông trên toàn cơ thể đều bởi vì hưng phấn mà như nở ra.

“Vâng, nô tỳ liền đi, chủ tử đợi một lát.” Đây là thanh âm thanh thúy của Thị Họa.

Thị Họa lui ra ngoài, Cố Vân Yên ngồi xuống bàn trang điểm, tự mình động tay rút đồ trang sức trên đầu xuống. Búi tóc buông xuống, một đầu tóc dài xõa ngang lưng, nàng cầm lấy lược chải lên mái tóc đen mềm mượt như thác nước.

Mới sau một nén nhang, Thị Họa đi rồi quay lại, phía sau còn đi theo vài bà tử tráng kiện. Mỗi người trên tay đều bưng theo một chậu nước thơm.

https://thuviensach.vn

Hành lễ xong với Cố Vân Yên, nhóm bà tử đem nước đổ vào thùng tắm.

Thị Họa tiến lên, hầu hạ Cố Vân Yên cởi cung trang nặng nề, đợi đến khi chỉ còn một bộ tẩm ý. Cố Vân Yên liền mở miệng cho Thị Họa lui ra,“Tốt lắm, ngươi đến ngoài cửa đợi đi.”

Thị Họa quỳ gối đáp,“ Vâng!” Nói xong lui ra ngoài.

Rất nhanh, nghe tiếng nước ào ào vang lên, nước mang theo hương hoa mai kia giống nhau đã tưới qua trái tim hắn, chỉ cảm thấy thể xác và tinh thần thư sướng.

Tiêu Dục từ phía sau tủ đồ đi ra, bất động thanh sắc đứng sau Cố Vân Yên. Mà Cố Vân Yên lúc này đang tận hưởng cảm giác ngâm mình vẫn chưa nhận thấy được một tia dị thường.

Nước tắm ngập đến vai Cố Vân Yên, nhìn nàng mềm mại không xương dựa vào thùng tắm, cổ trắng nõn hơi hơi ngửa ra sau, mắt phượng hơi khép, môi đỏ mọng khẽ mở, xuống chút nữa đó là cảnh đẹp kiều diễm làm mê lòng người.

Tiêu Dục cổ họng khô khốc, bàn tay to nóng bỏng liền dừng ở trên cơ thể Cố Vân Yên. Cố Vân Yên như con thỏ bị chấn kinh cuống quít thoát khỏi ma trảo của Tiêu Dục. Dưới tình thế cấp bách vẫn chưa thấy rõ đăng đồ tử phía sau là người phương nào, thét một tiếng kinh hãi rồi mới giật mình thấy người phía sau đúng là người lúc này vốn đã trở về hoàng cung - Tiêu Dục.....

Thị Họa đứng bên ngoài hầu vừa nghe Cố Vân Yên kinh hô, lúc này dò hỏi:“Chủ tử, bên trong đã xảy ra chuyện gì?”

Cố Vân Yên vội vàng giương giọng trả lời:“Không có việc gì, bản cung vô ý sặc chút bọt nước.”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên vừa phục hồi tinh thần, liền kinh hoảng phát hiện Tiêu Dục đã tự động cởi ra quần áo trên người. Ngay sau đó, thân mình nóng vỏng kia liền bước vào thùng tắm.

“Hoàng thượng, ngài không phải hồi cung sao? Như thế nào sẽ xuất hiện ở trong khuê phòng nô tỳ?” Kỳ thật Cố Vân Yên muốn hỏi là, ngươi làm như thế nào chuồn êm vào đây rình coi ta tắm rửa?

Tiêu Dục đưa bàn tay to lướt trên ngọc thể Cố Vân Yên. Đầu ngón tay phất động, giống như nhẹ nhàng kích thích huyền cầm. Mà Cố Vân Yên đó là chiếc đàn đẹp nhất thế gian này làm người ta quyến luyến. Trên tay động tác không ngừng, chính là ở nàng bên tai hà khí nóng nói:“Trẫm đến thực hiện lời hứa.”Cố Vân Yên ngoái đầu nhìn lại, hai mắt ngập sương mù, ngẩng đầu nhìn Tiêu Dục,“Lời hứa?”

“ Ừ! Yên nhi đã quên lời hứa lần trước lúc trẫm cùng ngươi đến thăm Cố phủ sao?” Tiêu Dục nói xong tay phải hướng dưới nước tìm kiếm, nắm lấy một chỗ tốt đẹp.

Cố Vân Yên hai gò má một mảnh hồng hồng, nũng nịu khẽ đáp,“Hoàng thượng nói... Cái lời hứa gì?”

Tiêu Dục lúc nặng lúc nhẹ vuốt ve đồi núi, ngay cả ngoài miệng cũng không nhàn rỗi. Từ bên tai Cố Vân Yên một đường dọc xuống cổ, hắn trồng ra một dãy đóa hoa đỏ bừng, thẹn thùng trong hơi nước quanh quẩn. Dù bân trăm việc vẫn tranh thủ một chút khe hở trả lời Cố Vân Yên,“Trẫm từng nói qua lần tới khi mang ngươi hồi phủ nhất định phải cùng ngươi ở trên giường trong khuê phòng ngươi thân thiết một phen..... Trẫm biết Yên nhi luôn luôn ngóng trông trẫm thực hiện lời hứa, cho nên trẫm tình nguyện bôn ba đi tới đi lui, cũng không muốn để Yên nhi thất vọng.....”

Nghe xong Tiêu Dục nói lời vô liêm sỉ như vâyh, Cố Vân Yên chỉ có một ý niệm trong đầu, đó là ai có thể nói cho nàng, rốt cuộc da mặt Tiêu

https://thuviensach.vn

Dục dày bao nhiêu a?

Nhưng giây lát, nàng liền bị Tiêu Dục khiến cho như lọt vào trong sương mù, làm sao còn nhớ rõ vừa rồi mình nghĩ cái gì, chỉ còn ánh mắt hàm xuân nhìn Tiêu Dục, hai cánh môi kiều diễm ướt át khép mở, vô ý thức từng tiếng gọi yêu kiều "Hoàng thượng ~"

Ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân chạy tới, ngay sau đó là giọng ngọt ngào của Hàm Nguyệt công chúa,"Mẫu hậu, mẫu hậu, Khuynh Thành đến cùng.....'

Hàm Nguyệt công chúa tốc độ như gió vậy đẩy cửa phòng chạy vào. Thị Họa sơ ý liền để cho Hàm Nguyệt công chúa xông vào, vốn muốn đi vào ôm Hàm Nguyệt công chúa ra. Nghĩ lại hai mẹ con Cố Vân Yên cùng Hàm Nguyệt công chúa lúc trước cũng cùng nhau tắm chung, lập tức từ bỏ, bất đắc dĩ cười cười liền lui ra ngoài cửa đứng thủ.

Thời điểm Hàm Nguyệt công chúa đẩy cửa phòng, Tiêu Dục liền đem toàn bộ thân mình ngâm xuống thùng nước tắm. Hơn nữa Hàm Nguyệt công chúa vóc dáng thấp, căn bản phát hiện không ra bên trong thùng nước tắm ngoại trừ mẫu hậu nàng còn có phụ hoàng nàng.

Khuynh thành công chúa thấy được Cố Vân Yên đang tắm rửa, càng thêm vui vẻ nói:"Thì ra mẫu hậu đang tắm nha, vừa đúng lúc, ta cũng muốn tắm rửa. Khuynh Thành cùng mẫu hậu tắm được không?" Vừa nói vừa nhấc bước chân.

Cố Vân Yên nhất thời khẩn trương không biết nói gì, nếu Khuynh Thành công chúa đi đến trước mặt, mặc dù con bé nhìn không đến Tiêu Dục đang trốn trong thùng nhưng cũng sẽ phát hiện quần áo của Tiêu Dục vắt ở phía sau thùng tắm. Thật vất vả tìm về thanh âm, nhưng vì cực kì khẩn trương, vừa mở miệng lại là âm rung, Khuynh Thành đừng tới đây.... Mẫu hậu.... Mẫu hậu....."

https://thuviensach.vn

Hàm Nguyệt công chúa nghiêng đầu nhỏ,“Mẫu hậu làm sao vậy? Mẫu hậu không muốn cùng Khuynh Thành tắm sao?”

Cố Vân Yên tim đập thình thịch, hai khỏa ngọc đào phập phồng dao động. Vì muốn đuổi Hàm Nguyệt công chúa đi ra ngoài mà vội không thôi,“Mẫu hậu..... Muốn một mình yên tĩnh...yên tĩnh suy nghĩ.....” Thở hổn hển rồi lại nói:“Khuynh thành nghe lời, đi ra ngoài để Thị Họa cô cô hầu hạ ngươi tắm rửa. Đêm nay để cho mẫu hậu yên tĩnh một mình.”

Hàm Nguyệt công chúa như con gà con mổ thóc gật gật đầu, nhu thuận nói:“ Được! Khuynh Thành nghe lời mẫu hậu. Vậy Khuynh Thành đi đây.” Thân mình nhỏ đi quay ra hướng cửa.

Không biết Tiêu Dục là cố ý hay là vô tình, tại thời điểm mấu chốt này lại va chạm vào hai trái đào của Cố Vân Yên, thân mình truyền tới cảm giác tê dại làm cho Cố Vân Yên khống chế không được phát ra một tiếng ưm.

Hàm Nguyệt công chúa đi tới cửa nghe tiếng quay đầu. Thấy thế, tâm Cố Vân Yên đều nhắc tới cổ họng,“Khuynh Thành đi ra ngoài đi.”

Thẳng đến khi Hàm Nguyệt công chúa rời khỏi đây, Cố Vân Yên mới thở phào nhẹ nhõm.

Cố Vân Yên trợn mắt trừng người khởi xướng trước mặt, Tiêu Dục tà mị cười,“Trẫm đi đóng cửa đã, Yên nhi đừng vội!”

Cố Vân Yên:“.....”

“Ngâm lâu như vậy, chúng ta đổi chỗ đi.” Mỉm cười bế Cố Vân Yên ra khỏi thùng nước, động tác lưu loát lau khô hai người một phen, tiếp theo liền lăn đến trên giường của Cố Vân Yên.

Vừa nghĩ tới giờ này khắc này là đang ở trong khuê phòng của Cố Vân Yên, ở trên giường của nàng, cùng nàng làm chuyện phu thê thân mật, Tiêu

https://thuviensach.vn

Dục liền kích động khó có thể ức chế.

Hơn nữa, vừa trải qua chuyện Hàm Nguyệt công chúa náo loạn, hai người đều đang ở trong không khí cực kì khẩn trương, kích thích đầu óc phấn khởi lạ thường. Hiện nay mới va chạm một chút, liền khiến cho hai người động tình không thôi.

Đặc biệt thân mình hai người giao triền, bên tai là thanh âm yêu kiều cùng thở dốc của đối phương, thính giác cùng xúc giác đánh sâu vào đó chính liều thuốc kích tình tốt nhất thế gian này.

Thoáng chốc gió nổi mây trôi, tiếp theo mây mưa thất thường. Vào lúc Cố Vân Yên sắp nở rộ, Tiêu Dục lại ác độc thu binh, khiến cho Cố Vân Yên bị đặt giữa không trung, nửa vời khó chịu.

Cố Vân Yên khẽ cắn môi anh đào, ưm ưm mấy tiếng. Một đôi mị nhãn hàm xuân ngập hơi nước nhìn Tiêu Dục, như hoa lê trong mưa xuân.

Tiêu Dục cúi đầu ngậm đỉnh anh đào mê người kia vào trong miệng, dụ hoặc nói:“Yên nhi, cầu xin ta!”

Lúc này Cố Vân Yên đầu óc trống rỗng, chính là vâng theo cảm thụ của thân mình,“Cầu ngươi.....”

“Cầu ai?” Tiêu Dục không thuận theo, không buông tha.

“Hoàng thượng ~”

“Kêu têntrẫm.” Tiêu Dục nhanh chóng đáp.

“Tiêu Dục, cầu ngươi.....”

Tiếng gọi kiều kiều nhu nhu nhất thời làm cho Tiêu Dục sĩ khí tăng vọt, lập tức đề thương ra trận, ở trên lãnh thổ của mình tùy ý rong chơi. Ngay sau đó, khúc ca khải hoàn thản nhiên vang lên.

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc nụ hoa cũng nở rộ ra xinh đẹp vô cùng.

https://thuviensach.vn

Chương 148

Bên trong một mảnh sắc xuân, thẳng đến nửa đêm mới nghỉ. Có lẽ vì ở khuê phòng Cố Vân Yên, lần này Tiêu Dục thật là dũng mãnh, giống như sói bị đói khát thật lâu, hận không thể ăn sạch sẽ Cố Vân Yên.

Trời còn chưa sáng, Tiêu Dục liền rời giường, tự giác mặc quần áo. Bên cạnh vang lên thanh âm huyên náo, Cố Vân Yên trở mình tiếp tục ngủ, từ lúc mới xong việc đến bây giờ bất quá mới ngủ được hai canh giờ. Người bị bị ép buộc đến nửa đêm lúc này làm sao có thể không buồn ngủ.

Tiêu Dục sửa sang lại thỏa đáng, ánh mắt ôn nhu chăm chú nhìn dung nhan khi ngủ của Cố Vân Yên một hồi. Sau đó nhẹ nhàng hạ xuống một nụ hôn lên trán nàng, ôn nhu nói nhỏ,“Trẫm phải đi về vào triều sớm. Yên nhi cứ ngủ tiếp đi. Ở cùng nhạc phụ dùng xong ngọ thiện rồi hồi cung cũng được.”

Cố Vân Yên buồn ngủ đến nổi không nhấc được mi mắt, mí mắt giống như nặng ngàn cân. Đều là do quá mệt mỏi, nàng chỉ cong môi ưm một tiếng, xem như đáp lại lời Tiêu Dục.

Thật quyết tâm mới có thể rời tầm mắt khỏi gương mặt nàng, hắn liền không chần chờ ra khỏi Cố phủ, giục ngựa chạy nhanh về hoàng cung để vào triều sớm. Có điều dù nhanh cớ nào vẫn là bị muộn.

Ngoài Khải Nguyên điện, văn võ bá quan đều đã có mặt, lúc này đứng thành từng nhóm to nhỏ tụ đầu nói chuyện.chờ một hồi lâu, không khỏi có ít quan viên kiềm chế không được hỏi Cố Cẩn,“Cố huynh, hôm qua Hoàng thượng bồi Hoàng hậu nương nương về thăm phủ, hôm nay lâm triều liền

https://thuviensach.vn

trễ hơn chút so với trong ngày thường. Cố huynh có biết Hoàng thượng là vì chuyện gì mà trì hoãn?”

Đây là lần đầu tiên Tiêu Dục phá lệ thiết triều muộn. Cố Cẩn cũng đang tự buồn bực đây, hắn nào biết được Tiêu Dục là vì cái nguyên nhân gì mà bị muộn, liên tục lắc đầu nói:“Hành tung của Hoàng thượng, làm sao thần tử như chúng ta có khả năng do thám biết được.”

Cố Cẩn vừa dứt lời, liền có quan viên nịnh nọt lấy hắn làm trung tâm vây thành một vòng, nhân cơ hội nịnh bợ,“Cố huynh khiêm tốn. Chúng ta như vậy thì thôi, nhưng ngài thì không giống. Ngài là phụ thân của Hoàng hậu nương nương, là quốc trượng của Đại Thiên, thân phận tôn quý cỡ nào, không phải chúng ta có thể so được.”

Cố Cẩn xua tay, thần sắc đen tối không rõ,“Cố mỗ sợ hãi, Lý huynh quá đề cao.”

Công bộ Thị lang cũng đang muốn học theo Lý đại nhân vuốt mông ngựa, lại nghe được từ bên trong có tiếng tiểu thái giám cao giọng hô, tuyên văn võ bá quan vào triều, đành phải dừng tâm tư.

Lúc này Cố Cẩn liền cất bước vào Khải Nguyên điện, không hề để ý tới những người vây quanh mình. Văn thần võ tướng mang theo một lòng tràn đầy nghi hoặc vào triều, lại không ai dám hỏi Tiêu Dục một câu nửa chữ nào.

Cố phủ

Triệu thị dẫn nha đầu Phù Vu uyển của đến Cố Vân Yên, thấy Thị Họa canh giữ ở ngoài cửa, hòa nhã nói:“Yên nhi còn chưa có tỉnh lại sao?”

Dù là người làm việc trầm ổn như Thị Họa, lúc này cũng hơi có chút chột dạ cúi thấp đầu, nhẹ giọng nói:“Hồi phu nhân, chủ tử còn chưa tỉnh lại.”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên từ trước đến nay đều không phải bừa bãi. Trước khi vào cung, mặc dù Triệu thị luôn mãi nói không cần nàng ngày ngày sáng sớm phụng dưỡng, nhưng Cố Vân Yên vẫn là kiên trì mỗi ngày dậy sớm, ở trước mặt Triệu thị tẫn hiếu, chưa từng có ngày nào khác thường. Sao hôm nay lại ngủ trầm như vậy, giờ Thìn còn chưa tỉnh lại?Triệu thị mặt lộ vẻ nghi ngờ, nỉ non nói:“Yên nhi hôm nay là làm sao vậy?” lại nhìn về phía Thị Học,“Yên nhi ở trong cung cũng như thế sao?”

Thị Họa lắc đầu, mở to hai mắt nói dối,“Chưa từng như thế. Có lẽ là hôm qua cùng lão gia phu nhân gặp lại, chủ tử nhất thời vui mừng quá mức nên không buồn ngủ, thẳng đến khuya mới ngủ được, cho nên ngủ quên.”

Triệu thị gật đầu,“Là vậy sao. Như vậy cứ để nàng nghỉ cho khỏe đi. Chỉ cần không chậm trễ canh giờ hồi cung là được.”

Nói xong lại mang theo người hầu rời đi. Thị Họa nhìn thân ảnh Triệu thị rời đi thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói dối thật đúng là không dễ dàng.

Nếu nói lúc đầu Thị Họa không biết là chuyện gì xảy ra còn được, nhưng nếu là sau đó lại còn không biết, dù là đứa ngốc cũng sẽ không tin tưởng.

Khi Cố Vân Yên tắm rửa, Thị Họa liền nhận thấy được bên trong có khác thường, sau đó hai người hết sức triền miên tạo ra chút động tĩnh, người luôn hầu hạ Cố Vân Yên như Thị Hoa sao còn có thể không rõ bên trong là cảnh tượng gì. Chỉ cần dùng đầu ngón chân cũng có thể biết Hoàng thượng đi rồi quay lại.

Chờ Cố Vân Yên tỉnh dậy mới giật mình phát hiện lúc đó đã là mặt trời lên cao, nhất thời âm thầm phiền não. Đến khi nghe Thị Họa nói lúc sáng Triệu thị đã tới Phù Vu uyển, lại hối hận không thôi, hạ quyết tâm đợi đến sau khi hồi cung sẽ lạnh nhạt với Tiêu Dục mấy ngày, đỡ cho mỗi lần hắn đều triền miên không dứt. Cứ như thế, sao nàng có thể chịu nổi?

https://thuviensach.vn

Một phen trang điểm ăn mặc xong, điểm tâm cũng lược đi. Canh giờ này đã có thể trực tiếp ăn cơm trưa, vì thế liền dẫn theo vài người đi Phù Cúc uyển dùng cơm trưa với Triệu thị.

Cơm trưa qua đi không lâu, thị vệ tiến đến báo, nghi giá trong cung phái tới nghênh đón đám người Cố Vân Yên hồi cung đã chờ ở trước cửa Cố phủ. Cố Vân Yên cùng Triệu thị, Từ thị từ biệt một phen rồi khởi giá hồi cung. Lúc này còn mang theo Linh nhi về trong cung ở mấy ngày. Đối với chuyện này, cao hứng nhất chính là Thái tử.

Cho tới bây giờ hắn vẫn luôn cố gắng dỗ biểu muội tiến cung, nay cuối cùng được như nguyện, trong lòng vui mừng khôn kể. Trên đường hồi cung, khóe mắt đuôi lông mày hắn đều là ý cười nồng đậm.

Biết Cố Vân Yên đã trở về Phượng Nghi cung, Tiêu Dục phê xong một chồng tấu chương, không có trì hoãn khắc nào lập tức tâm tình sung sướng cất tiếng:“Bãi giá Phượng Nghi cung.”

Mới có nửa ngày không thấy Cố Vân Yên, hắn liền nhớ nhung được ngay. Nay là càng si mê Cố Vân Yên, phía sau Lưu Đức Phúc nhắm mắt theo đuôi, thầm nghĩ: Chủ tử gia thật sự là tình cảm cắm rễ sau rồi a, theo tình hình trước mắt, quả nhiên là một ngày cũng không thể cách xa Hoàng hậu nương nương nha.

Gian ngoài Phượng Nghi cung, Cố Vân Yên khuôn mặt thả lỏng dựa trên quý phi. Thị Hạo ở một bên hầu hạ mát xa, thủ pháp thuần thục xoa bóp huyệt vị phần eo của Cố Vân Yên.

Trải qua một phen mát xa của Thị Họa, đau nhức trên lưng cuối cùng cũng bớt đi không ít. Cố Vân Yên phát ra một tiếng thở dài thoải mái. Lúc này nghe được bên ngoài truyền đến tiếng tiểu thái giám hô vang,“Hoàng thượng giá lâm!”

https://thuviensach.vn

Dù vậy, Cố Vân Yên vẫn bất vi sở động, thậm chí thu lại tươi cười trên mặt. Tiêu Dục tiến vào trong phòng liền phát hiện Cố Vân Yên khác với ngày thường.

Trong con ngươi hiện lên nghi hoặc, đi tới trước mặt Cố Vân Yên, ngồi xuống vị trí trống trên tháp, cười nói:“Yên nhi đã về rồi.”

Cố Vân Yên mặt không chút thay đổi, từ xoang mũi phát ra một cái “Ừm”. Lần đầu tiên thấy Cố Vân Yên lãnh đạm với mình như thế, Tiêu Dục lập tức biết nhất định là đã xảy ra cái chuyện gì mà hắn không biết. Đang muốn mở miệng hỏi thì Cố Vân Yên đứng lên, chầm chậm đi vào nội thất.

Tiêu Dục đành phải lấy lui làm tiến hỏi Thị Họa “Chủ tử ngươi làm sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì?”

Thị Họa nhìn thoáng qua Cố Vân Yên trong nội thất, trù trừ nói:“Hôm nay chủ tử ở Cố phủ ngủ quên, cho đến khi mặt trời lên cao mới dậy. Phu nhân.....còn hỏi thăm qua.”

Nghe vậy, Tiêu Dục chỉ cần suy nghĩ một lát liền có thể sáng tỏ Cố Vân Yên vì sao khác thường như thế. Tìm được nguyên nhân khiến nàng bực bội, Tiêu Dục lúc này nhấc chân đi vào nội thất.

Ôm ngang người nàng, khuôn mặt ôn hòa nói:“Yên nhi giận trẫm? Đều là trẫm không tốt, Yên nhi chớ tức giận được không?”

Cố Vân Yên hơi hơi dùng lực cũng không có thể tránh khỏi vòng ôn của Tiêu Dục, đơn giản xoay người đi không chịu nhìn thẳng hắn. Tiêu Dục thấy nàng vẫn còn giận,“Trẫm biết Yên nhi khó có được một chuyến về thăm Cố phủ, lại ở trước mặt nhạc mẫu thất thố như vậy nên trong lòng nhất định là không không vui. Là trẫm không tốt, tối hôm qua không nên quấn quýt si mê ngươi như vậy. Nhưng là tại mỗi khi trẫm gần gũi thân mình ngươi liền kiềm chế không nổi. Ai kêu Yên nhi đẹp đến mức khiến trẫm mê đắm đến thần hồn điên đảo như vậy.”

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên xoay đầu lại, mị nhãn liếc qua, oán trách:“Hoàng thượng chớ có không đứng đắn như vậy. Hiện tại nô tì là thật sự giận. Không muốn ngài lần sau vẫn giống như vậy, dây dưa không dứt đánh mất nặng nhẹ. Nô tì quyết định sau này cứ nửa tháng mới cho phép ngài gần người.”

Tiêu Dục vừa nghe, tươi cười trên mặt liền đông cứng. Nay hắn đúng là đang lúc ăn ngon biết vị, trong lòng càng muốn cùng Cố Vân Yên thân cận nhiều hơn, chưa từng nghĩ lại bị báo cho biết sau này cả nửa tháng cũng chỉ thể nhìn mà không thể đụng vào.

Đây là chuyện làm người ta khó có thể chấp nhận đến cỡ nào. Thật giống như bày trước mặt ngươi một mâm mỹ thực ngươi thích ăn nhất nhưng ngươi chỉ có thể trơ mắt nhìn mà không thể dùng. Nghe nó phát ra mùi, lại chỉ có thể cắn răng chống lại dụ hoặc của nó, mà không thể ăn no. Ngẫm lại đây cũng là chuyện tàn nhẫn đến cỡ nào.

“Trẫm cam đoan lần tới chắc chắn tiết chế. Hiện tại lần này Yên nhi đừng để trong lòng được không?” Tiêu Dục có ý tìm đường sống.

Khổ nỗi Cố Vân Yên là quyết tâm, kiên trì nói:“Hoàng thượng nếu là cảm thấy nửa tháng không thích hợp, vậy liền sửa thành một tháng đi.”

Tiêu Dục đành phải nhận mệnh:“Vậy cứ làm theo Yên nhi nói, nửa tháng thì nửa tháng đi.”

Ngoài cửa mọi người không rõ trạng huống đều khó hiểu, vì sao Hoàng thượng khi đi vào là vẻ mặt mỉm cười, khi đi ra mặt lại đen thành đáy nồi. Nhón cung nhân thận trọng hầu hạ, đều là câm như hến, ngay cả thở cũng không dám thở mạnh.

Sau mấy ngày, Tiêu Dục hàng đêm ôm Cố Vân Yên ngủ chay, lúc ban đầu lăn qua lộn lại vẫn ngủ không được. Cứ như vậy hai ba hồi, cả người khô nóng chỉ có thể đứng lên dùng nước lạnh tắm rửa.

https://thuviensach.vn

Cứ như thế, cung nhân hầu hạ bên cạnh cuối cùng là sáng tỏ nguyên nhân vì sao đã nhiều ngày nay Hoàng thượng âm tình bất định. Có điều mọi người cũng coi như không biết, trừ phi là chán sống. Nếu không ai dám đi chạm vào nghịch lân của thiên tử?

Hoàng hôn hôm nay, hai người dùng bữa xong, cùng ngồi ở tháp quý phi nghỉ ngơi. Ngồi nghỉ nghỉ, bàn tay to của Tiêu Dục khoát trên eo Cố Vân Yên liền bắt đầu không thành thật, vuốt ve khi mạnh khi nhẹ, thỉnh thoảng còn vẽ lượn vòng vài cái.

Biết Tiêu Dục nhịn gần mười ngày nay cũng không dễ, Cố Vân Yên hiện nay cũng không nhẫn tâm như ngày đó đã nói, cũng ỡm ờ mặc hắn nháo.

Nhận thấy được Cố Vân Yên buông lỏng, Tiêu Dục trong lòng mừng rỡ, vội vàng tăng thêm động tác trên tay. Hai người mấy ngày chưa từng thân thiết, rất nhanh liền rối loạn hô hấp.

Tiêu Dục so với Cố Vân Yên càng nặng, hưng phấn đến mức hơi hơi phát run. Bàn tay to trùm lên một bên căng tròn đẫy đà xoa nắn, nội tâm hò hét suy nghĩ muốn càng nhiều hơn. Vừa định đưa tay cởi váy Cố Vân Yên, tay trái hắn còn đang ở trên không trung lại nghe được thanh âm gần đây nơi nào cũng nghe được kia.

“Mẫu hậu mau nhìn! Khuynh Thành bắt được một con bướm đủ màu sắc, rất đẹp a...” Chưa thấy người đâu đã nghe tiếng vào trước.

Tiêu Dục không cam lòng buông tay ra khỏi nơi mềm mại kia, nhưng trước khi Khuynh Thành công chúa tiến vào cũng đành thu tay lại.

https://thuviensach.vn

Chương 149

Cố Vân Yên mặt mày như phù dung, tay chân lưu loát sửa sang lại một chút quần áo, nhìn con bướm trong tay Hàm Nguyệt công chúa, "Khuynh Thành lại đây, cho mẫu hậu nhìn con bướm nào."

Hàm Nguyệt công chúa cười tủm tỉm chạy vội tới trước mặt Cố Vân Yên, đưa con bướm trong tay về hướng Cố Vân Yên, tự hào nói:"Xinh đẹp không! Đây là tự Khuynh Thành bắt đó."

Nếu đặt ở tình huống bình thường, nghe được Hàm Nguyệt công chúa nói như vậy, Tiêu Dục chắc chắn cười phụ họa, khen ngợi bảo bối của mình một phen. Nhưng lúc này vừa bị phá hư chuyện tốt, hắn đang rất buồn bực, nào có tâm tình đi hùa theo với kẻ "đầu sỏ gây nên" là Hàm Nguyệt công chúa đây.

Cố Vân Yên nhẹ nhàng hôn một cái trên khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn của Hàm Nguyệt công chúa, mặt mày hớn hở động viên:" Rất đẹp! Khuynh Thành của chúng ta thật lợi hại, có thể bắt được con bướm xinh đẹp như vậy. Mẫu hậu lần đầu tiên thấy con bướm đẹp như vậy đấy!"

Khuynh Thành công chúa nở nụ cười thật tươi, giương cái cằm nhỏ lên, cực kì vui mừng. Bỗng nhiên phát giác hôm nay phụ hoàng có chút không đúng, sao nhìn mình tiến vào mà một chút phản ứng cũng không có?

"Phụ hoàng, ngài làm sao vậy? Ngài mất hứng sao?" Khuynh Thành công chúa chuyển thân mình, kéo cánh tay Tiêu Dục hỏi.

Nam nhân dục cầu bất mãn có thể cao hứng được đến thế nào đây? Nếu kẻ phá chuyện tốt của hắn không phải Hàm Nguyệt công chúa, mà là người

https://thuviensach.vn

bên ngoài chỉ sợ hiện tại đã không còn ở trên đời này rồi.

Tiêu Dục hơi hơi cúi đầu, nhìn khuôn mặt phấn điêu ngọc trác của Khuynh Thành công chúa, chung quy không đành lòng trách cứ trái tim nhỏ của mình, chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài, sau đó ôm lấy Hàm Nguyệt công chúa, thương tiếc nói:"Phụ hoàng không có việc gì, Khuynh Thành lại đi Ngự Hoa viên bắt bướm?"

"Vâng! Mới vừa rồi ta cùng Diễm ca ca, biểu ca, Quý ca ca, bốn người cùng đi bắt bướm. Vốn Thái tử ca ca cũng đi, sau đó biểu tỷ nói hôm nay muốn luyện võ công nên Thái tử ca ca đi cùng biểu tỷ."

Linh nhi tuy là thân con gái nhưng không yêu thích nữ hồng, ngược lại đối với võ nghệ rất là ham thích, cho nên liền xin Cố Trì giáo dạy nàng võ nghệ. Ban đầu Cố Trì cũng không đồng ý, sau lại không chịu nổi Linh nhi quấn người, đành phải đồng ý dạy nàng một ít võ công cơ bản, coi như dùng để phòng thân.

Tiêu Dục nghe vậy âm thầm buồn cười,"Thái tử ca ca của ngươi là thái tử, là người kế thừa ngôi vị hoàng đế trong tương lai. Mấy chuyện như đuổi hoa bắt bướm, Diễm ca ca cùng biểu ca ngươi cùng với tiểu tử Quý gia kia đều làm được, duy chỉ có Thái tử ca ca ngươi là không thể làm. Cho nên, sau này Khuynh Thành cũng đừng gọi Thái tử ca ca ngươi đi bắt bướm nữa."

Hàm Nguyệt công chúa ngoan ngoãn gật đầu, tuy rằng nàng không biết thái tử cùng vài cái ca ca kia khác nhau cái gì, nhưng nàng biết hoàng đế thì chỉ một người có thể làm, tựa như của phụ hoàng nàng vậy.

"Trẫm còn có tấu chương muốn phê, liền về ngự thư phòng trước....." Tiêu Dục vừa nói vừa nhìn về phía Cố Vân Yên, rất có bộ dáng hy vọng Cố Vân Yên mở miệng giữ lại.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên làm bộ như nhìn không hiểu ánh mắt Tiêu Dục, cứ thuận theo lời hắn nói:" Vậy nô tì tiễn Hoàng thượng ra ngoài."

Tiêu Dục chưa từ bỏ ý định nói:"Mấy ngày nay cũng không có cái gì quan trọng, mấy tấu chương đó cũng không phải là phê lâu lắm."

Cố Vân Yên không để ý tới mất mát cùng ai oán trên mặt Tiêu Dục, làm bộ đứng dậy từ trên tháp.

Tiêu Dục thấy được sự tình đã khong thể thay đổi, liền không để Cố Vân Yên đưa tiễn,"Yên nhi không cần đứng dậy đưa tiễn, ở trong phòng cùng Khuynh Thành đi."

Tiêu Dục vẫn không quên tính toán trong lòng, sáng mai kiểu gì cũng phải hoàn thành chuyện hôm nay đang tiến hành dang dở. Có thể thấy được nam nhân dục cầu bất mãn là đáng sợ cỡ nào.

Buổi trưa hôm sau, Tiêu Dục đúng giờ đến Phượng Nghi cung cùng Cố Vân Yên dùng cơm trưa. Ngoài Tiêu Dục, Cố Vân Yên còn đặc biệt gọi hai thư đồng của Thái tử là Cố Lăng và Quý Minh Hiên lưu lại dùng cơm trưa. Vì thế hôm nay Phượng Nghi cung có vẻ đặc biệt náo nhiệt.

Đương nhiên, nàng cùng Tiêu Dục ngồi một bàn, Thái tử dẫn mấy tiểu tử kia ngồi một bàn, miễn cho ngồi cùng bàn với Tiêu Dục khiến hai người Cố Lăng và Quý Minh Hiên câu nệ, ngược lại không thoải mái.

Dùng xong bữa trưa, Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên đánh cờ, mà mấy tiểu tử kia khó có khi tụ cùng một chỗ, tất nhiên là chơi đến bất diệc nhạc hồ. Trong chốc lát chơi diều hâu bắt gà con, trong chốc lát lại chơi chúng ta đều là đầu gỗ, ngươi truy ta đuổi, không biết mệt mỏi.

Sau đó Thái tử đề nghị muốn chơi trò chơi cưới tân nương tử, Hàm Nguyệt công chúa liên thanh đóa ứng. Cố lăng cùng Quý Minh Hiên thấy Hàm Nguyệt công chúa vui vẻ như vậy, cũng gật đầu đồng ý.

https://thuviensach.vn

"Ta cùng biểu muội một đôi đi, như thế nào?" Thái tử lên tiếng, ai còn dám tranh với hắn? Kỳ thật cũng không có người muốn tranh cùng hắn. Bởi vì Tứ hoàng tử so với Linh nhi nhỏ hơn, đối với trò chơi này cũng không cảm thấy quá hứng thú. Mà Cố Lăng cùng Quý Minh Hiên sao? Tâm tư đều nhớ thương Hàm Nguyệt công chúa, cho nên mọi người đều nhanh chóng nhất trí.

Nhưng chuyện kế tiếp lại khiến cho người ta đau đầu, chỉ vì Quý Minh Hiên cùng Cố lăng đều muốn cùng Hàm Nguyệt công chúa ngoạn chơi trò cưới tân nương tử này. Hai người ai cũng không chịu nhường.

Thái tử rất là buồn bực, vì sao hai người trong ngày thường luôn bình tĩnh ổn trọng như vậy, hôm nay liền tích cực chấp nhất thế kia, không thể nhường nhau một chút sao?

Vẫn là Hàm Nguyệt công chúa thông minh, lúc này liền vui vẻ nói:"Biểu ca cùng Quý ca ca nhìn như vậy coi được không? Hai người các ngươi đều muốn cùng Khuynh Thành chơi trò này, vậy Khuynh Thành liền cùng từng người các ngươi chơi một lần."

Quý Minh Hiên cùng Cố Lăng nhìn nhau, tựa hồ cũng không thể nghĩ ra phương pháp giải quyết tốt hơn, vì thế lần lượt gật đầu.

Mấy người thống nhất rồi, lúc này cao hứng phấn chấn bắt đầu trò chơi. Chỉ có Tứ hoàng tử ngồi ở trên cỏ, cầm đao nhỏ chuyên chú tước kiếm gỗ, trên mặt đều rất tập trung.

Nghe trong viện truyền tới tiếng cười nói hoan hô, Cố Vân Yên cùng Tiêu Dục tâm tình thật tốt, chợt nghe Tiêu Dục nói:" Các hoàng nhi chơi vui như thế, không bằng Yên nhi cũng cùng trẫm vui đùa một chút đi?"

Cố Vân Yên nâng mày, hưng trí dạt dào nói:"Không biết Hoàng thượng muốn chơi như thế nào?"

https://thuviensach.vn

"Trẫm biết lúc này Yên nhi là quyết tâm muốn vắng vẻ trẫm, nhưng vừa nghĩ tới còn phải mấy ngày nữa, mới có thể được "âu yếm" Yên nhi, trong lòng trẫm thật sầu muộn, toàn thân đều bứt rứt."

Cố Vân Yên từ chối cho ý kiến, chỉ là mỉm cười không nói, một bộ dáng "Đó là ngươi tự tìm".

Tiêu Dục hạ xuống một quân cờ, từ từ nói:"Trẫm cùng Yên nhi đánh cờ, nếu là có thể thắng Yên nhi ba ván liên tục, ngươi phải làm theo lời trẫm một hồi, như thế nào?"

Cố Vân Yên lập tức không thuận theo nói:"Hoàng thượng kì nghệ cao siêu, có thể nói là đánh đâu thắng đó không gì cản nổi. Nô tì cùng ngài đánh cờ cho tới nay, trừ khi ngài cố ý thả ra, sẽ không thắng nổi một ván. Ngài không biết là đề nghị này rất không công bằng sao?"

Tiêu Dục khóe miệng mang ý cười,"Trẫm biết kì nghệ của Yên nhi không bằng trẫm. Chỉ là trẫm nói chưa xong thôi. Vì công bằng, mỗi ván trẫm đều cho ngươi đi trước ba nước. Nếu như thế Yên nhi vẫn thua trẫm, vậy mấy ngày "cấm thực" còn lại kia coi như xóa bỏ."

Cố Vân Yên nghe Tiêu Dục nói xong, chần chờ một hồi suy nghĩ xem có nên chấp nhận đề nghị của Tiêu Dục hay không.

"Như thế nào? Yên nhi đối với kì nghệ của chính mình không có tin tưởng đến vậy sao? trẫm đã đáp ứng cho ngươi ba nước, ngươi còn lo lắng không thắng được trẫm?" Tiêu Dục nói xong giả bộ đáng tiếc nói:"Aiz, trẫm vốn muốn nói là cho ngươi hai nước, nhất thời nói nhanh liền nói thành ba nước. Đang hối hận không thôi đây. Không nghĩ tới Yên nhi còn không biết quý trọng thời cơ, cứ như vậy mà bỏ lỡ."

Cố Vân Yên biết rõ hắn dùng là phép khích tướng, nhưng vẫn nhịn không được nóng lòng muốn thử. Muốn nhìn một chút xem chính mình có thể vì được Tiêu Dục thả ba nước mà thắng hắn hay không.

https://thuviensach.vn

Lập tức gật đầu đáp:" Được! Nô tì nguyện ý cùng Hoàng thượng chơi trò này. Có điều... Hoàng thượng thật tự tin là dù như vậy mà vẫn có thể thắng nô tì sao?"

Tiêu Dục như ra vẻ vỗ ngực, tự tin nói:"Trẫm không đánh trận nào mà không nắm chắc, trẫm tự tin có thể thắng được Yên nhi."

"Được rồi, Hoàng thượng nói cũng đúng. Nhưng mọi việc luôn luôn có ngoại lệ, vạn nhất Hoàng thượng thua thì sao, lại làm như thế nào?"

Tiêu Dục suy tư một hồi,"Tuy rằng trẫm cảm thấy ngoại lệ Yên nhi nói sẽ không phát sinh, nhưng vì để công bằng, cũng nên cho Yên nhi cái phần thưởng đi. Nếu là Yên nhi may mắn thắng trẫm, trẫm sẽ cho phép ngươi một chuyện, chỉ cần là trẫm có đủ khả năng."

"Vậy chúng ta liền nhìn xem, đến tột cùng là ai hơn ai." Cố Vân Yên so với Tiêu Dục tự tin cũng không kém.

Hai người ý chí chiến đấu sục sôi bắt đầu đánh cờ. Tiêu Dục bố cục xảo diệu, giấu diếm sát khí. Cố Vân Yên thận trọng, thiết hạ cạm bẫy. Ngươi tới ta đi, chém giết lẫn nhau. Sau khi Tiêu Dục cho Cố Vân Yên đi trước ba nước, cục diện cũng không hề nghiêng về một phía. Cố Vân Yên vẫn không được bao nhiêu lợi, chỉ có thể cam đoan không bị Tiêu Dục ăn ngay cả xương cốt cũng không chừa. Cố Vân Yên dựa vào ba quân cờ Tiêu Dục cho kia, đau khổ chống trả nửa buổi, nhưng cuối cùng vẫn là thua ở dưới tay Tiêu Dục.

Tiêu Dục sung sướng nói:"Yên nhi đã thua hai ván. Nếu ván này lại để trẫm thắng, vậy... Đêm nay Yên nhi đã có thể mặc trẫm "Xử trí"."

Cố Vân Yên không phục,"Hoàng thượng không phải còn chưa thắng sao, nói cái đó không khỏi còn quá sớm."

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên lại triển khai chém giết lần ba. Nhưng tình hình của Cố Vân Yên không mấy lạc quan. Nếu cứ phát triển như vậy đi xuống, không cần hai khắc nữa, Tiêu Dục liền có thể tiêu diệt được Cố Vân Yên.

Cố Vân Yên âm thầm sốt ruột, nghĩ như thế nào mới có thể chuyển bại thành thắng. Nàng còn mon ngóng phần thưởng Tiêu Dục hứa đây, sao có thể dễ dàng thua được. Ván cuối cùng này nhất định thế nào cũng không thể cho Tiêu Dục thắng, bỗng nhiên trong lòng nghĩ ra một kế sách.

Hôm nay Cố Vân Yên mặc là váy dài thắt ngang ngực. Chỉ thấy nàng vừa kéo kéo váy vừa gắt giọng:"Hôm nay càng ngày càng nóng bức."

Nguyên bản là trên ngực như ẩn như hiện, trải qua động tác như vậy của nàng, thoáng chốc liền có xu thế mát mẻ. Động tác đặt cờ của Tiêu Dục lúc này hơi hơi dừng một chút, ánh mắt cũng không tự chủ được chuyển qua trên người Cố Vân Yên.

"Ngồi hồi lâu, thắt lưng thật mỏi, nô tì nằm xuống chút. " Nói xong, tùy ý nghiêng người nằm xuống.

Tiêu Dục từ góc độ này nhìn lại, vừa vặn có thể thấy được phong cảnh vô cùng kiều diễm bên trong của nàng. Tiêu Dục không rời nổi tầm mắt khỏi nàng, quân cờ trên tay cũng tùy ý hạ xuống.

Cố Vân Yên chỉ tùy ý làm vài cái tư thế quyến rũ, liền khiến Tiêu Dục mê thất điên bát đảo. Tiêu Dục tâm viên ý mã làm sao còn có tâm tư cân nhắc ván cờ.

Gian kế thực hiện được, Cố Vân Yên thừa dịp Tiêu Dục xuân tâm nhộn nhạo thì ăn vài quân cờ của hắn, thầm nghĩ: Anh hùng khó qua ải mỹ nhân, xem ra lời này một chút cũng không giả.

https://thuviensach.vn

Đợi đến khi Tiêu Dục phục hồi tinh thần lại cũng đã muộn. Chỉ vì lúc này thế trận của hắn đã mất, còn muốn thắng là tuyệt đối không có khả năng.

Cố Vân Yên ngồi nghiêm chỉnh, để ý khép khép váy, khiêu khích nói:"Nô tì nói đúng không, mọi việc luôn luôn có ngoại lệ."

Lúc này Tiêu Dục đã sớm biết Cố Vân Yên là sử dụng mỹ nhân kế với mình, cười khổ nói: "Chỉ có nữ tử cùng tiểu nhân là khó dưỡng."

https://thuviensach.vn

Chương 150

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Cố Vân Yên cong môi, sóng mắt lưu chuyển, cười quyến rũ,"Thắng bại là chuyện thường của binh gia. Hoàng thượng cũng chớ quá mức hơn thua. Hơn nữa, Hoàng thượng là ngôi cửu ngũ, miệng vàng lời ngọc, chắc là sẽ không thất hứa phần thưởng ngài đã ưng thuận đâu nhỉ!"

Tiêu Dục bất đắc dĩ thu thập xong quân cờ đặt qua một bên, ngay sau đó sóng mắt đưa tình nói:"Trẫm nhất ngôn cửu đỉnh, chuyện đã đáp ứng Yên nhi sao lại nuốt lời. Huống hồ... Nếu trẫm có thể cho ngươi, còn có cái gì là trẫm luyến tiếc đâu?"

Phản ứng của Tiêu Dục trước sau chênh lệch thật lớn, làm cho Cố Vân Yên nhất thời không biết phản ứng ra sao, mắt phượng như làn thu thủy mờ mịt nhìn hắn.

Nhìn đến mức Tiêu Dục thiếu chút nữa không kiềm chế được chính mình, thầm nghĩ không quan tâm gì nữa đè người xuống hảo hảo luyến ái một phen. Sau khi hít sâu vài cái mới áp chế cuồng niệm vừa rồi ở trong lòng, khàn khàn giọng nói:"Yên nhi, chớ dùng ánh mắt câu hồn như vậy nhìntrẫm. Ngươi phải biết rằng ngươi đang cho trẫm là dụ hoặc làm cho người ta khó có thể kháng cự, trẫm cực kì mê luyến bộ dáng quyến rũ lại thanh thuần này của ngươi."

Cố Vân Yên phút chốc thu hồi ánh mắt, sắc mặt đỏ bừng thẹn thùng nói:"Hoàng thượng càng ngày càng như sói đói, lại học biểu hiện của cái đồ háo sắc."

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục nắm tay lại che miệng làm bộ ho khan hai tiếng, nhìn thật nhanh lướt qua Lưu Đức Phúc cùng với Thị Họa đang thủ ở ngoài cửa, đánh giá khoảng cách, suy đoán bọn họ có nghe được lời nói phóng đãng vừa rồi của hắn hay không.

Thua mất cơ hội vừa rồi, thấy hôm nay bản thân là không thể được như nguyện, chỉ có thể nghĩ sang việc khác,"Yên nhi cứ nghĩ xem, muốn đòi trẫm vật gì?"

"Nô tì nhất thời còn chưa nghĩ ra, Hoàng thượng để nô tì ngẫm lại. Đây chính là phần thưởng nô tì "Nhọc lòng" thắng được, nô tì cũng không thể tùy tùy tiện tiện lãng phí."

Tiêu Dục gật đầu, "Ừ! Vậy Yên nhi cứ ngẫm lại cho kĩ, trẫm về ngự thư phòng xử lý chính sự trước. Đợi ngươi nghĩ tốt rồi, lúc nào cũng có thể nói trẫm thực hiện lời hứa."

"Vậy nô tì đưa Hoàng thượng ra ngoài." Nói xong liền đứng dậy, đưa Tiêu Dục đến cửa đại điện mới quay trở vào.

Ban đêm, Tiêu Dục vẫn như các đêm trước, ôm lấy ôn hương nhuyễn ngọc trong ngực, vừa ngọt ngào lại như tra tấn mà vượt qua thêm một buổi tối.

Sáng sớm vào triều, Tiêu Dục vẫn cứ một lòng nhớ tới chuyện chưa thực hiện được kia.

Trong Khải Nguyên điện, Tiêu Dục mất hồn mất vía ngồi trên long ỷ, nghe vài cái nguyên lão tam triều tóc hoa râm hay thậm trí là đã bạc phơ đang nói đến chuyện thi Hương, miệng đều là [chi, hồ, giả, dã], mỗi người hăng say phát biểu ý kiến của mình.

Chờ bọn hắn nói đến miệng đắng lưỡi khô, mặt đỏ tai hồng mới phát hiện Hoàng thượng ở trên kia căn bản vốn không có chú ý nghe bọn họ nói

https://thuviensach.vn

cái gì, chỉ liên tiếp nhìn chằm chằm Cố Cẩn.

Mọi người tò mò vì sao Hoàng thượng hôm nay nhìn chằm chằm vào Cố Cẩn, hay là Cố Cẩn hôm nay cùng ngày thường có cái gì khác biệt. Vì thế mọi người đều đem tầm mắt chuyển qua trên người Cố Cẩn.

Cố Cẩn tất nhiên cũng phát hiện hành động khác thường của Tiêu Dục. Dưới sự chú ý của văn võ bá quan, chỉ có thể kiên trì bước ra khỏi hàng, khom người ôm quyền:"Vi thần ngu dốt, xin hỏi Hoàng thượng, hôm nay vi thần có gì không ổn?"

Tiêu Dục đắm chìm ở trong trầm tư của bản thân, nhất thời chưa thể phục hồi lại tinh thần.

Không thấy được quân chủ có phản ứng gì, Cố Cẩn nghi hoặc, chỉ phải nâng giọng gọi:"Hoàng thượng?"

Cuối cùng bây giờ Tiêu Dục mới bị Cố Cẩn gọi hồi thần, lúc này cao giọng trả lời:"Hả? Cố ái khanh gọi trẫm có chuyện gì?"

Cố Cẩn thật buồn bực, cuối cùng lại chỉ có thể nói một câu,"Thần không có gì khải tấu."

"Nếu là vô sự, vậy liền bãi triều đi, chuyện thi Hương bàn sau." Nói xong, hắn đứng dậy đi về sau điện.

Hạ triều, Cố Cẩn đang muốn như thường ngày cùng các đồng liêu thân thiết rời đi, không ngờ chân còn chưa có bước ra khỏi Khải Nguyên điện, đã bị Lưu Đức Phúc mời trở về.

Cố Cẩn tiến vào ngự thư phòng, vừa định quỳ xuống hành lễ, đã bị Tiêu Dục cực kỳ khách khí ngăn cản,"Nhạc phụ chớ đa lễ, Lưu Đức Phúc bày chỗ."

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Cố Cẩn mờ mịt chẳng hiểu chuyện gì. Nguyên bản khi lâm triều thấy Tiêu Dục khác thường như vậy đã là có nhiều nghi vấn, nay thấy Tiêu Dục đối đãi khách khí như thế lại càng khó hiểu. Tiêu Dục lần đầu tiên ở ngự thư phòng bày ghế cho triều thần.

"Nhạc phụ a, lúc này trẫm mời ngài lại đây, là muốn kính nhờ ngài một việc, trẫm....."

Tiêu Dục nói còn chưa dứt, Cố Cẩn liền cuống quít đứng lên, kinh sợ nói:"Hoàng thượng, chớ chiết sát (như kiểu làm tổn thọ)vi thần, thân là thần tử, nhận lộc của vua, vì vua phân ưu chính là bổn phận. Có chuyện gì Hoàng thượng chỉ cần phân phó là được. Mặc dù là núi đao biển lửa, vi thần cũng không chối từ."

Nghe được Cố Cẩn nói vậy, Tiêu Dục ngược lại có chút không tiện mở miệng, chần chờ một lát mới dày mặt nói:"Nhạc phụ nói quá lời, lúc này chuyện trẫm muốn kính nhờ ngài không quan hệ với triều chính, mà là Yên nhi....."

Cố Cẩn hơi ngây người,"Yên nhi?"

"Ừ, hai ngày trước trẫm chọc giận Yên nhi, vẫn luôn tìm cách để Yên nhi tha thứ. Khổ nỗi vẫn không có cách, cho nên mới muốn mời nhạc phụ ra mặt, ở trước mặt Yên nhi nói giùm trẫm, để nàng đừng giận trẫm nữa."

Cố Cẩn nhìn đế vương luôn thong dong trấn định, thủ đoạn mạnh mẽ vang dội ở trước mặt, hiện nay bởi vì nữ nhi nhà mình mà bộ dáng co quắp bất an, chân tay luống cuống, chợt cảm thấy buồn cười.

"Đều do vi thần luôn luôn cưng chiều Yên nhi quá mức mới khiến nàng thị sủng mà kiêu không biết nặng nhẹ. Mong Hoàng thượng chớ để trong lòng." Cố Cẩn cố nén cười, sau đó ra vẻ nghiêm mặt nói.

https://thuviensach.vn

"Không! Không ~, nhạc phụ hiểu lầm ý của trẫm. Trẫm không có ý khác, chỉ là hy vọng nhạc phụ có thể ở giữa điều hòa, để Yên nhi tha thứ cho trẫm là được." Tiêu Dục vội vàng giải thích.

Cố Cẩn giống như bừng tỉnh đại ngộ,"À! Vi thần hiểu được." Nói xong thì ra vẻ người từng trải.

Vì thế, hôm nay đến Phượng Nghi cung dùng bữa ngoài Tiêu Dục ra, hắn còn dẫn theo thêm một người giúp đỡ, đó là Cố Cẩn.

Bên trong khi Cố Vân Yên nghe được Thị Họa báo lại, nói Hoàng thượng cùng lão gia đang đến Phượng Nghi cung còn tưởng rằng chính mình nghe nhầm. Thẳng đến khi Thị Họa lặp lại một lần, nàng mới xác nhận chính mình không có nghe sai, vì thế lập tức đi ra đón chào.

Cố Vân Yên đón Tiêu Dục cùng Cố Cẩn vào trong điện, rồi lại cười nói: " Sao hôm nay Hoàng thượng lại cùng phụ thân lại đây?"

"Trẫm nghĩ lần về phủ thăm nhà trước cũng đã lâu, Yên nhi cũng nhiều ngày không có gặp lại nhạc phụ, trong lòng nhất định là nhớ rồi. Cho nên trẫm liền mời nhạc phụ đến, ở Phượng Nghi cung cùng Yên nhi dùng bữa." Tiêu Dục thần sắc bình thường đáp.

Cố Vân Yên thần sắc xúc động, thật là cảm kích Tiêu Dục. Sau đó cùng Cố Cẩn tâm sự việc nhà. Tiêu Dục lấy cớ đi về phía hậu thất nhìn Hàm Nguyệt công chúa.

Tiêu Dục vừa rời đi, Cố Cẩn liền bắt đầu chấp hành nhiệm vụ, lời nói sâu xa:"Yên nhi nha, tuy rằng vi phụ cũng không rõ ràng Hoàng thượng đến tột cùng làm chuyện gì chọc giận ngươi. Nhưng vi phụ hy vọng ngươi có thể hiểu được đừng "làm quá hóa dở". Nay Hoàng thượng sủng ái ngươi, mọi chuyện đều theo ý ngươi, nhưng là quân tâm khó dò, ngươi không thể hành động theo cảm tình, hãy thu bớt tính tình đi a."

https://thuviensach.vn

Chỉ vài lời này, Cố Vân Yên xem như hiểu được Tiêu Dục không phải bởi vì thương xót nàng mới cố ý mời phụ thân đến, mà là tìm thuyết khách cho hắn mà thôi.

Vừa nghĩ tới Tiêu Dục là vì chuyện gì mà mời phụ thân đến, Cố Vân Yên liền xấu hổ đến không chịu nổi, hận không thể tìm cái hố mà chui vào. Lúc này cũng không dám nhìn về phía phụ thân, chỉ biết cụp mắt ứng thuận.

Cũng may Tiêu Dục đi rồi quay lại rata nhanh, Cố Vân Yên mới không cần một người đối mặt với Cố Cẩn. Ba người lại nói mấy chuyện nhàn rỗi, Cố Vân Yên lập tức cho người truyền thiện.

Dùng xong ngọ thiện, Cố Cẩn đứng dậy cáo từ. Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên tự mình đưa hắn đến cửa Phượng Nghi cung. Vừa về tới bên trong, Cố Vân Yên liền liếc nhìn Tiêu Dục một cái, Tiêu Dục lúc này cười làm lành nói:"Yên nhi chớ trách trẫm, trẫm cũng là bị ép rơi vào đường cùng, mới đưa nhạc phụ đến làm cứu binh. Ai bảo Yên nhi vẫn tính toán với trẫm."

Cố Vân Yên cũng sợ hắn, sợ nếu tiếp tục cùng hắn sinh sự, sẽ không phải chỉ mình Cố Cẩn được đưa đến. Chỉ sợ lần tới nữa sẽ dắt theo cả một nhà già trẻ của nàng tiến đến, ngẫm lại liền cảm thấy thật sự dọa người.

"Hoàng thượng chớ có lại vì chuyện như vậy mà đi tìm phụ thân. Chắc Hoàng thượng cũng tự thấy thẹn thùng chứ."

Thấy Cố Vân Yên vẫn chưa vì chuyện đó mà trách cứ mình, ngược lại thái độ có chút hòa hoãn, lúc này Tiêu Dục tiến lên kéo người qua rồi nói: "Còn không phải sao. Trẫm thân là vua của một nước, cũng không sợ hạ thể diện kính nhờ nhạc phụ, chỉ vì trẫm quá mức để ý Yên nhi."

Cố Vân Yên nghĩ, trừng phạt hắn nhiều ngày như vậy cũng được rồi, lúc này liền tha thứ cho hắn đi. Quan trọng nhất là sợ cái sự cố chấp của hắn, một kế không thành lại sinh một kế, không tha thứ cũng không được a~~

https://thuviensach.vn

"Ừ, chỉ cần Hoàng thượng nhớ kỹ lần trừng phạt này, lần tới đừng tái phạm... Bây giờ nô tì liền tha thứ cho ngài." Cố Vân Yên ôn nhu nhỏ nhẹ nói.

Nghe vậy, Tiêu Dục thật là vui mừng. Hai mắt thoáng chốc lóe sáng,"Yên nhi yên tâm, lần trước là trẫm quá mức hưng phấn mới có thể nhất thời đánh mất nặng nhẹ. Ngày sau trẫm chắc chắn hảo hảo thương tiếc Yên nhi."

Cố Vân Yên nhéo một cái ở bên hông của Tiêu Dục,"Đây chính là ngài tự nói. Đến lúc đó Hoàng thượng đừng có mà quên."

Tiêu Dục liên tục cam đoan, bỗng nhiên nhã hứng mười phần nói:"Trẫm đã lâu chưa nghe Yên nhi đàn tấu. Hôm nay Yên nhi vì trẫm đánh một khúc đi."

Cố Vân Yên không muốn phá nhã hứng của Tiêu Dục, liền mỉm cười đáp ứng, sai Thị Họa lấy "Vô Ưu cầm" đến.

Cầm huyền vang lên, giai điệu tuyệt đẹp êm tai du dương, giống như u tuyền từ khe núi đinh đương chảy ra, tụ thành một hồ ngọc bích. Nghe tiếng đàn, Tiêu Dục giống như người bị lạc vào cảnh giới kỳ lạ, sau đó không khỏi nhớ tới cảnh tượng uyên ương hỉ thúy lần trước cùng với Cố Vân Yên ở giữa hồ núi, máu toàn thân thoáng chốc sôi trào.

Tiêu Dục đến ngồi sau Cố Vân Yên, hai tay phủ lên ngón tay Cố Vân Yên, cùng nàng đàn tấu cầm khúc, đem cả người nàng ôm vào trong lòng ngực mình. Hơi thở ấm áp phất quá bên tai Cố Vân Yên, thân thể của nàng khẽ run lên, trên tay liền đàn sai một nốt nhạc.

"Tay Yên nhi thật là đẹp, ngón tay ngọc trắng noãn, mềm mại giống như có thể tan thành nước ~" Tiêu Dục vừa nói, hai tay lại dao động trên mu bàn tay Cố Vân Yên.

https://thuviensach.vn

Tay phải mò từ dưới tay Cố Vân Yên đi lên, cuối cùng dừng lại ở một bên mềm mại căng đầy, yêu thương vuốt ve, khi mạnh khi nhẹ chơi đùa đỉnh ngọc đào. Cố Vân Yên hô hấp đã loạn, tiếng đàn hỗn độn.

Lưu Đức Phúc cùng Thị Họa canh giữ ở cửa trong lòng đều là buồn bực. Sao tiếng đàn bên trong truyền tới chợt cao chợt thấp, trong chốc lát uyển chuyển lại một hồi du dương, thậm chí còn không thành khúc?

Tiêu Dục ở bên tai Cố Vân Yên nỉ non:"Tiếng rên của Yên nhi so với tiếng đàn càng giống như âm thanh của tự nhiên hơn, càng làm cho trẫm mê muội."

https://thuviensach.vn

Chương 151

Thân thể mềm mại của Cố Vân Yên hơi cựa quậy ở trong lòng Tiêu Dục,"Hoàng thượng ~ nô tì... Đang cầm khúc a."

" À... Yên nhi cứ đàn cầm của Yên nhi, trẫm làm việc của trẫm là được." Tiêu Dục không có ý muốn dừng lại mấy động tác kia, bàn tay liên tục làm loạn trên cơ thể mạn diệu kia.

Cố Vân Yên bị Tiêu Dục kích thích đến mặt chuyển hồng, ngón tay ngọc mềm ra không có lực, khúc nhạc sớm đã không ra dạng, thân mình hơi run như lục bình phất phơ trong gió trên dòng sông.

Tiếng rên nhỏ vụn như chim oanh truyền ra từ miệng Cố Vân Yên, vào tai Tiêu Dục, nhất thời khiến cả người nhiệt huyết sôi trào, động tác trên tay càng cuồng nhiệt.

"Yên nhi... Âm thanh kiều kiều nhu nhu này của ngươi thật khiến trẫm nghe xong khó chịu... À, hơn cả tiếng đàn kia, tất nhiên đó là thế gian có một không hai ~" Tiêu Dục nhắm hai mắt, làm như đang đánh giá âm thanh của tự nhiên.

Thấy động tác của Tiêu Dục ngày càng càn rỡ, Cố Vân Yên không khỏi kinh hoảng. Hai người bọn họ hiện nay đnag ở gian ngoài. Cửa lớn rộng mở như vậy, hai bên trái phải còn có Lưu Đức Phúc cùng Thị Họa đang đứng. Tuy nói cách cửa còn có một khoảng, nhưng vậy cũng không đại biểu hai người bọn họ không nghe được động tĩnh bên trong.

Càng nghi, Cố Vân Yên càng cảm thấy khẩn trương. Vừa khẩn trương lại vừa cảm thấy đặc biệt kích thích. Hơn nữa động tác của Tiêu Dục ở trên

https://thuviensach.vn

hai khỏa ngọc đào kia đã tiến vào hồi gay cấn, Cố Vân Yên kìm lòng không đặng buông thân mình thở gấp liên tục, thân thể mềm mại dán chặt vào lồng ngực Tiêu Dục. Tất nhiên Tiêu Dục cũng cảm giác được thân mình Cố Vân Yên có biến hóa.

Ngay sau đó, Cố Vân Yên chỉ cảm thấy trước mắt một mảnh trắng xoá, giây lát sau liền ở trong lòng Tiêu Dục thẹn thùng nở rộ. Tiêu Dục cúi đầu nhìn giai nhân trong lòng dư vị chưa nguôi ngoai,"Thân mình Yên nhi ngày càng mẫn cảm, trẫm chỉ hơi kích thích, Yên nhi liền chịu không nổi ~"

Lúc này Cố Vân Yên đã đổ mồ hôi như mưa, thêm một đôi mị nhãn hàm xuân lúng liếng, cứ vậy mê hoặc nhìn Tiêu Dục. Điều này sao có thể làm hắn không xuân tâm nhộn nhạo? Hận không thể lập tức đè người xuống dưới thân, một phen phonglưu.

Cố Vân Yên lúc này đang xấu hổ cực độ, mặt ngọc như phù dung. Nhớ đến vừa rồi khi Tiêu Dục tác quái đã buông thả một hồi, trên mặt nổi lên rặng mây đỏ kiều diễm giống như có thể châm ra máu.

Tiêu Dục cực mê luyến bộ dáng này của Cố Vân Yên, lúc này liền ôm lấy người xoải bước vào phía trong nội thất, vừa đi vừa cao giọng phân phó nói:"Lưu Đức Phúc, ở ngoài cửa canh giữ thật tốt cho trẫm. Đừng cho ai tiến đến quấy rầy, đặc biệt Khuynh Thành!" (haha cái bóng đèn bị điểm mặt)

Lưu Đức Phúc thức thời không có quay đầu nhìn hiện trạng bên trong, chỉ cung kính đáp lời. Dùng đầu ngón chân hắn cũng có thể nghĩ đến bên trong hiện tại là cái cảnh tượng gì, làm sao lại ngốc đến mức làm ra hành động không muốn sống được?

Chỉ biết ngẩng đầu nhìn mặt trời như lửa, hiện tại mới giữa trưa nha! Vừa âm thầm vì chủ tử nhà mình mướt mồ hôi đồng thời cũng vì mình mà

https://thuviensach.vn

thở dài nhẹ nhõm một hơi. Xem tình hình này, bản thân mình không cần phải tiếp nhận những lần phát hỏa kì quái của chủ tử gia nữa.

Vừa về tới nội thất, Tiêu Dục liền kéo thẳng cái váy đã không còn chỉnh tề của Cố Vân Yên xuống. Váy dài chạm đất, mỹ nhân như ngọc.

Tiêu Dục đem thu hết cảnh đẹp trước mặt vào đáy mắt, thoáng chốc huyết mạch sôi sục, lại cố nén dục hỏa trong cơ thể mà không có tiến hành động tác bước tiếp theo, chính là ánh mắt một lần rồi lại một lần chạy tới lui trên người Cố Vân Yên, tham lam đánh giá.

Thẳng đến khi Cố Vân Yên không chịu nổi ánh mắt nóng như lửa chả hắn mà nâng tay che lấp xuân quang. Thấy được cảnh này, trong mắt Tiêu Dục đầy ý cười xấu xa. Không biết vì sao, Cố Vân Yên sinh ra một loại cảm giác như cá lọt lưới ở trong đầu.

Rất nhanh, Tiêu Dục liền dùng hành động xác nhận ý niệm của Cố Vân Yên. Bàn tay to ấm áp đưa lại đây, cũng không mở tay của nàng ra, mà là như lúc đánh đàn vậy, áp lên tay nàng, điều khiển động tác của nàng.

Hành động khiêu gợi như vậy Cố Vân Yên sao có thể làm ra được, huống hồ là ở giữa ban ngày. Nhất cử nhất động của nàng, một chút ít biến hóa đều không hề được che lấp, hiện lên trong mắt Tiêu Dục.

Trước mắt, Cố Vân Yên không chỉ có sắc mặt đỏ bừng mà ngay cả đầu ngón chân đều bởi vì thẹn thùng mà phấn nộn hồng nhạt. Nhìn Cố Vân Yên có một loạt biến hóa này, Tiêu Dục không tự chủ được nhấp nhô yết hầu một chút.

Tiếp theo, bàn tay to đặt ở trên tay Cố Vân Yên hơi hơi dùng lực, khiến Cố Vân Yên thở gấp một tiếng. Đối với phản ứng của Cố Vân Yên, Tiêu Dục thật là vừa lòng, lập tức mang theo tay nàng hơi hơi xoay quanh, thân thể ngọc ngà đã hơi run run.

https://thuviensach.vn

Nhìn ngọn lửa hưng phấn trong mắt Tiêu Dục liền biết hắn rất mê say tiết mục này. Cầu xin tha thứ đã là vô vọng, Cố Vân Yên đành phải khép đôi mắt, mong rằng có thể thông qua hành động như vậy để giảm bớt xấu hổ.

Thế nhưng Tiêu Dục cũng không theo như ý nguyện của nàng, cùng nàng ở nơi thế ngoại đào nguyên triền miên đau khổ, lưu luyến bồi hồi. Cố Vân Yên vì nhắm hai mắt nên xúc giác càng nhạy cảm, chỉ cảm thấy càng khắc sâu cùng kích thích.

Động tình không thôi, hai mắt Cố Vân Yên đẫm lệ mờ mịt ngóng nhìn Tiêu Dục, giống như đóa hải đường vừa trải qua lễ rửa tội của mưa gió. Tiêu Dục nhận lấy một ngụm này, thoáng chốc bị mị thái thiên thành của Cố Vân Yên câu dẫn đến ba hồn thì đánh mất bảy phách.

Dục vọng bị áp chế lâu ngày trong nội tâm kích phát, hành vi cũng dần dần phóng đãng hơn, dán vào bên tai Cố Vân Yên nói mấy lời khó có thể mở miệng để dụ dỗ nàng.

Cố Vân Yên không thuận theo, hắn liền tận lực không buông. Đưa tay xuống phía dưới khiến biên độ cũng dần dần mở rộng mở ra, Cố Vân Yên cực kì mẫn cảm làm sao có thể chịu được.

Chỉ vài cái động tác, Cố Vân Yên bị thu phục, da mặt dày nói chút lời càn rỡ mà hắn thích nghe. Sau đó cảm thấy trên mặt nóng ran, lửa đốt mãnh liệt không tiêu tán đi.

Cố Vân Yên xấu hổ yêu kiều nói lời dụ hoặc bên tai, Tiêu Dục cảm thấy rất khoái hoạt, nhiệt huyết sôi trào. Lúc này hắn càng thêm quấn quýt si mê.

Gió mưa rít gào, sau một hồi lâu thì pháo hoa nở rộ.

Đợi đến khi tất cả bình tĩnh trở lại, hai người nằm trên giường một lúc. Dù sao cũng là giữa ban ngày, cũng không tiện luôn luôn quấn quít tro g

https://thuviensach.vn

phòng nên đều tự xử lý thỏa đáng, rồi gọi Thị Họa tiến vào dọn dẹp phòng ở.

Cố Vân Yên vừa được thỏa mãn, mặt phấn má đào, sóng mắt như thu thủy, hơi thở như u lan. Khi ánh mắt lưu chuyển lại mị nhãn như tơ. Ngay cả Thị Họa tiến vào thu thập cũng không khỏi nhìn thấy mà mặt đỏ tim đập, càng không nói đến Tiêu Dục ở đối diện. Nếu không phải bận tâm thân mình Cố Vân Yên chịu không nổi, Tiêu Dục thật đúng là muốn cuồng phong một hồi.

"Yên nhi, ngày mai lại vì trẫm đánh đàn được không?" Tiêu Dục vừa được một lần tốt, lập tức liền nghĩ tới lần sau.

Ánh mắt Cố Vân Yên như mang đao quét qua Tiêu Dục một cái, tiếp theo liền tự mình để ý sửa sang lại búi tóc mới vừa rồi bị Tiêu Dục phá rối, không hề quan tâm tới Tiêu Dục ở đối diện lầm bầm lầu bầu.

"Trẫm nhớ mang máng, năm ấy Yên nhi mới vào cung ở Tĩnh Di hiên, lần đầu tiên vì trẫm đánh đàn đã cùng trẫm ước hẹn "Ngày ngày ôm cầm chờ quân đến". Yên nhi còn nhớ không? "

Có Vân Yên vốn đã hạ quyết tâm mặc cho hắn làm mọi cách dây dưa cũng không để ý, khi nghe Tiêu Dục nhắc về chuyện cũ năm xưa, kìm lòng không đặng theo hắn nhớ về hình ảnh ngày ấy.

Năm đầu tiên nàng vừa tiến cung, chỉ là một phi tần nho nhỏ trong rất nhiều nữ nhân của hắn. Nay 8 năm đi qua, trải qua bao nhiêu sóng gió, nàng đã trở thành Hoàng hậu nhận ngàn vạn sủng ái của hắn, lại là nữ nhân duy nhất của hắn.

Từng chút từng chút chạm vào trái tim, ký ức như còn mới mẻ, tất cả giống như chỉ mới xảy ra vào ngày hôm qua.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục mỉm cười đứng dậy, dắt tay Cố Vân Yên đi tới tháp quý phi ngồi xuống, trong ánh mắt chứa đầy ngàn vạn nhu tình nhìn nàng. Hồi lâu, thâm tình chân thành nói:"Đảo mắt đã 8 năm qua đi, mà Yên nhi thoạt nhìn lại chẳng hề thay đổi. Vẫn là dung nhan như khi trẫm gặp ngươi lần đầu, vẫn là tươi đẹp động lòng người như vậy, trước sau như một làm cho trẫm si mê."

Cố Vân Yên nhìn khuôn mặt Tiêu Dục thất thần một lát, lập tức đỏ mặt rũ mắt xấu hổ không nói. Có điều trong nội gala cũng không bình tĩnh như trên mặt.

"Mặc dù Yên nhi không nói, trẫm cũng biết suy nghĩ trong lòng ngươi. Ngươi sợ giao phó chân tình cho trẫm, sợ trẫm phụ ngươi. Bởi vì sợ bị thương tổn cho nên ngươi mới giữ lại trái tin của chính mình. Có điều ngươi không biết, trẫm so với ngươi càng sợ hãi. Bởi vì chân tình của trẫm sớm đã cho ngươi, một lòng dâng hết cho ngươi. Từ 3 năm trước, hoặc là càng lâu về trước, trẫm đối với ngươi đã động chân tình. Chính là trẫm "trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường", vẫn không có thể thấy rõ tâm của chính mình."

Tiêu Dục nâng cằm Cố Vân Yên, làm cho nàng cùng đối diện với mình rồi mới nói tiếp:"Yên nhi không cần trốn tránh, trẫm hôm nay giúp ngươi mở rộng lòng, kể ra tâm sự. Mãi đến khi ngươi sinh Khuynh Thành bị khó sinh, ngự y muốn trẫm quyết định, là giữ người lớn vẫn là giữ đứa nhỏ. Ngươi có biết trẫm vẫn luôn ngóng trông ngươi sinh cho trẫm một tiểu công chúa giống như ngươi vậy, một tiểu công chúa của ta và ngươi. Nhưng khi trẫm nghĩ đến trong mẹ con hai người chỉ có thể sống một người, trẫm không chút do dự đã lựa chọn ngươi."

Nhận thấy vậy, ánh mắt bình tĩnh của Cố Vân Yên nổi lên từng gợn sóng nhỏ. Tiêu Dục tiếp tục nói liên miên:"Sau đó, các ngự y dốc hết toàn lực vẫn không có thể cứu được ngươi. Chắc chắn ngươi không thể tưởng tượng được, ngay lúc đó trẫm là điên cuồng như thế nào. Một nỗi sợ thật lớn vây

https://thuviensach.vn

quanh trẫm. Chỉ cần vừa nghĩ tới chúng ta từ đó trời đất cách biệt, năm tháng đằng đẵng không hề có ngươi ở bên, tim trẫm liền giống như bị đao cắt, đau đến nối trẫm không thở nổi. Trẫm sao có thể chấp nhận được một cuộc sống không có ngươi. Một khắc kia trẫm mới biết được, ngươi đối với trẫm quan trọng biết bao nhiêu. Ngươi đối với trẫm, còn hơn vạn dặm giang sơn, còn hơn mọi thứ trong thiên hạ. Không biết từ khi nào, ngươi đã từng chút từng chút xông vào trong lòng trẫm, chiếm cứ toàn bộ trái tim trẫm, từ đó khắc sau vào trong lòng, nhớ mãi không quên....."

"Hoàng thượng ~" Đôi mắt phượng của Cố Vân Yên sớm đã ngập nước mắt. Lúc này, lời vừa ra khỏi miệng, hai hàng lệ dài không tiếng động tuôi rơi.

"Hư ~ Yên nhi, ngươi để cho trẫm nói xong, để cho trẫm nói hết toàn bộ suy nghĩ trong lòng... Trẫm sẽ không bức ngươi, trẫm sẽ cho ngươi thời gian để nhìn, cho ngươi thấy rõ tâm trẫm, cũng thấy rõ tâm của chính mình. Trẫm muốn nói với ngươi là... bất luận bao lâu, trẫm đều sẽ chờ ngươi. Chờ ngươi tự nguyện đem trái tim giao cho trẫm, cũng yêu trẫm giống như trẫm yêu ngươi vậy. Suốt đời này trẫm sẽ luôn yêu ngươi, yêu ngươi như chính trái tim mình. Cuộc đời này quyết sẽ không phụ ngươi."

Hắn dằn từng tiếng có khí phách, là muốn nói cho nàng nghe, cũng là nói cho chính mình nghe. Giống như lời hứa nặng ngàn cân một lần rồi một lần quanh quẩn trong lòng hai người, khiến nàng kinh ngạc, càng khiến lòng nàng xúc động.

https://thuviensach.vn

Chương 152

Ban đêm, Cố Vân Yên nằm trên giường, một đôi mắt phượng thanh tỉnh. Bên kia, chỗ nằm của Tiêu Dục thì lại trống không.

Bên tai quanh quẩn lời Tiêu Dục nói hôm nay,"Yên nhi vừa nghe xong tâm sự của trẫm, chắc sẽ cảm thấy bối rối. Đêm nay trẫm nghỉ ở Thừa Càn cung để cho ngươi tĩnh tâm, một mình ngẫm lại lời trẫm, cũng cảm nhận một chút tâm của chính mình. Nhìn xem ngươi đối với trẫm thật có chút động tâm hay không."

Nghe ngoài kia tiếng gió nhẹ vang xào xạt, ánh trăng nhu hòa xuyên thấu qua cửa sổ, Cố Vân Yên chậm rãi nhắm mắt, dần dần tiến vào mộng đẹp. Khi ngủ nàng mơ một giấc mộng rất dài rất dài, một giấc mộng về kiếp trước.

Nàng mơ chính mình về tới kiếp trước, nhưng là ở đó không có bất kì kẻ nào có thể thấy được nàng, bao gồm cả bản thân ở kiếp trước. Sau đó, mọi việc xảy ra ở kiếp trước tựa như một hồi tuồng, những hình ảnh nhanh chóng diễn ra ở trước mặt nàng.

Bất tri bất giác, nàng đi tới Huệ Nghi cung, đây là cung điện kiếp trước của nàng. Ở trong này, nàng thấy mình lúc mới vào cung. Kiếp trước nàng hồn nhiên chí thiện, tính tình dịu dàng. Vì Mạnh Nguyệt cố ý tiếp cận hạ, hai người từ từ tốt hơn. Tâm tính đơn thuần, nàng rất nhanh liền cùng Mạnh Nguyể trở thành "hảo tỷ muội" như hình với bóng.

Các nàng là tú nữ vào cung đã được mười ngày, mà vài ngày nay Tiêu Dục chỉ lâm hạnh ba người. Một người là nữ nhi của Trấn Quốc đại tướng quân Đỗ Viện, một người là đích thứ nữ của Lễ bộ Thượng thư, còn có một

https://thuviensach.vn

người đó là Mạnh Nguyệt. Còn lại tú nữ chưa được triệu hạnh đều là bất an, tìm hiểu hướng đi của Tiêu Dục, để đến giữa đường chặn lại.

wattpad/HueKhanh92

Hôm nay, các tú nữ nghe nói buổi trưa Tiêu Dục sẽ ở Sướng Xuân uyển ngắm hoa, nhất thời hưng phấn như đánh màu gà, hưng phấn lên rồi tỉ mỉ ăn mặc một phen, sau đó tìm các loại cớ để xuất hiện ở Ngự Hoa viên, chờ đợi để có thể vô tình gặp đế vương.

Cố Vân Yên luôn luôn không thích náo nhiệt, nên không cùng mọi người ở chung, một mình ở trong phòng ngủ ngây ngốc. Sau khi cảm thấy thật là nhàm chán, nàng lập tức mang theo Thị Họa và Thị Thư đi Phong Hà uyển ngắm hồ, thuận tiện hái chút đài sen trở về nấu canh hạt sen uống.

Phong Hà Uyển, hoa sen nở rộ, thiên kiều bá mị, thướt tha lộng lẫy, đập vào mắt đều là hoa hồng lá xanh. Nàng nghĩ lúc này nếu dùng câu thơ "Tiếp thiên liên diệp vô cùng bích. Ánh nhật hà hoa biệt dạng hồng." để hình dung, tất nhiên là chuẩn xác vô cùng.

Nàng nhấc bước chân vui vẻ đi vào cạnh hồ sen, giống như tinh linh núi rừng lượn quanh hồ sen. Khi nàng đưa tay hái cái đài sen lớn thì dưới chân vừa trượt, cả người như sắp rơi vào hồ sen, tiếng kinh hô của nàng còn quanh quẩn trong không trung, thân thể nàng đã rơi vào trong một lồng ngực rộng lớn ấm áp.

Nàng nâng mày hé mắt, nhìn thấy một gương mặt tuấn mỹ vô đào. Chống lại đối mắt đen láy như mực ngọc kia, ánh mắt hắn vẫn bình tĩnh cùng thâm thúy, thâm thúy đến mức khiến nàng muốn đui mù. Hắn đi vào vào trong mắt nàng, cũng đi vào lòng của nàng. Từ đó, khắc sâu trong lòng, cả đời không quên.

Nàng đứng ở phía sau bọn họ, nhìn Tiêu Dục ôm bản thân ở kiếp trước, nhìn chính mình từng đối với hắn nhất kiến chung tình mà lo lắng vô ích,

https://thuviensach.vn

không có cách nào thay đổi hiện trạng.

Một ngày kia, hắn liền thuận lý thành chương lâm hạnh nàng. Mà một đêm đó, nàng không chỉ giao ra thân thể của nàng, mà còn có lòng của nàng.

Mấy tháng sau, bản thân được chẩn ra tin vui, nàng cúi đến phát khóc. Mạnh Nguyệt vẫn trước sau như một cùng nàng thân thiết, thậm chí thoạt nhìn so với trước còn tốt hơn.

Nàng đi tới Cảnh Dương cung, thấy Hiền phi đang nổi giận đập bình hoa, vừa phát tiết vừa nghiến răng nghiến lợi nói:" Mấy cái tiện chân, vừa vào cung mấy tháng liền một cái hai cái truyền ra tin vui. Bản cung thịnh sủng nhiều năm đến nay lại vẫn chưa thể hoài thượng. Bản cung nuốt không trôi cái cục tức này, thứ bản cung không thể có được, mấy cái tiện nhân lại càng không xứng có được."

"Chủ tử an tâm một chút chớ phiền lòng, việc này còn phải bàn bạc kỹ hơn." Cung nữ Hồng Ngọc bên cạnh mềm giọng khuyên bảo.

Hiền phi ngồi xuống tháp quý phi, hừ lạnh một tiếng,"Đi, gọi cái Vương tiệp dư luôn nịnh bợ bản cung đến đây. Không phải nàng luôn muốn khiến bản cung vui lòng sao? Vậy bản cung liền cho nàng một lần cơ hội, có thể trở thành phụ tá đắc lực của bản cung hay không liền xem vào bản lãnh của nàng."

Rất nhanh, Vương tiệp dư được Hồng Ngọc thỉnh lại đây, Hiền phi thẳng thắn nói:"Muốn bản cung trọng dụng ngươi, giúp ngươi đạt được ân sủng của Hoàng thượng cũng không phải không được. Có điều bản cung chưa bao giờ lãng phí tinh lực trên những kẻ vô dụng."

Vương tiệp dư vội vàng biểu lộ chân thành, sau đó lại nghe thanh âm xinh đẹp của Hiền phi truyền đến,"Bản cung không thích cây lựu trong hậu viện, đang nghĩ tới làm thế nào loại trừ nó cho tốt?"

https://thuviensach.vn

Vì thế, bản thân ở ngày thiên thu chương của Thái hậu bị trượt chân sảy thai, sau khi đẻ non lại mỗi ngày lấy nước mắt rửa mặt.

Một năm sau, lại truyền ra tin vui một lần nữa, nàng vui mừng vô cùng, âm thầm hạ quyết tâm lúc này nhất định phải hộ tốt đứa nhỏ của bản thân.

Nàng cùng Mạnh Nguyệt đang dắt tay đi tham gia vạn thọ yến của Tiêu Dục, dọc theo đường đi kéo tay Mạnh Nguyệt lải nhải nói:" Nay phânvij của ta chỉ là sung viện, mặc dù đến lúc đó sịn hạ hoàng tự có thể tấn chức một cấp cũng chỉ là tần vị. Vân không cí đủ tư cách nuôi nấng hoàng tự, mà tỷ tỷ phân vị là Tiệp dư, tất nhiên có thể nuôi nấng long tự. Chờ ta sinh hạ hoàng nhi ra liền cầu Hoàng thượng đưa hắn dưỡng ở dưới gối của tỷ tỷ được không?"

Nghe vậy, khóe mắt đuôi lông mày Mạnh Nguyệt đều là ý mừng,"Như thế rất tốt, ta chắc chắn xem hắn như mình sinh ra, thương hắn đến tận xương."

Nói nói cười cười, các nàng liền đến Tử Thần điện. Vạn thọ yến củaTiêu Dục hết sức long trọng, yến hội hát múa ăn uống linh đình, tiếng hoan hô nói cười không ngừng.

Uống chút rượu trái cây, khuôn mặt nàng kiều diễm, thừa dịp không ai chú ý khi lặng lẽ nhìn lén Tiêu Dục ở trên kia. Mày kiếm mắt sáng, anh tuấn bất phàm, nhìn đến khi tim nàng đập rộn rã, thêm sau đó Mạnh Nguyệt nhìn về phía nàng mới nhanh chóng thu hồi ánh mắt.

Sau khi nàng thu hồi ánh mắt, tầm mắt của Mạnh Nguyệt cũng không tự chủ được hướng về phía Tiêu Dục. Trùng hợp lúc này ánh mắt của Tiêu Dục cũng vô ý đảo qua các nàng bên này. Khi Mạnh Nguyệt nhận thấy được tầm mắt của Tiêu Dục lướt qua mặt nàng mà dừng lại ở trên mặtCố Vân Yên, trong mắt nàng nhanh chóng hiện lên một tia lo lắng. Mà tát cả

https://thuviensach.vn

những điều này, Cố Vân Yên đang vùi đầu thưởng thức thức ăn cũng không biết được.

Mười tháng mang thai, đến lúc lâm bồn. Trải qua một ngày một đêm cửu tử nhất sinh, nàng rốt cục vì Tiêu Dục sinh hạ một tiểu hoàng tử. Có điều tiểu hoàng tử này sinh ra thân mình liền yếu hơn người bên ngoài, ngự y nói cần phải chăm sóc kĩ.

Bởi vì lúc trước nàng cầu đã được Tiêu Dục ân chuẩn, đem đứa nhỏ nàng sinh ra nuôi dưới gối của Mạnh Nguyệt. Cho nên, đứa nhỏ vừa ra đời liền bị ôm đến Khánh Phương trai của Mạnh Nguyệt. Cố Vân Yên còn không kịp ôm đứa nhỏ một cái.

Ngày hôm sau, Khánh Phương trai mời Phùng ngự y tới, gia tộc vị này cùng nhà ngoại tổ phụ Mạnh Nguyệt là thế giao. Bởi vậy, hắn trở thành thái y tâm phúc ở trong cung của Mạnh Nguyệt.

"Phùng ngự y, ngươi nói thật cho bản cung, Tam hoàng tử có thể dưỡng lớn được không? Ta còn sớm tính toán." Mạnh Nguyệt nhẹ giọng hỏi.

Phùng ngự y bắt mạch cho Tam hoàng tử, trầm ngâm nói:"Tuy nói Tam hoàng tử thân mình yếu kém, nhưng nếu là tỉ mỉ nuôi nấng, từ từ bồi bổ, 5 năm về sau thân mình Tam hoàng tử sẽ không khác người bình thường. Ngược lại nếu chăm sóc không tốt, ba năm ngày không bệnh nặng lại bệnh nhẹ, chỉ sợ..... Cũng sống không quá 5 năm."

Mạnh Nguyệt nhướng mày, nghi hoặc nói:" Vậy vì sao các ngươi ở trước mặt Hoàng thượng cùng Hoàng hậu trước mặt nương nương nói tình huống của Tam hoàng tử hung hiểm như vậy?"

Phùng ngự y lắc đầu than thở một tiếng,"Nương nương đã hỏi, vi thần không dám giấu. Tục ngữ nói rồi, gần vua như gần cọp. Vi thần làm ngự y mỗi ngày đều là đi giữa phú quý vinh quang cùng quỷ môn quan. Vô ý một cái liền bước vào quỷ môn quan, cho nên vì bảo trụ tánh mạng, mặc dù xác

https://thuviensach.vn

định có mười phần nắm chắc cũng chỉ sẽ nói bảy phần. Như thế, liền có thể bớt chút mạo hiểm. Cũng như chuyện Tam hoàng tử, nếu chúng thần nói Tam hoàng tử thân mình cũng không lo ngại, ngày sau Tam hoàng tử có cái gì không hay xảy ra, vậy các ngự y chẳng phải là không được tốt? Nương nương ngẫm lại xem có phải hay không?"

Mạnh Nguyệt gật đầu,"Thì ra là thế! Bản cung đã biết, ngươi lui ra đi. Những lời hôm nay nói cùng bản cung chớ tiết lộ đi ra ngoài."

Phía sau Thanh nhi vẻ mặt vui mừng,"Thật tốt quá, chủ tử không cần lo lắng Tam hoàng tử không thể trưởng thành."

Mạnh Nguyệt ánh mắt tối tăm, cong môi cười lạnh,"Ngày đó bản cung liền dự đoán được, Cố Vân Yên trong các tú nữ lần này dung mạo tốt nhất, ngày sau nhất định có thể được Hoàng thượng ưu ái, cho nên cố ý cùng nàng thân thiết. Nay có thể được đứa nhỏ nàng bàng thân, một phen tâm cơ cuối cùng cũng không có uổng phí."

Ba ngày sau, Tam hoàng tử ban đêm bị lạnh, liền nhiễm phong hàn. Tiêu Dục hạ triều lập tức tới Khánh Phương trai thăm. Mạnh Nguyệt một phen mềm giọng an ủi. Ban đêm, Tiêu Dục nghỉ ở Khánh Phương trai.

Vì thế, Mạnh Nguyệt liền nghĩ ra một cái biện pháp tuyệt hảo để tranh thủ tình cảm. Dưới gối Tiêu Dục con nối dòng điêu linh, đối với hoàng tử càng coi trọng. Nếu là hoàng tử nào bị bệnh tất nhiên sẽ đến thăm. Nay trong tay nàng có Tam hoàng tử, đó là vũ khí tranh thủ tình cảm tốt nhất. Mạnh Nguyệt vì phát hiện này mà cảm thấy mừng như điên.

Từ đó về sau, Tam hoàng tử liền mười ngày nửa tháng lại sinh bệnh một hồi. Mỗi khi phát bệnh, Tiêu Dục tất lại đến thăm. Dần dần số lần Tiêu Dục đi Khánh Phương trai liền nhiều lên, số lần ngủ lại ban đêm cũng tương đối gia tăng. Mạnh Nguyệt ân sủng ngày càng thịnh, mới nửa năm, Tiêu Dục

https://thuviensach.vn

nói Mạnh Nguyệt hết ngày này đến ngày khác dốc lòng chăm sóc Tam hoàng tử, nuôi nấng hoàng tự có công nên tấn nàng làm chiêu nghi.

Khi Mạnh Nguyệt mặt mày hồng hào, Cố Vân Yên lại có vẻ tiều tụy không chịu nổi, ngày đêm nhớ nhung hoàng nhi, hận không thể ngày ngày canh giữ ở bên giường hắn, tự mình chăm sóc.

Mỗi khi vừa nghe đến Khánh Lhương trai truyền ra tin Tam hoàng tử sinh bệnh, nàng liền lo lắng không thôi, một lòng ngóng trông hoàng nhi có thể sớm ngày khang phục, thậm chí thường xuyên dâng hương cho Phật tổ, khẩn cầu có thể thay hoàng nhi chịu tội, chỉ cầu hoàng nhi có thể bớt chút tai nạn.

Nhìn tới đoạn này, Cố Vân Yên sớm đã nước mắt rơi như mưa, tim như bị đao cắt, thống hận chính mình nhìn người không rõ, không thể thấy rõ Mạnh Nguyệt lòng muông dạ thú, đến nỗi hoàng nhi vừa sinh ra liền chịu nhiều ốm đau như vậy.

Đồng thời phẫn hận Mạnh Nguyệt táng tận thiên lương, tâm cơ ác độc, vì vinh quang của bản thân, không tiếc hạ độc thủ với đứa nhỏ đến đạt được mục đích tranh thủ tình cảm.

Thẳng đến hôm nay mới biết, nguyên lai, hoàng nhi của mình ở kiếp trước sở dĩ thân mình càng ngày càng yếu, bất luận các ngự y trị liệu thế nào đều không hề khởi sắc, ngược lại ngày càng nặng cũng không phải bẩm sinh như nàng nghĩ. Mà là bởi vì kẻ đầu sỏ Mạnh Nguyệt, người nàng tín nhiệm nhất.

Cố Vân Yên nghĩ Mạnh Nguyệt đã sớm kết thúc sinh mạng cũng là thiên đại tạo hóa của nàng ta. Nếu không, nàng nhất định phải cho nàng ta hiểu được như thế nào là sống không bằng chết, như thế nào là hối hận làm người. Có đôi khi, chết, cũng không phảiaf đáng sợ nhất! Có đôi khi, chết, cũng một loại hy vọng xa vời.

https://thuviensach.vn

Chương 153

Không để Cố Vân Yên nghĩ nhiều, cảnh tượng trước mắt còn đang tiếp tục.

Nàng thấy mình từ trong cung Mạnh Nguyệt thăm hoàng nhi còn đang bệnh trở về, ảm đạm thương tâm một lát, phút chốc ánh mắt sáng ngời,"Các ngươi giúp ta đến Phong Hà uyển hái chút hạt sen đi. Một lát nấu chút canh hạt sen đưa đi cho Hoàng thượng."

Hai cái nha hoàn đều đi chuẩn bị, sau đó chủ tớ ba người liền đi Phong Hà uyển hái đài sen về. Cố Vân Yên tự tay nấu canh hạt sen. Nấu xong sai Thị Họa đưa đến Thừa Càn cung cho Tiêu Dục dùng.

Thừa Càn cung

Sau khi Thị báo với Họa Lưu Đức Phúc ý đồ đến, Lưu Đức Phúc trù trừ rồi mới đi vào thông bẩm với Tiêu Dục,"Chủ tử, người xem có truyền người Cố tần sai đưa canh hạt sen vào không?"

Lưu Đức Phúc bộ dạng phục tùng liễm mục, sợ chủ tử gia tức giận. Chủ tử nhà mình trong ngày thường không thích hậu cung phi tần vô sự lại đến Thừa Càn cung, hay Ngự thư phòng. Nếu không phải nghĩ đến Cố tần tính tình dịu dàng, làm người lương thiện, hắn nhất định không dám mạo hiểm khả năng bị trách cứ mà giúp nàng thông báo.

Nghe vậy, Tiêu Dục thả binh thư trong tay xuống, chớp mắt nói:"Truyền vào đây đi, trẫm cũng đã nhiều ngày không có uống canh hạt senCố tần nấu."

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục uống hết một chén canh hạt sen đầy, cười khen,"Tay nghề nấu canh hạt sen cyar Cố tần ngày càng tốt. Quan trọng nhất là rất để tâm, người bên ngoài không biết nhưng ngươi cũng biết, trẫm không thích ngọt không thích ngấy, phương diện này Cố tần thật ra nêm nếm vừa đúng."

Lưu Đức Phúc liên tục gật đầu, không thiếu được đi theo phụ họa một phen. Ít khi nghe được Tiêu Dục nhướng mày nói:"Gần đây Tam Hoàng nhi bệnh tình hay lặp lại, chậm chạp không thấy chuyển biến tốt, nghĩ đến Cố tần là thân mẫu phi trong lòng nhất định là rất nhớ. Một hồi ngươi đến Khánh Phương trai truyền khẩu dụ của trẫm, ôm Tam hoàng tử đến trong cung Cố tần dưỡng vài ngày, để giải tỏa nhớ nhung của mẫu tử các nàng đi."

Nhận được khẩu dụ của Tiêu Dục, Cố Vân Yên mừng rỡ, mà Mạnh Nguyệt trong lòng giật mình, âm thầm phỏng đoán Tiêu Dục có phải đã nhìn ra âm mưu của mình hay không. Mấy ngày nay Mạnh Nguyệt vẫn đứng ngồi không yên, thẳng đến Tam hoàng tử bị đưa về Khánh Phương trai, tâm đang treo kia mới hoàn toàn thả xuống dưới.

Cố Vân Yên ngày ấy sai Thị Họa tặng canh hạt sen, liền được Tiêu Dục ân điển cho mẫu tử các nàng đoàn tụ. Hôm nay nghĩ đến lại đi hái chút hạt sen trở về, nấu rồi đưa đi ngự thư phòng biểu đạt cảm kích.

Không nghĩ đến sẽ ở Phong Hà uyển đụng tới Hiền phi. Hiền phi vừa nhìn thấy chủ tớ ba người Cố Vân Yên chầm chậm đi đến, lúc này mắt phượng khẽ híp, lời nói châm chọc khiêu khích:"Bản cung còn tưởng rằng là ai đâu. Nguyên lai chính là Cố tần dùng một chén canh hạt sen để đạt được Hoàng thượng ân sủng.thế nào, lại muốn nấu canh hạt sen đi cầu ân điển? Đáng tiếc, tính toán ngươi hôm nay phải thất bại."

"Tần thiếp cả gan, không biết Hiền phi nương nương nói lời này là ý gì?" Cố Vân Yên cụp mắt, tư thái thật sự hạ thấp.

https://thuviensach.vn

"Hừ! Ý gì? Từ nay về sau, không có bản cung cho phép, ngươi không thể ở Phong Hà uyển ngắt đài sen. Nếu không, chính là ngỗ nghịch lệnh của bản cung."

Cố Vân Yên liếc mắt một cái nhìn Phong Hà uyển ở trước mặt, cùng với những cung nhân đang vội vàng ngắt đài sen kia, khó hiểu nói:"Nơi này đầy vườn đều là hạt sen, mặc dù nương nương muốn hái trở về, ngày ngày nấu uống cũng không cần nhiều như vậy. Tần thiếp không hiểu nương nương vì sao không cho tần thiếp ngắt lấy?"

Hiền phi gầm lên,"Làm càn, bản cung nói khi nào đến phiên ngươi một cái tần phi nho nhỏ nghi ngờ? Dám dĩ hạ phạm thượng, để tránh ngươi lần sau lại phạm sai lầm như vày, hôm nay liền phạt ngươi quỳ nửa canh giờ đi."

Cố Vân Yên nâng mắt, đang muốn cãi lại, khi chống lại cặp mắt phượng sắc bén của Hiền phi thì đành quỳ xuống. Chỉ vì nàng biết, lúc này Hiền phi không đạt mục đích quyết không bỏ qua. Nàng cũng rõ ràng, bằng năng lực của bản thân không thể cùng Hiền phi nay như mặt trời ban trưa đối kháng, cho nên nàng chỉ có thể thỏa hiệp.

Hiền phi nhìn Cố Vân Yên cúi đầu quỳ trên mặt đất, mắt lộ ra khinh bỉ nói:"Ỷ có vài phần tư sắc liền muốn câu dẫn Hoàng thượng, lúc này chính là cho ngươi một cái cảnh cáo nho nhỏ. Nếu ngày sau còn không an phận, bản cung tuyệt đối không tha cho ngươi." Nói xong, ở trong sự vây quanh của chúng cung nhân, đàng hoàng rời đi.

Từ đó về sau, Cố Vân Yên cũng không có nấu canh hạt sen cho Tiêu Dục dùng nữa. Ngược lại là Hiền phi, luôn luôn nấu canh hạt sen đưa đu cho Tiêu Dục. Hai ba lần đầu, Tiêu Dục còn dùng một chút. Số lần nhiều hơn, Tiêu Dục cũng nhịn không được nhíu mày.

https://thuviensach.vn

Hôm nay, Hiền phi vẫn chưa tự mình tiến đến ngự thư phòng, mà là sai người đem canh hạt sen canh đưa đến cho Tiêu Dục dùng. Tiêu Dục nhìn trước mặt đặt canh hạt sen, nhịn không được thở dài:"Ai, người bên ngoài nấu hạt sen canh chung quy không bằng Cố tần tự tay nấu."

Lưu Đức Phúc thấy thế, cười ha ha nói:"Chủ tử nếu nhớ thương tay nghề của Cố tần nương nương, sao không nói nàng nấu canh hạt sen mang đến?"

Tiêu Dục xua tay, thở dài một tiếng nói:"Lần trước bất quá là cho nàng một chút ân điển, lập tức khiến Hiền phi bất mãn, ở Phong Hà uyển trách phạt nàng một phen. Nếu lại có lần nữa, Hiền phi tính tình kiêu ngạo ương ngạnh như vậy sợ là không chỉ có là phạt quỳ mà thôi. Có đôi khi không quá sủng ái một người cũng là biến thành bảo hộ nàng."

Lưu Đức Phúc bừng tỉnh đại ngộ, chợt gật đầu không nói.

Trước mắt hình ảnh biến đổi, Cố Vân Yên thấy được bản thân đang rầu rĩ không vui. Lúc này nàng đã tấn chức làm Tiệp dư, nhưng nàng lại có vẻ lo lắng lo lắng. Chỉ vì Tam hoàng tử vừa hai tuổi rưỡi lại bị bệnh, lúc này bệnh so với trước mỗi một lần càng nghiêm trọng hơn.

Cảnh Dương cung

Thanh Vân đem tin tức nội gián vừa truyền về bẩm báo cho Hiền phi,"Hồi bẩm chủ tử, theo người chôn ở Khánh Phương trai hồi bẩm, tối hôm qua nàng nhìn thấy Mạnh chiêu nghi rón ra rón rén đi vào phòng ngủ của Tam hoàng tử, thừa dịp bốn bề vắng lặng thì xốc chăn của Tam hoàng tử. Sáng sớm hôm nay,Tam hoàng tử liền bị bệnh."

Nghe vậy, Hiền phi khuôn mặt kinh ngạc,"Quả thực?"

Thanh Vân gật đầu, ngữ khí khẳng định nói:"Nếu nội gián đã dám đem tin tức báo lên cho chủ tử, nghĩ đến chắc chắn là không giả."

https://thuviensach.vn

Hiền phi suy nghĩ hồi lâu, vẫn là nghĩ không ra Mạnh Nguyệt vì sao phải làm như vậy, này đối với nàng ta mà nói có gì ưu việt?

"Bản cung nghĩ không ra. Tam hoàng tử vừa sinh ra liền dưỡng ở danh nghĩa nàng. Nàng là mẫu phi trên danh nghĩa của Tam hoàng tử, nàng vì sao phải phá hư thân mình Tam hoàng tử?"

Thanh Vân khinh thường nói:"Hừ, mỗi lần Tam hoàng tử vừa phát bệnh, Mạnh chiêu nghi liền sai người thỉnh Hoàng thượng tiến đến. Vốn tưởng rằng nàng rất coi trọng bệnh tình của Tam hoàng tử cơ. Uổng cho Hoàng thượng còn khen nàng hiền lương. Nguyên lai cũng chỉ là kẻ tâm địa rắn rết!"

Trong mắt Hiền phi chợt lóe tinh quang,"Đợi đã, ngươi vừa mới nói cái gì? Mỗi lần Tam hoàng tử vừa phát bệnh, Mạnh chiêu nghi đều sai người mời Hoàng thượng... Nếu bản cung nhớ không lầm, những ngày đó Hoàng thượng đều nghỉ ở trong cung nàng ta ~ Thì ra là thế!"

Thanh Vân một đầu sương mù,"Chủ tử, ngài đang nói cái gì a?"

Hiền phi cong môi cười lạnh,"Hừ! Bản cung nói cái gì? Bản cung nói Mạnh chiêu nghi vì tranh thủ tình cảm, không có chỗ nào không tranh thủ. Thế nhưng có thể nghĩ đến dùng chuyện Tam hoàng tử sinh bệnh đến để tranh thủ tình cảm, có thể thấy được tâm cơ thâm hậu. Mọi khi đúng là bản cung coi thường nàng!"

"Chủ tử, ngài nói thâth? Vậy chúng ta phải lập tức đi tố giác hành vi của nàng với Hoàng thượng. Để cho Hoàng thượng xử lý nàng, xem nàng ngày sau làm sao cùng chủ tử tranh thủ tình cảm."

"Tố giác nàng đối bản cung có gì ưu việt? Lúc này tố giác Mạnh chiêu nghi, Hoàng thượng chắc chắn đem Tam hoàng tử giao cho Cố Vân Yên nuôi nấng. Gần đây Hoàng thượng đối nàng ta rất để tâm. Kể từ đó, Cố Vân

https://thuviensach.vn

Yên tiện nhân kia chẳng phải là như hổ thêm cánh. Ăn nói hồ đồ." Hiền phi trách mắng.

Thanh Vân cuống quít thỉnh tội, lại nghe Hiền phi nói:"Bản cung hảo hảo mưu tính một phen, không chừng Mạnh chiêu nghi còn có thể trợ giúp bản cung loại bỏ Cố Vân Yên kẻ dụ dỗ kia đâu."

5 ngày sau, sinh thần của Hiền phi. Theo cung quy, sinh thần của hậu cung phi tần vốn không nên thiết yến nhưng Hiền phi từ trước đến nay được sủng ái, thêm Uy Viễn tướng quân vừa đánh thắng trận từ Tây bắc khải hoàn về triều. Tiêu Dục tất nhiên là sẽ không ủy khuất nàng. Thọ yến năm nay của Hiền phi có thể so với sinh thần của Hoàng hậu, mở tiệc chiêu đãi văn võ bá quan ở Tử Thần điện.

Trên yến hội, Tiêu Dục có vẻ đặc biệt vui mừng, cùng Uy Viễn tướng quân uống rất nhiều rượu. Đợi đến khi yến hội tan, Tiêu Dục đã là đầu óc choáng váng, chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng.

Hôm nay là ngày vui của Hiền phi, Tiêu Dục tất nhiên là nghỉ ở Cảnh Dương cung không thể nghi ngờ. Rượu phát tác chậm, Tiêu Dục càng không tỉnh táo, trong ngây ngô miệng mơ hồ không rõ nhắc tới "Yên nhi ~"

Tiêu Dục ở trên giường một tiếng lại một tiếng gọi. Hiền phi đang vắt khan lau mặt cho hắn chợt nghe hắn không ngừng gọi "Nhan nhi!" cảm thấy vui mừng, mặt mày đều là vẻ kiêu căn.

Có lẽ là men say càng nồng, Tiêu Dục càng lớn tiếng. Hiền phi đang đắm chìm tỏng vui mừng phút chốc lạnh khuôn mặt.

Hồng Ngọc cùng Thanh Vân không rõ vì sao một khắc trước vẻ mặt chủ tử còn ý cười sao bỗng nhiên lại thay đổi sắc mặt,"Chủ tử, ngài làm sao vậy?"

https://thuviensach.vn

"Các ngươi nghe, trong miệng Hoàng thượng gọi là ai?" Hiền phi giận giữ ném khăn trong tay xuống đất.

Hồng Ngọc cùng Thanh Vân hai mặt nhìn nhau,"Hoàng thượng gọi không phải khuê danh của chủ tử sao, chủ tử vì sao lại mất hứng nha?"

Hiền phi giọng căm hận nói:"Các ngươi nghe rõ cho bản cung. Hoàng thượng từng tiếng từng tiếng gọi là "Yên nhi" mà không phải "Nhan nhi". Người hắn tâm tâm niệm niệm không phải bản cung, mà là Cố Vân Yên cái tiện nhân kia!"

Hồng Ngọc cùng Thanh Vân lúc này vừa nghe, xác thực như chủ tử nhà mình nói, trong miệng Hoàng thượng gọi là "Yên nhi". Bọn họ thoáng chốc co rúm cổ, không dám lại tùy ý lên tiếng.

"Tiện nhân! Vốn tưởng rằng Hoàng thượng chính là nhất thời ham mỹ mạo của ngươi, cho nên mới sủng ngươi thêm hai phần, qua chút thời gian phai nhạt thì thôi. Không nghĩ Hoàng thượng coi trọng ngươi như vậy. Say còn không quên nhắc tới ngươi. Bản cung quyết không cho phép có người uy hiếp được địa vị bản cung, lại càng không cho phép người bên ngoài cùng bản cung tranh đoạt ân sủng của Hoàng thượng. Mà lúc này, ngươi nghiễm nhiên liền thành cái đinh trong mắt bản cung. Bản cung sẽ không tiếc tất cả đại giới cũng phải loại bỏ ngươi." Hiền phi ánh mắt âm ngoan sắc bén, giống như mũi tên nhọn tẩm độc vậy.

Ngày hôm sau, Hiền phi triệu Mạnh Nguyệt đến Cảnh Dương cung, nói ra chuyện nàng ta dùng bệnh tình của Tam hoàng tử để tranh giành tình cảm. Cũng báo cho nàng ta biết nếu không muốn chết, ngày sau liền ngoan ngoãn nghe lời. Cho nên hiện tại Mạnh Nguyệt dĩ nhiên bị Hiền phi nắm ở trong tay, luôn vâng lời Hiền phi."

Mạnh Nguyệt vừa hành lễ, liền nghe được Hiền phi mặt không chút thay đổi nói:"Bản cung hôm nay triệu ngươi tiến đến, là có chuyện quan trọng

https://thuviensach.vn

phân phó. Bản cung hy vọng ngươi có thể giúp bản cung trừ bỏ Cố Vân Yên, không tiếc tất cả đại giới."

Mạnh Nguyệt trầm tư một lát, nói:"Nương nương mong muốn cũng là điều nô tì suy nghĩ. Nô tì chắc chắn đem hết toàn lực tương trợ nương nương loại bỏ nàng. Nếu phải nhổ tận gốc, trước hết phải xuống tay từ nhà mẹ đẻ của nàng."

Hiền phi gật đầu, vẻ mặt chờ mong nói:"Vậy liền y theo lời ngươi đi. Trước hết loại bỏ phụ huynh của nàng. Hủy diệt toàn bộ thứ nàng để ý, làm cho nàng sống không bằng chết."

https://thuviensach.vn

Chương 154

Mấy ngày sau, Mạnh Nguyệt xuất hiện trong Cảnh Dương cung, cung kính đứng trước mặt Hiền phi,"Nương nương, chuyện lúc trước ngài phân phó nô tì, nô tì đã nghĩ ra một cái biện pháp tuyệt hảo."

Hiền phi khuôn mặt tò mò, nâng nhẹ tay khẽ vuốt vuốt cái trâm cài đầu, sau đó ngồi nghiêm chỉnh nói:"Mạnh chiêu nghi có kế sách gì, nói cho bản cung nghe một chút."

Trong mắt Mạnh Nguyệt đều là tính kế, "Vâng, nô tì cho người ta ở ngoài cung nghe được một sự kiện nha. Tam đệ của Hoàng hậu nương nương, luôn luôn mê rượu háo sắc, chó săn chọi gà, là ác bá có tiếng ăn chơi trác táng ở kinh thành. Nghe nói nửa tháng trước hắn ở Kinh Giao chiếm lấy ruộng đất của dân... "

Hiền phi không kiên nhẫn nâng tay ngắt lời nói:"Bản cung đối đệ đệ của Hoàng hậu không có hứng thú, đệ đệ của nàng ta phạm chút việc ấy, Lưu thừa tướng tùy tiện có thể tìm cá nhân đến gánh tội thay, căn bản là không ảnh hưởng đến Hoàng hậu. Bản cung hiện tại là gấp rútmuốn loại bỏ Cố Vân Yên, thứ khác đều có thể tạm thời tính sau."

Trên mặt Mạnh Nguyệt lộ vẻ dịu dàng ý cười, ngữ khí không mất thong dong,"Nương nương an tâm một chút chớ buồn phiền, xin nghe nô tì nói hết lời. Lưu Doanh không chỉ có chiếm ruộng đất, lại coi trọng thê tử người ra, đã nhiều ngày suy nghĩ biện pháp để bắt người. Tội danh đặt ở trên người Lưu Doanh là không đủ gây sợ hãi, nhưng nếu đổi thành huynh trưởng Cố Trì của Cố Vân Yên thì sao?"

https://thuviensach.vn

Hiền phi nhướng mày, trầm tư một hồi từ từ nói:"Ừ! Vẫn có thể xem là một cái kế sách hay, nhưng là làm sao để giá họa cho huynh trưởng của tiện nhân kia đây?"

"Việc này cũng không khó. Huynh trưởng Cố Vân Yên trời sinh tính tình ngay thẳng, thường ngày làm việc ở kim ngô vệ thường thay dân chúng bênh vực kẻ yếu. Nếu để cho hắn thấy Lưu Doanh cưỡng đoạt con gái nhà lành nhất định sẽ không bàng quan đứng nhìn. Đợi khi hắn ra tay cứu người, người chúng ta an bài trước đó thừa dịp giết vợ chồng kia. Đến lúc đó chết vô đối chứng, sau đó cho người giật dây Lưu Doanh đem tội danh tướng ức hiếp lương dân, cường đoạt con gái nhà lành giá họa cho Cố Trì, tiếp theo thì sẽ có Lưu thừa tướng thay con trai của hắn chuẩn bị phía nha môn. Kể từ đó, tội danh của Cố Trì đó là ván đã đóng thuyền, tuyệt sẽ không cho hắn lại có cơ hội sống sót." Mạnh Nguyệt khẩu khí mềm nhẹ, nhưng lời nói ra lại làm cho người ta không rét mà run.

Hiền phi nhẹ nhàng vỗ tay khen,"Một khi Cố Trì bị định tội, Cố gia sinh ra một kẻ ác ôn ức hiếp lương dân cường đoạt dân nữ bị người căm phẫn như vậy, phụ thân của Cố Vân Yên không biết dạy con, cũng không thể bị bỏ qua. Đến lúc đó tất nhiên sẽ bị liên lụy, hạ chức quan còn là nhẹ, không chừng còn có thể bị cách chức. Trải qua một chuyện này, Cố gia hoàn toàn bị suy sụp, Cố Vân Yên cũng không có thế lực để dựa vào. Hay! Thực hay! Mạnh chiêu nghi có thể nghĩ ra biện pháp hay như vậy, đủ để chứng minh bản cung không có nhìn lầm người."

"Nô tì tạ nương nương tán thưởng!"

"Ừ, đi đi, liền theo ngươi nói mà làm, bản cung đợi tin lành." Hiền phi ngữ khí so với trước đây càng hòa hoãn thêm chút.

Đối với thái độ r Hiền phi trước sau khác biệt, trong lòng Mạnh Nguyệt biết rõ ràng, chỉ là thuận theo quỳ gối hành lễ cáo lui.

https://thuviensach.vn

Hơn một tháng sau, Cố Vân Yên thu được thư của cha mẹ lén gửi cho nàng, trong thơ nói: Huynh trưởng Cố Trì bị người vu hãm mang tội hại lương dân, nay đã bị nhốt trong thiên lao, ngày mai sẽ bị xử trảm. Nói nàng bất luận như thế nào nhất định phải cầu được hoàng thượng hạ chỉ phúc thẩm vụ án của huynh trưởng."

Nhìn nội dung trong thơ, Cố Vân Yên lệ rơi đầy mặt, khóc không thành tiếng. Ngay cả hai tay cầm thư cũng bởi vì quá độ sợ hãi mà chỉ run run.

Sau khi lấy lại tinh thần cũng chẳng quan tân sửa sang lại trang dung, liền bối rối chạy ra hướng cửa cung. Nhưng người còn chưa có bước ra khỏi Huệ Nghi cung, liền nhận được ý chỉ của Hoàng hậu nương nương, muốn nàng trong vòng hôm nay phải sao chéo xong kinh văn, sáng mai khi thỉnh an sẽ dâng cho Thái hậu nương nương. Cố Vân Yên vốn định đến ngự thư phòng cầu được ân điển của Tiêu Dục trước, rồi trở về sao chép kinh văn. Nhưng đại cung nữ tiến đến truyền ý chỉ lại mang theo người không chịu rời đi, nói thẳng muốn lấy kinh văn nàng sao chép rồi mới có thể trở về phục mệnh.

Rơi vào đường cùng, nàng đành phải cấp tốc sao chép kinh văn, đợi đến khi nàng tứ chi bủn rủn đầu váng mắt hoa, cuối cùng là cũng sao chép xong kinh văn có điều lúc này bên ngoài lại nổi lên mưa to.

Nhìn nhìn bên ngoài sắc trời âm u cùng với thỉnh thoảng vang lên từng tiếng sấm rền, nàng cũng không do dự nhiều. Được Thị Thư và Thị Hoa che dù đi đến ngự thư phòng. Thật vất vả đến ngự thư phòng, lại bị cung nhân báo cho biết hai khắc trước Tiêu Dục đã trở về Thừa Càn cung.

Nàng lại vội vội vàng vàng lao tới Thừa Càn cung, không ngừng đi vào trong mưa gió, lúc này nàng sớm đã toàn thân ướt đẫm. Cung nhân trực trước Thừa Càn cung không chút lưu tình ngăn cản các nàng. Hiền phi so với nàng đến Thừa Càn cung trước một bước. Không biết nàng ta dùng cái biện pháp gì dỗ Tiêu Dục hạ chỉ, không cho bất luận kẻ nào tiến đến đã

https://thuviensach.vn

quấy rầy. Nhận mệnh lệnh của Tiêu Dục, bất luận Cố Vân Yên năn nỉ ra sao, các cung nhân cũng không chịu để nàng đi vào dưới tình thế cấp bách, nàng chỉ có thể quỳ gối trước cửa Thừa Càn cung, khẩn cầu có thể gặp được Tiêu Dục, mong chờ có thể cứu mạng huynh trưởng.

Bên tai vang lên tiếng sấm đinh tai nhức óc, hạt mưa nặng trĩu lạnh như băng đánh vào trên người nàng, gió lạnh đến tận xương, khiến cả người nàng không ngừng run run. Trên mặt sớm đã một mảnh mơ hồ, phân không rõ là nước mắt hay là mưa. Theo thời gian, từng giờ trôi qua, ý chí của nàng đã dần dần tán loạn.

Gắt gao cắn răng chống đỡ, quỳ đến đêm khuya, vẫn không thể đợi được Tiêu Dục triệu kiến nàng. Cuối cùng, nnagf chậm rãi mất đi ý thức ngã xuống trong đêm tối dông tố kia, lại chung quy không thể cứu được mang của huynh trưởng.

Ngày hôm sau, huynh trưởng bị xử tử hình, cha mẹ già ở pháp trường khóc đến ruột gan đứt từng khúc, giống như chỉ qua một lúc liền già thêm 10 tuổi. Người đầu bạc tiễn người đầu xanh, chỉ ngẫm lại liền làm cho người ta thống khổ. Ngay sau đó Cố Cẩn bởi vì chuyện của Cố Trì đã bị liên lụy hạ chức quan. Dù Cố Cẩn chưa bị cách chức, nhưng trải qua nỗi đau mất con, chức quan bị hạ, Cố Cẩn từ nay về sau không gượng dậy nổi, vô tâm với triều chính, Cố gia từ đó lụi bại.

Đắm chìm trong sự qua đời của huynh trưởng, Cố Vân Yên mỗi ngày đều là mất hồn mất vía. Chỉ hơn nửa tháng, nguyên bản thân mình đẫy đà nhanh chóng gầy rọp. Cùng lúc đó, Tam hoàng tử thân thể một ngày so với một ngày càng kém đi, bộ dáng ốm yếu kia, giống như ngay sau đó sẽ vĩnh biệt cõi đời.

Vì chuyện của huynh trưởng và nhi tử, Cố Vân Yên suốt ngày u sầu không vui. Tất nhiên nhiên cũng chẳng có tâm đi tranh thủ tình cảm của của Tiêu Dục. Cố Vân Yên mất thịnh sủng, bị Hiền phi cực lực chèn ép, phải

https://thuviensach.vn

chịu cảnh mọi người trong cung xem thường cùng khi nhục. Kẻ dưới đều là nịnh trên đạp dưới, trừ bỏ hai người Thị Hoạ cùng Thị Thư ra, thật có thể nói là bị mọi người xa lánh. Tình cảnh nghèo túng thê thảm kia thậm chí so ra còn kém cung nhân được chút yêu thích ở trong cung.

Trái lại Mạnh Nguyệt được Hiền phi đề bạt nên ân sủng ngày càng tăng. Không có mấy ngày, Tiêu Dục đã hạ chỉ tấn chức phân vụ của nàng, từ đó, nhảy lên phi vị.

Vào đông, thời tiết rét lạnh. Nhưng lúc này, so với thời tiết còn lãnh hơn chính là tâm của Cố Vân Yên tâm. Nửa canh giờ trước Tam hoàng tử đã bệnh chết. Cố Vân Yên ôm hài tử không đầy 3 tuổi khóc khàn cả giọng. Nàng ôm thật chặt Tam hoàng tử không có chút độ ấm, mãi không buông tay, giống như bị điên rồi.

Tam hoàng tử vừa mất đi, Cố Vân Yên lập tức ngã bệnh, ngày ngày triền miên trên giường bệnh. Sau hai tháng nàng kéo dài hơi tàn, Mạnh Nguyệt mang theo chúng cung nhân tiến đến cung điện của nàng, cười đến vô cùng khoái trá, rót cho nàng một ly rượu độc, trước đó thẳng thắn kẻ hết tất cả với nàng.

Nàng ta nói:"Ngươi có biết ta có bao nhiêu ghen tị với ngươi không? Ta ghen tị mỹ mạo của ngươi, ghen tị ngươi có thể được Hoàng thượng sủng ái, ghen tị ngươi có được tất cả. Tươi cười ngọt ngào hạnh phúc của ngươi làm đau ánh mắt ta, tính tình hồn nhiên thiện lương kia của ngươi làm đau tâm của ta. Bởi vì chỉ cần ta và ngươi đứng chung một chỗ, sẽ khiến cho tâm tư xấu xí cùng hắc ám của ta nổi bật không chỗ nào che giấu. Cho nên ta rất hận ngươi, hận không thể khiến ngươi nhanh chóng biến mất. Chỉ có như vậy, mới không làm cho ta cảm thấy chính mình dơ bẩn đến cực điểm."

Vì thế, nàng ta nhìn chính mình mở to hai mắt té trên mặt đất, chết không nhắm mắt.

https://thuviensach.vn

Sau đó, Tiêu Dục truy phong nànglaf Cố phi, lấy lễ của phi vị hạ táng. Ngày ấy nàng hạ táng, Tiêu Dục lẻ loi một mình đến Huệ Nghi cung.

Tiêu Dục thần sắc đau thương đứng trong tẩm điện của nàng, lắng lặng đứng nửa buổi, chợt nghe hắn thấp giọng thở dài:"Mỗi khi trẫm nhớ tới lần ngươi nhìn lén trẫm thì luôn cảm thấy buồn cười. Ngươi hắn là nghĩ chính mình che giấu tốt lắm, lại không biết mỗi lần ngươi thừa dịp người khác không chú ý nhìn lén, trẫm đều có thể nhận thấy được. Bởi vì chỉ có ngươi mới có thể dùng ánh mắt cực nóng mà lại quan tâm, ái mộ xen lẫn tôn thờ như vậy để nhìn lén trẫm....."

Lưu Đức Phúc theo đuôi mà đến khom người đi vào, khuôn mặt lo lắng khuyên nhủ:"Chủ tử, trời sẽ có tuyết rơi, chúng ta vẫn nên quay về đi?"

Tiêu Dục vẫn chưa quay đầu, chỉ thổ lộ tiếng lòng vẫn luôn giấu kín với Lưu Đức Phúc, "Nàng tâm địa lương thiện, chẳng tranh cùng người. Tính tình như vậy vốn không hợp sinh tồn ở nơi hậu cung nguy cơ tứ phía, máu nhuộm đầy này... Trẫm sở dĩ không quá sủng nàng, đối đãi với nàng không khác người bên ngoài, kỳ thật cũng vì muốn bảo hộ nàng. Trẫm không đành lòng đặt nàng vào trong nguy hiểm, không nghĩ qua là vẫn đánh mất tánh mạng. Dù sao nữ tử dịu dàng thuần lương, lại chân thành yêu trẫm thật đáng quý, không nghĩ rằng đóa bách hợp cao nhã thuần khiết này chung quy là vẫn không thể tránh thoát khỏi mưa gió tàn phá mà điêu linh."

Cuối cùng lại nhìn quanh một vòng bài trí trong tẩm điện, tiếp theo mới chậm rãi xoay người, từng bước từng bước bước ra khỏi Huệ Nghi cung, mang theo Lưu Đức Phúc rời đi.

Cố Vân Yên từ trong mộng tỉnh lại, chỉ cảm thấy hai má lạnh lẽo, nâng tay sờ lên, mới biết khóe mắt ướt đẫm.

Sau khi trọng sinh, nàng vẫn cho là kiếp trước Tiêu Dục đối chính mình lãnh tình lãnh tâm, chưa bao giờ có nửa phần thương tiếc. Nàng luôn hống

https://thuviensach.vn

hận bản thân một giao phó tâm can cho sai người, cho nên kiếp này luôn dựng một chiếc rào chắn hắn bên ngoài, không muốn lại động tâm với hắn. Mặc dù có đôi khi sẽ khống chế không được vì hắn mà nảy mầm tâm tư kia, nhưng lập tức sẽ bị chính mình bóp chết, lại không ngừng trốn tránh tình cảm hắn đối với chính mình.

Hôm nay mới biết, nguyên lai kiếp trước Tiêu Dục đối chính mình mặc dù không có yêu cũng có tình.

Tuy rằng đây chỉ là giấc mộng, nhưng Cố Vân Yên biết tất cả đều là chân thật, là mọi việc thật sự đã xảy ra ở kiếp trước. Thấy được cảnh tượng kiếp trước, hiểu biết tiền căn hậu quả, khúc mắc Cố Vân Yên vẫn canh cánh trong lòng chỉ một thoáng liền giải phóng. Không có khúc mắc, tình cảm nàng dành cho Tiêu Dục lập tức bộc phát

Lúc này Cố Vân Yên cảm thấy thoải mái mà trước nay chưa từng có. Uất ức mang theo từ khi trọng sinh tới nay cũng biến mất vô hình. Cố Vân Yên đứng dậy, nàng muốn lập tức nói vô s Tiêu Dục nàng đã nghĩ thông suốt. Nàng sẽ không bao giờ lại trốn tránh tình yêu của hắn nữa, nàng muốn nhìn thẳng vào tim của chính mình.

https://thuviensach.vn

Chương 155

Beta:BlackChoco203

Cố Vân Yên tâm tình thoải mái đi ra từ Phượng Nghi cung, nhìn bầu trời đêm đầy ánh sao, chỉ cảm thấy thật vui vẻ. Trên đường đi Thừa Càn cung, nàng không ngừng nghĩ tới cảnh tượng trong lát nữa, nghĩ đến khi Tiêu Dục nhìn thấy nàng sẽ có cái dạng phản ứng gì?

Mà Cố Vân Yên không biết là, lúc này Tiêu Dục đang nghỉ ở Thừa Càn cung cũng mơ một giấc mộng. Tình cảnh trong mộng giống y như giấc mộng vừa rồi của Cố Vân Yên.

Tuy nhiên lại có khác biệt, đó là Tiêu Dục mơ giấc mộng dài hơn so với Cố Vân Yên. Trong mộng còn có cảnh tượng đã phát sinh sau khi Cố Vân Yên mất một năm.

Hắn mơ chính mình sau khi Cố Vân Yên qua đời thường thường một người lẳng lặng dựa vào lan can trông về phía xa, ánh mắt mờ mịt nhìn chân trời xa xôi, trong đầu thỉnh thoảng hiện lên đôi mắt ôn nhu như nước kia. Hồi lâu, kìm lòng không đặng mà thở dài.

Phó viện xử Thái y viện Trương thái y trên mặt nổi là người của Hiền phi, kì thực không phải. Sau khi hắn đăng cơ 1 năm, hắn đã sớm đem người này biến thành người của chính mình.

Hôm nay hạ triều, vừa về tới ngự thư phòng liền thấy được Trương thái y ở bên trong đợi đã lâu. Tiêu Dục nhướng mày, bởi vì liên quan đến Hiền phi cho nên Trương thái y đều là đợi mình truyền đòi mới tiến đến diện thánh. Chủ động cầu kiến giống hôm nay vẫn là lần đầu tiên.

https://thuviensach.vn

"Lúc này tới gặp trẫm là có chuyện quan trọng bẩm báo?" Tiêu Dục ngồi xuống trước ngự án, nhấc mắt dò hỏi."Hồi bẩm Hoàng thượng, vi thần thật là có chuyện quan trọng đăng báo. Hôm qua vi thần tiến đến bắt mạch chi Hiền phi nương nương, ngoài ý muốn nghe được một cái bí mật rợn người. Bởi vì chuyện này quá quan trọng, vi thần không dám giấu diếm, vội vã diện thánh đem việc này hồi bẩm cho ngài."

Tiêu Dục nhíu mày, mi mắt vừa nhấc:"Ngươi nói cho trẫm nghe một chút, sự tình liên quan đến ai?"

" Vâng. Hôm qua vi thần chẩn mạch cho Hiền phi nương nương xong, lập tức cáo từ rời đi.không ngờ còn chưa đi xa, lại nghe được Hiền phi nương nương nói chuyện cùng với tâm phúc. Tuy nói thanh âm cao thấp nghe được không rõ ràng lắm, nhưng nghe các nàng nói chuyện, vi thần vẫn suy đoán ra được chân tướng mọi chuyện."

Tiêu Dục gật đầu, ý bảo Trương thái y tiếp tục nói.

"Vi thần thực sự bị chân tướng dọa sợ tới mức đổ mồ hôi lạnh cả người. Nguyên lai, Tam hoàng tử sở dĩ lặp đi lặp lại nhiều lần phát bệnh, bệnh tình lặp lại thì khó có thể khống chế, đều không phải là ý trời, mà là lòng người ác độc, có ý định làm thế."

Nghe vậy, con ngươi của Tiêu Dục kịch liệt co rút lại, hàn ý trong mắt nhanh chóng ngưng kết.

Thấy thế, Trương thái y vẻ mặt ngưng trọng chút,"Tuy nói Tam hoàng tử vừa sinh ra thân mình so với hài tử bình thường suy nhược hơn một ít, nhưng nếu nghỉ ngơi tốt, cũng có hi vọng giống như người thường. Chỉ tiếc... Đã rơi vào miệng cọp làm sao có thể còn có cơ hội sống sót! Mạnh phi nương nương vì đạt được cơ hội tranh thủ tình cảm, không tiếc lấy sức khỏe của Tam hoàng tử làm lợi thế."

Tiêu Dục nhất thời nghẹn họng,"Cái gì..... Cái gì?"

https://thuviensach.vn

"Vi thần cả gan, Hoàng thượng nhớ lại một chút. Mỗi lần Tam hoàng tử phát bệnh, Mạnh phi nương nương có phải đều cho người mời ngài đến hay không. Mà bởi vì lo lắng cho bệnh tình của Tam hoàng tử, mười lần thì có chín lần ngài đều là ngủ lại trong cung Mạnh phi nương nương. Ngài ngẫm lại xem, kể từ đó Mạnh phi nương nương không phải đoạt được ân sủng sao? Chỉ có tam hoàng tử ba năm ngày lại đổ bệnh, Mạnh phi nương nương mới có thể bảo trì ân sủng không ngừng, thậm chí càng ngày càng được sủng ái."

Tiêu Dục sắc mặt xanh mét, ngực kịch liệt phập phồng, tay nắm lại thành quyền, sau một lúc lâu, từ trên miệng lạnh lùng phun ra vài chữ, "Tốt! Tốt lắm! Các ngươi... Tốt lắm."

Đã bẩm báo xong, Trương thái y thức thời khom thân mình, không tiếng động lui ra ngoài.

Sau khi Trương thái y rời đi, Tiêu Dục lập tức triệu kiến Lễ bộ Thị lang Kỉ Thành. Vừa tiến vào ngự thư phòng, Kỉ Thành liền nhận thấy được hôm nay áp khí có chút thấp, lúc này toàn cơ thể liền trở nên căng thẳng.

"Chuyện trẫm dặn ngươi, tiến hành thế nào rồi?"

"Khởi bẩm chủ tử, vi thần đã nắm giữ chính xác chứng cứ phạm tội của Uy Viễn tướng quân cùng Binh bộ Thượng thư, đợi thần cùng Hàn tướng quân trao đổi một phen, chứng thực việc trong quân xong thì có thể tố giác Uy Viễn tướng quân cùng Binh bộ Thượng thư đắc tội, khiến hai người đó đền tội."

"Tốt! Hai người các ngươi nhanh hơn đi, trẫm, không muốn đợi thêm nữa."

"Vâng, vi thần lĩnh mệnh, nhất định không phụ kỳ vọng của chủ tử."

https://thuviensach.vn

Tháng tư năm Vĩnh Dật thứ 8, Ngự sử đài tham tấu Uy Viễn tướng quân cùng Binh bộ Thượng thư, bày ra tội danh không thể làm lơ, người tham tấu lời nói chuẩn xác, chỉ thẳng hai người Uy Viễn tướng quân cùng Binh bộ Thượng thư táng tận thiên lương, tội ác ngập trời.

Tiêu Dục tức giận, hạ lệnh cho Kỉ Thành tra rõ việc trong tấu chương. Chỉ hơn một tháng, liền nhất nhất thẩm tra xong, nhân chứng vật chứng đầy đủ hết, không thể chống chế cùng nghi ngờ.

Uy Viễn tướng quân cùng Binh bộ Thượng thư cùng ngã xuống, tộc nhân chịu liên lụy không một ai may mắn thoát khỏi, kết cục kiếp trước cùng kiếp này không có khác biệt.

Rất nhanh, tường đổ mọi người đẩy, mọi hành vi phạm tội của Hiền phi nhất nhất bị vạch trần, trong đó cũng bao gồm việc giấu diếm chuyện Mạnh phi dùng sức khỏe của hoàng tử tranh thủ tình cảm, đến nỗi Tam hoàng tử vô ý đánh mất tánh mạng, cùng với việc bày mưu đặt kế sai Mạnh phi bức tử Cố phi. Tiêu Dục hạ chỉ huỷ bỏ phong hào biếm nàng ta làm thứ nhân, ban thưởng một dải bạch lăng.

Mà Mạnh Nguyệt mưu hại hoàng tự, tội ác tày trời, lại cùng Hiền phi cấu kết với nhau làm việc xấu, hai người hợp mưu hãm hại cung phi, lại tội thêm một bậc. Người tâm cơ ác độc như vậy không đáng sống trên đời. Tiêu Dục nói:"Tội của độc phụ này vốn liên luỵ cửu tộc, chỉ vì trên trời có đức cứu sinh nên tha cho một mặt, chỉ xử trảm tội nhân Mạnh thị cùng với gia quyến cả nhà."

Hậu cung một lúc bay mất hai vị phi tần địa vị cao, đặc biệt còn trừ đi Hiền phi đang như mặt trời ban trưa kia, người khoái trá nhất là trung cung Hoàng hậu. Chỉ một thoáng, Hoàng hậu nương nương đi đường đều như đạp gió.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, ngày vui ngắn chẳng tày gang, cách thời điểm Hiền phi qua đời mới vừa nửa năm, vốn tưởng rằng từ nay về sau Hoàng hậu vô tư vô lo rất nhanh cũng gặp tai ương.

Chỉ vì Ngự sử đài lại lần nữa trình diễn cái màn nửa năm trước. Chẳng qua lúc này đối tượng tham tấu biến thành phụ huynh của Hoàng hậu, Lưu thừa tướng cùng với ba nhi tử dưới gối. Mà vụ án năm đó Cố Trì ức hiếp lương dân cường đoạt dân nữ cũng bị Ngự sử đài nhắc lại. Ngự sử đài lần này đúng là vì Cố Trì minh oan. Tấu chương trình lên, Tiêu Dục lập tức chuẩn tấu, mệnh Kinh triệu doãn một lần nữa giở lại án này.

Không quá nửa tháng, án này lập tức bị kiểm chứng ra thủ phạm là thứ tử của Lưu thừa tướng- Lưu Doanh. Lưu Doanh xem thường tính mạng dân thường, cường đoạt dân nữ, lại giá họa cho lương tướng Cố Trì. Sau khi Lưu thừa tướng biết rõ ngọn nguồn lại bao che hành vi phạm tội này của nhi tử, thậm chí cùng hai nhi tử khác đi thăm viếng bốn phía, chuẩn bị quan hệ, khơi thông nhân mạch, thay trắng đổi đen che giấu tội danh, vu cho lương tướng chết oan chết uổng.

Mà khi Kinh triệu doãn giở lại án này, đồng thời tra được Lưu thừa tướng tham ô nhận hối lộ, bán quan phiến tước, xem thường mạng người... thật nhiều tội danh. Tiêu Dục nổi trận lôi đình, lập tức ban hai đạo thánh chỉ.

Thứ nhất là đem những người liên quan đến vụ án lần này cách chức hoặc xử trảm. Thứ hai là vì Cố Trì minh oan, trả cho hắn một đời thanh bạch, truy phong làm "Trung nghĩa" đại tướng quân. Vì bù lại cho một nhà Cố Cẩn, không chỉ có tấn chức Cố Cẩn làm chính tam phẩm Thông chính tư Thông chính sử, lại quan tâm thêm đến ấu đệ Cố Tuân của Cố Vân Yên cùng Cố Trì, an ủi hai huynh muội này trên trời có linh thiêng.

Ám vệ Hoàng hậu chôn ở bên người Tiêu Dục nhiều năm, Thu cô cô vì vô ý bại lộ thân phận, chịu đại hình không nổi nên cung khai chi tiết đủ loại

https://thuviensach.vn

hành vi phạm tội của Hoàng hậu.

Từng chuyện từng tội ác làm người ta giận sôi gan, vậy mà ở mặt ngoài thoạt nhìn thì hiền lương rộng lượng, dịu dàng đoan trang. Tiêu Dục khiếp sợ vô cùng, lại giận không thể át.

Nhưng vì thể diện hoàng gia, Tiêu Dục vẫn không trực tiếp phát tác với Hoàng hậu, mà là giam lỏng nàng ở Phượng Nghi cung, tuyên bố với bên ngoài Hoàng hậu nhiễm bệnh hiểm nghèo, bệnh không dậy nổi, cần ở Phượng Nghi cung an tâm tĩnh dưỡng, từ nay về sau đóng cửa từ chối tiếp khách. Mọi việc ở hậu cung giao cho ba người Đức phi cùng Huệ phi và Quý phi đồng chưởng quản.

Đầu tháng ba năm Vĩnh Dật thứ 9, hoàng hậu Đại Chiêu cách thế, Tiêu Dục hạ chỉ đem táng nhập Tây lăng. Trong lúc nhất thời, cả nước khiếp sợ...

Nghi giá của Cố Vân Yên đến trước cửa Thừa Càn cung mới hạ xuống. Cung nhân đang trực đêm đều là thất kinh, bất ngờ vì Hoàng hậu đến.

Cố Vân Yên vẫy tay cho mọi người lui ra, phóng nhẹ bước chân đi vào. Lưu Đức Phúc gác đêm ở gian ngoài, vào một khắc kia khi thấy được Cố Vân Yên, không thể không kinh ngạc. Thậm chí hắn nghĩ mắt mình nhất định là bị hoa rồi, xoa nhẹ hai mắt, sau đó mới xác định là Hoàng hậu nương nương không thể nghi ngờ.

Hành động của Lưu Đức Phúc chọc Cố Vân Yên lắc đầu bật cười, đặt ngón trỏ trên môi, ý bảo Lưu Đức Phúc không cần lên tiếng, tiếp theo rón ra rón rén đi vào trong.

Trong tẩm điện, mọi thứ vẫn giống như lần đầu nàng thị tẩm. Mọi thứ đập vào mắt đều là một mảnh minh hoàng. Cố Vân Yên chuyển ánh mắt qua long sàng rộng lớn. Lúc này, Tiêu Dục đang ngủ an ổn.

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên động tác nhẹ nhàng tiến lên long sàng. Dưới ánh trăng chiếu sáng, trong lúc ngủ mơ, khuôn mặt Tiêu Dục có vẻ đặc biệt nhu hòa, mày kiếm anh tuấn thư triển ra hai bên. Bởi vì hai mắt đang nhắm nên lông mi chập lại vừa đen vừa dài. Môi bạc hơi hơi hướng về phía trước, bên môi lơ đãng một chút ý cười thản nhiên. Vốn là khuôn mặt tuấn dật xuất trần lúc này lại nhuộm đẫm ý cười nhu hòa. Không biết vì sao, Cố Vân Yên bỗng nhiên liền liên tưởng đến câu thơ kia "Mạch thượng nhân như ngọc, công tử thế vô song".

Ban đêm như vậy, lúc này nhìn Tiêu Dục, tim Cố Vân Yên đập thật mãnh liệt, hai gò má cũng nổi đầy mây đỏ. Giống như lần đầu tiên bọn họ gặp nhau ở kiếp trước, nàng ở trong ngực hắn cũng có phản ứng như vậy. Nàng biết, cảm giác tim đập rộn ràng như vậy là ý nghĩa gì.

Càng nhìn càng cảm thấy Tiêu Dục tuấn dật mê người. Ngay tại khi Cố Vân Yên nhìn chằm chằm khuôn mặt Tiêu Dục đến mức xuân tâm nhộn nhạo. Bỗng trong chớp mắt, nàng liền bị người đặt ở dưới thân, mà người kia rõ ràng là Tiêu Dục vốn đang ngủ.

Ngay tại khi Cố Vân Yên kinh ngạc mở to mắt, khẽ cong môi. Trên đầu truyền đến tiếng nói mang theo ý cười xen lẫn trêu tức của Tiêu Dục,"Yên nhi thừa dịp đêm hôm khuya khoắc không người, lặng lẽ đi vào tẩm điện của trẫm, tiếp theo bất động thanh sắc trèo lên long sàng của trẫm. Là chuẩn bị làm chuyện xấu với trẫm?"

Mặc dù vẫn chưa có dự tính này, nhưng không biết vì sao khi bị Tiêu Dục gắt gao đè nặng, trong tình huống ái muội như thế, lại nghe hắn nói vậy, quả thật giống như là nàng có ý đồ như vậy. Vì thế, mặt cười của Cố Vân Yên lập tức đỏ lên.

Cố Vân Yên cụp mi mắt, hít sâu mấy hơi thở, sau đó như được tiếp thêm dũng khí, nhẹ giọng nói nhỏ nhẹ: "Hoàng thượng, nô tì lần này lại đây, là vì ngài hôm nay nói hết nỗi lòng với nô tì, muốn nô tì tĩnh tâm, xem thật kỹ

https://thuviensach.vn

tâm của chính mình. Cả buổi tối nô tì đã suy nghĩ rất nhiều, nô tì tới là muốn nói cho ngài, nô tì không bao giờ trốn tránh cảm tình của ngài nữa. Bởi vì nô tì cũng giống ngài, đã động chân tình, ưm ~ lưỡng tình tương duyệt."

https://thuviensach.vn

Chương 156

Ánh mắt Tiêu Dục phút chốc sáng như sao, thân mình bởi vì quá độ hưng phấn mà căng thẳng, trong thanh âm có kinh hỉ thật lớn,"Yên nhi ~ ngươi..... Nói là lời thật tình sao?"

Cố Vân Yên cắn môi, hồng bên tai, nghiêng mặt đi, giống như cô nương lần đầu yêu vậy, thẹn thùng nói:"Nô tì cố lấy dũng khí thật lớn mới dám biểu lộ chân tình với Hoàng thượng. Hoàng thượng nếu không thích, vậy nô tì không nói....."

Tiêu Dục không cho Cố Vân Yên cơ hội do dự, liền dùng miệng ngăn chặn lời nói kế tiếp của nàng. Hắn hạ xuống một nụ hôn mềm nhẹ uyển chuyển lên đôi môi anh đào của nàng. Bắt đầu thật nhẹ nhàng, dần dần, khí thế chậm rãi tăng lên, hắn hôn càng ngày càng mãnh liệt. Đầu lưỡi tách ra hàm răng của nàng, tiến quân thần tốc, thẳng đến khi thưởng thức được hương thơm ngọt lành trong miệng nàng, mới chậm lại thế công, cùng nàng triền miên chơi đùa.

Cố Vân Yên kìm lòng không đặng phát ra tiếng thở gấp từ bên khóe môi mềm mại đáng yêu kia. Chỉ chốc lát sau, dưới kỹ sảo thành thạo của hắn, thân mình nàng mềm nhuyễn.

Nhưng mà, khi hai người sắp ý loạn tình mê Tiêu Dục bỗng ngừng lại, hơi hơi chống đỡ thân mình tách ra một chút với thân thể mềm mại của Cố Vân Yên. Nhìn Cố Vân Yên ở dưới thân mặt như phù dung, hơi thở gấp gáp, nơi mềm mại căng tròn trước ngực theo nhịp thở mà phập phồng cao thấp, một đôi mắt phượng hơi nước mông lung, mê mang mù mịt nhìn Tiêu Dục.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục nhẹ nhàng, mang theo ý cười sung sướng, vui mừng khôn kể nói:"Yên nhi nói lời này làm cho ta thật là ngạc nhiên. Khiến ta vui đến nhất thời không biết nên có phản ứng ra sao. Giống như chỉ có hôn ngươi, mới làm cho ta tin tưởng chính mình không phải đang nằm mơ. Hiện tại ta tin tưởng tất cả đều là thật." Nói xong môi bạc lại tiến tới.

Cố Vân Yên vừa thở ổn định lại chút, đôi môi ươn ướt kia lại dính lên, khẽ cắn. Một vòng tấn công kịch liệt lại nhanh chóng triển khai làm cho đầu óc Cố Vân Yên thật vất vả mới rõ ràng được chút lại trở về trống rỗng.

Có lẽ là vì yêu thương lẫn nhau, lại có lẽ là vì đêm nay bóng đêm đặc biệt mê người, nam nữ ở trên long sàng tứ chi triền miên có vẻ hét sức mạnh mẽ. Giống như trên biển rộng nổi lên phong ba thật lớn, sóng gầm mãnh liệt, đợt sau lại cao hơn đợt trước, nhất thời không biết mệt mỏi. Hoa khai một lần lại một lần, cho đến mãi tảng sáng.

Trời tờ mờ sáng, Tiêu Dục vừa nhắm mắt dưỡng thần chỉ trong thời gian một nén nhang tự giác đứng dậy. Sau khi rửa mặt chải đầu một phen, hắn hạ xuống một nụ hôn thâm tình lên trán Cố Vân Yên, sau đó thần thanh khí sảng, thể xác và tinh thần thư sướng đi vào triều.

Lâm triều, bên môi Tiêu Dục luôn mang theo ý cười ngọt ngào mà làm sao cũng che giấu không được. Nhạn thấy Tiêu Dục khác thường, bá quan văn võ dưới triều đều là tâm tư trăm vòng phỏng đoán xem nguyên nhân khiến đế vương có sự khác thường này là gì?

Có người lo lắng đề phòng mà căng thẳng thần kinh, có người thầm nghĩ chuyện tốt đến môn mà kiễng chân trông ngóng. Chỉ một thoáng, bầu không khí toàn bộ buổi thiết triều trở nên vô cùng cổ quái. Có người như ở trong cơn gió rét của mùa đông, có người lại như ở trong ánh nắng ấm áp của mùa xuân.

https://thuviensach.vn

Mà Tiêu Dục, thân là ngòi nổ của hai mùa xuân đông tương phản này lại không hề hay biết. Tất cả trong đầu hắn đều là nghĩ đến lời nói cảm động kia của Cố Vân Yên.

Sau khi tan triều, Tiêu Dục kích động chạy về Thừa Càn cung. Lúc này, Cố Vân Yên bị ép buộc cả một đêm còn đang đau nhức nằm trên giường.

Tiêu Dục vẫy lui toàn bộ cung nhân, cách một tấm chăn mỏng nhẹ nhàng giúp Cố Vân Yên xoa ấn huyệt vị. Cố Vân Yên nguyên bản còn vì trên người đau nhức mà ngủ không an ổn, sau khi được Tiêu Dục một phen hầu hạ thoải mái, nhất thời ngọt ngào ngủ thiếp đi.

Một cái canh giờ đi qua, Cố Vân Yên từ trong mộng từ từ tỉnh dậy. Mắt phượng còn mông lung, khuôn mặt vẫn mang theo một tia mơ màng vì vừa mới tỉnh lại.

Lúc này nàng mới biết người luôn ở trên giường xoa bóp huyệt vị cho mình là Tiêu Dục. Dung nhan xinh đẹp như hoa nở rộ, nhất thời quên chính mình chưa mặc y phục, nàng đứng thẳng dậy. Cái chăn mỏng trên người bị trượt tới gót chân, nhất thời phô bày tất cả cảnh xuân.

Trên thân thể băng cơ ngọc cốt hết sức mịn màng kia hiện lên từng dấu vết như đóa hồng mai kiều diễm, quyến rũ thoát tục. Hơn nữa hai đỉnh ngọc đào sớm no đủ thành thục kia khiến người ta muốn ngắt lấy. Tiêu Dục nhìn mà muốn đui mù, lửa dục trong mắt bắn ra bốn phía.

Bàn tay to vốn đang vuốt ve trên thân thể mảnh mai bỗng giảm nhẹ lực đạo, có chút như không nắm bắt được. Ánh mắt cực nóng kia thủy chung chưa từng rời đi.

Bên trong độ ấm cũng như ánh mắt Tiêu Dục, theo động tác của Tiêu Dục dần dần lên cao. Mặt Cố Vân Yên thoáng chốc nóng như lửa, đỏ hồng như sắp trích ra máu, run run đưa tay đi kéo lấy tấm chăn ở dưới chân.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục không ngăn cản, chỉ là trước khi chăn mỏng che lấp đi cảnh đẹp, bàn tay to đã dời đến đó. Trên tay vuốt ve cũng không dừng, có điều so với vừa rồi càng kích thích hơn.

Bên trong, hoa mai lay động, long phượng cùng minh.....

Khi hai người lại đứng lên, mặt trời đã chiếu chính ngọ (12h). Hai người dùng một chút ngọ thiện ấm áp ngọt ngào. Sau đó, Tiêu Dục dắt tay Cố Vân Yên ngồi xuống tháp mỹ nhân, quyết định đem nội dung trong mộng tối qua nói cho Cố Vân Yên nghe.

Tiêu Dục kể hết cảnh tượng trong mộng. Cố Vân Yên trong lòng âm thầm kinh ngạc, không nghĩ tới các nàng tối hôm qua mơ cùng một giấc mộng. Không, không nên nói là cùng một giấc mộng. Giấc mộng của Tiêu Dục so với nàng dài hơn, những cảnh tượng đó đều là chuyện phát sinh sau khi nàng qua đời.

Nghe được Tiêu Dục nói về kết cục của Hiền phi, Mạnh Nguyệt cùng với nguyên Hoàng hậu ở kiếp trước, hốc mắt Cố Vân Yên tự nhiên nóng lên, từng giọt từng giọt nước mắt như hạt châu tuôn rơi.

Tiêu Dục không hiểu rõ, nên khi thấy Cố Vân Yên bỗng nhiên rơi lệ, lúc này hoảng thần, luống cuống tay chân giúp nàng lau lệ.

Thần sắc khẩn trương không biết làm sao,"Yên nhi ngươi làm sao vậy? Sao đang thật tốt bỗng nhiên liền khóc lên, là ta nói sai cái gì sao? Hay là ngươi không thích nghe chuyện của ta cùng với ngươi ở trong mộng?"

Cố Vân Yên cũng không nói gì, chỉ là dùng sức liên tục lắc đầu, nhưng nước mắt vẫn liên tiếp rơi xuống.

"Vậy đến tột cùng ngươi vì sao mà khóc? Đừng khóc được không? Ngươi khóc khiến ta lòng hoảng ý loạn, nhìn ngươi rơi lệ như vậy, lòng ta đau."

https://thuviensach.vn

Nàng là vì mình ở kiếp trước mà khóc, vì hoàng nhi phải chết khi còn quá nhỏ ở kiếp trước mà khóc, vì ca ca bị người ta vu hãm nên mất mạng mà khóc, vì đại thù của bọn họ đã được báo mà khóc, đây là nước mắt vì quá vui mừng.

Tuy nói sau khi nàng trọng sinh, dứt khoát kiên quyết lựa chọn tiến cung báo thù. Nàng thận trọng, tỉ mỉ sắp xếp từng bước đi, từng kẻ hại nàng ở kiếp trước thì kiếp này nàng đều trả lại cho bọn họ gấp đôi. Kẻ thù một người tiếp một người bị nàng loại bỏ, làm cho các nàng nếm trải tư vị thống khổ. Nhưng cũng chỉ giới hạn trong đời này, đối với kiếp trước của các nàng mà nói không hề có ý nghĩa. Cho nên trong lòng nàng làm sao không có tiếc nuối, làm sao cũng có không cam lòng. Nhưng ngày hôm nay, biết được thù kiếp trước đã được báo, cuộc đời này của nàng thật không uổng.

Nhưng làm sao nàng có thể nói cho Tiêu Dục, nói với hắn những cảnh tượng đó không phải là một mộng cảnh, mà là tất cả mọi chuyện đã xảy ra ở kiếp trước, là sự thật mà nàng từng trải qua. Nói với hắn nàng từng chết một lần, chính là chết không nhắm mắt, không cam lòng cứ như vậy đi vào quỷ môn quan, đi qua cầu Nại Hà, uống canh Mạnh bà, từ đó về sau quên hết chuyện cũ. Cho nên vì oán niệm quá sâu, nàng không luân hồi đầu thai làm người, mà là trọng sinh về tới 10 năm trước.

Bình phục lại một chút cảm xúc kích động, Cố Vân Yên nghẹn ngào nói: "Nô tì nghe Hoàng thượng kể vậy, trong lòng dâng lên một cảm giác quen thuộc khó hiểu. Thật giống như điều đó không phải là cảnh hư vô trong mơ, mà là những gì bản thân từng trải qua ở kiếp trước vậy."

Tiêu Dục gật đầu, ánh mắt thâm thúy,"Không biết vì sao, ta cũng có một loại cảm giác quen thuộc, tựa như Yên nhi nói vậy. Cho nên mới đặc biệt kể lại cho Yên nhi."

"Nếu... Nếu tất cả đều là thật thì sao? Nếu đó không phải mộng....." Cố Vân Yên nhẹ giọng nỉ non.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dục vô cùng sầu não nói:"Nếu tất cả là thật. Yên nhi thật sự ra đi trước ta, để ta một mình ở lại trên đời này, tâm của ta chỉ sợ cũng đi theo ngươi...."

Bỗng nhiên âm điệu lại chuyển, ôm lấy Cố Vân Yên nói:"Có điều ta thực may mắn. May mắn đây chỉ là giấc mộng. Nếu là sự thật, ta không thể tưởng tượng được ngày kia khi mất đi Yên nhi, những năm tháng dài đằng đẵng kia ta làm thế nào để vượt qua."

Cố Vân Yên đem mặt tựa vào lồng ngực ấm áp của Tiêu Dục, mỉm cười không nói. Nàng thật may mắn, may mắn bản thân có thể trọng sinh, không chỉ cải biến vận mệnh của chính mình cùng người nhà, không cho bi kịch kiếp trước lặp lại. Hơn nữa còn bắt được tâm của Tiêu Dục, cùng hắn sinh được ba đứa nhỏ thiên tư thông minh, thuần thiện chí hiếu. Nàng nghĩ cuộc đời này, nàng thật sự không uổng phí!

Qua hai ngày nữa đó là đoan ngọ. Cố Vân Yên đang ở trong đại điện dạy Hàm Nguyệt công chúa bện dây đeo tay ngũ sắc (dùng đểtặng cho người khác vào tết Đoan Ngọ, mang ý nghĩa trường thọ). Nàng tuổi tuy nhỏ, lại học được có bài bản hẳn hoi. Được Cố Vân Yên dốc lòng dạy, qua nửa buổi, cuối cùng là bện ra một cái dây ngũ sắc mà bản thân vừa lòng.

Hàm Nguyệt công chúa giơ thật cao giơ dây tay ngũ sắc vừa mới bện xong, miệng cười vui vẻ nói:"Mẫu hậu, Khuynh Thành bện vòng ngũ sắc đẹp không?"

Cố Vân Yên mỉm cười nhìn dây đeo ngũ sắc trong tay Hàm Nguyệt công chúa, mặc dù không tinh xảo đẹp đẽ bằng chính mình bện, nhưng so với đứa nhỏ cùng tuổi, nữ nhi của mình làm đã là thật tốt.

"Khuynh Thành bện rất đẹp, sắp vượt qua mẫu hậu rồi. Chỉ là không biết Khuynh Thành chuẩn bị tặng dây ngũ sắc cho ai vào tết đoan ngọ này nha?" Cố Vân Yên rất là tò mò.

https://thuviensach.vn

Hàm Nguyệt công chúa híp mắt cười ngọt ngào nói:"Ai hiểu rõ Khuynh Thành nhất. Khuynh Thành sẽ đưa cho người đó. "

"Ồ ~ Vậy Khuynh thành cảm thấy ai hiểu rõ ngươi nhất?"

Hàm Nguyệt công chúa xòe tay nhỏ bé bắt đầu liệt kê:"Thái tử ca ca, Diễm ca ca, biểu ca, Quý ca ca còn có mẫu hậu đều rất thương Khuynh Thành. Có điều... Hiểu rõ Khuynh Thành nhất vẫn là phụ hoàng, cho nên Khuynh Thành sẽ tặng cho phụ hoàng cái dây này."

Hàm Nguyệt công chúa vừa dứt lời, từ cửa liền truyền đến tiếng cười sang sảng của Tiêu Dục "Hay! Khuynh thành nói lời này thật khiến phụ hoàng ấm lòng, có thể thấy được không uổng công trẫm thương ngươi."

Hàm Nguyệt công chúa theo tiếng mà nhìn lại, thấy được từ phía cửa phụ hoàng đang xoải bước đi tới. Lúc này nàng vui mừng đứng dậy, vui vẻ tiến lên đón chào.

Tiêu Dục đưa bàn tay to tới, liền ôm bảo bối kia vào trong lòng, tiếp theo không thể thiếu một phen thơm má.

Cố Vân Yên bị bỏ mặc một bên, giả bộ ăn giấm chua:"Được! Được! Cha con hai người các ngươi liền thương yêu nhau đi. Khuynh Thành thật không có lương tâm. Mẫu hậu dạy ngươi bện dây trường mệnh nửa buổi chiều cũng không thấy ngươi nói đưa cho mẫu hậu, lại ba ba muốn tặng cho phụ hoàng ngươi."

Tiêu Dục tay trái ôm Hàm Nguyệt công chúa, tay phải ôm Cố Vân Yên, cười nói:"Yên nhi còn ăn giấm sao. Yên tâm, mẹ con các ngươi đều là tâm can của ta, lớn nhỏ ta đều yêu."

https://thuviensach.vn

SỦNG PHI THƯỢNG VỊ KÝ

Mạch Thượng Phù Tô
www.dtv-ebook.com

Chương 157: End

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ngày tháng thoi đưa, năm tháng vội vàng. 10 năm này cứ trôi qua trong cảnh Đế hậu ân ái, hoàng tử công chúa vui vẻ trưởng thành.

Cố Vân Yên hơn ba mươi tuổi được bảo dưỡng thoả đáng, khuôn mặt vẫn đẹp như họa, nhìn không ra một chút dấu về năm tháng lưu lại trên mặt. Có điều so với 10 năm trước, càng hiển lộ uy nghi mười phần.

Có điều so với 10 năm trước càng hiển lộ uy nghi mười phần

Lúc này nàng đang mềm mại rúc vào trong lòng Tiêu Dục. Hai người cùng nhau đứng ở trên Trích Nguyệt lâu, nhìn trăng tròn như gương ở phía chân trời, nghe hắn nói có chút mất mát:"Gần đây Khuynh Thành hay chạy đi Đông Cung. Một tháng này, ta thấy số lần chạy qua đó của nàng mười ngón tay cũng đếm không đủ rồi. Haizz... Có thể thấy được, nữ nhi đã trưởng thành rồi~"

Cố Vân Yên bật cười,"Nữ nhi trưởng thành, tự nhiên sẽ có tâm sự của nữ nhi. Khuynh Thành nay đã mười ba, qua hai năm nữa liền đến tuổi đợi gả rồi. Trước mắt mới chỉ là ít gặp vài lần ngươi đã như vậy. Tương lai Khuynh Thành gả đi rồi thì nên làm thế nào cho phải?"

Tiêu Dục vừa nghĩ tới bảo bối mà bản thân luôn phủng ở trong lòng bàn tay chỉ hai năm nữa sẽ bị nam nhân khác bắt đi, trong lòng càng là tư vị không thoải mái,"Khuynh Thành chưa cập kê, đàm hôn luận gả không khỏi quá sớm. Ta tính để nàng ở tại bên người thêm vài năm."

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên biết, Tiêu Dục từ trước đến nay thiên vị Khuynh Thành công chúa, tất nhiên là không nỡ sớm gả nàng đi. Bản thân làm sao buông được. Có điều... không biết nữ nhi nhà mình có chịu như vậy hay không.

"Bọn nhỏ rồi cũng lớn, tóm lại là muốn có gia đình của chính mình. Tháng trước Hạo Nhi cùng Linh San cũng đã đại hôn. Chúng ta nha, nghĩ đến không lâu nữa có thể làm tổ phụ tổ mẫu rồi đó. "

Thái tử Tiêu Hạo đầu tháng rồi đã cưới trưởng nữ Cố Linh San của Cố Trì làm Thái tử phi. Hoàng hậu cùng Thái tử phi đều đi ra từ Cố gia. Một tộc Cố thị vinh quang đến cực điểm. Thân là quốc trận cùng quốc cữu, hai phụ tử Cố Cẩn là chạm tay có thể bỏng. Cố phủ đúng là đức cao vọng trọng.

Nghĩ đến Thái tử thành thục ổn trọng, khuôn mặt Tiêu Dục hiện lên vẻ hài lòng,"Ta nhớ rõ lúc ngươi mới vừa vào cung, từng nói qua đáng tiếc sinh là thân nữ nhi nên không thể đi nhìn hết non sông bao la hùng vĩ của Đại Chiêu, thể nghiệm phong thổ dân tình khác biệt của các nơ. Đã mười năm đi qua, không biết Yên nhi còn có tân tình như năm đó không?"

"Ta vẫn có tâm tư như trước không thay đổi, nhưng cái nguyện vọng đó, kiếp này thì không cách nào thực hiện được." Lời nói nhẹ nhàng tràn đầy mất mát cùng tiếc nuối.

Tiêu Dục thu hết vẻ mặt Cố Vân Yên vào đáy mắt, cười nói:"Hạo Nhi 3 năm trước đã bắt đầu lên triều nghe báo cáo, cũng đi theo ta học phê tấu chương nửa năm. Nay hắn cũng đã đại hôn, người lại càng thành thục ổn trọng hơn rồi. Lịch lãm lâu như vậy, là thời điểm nên kiểm tra thành quả rồi."

Cố Vân Yên nâng mày, mắt phượng lóe sáng, giống như mơ hồ đoán được ý tứ trong lời nói của Tiêu Dục.

Tiêu Dục liếc mắt đánh giá ánh mắt đầy chờ mong của Cố Vân Yên một cái, ánh mắt sủng nịch nói:"Ta quyết định tháng sau liền mang ngươi du

https://thuviensach.vn

ngoạn. Cùng đi ngắm non sông bao la hùng vĩ của Đại Chiêu. Chính sự liền giao cho Hạo Nhi, để nội các đại thần phụ tá hắn giám quốc."

Cố Vân Yên vui mừng liên tục gật đầu, còn thiếu chút nữa vỗ tay bảo hay, chủ động ôm thắt lưng Tiêu Dục nói:"Hoàng thượng đối với ta thật tốt!"

Tiêu Dục hơi hơi cong khóe miệng, ở bên tai Cố Vân Yên nhẹ giọng trêu chọc nói:" Vậy Yên nhi chuẩn bị cảm tạ ta thế nào nha? Buổi tối còn dùng hình thức hôm kia?"

Cố Vân Yên đỏ mặt, đánh một cái lên lưng Tiêu Dục,"Đều đã già rồi, còn không đứng đắn như vậy. Để bọn nhỏ thấy sẽ chê cười."

"Làm sao lại già. Yên nhi dung mạo vẫn như trước, khiến ta xem mãi còn không đủ. Hơn nữa, ta cũng không già. Người bên ngoài thì cũng thôi, ngươi phải biết rõ ràng nhất. Hay là ta không làm cho ngươi vừa lòng....."

Nghe được Tiêu Dục nói lời lẽ phóng đãng, Cố Vân Yên da mặt vẫn là mỏng như vậy, lập tức sẽ hồng đến mang tai, vội vàng ngăn cản Tiêu Dục nói tiếp,"Sắp làm tổ phụ người ta rồi, còn nói mấy lời không biết xấu hổ."

Thấy Cố Vân Yên khẩn trương nhìn xung quanh, chọc Tiêu Dục thật là sung sướng cười ha ha.

******

Hàm Nguyệt công chúa vừa tròn mười ba đã là trổ mã duyên dáng yêu kiều. Bộ dáng xinh đẹp kia có thể xem là thiên tư quốc sắc, dung mạo tính tình cùng Cố Vân Yên đều có vài phần giống nhau.

Hôm qua chạng vạng ở lại đông cung dùng bữa xong, cùng Thái tử phi tán gẫu về mấy đồ trang sức hiện đang thịnh ở Kinh thành đến quên trời đất.

https://thuviensach.vn

Cho tới đêm khuya mới dừng lại. Vì quá muộn nên trực tiếp nghỉ lại ở đông cung.

Hôm nay nàng liền cùng phu thê Thái tử tới thỉnh an Cố Vân Yên. Vừa thi lễ xong, nàng mặt mày hớn hở tiến lên kéo cánh tay Cố Vân Yên, thái độ vô cùng thân thiết làm nũng:"Khuynh Thành hôm qua nghe biểu tỷ nói kinh thành gần đây mở một cửa hàng trang sức mới, nhìn rất khá. Các phu nhân ở kinh thành đều rất thích trang sức chỗ đó. Khuynh Thành gần đây cũng không trang sức mới nào a ~"

Hàm Nguyệt công chúa hé miệng là Cố Vân Yên kiền biết nàng muốn cái gì, lắc đầu bật cười nói:"Ngươi nha, tư khố của ngươi trang sức không biết bao nhiêu rương, ngươi còn dám nói trang sức của mình không có mấy."

Hàm Nguyệt công chúa cong môi không thuận theo," Vậy không giống, tới tới lui lui cũng chỉ có mấy cái hình thức kia, không có gì mới mẻ."

"Được rồi! Được rồi! Cửa hàng trang sức kia tên gọi là gì, mẫu hậu phái người ra cung đi mua vài cái kiểu dáng tốt nhất về cho ngươi."

"Trừ bỏ nửa năm trước theo phụ hoàng mẫu hậu đi một chuyến về nhà ngoại tổ phụ, Khuynh Thành cũng không có ra khỏi cung. Lần này Khuynh Thành muốn tự mình đi chọn lựa trang sức mà bản thân thích, người bên ngoài mua trở về luôn không được như ý."

Thì ra là có cái chủ ý này,"Khuynh thành năm nay mười ba, là đại cô nương rồi. Không thể giống như dĩ vãng chạy lung tung được. Ngoan ngoãn ở trong cung, không có việc gì thì cùng biểu tỷ ngươi học một ít nữ hồng."

Không được như nguyện, Hàm Nguyệt công chúa làm sao dễ dàng từ bỏ, vẫn là liên tiếp quấn quít lấy Cố Vân Yên mè nheo.

https://thuviensach.vn

Thái tử trẻ tuổi nhưng chín chắn trừng mắt giả bộ giận dữ nói:"Khuynh Thành nghe lời mẫu hậu. An an phận phân đợi ở trong cung học một ít nữ hồng, chớ có suốt ngày muốn chạy ra bên ngoài."

Nếu nói ở Đại Chiêu này còn có ai mà Hàm Nguyệt công chúa được sủng ái nhất phải dè chừng, vậy người này chính là Thái tử. Từ nhỏ đến lớn, Hàm Nguyệt công chúa sợ nhất không phải Tiêu Dục là thiên tử Chiêu, lại càng không là Cố Vân Yên là chính cung Hoàng hậu, mà là Thái tử Tiêu Hạo ở trước mắt.

Cho nên lúc này thấy Thái tử mở miệng, nàng liền im lặng, bỗng nhiên đáng thương hề hề nhìn Thái tử phi kiều kiều nói:"Biểu tỷ, Thái tử ca ca khi dễ Khuynh Thành, ngươi nên làm chủ cho Khuynh Thành."

Thái tử phi xấu hổ mang giận liếc mắt trượng phu mới tân hôn của mình một cái "Biểu ca chớ để gương mặt hù người nói chuyện với Khuynh Thành, xem Khuynh Thành ủy khuất kìa."

Bản mặt mới vừa rồi của Thái tử lập tức liền treo đầy tươi cười, ánh mắt kia ôn nhu như nước, ánh mắt lưu luyến ngóng nhìn kiều thê, thanh âm ấm áp,"Ừ, đều y theo ngươi."

Thế gian vạn vật tương sinh tương khắc, nhìn trước mắt liền biết. Thật đúng là vỏ quýt dày có móng tay nhọn. Thái tử trẻ tuổi mà chín chắn, uy nghi ổn trọng từ rất nhiều năm trước liền bị Thái tử phi thanh mai trúc gắt gao nắm chặt.

Mấy người đang trò chuyện, Thị Họa đi vào bẩm báo,"Khởi bẩm chủ tử, Hoài vương hồi cung, đang ở ngoài điện đợi thỉnh an ngài."

3 năm trước Đại hoàng tử đại hôn xong, được Tiêu Dục phong làm Hoài vương, cũng ra cung khai phủ. Vài năm nay, được Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên dốc lòng dạy bảo, Đại hoàng tử không hề vì Đức phi mà lưu lại bóng

https://thuviensach.vn

ma trong lòng, bộ dạng thực đoan chính, cử chỉ đúng mực, phẩm tính ôn hòa, một lòng phụ tá Thái tử.

Mấy tháng trước Cố Vân Yên đặc biệt vì Đại hoàng tử xin Tiêu Dục một ân điển, cho phép hắn đi Ngũ Đài Sơn thăm Mã quý phi đang vì "Hoàng gia cầu phúc".

Mấy năm rồi, ngày ngày ăn chay niệm phật, cùng thanh đăng cổ phật làm bạn, Mã quý phi đã sớm xem nhạt trần thế phồn hoa, trừ bỏ trong lòng còn vướng bận Hoài vương ra thì thật sự là một lòng hướng phật.

Biết là Cố Vân Yên cầu Tiêu Dục ân điển này, để cho mẫu tử các nàng có thể gặp nhau, hai người đều là cảm động và biết ơn. Khi Mã quý phi đưa tiễn Hoài vương, lôi kéo tay hắn dốc lòng dặn dò:"Mẫu phi có thể sống xót, ngươi có thể có hiện tại, đều là Hoàng hậu nương nương nhân từ. Ngày sau phải hiếu kính Hoàng hậu, chuyên tâm phụ trợ Thái tử, chớ mơ ước những gì không thuộc về ngươi, nhớ kỹ."

Hoài vương mỉm cười đáp ứng, mặc dù mẫu phi không nói, ý của hắn cũng như thế. Mẫu hậu xem hắn như là mình sinh ra, yêu thương có thêm. Thái tử cũng thật tình đối đãi hắn, cực kì tôn kính hắn người huynh trưởng này. Hắn chưa bao giờ nghĩ tới muốn cùng Thái tử tranh đoạt ngôi vị hoàng đế. Hắn thầm nghĩ phải phụ tá Thái tử thống trị Đại Chiêu, tạo phúc cho muôn dân.

Cố Vân Yên vui mừng,"Mau kêu Mộc Nhi vào đây." Thị Họa quỳ gối đáp lời.

Chỉ chốc lát sau, Hoài vương khuôn mặt tuấn dật liền tiến vào, hai tay ôm quyền hành lễ nói:"Nhi thần thỉnh an mẫu hậu, mẫu hậu vạn phúc kim an."

"Mộc Nhi đi Thục trung trở lại rồi. Đi tới đi lui đường xá gian khổ, để cho mẫu hậu nhìn xem, có gầy đi không?" Cố Vân Yên vẫy vẫy tay, gọi

https://thuviensach.vn

người tiến lên đây.

Thấy Cố Vân Yên quan tâm chính mình như vậy, Hoài vương chợt cảm thấy mỏi mệt dọc theo đường đi đều tan biến, cười tiến lên,"Nhi thần là nam tử hán đại trượng phu, chút khổ ấy không tính là cái gì."

Thái tử tiến lên vỗ vỗ bả vai Hoài vương,"Thục trung đường xá xa xôi, Đại hoàng huynh vừa đi đó là mấy tháng, làm mẫu hậu nhớ không thôi. Mấy ngày đều ở trước mặt chúng ta nhắc tới ngươi."

"Để mẫu hậu quan tâm. Nhi thần từ Thục trung mang theo chút đặc sản địa phương trở về. Một hồi liền cho người đưa tới chỗ mẫu hậu cùng bọn đệ đệ, muội muội."

Cố Vân Yên nhớ đến tiểu nhi tử, không khỏi đau lòng thở dài,"Mộc Nhi có tâm. Ở xa ngàn dặm còn không quên đưa đồ về cho mẫu hậu. Cũng chỉ có Diễm Nhi là không tim không phổi, cả ngày cứ ở trong quân doanh, nửa năm cũng không trở về vấn an mẫu hậu một lần. Cũng không biết nay hắn ở trong quân doanh sống thế nào."

Tứ hoàng tử từ nhỏ không yêu văn thơ, chỉ yêu múa đao lộng kiếm. Năm trước ở bên ngoài du ngoạn một phen trở về, sau đó liền cầu Tiêu Dục cho đi giết giặc, đến trong quân doanh lịch lãm. Quân doanh điều kiện gian khổ, trước kia Tiêu Dục cùng Cố Vân Yên cũng không đồng ý. Sau này hai người đều bị Tứ hoàng tử một phen hào ngôn chí khí thuyết phục. Tứ hoàng tử nói:"Nhi thần muốn đến trong quân doanh lịch lãm, ngày sau lãnh binh tác chiến. Trong triều có phụ hoàng cùng Thái tử ca ca tọa trấn thống lĩnh, văn có Đại hoàng huynh, võ có nhi thần. Đại Chiêu ta sợ gì không thể định quốc an bang, không thể khai cương mở cõi."

"Mẫu hậu không cần lo lắng, Diễm ca ca luôn luôn là người có chủ ý. Hắn nếu hạ quyết tâm đến trong quân doanh lịch lãm, đó là đã sớm tính

https://thuviensach.vn

toán tốt." Hàm Nguyệt công chúa ôn nhu khuyên bảo. Mấy người Thái tử cũng không thể thiếu một phen trấn an.

Tiêu Dục từ cửa lững thững đi đến, nhìn mọi người nói:"Hôm nay mọi người có mặt đầy đủ, đúng lúc trẫm có việc muốn nói cho các ngươi nghe. Trẫm chuẩn bị tháng sau mang theo mẫu hậu các ngươi xuất cung du ngoạn. Mấy tháng Trẫm ra ngoài này thì Hạo Nhi giám quốc, Mộc Nhi theo phụ tá."

Nghe vậy, Thái tử cùng Hoài vương nhìn nhau, hiểu được dụng ý của Tiêu Dụccâu khom người xác nhận. Tiếp theo mấy người liền thức thời hướng Đế hậu cáo từ.

Tiêu Dục ôm lấy Cố Vân Yên hòa nhã nói:"Bọn nhỏ đều đã lớn, không cần ta cùng Yên nhi quan tâm. Thái tử cũng có thể độc lập xử lý chính vụ. Ngày sau ta sẽ có nhiều thời gian ở cùng Yên nhi, cùng ngươi nắm tay nhàn nhã xem hoa rơi, nghe ca vũ."

Cố Vân Yên gật đầu mỉm cười,"Được! Ngày nô tì ngóng trông đã đến."

Tiêu Dục ánh mắt hoài niệm, phát ra một tiếng than thở thỏa mãn,"Nháy mắt 18 năm đã trôi qua, ta vẫn còn nhớ rõ lần ở Phong Hà uyển mới gặp Yên nhi kia. Giữa hồ hoa sen ngươi thản nhiên cười, người so với hoa còn yêu kiều hơn, giống như tiên tử từ trong bức họa đi ra vậy. Chỉ liếc mắt một cái liền thu hút ánh mắt ta, từ đó về sau nhớ mãi không quên."

Cố Vân Yên nhìn gương mặt tuấn mỹ vô đào của Tiêu Dục, cảm thấy mỹ mãn nói: "Kiếp này có thể cùng ngươi gặp nhau rồi yêu nhau, sinh ra Hạo Nhi, Diễm Nhi cùng với Khuynh Thành ba đứa nhỏ nhu thuận có hiểu biết như vậy, cuộc đời này sống không uổng phí."

Tiêu Dục ôm Cố Vân Yên càng chặt hơn chút,"Ngươi và ta không chỉ muốn kiếp này ở cùng một chỗ, kiếp sau cũng phải ở cùng một chỗ. Đời đời kiếp kiếp đều phải ở cùng một chỗ."

https://thuviensach.vn

Cố Vân Yên ở trong lòng Tiêu Dục dùng sức gật gật đầu, thanh âm êm dịu, ngữ khí kiên định,"Ừ! Hứa với ngươi đời đời kiếp kiếp, nắm tay nhau đến đầu bạc răng long."

HOÀN----------

[HOÀN]

https://thuviensach.vn